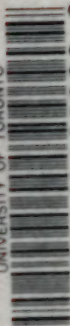

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01163960 6

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

LE
P568K

(74)

US
FLAVII PHILOSTRATI
US
OPERA

AUCTIORA EDIDIT

C. L. KAYSER.

ACCEDUNT

APOLLONII EPISTOLAE,
EUSEBIUS ADVERSUS HIEROCLEM,
PHILOSTRATI JUNIORIS IMAGINES,
CALLISTRATI DESCRIPTIONES.

VOL. II.

29336
5/10 193

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

OPERA

G. J. ZALZER

PRAEFATIO.

In hoc altero tomo liber de Vitis Sophistarum ordinem ducit, quo Philostratus artis suae luculentam historiam exhibuit: sophisticae enim scholae quae instituta fuerint, declamationis quae genera, auditionis publicae quae praemia, non facile aliunde didiceris plenius. Quae autem ille de singulis sophistis agens commemoravit, collegi et ad certas artis sophisticae partes rettuli in Praefatione editionis Turicensis p. III—VI, unde huc translata legere non ingratum spero fore harum litterarum studiosis, quibus illa non praesto sit.

Videntur tirones, antequam in ipsam rhetoricam et sophisticam incumberent, criticis exercitationibus ad usum puri sermonis duci fuisse soliti, quibus etiam postea non abstinuisse credibile: ita Herodes ex Munatii et Theagenis lectionibus profecerat,¹ Aristides ex Alexandri Cotyaeensis,² ex paternis Pollux³ et Aspasius.⁴ In eis auctores optimi⁵ recitabantur et explicabantur quaestionibus propositis solutisque,⁶ vocabulorum quoque inde capiebatur delectus, ut discipuli probato dicendi genere uti assuescerent.⁷ Rhetorum autem schola sic erat adornata: primum probationes et reprobationes ac

1 71, 27. 2 cf. collecta Lehrsio Quaest. epic. 8—16.
3 96, 10. 4 125, 19. 5 οἱ ἐλλόγιμοι. 84, 14. 6 Plura dabit Lehrs. l. c. p. 14. 7 Ante omnia oportebat sophistam pure loqui, ἐν διαλέγεσθαι, cf. 36, 32 et 61, 30 et 32. Exemplum ineruditi declamatoris vide 51, 28.

ceterorum progymnasmatum exempla, quae magister conscripsisset, ediscebantur a pueris;⁸ tum ipsi periculum scriptionis faciebant magistro ordinem capitum, etiam digressiones et locos communes praeicipiente. Eum in modum exercitatis progredi licebat ad totius orationis inventionem et compositionem, *στάσεων* norma adhibita. Haec omnia complectebatur τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβές,⁹ quo pertractato aliquis ad forum adspirare iudicialeque poterat experiri eloquentiam, quam artem facilem dicit Noster.¹⁰ Longe enim amplior ac quae non nisi summo studio pararetur, fuit ea, quae veterum praestantiam repraesentare conabatur exprimendis illustribus personis antiquis perfecta morum et affectuum imitatione,¹¹ quam ut assequerentur, plurimum curae in ἐρμηνείαν conferebant,¹² non illam, quae in scholis criticorum discebatur, recto vocabulorum usu contentam, nec eam, quae a rhetoribus tradebatur secundum artis leges compositam,¹³ sed quae infinitam varietatem rerum et sensuum effingeret¹⁴, quae non solum oratorum vim aemularetur,¹⁵ sed tragicam quoque magniloquentiam et

8 Auctor huius rationis est Theo., I, 168 ed. Walz. p. 27 sqq. ed. Finckh. 9 108, 32. Aristides praedicatur fuisse τεχνικώτατος σοφιστῶν καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασι (89, 24), et ob hoc ipsum studium nunquam ad facultatem τοῦ σχεδιάζειν pervenisse: item Celer ὁ τεχνογράφος impar μελέτη exhibetur 37, 15. 10 1, 248, 30. Cohaerebat iurisprudencia, quam et Liban. parvi facit I, 214. 11 Id erat ὑποκρίνεσθαι 2, 33, 9, τὸ ἡθικόν 75, 26, τὸ παθητικόν 72, 21. 12 cf. etiam Liban. III, 438. 13 Eius praecepta quaedam tradit Theo l. c. inter alia monens: ἐπιμελητέον δὲ καὶ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων πάντα διδάσκοντα, ἐξ ὧν διαφεύξονται τὸ κακῶς συντιθέναι καὶ μάλιστα δὲ τὴν ἔμμετρον καὶ ἔνρυσμον λέξιν — περιέχεσθαι δεῖ οὐδὲν ἥπρον καὶ τῆς εὐπρεπείας, ὥστε μὴ ἐκ τοῦ εὐθέως γυμνῶσαι τὰ αἰσχροῦ, περιεσταλμένως δὲ ἀπαγγέλλειν κτέ. Contra illa vide peccantes 104, 3 et 18. 106, 24. 14 Propterea magnum erat sophistae nomen cf. 123, 10, etiam 37, 11. 117, 4. 15 52, 23 laudatur in Polemone τὸ Δημοσθενικόν τῆς γνώμης, vide etiam 39, 16. Herodi acclamabatur Olympiae: εἰς, ὡς Δημοσθένης, 49, 24. et au-

commotionem,¹⁶ comicam festivitatem et hilaritatem redderet, non ex poetis tantum ductam, verum ex sagaci humanae mentis observatione.¹⁷ Haec praestantia requirebatur¹⁸ ad scribendam *μελέτην*,¹⁹ non minus laboris ad agendam, quo in negotio oratoris et histrionis virtutes coniungi oportebat.²⁰ Ea est ἡ σκηνὴ τοῦ σοφιστοῦ (48, 9). Memoriae multa fuisse videntur et molesta exercitia;²¹ vox formabatur ad tantam flexibilitatem, ut vel organa superaret,²² actio denique non stataria tantum, sed saepissime etiam motoria erat.²³ Vides, quantae fuerit *μελέτη* exercitationis, praesertim si ex tempore erat dicendum,²⁴ quod in *ἐπιδείξειν* a sophistis exspe-

diebat εἰς τῶν δέκα, 72, 11. Inde explicabis locum Libanii I, 179 a Reiskio non intellectum, ubi saepe Demostheni et Platoni se ab auditoribus comparatum esse narrat. 16 Studia tragicorum habes 32, 2. 72, 22. 94, 23. 119, 26. Deteriores sophistae solebant *μονωδίας ἀποιμνεῖν καὶ θρήνους ὑποκειμένους*, 75, 29. 17 Herodi tribuitur 72, 1 *κωμικὴ ἐν γλωττίᾳ οὐκ ἐπέσκιτος, ἀλλ' ἐν τῶν πραγμάτων*. Apud Achill. Tat. VIII, 9 orator, qui Clitophonis causam agit, *τὴν Ἀριστοφάνους ἐξηλωκὸς κωμωδίαν* dicitur. 18 72, 23. Progymnasmata *μελέτης* fuerunt maxime *προσωποποιία*, tum *ἐκφρασις*, *θέσις*, *χρεία*, *σύγκρισις*, quae genera optime illustrantur a Theone c. 5. 9, 10, 11, 12. 19 Ab argumento *μελέται* appellantur etiam *ὑποθέσεις*; quae apud iudices agi finguntur. *ἀγῶνες* sunt, iique *ῥηθικοί*, *λογικοί*, *νομικοί* (35, 23), aut *κατηγορίαι* sive *ἐπιφοραί* 73, 23 et *ἀπολογίαι*, in quibus excellebant αἱ ἐσχηματισμέναι *ὑποθέσεις*, cf. 53, 4 et 22. 75, 23. 110, 6. *Ἀγῶσι* opponuntur αἱ *σοφιστικαὶ ὑποθέσεις*, cuius exemplum ductum ex genere deliberativo vide 93, 4. eadem fere est distinctio *λόγων δικανικῶν* et *σοφιστικῶν*, 75, 27, compluresque sophistae erant iidem et causidici: Niceta, Lollianus, Scopelianus, Polemo, Theodotus, Ptolemaeus, Damianus, Quirinus, Heliodorus. Indicem *μελετῶν*, quae in V. S. citantur, hic subiungimus: 26, 6. 27, 4 et 11. 33, 5. 35, 24. 39, 22. 40, 16. 48, 30. 49, 21. 52, 32. 55, 4. 75, 32. 78, 19. 80, 9. 81, 13. 82, 25. 85, 21. 86, 6. 88, 28. 89, 13. 93, 6. 96, 25. 99, 11. 101, 28. 104, 8. 119, 1 et 32. 125, 4. 20 cf. 72, 17 et Welcker, Gr. Trag. p. 1289. 21 cf. 52, 6. 22 48, 16. 80, 7. 93, 22. Invenimus *μελέτας* ξὺν ᾧδῇ *ποιουμένας* 26, 29. cf. 11, 13. 93, 23. Quin Varus Laodiceus cantilenas edebat, αἷς καὶ τις ὑπορχήσαιο τῶν ἀσελγεστέρων, 120, 10. 23 Exempla vide 33, 1. 48, 20. 119, 7. 24 De Polemone narrat Herodes: ὅτε ἀποτορνέοι περίοδον, τὸ

ctabatur²⁵ nec mirum, scholam auditores magnam diei partem²⁶ occupatos tenuisse plures per annos, donec ad illam ἔξιν pervenirent. Ea institutio vocatur ἀκροάσις,²⁷ συνουσία,²⁸ σπουδή,²⁹ discipuli ἀκροαταὶ³⁰ sive γνώριμοι,³¹ ac si in docenda iuventute magister se continebat, διδασκαλικαὶ erant συνουσίαι,³² si exempla orationum ipse exhibebat, μελετηραί.³³ Tales deinde μελέτας ipsi componebant et agebant discipuli, patente iis, unde materiam peterent, bibliotheca magistri,³⁴ relictoque satis longo intervallo, dum meditata memoriae mandassent.³⁵ Ipsi doctores multi diuturno usu eo pervenerant, ut aut statim aut perexiguo temporis articulo propositam ὑπόθεσιν agerent, nec

ἐπὶ πᾶσιν αὐτῆς κῶλον σὺν μειδιῶματι φέρειν ἐνδεικνύμενον πολὺ τὸ ἀλύπως φράζειν (48, 21). 25 Orationis extemporaneae praemia erant auditorum et discipulorum clamores ac plausus, cf. 80, 18. 88, 7. 114, 5. 116, 13. Lib. I, 179; deinde civitatum et principum favor, quo ad summa munera evehebantur, cf. vitas Scopeliani, Polemonis, Herodis, Alexandri, Antipatri, Heliodori. 26 114, 3. 27 106, 5, ὁ μισθὸς τῆς ἀκροάσεως commemoratur 39, 15. 28 106, 10. 29 91, 81. 114, 2. Herodes suis discipulis auctor erat μηδὲ τὸν τοῦ πότου καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ καὶ κεῖ τι ἐπισπουδάζειν τῷ οἴνῳ (90, 15). Ab iis βασιλεὺς τῶν λόγων vocabatur, cf. 90, 28. 101, 13. 30 69, 24. 31 41, 9. — Quin πατέρα appellavit Herodes Favorinum 10, 4, et postea Polemonem, 47, 13, qui et ipse Timocratem πατέρα τῆς ἑαυτοῦ γλώττης profitebatur (47, 10). Interdum παιδεύειν dicuntur sophistae, ut 50, 5. 116, 20. 117, 19. 32 40, 3. 33 40, 3. Inveniuntur etiam scriptarum orationum recitationes 109, 2. — Orationes publice habitae excipiebantur a tachygraphis atque sic, ignaro interdum auctore, edebantur, cf. 85, 2, quae privatim declamaverat magister, discipuli memoria complexi reddere tentabant, vide 36, 25, et Liban. I, 200, ubi scribe: ἦν τε αὐτοῖς ἐν ἔργον τὰ εἰρημένα ἀπαγγέλλειν μέχρι τριῶν ἢ καὶ τεττάρων ἡμερῶν οἱ-κοι τε πρὸς τοὺς πατέρας καὶ πολὺ πλεον ἐνθάδε (inschola). Inde nata magna lectionis varietate dicebantur ἐσπευματολογῆσθαι illae declamationes 36, 23. 34 263, 23 ἦν δὲ αὐτῷ (Proclo) καὶ θήκη βιβλίων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὧν μετὴν τοῖς ξυλλεγομένοις ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως. Herodes Atticus in eum usum ediderat ἐγχειρίδια καὶ καίρια τὴν ἀρχαίαν πολυμαθίαν ἐν βραχεὶ ἀπηνθισμένα. cf. 72, 24. 35 106, 15

ulla mora cupidam coronam detinerent.³⁶ Exempla sint Scopelianus, Marcus, Polemo, Herodes, Alexander, Hippodromus. Ea facultas ne sibi periret, et apud discipulos quotidie declamabant et privatim se exercebant soli,³⁷ Herodes vero Atticus praeter publicam scholam domesticam quoque instituebat, quam *Κλεψύδραν* s. *Κλεψύδριον* appellabat, in quam praestantissimos τῶν Ἑλλήνων — id enim discipulis indebat nomen — seligeret; ibi nullus erat auditorum plausus, ipse μόνου γεγονώς τοῦ λέγειν.³⁸ Praeter declamationem aliud fuit genus orationis sophisticae, quod non historicis uteretur argumentis,³⁹ sed veterum sophistarum more ex philosophia peteret;⁴⁰ *διάλεξιν*, dissertationem, vocabant.⁴¹ Idem nomen etiam prooemii erat, a quo sophistae *ἐπιδείξεις* auspicabantur auditorum benevolentiam laudanda urbe, in quam venissent, captantes;⁴² interdum etiam singulorum hominum, maxime ὁμοτέχνων, laudem praedicabant.⁴³

Διαλέξεις tales Noster saepius describit in V. S. Philosophas ediderunt Marcus, Herodes, Alexander, Philager. Pollux, Hippodromus.⁴⁴ Etiam Philostratus, teste Suida, *Διαλέξεων* volumen emiserat, quod periit, nec supersunt eius *Μελέται*, in

36 Ut 32. 30. 41. 30. 43. 16. 72. 19. 73. 22. 112. 14. 119. 3. Auditorum erat *προβάλλειν* sive *διδόναι ὑπόθεσιν*, sophistae αἰτεῖν. 41, 22. Proposito argumento *ἐπεσκοπεῖτο*, cf. 32. 29. 36. 5. 43. 15. Si plures propositae erant, una eligebatur: *ἡ κεννικηνία ὑπόθεσις*; 73, 19. Ad ἀκρόασιν incolae invitabantur τῇ ἐπαγγελίᾳ αὐτοσχεδίων λόγων. 73, 1. 38, 18. 37 41, 12. 38 90, 7. 97, 26. 39 2, 24. 40 2, 22. 106, 14. 41 *θετικά ὑποθέσεις* 32. 19 vocantur, cf. τὰ θετικά τῶν χωρίων. 120, 20. 42 46, 3. 78, 13. 84, 30. 91, 13. Huius generis sunt quaedam Lucianea, ut de Dipsadibus. Scythia, Herodotus, Zeuxis, Harmonides; quamobrem errant, qui Lucianum plane sophistarum cyclo eximunt. 43 41, 29. 48, 7. 78, 23. Libanius quoque suppeditat exempla. ut I, 121. Ep. 1001. Nunquam etiam reprehendebant rivales, cf. 93, 19. 44 cf. 40, 22. 75, 19. 78, 12 et 23. 80, 29. 84, 23. 85, 27. 87, 4. 91, 13. 96, 18. 93, 19. 106, 14. Particula superesse videtur 2, 253, 30 sqq.

quibus verisimile pressius secutum fuisse quam in superstitibus libris artis praecepta.⁴⁵ Neque dubitamus, quin priore aetate, qua degebat Athenis, plane sophistam se gesserit⁴⁶ docendo, declamando, ἐπιδείξων caussa peregrinando. Ad scholasticam institutionem videntur pertinuisse et *Μελέται* et *Διαλέξεις*, quo utroque genere cumulatur quodammodo professio sophistarum;⁴⁷ eodem rettulit, quod ab ipso accipimus, *Εἰκόνας*, imaginum descriptiones, quas non eo consilio edidit, ut ipsi pictores aut artis pictoriae amatores inde doctiores evaderent, sed ut iuvenes cognoscerent probatam elocutionem.⁴⁸ *Ἐπιστολάς* non minus inserviisse dixerim studiosis sophisticae, cum ibi varia orationis σχήματα proponat exemplisque ostendat artificium easdem sententias identidem novo cultu et ornatu repetendi, in quo vel maxime laus sophistarum apud vulgum sita erat.⁴⁹ Haec igitur opera scholae potissimum destinata fuere, quae praepararent iuventutem litterarum studiosam ad usurpandas omnes illas artes, quibus perfectus sophista, qualem supra descripsimus, evaderet.

Hoc unum nunc addo, nondum exemptam mihi suspicionem esse de duabus lacunis, quibus hic liber ab initio caruerit; nam Synesius verba in Dione 361 c plura inde afferens aperte docet, aliquot vitas philosophorum, qui propter sermonis elegantiam sophistae volgo haberentur, excidisse; si quis opponat, non liquere, quinam tales fuerint, quos h. l. potuerit scriptor tangere, nominabo Demetrium

45 Pro exemplo talis μελέτης possit haberi Apollonii oratio ad Domitianum in V. A. 301, 32 sqq. 46 cf. Pr. Im. V. Athenis collegam habuit Apsinem, vide Suid. s. v. et 127, 4; adversarius utrique fuit Fronto, cf. Suid. s. v. Φρόντων. Eum fortasse petit verbis 73, 27. 47 Ita tamen, ut magis a μελετῶν quam a διαλέξεων compositione sophista commendaretur. Vide 74, 26. 73, 19. 48 cf. praeter ipsius verba, Im. 295, 11. Jacobsii Praef. XIX. 49 248, 8. 271, 5.

utrumque, Plutarchum, Frontonem. certe Synesius non ex incerta memoria hunc locum citavit, qui longior est, et apud eum leves tantum discrepantias, quas in describendo facile admittere poterat, habet; oculi librarii, ut iam pridem dixi, ab ὁμοίως in extrema vita Dionis 8, 22 ad ὁμοίως in initio Favorini aberrasse videntur, sic omisit interiecta. Alter locus, ubi Philostratus post finitam Aeschinis vitam 24, 13 sic transitum facit ad Nicetam: ὑπερβάντες δὲ Ἀριοβαρζάνην τὸν Κίλικα καὶ Ξερόφωνα τὸν Σικελιώτην καὶ Πειθαγόραν τὸν ἐκ Κυρήνης, οἱ μὴτε γινῶναι ἱκανοὶ ἔδοξαν, μήθ' ἐρμηνεῦσαι τὰ γνωσθέντα, ἀλλ' ἀπορία γενναίων σοφιστῶν ἐσπουδάσθησαν τοῖς ἐφ' αὐτῶν Ἑλλήσιν, ὃν πού τρόπον τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι, ἐπὶ Νικήτην ἰώμεν τὸν Συρωναῖον, quasi nemo praeterea tanto saeculorum intervallo excelluerit eo artis oratoriae genere, quod 2, 2, 26 describitur, quemvis non indoctum lectorem necessario offendit: hoc certe debuit explicare scriptor, cur Demetrium Phalereum, Charisium, Hegesiam, alios praeterierit; nec poterat Aeschines recte auctor secundae sophisticae dici, nisi ea statim ab aliis artis antistitibus exciperetur et porro propagaretur.

Codicum index augetur uno ex bibliotheca Comensi, quem recens Detlefsen invenit; chartaceus est medii saeculi 15, ac tertiae familiae accensendus, maxime codd. φ, γ, π similis, quod perspicitur inscriptione τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Φιλόστρατος.

Codicum notas atque editionum hic subicio:

Prima familia (1).

r. Vaticanus 99. f. Laurentianus LIX, 15. ρ. Vaticanus 64. k. Havniensis 60. ve. Vaticana epitome 96. R. Vaticanus 140. β.

Marcianus 391. Praeterea G. Guelferbytanus 25 et γ. Guelferbytanus 82 in vita Isocratis.

p. sec. m. Parisinus 1696.

Secunda familia (2).

μ. Mediolanensis C. 47. v. Marcianus 392. i. Jacobaeus 845. ox. Oxoniensis Coll. Nov. 1225. ψ. Parisinus 1760. h. Palatinus 132. λ. Harleianus 5663. Cum μ et v. congruit versio Bonfinii. (Bonf.)

Tertia familia (3).

p. pr. m. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. Comensis. n. Neapolitanus 86. g. Guelferbytanus 25. π. Parisinus 3059. β. Parisinus 1697. c. Parisinus 1762. d. Parisinus 2775. pe. Parisina epitome, Suppl. 134. vt. Vaticanus 914 in vita Aristidis.

Ab aliis scriptoribus citata vide in indice auctorum.

Editiones (E) sunt a. Aldina 1503. i. Juntina 1517. j. Juntina 1535 (e: editiones veteres.) m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. H. Heidelbergensis 1838. t. Turicensis 1844. De Westermanniana (W) 1849. cf. quae dixi in Praef. Vol. I p. VII et XXIV.

Prae ceteris Philostrati libris Heroicus bene servatus est, neque ulla lacuna deformatus esse videtur. Quod autem Preller in censura editionis nostrae (Jen. allg. Litteraturzeitung 1846, 464 Mai) ex loco 219, 15 τοὺς δὲ Κωκυτοὺς τε καὶ Πυρροφλεγέθοντας καὶ τὴν Ἀχερουσιάδα καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποταμῶν τε καὶ τῶν λιμνῶν ὀνόματα καί, νῆ Δία, τοὺς Ἀλακοὺς καὶ τὰ τούτων δικαστήριά τε καὶ δικαιωτήρια αὐτός τε ἴσως ἀπαγγελεῖς καὶ ξυγχωρεῖ διηγείσθαι concludit, haec in altera Heroici parte nunc deperdita olim fuisse tractata, nimis accurate cum hoc scriptore agit, qui id tantum significat, esse illa a se praetermissa, quae lectores

requirere possit. Inscriptio idem dubitat num singulari sit numero ab ipso auctore facta, sed Thomae Magistri locus quem s. v. προσγελῶ citat: προσγελῶ αὐτὸν Ἀττικοί, οὐκ αὐτῷ, ὡς Φιλόστρατος ἐν πρώτῃ τῶν Ἡρωικῶν, nil probat; nusquam enim in Heroico illud verbum invenitur, atque ipsa haec verba desunt in compluribus Thomae codicibus.

Index codicum mansit idem; sunt autem hi:

Prima familia (1).

f. Laurentianus LVIII, 32. γ. Guelferbytanus 25. l. Lugdunensis 67, H.

Secunda familia (2).

k. Cantabrigiensis Colleg. Trinitit. 462. i. Venetus Boissonadi. v. Neapolitanus 86. Palatinus 143.

Tertia familia (3).

p. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. ψ. Parisinus 1760. Vindobonensis 331.

Quarta familia (4).

a) g. Guelferbytanus 82. d. Parisinus 2596. vd. Vindobonensis 316. Mediolanensis M 34, B 66. Laurentianus LV, 7. Veneti cl XI, 15 et 29.

b) b. Parisinus 1698. j. Jacobaeus 845. e. Parisinus 2775. n. Oxoniensis collegii Novi 1225. Laurentiani LIX, 44. LVIII, 18. Veneti 392 et 514.

c) ρ. Vaticanus 87. π. Parisinus 3019. Vaticanus 953. Vindobonensis 203. Matritenses 76 et 100, Meermannianus 315.

Ab aliis scriptoribus citata vide in indice auctorum.

Editiones (E) sunt a Aldina 1503. j. Juntina 1517, 1522, 1535. Nicoliniana 1550. m. Morelliana

1608. o. Oleariana 1709. B. Boissonadi 1806. t. Turicensis 1844. W. Westermanniana 1849.

Neronis nomen in primi certe Philostrati scriptis laudatur a Suida, qui Gymnasticum quoque tribuit eidem. Videbatur autem commodum, totum Suidae de Philostratis locum hic potissimum apponere: *Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου Ἀημνίου σοφιστοῦ καὶ αὐτὸς δεῦτερος σοφιστῆς σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἴτα ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολὰς ἐρωτικάς, εἰκόνας ἥτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, Αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις ἢ, Ἀγοράν, ἡρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι Φιλόστρατος ὁ πρῶτος Ἀἴμνιος υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', μελέτας, ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητορικάς ἀφορμάς, περὶ τοῦ ὀνόματος, ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον, περὶ τραγωδίας βιβλία γ', γυμναστικόν, ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων, λιθόγνωμικόν, Πρωτέα, Κύνα ἢ σοφιστὴν, Νέρωνα, Θεατὴν, τραγωδίας μγ' καὶ κωμωδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγον ἄξια. Φιλόστρατος Νερβιανοῦ ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Ἀἴμνιος καὶ αὐτός, σοφιστῆς καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Ἀἴμνῳ ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονώς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς Ὀμήρου Ἀσπίδος, μελέτας ε'. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν. *Errore Gymnasticum primo Philostrato tribui, iam in prooemio libelli, quem 1840 edidimus: Philostrati libri de gymnastica quae supersunt — edidit — C. L. Kayser etc. expositum est; ibidem coniecturam**

protulimus verba *γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος* et manca et corrupta esse, transponendaque post *Νέρωνα* sic scripta: (*ἔστι δὲ περὶ τῆς ὀρυχῆς τοῦ Ἰσθμοῦ*) *γεγονυίας ἐπὶ Νέρωνος*, scilicet repetita ex primis dialogi verbis: *ἡ ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σοί, Μουσώνιε, διὰ χειρός, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ* (Neroni) *νοῦν εἶχεν Ἑλληνα*.

Codices Neronis, qui fortuito in Lucianeorum operum syllogen delatus est, non plures inveni praeter Palatinum 174 et Urbinatem; 118 hic bombycinus saec. XIII plane inutilis est in Nerone, quem habet a recentiore manu libri impressi ope suppletum; Palatinus saec. XV nonnulla bona supeditavit.

I. Bekker nulla ratione nostrae huic libello tributae curae habita reliquit eum Luciano; in correctionibus *ξυντόνως* 221, 19, *ἐντυχεῖν* 221, 29. *καὶ τῷ οὗ* 222, 23, *ἐλεφαντίνας* 223, 27 nobiscum congruit, ceteris, quae excogitavit, non utimur, longe scilicet ab indole Philostrateae orationis remotis.

Epistularum duas editiones ab ipso Philostrato factas esse demonstravi in Prooemio p. I, IV, V. probavique eam distinctionem et Westermannno et E. Millero, qui benevole de ea iudicavit in Journ. des Savants 1849, p. 628 et 756 sqq. ac de locis nonnullis minus dextre a me tractatis recte statuit; cf. adnotat. cr. ad ep. 7, 8, 28, 38. Ibi complures coniecturae viri amicissimi commemoratae sunt, et praeclarae quaedam Cobeti emendationes epp. 24, 62.

Index codicum (C) hic quoque non mutatus est.

Melior familia (1).

α) R. Vaticanus 140. r. Vaticanus 87. v. Vindobonensis 331. U. Urbinas 127. c. Cantabrigiensis 6697. π. Parisinus 2885. β. Barroccianus 50 correctus. Palatinus 122.

β) p. Parisinus 1696. u. Urbinas 110. uβ. Urbinas 134.

γ) Palatinus 155. Coisliniani 321 et 352. Vaticanus 997. Accedit d Parisinus 1697.

Deterior familia (2).

b. Baroccianus 50. ρ. Vaticanus 96. fa. Laurentianus LV, 7. fb. Laurentianus LVIII, 16. l. Lugdunensis 76. ψ. Parisinus 3026. Matriensis 63. Ottobonianus 90.

Singularis est φ. Laurentianus LIX, 30. Parisinus 2775 (ep. 73 et I habet.) Excerpta habet h. Palatinus 129.

Editiones (E) sunt a. Aldina 1499. g. Genevensis 1606. m. Morelliana 1608. M. Meursiana. o. Oleariana 1709. B. Boissonadiana 1842. t. Turicensis 1844. W. Westermanniana 1849.

Gymnasticum quod legimus Darembergio¹⁾ debemus; Mynas enim inventor quidem huius libelli est,²⁾ sed idem aversor; venditionem autem inventi thesauri, quem diviti emtori videtur pro-

1) Philostrate traité sur la gymnastique. Texte grec accompagné d'une traduction en regard et de notes par Ch. Daremberg, bibliothécaire de la bibliothèque Mazarine. Paris, librairie de Firmin Didot frères fils et compagnie Novembre 1858. Svo. XXIII, 100.

2) cf. Moniteur 1844, 5 Janvier: M. Villemain convaincu, que des nouvelles recherches faites d'une manière persévérante et complète pourraient amener des découvertes intéressantes, chargea au mois de février 1840 M. Minoide Mynas de se rendre en Grèce, en Thesalie et a Constantinople. M. Mynas est de retour de cette mission — aujourd'hui il rapporte un grand nombre de manuscrits — nous indiquerons parmi les découvertes de M. Mynas — nr. 20 Philostrate sur l'art gymnastique. Ce traité, dont quelques fragments viennent d'être publiés à Leipsick (sic!) par M. Kayser, consiste en un manuscrit in 4 de 20 pages, écrit en caractères très serrés; avec ce qui suit et qui précède il forme en tout 32 pages, et est divisé en 2 cahiers, que j'ai sauvés de la pourriture. Ce qui précède est une partie du dialogue de Phoenix et d'Ampelion (sic); ce qui suit, est relatif au style epistolaire.

didisse³⁾, ridicule dissimulavit, narrans in cinerem abiisse folia⁴⁾, quae reddenda erant ministris regni Gallici, si eorum fide se dignum praebere vellet. Absente Myna Daremberg non ipsum codicem, sed apographum illius manu scriptum nactus est⁵⁾, atque sic effecit, ut propere alterum apographum Mynas offerret harum litterarum studiosis⁶⁾, eo, ni fallor, consilio ut suae editioni lectores conciliaret, ab opera Darembergii abstraheret: quod tamen male ei cecisisse existimamus: multa enim apud Darembergium recte habent quae corrupta leguntur apud Mynam⁷⁾; quin videtur Graeculus compluribus locis interpolatricem manum pari audacia atque ignorantia attulisse⁸⁾. Magna autem inde nata differentia duorum exemplorum viros doctos non poterat non graviter offendere, ac iure deploravit Cobet impudentis hominis ἀπιστίαν⁹⁾, G. Guttman vero de veri-

3) suspicionem Saupprii Götting. Gel. Anz. 1863 p. 1311 'das Original ist verschwunden, wenn nicht wie das des Babrios nach England verkauft' meam facio.

4) cf. Daremberg, avis au lecteur p. X: M. Mynas m'a déclaré que le manuscrit était tombé en poussière, qu'il ne lui en restait que quelques débris informes et qu'il ne savait plus où étaient ces restes de la pourriture et des vers.

5) cf. Daremberg l. c. pag. VIII sqq.

6) Philostrate sur la Gymnastique. Ouvrage découvert, corrigé, traduit en français et publié pour la première fois par Minoïde Mynas, auteur de plusieurs ouvrages, chevalier de l'ordre impérial de la Légion d'Honneur, etc. Paris Hector Bos-sange et fils 1868. 8vo. XXVIII, 143. Antecessit igitur haec editio Darembergianae.

7) vide 261, 15 et 17. 263, 29. 266, 11, 23 et 28. 267, 11 et 19. 268, 6, 17, 20, 24 et 28. 269, 9. 270, 1. 271, 1, 77 et 27. 272, 7. 273, 3 et 5. 274, 16. 275, 13, 15, 30 et 32. 276, 17 et 30. 277, 5 et 11. 278, 7. 279, 15 et 21. 280, 11 et 27. 281, 18 et 26. 282, 10, 20, 30 et 32. 283, 3. 287, 32. 288, 2, 3, 4 et 8. 289, 21. 290, 20. 291, 6.

8) exempla sunt 273, 4 et 13. 275, 18. 280, 4. 290, 26. 291, 3. praeterea omittendis verbis saepe peccavit, ut 262, 4. 263, 18. 271, 26. 272, 10. 273, 20, 22 et 25. 276, 18. 278, 25. 282, 20 et 29. meliora quam illic pauca invenias: 261, 5. 262, 2. 269, 21. 276, 16. 280, 2. 291, 13.

9) De Philostrati libello περὶ γυμναστικῆς recens reperto.

tate et genuina origine totius libri quem invent ille (C), se dubitare pronuntiavit¹⁰⁾. Sane nimis latus campus operae criticae sic aperitur, quem tamen ingredi sum ausus, etsi saepe ad sananda tot tantaque ulcera vix sufficere videretur mea qualiscunque notitia Philostrati styli multorum annorum usu comparata. Utinam codex Laurentianus LVIII, 32 (f) integer servatus esset, in quo exitus Gymnastici olim a me deprehensus est, aut epitome saltem integra in codice Monacensi 242 (μ), quam bonus ille Mynas p. 122 citat ut 'fragments mal arrangés;' multo melius cum hoc libro ageretur; nam vel excerpta illa longe emendatius leguntur, quam plenus Mynae (M) sive Darembergii (D) codex. Plenum cum dico, non plane integrum habeo; exciderunt enim haud pauca 290, 21. 291, 16 et 19. Lacunae non exiguae sunt etiam 277, 29 et 284, 13; nec servatus locus est, quem scriptor indicat 292, 29 verbis *τὰς μὲν δὴ εὐηλίου τῶν ἡμερῶν εἶρηκα*, et Hipposthenis luctatoris mentio, qui pueros vicit primus Ol. 37, excidisse videtur 268, 8. Quantum Cobet contulerit ad emendationem huius libri, praedicavimus in Philologo XXI 226 sqq. 395 sqq. ubi etiam de Volck-

(quaesivit lucem ingemuitque reperta. Virgil.) scripsit C. G. Cobet. Lugduni - Batavorum apud E. J. Brill MDCCCLIX. 8vo. 94.

10) De Olympionicis apud Mynae Philostratum. Dissertatio inauguralis quam — in academia Viadrina Vratislaviensi — publice defendet auctor Gulielmus Guttman, Silesius. Vratislaviae typis Leopoldi Freund MDCCCLXV. 8vo. 82. Libellus docte et diligenter scriptus complura vitia a Ph. in catalogo Olympionicarum commissa demonstrat; errat enim ille de Eurybato 267, 19, Polymestore 269, 11, Phaedimo 268, 24, etiam de Tisandro 284, 29; nonnullaque alia affert, quae neglegenter scriptorem in historicis rebus versatum esse produnt. At ille etiam alibi hoc modo peccavit, cf. vita Antiphontis 2, 15, 16 et quae olim in Zeitschr. f. Alterthumswissenschaft 1839, p. 995 sqq. attuli. Sermo autem in toto libro tantopere Philostratum redolet, ut mirer quemquam, qui ceteros eius opera legerit, hunc ab eo abiudicare posse.

mari (V) recognitione (p. 228) egimus: eius cencuram scripsit H. Sauppe in Götting. Gel. Anz. 1863, 1311—1319 non sine egregiarum emendationum spicilegio. In adnotatione critica passim remitto lectorem ad Philologum l. c. appositam paginam.

De veritate Imaginum et olim diverse senserunt¹⁾ VV. DD, nec hodie desunt qui has descriptiones male excogitatas et non vera pictorum opera referentes, sed magnam partem ex poetarum locis petitas esse putent: praecipuus eius opinionis K. Friederichs²⁾ auctor est. Quae autem is usui pictorum veterum atque omnino antiquae artis adversari pronuntiavit, cum multis vasorum imaginibus sarcophagorum ectypis aliisque operibus artificum illorum consentire tam manifesto demonstravit H. Brunnius³⁾, ut aegre amplius moveri possimus Friederichsii sententia; idem docuit, quantum discrimen sit inter picturas a Philostrato illustratas et fabulas eiusdem argumenti a poetis enarratas⁴⁾. Aliquanto mitius iudicium de hac re F. Matz⁵⁾

1) vide Prooem. Imag. IV—VI, et maxime, quae iam illie de imaginum duplici actione contra Fr. Passovium monui; idemque in dissertatiuncula de pinacotheca quadam Neapolitana Heidelberg. apud Mohr. 1844 exposueram. H. Brunnius imagines huius generis ad minorem etiam numerum redegit (cf. libellum eius infra sub 3 citatum p. 233—250), ex quo fortasse I 12 et 28 eximendae sunt.

2) cf. Die Philostratischen Bilder in N. Jahrb. f. cl. Philol. 1861, p. 144 sqq. 179 sqq.

3) Die Philostratischen Gemälde gegen K. Friederichs vertheidigt von Heinrich Brunn. Besonderer Abdruck aus dem vierten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. Leipzig Druck und Verlag von B. G. Teubner 1861.

4) vide eundem l. c. p. 250—263.

5) De Philostrarorum in describendis imaginibus fide scripsit Fridericus Matz. Bonnae apud Adolphum Marcum MDCCCLXVII. 8vo. 139. Liber insigni doctrina et accuratione conspicuus optime quidem versatur in tractanda *ἐκφράσεων* sophisticarum indole, sed de Philostrarorum fide iniquius iudicat.

tulit, non negans multas harum Imaginum olim exstitisse, sed ea ratione describi ratus, ut nullum 'in hisce declamationibus fundamentum sit, unde profecti certi quippiam assequi possimus ad artis historiam promovendam'⁶⁾. Ornatum enim rhetoricum ab eis, quae ipsa descriptione continentur, non facile separari existimat, et adeo multa, quae pictores repraesentabant, sophistica figmenta esse arbitratur, ut vix relinquatur ex ipsius sensu certa picturae forma. Huic quoque Brunnii obloquens docet minime inutilem esse archaeologiae operam sophistae in hoc genere scribendi positam, subtili distinctione instituta eorum quae per prolepsin narrantur et eorum, quae ipsa imago exhibet⁷⁾. Sic vir cl. otium nobis fecit persecuturis alioquin longius hanc quaestionem: sufficiet eis, qui in eam data opera incumbere velit, utramque disputationem commendare⁸⁾.

6) cf. p. 137 l. c.

7) Zweite Vertheidigung der Philostratischen Gemälde. Besonderer Abdruck aus den Jahrbüchern für classische Philologie, Jahrgang 1871. 1—33; 81—105.

8) si commentarium huic editioni, ut olim Turicensi, adderem, excerpissem, quae Brunnii ad Imaginum explicationem contulit; nunc me contineo in citatione potiorum animadversionum, quae ad singula capita horum librorum v. cl. fecit. Conferatur ex defensione contra Friederichsium ad I, 6 p. 281. 7 p. 211. 9 p. 188 et 294. 10 p. 191. 11 p. 230. 13 p. 297. 14 p. 270 et 282. 15 p. 263. 16 p. 200. 18 p. 237. 19 p. 221. 22 p. 265 et 269. 23 p. 189. 27 p. 203. 28 p. 245. 29 p. 211. ad II, 2 p. 237. 3 p. 184 et 265. 4 p. 218 et 289. 7 p. 183 et 212. 8 p. 231. 9 p. 217. 221 et 231. 10 p. 222, 230 et 261. 11 p. 267. 12 p. 274. 13 p. 259. 14 p. 284 et 294. 15 p. 185. 16 p. 284 et 287. 17 p. 294 sq. 18 p. 192, 207 et 258. 19 p. 193, 210 et 242. 21 p. 183, 210, 224 et 242. 22 p. 189 et 215. 23 p. 224 et 255. 26 p. 297. 28 p. 297. 29 p. 226, 262 et 270. 32 p. 275. 33 p. 276. 34 p. 213. Ex defensione contra Matzium vide ad I, 1 p. 90. 2 p. 32. 4 p. 84. 5 p. 21. 9 p. 12. 10 p. 18. 12 p. 32. 14 p. 101. 18 p. 85. 19 p. 14 et 31. 20 p. 13. 25 p. 15. 27 p. 15. 28 p. 25. 29 p. 83. ad II, 2 p. 16. 4 p. 22. 5 p. 11. 7 p. 11. 9 p. 12 et 83. 10 p. 91. 12 p. 31 et

In retractatione critica Imaginum valde profuit mihi R. Hercheri viri amicissimi auxilium, a quo collationem optimi codicis Vaticani 1898 accepi⁹⁾; idem mecum magnum numerum eximiarum emendationum communicavit, quibus doleo non licuisse ad corrigendum textum uti, cum sero in meas manus venissent: invenerunt locum suum in annotatione critica¹⁰⁾.

Iam subiungo codicum indicem.

Prima familia (1).

v. Vossiana epitome. R. Vaticanus 1898 in libro priore. l. Laudianus 682 in libro secundo. p. Parisinus 1696. br. Bruxellensis 11182 in altera parte secundi libri. f. Laurentianus LXIX, 30. j. Jacobaeus 845 in libro secundo. φ. Laurentianus LVIII, 32. vd. Vindobonensis 331. β. Baroccianus 131. h. Palatina epitome 129.

Secunda familia (2).

Parisinus 1761. μ. Monacensis 242. br.

102. 14 p. 13 et 31. 17 p. 10, 12 et 103. 18 p. 95. 19 p. 14 et 26. 21 p. 14 et 26. 22 p. 29. 23 p. 31 et 82. 26 p. 31 et 100. 27 p. 99. 28 p. 31. 30 p. 82 et 98. 34 p. 16. De Philostrati iunioris libello cf. ex defensione priore ad 1 p. 244. 2 p. 250. 3 p. 245. 4 p. 208, 243. 248. 5 p. 154, 245, 252. 6 p. 190. 8 p. 248. 9 p. 193 et 279. 10 p. 298. 12 p. 214 et 216, 244 et 257. 13 p. 272. 14 p. 270. 15 p. 201 et 217. 16 p. 222. 17 p. 185. ex posteriore ad 1 p. 29. 4 p. 27. 5 p. 96. 6 p. 19. 8 p. 87. 10 p. 25 et 93. 11 p. 89.

9) bombycinus est saec. 13. terminatur capite 27 prioris libri. Bonas lectiones in hoc solo codice servatas vide 296, 32. 298, 9 et 10. 302, 5. 310, 4. 315, 30. 318, 16 et 25. 319, 11. 321, 23 et 24. 322, 27. 328, 14.

10) recipienda erant haec: 310, 30. 314, 13. 318, 9. 319, 3. 322, 14 et 30. 323, 15. 334, 20 et 23. 363, 29. recepta sunt 369, 30; 387, 21, quia operae nondum ad ea verba pervenerant; etiam Brunnii, Lindavii, Westermanni aliquot correctionibus usus sum.

Bruxellensis 11182. Parisinus 2706. f4. Laurentianus LVIII, 7. Vaticani 97 et 1404. Vindobonensis 82. Matritenses 76 et 100. Parisinus 2955. fe. Laurentiana epitome LVII, 34.

Tertia familia (3).

α) codices integri. ψ. Parisinus 2075. ρ. Vaticanus 87. g. Guelferbytanus 82. Guelferbytanus 25. mt. Mediolanensis L, 43. m2. Mediolanensis M 34. m3. Mediolanensis B66. n. Neapolitanus 86. f2. Laurentianus LVIII, 18. f6. Laurentianus LIX, 44. f7. Laurentianus LVI, 20. ven. Venetus Cl. LI, 29. Veneti 392, 514. Cl. XI, 15. Urbinas 152. Vaticani 20, 100. Eiusdem familiae sunt l. Laudianus 682 et J. Jacobaeus 845 in priore libro.

β) codices, qui posteriore libro carent. 7. Vaticanus 98. Meermannianus 315. λ. Lugdunensis 2. Parisinus 2596. Venetus 309. Parisinus 1698. Mediolanensis LI. β. Monacensis 266. Vindobonensis (theol.) 203. gu. Guelferbytanus 77. h. Palatinus 341. pal. Palatinus 143. fl. Laurentianus LV, 7. f3. Laurentianus LVIII, 23.

γ) priore libro caret π. Parisinus 3019.

δ) pauciora habent f5. Laurentiana epitome LIX, 25. Vaticanus 18. Bruxellensis alter.

Ab aliis scriptoribus citata vide in indice auctorum.

Editiones (E) sunt a Aldina 1503. a2. Aldina 1522. j. Juntina 1517. j2. Juntina 1535 et Nicoliniana 1550; m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. J. Jacobsiana 1825. t. Turicensis 1844. W. Westermanniana 1849.

Epigramma unicum ex Philostrateis (cf. Suidas s. v., ubi de secundo Philostrato agit) servatum hîc locum suum inveniat, quem in ed. Turicensi post Imaginum secundum librum habebat; inscribitur autem ἐς εἰκόνα Τηλέφου τετραωμένου. (Anthol. Planud. 110).

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὗτος ὁ τὸ
πρὶν

Τήλεφος αἰμάξας φοικτὸν Ἴδρη Δαναῶν,
Μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασσε Κάικον.
οὗτος ὁ Πηλῖακοῦ δούρατος ἀντίπαλος
νῦν ὁλοὸν μηρῶν κεύθων βάρος οἶα λιπόπνους
τήκεται ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος,
οὔ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἡμόνοιο.

Ad Philostrati iunioris libellum recognoscendum nullae novae suppetebant copiae; paucae ad Callistrateum, cuius Hercher olim in Vaticano 64 saeculi 14 membranaceo quinque prima capita, quae sola habet, et in Vatic. 914 saec. 15. chartac. quattuor prima contulit; illum k. hunc m signavi; plerumque cum 1 faciunt; itaque eos melioribus accensui:

Melior familia (1).

q. Vaticanus 87. φ. Laurentianus LIX, 44. v. Venetus cl. XI, 15, p. Parisinus 1696. F. Laurentianus LIX, 15. ψ. Parisinus 3019. K. Vaticanus 64. m. Vaticanus 914. l. Vossiana excerpta.

Deterior familia (2).

π. Parisinus 1038. f. Laurentianus LVI, 20. μ. Monacensis 436. mon. Monacensis 494.

Omnes toti collati sunt.

Indices tres magna ex parte novos feci, atque eum, qui auctorum est, adiectis locis scriptorum, qui cum Philostrateis comparantur, auxi; Homericas citationes a Westermanno praeteritas stellulis notavi.

In eodem indice saepius praefationem (Praef.) editionis Turicensis et prooemia (R.) singulorum operum citavi.

Scripsi Heidelbergae XX die Mensis Oct. MDCCCLXXI.

ADNOTATIO CRITICA.

1. IN VITAS SOPHISTARUM.

I.

1, 10. fo: οὐ καὶ πατέρων. 2, 20. Ἀλκιμεών Westermann. 3, 6. ἀπὸ Αἰσχίνου, quae verba diverso loco in codd. 1 et 2, 3 posita sunt, nunc inclusi. 11, 1. ἐπὶ τῷ ἁλώρῳ. 2, 3. cf. V. A. 208, 10. ὅσα ἐπὶ ἁλώρῳ κλαίουσι. ἐπὶ τῷ λήρῳ. 1, H, t. ἐπὶ τῶν λήρων. W. ex f, ρ. 12, 1. ὥς — ἀπεσχεδιάζεν scr. *. πῶς — ἄ. C, H, t, W. 13, 8. εὔρετο C praeter R, r, μ, W. εὔρατο ζ. 17. fo: νήσους δ' ἐκ νήσων καὶ ἡπείρους ἐξ ἡπείρων. 14, 11. παρῆλθε — ἐπισκώπτει incl. Westermann, nescio an recte. 19. Ξενοφῶντα incl. *. cf. 2, 256, 31. — 28 verba οὐ — ἐπεμνήσθην exciderunt in t. 15, 10. Καλχηδόνιον Westermann. Καρχηδόνιον C, H, t. 16, 26. προσγράφωμεν malit Westermann. 17, 30. τὸν Ἀθηναίων δῆμον scr. *. τῶν Ἀθηναίων τὸν δῆμον ζ. 18, 29. ἐποίει scr. *. ἐποιεῖτο ζ. 19, 4. ἀπὸ Φυλῆς debueram reponere cum Bentleio et Wesselingio. ἀπὸ φυγῆς ζ. 20, 29. ὁ incl. *. ἐστὶν αὐτῷ scr. *. cf. 2, 114, 22. αὐτῷ ζ. 21, 2. συντεθείη scr. *. συντεθείς ζ. ib. 5. Λακεδαιμονίους incl. *. 22, 14. ἐν incl. *. ib. 15. ἐνεγράφετο scr. *. ἐπεγράφετο ζ. ib. 21. μὲν incl. *. 23, 9. οὕτω scr. *. αὐτῷ ζ. 26, 4. καὶ incl. *. 29, 19. τοιοῦτος δὴ scr. W. τοιοῦτος δέ. r, f, k. τοιοῦτος ζ. ib. 31. ἤγετο scr. *. ἡγάγετο ζ. 30, 26. δεινότητος scr. (ad quod aperte se refert Ph. 30, 28.). νεότητος ζ. 31, 6 ἀμνησικακίαν — καὶ ἀοργησίαν olim ex μ scripsi (t).

32, 28. ὅτε — διαλέγοιτο scr., W. ὅτε — διελέγετο C, H, t.
 33, 9. ὑπεκρίνεται scr., W. ὑπεκρίνατο C, H, t. 35, 28. ὃ
 αὐτομολήσασα scr. (sive ὡ αὐτομολήσασα). αὐτομολήσασα ζ.
 36, 13. fo: ἐνομίσθη. 37, 2. ἐγκατέλεξε scr. (cf. 2, 116, 21).
 κατέλεξε ζ. 42, 1. οἰκισταὶ δὲ οὗτοι scr. W. οἰκισταὶ δὲ ζ.
 ib. 16. τῶν ἐν θαλάττῃ h, H, t. ib. 22. Ἀδριανείων We-
 stermann. 43, 16. plena oratio fuerit ἀπεθίζειν σύμφο-
 ρον ἡγεῖτο *. 44, 6. ἐγκατέλεξε scr. κατέλεξε ζ. ib. 22. εὐ-
 ρέσθαι Westermann. εὔρασθαι ζ. 45, 18. ἡστεῖζετο δὲ
 τάδε conieci in H., deinde proposuit Westermann. ἡστεί-
 ζετο δὲ τὰ μὲν ζ. ib. 23, fo: ὑπ' αὐτοῦ. ib. 29. καὶ om.
 Suid. incl. 46, 5. ἂν add. ib. 15. ἀνεβάλλετο. 2. ἀνεβά-
 λετο ζ. 48, 12. ἐκπλαγῆναι φησι scr. ἐκπλ. ἔφησε. 51.
 13. παριππεῦσαι γὰρ ἂν Cobet. παριππεῦσαι γὰρ ζ. 52.
 28. διαμαρτάνουσι μέντοι scr., W. διαμαρτάνουσι μὲν ζ.
 53, 12. ὁ ἐκκεκαλυμμένος Theod. Heyse. ὁ ἐγκεκαλ.,
 ζ. ib. 16. οἱ Δημοσθένεις τρεῖς scr., W. οἱ θεσμοθέται,
 εἰς. 1. οἱ Δημοσθένεις. v, oz, π. ὁ Δημοσθένης μ, h,
 g, E.

II.

58, 21. ὡς καὶ ἀποδώσοντες. 2, p, π, E, W.
 ὡς ἀποδώσοντες. 1, H, t. ib. 25. εὖ ἐπωνομάσθαι
 scr. ἐπωνομάσθαι. 60, 8. ἐς περίπλουν scr. περί-
 πλουν ζ. (Westermann malit καὶ περίπλουν σταδίων
 ἑξακισχιλίων ἐς εἵκοσι σταδίων θαλάσσης ξυνελεῖν μή-
 νη scilicet glossema ex 2, 3 amplificans. 60, 29. ὃν
 δ' ἐκάλουν scr. W. ὃν ἐκάλουν ζ. 61, 14. δῆμῳ f, ρ,
 2, 3, E. Δηλίῳ R, E, t, W. ib. 22. αἰγές τε καὶ ποῖ-
 μναι W. ex Jacobsii correctione; sed vide 1, 143, 16.
 αἰ — νῆκαι ἦσαν κισθαρωδαὶ καὶ κήρυκες. 2, 289, 28.
 οἱ — στεφάνων καὶ κηρύκων αἰσχρὰν ἡδονὴν ἀλλαξάμε-
 νοι. 63, 15. χεῖρες αὐτῶν R, H, t. ib. 16. οὐκ ἂν ma-
 lim abesse * (nisi fuerit καίτοι οὐκ ἂν). ib. 25. γρά-
 φεται αὐτὸν φόνου W. ex C. praeter r, f, β. γρ. αὐ-
 τὸν τοῦ φόνου, unde idem in H, t. 67, 12 scribe
 τυραννευομένων ex usu Phil. 69, 28. scr. Κηφισιάν.
 76, 3. παρ' ὁποτέρῳ τρέφοιτο. R, et ve, fe (παρ' ὅτῳ τ.

παρ' ὁποτέρῳ τρέφοιτο ἄν ζ (W). ib. 21. λέξεως τε καὶ ῥη-
τορείας ser. nunc *, in t. λ. τε κ. θεωρίας conieci. λ. τι καὶ
ἱστορίας ζ. 77, 28. μετακληθεὶς ser. *. κατακληθεὶς ζ. 78,
32. ἀναβλέψαντος β, t. ἄνω βλέψαντος ζ (W). vide 1,
126, 13; 161, 20.—79, 30. ἐπικόπτων Valesius, W.
ἐπισκώπτων ζ. ib. 32. διαβαλεῖς Cobet. διαβάλλεις ζ.
82, 14. οἱ δὲ καὶ οὐπω ser., W. οἱ δὲ καὶ ὀπῶ ζ. 81,
29. οὐ γὰρ ἂν παρεῖναι m, o. οὐ γὰρ παρεῖναι ζ.
88, 13. τὸ δι' ἀνδρὸς τοιούτου δὴ ἀνοικισθῆναι ser. τὸ
δι' α. τ. διανοικισθῆναι ζ. ib. 23. ἐκπονεῖν αὐτὸ β, 2,
3, E. ἐκπονεῖν αὐτὸν ζ. (H, t, W). 91, 4. σπαράγματ'
ἂν εἴη ser., W. σπαράγματ' εἴη ζ. ib. 31. ὁπότε καθ-
ίσταντο iam in not. crit. p. 42 correxi, deinde re-
liqui καθίσταντο in H, t; denuo correxit W. ὁπότε —
καθίσταντο ζ. παρ' αὐτῶν ser. *. παρ' αὐτοῖς ζ. 96,
27. ἀπαγωγὴν ser. *. ἀναγωγὴν ζ. 98, 6. μετεῖχε δὲ καὶ
ser. καὶ μετέχων δὲ καὶ ζ (W.). 99, 1. παρέτραγε μὲν
ser. παρέτραγεν ζ (W.). 101, 1. καὶ ἃ μὴ ἐπεφύζει ser.
καὶ μὴ ἐπεφύζει ζ (W.). ib. 22. fo. ἐνσπουδαζομένης.
102, 28. τῶν πάλαι σοφῶν coniecit Valckenaer. ib. 32.
οὐ βαρὺς ἦν ser. *. οὐ βαρὺς ζ. 103, 11. ἐκπεσεῖσθαι.
2, 3, e, m. ἐκπεσεῖν ζ. 107, 2. Σῳτήροι ser. auctore
C. Keil Inser. Boeot. 193. Σωτήροι ζ. 108, 26. ἐγκα-
ταλεπτέα ser. καταλεπτέα ζ. 110, 10. Ρουφινιανός ser.,
W. Ρουσινιανός ζ (t). 112, 27. ἀρχιερέως ser., W. ἀρχ-
ιερέως. 1. ἀρχιερέων 2, 3, E. 29. λειτουργησίαν Olear.
ἀλειτουργησίαν ζ. fo. λειτουργίαν. 113, 11. fo. ἅπασιν
*. 121, 20. ἀνειπόντες ἐς addidi *. — ib. 22 excidit
ὥς δὲ οὐχ ὑπεδέξατο (sc. τὰς λειτουργίας) *. ib. 27 ma-
lis δι' αὐτῆς παρὰ τοῦ βασιλέως *. 123, 21. καθηρη-
μένον Valesius, W. καθήμενον ζ (t). 124, 25. fo. ἡμῖν
καὶ *. 126, 29. ἐπαίδευε ser. *. ἐπαίδευσε ζ.

2. IN HEROICUM.

128, 1. Ἴων εἶ, ξένε ser. Ἴων, ὦ ξένε f, Westerm-
mann. Ἴων ὁ ξένος ζ. 130, 14. τί δ' ἄλλο γ', ὦ Φοῖ-
νιξ ser. τί δ' ἄλλο γ', ἔφη f. τί δ' ἄλλο γ' ζ. 136, 16.
ῖ ἀδικοίην ἂν Boissonade. ἀδικοίην ἂν Westermann.

ἢ ἀδικοίην ζ. 137, 6. πῶς γὰρ Hercher, recte, ut videtur. πῶς γε ζ. ib. 30. διήγειν ἄν Boissonade, t, W. διήγειν ζ. 139, 13. ὁ Στιγεὺς Dindorf. 141, 28. τοῦ μετοπώρου scr., τὸ μετόπωρον ζ. 145, 28. αὐτὸν videtur excidisse. 146, 2. ἐς ὃν ἐστιν scr. ἐς ὃν τείνει Westermann. ἐς ὃν τι ζ. 147, 1. νίκην incl. *. (olim inclusi περὶ). ib. 17. νικήσοι scr., W. νικήσαι ζ. ib. 19. λέγεις Westermann. ib. 25. ξυντιθέντες ἐπ' αὐτῷ scr. *. ξυντιθέντες αὐτῷ ζ. 149, 16. λοιμὸν ἐρύκειν τοῦ ὄρους scr. *. λοιμοῦ ἐρύκειν τοὺς ὄρους (ὄρους l.) ζ. ib. 24. εἶναί τι Boissonade ex cod. β. Westermann. εἶναί τε ζ. ib. 32. ὀρῶνται, ᾧ Φοῖνιξ scr., W. ὀρῶνται, ἔφην. 150, 31. τὸν τόπον aut simile quid excidit ante οὗ ἐποίμαινον *. 151, 30. fo. ἐπισπᾶσθαι. 157, 10. ἥσθετο 2. fortasse ex dittographia natum est δι. 158, 24. ἐρμηνεύοι malit Westermann. 159, 24. λειποθυῆσαι scr. λειποθυῆσαι ζ. 161, 26. fo. ὀπόσα κατ' εἰρήνην ἐστί. 163, 1. καὶ ὥς ἀνεπήδησεν scr. καὶ ἀνεπ. ζ. ib. 21. ἐξηγήσθω δὴ scr. ex 2. ἐξηγήσθω δὲ t(γ,3). ἐξηγήσθω δὲ καὶ ζ. 164, 5. ἐποιήθη scr. *. ἐξεποιήθη ζ. ἡ σοφή scr. *. σοφή ζ. ib. 25. ἐν αὐτῇ τῇ Ἰθάκῃ scr. partim Prellerum secutus. αὐτῇ Ἰθ. C. ἐν τῇ Ἰθ. t, W. 167, 13. ἀποκρεμάμενον. 2. ἀποκρεμώμενον ζ. 168, 2. ἐκβάλλη. 3, 4. ἐκβάλῃ 2, t, W. ib. 11. Νέστορος fo. delendum. ib. 16. νενομίσθαι C. praeter g. νομισθῆναι g, t. 171, 16. τόξα incl. 172, 13. στέλλειν scr. cf. Append. ed. I, 79. ἔστελλον ζ. 173, 13. pro ἐς βασιλέα errore ἐς πόλεμον irrepsit in t. 177, 18. αὐτὸ τὸ πάθος γ. αὐτό τε τὸ πάθος ζ. 178, 12. πρᾶννουντι καὶ ἐγείροντι f, n. πρᾶννουντί τε καὶ ἐγ. ζ. 184, 18. ταῦτα om. f, Westermann. ib. 22. ἐξωκοδόμηται scr. ἐξωκοδομήτο ζ. 185, 29. τὸν πάνσοφον C. τὰν πάνσοφον Diogenes Laert. II, 44. Tzetzes ad Lycophron. 1097. Ol. Boissonad. secundum Valckenaer ad Eur. Phoen. 321, Diatrib. 190. τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσιν Ol. t. ib. 31. καὶ incl. 190, 5. fo. καὶ ἡδῖω ἐκείνου *. 193, 12. ἀπαχθῆναί τε Westermann. ἀπαχθῆναι δὲ ζ. 16. καὶ οἶα πέρα scr. καὶ πέρα ζ. 194, 26. ἔτυχέ με ἡρηκώς

scr. ἔτυχεν ἡροικῶς ζ. 195, 1. ἐπῆλθε scr. *. ἦλθε ζ. περὶ incl. *. 196, 7. αὐτὸν incl. *. ib. 28. οἶμαι om. Westermann. 198, 30. ἀπολογίσεσθαι scr. *. ἀπολογήσασθαι ζ. 200, 30. ἔδωκεν 2, E. δέδωκεν t, W. ex 1, 3, g, d, π. 201, 23. εὔροντο l, b, d, e, π, W. εὔραντο ζ. 204, 20. malim γινώσκει. 206, 7. μέγα incl. 208, 30. excidisse videtur βαῖνε θεά. 210, 32. τὰς δ' αὖ Westermann. 225, 1. τὴν δ' αὖ ζ. (τὰς μὲν — τὴν δ' αὖ Ol. 211, 29. nonne οὐδὲ ὀφθέντες? ib. σώματος incl. *. 212, 1. signum lacunae post Ἰλίῳ (t) auctore Prellero delevi. Ἐχινάδων τε EB. Ἐχινάδων t secundum C. ib. 12. ξυμπάσης δὲ scr. ex l, p, g, b. ξυμπάσης δὴ ζ. 16. ὀπόσῃν εἶπον incl. 31. εὔξιμος fortasse ex poeta fluxit. 213, 30. σοφοῖς deleverim. 214, 9. fo. κρεμαστός ὅδ' 215, 3. videtur aliquid ante κατὰ τ. ν. excidisse *. ib. 28. προσέβαλλεν αὐτοὺς scr. *. προσέβαλλεν αὐτοῖς ζ. 217, 27. τὸν ἱππαγωγῶν τρόπον scr. *. τὸν ἱππαγωγὸν τρόπον ζ.

3. IN NERONEM.

220, 6. fo. θαλαττεύουσι. 221, 12. lacunam hic magnam esse suspicari licet. 222, 20. βομβῶδη πως ἦχεῖ scr. βομβῶδές πως, t et p. βομβεῖ πως E. ib. 21. μὴ θαρρεῖ μὲν δὴ scr. μὴ θαρρεῖ ζ. ib. 23. μὲν δὴ incl. *. 223, 2. fo. δῆπου. 27. ἔχοντες καὶ add. ib. ἑλεφαντίνας scr. ἑλεφαντίνους ζ. post διθύρους exciderit ἀνεφάνησαν, sive προῆλθον.

4. IN EPISTULAS.

225, 1. μειρακίῳ ζ. ἡ ὀρθὴ Τουπίus. ὀρθή ζ. πορθητή 1. πορθητῇ 2. — 2. τῷ αὐτῷ. 3. τῷ αὐτῷ. 21. ἀπέδυσε scr. *. ἀπέλυσε ζ. 4. τῷ αὐτῷ. 226, 11. αἵματος μὴ στεφανώμεθα. φεύγωμεν 2, EB. 5. τῷ αὐτῷ. 6. μειρακίῳ. 7. τῷ αὐτῷ. 1, μειρακίῳ. 2, 32. ὄνειδος, ἐπειδὴ supplevi *. 227, 10. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἐγ-

κλημα ante ἄπιδε πρὸς τὸ θέατρον errore in t, W. re-
 lictum est. cf. E. Miller l. c. p. 758. 8. τῷ αὐτῷ 1.
 μειρακίῳ. 2. 28. τῶν ὁδοιπόρων excidit in t. 228, 6.
 φιλία om. 2, EB, incl. 24. τοὺς δὲ — αἰθέσθαι Bois-
 sonade. τοὺς δὲ — αἰσθέςθαι Hemsterhuis. τὸ δὲ —
 ἴσσεσθαι 2, E. 27. Ἀτύμιος sive Ἀτυμνος coni. Bois-
 sonade. 9. τῷ αὐτῷ. 1. μειρακίῳ 2, EB. 10. idem ti-
 tulus. 230, 3. εἰ δὲ καὶ νῦν γένοιτο Westermann. ma-
 lim ἔαν δὲ κ. ν. γένηται. 106, 229, 31. ἔμπορός τις
 ἔλθω scr. ἔμπορός τις ἔλθων C. 32. καὶ καθῆσθαι
 scr. καὶ καθ. 5. 11. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίῳ 2, EB. 12.
 τῷ αὐτῷ R, r. μειρακίῳ υβ. γυναικί 2, EB. 230, 29.
 φλογίζεσθε Jacobs. λογίζεσθε 5 (t, W.). 13. τῷ αὐτῷ
 1. μειρακίῳ 2, EB. 136. θάττον εὖξαι m, o, W. 14.
 τῷ αὐτῷ 1. μειρακίῳ 2, EB. 232, 5. ἐκ σαρκὸς καὶ
 αἵματος scr. ἐκ σαρκὸς 5 (sic Bentley; ἐξ αἵματος E.).
 29. ὅσον — καὶ del. E. Miller, relinquens secundae
 editioni verba καθάπερ πυρὸς ὄρμη σβέννυται. 15. ἐ-
 τέρω 1. μειρακίῳ υβ, 2, EB. 16. καλῶς R, r, B. κάλ-
 λος 5 (t, W.). 26. σαφέστερον R, r, π. σαφέστατον 5
 (t, W.). 16. τῷ αὐτῷ 1. μειρακίῳ 2, EB. 233, 16.
 γαυρότερος ἵππος scr. ἵππος 5 (W.). 17. τῷ αὐτῷ 1.
 μειρακίῳ υβ, 2, EB. 18. ἐτέρω 1. μειρακίῳ υβ. μειρα-
 κίῳ ἀνυποδέτω 2. μειρακίῳ ἀνυποδήτῳ EB. 235, 4. ὡ
 γῇ φιλήματα ἐρηρησμένα velint Boissonade, Miller. 19.
 πόρνη R, r. γυναικὶ πόρνη π, C. μειρακίῳ πόρνη 2, EB.
 28. ἐκ. με ἄρ. scr. ἐκ. μὲν ἄρ. 5. 20. τῇ αὐτῇ R, r, π,
 C. γυναικί υβ, 2, EB. 21. ἐτέρα γυναικί R, r, π, C. γυ-
 ναικί υβ, 2, EB. 236, 6. τί λαμβάνεις. 1. τί λαμ-
 βάνῃ p, t, W. τί οὖν λαμβάνῃ 2, EB. ib. ἄνθος
 — οὐκ ὄν scr. *. ἄνθους — οὐκ ὄντος 5. 29. τοῦ-
 τον φέρων, ἔση Miller. 22. τῇ αὐτῇ 1. γυναικί υβ, 2,
 EB. 237, 5. οἶαι πρότερον p, t, W. 23. ἐτέρα γυναικί
 1. γυναικί υβ, EB. 16. πρὸς τὸ βέλτιον p, B, t, W.
 24. τῷ μειρακίῳ (sic) R, r, π, C. μειρακίῳ υβ, 2, EB.
 238, 6. σου συγγέουσα τὴν — χάριν R, r, p, B. σοι
 συγγέουσα τὴν — χάριν 5 (t, W.). 11. τὴν ἄλλα διὰν
 Cobet. τὴν θάλατταν R, r, π, C, 2, E. τὴν θάλατταν

ἡδεῖαν p, u, B, t, W. ὅτε ταράττεται ser. *. ὅταν τα-
 ράττηται s. ib. 22 et 28. ἀπεστράφης p, u, uβ, 2, EB.
 ἐπεστράφης s (W. 28). 26. ἄλλη 1. γυναικί uβ, 2, EB.
 27. μειρακίω C, EB. 239, 5. τῆς τῶν γεωργῶν ἐπιμε-
 λείας p in mg, B, W. sublata, quam scriptor quaesi-
 vit, oxymori figura. πολυωρίας citat Dindorf in Thes.
 s. v. ib. 8. καὶ ῥυπῶν deest in 2, quod hic moneo.
 16. τοῦ ζώου incl. 19. ἡ βαφή Jacobs. καὶ βαφή s
 (2, EB.). 30. τὸ κοσμήμασιν ἐπανορθοῦσθαι Miller. 18.
 γυναίω τι 1. γυναικί uβ, 2, EB. 240, 12. ἤκοντα
 nunc supplevi *. (olim ἐκβάντα, in notis) 31. μή τις
 ser., W. εἴ τις s. πῦρ ἐναῦσαι οὐκ ἐθέλοντα ser. πῦρ
 οὐκ ἐναῦσαι θέλοντα Boiss. πυρὸς οὐκ ἐναῦσαι θέλοντα
 Ol. πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα C. 29. γυναικί πόρνη 1.
 γυναικί uβ, 2, EB. 241, 25. θυραυλία Ruhnken ad
 Timaeum 145, B. θυραυλικὰ s. 30. ἐτέρω 1. γυναικί
 v, γ, uβ. γυναικί ὑπάνδρω 2, EB. 31. πόρνη γυναικί
 1. γυναικί uβ, γ, 2, EB. 32. γυναικί καπηλίδι 1. γυ-
 ναικί uβ, g, 2, EB. 33. τῇ αὐτῇ C. praeter uβ: γυ-
 ναικί. 34. γυναικί πόρνη 1. γυναικί uβ, g, 2. τῇ αὐτῇ
 EB. 243, 10. κᾶει ser. κᾶεται s (t, W.). 35. τῇ αὐτῇ
 1. γυναικί uβ, γ, 2, EB. 36. γυναικί ἐτέρω 1. γυναικί
 uβ, γ, 2. τῇ αὐτῇ v, EB. 244, 5. φοβεῖς W. ex 2,
 ac videtur Ph. in ed. 1 quoque ita scripsisse. φόβος
 1, t. 13. τι add. ex γ, 2, W. abest ab 1, t. 37. τῇ
 αὐτῇ C. praeter uβ. γυναικί. 38. τῇ αὐτῇ 1. γυναικί
 πόρνη 2, EB. πόρνη γ, uβ. 245, 20. βασιλείων corr. B.
 ex 1. βασιλέων γ, 2, E, W. 25. fo. αἰσχυνθῆς, *
 antea del. ἔχόντων. 33. πᾶσι σεαυτὴν παρέχεις ser. *.
 σεαυτὴν παρέχεις s. 39. τῇ αὐτῇ R, r, v, π, c. γυναικί
 γ, 2, EB. uβ inscriptione caret. 246, 7. locus in 1
 mancus ex 245, 22 supplendus est; male omisi lacu-
 nae signa ponere. 26. μηδὲ γράφειν φυνγάδα ἀνέξη,
 μηδ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. οὐκοῦν — φύσις 2, E. μηδὲ γ.
 φ. ἀνέξη, ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. οὐκοῦν — φύσις. B,
 t, W. μηδὲ γφ. φ. ἀνέξη; οὐκοῦν — φύσις. ἀλλ' ἐπί-
 νευε φιλοῦσιν ser. *. 29. οὐ τὸ λαμπρὸν ἐν τῷ ἀλόγῳ
 τῆς δυνάμεως ser. οὐ τὸ λαμπρὸν ἀλόγῳ τῆς δυνάμεως

ζ (t, W.). 247, 2. καὶ γάλακτος ante ἀλλὰ excidit mea culpa. 40. τῇ αὐτῇ 1. Βερενίκη EB. 41. Ἀθηνοδώρῳ 1, EB. 42. τῷ αὐτῷ 1. Ἐπικτιτῷ EB. 43. τῷ αὐτῷ 1. Ἀρσινόβου EB. 44. Ἀθηναίδι C, EB. 45. Διοδώρῳ C, EB. 46. μερακίῳ C, EB. 47. ἑταίρα τινί R, r. πόρνη v. ἑτέρα τινι πλ. γυναικί γ, 2, EB. 248, 16. Αἰγαίῳ ser. ἀγριῶντι 1, t, W. ἀγρεύοντι EB. ib. ἐπὶ θάλατταν ἐλθοῦσα συνεπλάκη ser. *. ἐπὶ θάλατταν συνεῖργεν ζ. 48. ἑταίρῳ τινι R, r. μερακίῳ EB. 49. τῷ αὐτῷ R, r. Νέστορι EB. 50. τῷ αὐτῷ R, r. γυναικί γ, 2. μερακίῳ EB. 51. Κλεονίδῃ φ. πόρνη v. γυναικί E.; R, r, om. inser. 249, 23. εἰ καὶ κάλλιστον ser. *. εἰ κάλλιστον ζ. 24. τοῖς αὐτοῖς ser. *. τοῖς ἄνοις C. τοῖς ἀνθρώποις EB. τοῖς ἄλλοις W. ex mea conj.; idem de ἀνέμοις cogitabat. 52. Νικήτῃ φ. t, W. 32. τοῦ κάλλους ser. *. τὸ κάλλος ζ. 250, 2. εἰ μοι θολώσεις et 4. ὀφθαλμῶν δμῆταιραν W. ex G. Hermannii coniectura. 53. γυναικί τινι R, r. γυναικί EB. 54. μερακίῳ R, r. γυναικί γ, 2, EB. 250, 15. ἐφῆς ser. (W.). ἀφῆς ζ (t). 55. ἑταίρα γυναικί R, r. γυναικί γ, 2, EB. 22. τὸ πυρρὸν W. ex γ, 2, EB. τὸ πῦρ 1, t. 24. οὔτε ῥόδα W. οὐδὲ ῥόδα ζ. 29. μελλήσεις ser., W. μελλήσαις ζ. 56. μερακίῳ γ, 2, EB. ἑταίρῳ τινί est in R, r ante ἦν ἄρα πάθος (251, 4), unde initium habet ep. et ἐρωμένῳ τινί ante πῶς σοι, 251, 1, quod hic fini adhaeret 3. εἰ μή τι 2, EB. εἰ μή τοι R, r, v, t, W. 4. παρ-εἶδεν supplevi *. 18. σπάσῃ 2, EB. ἀρπάσῃ 1, t, W. 57. πρὸς φιλοῦντα R, r. μερακίῳ 2, EB. 23. εἶτα Westermann. εἰς ἃ C, EB. καὶ t. 58. εἰς ἐρώμενον r. μερακίῳ γ, 2, EB. 59. γυναικί γ, 2, EB. 60. γυναικὶ κατηλίδι C, EB. 61. γυναικί C, EB. 62. τῇ αὐτῇ γ, 2, EB. γυναικί U. 254, 7. ἑλλιπῶς Cobet. ἄλλῃ πως ζ. 9. ἢ καὶ ser. *. καὶ ζ (ἐπεὶ Westermann). καὶ γὰρ σέ Cobet. καὶ ὧς ζ. 63. γυναικί C, EB. 64. μερακίῳ γ, 2, EB. γυναικί U. 255, 5. τέθνηκας γ, t. 65. 66. 67. 69. 70. 72. 73 inscriptiones consentiunt cum nostra in φ, EB. 68. μερακίῳ est in E, 71 Αἰρετιανῷ in EB.

73, 256, 18. ἐβάσκηκεν. εἰ καὶ σφόδρα ἐνίοις δο-

καὶ τοῦτο Jacobs, W. ἐβάσκηνε, καὶ σ. ε. δοκῇ τοῦτο
 ζ. 22. ἀπείχε ex p. 2775 W. ἀπέσχε ζ (t). idem cod.
 257, 8. κατὰ Γοργίαν habet et 26. οὐ λέγω, utrobique
 sequente W., sed altero certe loco nihil mutaverim,
 quia oxymoron captasse scriptor videtur. 258, 17.
 παρηγμένων. C, B. προηγμένων Aldus et EtW. 18.
 τοὺς κύκλους C, B. κύκλους Aldus et EtW. 27. φρά-
 ζωμεν malim nunc cum Boissonado.

Dialexin inscripsi olim Epistulis adiectam dis-
 sertationem 258, 30—260, 30.

259, 14. χρόνῳ ἀλωτά ser. ἀλωτά ζ. 27. τῆς incl.
 260, 10. ἀνθρώπῳ Bentley. ἄνω C. ib. τι add. 16.
 περιωπήσας ser., W. περιωπήσας ζ.

5. IN GYMNASTICUM.

261, 3. νῆ Δία γ' MV. 4. ὕση M, V. 5. στρατιάν
 Cobet, M. στρατείαν ζ. 6. πλαστική D. ἐς ἐκείνας ἀπο-
 κείσθω μόνας C. ἐκείναις ἀ. μόναις DM. 10. καὶ κυ-
 βερνήτην D. δὲ καὶ κυβ. Cobet. 11. συνίησιν Cobet.
 σύνεσιν CM. σύνεσιν ἔχει Sauppe. συνέσεως D. ξυν-
 έσεως V. cf. Philolog. XXI, 233, 13. σοφίαν D. σο-
 φίας CM. 14. λέγωμεν CD. λέγομεν MV. ξυντεθῆναι
 DV. ξυνθῆναι C. ξυνθεῖναι M. Ἰπποσθένης LV. Πολυ-
 δάμαντας V. Προμάχους DV. Πρωτομάχους CM. 21. εἶδε
 V. 22. interpunctionem ante μεταβέβληκεν om. DMV.

262, 2. ἔχθεσθαι D. 4. ταῦτα om. M. ξυλλαβέ-
 σθαι CD., idem postulat M. 7. ἀθληταὶ ἡτιῶνται Co-
 bet. ἀθλ. λείπονται Mähly. 9. σῆμα Cobet, V. καὶ τὸ
 ἐς δένδρα δὲ αὐτῆς ἦκον Cobet. καὶ τ. ε. δ. δ. αὐτοῖς
 ἦκον CDM. καὶ τ. ε. δ. δ. αὐ ἦκον Sauppe. καὶ τοῖς
 δένδροισι ταυτὸν μῆκος V. cf. supra 259, 10. 13. φύει
 C2. φυτὰ C1. τὰ om. MV. ib. ἀθληταῖς ser. ἀθλητῶν
 ζ. 14. περὶ αὐτοῖς V. ὑπηνέχθη Cobet, V. ἀπηλέγχθη
 D. αὐτῶν add. 22. τὰ τῶν Ἥλ. M. δεῖ γὰρ που ser.
 cf. Phil. 401. δεῖ γὰρ περὶ ζ. 25. ὀπλῖται C2D. ὀπλί-
 της C1MV. 26. ἀκόντιον add. πυγμὴ M. 27. δίσκος
 add. τὸ παλαιῖσαι ser. παλαιῖσαι ζ. 29. καὶ ante πηδῆ-

σαι om. M. 31. ἤρκει ἐς νίκην Mähly cf. V. Ap. 65, 23. ἤρκει ἡ νίκη CD. ἤρκει τῇ νίκῃ MV. τοῦ ἀκούτιου ἤρκει ἡ νίκη Sauppe. vide Philol. 245.

263, 10. cf. Schol. Plat. Protag. 335, e. 12. ἡ-
παίρητο D. αὐτουργοῦς CM. 14. δολιχοδρόμους τοὺς add.
V. ἐγύμναζεν ἐν τῷ π. Schol. Pl. 18. διέκειτο V. δι-
έκειντο CDM. μὲν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ om. M. 19. fo. ἐνε-
κάετο — αὐτῷ V. 20. ἀπείχον Cobet, V. ἀπείχοντο
CDM. 21. ξύν add. E. v. Leutsch. 22. ἐπαιδῇ M. τοὺς
ἀπάντων ser. τοὺς ἀπαντῶντας CDMV. τοὺς ἀπὸ πάν-
των Cobet. 26. οἶον ἀγγέλλοντας ser. 401. οἱ ἀγγέλλον-
τες CD. ἀγγέλλοντας MV. 29. οἱ δρόμοι D. οἱ ἄδρομοι
CM. δρόμοι Cobet, V. οἱ ὀπλῖται ser. 401. ὀπλῖται ζ.
ποικίλοι ser. πολλοὶ ζ. οἱ κατὰ Νεμέαν CDM. οἱ om.
Cobet, V.

264, 2. οὕτω τι ἀκ. Cobet. οὕτω τοι ἀκ. CDM.
οὕτως ἀκ. V. μικόντων δ' αὐτῶν CMV. μικόντων δ'
αὐτῶν D. Ἡλείων incl. κατ' αὐτὴν τὴν ser. 401. κα-
τὰ τὴν ζ. εὐαγγέλια ἀπαγγέλλων V. 7. πόλεων add.
Meineke. 10. τῇ add. 11. περὶ τοῦ ὀπλίτου ser. περὶ
ὀπλ. ζ. 15. ser. ἡ ἐκχειρία cum M. ib. ἐπὶ πάντων
τελευτῆς ser. cf. 258, 19. ἐπὶ πᾶσιν Sauppe. 21. ἀλει-
ψομένους Sauppe. ἀλειφομένους ζ. 24. σκεπάζουσιν
MDV. σκεπάζουσαι C.

265, 3. ἐκ ταύτης M. 9. στέγειν ἐνεγυμνάζοντο
ser. 401. ἐξεγυμνάζοντο CDM. ἐξεγυμνώσαντο V. 10.
προιόντος V. 13. πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκενέζετο οὕτως·
εἰς στρόφιον, ὃ ἐστὶ στρογγύλον ζωνάριον οἱ τέσσαρες
τῶν δακτύλων — μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατος φησιν ἐν
τῷ περὶ γυμναστικῆς Schol. ad Plat. remp. 338 c. 19.
τῶν om. CDMV. ib. δέψοντες Cobet, V. ἔψοντες ζ.
20. προεμβάλλοντες M. γε om. Schol. 27. plena inter-
punctio est post εὔρηται in DM. ib. εὔρηται MV. 29.
τούτου ser. 395. πολέμου ζ. τῷ ἐργῷ incl. V.

266, 2. συγκαίμενον — πυγμῆς citat Schol. Plat.
l. c. 3. παρ' ἕτερα D. καὶ τῷ ἐν προαγῶνι ἀγωνίζεσθαι
ser. 238. καὶ τῷ πρὸ αὐτῶν ἀγ. CDM. πρὸ αὐτῶν
incl. V. 8. δὴ πτωμάτων ser. διαπτωμάτων ζ. 9. καὶ

πάλην incl. Cobet, V. 11. τοιαύτην M. μόνη DV. μόνην CMD. ἔμοι γοῦν Sauppe. ἔμοιγε οὖν DV. ἔμοιγε M. 16. ὀκτώ που ἢ δέκα στάδια om. D, incl. V. καὶ ὁ πένταθλός τι τῶν τριῶν, οἱ δρομεῖς δίαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω. τί δεινὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων; οὐδέν scr. καὶ ὁ π. τὸ δεῖν ἀπὸ τῶν αὐτῶν οἱ δρομεῖς δίαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω ἀπὸ τῶν τριῶν χαλεπὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων οὐδέν CM. καὶ ὁ π. χαλεπὸν [δὲ] ἀπὸ τῶν τοιούτων οὐδέν D. καὶ ὁ π. [τὸ θεῖν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. οἱ δρομεῖς δίαυλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω ἀπὸ τῶν τριῶν]. χαλεπὸν [ἀπὸ] τῶν τοιούτων οὐδέν V. cf. 238. 16. γυμνάζεται V. γυμνάζεται CDM. τὴν ἰλὺν DV. τὴν ὑλὴν CM. 23. κοίλῃ Ἄλτει Cobet. cf. 234. 28. προσβήσεται DV. προσβήσεται CM. 31. γυμνάζεται M(C?). ἄλλοτε ἄλλον V. ἄλλοτε ἄλλω D. ἄλλοτε καὶ ἄλλω CM.

267, 1. ἐκατέρω scr. ἐκάτερον DV. ἐκατέραν CM. 4. καὶ μόνου τοῦ γεγυμνάσθαι scr. καὶ μόνου τοῦ γ. CM. καὶ μονονοῦ τὸ γ. DV. cf. 239. 5. παρελθεῖν δὲ CM. παρελθεῖν δὲ φασι Cobet. παρήλθε δὲ ταῦτα DV. φασιν post πάντα collocavi. ἐπ' ἄλλω δὲ ἄλλο V. ἐπ' ἄλλω τε ἄλλο CDM. 9. τὰ add. DV. 10. στάδιον μόνον V. 11. τρεῖς ἐπὶ τὰ Μεσσήνιος CM. Κορωναῖος debuerat Ph. scribere. 14. κατὰ δὲ τὴν add. Sauppe. 16. δὲ om. M. 18 et 19. Εὐρύβατος DV. Εὐρύβοτος CM. 21. ἐκρατίστευσεν scr. 398. κρατίστως CDM. κρατίστα Cobet, V. malui πνικτεύσας ἐνίκησεν includere 398. 23. Σμύρνην CDM. 24. καὶ καθ' Ἐ. scr. 401. ἔσαι καθ' Ἐ. CDM. καὶ ὀπόσαι καθ' Ἐ. Cobet, V. εἰ νόμους ἔγραψεν αὐτοῖς ἐναγωνίους scr. εἰ ν. ἔγραψέ τε ἐν τοῖς ἐναγωνίοις C, D (ἔγραψε τις). εἰ ν. ἔγραψέ τις ἐναγωνίους. M. εἰ ν. ἔγρα. τις αὐτοῖς ἐναγωνίους Cobet, V.

268, 1. μήπω τεθέν incl. 398, 2. οὕτω τι Cobet. cf. 2, 8, 31. 5. ante φασι videtur memoria Hippo- sthenis, qui primus lucta puer vicit Ol. 37, excidisse. ib. παίδων scr. παῖδα. 5. fo. παίδων καὶ πένταθλον. 6. Εὐτελίδαν DV. Εὐτείδα C. Εὐτεάδα M. 15. νενίκηκε καὶ φαίην, quae verba in C. post λέγουσι inveniri dicuntur, deleui et Κρέων in Κρίον mutavi. καὶ ὅτι ὁ

Κρέων DV. ἐνίκησε δὲ πυγμὴν ὁ Κρέων M. 16. Δημάρετος C. Δημαροτος DM. Δαμάρετος Cobet, V. 17. Κραιεύς CM. 19. παῖδα παγκρατιαστὴν ἐνέγραψαν ser. παιδὸς παγκρατιαστοῦ ἐνεγράφησαν CM. παιδὸς παγκρατιαστοῦ [ἄθλα] ἐπεγράφη D. παιδὸς παγκρ. ἐπέγραψαν V. παιδὸς παγκρ. ἀγῶνα ἔθεσαν Cobet. οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου βραδέως αὐτὸν νοήσαντος CM. ὁ. ὁ δὲ ἐ. ὁ. β. αὐτὰ ἐννοήσαντες D. ὁ. ὁ. ἐ. ὁ. β. αὐτὸν ἐννοήσαντες Cobet. ὁ. ὁ. ἐ. ὁ. β. νομίσαντες V. cf. 245. 20. περαιτέρους C. παρ' ἑτέροις MDV. κακείνη δὲ ser. κακείνη τε CDM. κακείνη γὰρ Cobet, N. γοῦν V. N. οὖν CDM. 24. δοκεῖ DV. δοκῇ C. δοκεῖ M. 27. αὐταὶ ser. 402. αὐταὶ ζ. καὶ incl. D. del. V. 29. πρόσκεινται ser. πρόκεινται ζ.

269, 2. ἐγὼ incl. V. 5. κρατεῖ C. 6. εἰδὺτα μήπω ser. 402. εἰδὺτα μὲν που ζ. (verba εἰδὺτα — parenthesin habet V.). 7. εὖ add. 9. ἴοι D. εἴη C. ἦει MV. 11. ἀποκαθῆραι Cobet. ἀποκαθῆραι ζ. 13. γυμναστικῆς ἐστὶ σοφία Cobet. 14. γὰρ add. 15. γινώσκου τι ser. γινώσκουτο CDM. γνώσουτο V. ἐπὶ τοῖς παισὶ D. 16. βασανίζων — αἵματος incl. V. 21. ἐπαντιλοῦντες τι MV. ἐπ. τε D. ἀποκλύζοντες ser. ποτίζοντες ζ. ἐπαινοῦντες ἢ ποτίζοντες Cobet. 23. ῥήξαντα δέ τι ser. ῥήξαντά τι δὲ ζ. ib. ἢ τρωθέντα om. M. 25. ἐς ἱατροῦ ser. 402. εἰς ἱατρούς ζ. 27. ἀρκούντως Cobet, V. ἀρκούτως C. ἐκ τούτων DM. κακείνο V. κακείνα ζ. 30. ξυλλαμβάνειν δύναται add. 396. 31. ἐπαίειν ser. εἶπεν CDM. εἵποι V. 32. ὁ δὲ φθισικῶν ὑγίανσιν ἀπάντων, οὕτω καὶ (mediis inclusis μεγάλου — γινώσκειν) γυμναστικὴν οὐκ ἂν ἐπαγγείλαιο V. ceteris non mutatis velit Sauppe ὁ δὲ φθισικῶν ὑγιῆς ἀνὴρ ὢν, καίτοι μεγάλου ὄντος κτέ. scribere, de imitatione loci Plat. Prot. 346, c cogitans. ὑγιῶς ἄπεται M.

270, 1. αὐτοῖς CMV. 2. ὅμως φασιν Cobet. 3. καὶ ὁ τὰ βαρ. Cobet. ἢ ὁ τὰ βαρ. ζ. 7. σοφίας τῇ τέχνῃ ser. οὐδὲν ἂν γ. C. 11. τοῦ δι' ὃ Cobet. τούτου δι' οὗ ζ. 15. τῷ ἀνθρώπῳ Cobet, V. τῶν ἀνθρώπων ζ. 18. γυμνάσειε δ' αὖ V. γυμνάσειε δ' ἂν ζ (γ. δὲ καὶ

Cobet). ἀγασθαίη τε αὐτὸν ser. ἃ. τε αὐτὸς CDM. ἀγασθεῖς καὶ αὐτὸς V. 19. καὶ παλαιότερα γένοιτο ser. καὶ π. γε C. καὶ π. γε Ἐρμου πρώτη εἶη Sauppe. 20. καὶ οἱ πλασθέντες δὲ CM. καὶ οἱ πλ. γε V (qui incl. πλασθέντες — οὗτοι εἶεν), Sauppe. πηλοῦ ὑπὸ add. Sauppe. 21. οἷδε ἄρα εἶεν οἱ ἐν τῷ πηλῷ γυμνασάμενοι ser. (οὗτοι incl. ἐν add.) cf. 235. 22. ἐν ᾧ ἦσαν incl. ἐν τῷ ἦσαν s. οὗς πλάττεσθαι cum Cobet. ser. ἢ πλάττεσθαι CM. πλάττεσθαι DV. ἄνθρωποι ἄρα οὗτοι εἶεν, οἱ ἐν τῷ πηλῷ γυμνασάμενοι ἐν ᾧ ἦσαν, πλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ Προμηθέως ὥντο Sauppe. πλ. ὑπὸ τοῦ Προ. οἷντο V. καὶ οἱ γυμνασθέντες γε ἐκ Προ. (ἄνθρωποι δὲ ἄρα οὗτοι ἂν εἶεν ἐν τῷ πηλῷ γυμνασάμενοι ἐν ᾧ ἦσαν) πλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ Προ. ὥντο Cobet. 25. ὅπη M. 26. ἐτέθησαν ser. ἦσαν s. εἶδιν Cobet, V. 32. τὸ σῶμα Cobet. τὸ εἶδος V.

271. Πεισίδωρον ser. Πεισίδωρον s. 3. ἐγύμναζε ser. ἐγύμνασε s. 8. αὐτοῖς MV. 8. ἐγράφη αὐτοῖς MV. 9. μὴδὲ αὐτὸν ἀνέλ. εἶναι M. ἐγκονίσθαι, παλαιότερα ser. cf. 229. κονίσθαι ἐν παλ. Cobet, V. κονίσαι παλ. CDM. 12. Ὀλυμπίασι V. 17. γυμναστής τις ser. γυμναστής s. τεθηγμένη DV. τεθειμένη CM. 22. Ἑλληνοδίκην MV. Ἑλληνοδίκην s. 23. καὶ αὐτοὺς ante τοὺς γυμναστάς collocatum in CDMV, ubi del. Cobet, post τῶν πολεμικῶν transposui 402. 24. μελέτην — ἡγούμενοι om. M. 26. ὅπου γε MV. τὸ ῥαθυμότατον Cobet, V. 27. πάντως DV. πάντες CM.

272, 3. τὸν Καρύστιον πύκτην ἀπιστούμενον ἐν Ὀλυμπία τῷ ἀντιπάλῳ ser. 230 et 402. τὸν Καρύστιον ἀπιστούμενον ἐν Ὀλυμπία τὴν πυγμὴν τῷ ἀντιπάλῳ CDM. τὸν K. ἀφιστάμενον ἐν Ὀλ. τῆς πυγμῆς τῷ ἀντιπάλῳ V. 5. τὰν ἀπ. ἀρότρου CD. τὴν ἐπ' ἀρότρου M. τὴν ἀπ' ἀρότρου V. 7. οὕτω τοι CM. οὕτω τι DV. 9. Ἀρριζίωνα Cobet, V. Ἀρίωνα C. Ἀρίονα M. Ἀριστίωνα D. 10. νικῶντα — Ὀλυμπιάδα om. M. idem om. καὶ ἤδη ἀπαγορεύοντα. 15. Πρωτομάχου M. ἐκ Πελλήνης Cobet, V. ἐκ Πέλλης CDM. 22. οὐκ ἀληθῆ μὲν Cobet, V. 23. οὐκ ἀπαξιοὶ τί σε DMV. εἶναι τῶν ἑαυτῆς παιδικῶν D (incl. εἶναι?) τῶν ἑαυτῆς παιδικῶν CM. τὰ

ἐαυτῆς παιδικά V. τῶν ἐαυτῆς τὰ παιδικά Sauppe. Ὀλυμπίασι V. Ὀλυμπίαζε ζ, quod fortasse poterat retineri cf. I, 344, 4. 25. ἀναπνεύσας ὑφ' ὧν ἤκουσε scr. 403. ἀν. ἐφ' ὧν ἤκ. CDM, et V (ἐξ ὧν). ἀν. ἀφ' ὧν ἤκ. Cobet. Πολυδάμας et 27. Πολυδάμαντα DMV. Σκοτουσσαῖον DV. Σκοτούσσιον M. Σκοτούσιον C. 29. ἀφ' ἡλικίας D. ἐς τὸ παγκράτιον scr. εἰς τὰ παγκράτια ζ. 31. ἐρωσμένη τε καὶ γυναικὸς πρόσω scr. 403. ἀρρενῇ τε καὶ γυναικῇ CDM. ἀρρενικῇ γυναικί V.

273, 2. ἀκούσει scr. ἀκούσεται CD. ἀκούσαις MV. 3. ἀγάμενος D. conj. ἀγόμενος C. αἰδούμενος MV. 5. Ἄτταλος D. Ἄττατος C1. Ὅσσατος C2, MV. 9. ἐκκρίτον τε νομίζεσθαι scr. 235. νεκρὸν γὰρ νομίζεσθαι CDM. μὴ γὰρ ἀγωνίζεσθαι V. 13. ἔργου μείζονος δεῖ πάντα τολμᾶν προκινδυνεύουσιν M. 15. ἐπεὶ δὲ CD. ἐπειδὴ δὲ MV. 19. ὥς μήτε ἐκλύοιτο ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας τὸ ἐνεργὸν τῆς τέχνης scr. ὥς μήτε τὸ ἐνεργὸν τῆς τέχνης ἐκλύοιτο ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας ζ (ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας om. M.). 21. τὸ μὴ Cobet. 22. πᾶσαν om. M. 24. ἐγκρίνουσιν Cobet. 25. ἐξ om. M. 26. ἐξετάξουσιν δὲ γυμνασται, εἰ νέος (pro ἐπὶ πᾶσιν, εἰ νέος) V. cf. 233. 28. ἡ λίγνος Sauppe. οὔτε γινώσκουσιν, οὔτε, εἰ γινώσκοιεν [οὐδὲν], οἱ νόμοι σφίσι ὑπὲρ τῶν τοιούτων διαλέγονται scr. οὔτε εἰ γινώσκοιεν οὐδὲν, οἱ νόμοι σ. ὕ. τ. τ. διαλέγονται CDM (ὑπὸ C.) οὐδ' εἰ γινώσκοιεν μηδὲν, οἱ ν. σ. ὕ. τ. τ. διαλέγονται τι V. οὔτε γινώσκοιεν ἂν οὗτοι, οὔτε οἱ ν. σ. ὕ. τ. τ. διαλέγονται. Sauppe. οὗτοι μὲν φροντίζουσιν οὐδὲν, οὐδὲ οἱ ν. σ. ὕ. τ. τ. διαλέγονται Cobet. cf. 230. 31. δεῖ add. V, Cobet, Sauppe 403.

274, 3. γὰρ om. M. 6. προπάλων DM. 7. τὴν δὲ αὖ τῶν σώματος μερῶν ἀναλογίαν scr. ἥδη δὲ αὐτῶν σώματος ζ. Sententia quae fuerit huius loci intellexit Cobet 50. — 10. δεῖ add. 403. 11. καὶ ἄμφω γλουτὸν om. V. μετὰφρενα θεωρεῖσθαι πρὸς γαστέρα scr. μ. δὲ θ. πρὸς τὴν γαστέρα V. μ. δὲ θ. πρὸς τὰ ἔτερα M. et D. (om. δὲ) μετὰφρενα θεωρ. πρὸς τὰ στέρα Cobet. 16. ἀλλὰ τὸ Cob., V. ἀλλὰ καὶ CDM. ἀποδυστάντα scr.

et καὶ incl. ἀποδύσαι M. ἀποδῦσαι V, Cobet. ἀποδυσ-
 τασθαι CD. 17. καταστῆσαι Cobet. 18. σίγκειται om.
 M. κέκρται vel it Cobet. ποῦ γὰρ δὴ ser. 236. ἔπου
 γὰρ δὴ ζ. οὐ γὰρ δὴ Cobet. 19. τοιοῦτον DV, Cobet.
 20. ὥς μὴ κυσὶν V. 22. τοῖς δὲ ἐς τόδε add. M. τῶν
 κυνῶν χοῖσθαι ser. 237. τῶν κυνηγετικῶν χ. CMV. τὸν
 κυνηγετικὸν χ. D. 25. τούτοις DM. 26. ante ἀνθρώ-
 πων V. plene interpungit, finita periodo in ἦρα. 27.
 ἐς Ὀλυμπίαν ἢ Πυθῶ ἄγειν ser. ἐν Ὀλυμπίᾳ ἢ Πυθοῖ ἄ-
 γειν CM. ἐν Ὀλ. ἢ Π. ἀθλεῖν DV. 29. καὶ ἀναλογίαν
 ἐπεσκέφθαι αὐτὸν πάντων ser. 237. καὶ ἀναλογίαν μὲν ἐ.
 τὸν πυκτὴν Cobet. πρὸς δὲ τῇ ἀναλογίᾳ ser. cf. infra
 283, 32. πρὸ δὲ τῆς ἀναλογίας ζ. 32. πορισόμενος D.
 275, 2. ἀσκεῖσθων ser. 403. ἀνείσθων ζ. 3. ὑπὲρ
 τοῦ ἐ. D. 5. ὑδροφορεῖν — ἀλεῖν incl. V. 5. ἀνίησι
 Cobet. 6. εἰ δὴ V. 9. κατὰ τὸν πόλεμον MV. 10. ἔ-
 πρᾶττεν ser. 403. ἐπράττετο ζ. 13. θεωρῶν V. cf. 235.
 17. ξυννποικουρεῖ πως ser. ξυννποικουρεῖ ποτε. CD.
 ξυναποχωρεῖ ποτε M. ξυννποικ. ἐνίστε V. παιδίῳ μὲν
 ὄντων Cobet. cf. 297. 18. ἐκρήγνυται δὲ supplevi de-
 letis verbis, quae apud MV. sunt: προιόντων δ' ἐς
 ἐφήβους καὶ μεθισταμένων ἐς ἄνδρας καὶ ἀπιούσης ἀκ-
 μῆς δῆλα καὶ φανερά γίγνεται. ib. μεταβολὴν σχόντος
 ser. μ. ἰσχόντος ζ. 20. νέων δὲ γε γονὴ ser. cf. 230.
 νέων τε δὲ γονέων CM. et D. qui inclusum addit σπο-
 ρὰ et conj. δὲ γε — νέων ἐκ δὴ γονέων V. 20. καὶ
 malim abesse. 21. ἰσχύς — ῥώμη — χυμοί V. vide
 279, 28. 24. ἀγνοεῖσθων CM. et (om. δε) D. ἔστων
 δὲ V. εἰ ὑγιῶς ser. πῶς ζ. cf. 230. 28. γλιχόμενον ser.
 ἐχόμενον ζ. ἀναβαλλόμεθα ser. 403. ἀναβαλλόμεθα
 CDM. ἀναβαλούμεθα Cobet. V. 30. δεῖ δὲ τὴν κυρίαν
 βαδίζειν ser. 403. δεῖ δὲ τὴν κ. ἐπεσκέφθαι D. δεῖ δὲ
 τὴν κ. CM. δεῖ δὴ εἶναι κρίσιν V.

276, 1. οὐ πάνυ τι MV. malis haec verba οὐ
 πάνυ τι ῥάδιον abesse. οὐ πάντη ζ. 4. νεανίας D. 8.
 ἀναιμον ser. 404. ἀναρμον ζ. 9. μυῶδη ser. χυμῶδη ζ.
 12. alterum καὶ om. V. 13. τοῖς πόροις V. εἰ μὴ ἀπαν-
 τλοῖμεν ser. εἰ μὴ ἀμύητοι μὲν C. ἀμύητοι μὲν M. εἰ

μη ἀμύνομεν D. οἱ ἀμύητοι μὲν V. 14. τινὲς οὐδὲ ἐπιτήδαιοι ἐς ῥαστώνην ser. τινὲς δὲ ἐπιτήδαιοι ἄραι οὐδέν C. τινες οὐδὲ ἐπιτήδαιοι ἄραι οὐδέν D. οὐδὲ ἐπιτ. ἄραι οὐδέν M. τοὺς ἰδρωτάς δὲ ἐπιτήδαιοι ἄραι οὐδέν V. ἀλλ' ἀναχέονται V. δέοντας ἀναλίσκονται C. 16. πάντων μὲν MV. quod servandum erat. 17. τοῦτο γὰρ ἐς ἄνδρα οὐ βεβαιοῖ D. τὸ γὰρ ἐς ἄνδρας οὐ βέβαιοι M. et V, qui incl. 20. κολακευτέον CDM. corr. Cobet, V. 22. τὸ ἕτερον D. τῶν τεκόντων V. cf. 231. 23. fo. φαίνοιτο. 24. ἦτινα C. ἦτιον (sic) M. 27. καὶ MD. καὶ C. καί V. γίγνηται ser. 404. γέννηται Cobet. γερένηται s. 29. δηλοῦτέ τι ser. 404. δηλοῦται τι C. δηλούτω τι. MDV. 32. συγκεκλημένοι Cobet, V. συγκεκλιμένοι s.

277. καὶ οἱ ἀναπεπταμένοι Cobet, V. καὶ ἀναπεπτι. s. 5. ἀλίσκεσθαι DV. ἀλίσκεται C. ἀλίσκονται M. 6. ὥστε καὶ ser. ἔσται καὶ s. 7. εἶναι ser. 404. εἶσι CDM. et V, qui incl. ἦττον διαδοθήσεται ser. ἦττον ἀναδοθήσεται C2, DV. ἦτινα δοθήσεται C1, M. 9. ἐς τροφήν ser. 399. τροφήν s. 10. περὶ γονῆς ser. περὶ τροφῆς CDM. περὶ τῆς φύσεως V. ἀγωνιζομένων M. 12. τὸν δὲ V. τῶν δὲ CM. τὸ δὲ D. 11. ἐκάστῳ ἀγωνισμάτων CM. βαρὺς μᾶλλον ἢ οἱ κοῦφοι καὶ κοῦφος μᾶλλον ἢ οἱ βαρεῖς ser. 238. βαρὺς μ. ἢ κοῦφος καὶ z. μ. ἢ βαρὺς s. βαρὺς μ. ἢ z. καὶ incl. V. καὶ μὴ κεκολασμενος V. μὴ κεκ. s. 17. περιστροφὰς ser. 404. ὑποστροφὰς s. ὑπροστροφὰς D. 18. πηδήσεται Cobet, V. 20. χοῆναι C. ἐγκατερείσῃ ser. 404. κατερείσαι C. κατερείσῃ DMV. 21. δισκεύσει Cobet, V. δισκεύει s. 24. ἂν μὴ τοῦ μεσαγγύλου ἄνω ψαύωσιν οἱ δάκτυλοι σμικροὶ ὄντες C. et M, ubi μεσαγγύλου ἂν (ἦν V.). τοῦ μ. α. ψ. οἱ δ. μὴ σ. ὄντες DV. 27. κερκατύνθω Cobet, V. κερκατύσθω s. 29. excidit mentio differentiae cuiuspiam inter dolichodromos et stadiodromos obtinentis. 32. δὲ add. D. σχεδὸν οἶον MD. σχεδὸν οἶ C. σχεδόν τι V.

278, 1. ἀπάρχοντες C1. 3. ὀπλίτου MV. 4. τῶν add. Cobet, V. 7. ἀγωνιζόμενοι ser. ἀγωνισόμενοι CDM. ἀγωνιούμενοι Cobet, V. καὶ ὁμοῦ CM. χοῖ ὁμοῦ D. 8.

τε om. V. 9. καὶ add. 10. εὖ φοροῖτο MV. εὐφοροῖτο CD. 12. καὶ incl. V. cf. 231. 16. συγκείσθων δὲ εὐπαγεῖς V. συγκείσθω δὲ εὐπαγῆς 5. 23. ἢ add. D. τὸ στάδιον CDM. τοῦ στ. V. 25. συντετάχθων om. M. 30. μὴ ἄνω σφριγῶν ser. 404. μηνας ἀναφρουγγῆς C1. μὴ ἀσφριγγῆς M. μὲν ἀναρρεπῆς corr. ex μὲν ἀνερριπῆς C2. fo. praestat μὴ ἄγαν σφριγῶν. 31. καὶ incl. 32. ἐς τὸ πλήττειν Cobet, V. ἐστὼν πλ. 5. οἱ δὲ ἦττον DV. οἱ ἦττον C1. οἱ οὐχ ἦττον C2M. παχεῖς V. βαρεῖς 5.

279, 1. σὺν ῥώμῃ M. 3. εἰ μὴ ser. ὥς μὴ CM. ὃ μὴ DV 4. οὐτ' ἄλλου V. οὐδ' ἄλλου 5. μὲν incl. 8. καὶ incl. V. τῶν add. 9. τε add. 12. οἱ τοιοῖδε Cobet, V. οὕτως οἶδε 5. 20. ὥμους M. 21. προσφυῆς μὲν DV. μὲν προσφυῆς CM. 26. δέξης CM. δείξης D. 27. κεφαλαὶ ὥμων incl. 404.

280, 1. πλεονέκτημα πάλης ser. ἀγαθὸν πάλης 5. 2. οὗ add. ἄρχουσαι — αἶδε φλέβες om. D. 3. ἐπιβᾶσα τοῦ ὥμου, κατιοῦσαι δὲ ser. ἐπιβᾶσαι δὲ τοῦ ὥμου κατίασιν MV. 4. βραχίوسي V. βραχίονα CM. 8. ὑποκυμαίνουσαι Cobet, V. ἐπικυμαίνουσαι CDM. 9. ἐκθερμαίνουσι τούτοις D. ἐκθ. τὸν τούτοις C. ἐκθερμαίνουσι τούτους V. χαρωπὸν ἐκκυμαίνουσι τούτοις M. τὸ εὐδιον τῶν χειρῶν αἶμα ser. (cf. 276, 27). τὸ ε. τῶν χ. πνεῦμα D. καὶ εὐδιον τῶν χ. πνεῦμα CM. καὶ εὐδιον τὶ τῶν χ. πν. V. 10. προηκόντων μὲν ὑπονεάζειν, νεαζόντων δὲ ποιοῦσιν ὀρμητὴν τε φαίνεσθαι ser. 239. προηκόντων μὲν ὑπονεάζουσι, νεαζόντων δὲ λήγουσι ὄρμ. τε φαίνεσθαι. CD. et M. (ὄρμ. δὲ φ.) πρ. μ. ὑπονεάζουσι, νεαζόντων δὲ θήγουσιν ὀρμητικὸν φαίνεσθαι V. cf. 231. 11. καὶ del. V. 12. τῆς πάλης V. 15. καὶ om. V; incl. χαρίεντα ser. τὰ βίεντα CM. τὰ μυόεντα D. τὰ ἀμείνονα V. 16. καὶ incl. V. 17. malis κατεσκληκότες 18. παλαιστρικά μὲν V. τῶν προεχόντων add. 19. ἦττονα. fo. ἦττον ἱκανά. παλαιστικώτερα V. παλαιστροφικώτερα 5. 20. οἷς ἂν τύχῃ add. 404. 21. κακοστόμαχοι ἀλίσκονται ser. 404. στομάχοις ἀλίσκονται 5. 27. ἂν add. DV. 31. διακρινέτω Cobet, V. 32. ἐπιλείπει γὰρ μυελὸν τοῦτον incl. V. μυελὸν τοῦτον ser. μυελοῦ τοῦτο 5.

281, 1. ἂν add. V. 2. ὀλισθησαί τι D. conj. ὀλισθ. τε CD. 3. τάδε ser. καὶ δὴ 5. 8. ὑπόλισπα D. ὑπολισφρα C. ὑπόλισφα MV. 11. προσερείδουσα Cobet, V. 12. ἱκανοὺς V. ἱκανῶς 5. 18. εἰ μηδαμοῖ ἐ. ἢ πν. φέροιτο ser. ἦν μηδαμοῦ ε. κνήμη φέροιτο M. ἦν μ. ἐ. κ. φέρεται D. 19. ὀρθῶς B. ib. τῇ ἐπιγουνίδι ser. τῆς ἐπιγουνίδος 5. 20. ἐκ add. Cobet, V. 25. ἀροχειριεῖται ser. 404. ἀροχειρία CM. ἀροχειρίαν DV. 27. μὲν add. Cobet, V. 29. οἱ μικροὶ μεγάλοι V. 30. εἴγε τετράγωνοι Cobet, V. cf. 233. εἰ τετρ. D. 32. ὑπερφυεστέρους M.

282, 4. καὶ incl. V. cf. 231. 8. ἐπαίροντες Cobet. προσαίροντες 5. 10. τῶν μικρῶν μεγάλων CM1, V. τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων M1. 13. πάλην V. τὰ δυσφύλακτα add. 15. καὶ ἱμαντώδεις καὶ οὖς ἐπονομάζουσιν ἄρκτους, τοιάδη ἀθλητῶν εἶδη ser. 400. καὶ ὥς ἐπονομάζουσιν ἀκουσον τοιάδε ἀθλητῶν εἶδη CDM. καὶ ὥς ἐπονομάζουσιν ἱμαντώδεις ἀθλ. εἶδη V. 18. ἀετώδεις δὲ et ὅμοιοι add. M. et D. uncis appositis. 26. ἄμφω δὲ D. ἄμφω δὲ οἶδε CM. 23. γε μὴν δι' ἁμαρτίας V. fo. ἐς τὰς διαμαρτίας cf. 231. 24. σχιζίαι δὲ ser. σχιζίαι τε 5. 27. κατὰ incl. 29. καὶ ἀνειμένοι μᾶλλον om. M. 30. κατὰ ταυτὰ ser. τὰ αὐτὰ D. τὰ νῶτα CM. εἰκοότες τὰ νῶτα MV. 32. εἴροντες D. εἴρωνες CM. καθαιροῦντες V.

283, 1. κ. δὲ V. κ. τε 5. χολιζοὶ V. χολεριζοὶ 5. 2. ἀετῷ ser. τούτων 5. οἱ δρομικοὶ τε καὶ ser. καὶ ἀρομικώτατοι CM. καρτερικώτατοι V. 3. καὶ μεγαλόστερνοι ser. οἱ μεγαλόστερνοι DV. οἱ μεγαλέστεροι C. ἀσφαλέστερνοι M. 4. λέοντι δὲ ser. καὶ αὐτῶν 5. 5. καὶ incl. ib. καὶ om. V. 9. καρτεροῦς δὲ D. καρτερῶς CM. καὶ καρτερῶς σύροντες V. κ. εἴροντες CM. 10. σπαράζει δὲ τούτοις M. τοῖς ἄρκτοις MV. 13. ἄρρηκτοι MV. ἄρρηκτοι CD. 15. ἰσχύειν M. 16. οἶδα add. ὥς ἐγὼ Cobet, V. ἐγὼ 5. 17. μειράκιον ser. ἀνθρώπιον 5. ἦν — ἀνθρώποις μέγα (28) habet μ. 18. νοσήσαντι ἐπέδωκε τὰ ἀριστερά cett. om. D. 25. τῷ τοῖς CDM. 27. δοκεῖ CM. 29. ὁ add. Cobet, V. 30. δεκταὶ CDM. incl. δεινὰ Cobet, V. cf. 234.

284, 1. πω ser. που s. ib. μ. excerpisit haec: ὅτι ἀρίστη κρᾶσις ἡ θερμή τε καὶ ὑγρὰ ἐξ ἀκηράτου τε καὶ καθαρᾶς ὕλης συγκειμένη καὶ ἐλεύθεροι κτέ. 4. ἰλύνων καὶ θυμῶν C. 5. καὶ τῆς M. 6. ἐπαναπλεῖ proposui olim et ἐπαντλεῖται, hoc praetulit V, illud D. ἐπαντλεῖ C. μ. εὐκάματοι μ. ἀκάματοι s. cf. Eur. Bacch. 66. 7. καὶ εὖδοιτο om. C. τὰ δὲ C. τὸ δ' M. 9. ἀρίστης add. CDM., om. V. incl. 12. θερμαὶ κρᾶσεις C1. 13. τούτου add. μ. plura deesse videntur ante verba τὸ συγκεινασθαι — ψυχρότης, quae non sunt in μ. αὐτοῖς τὸ συγκεινασθαι CDMV. cf. 239. 15. οἱ μὲν φλεγματικοὶ ante γυμναστεοὶ inserit D. 16. μ.: τοῖς μὲν τὴν ἔξιν ὑποψύχοις δεῖ κέντρον, τοῖς δ' ἐπιχόλοις ἡνίας. 18. ἐπαινεῖν C. 19. μοι Cobet, V. μὲν C1. νυνί C2. καὶ M. 20. γε om. M. 21. post ἐγύμναζε inferunt CM. γυμναστικὴν δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ αὐτὸ τὸ ὅτι οὖν γυμνάζεσθαι. ib. ὅτι ἐγυμνάζοντο οἱ παλαιοὶ οἱ μὲν κτέ. μ. 25. συνεξευγμένοις CD. 26. ἀμαξεῦσι ser., V. ἀμαξεύουσι s. ἀπανχενίζοντες ser., V. ἐπανχενίζοντες s. 28. Ἀμυσιναιῖ ser. Ἀλησίαι μ. ὁ Σκοτούσσιος M. Τίσανδρον — γυμνάζουσai om. μ. 29. Νάκου C. 30. ναίοντα D. 31. παραπεμπόμεναι CD. παραπεμπόμενον M. incl., 398. ἅμα νηρόμεναι V.

285, 1. ποταμοῖτε μ. ποταμοὶ δὲ V. 5. καὶ δόρυκοι om. μ. τράγεια καὶ ταύρεια M. 6. κώτινοί τε καὶ φυλῖαι ἔχριον ser. κωτίνου τε καὶ φυλίας ἔχριον DM. αὐτούς M. αὐτοὺς DV. καὶ ἐχρίοντο λίπα μ. (om. κωτίνου τε καὶ φυλῖαι). 17. κολακευτική τε C. κολ. γε μDV. κολ. M. γε incl. 18. πρῶτον μὲν μ. πρῶτα μὲν s. παρισταμένη ξύμβουλος ἀγαθὴ μὲν τέχνη, μαλακωτέρα δὲ μ. παραστησαμένη ξύμβουλον, ἀγαθὴν μὲν τέχνην, μαλακωτεράν δὲ CMDV. aliae κολακευτικαὶ recensentur 286, 5. 287, 15 et 30. 25. ἀπεπτουμένοις ser. V, ἀπεπτημένοις CM. ἡπεπτημένοις D. 29. θαλάμαι ser., V. θαλαῖαι μ. θαλείαις C. θαλεῖαι D. conj. 31. μὲν om. μ.

286, 3. ἀνάγκηφαγεῖν CM. 4. τρυφῆς μ. 5. ὀρμᾶς μV. ὀρμὴν s. καὶ τὸ τῆς D. 6. τὸ πωλεῖν CDM. 7. αὐτῶν D. αὐτῶν M. 10. καὶ ἀργυροῦν — διαφθορᾷ ταύτῃ om. μ. 11.

θάνατον οἱ τόμοι V. ὡς ἐνόηψ ἱεροσυλία ὄντι φαίνουσι ser. 241. καὶ ἐν ἱεροσυλίας ὄντος C. οἱ περὶ ἀναθημάτων καὶ ἐν ἱεροσυλίας ὄντες ἐπάγουσι M. ὡς ἐν ἱεροσυλίας ὄντος ποιούσι D. οἱ περὶ ἱεροσυλίας ὄντες προστάττουσι V. 12. στέφος ser. στέφουσι CD. στέφανον MV. 13. αὐτοὶ τε οἱ CDM. τε del. V. 16. ἐπηρώθησαν ser. 242. ὅπερ ὥδε C. ὅδε M. οὕπη ὥδε D. οὕπω ὥδε V. 17. πάλην Cobet, V. κατὰ πάλην ζ. 19. ἥγοντος M. 22. ἐπέβαινον Cobet, V. cf. 234. ἐπιτρέπουσι Cobet, V. τρέπουσι ζ. παρελθὼν ser. παρελθόντες ζ. τὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ser. ut V. et D. in append. 240. τὸ τοῦ Ἰσθμοῦ CM. τὸ Ἰσθμοῦ Cobet. 23. verba ὦμνε δημοσία καὶ ταῦτα κατ' ὀφθαλμοὺς τῆς Ἑλλάδος transtuli, antea legebantur post ἐπιροητότερα sic: ὦμνε δὲ ἰασοῖ CD. ὦμνε δ' Ἰσθμοῖ MV. καὶ τοῦτο V. 24. ἡ μὲν πεπρακέναι ser. cf. 232. πεπρακέναι μὲν CDM. πεπρακέναι μὴν V. 26. ὁμολογήσθαι οἱ Cobet, V. ὁμολογεῖσθαι οἱ ζ. μὴ δὴ τι ἀσαφὲς εἶη δείσας ser. μὴδὲ τῇ ἀσαφεί δηλώσας CDM. (ἀσάφω C.). μὴδ' ἀσαφεί δηλώσας V. verba τί — ἀγῶνος leguntur in CDMV. post Ἑλλάδος (24.) et ante οὐκ ἀφίημι κτέ. ib. μὲν incl. 29. τοιαύτη add. ib. ἀγῶνος ser. τοῦ ἀγῶνος V. αἰῶνος CD. τοῦ αἰῶνος M. ἀληθεστέρα ser. ut 30. ἀνιερωτέρα et ἐπιροητοτέρα pro neutris. 31. καὶ ἀθλητὰς del. Cobet, V. 32. πάρεσι — δανείζουσι τοῖς ἀ. — θαλαττεύοντες habet μ.

287, 2. δανείζονται supplevi post θαλαττεύοντες, ante ἔμποροι V. μείζουσιν ὦν τελούσιν ἔμποροι Cobet. 5. ταυτὶ μὲν — ἀμαρτάνουσι δὲ κἀκεῖνοι. ἀφαιροῦνται τ. π. τ. ν. σκίσημα habet μ. καὶ om. μ. περὶ καπηλευόντων μ. κἀκεῖνο Haase cf. Philol. XXV, 227 et Cobet. κἀκεῖνοι ζ. οὐ παῖδα DV. ἀθλητὴν DV. ἀθλητῶν CM. 12. ἀφελόντες CDM. 21. ἄνεσιν hic et 22 ser. 396. κίνησιν ζ. κίνησιν — τριβόντων incl. V. 29. ἡ add. DV. 21. λόγου θαυμασιώτερος ὁ Φοῖνιξ Ἑλιξ παρὰ πάντας — ταύτην. μ. 23. προσεκτέον D. οὔτε CDM. corr. V. 32. ἡγούμεθα CDM. corr. V. 28. μὲν add. 29. ξύντομος V. 30. ὁξὺν ser. ξὺν CM. del. DV. 32. ἡ δὲ ἀνέσεως ἡμέρα κίνησις ἀκμὴν ξὺν λόγῳ ἀνακτωμένη ser. 397. ἡ δὲ ἄνεσις ὡς

ὥρα κίνησις καὶ ξὺν λόγῳ ἀνακτωμένη CDM. ἡ δ' ἄνεσις
ὥς ἐν ὥρᾳ κίνησις καὶ ξὺν λόγῳ ἀνακτ. V.

288, 2. τῶν ἀντιπάλων CM. corr.-D. ὑποφεύγοντα
scr. προσφυγόντων CM. προσφυγόντος DV. διδάσκει add. D.
πάντα V. 4. γυμνάζειν CM. corr. D. 5. τὸ ξυνιέναι scr.
τοῦ ξυνιέναι ζ. 6. ἀνιᾶ μὲν σιτία scr. 400. ἱκανὰ μὲν σιτία ζ.
7. a verbis λυπεῖ δὲ οἶνος novum caput ordiuntur DV.
βλάπτει δὲ ἡ ἀπ' ἀφροδισίων scr. κλοπαὶ δὲ πάλιν σιτίων CM
et DV. (τε πάλιν). 8. τοῦ ὀνειρώττειν ἔξις add. 9. τὰ μὲν
ἀκούσια, τὰ δὲ ἐκούσια M. 10. ληροῦντες V. 11. τοὺς μὲν
δὴ ὑπερσιτήσαντας — περικυβιστῶντες (289, 15) habet μ.
ὑπερσιτήσαντας Cobet, V. ὑπερσιτίσαντας ζ. 13. ἐνδει-
κνύμενα C. 15. χλιαρώτερον Cobet. 19. ἐπανθοῦντας C.
ἐπανθοῦντες M, qui corr. ἀπανθοῦντες ib. ὑπὸ add.
Cobet. 20. ῥάδιοι add. ἀλίσκονται V. ἄλις κείσθω D.
21. ἐνδείξεται CM. ἀναιμον μ. ἀναρμον ζ. 22. ὧν εἰ
ἐφαπτοίμεθα, οὐδ' ἂν εἴη στεφανηφόρος ἀγωνία μ, et V.
(οὐδ' ἂν). ὧν εἰ ἐ. οὐκ ἀ. ἐ. σ. ἀ. ser. 242. εἰ ἐφαπτοίμεθα.
οὓς δὲ ἂν στέφοι ἀγωνία CD et M. (οὓς δ' οὐκ ἂν σ. τ.)
εἰ ἐφαπτοίμεθα, οὓς δ' ἂν στρέφοι ἀγωνία Cobet. 27. ὀρᾶ-
σθαι C. 28. ἀποκαθαίρονται D. μὲν αὐτῶν τῆς M. conj.
29. ὀρῶντας C. 32. οὐ ταὐτὸν ser., V. ταὐτὸν ζ.

289, 1. ἀλλ' add. οἱ μὲν μ. οἱ μὲν γὰρ ζ. καθαι-
ροντες μ. καθαιρόνται CMV. καθαιροῦνται D. 2. τή-
κοντες μ. τήκονται ζ. 6. ὑπερσιτήσαντες Cobet. ὑπερ-
σιτίσαντες μD. ὑπερσαρκίσαντες M et V. (ὑπερσαρκή-
σαντες). κούφων μ. κοῦφοι ζ. βαρυτέρων μ. τῶν βαρυ-
τέρων ζ. 9. δὲ om. M. μὲν τινα μ. μὲν τι CM. μὲν
τοι D. ἀπὸ τῶν κούφων CMD. 12. τε om. C. 13. μᾶλλον
δὲ ἀνάγκη CM. μᾶλλον. εἰ δὲ ἀνάγκη D. 16. ἀνιᾶτω scr.
ἂν πῶ CDM. ἂν πῶς V. πηροῖεν scr. πονοῖεν ζ. μετα-
χειριζέσθω τε ὁ γυμναστής scr. μεταχειριζέσθων δὲ γυ-
μναστῇ V. μετερχέσθων τε γυμναστῇ CDM. 17. κοῦφους
scr. κοῦφοι ζ. ταῖς διὰ μετρίου ἐλαίου τρίψεσι scr. τῶν διὰ
μ. ἐ. τρίψεων CD. τῶν διὰ μετρίων τρίψεων MV. καὶ τοῦτο
ἀποματτέτω scr. cf. 398. καὶ τοῦτ' ἀπομάττειν ἀπολιπαί-
νοντες CM. καὶ τοῦ τε ἀ. ἀπολιμπάνοντες D. τοῦτ' ἀ.
λιπαίνοντα V. 20. ὥστε ἰδρῶτος scr. 405. ἰδρῶτος ζ.

πάντα μεστὰ CDV. ταῦτα μεστὰ M. εἶναι ser. ὄντα ζ.
 21. διὰ μετρίων τῶν γυμνασίων ser. διὰ τῶν γ. DV.
 τῶν γ. CM. οὐτ' ἄρ' ε. V. 22. περιτεύσαντας add. M.
 post τοιούτους. 24. ὑπ' αὐτοῦ ser. ἀπ' αὐτοῦ ζ. ἀπο-
 ματτέτο — ἀνίησιν (290, 9) habet μ. δὴ M. 25. ἀπο-
 στελλγγίζετω (sic) μ. ξυμμέτρως CM. 26. τῷ πῆλῳ add. 399.
 κόνει add. V. ἐλαίῳ supplet D et M in nota. 27. εἰ δὲ
 ἐξ ἀφρ. CD. καὶ ἄμεινους C. καὶ ἄμεινον DM. 28. κη-
 ρυγμάτων CDM. 30. γυμναζέσθων δὴ M.

290, 3. ὑποθρεπτέοι Cobet et Haase cf. l. c. 227.
 ἀποθρεπτέοι ζ. σαφῶς μD. σφαῖς CMV. 5. προηγμένα
 δὲ CMDV ut conj. Haase. προηγμένα καὶ μ. 6. ἐγγυμνά-
 ζοιντο μV. ἐγγυμνάζοιτο CDM. 8. μετρίως om. CDM.
 11. καθιστάντι ser. 405. παριστάντι ζ. γυμναζέσθω δὲ C.
 ἐν χώρᾳ V. ἢ χώρᾳ CM. 13. οἱ περιδεεῖς — φυλάττε-
 σθαι μ. 17. μετρίως ser. μακρῶς ζ. 18. ἐπιγυμνάξειν τε
 τῆς CDM. τε del. V. 20. πονηρίας κόπτων CM, corr.
 D. fo: ἰάτρος πονηρὰ κ. 24. ἔλεγχος — ὁδοῦ habet μ.
 τῶν om. M. 25. ἁμαρτία CDM. Post ὁδοῦ (26) legitur
 in DM. additamentum suspectum Ναυκρατίτης μὲν γὰρ
 ἦν οὗτος καὶ τῶν ἄριστα παλαισάντων, ὡς τὰ ὑπ' αὐτῷ
 γε δηλοῦσιν ἄριστα ἀγωνισάμενος (τὰ ἐπ' αὐτῷ δηλοῖ ἁ.
 ἁ. V.). 26. ἐτύγχανε — σιωπῶντός (291, 4) habet μ.
 27. μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ νενικηκώς CDM. 28. πίνων καὶ τὴν
 ἑαυτοῦ νέκην τινὰς τῶν γνωρίμων ἐστιῶν V. 29. κατη-
 νέχθη ἐς ὕπνον Cobet κατηνέχθη τῷ ὕπνῳ V. cf. 228
 et 232.

291, 3. ἀγνωσίας C. οὐ συνεῖς ser. οὐ ζ. ἃ γινώ-
 σκειν ἔδει μV. ἃ γυμνάζεσθαι ἔδει CDM. ἀγνοήσας καὶ
 προειπόντος ἃ γινώσκειν ἔδει καὶ σιωπῶντος Cobet, cf.
 243. ἀγνωσία — σιωπῶντος incl. V. 4. τοιῶνδε μὲν δὴ
 τῶν τετράδων οὐσῶν καὶ ὧδε ἀγυμνάστων ser. 243.
 τοιῶνδε μ. δ. τ. τ. τούτων κ. ὧ. ἀγυμνάστοις C. τοιῶνδε
 μὲν δεῖ τετράδων τούτοις κ. ὧ. ἁ. M. τ. μ. δὴ τ. τούτων
 κ. ὧ. ἁ. D. τοιῶνδε μ. διὰ τ. τούτων καὶ ὧδε ἀγυμνά-
 στου V. 5. ὑπ' ἀπαιδεύτου γυμναστοῦ γίγνεται οὐ μέτρια
 πάθη ser. ἀπαιδευτον γυμνοῦ μετρίῳ πάθει CM. ἀπαι-
 δευτοῖς γυμνοῦ οὐ μέτρια πάθη D. καὶ ἁ. γυμναστοῦ οὐ

μ. π. V. 6. τοῦ γὰρ M. 9. ἐς Ὀλυμπίαν ἦκοντες Cobet. εἰς Ὀλύμπια νικῶντες CDM. (ἐς D.). ἐς τοὺς Ὀλυμπίαισιν ἀγῶνας V. cf. 233. ἐλληνοδίκης CDM. 13. ἐπηροτημένης M. ἀπηροτημένης CD. παρηροτημένης Cobet. ἐπηρομένης V. cf. 244. εἴ τι scr. ἴν' εἴ τι ζ. παρ' ᾧ κελεύουσι scr. παρακελεύουσι ζ. πράττοι scr. πράττοιτο ζ. 14. παραιτουμένοις Cobet, V. παραιτουμένους CDM. 15. ἔτοιμον MV. ἔτοιμος CD. 16. Post τοσαῦτα multa videntur excidisse, item ante ἀλτήρ δὲ πεντάθλων κτέ. verba τούτοις — εὖ γυμνάζειν servavit μ, de C, unde οἷς variam lectionem proferunt Mynas, dubitare licet. 17. adde τὴν. 20. ἀλτήρ — ἀφῶμεν 293, 6 habet μ. 22. χαλεπώτατον Cobet, V. 24. προεγείρουσι Cobet. 25. εὖσηκον conj. Haase.

292, 5. γεώδη μ. 7. στιλοῦς (sic) — ξαίνεσθαι habet f. ὥσπερ μ. ὥσπερ εἰ CD. ὥσπερ ἐν M. 8. σώματι ἐστί. σκεδαννύναι f. σώματι. ἐπισκεδαννύναι μ, CDMV. 10. ἐπιπάττοντα μ. (f?) ἐπιπάσσοντα ζ. 11. πίπτει fμ. πίπτει ζ. ἐπειδὴ — χεῖρες om. μ. 14. κωρύκου scr. κωρύκω V. καιρου (sic) f. καιροῦ CM. καίπου D. 19. ἡ κεφαλὴ — λῶον om. μ. 22. εἰληθεροῦσι Cobet, V. θέρους f, CDM. ἀμαθῶς Cobet. ἀμαθεῖς f, CDM. 24. οἱ μὲν — ἐνεργοὶ (293, 3) habet μ. 26. ἐμβάλλοντος μ. 28. ὑπερκάοντες μ. ἐπιψύξαι fμ. ἐπιθροῦναι ζ, quod male haesit. 29. τοὺς μὲν εὐηλίους τῶν ἡμετέρων μ. 32. χρὴ τοῦ χοροῦ μ.

293, 2. ὠπτημένοις CD. 6. ἄν f. ὦν scr. DV.

6. IN IMAGINES.

294. Προοίμιον ἢ λαλιά scr. Preller. προοίμιον ἐλλάδια C. προοίμιον E.

I.

296, 2. ἡλιοειδές R. ἡλιῶδες ζ. 297, 19. περιφέρει vd, t. παραφέρει ζ (W.). 298, 6. ὠδή R, f, φ. βοή ζ. 9. γέλως R. λεῶς ζ. λαμπάδιά τε ὑπεκφαίνεται 1 (R) tW.

λαμπάδες τε ὑπεκφαίνονται ζ. ὑποδεῖται ser. ὑποδοῦνται R. ὑπόδημα ζ (W.). ib. ζώννυται f, R. κοινὸν ἔχουσι καὶ ζώννυται μ, br, p. 2706. κοινὸν ἔχουσι τὸ παρὰ τὸ οἰκεῖον gl. est in l, j, β. al. κοινὸν ἔχουσι incl. W. 299, 6. τοῦ προσώπου R. vd2ma. 2, 3, EJ. τοῦ Αἰσώπου f, p, t. 300, 16. κάλπιν conj. Hercher 301, 5. θαυόδεις velit Brunn. διεροί Heyne. 12. ὁ Νεῖλος ser. *. Νεῖλος ζ. 17. τὸν πόδα ἐπέχει ταῖς πηγαῖς ser. cf. Φ. 405, 6. τὸν πόδα ἔχει ταῖς πηγαῖς 1 (R), γ. τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πηγαῖς ζ (W.). 26. κυβερνῶντες f, p, t. κυβερνῶντες ζ (t, W.). 302, 5. αὐται add. R. 26. περάσῃ Hercher. 303, 13 requiritur ἀντιπαλαιστοῦ aut certe ἀντιπάλου. 23. διωλίσθεν R, φ. διωλίσθησεν ζ (t, W.). 304, 2. τοῦ τοκετοῦ κενός f, p, J. κενός τοῦ τοκετοῦ R. τοῦ τόκου κενός ζ (t, W.). 9. μηλεῶν ser. μήλων ζ. 25. fo. ὑπὸ τῆς Ἀχιλλείας *. 305, 14. σπουδὴ καὶ κατὰ τί ex superiore versu 303, 9 translata adhuc existimo, deinde τῆς γῆς ad complendam sententiam adiectum, itaque incl. ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς τάφος conj. Jacobs et Welcker, hic tamen om. τάφος. ποῦ δὴ κεῖται καὶ κατὰ τί τῆς γῆς conj. Westerm. ἔστιν ἐπὶ τέρμασι τῆς γραφῆς τάφος. ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῆς γῆς; τάφος οὐδαμοῦ conj. Brunn. 306, 3. καὶ del. Hercher. 19. γράψει ut conj. Jacobs, W. γράφει ζ (t.). 32. τοῦ ἄνω incl. *. τῷ ἀνέμῳ Westermann. τοῖς ἄνω Brunn. 307, 8. διολισθάνουσι ser. θιολισθαίνουσι ζ. 27. ὄρνεις Hercher. 308, 3. οἱ μουσικώτατοι R. 5. σημεῖον τῆς ᾠδῆς incl. 23. ἡ δὲ θῆλυς R. 26. δύο φοίνικας om. f., incl. Jacobs. 309, 5. μέλη R, f. τὰ μέλη ζ. (τὰ incl. Jacobs). 18. κατὰ φύσιν R. ἡ ἑτέρα χεὶρ om. p. 2596; incl. 310, 3. ἀκείνη παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τάχα J ex p et f (ubi ταῦτα pro τάχα) φ (ubi καὶ ταῦτα), παρὰ τοῦ Ἑ. καὶ αὕτη ζ (t, W.). 4. μένει R 2da m. et Aristenet. I, 11, 54, W. φέρει ζ (t). κατέλαβον ser. *. κατελάβοντο R, f, vd. κατέλαβε ζ. 22. malis καὶ τῷ Ἡ. ἐμπσεῖν, ut est paulo post 311, 2; idem proponit Hercher, qui 26 ἔς et 30 γὰρ delet; ac statim 311, 4 καὶ et 5 καὶ Ἰστροῦ eicit. 311, 14. τοῖς σφυροῖς conj. Jacobs, sed dubitanter. ταῖς κορυφαῖς ζ. ex quo olim

ταῖς παρυφαῖς feci, sequente W. ταῖς ἀκρωνυχίαις Brunn. 23. σχῆμα f, J, W. 24. ἃ ἀναδιδόασι Hercher. 28. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια ex vs. 10 huc venerunt; incl. (om. W.). 312, 10. στοὰ περιέστηκε R. ib. τῇ θαλάττῃ incl. *. 12. ὑπορρέον Hercher. 28. ἀρπάσσεσθαι scr. ἀρπάσασθαι s (f, λ, p. 2955 W.). 314, 13. ἀλλήλοις recte tollit Hercher. 315, 2. εἶτα ὑδαρεῖς ὑπονοῆσαι v. εἶτα ὑδαροὶ εἶτα ὑπονοῆσαι s (t, W.). 5. ἡλιώδεις Hercher. 19. ἐς τὴν Κάδμου στέγην R. 26. παιδρὸν αὐτὸς scr. (W.). παιδρὸς αὐτὸς s (t). 30. καὶ ἥδη καὶ ἄμπελοι R. καὶ ἥδη ἄμπ. s. 316, 11. αὐτῷ ante σφόδρα displicet Hercher. 317, 5. ὥς μὴ διαλύσῃ R. 16. ταῦτα del. Hercher. idem 318, 4. αὐτὸ, et addit 9 recte οὖν post μέν. 8. ἐπιδέον scr. ἐπιδεῖν s. 16. διῆκται R. διήκει f, p, φ, vd, W. 25. θεῖόν τι R, quod Jacobs postulabat. θεῖόν τε s. 319, 3. ἀποφευγούσης Hercher, recte, puto. 11. ἥδη καὶ R. καὶ ἥδη s. 320, 19 fo: θύρσοι δένδρα. 20. ἡ χαμαί Hercher, idem 22 del. καὶ, 23 ἐκείνου coni. et 28 οὔτε γοῦν ὁρῶσι. 321, 3. εἴ πῃ ἄρα R. 5. οἶαν Hercher. 16. idem ἐνταῦθα δὲ παρεῖνται. 23. οἶπερ R. οἰοίπερ s. 24. μηρῶν habet R. ut λ. et αὐτοὺς ἥδη. μοιρῶν — ἥδη αὐτοὺς C. 28. φύγοι scr. φύγῃ s. 32. τῇ δ' ἐμβεβήκασι Hercher. 322. ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλοίου del. Hercher. 14. ἄξεσθαι ἔμελλον conj. Hercher, malim ἄξεσθαί φασι. 15. Τυρσηνῶν lege ut 323, 8 iam est in ordine, ubi Rf. Τυρσηνοὺς habent. 19. ὥς δ' ἐκπλήττοι Jacobs, W. ὥς ἐκπλήττοι s (t). 24. πηλαμύδι εἴκασται Brunn. 26. ὑπὸ τοῦ οἴνου R. ὑπὸ οἴνου s. 29. τῷ om. Jacobs. 30. τῶν ζώων recte del. Hercher. 323, 10. ἐπιτρέχουσι Hercher. idem iure tollit 15 τῷ δὲ λοιπῇ. 17. fo: ἐπικελεύεται, ut 333, 6. 30. καθεύδει scr., W. καὶ ῥδαὶ s. 324, 3. ἡδὺ Hercher. 4. ἐπιτρυνῶνται W. ex conj. Salmasii. ἐπιθρύπτονται s. 18. ἐς αὐτὸ scr. (W.). ἐπ' αὐτό s. 19. καὶ et 20 ὑποέσται incl. καὶ πρὸς τὸν αὐλὸν ὑψοῦται Brunn. 21. ἐς νύκτα σε scr. ἐς νύκτας s (W.). 325, 12. τὸ δὲ κλύζεσθαι Hercher. 326, 14. ἐξ αὐτῆς R. 18. τοῦ ἐντεῦθεν scr. (W.). ἐντεῦθεν s. 327, 8. οὐδ' ἐπαίει scr. (W.). οὐτ' ἐπαίει s. 10. αὐτὸ scr. αὐτοῖ s (W.). 12. τὴν χεῖρα incl. (non W.).

irrepsit autem ex vs. 5. 24. ὑπ' αὐτοῦ ser. *. ἀπ' αὐτοῦ R, f, φ, vd. παρ' αὐτοῦ s. 328, 14. om. γε R, incl. 30. ὑπ' αὐτῷ γε τῷ δίσκῳ ser. *. ἐπ' αὐτοῦ (ὑπ' αὐτοῦ Mor. Ol.) γε τοῦ δίσκου s. 329, 25. in Pactoli floribus offendens excidisse aliquid putat W. 330, 4. καὶ ante κατεψελλισμένων add. Jacobs. 14. καὶ Διονυσος f, p. καὶ ὁ Δ. s (t, W.). 24. οὔτι που C. praeter f, l. οὔτι πω t, W. 25. κατ' ἔχνος αὐτὸν κατιδεῖν ser. καὶ ἔχνος αὐτοῦ κατιδεῖν s (W.). 331, 22. ἔοικεν incl. *. 332, 8. ἐπὶ οἱ ser. *. ἐπὶ οὔτοι s. 26. τὸ δὴ ἐπὶ θαλάττῃ ser. τὰ δὲ ἐστὶ θάλατται s. 29. πύλαι Westermann. πύλῃ s, casu relictum. 333, 6. ἐξιχνεύσωμεν 2, 3, E. ἐξιχνεύσομεν s (J, t, W.). 13. καὶ αὐτὸν ser. αὐτὸν καὶ s. 334, 12. πέφρακται alterum videtur ad seqq. verba pertinuisse, quae exciderunt. 20. ἀλουργίδος Hercher; idem 23 σίδης pro ἰδης s. 30. ἄγαμαι αὐτὸ ser. *. ἀγαμαι s. 335. δεῖ ser. *. ἔδει s. 8. αἶ δὴ ser. *. αἶ δὲ s. 9. lacunae signa invito Westermannō retinui. 536, 5. θεωροῦσιν αὐτὸ Westermann. θεωροῦσι τὸ αὐτό s. (θ. πρὸς αὐτό conj. Jacobs). 16. ἐκπλημμυροῦν φ, l. probat Hercher. 337, 16. πολλὰ δὲ ser. πολλὰ s (W.). 23. μνηστῆρας f, p, vd, J, W. ἐρῶντας φ, 2, 3, E, t. ib. ἀνάπτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἷον οἱ θήραν ἥρηκότες ser. (W.), corrigens lectionem in 1: ἀτάκτων λέοντων κέφαλαῖς οἷον θήραν ἥρηκότες, cf. 371, 39. omissa ea verba sunt a 2, 3, EJ. 338, 19. καλύπτει ἡ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμῃ ser. ἀνακαλύπτει ἡ γραφὴ ἐσθῆς αὐτῇ καὶ κνήμῃ 1. unde ser. Westermann καλύπτει ἡ γραφὴ αὐτῇ καὶ κνήμῃ. verba αὐτῇ κνήμῃ desunt in 2, 3, EJ, qui habent κ. ἡ γραφὴ 339, 5 ὑποσέσηπε Lindau, probante W.

II.

340, 4. παρὰ τοῦ γήρως ser. γήρως s (W.). 342, 16. λέοντα incl. *. 343, 17. ὅσα θεὸν καὶ σὲ ὑπεκφεύγοντας ser. θεὸν ὅσα καὶ συνεκφεύγοντας s (W. appositis stellulis). 23. ἐνωθέντες W, liberavit uncis meis;

Brunn ὀνομασθέντες proponit. 344, 16. post ποικίλλει μὲν excidisse videtur ἡ γραφή *. 345, 2. fo: ὁ δ' ἀνεσκήρτηκεν, ὁ δ' ἐς αὐτὸ ὑποβλέπει *. 10. ποι incl. *. 347, 2. ὥς νῦν ἤροηκεν O, Westermann. οὗς est = οἴους cf. I, 325, 16. 348, 4. παρατεθήλασιν ser. περιτεθήλασιν ε (W.). 349, 12. περὶ τὸ incl. 350, 18. ἐπερείσαντες ser. *. ἀπερείσαντες ε. 32. τὸ αἶμα οἶον l, ρ, γ, g, W. τὸ αἶμα δὲ οἶον ε (EJt). 351, 13. Κρηθίς φ, vd, W. Κριθίς ε (t). 27. κατὰ τὴν ὠλένην del. Hercher. 353, 30. τὰ νέα incl. Jacobs. 354, 15. δὴ l, 2. om. W. 29. οὐπω μέλαιναι π, t. οὕτω μέλαιναι ε (W.). cf. 2, 170, 32. 355, 4. ἐκπεφύκασιν h, t. incl. W. om. ε. 16. χρυσῇ γε — τῇ κάλπει Hercher. 22. fo: ἐσπεσούμενον cf. 351, 1. 357, 10. αὐταὶ Westermann. αὐται ε. 359, 6. ἐπαντλῶν ser. ὑπαντλῶν ε. 9. κατὰ τῶν θεῶν αὐχῶν ser. κατὰ τ. θ. αὐτῶν ε. 360, 14. προβέβληται Hercher. Si quid mutandum sit, malis προνέενυκε cf. 373, 15.—19. ποταμῷ — σύνηθες incl. Hercher. 20. ἀνατέθειται idem. 362, 2. καὶ συνάπτουσai ser. συνάπτουσαι ε. 363, 19. τάχα που Brunn. που τάχα l, J, t, W. (in cett. C. deest). 28. ἐμβεβήκαμεν m, o. ἐμβεβλήκαμεν ε (J, t, W. ex C.) at cf. 151, 21. 29. καὶ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποκρίνασθαι J ex 1. καὶ ὑπὲρ ποδὸς ἀποκρίνασθαι 2, 3. καὶ ὑπὲρ παιδὸς ἀποκρ. t, W. sed incl. ξυγγωῶ καὶ πλέωμεν incl. Hercher sequens Olearium, qui omnia ista καὶ ὑπὲρ — πλέωμεν om. 365, 11. κρᾶσιν ser. φύσιν ε (W.). 32. ἂν add. (W.). 366, 15. ἀνατετραμμένοι ser. ἀνεστραμμένοι ε (W.). 367, 27. πέτρα del. Hercher. 368, 3. προσάγονται δὴ ser. προσάγονται δὲ ε (W.). 28. ἔστι δὲ incl. *. 369, 11. ὁ παῖς incl. *. 12. ἡνιοχῆσον vd, E. ἡνιοχῆσων ε (J, t, W.). 30. τοὺς μὲν οὖν Hercher. τοὺς μὲν ε. 370, 11. σκυμνεύοι ser. probante W. σκυμνεύει ε. 372, 14. ἥδη incl. 378, 8. τὸν ἄθλον incl. 14. τὴν δὲ γαστέρα ser. (W.). τὴν γαστέρα δὲ conj. Jacobs. τὴν γαστέρα ε. 18. περὶ ἀστέρας Brunn. 23. ἀναθήσει ser. *. ἀναθήσεις ε. 24. ξυμβιώσει ser. *. ξυμβιώσεις ε. 30. νολῶνοί τε ἐπικήδειοι Brunn, Hercher. ἐπιτηδέιοι sunt: satis ampli. 374, 12. αὐτόν ser. αὐτὸν ε. 22. ῥίῳ conj.

Jacobs, assentiente Brunnio. 375, 3. ὅτε νέοιτο ser. *. ὅτε κινοῖτο ζ (κινοῖντο W. errore operarum). 6. ὁρθὸν ser. *. ὁρθὸς ζ. 7. τὸν τε πῆχυν ser. τὸν πῆχυν ζ. 376, 21. ἀναπνεύσαιεν ser. ἀναπνεύσῃ vd. ἀναπνεύσοι ζ (W.). 26. πρὸς τὸν Ἡρακλέα ser. *. τὸν Ἡρ. ζ. 377, 12. incl. βρέφη et ser. τὰ γένη ex C. (ἀγεννη) cf. II, 96, 26. αὐτῇ λεοντῇ Westermann ex conj. Valckenaerii et Koenii, in ceteris me sequens. βρεφῇ εὐγενῇ καὶ τηλεθάοντα (sic) Brunn. 13. fo: βέβληται et 15: ὁ δὲ αὐτὸ διαπέπαρται τὸ στέρον. 17. ἐρριμμένου Lindau. ἐρριμμένων ζ. 379, 2. ante καὶ ὁ τρόπος nonnihil excidisse suspicor. *. 3. αὐχμός τε περὶ τῇ κόμῃ καὶ περὶ τῷ μετώπῳ πίνοζ ser. *. αὐχμός τε τῇ κ. καὶ περὶ τῷ μ. πίνοζ ζ. 380, 9. ἐπὶ τῶν ὀπισθίων σκελῶν Hercher. ib. αὐτοῖς incl. 26. ἄνθρωποι γηγενεῖς incl. (W.). 382, 9. ante hanc imaginem excidit altera, qua Penelopa exhibebatur telam suam dissolvens; quare legendum videtur ἐπεὶ — ἐπαινεῖς (pro ἐπεὶ — ἄδεις) *. 15. ἐν γενύων Brunn. 29. ἄς δὲ Brunn. τὰς δὲ ζ. ἀσπαίρουσι δε καὶ παιρῶμεναι διαφυνγεῖν ὅμως οὐ ταράττουσι Brunn. 384, 5. τὸν νεκρὸν incl. *. 385, 22. ἀπολωλόσι καὶ τρυφῶσιν incl. 386. interpunctionem ante μηδίζων sustuli. 18. fo: τὸ εὐξύνητον *. 23. Ἀρκαδία καὶ incl. 387, 7. τῇ πυγμῇ ser. τῇ πάλῃ ζ (W.). 18. Ἥλιον ser. ἥλιον ζ. 21. σίδῃ Hercher. Ἰδῃ ζ. 388, 13. μάττειν Hercher. 14. ἐς incl. 389, 4. ἀναπνεῖ ser. νῇ Δί' ἀναπνεῖ ex conj. Jacobsii Westermann. ἥδιον πνεῖ C, sed ἥδιον ex vs. 3 repetitum est. 13. αὐταὶ ser. (W.). αὐταὶ ζ.

7. IN PHILOSTRATI IUNIORIS IMAGINES.

391, 2. καὶ add. *. 21. fo: ἱκανῶς ἔχουσι. 25. ἀποβεβλήσεται που ser. ἀ. ποι ζ. 26. ἥ κόμιδῃ σμικρὰ ser. ἥ κ. σμικρὰ ζ. εἰ καὶ νομιδῇ σμικρὰ velit Jacobs. 392, 11. excidisse videtur πολὺν χρόνον *. aut simile quid post ἀκλεῶς. 22. ἀπλᾶ ἐκβλεπούσαις incl. *. ἀπαλὰ ἐκβλ. corr. Jacobs. 393, 29. fo: ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἔδρας *.

395, 4. οἶον νή *Al'* ἀταλλουσης Jacobs, W. οἶον δια-
 ψαλλούσης *ς*. 21. τῶν δένδρων transposui post συνδέουσαι*,
 legebatur ante ξυμβεβλήκασι. 22. ἄλλο ἄλλῳ ser. ut Ol.
 ἄλλον ἄλλῳ *ς*. πυκνόπτεροι Ol. πυκνότερον C. 396, 5. fo:
 δικτάμνου ξυγκειμένη. 8. an ὡς δὴ ἐγείρας sive ὡς ἱπεργεί-
 ρας? 397, 8. ἀνχένα ser. ex conj. Jacobsii. πῆχυν *ς*. 12.
 ἵππου incl. Brunn malit ἱταμοῦ. 22. Ἀρκάδων ser. Ἀρκα-
 δίας *ς*. 29. δὲ et Δημανείρα incl. *. 398, 29. ἀπὸ incl.
 fortasse immerito. 399, 18. ἡ Νύξ Jacobs t, W. revo-
 cavi minorem litteram. 400, 1. ὁπόσος ser. ὁποῖος *ς*.
 18. ἦρται add. Jacobs conjectura. 30. fo: διασπάσσονται
 σε, ᾧ καὶ *. θηρία f. τὰ θηρία *ς*. 401, 11. οὐκ οἶδεν
 ser. οὐκ οἶδα *ς*. 402, 10. οἶμαι ser. αἶ μὲν *ς*. 404, 1.
 ἀνημμένην ἐκάστην ser. W. ἀνημμένη ἐκάστη *ς*. 18. ὁ
 ποιητῶν ser. ποιητῶν *ς*. 25. περὶ τῶν ἐν τῷ νικᾶν f, t, W.
 περὶ τῶν ἱκανῶν *ς*. 405, 7. τὸ ῥεῦμα μέτρον incl., W.
 406, 2. γῆν incl. 12. δίαιταν ser. αἰτίαν *ς*. 407, 4. παρὰ
 add. 24. γὰρ incl. deleta interpunctione ante νέμεσθαι.
 408, 6. τὰς ὄχθας ser. *. τὰς τε ὄχθας *ς*. 21. μελαίνε-
 σθαι τε δοκεῖ ser. W. ἡ δὲ μελαίνεσθαι δοκεῖ Jacobs.
 410, 16. ὁρᾶς ὥσεί ser. ὁρᾶς νοήσει C. ὁρᾶν δοκήσεις
 Jacobs. ἔργον incl. εἶπη δυσκυλίστως ser. * (etiam
 Lindau in versione: εἰ μὴ δυσκυλίστως) μὴ incl. 18. ἔχει
 ser. ἔχοι *ς*. 22. ἐν add. Jacobs. 411, 16. τὸν δὴ ἀμφοῖν
 κοσμούμενον ser. *. τὸν δ' ἀμφοῖν κοσμ. *ς*. 412, 11.
 ὑπεραίροντα ἀνθρώπους incl. *. 18. ἔτι add. *. 27. fo:
 ἡ γὰρ δὴ ἀνισταμένη. 413, 6. ταυραίαν Jacobs. ταύ-
 την *ς*. ἐς πολὺ incl. *. 24. ὁ δὲ τῆς ἡόνος μέρος βέβληκεν
 ser. *. ὁ δὲ τὰς ἡόνας προσβέβληκεν *ς*. 414, 19. τί δὴ
 μέλλεις ser. *. τί διαμέλλεις *ς*. 28. διαφύσεται ser. δια-
 φύσεσθαι *ς*. 415, 10. παρὰ incl. 22. fo: ἐπὶ κύκνων.
 27. προτείνων τε τὴν δεξιὰν ser. *. προτείνων μὲν τὴν
 δεξιὰν *ς*. 416, 2. τοῦ σώματος ser. τῷ σώματι *ς*.
 5. διηρθρωμένη Brunn. malim tollere διορωμένη *. 10.
 εὔπνουν ser. ἔμπνουν *ς* (in t casu haesit). 15. καὶ σκο-
 τεινόν τι ser. καὶ σκόπει τι f. 16. Ἔρως τε καθορῶν
 ser. ἔρως τε καὶ ν. f. (sic). 417, 15. εἶναι add. *.
 21. τε incl. 418, 21. οὖν incl. *. 419, 1. ἐπὶ τοῦ

δίφρου ser. *. ἐπιβὰς τοῦ δίφρου ζ. 9. λύθρου Jacobs.
φίλτρον ζ. 18. γὰρ add. 420, 2. τῶν add.

8. IN CALLISTRATI STATUAS.

421, 20. ἐξευρομένην ser. *. εὐρομένην Jacobs.
ἐγειρομένην ζ. 422, 17. Μέμνονος Jacobsio suspectum
incl. 423, 3. τοῖς om. m, k, ρ. incl. 8. κινήσεως add.
ex conj. Jacobsii; restituantur unci rotundi. 17. ἄνθην
m. ἄνθησιν ζ. 19. ὑπῆκουε Westermann. ὑπῆκουσε ζ.
27. καὶ add. 424, 2. ἐν add. 12. τῆς add. ρ. 17. malim
ἐδυνάστευε. 425, 3. τὴν incl. 25. μελαντέρα ser. μελάν-
τερος ζ. μελάγχμιος malit Westermann. 426, 4. εἰς τὴν
ἰγνὺν Jacobs. εἰς τὴν γῆν ζ. 26. λευκανθῆς ex conj. Ja-
cobsii, t. λευκανθείς ζ. 27. τοῦ λίθου incl. *. ἀπὸ incl. *.
428, 10. ἐπανορθῶν 1, t. ἐπανθῶν ζ (W.). 429, 2. καί
σου τὸν ὀφθαλμόν Hercher. καί σοι τὸν ὀφθ. ζ. 26. συν-
επισημαίνων ser. *. ἐπισημαίνων ζ. 430, 21. ἡ ἄτεγκτος
ser. *. ἄτεγκτος ζ. 431, 2. τὰ add. *. 11. ζωῆς τὴν
ιδέαυ ser. *. τὴν ιδέαυ ζ. 12. πρὸς τὴν ἀφήν conj.
Heyne. 432, 8. λίθος ὧν incl. Hercher. 13. ἐλεεινόν τε
velit idem. 16. Μεμνόνειος incl. *. 17. τοῦ ἀνθρωπέου
ser. *. τῷ ἀνθρωπέῳ (ἀνθρωπίνου casu haesit). 18. ἐδό-
κει ser. δοκεῖ ζ. καὶ τὰ λυποῦντα ἐγκεκραμένα ser. ἐγ-
κεκραμένα καὶ τὰ λυποῦντα ζ. 433, 4. ἐξευροῦσαι καὶ
ser. *. ἐξεῦρον καὶ ζ. 17. ἐκληρούχει C. (1). ἐκληρού-
χησε ζ. 26. μιανθείη ἂν ser. μιανθῆναι ζ. ἀνηθοποίητος
φ, t, W. ἂν ἡθοποίητος ζ. 434, 15. πρόθυμοι ser.
πρόθυμος ζ. 435, 3. ἐκλάμπων ρ. ἐκλάμπων ζ. ib. κόμη
ser. *. κόμης ζ. 11. κίνησιν φ, v. μίμησιν ζ. 17. ἀφρο-
δισίας ser. *. ἀφροδισίου ἐρωτικῷ ζ. 22. σεμνόν τε
καὶ μέγα Hercher. 30. μελῶν ser. *. μερῶν ζ. 436, 3.
ἱππέου (ex Jacobsii correctione ἱππίου) ser. ἵππου ζ.
22. τῆς incl. 23. παραγραφόμενος 2, E, Jacobs. περι-
γραφόμενος 1, t, W. 30. τῆς γυναικείας φύσεως ser. *.
τῆς γυναικὸς φύσεως. 437, 4. τὴν λίθον incl. *.
7. ἀφορμήν ser. *. ὁρμήν ζ. 9. καὶ incl. 12. fo: μαλ-

θακῶν λόγων. 19. οὐκ εἰς ἐπίδειξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ
 scr. οὐκ εἰς ἐπίδειξιν ἀλλὰ ζ. 20. γραφικῆς ρ. γραφῆς ζ.
 25. θυμοφθόροις scr. ex Jacobsii conjectura ut W. δη-
 μοφθόροις ζ (t). 438, 11. ἐνάλιοι scr. εἰνάλιοι ζ. 14. νο-
 τίζεσθαι scr. νομίζεσθαι ζ (κυματίζεσθαι Jacobs). 15.
 πρὸς αὐτὴν ῥ. πρὸς αὐτῆς ζ. τὴν οὐσίαν scr. ex Jacobsii
 conj. τὴν ἐξουσίαν ζ. χορείαν Jacobs conj. πορείαν ζ.
 16. ἐκ βυθῶν ἀνέβη scr. ἐκ θηβῶν ἀνέβη ρ. ἐκβυθι-
 ζομένη ζ. 22. ἔπλισσον conj. Hercher. ib. Ὠκεανὸς βαθυ-
 δότης κέχυτο scr. Ὠκεανὸς βα ὥχετό γε ρ.

CORRIGENDA.

4, 7. ἦν. 9, 26. φροντίδας. 15, 32. πιθανώτατος. 17, 12.
 δράζονται. 19, 11. φθέγγεσθαι. 23, 1. Ἑλατεία. 25, 21. ἄ.
 29, 31. Σκοπελιανοῦ. 33, 10. μᾶλλον. 53, 17. τιμᾶσθαι.
 54, 25. κς. 127 lege: p. 275]. 170, 23. adde, 180, 12. λεον-
 τοζόμω. ibid. 17. ταχθῆναι. 207 repone pro 157. — 234, 29. δια-
 βαίνοντος. 237, 24. adde, ut 248, 11. 247, 30. τρυγὴ — σας.
 248, 8. λείψανα. 249, 19. στεφανοῖ. 271, 27. Λακεδαιμόνιοι.
 276, 32. καὶ οἱ. 288, 7. ἀφροδι — σίων. 336, 7 et 17. θάλαττα.
 379, 3. περὶ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

479 ΤΩΙ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩΙ ΤΗΠΑΤΩΙ ΑΝΤΩΝΙΩΙ ΓΟΡΔΙΑΝΩΙ
ΦΛΑΤΙΟΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Τοὺς φιλοσοφῆσαντας ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι
καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς
δύο βιβλία ἀνέγραψά σοι, γινώσκων μὲν, ὅτι καὶ
γένος ἐστί σοι πρὸς τὴν τέχνην ἐς Ἡρώδην τὸν
σοφιστὴν ἀναφέροντι, μεμνημένος δὲ καὶ τῶν κατὰ 5
τὴν Ἀντιόχειαν σπουδασθέντων ποτὲ ἡμῖν ὑπὲρ
σοφιστῶν ἐν τῷ τοῦ Δαφναίου ἱερῷ. πατέρας δὲ
οὐ προσέγραψα, μὰ Δία, οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπ'
εὐδοκίμων· οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν
480 οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὀμήρου δὴ μόνου σὺν τῷ 10
πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα δηλώσειν ἔμελλε
πατέρα Ὀμήρῳ ποταμὸν εἶναι. καὶ ἄλλως οὐκ εὐτυ-
χὲς τῷ βουλομένῳ πολλὰ εἰδέναι πατέρα μὲν τοῦ
δεῖνος ἐξεπίστασθαι καὶ μητέρα, τὰς δὲ περὶ αὐτὸν
ἀρετὰς τε καὶ κακίας οὐ γινώσκειν, μηδ' ὅ τι κατώρ- 15
θωσέ τε οὗτος καὶ ἐσφάλῃ ἢ τύχῃ ἢ γνώμῃ. τὸ δὲ
φρόντισμα τοῦτο, ἄριστε ἀνθυπάτων, καὶ τὰ ἄχθῃ
σοι κουφιεῖ τῆς γνώμης, ὥσπερ ὁ κρατὴρ τῆς Ἑλένης
τοῖς Αἰγυπτίοις φαρμάκοις. ἔρωσο Μουσηγέτα.

Α'.

Τὴν ἀρχαίαν σοφιστικὴν ῥητορικὴν ἡγεῖσθαι χρὴ φιλοσοφοῦσαν· διαλέγεται μὲν γὰρ ὑπὲρ ὧν οἱ φιλοσοφοῦντες, ἃ δὲ ἐκεῖνοι τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενοι καὶ τὰ σμικρὰ τῶν ζητουμένων προβιβάζοντες οὐπω φασὶ γινώσκειν, ταῦτα ὁ παλαιὸς σοφιστὴς ὡς εἰδὼς λέγει. προοίμια γοῦν ποιεῖται τῶν λόγων τὸ „οἶδα“ καὶ τὸ „γιννώσκω“ καὶ „πάλαί διέσκεμμαι“ καὶ „βέβαιον ἀνθρώπῳ οὐδέν“. ἡ δὲ τοιαύτη ιδέα τῶν προοιμίων εὐγένειάν τε 10 προηχεῖ τῶν λόγων καὶ φρόνημα καὶ κατάληψιν σαφῇ τοῦ ὄντος. ἤρμονται δὲ ἡ μὲν τῇ ἀνθρωπίνῃ 481 μαντικῇ, ἣν Αἰγύπτιοι τε καὶ Χαλδαῖοι καὶ πρὸ τούτων Ἴνδοι ξυνέθεσαν, μυρίοις ἀστέρων στοχαζόμενοι τοῦ ὄντος, ἡ δὲ τῇ θεσπιωδῶ τε καὶ χρηστη- 15 ριώδει· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦ Πυθίου ἐστὶν ἀκούειν „οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης“ καὶ

„τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς“ καὶ

20 „Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμαίων μητροκτόνοι“ καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὥσπερ σοφιστοῦ, λέγοντος.

Ἡ μὲν δὴ ἀρχαία σοφιστικὴ καὶ τὰ φιλοσοφούμενα ὑποτιθεμένη διήει αὐτὰ ἀποτάδην καὶ ἐς μῆκος, διελέγετο μὲν γὰρ περὶ ἀνδρείας, διελέγετο δὲ περὶ 25 δικαιοσύνης, ἡρώων τε πέρι καὶ θεῶν καὶ ὅπη ἀπεσχημάτισται ἡ ιδέα τοῦ κόσμου. ἡ δὲ μετ' ἐκείνην, ἣν οὐχὶ νέαν, ἀρχαία γάρ, δευτέραν δὲ μᾶλλον προσρητέον, τοὺς πένητας ὑπετυπώσατο καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἀριστεάς καὶ τοὺς τυράννους καὶ

τάς ἐς ὄνομα ὑποθέσεις, ἐφ' ἃς ἡ ἱστορία ἄγει. ἤρξε
 δὲ τῆς μὲν ἀρχαιοτέρας Γοργίας ὁ Λεοντίωνος ἐν 203
 Θετταλοῖς, τῆς δὲ δευτέρας Αἰσχίνης ὁ Ἀτρομήτου
 τῶν μὲν Ἀθήνησι πολιτικῶν ἐκπεσῶν, Καρία δὲ
 ἐνομιλήσας καὶ Ῥόδῳ, καὶ μετεχειρίζοντο τὰς ὑποθέ- 5
 σεις οἱ μὲν [ἀπὸ Αἰσχίνου] κατὰ τέχνην, οἱ δὲ ἀπὸ
 Γοργίου κατὰ τὸ δόξαν.

182 Σχεδίων δὲ πηγὰς λόγων οἱ μὲν ἐκ Περικλέους
 ὁρῆσαι πρῶτον φασίν, ὅθεν καὶ μέγας ὁ Περικλῆς
 ἐνομίσθη τὴν γλῶτταν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου 10
 Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχεῖν
 φησι θρασυνόμενον καὶ πολὺν ῥέοντα, οἱ δὲ Αἰσχίνου
 φασὶ τὸ σχεδιάζειν εὖρημα, τοῦτον γὰρ πλεύσαντα ἐκ
 Ῥόδου παρὰ τὸν Κάρα Μαύσιον σχεδίῳ αὐτὸν λόγῳ
 ἦσαι. ἐμοὶ δὲ πλεῖστα μὲν ἀνθρώπων Αἰσχίνης δοκεῖ 15
 σχεδιάσαι πρεσβεύων τε καὶ ἀποπρεσβεύων συνη-
 γορῶν τε καὶ δημηγορῶν, καταλιπεῖν δὲ μόνους τοὺς
 συγγεγραμμένους τῶν λόγων, ἵνα τῶν Δημοσθένους
 φροντισμάτων μὴ πολλῶ λείποιτο, σχεδίου δὲ λόγου
 Γοργίας ἄρξαι — παρελθὼν γὰρ οὗτος ἐς τὸ Ἀθη- 20
 ναίων θέατρον ἐθάρρησεν εἰπεῖν „προβάλλετε“ καὶ
 τὸ κινδύνευμα τοῦτο πρῶτος ἀνεφθέρξατο, ἐνδει-
 κνύμενος δήπου πάντα μὲν εἰδέναι, περὶ παντὸς δ' ἂν
 εἰπεῖν ἐφίεις τῷ καιρῷ — τοῦτο δ' ἐπελθεῖν τῷ
 Γοργίᾳ διὰ τόδε· Προδίκῳ τῷ Κεῖῳ συνεγέγραπτό 25
 τις οὐκ ἀηδὴς λόγος· ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία φοιτῶσαι
 παρὰ τὸν Ἡρακλέα ἐν εἴδει γυναικῶν, ἐσταλμέναι
 ἡ μὲν ἀπατηλῷ τε καὶ ποικίλῳ, ἡ δὲ ὥς ἔτυχεν, καὶ
 προτείνουσαι τῷ Ἡρακλεῖ νέῳ ἔτι ἡ μὲν ἀργίαν καὶ
 τρυφήν, ἡ δὲ αὐχμὸν καὶ πόρους· καὶ τοῦ ἐπὶ πᾶσι 30
 διὰ πλείονων συντεθέντος, τοῦ λόγου ἔμμισθον ἐπί-
 183 δειξιν ἐποιεῖτο Πρόδικος περιφοιτῶν τὰ ἄσθη καὶ

θέλων αὐτὰ τὸν Ὀρφέως τε καὶ Θαμύρου τρόπον,
 ἐφ' οἷς μεγάλων μὲν ἤξιούτο παρὰ Θηβαίοις, πλειό-
 νων δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὥς ἐς τὸ συμφέρον τῶν
 νέων ἀναδιδάσκων ταῦτα· ὁ δὲ Γοργίας ἐπισκώπτων
 5 τὸν Πρόδικον, ὥς ἔωλά τε καὶ πολλάκις εἰρημένα
 ἀγορεύοντα, ἐπαφῆκεν ἑαυτὸν τῷ καιρῷ. οὐ μὴν
 φθόνου γε ἤμαρτεν· ἦγ γάρ τις Χαιρεφῶν Ἀθήνησιν,
 οὐχ ὃν ἡ κωμῳδία πύξινον ἐκάλει, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπὸ
 φροντισμάτων ἐνόσει τὸ αἶμα, ὃν δὲ νυνὶ λέγω, ὕβριν
 10 ἤσκει καὶ ἀναιδῶς ἐτώθαζεν. οὗτος ὁ Χαιρεφῶν τὴν
 σπουδὴν τοῦ Γοργίου διαμασῶμενος „διὰ τί“ ἔφη
 „ὦ Γοργία, οἱ κύαμοι τὴν μὲν γαστέρα φυσῶσι, τὸ
 δὲ πῦρ οὐ φυσῶσιν;“ ὁ δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 ἐρωτήματος „τουτὶ μὲν“ ἔφη „σοὶ καταλείπω σκοπεῖν,
 15 ἐγὼ δὲ ἐκεῖνο πάλα οἶδα, ὅτι ἡ γῆ τοὺς νάρθηκας
 ἐπὶ τοὺς τοιούτους φύει.“

Δεινότητα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τοὺς σοφιστὰς
 ὀρῶντες ἐξεῖργον αὐτοὺς τῶν δικαστηρίων, ὥς ἀδίκῳ
 λόγῳ τοῦ δικαίου κρατοῦντας καὶ ἰσχύοντας παρὰ τὸ
 20 εὐθύ, ὅθεν Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης προὔφερον
 μὲν αὐτὸ ἀλλήλοις, οὐχ ὥς ὄνειδος δέ, ἀλλὰ ὥς
 διαβεβλημένου τοῖς δικάζουσιν, ἰδίᾳ γὰρ ἤξιουν ἀπ'
 04 αὐτοῦ θαυμάζεσθαι. καὶ Δημοσθένης μὲν, εἰ πιστέα
 Αἰσχίνῃ, πρὸς τοὺς γνωρίμους ἐκόμπαζεν, ὥς τὴν
 25 τῶν δικαστῶν ψῆφον πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ μετα-
 γαγών, Αἰσχίνης δὲ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ πρεσβεῦσαι 484
 παρὰ Ῥοδίοις, ἃ μήπω ἐγὶ γνωσκον, εἰ μὴ καὶ Ἀθήνη-
 σιν αὐτὰ ἐσπουδάκει.

Σοφιστὰς δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπωνόμαζον οὐ μόνον
 30 τῶν ῥητόρων τοὺς ὑπερφωνοῦντάς τε καὶ λαμπρούς,
 ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ξὺν εὐροίᾳ ἐρμηνεύον-

τας, ὑπὲρ ὧν ἀνάγκη προτέρων λέγειν, ἐπειδὴ οὐκ ὄντες σοφισταί. δοκοῦντες δὲ παρῆλθον ἐς τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην.

α'. Εὐδοξος μὲν γὰρ ὁ Κνίδιος τοὺς ἐν Ἀκαδημίᾳ λόγους ἱκανῶς ἐκφροντίσας ὅμως ἐνεγράφη τοῖς σοφισταῖς ἐπὶ τῷ κόσμῳ τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῷ σχεδιάζειν εὖ, καὶ ἡξιούτο τῆς τῶν σοφιστῶν ἐπωνυμίας καθ' Ἑλλησποντον καὶ Προποντίδα κατὰ τε Μέμφιν καὶ τὴν ὑπὲρ Μέμφιν Αἴγυπτον, ἣν Αἰθιοπία τε ὀρίζει καὶ τῶν ἐκείνῃ σοφῶν οἱ Γυμνοί. 10

485 β'. Λέων δὲ ὁ Βυζάντιος νέος μὲν ὢν ἐφοίτα Πλάτῳ, ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων σοφιστῆς προσεεργήθη πολυειδῶς ἔχων τοῦ λόγου καὶ πιθανῶς τῶν ἀποκρίσεων. Φιλίππῳ μὲν γὰρ στρατεύοντι ἐπὶ Βυζαντίους προαπαντήσας „εἰπέ μοι, ὦ Φίλιππε.“ 15 ἔφη „τί παθὼν πολέμου ἄρχεις;“ τοῦ δὲ εἰπόντος „ἡ πατρίς ἡ σὴ καλλίστη πόλεω οὐσα ὑπηγάγετό με ἐρᾶν αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ θύρας τῶν ἐμαυτοῦ παιδικῶν ἤκω“ ὑπολαβὼν ὁ Λέων „οὐ φοιτῶσιν“ ἔφη „μετὰ ξιφῶν ἐπὶ τὰς τῶν παιδικῶν θύρας οἱ 20 ἄξιοι τοῦ ἀντερᾶσθαι, οὐ γὰρ πολεμικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ μουσικῶν οἱ ἐρῶντες δέονται“. καὶ ἡλευθέρου τὸ Βυζάντιον Δημοσθένους μὲν πολλὰ πρὸς Ἀθηναίους εἰπόντος, Λέοντος δὲ ὀλίγα πρὸς αὐτὸν Φίλιππον. καὶ πρεσβεύων δὲ παρ' Ἀθηναίους οὗτος ὁ Λέων 25 ἐστασίαζε μὲν πολὺν ἤδη χρόνον ἡ πόλις καὶ παρὰ τὰ ἦθη ἐπολιτεύετο, παρελθὼν δ' ἐς τὴν ἐκκλησίαν προσέβαλεν αὐτοῖς ἀθρόον γέλωτα ἐπὶ τῷ εἶδει, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα,

ταραχθεῖς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ γέλωτος „τί“, ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι, γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία“, καὶ ἐξ ἑν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἁρμοσθεῖς ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ.

γ'. Δίας δὲ ὁ Ἐφέσιος τὸ μὲν πείσμα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἐξ Ἀκαδημίας ἐβέβλητο, σοφιστῆς δὲ ἐνομίσθη διὰ τόδε· τὸν Φίλιππον ὀρῶν χαλεπὸν ὄντα τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν ἔπεισε, καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας διεξῆλθε λέγων, ὥς δέον ἄκολουθεῖν στρατεύοντι, καλὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ ἔξω δουλεύειν ἐπὶ τῷ οἴκῳ ἐλευθεροῦσθαι.

δ'. Καὶ Καρνεάδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν σοφισταῖς ἐγράφετο, φιλοσόφως μὲν γὰρ κατεσκευάστο τὴν γνώμην, τὴν δὲ ἰσχὺν τῶν λόγων ἐς τὴν ἄγαν ἤλαννε δεινότητα.

ε'. Οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτιον Κλεοπάτρα μὲν συμφιλοσοφοῦντα τῇ βασιλίδι, σοφιστὴν δὲ προσρηθέντα, ἐπειδὴ λόγου ιδέα πανηγυρικὴν ἥρμοστο καὶ ποικίλην, γυναικὶ ξυνών, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ φιλολογεῖν τρυφὴν εἶχεν, ὅθεν καὶ παρώδουν τινὲς ἐπ' αὐτῷ τόδε τὸ ἐλεγείον·

πανσόφου ὄργην ἴσχε Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρα
νῦν προσομιλήσας τοῖος ἰδεῖν πέφαται.

ς'. Καὶ Θεόμνηστον δὲ τὸν Ναυκρατίτην ἐπιδήλως φιλοσοφήσαντα ἢ περιβολὴ τῶν λόγων ἐς τοὺς σοφιστὰς ἀπῆνεγκεν.

ζ'. Δίωνα δὲ τὸν Προυσαῖον οὐκ οἶδ' ὅ τι χρὴ προσειπεῖν διὰ τὴν ἐς πάντα ἀρετὴν, Ἀμαλθείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ξυγκείμενος μὲν τῶν ἄριστα

εἰρημένων τοῦ ἀρίστου, βλέπων δὲ πρὸς τὴν Δημο-
 σθένους ἡγῶ καὶ Πλάτωνος, ἥ, καθάπερ αἱ μαγάδες
 τοῖς ὀργάνοις, προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἰδίον ξὺν
 ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένη. ἀρίστη δὲ ἐν τοῖς Δίωνος
 λόγοις καὶ ἡ τοῦ ἡθους κρᾶσις· ὑβριζούσαις τε γὰρ 5
 πόλεσι πλεῖστα ἐπιπλήξας οὐ φιλολοίδορος, οὐδὲ
 ἀηδὴς ἔδοξεν, ἀλλ' οἷον ἵππων ὕβριν χαλινῷ καταρ-
 τύων μᾶλλον ἢ μάστιγι, πόλεων τε εὐνομουμένων
 ἐς ἐπαίνους καταστάς οὐκ ἐπαίρειν αὐτάς ἔδοξεν,
 ἀλλ' ἐπιστρέφειν μᾶλλον ὥς ἀπολουμένας, εἰ μετα- 1
 βάλοιτο. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας
 ἡθος οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰρωνικόν. ἀλλὰ ἐμβριθῶς
 μὲν ἐγκείμενον, νεχρωσμένον δέ, οἷον ἡδύσματι, τῇ
 πραότητι. ὥς δὲ καὶ ἱστορίαν ἱκανὸς ἦν συγγράφειν,
 δημοῖ τὰ Γετικά, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐς Γέτας ἦλθεν, 15
 ὁπότε ἡλᾶτο. τὸν δὲ Εὐβοέα καὶ τὸν τοῦ ψιττακοῦ
 ἔπαινον καὶ ὁπόσα οὐχ ὑπὲρ μεγάλων ἐσπούδασται
 τῷ Δίῳ, μὴ μικρὰ ἡγώμεθα, ἀλλὰ σοφιστικά, σο-
 φιστοῦ γὰρ τὸ καὶ ὑπὲρ τοιούτων σπουδάζειν.

Γενόμενος δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οὗς Ἀπολλώ- 20 II
 488 νίος τε ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης ὁ Τύριος ἐφιλοσό- 20
 φουν, ἀμφοτέροις ἐπιτηδείως εἶχε καίτοι διαφορομέ-
 νοις πρὸς ἀλλήλους ἐξω τοῦ φιλοσοφίας ἡθους. τὴν
 δὲ ἐς τὰ Γετικά ἔθνη πάροδον τοῦ ἀνδρὸς φυγὴν
 μὲν οὐκ ἀξιῶ ὀνομάζειν, ἐπεὶ μὴ προσετάχθη αὐτῷ 25
 φυγεῖν, οὐδὲ ἀποδημίαν, ἐπειδὴ τοῦ φανεροῦ ἐξέστη
 κλέπτων ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν τε καὶ ὥτων καὶ ἄλλα
 ἐν ἄλλῃ γῇ πράττων δέει τῶν κατὰ τὴν πόλιν τυραν-
 νίδων, ὑφ' ὧν ἠλαύνετο φιλοσοφία πᾶσα. φυτεύων
 δὲ καὶ σκάπτων καὶ ἐπαντλῶν βαλανείοις τε καὶ 30
 κήποις καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τροφῆς ἐργαζόμενος
 οὐδὲ τοῦ σπουδάζειν ἡμέλει. ἀλλ' ἀπὸ δυοῖν βιβλίῳ

ἑαυτὸν ξυνεῖχεν· ταυτὶ δὲ ἦν ὃ τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας. θαμίζων δὲ ἐς τὰ στρατόπεδα, ἐν οἷσπερ εἰώθει τρῦχεσθαι, καὶ τοὺς στρατιώτας ὁρῶν ἐς νεώτερα
 5 ὁρμῶντας ἐπὶ Δομετιανῷ ἀπεσφαγμένῳ οὐκ ἐφείσατο ἀταξίαν ἰδὼν ἐκραγεῖσαν, ἀλλὰ γυμνὸς ἀναπηδήσας ἐπὶ βωμὸν ὑψηλὸν ἤρξατο τοῦ λόγου ὧδε·

„αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,“
 καὶ εἰπὼν ταῦτα καὶ δηλώσας ἑαυτόν, ὅτι μὴ πτωχός,
 10 μὴδὲ ὄν ᾧοντο, Δίων δὲ εἶη ὁ σοφός, ἐπὶ μὲν τὴν κατηγορίαν τοῦ τυράννου πολὺς ἔπνευσεν, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξεν ἀμείνῳ φρονεῖν τὰ δοκοῦντα Ῥωμαίοις πράττοντας. καὶ γὰρ ἡ πειθὼ τοῦ ἀνδρός οἷα καταθέλξει καὶ τοὺς μὴ τὰ Ἑλλήνων ἀκριβοῦν-
 15 τας· Τραιανὸς γοῦν ὁ αὐτοκράτωρ ἀναθέμενος αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐς τὴν χρυσὴν ἅμαξαν, ἐφ’ ἧς οἱ βασιλεῖς τὰς ἐκ τῶν πολέμων πομπὰς πομπεύουσιν, ἔλεγε θαμὰ ἐπιστρεφόμενος ἐς τὸν Δίωνα
 „τί μὲν λέγεις, οὐκ οἶδα, φιλῶ δέ σε ὥς ἑμαυτόν“.

20 Σοφιστικώτατοι δὲ τοῦ Δίωνος αἱ τῶν λόγων εἰκόνες, ἐν αἷς εἰ καὶ πολὺς, ἀλλὰ καὶ ἐναργής καὶ τοῖς ὑποκειμένοις ὅμοιος.

ἦ. Ὁμοίως καὶ Φαββαῖνον τὸν φιλόσοφον ἡ 489
 εὐγλωττία ἐν σοφισταῖς ἐκήρυττεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν
 25 ἑσπερίων Γαλατῶν οὗτος, Ἀρελάτου πόλεως, ἡ ἐπὶ Ἡριδανῷ ποταμῷ ᾧκισται, διφυῆς δὲ ἐτέχθη καὶ ἀνδρόθηλος, καὶ τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν καὶ παρὰ τοῦ εἶδους, ἀγενεῖως γὰρ τοῦ προσώπου καὶ γηράσκων εἶχεν, ἐδηλοῦτο δὲ καὶ τῷ φθέγματι, ὀξύηχες γὰρ
 30 ἤκούετο καὶ λεπτὸν καὶ ἐπίτονον, ὥσπερ ἡ φύσις τοὺς εὐνούχους ἤρμοκεν. θερμὸς δὲ οὕτω τις ἦν τὰ ἐρωτικά, ὥς καὶ μοιχοῦ λαβεῖν αἰτίαν ἐξ ἀνδρός

ὑπάτου. διαφορᾷς δὲ αὐτῷ πρὸς Ἀδριανὸν βασιλέα γενομένης οὐδὲν ἔπαθεν. ὅθεν ὡς παράδοξα ἐπεχρησμάδει τῷ ἑαυτοῦ βίῳ τρία ταῦτα· Γαλάτης ὢν ἐλληνίζειν, εὐνοῦχος ὢν μοιχείας κρίνεσθαι, βασιλεῦ διαφέρεσθαι καὶ ζῆν. τουτὶ δὲ Ἀδριανοῦ ἔπαινος εἴη ἂν μᾶλλον, εἰ βασιλεὺς ὢν ἀπὸ τοῦ ἴσου διεφέρετο πρὸς ὃν ἐξῆν ἀποκτεῖναι. βασιλεὺς δὲ κρείττων,

„ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρῃ,“

ἦν ὀργῆς κρατῆ, καὶ

„θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,“

ἦν λογισμῷ κολάζεται. βέλτιον δὲ ταῦτα ταῖς τῶν ποιητῶν δόξαις προσγράφειν τοὺς εὖ τιθεμένους τὰ τῶν βασιλέων ἥθη.

490 Ἀρχιερεὺς δὲ ἀνακροηθεὶς ἐς τὰ οἴκοι πάτρια ἔφηκε μὲν κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων νόμους, ὡς ἀφειμένος τοῦ λειτουργεῖν, ἐπειδὴ ἐφιλοσόφει, τὸν δὲ αὐτοκράτορα ὁρῶν ἐναντίαν ἑαυτῷ θέσθαι διανοούμενον, ὡς μὴ φιλοσοφοῦντι, ὑπετέμετο αὐτὸν ὥδε· „ἐνύπνιον μοι,“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, γέγονεν, ὃ καὶ πρὸς σὲ χρὴ εἰρῇσθαι· ἐπιστὰς γάρ μοι Δίων ὁ διδάσκαλος ἐνουθέτει με ὑπὲρ τῆς δίκης λέγων, ὅτι μὴ ἑαυτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς πατρίσι γεγόναμεν· ὑποδέχομαι δὴ, ὦ βασιλεῦ, τὴν λειτουργίαν καὶ τῷ διδασκάλῳ πείθομαι.“ ταῦτα ὁ μὲν αὐτοκράτωρ δια- 25 τριβὴν ἐπεποίητο, καὶ διῆγε τὰς βασιλείους φροτίδας ἀπονεύων ἐς σοφιστὰς τε καὶ φιλοσόφους, Ἀθηναίοις δὲ δεινὰ ἐφαίνετο καὶ συνδραμόντες αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐν τέλει Ἀθηναῖοι χαλκῆν εἰκόνα κατέβαλον τοῦ ἀνδρὸς ὡς πολεμιοτάτου τῷ αὐτοκράτορι· ὁ δέ, ὡς ἤκουσεν, οὐδὲν σχετλιάσας οὐδὲ ἀγριάνας ὑπὲρ ὧν ὕβριστο „ῶνῃτ' ἂν“ ἔφη „καὶ Σωκράτης εἰκόνα

χαλκῆν ὑπ' Ἀθηναίων ἀφαιρεθεὶς μᾶλλον ἢ πιὼν κώνειον.“

Ἐπιτηδειότατος μὲν οὖν Ἡρώδῃ τῷ σοφιστῇ ἐγένετο διδάσκαλόν τε ἡγουμένῳ καὶ πατέρα καὶ πρὸς αὐτὸν γράφοντι „πότε σε ἶδω καὶ πότε σου περιλείξω τὸ στόμα;“ ὅθεν καὶ τελευτῶν κληρονόμον Ἡρώδην ἀπέφηνε τῶν τε βιβλίων, ὅποσα ἐκέκτητο, καὶ τῆς ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ οἰκίας καὶ τοῦ Αὐτοληκῦθου. ἦν δὲ οὗτος Ἰνδὸς μὲν καὶ ἱκανῶς μέλας, ἄθυρμα δὲ Ἡρώδου τε καὶ Φαβωρίνου, ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν ἐγκαταμιννὺς Ἰνδικοῖς Ἀττικὰ καὶ πεπλανημένη τῇ γλώττῃ βαρβαρίζων.

Ἡ δὲ γενομένη πρὸς τὸν Πολέμωνα τῷ Φαβωρίνῳ διαφορὰ ἤρξατο μὲν ἐν Ἰωνίᾳ προσθεμένων αὐτῷ τῶν Ἐφεσίων, ἐπεὶ τὸν Πολέμωνα ἡ Σμύρνα ἐθαύμαζεν, ἐπέδωκε δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὕπατοι γὰρ καὶ παῖδες ὑπάτων οἱ μὲν τὸν ἐπαινοῦντες, οἱ δὲ τόν, ἤρξαν αὐτοῖς φιλοτιμίας, ἢ πολὺν ἐκκαίει φθόνον καὶ σοφοῖς ἀνδράσιν. συγγνωστοὶ μὲν οὖν τῆς φιλοτιμίας, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως τὸ φιλότιμον ἀγῆρων ἡγουμένης, μεμπτέοι δὲ τῶν λόγων, οὓς ἐπ' ἀλλήλους ξυνέθεσαν, ἀσελγῆς γὰρ λοιδορία, καὶ ἀληθῆς τύχη, οὐκ ἀφίησιν αἰσχύνης οὐδὲ τὸν ὑπὲρ τοιούτων εἰπόντα. τοῖς μὲν οὖν σοφιστῇν τὸν Φαβωρίνον καλοῦσιν ἀπέχρη ἐς ἀπόδειξιν καὶ αὐτὸ τὸ διενεχθῆναι αὐτὸν σοφιστῇ, τὸ γὰρ φιλότιμον, οὗ ἐμνήσθην, ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους φοιτᾷ.

Ἡρμостαι δὲ τὴν γλῶτταν ἀνειμένως μὲν, σοφῶς δὲ καὶ ποτίμως. ἐλέγετο δὲ σὺν εὐροίᾳ σχεδιάσαι. τὰ μὲν δὴ ἐς Πρόξενον μήτ' ἂν ἐνθυμηθῆναι τὸν Φαβωρίνον μήτ' ἂν ξυνθεῖναι, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ μειρακίου φρόντισμα μεθύοντος, μᾶλλον δὲ ἐμοῦντος,

τὸν δὲ ἐπὶ τῷ ἁώρῳ καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν μονομάχων
καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν βαλανείων γνησίους τε ἀποφαι-
νόμεθα καὶ εὖ ξυγκειμένους, καὶ πολλῷ μᾶλλον τοὺς
φιλοσοφούμενους αὐτῷ τῶν λόγων, ὧν ἄριστοι οἱ
Πυρρώνειοι· τοὺς γὰρ Πυρρωνεῖους ἐφεκτικὸν ὄντας ⁵
οὐκ ἀφαιρεῖται καὶ τὸ δικάζειν δύνασθαι.

Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην μεστὰ ἦν
σπουδῆς πάντα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὅσοι τῆς Ἑλλήνων
φωνῆς ἀξύνετοι ἦσαν, οὐδὲ τούτοις ἀφ' ἡδονῆς ἢ
ἀκρόασις ἦν, ἀλλὰ κἀκείνους ἔθελγε τῇ τε ἡχῇ τοῦ ¹⁰
φθέγματος καὶ τῷ σημαίνοντι τοῦ βλέμματος καὶ τῷ
⁴⁹² ῥυθμῷ τῆς γλώττης. ἔθελγε δὲ αὐτοὺς τοῦ λόγου
καὶ τὸ ἐπὶ πᾶσιν, ὃ ἐκεῖνοι μὲν ῥῶδην ἐκάλουν, ἐγὼ
δὲ φιλοτιμίαν, ἐπειδὴ τοῖς ἀποδεδειγμένοις ἐφυννεύ-
ται. Δίωνος μὲν οὖν ἀκοῦσαι λέγεται, τοσοῦτον δὲ ¹⁵
ἀφέστηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες.

Τοσαῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν φιλοσοφησάντων ἐν δόξῃ
τοῦ σοφιστεῦσαι. οἱ δὲ κυρίως προσρηθέντες σοφι-
σταὶ ἐγένοντο οἷδε·

Θ'. Σικελία Γοργίαν ἐν Λεοντίνοις ἤνεγκεν, ²⁰
ἐς ὃν ἀναφέρειν ἡρώμεθα τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην,
ὥσπερ ἐς πατέρα· εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλον ἐνθυμη-
θεῖμεν, ὥς πολλὰ τῇ τραγωδίᾳ ξυμβάλετο ἐσθῆτί
τε αὐτὴν κατασκευάσας καὶ ὀκρίβαντι ὑψηλῷ καὶ
ἡρώων εἶδεσιν ἀγγέλοις τε καὶ ἑξαγγέλοις καὶ οἷς ²⁵
ἐπὶ σκηνῆς τε καὶ ὑπὸ σκηνῆς χρὴ πρόαττειν, τοῦτο
ἂν εἴη καὶ ὁ Γοργίας τοῖς ὁμοτέχνουσι. ὁρμῆς τε γὰρ
τοῖς σοφισταῖς ἥρξε καὶ παραδοξολογίας καὶ πνεύ-
ματος καὶ τοῦ τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρμηνεύειν,
ἀποστάσεών τε καὶ προσβολῶν, ὑφ' ὧν ὁ λόγος ἡδίων ³⁰
ἑαυτοῦ γίνεται καὶ σοβαρώτερος, περιεβάλλετο δὲ
καὶ ποιητικὰ ὀνόματα ὑπὲρ κόσμου καὶ σεμνότητος.

ὥς μὲν οὖν καὶ ῥᾶστα ἀπεσχεδιάζεν, εἴρηται μοι κατὰ
 ἀρχὰς τοῦ λόγου, διαλεχθεῖς δὲ Ἀθήνησιν ἤδη
 γηράσκων εἰ μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐθαυμάσθη, οὐπω
 θαῦμα, ὃ δέ, οἶμαι, καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀνηρ-
 5 τήσατο, Κριτίαν μὲν καὶ Ἀλκιβιάδην νέω ὄντε, 493
 Θουκυδίδην δὲ καὶ Περικλέα ἤδη γηράσκοντε. καὶ
 9 Ἀγάθων δὲ ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, ὃν ἡ κωμωδία
 σοφόν τε καὶ καλλιεπῆ οἶδε, πολλαχοῦ τῶν λάμβων
 γοργιάζει.

10 Ἐμπρέπων δὲ καὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι
 τὸν μὲν λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν,
 ἐφ' οὗ καὶ χρυσοῦς ἀνετέθη, ἐν τῷ τοῦ Πυθίου
 ἱερῷ, ὃ δὲ Ὀλυμπικὸς λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου
 αὐτῷ ἐπολιτεύθη. στασιάζουσιν γὰρ τὴν Ἑλλάδα
 15 ὁρῶν ὁμονοίας ξύμβουλος αὐτοῖς ἐγένετο τρέπων ἐπὶ
 τοὺς βαρβάρους καὶ πείθων ἄθλα ποιῆσθαι τῶν ὅπλων
 μὴ τὰς ἀλλήλων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώ-
 ραν. ὃ δὲ ἐπιτάφιος, ὃν διῆλθεν Ἀθήνησιν, εἴρηται μὲν
 ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων, [πεσοῦσιν] οὓς Ἀθηναῖοι
 20 δημοσίᾳ ξὺν ἐπαίνοις ἔθαψαν, σοφίᾳ δὲ ὑπερβα-
 λούσῃ ξύγκειται· παροξύνων τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους
 ἐπὶ Μήδους τε καὶ Πέρσας καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ
 Ὀλυμπικῷ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὁμονοίας μὲν τῆς πρὸς
 τοὺς Ἕλληνας οὐδὲν διῆλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους
 25 ἦν ἀρχῆς ἐρῶντας, ἣν οὐκ ἦν κτήσασθαι μὴ τὸ
 δραστήριον αἰρουμένους, ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν 494
 Μηδικῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς,
 ὅτι τὰ μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τρόπαια ὕμνους
 ἀπαιτεῖ, τὰ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους.

I 30 Λέγεται δὲ ὁ Γοργίας ἔς ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας
 ἔτη μὴ καταλυθῆναι τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ γήρως, ἀλλ'
 ἄρτιος καταβιῶναι καὶ τὰς αἰσθήσεις ἡβῶν.

ι'. Πρωταγόρας δὲ ὁ Ἀβδηρίτης σοφιστὴς καὶ Δημόκριτον μὲν ἀκροατὴς οἴκοι ἐγένετο, ὠμίλησε δὲ καὶ τοῖς ἐκ Περσῶν μάγοις κατὰ τὴν Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔλασιν. πατὴρ γὰρ ἦν αὐτῷ Μαίανδρος πλούτῳ κατεσκευασμένος παρὰ πολλοὺς τῶν ἐν τῇ 5 Θράκῃ, δεξάμενος δὲ καὶ τὸν Ξέρξην οἰκίᾳ τε καὶ δώροις τὴν ξυνουσίαν τῶν μάγων τῷ παιδί παρ' αὐτοῦ εὔρετο. οὐ γὰρ παιδεύουσι τοὺς μὴ Πέρσας Πέρσαι μάγοι, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς ἐφῇ. τὸ δὲ ἀπορεῖν φάσκειν, εἴτε εἰσὶ θεοί, εἴτε οὐκ εἰσὶ, δοκεῖ μοι 10 Πρωταγόρας ἐκ τῆς Περσικῆς παιδεύσεως παρανομησαι· μάγοι γὰρ ἐπιθειάζουσι μὲν οἷς ἀφανῶς δρῶσι, τὴν δὲ ἐκ φανεροῦ δόξαν τοῦ θείου καταλύουσιν οὐ βουλόμενοι δοκεῖν παρ' αὐτοῦ δύνασθαι. διὰ μὲν δὴ τοῦτο πάσης γῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἠλάθη, ὥς μὲν 15 τινες, κριθεῖς, ὥς δὲ ἐνίοις δοκεῖ, ψήφου ἐπενεχθείσης μὴ κριθέντι. νήσους δὲ ἐξ ἡπείρων ἀμείβων καὶ τὰς Ἀθηναίων τριήρεις φυλαττόμενος πάσαις θαλάτταις ἐνεσπαρμένως κατέδυν πλέων ἐν ἀκατίῳ μικρῷ.

Τὸ δὲ μισθοῦ διαλέγεσθαι πρῶτος εὔρε, πρῶτος 20 δὲ παρέδωκεν Ἑλλήσι πρῶγμα οὐ μεμπτόν, ἃ γὰρ σὺν δαπάνῃ σπουδάζομεν, μᾶλλον ἀσπαζόμεθα τῶν προῖκα. γνούς δὲ τὸν Πρωταγόραν ὁ Πλάτων σεμνῶς μὲν ἐρμηνεύοντα, ἐνυπτιάζοντα δὲ τῇ σεμνότητι καὶ 495 πού καὶ μακρολογώτερον τοῦ συμμέτρου, τὴν ιδέαν 25 αὐτοῦ μύθῳ μακρῷ ἐχαρακτήρισεν.

ια'. Ἰππίας δὲ ὁ σοφιστὴς ὁ Ἡλεῖος τὸ μὲν μνημονικὸν οὕτω τι καὶ γηράσκων ἔρρωτο, ὥς καὶ πεντήκοντα ὀνομάτων ἀπούσας ἅπαξ ἀπομνημονεύειν αὐτὰ καθ' ἣν ἤκουσε τάξιν, ἐσήγετο δὲ ἐς τὰς διαλέξεις γεωμε- 30 τρίαν ἀστρονομίαν μουσικὴν ῥυθμούς, διελέγετο δὲ καὶ περὶ ζωγραφίας καὶ περὶ ἀγαλματοποιίας. ταῦτα

ἐτέρωθι, ἐν Λακεδαίμονι δὲ γένη τε διήει πόλεων
 καὶ ἀποικίας καὶ ἔργα, ἐπειδὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ
 τὸ βούλεσθαι ἄρχειν τῇ ιδέᾳ ταύτῃ ἔχαιρον. ἔστιν
 δὲ αὐτῷ καὶ Τρωικὸς διάλογος, οὐ λόγος· ὁ Νέστωρ
 5 ἐν Τροίᾳ ἀλούσῃ ὑποτίθεται Νεοπτολέμῳ τῷ Ἀχιλ-
 λέως, ὃ χρηρὴ ἐπιτηδεύοντα ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι.
 πλεῖστα δὲ Ἑλλήνων πρεσβεύσας ὑπὲρ τῆς Ἥλιδος
 οὐδαμοῦ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ δόξαν δημηγορῶν τε
 καὶ διαλεγόμενος, ἀλλὰ καὶ χρήματα πλεῖστα ἐξέλεξε
 10 καὶ φυλαῖς ἐνεγράφη πόλεων μικρῶν τε καὶ μεγάλων.
 παρῆλθε καὶ ἐς τὴν Ἰνυκὸν ὑπὲρ χρημάτων, τὸ δὲ
 πολίχνιον τοῦτο Σικελικοὶ εἰσιν, οὓς ὁ Πλάτων [τῷ
 Γοργίᾳ] ἐπισκώπτει. εὐδοκιμῶν δὲ καὶ τὸν ἄλλον
 χρόνον ἔθελγε τὴν Ἑλλάδα ἐν Ὀλυμπίᾳ λόγοις ποικί- 496
 15 λοις καὶ πεφροντισμένοις εὖ. ἐρμήνευε δὲ οὐκ ἑλλι-
 πῶς, ἀλλὰ περιττῶς καὶ κατὰ φύσιν, ἐς ὀλίγα κατα-
 φεύγων τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα.

ιβ'. Προδίκου δὲ τοῦ Κείνου ὄνομα τοσοῦτον
 ἐπὶ σοφίᾳ ἐγένετο, ὥς καὶ τὸν Γρύλλου [Ξενοφῶντα]
 20 ἐν Βοιωτοῖς δεθέντα ἀκροᾶσθαι διαλεγομένου, καθι-
 στάντα ἐγγυητὴν τοῦ σώματος. πρεσβεύων δὲ παρὰ
 Ἀθηναίους παρελθὼν ἐς τὸ βουλευτήριον ἱκανώτατος
 ἔδοξεν ἀνθρώπων, καίτοι δυσήκοον καὶ βαρὺ φθεγ-
 γόμενος. ἀνίχνευε δὲ οὗτος τοὺς εὐπατρίδας τῶν
 25 νέων καὶ τοὺς ἐκ τῶν βαθέων οἴκων, ὥς καὶ προξέ-
 νους ἐκτῆσθαι ταύτης τῆς θήρας, χρημάτων τε γὰρ
 ἥττων ἐτύγχανε καὶ ἡδοναῖς ἔδεδώκει. τὴν δὲ Ἡρα-
 κλέους αἴρεσιν τὸν τοῦ Προδίκου λόγον οὐ κατ'
 ἀρχὰς ἐπεμνήσθην, οὐδὲ Ξενοφῶν ἀπηξίωσε μὴ οὐχὶ
 30 ἐρμηνεῦσαι. καὶ τί ἂν χαρακτηρίζοιμεν τὴν τοῦ
 Προδίκου γλῶττιαν, Ξενοφῶντος αὐτὴν ἱκανῶς ὑπο-
 γράφοντος;

197 ιγ'. Πῶλον δὲ τὸν Ἀκραγαντῖνον Γοργίας
σοφιστὴν ἐξεμελέτησε πολλῶν, ὥς φασι, χρημάτων,
καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν πλουτούντων ὁ Πῶλος. εἰς δέ,
οἳ φασι καὶ τὰ πάρισα καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ τὰ ὁμοιο-
τέλευτα Πῶλον εὗρηκέναι πρῶτον, οὐκ ὀρθῶς λέγον- 5
τες, τῇ γὰρ τοιαύτῃ ἀγλαίᾳ τοῦ λόγου Πῶλος εὗρη-
μένην κατεχρήσατο, ὅθεν ὁ Πλάτων διαπτύων αὐτὸν
ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ ταύτῃ φησὶν· „ὦ λῶστε Πῶλε,
ἵνα σε προσείπω κατὰ σέ.“

ιδ'. Οἱ δὲ καὶ Θρασύμαχον τὸν Καλχηδόνιον 10
ἐν σοφισταῖς γράφοντες δοκοῦσί μοι παρακούειν 21
Πλάτωνος ταῦτόν εἶναι λέοντα ξυρεῖν καὶ συκοφαν-
τεῖν Θρασύμαχον· δικογραφίαν γὰρ αὐτῷ προσφέ-
ροντός ἐστὶ πού ταῦτα καὶ τὸ ἐν δικαστηρίοις συκο-
φαντοῦντα τριβεσθαι. 15

198 ιε'. Ἀντιφῶντα δὲ τὸν Ῥαμνούσιον οὐκ οἶδ'.
εἴτε χρηστὸν δεῖ προσεῖπειν, εἴτε φαῦλον. χρηστὸς
μὲν γὰρ προσειρήσθω διὰ τὰδε· ἐστρατήγησε πλεῖστα,
ἐνίκησε πλεῖστα, ἐξήκοντα τριήρεσι πεπληρωμέναις
ἠΰξησεν Ἀθηναίους τὸ ναυτικόν, ἱκανώτατος ἀνθρώ- 20
πων ἔδοξεν εἰπεῖν τε καὶ γινῶναι· διὰ μὲν δὴ ταῦτα
ἐμοί τε ἐπαινετέος καὶ ἐτέρῳ. κακὸς δ' ἂν εἰκότως
διὰ τὰδε φαίνοιτο· κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ἐδού-
λωσε τὸν Ἀθηναίων δῆμον, ἐλακώνισε κατ' ἀρχὰς
μὲν ἀφανῶς, ὕστερον δ' ἐπιδήλως, τυράννων τετρα- 25
κοσίων δῆμον ἐπαφῆκε τοῖς Ἀθηναίων πράγμασιν.

Ῥητορικὴν δὲ τὸν Ἀντιφῶντα οἱ μὲν οὐκ οὔσαν II
εὗρεῖν, οἱ δ' εὗρημένην ἀνέξῃσαι, γενέσθαι τε αὐτὸν
οἱ μὲν αὐτομαθῶς σοφόν, οἱ δὲ ἐκ πατρός. πατέρα γὰρ
εἶναι δὴ αὐτῷ Σώφιλον διδάσκαλον ῥητορικῶν λόγων, 30
ὃς ἄλλους τε τῶν ἐν δυνάμει καὶ τὸν τοῦ Κλεινίου
ἐπαίδευσεν. πιθανώτατος δὲ ὁ Ἀντιφῶν γενόμενος

καὶ προσρηθεὶς Νέστωρ ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς εἰπὼν
 ἂν πεῖσαι νηπενθεῖς ἀκροάσεις ἐπήγγειλεν, ὥς οὐδὲν
 οὔτω δεινὸν ἐρούντων ἄχος, ὃ μὴ ἐξελεῖν τῆς γνύμης.
 καθάπτεται δὲ ἡ κωμωδία τοῦ Ἀντιφῶντος ὥς δεινοῦ
 5 τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκειμέ-
 νους ἀποδιδομένου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα
 τοῖς κινδυνεύουσιν. τουτὶ ὁποῖαν ἔχει φύσιν, ἐγὼ
 δηλώσω· ἄνθρωποι κατὰ μὲν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
 καὶ τέχνας τιμῶσι τοὺς ἐν ἐκάστη αὐτῶν προὔχοντας
 10 καὶ θαυμάζουσι τῶν ἰατρῶν τοὺς μᾶλλον παρὰ τοὺς
 ἥττον, θαυμάζουσι δ' ἐν μαντικῇ καὶ μουσικῇ τὸν
 σοφώτερον, τὴν αὐτὴν καὶ περὶ τεκτονικῆς καὶ πασῶν
 βαναύσων τιθέμενοι ψῆφον, ῥητορικὴν δὲ ἐπαινοῦσι
 μὲν, ὑποπτεύουσι δὲ ὥς πανοῦργον καὶ φιλοχρήμα-
 15 τον καὶ κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκειμένην. γινώσκουσι
 δ' οὔτω περὶ τῆς τέχνης οὐχ οἱ πολλοὶ μᾶλλον, ἀλλὰ
 καὶ τῶν σπουδαίων οἱ ἐλλογιμώτατοι· καλοῦσι γοῦν
 δεινοὺς ῥήτορας τοὺς ἱκανῶς μὲν συνιέντας, ἱκανῶς
 δὲ ἐρμηνεύοντας, οὐκ εὖφημον ἐπωνυμίαν τιθέμενοι
 20 τῷ πλεονεκτήματι. τούτου δὲ φύσιν τοιαύτην ἔχον-
 τος οὐκ ἀπεικὸς ἦν, οἶμαι, γενέσθαι καὶ τὸν Ἀντι-
 φῶντα κωμωδίας λόγον αὐτὰ μάλιστα κωμωδούσης
 212 τὰ λόγου ἄξια.

III

212

III

Ἀπέθανε μὲν οὖν περὶ Σικελίαν ὑπὸ Διονυσίου
 25 τοῦ τυράννου, τὰς δ' αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀπέθανεν,
 Ἀντιφῶντι μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγράφομεν· διε-
 φράυλιξε γὰρ τὰς τοῦ Διονυσίου τραγωδίας, ἐφ' αἷς
 ὁ Διονύσιος ἐφρόνει μεῖζον ἢ ἐπὶ τῷ τυραννεύειν,
 σπουδάζοντος δὲ τοῦ τυράννου περὶ εὐγενείας χαλ-
 30 κοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἥπειρος ἢ νῆσος,
 ἢ τὸν ἄριστον χαλκὸν φύει, παρατυχὼν ὁ Ἀντιφῶν
 τῷ λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „οἶδα τὸν Ἀθήνησιν, οὗ

γερόνασιν Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“
ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν, ὥς ὑφ' ἑρπῶν τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας.
ἡμαρτε δὲ ὁ Ἀντιφῶν πρῶτον μὲν τυράννῳ προσ-
κρούων, ὑφ' ᾧ ζῆν ἤρητο μᾶλλον ἢ οἴκοι δημο- 5
κρατεῖσθαι, ἔπειτα Σικελιώτας μὲν ἐλευθερῶν, Ἀθη-
ναίους δὲ δουλούμενος. καὶ μὴν καὶ τοῦ τραγωδίαν
ποιεῖν ἀπάγων τὸν Διονύσιον ἀπῆγεν αὐτὸν τοῦ
ῥάθυμειν, αἱ γὰρ τοιαίδε σπουδαὶ ῥάθυμοι, καὶ οἱ
τύραννοι δὲ αἰρετώτεροι τοῖς ἀρχομένοις ἀνειμένοι 10
μᾶλλον ἢ ξυντείνοντες, εἰ γὰρ ἀνήσουσιν, ἦττον μὲν
ἀποκτενοῦσιν, ἦττον δὲ θράσονται τε καὶ ἀρπάζονται,
τύραννος δὲ τραγωδίαις ἐπιτιθέμενος ἰατρῷ εἰκάσθω
νοσοῦντι μὲν, ἑαυτὸν δὲ θεραπεύοντι· αἱ γὰρ μυθο-
ποιαὶ καὶ αἱ μονωδίαὶ καὶ οἱ ῥυθμοὶ τῶν χορῶν 15
καὶ ἡ τῶν ἡθῶν μίμησις, ὧν ἀνάγκη τὰ πλείω χρηστὰ
φαίνεσθαι, μεταβάλλει τοὺς τυράννους τοῦ ἀπαραί-
τήτου καὶ σφοδροῦ, καθάπερ αἱ φαρμακοποσίαι τὰς
νόσους. ταῦτα μὴ κατηγορίαν Ἀντιφῶντος, ἀλλὰ
ξυμβουλίαν ἐς πάντας ἡγώμεθα τοῦ μὴ ἐκκαλεῖσθαι 20
τὰς τυραννίδας, μηδὲ ἐς ὀργὴν ἄγειν ἡθὴ ὠμά.

Λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς IV
ἡ δαινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἐγκείται, σοφιστικοὶ
δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτερος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς
ὁμοιοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσο- 25
φοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς
ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια
τῶν πεδίων τοῖς λείοις.

01 ις'. Κριτίας δὲ ὁ σοφιστὴς εἰ μὲν κατέλυσε
τὸν Ἀθηναίων δῆμον, οὕτω κακός — καταλυθείη 30
γὰρ ἂν καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δῆμος οὕτω τι ἐπηρμένος,
ὥς μηδὲ τῶν κατὰ νόμους ἀρχόντων ἀκροᾶσθαι —

ἀλλ' ἐπεὶ λαμπρῶς μὲν ἐλακώνισε, προὔδιδον δὲ τὰ
 ἱερά, καθήρει δὲ διὰ Λυσάνδρου τὰ τεῖχη, οὓς δ'
 ἤλαννε τῶν Ἀθηναίων τὸ στήναί ποι τῆς Ἑλλάδος
 ἀφηρεῖτο πόλεμον Λακωνικὸν ἀνειπὼν ἐς πάντας,
 5 εἴ τις τὸν Ἀθηναῖον φεύγοντα δέξοιτο, ὠμότητι δὲ
 καὶ μαιφονίᾳ τοὺς τριάκοντα ὑπερεβάλλετο βουλευ-
 ματός τε ἀτόπον τοῖς Λακεδαιμονίοις ξυνελάμβανεν,
 ὥς μηλόβοτος ἢ Ἀττικὴ ἀποφανθεῖη τῆς τῶν ἀνθρώ-
 II πων ἀγέλης ἐκκενωθεῖσα, κάκιστος ἀνθρώπων ἔμοιγε
 10 φαίνεται ξυμπάντων, ὧν ἐπὶ κακία ὄνομα. καὶ εἰ
 213 μὲν ἀπαίδευτος ὢν ἐς τὰδε ὑπήχθη, ἔρρωτο ἂν ὁ
 λόγος τοῖς φάσκουσιν ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνη
 ὁμιλίας παρεφθορέναι αὐτόν, τὰ γὰρ ἀπαίδευτα ἦθη
 εὐπαράγωγα πάντως ἐς βίου αἵρεσιν· ἐπεὶ δὲ ἄριστα
 15 μὲν ἦν πεπαιδευμένος, γνώμας δὲ πλείστας ἐρμη-
 νεύων, ἐς Δρωπίδην δ' ἀναφέρων, ὃς μετὰ Σόλωνα
 Ἀθηναίοις ἤρξεν, οὐκ ἂν διαφύγοι παρὰ τοῖς πολλοῖς
 αἰτίαν τὸ μὴ εὖ κακία φύσεως ἀμαρτεῖν ταῦτα. καὶ
 γὰρ αὖ κακεῖνο ἄτοπον Σωκράτει μὲν τῷ Σωφρο-
 20 νίσκου μὴ ὁμοιωθῆναι αὐτόν, ᾧ πλείστα δὴ συνε-
 φιλοσόφησε σοφωτάτῳ τε καὶ δικαιοτάτῳ τῶν ἐφ'
 ἑαυτοῦ δόξαντι, Θετταλοῖς δ' ὁμοιωθῆναι, παρ' οἷς
 ἀγερωχία καὶ ἄκρατος καὶ τυραννικὰ ἐν οἴνῳ σπου-
 δάζεται. ἀλλ' ὅμως οὐδὲ Θετταλοὶ σοφίας ἡμέλουν,
 25 ἀλλ' ἐγοργίαζον ἐν Θετταλίᾳ μικραὶ καὶ μείζους
 πόλεις ἐς Γοργίαν ὀρᾶσαι τὸν Λεοντῖνον, μετέβαλον 50
 δ' ἂν καὶ ἐς τὸ κριτιάειν, εἴ τινα τῆς ἑαυτοῦ σοφίας
 ἐπίδειξιν ὁ Κριτίας παρ' αὐτοῖς ἐποιεῖτο· ὁ δὲ ἡμέλει
 μὲν τούτου, βαρυτέρως δ' αὐτοῖς ἐποίει τὰς ὀλι-
 30 γαρχίας διαλεγόμενος τοῖς ἐκεῖ δυνατοῖς καὶ κατα-
 πτόμενος μὲν δημοκρατίας ἀπάσης, διαβάλλων δ'
 Ἀθηναίους, ὥς πλείστα ἀνθρώπων ἀμαρτάνοντας,

ὥστε ἐνθυμουμένῳ ταῦτα Κριτίας ἂν εἶη Θετταλοὺς
διαφθορῶς μᾶλλον ἢ Κριτίαν Θετταλοί.

Ἀπέθανε μὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Θρασύβουλον, III
οὐ κατῆγον ἀπὸ φυγῆς τὸν δῆμον, δοκεῖ δ' ἐνίοις ἀνὴρ
ἀγαθὸς γενέσθαι παρὰ τὴν τελευτήν, ἐπειδὴ ἐνταφίῳ 5
τῇ τυραννίδι ἐχρήσατο· ἐμοὶ δὲ ἀποπεφάνθω μηδέν
ἀνθρώπων καλῶς δὴ ἀποθανεῖν ὑπὲρ ὧν οὐκ ὀρθῶς
εἵλετο, δι' ἃ μοι δοκεῖ καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνδρὸς καὶ
τὰ φροντίσματα ἥττον σπουδασθῆναι τοῖς Ἑλλησιν·
εἰ γὰρ μὴ ὁμολογήσει ὁ λόγος τῷ ἦθει, ἀλλοτριὰ τῇ 10
γλώττῃ δόξομεν φθέγγεσθαι, ὥσπερ οἱ αὐτοί.

Τὴν δὲ ιδέαν τοῦ λόγου δογματίας ὁ Κριτίας IV
καὶ πολυγνώμων σεμνολογῆσαί τε ἱκανώτατος οὐ τὴν
διθυραμβώδη σεμνολογίαν, οὐδὲ καταφεύγουσαν ἐς
τὰ ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα, ἀλλ' ἐκ τῶν κυριωτάτων 15
συγκειμένην καὶ κατὰ φύσιν ἔχουσαν. ὁρῶ τὸν
ἄνδρα καὶ βραχυλογοῦντα ἱκανῶς καὶ δεινῶς κατα-
πτόμενον ἐν ἀπολογίας ἦθει, ἀττικίζοντά τε οὐκ ἀκρα-
τῶς, οὐδὲ ἐκφύλως — τὸ γὰρ ἀπειρόκαλον ἐν τῇ
ἀττικίζειν βάρβαρον — ἀλλ' ὥσπερ ἀκτίνων αὐγαὶ 20
τὰ Ἀττικὰ ὀνόματα διαφαίνεται τοῦ λόγου. καὶ τὸ
ἀσυνδέτως δὲ χωρίῳ προσβαλεῖν Κριτίου ὥρα, καὶ
τὸ παραδόξως μὲν ἐνθυμηθῆναι, παραδόξως δ'
ἀπαγγεῖλαι Κριτίου ἁγών, τὸ δὲ τοῦ λόγου πνεῦμα
ἐλλιπέστερον μὲν, ἡδὺ δὲ καὶ λεῖον, ὥσπερ τοῦ 25
Ζεφύρου ἡ αὐρά.

ιβ'. Ἡ δὲ Σειρὴν ἡ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἴσοκρά-
τους τοῦ σοφιστοῦ σήματι, ἐφέστηκε δὲ καὶ οἶον
ἄδουσα, πειθῶ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἣν συνεβάλετο
ῥητορικοῖς νόμοις καὶ ἥθεσι, πάρισα καὶ ἀντίθετα καὶ 30
ὁμοιοτέλευτα οὐχ εὐρὼν πρῶτος, ἀλλ' εὐρημένοις εὖ
χρησάμενος, ἐπεμελήθη δὲ καὶ περιβολῆς καὶ ῥυθμοῦ

καὶ συνθήκης καὶ κρότου. ταυτὶ δ' ἤτοιμάσέ που
καὶ τὴν Δημοσθένους γλῶτταν· Δημοσθένης γὰρ 50
μαθητὴς μὲν Ἰσαίου, ζηλωτὴς δὲ Ἰσοκράτους γενό-
214 μενος ὑπερεβάλετο αὐτὸν θυμῷ καὶ ἐπιφορᾷ καὶ
5 περιβολῇ καὶ ταχυτῇτι λόγου τε καὶ ἐννοίας.
σεμνότης δ' ἡ μὲν Δημοσθένους ἐπεστραμμένη
μᾶλλον, ἡ δὲ Ἰσοκράτους ἀβροτέρα τε καὶ ἡδίων.
παράδειγμα δὲ ποιούμεθα τῆς Δημοσθένους σεμνό-
τητος· „πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις
10 ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις
αὐτὸν καθείρξας τηρῇ, δεῖ δὲ τοὺς ἀγα-
θοὺς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς
καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλ-
πίδα, φέρειν δέ, ἃ ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γεν-
15 ναίως.“ ἡ δὲ Ἰσοκράτους σεμνότης ὥδε κεκόσμηται·
„τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ
κειμένης δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν
Ἀσίας, τῆς δὲ Εὐρώπης καλουμένης, τὴν
ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν εἵληφεν, ὥσπερ
20 πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος.“

II Τὰ μὲν οὖν πολιτικὰ ὥκει καὶ ἀπεφοίτα τῶν 5
ἐκκλησιῶν διὰ τε τὸ ἐλλίπες τοῦ φθέγματος, διὰ τε
τὸν Ἀθήνησιν φθόνον ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς
μάλιστα τοῖς σφωτέρον τι ἐτέρου ἀγορεύουσιν.
25 ὅμως δ' οὐκ ἀπεσπούδαξε τῶν κοινῶν· τὸν τε γὰρ
Φίλιππον. ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν ἔγραφεν, Ἀθηναίους
δήπου διωρθοῦτο, καὶ οἷς περὶ τῆς εἰρήνης συνέ-
γραφεν, ἀνεσκεύαξε τοὺς Ἀθηναίους τῆς θαλάττης, ὥς
κακῶς ἐν αὐτῇ ἀκούοντας, [ὁ] πανηγυρικός τ' (ἐστὶν)
3 αὐτῷ λόγος, ὃν διῆλθεν Ὀλυμπίᾳσι τὴν Ἑλλάδα
πεύθων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν παυσαμένους τῶν
III οἴκοι ἐγκλημάτων. οὗτος μὲν οὖν εἰ καὶ κάλλιστος

λόγων, αἰτίαν ὅμως παρέδωκεν, ὥς ἐκ τῶν Γοργία
 σπουδασθέντων ἐς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν συντεθείη.
 ἄριστα δὲ τῶν Ἰσοκράτους φροντισμάτων ὃ τε Ἀρχί-
 δαμος ξύγκειται καὶ ὁ Ἀμάρυτος, τοῦ μὲν γὰρ διήκει
 φρόνημα [Λακεδαιμονίους] τῶν Λευκτρικῶν ἀναφέ- 5
 ρον καὶ οὐκ ἀκριβῆ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἡ
 ξυνθήκη λαμπρά, ἐναγώνιος δὲ ὁ λόγος, ὥς καὶ τὸ
 μυθῶδες αὐτοῦ μέρος, τὸ περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὰς
 βοῦς σὺν ἐπιστροφῇ ἐρμηνεῦσθαι, ὃ δὲ Ἀμάρυτος
 ἰσχὺν ἐνδείκνυται κεκολασμένην ἐς ὅρθμους, νόημα 10
 γὰρ ἐκ νοήματος ἐς περιόδους ἰσοκῶλους τελευτᾷ.

16 Ἀκροαταὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὶ μὲν, ἔλλογι- IV
 μώτατος δὲ Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ, Θεόπομπον γὰρ τὸν
 ἐκ τῆς Χίου καὶ τὸν Κυμαῖον Ἐφορον οὗτ' ἂν δια-
 βάλοιμι οὗτ' ἂν θαυμάσαιμι. οἱ δὲ ἡγούμενοι τὴν 15
 κωμωδίαν καθάπτεσθαι τοῦ ἀνδρὸς, ὥς αὐλοποιοῦ,
 ἀμαρτάνουσιν, πατὴρ μὲν γὰρ αὐτῷ Θεόδωρος ἦν,
 ὃν ἐκάλουν αὐλοποιὸν Ἀθήνησιν, αὐτὸς δὲ οὔτε
 αὐλοὺς ἐρίγνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βαναυσίοις,
 οὐδὲ γὰρ ἂν οὐδὲ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εἰκόνοιο ἔτυχεν, 20
 εἰ τι τῶν εὐτελῶν εἰσγράζετο. ἀπέθανε μὲν οὖν 215
 Ἀθήνησιν ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, ἕνα δὲ αὐτὸν ἡγά-
 μεθα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων, ἐπειδὴ μετὰ
 Χαιρώνειαν ἐτελεύτα μὴ καρτερήσας τὴν ἀκρόασιν
 τοῦ Ἀθηναίων παιδίσματος. 25

17 ιη'. Περὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ Ἀτρομήτου, ὃν
 φάμεν τῆς δευτέρας σοφιστικῆς ἄρξει, τάδε χρὴ
 ἐπεσκέφθαι· ἡ Ἀθήνησι δημαγωγία διειστήκει πᾶσα,
 καὶ οἱ μὲν βασιλεῖ ἐπιτήδαιοι ἦσαν, οἱ δὲ Μακεδόσιν,
 ἐφέροντο δὲ ἅρα τὴν πρώτην τῶν μὲν βασιλεῖ χαρι- 20
 ζομένων ὁ Παιανιεὺς Δημοσθένης, τῶν δὲ ἐς Φίλιπ-
 πον ὀρώντων ὁ Κοθωκίδης Αἰσχίνης, καὶ χρήματα

παρ' ἀμφοῖν ἐφοίτα σφίσι, βασιλέως μὲν ἀσχολοῦν-
 τος δι' Ἀθηναίων Φίλιππον τὸ μὴ ἐπὶ Ἀσίαν ἐλάσαι,
 Φιλίππου δὲ πειρωμένου διαλύειν τὴν ἰσχὺν Ἀθη-
 ναίων, ὡς ἐμπόδισμα τῆς διαβάσεως. διαφορᾶς δ'
 5 ἦρξεν Αἰσχίνῃ καὶ Δημοσθένει καὶ αὐτὸ μὲν τὸ ἄλλον
 ἄλλῳ βασιλεῖ πολιτεύειν, ὡς δ' ἐμοὶ φαίνεται, τὸ
 ἐναντίως ἔχειν καὶ τῶν ἡθῶν, ἐξ ἡθῶν γὰρ ἀλλήλοις
 ἀντιξόων φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον. ἀντιξόω δ'
 ἦσθην καὶ διὰ τὰδε· ὁ μὲν Αἰσχίνης φιλοπότης τε
 10 ἐδόκει καὶ ἡδὺς καὶ ἀνειμένος καὶ πᾶν τὸ ἐπίχαρι ἐκ
 Διονύσου ἡρηκώς, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῖς βαρυστόνοις
 ὑποκριταῖς τὸν ἐν μειρακίῳ χρόνον ὑπετραγώδησεν,
 ὁ δ' αὖ συννενοφῶς τε ἐφαίνετο καὶ βαρὺς τὴν 508
 ὀφρὺν καὶ ὕδωρ πίνων, ὅθεν [ἐν] δυσκόλοις τε καὶ
 15 δυστρόποις ἐνεγράφετο, καὶ πολλῶ πλέον, ἐπειδὴ
 πρεσβεύοντε ξὺν ἑτέροις παρὰ τὸν Φίλιππον καὶ
 ὁμοδιαίτω ὄντε ὁ μὲν διακεχυμένος τε καὶ ἡδὺς
 ἐφαίνετο τοῖς συμπρέσβεσιν, ὁ δὲ κατεσκευκώς
 τε καὶ ἀεὶ σπουδάζων. ἐπέτεινε δὲ αὐτοῖς τὴν δια-
 20 φορὰν ὁ ὑπὲρ Ἀμφιφύλεως ἐπὶ τοῦ Φιλίππου λόγος,
 ὅτε δὴ ἐξέπεσε [μὲν] τοῦ λόγου ὁ Δημοσθένης, ὁ δ'
 Αἰσχίνης οὐδὲ τῶν ἀποβεβλημένων ποτὲ τὴν ἀσπίδα
 ἐνθυμουμένῳ τὸ ἐν Ταμύναις ἔργον, ἐν ᾧ Βοιωτοὺς
 ἐνίκων Ἀθηναῖοι· ἀριστεῖα τούτου δημοσίᾳ ἐστε-
 25 φανοῦτο τὰ τε ἄλλα καὶ χρησάμενος ἀμηχάνῳ τάχει
 περὶ τὰ εὐαγγέλια τῆς νίκης. διαβάλλοντος δὲ αὐτὸν
 Δημοσθένους, ὡς αἴτιον τοῦ Φωκικοῦ πάθους,
 ἀπέγνωσαν Ἀθηναῖοι τὴν αἰτίαν, ἐπὶ δὲ τῷ καταψη-
 φισθέντι Ἀντιφῶντι ἦλῶ μὴ κριθεῖς, καὶ ἀφείλοντο
 30 αὐτὸν οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου τὸ μὴ οὐ συνειπεῖν σφισιν
 ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ. καὶ μὴν καὶ πυλαγό-
 ρας ἀναρρηθεῖς οὕτω παρὰ τοῖς πολλοῖς διαπέφευγε

509 τὸ μὴ οὐκ αὐτὸς Ἐλατεία ἐπιστῆσαι τὸν Φίλιππον
 τὴν Πυλαίαν συνταράξας εὐπροσώποις λόγοις καὶ
 μύθοις. Ἀθηναῶν δὲ ὑπεξῆλθεν οὐχὶ φεύγειν προς-
 ταχθεῖς, ἀλλ' ἀτιμία ἐξιστάμενος, ἥ ὑπήγετο ὑπὸ
 Δημοσθένει καὶ Κτησιφῶντι ἐκπεσὼν τῶν ψήφων. 5
 ἡμὲν δὴ ὁρμὴ τῆς ἀποδημίας αὐτῷ παρὰ τὸν Ἀλέξαν-
 δρον ἦν, ὥς αὐτίκα ἤξοντα ἐς Βαβυλῶνά τε καὶ 2
 Σοῦσα, καθορμισθεῖς δὲ ἐς τὴν Ἐφεσον καὶ τὸν μὲν
 τεθνάναι ἀκούων, τὰ δὲ τῆς Ἀσίας οὕτω ξυγκε-
 κλυσμένα πράγματα, Ῥόδου εἶχετο, ἥ δὲ νῆσος 10
 ἀγαθὴ ἐνσπουδάσαι, καὶ σοφιστῶν φροντιστήριον
 ἀποφήνας τὴν Ῥόδον αὐτοῦ διητᾶτο θύων ἡσυχίᾳ τε
 καὶ Μούσαις καὶ Δωρίοις ἡθεσιν ἐγκαταμινυὺς Ἀττικά.

Τὸν δὲ αὐτοσχέδιον λόγον ξὺν εὐροίᾳ καὶ θείῳ 1
 διατιθέμενος τὸν ἔπαινον τοῦτον πρῶτος ἠνέγκατο. 15
 τὸ γὰρ θείως λέγειν οὐπὼ μὲν ἐπεχωρίασε σοφιστῶν
 σπουδαῖς, ἀπ' Αἰσχίνου δ' ἥρξατο θεοφορήτῳ ὁρμῇ
 ἀποσχεδιάζοντος, ὥσπερ οἱ τοὺς χρησμούς ἀναπνέον-
 τες. ἀκροατῆς δὲ Πλάτωνός τε καὶ Ἰσοκράτους γενό-
 μενος πολλά καὶ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἠγάγετο. 20
 510 σαφηνείας τε γὰρ φῶς ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἀβρὰ σεμνο-
 λογία καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν δεινότητι καὶ καθάπαξ ἡ
 ιδέα τοῦ λόγου κρείττων ἢ μιμήσει ὑπαχθῆναι.

Λόγοι δ' Αἰσχίνου κατ' ἐπίους μὲν καὶ τέταρτός 1
 τις Δηλιακὸς καταψευδόμενος τῆς ἐκείνου γλώττης. 25
 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς μὲν περὶ τὴν Ἀμφισσαν λόγους,
 ὑφ' ὧν ἡ Κιρραία χώρα καθιερώθη, εὐπροσώπως
 τε καὶ ξὺν ὥρᾳ διέθετο κακὰ βουλευὼν Ἀθηναίοις,
 ὥς φησι Δημοσθένης, ἐπὶ δὲ τοὺς Δηλιακοὺς μύθους,
 ἐν οἷς θεολογία τε καὶ θεογονία καὶ ἀρχαιολογία, 30
 φάυλως οὕτως ὥρμησε καὶ τοῦτο προαγωνιζόμενος
 Ἀθηναίων οὐ μικρὸν ἀγώνισμα ἡγουμένων τὸ μὴ ἐκπε-

σεῖν τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ. τρισὶ δὲ λόγοις περιωρίσθω
 ἡ Αἰσχίνου γλῶττα· τῷ τε κατὰ Τιμάρχου καὶ τῇ
 ἀπολογίᾳ τῆς πρεσβείας καὶ τῇ τοῦ Κτησιφῶντος
 κατηγορίᾳ. ἔστι δὲ καὶ τέταρτον αὐτοῦ φρόντισμα,
 5 ἐπιστολαί, οὐ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεσταὶ
 καὶ ἡθους. τοῦ δὲ ἡθικοῦ καὶ Ῥοδίοις ἐπίδειξιν
 ἐποιήσατο· ἀναγνοὺς γάρ ποτε δημοσίᾳ τὸν κατὰ
 Κτησιφῶντος οἱ μὲν ἐθαύμαζον, ὅπως ἐπὶ τοιούτῳ
 λόγῳ ἡττήθη καὶ καθήπτοντο τῶν Ἀθηναίων ὥς
 10 παρανοούντων, ὁ δὲ „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἐθανμάζετε, εἰ
 Δημοσθένους λέγοντος πρὸς ταῦτα ἠκούσατε“, οὐ
 μόνον ἐς ἔπαινον ἐχθροῦ καθιστάμενος, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς δικαστὰς ἀφιεῖς αἰτίας.

ιδ'. Ὑπερβάντες δ' Ἀριοβαρξάνην τὸν Κίλικα 511
 15 καὶ Ξενόφρονα τὸν Σικελιώτην καὶ Πειθαγόραν τὸν
 ἐκ Κυρήνης, οὐ μήτε γινῶναι ἱκανοὶ ἔδοξαν, μήθ'
 ἐρμηνεύσαι τὰ γνωσθέντα, ἀλλ' ἀπορία γενναίων
 σοφιστῶν ἐσπουδάσθησαν τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν Ἑλλησιν,
 ὃν που τρόπον τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι, ἐπὶ
 20 Νικήτην ἴωμεν τὸν Σμυρναῖον. οὗτος γάρ ὁ
 Νικήτης παραλαβὼν τὴν ἐπιστήμην ἐς στενὸν ἀπει-
 λημμένην ἔδωκεν αὐτῇ παρόδους πολλῷ λαμπροτέρας
 ὢν αὐτὸς τῇ Σμύρνῃ ἐδείματο, συνάψας τὴν πόλιν
 ταῖς ἐπὶ τὴν Ἐφεσον πύλαις καὶ διὰ μέγεθος ἀντεξά-
 25 ρας λόγοις ἔργα. ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος τοῖς μὲν δικανι-
 κοῖς ἀμείνων ἐδόκει τὰ δικανικά, τοῖς δὲ σοφιστικοῖς
 7 τὰ σοφιστικὰ ὑπὸ τοῦ περιδεξίως τε καὶ πρὸς ἄμιλλαν
 ἐς ἄμφω ἡρμόσθαι. τὸ μὲν γὰρ δικανικὸν σοφιστικῇ
 περιβολῇ ἐκόσμησεν, τὸ δὲ σοφιστικὸν κέντρῳ
 30 δικανικῷ ἐπέρρωσεν. ἡ δὲ ιδέα τῶν λόγων τοῦ μὲν
 ἀρχαίου καὶ πολιτικοῦ ἀποβέβηκεν, ὑπόβακχος δὲ καὶ
 διθυραμβώδης, τὰς δ' ἐννοίας ιδίας τε καὶ παρα-

δόξους ἐκδίδωσιν, ὥσπερ οἱ βακχεῖοι θύρσοι τὸ μέλι καὶ τοὺς ἐσμούς τοῦ γάλακτος.

Μεγάλαν δ' ἀξιούμενος τῆς Σμύρνης τί οὐκ ἐπ' αὐτῷ βοώσης ὡς ἐπ' ἀνδρὶ θαυμασίῳ καὶ ῥήτορι, οὐκ ἐθαμίξεν ἐς τὸν δῆμον, ἀλλ' αἰτίαν παρὰ τοῖς⁵ πολλοῖς ἔχων φόβου „φοβοῦμαι“ ἔφη „δῆμον ἐπαίροντα μᾶλλον ἢ λοιδορούμενον.“ τελώνου δὲ θρασυναμένου ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἐν δικαστηρίῳ καὶ εἰπόντος „παῦσαι ὑλακτῶν με“ μάλα ἀστείως ὁ Νικήτης „νὴ Δία“, εἶπεν „ἦν καὶ σὺ παύσῃ¹⁰ δάκνων με.“

512 Ἡ δὲ ὑπὲρ Ἀλπεις τε καὶ Ῥῆνον ἀποδημία τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο μὲν ἐκ βασιλείου προστάγματος, αἰτία δὲ αὐτῆς ἦδε· ἀνὴρ ὕπατος, ᾧ ὄνομα Ροῦφος, τοὺς Σμυρναίους ἐλογίστευε πικρῶς καὶ δυστρόπως.¹⁵ τούτῳ τι προσκρούσας ὁ Νικήτης „ἔρρωσο“, εἶπεν, καὶ οὐκέτι προσήει δικάζοντι. τὸν μὲν δὴ χρόνον, ὃν μιᾶς πόλεως ἤρξεν, οὕτω δεινὰ πεπονθέναι ᾤετο, ἐπιτραπείς δὲ τὰ Κελτικὰ στρατόπεδα ὀργῆς ἀνεμνήσθη — αἱ γὰρ εὐπραγίαι τὰ τε ἄλλα τοὺς ἀνθρώ-²⁰ πους ἐπαίρουσι καὶ τὸ μηκέτι καρτερεῖν, ἃ πρὶν εὖ πράττειν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ ἐκαρτέρουν — καὶ γράφει πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Νερούαν πολλὰ ἐπὶ τὸν Νικήτην καὶ σχέτλια, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „αὐτὸς“ εἶπεν „ἀκροάσει ἀπολογουμένου, καὶ ἀδικοῦντα εὖρης,²⁵ ἐπίθες δίκην.“ ταυτὶ δὲ ἔγραφεν οὐ τὸν Νικήτην ἐκδιδούς, ἀλλὰ τὸν Ροῦφον ἐς συγγνώμην ἐτοιμάζων, οὐ γὰρ ἂν ποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ γεγονότα οὕτ' ἂν ἀποκτεῖναι ὁ Ροῦφος, οὕτ' ἂν ἕτερον ζημιῶσαι οὐδέν, ὡς μὴ φανείη βαρὺς τῷ καθιστάντι αὐτὸν³⁰ δικαστὴν ἐχθροῦ. διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἐπὶ Ῥῆνόν τε καὶ Κελτοὺς ἦλθεν, παρελθὼν δὲ ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν

οὕτω τι κατέπληξε τὸν Ροῦφον, ὥς πλείω μὲν ἀφεῖ-
 ναι ἐπὶ τῷ Νικήτῃ δάκρυα οὐ διεμέτρησεν αὐτῷ
 ὕδατος, ἀποπέμψαι δὲ οὐκ ἄτρωτον μόνον, ἀλλὰ
 [καὶ] περιέβλεπτον καὶ ἐν τοῖς ξηλωτοῖς Συμυρναίων.
 5 τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον χρόνοις ὕστερον Ἡρακλείδης
 ὁ Λύκιος σοφιστῆς διορθούμενος ἐπέγραψε Νικήτην
 τὸν κεκαθαρμένον, ἡγνόησε δὲ ἀκροθίνια Πυγμαῖα
 κολοσσῶ ἐφαρμόζων.

κ'. Ἰσαῖος δὲ ὁ σοφιστῆς ὁ Ἀσσύριος τὸν μὲν
 10 ἐν μειρακίῳ χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδώκει, γαστροῖς τε
 γὰρ καὶ φιλοποσίᾳς ἥττητο καὶ λεπτὰ ἡμίσιζετο καὶ 513
 θαμὰ ἦρα καὶ ἀπαρακαλύπτως ἐκώμαζεν, ἐς δὲ
 ἄνδρας ἥκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὥς ἕτερος ἐξ ἑτέρου
 νομισθῆναι, τὸ μὲν γὰρ φιλόγελων ἐπιπολάζειν αὐτῷ
 15 δοκοῦν ἀφείλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης, λυρῶν τε
 καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ' ἐπὶ σκηνῆς ἔτι παρετύγχα-
 νεν, ἀπέδυ δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων
 βαφὰς καὶ τράπεξαν ἐκόλασε καὶ τὸ ἐρᾶν μετέθηκεν,
 ὥσπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλὼν. Ἄρδυσ
 20 γοῦν τοῦ ῥήτορος ἐρομένου αὐτόν, εἰ ἡ δεῖνα αὐτῷ
 καλὴ φαίνοιτο, μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος „πέπαυμαι“
 εἶπεν „ὀφθαλμιῶν“. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ἑτέρου, τίς
 ἄριστος τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἰχθύων ἐς βρωσιν,
 „πέπαυμαι“ ἔφη ὁ Ἰσαῖος „ταῦτα σπουδάζων, ξυνῆκα
 25 γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν“, ἐνδεικνύμενος
 δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιά παὶ ὀνειράτα αἱ
 ἡδοναὶ πᾶσαι.

Τῷ δὲ Μιλησίῳ Διονυσίῳ ἀκροατῇ ὄντι τὰς με-
 λέτας ξὺν ᾧδῃ ποιούμενῳ ἐπιπλήττων ὁ Ἰσαῖος
 30 „μειράκιον“ ἔφη „Ἰωνικόν, ἐγὼ δέ σε ἄδειν οὐκ
 ἐπαίδευσα.“ νεανίσκου δὲ Ἰωνικοῦ θαυμάζοντος
 πρὸς αὐτόν τὸ τοῦ Νικήτου μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ

Ξέρξου εἰρημένον „ἐκ τῆς βασιλείου νεὼς Ἀργιναν ἀναδησώμεθα“ καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος „ἀνόητε“, εἶπεν, „καὶ πῶς ἀναχθήσῃ;“

514 Τάς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκευμένους τὸν ἐξ ἑῷ ἐς μεσημβρίαν καιρὸν. ἰδέαν 5 δ' ἐπήσκησε λόγων οὔτ' ἐπιβεβλημένην, οὔτ' αὖον, ἀλλ' ἀπέριπτον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασιν. καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν, τοῦτό τε καὶ πᾶσαν ὑπόθεσιν συνελεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου εὔρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν 10 τοῖσδε ἐδηλώθη· τοὺς μὲν γὰρ Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον· „ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ· οὔτω στήτέ μοι, Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετει- 15 χίσμεθα.“ κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς δεθέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ; κεκριμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέξευξεν ὁ Φίλιππος, ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας, ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· „ἐλέγχω 20 Πύθωνα προδεδωκότα τῷ χρηῖσαντι θεῷ, τῷ δῆσαντι δῆμῳ, τῷ ἀναξεύξαντι Φιλίππῳ, ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔχρησεν, εἰ μὴ τις ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν, ὁ δὲ οὐκ ἂν ἀνέξευξεν, εἰ μὴ δι' ὃν ἦλθεν, οὐχ 25 εὔρ εν.“

κα'. Ὑπὲρ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ δια-
λέξομαι καθ'αψάμενος πρότερον τῶν κακίξιν αὐτὸν
παιρωμένων, ἀπαξιούσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδρα τοῦ τῶν
σοφιστῶν κύκλου διθυραμβῶδη καλοῦντες καὶ ἀκό- 30
515 λαστον καὶ πεπαχυσμένον. ταυτὶ περὶ αὐτοῦ λέγου-
σιν οἱ λεπτολόγοι καὶ νωθροὶ καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτο-

σχεδίου γλώττης ἀναπνέοντες· φύσει μὲν γὰρ ἐπί-
 φθονον χρῆμα ἄνθρωποι· διαβάλλουσι γοῦν τοὺς
 μὲν εὐμήκεις οἱ μικροί, τοὺς δὲ εὐειδεῖς οἱ πονηροὶ
 τὸ εἶδος, τοὺς δὲ κούφους τε καὶ δρομικοὺς οἱ
 5 βραδεῖς καὶ ἑτερόποδες, τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ
 καὶ οἱ ἄμουσοι τοὺς λυρικούς, τοὺς δ' ἄμφι παλαιστραν
 οἱ ἀγύμναστοι, καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ πεπηδη-
 μένοι τὴν γλώτταν τινες καὶ βοῦν ἀφωνίας ἐπ'
 αὐτὴν βεβλημένοι καὶ μὴτ' ἂν αὐτοὶ τι ἐνθυμηθέν-
 10 τες μέγα, μὴτ' ἂν ἐνθυμηθέντος ἑτέρου ξυμφήσαν-
 τες διαπτύοιέν τε καὶ κακίζοιεν τὸν ἐτοιμότατα δὴ
 καὶ θαρραλεώτατα καὶ μεγαλειότατα τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
 Ἑλλήνων ἐρημνεύσαντα. ὥς δὲ ἡγνοήκασι τὸν
 ἄνδρα, ἐγὼ δηλώσω, καὶ ὅποιον αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ
 15 οἴκου σχῆμα.

Ἀρχιερεὺς μὲν γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀσίας αὐτός τε
 καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ παῖς ἐκ πατρὸς πάντες, ὁ δὲ
 στέφανος οὗτος πολὺς καὶ ὑπὲρ πολλῶν χρημάτων.
 δίδυμός τε ἀποτεχθεὶς ἄμφω μὲν ἦσθην ἐν σπαρ-
 20 γάνοις, πεμπταίων δὲ ὄντων κεραυνῷ μὲν ἐβλήθη
 ὁ ἕτερος, ὁ δὲ οὐδεμίαν ἐπηρώθη τῶν αἰσθητέων
 ξυγκατακείμενος τῷ βληθέντι. καίτοι τὸ τῶν σκη-
 πτῶν πῦρ οὕτω δριμύ καὶ θειῶδες, ὥς τῶν ἀγχοῦ
 τοὺς μὲν ἀποκτείνειν κατ' ἑκπληξιν, τῶν δὲ ἀκοάς τε
 25 καὶ ὀφθαλμοὺς σίνεσθαι, τῶν δὲ ἐς τοὺς νοῦς ἀπο-
 σκῆπτειν. ἀλλ' οὐδενὶ τούτων ὁ Σκοπελιανὸς ἦλω,
 διετέλεσε γὰρ δὴ καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἀκέραιός τε καὶ
 ἄρτιος. τουτὶ δὲ ὁπόθεν θαυμάζω, δηλῶσαί σοι
 βούλομαι· ἐδείπνουσιν μὲν κατὰ τὴν Αἴηνον ὑπὸ
 30 δρυὶ μεγάλη θερισταὶ ὀκτὼ περὶ τὸ καλούμενον
 Κέρας τῆς νήσου, τὸ δὲ χωρίον τοῦτο λιμὴν ἐστίν
 ἐς κεραίας ἐπιστρέφων λεπτὰς, νέφους δὲ τὴν δρυῖν 516

περισχόντος καὶ σκηπτοῦ ἐς αὐτὴν ἐκδοθέντος ἢ μὲν ἐβέβλητο, οἱ θερισταὶ δὲ ἐκπλήξεως αὐτοῖς ἐμπεσοῦσης, ἐφ' οὗπερ ἔτυχεν ἕκαστος πράττων, οὕτως ἀπέθανεν, ὁ μὲν γὰρ κύλικα ἀναιρούμενος, ὁ δὲ πίνων, ὁ δὲ μάττων, ὁ δὲ ἐσθίων, ὁ δέ τι ποιῶν τὰς ψυχὰς ἀφῆκαν ἐπιτεθυμμένοι καὶ μέλανεσ, ὥσπερ οἱ χαλκοὶ τῶν ἀνδριάντων περὶ τὰς ἐμπύρους τῶν πηγῶν κεκαπνισμένοι. ὁ δὲ οὕτω τι οὐκ ἀθεεὶ ἐτρέφετο, ὥς διαφυγεῖν μὲν τὸν ἐκ τοῦ σκηπτοῦ θάνατον, ὃν μηδὲ οἱ σκληρότατοι τῶν ἀγροίκων διέφυγον, ἄτρωτος δὲ μεῖναι τὰς αἰσθήσεις καὶ τὸν νοῦν ἑτοιμος καὶ ὕπνου κρείττων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ νωθρὸν αὐτοῦ ἀπῆν.

Ἐφοίτησε δὲ τοὺς ῥητορικοὺς τῶν λόγων παρὰ τὸν Σμυρναῖον Νικήτην μελετήσαντα μὲν ἐπιφανῶς, πολλῶ δὲ μείζον ἐν δικαστηρίοις πνεύσαντα. δεομένων δὲ τῶν Κλαζομενίων τὰς μελέτας αὐτὸν οἶκοι ποιεῖσθαι καὶ προβήσεσθαι τὰς Κλαζομενὰς ἐπὶ μέγα ἡγουμένων, εἰ τοιοῦτος δὴ ἀνὴρ ἐμπαιδεύσοι σφίσιν, τουτὶ μὲν οὐκ ἀμούσως παρητήσατο τὴν ἀηδόνα φήσας ἐν οἰκίσκῳ μὴ ἄδειν, ὥσπερ δὲ ἄλλος τι τῆς ἑαυτοῦ εὐφωνίας τὴν Σμύρναν ἐσκέψατο καὶ τὴν ἡχὴ τὴν ἐκεῖ πλείστου ἀξίαν ᾤθη. πάσης γὰρ τῆς Ἰωνίας οἶον μουσείου πεπολισμένης ἀρτιωτάτην ἐπέχει τάξιν ἢ Σμύρνα, καθάπερ ἐν τοῖς ὄργανοις ἢ μαγὰς.

Αἱ δὲ αἰτίαι, δι' ἃς ὁ πατὴρ ἐξ ἡμέρου τε καὶ πρῶτον χαλεπὸς αὐτῷ ἐγένετο, λέγονται μὲν ἐπὶ πολλά, καὶ γὰρ ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα καὶ πλείους, ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθεστάτην δηλώσω· μετὰ γὰρ τὴν τοῦ Σποπελιανοῦ μητέρα γυναῖκα ὁ πρεσβύτης ἤγετο ἡμίγαμόν τε καὶ οὐ κατὰ νόμους, ὁ δὲ ὄρων ταῦτα

ἐνουθέτει καὶ ἀπῆγεν, τουτὶ δὲ τοῖς ἐξώροις ἀηδές. 517
 ἢ δ' αὖ ξυνετίθει κατ' αὐτοῦ λόγον, ὥς ἐρῶντος μὲν
 αὐτῆς, τὴν διαμαρτίαν δὲ μὴ καρτεροῦντος. ξυνε-
 λάμβανε δὲ αὐτῇ τῶν διαβολῶν καὶ οἰκέτης τοῦ
 5 πρεσβύτου μάγειρος, ᾧ ἐπωνυμία Κύνθηρος, ὑπο-
 θωπεύων, ὥσπερ ἐν δράματι, τὸν δεσπότην καὶ
 τοιαυτὴν λέγων· „ὦ δέσποτα, βούλεται σε ὁ υἱὸς
 τεθνάναι ἤδη, οὐδὲ τὸν αὐτόματον καὶ μετ' οὐ
 πολὺ θάνατον ἐνδιδούς τῷ σῷ γήρᾳ, ἀλλὰ καὶ
 10 αὐτουργῶν μὲν τὴν ἐπιβουλήν, μισθούμενος δὲ καὶ
 τὰς ἐμὰς χεῖρας. ἔστι γὰρ αὐτῷ φάρμακα ἀνδροφόνᾳ
 ἐπὶ σέ, ὧν τὸ καιριώτατον κελεύει με ἐμβαλεῖν ἐς
 ἐν τι τῶν ὄψων ἐλευθερίαν τε ὁμολογῶν καὶ ἀγροῦς
 καὶ οἰκίας καὶ χρήματα καὶ πᾶν ὅ τι βουλοίμην ἔχειν
 15 τοῦ σοῦ οἴκου, καὶ ταυτὶ μὲν πειθομένῳ εἶναι,
 ἀπειθοῦντι δὲ μαστίγῳσίν τε καὶ στρέβλωσιν καὶ
 παχείας πέδας καὶ κύφωνα βαρύν.“ καὶ τοιοῖσδε
 θωπεύμασι περιελθὼν τὸν δεσπότην τελευτῶντος
 μετ' οὐ πολὺ καὶ πρὸς διαθήκαις ὄντος γράφεται
 20 κληρονόμος, υἱὸς τε προσρηθεὶς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ
 ψυχὴ πᾶσα. καὶ οὐχὶ ταυτὶ χρὴ θαυμάζειν, ἐπεὶ
 πρεσβύτην ἐρῶντα ἔθελξεν ἴσως πον καὶ παρα-
 παίοντα ὑπὸ ἡλικίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐρᾶν — καὶ
 γὰρ δὴ καὶ νέοι ἐρῶντες οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτῶν τὸν
 25 ἑαυτοῦ νοῦν ἔχει — ἀλλ' ὅτι καὶ τῆς τοῦ Σκοπελια-
 νοῦ δεινότητος τε καὶ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀκμῆς
 κρείττων ἔδοξεν ἀγωνισάμενος μὲν περὶ τῶν διαθη-
 κῶν πρὸς αὐτόν, ἀντεκτείνας δὲ τῇ ἐκείνου δεινότητι
 τὸν ἐκείνου πλοῦτον· ἀπαντλῶν γὰρ τῆς οὐσίας
 30 καὶ μισθούμενος ὑπερβολαῖς χρημάτων γλώττας
 ὁμοῦ πάσας καὶ δικαστῶν ψήφους πανταχοῦ τὴν
 νικῶσαν ἀπηνέγκατο, ὅθεν ὁ Σκοπελιανὸς τὰ μὲν

Ἀναξαγόρου μηλόβοτα εἶναι, τὰ δὲ αὐτοῦ δουλόβοτα ἔλεγεν. ἐπιφανὴς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ ὁ Κύθηρος γενόμενος γηράσκων ἤδη καὶ τὴν οὐσίαν ὀρῶν ὑποδιδούσαν καταφρονούμενός τε ἱκανῶς καὶ πον καὶ πληγὰς λαβὼν πρὸς ἄνδρός, ὃν χρήματα ἀπαιτῶν 5 ἐτύγγανεν, ἱκέτης τοῦ Σκοπελιανοῦ γίνεται μνησι-
 18 κακίαν τε αὐτῷ παρεῖναι καὶ ὀργὴν ἀπολαβεῖν τε τὸν τοῦ πατρὸς οἶκον ἀνέντα μὲν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκίας πολλῆς οὔσης, ὥς μὴ ἀνελευθέρως ἐνδιαιτησ-
 ται, συγχωρήσαντα δὲ ἄγρους δύο τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. 10 καὶ Κυθήρου οἶκος ἐπωνόμασται νῦν ἔτι τὸ μέρος τῆς οἰκίας, ἐν ᾧ κατεβίω. ταυτὶ μὲν, ὥς μὴ ἄγνοεῖν αὐτά, συνιέναι δὲ καὶ τούτων, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μὴ θεοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων παίγνια.

Σκοπελιανοῦ δὲ σπουδάζοντος ἐν τῇ Σμύρνῃ 15 V
 ξυμφοιτᾶν μὲν ἐς αὐτὴν Ἰωνάς τε καὶ Αὐδοὺς καὶ Κᾶρας καὶ Μαίονας Αἰολέας τε καὶ τοὺς ἐκ Μυσῶν Ἑλλήνας καὶ Φρυγῶν οὕτω μέγα, ἀγχίθυρος γὰρ τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἡ Σμύρνα καιρίως ἔχουσα τῶν γῆς καὶ θαλάττης πυλῶν, ὁ δὲ ἦγε μὲν Καππαδόκας 20
 τε καὶ Ἀσσυρίους, ἦγε δὲ Αἰγυπτίους καὶ Φοίνικας Ἀχαιῶν τε τοὺς εὐδοκιμωτέρους καὶ νεότητα τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἅπασαν. δόξαν μὲν οὖν ἐς τοὺς πολλοὺς παραδεδῶκει ῥαστώνης τε καὶ ἀμελείας, ἐπειδὴ τὸν πρὸ τῆς μελέτης καιρὸν ξυνῆν ὥς ἐπὶ πολὺ τοῖς 25
 τῶν Σμυρναίων τέλεσιν ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν, ὁ δὲ 22
 ἀπεχοῖτο μὲν καὶ τῇ φύσει λαμπρᾷ τε οὔσῃ καὶ μεγαλογνώμονι, καὶ τὸν μεθ' ἡμέραν καιρὸν ἥττον ἐσπούδαζεν, ἀυπνότατος δ' ἀνθρώπων γενόμενος „ὦ νύξ“, ἔλεγε „σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον σοφίας μετέ- 30
 χεις μέρος θεῶν“, ξυνεργὸν δὲ αὐτὴν ἐποιεῖτο τῶν ἑαυτοῦ φροντισμάτων. λέγεται γοῦν καὶ ἐς ὄρθρον

ἀποτεῖναι σπονδάων ἀπὸ ἐσπέρας. προσέκειτο μὲν
 οὖν ἅπασι ποιήμασι, τραγωδίας δὲ ἐνεφορεῖτο, ἀγω-
 νιζόμενος πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου μεγαλοφωνίαν —
 ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ μέρους ὁ Νικήτης σφόδρα
 5 ἐθαυμάζετο — ὁ δὲ οὕτω τι μεγαλοφωνίας ἐπὶ μεῖζον
 ἤλασεν, ὥς καὶ Γιγαντίαν ξυνθεῖναι παραδοῦναί τε
 Ὀμηρίδαις ἀφορμὰς ἐς τὸν λόγον. ὠμίλει δὲ σοφισ-
 τῶν μὲν μάλιστα Γοργία τῷ Λεοντίῳ, ῥητόρων δὲ
 τοῖς λαμπρὸν ἠχοῦσιν. τὸ δὲ ἐπίχαρι φύσει μᾶλλον 519
 10 εἶχεν ἢ μελέτῃ, πρὸς φύσεως μὲν γὰρ τοῖς Ἰωνικοῖς
 τὸ ἀστείζεσθαι, τῷ δ' αὖ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ
 φιλόγελω περιῆν, τὸ γὰρ κατηφὲς δυσξύμβολόν τε
 καὶ ἀηδὲς ἠγεῖτο. παρήει δὲ καὶ ἐς τοὺς δῆμους
 ἀνειμένῳ τε καὶ διακεχυμένῳ τῷ προσώπῳ, καὶ
 15 πολλῷ πλέον, ὅτε ξὺν ὀργῇ ἐκκλησιάζοιεν, ἀνιῖς
 αὐτοὺς καὶ διαπραύνων τῇ τοῦ εἶδους εὐθυμίᾳ. τὸ
 δὲ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἦθος οὔτε φιλοχρήματος οὔτε
 φιλολοῖδορος· προῖκα μὲν γὰρ ξυνέταπτεν ἑαυτὸν τοῖς
 ὑπὲρ ψυχῆς κινδυνεύουσι, τοὺς δὲ λοιδορουμένους
 20 ἐν τοῖς λόγοις καὶ θυμοῦ τινα ἐπίδειξιν ἡγουμένους
 ποιεῖσθαι γραΐδια ἐκάλει μεθύοντα καὶ λυττῶντα. τὰς
 δὲ μελέτας μισθοῦ μὲν ἐποιεῖτο, ὁ δὲ μισθὸς ἦν ἄλλος
 ἄλλου καὶ ὥς ἕκαστος οἴκου εἶχεν, παρήει τε ἐς
 αὐτοὺς οὔθ' ὑπερφρονῶν καὶ σεσοβημένος, οὔθ'
 25 ὥσπερ οἱ δεδιότες, ἀλλ' ὥς εἰκὸς ἦν τὸν ἀγωνιῶντα
 μὲν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης, θαρροῦντα δὲ τῷ μὴ
 ἂν σφαλῆναι. διελέγετο δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θρόνου ξὺν
 ἀβρότῃ, ὅτε δὲ ὀρθὸς διαλέγοιτο, ἐπιστροφὴν τε
 εἶχεν ὁ λόγος καὶ ἔρρωτο. καὶ ἐπεσκοπεῖτο οὐκ
 30 ἔνδον, οὐδ' ἐν τῷ ὀμίλῳ, ἀλλ' ὑπεξιών ἐν βραχεῖ
 τοῦ καιροῦ διεώρα πάντα. περιῆν δὲ αὐτῷ καὶ εὐφω-
 νίας, καὶ τὸ φθέγμα ἠδονὴν εἶχε τὸν τε μηρὸν θαμὰ

ἐπληττεν ἑαυτὸν τε ὑπεγείρων καὶ τοὺς ἀκροωμέ-
 νους. ἄριστος μὲν οὖν καὶ σχηματίζει λόγον καὶ
 ἐπαμφοτέρως εἰπεῖν, θαυμασιώτερος δὲ περὶ τὰς
 ἀκμαιοτέρας τῶν ὑποθέσεων καὶ πολλῶ πλέον περὶ
 τὰς Μηδικάς, ἐν αἷς οἱ Δαρεῖοί τε εἰσι καὶ οἱ 5
 Ξέρξαι, ταύτας γὰρ αὐτός τε μοι δοκεῖ ἄριστα
 20 σοφιστῶν ἐρμηνεύσαι παραδοῦναι τε τοῖς ἐπιγίγνο-
 μένοις ἐρμηνεύειν, καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς
 ὑπεκρίνεται καὶ κουφότητα τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις
 ἦθεσιν. ἐλέγετο καὶ σείεσθαι μᾶλλον ἐν ταύταις, 10
 ὥσπερ βακχεύων, καὶ τινος τῶν ἀμφὶ τὸν Πολέμωνα
 τυμπανίζειν αὐτὸν φήσαντος λαβόμενος ὁ Σκοπε-
 λιανὸς τοῦ σκώμματος „τυμπανίζω μὲν“, εἶπεν
 „ἀλλὰ τῇ τοῦ Αἴαντος ἀσπίδι.“

Βασίλειοι δὲ αὐτοῦ πρεσβεῖαι πολλαὶ μὲν, καὶ 15 VI
 γὰρ τις καὶ ἀγαθὴ τύχη ξυνηκολούθει πρεσβεύοντι,
 ἀρίστη δὲ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων· οὐ γὰρ ὑπὲρ Συνο-
 ναίων μόνων, ὥσπερ αἱ πλείους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς 222
 Ἀσίας ὁμοῦ πάσης ἐπρεσβεύθη. τὸν δὲ νοῦν τῆς
 πρεσβείας ἐγὼ δηλώσω· ἐδόκει τῷ βασιλεῖ μὴ εἶναι 20
 τῇ Ἀσίᾳ ἀμπέλους, ἐπειδὴ ἐν οἴνῳ στασιάζειν ἔδοξαν,
 ἀλλ' ἐξηρῆσθαι μὲν τὰς ἤδη πεφυτευμένας, ἄλλας
 δὲ μὴ φυτεύειν ἔτι. ἔδει δὲ πρεσβείας ἀπὸ τοῦ
 κοινοῦ καὶ ἀνδρός, ὃς ἔμελλεν ὥσπερ Ὀρφεύς τις ἢ
 Θάμυρις ὑπὲρ αὐτῶν θέλξειν. αἰροῦνται τοίνυν 25
 Σκοπελιανὸν πάντες, ὁ δ' οὕτω τι ἐκ περιουσίας
 ἐκράτει τὴν πρεσβείαν, ὥς μὴ μόνον τὸ ἐξεῖναι
 φυτεύειν ἐπανελθεῖν ἔχων, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίμια κατὰ
 τῶν μὴ φυτευόντων. ὥς δὲ ἠὺδοκίμησε τὸν ἀγῶνα
 τὸν ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων, δημοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημμένα, 30
 ὁ γὰρ λόγος ἐν τοῖς θαυμασιωτάτοις, δημοῖ δὲ καὶ
 τὰ ἐπὶ τῷ λόγῳ, δώρων τε γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἔτυχεν,

ἂ νομίζεται παρὰ βασιλεῖ, πολλῶν τε προσρήσεών τε καὶ ἐπαίνων, νεότης τε αὐτῷ λαμπρὰ ξυνηκολούθησεν ἐς Ἰωνίαν σοφίας ἐρῶντες.

Ἐπεὶ δὲ Ἀθήνησιν ἐγένετο, ποιεῖται αὐτὸν ξένον ὁ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ πατὴρ Ἀττικὸς 521
θαυμάζων ἐπὶ ῥητορικῇ μᾶλλον ἢ τὸν Γοργίαν ποτὲ Θετταλοί. ὅποσοι γοῦν τῶν πάλαι ῥητόρων ἐρμαῖ ἦσαν ἐν τοῖς τῆς οἰκίας δρόμοις, ἐκέλευε τούτους βάλλεσθαι λίθοις, ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν νῖόν.
μειράκιον μὲν δὴ ἐτύγχανεν ὧν ὁ Ἡρώδης τότε καὶ ὑπὸ τῷ πατρὶ ἔτι, τοῦ δὲ αὐτοσχεδιάζειν ἤρα μόνου, οὐ μὴν ἐθάρρει γε αὐτό, οὐδὲ γὰρ τῷ Σκοπελιανῷ ξυγγεγονῶς ἦν ἐς ἐκεῖνό πω τοῦ χρόνου, οὐδ' ἦτις ἢ τῶν αὐτοσχεδίων ὁρμὴ γιννώσκων, ὅθεν ἄσμένῳ
οἱ ἐγένετο ἢ ἐπιδημία τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ γὰρ λέγοντος ἤκουσε καὶ διατιθεμένου τὸν αὐτοσχέδιον, ἐπερωώθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἡτοιμάσθη, καὶ τὸν πατέρα δὲ ἦσαι διανοηθεὶς ἀπαγγέλλει οἱ μελέτην ἐς τὴν ιδέα τῷ ξένου. ὁ πατὴρ δὲ ἡγάσθη τε αὐτὸν τῆς
μιμήσεως καὶ πεντακόσια ἔδωκεν αὐτῷ τάλαντα, ἔδωκε δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Σκοπελιανῷ πεντεκαίδεκα, ὁ δέ, ὅσαπερ ὁ πατήρ, τοσαῦτα ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ δωρεᾶς προσέδωκεν αὐτῷ, ἔτι καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ προσειπὼν. τουτὶ δὲ συνιέντι Ἡρώδου καὶ τῶν
τοῦ Πακτωλοῦ πηγῶν ἡδίων.

Τὴν δὲ εὐτυχίαν, ἣ περὶ τὰς πρεσβείας ἐχρῆτο, ξυμβάλλειν ἔστι καὶ τοῖσδε· ἔδει μὲν γὰρ τοῖς Συρριναίοις τοῦ πρεσβεύσαντος ὑπὲρ αὐτῶν ἀνδρός, ἢ πρεσβεία δὲ ἦν ὑπὲρ τῶν μεγίστων. ὁ μὲν δὴ ἐγήρασκεν ἤδη καὶ τοῦ ἀποδημεῖν ἐξώρως εἶχεν, ἔχειροτονεῖτο δὲ ὁ Πολέμων οὐπω πεπρεσβευκῶς πρότερον. εὐξάμενος οὖν ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς τύχης

ἔδειτο γενέσθαι οἱ τὴν τοῦ Σκοπελιανοῦ πειθῶ, καὶ περιβαλὼν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας

„δὸς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσχωσι,“

μάλα ἀστείως ὁ Πολέμων τὰ ἐκ Πατροκλείας ἐπεῖπεν 5
τῷ ἀνδρὶ. καὶ Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Τυανεὺς ὑπερενεγ-
κὼν σοφίᾳ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τὸν Σκοπελιανὸν
ἐν θαυμασίοις τάττει.

κβ'. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος εἴθ', ὥς ἐνιοί
φασι, πατέρων ἐπιφανεστάτων ἐγένετο, εἴθ', ὥς 10
τινες, αὐτὸ τοῦτο ἐλευθέρων, ἀφείσθω τούτου τοῦ
522 μέρους, ἐπειδὴ οἰκείᾳ ἀρετῇ ἐλαμπρύνετο, τὸ γὰρ
καταφεύγειν ἐς τοὺς ἄνω ἀποβεβληκότων ἐστὶ τὸν
ἐφ' ἑαυτῶν ἔπαινον. Ἰσαίου δὲ ἀκροατῆς γενόμενος
ἀνδρός, ὥς ἔφην, κατὰ φύσιν ἐρμηνεύοντος τουτὶ 15
μὲν ἱκανῶς ἀπεμάξατο καὶ πρὸς τούτῳ τὴν εὐταξίαν
τῶν νοημάτων, καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο Ἰσαίου.
μελιχρότατος δὲ περὶ τὰς ἐννοίας γενόμενος οὐκ
ἐμέθυε περὶ τὰς ἡδονάς, ὥσπερ ἐνιοὶ τῶν σοφιστῶν,
ἀλλ' ἐταμιεύετο λέγων αἰεὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους, ὅτι 20
χρὴ τοῦ μέλιτος ἄκρῳ δακτύλῳ, ἀλλὰ μὴ κοίλῃ χειρὶ
γεύεσθαι, ὥς ἐν ἅπασιν μὲν τοῖς εἰρημένοις δεδήλω-
ται τῷ Διονυσίῳ, λογικοῖς τε καὶ νομικοῖς καὶ ἡθι-
κοῖς ἀγῶσι, μάλιστα δὲ ἐν τῷ ἐπὶ Χαιρωνείᾳ θρήνῳ.
διεξιὼν γὰρ τὸν Δημοσθένην τὸν μετὰ Χαιρώνειαν 25
προσάγοντα τῇ βουλῇ ἑαυτὸν ἐς τήνδε τὴν μονωδίαν
τοῦ λόγου ἐτελεύτησεν. „ὦ Χαιρώνεια πονηρὸν
χωρίον.“ καὶ πάλιν „ὦ αὐτομολήσασα πρὸς
τοὺς βαρβάρους Βοιωτία. στενάξατε οἱ
κατὰ γῆς ἥρωες, ἐγγὺς Πλαταιῶν νενικη- 30
μεθα.“ καὶ πάλιν „ἐν τοῖς κρινομένοις ἐπὶ
τῷ μισθοφορεῖν Ἀρχάσιν ἀγορὰ πολέμου

πρόκειται καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων κακὰ τὴν Ἀρκαδίαν τρέφει. καὶ „ἐπέρχεται πόλεμος αἰτίαν οὐκ ἔχων.“

Τοιάδε μὲν ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ Διονυσίου, καθ' ἣν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαινε ἐπισκοπούμενῳ καιρὸν. ὅσον περὶ ὁ Ἰσαῖος, ὁ δὲ λόγος ὁ περὶ τοῦ Διονυσίου λεγόμενος, ὡς Χαλδαίοις τέχναις τοὺς ὁμιλητὰς τὸ μνημονικὸν ἀναπαιδεύοντος πόθεν εἴρηται, ἐγὼ δηλώσω· τέχνη μνήμης οὔτε εἰσὶν οὔτ' ἂν γένοιτο, μνήμη μὲν γὰρ δίδωσι τέχνας, αὐτὴ δὲ ἀδίδακτος καὶ οὐδαιμῶς τέχνη ἀλωτός, ἔστι γὰρ πλεονέκτημα φύσεως ἢ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μοῖρα. οὐ γὰρ ἂν ποτε θνητὰ νομισθεῖν τὰ ἀνθρώπεια, οὐδὲ διδακτά, ἃ ἐμάθομεν, εἰ μνήμη συνε-
πολιτεύετο ἀνθρώποις, ἣν εἴτε μητέρα δεῖ χρόνου καλεῖν, εἴτε παῖδα, μὴ διαφερώμεθα πρὸς τοὺς ποιητάς, ἀλλ' ἔστω, ὅ τι βούλονται. πρὸς δὲ τούτοις τίς οὕτως εὐήθης κατὰ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐν σοφοῖς γραφόμενος, ὡς γοητεύων ἐν μαιρακίοις διαβάλλειν καὶ ἃ ὀρθῶς ἐπαιδεύθη; πόθεν οὖν τὸ μνημονικὸν τοῖς ἀκροωμένοις; ἅπληστα τὴν ἡδονὴν ἐδόκει τὰ τοῦ Διονυσίου καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνειν αὐτὰ ἠναγκάζετο, ἐπειδὴ ξυνίει σφῶν χαιρόντων τῇ ἀκροάσει. οἱ δὲ εὐμαθέστεροι τῶν νέων ἐνετυποῦντο αὐτὰ ταῖς γνώμας καὶ ἀπήγγελλον ἑτέροις μελέτη μᾶλλον ἢ μνήμη ξυνειληφότες, ὅθεν μνημονικοὶ τε ὠνομάζοντο καὶ τέχνην αὐτὸ πεποιημένοι. ἐνθεν ὁρμώμενοί τινες τὰς τοῦ Διονυσίου μελέτας ἐσπερ-
ματολογῆσθαί φασιν, ὡς δὴ ἄλλο ἄλλου ξυνενεγκόν-
των ἐς αὐτάς, ἐν ᾧ ἐβραχυλόγησεν.

Μεγάλων μὲν οὖν ἡξιοῦτο καὶ τῶν πόλεων, ὁπόσαι αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζον, μεγίστων δὲ ἐκ

βασιλέως· Ἀδριανὸς γὰρ σατράπην μὲν αὐτὸν ἀπέφη-
 νεν οὐκ ἀφανῶν ἔθνων, (ἐγ)κατέλεξε δὲ τοῖς δημο-
 σία ἱππεύουσι καὶ τοῖς ἐν τῷ Μουσείῳ σιτουμένοις,
 τὸ δὲ Μουσεῖον τράπεζα Αἰγυπτία ξυγκαλοῦσα τοὺς
 ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἑλλογίμους. πλείστας δὲ ἐπελθὼν
 πόλεις καὶ πλείστοις ἐνομιλήσας ἔθνεσιν οὔτε ἐρωτι-
 κὴν ποτε αἰτίαν ἔλαβεν οὔτε ἀλαζόνα ὑπὸ τοῦ σω-
 φρονέστατός τε φαίνεσθαι καὶ ἐφεστηκώς. οἱ δὲ
 ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπαν τὸν τῆς Παν-
 θείας ἐρῶντα ἀνήκοι μὲν τῶν τοῦ Διονυσίου
 ὅνθυμων, ἀνήκοι δὲ τῆς ἄλλης ἐρμηνείας, ἅπειροι
 δὲ τῆς τῶν ἐνθυμημάτων τέχνης· οὐ γὰρ Διονυσίου
 τὸ φρόντισμα τοῦτο, ἀλλὰ Κέλερος τοῦ τεχνογράφου,
 ὃ δὲ Κέλερ βασιλικῶν μὲν ἐπιστολῶν ἀγαθὸς προ-
 στατής, μελέτῃ δὲ οὐκ ἀποχρῶν, Διονυσίῳ δὲ τὸν
 ἐκ μαιρακίου χρόνον διάφορος.

Μηδ' ἐκεῖνα παρτίσθω μοι Ἀρισταίου γε ἡγεροα-
 μένῳ αὐτὰ πρεσβυτάτου τῶν κατ' ἐμὲ Ἑλλήνων καὶ
 πλεῖστα ὑπὲρ σοφιστῶν εἰδότης· ἐγγήρασκε μὲν ὁ
 Διονύσιος ἐν δόξῃ λαμπρᾷ, παρήει δ' ἐς ἀκμὴν ὁ
 Πολέμων οὐπω γινγνωσκόμενος τῷ Διονυσίῳ καὶ
 ἐπεδήμει ταῖς Σάρδεσι ἀγορεύων δίκην ἐν τοῖς
 ἑκατὸν ἀνδράσιν, ὑφ' ὧν ἐδικαιοῦτο ἡ Λυδία.
 525 ἐσπέρας οὖν ἐς τὰς Σάρδεις ἦκων ὁ Διονύσιος ἦρετο
 Δωρίωνα τὸν κριτικὸν ξένον ἑαυτοῦ· „εἰπέ μοι.“
 25 ἔφη „ὦ Δωρίων, τί Πολέμων ἐνταῦθα;“ καὶ ὁ
 Δωρίων „ἀνὴρ“ ἔφη „πλουσιώτατος τῶν ἐν Λυδίᾳ
 κινδυνεύων περὶ τῆς οὐσίας ἄγει συνήγορον τὸν
 Πολέμονα ἀπὸ τῆς Σμύρνης πείσας διταλάντῳ
 μισθῷ, καὶ ἀγωνιεῖται τὴν δίκην αὖριον.“ καὶ ὁ
 Διονύσιος „οἶον“ ἔφη „ἔρμαιον εἴρηκας, εἰ καὶ
 ἀκοῦσαί μοι ἔσται Πολέμωνος οὐπω ἐς πείραν αὐτοῦ

ἀφιγμένῳ.“ „ἔοικεν“ εἶπεν ὁ Δωρίων „στρέφειν
σε ὁ νεανίας ἐς ὄνομα ἤδη προβαίνων μέγα.“ „καὶ
καθεύδειν γε οὐκ ἔα, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν,“ ἣ δ' ὁ Διονύ-
σιος „ἀλλ' ἐς πῆδησιν ἄγει τὴν καρδίαν καὶ τὴν
5 γνῶμην ἐνθυμουμένῳ, ὥς πολλοὶ οἱ ἐπαινέται
αὐτοῦ, καὶ τοῖς μὲν δωδεκάκρουνος δοκεῖ τὸ στόμα,
οἱ δὲ καὶ πῆχεσι διαμετροῦσιν αὐτοῦ τὴν γλῶτταν,
ὥσπερ τὰς τοῦ Νείλου ἀναβάσεις. σὺ δ' αὖ ταύτην
ἰάσαιό μοι τὴν φροντίδα εἰπών, τί μὲν πλέον, τί δὲ
10 ἦττον ἐν ἐμοί τε κἀκείνῳ καθεώρακας.“ καὶ ὁ
Δωρίων μάλα σωφρόνως „αὐτός,“ εἶπεν „ὦ Διονύσιε,
σεαυτῷ τε κἀκείνῳ δικάσεις ἄμεινον, σὺ γὰρ ὑπὸ
σοφίας οἷος σεαυτόν τε γιννώσκειν, ἕτερόν τε μὴ
ἀγνοῆσαι.“ ἤκουσεν ὁ Διονύσιος ἀγωνιζομένου τὴν
15 δίκην καὶ ἀπιὼν τοῦ δικαστηρίου „ἰσχύν“ ἔφη „ὁ
ἀθλητῆς ἔχει, ἀλλ' οὐκ ἐκ παλαιίστρας.“ ταῦτα ὥς
ἤκουσεν ὁ Πολέμων, ἦλθε μὲν ἐπὶ θύρας τοῦ
Διονυσίου μελέτην αὐτῷ ἐπαγγέλλων, ἀφικομένου
δὲ διαπρεπῶς ἀγωνιζόμενος προσῆλθε τῷ Διονυσίῳ
20 καὶ ἀντερείσας τὸν ὦμον, ὥσπερ οἱ τῆς σταδιαίας 526
πάλης ἐμβιβάζοντες, μάλα ἀστείως ἐπετώθασεν
εἰπὼν

„ἦσάν ποτ', ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

Ἀνδρῶν μὲν οὖν ἐπιφανῶν πᾶσα γῇ τάφος,
25 Διονυσίῳ δὲ σῆμα ἐν τῇ ἐπιφανεστάτῃ Ἐφέσῳ,
τέθαπται γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ τὸ κυριώτατον τῆς
Ἐφέσου, ἐν ἣ κατεβίω παιδεύσας τὸν πρῶτον βίον
ἐν τῇ Λέσβῳ.

κγ'. Λολλιανὸς δὲ ὁ Ἐφέσιος προὔστη μὲν
30 τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος, προὔστη δὲ καὶ τοῦ
Ἀθηναίων δήμου στρατηγήσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν
ὀπλων, ἣ δὲ ἀρχὴ αὕτη πάλαι μὲν κατέλεγέ τε καὶ

ἐξῆγεν ἐς τὰ πολέμια, νυνὶ δὲ τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Θορύβου δὲ καθεστηκότος παρὰ τὰ ἀρτοπώλια καὶ τῶν Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν ὠρμηκότων Παγκράτης ὁ κύων ὁ μετὰ ταῦτα ἐν Ἰσθμῷ φιλοσοφήσας παρελθὼν ἐς τοὺς Ἀθηναίους⁵ καὶ εἰπὼν „Λολλιανὸς οὐκ ἔστιν ἀρτοπώλης, ἀλλὰ λογοπώλης“ διέχεεν οὕτω τοὺς Ἀθηναίους, ὥς μεθεῖναι τοὺς λίθους διὰ χειρὸς αὐτοῖς ὄντας. σίτου δὲ ἐκ Θετταλίας ἐσπεπλευκότος καὶ χρημάτων δημοσίᾳ οὐκ ὄντων ἐπέτρεψεν ὁ Λολλιανὸς ἔρανον τοῖς¹⁰ αὐτοῦ γνωρίμοις, καὶ χρήματα συχνὰ ἡθροίσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἀνδρὸς εὐμηχάνου δόξει καὶ σοφοῦ τὰ⁵²⁷ πολιτικά, ἐκεῖνο δὲ δικαίου τε καὶ εὐγνώμονος· τὰ γὰρ χρήματα ταῦτα τοῖς ξυμβαλομένοις ἀπέδωκεν ἐπανεῖς τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως.¹⁵

Ἔδοξε δὲ ὁ σοφιστὴς οὗτος τεχνικώτατός τε καὶ φρονιμώτατος τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἐν ἐπινοίᾳ τεχνικῇ κείμενον ἱκανῶς ἐκπονῆσαι, καὶ ἐρμηνεύσαι μὲν ἀποχρῶν, νοῆσαι δὲ καὶ τὰ νοηθέντα τάξαι ἀπέριττος. διαφαίνονται δὲ τοῦ λόγου καὶ λαμπρότητες λήγουσai²⁰ ταχέως, ὥσπερ τὸ τῆς ἀστραπῆς σέλας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε· κατηγορῶν μὲν γὰρ τοῦ Λεπτίνου διὰ τὸν νόμον, ἐπεὶ μὴ ἐφοίτα τοῖς Ἀθηναίοις ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος, ὥδε ἠκμασεν· „κἐκλείσται τὸ στόμα τοῦ Πόντου²⁵ νόμῳ καὶ τὰς Ἀθηναίων τροφὰς ὀλίγαι κωλύουσιν συλλαβαί, καὶ ταῦτόν δύναται Λύσανδρος ναυμαχῶν καὶ Λεπτίνης νομομαχῶν“. ἀντιλέγων δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἀπορίᾳ χρημάτων βουλευομένοις πωλεῖν τὰς νήσους ὥδε³⁰ ἔπνευσεν· „λῦσον, ὦ Πόσειδον, τὴν ἐπὶ Δῆλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλουμένην

φυγεῖν.“ ἐσχεδίαζε μὲν οὖν κατὰ τὸν Ἰσαῖον, οὗ
 δὴ καὶ ἠκροάσατο, μισθοὺς δὲ γενναίους ἐπράττετο
 τὰς συνουσίας οὐ μελετηρὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διδασ-
 5 καλικάς παρέχων. εἰκόνες δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία
 μὲν ἐπ’ ἀγορᾶς, ἑτέρα δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ
 αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι.

6 κδ'. Οὐδὲ τὸν Βυζάντιον σοφιστὴν παραλείψω
 Μάρκον, ὑπὲρ οὗ κἂν ἐπιπλήξαιμι τοῖς Ἑλλησιν, εἰ
 τοιόσδε γενόμενος, ὅποιον δηλώσω, μήπω τυγχάνοι 528
 10 τῆς ἑαυτοῦ δόξης. Μάρκῳ τοίνυν ἦν ἀναφορὰ τοῦ
 γένους ἐς τὸν ἀρχαῖον Βύζαντα, πατὴρ δὲ ὁμώνυμος
 ἔχων θαλαττοποροῦς οἰκέτας ἐν Ἰερῷ, τὸ δὲ Ἰερόν
 παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πόντου. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ
 Ἰσαῖος ἐγένετο, παρ’ οὗ καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἐρμη-
 15 νεύειν μαθὼν ἐπεκόσμησεν αὐτὸ ὠραιοσμένην πραότητα.
 καὶ παράδειγμα ἱκανώτατον τῆς Μάρκου ιδέας ὁ
 Σπαρτιάτης ὁ ξυμβουλευὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις μὴ
 παραδέχεσθαι τοὺς ἀπὸ Σφακτηρίας γυμνοὺς ἤκον-
 20 τας. τῆσδε γὰρ τῆς ὑποθέσεως ἤρξατο ὧδε· „ἀνὴρ
 Λακεδαιμόνιος μέχρι γήρως φυλάξας τὴν
 ἀσπίδα ἡδέως μὲν ἂν τοὺς γυμνοὺς τού-
 τους ἀπέκτεινα.“ ὅστις δὲ καὶ τὰς διαλέξεις ὧδε
 ὁ ἀνὴρ ἐγένετο, ξυμβαλεῖν ἐστὶν ἐκ τῶνδε· διδάσκων
 γὰρ περὶ τῆς τῶν σοφιστῶν τέχνης, ὥς πολλὴ καὶ
 25 ποικίλη, παράδειγμα τοῦ λόγου τὴν ἴριν ἐποιήσατο
 καὶ ἤρξατο τῆς διαλέξεως ὧδε· „ὁ τὴν ἴριν ἰδὼν,
 ὥς ἐν χρωμα, οὐκ εἶδεν, ὥς θαυμάσαι, ὁ
 δέ, ὅσα χρώματα, μᾶλλον ἐθαύμασεν.“ οἱ δὲ
 τὴν διάλεξιν ταύτην Ἀλκινόῳ τῷ Στωικῷ ἀνατιθέντες
 30 διαμαρτάνουσι μὲν ιδέας λόγου, διαμαρτάνουσι δὲ
 ἀληθείας, ἀδικώτατοι δ’ ἀνθρώπων εἰσὶ προσαφαι-
 ρούμενοι τὸν σοφιστὴν καὶ τὰ οἴκεϊα.

Τὸ δὲ τῶν ὀφρῦων ἦθος καὶ ἡ τοῦ προσώπου
 σύννοια σοφιστὴν ἐδήλου τὸν Μάρκον, καὶ γὰρ
 ἐτύγγανεν αἰεὶ τι ἐπισκοπῶν τῇ γνώμῃ καὶ ἀναπαι-
 δεύων ἑαυτὸν τοῖς ἐς τὸ σχεδιάζειν ἄγουσι. καὶ
 τοῦτο ἐδηλοῦτο μὲν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν στάσει⁵
 πεπηγότων τὰ πολλὰ ἐς ἀπορρήτους ἐννοίας, ὡμο-
 λογήθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός· ἐρομένου γάρ τινος
 αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων, ὅπως χθὲς ἐμελέτα „ἐπ’
 529 ἐμαυτοῦ μὲν“ ἔφη „λόγου ἀξίως, ἐπὶ δὲ τῶν γνω-
 ρίμων ἦττον.“ θαυμάσαντος δὲ τὴν ἀπόκρισιν „ἐγὼ“¹⁰
 ἔφη ὁ Μάρκος „καὶ τῇ σιωπῇ ἐνεργῶ χρῶμαι καὶ
 γυμνάζουσί με δύο ὑποθέσεις καὶ τρεῖς ὑπὸ τὴν
 μίαν, ἣν ἐς τὸ κοινὸν ἀγωνίζομαι.“ γενειάδος δὲ
 καὶ κόμης ἀνχηρῶς εἶχεν, ὅθεν ἀγροικότερος ἀνδρὸς
 πεπνυμένου ἐδόκει τοῖς πολλοῖς. τουτὶ δὲ καὶ Πολέ-¹⁵
 μων ὁ σοφιστὴς πρὸς αὐτὸν ἔπαθεν· παρῆλθε μὲν
 γὰρ ἐς τὴν τοῦ Πολέμωνος διατριβὴν ὀνομαστός
 ἤδη ὢν, ξυγκαθημένων δὲ τῶν ἐς τὴν ἀκρόασιν
 ἀπηντηκότων ἀναγνούς τις αὐτὸν τῶν ἐς τὸ Βυζάν-
 τιον πεπλευκότων διεμήνυσε τῷ πέλας, ὁ δὲ τῷ²⁰
 πλησίον, καὶ διεδόθη ἐς πάντας, ὅτι ὁ Βυζάντιος
 εἶη σοφιστής, ὅθεν τοῦ Πολέμωνος αἰτοῦντος τὰς
 ὑποθέσεις ἐπεστρέφοντο πάντες ἐς τὸν Μάρκον,
 ἵνα προβάλῃ. τοῦ δὲ Πολέμωνος εἰπόντος „τί ἐς
 τὸν ἀγροικὸν ὀράτε; οὐ γὰρ δώσει γε οὗτος ὑπόθε-²⁵
 σιν“, ὁ Μάρκος ἐπάρας τὴν φωνήν, ὥσπερ εἰώθει,
 καὶ ἀνακύψας „καὶ προβαλοῦμαι“ ἔφη „καὶ μελετή-
 σομαι.“ ἔνθεν ἔλὼν ὁ Πολέμων καὶ ξυνεῖς δωριά-
 ζοντος διελέχθη ἐς τὸν ἄνδρα πολλά τε καὶ θαυμάσια
 ἐφιεῖς τῷ καιρῷ, μελετήσας δὲ καὶ μελετῶντος³⁰
 ἀκροασάμενος καὶ ἐθαυμάσθη καὶ ἐθαύμασεν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἦκων ὁ Μάρκος ἐς τὰ Μέγαρα,

οἰκιστὰὶ δὲ (οὗτοι) Βυζαντίων, ἐστασίαζον μὲν οἱ
 Μεγαρεῖς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀκμαζούσαις ταῖς
 γνώμαις, ὥσπερ ἄρτι τοῦ πινακίου ἐπ' αὐτοὺς γε-
 γραμμένου, καὶ οὐκ ἐδέχοντο σφᾶς ἐς τὰ Πύθια τὰ
 5 μικρὰ ἦκοντας. παρελθὼν δὲ ἐς μέσους ὁ Μάρκος
 οὕτω τι μεθήροσε τοὺς Μεγαρέας, ὥς ἀνοῖξαι
 πείσαι τὰς οἰκίας καὶ δέξασθαι τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ
 γυναικᾶς τε καὶ παῖδας. ἠγάσθη αὐτὸν καὶ Ἀδριανὸς
 ὁ αὐτοκράτωρ πρεσβεύοντα ὑπὲρ Βυζαντίων, ἐπιτη-
 10 δειότατος τῶν πάλαι βασιλέων γενόμενος ἀρετὰς 530
 αὐξῆσαι.

κε'. Πολέμων δὲ ὁ σοφιστὴς οὗθ', ὥς οἱ
 πολλοὶ δοκοῦσι, Σμυρναῖος, οὗθ', ὥς τινες, ἐκ
 Φρυγῶν, ἀλλὰ ἠνεγκεν αὐτὸν Λαοδίκεια ἢ ἐν Καρίᾳ,
 15 ποταμῷ πρόσοικος Λύκῳ, μεσογεία μὲν, δυνατωτέρα
 δὲ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ἡ μὲν δὴ τοῦ Πολέμωνος οἰκία
 πολλοὶ ὕπατοι καὶ ἔτι, ἐρασταὶ δὲ αὐτοῦ πολλὰ μὲν
 πόλεις, διαφερόντως δὲ ἡ Σμύρνα· οὗτοι γὰρ ἐκ μει-
 ρακίου κατιδόντες τι ἐν αὐτῷ μέγα πάντας τοὺς οἶκοι
 20 στεφάνους ἐπὶ τὴν τοῦ Πολέμωνος κεφαλὴν συνήνεγ-
 καν, αὐτῷ τε ψηφισάμενοι καὶ γένει τὰ οἶκοι ζηλωτά,
 προκαθῆσθαι γὰρ τῶν Ἀδριανῶν Ὀλυμπίων ἔδοσαν
 τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγγόνοις, καὶ τῆς ἱερᾶς τριήρους
 ἐπιβατεύειν. πέμπεται γὰρ τις μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι 531
 25 μεταρσία τριήρης ἐς ἀγοράν, ἣν ὁ τοῦ Διονύσου
 ἱερεὺς, οἷον κυβερνήτης, εὐθύνει πείσματα ἐκ θαλάτ-
 τῃς λύουσιν.

Ἐνσπουδάζων δὲ τῇ Σμύρνῃ τάδε αὐτὴν ὥνησεν·
 πρῶτα μὲν τὴν πόλιν πολυανθρωποτάτην αὐτῆς
 30 φαίνεσθαι, νεότητος αὐτῇ ἐπιρρεούσης ἐξ ἡπείρων
 τε καὶ νήσων οὐκ ἀκολάστου καὶ ξυγκλύδος, ἀλλ'
 ἐξιλεγμένης τε καὶ καθαρᾶς Ἑλλάδος, ἔπειτα ὁμοιο-

οὔσαν καὶ ἀστασίαστον πολιτεύειν, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ
 χρόνον ἐστασίαζεν ἡ Σμύρνα καὶ διεστήκεσαν οἱ
 ἄνω πρὸς τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ. πλείστου δὲ ἄξιός τῃ
 πόλει καὶ τὰ πρεσβευτικὰ ἐγένετο φοιτῶν παρὰ τοὺς
 αὐτοκράτορας καὶ προαγωνιζόμενος τῶν ἡθῶν. 5
 Ἀδριανὸν γοῦν προσκείμενον τοῖς Ἐφεσίοις οὕτω τι
 μετεποίησε τοῖς Σμυρναίοις, ὥς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 μυριάδας χιλίας ἐπαντλήσαι αὐτὸν τῇ Σμύρνῃ, ἀφ'
 ὧν τὰ τε τοῦ σίτου ἐμπόρια ἐξεποιήθη καὶ γυμνάσιον
 τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν μεγαλοπρεπέστατον καὶ νεῶς 1
 τηλεφανῆς ὁ ἐπὶ τῆς ἄκρας ἀντικείμεθα δοκῶν τῷ
 Μίμαντι. καὶ μὴν καὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις δημοσίᾳ
 ἐπιπλήττων καὶ κατὰ σοφίαν πλείστα νουθετῶν
 ὠφέλει, ὕβριν τε ὁμοίως ἐξήρει καὶ ἀγερωχίαν
 πᾶσαν, τοσοῦτῳ πλέον, ὅσῳ μὴδὲ τοῦ Ἰωνικοῦ 15
 2 ἀπεθίζειν * * ὠφέλει δὲ καὶ κεῖνα δῆπου· τὰς δίκας
 τὰς πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἄλλοσέ ποι ἐκφοιτᾶν εἶα,
 ἀλλ' οἴκοι ἔπαυεν. λέγω δὲ τὰς ὑπὲρ χρημάτων,
 τὰς γὰρ ἐπὶ μοιχοὺς καὶ ἱεροσύλους καὶ σφαγέας,
 ὧν ἀμελουμένων ἄγῃ φύεται, οὐκ ἐξάγειν παρεκε- 20 228
 λεύετο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖν τῆς Σμύρνης,
 δικαστοῦ γὰρ δεῖσθαι αὐτὰς ξίφος ἔχοντας. καὶ ἡ
 αἰτία δέ, ἣν ἐκ τῶν πολλῶν εἶχεν, ὥς ὁδοιποροῦντι
 αὐτῷ πολλὰ μὲν σκευοφόρα ἔποιτο, πολλοὶ δὲ ἵπποι,
 πολλοὶ δὲ οἰκέται, πολλὰ δὲ ἔθνη κυνῶν ἄλλα ἐς 25
 ἄλλην θήραν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ ζεύγους ἀργυροχαλίνου
 Φρυγίου τινὸς ἢ Κελτικοῦ πορεύοιτο, εὐκλειαν τῇ
 Σμύρνῃ ἔπραττεν· πόλιν γὰρ δὴ λαμπρύνει μὲν
 ἀγορὰ καὶ κατασκευὴ μεγαλοπρεπῆς οἰκοδομημάτων,
 λαμπρύνει δὲ οἰκία εὖ πράττουσα, οὐ γὰρ μόνον 30
 δίδωσι πόλιν ἀνδρὶ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἄρνυται
 ἐξ ἀνδρός. ἐπεσκοπεῖτο δὲ καὶ τὴν Λαοδίκειαν ὁ

Πολέμων θαμίζων ἐς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ δημοσίᾳ ὠφελῶν ὃ τι ἡδύνατο.

III

Τὰ δὲ ἐκ βασιλέων αὐτῷ τοιαῦτα· Τραιανὸς μὲν αὐτοκράτωρ ἀτελῇ πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ
 5 θαλάττης, Ἀδριανὸς δὲ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ πᾶσιν, (ἐγ)κατέλεξε δὲ αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσείου κύκλῳ ἐς τὴν Αἰγυπτίαν σίτησιν, ἐπὶ τε τῆς Ῥώμης ἀπαι- 53
 τουμένου πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ὑπεραπέδωκε ταῦτα τὰ χρήματα οὔτε εἰπόντος, ὥς δέοιτο, οὔτε
 10 προειπών, ὥς δώσοι. αἰτιωμένης δὲ αὐτὸν τῆς Σμύρνης, ὥς πολλὰ τῶν ἐπιδοθέντων σφίσις ἐκ βασιλέως χρημάτων ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἡδὺ καταθέμενον ἔπεμψεν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστολὴν ὧδε ξυγκειμένην·
 „Πολέμων τῶν ἐπιδοθέντων ὑμῖν χρημά-
 15 των ὑπ' ἐμοῦ ἐμοὶ τοὺς λογισμοὺς ἔδωκεν.“ ταῦτα δὲ εἰ καὶ συγγνώμην ἔρεῖ τις, οὐκ ἦν δήπου συγγνώμην αὐτὸν τὴν ἐπὶ τοῖς χρήμασι μὴ οὐκ ἐς τὸ προὔχον τῆς ἄλλης ἀρετῆς εὐρέσθαι. τὸ δὲ Ἀθήνησιν Ὀλύμπιον δι' ἐξήκοντα καὶ πεντακοσίων
 20 ἐτῶν ἀποτελεσθὲν καθιερώσας ὁ αὐτοκράτωρ, ὥς χρόνου μέγα ἀγώνισμα, ἐκέλευσε καὶ τὸν Πολέμονα ἐφυμνῆσαι τῇ θυσίᾳ. ὁ δέ, ὥσπερ εἰώθει, στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὰς ἥδη παρισταμένας ἐννοίας ἐπαφῆκεν ἑαυτὸν τῷ λόγῳ καὶ ἀπὸ τῆς κρηπίδος
 25 τοῦ νεῶ διελέχθη πολλὰ καὶ θαυμάσια, προοίμιον ποιούμενος τοῦ λόγου τὸ μὴ ἀθεεῖ τὴν περὶ αὐτοῦ ὁρμὴν γενέσθαι οἱ. διήλλαξε δὲ αὐτῷ καὶ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Ἀντωνῖνον ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ τοῦ 52
 σκήπτρου παραδόσει θεὸς ἐκ θνητοῦ γιννόμενος. 30
 τουτὶ δὲ ὅποιον, ἀνάγκη δηλῶσαι· ἤρξε μὲν γὰρ δὴ πάσης ὁμοῦ Ἀσίας ὁ Ἀντωνῖνος, καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ τοῦ Πολέμωνος οἰκίᾳ ὥς ἀρίστη τῶν κατὰ τὴν

Σμύρναν καὶ ἀρίστου ἀνδρός, νύκτωρ δὲ ἐξ ἀποδη-
 μίας ἦκων ὁ Πολέμων ἐβόα ἐπὶ θύραις, ὥς δεινὰ
 πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος, εἶτα συνηνάγκασε
 τὸν Ἀντωνῖνον ἐς ἐτέραν οἰκίαν μετασκευάσθαι.
 ταῦτα ἐγίγνωσκε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ, ἡρώτα δὲ ὑπὲρ
 αὐτῶν οὐδέν, ὥς μὴ ἀναδέροιτο, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς
 τὰ μετ' αὐτὸν καὶ ὅτι πολλάκις καὶ τὰς ἡμέρους
 ἐκκαλοῦνται φύσεις οἱ προσκειμένοι τε καὶ παρο-
 ξύνοντες, ἔδωκε περὶ τῷ Πολέμωνι, ὅθεν ἐν ταῖς
 ὑπὲρ τῆς βασιλείας διαθήκαις „καὶ Πολέμων ὁ
 σοφιστῆς“ ἔφη „ξύμβουλος τῆς διανοίας
 ἐμοὶ ταύτης ἐγένετο,“ τῷ καὶ χάριν ὥς εὖερ-
 γέτη πράττειν τὴν συγγνώμην ἐκ περιουσίας ἐτοι-
 μάζων. καὶ ὁ Ἀντωνῖνος ἡστέιζετο μὲν πρὸς τὸν
 Πολέμωνα περὶ τῶν κατὰ τὴν Σμύρναν ἐνδεικνύμε-
 νός που τὸ μὴ ἐκλελῆσθαι, ταῖς δὲ ἐκάστοτε τιμαῖς
 ἐπὶ μέγα ἦρεν ἐγγυώμενός που τὸ μὴ μεμνηῆσθαι. 220
 ἡστέιζετο δὲ τάδε· ἐς τὴν πόλιν ἦκοντος τοῦ Πολέ-
 μωνος περιβαλὼν αὐτὸν Ἀντωνῖνος „δότε“ ἔφη
 „Πολέμωνι καταγωγήν, καὶ μηδεὶς αὐτὸν ἐκβάλλη.“ 20
 ὑποκριτοῦ δὲ τραγωδίας ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
 Ὀλυμπίων, οἷς ἐπεστάται ὁ Πολέμων, ἐφίεναι φήσαν-
 τος, ἐξελαθῆναι γὰρ παρ' αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς τοῦ
 δράματος, ἦρετο ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ὑποκριτὴν, πηνίκα
 εἶη, ὅτε τῆς σκηνῆς ἡλάθῃ, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὥς 25
 μεσημβρία τυγχάνοι οὐσα, μάλα ἀστείως ὁ αὐτοκρά-
 τωρ „ἐμὲ δέ“ εἶπεν „ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐξήλασε
 τῆς οἰκίας, καὶ οὐκ ἐφῆκα.“

Ἐχέτω μοι [καὶ] ταῦτα δήλωσιν βασιλέως τε IV
 πρᾶου καὶ ἀνδρός ὑπέρφρονος. ὑπέρφρων γὰρ δὴ 20
 οὕτω τι ὁ Πολέμων, ὥς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔ-
 χοντος, δυνασταῖς δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς

δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. Ἀθηναίοις μὲν γὰρ
 ἐπιδεικνύμενος αὐτοσχεδίους λόγους, ὅτε καὶ πρῶτον
 Ἀθήναζε ἀφίκετο, οὐκ ἐς ἐγκώμια κατέστησεν ἑαυτὸν
 τοῦ ἄστεος, τοσούτων ὄντων, ἃ τις ὑπὲρ Ἀθηναίων
 5 ἂν εἴποι, οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐμακροηγόρησε,
 καίτοι καὶ τῆς τοιαύτης ιδέας ὠφελούσης τοὺς σοφι-
 στὰς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν, ἀλλ' εὖ γιννώσκων, ὅτι
 τὰς Ἀθηναίων φύσεις ἐπικόπτειν χρηὸν μᾶλλον ἢ
 ἐπαίρειν διελέχθη ὧδε. „φασὶν ὑμεῖς, ὧ Ἀθη-
 10 ναῖοι, σοφοὺς εἶναι ἀκροατὰς λόγων·
 εἴσομαι.“ ἀνδρὸς δέ, ὃς ἦρχε μὲν Βοσπόρου,
 πᾶσαν δὲ Ἑλληνικὴν παιδευσιν ἤρμοστο, καθ' ἱστο-
 ρίαν τῆς Ἰωνίας ἐς τὴν Σμύρναν ἤκοντος οὐ μόνον
 οὐκ ἔταξεν ἑαυτὸν ἐν τοῖς θεραπεύουσιν, ἀλλὰ καὶ
 15 δεομένου ξυνεῖναι οἱ θαμὰ ἀνεβαλλετο, ἕως ἡνάγ-
 κασε τὸν βασιλέα ἐπὶ θύρας ἀφικέσθαι ἀπάγοντα
 μισθοῦ δέκα τάλαντα. ἦκων δὲ ἐς τὸ Πέργαμον,
 ὅτε δὴ τὰ ἄρθρα ἐνόσει, κατέδαρθε μὲν ἐν τῷ ἱερῷ,
 ἐπιστάντος δὲ αὐτῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ προειπόντος
 20 ἀπέχεσθαι ψυχροῦ ποτοῦ ὁ Πολέμων „βέλτιστε,
 εἶπεν „εἰ δὲ βοῦν ἐθεράπευες;“
 V Τὸ δὲ μεγαλόγνωμον τοῦτο καὶ φρονηματῶδες
 ἐκ Τιμοκράτους ἔσπασε τοῦ φιλοσόφου, συγγενόμε-
 νος αὐτῷ ἦκοντι ἐς Ἰωνίαν ἐτῶν τεττάρων. οὐ 536
 25 χεῖρον δὲ καὶ τὸν Τιμοκράτην δηλῶσαι· ἦν μὲν
 γὰρ ἐκ τοῦ Πόντου ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ ἦν αὐτῷ
 πατρὶς Ἡράκλεια τὰ Ἑλλήνων ἐπαινοῦντες, ἐφιλο-
 σόφει δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τοὺς ἰατρικοὺς τῶν λόγων,
 εἰδὼς εὖ τὰς Ἱπποκράτους τε καὶ Δημοκρίτου δόξας,
 30 ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν Εὐφράτου τοῦ Τυρρίου, πλήρως
 ἰστίοις ἐς τὴν ἐκείνου φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἐπιχολώ-
 τερος δὲ οὕτω τι ἦν τοῦ ξυμμέτρου, ὥς ὑπανίστασθαι

αὐτῷ διαλεγομένῳ τὴν τε γενειάδα καὶ τὰς ἐν τῇ
κεφαλῇ χαίτας, ὥσπερ τῶν λεόντων ἐν ταῖς ὀρμαῖς.
τῆς δὲ γλώττης εὐφύρως εἶχε καὶ σφοδρῶς καὶ
ἐτοίμως, διὸ καὶ τῷ Πολέμῳ πλείστου ἦν ἄξιος
ἀσπαζομένῳ τὴν τοιάνδε ἐπιφορὰν τοῦ λόγου. δια-
φορᾶς γοῦν τῷ Τιμοκράτει πρὸς τὸν Σκοπελιανὸν
γενομένης ὡς ἐκδεδωκότα ἑαυτὸν πίστιν καὶ παρα-
τιλτρύαις διέστη μὲν ἡ ἐνομιλοῦσα νεότης τῇ Σμύρῃ,
ὁ δὲ Πολέμων ἀμφοῖν ἀκροώμενος τῶν τοῦ Τιμο-
κράτους στασιωτῶν ἐγένετο κατέρρα καλῶν αὐτὸν
τῆς ἑαυτοῦ γλώττης. ἀπολογούμενος δὲ αὐτῷ καὶ
ὑπὲρ τῶν πρὸς Φαβωρίνον λόγων εὐλαβῶς ὑπέ-
στειλε καὶ ὑφειμένως, ὥσπερ τῶν παίδων οἱ τὰς
ἐκ τῶν διδασκάλων πληγὰς, εἴ τι ἀτακτήσειαν, δε-
διότες.

Τῷ δὲ ὑφειμένῳ τούτῳ καὶ πρὸς τὸν Σκοπε-
λιανὸν ἐχρήσατο χρόνῳ ὕστερον, πρεσβεύειν μὲν
χειροτονηθεὶς ὑπὲρ τῶν Σμυρναίων, ὡς ὅπλα δὲ
Ἀχίλλεια τὴν ἐκείνου πειθὼ αἰτήσας. Ἡρώδῃ δὲ
τῷ Ἀθηναίῳ πῇ μὲν ἀπὸ τοῦ ὑφειμένου, πῇ δὲ ἀπὸ
τοῦ ὑπεραίρουτος ξυνεγένετο. ὅπως δὲ καὶ ταῦτα
ἔσχε, δηλῶσαι βούλομαι, καλὰ γὰρ καὶ μεμνησθαι
ἄξια· ἦρα μὲν γὰρ τοῦ αὐτοσχεδιάζειν ὁ Ἡρώδης
μᾶλλον ἢ τοῦ ὑπατός τε καὶ ἐξ ὑπάτων δοκεῖν, τὸν
Πολέμωνα δὲ οὐπω γινώσκων ἀφῆκτο μὲν ἐς τὴν
Σμύρναν ἐπὶ ξυνουσίᾳ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ χρόνους,
οὓς τὰς ἐλευθέρων τῶν πόλεων αὐτὸς διωρ-
θοῦτο, περιβαλὼν δὲ καὶ ὑπερασπασάμενος ὁμοῦ
τῷ τὸ στόμα ἀφελεῖν τοῦ στόματος „πότε,“ εἶπεν
„ὦ πάτερ, ἀκροασόμεθά σου;“ καὶ ὁ μὲν δὴ ᾤετο
ἀναβαλεῖσθαι αὐτὸν τὴν ἀκρόασιν ὀκνεῖν φήσαντα
ἐπ’ ἀνδρὸς τοιούτου ἀποκινδυνεύειν, ὁ δὲ οὐδὲν

πλασάμενος „τήμερον“ ἔφη „ἀκροῶ, καὶ ἴωμεν.“
 τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐκπλαγῆναί φησι τὸν
 ἄνδρα, ὥς καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοσχέδιον καὶ τὴν
 γνώμην. ταῦτα μὲν οὖν φρόνημα ἐνδείκνυται τοῦ
 5 ἀνδρὸς καί, νῆ Δία, σοφίαν, ἣ ἔς τὴν ἐκπληξιν
 ἐχρήσατο, ἐκεῖνα δὲ σωφροσύνην τε καὶ κόσμον·
 ἀφικόμενον γὰρ ἔς τὴν ἐπίδειξιν ἐδέξατο ἐπαίνῳ
 μακροῦ καὶ ἐπαξίῳ τῶν Ἡρώδου λόγων τε καὶ ἔργων.
 II τὴν δὲ σκηνὴν τοῦ ἀνδρός, ἣ ἔς τὰς μελέτας ἐχρή-
 10 σατο, ἔστι μὲν καὶ Ἡρώδου μαθεῖν ἐν μιᾷ τῶν πρὸς
 τὸν Βᾶρον ἐπιστολῇ εἰρημένων, δηλώσω δὲ καὶ γὰρ
 ἐκεῖθεν· παρῆι μὲν ἔς τὰς ἐπιδείξεις διακεχυμένῳ
 τῷ προσώπῳ καὶ τεταρρηκότι, φοράδην δὲ ἐσφοίτα
 διεφθορότων αὐτῷ ἤδη τῶν ἄρθρων. καὶ τὰς ὑπο-
 15 θέσεις οὐκ ἔς τὸ κοινὸν ἐπεσκοπεῖτο, ἀλλ' ἐξίων
 τοῦ ὁμίλου βραχὺν καιρὸν. φθέρμα δὲ ἦν αὐτῷ
 λαμπρὸν καὶ ἐπίτονον καὶ κρότος θαυμάσιος οἷος
 ἀπεκτύπει τῆς γλώττης. φησὶ δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης
 καὶ ἀναπηδᾶν τοῦ θρόνου περὶ τὰς ἀκμὰς τῶν
 20 ὑποθέσεων, τοσοῦτον αὐτῷ περιεῖναι ὀρμῆς, καὶ ὅτε
 ἀποτορνεύοι περίοδον, τὸ ἐπὶ πᾶσιν αὐτῆς κῶλον
 σὺν μειδιάματι φέρειν, ἐνδεικνύμενον πολὺ τὸ
 ἀλύπως φράζειν, καὶ κροαίνειν ἐν τοῖς τῶν ὑποθέ-
 σεων χωρίοις οὐδὲν μείον τοῦ Ὀμηρικοῦ ἱππου. 538
 25 ἀκροᾶσθαι δὲ αὐτοῦ τὴν μὲν πρώτην, ὥς οἱ δικάζον-
 τες, τὴν δὲ ἐφεξῆς, ὥς οἱ ἐρῶντες, τὴν δὲ τρίτην,
 ὥς οἱ θαυμάζοντες, καὶ γὰρ δὴ καὶ τριῶν ἡμερῶν
 ξυγγενέσθαι οἱ. ἀναγράφει καὶ τὰς ὑποθέσεις ὁ
 Ἡρώδης, ἐφ' αἷς ξυνεγένετο· ἦν τοίνυν ἡ μὲν
 30 πρώτη Δημοσθένους ἐξομνύμενος ταλάντων πεντή-
 κοντα δωροδοκίαν, ἣν ἤγεν ἐπ' αὐτὸν Δημάδης, ὥς
 Ἀλεξάνδρου τοῦτο Ἀθηναίοις ἐκ τῶν Δαρείου λογισ-

μῶν ἐπεσταλκός, ἡ δὲ ἐφεξῆς τὰ τρόπαια κατέλυε
τὰ Ἑλληνικὰ τοῦ Πελοποννησίου πολέμου ἐς δια-
λαγὰς ἦκοντας, ἡ δὲ τρίτη τῶν ὑποθέσεων τοὺς
Ἀθηναίους μετὰ Αἰγὸς ποταμοὺς ἐς τοὺς δῆμους 2
ἀνεσκεύαζεν· ὑπὲρ οὗ φησιν ὁ Ἡρώδης πέμψαι οἱ 5
πεντεκαίδεκα μυριάδας προσειπὼν αὐτὰς μισθὸν
τῆς ἀκροάσεως, μὴ προσεμένου δὲ αὐτὸς μὲν ὑπερ-
ῶφθαι οἴεσθαι, ξυμπίνοντα δὲ αὐτῷ Μουνάτιον
τὸν κριτικόν, ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος ἐκ Τραλλέων, „ὦ
Ἡρώδη,“ φάναι „δοκεῖ μοι Πολέμων ὀνειροπολήσας 10
πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας παρὰ τοῦτ’ ἔλαττον ἔχειν
ἡγεῖσθαι, παρ’ ὃ μὴ τοσαύτας ἔπεμψας.“ προσθεῖ-
ναί φησιν ὁ Ἡρώδης τὰς δέκα καὶ τὸν Πολέμωνα
προθύμως λαβεῖν, ὥσπερ ἀπολαμβάνοντα. ἔδωκε
τῷ Πολέμωνι ὁ Ἡρώδης καὶ τὸ μὴ παρελθεῖν ἐπ’ 15
539 αὐτῷ ἐς λόγων ἐπιδείξιν. μηδ’ ἐπαγωνίσασθαι οἱ,
νύκτωρ δὲ ἐξελάσαι τῆς Σμύρνης, ὥς μὴ βιασθεῖν,
θρασὺ γὰρ καὶ τὸ βιασθῆναι ᾤετο. διετέλει δὲ καὶ
τὸν ἄλλον χρόνον ἐπαινῶν τὸν Πολέμωνα καὶ ὑπὲρ
θαῦμα ἄγων· Ἀθήνησι μὲν γὰρ διαπρεπῶς ἀγω- 20
νισάμενος τὸν περὶ τῶν τροπαίων ἀγῶνα καὶ θαυ-
μαζόμενος ἐπὶ τῇ φορᾷ τοῦ λόγου „τὴν Πολέμωνος“
ἔφη „μελέτην ἀνάγνωτε καὶ εἴσεσθε ἄνδρα.“ Ὀλυμ-
πίασι δὲ βοησάσης ἐπ’ αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος „εἰς ὥς
Δημοσθένης,“ „εἶθε γὰρ“ ἔφη „ὥς ὁ Φρύξ,“ τὸν 25
Πολέμωνα ὥδε ἐπονομάζων, ἐπειδὴ τότε ἡ Λαοδίκεια
τῇ Φρυγίᾳ συνετάττετο. Μάρκου δὲ τοῦ αὐτοκρά-
τορος πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „τί σοι δοκεῖ ὁ Πολέμων;
στήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἡρώδης

„ἵππων μ’“

30

ἔφη

„ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.“

ἐνδεικνύμενος δὴ τὸ ἐπίκροτον καὶ τὸ ὑψηλὸς τῶν λόγων. ἐρομένου δὲ αὐτὸν καὶ Βάρου τοῦ ὑπάτου, τίσι καὶ διδασκάλοις ἐχρήσατο, „τῷ δεῖνι μὲν καὶ τῷ δεῖνι“ ἔφη „παιδευόμενος, Πολέμωνι δὲ ἤδη
5 παιδεύων.“

VIII

Φησὶν ὁ Πολέμων ἠκροᾶσθαι καὶ Δίωνος ἀποδημίαν ὑπὲρ τούτου στείλας ἐς τὸ τῶν Βιθυνῶν ἔθνος. ἔλεγε δὲ ὁ Πολέμων τὰ μὲν τῶν καταλογάδην ὥμοις δεῖν ἐκφέρειν, τὰ δὲ τῶν ποιητῶν
10 ἀμάξαις.

Κάκεινα τῶν Πολέμωνι τιμὴν ἐχόντων· ἤριζεν ἡ Σμύρνα ὑπὲρ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἐπ’ αὐτοῖς δικαίων, ξύνδικον πεποιημένη τὸν Πολέμονα ἐς τέρεμα ἤδη τοῦ βίου ἦκοντα. ἐπεὶ δὲ ἐν ὁρμῇ τῆς
15 ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδημίας ἐτελεύτησεν, ἐγένετο μὲν ἐπ’ ἄλλοις ξυνδίοις ἡ πόλις, πονηρῶς δὲ αὐτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ δικαστηρίῳ διατιθεμένων τὸν λόγον 540 βλέψας ὁ αὐτοκράτωρ ἐς τοὺς τῶν Σμυρναίων ξυνηγόρους „οὐ Πολέμων“ εἶπεν „τουτοῦ τοῦ ἀγῶνος
20 ξύνδικος ὑμῖν ἀπεδέδεικτο;“ „ναί,“ ἔφασαν „εἰ γε τὸν σοφιστὴν λέγεις.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ „ἴσως οὖν“ ἔφη „καὶ λόγον τινὰ ξυνέγραψεν ὑπὲρ τῶν δικαίων, οἷα δὴ ἐπ’ ἐμοῦ τε ἀγωνιούμενος καὶ ὑπὲρ τηλικούτων.“ „ἴσως,“ ἔφασαν, ὦ βασιλεῦ, „οὐ μὴν ἡμῖν
25 γε εἰδέναι.“ καὶ ἔδωκεν ἀναβολὰς ὁ αὐτοκράτωρ τῇ δίκῃ, ἔστ’ ἂν διακομισθῇ ὁ λόγος, ἀναγνωσθέντος δὲ ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ’ αὐτὸν ἐψηφίσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπῆλθεν ἡ Σμύρνα τὰ πρωτεῖα νικῶσα καὶ τὸν Πολέμονα αὐτοῖς ἀναβεβιωκέναι
30 φάσκοντες.

232 IX

Ἐπεὶ δὲ ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιομνημόνευτα οὐ μόνον τὰ μετὰ σποιδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν

ταῖς παιδιαῖς, ἀναγράψω καὶ τοὺς ἀστεισμοὺς τοῦ
Πολέμωνος, ὥς μηδὲ οὗτοι παραλελειμμένοι φαί-
νοιντο. μειράκιον Ἰωνικὸν ἐτρώφα κατὰ τὴν Σμύρ-
ναν ὑπὲρ τὰ Ἰώνων ἦθη, καὶ ἀπώλλυ αὐτὸ πλοῦτος
βαθύς, ὅσπερ ἐστὶ πονηρὸς διδάσκαλος τῶν ἀκολά- 5
στων φύσεων. ὄνομα μὲν δὴ τῷ μειρακίῳ Οὔαρος,
διεφθορὸς δὲ ὑπὸ κολάκων ἐπεπείκει αὐτὸ ἐαυτό,
ὥς καλῶν τε εἶη ὁ κάλλιστος καὶ μέγας ὑπὲρ τοὺς
εὐμήκεις καὶ τῶν ἀμφὶ παλαιστραν γενναιότατός τε
καὶ τεχνικώτατος καὶ μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλ- 10
λεσθαι αὐτοῦ ἥδιον, ὁπότε πρὸς τὸ ἄδειν τράποιτο.
παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν σοφιστῶν ᾤετο,
παριππεῦσαι γὰρ (ἂν) καὶ τὰς ἐκείνων γλώττας,
ὁπότε μελετῶν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐμελέτα, καὶ οἱ δανει-
ζόμενοι παρ' αὐτοῦ χρήματα τὸ καὶ μελετῶντος 15
ἀκροάσασθαι προσέγραφον τῷ τόκῳ. ὑπήγετο δὲ
καὶ ὁ Πολέμων τῷ δασμῷ τούτῳ νέος ὢν ἔτι καὶ
541 οὐπω νοσῶν, δεδάνειστο γὰρ παρ' αὐτοῦ χρήματα.
καὶ ἐπεὶ μὴ ἐθεράπευε, μηδὲ ἐς τὰς ἀκροάσεις ἐφοίτα,
χαλεπὸν ἦν τὸ μειράκιον καὶ ἠπείλει τύπους. οἱ δὲ 20
τύποι γράμματα εἰσὶν ἀγορᾶς, ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ
οὐκ ἀποδιδόντι. αἰτιωμένων οὖν τὸν Πολέμωνα τῶν
οἰκείων, ὥς ἀηδὴ καὶ δύστροπον, εἰ παρὸν αὐτῷ
μὴ ἀπαιτεῖσθαι καὶ τὸ μειράκιον ἐκκαρπουῖσθαι
παρέχοντα αὐτῷ νεῦμα εὖνουν μὴ ποιεῖ τοῦτο, ἀλλ' 25
ἐκκαλεῖται αὐτὸ καὶ παροξύνει, τοιαῦτα ἀκούων
ἀπήντησε μὲν ἐπὶ τὴν ἀκροάσιν, ἐπεὶ δὲ ἐς δαίλην
ἦδη ὀψίαν τὰ τῆς μελέτης αὐτῷ προὔβαινε καὶ
οὐδεὶς ὅρμος ἐφαίνετο τοῦ λόγου, σολοικισμῶν τε καὶ
βαρβαρισμῶν καὶ ἐναντιώσεων πλέα ἦν πάντα, ἀνα- 30
πηδήσας ὁ Πολέμων καὶ ὑποσχὼν τὰ χεῖρε „Οὔαρε“,
εἶπεν „φέρε τοὺς τύπους.“ ληστὴν δὲ πολλαῖς αἰτίαις

ἐαλωκότα στρεβλοῦντος ἀνθυπάτου καὶ ἀπορεῖν
 φάσκοντος, τίς γένοιτ' ἂν ἐπ' αὐτῷ τιμωρία τῶν
 εἰργασμένων ἀξία, παρατυχῶν ὁ Πολέμων, „κέλευ-
 σον“ ἔφη „αὐτὸν ἀρχαῖα ἐκμανθάνειν.“ καίτοι
 5 γὰρ πλεῖστα ἐκμαθὼν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὅμως ἐπι-
 πονώτατον ἠγρεῖτο τῶν ἐν ἀσκήσει τὸ ἐκμανθάνειν.
 ἰδὼν δὲ μονόμαχον ἰδρῶτι ῥεόμενον καὶ δεδιότα
 τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα „οὕτως“ εἶπεν „ἀγω-
 νιάς, ὥς μελετᾶν μέλλων.“ σοφιστῇ δὲ ἐντυχῶν
 10 ἀλλὰντας ὠνούμενον καὶ μαινίδας καὶ τὰ εὐτελεῖ
 ὄψα „ὦ λῶστε,“ εἶπεν „οὐκ ἔστι τὸ Δαρείου καὶ
 Ξέρξου φρόνημα καλῶς ὑποκρίνασθαι ταῦτα σιτου-
 μένω.“ Τιμοκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου πρὸς αὐτὸν
 εἰπόντος, ὥς λάλον χρῆμα ὁ Φαβωρίνος γένοιτο,
 15 ἀστειότατα ὁ Πολέμων „καὶ πᾶσα“ ἔφη „γραῦς“ τὸ
 εὐνουχῶδες αὐτοῦ διασκώπτων. ἀγωνιστοῦ δὲ τραγω-
 δίας ἐν τοῖς κατὰ τὴν Σμύρναν Ὀλυμπίοις τὸ „ὦ
 Ζεῦ“ ἐς τὴν γῆν δείξαντος, τὸ δὲ „καὶ γὰρ“ ἐς τὸν
 οὐρανὸν ἀνασχόντος, προκαθήμενος τῶν Ὀλυμπίων 542
 20 ὁ Πολέμων ἐξέωσεν αὐτὸν τῶν ἄθλων εἰπὼν „οὗτος
 τῇ χειρὶ ἐσολοίκισεν.“ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, ἀπό-
 χρη γὰρ καὶ ταῦτα τὸ ἐπίχαρι τοῦ ἀνδρὸς δηλῶσαι.
 Ἡ δὲ ἰδέα τῶν Πολέμωνος λόγων θερμὴ καὶ
 ἐναγώνιος καὶ τορὸν ἠχοῦσα, ὥσπερ ἡ Ὀλυμπιακὴ
 25 σάλπιγξ, ἐπιπρέπει δὲ αὐτῇ καὶ τὸ Δημοσθενικὸν
 τῆς γνώμης, καὶ ἡ σεμνολογία οὐχ ὑπτία, λαμπρὰ
 δὲ καὶ ἔμπνους, ὥσπερ ἐκ τρίποδος. διαμαρτάνουσι
 μέν(τοι) τοῦ ἀνδρὸς φάσκοντες αὐτὸν τὰς μὲν ἐπι-
 φορὰς ἀριστα σοφιστῶν μεταχειρίσασθαι, τὰς δὲ
 30 ἀπολογίας ἥττον, ἐλέγχει γὰρ τὸν λόγον τοῦτον ὥς
 οὐκ ἀληθῆ καὶ ἡ δεῖνα μὲν καὶ ἡ δεῖνα τῶν ὑποθέ-
 σεων, ἐν αἷς ἀπολογεῖται, μάλιστα δὲ ὁ Δημοσθένης

ὁ τὰ πεντήκοντα τάλαντα ἐξομνύμενος. ἀπολογίαν γὰρ οὕτω χαλεπὴν διαθέμενος ἤρκεσε τῷ λόγῳ ξὺν περιβολῇ καὶ τέχνῃ. τὴν αὐτὴν ὁρῶ διαμαρτίαν καὶ περὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτὸν ἐκφέρεσθαι τῶν ἐσχηματισμένων ὑποθέσεων εἰργόμενον τοῦ δρόμου, καθάπερ ἐν δυσχωρίᾳ ἵππον, παραιτούμενόν τε αὐτὰς τὰς Ὀμηρείδους γνώμας εἰπεῖν

„ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλῃσιν,

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν. ἄλλο δὲ εἶπῃ·.

ταῦτα γὰρ ἴσως ἔλεγεν αἰνιττόμενος καὶ παραδηλῶν τὸ δύστροπον τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ἄριστα δὲ κἀκεῖνα ἠγωνίσατο, ὥς δηλοῦσιν ὃ τε μοιχὸς ὁ ἐκκεκαλυμμένος καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ ἀξιῶν ἀποθνήσκειν ἐπὶ Σωκράτει καὶ ὁ Σόλων ὁ αἰτῶν ἀπαλείφειν τοὺς νόμους λαβόντος τὴν φρουρὰν τοῦ Πεισιστράτου καὶ οἱ Δημοσθένεις τρεῖς, ὁ μετὰ Χαιρώνειαν προσάγων ἑαυτὸν καὶ ὁ δοκῶν θανάτου ἑαυτῷ τιμᾶσθαι ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις καὶ ὁ ξυμβουλεύων ἐπὶ τῶν τριήρων φεύγειν ἐπιόντος μὲν Φιλίππου, νόμον δὲ Αἰσχίνου κεκυρωκότος ἀποθνήσκειν τὸν πολέμου μνημονεύσαντα. ἐν γὰρ ταύταις μάλιστα τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ σχῆμα προηγμένων ἡνία τε ἐμβέβληται τῷ λόγῳ καὶ τὸ ἐπαμφοτέρον αἰ διάνοιαι σώζουσιν.

Ἰατροῖς δὲ θαμὰ ὑποκείμενος λιθιῶντων αὐτῷ τῶν ἄρθρων παρεκελεύετο αὐτοῖς ὀρύττειν καὶ τέμνειν τὰς Πολέμωνος λιθοτομίας. Ἡρώδῃ δὲ ἐπιστέλλων ὑπὲρ τῆς νόσου ταύτης ὥδε ἐπέστειλεν· „δεῖ εἰς θίειν, χεῖρας οὐκ ἔχω· δεῖ βαδίζειν, πόδες οὐκ εἰσὶ μοι· δεῖ ἀλγεῖν, τότε καὶ πόδες εἰσὶ μοι καὶ χεῖρες.“

30

Ἐτελεύτα μὲν περὶ τὰ ἕξ καὶ πεντήκοντα ἔτη, τὸ δὲ μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦτο ταῖς μὲν ἄλλαις

ἐπιστήμας γήρως ἀρχή, σοφιστῇ δὲ νεότης ἔτι, γηράσκουσα γὰρ ἤδε ἡ ἐπιστήμη σοφίαν ἀρτύνει. τάφος δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Σμύρναν οὐδεὶς, εἰ καὶ πλείους λέγονται· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ τῆς
 5 Ἀρετῆς ἱεροῦ ταφῆναι αὐτόν, οἱ δὲ οὐ πόρρω τούτου ἐπὶ θαλάττῃ, νεῶς δὲ τίς ἐστι βραχὺς καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ Πολέμωνος ἐσταλμένον, ὥς ἐπὶ τῆς τριήρους ὠργίαζεν, ὑφ' ᾧ κεῖσθαι τὸν ἄνδρα, οἱ δὲ ἐν τῇ τῆς οἰκίας αὐλῇ ὑπὸ τοῖς χαλκοῖς ἀνδριᾶσιν.
 10 ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων ἀληθές, εἰ γὰρ ἐτελεύτα κατὰ τὴν Σμύρναν, οὐδενὸς ἂν τῶν θαυμασίων παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἀπηξιώθη τὸ μὴ οὐκ ἐν αὐτῷ κεῖσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνα ἀληθέστερα, κεῖσθαι μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Λαοδικείᾳ παρὰ τὰς Συρίας πύλας, οὗ δὴ καὶ τῶν
 15 προγόνων αὐτοῦ θῆκαι, ταφῆναι δὲ αὐτὸν ζῶντα ἔτι, τουτὶ γὰρ τοῖς φιλτάτοις ἐπισκῆψαι, κείμενόν τε ἐν τῷ σήματι παρακελεύεσθαι τοῖς συγκλείουσι τὸν
 544 τάφον „ἐπαγε, ἐπαγε, μὴ γὰρ ἴδοι με σιωπῶντα ἥλιος.“ πρὸς δὲ τοὺς οἰκείους ὀλοφυρομένους αὐτὸν
 20 ἀνεβόησε· „δότε μοι σῶμα καὶ μελετήσομαι.“

4 Μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος, οἱ γὰρ ἐπ' αὐτῷ γενόμενοι ξυγγενεῖς μὲν, οὐ μὴν οἷοι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν ἐξετάζεσθαι, πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, περὶ οὗ μικρὸν ὕστερον λέξω.

25 κς'. Μηδὲ Σεκούνδου τοῦ Ἀθηναίου ἀμνημονώμεν, ὃν ἐκάλουν ἐπίουρόν τινας ὥς τέκτονος παῖδα. Σεκούνδος τοίνυν ὁ σοφιστὴς γινῶναι μὲν περικτός, ἐρμηνεύσαι δὲ ἀπέριτος, Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύ-
 30 οντι ἤδη, ὅθεν ὁ Ἡρώδης διετώθασεν αὐτὸν ἐκεῖνο ἐπιλέγων·

„καὶ κερამεὺς κερამεῖ κοτέει καὶ ρήτορι τέκτων“,

ἀλλ' ἀποθανόντι καὶ λόγον ἐπεφθέγγετο καὶ δάκρυα
ἐπέδωκε καίτοι γηραιῷ τελευτήσαντι.

545 Μνήμης δὲ ἄξια τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ πλείω
μὲν, μάλιστα δὲ ἦδε ἡ ὑπόθεσις· „ὁ ἄρξας στά-
σεως ἀποθνήσκειτω καὶ ὁ παύσας στάσιν 5
ἔχέτω δωρεάν· ὁ αὐτὸς καὶ ἄρξας καὶ παύ-
σας αἰτεῖ τὴν δωρεάν.“ τήνδε τὴν ὑπόθεσιν
ᾧδε ἐβραχυλόγησεν· „οὐκοῦν“ ἔφη „τί πρό-
τερον; τὸ κινῆσαι στάσιν. τί δεύτερον; τὸ
παῦσαι. δοὺς οὖν τὴν ἐφ' οἷς ἡδίκηεις τιμω- 10
ρίαν, τὴν ἐφ' οἷς εὖ πεποίηκας δωρεάν,
εἰ δύνασαι, λάβε.“ τοιόσδε μὲν ὁ ἀνὴρ οὗτος,
τέθαιπται δὲ πρὸς τῇ Ἐλευσίνῃ ἐν δεξιᾷ τῆς Μέγα-
ράδε ὁδοῦ.

B'.

α'. Περὶ δὲ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου τάδε χρὴ 15
εἰδέναι· ὁ σοφιστὴς Ἡρώδης ἐτέλει μὲν ἐκ πατέρων
ἐς τοὺς δισυνπάτους, ἀνέφερε δὲ ἐς τὸν τῶν Αἰακί-
546 δῶν, οὓς ξυμμάχους ποτὲ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τὸν Πέρσην
ἐποιεῖτο, ἀπηξίου δὲ οὐδὲ τὸν Μιλτιάδην, οὐδὲ τὸν
Κίμωνα, ὥς ἄνδρε ἀρίστῳ καὶ πολλοῦ ἀξίῳ Ἀθη- 20
547 ναίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι περὶ τὰ Μηδικά,
ὁ μὲν γὰρ ἤρξε τροπαίων Μηδικῶν, ὁ δὲ ἀπήτησε
δίκας τοὺς βαρβάρους ὧν μετὰ ταῦτα ὕβρισαν.

Ἄριστα δὲ ἀνθρώπων πλούτῳ ἐχρήσατο. τουτὶ
δὲ μὴ τῶν εὐμεταχειρίστων ἡγώμεθα, ἀλλὰ τῶν παγ- 25
χαλέπων τε καὶ δυσκόλων, οἱ γὰρ πλούτῳ μεθύοντες

ὑβριν τοῖς ἀνθρώποις ἐπαντλοῦσιν. προσδιαβάλλουσι
 δὲ ὥς καὶ τυφλὸν τὸν πλοῦτον, ὃς εἰ καὶ τὸν ἄλλον
 χρόνον ἐδόκει τυφλός, ἀλλ' ἐπὶ Ἡρώδου ἀνέβλεψεν,
 ἔβλεψε μὲν γὰρ ἐς φίλους, ἔβλεψε δὲ ἐς πόλεις.
 5 ἔβλεψε δὲ ἐς ἔθνη, πάντων περιωπὴν ἔχοντος τοῦ
 ἀνδρὸς καὶ θησαυρίζοντος τὸν πλοῦτον ἐν ταῖς τῶν
 10 μετεχόντων αὐτοῦ γνάμαις. ἔλεγε γὰρ δὴ, ὥς προσ-
 ἦκοι τὸν ὀρθῶς πλούτῳ χρώμενον τοῖς μὲν δεομέ-
 νοις ἐπαρκεῖν, ἵνα μὴ δέωνται, τοῖς δὲ μὴ δεομένοις,
 15 ἵνα μὴ δεηθῶσιν, ἐκάλει τε τὸν μὲν ἀσύμβολον
 πλοῦτον καὶ φειδοῖ κεκολασμένον νεκρὸν πλοῦτον,
 τοὺς δὲ θησαυρούς, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ χρήματα
 ἔνιοι, πλούτου δεσποτήρια, τοὺς δὲ καὶ θύειν ἀξι-
 οῦντας ἀποθέτοις χρήμασιν Ἀλωάδας ἐπωνόμαξε
 20 θύοντας Ἄρει μετὰ τὸ δῆσαι αὐτόν.

Πηγαὶ δὲ αὐτῷ τοῦ πλούτου πολλαὶ μὲν καὶ
 πολλῶν οἴκων, μέγισται δὲ ἢ τε πατρῷα καὶ ἢ
 μητρόθεν. ὁ μὲν γὰρ πάππος αὐτοῦ Ἰππαρχος ἐδη-
 μεύθη τὴν οὐσίαν ἐπὶ τυραννικαῖς αἰτίαις, ἃς Ἀθη-
 20 ναῖοι μὲν οὐκ ἐπῆγον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ οὐκ ἠγνόη-
 σεν, Ἀττικὸν δὲ τὸν μὲν ἐκείνου παῖδα, Ἡρώδου
 δὲ πατέρα οὐ περιεῖδεν ἢ Τύχῃ πένητα ἐκ πλουσίου
 γενόμενον, ἀλλ' ἀνέδειξεν αὐτῷ θησαυροῦ χρήμα
 ἀμύθητον ἐν μιᾷ τῶν οἰκιῶν, ἃς πρὸς τῷ θεάτρῳ
 25 ἐκέκτετο, οὗ διὰ μέγεθος εὐλαβῆς μᾶλλον ἢ περι-
 χαρῆς γενόμενος ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 ἐπιστολὴν ὧδε ξυγκειμένην. „θησαυρόν, ὃ 548
 βασιλεῦ, ἐπὶ τῆς ἐμαυτοῦ οἰκίας εὗρηκα·
 τί οὖν περὶ αὐτοῦ κελεύεις;“ καὶ ὁ αὐτοκρά-
 30 τωρ, Νερούας δὲ ἦρχε τότε, „χρῶ“ ἔφη „οἷς
 εὗρηκας.“ τοῦ δὲ Ἀττικοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας
 μείναντος καὶ γράψαντος ὑπὲρ ἑαυτὸν εἶναι τὰ τοῦ

θησαυροῦ μέτρα „καὶ παραχωρῶ“ ἔφη „τῷ ἔρμαίῳ, σὸν γὰρ ἐστίν.“ ἐντεῦθεν μέγας μὲν ὁ Ἀττικὸς, μείζων δὲ ὁ Ἡρώδης, πρὸς γὰρ τῷ πατρὶϊ πλούτῳ καὶ ὁ μητρῷος αὐτῷ πλοῦτος οὐ παρὰ πολὺ τούτου ἐπερρῶν.

5

III

Μεγαλοψυχία δὲ λαμπρὰ καὶ περὶ τὸν Ἀττικὸν τοῦτον· ἦρχε μὲν γὰρ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐλευθέρων πόλεων ὁ Ἡρώδης, ἰδὼν δὲ τὴν Τρωάδα βαλάνειων τε πονήρως ἔχουσαν καὶ γεῶδες ὕδωρ ἐκ φρεάτων ἀνιμῶντας ὀμβρίων τε ὑδάτων θήκας ὀρύτ-
 10 τουντας ἐπέστειλεν Ἀδριανῶ αὐτοκράτορι μὴ περιδεῖν πόλιν ἀρχαίαν καὶ εὐθάλαττον αὐχμῷ φθαρεῖσαν, ἀλλ' ἐπιδοῦναί σφισι τριακοσίας μυριάδας ἐς ὕδωρ, ὧν πολλαπλασίους ἤδη καὶ κώμαις ἐπιδεδώκοι. ἐπήνεσεν ὁ αὐτοκράτωρ τὰ ἐπεσταλμένα ὡς πρὸς
 15 τρόπου ἑαυτῷ ὄντα καὶ τὸν Ἡρώδην αὐτὸν ἐπέταξε τῷ ὕδατι. ἐπεὶ δὲ ἐς ἑπτακοσίας μυριάδας ἡ δαπάνη προὔβαινεν ἐπέστελλόν τε τῷ αὐτοκράτορι οἱ τὴν Ἀσίαν ἐπιτροπεύοντες, ὡς δεινὸν πεντακοσίων πόλεων φόρον ἐς μιᾶς πόλεως δαπανᾶσθαι κρήνην, ἐμέμψατο
 20 πρὸς τὸν Ἀττικὸν ὁ αὐτοκράτωρ ταῦτα, καὶ ὁ Ἀττικὸς μεγαλοφρονέστατα ἀνθρώπων „ὦ βασιλεῦ“, εἶπεν „ὑπὲρ μικρῶν μὴ παροξύνου, τὸ γὰρ ὑπὲρ τὰς τριακοσίας μυριάδας ἀναλωθὲν ἐγὼ μὲν τῷ νίῳ ἐπιδίδωμι, ὁ δὲ νιὸς τῇ πόλει ἐπιδίδωσι.“ καὶ αἱ
 25 διατῆται δέ, ἐν αἷς τῷ Ἀθηναίων δήμῳ κατέλειπε καθ' ἕκαστον ἔτος μυῖαν καθ' ἓνα, μεγαλοφροσύνην κατηγοροῦσι τοῦ ἀνδρός, ἣ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἐχορῆτο, ἑκατὸν μὲν βοῦς τῇ θεῷ θύων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ πολλά-
 30 κως, ἐστιῶν δὲ τῇ θυσίᾳ τὸν Ἀθηναίων δῆμον κατὰ φυλὰς καὶ γένη, ὁπότε δὲ ἦκοι Διονύσια καὶ κατίοι ἐς Ἀκαδημίαν τὸ τοῦ Διονύσου ἔδος, ἐν Κεραμεικῷ

236

ποτίζων ἄστούς ὁμοίως καὶ ξένους κατακειμένους ἐπὶ στιβάδων κιττοῦ.

Ἐπεὶ δὲ τῶν τοῦ Ἀττικοῦ διαθηκῶν ἐπεμνήσθην, ἀνάγκη καὶ τὰς αἰτίας ἀναγράψαι, δι' ἃς προσέ-
 5 κρουσεν Ἡρώδης Ἀθηναίους· εἶχον μὲν γὰρ αἱ δια-
 θῆκαι, ὥς εἶπον, ἔγραψε δὲ αὐτὰς ξυμβουλία
 τῶν ἀμφ' ἑαυτὸν ἀπελευθέρων, οἱ χαλεπὴν ὀρῶντες
 τὴν Ἡρώδου φύσιν ἀπελευθέροις τε καὶ δούλοις
 ἀποστροφὴν ἐποιοῦντο τοῦ Ἀθηναίων δήμου, ὥς
 10 τῆς δωρεᾶς αὐτοὶ αἰτιοί. καὶ ὅποια μὲν τῶν ἀπελευ-
 θέρων τὰ πρὸς τὸν Ἡρώδην, δηλούτω ἡ κατηγορία,
 ἣν πεποιήται σφῶν πᾶν κέντρον ἡρμένος τῆς ἑαυτοῦ
 γλώττης. ἀναγνωσθεισῶν δὲ τῶν διαθηκῶν ξυνέ-
 βησαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡρώδην πέντε μνᾶς
 15 αὐτὸν ἐξάπαξ ἐκάστω καταβάλλοντα πρίασθαι παρ'
 αὐτῶν τὸ μὴ αἰεὶ διδόναι· ἀλλ' ἐπεὶ προσήεσαν μὲν
 ταῖς τραπέζαις ὑπὲρ τῶν ὁμολογημένων, ἐπανεγι-
 γνώσκετο δὲ αὐτοῖς ξυμβόλαια πατέρων τε καὶ πάπ-
 πων ὥς ὀφειλόντων τοῖς Ἡρώδου γονεῦσιν ἀντιλο-
 20 γισμοῖς τε ὑπῆγοντο καὶ οἱ μὲν μικρὰ ἡριθμοῦντο, οἱ
 δὲ οὐδέν, οἱ δὲ συνείχοντο ἐπ' ἀγορᾶς ὥς καὶ ἀποδώ-
 σοντες, παρώξυνε ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ὥς ἡρπασ-
 μένους τὴν δωρεὰν καὶ οὐκ ἐπαύσαντο μισοῦντες,
 οὐδὲ ὁπότε τὰ μέγιστα εὐεργετεῖν ᾔετο. τὸ οὖν στάδιον
 25 ἔφασαν (εὖ) ἐπωνομάσθαι Παναθηναϊκόν, κατεσκευ-
 ᾶσθαι γὰρ αὐτὸ ἐξ ὧν ἀπεστεροῦντο Ἀθηναῖοι πάντες.
 Καὶ μὴν καὶ ἐλειτούργησεν Ἀθηναίοις τὴν τε
 ἐπώνυμον καὶ τὴν τῶν Πανελληνίων, στεφανωθεὶς
 δὲ καὶ τὴν τῶν Παναθηναίων „καὶ ὑμᾶς“, εἶπεν 550
 30 „ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἥξοντας καὶ
 τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους ὑποδέξομαι στα-
 δίῳ λίθου λευκοῦ.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸ στάδιον τὸ

ὑπὲρ τὸν Ἰλισσὸν ἔσω τεττάρων ἐτῶν ἀπετέλεσεν
 ἔργον ξυνθεὶς ὑπὲρ πάντα τὰ θαύματα, οὐδὲν γὰρ
 θέατρον αὐτῷ ἀμιλλᾶται. καὶ κεῖνα περὶ τῶν Πανα-
 θηναίων τούτων ἤκουον· πέπλον μὲν ἀνῆφθαι τῆς
 νεῶς ἡδὶω γραφῆς ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ, δραμεῖν 5
 δὲ τὴν ναῦν οὐχ ὑποξυγίων ἀρόντων, ἀλλ' ὑπογείοις
 μηχαναῖς ἐπολισθάνουσαν. ἐκ Κεραμεικοῦ δὲ ἄρασαν
 χιλίᾳ κώπῃ ἀφεῖναι ἐπὶ τὸ Ἐλευσίνιον καὶ περιβα-
 λοῦσαν αὐτὸ παραμεῖψαι τὸ Πελασγικὸν κομιζομένην
 τε παρὰ τὸ Πύθιον ἐλθεῖν, οἷ νῦν ὥρμισται. τὸ δὲ 10
 ἐπὶ θάτερα τοῦ σταδίου νεῶς ἐπέχει Τύχης καὶ
 ἄγαλμα ἐλεφάντινον ὡς κυβερνώσης πάντα. μετε-
 κόσμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίων ἐφήβους ἐς τὸ νῦν
 σχῆμα χλαμύδας πρωτὸς ἀμφιέσας λευκάς, τέως γὰρ
 δὴ μελαίνας ἐνημμένοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθηντο 15
 καὶ τὰς πομπὰς ἔπεμπον πενθούντων δημοσίᾳ τῶν
 Ἀθηναίων τὸν κήρυκα τὸν Κοπρέα, ὃν αὐτοὶ ἀπέκ-
 τειναν τοὺς Ἡρακλείδας τοῦ βωμοῦ ἀποσπῶντα.
 51 ἀνέθηκε δὲ Ἡρώδης Ἀθηναίοις καὶ τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ
 θέατρον κέδρου ξυνθεὶς τὸν ὄροφον, ἣ δὲ ὕλη καὶ ἐν 20
 ἀγαλματοποιαῖς σπουδαία· δύο μὲν δὴ ταῦτα Ἀθή-
 νησιν, ἃ οὐχ ἐτέρωθι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἀξιούσθω δὲ
 λόγου καὶ τὸ ὑπωρόφιον θέατρον, ὃ ἐδείματο Κοριν-
 θίοις, παρὰ πολὺ μὲν τοῦ Ἀθήνησιν, ἐν ὀλίγοις δὲ
 τῶν παρ' ἄλλοις ἐπαινουμένων, καὶ τὰ Ἰσθμοῖ ἀγάλ- 25
 ματα ὃ τε τοῦ Ἰσθμίου κολοσσὸς καὶ ὁ τῆς Ἀμφι-
 τρίτης καὶ τὰ ἄλλα, ὧν τὸ ἱερὸν ἐνέπλησεν, οὐδὲ
 τὸν τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. ἀνέθηκε
 δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον καὶ τῷ Διὶ τὸ
 ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ, Θετταλοῖς τε καὶ τοῖς περὶ 30
 Μηλιακὸν κόλπον Ἑλλησι τὰς ἐν Θερμοπύλαις
 κολυμβήθρας τοῖς νοσοῦσι παιωνίους. ᾤκισε δὲ καὶ

τὸ ἐν τῇ Ἠπείρῳ Ὀρικὸν ὑποδεδωκὸς ἤδη καὶ τὸ ἐν
 τῇ Ἰταλίᾳ Κανύσιον ἡμερώσας ὕδατι μάλα τούτου
 δεόμενον, ὤνησε δὲ καὶ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Πελο-
 I ποννήσῳ καὶ Βοιωτίᾳ πόλεις ἄλλο ἄλλην. καὶ τοσοῦ-
 5 τος ὢν ἐν μεγαλουργίᾳ μέγα οὐδὲν εἰργάσθαι ᾔετο,
 ἐπεὶ μὴ τὸν Ἰσθμὸν ἔτεμεν, λαμπρὸν ἡγούμενος
 ἡπειρον ἀποτεμεῖν καὶ πελάγη ξυνάψαι διττὰ καὶ
 (ἐς) περίπλουν σταδίων ἕξ καὶ εἴκοσι θαλάττης
 ξυνελεῖν μήκη. καὶ τούτου ἦρα μὲν, οὐκ ἐθάρρει δὲ
 10 αὐτὸ αἰτεῖν ἐκ βασιλέως, ὥς μὴ διαβληθεῖη διανοίας
 δοκῶν ἄπτεσθαι, ἢ μηδὲ Νέρων ἤρκεσεν. ἐξελάλησε
 δὲ αὐτὸ ᾧδε· ὥς γὰρ ἐγὼ Κτησιδήμου τοῦ Ἀθηναίου 552
 ἤκουον, ἦλαννε μὲν τὴν ἐπὶ Κορίνθου ὁ Ἡρώδης
 ξυγκαθημένου τοῦ Κτησιδήμου, γενόμενος δὲ κατὰ
 15 τὸν Ἰσθμὸν „Πόσειδον“, εἶπεν „βούλομαι μὲν, ξυγ-
 χωρήσει δὲ οὐδεὶς.“ θαυμάσας οὖν ὁ Κτησιδῆμος
 τὸ εἰρημένον ἤρετο αὐτὸν τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. καὶ
 ὁ Ἡρώδης „ἐγὼ“ ἔφη „πολὺν χρόνον ἀγωνίζομαι
 σημεῖον ὑπολείπεσθαι τοῖς μετ’ ἐμὲ ἀνθρώποις δια-
 20 νοίας δηλούσης ἄνδρα καὶ οὐπὼ δοκῶ μοι τῆς δόξης
 ταύτης τυγχάνειν.“ ὁ μὲν δὲ Κτησιδῆμος ἐπαίνους
 διῆει τῶν τε λόγων αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων ὥς οὐκ
 ἐχόντων ὑπερβολὴν ἐτέρῳ, ὁ δὲ Ἡρώδης „φθαρτὰ“
 ἔφη „λέγεις ταῦτα, καὶ γὰρ ἐστὶ χρόνῳ ἀλωτὰ, καὶ
 25 τοὺς λόγους ἡμῶν τοιχωρυχοῦσιν ἕτεροι ὁ μὲν τὸ
 μεμφόμενος, ὁ δὲ τό, ἢ δὲ τοῦ Ἰσθμοῦ τομὴ ἔργον
 ἀθάνατον καὶ ἀπιστούμενον τῇ φύσει, δοκεῖ γάρ μοι
 τὸ ῥῆξαι τὸν Ἰσθμὸν Ποσειδῶνος δεῖσθαι ἢ ἀνδρός.“
 II Ὀν (δ’) ἐκάλουν οἱ πολλοὶ Ἡρώδου Ἡρακλέα,
 30 νεανίας οὗτος ἦν ἐν ὑπῆνυ πρώτῃ Κελτῷ μεγάλῳ
 ἴσος καὶ ἐς ὀκτὼ πόδας τὸ μέγεθος. διαγράφει δὲ
 αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν

ἐπιστολῶν, κομᾶν τε ξυμμέτρως καὶ τῶν ὀφρῦων
λασίως ἔχειν, ἃς καὶ ξυμβάλλειν ἀλλήλαις οἶον μίαν,
χαροπὴν τε ἀκτινα ἐκ τῶν ὀμμάτων ἐκδίδοσθαι παρε-
χομένην τι ὀρυγῆς ἤθος καὶ γρυπὸν εἶναι καὶ εὐτρα-
φῶς ἔχοντα τοῦ ἀνέχενος, τουτὶ δὲ ἐκ πόνων ἦκειν 5
αὐτῷ μᾶλλον ἢ σίτου. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ στέρνα
εὐπαγῇ καὶ ξὺν ὄρεα κατεσκληρότα, καὶ κνήμην 238
μικρὸν ἐς τὰ ἔξω κυρτουμένην καὶ παρῆχουσιν τῇ
βάσει τὸ εὖ βεβηκέναι. ἐνῆφθαι δὲ αὐτὸν καὶ δορὰς
λύκων, ῥαπτὸν ἔσθημα, ἄθλους τε ποιεῖσθαι τοὺς 10
ἀγρίους τῶν συῶν καὶ τοὺς θῶας καὶ τοὺς λύκους
καὶ τῶν ταύρων τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ ὠτειλὰς δὲ
δεικνύναι τούτων τῶν ἀγώνων. γενέσθαι δὲ τὸν
Ἡρακλέα τοῦτον οἱ μὲν γηγενῇ φασιν ἐν τῷ Βοιωτίῳ
δήμῳ, Ἡρώδης δὲ ἀκοῦσαι λέγοντός φησιν, ὥς μήτηρ 15
μὲν αὐτῷ γένοιτο γυνὴ [βουκόλος] οὕτω τι ἐπερω-
μένη, ὥς βουκολεῖν, πατήρ δὲ Μαραθῶν, οὗ τὸ ἐν
Μαραθῶνι ἄγαλμα, ἔστι δὲ ἥρως γεωργός. ἤρετό τε
τὸν Ἡρακλέα τοῦτον ὁ Ἡρώδης, εἰ καὶ ἀθάνατος
εἶη, ὁ δὲ „θνητοῦ“ ἔφη „μακροημερώτερος.“ ἤρετο 20
αὐτὸν καὶ ὅ τι σιτοῖτο. ὁ δὲ „γαλακτοφαγῶ“ ἔφη
„τὸν πλείω τοῦ χρόνου καὶ με βόσκουσιν αἰγές τε
καὶ ποιμένες τῶν τε βοῶν καὶ τῶν ἵππων αἱ τοκάδες,
ἐκδίδονται δέ τι καὶ θηλῆς ὄνων γάλα εὐποτόν τε καὶ
κουφόν, ἐπειδὴν δὲ ἀλφίτοις προσβάλλω, δέκα 25
σιτοῦμαι χολνικας, καὶ ξυμφέρουσί μοι τὸν ἔρανον
τοῦτον γεωργοὶ Μαραθῶνιοί τε καὶ Βοιωτίοι, οἱ με
καὶ Ἀγαθίωνα ἐπονομάζουσιν, ἐπειδὴ καὶ εὐξύμβολος
αὐτοῖς φαίνομαι.“ „τὴν δὲ δὴ γλῶτταν“ ἔφη ὁ
Ἡρώδης „πῶς ἐπαιδεύθης καὶ ὑπὸ τίνων; οὐ γάρ 30
μοι τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.“ καὶ ὁ Ἀγαθίων „ἡ
μεσογεία“ ἔφη „τῆς Ἀττικῆς ἀγαθὸν διδασκαλεῖον

ἀνδρὶ βουλομένῳ διαλέγεσθαι, οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ
 ἄστει Ἀθηναῖοι μισθοῦ δεχόμενοι Θράκια καὶ Πον-
 τικὰ μειράκια καὶ ἐξ ἄλλων ἐθνῶν βαρβάρων ξυνερ-
 ρηκότες παραφθείρονται παρ' αὐτῶν τὴν φωνὴν
 5 μᾶλλον ἢ ξυμβάλλονται τι αὐτοῖς ἐς εὐγλωττίαν, ἢ
 μεσογεία δὲ ἄμικτος βαρβάρους οὐσα ὑγιαίνει αὐτοῖς
 ἢ φωνὴ καὶ ἢ γλῶττα τὴν ἄκραν Ἀτθίδα ἀποψάλλει.
 „πανηγύρει δὲ“ ἢ δ' ὁ Ἡρώδης „παρέτυχες“; καὶ
 ὁ Ἀγαθίων „τῇ γε Πυθοῖ“ ἔφη „οὐκ ἐπιμιγνύς τῷ
 10 ὁμίλῳ, ἀλλ' ἐκ περιωπῆς τοῦ Παρνασοῦ ἀκούων τῶν
 τῆς μουσικῆς ἀγωνιστῶν, ὅτε Παμμένης ἐπὶ τραγω-
 δία ἐθανυμάσθη, καὶ μοι ἔδοξαν οἱ σοφοὶ Ἕλληνες 554
 οὐ χρηστὸν πρᾶγμα ἐργάζεσθαι τὰ τῶν Πελοπιδῶν
 καὶ τὰ τῶν Λαβδακιδῶν κακὰ ξὺν ἡδονῇ ἀκούοντες,
 15 ξύμβουλοι γὰρ σχετλίων ἔργων μῦθοι μὴ ἀπιστού-
 μενοι.“ φιλοσοφοῦντα δὲ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἡρώδης
 ἤρετο καὶ περὶ τῆς γυμνικῆς ἀγωνίας ὅπως γινώ-
 σκοι, καὶ ὅς „ἐκείνων“ ἔφη „καταγελῶ μᾶλλον ὁρῶν
 τοὺς ἀνθρώπους διαγωνιζομένους ἀλλήλοις παγκρά-
 20 τιον καὶ πυγμὴν καὶ δρόμον καὶ πάλην καὶ στεφα-
 νομένους ὑπὲρ τούτου· στεφανούσθω δὲ ὁ μὲν
 δρομικὸς ἀθλητὴς ἔλαφον παρελθὼν ἢ ἵππον, ὁ δὲ
 τὰ βαρύτερα ἀσκῶν ταύρω συμπλακεῖς ἢ ἄρκτῳ, ὃ
 ἐγὼ ὁσημέραι πράττω μέγαν ἀθλον ἀφηρημένης μοι
 25 τῆς τύχης, ἐπεὶ μηκέτι βόσκει λέοντας Ἀκαρνανία.“
 ἀγασθεῖς οὖν ὁ Ἡρώδης ἐδεῖτο αὐτοῦ ξυσσιτῆσαί οἱ.
 39 καὶ ὁ Ἀγαθίων „αὔριον“ ἔφη „ἀφίξομαί σοι κατὰ
 μεσημβρίαν ἐς τὸ τοῦ Κανώβου ἱερὸν, ἔστω δέ σοι
 κρατὴρ ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῷ ἱερῷ γάλακτος πλέως,
 30 ὃ μὴ γυνὴ ἤμελξεν.“ καὶ ἀφίκετο μὲν ἐς τὴν
 ὑστεραίαν καθ' ὃν ὠμολόγησε καιρὸν, τὴν δὲ ῥίνα
 ἐρείσας ἐς τὸν κρατῆρα „οὐ καθαρὸν“ ἔφη „τὸ γάλα,

προσβάλλει γάρ με χεῖρ γυναικός.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀπῆλθε μὴ ἐπισπασάμενος τοῦ γάλακτος. ἐπιστήσας οὖν ὁ Ἡρώδης τῷ περὶ τῆς γυναικὸς λόγῳ ἐπεμψεν ἐς τὰ ἐπαύλια τοὺς ἐπισκεψομένους τάληθές, καὶ μαθὼν αὐτὸ οὕτως ἔχον ξυνῆκεν, ὥς δαιμονία φύσις 5 εἴη περὶ τὸν ἄνδρα.

Οἱ δὲ ποιούμενοι κατηγορίαν τῶν Ἡρώδου χει- VII
ρῶν ὥς ἐπενεχθεῖσιν Ἀντωνίνῳ ἐν τῇ Ἰδῇ τῷ ὄρει κατὰ χρόνους, οὓς ὁ μὲν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, ὁ δὲ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἥρχον, ἡγνοηκέναι μοι 10
555 δοκοῦσι τὸν Δημοστράτου πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλεῖστα διαβάλλων αὐτὸν οὐδαμοῦ τῆς παροινίας ταύτης ἐπεμνήσθη, ἐπεὶ μηδὲ ἐγένετο. ὠτισμὸς μὲν γάρ τις αὐτοῖς ξυνέπεσεν, ὥς ἐν δυσχωρίᾳ καὶ στενοῖς, αἱ δὲ χεῖρες οὐδὲν παρηνόμησαν, ὥστε 15
οὐκ ἂν παρῆκεν ὁ Δημόστρατος διελθεῖν αὐτὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἡρώδην δίκη πικρῶς οὕτω καθαψά-
μενος τοῦ ἀνδρός, ὥς διαβάλλειν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπαινούμενα.

Ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἡρώδην καὶ φόνου δίκη ᾧδε 20
ξυντεθεῖσα· κύειν μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα Ῥήγιλλαν ὄγδοόν που μῆνα, τὸν δὲ Ἡρώδην οὐχ ὑπὲρ μεγάλων Ἀλκιμέδοντι ἀπελευθέρῳ προστάξαι τυπτῆσαι αὐτήν, πληγεῖσαν δὲ ἐς τὴν γαστέρα τὴν γυναῖκα ἀποθανεῖν ἐν ὧμῳ τῷ τόκῳ. ἐπὶ τούτοις ὥς ἀληθέσι γράφεται 25
αὐτὸν φόνου Βραδούας ὁ τῆς Ῥηγίλλης ἀδελφὸς εὐδοκιμώτατος ὢν ἐν ὑπάτοις καὶ τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας περιηρημένους τῷ ὑποδήματι, τοῦτο δὲ ἔστιν ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές, καὶ παρελ-
θὼν ἐς τὸ Ῥωμαίων βουλευτήριον πιθανὸν μὲν 30
οὐδὲν διῆει περὶ τῆς αἰτίας, ἣν ἐπῆγεν, ἑαυτοῦ δὲ ἐπαινον ἔμακρηγόρει περὶ τοῦ γένους, ὅθεν ἐπισκώ-

πτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „σὺ“ ἔφη „τὴν εὐγένειαν ἐν
 τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις.“ μεγαλαυχουμένου δὲ τοῦ
 κατηγόρου καὶ ἐπ' εὐεργεσίᾳ μιᾶς τῶν ἐν Ἰταλία
 πόλεων μάλα γενναίως ὁ Ἡρώδης „κἀγὼ“ ἔφη
 5 „πολλὰ τοιαῦτα περὶ ἑμαυτοῦ διήειν ἂν, εἰ ἐν ἀπάσῃ
 τῇ γῇ ἐκρινόμην.“ ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας
 πρῶτον μὲν τὸ μηδὲν προστάξει τοιοῦτον ἐπὶ τὴν
 Ῥήγιλλαν, ἔπειτα τὸ ὑπερπενθῆσαι ἀποθανοῦσαν.
 διεβάλλετο μὲν γὰρ καὶ τὰῦτα ὡς πλάσμα, ἀλλ' ὅμως
 10 τάληθὲς ἴσχυεν, οὐ γάρ ποτε οὔτ' ἂν θέατρον αὐτῇ
 ἀναθεῖναι τοιοῦτον, οὔτ' ἂν δευτέραν κλήρωσιν τῆς
 ὑπάτου ἀρχῆς ἐπ' αὐτῇ ἀναβαλέσθαι μὴ καθαρῶς
 ἔχοντα τῆς αἰτίας, οὔτ' ἂν τὸν κόσμον αὐτῆς ἐς τὸ
 ἐν Ἐλευσίνι ἱερὸν ἀναθεῖναι φέροντα φόνῳ μεμια-
 15 σμένον, τουτὶ γὰρ τιμωροὺς τοῦ φόνου ποιοῦντος
 ἦν τὰς θεὰς μᾶλλον ἢ ξυγγνώμονας. ὁ δὲ καὶ τὸ
 σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ὑπήλλαξε μελαίνων τὰ
 τῶν οἰκῶν ἄνθη παραπετάσμασι καὶ χρώμασι καὶ
 λίθῳ Λεσβίῳ — κατηφῆς δὲ ὁ λίθος καὶ μέλας —
 20 ὑπὲρ ὧν λέγεται καὶ Λούκιος ἀνὴρ σοφὸς ἐς ξυμ-
 βουλίαν τῷ Ἡρώδῃ καθιστάμενος, ὥς οὐκ ἔπειθε
 μεταβαλεῖν αὐτὸν διασκῶψαι. ἄξιον δὲ μηδὲ τοῦτο
 παρελθεῖν λόγου παρὰ τοῖς σπουδαίοις ἀξιούμενον.
 ἦν μὲν γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαῖος ὁ ἀνὴρ οὗτος,
 25 Μουσωνίῳ δὲ τῷ Τυρίῳ προσφιλοσοφήσας εὐσκόπως
 εἶχε τῶν ἀποκρίσεων καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν καιρῷ
 ἐπετήδευεν, ἐπιτηδειότατος δὲ ὢν τῷ Ἡρώδῃ παρῆν
 αὐτῷ πονήρως διατιθεμένῳ τὸ πένθος καὶ ἐνουθέτει
 τοιαῦτα λέγων „ὦ Ἡρώδη, πᾶν τὸ ἀποχρῶν μεσό- 557
 30 τητι ὤρισται, καὶ ὑπὲρ τούτου πολλὰ μὲν ἤκουσα
 Μουσωνίου διαλεγομένου, πολλὰ δὲ αὐτὸς διείλεγ-
 μαι, καὶ σοῦ δὲ ἠκροώμην ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπαινοῦντος

αὐτὸ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτε δὴ καὶ τοὺς ποταμοὺς
ἐκέλευες μέσους τῆς ὄχθης ῥεῖν. ἀλλὰ μὴν νῦν
ποῦ ταῦτα; σεαυτοῦ γὰρ ἐκπεσὼν ἄξια τοῦ πενθεῖ-
σθαι πράττεις περὶ τῇ δόξῃ κινδυνεύων· καὶ πλείω
ἔτερα. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀπῆει δυσχεράνας. ἰδὼν ⁵
δὲ παῖδας ἐν κρήνῃ τινὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ῥαφα-
νίδας πλύνοντας ἤρετο αὐτούς, ὅτου εἴη τὸ δεῖπνον,
οἱ δὲ ἔφασαν Ἡρώδῃ εὐτρεπίζειν αὐτὸ. καὶ ὁ
Λούκιος „ἀδικεῖ“ ἔφη „Ρηγίλλαν Ἡρώδης λευκὰς
ῥαφανίδας σιτούμενος ἐν μελαίνῃ οἰκίᾳ.“ ταῦτα ὥς ¹⁰
ἤκουσεν ἐσαγγελθέντα ὁ Ἡρώδης ἀφείλε τὴν ἀχλὺν
τῆς οἰκίας, ὥς μὴ ἄθυρμα γένοιτο ἀνδρῶν σπουδαίων.
Λουκίου τούτου κακέينو θαυμάσιον· ἐσπούδαζε μὲν
ὁ αὐτοκράτωρ Μάρκος περὶ Σέξτον τὸν ἐκ Βοιωτίας
φιλόσοφον, θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας, ¹⁵
ἄρτι δὲ ἤκων ἐς τὴν Ῥώμην ὁ Λούκιος ἤρετο τὸν
αὐτοκράτορα προιόντα, ποῦ βαδίζοι καὶ ἐφ’ ὅ τι, καὶ
ὁ Μάρκος „καλόν“ ἔφη „καὶ γηράσκοντι τὸ μανθά-
νειν· εἴμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησό-
μενος, ἃ οὐπω οἶδα.“ καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν ²⁰
χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν „ὦ Ζεῦ,“ ἔφη „ὁ Ῥωμαίων
βασιλεὺς γηράσκων ἤδη δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασ-
κάλου φοιτᾷ, ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο
καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἀπέθανεν.“ ἀπόχρη καὶ τὰ
εἰρημένα δεῖξαι τὴν ιδέαν, ἣν ἐφιλοσόφει Λούκιος, ²⁵
ἱκανὰ γάρ που ταῦτα δηλῶσαι τὸν ἄνδρα, καθάπερ
τὸν ἀνθοσμίαν τὸ γεῦμα.

Τὸ μὲν δὴ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ πένθος ὥδε ἐσβέσθη,
τὸ δὲ ἐπὶ Παναθηναίδι τῇ θυγατρὶ Ἀθηναῖοι ἐπράν-
ναν ἐν ᾧσφι τε αὐτὴν θάψαντες καὶ ψηφισάμενοι ³⁰
τὴν ἡμέραν, ἐφ’ ἧς ἀπέθανεν, ἐξαίρειν τοῦ ἔτους.
ἀποθανούσης δὲ αὐτῷ καὶ τῆς ἄλλης θυγατρὸς, ἣν

Ἐλπινίκην ὠνόμαζεν, ἔκειτο μὲν ἐν τῷ δαπέδῳ τὴν γῆν παίων καὶ βοῶν „τί σοι, θύγατερ, καθαρίσω; τί σοι ξυνθάψω;“ παρατυχῶν δὲ αὐτῷ Σέξτος ὁ φιλόσοφος „μεγάλα“ ἔφη, „τῇ θυγατρὶ δώσεις ἐγκρα-
 5 τῶς αὐτὴν πενθήσας.“ ἐπένθει δὲ ταῖς ὑπερβολαῖς ταύταις τὰς θυγατέρας, ἐπειδὴ Ἀττικὸν τὸν υἱὸν ἐν ὀργῇ εἶχεν. διεβέβλητο δὲ πρὸς αὐτὸν ὡς ἡλιθιώδη καὶ δυσγράμματον καὶ παχὺν τὴν μνήμην· τὰ γοῦν
 10 πρῶτα γράμματα παραλαβεῖν μὴ δυνηθέντος ἦλθεν ἐς ἐπίνοϊαν τῷ Ἡρώδῃ ξυντρέφειν αὐτῷ τέτταρας παῖδας καὶ εἴκοσιν ἰσὴλικας ὠνομασμένους ἀπὸ τῶν γραμμάτων, ἵνα ἐν τοῖς τῶν παίδων ὀνόμασι τὰ
 1 γραμματα ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ μελετῶτο. ἑώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρῶντα, ὅθεν
 15 ζῶν μὲν ἐπεχρησμένῳδε τῇ ἑαυτοῦ οὐσίᾳ ἐκείνο τὸ ἔπος·

„εἷς δ' ἔτι που μωρὸς καταλείπεται εὐρέι οἴκῳ,“
 τελευτῶν δὲ τὰ μὲν μητρῴα αὐτῷ ἀπέδωκεν, ἐς
 20 ἑτέρους δὲ κληρονόμους τὸν ἑαυτοῦ οἶκον μετέστη-
 σεν. ἀλλ' Ἀθηναίοις ἀπάνθρωπα ἐδόκει ταῦτα οὐκ ἐνθυμουμένοις τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Πολυδεύκην καὶ
 τὸν Μέμνονα, οὓς ἴσα γνησίοις ἐπένθησε τροφίμους ὄντας, ἐπειδὴ καλοὶ μάλιστα καὶ ἀγαθοὶ ἦσαν γεν-
 25 ναῖοί τε καὶ φιλομαθεῖς καὶ τῇ παρ' αὐτῷ τροφῇ
 πρόποντες. εἰκόνας γοῦν ἀντίθει σφῶν θηρώντων
 καὶ τεθηρακότων καὶ θηρασόντων τὰς μὲν ἐν δρυ- 559
 μοῖς, τὰς δὲ ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, τὰς δὲ
 ὑπὸ σκιαῖς πλατάνων, οὐκ ἀφανῶς, ἀλλὰ ξὺν ἀραις
 τοῦ περικόψοντος ἢ κινήσοντος, οὓς οὐκ ἂν ἐπὶ
 30 τοσοῦτον ἤρεν, εἰ μὴ ἐπαίνων ἀξίους ἐγίγνωσκεν.
 Κυντιλίῳν δέ, ὅποτε ἤρχον τῆς Ἑλλάδος, αἰτιωμένων
 αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τῶν μειρακίων τούτων εἰκόσιν ὡς

περιτταῖς „τί δὲ ὑμῖν“ ἔφη „διενήνοχεν, εἰ ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίξω λιθαρίοις;“

Ἦρξε δὲ αὐτῷ τῆς πρὸς τοὺς Κυντιλίους διαφορᾶς, ὥς μὲν οἱ πολλοὶ φασι, Πυθικὴ πανήγυρις, ἐπειδὴ ἑτεροδόξως τῆς μουσικῆς ἠκροῶντο, ὥς δὲ ἔνιοι, τὰ παισθέντα περὶ αὐτῶν Ἡρώδῃ πρὸς Μάρκον· ὁρῶν γὰρ αὐτοὺς Τρῶας μὲν, μεγάλων δὲ ἀξιουμένους παρὰ τοῦ βασιλέως „ἐγὼ“ ἔφη „καὶ τὸν Δία μέμφομαι τὸν Ὀμηρικόν, ὅτι τοὺς Τρῶας φιλεῖ.“ ἡ δὲ ἀληθεστέρα αἰτία ἦδε· τὰ ἄνδρες τούτῳ, ὅποτε ἄμφω τῆς Ἑλλάδος ἡρχέτην, καλέσαντες ἐς τὴν ἐκκλησίαν Ἀθηναῖοι φωνὰς ἀφῆκαν τυραννουμένων πρὸς τὸν Ἡρώδην ἀποσημαίνοντες καὶ δεόμενοι ἐπὶ πᾶσιν ἐς τὰ βασίλεια ὥτα παραπεμφθῆναι τὰ εἰρημένα. τῶν δὲ Κυντιλίων παθόντων τι πρὸς τὸν δῆμον καὶ ξὺν ὁρμῇ ἀναπεμψάντων ἃ ἤκουσαν, ἐπιβουλεύεσθαι παρ’ αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἔφασκεν ὥς ἀναθολούντων ἐπ’ αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους. μετ’ ἐκείνην γὰρ τὴν ἐκκλησίαν Δημόστρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πραξαγόροι καὶ Μαμερτῖνοι καὶ ἕτεροι πλείους ἐς τὸ ἀντίξοον τῷ Ἡρώδῃ πολιτεύοντες. γραψά-
 560 μενος δὲ αὐτοὺς Ἡρώδης ὥς ἐπισυνιστάντας αὐτῷ τὸν δῆμον ἤγεν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, οἱ δὲ ὑπεξῆλθον ἀφανῶς παρὰ τὸν αὐτοκράτορα Μάρκον, θαρροῦντες τῇ τε φύσει τοῦ βασιλέως δημοτικωτέρᾳ οὕσῃ καὶ τῷ καιρῷ· ὧν γὰρ ὑπᾶπτευσε Λούκιον κοινωνὸν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς γενόμενον, οὐδὲ τὸν Ἡρώδην ἠφίει τοῦ μὴ οὐ ξυμμετέχειν αὐτῷ. ὁ μὲν δὴ αὐτοκράτωρ ἐκάθητο ἐς τὰ Παιόνια ἔθνη ὁρμητηρίῳ τῷ Σιρμίῳ χρώμενος, κατέλυνον δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Δημόστρα-
 30 τον περὶ τὰ βασίλεια, παρέχοντος αὐτοῖς ἄγοράν τοῦ Μάρκου καὶ θαμὰ ἐρωτῶντος, εἴ του δέοιντο.

φιλανθρωπῶς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν αὐτὸς τε ἑαυτὸν
 ἐπεπείκει καὶ τῇ γυναικὶ ἐπέπειστο καὶ τῷ θυγατρὶ
 ψελλιζομένῳ ἔτι, τοῦτο γὰρ μάλιστα ξὺν πολλοῖς
 5 θωπεύμασι περιπίπτον τοῖς γόνασι τοῦ πατρὸς
 ἐδεῖτο σῶσαί οἱ τοὺς Ἀθηναίους. ὁ δὲ Ἡρώδης ἐν
 προαστείῳ ἐσκήνου, ἐν ᾧ πύργοι ἐξωκοδόμηντο
 2 καὶ ἡμιπύργια, καὶ δὴ ξυναπεδήμουν αὐτῷ καὶ
 δίδυμοι κόραι πρὸς ἀκμῇ γάμων θαυμαζόμεναι ἐπὶ
 τῷ εἶδει, ἃς ἐκνηπιώσας ὁ Ἡρώδης οἰνοχόους ἑαυτῷ
 10 καὶ ὀψοποιοὺς ἐπεποίητο θυγάτρια ἐπονομάζων καὶ
 ᾧδε ἀσπαζόμενος — Ἀλκιμέδοντος μὲν δὴ αὗται
 θυγατέρες, ὁ δὲ Ἀλκιμέδων ἀπελεύθερος τοῦ
 Ἡρώδου — καθευδούσας δὲ αὐτὰς ἐν ἐνὶ τῶν
 πύργων, ὅς ἦν ἐχυρώτατος, σκηπτὸς ἐνεχθεὶς νύκ-
 15 τωρ ἀπέκτεινεν. ὑπὸ τούτου δὴ τοῦ πάθους ἔκφρων
 ὁ Ἡρώδης ἐγένετο καὶ παρῆλθεν εἰς τὸ βασίλειον
 δικαστήριον οὔτε ἔννοους καὶ θανάτου ἐρῶν. παρελ- 561
 θὼν γὰρ καθίστατο εἰς διαβολὰς τοῦ αὐτοκράτορος
 οὐδὲ σχηματίζας τὸν λόγον, ὥς εἰκὸς ἦν ἄνδρα
 20 γεγυμνασμένου τῆς τοιαύτης ιδέας μεταχειρίσασθαι
 τὴν ἑαυτοῦ χολήν, ἀλλ' ἀπηγκωνισμένη τῇ γλώττῃ
 καὶ γυμνῇ διετείνετο λέγων „ταῦτά μοι ἡ Λουκίου
 ξενία, ὃν σύ μοι ἔπεμψας· ὅθεν δικάξεις, γυναικί με
 καὶ τριετεί παιδίῳ καταχαριζόμενος.“ Βασβαίου δὲ
 25 τοῦ πεπιστευμένου τὸ ξίφος θάνατον αὐτῷ φήσαντος
 ὁ Ἡρώδης „ὦ λῶστε“, ἔφη „γέρον ὀλίγα φοβεῖται.“
 ὁ μὲν οὖν Ἡρώδης ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου εἰπὼν
 ταῦτα καὶ μετέωρον καταλείψας πολὺ τοῦ ὕδατος,
 ἡμεῖς δὲ τῶν ἐπιδήλως τῷ Μάρκῳ φιλοσοφηθέντων
 30 καὶ τὰ περὶ τὴν δίκην ταύτην ἠγώμεθα· οὐ γὰρ
 ξυνήγαγε τὰς ὀφρῦς, οὐδὲ ἔτρεψε τὸ ὄμμα, ὃ καὶ
 διαιτητῆς τις ἔπαθεν, ἀλλ' ἐπιστρέψας ἑαυτὸν εἰς

τοὺς Ἀθηναίους „ἀπολογεῖσθε“, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ καὶ μὴ ξυγχωρεῖ Ἡρώδης.“ καὶ ἀκούων ἀπολογουμένων ἐπὶ πολλοῖς μὲν ἀφανῶς ἤλγησεν, ἀναγινωσκομένης δὲ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίων ἐκκλησίας, ἐν ᾗ ἐφαίνοντο καθαπτόμενοι τοῦ Ἡρώδου, ὥς τοὺς ἄρ-⁵ χοντας τῆς Ἑλλάδος ὑποποιουμένου πολλῷ τῷ μέλιτι καὶ πον καὶ βεβοηκότες „ὦ μικροῦ μέλιτος“ καὶ πάλιν „μακάριοι οἱ ἐν τῷ λοιμῷ ἀποθνήσκοντες“ οὕτως ἐσείσθη τὴν καρδίαν ὑφ' ὧν ἤκουσεν, ὥς ἐς δάκρυα φανερά ὑπαχθῆναι. τῆς δὲ τῶν¹⁰ Ἀθηναίων ἀπολογίας ἐχούσης κατηγορίαν τοῦ τε Ἡρώδου καὶ τῶν ἀπελευθέρων τὴν ὀργὴν ὁ Μάρκος ἐς τοὺς ἀπελευθέρους ἔτρεψε κολάσει χρησάμενος ὥς οἷόν τε ἐπιεικεῖ, οὕτω γὰρ αὐτὸς χαρακτηρίζει τὴν ἑαυτοῦ κρίσιν, μόνῳ δὲ Ἀλκιμέδοντι τὴν τιμωρίαν¹⁵ ἐπανῆκεν ἀποχωῶσαν εἶναι οἱ φήσας τὴν ἐπὶ τοῖς τέκνοις συμφοράν. ταῦτα μὲν δὴ ὧδε ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ.

⁵⁶² Ἐπιγράφουσι δὲ ἔνιοι καὶ φυγὴν οὐ φυγόντι καὶ X
φασιν αὐτὸν οἰκῆσαι τὸ ἐν τῇ Ἠλείῳ Ὠρικόν, ὃ²⁰
καὶ πολίσαι αὐτόν, ὥς εἴη δίαίτα ἐπιτηδεῖα τῷ σώματι. ὁ δὲ Ἡρώδης ᾤκησε μὲν τὸ χωρίον τοῦτο νοσήσας ἐν αὐτῷ καὶ θύσας ἐκβατήρια τῆς νόσου, φυγεῖν δὲ οὔτε προσετάχθη οὔτε ἔτλη. καὶ μάρτυρα τοῦ λόγου τούτου ποιήσομαι τὸν θεσπέσιον Μάρκον·²⁵
μετὰ γὰρ τὰ ἐν τῇ Παιονίᾳ διητᾶτο μὲν ὁ Ἡρώδης ἐν τῇ Ἀττικῇ περὶ τοὺς φιλάτους ἑαυτῷ δῆμους Μαραθῶνα καὶ Κηφισίαν ἐξηρητημένης αὐτοῦ τῆς πανταχόθεν νεότητος, οἱ κατ' ἔρωτα τῶν ἐκείνου λόγων ἐφοίτων Ἀθήναζε, πεῖραν δὲ ποιούμενος, μὴ³⁰
χαλεπὸς αὐτῷ εἴη διὰ τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ πέμπει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν οὐκ ἀπολογίαν ἔχουσαν, ἀλλ'

ἔγκλημα, θαυμάζειν γὰρ ἔφη, τοῦ χάριν οὐκέτι αὐτῷ
 ἐπιστέλλοι καίτοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνον θαμὰ οὕτω
 γράφων, ὥς καὶ τρεῖς γραμματοφόρους ἀφικέσθαι ποτὲ
 παρ' αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ πόδας ἀλλήλων. καὶ ὁ
 5 αὐτοκράτωρ διὰ πλειόνων μὲν καὶ ὑπὲρ πλειόνων,
 θαυμάσιον δὲ ἦθος ἐγκαταμίξας τοῖς γράμμασιν ἐπέ-
 στειλε πρὸς τὸν Ἡρώδην, ὧν ἐγὼ τὰ ξυντείνοντα
 ἐς τὸν παρόντα μοι λόγον ἐξελὼν τῆς ἐπιστολῆς
 δηλώσω· τὸ μὲν δὴ προοίμιον τῶν ἐπεσταλμένων
 10 „χαῖρέ μοι, φίλε Ἡρώδη.“ διαλεχθεῖς δὲ ὑπὲρ
 τῶν τοῦ πολέμου χειμαδίων, ἐν οἷς ἦν τότε, καὶ τὴν
 γυναιῖκα ὀλοφυράμενος ἄρτι αὐτῷ τεθνεῶσαν εἰπὼν
 τέ τι καὶ περὶ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας ἐφεξῆς
 γράφει „σοὶ δὲ ὑγιαίνειν τε εὐχομαι καὶ
 15 περὶ ἐμοῦ ὥς εὖνου σοι διανοεῖσθαι, μηδὲ
 ἡγεῖσθαι ἀδικεῖσθαι, εἰ καταφωράσας
 τινὰς τῶν σῶν πλημμελοῦντας κολάσει ἐπ'
 αὐτοὺς ἐχρησάμην ὥς οἶόν τε ἐπιεικεῖ. διὰ
 μὲν δὴ ταῦτα μή μοι ὀργίζου, εἰ δέ τι λελεύ-
 20 πηκὰ σε ἢ λυπῶ, ἀπαίτησον παρ' ἐμοῦ 563
 δίκας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐν ἅστει Ἀθηνᾶς ἐν
 μυστηρίοις. ἡὑξάμην γάρ, ὁπότε ὁ πόλεμος
 μάλιστα ἐφλέγμαινε, καὶ μυηθῆναι, εἴη δὲ
 καὶ σοῦ μυσταγωγοῦντος.“ τοιάδε ἡ ἀπολογία
 25 τοῦ Μάρκου καὶ οὕτω φιλάνθρωπος καὶ ἐρρωμένη. τίς
 ἂν οὖν ποτε ἢ ὄν φυγῇ περιέβαλεν οὕτω προσεῖπεν
 ἢ τὸν ἄξιον οὕτω προσειρηθῆαι φεύγειν προσέταξεν;
 I Ἔστι δέ τις λόγος, ὥς νεώτερα μὲν ὁ τὴν ἐφ' αὐτὴν
 ἐπιτροπεύων Κάσσιος ἐπὶ τὸν Μάρκον βουλευοί, ὁ
 30 δὲ Ἡρώδης ἐπιπλήξειεν αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς ᾧδε
 ξυγκειμένης „Ἡρώδης Κάσσιν· ἐμάνης.“ τήνδε
 τὴν ἐπιστολὴν μὴ μόνον ἐπίπληξιν ἡγώμεθα, ἀλλὰ

καὶ ῥώμην ἀνδρὸς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τιθεμένου τὰ τῆς γνώμης ὅπλα.

Ὁ δὲ λόγος, ὃν διῆλθε πρὸς τὸν Ἡρώδη ὁ Δημόστρατος, ἐν θαυμασίοις δοκεῖ. ἰδέα δὲ αὐτοῦ ἢ μὲν τοῦ ἥθους μία, τὸ γὰρ ἐμβριθεὲς ἐκ προοιμιῶν 5 ἐς τέλος διήκει τοῦ λόγου, αἱ δὲ τῆς ἐρμηνείας ἰδέαι πολλαὶ καὶ ἀνόμοιαι μὲν ἀλλήλαις, λόγου δὲ ἄξια. ἔστω που καὶ τὸ δι' Ἡρώδη παρὰ τοῖς βασικάνοις εὐδοκιμεῖν τὸν λόγον, ἐπειδὴ ἀνὴρ τοιοῦτος ἐν αὐτῷ κακῶς ἤκουσεν. ἀλλ' ὅπως γε καὶ πρὸς τὰς λοιδορίας 10 ἔρρωτο, δηλώσει καὶ τὰ πρὸς τὸν κύνᾱ Πρωτέα λεχθέντα ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν· ἦν μὲν γὰρ τῶν οὕτω θαρραλέως φιλοσοφούντων ὁ Πρωτεύς οὗτος, ὥς καὶ ἐς πῦρ ἑαυτὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ῥῖψαι, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν 15 ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ· ἐπιστραφεὶς οὖν ὁ Ἡρώδης „ἔστω“, ἔφη „κακῶς με ἀγορεύεις, πρὸς τί καὶ οὕτως“; ἐπικειμένου δὲ τοῦ Πρωτέως ταῖς λοιδορίαις „γεγηράκαμεν“ ἔφη „σὺ μὲν κακῶς με ἀγορεύων, 564 ἐγὼ δὲ ἀκούων“ ἐνδεικνύμενος δὴπου τὸ ἀκούειν 20 μὲν, καταγελᾶν δὲ ὑπὸ τοῦ πεπεισθαι τὰς ψευδεῖς λοιδορίας μὴ περαιτέρω ἀκοῆς ἤκειν.

Ἑρμηνεύσω καὶ τὴν γλώτταν τοῦ ἀνδρὸς ἐς XI χαρακτῆρα ἰὼν τοῦ λόγου· ὥς μὲν δὴ Πολέμωνα καὶ Φαβωρῖνον καὶ Σκοπελιανὸν ἐν διδασκάλοις ἑαυτοῦ 25 ἦγε καὶ ὥς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν, εἰρημένον μοι ἦδη, τοὺς δὲ κριτικούς τῶν λόγων Θεαγένη τε τῷ Κνιδίῳ καὶ Μουνατίῳ τῷ ἐκ Τραλλέων συνεγένετο καὶ Ταύρῳ τῷ Τυρίῳ ἐπὶ ταῖς Πλάτωνος δόξαις. ἡ δὲ ἀρμονία τοῦ λόγου ἱκανῶς 30 κεκολασμένη καὶ ἡ δεινότης ὑφέρπουσα μᾶλλον ἢ 24 ἐγκειμένη κρότος τε σὺν ἀφελείᾳ καὶ κριτιάζουσα

ἤχῳ καὶ ἔννοιαι οἶαι μὴ ἑτέρῳ ἐνθυμηθῆναι κωμική τε
 εὐγλωττία οὐκ ἐπέσακτος, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων,
 καὶ ἡδὺς ὁ λόγος καὶ πολυσχήματος καὶ εὐσχήμων
 καὶ σοφῶς ἐξαλλάττων τὸ πνεῦμά τε οὐ σφοδρόν,
 5 ἀλλὰ λειον καὶ καθεστηκὸς καὶ ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ
 λόγου χρυσοῦ ψῆγμα ποταμῷ ἄργυροδίνῃ ὑπαυγά-
 ζον. προσέκειτο μὲν γὰρ πᾶσι τοῖς παλαιοῖς, τῷ δὲ
 Κριτία καὶ προσετετήκει καὶ παρήγαγεν αὐτὸν ἐς
 ἡγήθη Ἑλλήνων τέως ἀμελούμενον καὶ περιορώμενον.
 10 βοώσης δὲ ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος καὶ καλούσης
 αὐτὸν ἓνα τῶν δέκα οὐχ ἡττήθη τοῦ ἐπαίνου μεγά-
 λου δοκοῦντος, ἀλλ' ἀστείότατα πρὸς τοὺς ἐπαινέ-
 σαντας „Ἀνδοκίδου μὲν“ ἔφη „βελτίων εἰμί.“ 565
 εὐμαθέστατος δὲ ἀνθρώπων γενόμενος οὐδὲ τοῦ
 15 μοχθεῖν ἡμέλησεν, ἀλλὰ καὶ παρὰ πότον ἐσπούδαζε
 καὶ νύκτωρ ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν ὕπνων, ὅθεν
 ἐκάλουν αὐτὸν σιτευτὸν ῥήτορα οἱ ὀλίγωροί τε καὶ
 λεπτοί. ἄλλος μὲν οὖν ἄλλο ἀγαθὸς καὶ ἄλλος ἐν
 ἄλλῳ βελτίων ἑτέρου, ὁ μὲν γὰρ σχεδιάσαι θαυμά-
 20 σιος, ὁ δὲ ἐκπονῆσαι λόγον, ὁ δὲ τὰ ξύμπαντα
 ἄριστα τῶν σοφιστῶν διέθετο καὶ τὸ παθητικὸν οὐκ
 ἐκ τῆς τραγωδίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων
 συνελέξατο. ἐπιστολαὶ δὲ πλείσται Ἡρώδου καὶ δια-
 λέξεις καὶ ἐφημερίδες ἐγχειρίδιά τε καὶ καίρια τὴν
 25 ἀρχαίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα. οἱ δὲ
 προσφέροντες αὐτῷ νέῳ ἔτι τὸ λόγου τινὸς ἐν Παιο-
 νία ἐκπεσεῖν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἡγνοηκέναι μοι
 δοκοῦσιν, ὅτι καὶ Δημοσθένης ἐπὶ Φιλίππου λέγων
 ταῦτόν ἐπαθεν· καὶ κεῖνος μὲν ἦκων Ἀθήναζε τιμὰς
 30 προσήτει καὶ στεφάνους ἀπολωλυίας Ἀθηναίοις
 Ἀμφιπόλεως, Ἡρώδης δέ, ἐπεὶ τοῦτο ἐπαθεν, ἐπὶ
 τὸν Ἰστρον ἦλθεν ὥς ῥίψων ἑαυτὸν, τοσοῦτον γὰρ

αὐτῷ περιῆν τοῦ ἐν λόγοις βούλεσθαι ὀνομασθῆναι εἶναι, ὥς θανάτου τιμᾶσθαι τὸ σφαλῆναι.

Ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα XV
 ξυντακῆς γενόμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ
 Μαραθῶνι καὶ ἐπισκήψαντος τοῖς ἀπελευθέροις ἐκεῖ 5
 θάπτειν Ἀθηναῖοι ταῖς τῶν ἐφήβων χερσὶν ἀρπά-
 σαντες ἐς ἄστὺ ἤνεγκαν προαπαντῶντες τῷ λέχει
 πᾶσα ἡλικία δακρύοις ἅμα καὶ ἀνευφημοῦντες, ὅσα
 66 παῖδες χρηστοῦ πατρὸς χηρεύσαντες, καὶ ἔθαψαν ἐν
 τῷ Παναθηναϊκῷ ἐπιγράψαντες αὐτῷ βραχὺ καὶ 10
 πολὺ ἐπίγραμμα τόδε·

Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τάδε πάντα
 κεῖται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόκιμος.

τοσαῦτα περὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου, τὰ μὲν εἰρη-
 μένα, τὰ δὲ ἡγνοημένα ἑτέροις. 15

β'. Ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Θεόδωτον καλεῖ με ὁ
 λόγος. Θεόδωτος μὲν προὔστη καὶ τοῦ Ἀθηναίων
 δήμου κατὰ χρόνους, οὓς προσέκρουον Ἡρώδῃ
 Ἀθηναῖοι, καὶ ἐς ἀπέχθειαν φανερὰν οὐδεμίαν τῷ 24
 ἀνδρὶ ἀφίκετο, ἀλλ' ἀφανῶς αὐτὸν ὑπεκάθητο δεινὸς 20
 ὢν χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν
 ἀγοραίων εἰς οὗτος· τοῖς γοῦν ἀμφὶ τὸν Δημόστρα-
 τον οὕτω ξυνεκέκρατο, ὥς καὶ ξυνάρασθαι σφισι
 τῶν λόγων, οὓς ἐξεπόνουν πρὸς τὸν Ἡρώδην.
 προὔστη δὲ καὶ τῆς Ἀθηναίων νεότητος πρῶτος ἐπὶ 25
 ταῖς ἐκ βασιλέως μυρίαις. καὶ οὐ τοῦτό πω λόγου
 ἄξιον, οὐδὲ γὰρ πάντες οἱ ἐπιβατεύοντες τοῦ θρόνου
 τούτου λόγου ἄξιοι, ἀλλ' ὅτι τοὺς μὲν Πλατωνεῖους
 καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ Περι-
 πάτου καὶ αὐτοῦ Ἐπικούρου προσέταξεν ὁ Μάρκος 30
 τῷ Ἡρώδῃ κρῖναι, τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον ἀπὸ τῆς
 67 περὶ αὐτὸν δόξης αὐτὸς ἐπέκρινε τοῖς νέοις ἀγωνι-

στὴν τῶν πολιτικῶν προσειπὼν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. ὁ ἀνὴρ οὗτος Λολλιανοῦ μὲν ἀκροατῆς, Ἡρώδου δὲ οὐκ ἀνήκοος. ἐβίω μὲν οὖν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα δυοῖν ἔτοιν κατασχὼν τὸν θρόνον, τὴν
 5 δὲ ἰδέαν τῶν λόγων ἀποχρῶν καὶ τοῖς δικανικοῖς καὶ τοῖς ὑπερσοφιστεύουσιν.

γ'. Ὀνομαστὸς ἐν σοφισταῖς καὶ Ἀριστοκλῆς ὁ ἐκ τοῦ Περιγάρου, ὑπὲρ οὗ δηλώσω, ὅποσα τῶν πρεσβυτέρων ἤκουον· ἐτέλει μὲν γὰρ ἐς ὑπάτους ὁ
 10 ἀνὴρ οὗτος, τὸν δὲ ἐκ παίδων ἐς ἡβὴν χρόνον τοὺς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φιλοσοφῆσας λόγους ἐς τοὺς σοφιστὰς μετερρῦη θαμίζων ἐν τῇ Ῥώμῃ τῷ Ἡρώδῃ διατιθεμένῳ σχεδίους λόγους. ὃν δὲ ἐφιλοσόφει χρόνον ἀνύχμηρὸς δοκῶν καὶ τραχὺς τὸ εἶδος καὶ
 15 δυσπινὴς τὴν ἐσθῆτα ἡβρυνε καὶ τὸν ἀνύχμῳν ἀπε-
 τρίψατο ἡδονάς τε, ὅποσαι λυρῶν τε καὶ αὐλῶν καὶ εὐφωνίας εἰσί, πάσας ἐσηγάγετο ἐπὶ τὴν δίαιταν, ὥσπερ ἐπὶ θύρας αὐτῷ ἡκούσας, τὸν γὰρ πρὸ τοῦ χρόνον οὕτω κεκολασμένος ἀτάκτως ἐς τὰ θεάτρα
 20 ἐφοίτα καὶ ἐπὶ τὴν τούτων ἡχώ. εὐδοκιμοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὸ Πέργαμον κάζηρτημένῳ πᾶν τὸ ἐκεῖνη Ἑλληνικὸν ἐξελαύνων ὁ Ἡρώδης ἐς Πέργαμον ἔπεμψε τοὺς ἑαυτοῦ ὁμιλητὰς πάντας καὶ τὸν Ἀριστοκλέα 568
 ἦρεν, ὥσπερ τις Ἀθηνᾶς ψῆφος. ἡ δὲ ἰδέα τοῦ λόγου
 25 διαυγῆς μὲν καὶ ἀττικίζουσα, διαλέγεσθαι δὲ ἐπιτη-
 δεία μᾶλλον ἢ ἀγωνίζεσθαι, χολή τε γὰρ ἄπεστι τοῦ λόγου καὶ ὀρμαὶ πρὸς βραχὺ αὐτῇ τε ἢ ἀττικίσις, εἰ παρὰ τὴν τοῦ Ἡρώδου γλῶτταν βασανίζοιτο, λεπτολογεῖσθαι δόξει μᾶλλον ἢ κρότου τε καὶ ἡχοῦς
 30 ξυγκεῖσθαι. ἐτελεύτα δὲ ὁ Ἀριστοκλῆς μεσαιπόλιος, ἄρτι προσβαίνων τῷ γηράσκειν.

δ'. Ἀντίοχον δὲ τὸν σοφιστὴν αἱ Κιλικίων Αἰγαί

ἤνεγκαν οὕτω τι εὐπατρίδην, ὥς νῦν ἔτι τὸ ἅπ' αὐτοῦ γένος ὑπάτους εἶναι. αἰτίαν δὲ ἔχων δειλίας, ἐπεὶ μὴ παρήει ἐς τὸν δῆμον, μηδὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐπολίτευεν, „οὐχ ὑμᾶς“, εἶπεν „ἀλλ' ἐμαυτὸν δέδοικα“, εἰδώς που τὴν ἑαυτοῦ χολὴν ἄκρατόν τε καὶ οὐ καθεκτὴν οὔσαν. ἀλλ' ὅμως ὠφέλει τοὺς ἀστούς ἀπὸ τῆς οὐσίας, ὅ τι εἴη δυνατός, σῆτόν τε ἐπιδιδούς, ὁπότε τούτου δεομένους αἰσθοίτο, καὶ χρήματα ἐς τὰ πεπονηκότα τῶν ἔργων. τὰς δὲ πλείους τῶν νυκτῶν ἐς τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερὸν ἀπεκάθευδεν ὑπὲρ τε ὄνειράτων ὑπὲρ τε ξυνουσίας, ὁπόση ἐργηγορότων τε καὶ διαλεγομένων ἀλλήλοις, διελέγετο γὰρ αὐτῷ ἐργηγορότι ὁ θεὸς καλὸν ἀγώνισμα ποιούμενος τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τὸ τὰς νόσους ἐρύκειν τοῦ Ἀντιόχου.

Ἀκροατῆς ὁ Ἀντιόχος ἐν παισὶ μὲν Δαρδάνου τοῦ Ἀστυρίου, προιών δὲ ἐς τὰ μεираκία Διονυσίου ἐγένετο τοῦ Μιλησίου κατέχοντος ἤδη τὴν Ἐφεσίῳ. διελέγετο μὲν οὖν οὐκ ἐπιτηδείως — φρονιμώτατος δ' ἀνθρώπων γενόμενος διέβαλλεν αὐτὸ ὥς μεираκιῶδες, ἵνα ὑπερεωρακῶς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἀπολείπόμενος φαίνοιτο — τὰ δὲ ἀμφὶ μελέτην ἐλλογίμωτατος· ἀσφαλῆς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα προηγμέναις τῶν ὑποθέσεων, σφοδρὸς δὲ ἐν ταῖς κατηγορίαις καὶ ἐπιφοραῖς, εὐπρεπὴς δὲ τὰς ἀπολογίας καὶ τῷ ἡθικῷ ἰσχύων, καὶ καθάπαξ τὴν ιδέαν τοῦ λόγου δικανικῆς μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικῆς δὲ δικανικώτερος. καὶ τὰ πάθη ἄριστα σοφιστῶν μετεχειρίσατο, οὐ γὰρ μονωδίας ἀπεμήκυνεν, οὐδὲ θρήνους ὑποκειμένους, ἀλλ' ἐβραχυλόγει αὐτὰ ξὺν διανοίαις λόγου κρείττοσιν, ὥς ἔκ τε τῶν ἄλλων ὑποθέσεων δηλοῦται καὶ μάλιστα ἐκ τῶνδε· κόρη

βιάσθεισα θάνατον ἥρηται τοῦ βιασαμένου· μετὰ ταῦτα γέγονε παιδίον ἐκ τῆς βίας καὶ διαμιλλῶνται οἱ πάπποι, παρ' ὁποτέρῳ τρέφοιτο τὸ παιδίον. ἀγωνιζόμενος οὖν ὑπὲρ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου
 5 „ἀπόδος“ ἔφη „τὸ παιδίον, ἀπόδος ἤδη, πρὶν γεύσῃται μητρῷου γάλακτος.“ ἡ δὲ ἑτέρα ὑπόθεσις τοιαύτη· τύραννον καταθέμενον τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ ἐκκληλύσθαι ἀπέκτεινέ τις εὐνοῦχος ὑπ' αὐτοῦ γεγονώς καὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ φόνου.
 10 ἐνταῦθα τὸ μάλιστα ἐρωσμένον τῆς κατηγορίας τὸν περὶ τῶν σπονδῶν λόγον ἀπεώσατο περίνοιαν ἐγκαταμίξας τῷ πάθει· „τίσι γάρ“ ἔφη „ταῦτα ὁμολόγησε; παισὶ γυναίοις μεираκίοις πρεσβύταις ἀνδράσιν· ἐγὼ δὲ ὄνομα ἐν
 15 ταῖς συνθήκαις οὐκ ἔχω.“ ἄριστα δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἀπολελόγηται τῶν κρινομένων ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς σήματι φυσιολογία τε καὶ θεολογία πάσῃ ἐναγωνισάμενος λαμπρῶς. τὰς μὲν οὖν μελέτας 57
 αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ φροντισμάτων, ὡς ἑτερά τε δηλοῖ τῶν ἐκείνου καὶ μάλιστα
 20 ἡ ἱστορία, ἐπίδειξιν γὰρ ἐν αὐτῇ πεποιῖται λέξεώς τε καὶ ῥητορείας, ἐσποιῶν ἑαυτὸν καὶ τῷ φιλοκαλεῖν. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρός, οἱ μὲν ἐβδομηκοντούτην τεθνάναι αὐτόν, οἱ δὲ οὕπω, καὶ οἱ μὲν
 25 οἴκοι, οἱ δὲ ἑτέρωθι.

ε'. Ἀλεξάνδρῳ δέ, ὃν Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον, πατρίς μὲν ἦν Σελεύκεια πόλις οὐκ ἀφανὴς ἐν Κιλικίᾳ, πατὴρ δὲ ὁμώνυμος καὶ τοὺς ἀγοραίους λόγους ἱκανώτατος, μήτηρ δὲ περιττὴ τὸ
 30 εἶδος, ὡς αἱ γραφαὶ ἐρμηνεύουσι, καὶ προσφερῆς τῇ τοῦ Εὐμήλου Ἑλένῃ· Εὐμήλῳ γάρ τις Ἑλένη γέγραπται οἷα ἀνάθεμα εἶναι τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς.

ἐρασθῆναι τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἑτέρους μὲν, ἐπιδήλως δὲ Ἀπολλωνιὸν φασὶ τὸν Τυανέα, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπαξιῶσαι, τῷ δὲ Ἀπολλωνίῳ ξυγγενέσθαι δι' ἔρωτα εὐπαιδίας, ἐπειδὴ θειότερος ἀνθρώπων. τοῦτο μὲν δὴ ὁπόσοις τρόποις ἀπίθανον, 5 εἴρηται σαφῶς ἐν τοῖς ἐς Ἀπολλώνιον. Θεοειδῆς δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ περιβλεπτός ξὺν ὥρᾳ, γενειὰς τε γὰρ ἦν αὐτῷ βοστρυχώδης καὶ καθειμένη τὸ μέτριον ὄμμα τε ἀβρόν καὶ μέγα καὶ ρίς ξύμμετρος καὶ ὀδόντες λευκότετοι δάκτυλοί τε εὐμήκεις καὶ τῇ τοῦ λόγου 10 ἡνία ἐπιπρέποντες. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ πλοῦτος δαπάνώμενος ἐς ἡδονὰς οὐ μεμπτάς.

Ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων ἐπρέσβευε μὲν ὑπὲρ τῆς Σελευκείας παρὰ τὸν Ἀντωνῖνον, διαβολαὶ δὲ ἐπ' αὐτὸν ἐφοίτησαν, ὥς νεότητα ἐπιποιοῦντα τῷ εἶδει. 15 571 ἦττον δὲ αὐτῷ προσέχειν δοκοῦντος τοῦ βασιλέως ἐπάρας τὴν φωνὴν ὁ Ἀλέξανδρος „πρόσεχέ μοι“, ἔφη „Καῖσαρ.“ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ παροξυνθεὶς πρὸς αὐτὸν ὥς θρασυτέρα τῇ ἐπιστροφῇ χρησάμενον „πρόσεχώ“ ἔφη „καὶ ξυνίημί σου· σὺ γάρ“ ἔφη „ὁ 20 τὴν κόμην ἀσκῶν καὶ τοὺς ὀδόντας λαμπρύνων καὶ τοὺς ὄνυχας ξέων καὶ τοῦ μύρου ἀεὶ πνέων.“

Τὸν μὲν δὴ πλεῖστον τοῦ βίου τῇ τε Ἀντιοχείᾳ ἐνεσπούδαζε καὶ τῇ Ῥώμῃ καὶ τοῖς Ταρσοῖς καὶ νῆ Δία Αἰγύπτῳ πάσῃ, ἀφίκετο γὰρ καὶ ἐς τὰ τῶν 25 Γυμναῶν ἦθη. αἱ δὲ Ἀθήνησι διατριβαὶ τοῦ ἀνδρός ἰΙΙ ὀλίγαι μὲν, οὐκ ἄξια δὲ ἀγνοεῖσθαι. ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ Παιονικὰ ἔθνη μετακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἐκεῖ στρατεύοντος καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὸ ἐπιστέλλειν Ἑλλησιν, ἀφικόμενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, 30 ὁδοῦ δὲ μῆκος τοῦτο οὐ μέτριον τῷ ἐκ τῆς ἐώας ἐλαύνοντι, „ἐνταῦθα“ ἔφη „γόνυ κάμψωμεν.“ καὶ

εἰπὼν τοῦτο ἐπήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις αὐτοσχεδίους
 λόγους ἐρωῶσιν αὐτοῦ τῆς ἀκροάσεως. ἀκούων δὲ
 τὸν Ἡρώδην ἐν Μαραθῶνι διαιτώμενον καὶ τὴν
 νεότητα ἐπακολουθοῦσαν αὐτῷ πᾶσαν γράφει πρὸς
 5 αὐτὸν ἐπιστολὴν αἰτῶν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὁ Ἡρώδης
 „ἀφίξιμαί“ ἔφη „μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ
 αὐτός.“ ξυνελέγοντο μὲν δὴ ἐς τὸ ἐν τῷ Κερα-
 μεικῷ θέατρον, ὃ δὴ ἐπωνόμασται Ἀγριππεῖον,
 προιούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἡρώδου βρα-
 10 δύνοντος ἡσχαλλόν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἐκλυομένης τῆς
 ἀκροάσεως καὶ τέχνην αὐτὸ ᾤοντο, ὅθεν ἀνάγκη τῷ
 Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο παρελθεῖν ἐπὶ τὴν διάλεξιν καὶ 572
 πρὶν ἤκειν τὸν Ἡρώδην. ἡ μὲν δὴ διάλεξις ἔπαινοι
 ἦσαν τοῦ ἄστεος καὶ ἀπολογία πρὸς τοὺς Ἀθηναίους
 15 ὑπὲρ τοῦ μήπω πρότερον παρ' αὐτοὺς ἀφῆχθαι, εἶχε
 δὲ καὶ τὸ ἀποχρῶν μῆκος, Παναθηναικοῦ γὰρ λόγου
 ἐπιτομῇ εἵκαστο. εὐσταλὴς δὲ οὕτω τοῖς Ἀθηναίοις
 ἔδοξεν, ὡς καὶ βόμβον διελθεῖν αὐτῶν ἔτι σιωπῶντος
 ἐπαινεσάντων αὐτοῦ τὸ εὖσχημον. ἡ μὲν δὴ νενικη-
 20 κυῖα ὑπόθεσις ὁ τοὺς Σκύθας ἐπανάγων ἐς τὴν προ-
 τέραν πλάνην, ἐπειδὴ πόλιν οἰκοῦντες νοσοῦσι, καιρὸν
 δ' ἐπισχὼν βραχὺν ἀνεπήδησε τοῦ θρόνου φαιδρῷ
 τῷ προσώπῳ, καθάπερ εὐαγγέλια ἐπάγων τοῖς
 48 ἀκροωμένοις ὧν εἰπεῖν ἔχοι. προιόντος δὲ αὐτῷ τοῦ
 25 λόγου ἐπέστη ὁ Ἡρώδης Ἀρκάδι πύλῳ τὴν κεφαλὴν
 σκιάζων, ὡς ἐν ὥρᾳ θέρους εἰώθει Ἀθήνησιν, ἵσως
 δέ που καὶ ἐνδεικνύμενος αὐτῷ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἤκειν.
 καὶ ὁ Ἀλεξάνδρος ἐνθεν ἐλὼν διελέχθη μὲν ἐς τὴν
 παρουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ὑποσέμνω τῇ λέξει καὶ
 30 ἡχούσῃ, ἐπ' αὐτῷ δὲ ἔθετο, εἴτε βούλοιτο τῆς ἡδη
 σπουδαζομένης ὑποθέσεως ἀκροᾶσθαι, εἴτε ἐτέραν
 αὐτὸς δοῦναι. τοῦ δὲ Ἡρώδου ἀναβλέψαντος ἐς

τοὺς ἀκροωμένους καὶ εἰπόντος, ὥς ποιήσοι, ὅπερ ἂν
 ἐκείνοις δόξη, πάντες ξυνεπένευσαν ἐς τὴν τῶν
 Σκυθῶν ἀκρόασιν, καὶ γὰρ δὴ καὶ λαμπρῶς διήει
 τὸν ἀγῶνα, ὥς δημοῖ τὰ εἰρημένα. θαυμασίαν δὲ
 ἰσχὺν ἐνεδείξατο καὶ ἐν τοῖσδε· τὰς γὰρ διανοίας 5
 τὰς πρὶν ἤκειν τὸν Ἡρώδην λαμπρῶς αὐτῷ εἰρη-
 μένας μετεχειρίσατο ἐπιστάντος οὕτω τι ἑτέρον λέξει
 καὶ ἑτέροις ῥυθμοῖς, ὥς τοῖς δεύτερον ἀκροωμένοις
 μὴ διλογεῖν δόξαι. τὸ γοῦν εὐδοκιμώτατα τῶν πρὶν
 ἐπιστῆναι τὸν Ἡρώδην εἰρημένων „ἐστὸς καὶ τὸ 10
 ὕδωρ νοσεῖ“ μετὰ ταῦτα ἐπιστάντος ἑτέρου δυνά-
 573 μει μεταλαβὼν „καὶ ὕδάτων“ εἶπεν „ἡδὶώ τὰ
 πλανώμενα.“ καὶ κεῖνα τῶν Ἀλεξάνδρου Σκυθῶν·
 „καὶ πηγνυμένον μὲν Ἴστρον πρὸς μεσημ-
 βρίαν ἤλαυνον, λυομένου δὲ ἐχώρουν πρὸς 15
 ἄρκτον ἀκέραιος τὸ σῶμα καὶ οὐχ ὥσπερ
 νυνὶ κείμενος. τί γὰρ ἂν πάθοι δεινὸν
 ἄνθρωπος ταῖς ὥραις ἐπόμενος;“ ἐπὶ
 τελευτῇ δὲ τοῦ λόγου διαβάλλων τὴν πόλιν ὥς
 πνιγερὸν οἰκητήριον τὸ ἐπὶ πᾶσιν ὥδε ἀνεφθέγ- 20
 ξατο· „ἀλλ’ ἀναπέτασον τὰς πύλας, ἀνα-
 πνεῦσαι θέλω.“ προσδραμὼν δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ
 περισχὼν αὐτὸν „ἀντεφεστιάσόν με“ ἔφη, καὶ
 ὁ Ἡρώδης „τί δὲ οὐ μέλλω“ εἶπεν „λαμπρῶς
 οὕτως ἐστιάσαντα“; διαλυθείσης δὲ τῆς ἀκροά- 25
 σεως καλέσας ὁ Ἡρώδης τῶν ἑαυτοῦ γνωρί-
 μων τοὺς ἐν ἐπιδόσει ἡρώτα, ποῖός τις αὐτοῖς ο
 σοφιστὴς φαίνοιτο, Σκέπτου δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς Κορίν-
 θου τὸν μὲν πηλὸν εὐρηκέναι φήσαντος, τὸν δὲ
 Πλάτωνα ζητεῖν, ἐπικόπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης „τουτί“ 30
 ἔφη „πρὸς μηδέναι εἶπης ἕτερον, σεαυτὸν γὰρ“ ἔφη
 „διαβαλεῖς ὥς ἀμαθῶς κρίνονται, ἐμοὶ δὲ ἔπου

μᾶλλον ἡγουμένῳ αὐτὸν Σκοπελιανὸν νήφοντα. “
 ταυτὶ δὲ ὁ Ἡρώδης ἐχαρακτήριζε καθεωρακῶς τὸν
 ἄνδρα κεκραμένην ἐρμηνείαν ἐφαρμόζοντα τῇ περὶ
 τὰς σοφιστικὰς ἐννοίας τόλμῃ. ἐπιδεικνύμενος δὲ
 5 τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε ἡχὴν τῆς διαλέξεως προσῆρεν,
 ἐπειδὴ ἐγίνωσκε τούτῳ καὶ μάλιστα χαίροντα αὐτὸν
 τῷ τόνῳ, ῥυθμούς τε ποικιλωτέρους αὐλοῦ καὶ
 λύρας ἐσηγάγετο ἐς τὸν λόγον, ἐπειδὴ πολὺς αὐτῷ
 καὶ περὶ τὰς ἐξαλλαγὰς ἔδοξεν. ἡ δὲ σπουδασθεῖσα
 10 ὑπόθεσις οἱ ἐν Σικελίᾳ τρωθέντες ἦσαν αἰτοῦντες 574
 τοὺς ἀπανισταμένους ἐκεῖθεν Ἀθηναίους τὸ ὑπ’
 αὐτῶν ἀποθνήσκειν. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τὸ
 θρυλούμενον ἐκεῖνο ἰκέτευσεν ἐπιτέγξας τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς δακρύοις „ναὶ Νικία, ναὶ πάτερ, οὕτως
 15 Ἀθήνας ἴδοις“, ἐφ’ ᾧ τὸν Ἀλέξανδρον φασιν
 ἀναβοῇσαι „ὦ Ἡρώδη, τεμάχιά σου ἔσμεν οἱ σοφι-
 249 σταὶ πάντες“, καὶ τὸν Ἡρώδην ὑπερησθέντα τῷ
 ἐπαίνῳ καὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενόμενον δοῦναί
 οἱ δέκα μὲν σκευοφόρα, δέκα δὲ ἵππους, δέκα δὲ
 20 οἶνοχόους, δέκα δὲ σημείων γραφέας, τάλαντα δὲ
 εἴκοσι χρυσοῦ, πλεῖστον δὲ ἄργυρον, δύο δὲ ἐκ
 Κολλυτοῦ παιδίᾳ ψελλιζόμενα, ἐπειδὴ ἤκουεν αὐτὸν
 χαίροντα νέαις φωναῖς. τοιαῦτα μὲν οὖν αὐτῷ τὰ
 Ἀθήνησιν.
 IV 25 Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐτέρων σοφιστῶν ἀπομνημονεύματα
 παρεθέμην, δηλούσθω καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ πλειό-
 νων, οὐδὲ γὰρ ἐς πληρεῖς πῶς τῆς ἑαυτοῦ δόξης
 ἀφίκται παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. ὥς μὲν δὴ σεμνῶς τε
 καὶ ξὺν ἡδονῇ διελέγετο, δηλοῦσι τῶν διαλέξεων
 30 αἶδε· „Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου καὶ Ὀλυμπος
 τοῦ αὐλεῖν“ καὶ πάλιν „Ἀραβία γῆ δένδρα
 πολλὰ, πεδία κατὰσκια, γυμνὸν οὐδέν,

φυτὰ ἢ γῇ, τὰ ἄνθη. οὐδὲ φύλλον Ἀράβιον
ἐκβαλεῖς, οὐδὲ κάρφος ἀπορρίψεις οὐδὲν
ἐκεῖ φυέν, τοσοῦτον ἢ γῇ περὶ τοὺς ἰδρω-
τας εὐτυχεῖ. καὶ πάλιν „ἀνὴρ πένης ἀπ’
Ἰωνίας, ἡ δὲ Ἰωνία Ἑλληνές εἰσιν οἰκήσαν- 5
τες ἐν τῇ βαρβάρων.“ τὴν δὲ ιδέαν ταύτην
διατωθάζων ὁ Ἀντίοχος καὶ διαπτύων αὐτὸν ὡς
τρυφῶντα ἐς τὴν τῶν ὀνομάτων ὥραν, παρελθὼν
ἐς τὴν Ἀντιόχειαν διελέχθη ὥδε· „Ἰωνίαι Λυδίαι
Μαρσύαι μωρίαι, δότε προβλήματα.“ τὰ δὲ 10
ἐν τῇ μελέτῃ πλεονεκτήματα δεδήλωται μὲν καὶ ἐπὶ
τούτων, δηλούσθω δὲ καὶ ἐπ’ ἄλλων ὑποθέσεων·
διεξιὼν μὲν γὰρ τὸν Περικλέα τὸν κελεύοντα ἔχεσθαι
τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὸν χρησμόν, ἐν ᾧ καὶ καλού-
μενος καὶ ἄκλητος ὁ Πύθιος ἔφη τοῖς Λακεδαιμο- 15
νίοις συμμαχήσειν, ὥδε ἀπήντησε τῷ χρησμῷ· „ἀλλ’
ὑπισχνεῖταί, φησι, τοῖς Λακεδαιμονίοις
βοηθήσειν ὁ Πύθιος· ψεύδεται· οὕτως αὖ-
τοῖς καὶ Τεγέαν ἐπηγγείλατο. διεξιὼν δὲ
τὸν ξυμβουλευόντα τῷ Δαρείῳ ξεῦξαι τὸν Ἴστρον· 20
„ὑπορρεῖτω σοι ὁ Σκυθῶν Ἴστρος, καὶ
εὖρους τὴν στρατιὰν διαγάγῃ, τίμησον
αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ πιῶν.“ τὸν δὲ Ἀρτάβαζον
ἀγωνιζόμενος τὸν ἀπαγορεύοντα τῷ Ξέρξῃ μὴ τὸ
δεύτερον στρατεύειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὥδε ἐβραχυ- 25
λόγησεν· „τὰ μὲν δὴ Περσῶν τε καὶ Μήδων
τοιαῦτά σοι, βασιλεῦ, κατὰ χώραν μένοντι,
τὰ δὲ Ἑλλήνων γῇ λεπτὴ θάλαττα στενὴ
καὶ ἄνδρες ἀπονενοημένοι καὶ θεοὶ βάσκα-
νοι.“ τοὺς δὲ ἐν τοῖς πεδίοις νοσοῦντας ἐς τὰ ὄρη 30
ἀνοικίζεσθαι πείθων ὥδε ἐφυσιολόγησεν· „δοκεῖ
δέ μοι καὶ ὁ τοῦ παντὸς δημιουργὸς τὰ μὲν

πεδία, ὥσπερ ἀτιμότερα ὕλης, ῥῖψαι κάτω,
ἐπαίρειν δὲ τὰ ὄρη, ὥσπερ ἀξιώματα. ταῦτα 575
πρῶτα μὲν ἥλιος ἀσπάξεται, τελευταῖα δὲ
ἀπολείπει. τίς οὐκ ἀγαπήσει τόπον μακρο-
5 τέρας ἔχοντα τὰς ἡμέρας;“

Διδάσκαλοι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένοντο Φαβωρίνός
τε καὶ Διονύσιος· ἀλλὰ Διονυσίου μὲν ἡμιμαθῆς
ἀπῆλθε μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοσοῦντος,
ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, Φαβωρίνου δὲ γνησιώτατα
10 ἡκροάσατο, παρ’ οὗ μάλιστα καὶ τὴν ὥραν τοῦ λόγου
ἔσπασεν. τελευτῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον οἱ μὲν ἐν
250 Κελτοῖς φασιν ἔτι ἐπιστέλλοντα, οἱ δ’ ἐν Ἰταλίᾳ
πεπαυμένον τοῦ ἐπιστέλλειν, καὶ οἱ μὲν ἐξηκοντού-
την, οἱ δὲ καὶ οὐπω, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ νύκτι, οἱ δ’ ἐπὶ
15 θυγατρὶ, ὑπὲρ ὧν οὐδὲν εὖρον λόγου ἄξιον.

ς. Ἀξιούσθω λόγου καὶ Οὐάρος ὁ ἐκ τῆς
Πέργης. Οὐάρῳ πατὴρ μὲν Καλλικλῆς ἐγένετο ἀνὴρ
ἐν τοῖς δυνατωτάτοις τῶν Περγαίων, διδάσκαλος δὲ
Κοδρατίων ὁ ὑπάτος ἀποσχεδιάζων τὰς θεικὰς
20 ὑποθέσεις καὶ τὸν Φαβωρίνου τρόπον σοφιστεύων.
πελαργὸν δὲ τὸν Οὐάρον οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον διὰ
τὸ πυρσὸν τῆς ρινὸς καὶ ῥαμφῶδες, καὶ τοῦτο μὲν
ὥς οὐκ ἀπὸ δόξης ἡστείζοντο, ἔξεστι συμβαλεῖν ταῖς
εἰκόσιν, αἱ ἀνάκεινται ἐν τῷ τῆς Περγαίας ἱερῷ.
25 ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ λόγου τοιοῦτος· „ἐφ’ Ἑλλήσ-
ποντον ἐλθὼν ἵππον αἰτεῖς, ἐπ’ Ἀθῶν δὲ
ἐλθὼν πλεῦσαι θέλεις· οὐκ οἶδας, ἄν-
θρωπε, τὰς ὁδοὺς; ἀλλ’ Ἑλλησπόντῳ γῆν
ὀλίγην ἐπιβαλὼν ταύτην οἶμι σοι μένειν,
30 τῶν ὁρῶν μὴ μενόντων;“ ἐλέγετο δὲ ἀπαγ- 577
γέλλειν ταῦτα λαμπρᾷ τῇ φωνῇ καὶ ἡσκημένῃ.
ἐτελεύτα μὲν οὖν οἴκοι οὐπω γηράσκων καὶ ἐπὶ

παισί, τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ γένος εὐδόκιμοι πάντες ἐν τῇ Πέργῃ.

ζ'. Ἑρμογένης δέ, ὃν Ταρσοὶ ἤνεγκαν, πεν-
τεκαίδεκα ἔτη γεγρονῶς ἔφ' οὕτω μέγα προὔβη τῆς
τῶν σοφιστῶν δόξης, ὥς καὶ Μάρκῳ βασιλεῖ παρα- 5
σχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως· ἐβάδιξε γοῦν ἐπὶ τὴν ἀκροά-
σιν αὐτοῦ ὁ Μάρκος καὶ ἤσθη μὲν διαλεγομένου,
ἐθαύμαζε δὲ σχεδιάζοντος, δωρεὰς δὲ λαμπρὰς ἔδω-
κεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων ἀφηρέθη τὴν ἔξιν ὑπ'
οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου, ὅθεν ἀστεισμοῦ λόγον 10
παρέδωκε τοῖς βασκάνοις, ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους
ἀτεχνῶς καθ' Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι, ἀποβεβλη-
κέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην καθάπερ πτερά.
καὶ Ἀντίοχος δὲ ὁ σοφιστὴς ἀποσκώπτων ποτὲ ἐς
αὐτὸν „οὗτος“ ἔφη „Ἑρμογένης, ὁ ἐν παισὶ μὲν 15
78 γέρον, ἐν δὲ γηράσκουσι παῖς.“ ἡ δὲ ιδέα τοῦ
λόγου, ἣν ἐπετήδευε, τοιάδε τις ἦν· ἐπὶ γὰρ τοῦ
Μάρκου διαλεγόμενος „ἰδοὺ ἤκω σοι“, ἔφη „βασιλεῦ,
ρήτωρ παιδαγωγοῦ θεόμενος, ρήτωρ ἡλικίαν περιμέ-
νων“ καὶ πλείω ἕτερα διελέχθη καὶ ᾧδε βωμόλογα. 20
ἔτελεύτα μὲν οὖν ἐν βαθεῖ γήρᾳ, εἰς δὲ τῶν πολλῶν
νομιζόμενος, κατεφρονήθη γὰρ ἀπολιπούσης αὐτὸν
τῆς τέχνης.

η'. Φίλαγρος δὲ ὁ Κίλιξ Αἰλλιανοῦ μὲν ἀκρο-
ατῆς ἐγένετο, σοφιστῶν δὲ θερμότητος καὶ ἐπιχο- 25
λώτατος, λέγεται γὰρ δὴ νυστάζοντά ποτε ἀκροατὴν
καὶ ἐπὶ κόροῃς πλῆξαι, καὶ ὁρμῇ δὲ λαμπρᾷ ἐκ μει-
ρακίου χρησάμενος οὐκ ἀπελείφθη αὐτῆς οὐδ' ὅποτε
ἐγήρασκεν, ἀλλ' οὕτω τι ἐπέδωκεν, ὥς καὶ σχῆμα
τοῦ διδασκάλου νομισθῆναι. πλείστοις δὲ ἐπιμίξας 30
ἔθνεσι καὶ δοκῶν ἄριστα μεταχειρίζεσθαι τὰς ὑπο- 251
θέσεις οὐ μετεχειρίσατο Ἀθήνησιν εὖ τὴν αὐτοῦ

χολήν, ἀλλ' ἐς ἀπέχθειαν Ἡρώδῃ κατέστησεν ἑαυτόν,
 καθάπερ τούτου ἀφιγμένος ἕνεκα. ἐβάδιζε μὲν γὰρ
 δείλῃς ἐν Κεραμειῷ μετὰ τεττάρων, οἷοι Ἀθήνησιν
 οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύοντες, ἰδὼν δὲ νεανίαν ἐκ
 5 δεξιᾶς ἀναστρέφοντα μετὰ πλειόνων σκώπτεσθαι τι
 ὑπ' αὐτοῦ δόξας „ἀλλ' ἦ σὺ“ ἔφη „τίς“; „Ἀμφι-
 κλῆς ἐγώ“, ἔφη „εἰ δὴ τὸν Χαλκιδέα ἀκούεις.“
 „ἀπέχου τοίνυν“ ἔφη „τῶν ἐμῶν ἀκροάσεων, οὐ
 γὰρ μοι δοκεῖς ὑγιαίνειν.“ τοῦ δὲ ἐρομένου „τίς
 10 δὲ ὦν ταῦτα κηρύττεις“; δεινὰ πάσχειν ἦ δ' ὁ Φίλα-
 γρος, εἰ ἀγνοεῖται ποι. ἐκφύλου δὲ αὐτὸν ῥήματος
 ὥς ἐν ὀργῇ διαφυγόντος λαβόμενος ὁ Ἀμφικλῆς, καὶ
 γὰρ δὴ καὶ ἐτύγχανε τῶν Ἡρώδου γνωρίμων τὴν
 πρώτην φερόμενος, „παρὰ τίνι τῶν ἐλλογίμων“ ἔφη 579
 15 „τοῦτο εἶρηται;“ καὶ ὅς „παρὰ Φιλάγρῳ“ ἔφη.
 αὕτη μὲν δὴ ἡ παροιμία ἐς τὰ τοιαῦτα προὔβη, τῆς
 δὲ ὑστεραίας μαθὼν τὸν Ἡρώδην ἐν τῷ προαστείῳ
 διαιτώμενον γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν καταπ-
 τόμενος τοῦ ἀνδρὸς ὥς ἀμελοῦντος τοῦ τῶν ἀκροα-
 20 τῶν κόσμου. καὶ ὁ Ἡρώδης „δοκεῖς μοι“ ἔφη
 „οὐ καλῶς προοιμιάζεσθαι“ ἐπιπλήττων αὐτῷ
 ὥς μὴ κτωμένῳ ἀκροατῶν εὐνοίαν, ἣν προοίμιον
 ἡγεῖσθαι χρὴ τῶν ἐπιδείξεων. ὁ δὲ ὥσπερ οὐ ξυνιεῖς
 τοῦ αἰνίγματος, ἦ ξυνιεῖς μὲν, ἐν γέλῳτι δὲ τὴν τοῦ
 25 Ἡρώδου γνώμην βελτίστην οὕσαν τιθέμενος ἐψεύσθη
 τῆς ἐπιδείξεως παρελθὼν ἐς ἀκροατὰς οὐκ εὐνοὺς.
 ὥς γὰρ τῶν πρεσβυτέρων ἤκουον, προσέκρουσε μὲν
 ἡ διάλεξις νεαροηγῆς δόξασα καὶ ἐσπασμένη τὰς
 ἐννοίας, ἔδοξε δὲ καὶ μειρακιώδης, γυναικὸς γὰρ
 30 θρῆνος ἐγκατεμέμικτο τοῖς Ἀθηναίων ἐγκωμίοις τεθ-
 νεώσης αὐτῷ ἐν Ἰωνίᾳ, τὴν δὲ μελέτην οὕτως ἐπε-
 βουλεύθη· ἡγώνιστό τις αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν

ὑπόθεσις οἱ παραιτούμενοι τὴν τῶν ἀκλήτων συμ-
μαχίαν· ταύτης ἐκδεδομένης ἤδη τῆς ὑποθέσεως
μνήμην ξυνελέξατο, καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐδοκιμηκῶς ἐπ’
αὐτῇ ἐτύγχανε, λόγου δὲ ἤκοντος ἐς τοὺς ἀμφὶ τὸν
Ἡρώδη, ὡς ὁ Φίλαργος τὰς μὲν πρῶτον ὀριζομένας 5
ὑποθέσεις αὐτοσχεδιάζει, τὰς δὲ καὶ δεύτερον οὐκέτι
ἀλλ’ ἔωλα μελετῶν καὶ ἑαυτῷ προειρημένα προὔ-
βαλον μὲν αὐτῷ τοὺς ἀκλήτους τούτους, δο-
κοῦντι δὲ ἀποσχεδιάζειν ἀντανεγινγνώσκειτο ἡ μελέτη.
θορύβου δὲ πολλοῦ καὶ γέλωτος τὴν ἀκρόασιν κατα- 10
σχόντος βοῶν ὁ Φίλαργος καὶ κεκραγώς, ὡς δεινὰ
πάσχοι τῶν ἑαυτοῦ εἰργόμενος οὐ διέφυγε τὴν ἤδη
580 πεπιστευμένην αἰτίαν. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ Ἀγριπ-
πεῖῳ ἐπράχθη, διαλιπὼν δὲ ἡμέρας ὡς τέτταρας
παρῆλθεν ἐς τὸ τῶν τεχνιτῶν βουλευτήριον, ὃ δὴ 15
ᾠκοδόμηται παρὰ τὰς τοῦ Κεραμεικοῦ πύλας οὐ
πόρρω τῶν ἱππέων. εὐδοκιμώτατα δὲ ἀγωνιζόμενος
τὸν Ἀριστογείτονα τὸν ἀξιοῦντα κατηγορεῖν τοῦ μὲν
Δημοσθένους Μηδισμοῦ, τοῦ δὲ Αἰσχίνου Φιλίπ-
πισμοῦ, ὑπὲρ ὧν καὶ γεγραμμένοι ἀλλήλους ἐτύγχα- 20
νον, ἐσβέσθη τὸ φθέγμα ὑπὸ τῆς χολῆς ἐπισκοτοῦν-
τος φύσει τοῖς ἐπιχόλοις τὴν φωνὴν τοῦ φωνητικοῦ
πνεύματος. χρόνῳ μὲν οὖν ὕστερον ἐπεβάτευσε
τοῦ κατὰ τὴν Πρώμην θρόνου, Ἀθήνησι δὲ ἀπηνέχθη
τῆς ἑαυτοῦ δόξης δι’ ἧς εἰρηκα αἰτίας. 25

Χαρακτὴρ τῶν τοῦ Φιλάργου λόγων ὁ μὲν ἐν III 2
ταῖς διαλέξεσι τοιοῦτος· „εἴτα οἶει ἥλιον ἐσπέ-
ρω φθονεῖν ἢ μέλειν αὐτῷ, εἴ τίς ἐστὶν
ἄστηρ ἄλλος ἐν οὐρανῷ; οὐχ οὕτως ἔχει τὰ
τοῦ μεγάλου τούτου πυρός. ἐμοὶ μὲν γὰρ 30
δοκεῖ καὶ ποιητικῶς ἐκάστῳ διανέμειν, σοὶ
μὲν ἄρκιτον δίδωμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημ-

βρίαν, σοὶ δὲ ἐσπέραν, πάντες δὲ ἐν νυκτί,
πάντες, ὅταν ἐγὼ μὴ βλέπωμαι·

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην
καὶ ἀστέρες οὐδαμοῦ. “ τίνες δὲ καὶ οἱ τῆς
5 μελέτης αὐτῷ ῥυθμοὶ ἦσαν, δηλώσει τὰ πρὸς τοὺς
ἀκλήτους εἰρημένα, καὶ γὰρ καὶ χαίρειν αὐτοῖς
ἐλέγετο· „φίλε, τήμερόν σε τεθέαμαι καὶ
τήμερον ἐν ὅπλοις καὶ μετὰ ξίφους μοι
λαλεῖς“ καὶ „τὴν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας μόνην
10 οἶδα φιλίαν. ἅπιτε οὖν, ἄνδρες φίλοι,
τοῦτο γὰρ ὑμῖν τηροῦμεν τοῦνομα, καὶ
δεηθῶμέν ποτε συμμαχων, ἐφ' ὑμᾶς πέμ-
ψομεν, εἴ ποτε δῆπου.“

Μέγεθος μὲν οὖν ὁ Φίλαγρος μετρίου μείων,
15 τὴν δὲ ὄφρυν πικρὸς καὶ τὸ ὄμμα ἔτοιμος καὶ ἐς
ὀργὴν ἐκκληθῆναι πρόθυμος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ δύστρο- 581
πον οὐδ' αὐτὸς ἡγνῶει· ἐρομένου γοῦν αὐτὸν ἐνὸς
τῶν ἐταίρων, τί μαθὼν παιδοτροφία οὐ χαίροι, „ὅτι“
ἔφη „οὐδ' ἐμαυτῷ χαίρω.“ ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν
20 οἱ μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ περὶ πρῶτον
γῆρας.

Θ'. Ἀριστείδην δὲ τὸν εἴτε Εὐδαίμονος εἴτε
Εὐδαίμονα Ἀδριανοὶ μὲν ἤνεγκαν, οἱ δὲ Ἀδριανοὶ
πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς, Ἀθῆναι δὲ ἤσκησαν
25 κατὰ τὴν Ἡρώδου ἀκμὴν καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Πέργα-
μον κατὰ τὴν Ἀριστοκλέους γλῶτταν. νοσώδης δὲ
ἐκ μεираκίου γενόμενος οὐκ ἡμέλησε τοῦ πονεῖν.
τὴν μὲν οὖν ιδέαυ τῆς νόσου καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῷ
ἐπεφρίκει, ἐν Ἱεροῖς βιβλίοις αὐτὸς φράζει, τὰ δὲ
30 βιβλία ταῦτα ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῷ λόγον,
αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀγαθαὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς
εὖ διαλέγεσθαι. ἐπὶ δὲ τὸ σχεδιάζειν μὴ ἐπομένης

582 αὐτῷ τῆς φύσεως ἀκριβείας ἐπεμελήθη καὶ πρὸς
 τοὺς παλαιοὺς ἐβλεψεν ἱκανῶς τε τῷ γονίμῳ ἰσχυσε
 κουφολογίαν ἐξελὼν τοῦ λόγου. ἀποδημίαι δὲ
 Ἀριστείδου οὐ πολλάί, οὔτε γὰρ ἐς χάριν τῶν
 πολλῶν διελέγετο οὔτε ἐκράτει χολῆς ἐπὶ τοὺς μὴ 5
 ξὺν ἐπαίνῳ ἀκροωμένους, ἃ δέ γε ἐπῆλθεν ἔθνη,
 Ἰταλοὶ τέ εἰσι καὶ Ἑλλὰς καὶ ἡ πρὸς τῷ Δέλτα
 κατωκημένη Αἴγυπτος, οἱ χαλκοῦν ἔστησαν αὐτὸν
 ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν Σμύρναν ἀγορᾶς.

Οἰκιστὴν δὲ καὶ τὸν Ἀριστείδην τῆς Σμύρνης 19
 εἰπεῖν οὐκ ἀλαζὼν ἔπαινος, ἀλλὰ δικαιοτάτος τε καὶ
 ἀληθέστατος· τὴν γὰρ πόλιν ταύτην ἀφανισθεῖσαν
 ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ χασμάτων οὕτω τι ὠλοφύρατο
 πρὸς τὸν Μάρκον, ὡς τῇ μὲν ἄλλῃ μονωδία θαμὰ
 ἐπιστενάξαι τὸν βασιλέα, ἐπὶ δὲ τῷ „ξέφυγοι δὲ 15
 ἐρήμην καταπνέουσιν“ καὶ δάκρυα τῷ βιβλίῳ 23
 ἐπιστάξαι τὸν βασιλέα ξυνοικίαν τε τῇ πόλει ἐκ τῶν
 τοῦ Ἀριστείδου ἐνδοσίμων νεῦσαι. ἐτύγγανε δὲ καὶ
 ξυγγεγονὼς ἤδη τῷ Μάρκῳ ὁ Ἀριστείδης ἐν Ἰωνίᾳ,
 ὡς γὰρ τοῦ Ἐφεσίου Δαμειανοῦ ἤκουον, ἐπεδήμει 20
 μὲν ὁ αὐτοκράτωρ ἤδη τῇ Σμύρνῃ τρίτην ἡμέραν,
 τὸν δὲ Ἀριστείδην οὐπὼ γινώσκων ἤρετο τοὺς
 Κυντιλίους, μὴ ἐν τῷ τῶν ἀσπαζομένων ὁμίλῳ
 παρεωραμένος αὐτῷ ὁ ἀνὴρ εἴη, οἱ δὲ οὐδὲ αὐτοὶ
 ἔφασαν ἑωρακέναι αὐτόν, οὐ γὰρ ἂν παρεῖναι τὸ μὴ 25
 οὐ ξυστῆσαι, καὶ ἀφίκοντο τῆς ὑστεραίας τὸν Ἀρι-
 στείδην ἄμφω δορυφοροῦντες. προσειπὼν δὲ αὐτόν
 ὁ αὐτοκράτωρ „διὰ τί σε“ ἔφη „βραδέως εἶδομεν“;
 καὶ ὁ Ἀριστείδης „θεώρημα“, ἔφη „ὦ βασιλεῦ,
 ἡσχόλει, γνώμη δὲ θεωροῦσά τι μὴ ἀποκρεμαννύσθω 30
 οὐ ζητεῖ.“ ὑπερησθείς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἦθει
 τάνδρως ὡς ἀπλοικωτάτῳ τε καὶ σχολικωτάτῳ „πότε“

ἔφη „ἀκροάσομαί σου“; καὶ ὁ Ἀριστείδης „τήμερον“ 583
 εἶπεν „πρόβαλε καὶ αὖριον ἀκροῶ· οὐ γὰρ ἐσμέν
 τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων. ἐξέστω δέ,
 ὦ βασιλεῦ, καὶ τοὺς γνωρίμους παρεῖναι τῇ ἀκροά-
 5 σει.“ „ἐξέστω“ ἢ δ' ὁ Μάρκος, „δημοτικὸν γάρ.“
 εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀριστείδου „δεδοσθῶ δὲ αὐτοῖς, ὦ
 βασιλεῦ, καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν, ὅποσον δύνανται“,
 μειδιάσας ὁ αὐτοκράτωρ „τοῦτο“ ἔφη „ἐπὶ σοὶ κεῖ-
 10 ται.“ οὐκ ἔγραψα τὴν μελετηθεῖσαν ὑπόθεσιν,
 ἐπειδὴ ἄλλοι ἄλλην φασίν, ἐκεῖνό γε μὴν πρὸς πάν-
 των ὁμολογεῖται, τὸν Ἀριστείδην ἀρίστη φορᾶ ἐπὶ
 τοῦ Μάρκου χρήσασθαι πόρρωθεν τῇ Σμύρνῃ ἐτοι-
 μαζούσης τῆς τύχης τὸ δι' ἀνδρὸς τοιούτου δὴ ἀνοι-
 κισθῆναι. καὶ οὐ φημὶ ταῦτα, ὥς οὐχὶ καὶ τοῦ
 15 βασιλέως ἀνοικίσαντος ἂν ἀπολωλυῖαν πόλιν, ἣν
 οὐσαν ἐθαύμασεν, ἀλλ' ὅτι αἱ βασίλαιοί τε καὶ
 θεσπέσιοι φύσεις, ἣν προσεγείρη αὐτὰς ξυμβουλία
 καὶ λόγος, ἀναλάμπουσι μᾶλλον καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν
 εὖ ξὺν ὁρμῇ φέρονται.

I 20 Δαμιανοῦ κακεῖνα ἤκουον, τὸν σοφιστὴν τοῦτον
 διαβάλλειν μὲν τοὺς αὐτοσχεδίους ἐν ταῖς διαλέξεσι,
 θαυμάζειν δὲ οὕτω τὸ σχεδιάζειν, ὥς καὶ ἰδίᾳ ἐκπο-
 νεῖν αὐτὸ ἐν δωματίῳ ἑαυτὸν καθειργνύντα, ἐξε-
 πόνει δὲ κῶλον ἐκ κώλου καὶ νόημα ἐκ νοήματος
 25 ἐπανακνκλῶν. τουτὶ δὲ ἡγώμεθα μασωμένου μᾶλλον
 ἢ ἐσθίουτος, αὐτοσχέδιος γὰρ γλώττης εὐροούσης
 ἀγώνισμα. κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Ἀριστείδου τινὲς ὥς
 εὐτελὲς εἰπόντος προοίμιον ἐπὶ τῶν μισθοφόρων
 τῶν ἀπαιτουμένων τὴν γῆν, ἄρξασθαι γὰρ δὴ αὐτὸν
 30 τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὧδε· „οὐ παύσονται
 οὔτοι οἱ ἄνθρωποι παρέχοντες ἡμῖν πράγ-
 ματα.“ λαμβάνονται δὲ τινες καὶ ἀκμῆς τοῦ

ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ παραιτουμένου τὸν τειχισμόν τῆς
 584 Λακεδαιμόνος, εἰρηται δὲ ὧδε· „μὴ γὰρ δὴ ἐν
 τείχει ἐπιπτήξαιμεν ὀρυγῶν ἀναψάμενοι
 φύσιν.“ λαμβάνονται καὶ παροιμίας ὡς ταπεινῶς
 προσεσθιμένης, ἐπιδιβάλλων γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον 5
 ὡς πατρῷζοντα τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα τοῦ
 πατρὸς ἔφη τὸ παιδίον εἶναι. οἱ αὐτοὶ κατηγοροῦσι καὶ
 σκώματος, ἐπειδὴ τοὺς Ἀριμασποὺς τοὺς μονομα- 25
 τούς ἔφη ξυγγενεῖς εἶναι τοῦ Φιλίππου, ὥσπερ τοῦ
 Δημοσθένους ἀπολελογημένου τοῖς Ἑλλησιν ὑπὲρ τοῦ 10
 τραγικοῦ πιθήκου καὶ τοῦ ἀρουραίου Οἰνομάου. ἀλλὰ
 μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστείδην, δηλούτω δὲ αὐτὸν ὅ τε
 Ἰσοκράτης ὁ τοὺς Ἀθηναίους ἐξάγων τῆς θαλάττης
 καὶ ὁ ἐπιτιμῶν τῷ Καλλιξείνῳ ἐπὶ τῷ μὴ θάπτειν
 τοὺς δέκα καὶ οἱ βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ 15
 καὶ ὁ μὴ λαβὼν Αἰσχίνης παρὰ τοῦ Κερσοβλέπτου
 585 τὸν σῖτον καὶ οἱ παραιτούμενοι τὰς σπονδὰς μετὰ τὸ
 κτεῖναι τὰ γένη, ἐν ἧ μάλιστα ὑποθέσεων ἀναδιδάσ-
 κει ἡμᾶς, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς κενιδυνευμένας τε
 καὶ τραγικὰς ἐννοίας μεταχειρίσαιο. καὶ πλείους 20
 ἐτέρας ὑποθέσεις οἶδα εὐπαιδευσίαν ἐνδεικνυμένας
 τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἰσχὺν καὶ ἦθος, ἀφ' ὧν
 μᾶλλον αὐτὸν θεωρητέον, ἢ εἰ που καὶ παρέπτυσέ
 τι ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσών. καὶ τεχνικώτατος δὲ σο-
 φιστῶν ὁ Ἀριστείδης ἐγένετο καὶ πολὺς ἐν θεωρή- 25
 μασι, ὅθεν καὶ τοῦ σχεδιάζειν ἀπηνέχθη, τὸ γὰρ
 κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ
 τὴν γνώμην καὶ ἀπαλλάττει τοῦ ἐτοίμου. ἀποθανεῖν
 δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν οἴκοι γράφουσιν, οἱ δὲ ἐν
 Ἰωνίᾳ ἔτη βιώσαντα οἱ μὲν ἐξήκοντά φασιν, οἱ δὲ 30
 ἀρχοῦ τῶν ἐβδομήκοντα.

ι. Ἀδριανὸν δὲ τὸν Φοίνικα Τύρος μὲν

ἤνεγκεν, Ἀθῆναι δὲ ἤσκησαν. ὥς γὰρ τῶν ἑμαυτοῦ
 διδασκάλων ἤκουον, ἀφίκετο μὲν ἐς αὐτὰς κατὰ
 Ἡρώδην, φύσεως δὲ ἰσχυρὸν σοφιστικωτάτην ἐνδει-
 5 κνύμενος καὶ οὐκ ἄδηλος ὢν ὥς ἐπὶ μέγα ἤξιον· ἐφοί-
 10 τησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ ὀκτὼ καὶ δέκα ἰσως γεγο-
 νῶς ἔτη καὶ ταχέως ἀξιωθεὶς, ὧν Σκέπτος τε καὶ
 Ἀμφικλῆς ἡξιοῦντο, ἐνεγράφη καὶ τῇ τοῦ Κλεψυ-
 δρίου ἀκροάσει. τὸ δὲ Κλεψύδριον ὧδε εἶχεν· τῶν
 15 τοῦ Ἡρώδου ἀκροατῶν δέκα οἱ ἀρετῆς ἀξιούμενοι
 ἐπεσιτίζοντο τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει κλεψύδραν
 ξυμμεμετροημένην ἐς ἑκατὸν ἔπη, ἃ διήει ἀποτάδην
 ὁ Ἡρώδης παρητημένος τὸν ἐκ τῶν ἀκροατῶν ἑπιαι-
 νον καὶ μόνου γεγονώς τοῦ λέγειν. παραδεδωκότος
 δὲ αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις τὸ μηδὲ τὸν τοῦ πότου 586
 20 καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ κακεῖ τι ἐπισπουδάζειν τῷ
 οἴνῳ ξυνέπινε μὲν ὁ Ἀδριανὸς τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύ-
 δρας ὥς κοινωνὸς μεγάλου ἀπορρήτου, λόγου δὲ
 αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκάστου τῶν σοφιστῶν ιδέας προ-
 βαίνοντος παρελθὼν ἐς μέσους ὁ Ἀδριανὸς „ἐγὼ“
 25 ἔφη „ὑπογράψω τοὺς χαρακτῆρας οὐ κομματίων
 ἀπομνημονεύων ἢ νοιδίων ἢ κώλων ἢ θυσμῶν, ἀλλ’
 ἐς μίμησιν ἑμαυτὸν καθιστὰς καὶ τὰς ἀπάντων ιδέας
 ἀποσχεδιάζων σὺν εὐροίᾳ καὶ ἐφιεὶς τῇ γλώττῃ.“
 παραλιπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν Ἡρώδην ὁ μὲν Ἀμφικλῆς
 30 ἤρετο τοῦ χάριν τὸν διδάσκαλον αὐτῶν παρέλθαι
 αὐτός τε ἐρῶν τῆς ιδέας ἐκείνους τε ἰδὼν ἐρῶντας
 „οὔτι“ ἔφη „οὔτοι μὲν οἷοι καὶ μεθύοντι παραδοῦναι
 μίμησιν, Ἡρώδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγα-
 πητὸν ἦν ἄοινός τε καὶ νήφων ὑποκρίνωμαι.“ ταῦτα
 35 ἀπαγγελθέντα τῷ Ἡρώδῃ διέχεεν αὐτὸν ὄντα καὶ
 ἄλλως ἥττω εὐδοξίας. ἐπήγγειλε δὲ τῷ Ἡρώδῃ καὶ
 ἀκροάσιν σχεδίου λόγου νεάζων ἔτι, καὶ ὁ Ἡρώδης

οὐχ ὥς διαβάλλουσί τινες, βασκαίνων τε καὶ τωθά-
 ζων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διακειμένου τε καὶ ἴλεω ἀκροασά-
 μενος ἐπέρωσε τὸν νεανίαν εἰπὼν ἐπὶ πᾶσιν 25
 „κολοσσὸν ταῦτα μεγάλα σπαράγματ' ἂν
 εἶη“, ἅμα μὲν διορθούμενος αὐτὸν ὥς ὑφ' ἡλικίας 5
 διεσπασμένον τε καὶ μὴ ξυγκείμενον, ἅμα δὲ ἐπαι-
 νῶν ὥς μεγαλόφωνόν τε καὶ μεγαλογνώμονα. καὶ
 λόγον τῷ Ἡρώδῃ ἀποθανόντι ἐπεφθέγγετο ἐπ' αὐτίκην
 τοῦ ἀνδρός, ὥς ἐς δάκρυα ἐκκληθῆναι τοὺς Ἀθη-
 ναίους ἐν τῇ τοῦ λόγου ἀκροάσει. 10

Μεστὸς δὲ οὕτω παρησίᾳς ἐπὶ τὸν θρόνον
 παρῆλθε τὸν Ἀθήνησιν, ὥς προοίμιόν οἱ γενέσθαι
 587 τῆς πρὸς αὐτοὺς διαλέξεως μὴ τὴν ἐκείνων σοφίαν,
 ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ, ἥρξατο γὰρ δὴ ὧδε· „πάλιν ἐκ
 Φοινίκης γράμματα.“ τὸ μὲν δὲ προοίμιον 15
 τοῦτο ὑπερπνέοντος ἦν τοὺς Ἀθηναίους καὶ διδόντος
 τι αὐτοῖς ἀγαθὸν μᾶλλον ἢ λαμβάνοντος, μεγαλοπρε-
 πέστατα δὲ τοῦ Ἀθήνησι θρόνου ἐπεμελήθη ἐσθῆτα
 μὲν πλείστου ἀξίαν ἀμπεχόμενος, ἐξηρτημένος δὲ τὰς
 θαυμασιωτέρας τῶν λίθων καὶ κατιῶν μὲν ἐπὶ τὰς 20
 σπουδὰς ἐπ' ἀργυροχαλίνου ὀχήματος, ἐπεὶ δὲ σπου-
 δάσεις, ζηλωτὸς αὖ ἐπανιῶν ξὺν πομπῇ τοῦ παντα-
 χόθεν Ἑλληνικοῦ. οἶδε γὰρ ἐθεράπευον αὐτόν,
 ὥσπερ τὰ γένη τῆς Ἐλευσίνος ἱεροφάντην λαμπρῶς
 ἱερουργοῦντα. ὑπεποιεῖτο δὲ αὐτοὺς καὶ παιδιαῖς 25
 καὶ πότοις καὶ θήραις καὶ κοινωνίᾳ πανηγύρεων
 Ἑλληνικῶν, ἅλλα ἅλλῃ ξυννεάζων, ὅθεν διέκειντο
 πρὸς αὐτὸν ὥς πρὸς πατέρα παῖδες ἡδύν τε καὶ
 πρᾶον καὶ ξυνδιαφέροντα αὐτοῖς τὸ Ἑλληνικὸν
 σκίρτημα. ἐγὼ τοι καὶ δακρύοντας αὐτῶν ἐνίοις 30
 οἶδα, ὅποτε ἐς μνήμην τοῦ ἀνδρός τούτου κα-
 θίσταντο, καὶ τοὺς μὲν τὸ φθέγμα ὑποκοριζομέ-

νους, τοὺς δὲ τὸ βάδισμα, τοὺς δὲ τὸ εὖσχημον
τῆς στολῆς.

I Ἐπαχθεῖσαν δὲ αὐτῷ καὶ φονικὴν αἰτίαν ὧδε
ἀπέφυγεν· ἦν Ἀθήνησιν ἀνθρώπιον οὐκ ἀγύμναστον
5 τοῦ περὶ τοὺς σοφιστὰς δρόμου· τούτῳ ἀμφορέα μὲν
τις οἴνου προσάγων ἢ ὄψα ἢ ἐσθῆτα ἢ ἀργύριον
εὐμεταχειρίστῳ ἐχορῆτο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν
θρεμμάτων τῷ θαλλῷ ἄγοντες, εἰ δὲ ἀμελοῖτο,
φιλολοιδόρως εἶχε καὶ ὑλάκει. τῷ μὲν οὖν Ἀδριανῷ 588
10 προσκεκρούκει διὰ τὴν εὐχέρειαν τοῦ ἥθους, Χρῆστου
δὲ τὸν ἐκ τοῦ Βυζαντίου σοφιστὴν ἐθεράπευεν, καὶ
ὁ μὲν Ἀδριανὸς ἐκατέρει ταῖς ἐξ αὐτοῦ πάντα, δῆγ-
ματα κόρεων τὰς ἐκ τῶν τοιούτων λοιδορίας καλῶν,
οἱ γνώριμοι δὲ οὐκ ἐνεγκόντες παρεκελεύσαντο τοῖς
15 ἑαυτῶν οἰκέταις παῖειν αὐτόν, καὶ ἀνοιδησάντων
αὐτῷ τῶν σπλάγχχνων ἐν ἡμέρᾳ τριακοστῇ ἀπέθανε
παρασχών τινα καὶ αὐτὸς τῷ θανάτῳ λόγον, ἐπειδὴ
ἀκράτου νοσῶν ἔσπασεν. οἱ δὲ προσήκοντες τῷ
τεθνεῶτι γράφονται τὸν σοφιστὴν φόνου παρὰ τῷ
20 τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντι ὡς ἓνα Ἀθηναίων, ἐπειδὴ
φυλὴ τε ἦν αὐτῷ καὶ δῆμος Ἀθήνησιν, ὁ δὲ ἀπέγνω
τὴν αἰτίαν ὡς μήτε ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ μήτε ταῖς τῶν
ἑαυτοῦ δούλων τετυπτηκότος τὸν τεθνάναι λεγό-
μενον. ξυνήρατο δὲ αὐτῷ τῆς ἀπολογίας πρῶτον
25 μὲν τὸ Ἑλληνικὸν τίνας οὐχὶ ἀφιέντες ὑπὲρ αὐτοῦ
φωνὰς δακρύοις ἅμα, ἔπειτα ἡ τοῦ ἱατροῦ μαρτυρία
ἡ ἐπὶ τῷ οἴνῳ.

256 Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους, οὓς ὁ αὐτοκράτωρ Μάρ-
κος Ἀθήναζε ὑπὲρ μυστηρίων ἐστάλη, ἐκράτει μὲν
30 ἤδη τοῦ τῶν σοφιστῶν θρόνου ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἐν
μέρει δὲ ὁ Μάρκος τῆς τῶν Ἀθηναίων ἱστορίας ἔθετο
μηδὲ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἀγνοῆσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ

ἐπέταξεν αὐτὸν τοῖς νέοις οὐκ ἀκροάσει βασανίσας,
 ἀλλὰ ξυνθέμενος τῇ περὶ αὐτοῦ φήμῃ. Σεβήρου δὲ
 ἀνδρὸς ὑπάτου διαβάλλοντος αὐτὸν ὡς τὰς σοφιστι-
 κάς ὑποθέσεις ἐβακχεύοντα διὰ τὸ ἐρρωῖσθαι πρὸς
 τοὺς ἀγῶνας ἔλεγχον τούτου ποιούμενος ὁ Μάρκος 5
 προὔβαλε μὲν αὐτῷ τὸν Ὑπερείδην τὸν ἐς μόνας
 589 ἐπιστρέφοντα τὰς Δημοσθένους γνώμας, ὅτε δὴ ἐν
 Ἑλατεῖα Φίλιππος ἦν, ὁ δὲ οὕτως τὸν ἀγῶνα εὐηνίως
 διέθετο, ὡς μηδὲ τοῦ Πολέμωνος ῥοίζου λείπεσθαι
 δόξαί. ἀγασθεῖς δὲ αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ μέγα 10
 ἦρε δωρεαῖς τε καὶ δώροις. καλῶ δὲ δωρεὰς μὲν
 τὰς τε σιτήσεις καὶ τὰς προεδρίας καὶ τὰς ἀτελείας
 καὶ τὸ ἱερᾶσθαι καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας,
 δῶρα δὲ χρυσὸν ἄργυρον ἵππους ἀνδράποδα καὶ
 ὅσα ἐρμηνεύει πλοῦτον, ὧν αὐτόν τε ἐνέπλησε καὶ 15
 γένος τὸ ἐκείνου πάντας.

Κατασχὼν δὲ καὶ τὸν ἄνω θρόνον οὕτως τὴν
 Ῥώμην ἐς ἑαυτὸν ἐπέστρεψε, ὡς καὶ τοῖς ἀξυνέτοις
 γλώττης Ἑλλάδος ἔρωτα παρασχεῖν ἀκροάσεως.
 ἠκροῶντο δὲ ὥσπερ εὐστομούσης ἀηδόνης, τὴν 20
 εὐγλωττίαν ἐκπεπληγμένοι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ
 εὐστροφον τοῦ φθέγματος καὶ τοὺς περὶ τε καὶ ξὺν
 ῥῶδῃ ῥυθμούς. ὁπότε οὖν σπουδάζοιεν περὶ τὰς
 ἐγκυκλίους θέας, ὀρχηστῶν δὲ αὐταὶ τὸ ἐπίπαν,
 φανέντος ἂν περὶ τὴν σκηνὴν τοῦ τῆς ἀκροάσεως 25
 ἀγγέλου ἐξανίσταντο μὲν ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς,
 ἐξανίσταντο δὲ τῶν δημοσίων ἱππευόντων οὐχ οἱ τὰ
 Ἑλλήνων σπουδάζοντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσοι τὴν
 ἐτέραν γλῶττιαν ἐπαιδεύοντο ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ δρόμῳ
 ἐχώρου ἐς τὸ Ἀθηναῖον ὁρμῆς μεστοὶ καὶ τοὺς 30
 βάδην πορευομένους κακίζοντες.

Νοσοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ῥώμην, ὅτε δὴ καὶ

ἐτελεύτα, ἐψηφίσατο μὲν τὰς ἐπιστολάς ὁ Κόμμοδος 590
 ξὺν ἀπολογία τοῦ μὴ καὶ θᾶττον, ὁ δὲ ἐπιθειάσας
 μὲν ταῖς Μούσαις, ὥσπερ εἰώθει, προσκυνήσας δὲ
 τὰς βασιλείους δέλτους τὴν ψυχὴν πρὸς αὐταῖς
 5 ἀφῆκεν ἐνταφίῳ τῇ τιμῇ χρησάμενος· ἐτελεύτα δὲ
 ἀμφὶ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη, οὕτω τι εὐδόκιμος, ὥς καὶ
 πολλοῖς γόης δόξαι· ὅτι μὲν οὖν ἀνὴρ πεπαιδευμένος
 οὐκ ἂν ποτε ἐς γοήτων ὑπαχθείη τέχνας, ἱκανῶς ἐν
 τοῖς ὑπὲρ Διουνσίου λόγοις εἶρηκα, ὁ δέ, οἶμαι, τε-
 10 ρατευόμενος ἐν ταῖς ὑποθέσεσι περὶ τὰ τῶν μάγων
 ἦθη τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην παρ' αὐτῶν ἔσπασεν.
 διαβάλλουσι δὲ αὐτὸν ὥς καὶ ἀναιδῆ τὸ ἦθος, πέμψαι
 μὲν γὰρ αὐτῷ τινα τῶν γνωρίμων ἰχθῦς διακειμέ-
 νους ἐπὶ δίσκου ἀργυροῦ πεποικιλμένου χρυσῷ, τὸν
 15 δὲ ὑπερησθέντα τῷ δίσκῳ μῆτε ἀποδοῦναι καὶ
 ἀποκρίνασθαι τῷ πέμψαντι „εὗγε, ὅτι καὶ τοὺς
 ἰχθῦς.“ τουτὶ δὲ διατριβῆς μὲν ἔνεκα παῖξαι λέγεται
 πρὸς τινα τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων, ὃν ἤκουε μικροπρε-
 πῶς τῷ πλούτῳ χρώμενον, τὸν δὲ ἄργυρον ἀπο-
 20 δοῦναι σωφρονίσας τὸν ἀκροατὴν τῷ ἀστεισμῷ.

I 257 Ὁ δὲ σοφιστὴς οὗτος πολὺς μὲν περὶ τὰς ἐννοίας
 καὶ λαμπρὸς καὶ τὰς διασκευὰς τῶν ὑποθέσεων
 ποικιλώτατος ἐκ τῆς τραγωδίας τοῦτο ἡρηκώς, οὐ
 μὴν τεταγμένος γε, οὐδὲ τῇ τέχνῃ ἐπόμενος, τὴν δὲ
 25 παρασκευὴν τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν
 περιεβάλλετο ἥχῳ προσάγων μᾶλλον ἢ κρότῳ. πολ-
 λαχοῦ δὲ τῆς μεγαλοφωνίας ἐξέπεσεν ἀταμιεύτως τῇ
 τραγωδίᾳ χρησάμενος.

ια'. Τὸν δὲ Βυζάντιον σοφιστὴν Χρῆστον
 30 ἀδικοῖ ἡ Ἑλλὰς ἀμελοῦντες ἀνδρός, ὃς ἄριστα μὲν
 Ἑλλήνων ὑπὸ Ἡρώδου ἐπαιδευθῆ, πολλοὺς δὲ ἐπαί- 591
 δευσε καὶ θαυμασίους ἄνδρας, ὧν ἐγένετο Ἰππόδρο-

μός τε ὁ σοφιστὴς καὶ Φιλίσκος καὶ Ἰσαγόρας ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ῥήτορές τε εὐδόκιμοι Νικομήδης ὁ ἐκ τοῦ Περγάμου καὶ Ἀκύλας ὁ ἐκ τῆς ἐφ' ὧν Γαλατίας καὶ Ἀρισταίνετος ὁ Βυζάντιος καὶ τῶν ἐλλογίμως φιλοσοφησάντων Κάλλαισχος τε ὁ Ἀθηναῖος⁵ καὶ ὁ ἐπὶ βωμῷ Σῶσπις καὶ πλείους ἕτεροι λόγου ἄξιοι. παιδεύοντι δὲ αὐτῷ κατὰ τοὺς Ἀδριανοῦ τοῦ σοφιστοῦ καιροὺς ἑκατὸν ἑμισθοὶ ἀκροαταὶ ἦσαν καὶ ἄριστοι τούτων, οὓς εἶπον. Ἀδριανοῦ δὲ καθιδρυθέντος ἐς τὴν Ῥώμην ἐψηφίζοντο μὲν οἱ Ἀθηναῖοι¹⁰ πρεσβεύεσθαι ὑπὲρ Χρήστου τὸν Ἀθήνησιν αὐτῷ θρόνον ἐκ βασιλέως αἰτοῦντες, ὁ δὲ παρελθὼν ἐς αὐτοὺς ἐκκλησιάζοντας διέλυσε τὴν πρέσβευσιν ἄλλα τε διαλεχθεὶς ἄξιόλογα καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰπὼν „οὐχ αἱ μύρια τὸν ἄνδρα.“¹⁵

Οἶνου δὲ ἡττώμενος παροινίας ἐκράτει καὶ εὐχερείας καὶ ἀγερωχίας, ἣν ὁ οἶνος ἐπὶ τὰς γνώμας τῶν ἀνθρώπων ἐσάγει, τοσοῦτον δὲ αὐτῷ περιῆν τοῦ νήφειν, ὥς καὶ ἐς ἀλεκτρούωνων ὥδ' ἀς προβάντος τοῦ πότου σπουδῆς αὐτὸν ἄπτεσθαι, πρὶν ὕπνου²⁰ σπάσαι. διεβέβλητο δὲ μάλιστα πρὸς τοὺς ἀλαζόνας τῶν νέων καίτοι χρησιμωτέρους τῶν ἄλλων ὄντας ἐς τὰς ξυμβολὰς τοῦ μισθοῦ. Διογένη γοῦν τὸν⁵⁹² Ἀμαστριανὸν ὁρῶν τετυφωμένον ἐκ μαιρακίου καὶ περινοοῦντα μὲν σατραπείας, περινοοῦντα δὲ αὐλὰς²⁵ καὶ τὸ ἀγχοῦ βασιλέων ἐστήξειν, λέγοντα δέ, ὥς ὁ δεῖνα Αἰγύπτιος προειρήκοι αὐτῷ ταῦτα, ὁ μηδὲ τὰ ἑαυτοῦ σιωπῶν.

Τὴν δὲ ἰδέαν τῶν λόγων πεποίκιλται μὲν ἐκ τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, λείπεται δὲ αὐτῶν³⁰ τοῦ ἐτοίμου, καθάπερ ἐν ζωγραφίᾳ ἢ ἄνευ χρωμάτων ἐσκιαγραφημένη μίμησις. προὔβη δὲ ἄν

καὶ ἐς τὸ ἴσον τῆς ἀρετῆς, εἰ μὴ πεντηκοντούτης ἀπέθανεν.

ιβ'. Πολυδεύκη δὲ τὸν Ναυκρατίτην οὐκ οἶδα, εἴτε ἀπαίδευτον δεῖ καλεῖν εἴτε πεπαιδευμένον, 5 εἴθ', ὅπερ εὐήθες δόξει, καὶ ἀπαίδευτον καὶ πεπαιδευμένον· ἐνθυμουμένῳ γὰρ αὐτοῦ τὰ ὀνόματα ἱκανῶς ἐγεγύμναστο τὴν γλῶτταν τῆς ἀττικιζούσης λέξεως, διορῶντι δὲ τὸ ἐν ταῖς μελέταις εἶδος οὐδὲν βέλτιον ἑτέρου ἠττίκισεν. τάδε οὖν χρή περὶ αὐτοῦ I εἰδέναι· Πολυδεύκης τὰ μὲν κριτικὰ ἱκανῶς ἤσκητο, 10 πατρὶ ξυγγενόμενος τοὺς κριτικούς λόγους εἰδότι, τοὺς δὲ σοφιστικούς τῶν λόγων τόλμῃ μᾶλλον ἢ τέχνῃ ξυνέβαλλε θαρρήσας τῇ φύσει, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἄριστα ἐπεφύκει. Ἀδριανοῦ δὲ ἀκροατῆς γενό- 15 μενος ἴσον ἀφ᾽έστηκεν αὐτοῦ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, ἥκιστα μὲν γὰρ πίπτει, ἥκιστα δὲ αἵρεται, πλὴν ἀλλ' εἰσὶ τινες ἡδονῶν λιβάδες διακεκραμέναι τοῦ λόγου. ἰδέα δὲ αὐτοῦ διαλεγομένου μὲν ἦδε· „ὁ Πρωτεύς ὁ Φάριος τὸ θαῦμα 20 τὸ Ὀμηρικὸν πολλὰ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἰμορφαί, καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ αἵρεται καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται καὶ ἐς λέοντα θυμοῦται καὶ ἐς σὺν ὀρμαῖ καὶ ἐς δράκοντα χωρεῖ καὶ ἐς πάρθαλιν πηδᾷ καὶ δένδρον ἦν γένηται, 25 κομᾷ.“ μελετῶντος δὲ αὐτοῦ χαρακτῆρα ποιῶμεθα τοὺς νησιώτας τοὺς τὰ γένη πιπράσκοντας ἐς τὴν ἀπαγωγὴν τῶν φόρων, ἐπειδὴ βούλονται καὶ ἄριστα εἰρῆσθαι τήνδε τὴν ὑπόθεσιν, ἥς τὸ ἐπὶ πᾶσιν ᾧδε εἴρηται· „παῖς ἡπειρώτης ἀπὸ Βαβυλῶνος 30 πατρὶ νησιώτῃ γράφει· δουλεύω βασιλεῖ δῶρον ἐκ σατράπου δοθείς, οὔτε δὲ ἵππον ἀναβαίνω Μηδικὸν οὔτε τόξον λαμβάνω

Περσικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ πόλεμον ἢ θήραν, ὥς ἀνὴρ, ἐξέρχομαι, ἐν γυναικωνίτιδι δὲ κάθημαι καὶ τὰς βασιλέως θεραπεύω παλλακάς, καὶ βασιλεὺς οὐκ ὀργίζεται, εὐνοῦχος γάρ εἰμι. εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ἡλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις Ἑλέου βωμός. ἀλλὰ καὶ σύ, πάτερ, μοι γράφε, πότε παρὰ Λακε-
 10 δαιμονίοις Ὑακίνθια καὶ παρὰ Κορινθίοις Ἰσθμια καὶ παρὰ Δελφοῖς Πύθια καὶ εἰ νικῶσιν Ἀθηναῖοι ναυμαχοῦντες. ἔρρωσο καὶ τὸν ἀδελφόν μοι προσαγόρευσον. εἰ μήπω πέπραται.“ ταῦτα μὲν δὴ ὅποια τοῦ
 15 ἀνδρὸς τούτου σκοπεῖν ἔξεστι τοῖς ἀδεκάστως ἀκροωμένοις. ἀδεκάστους δὲ ἀκροατὰς καλῶ τοὺς μήτε εὐνοὺς μήτε δύσνους. ἐλέγετο δὲ ταῦτα καὶ μελιχρᾶ τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλειν, ἥ καὶ βασιλέα Κόμμοδον θέλξας τὸν Ἀθήνησι θρόνον παρ' αὐτοῦ εὔρετο.
 20 ἐβίω μὲν οὖν ἐς ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα ἔτη, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ παιδὶ γνησίῳ μὲν, ἀπαιδευτῷ δέ.

94 γ'. Καισάρεια δὲ ἡ Καππαδοκῶν ὄρει Ἀργαίῳ πρόσοικος Πανσανίου τοῦ σοφιστοῦ οἶκος. ὁ δὲ Πανσανίας ἐπαιδευθὴ μὲν ὑπὸ Ἡρώδου καὶ τῶν τοῦ
 25 Κλεψυδρίου μετεχόντων εἰς ἐγένετο, οὓς ἐκάλουν οἱ πολλοὶ διψῶντας, ἐς πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγελλε δὲ αὐτὰ παχεῖα τῇ γλώττῃ καὶ ὥς Καππαδόκαις ξύνηθες. ξυγκρούων μὲν τὰ σύμ-
 30 φωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηκυνόμενα καὶ μηκύνων τὰ βραχέα, ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν οἱ

πολλοὶ μάγειρον πολυτελῇ ὅψα πονήρως ἀρτύοντα. ἡ δὲ ἰδέα τῆς μελέτης ὑπτιωτέρα, ἔρρωται δὲ ὅμως καὶ οὐχ ἁμαρτάνει τοῦ ἀρχαίου, ὥς ὑπάρχει ταῖς μελέταις ξυμβαλεῖν, πολλὰ γὰρ τοῦ Πανσανίου κατὰ
 5 τὴν Ῥώμην, οἳ δὴ καὶ καταβιούς ἀπέθανε γηράσκων ἤδη, τοῦ θρόνου μετέχων, [καὶ] μετεῖχε δὲ καὶ τοῦ Ἀθήνησιν, ὅτε δὴ καὶ ἀπιὼν ἐκεῖθεν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διεξῆλθε, καιριώτατα τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἐπεφθέγγατο

10 „Θησεῦ. πάλιν με στρέψον, ὥς ἴδω πόλιν.“

ιδ'. Ἀθηνόδωρος δὲ ὁ σοφιστὴς τὸ μὲν ἐς πατέρα ἦκον ἐπιφανέστατος ἦν τῶν κατὰ τὴν Αἴνον, τὸ δὲ ἐς διδασκάλους καὶ παιδεύσιν φανερώτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοκλέους μὲν γὰρ ἤκουσε παῖς
 15 ἔτι, Χρήστου δὲ ἤδη ξυνιείς, ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη τὴν γλῶττιαν ἀττικίζων τε καὶ περιβολῆς ἐρμηνεύων. παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ἐπαιδεύσεν, ἐπέσκηπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὥς μειρακιώδη λέγων „οἱ
 20 Ταντάλου κῆποι“ δοκεῖν ἐμοὶ τὸ κοῦφον τοῦ λόγου 59 καὶ ἐπιπόλαιον φαντασίᾳ προσεικάζων οὔση τε καὶ οὐκ οὔση. ἐμβριθὴς δὲ καὶ τὸ ἦθος γενόμενος ἐτελεύτα ἡβῶν ἔτι ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης τὸ καὶ πρόσω ἐλάσαι δόξης.

25 ιε'. Λαμπρόν ἐν σοφισταῖς καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ναυκρατίτης ἤχησεν. ἦν μὲν γὰρ τῶν μετεχόντων τοῦ ἱεροῦ τοῦ περὶ Ναύκρατιν ὀλίγοις Ναυκρατιτῶν ὑπάρχον, Ἡρώδου δὲ ἀκροατὴς μὲν, οὐ μὴν ζηλωτὴς ἐγένετο, ἀλλ' ἐς τὸν Πολέμωνα μᾶλλον ὑπηνέχθη,
 30 τὸν γὰρ ῥοίζον τοῦ λόγου καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκ περιβολῆς φράζειν ἐκ τῆς Πολέμωνος σκηνῆς ἐσηγάγετο, λέγεται δὲ καὶ αὐτοσχεδιάσαι σὺν εὐροίᾳ

ἀμηνῶ. δικῶν τε καὶ δικαστηρίων παρέτραγε μὲν, οὐ μὴν, ὥς ὄνομα ἐντεῦθεν ἄρασθαι. Μαραθῶνα δὲ αὐτὸν ἐπωνόμαζον, ὥς μὲν τινες, ἐπειδὴ τῷ Μαραθῶνι δῆμῳ ἐνεγράφη Ἀθήνησιν, ὥς δὲ ἐνίων ἤκουον, ἐπειδὴ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς τῶν ὑποθέσεων τῶν Μαραθῶνι προκινδυνευσάντων θαμὰ ἐμνημόνευεν.

Κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Πτολεμαίου τινὲς ὥς μὴ διορῶντος τὰς ὑποθέσεις, μηδὲ ὅπῃ ξυνεστᾶσί τε καὶ μὴ, τεκμήριον τόδε τιθέμενοι τῆς κατηγορίας ταύτης· τοὺς Μεσσηνίους οἱ Θηβαῖοι γράφονται τὴν τῶν ἀχαριστησάντων, ἐπεὶ τοὺς φεύγοντας αὐτῶν μὴ ἐδέξαντο, ὅτε καὶ αἱ Θῆβαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἤλωσαν. ταύτην γὰρ ἐπιφανῶς αὐτῷ εἰρημένην τὴν ὑπόθεσιν καὶ σοφῶς, ὥς οἶόν τε, συκοφαντοῦσι λέγοντες, ὥς εἰ μὲν ζῶντος Ἀλεξάνδρου κρίνονται, τίς οὕτω θρασύς, ὥς καταψηφίσασθαι Μεσσηνίων; εἰ δὲ τεθνεῶτος, τίς οὕτω πρᾶος, ὥς ἀπογνῶναι τὴν αἰτίαν; οὐ γὰρ ξυνιᾶσιν οἱ ταῦτα διαβάλλοντες, ὅτι ἢ τῶν Μεσσηνίων ἀπολογία κατὰ ξυγγνώμην ἴσταται τὸν Ἀλέξανδρον προισχομένων καὶ τὸν ἐκείνου φόβον, οὐ μὴδὲ ἢ ἄλλη Ἑλλὰς ἀπείρως εἶχεν. ταῦτά μοι ἀπολελογήσθω ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς παραιτουμένου αὐτὸν ἀδίκου καὶ πεπανουργημένης αἰτίας· καὶ γὰρ δὴ καὶ εὐφημότατος σοφιστῶν οὗτος. πλείστα δὲ ἐπελθὼν ἔθνη καὶ πλείσταις ἐνομιλήσας πόλεσιν οὐδαμοῦ διέβαλε τὸ ἑαυτοῦ κλέος, οὐδὲ ἥττων ἢ προσεδοκήθη ἔδοξεν, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχλήματος τῆς φήμης πορευόμενος διήει τὰ ἄστη. ἔτελεύτα δὲ γηραιὸς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἀφαιρεθεὶς μὲν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ῥεύματος, ἐπικοπεὶς δέ.

ις'. Εὐοδιανὸν δὲ τὸν Σμυρναῖον τὸ μὲν
 γένος ἐς Νικήτην τὸν σοφιστὴν ἀνῆγεν, αἱ δὲ οἴκοι
 τιμαὶ ἐς τοὺς ἀρχιερέας τε καὶ στεφανουμένους τὴν
 ἐπὶ τῶν ὀπλῶν, τὰ δὲ τῆς φωνῆς ἄθλα ἐς τὴν
 5 Ῥώμην καὶ τὸν ἐκείνη θρόνον. ἐπιταχθεὶς δὲ καὶ
 τοῖς ἀμφὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις, τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο
 ἀγέρωχοι καὶ χαλεποὶ ἀρχθῆναι, ἐπιτηδειότατος τὴν
 ἀρχὴν ἔδοξε καὶ κρείττων ἢ λαβεῖν αἰτίαν. υἱοῦ δὲ
 αὐτῷ τελευτήσαντος ἐν τῇ Ῥώμῃ οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ
 10 ἀγεννὲς ἀνεφθέγγατο, ἀλλ' „ὦ τέκνον“ τρεῖς ἀνα-
 καλέσας ἔθαψεν. ἀποθνήσκοντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν 597
 Ῥώμην παρῆσαν μὲν οἱ ἐπιτήδειοι πάντες, βουλήν
 δὲ αὐτῶν ποιουμένων ὑπὲρ τοῦ σώματος, εἴτε χρὴ
 καταθάπτειν αὐτόθι, εἴτε ταριχεύσαντας πορθμεύειν
 15 ἐς τὴν Σμύρναν ἀναβοήσας ὁ Εὐοδιανὸς „οὐ κατα-
 λείπω“ ἔφη τὸν υἱὸν μόνον.“ ὧδε μὲν δὴ σοφῶς
 ἐπέσκηψε τὸ τῷ παιδί ξυνταφῆναι. ἀκροατῆς δὲ
 Ἀριστοκλέους γενόμενος πανηγυρικῆς ιδέας ἤψατο
 ἐν στρουφνῷ κρατῆρι συγκεράσας οἶον νᾶμα πότιμον.
 20 εἰσὶ δὲ οἳ φασὶ καὶ Πολέμωνος ἠκροᾶσθαι αὐτόν.

ιζ'. Ροῦφον δὲ τὸν ἐκ τῆς Περίνθου σοφιστὴν
 μὴ ἀπὸ τῆς οὐσίας, μηδὲ εἰ πολλοὶ ὑπατοὶ τὸ ἐκει-
 νου γένος, μηδὲ εἰ τὴν τῶν Πανελληνίων Ἀθήνησιν
 εὐκλεῶς ἤρξεν, ταυτὶ γὰρ εἰ καὶ πλείω λέγοιτο,
 25 οὐπω τῇ σοφίᾳ τοῦ ἀνδρὸς παραβεβλήσθαι ἄξια,
 ἀλλ' ἢ γλῶττα δηλούτω αὐτόν καὶ ἡ ξύνεσις, ἥ περὶ
 τὰς ἐσχηματισμένας μάλιστα τῶν ὑποθέσεων ἐχρή-
 σατο. τὴν δὲ ιδέαν ταύτην ἐθανυμάσθη πρῶτον μὲν,
 ὅτι χαλεπὴ ἐρμηνεῦσαι, δεῖ γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα
 30 ξυγκειμέναις τῶν ὑποθέσεων τοῖς μὲν λεγομένοις
 ἡνίας, τοῖς δὲ σιωπώμενοις κέντρον, ἔπειτα, οἶμαι,
 καὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἐκκειμένως γὰρ τοῦ ἥθους

καὶ ἀπανούργως ἔχων ὑπεκρίνετο εὖ, καὶ ἂ μὴ ἐπε-
 98 φύκει. πλουσιώτατος δὲ τῶν κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον
 καὶ Προποντίδα γενόμενος καὶ δόξης αὐτῷ ἐπὶ τῷ
 σχεδιάζειν πολλῆς μὲν ὑπαρχούσης Ἀθήνησι, πολλῆς
 δὲ ἐν Ἰωνίᾳ τε καὶ Ἰταλίᾳ, οὐδαμοῦ κατέστησεν 5
 ἑαυτὸν ἐς ἀπέχθειαν ἢ πόλεως ἢ ἀνδρός, ἀλλὰ
 πραότητος ἦν χρηματιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ γυμνα-
 στικῇ κρατύνειν τὸ σῶμα ἀναγκοφαγῶν ἀεὶ καὶ δια-
 πουῶν αὐτὸ παραπλησίως τοῖς ἀγωνιζομένοις. ἀκρο-
 ατῆς δὲ Ἡρώδου μὲν ἐν παισίν, Ἀριστοκλέους δὲ ἐν 10
 μειρακίοις γενόμενος καὶ μεγάλων ὑπ' αὐτοῦ ἀξιο-
 θεῖς ἐλαμπρύνετο τῷ Ἡρώδῃ μᾶλλον δεσπότην τε
 αὐτὸν καλῶν καὶ Ἑλλήνων γλῶτταν καὶ λόγων 26
 βασιλέα καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ἐτελεύτα δὲ οἵκοι ἐν
 καὶ ἐξήκοντα ἔτη γενόμενος καὶ ἐπὶ παισίν, ὑπὲρ 15
 ὧν γε μέγα οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν, πλὴν γε δὴ ὅτι ἀπ'
 ἐκείνου.

ιη'. Ὀνόμαρχος δὲ ὁ ἐκ τῆς Ἀνδρου σοφιστῆς
 οὐκ ἐθαυμάζετο μὲν, οὐ μεμπτὸς δὲ ἐφαίνετο. ἐπαί-
 δευσε μὲν γὰρ κατὰ χρόνους, οὓς Ἀδριανὸς τε καὶ 20
 Χρῆστος Ἀθήνησι, πρόσοικος δὲ ὢν τῆς Ἀσίας τῆς
 Ἰωνικῆς ιδέας οἶον ὀφθαλμίας ἔσπασε, σπουδαζο-
 μένης μάλιστα τῇ Ἐφέσῳ, ὅθεν ἐδόκει τισὶν οὐδ'
 ἠκροᾶσθαι Ἡρώδου καταψευδομένοις τοῦ ἀνδρός·
 τὸ μὲν γὰρ τῆς ἐρμηνείας παρεφθορεν ἔσθ' ὅπη δι' 25
 ἦν εἴρηκα αἰτίαν, αἱ δὲ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων
 Ἡρώδαιοί τε καὶ ἀπορρήτως γλυκεῖαι. ἔξεστι δὲ
 αὐτὸν θεωρεῖν ἐπὶ τοῦ τῆς εἰκόνης ἐρῶντος, εἰ μὴ
 μειρακιεύεσθαι δόξω. εἴρηται δὲ ὧδε· „ὦ κάλλος
 ἔμψυχον ἐν ἀψύχῳ σώματι, τίς ἄρα σε δαι- 30
 99 μόνων ἐδημιούργησεν; πειθῶ τις ἢ χάρις
 ἢ αὐτὸς ὁ Ἔρως, ὁ τοῦ κάλλους πατήρ; ὥς

πάντα σοι πρόσσεστιν ἐν ἀληθείᾳ προσώπου
 στάσις χρόας ἄνθος βλέμματος κέντρον
 μειδίαμα κεχαρισμένον παρειῶν ἔρευθος
 ἀκοῆς ἵχνος. ἔχεις δὲ καὶ φωνὴν μέλλουσιν
 5 αἰεὶ. τάχα τι καὶ λαλεῖς, ἀλλ' ἐμοῦ μὴ παρ-
 όντος, ἀνέραστε καὶ βάσκανε, πρὸς πιστὸν
 ἔραστην ἄπιστε. οὐδενός μοι μετέδωκας
 ῥήματος· τοιγαροῦν τὴν φρικωδεστάτην
 ἄπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς ἄρ' ἀν' ἐπὶ σοὶ θήσο-
 10 μαι· εὐχομαί σοι γηρᾶσαι.“ τελευτῆσαι δὲ
 αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθήνησι, οἱ δὲ οἴκοι, μεσαιπόλιόν τε
 καὶ παριόντα ἐς γῆρας, γενέσθαι δὲ ἀγροικότερον τὸ
 εἶδος καὶ κατὰ τὸν Μάρκου τοῦ Βυζαντίου αὐχμόν.
 ιθ'. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Ἡρακλείδῃ
 15 μὲν ἐναντία ἐπαίδευσε τὸν Ἀθήνησι θρόνον κατει-
 ληφότι, λόγου δὲ ἐπεμελήθη πολιτικοῦ καὶ εὖ κεκο-
 λασμένου, ἦττον δὲ ἀγωνιζομένου, περιβολὴ γὰρ
 ἄπεστιν αὐτοῦ καὶ πνεῦμα. ὄντι δὲ αὐτῷ κακῷ τὰ
 ἐρωτικά γίγνεται παῖς ἐξ ἀδίκων γάμων Πουφῆνος
 20 ὁ ἐπ' αὐτῷ σοφιστεύσας οὐδὲν γόνιμον, οὐδὲ ἐκ
 καρδίας, ἀλλὰ τῶν ἐκείνου κομματίων τε καὶ νοιδίων
 ἐχόμενος, ἐφ' ᾧ καὶ λαβὼν αἰτίαν ἐξ ἀνδρὸς σοφοῦ
 „οἱ νόμοι“ ἔφη „διδόασί μοι χρῆσθαι τοῖς πατρώοις,
 καὶ ὅς „διδόασι μὲν“, εἶπεν „ἀλλὰ τοῖς κατὰ νόμους
 25 γεγονόσι“. καθάπτονται δὲ αὐτοῦ τινες καὶ τὸ
 σταλῆναι ἐς Μακεδονίαν μισθωτὸν οἰκίας οὐδὲ εὖ
 πραττούσης. ἀλλ' ἀφείσθω τῶν τοιούτων· εὖροις 600
 μὲν γὰρ ἂν καὶ τῶν πολὺ σοφῶν ἐνίους πολλὰ καὶ
 ἀνελεύθερα ὑπὲρ χρημάτων πράξαντας, οὐ μὴν τόν
 30 γε Ἀπολλώνιον τοῦτον, κοινὴν τε γὰρ παρέσχε τὴν
 οὐσίαν τῶν Ἑλλήνων τοῖς δεομένοις, καὶ οὐ βαρὺς
 ἦν ὑπὲρ μισθοῦ ξυμβῆναι. ἐτελεύτα δὲ ἐβδομη-

κοντούτης Ἀθήνησιν ἔχων ἐντάφιον τὴν ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων εὐνοίαν. Ἀδριανοῦ μὲν καὶ Χρήστου τῶν σοφιστῶν ἀκροατῆς ἐγένετο, ἀμφοῖν δὲ ἀφέστηκεν, ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες. ἐφείρα δὲ τὰς ὑποθέσεις ὑπεξιὼν μὲν τοῦ κοινοῦ, καιρὸν δὲ πλείω τοῦ ξυμμέτρου.

κ'. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀθηναῖος ὀνόματος μὲν ἠξιώθη καθ' Ἑλληνας, ὥς ἱκανὸς τὰ δικανικὰ καὶ τὰ ἀμφὶ μελέτην οὐ μεμπτός, ἐπαίδευσεν δὲ Ἀθήνησι καθ' Ἡρακλείδην τε καὶ τὸν ὁμώνυμον τοῦ πολιτικοῦ θρόνου προεστὼς ἐπὶ ταλάντῳ. διαπρεπῆς δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ γενόμενος ἐν τε πρεσβείαις ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐπρέσβευσεν ἐν τε λειτουργίαις, ἃς μεγίστας Ἀθηναῖοι νομίζουσι, τὴν τε ἐπάνυμον καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων ἐπετροάπη καὶ τὰς 15
301 ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἤδη γηράσκων, Ἡρακλείδου μὲν καὶ Λογίμου καὶ Γλαύκου καὶ τῶν τοιούτων ἱεροφαντῶν εὐφωνία μὲν ἀποδέων, σεμνότητι δὲ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ κόσμῳ παρὰ πολλοὺς δοκῶν τῶν ἄνω.

Πρεσβεύων δὲ παρὰ Σεβῆρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα, καὶ ἀπῆλθεν ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεὶς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος δῶρα ἔχων. διαδόντος δὲ τοῦ Ἡρακλείδου λόγον οὐκ 25
ἀληθῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὥς αὐτίκα δὴ βαδιονμένου ἐς Λιβύην, ἥνίκα [Λεπτίνης] ἦν ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖ καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συνηγεν, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος „ᾧρα σοι ἀναγιννώσκεις τὸν πρὸς Λεπτίνην“ „σοὶ μὲν οὖν“, ἣ δ' ὁ Ἀπολλώνιος, „καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέγραπται“.

II

Βαλβίδα μὲν δὴ τοῦ λόγου ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ
 τῆς Ἀδριανοῦ ιδέας βέβληται ἅτε δὴ καὶ ἀκροατῆς
 γενόμενος, παραλλάττει δὲ ὅμως ἐς ῥυθμούς ἐμμέ-
 5 τρους τε καὶ ἀναπαίοντας, οὓς εἰ φυλάξαιτο, σεμ-
 νοπρεπῆς τὴν ἀπαγγελίαν δοκεῖ καὶ βεβηκώς. τουτὶ
 δέ ἐστιν εὐρεῖν καὶ ἐπ' ἄλλων μὲν ὑποθέσεων, μά-
 λιστα δὲ ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθη-
 ναίοις πυρὶ μὴ θάπτειν· „ὑψηλὴν ἄρον, ἄν- 602
 θρωπε, τὴν δᾶδα. τί βιάζη καὶ κατὰ γεις
 10 κᾶτω καὶ βασανίζεις τὸ πῦρ; οὐράνιον
 ἐστιν, αἰθέριόν ἐστιν, πρὸς τὸ ξυγγενὲς
 ἔρχεται τὸ πῦρ. οὐ κατὰ γεινεκρούς, ἀλλ'
 ἀνάγει θεούς. ἰὼ Προμηθεῦ δαδουῦχε καὶ
 πυρφόρε, οἷά σου τὸ δῶρον ὑβρίζεται· νε-
 15 κροῖς ἀναισθήτοις ἀναμίγνυται. ἐπάρη-
 ξον βοήθησον κλέψον, εἰ δυνατόν, κᾶκεῖ-
 θεν τὸ πῦρ.“ παρεθέμην δὲ ταῦτα οὐ παραιτού-
 μενος αὐτὸν τῶν ἀκολάστων ῥυθμῶν, ἀλλὰ διδά-
 σκων, ὅτι μὴδὲ τοὺς σωφρονεστέρους ῥυθμούς
 20 ἡγνόει· ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ πέντε καὶ ἐβδο-
 μήκοντα ἔτη πολὺς καὶ ἐν τῷ Ἀθηναίων δήμῳ
 πνεύσας, ἐτάφη δὲ ἐν τῷ προαστείῳ τῆς Ἐλευσί-
 νάδε λεωφόρου. ὄνομα μὲν δὴ τῷ προαστείῳ Ἱερὰ
 συκῇ, τὰ δὲ Ἐλευσινόθεν Ἱερὰ, ἐπειδὴν ἐς ἄστν
 25 ἄγῳσιν, ἐκεῖ ἀναπαύουσιν.

κά. Ἀναγράψω καὶ Πρόκλον τὸν Ναυκρατί-
 την εἰδὼς εὖ τὸν ἄνδρα, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν ἐμῶν
 διδασκάλων εἷς οὗτος. Πρόκλος τοίνυν ἦν μὲν τῶν 603
 οὐκ ἀφανῶν κατ' Αἴγυπτον, στασιάζουσιν δὲ ἰδὼν
 30 τὴν Ναύκρατιν καὶ παρὰ τὰ ἥθη πολιτεύοντας τὴν
 Ἀθήνησιν ἡσυχίαν ἡσπάσατο καὶ ὑπεκπλεύσας ἐκεῖ
 ἔζη πολλὰ μὲν ἀγαθὼν χρήματα, πολλοὺς δὲ οἰκέ-

τας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν μεγαλοπρεπῶς κεκο-
 σμημένην. εὖ δὲ ἀκούων Ἀθήνησι καὶ τὸν ἐν μει-
 ρακίῳ χρόνον ἡυδοκίμησε πολλῷ μᾶλλον ἀνὴρ γε-
 νόμενος, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ βίου αἰρέσει,
 ἔπειτα, οἶμαι, καὶ ἐπὶ εὐεργετήματι γενομένῳ μὲν 5 263
 περὶ ἓνα Ἀθηναῖον, δῆλωσιν δὲ παρασχομένῳ χρη-
 στοῦ ἡθους· ἐς γὰρ τὸν Πειραιᾶ ἐσπλεύσας ἤρετό
 τινα τῶν αὐτόθεν, εἰ ὁ δεῖνα καλῶς Ἀθήνησι ζῇ
 καὶ εὖ πράττει, ἡρώτα δὲ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ξένου,
 ᾧ προσέμιξεν Ἀθήνησι νέος ὢν, ὅτε δὴ καὶ Ἀδρια- 10
 νῷ ἐφοίτα. μαθὼν δὲ αὐτὸν εἶναί τε καὶ ζῆν, ἐκπεσεῖ-
 σθαι δὲ αὐτίκα τῆς οἰκίας διακηρυττομένης ἐπ’
 ἀγορᾶς πρὸς δραχμὰς μυρίας, ἃς ἐπ’ αὐτῇ ἔδεδά-
 νειστο, ἔπεμψεν αὐτῷ τὰς μυρίας μηδὲ ἀνελθὼν
 πω ἐς τὸ ἄστυ εἰπὼν „ἐλευθέρωσον τὴν οἰκίαν, 15
 ἵνα μὴ σε κατηφῇ ἰδῶ“. ταῦτα μὴ πλουσίου μόνου
 ἠγώμεθα, ἀλλὰ καὶ τῷ πλούτῳ καλῶς χρωμένου
 πεπαιδευμένου τε ἱκανῶς καὶ τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦντος.

Ἐκτίσαστο δὲ καὶ οἰκίας, δύο μὲν ἐν ἄστει, μίαν 11
 δὲ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἄλλην Ἐλευσίνι. ἐφοίτα δὲ αὐτῷ 20
 καὶ ἀπ’ Αἰγύπτου λιβανωτὸς ἐλέφας μύρον βίβλος
 βιβλία καὶ πᾶσα ἡ τοιαύδε ἀγορά. καὶ ἀποδιδόμενος
 αὐτὰ τοῖς διατιθεμένοις τὰ τοιαῦτα οὐδαμοῦ φιλο-
 χρήματος ἔδοξεν οὐδὲ ἀνελεύθερος. οὐδὲ ἐραστὴς
 τοῦ πλείονος, οὐδὲ ἐπικέρδια μαστεύων ἢ τόκους, 25
 ἀλλ’ αὐτὸ ἀγαπῶν τὸ ἀρχαῖον. νύϋ τε ἁσώτῳ περὶ
 ἀλεκτρούωνων τροφήν περὶ τε ὀρυγῶν κυνῶν τε καὶ
 κυνιδίων καὶ ἵππων ξυννεάζων μᾶλλον ἢ ἐπιπλήττων
 καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχων αἰτίαν „θᾶττον“ ἔφη
 „μεταβαλεῖ τὸ μετὰ γερόντων παίζειν ἢ μετὰ ἡλί- 30
 κων“. ἀποθανόντος δὲ αὐτῷ τοῦ παιδὸς καὶ τῆς
 304 γυναικὸς ἐπὶ παλλακῇ ἐγένετο διὰ τὸ καὶ γηράσκον-

τας ὀφθαλμοὺς ἐπάγεσθαι, θηλυτάτῃ δὲ αὐτῇ γε-
νομένη πᾶσαν ἐφίεις ἡνίαν οὐκ ἀγαθὸς ἔδοξε προ-
στάτης τοῦ οἴκου.

II

Τὰ δὲ τῆς μελέτης πάτρια τῷ ἀνδρὶ τούτῳ διέ-
5 κειτο ὧδε· ἑκατὸν δραχμὰς ἅπαξ καταβαλόντι ἐξῆν
ἀκροᾶσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ θήκη
βιβλίων ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὧν μετῆν τοῖς ξυλλεγομέ-
νοις ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως. ὥς δὲ μὴ συρίτ-
τοιμεν ἀλλήλους, μηδὲ σκώπτοιμεν, ἃ ἐν ταῖς τῶν
10 σοφιστῶν ξυνουσίαις φιλεῖ γίγνεσθαι, ἀθρόοι ἐσεκα-
λούμεθα καὶ ἐκαθήμεθα ἐσκληθέντες οἱ μὲν παῖδες
καὶ οἱ παιδαγωγοὶ μέσοι, τὰ μειράκια δὲ αὐτοί. τὸ
μὲν οὖν διαλεχθῆναι αὐτὸν ἐν σπανιστοῖς ἔκειτο,
ὅτε δὲ ὀρμήσειεν ἐς διάλεξιν, ἱππιάζοντί τε ἐώκει
15 καὶ γοργιάζοντι. ἡ μελέτη δὲ τῆς προτεραίας προ-
εωραμένη ἐσεκυκλεῖτο. τὸ δὲ μνημονικὸν ἐνενηκον-
τούτης ἤδη γηράσκων καὶ ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρ-
ρωτο, καὶ ἐρμήνευε μὲν κατὰ φύσιν, Ἀδριάνειοι δὲ
ἦσαν αἱ ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων.

20

34

κβ'. Φοῖνιξ δὲ ὁ Θετταλὸς οὐδὲ θαυμάσαι
ἄξιος, οὐδὲ αὖ διαβαλεῖν πάντα. ἦν μὲν γὰρ τῶν
Φιλάργῳ πεφοιτηκότων, γινῶναι δὲ ἀμείνων ἢ ἐρ-
μηνεῦσαι, τάξιν τε γὰρ τὸ νοηθὲν εἶχε καὶ οὐθὲν
ἔξω καιροῦ ἐνοεῖτο, ἡ δὲ ἐρμηνεία διεσπάσθαι τε
25 ἐδόκει καὶ ῥυθμοῦ ἀφέστηκέναι. ἐδόκει δὲ ἐπιτηδειό-
τερος γεγονέναι τοῖς ἀρχομένοις τῶν νέων ἢ τοῖς
ἔξιν τινὰ ἤδη κεκτημένοις, τὰ γὰρ πράγματα γυμνὰ
ἐξέκειτο καὶ οὐ περιήμπισχεν αὐτὰ ἡ λέξις. ἐβδομη-
κοντούτης δὲ ἀποθανὼν Ἀθήνησιν ἐτάφη οὐκ ἀφα-
30 νῶς, κεῖται γὰρ πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πολέμων ἐν δε-
ξιᾷ τῆς Ἀκαδημίδε καθόδου.

κγ'. Ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον 605

Δαμειανὸν τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὅθεν ἐξηγήσθων
 Σώτηροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι
 Κῦροί τε καὶ Φύλακες, ἀθύσματα γὰρ τῶν Ἑλλή-
 νων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου
 ἄξιοι. Δαμειανῷ τοίνυν ἐλλογιμώτατον μὲν καὶ τὸ
 ἄνω γένος καὶ πλείστου ἄξιοι τῇ Ἐφέσῳ, εὐδοκι-
 μώτατοι δὲ καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ φύντες, ξυγκλήτου
 γὰρ βουλῆς ἀξιούνται πάντες ἐπ' εὐδοξία θαυμα-
 ζόμενοι καὶ ὑπεροψία χρημάτων, αὐτὸς τε πλούτῳ
 ποικίλῳ καὶ πολυπρεπεῖ κατεσκευασμένος ἐπήρκει 10
 μὲν καὶ τοῖς δεομένοις τῶν Ἐφεσίων, πλεῖστα δὲ
 ὠφέλει τὸ κοινὸν χρήματά τε ἐπιδιδούς καὶ τὰ ὑπο-
 δεδωκότα τῶν δημοσίων ἔργων ἀνακτώμενος. συνῆ-
 ψε δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῇ Ἐφέσῳ κατατείνας ἐς αὐτὸ
 τὴν διὰ τῶν Μαγνητικῶν κἀθόδον. ἔστι δὲ αὕτη 15
 στοὰ ἐπὶ στάδιον λίθου πᾶσα, νοῦς δὲ τοῦ οἰκοδο-
 μήματος μὴ ἀπεῖναι τοῦ ἱεροῦ τοὺς θεραπεύοντας,
 ὁπότε ὕοι. τοῦτο μὲν δὴ τοῦργον ἀπὸ πολλῶν χρη-
 μάτων ἀποτελεσθὲν ἐπέγραψεν ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυ-
 ναικός, τὸ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστιατήριον αὐτὸς ἀνέθηκε 20
 μεγέθει τε ἐξάρας ὑπὲρ πάνθ' ὁμοῦ τὰ παρ' ἑτέροις
 καὶ λόγου κρείττω περιβαλὼν κόσμον. ὠραίσται γὰρ
 Φρυγίῳ λίθῳ, οἷος οὐπω ἐτιμήθη. πλούτῳ δὲ χρῆ-
 σθαι καλῶς ἐκ μεираκίου ἤρξατο. Ἀριστείδου γὰρ
 δὴ καὶ Ἀδριανοῦ κατειληφότιν τοῦ μὲν τὴν Σαῦρ- 25
 ναν, τοῦ δὲ τὴν Ἐφεσον, ἠκροάσατο ἀμφοῖν ἐπὶ
 μυρίαῖς εἰπὼν πολλῷ ἥδιον ἐς τοιαῦτα δαπανᾶν
 παιδικὰ ἢ ἐς καλοὺς τε καὶ καλὰς. ὥσπερ ἔνιοι. καὶ
 ὁπόσα ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀναγέγραφα Δα-
 μιανοῦ μαθὼν εἶρηκα εὖ τὰ ἀμφοῖν εἰδότος. πλού- 30
 306του δὲ ἐπίδειξιν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κἀκείνα εἶχεν.
 πρῶτα μὲν ἡ γῆ πᾶσα, ὁπόσῃν ἐκέκτητο, ἐκπεφυ-

τευμένη δένδρεσι καρπίμοις τε καὶ εὐσκίοις, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ καὶ νῆσοι χειροποιήτοι καὶ λιμένων προχώσεις βεβαιοῦσαι τοὺς ὅρους καταιρύνουσαι τε καὶ ἀφιεῖσαις ὀλκάσιν, οἰκίαι τε ἐν προαστείοις

5 αἱ μὲν κατεσκευασμέναι τὸν ἐν ἄστει τρόπον, αἱ δὲ ἀντρώδεις, ἔπειτα αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦθος οὐ πᾶν ἀσπαζομένου κέρδος, οὐδὲ ἐπαινοῦντος τὸ ἐξ ἅπαντος λαμβάνειν, ἀλλ' οὐς αἰσθοίτο ἀποροῦντας προῖκα τούτοις τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν δι-

10 δόντος. παραπλήσιον δὲ ἦν καὶ τοῖς σοφιστικοῖς τῶν λόγων, οὐς γὰρ αἰσθοίτο ἀποροῦντας ἐξ ὑπερορίων ἔθνων ἤκοντας, ἠφίει τούτοις τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, μὴ λάθοιεν δαπανώμενοι.

V Ἦν δὲ δικανικοῦ μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστι-

15 κοῦ δὲ δικανικώτερος. προιὼν δὲ ἐς γῆρας μεθῆκεν ἄμφω τὰς σπουδὰς τὸ σῶμα καταλυθεὶς μᾶλλον ἢ τὴν γνώμην· τοῖς γοῦν κατὰ κλέος αὐτοῦ φοιτῶσιν ἐς τὴν Ἐφεσον παρέχων ἑαυτὸν ἀνέθηκε κάμοι τινα ξυνουσίαν πρώτην τε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, καὶ

20 εἶδον ἄνδρα παραπλήσιον τῷ Σοφοκλείῳ ἱππῳ, νωθρὸς γὰρ ὅφ' ἡλικίας δοκῶν νεάζουσιν ὁρμὴν ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀνεκτᾶτο. ἐτελεύτα δὲ οἴκοι ἔτη βιούς ἐβδομήκοντα καὶ ἐτάφη ἐν προαστείῳ τινὶ τῶν ἑαυτοῦ, ᾧ μάλιστα ἐνεβίωσεν.

25 κδ'. Ἀντιπάτρῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρὶς μὲν ἦν Ἰεράπολις, ἐγκαταλεκτέα δὲ αὕτη ταῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν εὖ πραττούσαις, πατὴρ δὲ Ζευξίδημος τῶν ἐπιφανεστάτων ἐκείνῃ, Ἀδριανῷ δὲ καὶ Πολυδεύκει 607 φοιτήσας ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκους μᾶλλον ἤρμονται,

30 τὰς ὁρμὰς τῶν νοημάτων ἐκλύων τοῖς τῆς ἐρμηνείας ὀυθμοῖς. ἀκροασάμενος δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβὲς ἐκείνου ἔμαθεν.

αὐτοσχέδιος δὲ ὢν οὐδὲ φροντισμάτων ἡμέλει, ἀλλ' Ὀλυμπικούς τε ἡμῖν διήει καὶ Παναθηναίους καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα. ὑφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείοις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεὶς λαμπρόν τι ἐν αὐταῖς ἤχησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δὴ ἀποπεφάνθω μελετῆσαι μὲν καὶ συγγράφαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὺς βέλτιον. ἐπιστεῖλαι δὲ μηδένα ἄμεινον, ἀλλ' ὥσπερ τραγωδίας λαμπρόν ὑποκριτὴν τοῦ δράματος εὖ ξυνιέντα ἐπάξια τοῦ βασιλείου προσώπου φθέγγεσθαι. σαφήνειάν τε γὰρ τὰ 10 λεγόμενα εἶχε καὶ γνώμης μέγεθος καὶ τὴν ἐρμηνείαν ἐκ τῶν παρόντων καὶ ξὺν ἡδονῇ τὸ ἀσύνδετον, ὃ δὴ μάλιστα ἐπιστολὴν λαμπρύνει.

Ὑπάτοις δὲ ἐγγραφεὶς ἤρξε μὲν τοῦ τῶν Βιθυνῶν ἔθνους, δόξας δὲ ἐτοιμότερον χρῆσθαι τῷ ξίφει 15 τὴν ἀρχὴν παρελύθη. βίου μὲν δὴ ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα ἔτη τῷ Ἀντιπάτρῳ ἐγένετο καὶ ἐτάφη οἴκοι. λέγεται δὲ ἀποθανεῖν καρτερίᾳ μᾶλλον ἢ νόσῳ· διδάσκαλος μὲν γὰρ τῶν Σεβήρου παίδων ἐνομίσθη καὶ θεῶν διδάσκαλον ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαί- 20 νοις τῆς ἀκροάσεως. ἀποθανόντος δὲ τοῦ νεωτέρου σφῶν ἐπ' αἰτία, ὥς τῷ ἀδελφῷ ἐπιβουλεύοι, γράφει πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολὴν μονωδίαν ἐπέχουσιν καὶ θοῇ, ὥς εἴς μὲν αὐτῷ ὀφθαλμοὺς ἐκ δυοῖν, χεῖρ δὲ μία, καὶ οὓς ἐπαίδευσεν ὅπλα ὑπὲρ 25 ἀλλήλων αἰρεσθαι, τούτους ἀκούοι κατ' ἀλλήλων ἡρμένους. ὑφ' ὧν παροξυνθῆναι τὸν βασιλέα μὴ ἀπιστῶμεν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἰδιώτην ταῦτα παρώξυνε βουλομένον γε τὸ δοκεῖν ἐπιβεβουλεῦσθαι μὴ ἀπιστεῖσθαι.

308 κέ. Πολὺς ἐν σοφιστῶν κύκλῳ καὶ Ἐρμοκρά- 30 τῆς ὁ Φωκαεὺς ἄδεται φύσεως ἰσχὺν δηλώσας παρὰ πάντας, οὓς ἐρμηνεύω, οὐδενὶ γὰρ θαυμα-

σίῳ σοφιστῇ ξυγγενόμενος, ἀλλὰ Ῥουφίνου τοῦ
 Σμυρναίου ἀκηκοὺς τὰ σοφιστικὰ τολμῶντος μᾶλλον
 ἢ κατορθοῦντος ἐρμήνευσε ποικιλώτατα Ἑλλήνων 609
 καὶ ἔγνω καὶ ἔταξεν, οὐ τὰς μὲν τῶν ὑποθέσεων,
 5 τὰς δὲ οὐχί, ἀπαξ δὲ πάσας τὰς μελετωμένας, καὶ
 γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐσχηματισμένας εὖ διέθετο ἀμφιβο-
 λίας τε πλείστας ἐπινοήσας καὶ τὸ σημαινόμενον
 ἐγκαταμίξας τῷ ὑφειμένῳ.

1 Πάππος μὲν δὴ αὐτῷ ἐγένετο Ἀτταλος ὁ Πολέ-
 10 μωνος τοῦ σοφιστοῦ παῖς, πατήρ δὲ Ῥουφινιανὸς
 ὁ ἐκ Φωκαίας, ἀνὴρ ὕπατος Καλλιστῶ γήμας τὴν
 Ἀττάλῳ. τελευτήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἐς 610
 διαφορὰν κατέστη πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα οὕτω τι
 6 ἀπαραίτητον, ὥς μηδὲ δάκρυον ἐπ' αὐτῷ τὴν Καλ-
 15 λιστῶ ἀφείναι ἐν μεираκίῳ ἀποθανόντι, ὅτε δὴ καὶ
 τοῖς πολεμιωτάτοις ἐλεεινὰ τὰ τῆς ἡλικίας φαίνεται.
 καὶ τοῦτο οὕτως μὲν ἀκούσαντι κακία τοῦ μεира-
 κίου προσκείσεται μᾶλλον, εἰ μηδὲ μήτηρ ἐπ' αὐτῷ
 20 τι ἔπαθεν, λογιζομένῳ δὲ τὴν αἰτίαν καὶ ὅτι τὴν
 μητέρα ἀπέστερξεν ἐπὶ δούλου ἔρωτι, ὁ μὲν ξυμ-
 βαίνων τοῖς νόμοις φαίνοιτο ἄν, οἱ δὲ δώκασι τὸ
 ἐπὶ ταῖς τοιαῖσδε αἰτίαις καὶ ἀποκτείνειν, ἡ δὲ ἀξία
 μισεῖν καὶ τοῖς οὐ προσήκουσιν ὑπὲρ ὧν ἑαυτὴν τε
 καὶ τὸν υἱὸν ἥσχυεν.

1 25 Ὡς περ δὲ ταύτην ὁ Ἑρμοκράτης διαφεύγει τὴν
 αἰτίαν, οὕτως ἐκείνην οὐκ ἂν διαφύγοι· τὸν γὰρ
 πατρῷον οἶκον βαθὺν αὐτῷ παραδοθέντα κατεδα-
 πάνησεν οὐκ ἐς ἱπποτροφίας οὐδὲ ἐς λειτουργίας,
 ἀφ' ὧν καὶ ὄνομά ἐστιν ἄρασθαι, ἀλλ' ἐς ἄκρατον
 30 καὶ ἐταίρους οἴους παρασχεῖν καὶ κωμωδία λόγον,
 οἷον παρέσχον λόγον οἱ Καλλίαν ποτὲ τὸν Ἰππονί-
 κου κολακεύσαντες.

Ἀντιπάτρου δὲ παρεληλυθότος ἐς τὰς βασιλείους
ἐπιστολὰς ἤδη ἀσπαζομένου τε ἀρμόσαι οἱ τὴν ἑαυ-
τοῦ θυγατέρα πονήρως ἔχουσιν τοῦ εἶδους οὐκ
ἐπήδησε πρὸς τὴν ἐκείνου εὐπραγίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς
προμνηστρίας ἀναγούσης ἐς τὴν τοῦ Ἀντιπάτρου 5
ἰσχύν, ἣν εἶχε τότε, οὐκ ἂν ποτε ἔφη δουλεῦσαι
προικὶ μακρᾷ καὶ πενθεροῦ τύφῳ. ἔξωθύντων δὲ
611 αὐτὸν τῶν συγγενῶν ἐς τὸν γάμον καὶ Λιδος Κόριν-
θον ἡγουμένων τὸν Ἀντίπατρον οὐ πρότερον εἶξεν
ἢ Σεβῆρον αὐτοκράτορα μεταπέμψαντα αὐτὸν ἐς 10
τὴν ἐώαν δοῦναί οἱ τὴν κόρην, ὅτε δὴ καὶ τῶν ἐπι-
τηδείων ἐρομένου τινὸς αὐτόν, πότε ἄγοι τὰ ἀνα-
καλυπτήρια, ἀστειότατα δὲ Ἑρμοκράτης „ἐγκαλυπ-
τήρια μὲν οὖν“ ἔφη „τοιαύτην λαμβάνων“. καὶ
διέλυσε μετ’ οὐ πολὺ τὸν γάμον ὁρῶν οὔτε ἰδεῖν 15
ἠδέϊαν οὔτε ἐπιτηδεῖαν τὸ ἦθος.

Καὶ ἀκροατὴς δὲ τοῦ Ἑρμοκράτους ὁ αὐτοκρά-
τωρ γενόμενος ἡγάσθη αὐτὸν ἴσα τῷ πάππῳ δω-
ρεάς τε αἰτεῖν ἀνῆκεν· καὶ ὁ Ἑρμοκράτης „στε-
φάνους μὲν“ ἔφη „καὶ ἀτελείας καὶ σιτήσεις 20
καὶ πορφύραν καὶ τὸ ἱεῖσθαι ὁ πάππος ἡμῖν
τοῖς ἀπ’ αὐτοῦ παρέδωκεν, καὶ τί ἂν αἰτοίην
παρὰ σοῦ τήμερον, ἃ ἐκ τοσούτου ἔχω; ἐπεὶ δὲ ἐστὶ
μοι προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ Πέργαμον
Ἀσκληπιοῦ πέριδικα σιτεῖσθαι λιβανωτῇ θυμιώμενον, 25
τὸ δὲ ἄρωμα τοῦτο οὕτω τι σπανιστὸν καθ’ ἡμᾶς
νῦν, ὥς ψαιστὸν καὶ δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυ-
μιᾶσθαι, δέομαι λιβανωτοῦ ταλάντων πεντήκοντα,
ἵνα θεραπεύοιμι μὲν τοὺς θεούς, θεραπευοίμην δὲ
αὐτός.“ ἔδωκε τὸν λιβανωτὸν ξὺν ἐπαίνῳ ὁ αὐτο- 30
κράτωρ ἐρυθριᾶν εἰπών, ἐπειδὴ μικρὰ ἡτήθη.

Ξυνελάμβανε δὲ τῷ Ἑρμοκράτει τῶν ἐπιδείξεων

πρῶτον μὲν τὸ τοῦ πάππου κλέος, ἡ γὰρ φύσις ἡ
 ἀνθρωπεία τὰς ἀρετὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τὰς ἐκ
 πατέρων ἐς παῖδας διαδοθείσας, ὅθεν εὐκλεέστερος
 μὲν Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐξ Ὀλυμπιονικῶν οἴκου, γεν-
 5 ναιότερος δὲ στρατιώτης ὁ μὴ ἀστρατεύτων ἡδίους 612
 τε τῶν ἐπιτηδεύσεων αἱ πατέρων τε καὶ προγόνων
 67 οἴκου, καὶ τέχνη βελτίους αἱ κληρονομούμεναι,
 ξυνελάμβανε δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ὥρα ἡ περὶ τῷ εἶ-
 δει, καὶ γὰρ ἐπίχαρις καὶ ἀγαλματίας, οἷα ἔφηβοι,
 10 καὶ τὸ θάρσος δὲ τοῦ μειρακίου τὸ ἐν τοῖς πλήθε-
 σιν ἐκπληξιν ἐς τοὺς πολλοὺς ἔφερεν, ἣν ἐκπλήτ-
 τονται ἄνθρωποι τοὺς τὰ μεγάλα μὴ ξὺν ἀγωνίᾳ
 πράττοντας. ἐδίδου τι καὶ ἡ εὐροία καὶ ὁ τῆς γλώτ-
 τῆς κρότος καὶ τὸ ἐν στιγμῇ τοῦ καιροῦ ξυνορᾶν
 15 τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ἀναγινγνωσκόμενά τε καὶ λεγό-
 μενα παλαιότερα ὄντα ἢ νέω γε ἐνθυμηθῆναι καὶ
 ἐρμηνεῦσαι. αἱ μὲν δὴ μελέται τοῦ Ἑρμοκράτους
 ὀκτώ που ἴσως ἢ δέκα καὶ τις λόγος οὐ μακρός, ὃν
 ἐν Φωκαίᾳ διῆλθεν ἐν τῷ Πανιώνιῳ κρατῆρι. ἐμοὶ
 20 δὲ ἀποπεφάνθω μὴ ἂν τινα ὑπερφωνῆσαι τὴν μει-
 ρακίου τούτου γλώτταν, εἰ μὴ ἀφηρέθῃ τὸ παρελ-
 θεῖν ἐς ἄνδρας φθόνῳ ἀλούς. ἐτελεύτα δὲ κατ'
 ἐνίους μὲν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι γεγυνώς, ὥς δὲ ἔμιοι,
 πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ἡ πατρῷα γῆ
 25 καὶ αἱ πατρῷαι θῆκαι.

κς'. Ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ Ἡρακλείδης
 ὁ Λύκιος καὶ τὰ οἴκοι μὲν, ἐπειδὴ πατέρων τε ἀγα-
 θῶν ἔφν καὶ ἀρχιερεὺς Λυκίων ἐγένετο, τὴν δὲ
 λειτουργησίαν οὕσαν οὐ μεγάλου ἔθνους Ῥωμαίων 613
 30 μεγάλων ἀξιούσιν ὑπὲρ ξυμμαχίας, οἶμαι, παλαιᾶς,
 ἐλλογιμώτερος δὲ ὁ Ἡρακλείδης τὰ σοφιστικά, ἀπο-
 χρῶν μὲν γὰρ ξυνεῖναι, ἀποχρῶν δὲ ἐρμηνεῦσαι καὶ

τοὺς ἀγῶνας ἀπέριττος καὶ τὰς πανηγυρικὰς ἐννοίας οὐχ ὑπερβακχεύων.

Ἐκπεσὼν δὲ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀθήνησι ξυστάν-
των ἐπ' αὐτὸν τῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Ναυκρατίτου
ἐταίρων, ὧν πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος Μα- 5
κιανὸς ὁ ἐκ Δολίχης ἐγένετο, ἐπὶ τὴν Σμύρναν
ἐτράπετο θύουσάν μάλιστα δὴ πόλεων ταῖς τῶν σο-
φιστῶν Μούσαις. νεύτητα μὲν οὖν Ἰωνικὴν τε καὶ
Αὔδιον καὶ τὴν ἐκ Φρυγῶν καὶ Καρίας ξυνδραμεῖν
ἐς Ἰωνίαν κατὰ ξυνουσίαν τοῦ ἀνδρὸς οὕτω μέγα, 10
ἐπειδὴ ἀγχίθυρος ἀπάσαις ἡ Σμύρνα, ὁ δὲ ἦγε μὲν
καὶ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης Ἑλληνικόν, ἦγε δὲ τοὺς ἐκ
τῆς ἐφ' ἑαυτοῦ νέους, πολλοὺς δὲ ἦγεν Αἰγυπτίων οὐκ
ἀνηγούους αὐτοῦ ὄντας. ἐπειδὴ Πτολεμαίῳ τῷ Ναυ-
κρατίτῃ κατὰ Αἰγυπτὸν περὶ σοφίας ἤρισεν. ἐνέ- 15
πλησε μὲν δὴ τὴν Σμύρναν ὁμίλου λαμπροῦ, ὥνησε
δὲ καὶ πλείω ἕτερα, ἃ ἐγὼ δηλώσω· πόλις ἐς ξένους
πολλοὺς ἐπεστραμμένη ἄλλως τε καὶ σοφίας ἐρῶν-
τας σωφρόνως μὲν βουλεύσει, σωφρόνως δὲ ἐκκλη-
σιάσει φυλαττομένη δῆπου τὸ ἐν πολλοῖς τε καὶ 20
σπουδαίοις κακῇ ἀλίσκεσθαι, ἱερῶν τε ἐπιμελήσεται
καὶ γυμνασίων καὶ κρηνῶν καὶ στοῶν. ἵνα ἀπο-
χρῶσα τῷ ὁμίλῳ φαίνοιτο. εἰ δὲ καὶ ναύκληρος ἡ
πόλις εἴη, καθάπερ ἡ Σμύρνα, πολλὰ καὶ ἄφθονα αὐ-
τοῖς ἡ θάλασσα δώσει. ξυνήρατο δὲ τῇ Σμύρνῃ καὶ 25
τοῦ εἶδους ἐλαίου κρήνην ἐπισκευάσας ἐν τῷ τοῦ
Ἀσκληπιοῦ γυμνασίῳ χρυσὴν τοῦ ὀρόφου, καὶ τὴν
στεφανηφόρον ἀρχὴν παρ' αὐτοῖς ἦρξεν, ἀφ' ὧν τοῖς
ἐνιαυτοῖς τίθενται Σμυρναῖοι τὰ ὀνόματα.

¹⁴ Ἐπὶ Σεβήρου δὲ αὐτοκράτορός φασιν αὐτὸν 30 III
σχεδίου λόγου ἐκπεσεῖν αὐλὴν καὶ δορυφόρους 268
δείσαντα. τουτὶ δὲ ἀγοραῖος μὲν τις παθὼν καὶ

αἰτίαν λάβοι, τὸ γὰρ τῶν ἀγοραίων ἔθνος ἰταμοὶ
καὶ θρασεῖς, σοφιστῆς δὲ ξυσπουνδάζων μεираκίοις
τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας πῶς ἂν ἀντίσχοι ἐκπλήξει; ἐκ-
κρούει γὰρ σχεδίου λόγου καὶ ἀκροατῆς σεμνῶ προσ-
5 ὡπρ καὶ βραδὺς ἔπαινος καὶ τὸ μὴ κροτεῖσθαι
συνήθως, εἰ δὲ καὶ φθόνου ὑποκαθημένου ἑαυτὸν
αἰσθοίτο, ὥσπερ ὁ Ἡρακλείδης τὸν τοῦ Ἀντιπάτρου
τότε ὑφεωρᾶτο, ἦττον μὲν ἐνθυμηθήσεται, ἦττον
δὲ εὐροήσει, αἱ γὰρ τοιαίδε ὑποψία γνώμης ἀχλὺς
10 καὶ δεσμὰ γλώττης.

IV Ἰερὰς δὲ λέγεται κέδρους ἐκτεμῶν δημευθῆναι
τὸ πολὺ τῆς οὐσίας, ὅτε δὴ καὶ ἀπιόντι αὐτῷ τοῦ
δικαστηρίου ἐπηκολούθουν μὲν οἱ γνώριμοι παρα-
μυθούμενοί τε καὶ ἀνέχοντες τὸν ἄνδρα, ἐνὸς δὲ
15 αὐτῶν εἰπόντος „ἀλλ’ οὐ μελέτην ἀφαιρήσεταιί τις,
ὦ Ἡρακλείδη, οὐδὲ τὸ ἐπ’ αὐτῇ κλέος“, καὶ ἐπι-
ραψωδῆσαντος αὐτῷ τὸ „εἷς δὴ που λοιπὸς κατερύ-
κεται εὐρέϊ“ — „φίσκῳ“ ἔφη, ἀστειότατα δὴ ἐπι-
παίξας τοῖς ἑαυτοῦ κακοῖς.

V 20 Δοκεῖ δὲ μάλιστα σοφιστῶν οὗτος τὴν ἐπιστή-
μην πόνῳ κατακτῆσασθαι μὴ ξυγχωρούσης αὐτῷ
τῆς φύσεως, καὶ ἔστιν αὐτῷ φρόντισμα οὐκ ἀηδές,
βιβλίον ξύμμετρον, ὃ ἐπιγέγραπται Πόνου ἐγκώ-
μιον, τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο πρὸ χειρῶν ἔχων ἐνέτυχε
25 Πτολεμαίῳ τῷ σοφιστῇ κατὰ τὴν Ναύκρατιν, ὁ δὲ
ἤρετο αὐτόν, ὅ τι σπουδάζοι, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι
πόνου εἷη ἐγκώμιον, αἰτήσας ὁ Πτολεμαῖος τὸ βι-
βλίον καὶ ἀπαλείψας τὸ πῖ „ὦρα σοί“ ἔφη „ἀναγι-
γνώσκειν τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκωμίου“. καὶ αἱ διαλέξεις
30 δέ, ἅς Ἀπολλώνιος ὁ Ναυκρατίτης κατ’ αὐτοῦ διε-
λέγετο, ὡς νωθοῦ καθάπτονται καὶ μοχθοῦντος.

VI Ἡρακλείδου διδάσκαλοι Ἡρώδης μὲν τῶν οὐκ

ἀληθῶς πεπιστευμένων, Ἀδριανὸς δὲ καὶ Χρῆστος
ἐν γυνήσιν, καὶ Ἀριστοκλέους δὲ ἡκροῦσθαι αὐτὸν
μὴ ἀπιστῶμεν. λέγεται δὲ καὶ γαστρὶ κοίλῃ χρῆσα-
σθαι καὶ πλεῖστα ὀψοφαγῆσαι, καὶ ἡ πολυφαγία
αὕτη ἐς οὐδὲν αὐτῷ ἀποσκῆψαι. ἐτελεύτα γοῦν 5
ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη ἄρτιος τὸ σῶμα καὶ τάφος
μὲν αὐτῷ Λυκία λέγεται, ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ θυγατρὶ
καὶ ἀπελευθέροις οὐ σπουδαίοις, ὅν καὶ τὴν
Ῥητορικὴν ἐκληρονομήθη· ἡ δὲ Ῥητορικὴ γῆδιον δε-
κατάλαντον ἦν αὐτῷ κατὰ τὴν Σμύρναν ἐωνημένον 10
ἐκ τῶν ἀκροάσεων.

κζ'. Μὴ δεύτερον τῶν προειρημένων σοφιστῶν
μηδὲ Ἰππόδρομόν τις ἡγείσθω τὸν Θετταλὸν,
τῶν μὲν γὰρ βελτίων φαίνεται, τῶν δὲ οὐκ οἶδα ὅ
τι λείπεται. Ἰπποδρόμῳ τοίνυν πατρὶς μὲν ἦν Λά- 15
ρισσα πόλις εὖ πρᾶττουσα ἐν Θετταλοῖς, πατὴρ δὲ
Ὀλυμπιόδωρος παρελθὼν ἱπποτροφία Θετταλοῦς
πάντας.

Μεγάλου δὲ ἐν Θετταλίᾳ δοκοῦντος τοῦ καὶ 269
ἅπαξ προστῆναι τῶν Πυθίων ὁ Ἰππόδρομος προέ- 20
στη δὲ τῶν Πυθικῶν ἄθλων, πλούτῳ τε ὑπερήνεγ-
κε τοὺς ἄνω καὶ κόσμῳ τῷ περὶ τὸν ἄγῶνα καὶ
μεγέθει γνώμης καὶ δικαιοσύνῃ βραβευούσῃ τὸ εὐθύ.
τὸ γοῦν περὶ τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν ὑπ'
αὐτοῦ πραχθὲν οὐδὲ ὑπερβολὴν ἑτέρῳ καταλέλοιπε 25
δικαιοσύνης τε καὶ γνώμης· Κλήμης γὰρ ὁ Βυζάν-
τιος τραγωδίας ὑποκριτὴς ἦν μὲν οἷος οὕτω τις τὴν
τέχνην, νικῶν δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς τὸ Βυζάν-
τιον ἐπολιορκεῖτο, ἀπῆει ἁμαρτάνων τῆς νίκης. ὥς
μὴ δοκοίη δι' ἐνὸς ἀνδρὸς κηρύττεσθαι πόλις ὅπλα 30
ἐπὶ Ῥωμαίους ἡρμένη. ἄριστα δὲ αὐτὸν ἀγωνισάμε-
νον καὶ τοῖς Ἀμφικτυονικοῖς ἄθλοις οἱ μὲν Ἀμφι-

κτύονες ἀπεψηφίζοντο τῆς νίκης δέει τῆς προειρη-
 μένης αἰτίας, ἀναπηδήσας δὲ ξὺν ὀρμῇ ὁ Ἰππόδρο-
 μος „οὔτοι μὲν“ εἶπεν „ἐρρώσθων ἐπιорκοῦντές τε
 καὶ παραγιγνώσκοντες τοῦ δικαίου, ἐγὼ δὲ Κλή-
 5 μεντι τὴν νικῶσαν δίδωμι.“ ἐφέντος δὲ θατέρου
 τῶν ὑποκριτῶν ἐπὶ τὸν βασιλέα, ἠὺδοκίμησε πάλιν
 ἢ τοῦ Ἰπποδρόμου ψῆφος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς
 Ῥώμης ἐνίκα ὁ Βυζάντιος.

III

Τοιοῦτος δὲ ὢν ἐς τὰ πλήθη θαυμασία προό-
 10 τητι ἐπὶ τὰς ἐπιδείξεις ἐχρῆτο· παραλαβὼν γὰρ τὴν
 τέχνην φίλαυτόν τε καὶ ἀλαξόνα οὔτε ἐς ἔπαινον
 ἑαυτοῦ κατέστη ποτὲ καὶ ἐπέκοπτε τὰς ὑπερβολὰς
 τῶν ἐπαίνων· βοῶντων γοῦν ἐπ’ αὐτῷ ποτε τῶν
 Ἑλλήνων πολλὰ καὶ εὖφημα καὶ πού καὶ τῷ Πολέ-
 15 μωνι ὁμοιούντων αὐτὸν „τί μ’ ἀθανάτοισιν
 εἰσκέεις“; ἔφη, οὔτε τὸν Πολέμωνα ἀφελόμενος
 τὸ νομίζεσθαι θεῖον ἄνδρα, οὔτε ἑαυτῷ διδοὺς τὸ
 τοιούτῳ ὁμοιοῦσθαι. Πρόκλου δὲ τοῦ Ναυκρατίτου 6
 πομπείαν οὐ πρεσβευτικὴν ξυνθέντος ἐπὶ πάντας
 20 τοὺς παιδεύοντας Ἀθήνησι καὶ τὸν Ἰππόδρομον
 ἐγκαταλέξαντος τῷ λαιδορησμῷ τούτῳ ἡμεῖς μὲν
 ὥόμεθα λόγου ἀκροάσασθαι πρὸς τὴν τῶν εἰρημέ-
 νων ἡγῶν ξυγκειμένου, ὁ δὲ οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον
 ἔπαινον εὖφημίας διεξῆλθεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ
 25 ταῷ τοῦ ὄρνιθος ὡς ἀναπτεροῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπαί-
 νου. ὧδε μὲν δὴ διέκειτο πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ πρε-
 σβυτέρους καὶ χρόνῳ πολλῷ τε καὶ οὐ πολλῷ
 προειληφότας, ὡς δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἰσὴλικας εἶχεν,
 ὑπάρχει μαθεῖν ἐκ τῶνδε· νεανίας ἀπ’ Ἰωνίας
 30 ἦκων Ἀθήναζε διήει ἐπαίνους τοῦ Ἡρακλείδου
 πέρα ἀχθηδόνο· ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἰππόδρο-
 μος ἐν τῇ ἀκροάσει „ὁ νεανίας οὗτος“ ἔφη „ἐρῶ

τοῦ ἑαυτοῦ διδασκάλου. καλὸν οὖν ξυλλαβεῖν αὐτῷ
 τῶν παιδικῶν· καὶ γὰρ ἂν καὶ ξὺν ἑρμαίῳ ἀπέλθοι
 μαθὼν ἐγκωμιάζειν.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔπαινον τοῦ
 Ἡρακλείδου διῆλθεν, οἷος ἐπ’ αὐτῷ οὐπω εἴρηται.
 τὰ δὲ ἐπὶ Διοδότῳ τῷ Καππαδόκῃ δάκρυα καὶ τὸ 5
 ἐσθῆτα μέλαιναν ἐπ’ αὐτῷ ἐνδύειν φύσιν μὲν παρε-
 σχημένῳ μελέτῃ ἐπιτηδεύειν, ἐφήβῳ δὲ ἀποθανόντι
 πατέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκήρυξε τὸν Ἰππόδρομον καὶ
 περιωπὴν ἔχοντα τοῦ καὶ μεθ’ ἑαυτὸν γενέσθαι
 τινὰς ἀριπρεπεῖς ἄνδρας. τουτὶ δὲ μάλιστα ἐν 10
 Ὀλυμπίᾳ ἐδήλωσεν· Φιλοστράτῳ γὰρ τῷ Λημνίῳ
 γνωρίμῳ μὲν ἑαυτοῦ ὄντι, δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη
 γεγονότι ἀναρριπτοῦντί τινα αὐτοσχέδιον πλεῖστα
 μὲν ἐνέδωκε τῇ τέχνῃ τῶν ἐπαίνων, ὧν τε εἰπεῖν
 ἔδει καὶ μὴ, ἀξιούσης δὲ καὶ τὸν Ἰππόδρομον τῆς 15
 Ἑλλάδος αὐτίκα παριέναι, „οὐκ ἐπαποδύσομαι“
 ἔφη „τοῖς ἑμμαντοῦ σπλάγχνοις“. καὶ εἰπὼν ταῦτα
 ἀνεβάλετο τὴν ἀκρόασιν ἐπὶ τὴν τῆς θυσίας ἡμέραν. 270
 ταῦτα μὲν οὖν ἔχέτω μοι δῆλωσιν ἄνδρὸς πεπαι-
 δευμένου φιλανθρώπου τε καὶ πρᾶου τὸ ἦθος. 20

8 Τὸν δὲ Ἀθήνησι τῶν σοφιστῶν θρόνον κατα- IV
 σχὼν ἐτῶν πού τεττάρων ἀπηνέχθη αὐτοῦ ὑπὸ τῆς
 γυναικὸς καὶ τοῦ πλούτου, ἐκείνη γὰρ ἐνεργωτάτῃ
 γυναικῶν ἐγένετο καὶ φύλαξ ἀγαθὴ χρημάτων,
 ἀμφοῖν τε ἀπόντων ἢ οὐσίας ὑπεδίδου. τοῦ γε μὴν 25
 φοιτᾶν ἐς τὰς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεις οὐκ ἡμέλει,
 ἀλλ’ ἐθάμιζεν ἐς αὐτὰς ἐπιδείξειν ἕνεκα καὶ τοῦ
 μὴ ἀγνοεῖσθαι. βελτίων δὲ κἀκεῖνα ἐφαίνετο ὑπὸ
 τοῦ καὶ μετὰ τὸ πεπαῦσθαι τοῦ παιδεύειν αἰεὶ σπου-
 δάζειν. Ἰππόδρομος μὲν γὰρ δὴ πλεῖστα μὲν ἐξέ- 30
 μαθεν Ἑλλήνων τῶν γε μετὰ τὸν Καππαδόκην Ἀλέ-
 ξανδρον μνήμην εὐτυχησάντων, πλεῖστα δὲ ἀνέγνω

μετὰ γε Ἀμμώνιον τὸν ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, ἐκείνου
 γὰρ πολυγρραμματώτερον ἄνδρα οὐπω ἔγνων. μελέ-
 της δὲ ὁ Ἰππόδρομος οὔτε ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος
 ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ
 5 κρεῖττον ὄλβου κτῆμα ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐρι-
 πίδου τε ὕμνων καὶ Ἀμφίονος.

Ἀγροικότερός τε ὢν τὸ εἶδος ὅμως ἀμήχανον
 εὐγένειαν ἐπεδήλου τοῖς ὄμμασι γοργόν τε καὶ φαι-
 δρὸν βλέπων. τουτὶ δὲ καὶ Μεγιστίας ὁ Σμυρναῖος
 10 ἐν αὐτῷ καθεωρακέναι φησὶν οὐ τὰ δεύτερα τῶν
 φυσιογνωμονούντων νομισθεῖς· ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς
 τὴν Σμύρναν μετὰ τὸν Ἡρακλείδην ὁ Ἰππόδρομος
 οὐπω πρὸ τούτου ἦκων, ἀποβὰς δὲ τῆς νεῶς ἀπῆει
 ἐς ἀγοράν, εἴ τῳ ἐντύχοι πεπαιδευμένῳ τὰ ἐγχώρια.
 15 ἱερὸν δὲ κατιδὼν καὶ παιδαγωγούς τε προσκαθημέ-
 νους ἀκολούθους τε παῖδας ἄχθη βιβλίων ἐν πήραις
 ἀνημμένους ξυνῆκεν, ὅτι παιδεύοι τις ἐνδον τῶν
 ἐπιφανῶν, καὶ ἔσω παρῆει καὶ προσειπὼν τὸν Μεγι-
 στίαν ἐκάθητο ἐρωτῶν οὐδέν. ὁ μὲν δὲ Μεγιστίας
 20 ὤρετο ὑπὲρ μαθητῶν αὐτὸν διαλέξεσθαι οἱ, πατέρα
 ἴσως ἢ τροφέα παίδων ὄντα, καὶ ἤρετο, ὑπὲρ ὅτου
 ἦκοι, ὁ δὲ „πεύσῃ“ ἔφη „ἐπειδὴν αὐτοὶ γενώμεθα“. 619
 διακωδωνίσας οὖν ὁ Μεγιστίας τὰ μειράκια „λέγε“,
 ἔφη „ὅ τι βούλει“. καὶ ὁ Ἰππόδρομος „ἀντιδῶμεν
 25 ἀλλήλοις τὴν ἐσθῆτά“ εἶπεν, ἣν δὲ ἄρα τῷ μὲν
 Ἰπποδρόμῳ χλαμύς, τῷ δὲ αὖ δημηγορικὸν ἱμάτιον.
 „καὶ τίνα σοι νοῦν ἔχει τοῦτο“; ἢ δ’ ὁ Μεγιστίας.
 „ἐπίδειξιν“ ἔφη „σοι μελέτης ποιήσασθαι βούλομαι“.
 δαιμονᾶν μὲν οὖν αὐτὸν ῥήθη ταῦτα ἐπαγγείλαντα
 30 καὶ τὴν γνώμην ἐλαύνεσθαι, τὰς βολὰς δὲ ἀνασκο-
 πῶν τῶν ὀμμάτων καὶ ὁρῶν αὐτὸν ἐννοῦν καὶ κα-
 θεστηκότα ἀντέδωκε τὴν ἐσθῆτα ὑπόθεσίν τε αἰτή-

σαντι προὔβαλε τὸν μάγον τὸν ἀποθνήσκειν ἀξιοῦντα,
ἐπειδὴ μὴ ἐδυνήθη ἀποκτεῖναι μάγον μοιχόν. ὥς δὲ
ἰξήσας ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ σμικρὸν ἐπισχὼν ἀνεπή-
δησεν, μᾶλλον ἐσήει τὸν Μεγιστίαν ὃ τῆς μανίας
λόγος καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἐμβροντησίαν ᾔετο, 5
ἀρξαμένου δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰπόντος „ἀλλ’
ἐμαυτὸν γε δύναμαι“ ἐξέπεσεν ἑαυτοῦ ὑπὸ θαύμα-
τος καὶ προσδραμὼν αὐτῷ ἰκέτευε μαθεῖν, ὅστις
εἶη. „εἰμὶ μὲν“ ἔφη „Ἰππόδρομος ὁ Θετταλός, ἦκω 27
δέ σοι ἐγγυμνασόμενος, ἵν’ ἐκμάθοιμι δι’ ἐνὸς ἀν- 10
δρὸς οὕτω πεπαιδευμένου τὸ ἦθος τῆς Ἰωνικῆς
ἀκροάσεως. ἀλλ’ ὅρα με δι’ ὅλης τῆς ὑποθέσεως.“
περὶ τέρμα δὲ τοῦ λόγου δρόμος ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν
Σμύρναν πεπαιδευμένων ἐπὶ τὰς τοῦ Μεγιστίου
θύρας ἐγένετο, ταχείας τῆς φήμης διαδοθείσης ἐς 15
πάντας ἐπιχωριάζειν αὐτοῖς τὸν Ἰππόδρομον, ὃ δὲ
ἀναλαβὼν τὴν ὑπόθεσιν ἑτέρα δύναμις μετεχειρίσατο
τὰς ἤδη εἰρημένας ἐννοίας παρελθὼν τε ἐς τὸ κοινὸν
τῶν Σμυρναίων ἀνὴρ ἔδοξε θαυμάσιος καὶ οἶος ἐν
τοῖς πρὸ αὐτοῦ γράφεσθαι. 20

620 Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν τῆς διαλέξεως Πλάτωνος
ἀνημμένα καὶ Δίωνος, τὰ δὲ τῆς μελέτης κατὰ τὸν
Πολέμωνα ἐρωτώμενα καὶ πού καὶ ποτιμώτερα, τὰ δὲ
τῆς εὐροίας οἷα τοῖς ἀλύπως ἀναγιγνώσκουσι τὰ
σφόδρα αὐτοῖς καθωμιλημένα. Νικαγόρου δὲ τοῦ σο- 25
φιστοῦ μητέρα σοφιστῶν τὴν τραγωδίαν προσειπόντος
διορθούμενος ὁ Ἰππόδρομος τὸν λόγον „ἐγὼ δέ“
ἔφη „πατέρα Ὅμηρον.“ ἐσπούδαξε δὲ καὶ ἀπὸ Ἀρ-
χιλόχου καλῶν τὸν μὲν Ὅμηρον φωνὴν σοφιστῶν,
τὸν δὲ Ἀρχίλοχον πνεῦμα. μελέται μὲν δὴ τοῦ 30
ἀνδρὸς τούτου τριάκοντα ἔσως, ἄρισται δὲ αὐτῶν οἱ
Καταναῖοι καὶ οἱ Σκύθαι καὶ ὁ Δημάδης ὃ μὴ ξυγ-

χωρῶν ἀφίστασθαι Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος· ἄδονται δὲ αὐτοῦ καὶ λυρικοὶ νόμοι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τῆς νομικῆς λύρας ἤπιετο. ἐτελεύτα δὲ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα καὶ οἶκοι καὶ ἐπὶ νίῳ ἀγροῦ μὲν προ-
 5 στήναι καὶ οἰκίας ἱκανῶ, παραπλήγι δὲ καὶ ἔκφρονι, τὰ δὲ τῶν σοφιστῶν οὐ πεπαιδευμένῳ.

κῆ'. Οἱ τὸν Λαοδικέα Οὔαρον λόγων ἀξιούν-
 τες αὐτοὶ μὴ ἀξιούσθων λόγων, καὶ γὰρ εὐτελής καὶ
 διακεχηνῶς καὶ εὐήθης καὶ ἦν εἶχεν εὐφωνίαν
 10 αἰσχύνων καμπαῖς ἁσμάτων, αἷς κἂν ὑπορχήσαιτό
 τις τῶν ἀσελγεστερόων· οὗ διδάσκαλον ἢ ἀκροατὴν
 τί ἂν γράφοιμι, τί δ' ἂν φράζοιμι, εὖ γινώσκων,
 ὅτι μὴτ' ἂν τοιαῦτα διδάξειέ τις καὶ τοῖς μεμαθηκό-
 σιν ὄνειδος τὸ τοιούτων ἡκροᾶσθαι;

15 κθ'. Κυρίνῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρὶς μὲν Νικο-
 μίδεια ἐγένετο, γένος δὲ οὔτε εὐδόκιμον οὔτε αὖ
 κατεγνωσμένον, ἀλλὰ φύσις ἀγαθὴ παραλαβεῖν μαθή- 621
 ματα καὶ παραδοῦναι βελτίων, οὐ γὰρ μνήμην μόνον,
 ἀλλὰ καὶ σαφήνειαν ἥσκει. κομματίας ὁ σοφιστὴς
 20 οὗτος καὶ περὶ μὲν τὰ θετικὰ τῶν χωρίων οὐ πολὺς,
 ἐρρωμένος μὲν καὶ σφοδρὸς καὶ κατασεῖσαι δεινὸς
 ἀκροατοῦ ὦτα, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπεσχεδίαζεν, προσ-
 φνέστερος δὲ ταῖς κατηγορίαις δοκῶν ἐπιστεῦσθαι ἐκ
 βασιλέως τὴν τοῦ ταμείου γλῶτταν, καὶ παρελθὼν
 25 ἐς τὸ δυνηθῆναί τι οὔτε βαρὺς οὔτε ἀλαζὼν ἔδοξεν,
 ἀλλὰ πρῶός τε καὶ ἑαυτῷ ὅμοιος, οὔτε ἐρασιχρήμα-
 τος, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἀριστείδην Ἀθηναῖοι ἄδουσι
 μετὰ τὴν ἐπίταξιν τῶν φόρων καὶ τὰς νήσους ἐπαν-
 ελθεῖν σφισιν ἐν τῷ προτέρῳ τρίβωνι, οὕτω καὶ ὁ
 30 Κυρίνος ἀφίκετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἥθη πενία σεμνυνό-
 μενος. αἰτιωμένων δὲ αὐτὸν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
 ἐνδεικτῶν, ὥς πρῶτον περὶ τὰς κατηγορίας ἢ

αὐτοὶ διδάσκουσιν „καὶ μὴν καὶ πολλῷ βέλτιον“
 εἶπεν „ὑμᾶς λαβεῖν τὴν ἐμὴν προνόητα ἢ ἐμὲ τὴν 272
 ὑμετέραν ὁμότητα.“ ἐνδειξάντων δὲ αὐτῶν καὶ
 πόλιν οὐ μεγάλην ἐπὶ πολλαῖς μυριάσιν ἐκράτει μὲν
 ὁ Κυρῖνος τὴν δίκην ἄκων μάλα, προσιόντες δὲ αὐτῷ 5
 οἱ ἐνδεικται „αὕτη σε“ ἔφασκαν „ἡ δίκη ἀρεῖ μέγαν
 παρελθούσα ἐς τὰ τοῦ βασιλέως ὧτα“. καὶ ὁ Κυρῖ-
 νος „οὐκ ἐμοὶ πρόπον“, ἔφη „ἀλλ’ ὑμῖν ἐπὶ τῷ πόλιν
 αἰοίκητον εἰργάσθαι τιμᾶσθαι.“ ἐπὶ δὲ νῦν τελευτή-
 σαντι παραμυθουμένων αὐτὸν τῶν προσηκόντων 10
 „πότε“ εἶπεν „ἀνὴρ ἢ νῦν δόξω“; Ἀδριανοῦ δὲ
 ἀκροατῆς γενόμενος οὐ πᾶσιν ὁμολόγει τοῖς ἐκείνου,
 ἀλλ’ ἔστιν ἃ καὶ διέγραφεν οὐκ ὀρθῶς εἰρημέναι.
 τέρμα δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτος ἑβδομηκοστὸν καὶ τὸ
 σῆμα οἴκοι. 15

λ'. Φιλίσκος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἱπποδρόμῳ μὲν
 συνηπται γένος, τοῦ δὲ Ἀθήνησι θρόνου προὔστη
 22 ἐτῶν ἐπὶ τὴν ἀτέλειαν τὴν ἐπ’ αὐτῷ ἀφαιρεθείς,
 τουτὶ δὲ πῶς συνέβη, δηλῶσαι ἀνάγκη· Ἑορδαῖοι
 Μακεδόνες (ἀναιπόντες ἐς) τὰς οἰκείας λειτουργίας 20
 τὸν Φιλίσκον, ὥς δὴ ὑπάρχον αὐτοῖς ἐπὶ πάντας
 τοὺς ἀπὸ μητέρων, ** ἐφίεσαν· τῆς δίκης τοίνυν
 γενομένης ἐπὶ τὸν αὐτοκράτορα, Ἀντωνῖνος δὲ ἦν ὁ
 τῆς φιλοσόφου παῖς Ἰουλίας, ἐστάλη ἐς τὴν Ῥώμην
 ὥς τὰ ἑαυτοῦ θησόμενος, καὶ προσρυεῖς τοῖς περὶ 25
 τὴν Ἰουλίαν γεωμέτραις τε καὶ φιλοσόφοις εὔρετο
 παρ’ αὐτῆς διὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἀθήνησι θρόνον.
 ὁ δ’, ὥσπερ οἱ θεοὶ Ὀμήρῳ πεποίηνται οὐ πάντα
 ἐκόντες ἀλλήλοις διδόντες, ἀλλ’ ἔστιν ἃ καὶ ἄκοντες,
 οὕτω δὴ ἡγροῖανε καὶ χαλεπὸς ἦν ὥς περιδραμόντι, 30
 ὥς δὲ ἤκουσεν εἶναί τινα αὐτῷ καὶ δίκην, ἧς αὐτὸς
 ἀκροατῆς ἔσοιτο, κελεύει τὸν ἐπιτεταγμένον ταῖς

δίκαις προειπεῖν οἱ τὸ μὴ δι' ἑτέρου, δι' ἑαυτοῦ δὲ
 ἀγωνίσασθαι. ἐπεὶ δὲ παρῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον,
 προσέκρουσε μὲν τὸ βάδισμα, προσέκρουσε δὲ ἡ 623
 στάσις, καὶ τὴν στολὴν οὐκ εὐσχήμων ἔδοξε καὶ τὴν
 5 φωνὴν μιξόθηλος καὶ τὴν γλῶτταν ὑπτιος καὶ βλέ-
 πων ἐτέρωσέ ποι μᾶλλον ἢ εἰς τὰ νοούμενα· ἐκ τού-
 των ἀποστραφεὶς ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὸν Φιλίσκον
 ἐπεστόμιζεν αὐτὸν καὶ παρὰ πάντα τὸν λόγον διείρων
 εἰς αὐτὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐρωτήσεις ἐν αὐτῷ στενὰς
 10 ποιούμενος, ὥς δὲ οὐ πρὸς τὰ ἐρωτώμενα αἱ ἀπο-
 κρίσεις ἐγένοντο Φιλίσκου „τὸν μὲν ἄνδρα“ ἔφη
 „δείκνυσιν ἡ κόμη, τὸν δὲ ῥήτορα ἡ φωνή“, καὶ
 μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπικοπὰς ἐπήγαγεν ἑαυτὸν
 τοῖς Ἑορδαίοις. εἰπόντος δὲ τοῦ Φιλίσκου „σύ μοι
 15 λειτουργιῶν ἀτέλειαν δέδωκας δοὺς τὸν Ἀθήνησι
 θρόνον“ ἀναβοήσας ὁ αὐτοκράτωρ „οὔτε σὺ“ εἶπεν
 „ἀτελὴς οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παιδευόντων· οὐ
 γὰρ ἂν ποτε διὰ μικρὰ καὶ δύστηνα λογάρια τὰς
 πόλεις ἀφελοίμην τῶν λειτουργησόντων.“ ἀλλ'
 20 ὅμως καὶ μετὰ ταῦτα Φιλοστράτῳ τῷ Ἀθηναίῳ λει-
 τουργιῶν ἀτέλειαν ἐπὶ μελέτῃ ἐψηφίσατο τέτταρα καὶ
 εἴκοσιν ἔτη γεγονότι. αἱ μὲν δὴ προφάσεις, δι' ἃς ὁ
 Φιλίσκος ἀφηρέθη τὸ εἶναι ἀτελὴς, αἶδε ἐγένοντο,
 μὴ ἀφαιρείσθω δὲ αὐτὸν τὰ περὶ τῷ βλέμματι καὶ
 25 τῷ φθέρματι καὶ σχήματι ἐλαττώματα τὸ μὴ οὐ
 κράτιστα ῥητόρων ἐλληνίσαι τε καὶ συνθεῖναι. ἡ δὲ
 ἰδέα τοῦ λόγου λάλος μᾶλλον ἢ ἐναγώνιος, διεφαί-
 νετο δὲ αὐτῆς καὶ καθαρὰ ὀνόματα καὶ καινοπρεπὴς
 ἦχος. ἐτελεύτα μὲν οὖν ἐπὶ θυγατρὶ καὶ νύῳ οὐδενὸς
 30 ἀξίῳ, μέτρον δὲ αὐτῷ τοῦ βίου ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐξή-
 κοντα. κεκτημένος δὲ Ἀθήνησι χωρίου οὐκ ἀηδὲς 624
 οὐκ ἐν αὐτῷ ἐτάφη, ἀλλ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, οὗ τίθησι

τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θάπτομένοις ὁ πολέμαρχος.

λα'. Αἰλιανὸς δὲ Ῥωμαῖος μὲν ἦν, ἡττίκιζε δέ, ὥσπερ οἱ ἐν τῇ μεσογείᾳ Ἀθηναῖοι. ἐπαίνου μοι δοκεῖ ἄξιος ὁ ἀνὴρ οὗτος, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ καθα- 5 ρὰν φωνὴν ἐξεπόνησε πόλιν οἰκῶν ἑτέρα φωνὴ χρωμένην, ἐπειθ', ὅτι προσρηθὺς σοφιστῆς ὑπὸ τῶν χαριζομένων τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐπίστευσεν, οὐδὲ ἐκολάκευσε τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, οὐδὲ ἐπήρθη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος οὕτω μεγάλου ὄντος, ἀλλ' ἑαυτὸν εὖ δια- 10 σκεψάμενος ὥς μελέτῃ οὐκ ἐπιτήδειον τῷ ξυγγράφειν ἐπέθετο καὶ ἐθαυμάσθη ἐκ τούτου. ἡ μὲν ἐπίπαν ιδέα τοῦ ἀνδρὸς ἀφέλεια προσβάλλουσά τι τῆς Νικοστράτου ὥρας, ἡ δὲ ἐνίοτε, πρὸς Δίωνα ὁρᾷ καὶ τὸν ἐκείνου τόνον. 15

Ἐντυχὼν δέ ποτε αὐτῷ Φιλόστρατος ὁ Λήμιος βιβλίον ἔτι πρόχειρον ἔχοντι καὶ ἀναγινώσκοντι αὐτὸ σὺν ὀργῇ καὶ ἐπιτάσει τοῦ φθέγματος ἤρετο αὐτόν, ὅ τι σπουδάξοι, καὶ ὅς „ἐκπεπόνηταί μοι“ ἔφη „κατηγορία τοῦ Γύννιδος, καλῶ γὰρ οὕτω τὸν 20 ἄρτι καθηρομένον τύραννον, ἐπειδὴ ἀσελγεία πάσῃ τὰ Ῥωμαίων ἥσχυνε.“ καὶ ὁ Φιλόστρατος „ἐγὼ σε“ εἶπεν „ἐθαύμαζον ἄν, εἰ ζῶντος κατηγορήσας“. εἶναι γὰρ δὴ τὸ μὲν ζῶντα τύραννον ἐπικόπτειν ἀνδρός, τὸ δὲ ἐπεμβαίνειν κειμένῳ παντός. 25

Ἐφασκε δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος μηδ' ἀποδεδημηκέναι ποι τῆς γῆς ὑπὲρ τὴν Ἰταλῶν χώραν, μηδὲ ἐμβῆναι ναῦν, μηδὲ γινῶναι θάλατταν, ὅθεν καὶ λόγου πλείονος κατὰ τὴν Ῥώμην ἡξιούτο ὥς τιμῶν τὰ ἥθη. Παυσανίου μὲν οὖν ἀκροατῆς ἐγένετο, ἐθαύμαζε δὲ 30 τὸν Ἡρώδην ὥς ποικιλώτατον ῥητόρων. ἐβίω δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑτελεύτα οὐκ ἐπὶ παισίν,

ποιδοποιίαν γὰρ παρητήσατο τῷ μὴ γῆμαί ποτε.
τοῦτο δὲ εἴτε εὐδαιμον εἴτε ἄθλιον οὐ τοῦ παρόντος
καιροῦ φιλοσοφῆσαι.

λβ'. Ἐπεὶ δὲ ἡ τύχη κράτιστον ἐπὶ πάντα τὰ
5 ἀνθρώπεια, μηδὲ Ἡλιόδωρος ἀπαξιούσθω σοφι-
στῶν κύκλου παράδοξον ἀγώνισμα τύχης γενόμενος·
ἐχειροτονήθη μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος πρόδικος τῆς
ἑαυτοῦ πατρίδος ἐς τὰ Κελτικὰ ἔθνη ξὺν ἐτέρῳ,
νοσοῦντος δὲ θατέρου καὶ λεγομένου τοῦ βασιλέως
10 διαγράφειν πολλὰς τῶν δικῶν διέδραμεν ὁ Ἡλιόδω-
ρος ἐς τὸ στρατόπεδον δείσας περὶ τῇ δίκῃ, ἐσκα-
λούμενος δὲ θᾶπτον ἢ ὥτεο ἐς τὸν νοσοῦντα ἀνε-
βάλλετο, ὑβριστῆς δὲ ὢν ὁ τὰς δίκας ἐσκαλῶν οὐ
συνεχώρει ταῦτα, ἀλλὰ παρήγαγεν αὐτὸν ἐς τὰ 626
15 δικαστήρια ἄκοντά τε καὶ τοῦ γενείου ἔλκων. ὥς δὲ
ἔσω παρῆλθε καὶ θαρραλέον μὲν ἐς τὸν βασιλέα
εἶδεν, καιρὸν δὲ ἤτησεν ὕδατος, αὐτὴν δὲ τὴν
παραίτησιν ἐντρεχῶς διέθετο εἰπὼν „καινόν σοι
δόξει, μέγιστε αὐτοκράτορ, ἑαυτόν τις παραγραφό-
20 μενος μόνος ἀγωνίσασθαι τὴν δίκην ἐντολὰς οὐκ
ἔχων“ ἀναπηδήσας ὁ αὐτοκράτωρ ἄνδρα τε „οἷον
οὐπω ἔγνωκα, τῶν ἑμαυτοῦ καιρῶν εὖρημα“ καὶ τὰ
τοιαῦτα ἐκάλει τὸν Ἡλιόδωρον ἀνασεῖων τὴν χεῖρα
καὶ τὸν κόλπον τῆς χλαμύδος. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν
25 ἐνέπεσέ τις καὶ ἡμῖν ὁρμὴ γέλωτος οἰομένοις, ὅτι
διαπτύοι αὐτόν, ἐπεὶ δὲ ἱππεύειν αὐτῷ τε δημοσίᾳ
ἔδωκε καὶ παισίν, ὁπόσους ἔχοι, ἐθανυμάζετο ἡ τύχη
ὥς τὴν ἑαυτῆς ἰσχὺν ἐνδεικνυμένη διὰ τῶν οὕτω
παραλόγων, καὶ πολλῷ πλέον τοῦτο ἐκ τῶν ἐφεξῆς
30 ἐδηλοῦτο· ὥς γὰρ ξυνῆκεν ὁ Ἀράβιος, ὅτι κατὰ δαί-
μονα ἀγαθὸν τὰ πράγματα αὐτῷ προὔβαιναν, ἀπε-
χρήσατο τῇ φορᾷ τοῦ βασιλέως, καθάπερ τῶν

ναυκλήρων οἱ τὰ ἰστία πλήρη ἀνασεύοντες ἐν ταῖς
 εὐπλοίαις καὶ „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „ἀνάθες μοι καιρὸν
 ἐς ἐπίδειξιν μελέτης“, καὶ ὁ βασιλεὺς „ἀκροῶμαι“,
 εἶπε „καὶ λέγε ἐς τόδε· ὁ Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ
 Φιλίππου ἐκπεσὼν καὶ δειλίας φεύγων.“ μελετῶντι 5
 δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν εὖνουν παρεῖχεν, ἀλλ’ ἡτοιμάζε
 καὶ τὸν ἐξ ἄλλων ἔπαινον φοβερὸν βλέπων ἐς τοὺς
 μὴ ξὺν ἐπαίνῳ ἀκούοντας. καὶ μὴν καὶ προὔστησατο
 αὐτὸν τῆς μεγίστης τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην συνηγο-
 ριῶν ὡς ἐπιτηδειότερον δικαστηρίοις καὶ δίκαις. 10
 ἀποθανόντος δὲ τοῦ βασιλέως προσετάχθη μὲν τις
 αὐτῷ νῆσος, λαβὼν δὲ ἐν τῇ νήσῳ φουικὴν αἰτίαν
 ἀνεπέμφθη ἐς τὴν Ῥώμην ὡς ἀπολογησόμενος τοῖς
 627 τῶν στρατοπέδων ἡγεμόσι, δόξαντι δὲ αὐτῷ καθαροῦ
 εἶναι τῆς αἰτίας ἐπανείθη καὶ ἡ νῆσος. καὶ γηράσκει 15
 ἐν τῇ Ῥώμῃ μήτε σπουδαζόμενος μήτε ἀμελούμενος.
 λγ’. Ἀσπάσιον δὲ τὸν σοφιστὴν Ῥάβεννα μὲν
 ἤνεγκεν, ἡ δὲ Ῥάβεννα Ἰταλοί, Δημητρίανος δὲ ὁ
 πατήρ ἐπαίδευσεν εὖ γινώσκων τοὺς κριτικούς τῶν
 λόγων. πολυμαθὴς δὲ ὁ Ἀσπάσιος καὶ πολυήκοος 20
 καὶ τὸ μὲν καινοπρεπὲς ἐπαινῶν, ἐς ἀπειροκαλίαν δὲ
 οὐδαμοῦ ἐκπίπτων ὑπὸ τοῦ ἐν καιρῷ χρῆσθαι οἷς
 γινώσκει. τουτὶ δέ που καὶ ἐν μουσικῇ κράτιστον,
 οἱ γὰρ καιροὶ τῶν τόνων λύρα τε φωνὴν ἔδωκαν καὶ
 αὐλῷ καὶ μελωδίαν ἐπαίδευσαν. ἐπιμεληθεῖς δὲ τοῦ 25
 δοκίμως τε καὶ σὺν ἀφελείᾳ ἐρμηνεύειν πνεύματός
 τε καὶ περιβολῆς ἡμέλησε, τὸ σχεδιάζειν τε ἐκ φύσεως
 οὐκ ἔχων πόνον παρεστήσατο.

Ἦλθε δὲ καὶ ἐπὶ πολλὰ τῆς γῆς μέρη βασιλεῖ τε
 ξυνῶν καὶ καθ’ ἑαυτὸν μεταβαίνων. προὔστη δὲ καὶ 30
 τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην θρόνου νεάζων μὲν εὐδοκι-
 μώτατος, γηράσκων δὲ ξὺν αἰτίᾳ τοῦ μὴ ἐτέρω

ἀποστῆναι βούλεσθαι. ἡ δὲ πρὸς τὸν Λήμνιον Φιλό-
στρατον τῷ Ἀσπασίῳ διαφορὰ ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῆς
Ῥώμης, ἐπέδωκε δὲ ἐν Ἰωνίᾳ ὑπὸ Κασσιανοῦ τε καὶ
Αὐρηλίου τῶν σοφιστῶν αὐξηθεῖσα. ἦν δὲ αὐτοῖν
5 ὁ μὲν Αὐρήλιος οἶος καὶ ἐν καπηλείοις μελετᾶν πρὸς
τὸν ἐκεῖ οἶνον, ὁ δ' οἶος θρασύνεσθαι μὲν ἐπὶ τὸν
Ἀθήνησι θρόνον διὰ καιρούς, οἷς ἀπεχρήσατο, παι-
δεῦσαι δὲ μηδένα, πλὴν Περιγῆτος τοῦ Λυδοῦ. περὶ
μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς διαφορᾶς εἴρηται μοι καὶ τί
10 ἂν αὐθις ἐρμηνεύοιμι τὰ ἀποχωρῶντως δεδηλωμένα;
τὸ δὲ εἶναί τι χρηστὸν καὶ παρ' ἐχθροῦ εὐρέσθαι 628
ἐν πολλοῖς μὲν τῶν ἀνθρωπίνων διεφάνη, μάλιστα
δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων· διενεχθέντε γὰρ ὁ μὲν
5 Ἀσπάσιος προσεποίησεν αὐτῷ τὸ σχεδιάζειν ξὺν
15 εὐροίᾳ, ἐπειδὴ ὁ Φιλόστρατος καὶ τούτου τοῦ μέρους
ἐλλογίμως εἶχεν, ὁ δ' αὖ τὸν ἑαυτοῦ λόγον τέως
ὑλομανοῦντα πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τὴν ἐκείνου ἐκό-
λασεν.

Ἡ δὲ ξυγγεγραμμένη ἐπιστολὴ τῷ Φιλοστράτῳ
20 περὶ τοῦ πῶς χορὴ ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν Ἀσπάσιον
τείνει, ἐπειδὴ παρελθὼν ἐς βασιλείους ἐπιστολὰς
τὰς μὲν ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος ἐπέστελλε, τὰς
δὲ οὐ σαφῶς, ὧν οὐδέτερον βασιλεῖ πρέπον· αὐτο-
κράτωρ γὰρ δὴ ὁπότε ἐπιστέλλοι, οὐ δεῖ ἐνθυμημά-
25 των οὐδ' ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δόξης, οὐδ' αὖ ἄσα-
φείας, ἐπειδὴ νόμους φθέγγεται, σαφήνεια δὲ ἐρμηνεὺς
νόμου.

Πανσανίου μὲν οὖν μαθητῆς ὁ Ἀσπάσιος, Ἴππο-
δρόμου δὲ οὐκ ἀνήκοος, ἐπαίδευε δὲ κατὰ τὴν
30 Ῥώμην ἱκανῶς γηράσκων, ὁπότε μοι ταῦτα ἐγράφετο.

Τοσαῦτα περὶ Ἀσπασίου. περὶ δὲ Φιλοστράτου
Λημνίου καὶ τίς μὲν ἐν δικαστηρίοις ὁ ἀνὴρ οὗτος,

τίς δὲ ἐν δημηγορίαις, τίς δὲ ἐν συγγράμμασι, τίς
δὲ ἐν μελέταις, ὅσος δὲ ἐν σχεδίῳ λόγῳ, καὶ περὶ
Νικαγόρου τοῦ Ἀθηναίου, ὃς καὶ τοῦ Ἐλευσινίου
ἱεροῦ κήρυξ ἐστέφθη, καὶ Ἀψίνης ὁ Φοῖνιξ ἐφ' ὅσον
προὔβη μνήμης τε καὶ ἀκριβείας, οὐκ ἐμὲ δεῖ γρά- 5
φειν, καὶ γὰρ ἂν καὶ ἀπιστηθεῖην ὥς χαρισάμενος,
ἐπειδὴ φιλία μοι πρὸς αὐτοὺς ἦν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΣ

660

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ
ΦΟΙΝΙΞ.

Ἄ. Ἰων εἶ, ξένε, ἢ πόθεν; 2 ed.

Φ. Φοῖνιξ, ἀμπελουργέ, τῶν περὶ Σιδῶνα καὶ B.
Τύρον. τὸ δὲ Ἰωνικὸν τῆς στολῆς ἐπιχώριον ἦδη καὶ
ἡμῖν τοῖς ἐκ Φοινίκης.

5 Ἄ. Πόθεν οὖν μετεσκειύασθε;

Φ. Σύβαρις Ἰωνικὴ τὴν Φοινίκην κατέσχευ
όμοῦ πᾶσαν, καὶ γραφὴν ἐκεῖ ἂν τις, οἶμαι, φύγοι
μὴ τρυφῶν.

Ἄ. Βαδίζεις δὲ ποῖ μετέωρός τε καὶ ὑπὲρ πάντα
10 τὰ ἐν ποσίν;

Φ. Συμβόλου καὶ φήμης, ἀμπελουργέ, δέομαι 4
περὶ εὐπλοίας, φασὶ γὰρ ἡμᾶς ἀφήσειν εἰς τὸν Αἰ-
γαῖον αὐτόν· δεινὴ δέ, οἶμαι, ἡ θάλαττα καὶ οὐ
ῥαδία πλεῦσαι. βαδίζω δὲ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τῷ
15 ἀνέμῳ· καὶ γὰρ ὑπὲρ εὐπλοίας πρὸς τουτουὶ τὸν
σκοπὸν θεωροῦσι Φοίνικες.

Ἄ. Σοφοί γε, ὦ ξένε, τὰ ναυτικὰ ὄντες· ὑμεῖς
γὰρ πού καὶ τὴν ἑτέραν ἄρκτον ἐνεσημήνασθε τῷ
οὐρανῷ καὶ πρὸς αὐτὴν πλεῖτε. ὥσπερ δὲ τὰς ναυ-
20 τιλίαις ἐπαινεῖσθε, οὕτω τὰς ἐμπορίας διαβέβλησθε
ὡς φιλοχορήματοί τε καὶ τρωῶνται.

Φ. Σὺ δὲ οὐ φιλοχρήματος, ἀμπελουργέ, ξῶν
 ἐν ταύταις ταῖς ἀμπέλοις καὶ ζητῶν ἴσως ὅστις μὲν
 661 ὁπωριεῖ καταβαλὼν σοι δραχμὴν τῶν βοτρυῶν, ὅτῳ
 δὲ ἀποδώσῃ τὸ γλεῦκος ἢ ὅτῳ τὸν ἀνθοσμῖαν; ὄν,
 οἶμαι, καὶ κατορθωγμένον φῆς ἔχειν ὥσπερ ὁ
 Μάρων.

Ἄ. Ξένε Φοῖνιξ, εἰ μὲν εἰσί που τῆς γῆς Κύ-
 κλωπες, οὓς λέγεται ἡ γῆ ἀργούς βόσκειν φυτεύον-
 τας οὐδέν, οὐδὲ σπείροντας, ἀφύλακτα μὲν τὰ
 φνόμενα εἶη ἄν, καίτοι Δήμητρος γε καὶ Διονύσου
 6 ὄντα, πωλοῖτο δ' ἄν οὐδὲν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἄτιμά
 τε καὶ κοινὰ φύοιτ' ἄν, ὥσπερ ἐν Συῶν ἀγορᾷ·
 σπείρειν δὲ ὅπου χρὴ καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν καὶ
 ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ποιεῖν προσκείμενον τῇ γῇ ὑποκαί-
 μενον ταῖς ὥραις, ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρὴ καὶ ὠνεῖ- 15
 σθαι. δεῖ γὰρ καὶ γεωργία χρημάτων, καὶ ἄνευ
 τούτων οὔτε ἀρότην θρόψεις οὔτε ἀμπελουργὸν οὔτε
 βουκόλον οὔτε αἰπόλον, οὐδὲ κρατὴρ ἔσται σοι πιεῖν
 ἢ σπεῖσαι, καὶ γὰρ τὸ ἥδιστον τῶν ἐν γεωργία, τὸ
 τρυγᾶν ἀμπέλους, μισθοῦ χρὴ πράττειν, εἰ δὲ μή, 20
 ἄοινοί τε καὶ ἀργοὶ ἐστήξουσιν, ὥσπερ γεγραμμένοι.
 ταυτὶ μὲν οὖν, ὦ ξένε, ὑπὲρ παντὸς εἴρηκα τοῦ
 τῶν γεωργῶν κύκλου, τοῦμὸν δὲ πολλῶ ἐπιεικέστε-
 ρον· οὐ γὰρ ξυμβάλλω ἐμπόροις, οὐδὲ τὴν δραχ-
 μὴν ὅ τι ἐστί, γιγνώσκω, ἀλλὰ βοῦν σίτου καὶ 25
 οἴνου τράγον καὶ τοιαῦτα τοιούτων ἢ ὠνοῦμαι ἢ
 αὐτὸς ἀποδίδομαι σμικρὰ εἰπὼν τε καὶ ἀκούσας.

662 Φ. Χρυσῆν ἀγορὰν λέγεις, ἀμπελουργέ, καὶ
 ἡρώων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ὁ κύων
 οὗτος τί ἐθέλει; περίεσι γὰρ με προσκνυζόμενος 30
 τοῖς ποσὶ καὶ παρέχων τὸ οὖς ἀπαλόν τε καὶ πρᾶον.

Ἄ. Τοῦμὸν ἦθος ἐρμηνεύει σοι, ξένε, καὶ ὅτι

πρὸς τοὺς δεῦρο ἀφικνουμένους οὕτω μετρίως καὶ χρηστῶς ἔχομεν, ὥς μηδὲ τῷ κυνὶ ξυγχωρεῖν ὑλακτεῖν αὐτούς, ἀλλὰ προσδέχεσθαι τε καὶ ὑποπίπτειν ἡκοντας.

5 Φ. Ἐξεστὶν οὖν ἀμπέλῳ προσβαλεῖν;

Ἀ. Φθόνος οὐδεὶς· εἰσὶ γὰρ ἡμῖν ἱκανοὶ γε βότρους.

Φ. Τί δέ; καὶ συκάσαι;

Ἀ. Καὶ τούτου ἄδεια, περίεστι γὰρ καὶ σύκων·
10 καὶ κάρνα δοίην καὶ μῆλα δοίην καὶ μυρία ἀγαθὰ ἕτερα, φυτεύω δὲ αὐτὰ οἶον παροψήματα τῶν ἀμπέλων.

Φ. Τί ἂν οὖν καταβάλοιμι;

Ἀ. Τί δ' ἄλλο γ', ὦ Φοῖνιξ, ἢ φαγεῖν τε ἡδέως
15 καὶ ἐπισιτίσασθαι καὶ ἀπελθεῖν χαίρων;

Φ. Ἄλλ' ἢ φιλοσοφεῖς, ἀμπελουργέ;

Ἀ. Καὶ σὺν γε τῷ καλῷ Πρωτεσίλῳ.

2 Φ. Σοὶ δὲ τί καὶ τῷ Πρωτεσίλῳ κοινόν, εἰ τὸν ἐκ Θετταλίας λέγεις;

Ἀ. Ἐκείνου λέγω τὸν τῆς Λαοδαμείας, τουτὶ γὰρ χαίρει ἀκούων.

Φ. Τί δὲ δὴ δεῦρο πράττει;

Ἀ. Ζῇ καὶ γεωργοῦμεν.

Φ. Ἀναβεβιωκὼς ἢ τί;

25 Ἀ. Οὐδὲ αὐτὸς λέγει, ὦ ξένε, τὰ ἑαυτοῦ πάθη, πλήν γε δὴ ὅτι ἀποθάνοι μὲν δι' Ἑλένην ἐν Τροίᾳ, ἀναβιώῃ δὲ ἐν Φθίᾳ Λαοδαμείας ἐρῶν.

Φ. Καὶ μὴν ἀποθανεῖν γε μετὰ τὸ ἀναβιώσθαι
λέγεται, ἀναπεῖσαι τε τὴν γυναικὰ ἐπισπένσθαι οἱ.

30 Ἀ. Λέγει καὶ αὐτὸς ταῦτα, ἀλλ' ὅπως καὶ μετὰ
τοῦτο ἀνῆλθε πάλαι μοι βουλομένῳ μαθεῖν οὐ λέγει, Μοιρῶν τι ἀπόρρητον, ὥς φησι, κρύπτων. καὶ οἱ

συστρατιῶται δὲ αὐτοῦ οἱ ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ ἔτι ἐν
τῷ πεδίῳ φαίνονται μάχιμοι τὸ σχῆμα καὶ σείοντες
τοὺς λόφους.

Φ. Ἀπιστῶ, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀμπελουργέ,
καίτοι οὕτω βουλόμενος ταῦτα ἔχειν. εἰ δὲ μὴ πρὸς 5
τοῖς φυτοῖς εἶ, μηδὲ ὀχετηγεῖς, ἥδη δῖελθέ μοι
ταῦτά τε καὶ ὅσα τοῦ Πρωτεσίλεω γιννώσκεις· καὶ
γὰρ ἂν χαρίζοιο τοῖς ἥρωσιν, εἰ πιστεύων ἀπέλθοιμι.

Ἀ. Οὐκέτ', ὦ ξένε, κατὰ μεσημβρίαν τὰ φυτὰ
πίνει, μετόπωρον γὰρ ἥδη καὶ ἄρδει αὐτὰ ἡ ὥρα· 10
σχολὴ οὖν μοι διελθεῖν πάντα. μηδὲ γὰρ λανθάνοι
τοὺς χαρίεντας τῶν ἀνθρώπων θεῖα οὕτω καὶ με-
γάλα ὄντα. βέλτιον δὲ καὶ ἐν καλῷ τοῦ χωρίου ἰξῆσαι.

Φ. Ἡγοῦ δῆ, ὡς ἐφομένου καὶ ὑπὲρ τὰ μέσα 28
τῆς Θράκης.

Ἀ. Παρέλθωμεν ἐς τὸν ἀμπελῶνα, ὦ Φοῖνιξ.
καὶ γὰρ ἂν καὶ εὐφροσύνης τι ἐν αὐτῷ εὔροις.

Φ. Παρέλθωμεν, ἡδὺ γὰρ που ἀναπνεῖ τῶν 12
φυτῶν.

Ἀ. Τί λέγεις ἡδύ; θεῖον· τῶν μὲν γὰρ ἀγρίων 20
δένδρων αἱ ἄνθαι εὖοσμοι, τῶν δὲ ἡμέρων οἱ καρ-
ποί. εἰ δὲ ἐντύχοις ποτὲ φυτῷ ἡμέρῳ παρὰ τὴν
ἄνθην εὐώδει, δρόπου τῶν φύλλων μᾶλλον, ἐκεί-
νων γὰρ τὸ ὀδωδέναι.

Φ. Ὡς ποικίλῃ σοι ἡ ὥρα τοῦ χωρίου, καὶ ὡς 25
ἐκδεδώκασιν ἱλαροὶ οἱ βότρυς, τὰ δένδρα τε ὡς
διάκειται πάντα καὶ ὡς ἀμβροσία ἡ ὁσμὴ τοῦ χω-
ρίου. τοὺς δρόμους δέ, οὓς ἀνῆκας, χαρίεντας μὲν
ἡγοῦμαι, τρυφᾶν δέ μοι δοκεῖς, ἀμπελουργέ, το-
σαύτῃ γῇ ἀργῶ χρώμενος. 30

Ἀ. Ἰεροί, ξένε, οἱ δρόμοι, γυμνάζεται γὰρ ἐν
αὐτοῖς ὁ ἥρως.

Φ. Ἐρεῖς ταῦτα, ἐπειδὴν ἰζήσωμεν οὐ ἄγεις. νυνὶ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ· οἴκειᾶ γεωργεῖς ταῦτα ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα;

5 Ἀ. Ἐν τούτῳ ἐκ πολλῶν γήδιον λείπεται μοι τρέφον οὐκ ἀνελευθέρως, τοὺς δὲ ἄλλους ἄγρους ἀφείλοντό με οἱ δυνατοὶ κομιδῇ ὀρφανόν. καὶ τουτὶ 14 δὲ τὸ χωρίδιον ὑπὸ Ξείνιδος ἤδη τοῦ Χερρουνησίτου κατεχόμενον ἐξείλετο ὁ Πρωτεσίλεως προσβαλὼν τι αὐτῷ ἑαυτοῦ φάσμα, ὑφ' οὗ τὰς ὄψεις ἀνακοπεῖς 10 ἀπῆλθε τυφλός.

Φ. Ἀγαθόν γε τοῦ ἀγροῦ φύλακα ἐκτήσω, καὶ οὐδὲ λύκου τινὸς ἔφοδον, οἶμαι, δέδιας ἐγρηγορότος οὕτως τοῦ φίλου.

15 Ἀ. Ἀληθῆ λέγεις· οὐδὲ γὰρ θηρίῳ συγχωρεῖ ἐσφοιτᾶν οὐδενί, οὐδὲ ὄφεις ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται. τὸ δὲ θηρίον τοῦτο δεινῶς ἀναιδές, ἀπόλ- 20 λυσι γοῦν ἐν ἀγορᾷ.

20 Φ. Τὴν δὲ φωνήν, ἀμπελουργέ, πῶς ἐπαίδεύθης; οὐ γάρ μοι τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.

Ἀ. Ἐν ἅστει, ξένε, τὸ πρῶτον ἐτρίβομεν τοῦ βίου διδασκάλοις χρῶμενοι καὶ φιλοσοφοῦντες. πο- 16 νήρως οὖν τὰ ἐμὰ εἶχεν, ἐπὶ δούλοις γὰρ ἦν τὰ γεωργούμενα, οἱ δ' ἀπέφερον ἡμῖν οὐδέν, ὅθεν 25 δανείζεσθαι τε ἐπὶ τῷ ἀγρῷ ἔδει καὶ πεινῆν, καὶ δῆτ' ἀφικόμενος ἐνταῦθα ξύμβουλον ἐποιούμην τὸν Πρωτεσίλεων, ὁ δ' ὀργὴν μοι δικαίαν ἔχων, ἐπειδὴ καταλιπὼν αὐτὸν ἐν ἅστει ἔζων, ἐσιώπα. λιπαροῦν- 30 τος δέ μου καὶ ἀπολεισθαι φάσκοντος, εἰ ἀμεληθείην „μεταμφίασαι“ ἔφη. τουτ' ἐπ' ἐκείνης μὲν τῆς ἡμέρας ἀργῶς ἤκουσα, μετὰ ταῦτα μέντοι βα-

σανίζων αὐτὸ ξυνῆκα, ὅτι μεταβαλεῖν κελεύει με
τὸ τοῦ βίου σχῆμα. ὅθεν διφθέραν τε ἐναρμολο-
μένος καὶ σμινύην φέρων καὶ οὐδὲ τὴν ἐς ἄστν
ὁδὸν ἔτι γιγνώσκων βρῦει μοι τὰ ἐν τῷ ἀγρῷ πάντα,
κἂν νοσήσῃ προβάτιον ἢ σμῆνος ἢ δένδρον, ἰατρῷ⁵
χρῶμαι τῷ Πρωτεσίλῳ ξυνῶν τε αὐτῷ καὶ τῇ γῇ
προσκειμένος, σοφώτερός τε ἑμαυτοῦ γίγνομαι, περὶ-
εστι γὰρ καὶ σοφίας αὐτῷ.

Φ. Μακάριε τῆς ξυνουσίας καὶ τοῦ ἀγροῦ, εἰ
μὴ μόνον ἐλάας καὶ βότρους ἐν αὐτῷ τρυγᾷς, ἀλλὰ¹⁰
καὶ σοφίαν δρέπῃ θείαν τε καὶ ἀκήρατον. καὶ ἴσως
ἀδικῶ τὴν ἐν σοὶ σοφίαν, καλῶν γε ἀμπελουργόν.

Ἀ. Οὕτω κάλει, καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τῷ Πρω-
τεσίλῳ γεωργόν τε ἐμὲ καὶ κηπουρὸν καὶ τὰ τοιαῦτα
ὀνομάζων.¹⁵

Φ. Ἐνταῦθα οὖν, ἀμπελουργέ, ξύνεστε ἀλ-
λήλοις;²⁸⁰

Ἀ. Ἐνταῦθα, ξένε. πῶς δὲ ἐτεκμήρω;

Φ. Ὅτι μοι δοκεῖ τὸ μέρος τοῦ ἀγροῦ τούτου
ἡδιστόν τε εἶναι καὶ θεῖον, καὶ εἰ μὲν ἀναβιώῃ ἂν²⁰
τις ἐνταῦθα, οὐκ οἶδα, βιώῃ δ' ἂν ἡδιστά τε καὶ
ἀλυπότατα ἐξελθὼν τοῦ ὁμίλου. δένδρα τε γὰρ¹⁸
ὑπερμήκη ταῦτα χρόνου αὐτὰ ἄραντος, ὕδωρ τε ἐκ
πηγῶν τουτὶ ποικίλον, καὶ ἀρύεσθε, οἶμαι, αὐτὸ
ὥσπερ ἄλλου καὶ ἄλλου ἀνθοσμίου πίνοντες. σὺ δὲ²⁵
καὶ σκηναῖς φυτεύεις ξυμπλέκων τὰ δένδρα καὶ ξυ-
ναρμόττων, ὥς οὐδ' ἂν στέφανόν τις ἐκ λειμῶνος
ἀκηράτου ξυμβάλοι.

Ἀ. Καὶ οὐπω, ξένε, τῶν ἀηδόνων ἤκουσας,
οἷον τῷ χωρίῳ ἐναττικίζουσιν, ἐπειδὴν δείλη τε ἦκη³⁰
καὶ ἡμέρα ἄρχεται.

Φ. Δοκῶ μοι ἀκηκοέναι ξυντίθεσθαί τε μῆδὲ

θρηνεῖν αὐτάς, ἀλλὰ ἄδειν μόνον. πλὴν εἶπε τὰ τῶν ἡρώων, ἡδίου γὰρ ἂν τούτων ἀκούοιμι. ξυγχωρεῖς δέ που καὶ ἰσῆσαι;

Ἄ. Ξυγχωρεῖ ὁ ἥρως χρηστὸς ὢν ξενίζων του-
5 τοισὶ τοῖς θάκοις.

Φ. Ἴδου ἀναπαύομαι, τὸ γὰρ ξένιον ἡδὺ τῷ γε ἀκροασομένῳ λόγου σπουδαιοτέρου.

Ἄ. Ἐρώτα ξέने, ὃ τι βούλει, καὶ οὐ μάτην ἀφῖχθαι φήσεις. Ὀδυσσεῖ μὲν γάρ, ὁπότε πόρρω
10 τῆς νεῶς ἦλυνεν, ἐντυχὼν ὁ Ἑρμοῦς ἢ τις τῶν παρ' Ἑρμοῦ σοφῶν ἐς κοινωνίαν λόγου τε καὶ σπουδῆς ἀφίκετο, τουτὶ γὰρ ἡγεῖσθαι προσήκει τὸ μῶλυ, σὲ
20 δὲ ὁ Πρωτεσίλεως ἱστορίας τε δι' ἐμοῦ ἐμπλήσει καὶ ἡδίῳ ἀποφανεῖ καὶ σοφώτερον. τὸ γὰρ πολλὰ γι-
15 γνώσκειν πολλοῦ ἄξιον.

Φ. Ἄλλ' οὐκ ἀλύω, βέλτιστε, κατὰ δὲ θεόν, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, ἦκω. ξυνίημι γὰρ λοιπὸν τοῦ ἐνυπνίου.

Ἄ. Καὶ πῶς ἔχει σοι τὸ ἐνύπνιον; θεῖον γάρ
20 τι ὑποδηλώσεις.

Φ. Πλέω μὲν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης πέμπ- 666
την καὶ τριακοστὴν ἡδὴ που ταύτην ἡμέραν, κατα-
σχούσης δὲ τῆς νεῶς ἐς Ἑλεοῦντα τοῦτον ἔδοξα τὰ
Ὀμήρου ἔπη ἀναγινώσκειν, ἐν οἷς τὸν κατάλογον
25 τῶν Ἀχαιῶν φράζει, καὶ ξυνεκάλουν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐμβῆναι τὴν ναῦν ὡς ἀποχωρῶσαν ὁμοῦ πᾶσιν. ἐπεὶ
δὲ ἐξέθορον τοῦ ἐνυπνίου, καὶ γὰρ με καὶ φρίκης
τι ὑπεληλύθει, ξυνεβαλόμην μὲν αὐτὸ ἐς βραδυτῆ-
τα τοῦ πλοῦ καὶ μῆκος, αἱ γὰρ τῶν ἀποθανόντων
30 ὄψεις ἄργοι τοῖς ἐσπουδακόσι, βουληθεῖς δὲ ξυμ-
βόλῳ περὶ τοῦ ἐνυπνίου χρησασθαι, οὐδὲ γὰρ τὸ
πνεῦμα πῶ ξυνεχώρει πλεῖν, ἐξαλλάττω δεῦρο ἀπὸ

τῆς νεώς, βαδίζων δέ, ὥς εἶδες, πρώτῳ ἐντετύχηκα
σοὶ καὶ περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω διαλεγόμεθα, διαλεξό-
μεθα δὲ καὶ περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἡρώων, φῆς
γὰρ οὕτω ποιήσειν. καὶ τὸ καταλέγειν σφᾶς ἐς τὴν
ναῦν εἶη ἂν τὸ συλλεξάμενον τὸν περὶ αὐτῶν λόγον 5
εἶτα ἐμβῆναι.

Ἄ. Κατὰ θεὸν ἥκεις ἀληθῶς, ξένε, καὶ ὑγιῶς
ἐξηγῇ τὴν ὄψιν. περαινόμεν οὖν τὸν λόγον, μὴ καὶ
θρύπτεσθαι με φῆς διάγοντά σε ἀπ' αὐτοῦ.

Φ. Ἄ ποθῶ μαθεῖν, ξυνίης δὴ γε· αὐτὴν γὰρ 10
τὴν ξυνουσίαν, ἣτις ἐστὶ σοι πρὸς τὸν Πρωτεσίλεων,
καὶ ὁποῖος ἥκει καὶ εἴ τι παραπλήσιον τοῖς ποιηταῖς
ἢ διηγνημένον αὐτοῖς περὶ τῶν Τρωικῶν οἶδεν.
ἀκοῦσαι δέομαι. Τρωικὰ δὲ λέγω τὰ τοιαῦτα· τὴν
τε ἐν Αὐλίδι ξυλλογὴν τοῦ στρατοῦ καὶ καθ' ἕνα 15 28
τοὺς ἡρώας εἰ καλοὶ τε, ὥς ᾗδονται, καὶ ἀνδρεῖοι
καὶ σοφοὶ ἦσαν. τὸν γὰρ πόλεμον, ὃς περὶ τῇ Τροίᾳ
ἐγένετο, πῶς ἂν διηγοῖτο μήτε διαπολεμήσας αὐτὸν
ἀποθανών τε πρῶτος τοῦ Ἑλληνικοῦ παντός ἐν
αὐτῇ, φασί, τῇ ἀποβάσει; 20

Ἄ. Εὐηθες τουτί σοι, ξένε, ψυχαῖς γὰρ θεαῖς οὕτω
καὶ μακαρίαις ἀρχὴ βίου τὸ καθαρεῦσαι τοῦ σώμα-
τος· θεοὺς τε γάρ, ὧν ὁπαδοὶ εἰσι, γιγνώσκουσι
τότε οὐκ ἀγάλματα θεραπεύουσαι καὶ ὑπονοίας, ἀλλὰ
ξυνουσίας φανερὰς πρὸς αὐτοὺς ποιούμεναι, τὰ τε 25
τῶν ἀνθρώπων ὁρῶσιν ἐλεύθεραι νόσων τε καὶ σώ-
ματος, ὅτε δὴ καὶ μαντικῆς σοφίας ἐμφοροῦνται καὶ
667 τὸ χρησμῶδες αὐταῖς ἐμβακχεύει. τὰ γοῦν Ὀμήρου
ποιήματα τίνα φήσεις οὕτως ἀνεγνωκέναι τῶν σφόδρα
βασανιζόντων Ὀμηρον, ὥς ἀνέγνωκέ τε ὁ Πρωτεσί- 30
λεως καὶ διορᾷ αὐτά; καίτοι, ξένε, πρὸ Πριάμου καὶ
Τροίας οὐδὲ ῥαψωδία τις ἦν, οὐδὲ ᾗδετο τὰ μήπω

πραχθέντα, ποιητικὴ μὲν γὰρ ἦν περὶ τε τὰ μαντεῖα
 περὶ τε τὸν Ἀλκμήνης Ἡρακλέα, καθισταμένη τε
 ἄρτι καὶ οὐπω ἡβάσκουσα, Ὅμηρος δὲ οὐπω ἦδεν,
 ἀλλ' οἱ μὲν Τροίας ἀλούσης, οἱ δὲ ὀλίγαις, οἱ δ'
 5 ὅκτ' ἔγενεαῖς ὕστερον ἐπιθέσθαι αὐτὸν τῇ ποιήσει
 λέγουσιν. ἀλλ' ὅμως οἶδεν ὁ Πρωτεσίλεως τὰ Ὀμή-
 ρου πάντα, καὶ πολλὰ μὲν ἄδει Τρωικὰ μεθ' ἑαυτὸν
 γενόμενα, πολλὰ δὲ Ἑλληνικά τε καὶ Μηδικά, τὴν
 τε γοῦν στρατείαν τὴν Ξέρξου τρίτην ὀνομάζει
 10 φθορὰν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἐπὶ Δευκαλίωνός τε
 καὶ Φαέθοντος ξυμβᾶσαν, ἐπειδὴ πλεῖστα ἔθνη ἐν
 αὐτῇ ἐφθάρη.

1 Φ. Κέρας Ἀμαλθείας ἐμπλήσεις, ἀμπελουργέ,
 τοσαῦτα εἰδότος τοῦ ἐταίρου. ὕγιῶς γὰρ που ἀπαγ-
 15 γελεῖς αὐτὰ καὶ ὥς ἤκουσας.

Ἄ. Νὴ Δί', ἣ ἀδικοίην (ἂν) φιλόσοφόν τε καὶ
 φιλαλήθη ἦρα μὴ τιμῶν ἀλήθειαν, ἣν ἐκεῖνος
 μητέρα ἀρετῆς ὀνομάζειν εἶωθεν.

26 Φ. Δοκῶ μοι καὶ κατ' ἀρχὰς τῶν λόγων ὡμο-
 20 λογηκέναι πρὸς σὲ τὸ ἑμαντοῦ πάθος· φημὶ γὰρ
 ἀπίστως διακειῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη. τὸ δὲ αἷτιον·
 οὐδενὶ πω ἑωρακότι αὐτὰ ξυγγέγονα, ἀλλ' ὁ μὲν
 ἑτέρου ἀκηκοέναι φησὶν, ὁ δὲ οἶεσθαι, τὸν δὲ ποιη-
 τῆς ἐπαίρει. καὶ τὰ λεγόμενα δὲ περὶ τοῦ μεγέθους
 25 τῶν ἡρώων, ὥς δεκαπῆχεις ἦσαν, χαρίεντα μὲν κατὰ
 μυθολογίαν ἡγοῦμαι, ψευδῇ δὲ καὶ ἀπίθανα τῷ γε 668
 θεωροῦντι αὐτὰ πρὸς τὴν φύσιν, ἥς μέτρα οἱ νῦν
 ἄνθρωποι.

Ἄ. Ταυτὶ δὲ ἡγεῖσθαι ἀπίθανα πότε ἥρξω;

30 Φ. Πάλαι, ἀμπελουργέ, κἂν μειρακίῳ ἔτι. παῖς
 μὲν γὰρ ὢν ἔτι ἐπίστευον τοῖς τοιούτοις, καὶ κατε-
 μυθολόγει με ἢ τίτθῃ χαριέντως αὐτὰ ἐπᾶδουσα καί

τι καὶ κλαίουςα ἐπ' ἐνίοις αὐτῶν, μειράκιον δὲ γενόμενος οὐκ ἀβασανίστως ῥήθην χρῆναι προσδέχεσθαι ταῦτα.

Ἄ. Τὸ δὲ τοῦ Πρωτεσίλεω, καὶ ὅτι ἐνταῦθα φαίνοιτο, ἀκηκοώς ποτε ἔτυχες;

Φ. Πῶς γε, ἀμπελουργέ; ὅς γε καὶ σοῦ τήμερον ἀκούων ἀπιστῶ;

Ἄ. Οὐκοῦν ἀρχὴ τοῦ λόγου σοι γιγνέσθω τὰ πάλαι σοι ἀπιστούμενα· φῆς δέ που ἀπιστεῖν, εἰ δεκαπήχεις ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἐπειδὴν δὲ τούτου ἱκανῶς ἔχης, ἀπαίτει λοιπὸν τὸν περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω λόγον καὶ ὁπόσα βούλει τῶν Τρωικῶν, οὐδενὶ γὰρ αὐτῶν ἀπιστήσεις.

Φ. Καλῶς λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν.

Ἄ. Ἄκουε δὴ· πάππος ἦν μοι, ξένε, πολλὰ τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σοῦ γινώσκων, ὃς ἔλεγε διαφθαρῆναι μὲν ποτε τὸ τοῦ Αἴαντος σῆμα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, πρὸς ἣ κεῖται, ὅστις δὲ ἐν αὐτῷ φανῆναι κατὰ ἐνδεκάπηχυν ἄνθρωπον, καὶ ἔφασκεν Ἀδριανὸν βασιλέα περιστεῖλαι αὐτὰ ἐς Τροίαν ἐλθόντα καὶ τὸν νυνὶ τάφον περιαρμόσαι τῷ Αἴαντι ἔστιν ἂ καὶ προσπτυξάμενον τῶν ὀστέων καὶ φιλήσαντα.

Φ. Οὐ μάτην ἀπιστεῖν ἔοικα τοῖς τοιούτοις, ἀμπελουργέ· καὶ σὺ γὰρ πάππου μὲν τι ἀκηκοέναι φῆς καὶ ἴσως μητρὸς ἢ τίτθης, σεαυτοῦ δὲ ἀπαργέλλεις οὐδέν, εἰ μὴ ἄρα περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω εἴποις.

Ἄ. Καὶ μὲν, εἰ μυθολογικὸς ἦν, τόν τε τοῦ Ὀρέστου νεκρὸν διήειν (ἄν), ὃν ἐπτάπηχυν ἐν Νεμέᾳ Λακεδαιμόνιοι εὗρον, καὶ τὸν ἐν τῷ χαλκῷ Ἴππῳ τῷ Λυδίῳ, ὃς κατωρῶρυκτο μὲν ἐν Λυδίᾳ πρὸ Γύγου

- ἔτι, σεισμῶ δὲ τῆς γῆς διασχούσης θαῦμα τοῖς περὶ
 Λυδίαν ὥφθη ποιμέσιν, οἷς ἅμα ὁ Γύγης ἐθήτευσεν.
 ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον θυρίδας ἐν ἑκατέρᾳ πλευρᾷ
 ἔχοντα νεκρὸς ἀπέκειτο μείζων ἢ ἀνθρώπου δόξαι.
 5 εἰ δὲ ταῦτα οἷα ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ
 3 τοῖς γε ἐφ' ἡμῶν οὐκ οἶδ' ὅ τι ἀντερεῖς. Ἀρυσάδην
 γάρ, ὃν οἱ μὲν Αἰθίοπα, οἱ δὲ Ἰνδὸν ἔφασαν, τρια-
 κοντάπηχυν ἐν τῇ Ἀσσυρίῳ γῇ κείμενον οὐ πάλα
 ἀνέφηεν ἢ τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ ὄχθῃ σχισθεῖσα,
 10 τουτὶ δὲ τὸ Σίγειον πρὸ πεντήκοντα οὔπω ἐτῶν ἐν
 προβολῇ τοῦ ἀκρωτηρίου σῶμα ἀνέδειξε γίγαντος,
 ὃν αὐτὸς Ἀπόλλων ἀπεκτονέναι φησὶν ὑπὲρ Τροίας
 αὐτῷ μαχόμενον, καὶ εἶδον, ξένη, πλεύσας ἐς τὸ
 Σίγειον αὐτό τε τὸ πάθος τῆς γῆς καὶ τὸν γίγαντα,
 15 ὅσος ἦν. ἔπλεον δὲ καὶ Ἑλλησποντίων πολλοὶ καὶ
 Ἰώνων καὶ νησιῶται πάντες καὶ τὸ Αἰολικὸν ἅπαν,
 ἐπὶ γὰρ μῆνας δύο μέγας ἐν μεγάλῳ ἀκρωτηρίῳ
 προὔκειτο παρέχων ἄλλον ἄλλῳ λόγον οὔπω δηλοῦν-
 τος αὐτὸν τοῦ χρησμοῦ.
- 20 Φ. Εἵποισ ἂν οὖν ἔτι, ἀμπελουργέ, περὶ τε
 μεγέθους αὐτοῦ περὶ τε ὀστέων ἀρμονίας περὶ τε τῶν
 λεγομένων ὄφρων συμπεφυκέναι τοῖς γίγασι, οὓς
 ὑπογράφουσιν οἱ ζωγράφοι τῷ Ἐγκελάδῳ καὶ τοῖς
 ἀμφ' αὐτόν;
- 25 Ἀ. Εἰ μὲν τερατώδεις ἐγένοντο ἐκεῖνοι, ξένη, 32
 καὶ συμβεβλημένοι θηρίοις, οὐκ οἶδα, ὁ δὲ ἐν τῷ
 Σιγείῳ δύο μὲν καὶ εἴκοσι πήχεις ἐπεῖχεν, ἔκειτο δὲ
 ἐν πετρώδει σήραγγι, τὴν κεφαλὴν μὲν πρὸς τὴν
 ἡπειρον ἔχων, τοὺς δὲ πόδας συναπολήγων τῷ 670
 30 ἀκρωτηρίῳ, δρακόντων δὲ οὐδὲν σημεῖον περὶ αὐτὸν
 ἑωρῶμεν, οὐδὲ ἔστιν, ὅ τι τῶν ὀστέων παρήλλαττεν
 ἀνθρώπου. καὶ μὴν καὶ Ὑμναιος ὁ Πεπαρήθιος

ἐπιτηδείως μοι ἔχων ἔπεμψέ τινα τῶν ἑαυτοῦ υἱέων
 πρὸ ἐτῶν ἑνταῦθα τεττάρων ἐρησόμενον δι' ἐμοῦ
 τὸν Πρωτεσίλεων περὶ ὁμοίου θαύματος· ἐν Κῷ
 γὰρ τῇ νήσῳ, κέκτεται δὲ αὐτὴν μόνος, ἔτυχε μὲν
 ὀρύττων ἀμπέλους, ἣ γῆ δὲ ὑπήχησε τοῖς ὀρύτ- 5
 τουσιν οἶον κενή. διανοίξαντες οὖν δωδεκάπηγυς
 μὲν ὁ νεκρὸς ἔκειτο, τὸ δέ γε κράνιον ᾧκει δρᾶκων. 28
 ὁ μὲν δὲ νεανίας ἀφίκετο ἐπερησόμενος ἡμᾶς, ὃ τι
 χρὴ ἐπ' αὐτῷ πράττειν, ὁ δὲ Πρωτεσίλεως „τὸν
 ξένον“ ἔφη „συγκαλύπτωμεν“ κελεύων δήπου ἐπι- 10
 θάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μὴ γυμνοῦν ἐκόντας. εἶπε
 δὲ καὶ ὥς γίγας εἶη τῶν βεβλημένων. ὁ δὲ ἐν
 Λήμνῳ φανείς, ὃν Μενεκράτης ὁ Στειριεὺς εὗρε,
 μέγιστός τε ἦν καὶ εἶδον αὐτὸν πέρυσιν ἐξ Ἰμβρου
 πλεύσας, δι' ὀλίγου γὰρ ἦν ἐς τὴν Λήμνον. τὰ μὲν 15
 34 οὖν ὅσα οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἑώρατο, καὶ γὰρ οἱ σπόν-
 δυλοι ἀπ' ἀλλήλων ἔκειντο σεισμοῖς, οἶμαι, διενε-
 χθέντες, καὶ τὰ πλευρὰ ἐξήρμοστο τῶν σπονδύλων,
 ἐνθυμουμένῳ δὲ αὐτὰ ὁμοῦ τε καὶ κατὰ ἕν, φρικῶ-
 δες ἐδόκει τὸ μέγεθος καὶ οὐ ῥᾶδιον ἀνατυποῦσθαι. 20
 τὸ γοῦν κράνιον ἐμφορησάντων ἡμῶν ἐς αὐτὸ οἶνον
 οὐδὲ ὑπὸ δυνεῖν ἀμφορέοιν ἐνεπλήσθη τῶν ἐκ Κρή-
 της. ἔστι δέ τι κατὰ νότον ἄνεμον ἀκρωτήριον τῆς
 Ἰμβρου, Ναύλοχος, ᾧ πηγὴ ὑφώρμισται τὰ μὲν
 ἄρσενά τῶν ζώων εὐνούχους ἐργαζομένη, τὰ δὲ 25
 θηλέα οὕτω μεθύσκουσα, ὥς καθεύδειν αὐτά. τρύφος
 οὖν ἑνταῦθα τῆς γῆς ἀπορραγὲν συνεπέσπαστο σῶμα
 μεγίστου γίγαντος· κἂν ἀπιστῆς, πλεύσωμεν· πρόκει-
 ται γὰρ γυμνὸς ἔτι καὶ ὁ ἐς Ναύλοχον πλοῦς βραχύς.

Φ. Ἐβουλόμην μὲν ἂν καὶ ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν 30
 ἐλθεῖν, ἀμπελουργέ, θαῦμα εἴ που τοιοῦτον εὗροιμι,
 671 ἣ δὲ ἐμπορία οὐ ξυγχωρεῖ τοσοῦτον ἀποφοιτᾶν

ἐαυτῆς, ἀλλὰ δεῖ προσδεδέσθαι τῇ νηί, καθάπερ τὸν Ὀδυσσεά, εἰ δὲ μή, καὶ τὰ ἐκ προῶρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπολεῖται.

Ἄ. Ἀλλὰ μήπω, ξένε, πιστὰ ἡγοῦ, ἃ εἶπον,
 5 πρὶν ἔς τε τὴν νῆσον τὴν Κῶ πλεύσης, ἐν ἣ τὰ
 τῶν γηγενῶν ὅστις ἀνάκειται, Μερόπων, φασί, τῶν 36
 πρώτων, ἐν Φρυγίᾳ δὲ τὰ τε Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέους
 ἰδῆς, καὶ, νῆ Δί', ἐν Θειταλίᾳ τὰ τῶν Ἀλωαδῶν,
 ὡς ἐννεόργυιοι ἀτεχνῶς ἐγένοντο καὶ ὁποῖοι ἔχονται.
 10 Νεαπολῖται δὲ οἱ Ἰταλίαν οἰκοῦντες θαῦμα πεποιήν-
 ται τὰ τοῦ Ἀλκονέως ὅστις. λέγουσι γὰρ δὴ πολλοὺς
 τῶν γιγάντων ἐκεῖ βεβληῖσθαι καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος
 ἐπ' αὐτοὺς τύφεσθαι. καὶ μὴν καὶ ἐν Παλλήνῃ, ἣν
 Φλέγραν οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσι, πολλὰ μὲν σώματα
 15 ἢ γῇ τοιαῦτα ἔχει γιγάντων στρατοπεδευσάντων ἐκεῖ,
 πολλὰ δὲ ὄμβροι τε καὶ σεισμοὶ ἀνακαλύπτουσιν.
 θαρσεῖ δὲ οὐδὲ ποιμὴν περὶ μεσημβρίαν ἐκείνο τὸ
 χωρίον ὑποπαταγούτων εἰδώλων, ἃ ἐν αὐτῷ μαίνε-
 ται. τὸ δὲ ἀπιστεῖν τοῖς τοιούτοις ἴσως πού καὶ ἐπὶ
 20 τοῦ Ἡρακλέους ἦν, ὅθεν τὸν Γηρουνίην ἐν τῇ Ἐρυ-
 θείᾳ ἀποκτείνας καὶ μεγίστῳ αὐτῷ ἐντετυχηκέναι
 λεγόμενος ἀνέστηκε τὰ ὅστις ἔς Ὀλυμπίαν, ὡς μὴ
 ἀπιστοῖτο τοῦ ἄθλου.

Φ. Εὐδαιμονίζω σε τῆς ἱστορίας, ἀμπελουργέ.
 25 ἐγὼ δὲ μεγάλα μὲν ἡγνύουν, ἀνοήτως δὲ ἠπίστουν.
 ἀλλὰ τὰ τοῦ Πρωτεσίλεω πῶς ἔχει; καιρὸς γάρ πού
 ἐπ' ἐκεῖνα ἦκειν μηκέτ' ἀπιστούμενα.

II, 1 Ἄ. Περὶ τῶν τοιούτων ἄκουε, ξένε. κεῖται μὲν 38
 οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐν Χερρονή-
 30 σῳ ταύτῃ, κολωνὸς δὲ αὐτὸν ἐπέχει μέγας οὐτοσὶ
 δῆπου ὁ ἐν ἀριστερᾷ, πτελέας δὲ ταύτας αἱ νύμφαι
 περὶ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν καὶ τοιόνδε ἐπὶ τοῖς

δένδρεσι τούτοις ἔγραψάν που αὐται νόμον· τοὺς
 πρὸς τὸ Ἴλιον τετραμμένους τῶν ὄζων ἀνθεῖν
 μὲν πρῶί, φυλλορροεῖν δὲ αὐτίκα καὶ προαπόλ-
 λυσθαι τῆς ὥρας — τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Πρωτεσίλεω
 πάθος — τῷ δὲ ἑτέρῳ μέρει ξῆν τὰ δένδρα καὶ 5
 εὖ πράττειν. καὶ ὁπόσα δὲ τῶν δένδρων μὴ περὶ τὸ 290
 σῆμα ἔσθηκεν, ὥσπερ καὶ ταυτὶ τὰ ἐν κήπῳ, πᾶσιν
 ἔρρωται τοῖς ὄζοις καὶ θαρσεῖ τὸ ἴδιον.

Φ. Ὅρῳ, ἀμπελουργέ, καὶ θαυμάζειν ἔχων οὐ
 τεθαύμακα, σοφὸν γὰρ τὸ θεῖον. 10

Ἀ. Τὸ δὲ ἱερόν, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς πατέρας ὁ
 Μῆδος ὑβρίζεν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ τάριχος ἀναβιῶναί
 φασι, τοῦτο ἡγοῦ, ᾧ ξένε, καταλείπεται δὲ αὐτοῦ
 673 ὄρῳ, ὥς ὀλίγα. τότε δέ, οἶμαι, χαρίεν τε ἦν καὶ
 οὐ μικρόν, ὥς ἔστι τοῖς θεμελίοις συμβαλέσθαι. τὸ 15
 δὲ ἄγαλμα τοῦτο βέβηκε μὲν ἐπὶ νεώς, τὸ γὰρ τῆς
 βάσεως σχῆμα προῶρα, ἴδρυται δὲ ναύαρχος. περι-
 40 τρίψας δὲ αὐτὸ ὁ χρόνος καὶ νῆ Δί' οἱ ἀλείφοντές
 τε καὶ οἱ ἐπισφραγιζόμενοι τὰς εὐχὰς ἐξηλλάχασιν
 τοῦ εἶδους. ἐμοὶ δὲ οὐδὲν τοῦτο, αὐτῷ γὰρ ξύνειμι 20
 καὶ αὐτὸν βλέπω καὶ οὐδὲν ἄν μοι γένοιτο ἄγαλμα
 ἐκείνου ἥδιον.

Φ. Ἡ καὶ διαγράψεις μοι αὐτὸν καὶ κοινωνή- 2
 σεις τοῦ εἶδους;

Ἀ. Χαίρων γε, νῆ τὴν Ἀθηναῦν, ᾧ ξένε· γέγονε 25
 μὲν γὰρ ἀμφὶ τὰ εἰκοσί που μάλιστα ἔτη τηλικόσδε
 ἐλάσας ἐς Τροίαν, ἀβρῶ δ' ἰούλῳ βρῦει καὶ ἀπόξει
 αὐτοῦ ἥδιον ἢ τοῦ μετοπώρου τῶν μύρτων. παιδρὰν
 δὲ ὀφρὺν περὶ τὸ ὄμμα βέβληται, τὸ γὰρ ἐπίχαρι
 αὐτῷ φίλον. βλέπει δὲ ἐν μὲν ταῖς σπουδαῖς σύν- 30
 τονον καὶ σφοδρόν, εἰ δὲ ἀνειμένου τύχοιμεν, φεῦ
 τῶν ὀφθαλμῶν ὥς ἐπαφρόδιτοί τε καὶ φιλικοί

- φαίνονται. καὶ μὴν καὶ κόμης ξανθῆς ἔχει τὸ μέ-
 τριον, ἔστι γὰρ ὡς ἐπικρέμασθαι τῷ μετώπῳ μᾶλλον
 ἢ κατ' αὐτοῦ πίπτειν, καὶ τετραγώνος ἢ ἰδέα τῆς
 ῥινός, οἷον ἀγάλματος. φθέγγεται δὲ γεγωνότερον
 5 ἢ αἱ σάλπιγγες καὶ ἀπὸ μικροῦ γε τοῦ στόματος.
 γυμνῷ δὲ ἐντυχεῖν ἡδιστον, εὐπαγῆς γὰρ καὶ κοῦφος,
 ὥσπερ οἱ δρομικοὶ τῶν ἑρμῶν. τὸ δὲ μῆκος δεκά-
 πηχυσ τάχα. δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἀνα-
 δραμεῖν, εἰ μὴ ἐν μειρακίῳ ἀπέθανεν. 42
- 10 Φ. Εἶδον τὸν νεανίαν, ἀμπελουργέ, καὶ ἄγαμαί 674
 σε τοῦ ἐταίρου. ὥπλισται δὲ ἢ τί;
- Ἄ. Χλαμύδα ἐνῆπται, ξένε, τὸν Θετταλικὸν
 τρόπον, ὥσπερ τὸ ἄγαλμα τοῦτο. ἀλουργῆς δὲ ἢ
 χλαμύς, θείου ἄνθους. ἄρρητον γὰρ τὸ τῆς πορφύ-
 15 ρας ἄνθος.
- Φ. Ὁ δὲ δὴ ἔρως, ὃν τῆς Λαοδαμείας ἦρα, πῶς
 ἔχει αὐτῷ νῦν;
- Ἄ. Ἐρᾶ, ξένε, καὶ ἐρᾶται καὶ διάκεινται πρὸς
 ἀλλήλους, ὥσπερ οἱ θερμοὶ τῶν νυμφίων.
- 20 Φ. Περιβάλλεις δὲ ἦκοντα ἢ διαφεύγει σε κα-
 πνοῦ δίκην, ὥσπερ τοὺς ποιητάς;
- Ἄ. Χαίρει περιβάλλοντι καὶ ξυγχωρεῖ φιλεῖν τε
 αὐτὸν καὶ τῆς δέξης ἐμφορεῖσθαι γε.
- Φ. Θαμίζει δὲ ἢ διὰ πολλοῦ ἦκει;
- 25 Ἄ. Τετράκις τοῦ μηνὸς ἢ πεντάκις οἶμαι αὐτοῦ
 μετέχειν, ὅπότ' ἢ φυτεῦσθαι ποτε τουτωνὶ τῶν φυτῶν
 τι βούλοιο ἢ τρυγῆσαι ἢ ἄνθη κεῖραι. φιλοστέφα-
 νος γὰρ τις καὶ ἡδίῳ ἀποφαίνων τὰ ἄνθη, ὅποτε
 περὶ αὐτὰ εἶη.
- 30 Φ. Ἰλαρόν γε τὸν ἦρω λέγεις καὶ ἀτεχνῶς νυμ-
 φίον.
- Ἄ. Καὶ σώφρονά γε, ὦ ξένε. φιλόγελως γὰρ 44

ὦν ὑφ' ἡλικίας ὕβρει οὐδὲν πράττει. καὶ σμινύης
 δὲ ἄπτεται πολλάκις, εἴ που ὀρύττων πέτρα ἐντύ-
 χοιμι καὶ ξυλλαμβάνει μοι τῶν δυσέργων, κἂν ἀγ-
 νοήσω τι τῶν κατὰ γεωργίαν, διορθοῦταί με. τὰ τε
 δένδρα ἐγὼ μὲν παρακηχοῶς τοῦ Ὀμήρου μακρὰ 5 29
 ἐφύτευον μείον τοῦ ἄνω τὸ ἐς τὴν γῆν ἐμβιβάζων,
 καὶ ὁπότε ἐπελάβετό μου ὁ Πρωτεσίλεως, ἐχρώμην
 τοῖς τοῦ Ὀμήρου πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑπολαβὼν „αὐτὸς
 μέντοι Ὀμηρος τὸν ἐναντίον“ ἔφη „κελεύει τρόπον
 ἢ σὺ πράττεις· μακρὰ γὰρ ὑπὸ σοφίας τὰ βαθέα 10
 675 οἶδεν, ὥς που τὰ φρέατα μακρὰ ὀνομάζει, βαθέα
 ὄντα“, καὶ τὰ δένδρα δὲ εἶπεν ἐμβιώσεσθαι τῇ γῇ
 μᾶλλον, εἰ τῷ μὲν πλείονι ἐστήκοι, τῷ δὲ ὀλίγῳ
 κينوῖτο. ἐπιστὰς δέ μοί ποτε ἄνθη ποτίζοντι „τὸ
 μύρον“ εἶπεν „ὦν τῶν, οὐ δεῖται ὕδατος, διδάσκων 15
 δῆπου μὴ ἐκπλυτα ποιεῖν τὰ ἄνθη.

Φ. Τὸν δὲ ἄλλον χρόνον, ὃ ἀμπελουργέ, ποῦ
 διαιτᾷται;

Ἄ. Ποτὲ μὲν ἐν Ἄιδου, φησί, ποτὲ δὲ ἐν Φθίᾳ,
 ποτὲ δ' αὖ ἐν Τροίᾳ, οὗ οἱ ἑταῖροι, καὶ πρὸς θῆρα 20
 συνῶν τε καὶ ἐλάφων γενόμενος ἀφικνεῖται κατὰ με-
 σημβρίαν καὶ καθεύδει ἐκταθείς.

Φ. Ποῦ δὲ τῇ Λαοδαμείᾳ ξύνεστιν;

46 Ἄ. Ἐν Ἄιδου, ξένε. καὶ λέγει αὐτὴν εὐδοκι-
 μώτατα γυναικῶν πράττειν ἀριθμουμένην ἐν αἷς 25
 Ἀλκηστίς τε ἢ Ἀδμήτου καὶ Εὐάδνη ἢ Καπανέως,
 καὶ αἱ ταύταις ἶσαι σῶφρονές τε καὶ χρησταί.

Φ. Ξυσσιτοῦνται δὲ ἀλλήλοισι ἢ οὐ θέμις;

Ἄ. Οὕπω, ξένε, σιτουμένῳ ἐνέτυχον οὐδὲ πί-
 νοντα ἔγνω. καίτοι σπένδω γε αὐτῷ κατὰ ἐσπέραν 30
 ἀπὸ τουτωνὶ τῶν Θασίων ἀμπέλων, ἃς φυτεύει αὐ-
 τός, καὶ τρωκτὰ δὲ ὠραία προτίθεμαι κατὰ μεσημ-

βρίαν, ἐπειδὴν θέρος τε ἤκη καὶ μετόπωρον ἰσθῆται,
σελήνης τε ἰούσης ἐς κύκλον ἐν τῇ τοῦ ἥρος ὥρα
γάλα ἐρχέας ἐς τὸν ψυκτῆρα τοῦτον „ἰδοὺ σοι“
λέγω „τὸ τῆς ὥρας νᾶμα, σὺ δὲ πῖνε“, καὶ γὰρ μὲν
5 εἰπὼν ταῦτα ἀπαλλάττομαι, τὰ δὲ βέβρωται τε καὶ
πέποται θᾶπτον ἢ καταμύσαι.

Φ. Περὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ἣν γεγωνὸς ἀπέθανε,
τί φησιν;

Ἄ. Ἐλεεῖ, ξένε, τὸ ἑαυτοῦ πάθος καὶ τὸν δαί-
10 μονα, ἐφ' ᾧ τότε ἦν, ἄδικόν τε ἡγεῖται καὶ βάσκα-
νον μὴ ξυγχωρήσαντά οἱ τὸν γοῦν πόδα ἐς τὴν
Τροίαν ἐρεῖσαι· μὴ γὰρ ἂν μήτε Διομήδους τι ἐλατ-
τωθῆναι μαχόμενος μήτ' ἂν Πατρόκλου μήτε τοῦ 48
δευτέρου Αἴαντος· τῶν γὰρ Αἰακιδῶν λελεῖσθαι τὰ 676
15 πολέμια δι' ἡλικίαν φησίν, αὐτὸς μὲν γὰρ εἶναι μειρά-
κιον, ἐκείνων δὲ τὸν μὲν Ἀχιλλέα εἶναι νεανίαν, τὸν
δὲ Αἴαντα ἄνδρα. καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς αὐτὸν εἰρημένα
Ὀμήρῳ ἐπαινεῖ καίτοι μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ Ὀμήρου,
ὥς ἀμφίδρυφον μὲν αὐτῷ τὴν γυναιῖκα εἶπεν, ἡμι-
20 τελῇ δὲ τὴν οἰκίαν, περιμάχητον δὲ τὴν ναῦν, ἐφ'
ἧς ἐπλευσε, πολεμικόν τε αὐτὸν καλεῖ. ἑαυτὸν δὲ
ὀλοφύρεται μηδὲν ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, ἀλλὰ πε-
σόντα ἐν γῇ, ἧς οὐδὲ ἐπέβη· καὶ τὴν οὐλὴν δὲ ἐντε-
τύπεται τῷ μηρῷ, τὸ γὰρ τραῦμα συναπορροῦσθαι
25 φησι τῷ σώματι.

3 Φ. Γυμνάζεται δέ, ᾧ ἀμπελουργέ, τίνα τρόπον;
ἐπειδὴ ἔφασκες αὐτὸν καὶ τοῦτο ἐξασκεῖν.

Ἄ. Γυμνάζεται, ξένε, τὰ πολεμικὰ πλὴν τοξικῆς,
τὰ δὲ γυμναστικά πλὴν πάλης· τὸ μὲν γὰρ τοξεύειν
30 δειλὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ παλαίειν ἀργῶν.

Φ. Παγκρατιάξει δὲ πῶς ἢ πυκτεύει;

Ἄ. Σκιᾶς, ᾧ ξένε, τούτων γυμνάζεται, καὶ δι-

σκεύει μείζον ἢ ἐφικέσθαι ἄνθρωπον. ἀνακρούει
 μὲν γὰρ ὑπὲρ τὰς νεφέλας τὸν δίσκον, ῥίπτει δὲ
 ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πήχεις καὶ ταῦθ', ὥς ὁρᾷς, διπλά- 292
 σιον τοῦ Ὀλυμπικοῦ ὄντα. δραμόντος δὲ αὐτοῦ οὐκ
 ἂν εὗροις ἵχνος, οὐδ' ἂν ἐνσημῆναιτό τι τῇ γῇ ὃ 5
 πούς.

Φ. Καὶ μὴν καὶ ἵχνη μεγάλα ἐντετύπωται τοῖς
 δρόμοις ἐς τὸ δεκάπηχυν μέγεθος τοῦ ἥρω.

677 Ἀ. Βαδίζοντος, ξένε, τὰ ἵχνη ἐκεῖνα καὶ γυμνα-
 ζομένου τι ἕτερον, δραμόντος δὲ ἄσημος ἡ γῇ, μετέω- 10
 ρος γάρ τις καὶ οἶον ἐπικυματίζων αἴρεται. φησὶ δὲ
 καὶ παραδραμεῖν ἐν Αὐλίδι τὸν Ἀχιλλέα ἐν ἄθλοις,
 γυμναζομένης ἐπὶ Τροίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τὸ
 πήδημα τὸ ἐκείνου ἀρθῆναι. τὰ δὲ πολέμια ξυγχω-
 ρεῖ, ὥς ἔφην, τῷ Ἀχιλλεῖ πλήν τῆς ἐν Μυσοῖς μάχης· 15
 ἐκεῖ γὰρ πλείους ἀπεκτονέναι Μυσῶν ἢ ἐκεῖνος
 ἀριστεῖά τε ἀπενηνέχθαι, κεκρατηκέναι δὲ αὐτοῦ καὶ
 τὸν ἀγῶνα τὸν περὶ τῆς ἀσπίδος.

Φ. Καὶ τί ἂν εἴη, ἀμπελουργέ, τὸ τῆς ἀσπίδος;
 οὔτε γὰρ ποιητῇ εἴρηται πω, οὔτε ἐς λόγον τινὰ τῶν 20
 Τρωικῶν ἥκει.

Ἀ. Περὶ πολλῶν, ξένε, τοῦτ' ἐρεῖς· πολλὰ γὰρ
 περὶ τε ἀνδρῶν περὶ τε πολεμικῶν ἔργων ὁ ἥρως
 λέγει μήπω τοῖς πολλοῖς δῆλα ὄντα. τὸ δὲ αἴτιον·
 52 φησὶν αὐτοὺς κατὰ ἐκπληξιν τῶν Ὀμήρου ποιημάτων 25
 ἐς μόνους Ἀχιλλέα τε καὶ Ὀδυσσέα βλέψαντας ἀμε-
 λῆσαι καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. καὶ τῶν μὲν οὐδὲ
 ἐπιμνησθῆναι* τοπαράπαν, τοῖς δὲ ἀναθεῖναι τριήρη
 τεττάρων ἐπῶν. τὸν μὲν δὴ Ἀχιλλέα φησὶν ἐπαξίως
 ὑμνῆσθαι, τὸν δὲ Ὀδυσσέα μειζόνως. καὶ ὅποσα δὲ 30
 Σθενέλου τε καὶ Παλαμήδους καὶ τῶν τοιῶνδε ἀν-
 δρῶν παραλέλειπται, δίδειμί σοι μικρὸν ὕστερον, μὴ

6 γὰρ ἀγνοήσας γε ἀπέλθοις τι τούτων. καὶ τὸν λόγον
 δὲ τὸν Μύσιον, ἐς ὃν ἐστὶν ἡ ἀσπίς, αὐτίκα ἀποτε-
 λοῦμεν, ἐπειδὴ δὲ παγκρατίου καὶ πυγμῆς καὶ δίσκου
 μνημονεύοντες ἐς τὴν ἀσπίδα ἀπηνέχθημεν, ἄκουε
 5 τοῦ ἥρω θαύματα πρὸς ἀθλητάς, οἳ ἐχρήσαντο αὐτῷ
 συμβούλῳ· τὸν Κίλικα, οἶμαι, παγκρατιαστήν ἀκού-
 εις, ὃν Ἀλτῆρα ἐκάλουν οἱ πατέρες, ὡς μικρὸς ἦν
 καὶ τῶν ἀντιπάλων παραπολύ.

Φ. Οἶδα τεκμαιρόμενος δήπου τοῖς ἀνδριᾶσι, 678
 10 χαλκοῦς γὰρ πολλαχοῦ ἔστηκεν.

Ἄ. Τούτῳ, ξένε, περιῆν μὲν καὶ ἐπιστήμης,
 περιῆν δὲ καὶ θυμοῦ, καὶ μάλα ἐρρῶννυ αὐτὸν ἡ
 εὐαρμοστία τοῦ σώματος. ἀφικόμενος οὖν ἐς τὸ ἱερὸν
 τοῦτο ὁ παῖς, ἔπλει δὲ εὐθὺ Δελφῶν ἀγωνιούμενος
 15 τὴν κρίσιν, ἡρώτα τὸν Πρωτεσίλεων, ὃ τι πράττων
 περιέσοιτο τῶν ἀντιπάλων, ὁ δὲ „πατούμενος“ ἔφη. 54
 ἀθυμία οὖν αὐτίκα τὸν ἀθλητὴν ἔσχεν ὡς καταβε-
 βλημένον ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ, τὸ δὲ ἀποπτερνίζειν
 ἐν ἀγωνίᾳ πρῶτος εὐρὼν ξυνῆκεν ὕστερον, ὅτι
 20 κελεύει αὐτὸν μὴ μεθίεσθαι τοῦ ποδός· τὸν γὰρ
 προσπαλαίοντα τῇ πτέρνῃ πατεῖσθαι τε ξυνεχῶς χρῆ
 καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ ἀντιπάλῳ. καὶ τοῦτο πράττων ὁ
 ἀθλητὴς οὗτος ὀνόματος λαμπροῦ ἔτυχε καὶ ἡττήθη
 οὐδενός. ἀκούεις δέ που καὶ Πλούταρχον ἐκεῖνον τὸν
 25 δεξιόν;

Φ. Ἀκούω. τὸν πύκτην γάρ, ὡς τὸ εἰκός, λέγεις.

Ἄ. Οὗτος ἀνιὼν τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ
 τοὺς ἄνδρας ἰκετεύει τὸν ἥρω χρῆσθαι οἱ περὶ τῆς
 νίκης· ὁ δὲ αὐτὸν κελεύει Ἀχελῷῳ ἐναγωνίῳ εὐ-
 30 χεσθαι.

293 Φ. Τί οὖν τὸ αἶνιγμα;

Ἄ. Ἠγωνίζετο μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς Ἑρμείαν

τὸν Αἰγύπτιον τὴν περὶ τοῦ στεφάνου [νίκην], ἀπει-
ρηκότες δὲ ὁ μὲν ὑπὸ τραυματίων, ὁ δὲ ὑπὸ δίψης,
καὶ γὰρ ἀκμάζουσα μεσημβρία περὶ τὴν πυγμὴν
εἰστήκει, νεφέλη ἐς τὸ στάδιον καταρρήγνυται καὶ
διψῶν ὁ Πλούταρχος ἔσπασε τοῦ ὕδατος, ὃ ἀνελή- 5
56 φει τὰ περὶ τοῖς πήχεσι κώδια· καὶ τὸν χρησμὸν
ἐνθυμηθεῖς, ὥς μετὰ ταῦτα ἔφασκεν, ἐς θάρσος
ὤρμησε καὶ ἔτυχε τῆς νίκης. Εὐδαίμονα δὲ τὸν
Αἰγύπτιον θαυμάζεις τῆς καρτερίας ἴσως, εἰ πυ-
79 κτεύοντι που παρέτυχες. τούτῳ ἐρομένῳ, πῶς ἂν 10
μὴ ἡττηθεῖν „θανάτου“ ἔφη „καταφρονῶν.“

Φ. Καὶ πείθεται γε, ὦ ἀμπελουργέ, τῷ χρη-
σμῷ, παρασκευάζων γὰρ οὕτως ἑαυτὸν ἀδαμάντινος
τοῖς πολλοῖς καὶ θεῖος δοκεῖ.

Ἄ. Ἐλιξ δὲ ὁ ἀθλητῆς αὐτὸς μὲν οὐπω προς- 15
πέπλευκε τῷ ἱερῷ τούτῳ, πέμψας δέ τινα τῶν
ἑαυτοῦ ἐταίρων ἤρετο, ποσάκις νικήσοι τὰ Ὀλύμπια,
ὁ δὲ „δὺς“ ἔφη „νικήσεις, εἰ μὴ ἐθέλης τρίς.“

Φ. Δαιμόνιον, ἀμπελουργέ, λέξεις γὰρ που τὸ
ἐν Ὀλυμπίᾳ πραχθέν· προυπαρχούσης γὰρ αὐτῷ 20
νίκης μιᾶς, ὅτ' ἀνὴρ ἐκ παίδων ἐνίκα πάλην, ἀπε-
δύσατο τὴν ἐπ' ἐκείνῃ Ὀλυμπιάδα πάλην τε καὶ
παγκράτιον, ἐφ' ᾧ δυσχεράναντες οἱ Ἥλεῖοι διανο-
οῦντο μὲν ἀμφοῖν εἶργειν αὐτὸν ἐγκλήματα Ὀλυμ-
πικὰ ξυντιθέντες (ἐπ') αὐτῷ, μόγισ δ' οὖν ἀνέδη- 25
σαν τὸ παγκράτιον. καὶ τοῦτον ἄρα τὸν φθόνον ὁ
58 Πρωτεσίλεως φυλάξασθαι προὔλεγεν εἰδὼς αὐτὸν
ἀντίπαλον τοῖς ἐξηρημένοις ὄντα.

Ἄ. Ἀριστα, ξένε, τοῦ χρησμοῦ ἔτεκμήρω.

Φ. Τῶν δὲ δὴ νόσων τίνας ἰᾶται; πολλοὺς γὰρ
αὐτῷ φῆς εὐχεσθαι.

Ἄ. Πάσας ἰᾶται, ὅποσαι εἰσί, μάλιστα δὲ τὰς 7

φθόας τε καὶ τοὺς ὑδέρους καὶ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν
 νόσους καὶ τοὺς τεταρταίῳ πυρέσσοντας· ἔστι δὲ
 καὶ ἐρῶντι τυχεῖν αὐτοῦ ξυμβούλου. ξυναλγεῖ γὰρ
 σφόδρα τοῖς τὰ ἐρωτικά ἀτυχοῦσι καὶ ὑποτίθεται
 5 αὐτοῖς ἐπρωδὰς καὶ τέχνας, αἱ τὰ παιδικὰ θέλξουσιν,
 μοιχοῖς δὲ οὔτε προσδιαλέγεται οὐδὲν οὔτε ὑποτίθε-
 ταί τι ἐρωτικόν· φησὶ γὰρ ἀπηχθῆσθαι αὐτοῖς,
 ἐπειδὴ τὸ ἐρᾶν διαβάλλουσιν. ἀφικομένου γοῦν
 ἐνταῦθα μοιχοῦ ποτε αὐτῇ γυναικί, ἣν ἐπείρα, καὶ
 10 ξυνομνύναι βουλομένων ἐπὶ τὸν ἄνδρα παρόντα μὲν,
 ξυνιέντα δὲ οὔπω, ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε καθεύδων με-
 σημβρίας ἐνταῦθα, οἱ δ' ὤμνυσαν ἤδη προσεστιη-
 κότες τῷ βωμῷ —

Φ. Τί οὖν ὁ Πρωτεσίλεως;

15 Ἀ. Ἐξορμᾷ τοῦτον τὸν κύνα καίτοι χρηστόν,
 ὡς ὁρᾷς, ὄντα προσπεσεῖν τε αὐτοῖς κατόπιν καὶ
 δακεῖν ἔτι ὁμνύντας, καὶ τὸν ὄρκον οὕτως ἐξυγγέας
 ἐφίσταται τῷ ἀνδρὶ καὶ κελεύει αὐτὸν ἐκείνων μὲν
 ἀμελεῖν, τὸ γὰρ δῆγμα σφῶν ἀνίατον εἶναι, σῴζειν
 20 δὲ νῦν γοῦν ἑαυτόν τε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, τοὺς
 μὲν γὰρ θεοὺς πάντα γινώσκειν, τοὺς δὲ ἥρωας
 294 8 θεῶν μὲν ἐλάττω, πλείω δὲ ἀνθρώπων. πολὺς ἐπιρ- 680
 ρεῖ τῶν τοιούτων ὄχλος, εἰ πάντων ἀπομνημονεύοιμι
 ὄντων γε καὶ τῶν ἐν Φθίᾳ τε καὶ Φυλάκῃ φανερῶν
 25 πᾶσιν, ὅσοι Θετταλίαν οἰκοῦσιν· καὶ γὰρ τὸ ἐκείνῃ
 ἱερὸν ἐνεργὸν τῷ Πρωτεσίλει, καὶ πολλὰ τοῖς
 Θετταλοῖς ἐπισημαίνει φιλάνθρωπά τε καὶ εὐμενῇ,
 καὶ ὀργίλα αὖ, εἰ ἀμελοῖτο.

Φ. Πείθομαι, νῆ τὸν Πρωτεσίλεων, ἀμπελουργέ·
 30 καλὸν γὰρ, ὡς ὁρῶ, καὶ ὁμνύναι τοιοῦτον ἥρω.

Ἀ. Ἡ ἀδικήσεις γε ἀπιστῶν, ξένε. τὸν δὲ Ἀμ-
 φιάρεων, ὃν λέγεται ἡ γῆ ἐν σοφῷ ἀδύτῳ ἔχειν

Ἀμφίλοχόν τε τὸν τούτου παῖδα πλείω ἴσως ἢ ἐγὼ
 γινώσκεις οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς Κιλικίων ἡπείρου,
 καὶ Μάρωνα δὲ τὸν Εὐάνθους ἀδικοίης ἂν ἐπιφοι-
 τῶντα ταῖς ἐν Ἰσμάρῳ ἀμπέλοις καὶ ἡδυοίνους
 αὐτὰς ἐργαζόμενον φυτεύοντά τε καὶ κυκλοῦντα, 5
 ὅτε δὴ ὁράται τοῖς γεωργοῖς ὁ Μάρων καλὸς τε καὶ
 62 ἄβρὸς καὶ ἀναπνέων ποτιμὸν τε καὶ οἰνωδης. γινώ-
 σκειν δὲ χρὴ καὶ τὰ τοῦ Θρακὸς Ῥήσου· Ῥῆσος γάρ,
 ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε, λέγεται οἰκεῖν τὴν
 Ῥοδόπην καὶ πολλὰ αὐτοῦ θάυματα ἄδουσιν· ἵππο- 10
 τροφεῖν τε γάρ φασιν αὐτὸν καὶ ὀπλιτεύειν καὶ
 θήρας ἅπτεσθαι. σημεῖον δὲ εἶναι τοῦ θηρᾶν τὸν
 ἥρω τὸ τοὺς σὺς τοὺς ἀγρίους καὶ τὰς δορκάδας
 καὶ ὅποσα ἐν τῷ ὄρει θηρία φοιτᾶν πρὸς τὸν βωμὸν
 681 τοῦ Ῥήσου κατὰ δύο ἢ τρία θύεσθαι τε οὐδενὶ δε- 15
 σμῷ ξυνεχόμενα καὶ παρέχειν τῇ μαχαίρᾳ ἑαυτά.
 λέγεται δὲ ὁ ἥρως οὗτος καὶ λοιμὸν ἐρύκειν τοῦ
 ὄρους, πολυανθρωποτάτῃ δὲ ἡ Ῥοδόπη καὶ πολλὰ
 περὶ τὸ ἱερὸν αἰκῶμαι, ὅθεν μοι δοκεῖ καὶ βοήσε-
 σθαι ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ συστρατιωτῶν ὁ Διομήδης, 20
 εἰ τὸν μὲν Θρακᾶ τοῦτον, ὃν ἀπέκτεινεν αὐτὸς
 μηδὲν εὐδόκιμον ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, μηδὲ δει-
 ξαντά τι ἐκεῖ λόγου ἄξιον πλὴν ἵππων λευκῶν,
 εἶναί τι ἡγοίμεθα καὶ θύοιμεν αὐτῷ διὰ Ῥοδόπης
 τε καὶ Θράκης πορευόμενοι, τοὺς δὲ θεῖά τε καὶ 25
 λαμπρὰ εἰργασμένους ἔργα ἀτιμάζοιμεν μυθώδη τὴν
 περὶ αὐτοὺς δόξαν ἡγούμενοι καὶ κεκομπασμένην.
 Φ. Μετὰ σοῦ λοιπόν, ἀμπελουργέ, τάττω ἔμαν-
 64 τὸν καὶ οὐδεὶς ἔτι τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσει· οἱ δὲ ἐν 9
 τῷ πεδίῳ τῷ ἐν Ἰλίῳ, οὓς ἔφασκες δι' αὐτοῦ τὸν 30
 μάχιμον τρόπον στείχειν, πότε ὤφθησαν;
 Ἀ. Ὅρῶνται, ὦ Φοῖνιξ, ὁρῶνται ἔτι βουκόλοις

τε τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ νομεῦσι μεγάλοι καὶ θεῖοι
 καὶ θεῶνται ἔστιν ὅτε ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς· εἰ μὲν γὰρ
 κεκοιμημένοι φαίνονται, αὐχοῦς ἐπισημαίνουσι τῇ
 χώρᾳ, εἰ δὲ ἰδρωτὸς πλέοι, κατακλυσμούς τε καὶ
 ὄμβρους, εἰ δὲ αἶμα περὶ αὐτοῖς ἢ τοῖς ὅπλοις φαί-
 νοιτο, νόσους τῷ Ἰλίῳ ἀναπέμπουσιν, εἰ δὲ μηδὲν
 τούτων περὶ τοῖς εἰδώλοις ὁρᾶτο, ἀγαθὰς ἤδη ἄγουσι
 τὰς ὥρας καὶ σφάττουσιν αὐτοῖς τότε οἱ νομεῖς ὁ
 μὲν ἄρνα, ὁ δὲ ταῦρον, ὁ δὲ πῶλον, ὁ δ' ἄλλο τι
 10 ὦν νέμει. φθορὰς δέ, ὁπόσαι περὶ τὰς ἀγέλας γί-
 γνονται, πάσας ἐξ Αἴαντος ἦκειν φασίν, οἶμαι, διὰ
 τὸν ἐν τῇ μανίᾳ λόγον, ὅτε δὴ ὁ Αἴας λέγεται ταῖς
 ἀγέλαις ἐμπесῶν διαφορῆσαι σφᾶς οἶον κτείνων τοὺς
 Ἀχαιοὺς ἐπὶ τῇ κρίσει, καὶ οὐδὲ νέμει περὶ τὸ σῆμα
 15 οὐδεὶς φόβῳ τῆς πόας, νοσώδης γὰρ δὴ ἀναδίδεται
 καὶ πονηρὰ βόσκειν. ἔστι δέ τις λόγος, ὥς Τρωῆς
 ποτε ποιμένες ἐς τὸν Αἴαντα ὕβριζον νενοσηκότων 682
 αὐτοῖς τῶν προβάτων καὶ περιστάντες τὸ σῆμα πο-
 λέμιον μὲν Ἐκτορος τὸν ἥρωα ἐκάλουν, πολέμιον
 20 δὲ Τροίας τε καὶ ποιμνίων, καὶ ὁ μὲν μανῆναι αὐ-
 τόν, ὁ δὲ μαίνεσθαι, ὁ δ' ἀσελγέστατος τῶν ποι-
 μένων

„Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε“

66

μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπερραψώδει ὥς δειλῷ·
 25 ὁ δὲ „ἀλλὰ ἔμιμνον“ εἶπε βοήσας ἐκ τοῦ τάφου
 φρικῶδές τι καὶ ὀρθιον, λέγεται δὲ καὶ δουπῆσαι
 τοῖς ὅπλοις, οἶον ἐν ταῖς μάχαις εἰώθει. τὸ μὲν δὴ
 τῶν κακοδαιμόνων ἐκείνων πάθος οὐ χρὴ θαυμάζειν,
 εἰ Τρωῆς τε καὶ νομεῖς ὄντες ἐξεπλάγησαν ὁρμὴν
 30 Αἴαντος, καὶ οἱ μὲν ἔπεσον αὐτῶν, οἱ δ' ἔτρεσαν,
 οἱ δ' ὄχοντο φεύγοντες οὐκ ἐποίμανον, τὸν δὲ Αἴαντα
 θαυμάσαι ἄξιον, ἀπέκτεινε γὰρ οὐδένα αὐτῶν, ἀλλὰ

τὴν παροιμίαν, ἣ ἐχρῶντο, ἐκαρτέρησε μόνον ἐνδει-
 ξάμενος αὐτοῖς τὸ ἀκούειν. ὁ δὲ Ἑκτωρ οὐκ ἐγίνω-
 σκεν, οἶμαι, τὴν ἀρετὴν ταύτην, ὑβρίσαντος γὰρ
 ἐς αὐτὸν πέρυσι μαιρακίου τινός, ἦν δ', ὥς φασι,
 κομιδῇ νέον καὶ ἀπαιδευτόν, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ μαιρά- 5
 κιον καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸ ἐν ὁδῷ, ποταμῷ τὸ ἔργον
 προσθεῖς.

Φ. Ἀγνοοῦντι λέγεις, ἀμπελουργέ, καὶ σφόδρα 10
 ἐκπληττομένῳ τὸν λόγον, ὥμην γὰρ μηδαμοῦ φαί-
 νεσθαι τὸν ἥρωα τοῦτον, καὶ ὁπότε μοι τὰ τῶν Ἑλ- 15
 λήνων ἀπήγγελλες, ὑπερήλγουν τοῦ Ἑκτορος, εἰ
 μήτε ἀρότης τι ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει, μήτε αἰπόλος, ἀλλ'
 ἀφανὴς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀτεχνῶς κεῖται.
 περὶ μὲν γὰρ τοῦ Πάριδος οὐδ' ἀκούειν ἀξιῶ οὐδέν,
 68 δι' ὃν τοιοίδε καὶ τοσοίδε ἔπεσον, περὶ δὲ τοῦ 15
 Ἑκτορος, ὃς ἔρεισμα μὲν τῆς Τροίας καὶ τοῦ ξυμ-
 μαχικοῦ παντὸς ἦν, ἵππους δὲ ξυνεῖχε τέτταρας,
 ὃ μηδεὶς τῶν ἡρώων ἕτερος, τὰς δὲ τῶν Ἀχαιῶν κα-
 683 τεπίμπρη ναῦς, ἐμάχετο δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁμοῦ πάν-
 τας ἐφορμῶντάς τε καὶ ξυνταττομένους ἐπ' αὐτὸν 20
 οὐκ ἂν ἐροίμην γέ τι, οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι χαίρων,
 εἰ μὴ διαπηδῶς αὐτά, μηδ' ἀμελῶς λέγοις;

Ἀ. Ἄκουε διὰ πλειόνων, ἐπειδὴ τοῦτο ἡγῇ τὸ
 μὴ ἀμελῶς φράζειν· τὸ ἐν Ἰλίῳ ἄγαλμα τοῦ Ἑκτο-
 ρος ἡμιθέῳ ἀνθρώπῳ ἔοικε καὶ πολλὰ ἦθη ἐπιφαί- 25
 νει τῷ θεωροῦντι αὐτὸ ξὺν ὀρθῷ λόγῳ· καὶ γὰρ
 φρουρηματῶδες δοκεῖ καὶ γοργόν καὶ παιδρὸν καὶ
 ξὺν ἀβρότῃ σφριγῶν καὶ ἡ ὥρα μετ' οὐδεμιᾶς
 κόμης. ἔστι δ' οὕτω τι ἔμπνουν, ὥς τὸν θεατὴν
 ἐπισπάσασθαι θιγεῖν. τοῦτο ἴδρυται μὲν ἐν περι- 30
 βλέπτῳ τοῦ Ἰλίου, πολλὰ δὲ ἐργάζεται χρηστὰ κοινῇ
 τε καὶ ἐς ἕνα, ὅθεν εὗχονται αὐτῷ καὶ ἀγῶνα θύου-

σιν, ὅτε δὴ θερμὸν οὕτω καὶ ἐναγώνιον γίνεται,
 ὥς καὶ ἰδρῶτα ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι· μεираκίον οὖν ⁷⁰
 Ἀσσύριον ἦκον ἐς τὸ Ἴλιον ἐλοιδορεῖτο τῷ Ἑκτορι
 προφέρον αὐτῷ τὰς τε ἑλξεις, αἱ ἐξ Ἀχιλλέως ποτὲ
⁵ ἐς αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ τὸν τοῦ Αἴαντος λίθον, ᾧ
 βληθεὶς ἀπέθανε πρὸς βραχύ, καὶ ὥς Πάτροκλον
 τὰ πρῶτα ἔφυγε, καὶ ὥς οὐδὲ ἀπέκτεινεν, ἀλλὰ
 ἕτεροι. μετεποίει δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑκτορος, Ἀχιλ-
 λέως γὰρ ἔφασκεν εἶναι αὐτὸ μετὰ τὴν κόμην, ἣν
¹⁰ ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ· τούτων ἐμφορηθὲν ἐξή-
 λασεν ἐκ τοῦ Ἴλίου, καὶ πρὶν ἢ δέκα πορευθῆναι
 σταδίους ποταμὸς οὕτω βραχύς, ὥς μηδὲ ὄνομα
 αὐτοῦ ἐν Τροίᾳ εἶναι, μέγας ἐκ μικροῦ αἴρεται καὶ
⁹⁶ ὥς ἀπήγγελλον οἱ διαφυγόντες τῶν ὀπαδῶν, ὀπλί-
¹⁵ της ἤγειτο τοῦ ποταμοῦ μέγας παρακελεύόμενος
 αὐτῷ βαρβάρῳ τῇ φωνῇ καὶ σφοδρᾷ ἐπιστρέφειν τὸ ⁶⁸⁴
 ὕδωρ ἐς τὴν ὁδόν, δι' ἧς τὸ μεираκίον ἤλανθεν ἐπὶ
 τεττάρων ἵππων οὐ μεγάλων, οὓς ὑπολαβὼν ὁ ποτα-
 μὸς ὁμοῦ τῷ μεираκίῳ βοῶντί τε καὶ ξυνιέντι λοιπὸν
²⁰ τοῦ Ἑκτορος ἀπήγαγεν ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἥθη καὶ οὕτως
 ἀπώλεσεν, ὥς μηδὲ ἀνελέσθαι ξυγχωρῆσαι τὸ σῶμα,
 ὥχeto γὰρ οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανισθέν.

Φ. Οὔτε τὸν Αἴαντα χρὴ θαυμάζειν, ἀμπελουρ-
 γέ, καρτερήσαντα τὰ ἐκ τῶν ποιμένων, οὔτε τὸν
²⁵ Ἑκτορα ἠγείσθαι βάρβαρον μὴ ἀνασχόμενον τὰ ἐκ
 τοῦ μεираκίου· τοῖς μὲν γὰρ καὶ ξυγγνώμη ἴσως, ⁷²
 οἱ Τρῶες ὄντες ἔτι καὶ πονήρως ἐχόντων σφίσι τῶν
 προβάτων ἐπεπήδων τῷ τάφῳ, μεираκίῳ δὲ Ἀσσυρίῳ
 πομπεύοντι ἐς τὸν τοῦ Ἴλίου ἥρω τίς ξυγγνώμη; οὐ
³⁰ γὰρ δὴ Ἀσσυρίοις ποτὲ καὶ Τρωσὶ πόλεμος ἐγένετο,
 οὐδὲ τὰς ἀγέλας σφῶν ὁ Ἑκτωρ ἐπόρθησεν, ὥς τὰς
 τῶν Τρώων ὁ Αἴας.

Ἄ. Πεπονθέναι τι πρὸς τὸν Ἑκτορα, ὦ ξένε, δοκεῖς, καὶ οὐκ ἀξιῶ διαφέρεισθαι. ἀλλ' ἐπανίωμεν ἐπὶ τὰ τοῦ Αἴαντος, ἐκεῖθεν γὰρ οἶμαι τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου πεποιῆσθαι.

Φ. Ἐκεῖθεν, ὦ ἀμπελουργέ, καὶ εἰ δοκεῖ, ἐπανίωμεν.

Ἄ. Πρόσεχε οὖν, ὦ ξένε· νηὸς ποτε καθορμισαμένης ἐς τὸ Αἰάντειον δύο τῶν ξένων πρὸ τοῦ σήματος ἤλθον τε καὶ πειτοῖς ἔπαιζον, ἐπιστάς δὲ ὁ Αἴας „πρὸς θεῶν“ ἔφη „μετάθεσθε τὴν παιδιὰν ταύτην· ἀναμιμνήσκει γάρ με τῶν Παλαμήδους ἔργων σοφοῦ τε καὶ μαλ' ἐπιτηδείου μοι ἀνδρός. ἀπολώλεκε δὲ καὶ μὲ καὶ κεῖνον ἐχθρὸς εἷς ἄδικον εὐρὼν ἐφ' ἡμῖν κρίσιν.

Φ. Δεδάκρυκα, νῆ τὸν Ἥλιον, ἀμπελουργέ, τὰ γὰρ ἀμφοῖν πάθη παραπλήσιά τε καὶ ἐοικότα ἐς εὐνοίαν· ἀγαθῶν μὲν γὰρ κοινωνία τίκτει ποτὲ καὶ φθόνον, ὅσοι δ' ἂν κοινωνήσωσι συμφορῶν, ἀγαπῶσιν ἀλλήλους τὸν ἔλεον τοῦ ἐλέου ἀντιδιδόντες. Παλαμήδους δὲ εἰδῶλον ἔχοις ἂν τινα εἰπεῖν ἕωρακότα ἐν Τροίᾳ;

685 Ἄ. Τὰ μὲν ὁρώμενα εἰδῶλα οὐπὼ δῆλα ὅτου ἕκαστον, πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλοτε ἄλλα, διαλλάττει δὲ ἀλλήλων καὶ ιδέα καὶ ἡλικία καὶ ὅπλοις. ἀκούω δ' ὁμῶς καὶ περὶ τοῦ Παλαμήδους ταῦτα· ἦν γεωργὸς ἐν Ἰλίῳ ταυτόν ποτ' ἐμοὶ πράττων· οὗτος ἐπέπόνθει τι πρὸς τὸ τοῦ Παλαμήδους πάθος καὶ ἐθρήνευε αὐτὸν ἥκων ἐπὶ τὴν ἡίονα, πρὸς ἣ λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν βεβλήσθαι, καὶ ὁπόσα νομίζουσιν ἐπὶ σημάτων ἄνθρωποι, ἐπέφερε τῇ κόνει τάς τε ἡδίους τῶν ἀμπέλων ἐξαιρῶν αὐτῷ κρατῆρα ἐτρύγα, καὶ ξυμπίνειν τῷ Παλαμήδει ἔφασκεν, ὅτε ἀναπαύοιτο

τῶν ἔργων. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ κύων τέχνη αἰκάλλων
καὶ ὑποκαθήμενος τοὺς ἀνθρώπους· τοῦτον Ὀδυσσεύς
ἐκάλει καὶ ἐπαίετο ὑπὲρ τοῦ Παλαμήδους ὁ Ὀδυσ-
σεὺς οὗτος προσακούων κακὰ μυρία. δοκεῖ δὲ τῷ
5 Παλαμήδει ἐπιφοιτῆσαί ποτε τῷ ἔραστῇ τούτῳ καὶ
ἀγαθόν τι αὐτῷ δοῦναι, καὶ δῆτα ὁ μὲν πρὸς ἑμ- 73
πέλω τινὶ ἦν γόνυ αὐτῆς ἰώμενος, ὁ δὲ ἐπιστάς
αὐτῷ „σὺ γιγνώσκεις με“ ἔφη „γεωργέ“; „καὶ
πῶς“, εἶπεν „ὄν οὐπὼ εἶδον“; „τί οὖν“ ἔφη „ἀγα-
10 πῶς, ὄν μὴ γιγνώσκεις“; ξυνῆκεν ὁ γεωργός, ὅτι
ὁ Παλαμήδης εἶη· καὶ τὸ εἶδος ἐς ἥρῳ ἔφερε μέγαν
τε καὶ καλὸν καὶ ἀνδρεῖον οὐπὼ τριάκοντα ἔτη γε-
γυρότα· καὶ περιβαλὼν αὐτὸν μειδιῶν „φιλῶ σε, ὦ
07 Παλάμηδες“, εἶπεν „ὅτι μοι δοκεῖς φρονιμώτατος
15 ἀνθρώπων γεγονέναι καὶ δικαιοτάτος ἀθλητῆς τῶν
κατὰ σοφίαν πραγμάτων, πεπονθέναι τε ὑπὸ τῶν
Ἀχαιῶν ἔλεεινὰ διὰ τὰς Ὀδυσσεύς ἐπὶ σοὶ τέχνας,
οὗ τάφος εἴ τις ἦν ἐνταῦθα, ἐξωρώρουκτ' ἂν ὑπ'
ἐμοῦ πάλοι, μικρὸς γὰρ καὶ κακίων τοῦ κυνός, ὃν
20 ἐπ' αὐτῷ τρέφω.“ „φειδώμεθα λοιπὸν τοῦ Ὀδυσ-
σεύς“, ὁ ἥρως ἔφη „τούτων γὰρ ἐπραξάμην αὐτὸν
ἐγὼ δίκας ἐν Αἴδου· σὺ δέ, ἐπειδὴ φιλεῖς πού τας
ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοι-
κας“. „τί δ' ἄλλο γε“ εἶπεν „ἢ τὰς χαλάζας; ὑφ'
25 ὧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ ῥήγνυνται“. „ἱμάντα τοί-
νυν“ εἶπεν ὁ Παλαμήδης „περιάπτωμεν μιᾷ τῶν
ἀμπέλων καὶ οὐ βεβλήσονται αἱ λοιπαί.“

2 Φ. Σοφός γε ὁ ἥρως, ἀμπελουργέ, καὶ αἰεί τι 73
εὐρίσκων ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις. Ἀχιλλέως δὲ πέρι
30 τί ἂν εἴποις; τοῦτον γὰρ θειότατον τοῦ Ἑλληνικοῦ
παντὸς ἡγούμεθα.

686

Ἄ. Τὰ μὲν ἐν τῷ Πόντῳ, ξένε, εἰ μήπω ἐς

αὐτὸν πέπλευκας καὶ ὅσα ἐν τῇ ἐκεῖ νήσῳ λέγεται
 πρᾶττειν, ἐγὼ σοι ἀπαγγελῶ ὕστερον ἐν τῷ περὶ
 αὐτοῦ λόγῳ μακροτέρῳ ὄντι, τὰ δὲ ἐν Ἰλίῳ παρα-
 πλήσια τοῖς ἄλλοις ἤρωσι, καὶ γὰρ προσδιαλέγεται
 τισι καὶ ἐπιφοιτᾷ καὶ θηρία διώκει. 5 13
 δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεῖα εἶναι τῇ τε ὥρᾳ τοῦ εἶδους καὶ
 τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἀστραπῇ τῶν ὀπλῶν· κατόπιν δὲ
 αὐτοῦ ξάλη ἀνέμου εἰλεῖται πομπὸς τοῦ εἰδώλου.
 ἐπιλείψει με ἡ φωνή, ξένε, τῶν τοιούτων μνημο-
 νεύοντα· καὶ γάρ τι καὶ περὶ Ἀντιλόχου ἄδουσιν, 10
 ὡς κόρη Ἰλιάς φοιτῶσα ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον εἰδώλῳ
 τοῦ Ἀντιλόχου ἐνέτυχε καὶ προσέκειτο τῷ σήματι
 ἐρῶσα τοῦ εἰδώλου, καὶ ὡς βουκόλοι μειράκια, περὶ
 τὸν τοῦ Ἀχιλλέως βωμὸν ἀστραγαλίζοντες ἀπέκτει-
 νεν ἂν ὁ ἕτερος τῇ καλαύρῃσι τὸν ἕτερον πλήξας, 15
 εἰ μὴ ὁ Πάτροκλος αὐτοὺς διεπτόησεν „ἀρκεῖ μοι“
 εἰπὼν „ὑπὲρ ἀστραγάλων αἶμα ἐν“. γινώσκεις δὲ
 ὑπάρχει ταῦτα καὶ παρὰ τῶν βουκόλων καὶ πάν-
80των τῶν οἰκούντων τὸ Ἴλιον· ἐπιμύγνυμεν γὰρ
 ἅτε τὰς ὄχθας οἰκοῦντες τῶν τοῦ Ἑλλησπόντου 20
 ἐκβολῶν καὶ ποταμόν, ὡς ὄρεῖς, πεποιημένοι τὴν
 θάλατταν.

Ἄγε δὴ, ὦ ξένε, τὴν ἀσπίδα ἤδη ἀναλάβωμεν,
 ἣν ὁ Πρωτεσίλεως Ὀμήρῳ τε ἡγνοῆσθαι φησι καὶ
 ποιηταῖς πᾶσιν. 25

Φ. Ποθοῦντι ἀποδίδως, ἀμπελουργέ, τὸν περὶ
 αὐτῆς λόγον, σπάνιον δὲ οἶμαι ἀκούσεσθαι.

Ἀ. Σπανιώτατον· προσέχων δὲ ἀκροῶ.

687 Φ. Προσέχων λέγεις; οὐδὲ τὰ θηρία ἐς τὸν
 Ὀρφέα οὕτως ἐκεχύνει ἄδοντα, ὡς ἐγὼ σου ἀκούων 30
 τὰ τε ὦτα ἴστημι καὶ τὸν νοῦν ἐργήγορα καὶ ξυλ-
 λέγομαι ἐς τὴν μνήμην πάντα. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῶν

ἐπὶ Τροίαν ἐστρατευκότων εἰς εἶναι, τοσοῦτον κατέ-
 σχημα τοῖς ἡμιθέοις ὑπὲρ ὧν διαλεγόμεθα.

Ἄ. Οὐκοῦν, ἐπειδὴ φρονεῖς οὕτως, αἶρωμεν
 ἐξ Ἀυλίδος, ὃ ξένε. τὸ γὰρ ἐκεῖ ξυνειλέχθαι σφᾶς
 5 ἀληθές. τὰ δ' ἐμβατήρια τοῦ λόγου τῷ Πρωτεσίλῳ
 εὔχθω. ὥς μὲν δὴ τὴν Μυσίαν οἱ Ἀχαιοὶ πρὸ Τροίας
 ἐπόρθησαν ἐπὶ Τηλέφῳ τότε οὖσαν, καὶ ὥς ὁ Τή- 82
 λεφος ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ μαχόμενος ἐτρώθη ὑπὸ
 Ἀχιλλέως, ἔστι σοι καὶ ποιητῶν ἀκούειν — οὐ γὰρ
 10 ἐκλέλειπται αὐτοῖς ταῦτα — τὸ δὲ πιστεύειν, ὥς
 ἀγνοήσαντες οἱ Ἀχαιοὶ τὴν χώραν τὰ τοῦ Πριάμου
 ἄγειν τε καὶ φέρειν ὄντο, διαβάλλει τὸν Ὀμήρου
 λόγον, ὃν περὶ Κάλχαντος ἔδει τοῦ μάντεως· εἰ γὰρ
 ἐπὶ μαντικῇ ἔπλεον καὶ τὴν τέχνην ἡγεμόνα ἐποι-
 15 οῦντο, πῶς ἂν ἄκοντες ἐκεῖ καθωρμίσθησαν; πῶς
 δ' ἂν καθορμίσθέντες ἡγνόησαν, ὅτι μὴ ἐς Τροίαν
 ἤκουσι καὶ ταῦτα πολλοῖς μὲν βουκόλοις ἐντετυχη-
 κότες, πολλοῖς δὲ ποιμέσι; νέμεται τε γὰρ ἡ χώρα
 μέχρι θαλάττης καὶ τοῦνομα ἐρωτᾶν τῆς ξένης ξύν-
 20 ηθες, οἶμαι, τοῖς καταπλέουσιν. εἰ δὲ καὶ μηδενὶ
 τούτων ἐνέτυχον, μηδὲ ἤρουντο τῶν τοιούτων οὐδέν,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλεως ἐς Τροίαν ἤδη ἀφι-
 γμένω τε καὶ πεπρεσβευκότε καὶ τὰ κρήδεμνα τοῦ
 Ἰλίου εἰδότε οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι περιδεῖν ταῦτα,
 25 οὐδ' ἂν ξυγχωρῆσαι τῷ στρατῷ διαμαρτάνουσι τῆς
 πολεμίας. ἐκόντες μὲν δὴ οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Μυσοὺς
 ἐληθίζοντο, λόγου ἐς αὐτοὺς ἤκοντος, ὥς ἄριστα
 ἡπειρωτῶν πράττοιεν, καί πη καὶ δεδιότες, μὴ πρὸς- 688
 οἰκοι τῷ Ἰλίῳ ὄντες ἐς κοινωνίαν τῶν κινδύνων
 30 μετακληθῶσι. Τηλέφῳ δὲ Ἡρακλείδῃ τε ὄντι καὶ
 ἄλλως γενναίῳ καὶ ὠπλισμένης γῆς ἄρχοντι οὐκ
 ἀνεκτὰ ταῦτα ἐφαίνετο, ὅθεν πολλὴν μὲν ἀσπίδα

παρέταττε, πολλὴν δὲ ἵππον· ἤγε δὲ τοὺς μὲν ἐκ
 τῆς ὑπ' αὐτῷ Μυσίας — ἤρχε δέ, οἶμαι, πάσης,
 84 ὁπόση ἐπὶ θαλάττῃ — οἱ δὲ ἐκ τῶν ἄνω Μυσῶν
 ξυνεμάχουν, οὓς Ἀβίους τε οἱ ποιηταὶ καλοῦσι καὶ
 ἵππων ποιμένας καὶ τὸ γάλα αὐτῶν πίνοντας, τῆς 5
 τε γὰρ τῶν Ἀχαιῶν διανοίας, καθ' ἣν ἐποιοῦντο
 τοὺς περίπλους οὐκ οὔσης ἀδῆλου, Τληπολέμου τε
 πέμψαντος ἐπὶ Ῥοδίας ὀλκάδος ἄγγελον ὥς ἀδελφὸν
 καὶ κελεύσαντος ἀπὸ γλώττης αὐτῷ σημαίνειν, ὁπόσα
 τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι διήσθητο — γράμματα γὰρ 10
 οὐπω εὔρητο — πᾶσα ἡ μεσογεία ἐς ξυμμαχίαν
 καταβεβήκει καὶ τῷ πεδίῳ ἐπεκύμαινε τὰ Μυσιά τε
 καὶ Σκυθικὰ ἔθνη. λέγει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως, ὅτι
 καὶ μέγιστος αὐτοῖς ἀγώνων γένοιτο τῶν τε ἐν
 αὐτῇ τῇ Τροίᾳ καὶ ὁπόσοι πρὸς βαρβάρους ὕστερον 15
 διεπολεμήθησαν Ἑλλησι. καὶ γὰρ κατὰ πλῆθος
 εὐδόκιμοι καὶ κατ' ἄνδρα ἦσαν ἡ ξυμμαχία τοῦ
 Τηλέφου, καὶ ὥσπερ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν Αἰακίδαι τε
 ἦδοντο καὶ Διομήδεις καὶ Πάτροκλοι, οὕτω Τηλέ-
 φου τε ὄνομα ἦν καὶ Αἴμου τοῦ Ἄρεος, ὀνομαστό- 20
 τατοι δὲ ἦσαν Ἑλωρός τε καὶ Ἀκταῖος ποταμοῦ
 παῖδες τοῦ κατὰ Σκυθίαν Ἰστρου. τὴν μὲν δὴ ἀπό-
 βασιν οὐ ξυνεχώρουν οἱ Μυσοὶ ποιεῖσθαι τοξεύον-
 86 τες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ καὶ
 μὴ ξυγχωρούντων ἐβιάζοντο, καὶ τινες καὶ ὠκελλον 25
 τῶν νεῶν οἱ Ἀρκαῶδες, ἅτε πρῶτον πλέοντες καὶ
 689 θαλάττης οὐπω γεγυμνασμένοι. φησὶ γάρ, ὥς που
 γιννώσκεις, Ὅμηρος, ὅτι μήτε ναυτικοὶ ἦσαν πρὸ
 Ἰλίου Ἀρκαῶδες μήτε ἔργων θαλαττίων ἥπτοντο, ἀλλ'
 ἐπὶ νεῶν ἐξήκοντα ὁ Ἀγαμέμνων ἐσηγάγετο αὐτοὺς 30
 ἐς τὴν θάλατταν αὐτὸς ἐπιδούς ναῦς οὐπω πεπλευ-
 κόσιν. ὅθεν ἐπιστήμην μὲν, ὁπόση πολεμική, καὶ

ῥώμην ἐς τὰ περὶ παρείχοντο, πλείοντες δὲ οὔτε
 ὀπλῖται ἀγαθοὶ ἦσαν οὔτε ἐρέται. τὰς μὲν δὴ ναῦς
 ἀπειρία τε καὶ τόλμῃ ὤκελλον καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν
 ἐτρώθησαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῇ ῥαχίᾳ τεταγμένων, ὀλί-
 5 γοι δὲ ἀπέθανον· Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ Πρωτεσίλεως
 δείσαντες ὑπὲρ τῶν Ἀρκάδων ὥσπερ ἀπὸ συνθή-
 299 ματος ἄμφω ἅμα ἐς τὴν γῆν ἐπεπήδησαν καὶ ἀπεώ-
 λιστω τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῖς δ' ἄγαν βαρβάροις καὶ
 10 δαίμονες ἐδοξάτην. ἐπεὶ δὲ ὁ Τήλεφος ἐπανήγαγε
 τὴν στρατιὰν ἐς τὸ πεδίου καὶ προσέπλευσαν οἱ
 16 Ἀχαιοὶ καθ' ἡσυχίαν, ἐξεπήδων αὐτίκα τῶν νεῶν,
 πλὴν κυβερνήτου καὶ περίνεω, πάντες, οὓς ἡ ναῦς
 ἤγευ, ἐτάττοντο δὲ ὡς ἐς μάχην κόσμον καὶ σιωπὴν
 15 ἐν θυμῷ ἔχοντες. ὀρθῶς γὰρ τοῦτο τὸν Ὅμηρον
 περὶ αὐτῶν εἰρηκέναι φησὶν ἐπαινοῦντα τὸ τῆς 88
 Ἑλληνικῆς μάχης ἦθος, ἧς ξύμβουλον γενέσθαι
 Αἴαντα τὸν Τελαμῶνος λέγει. Μενεσθέως γὰρ τοῦ
 Ἀθηναίου τακτικωτάτου τῶν βασιλέων ἐς Τροίαν
 20 ἐλθόντος καὶ διδάσκοντος ἐν Αὐλίδι τὴν στρατιὰν
 πᾶσαν, ὡς χρὴ συνηρμόσθαι, κραυγῇ τε χρωμένοις
 μὴ ἐπιπλήττοντος οὐ ξυνεχώρει ὁ Αἴας, ἀλλ' ἐπετίμα
 γυναικεῖόν τε ἀποφαίνων καὶ ἄτακτον. ἔλεγε γάρ,
 ὅτι καὶ τὸν θυμὸν ἡ κραυγὴ κακῶς ἐρμηνεύει. τα-
 25 χθῆναι δὲ πρὸς μὲν τοὺς Μυσοὺς ἑαυτόν τε καὶ
 τὸν Ἀχιλλέα φησὶν ὁμοῦ τῷ Πατρόκλῳ, πρὸς δὲ τὸν
 τοῦ Ἄρεος Αἴμον Διομήδην τε καὶ Παλαμήδην καὶ
 Σθένελον, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰστρου ἦκοντας
 οἱ Ἀτρεΐδαί τε καὶ ὁ Λοκρὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἐτάχθη-
 30 σαν. Αἴας δὲ ὁ μέγας τοὺς μὲν τὰ πλήθη 690
 ἀποκτείνοντας θεριστὰς ἡγεῖτο μέγα οὐδὲν ἀμῶντας,
 τοὺς δὲ τῶν ἀρίστων κρατοῦντας δρυτόμους ἐκάλει

καὶ ταύτης ἑαυτὸν τῆς μάχης ἡξίου μᾶλλον· ταῦτα
 τοι καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ ποταμοῦ παῖδας ἤξεν οὔτε τοῖ
 μέρους ἑαυτοῦ ὄντας καὶ τὸν τοῦ Ἑκτορος τρόπον
 ἀπὸ τεττάρων μαχομένους ἵππων, βαίνων τε σοβα-
 ρὸν μετὰ τῆς αἰχμῆς πρὸς τὴν ἀσπίδα ἐδούπησε 5
 ταραχῆς ἕνεκα τῶν ἵππων· οἱ δὲ ἵπποι ἔκφρονές τε
 90 αὐτίκα ἐγένοντο καὶ ὀρθοὶ ἀνεσκίρτησαν, ὅθεν ἀπι-
 στήσαντες οἱ Σκύθαι τῷ ἄρματι ἀπεπήδησάν τε
 αὐτοῦ ἀτακτοῦντος καὶ συνέπεσον τῷ Αἴαντι, λόγου 17
 τε ἀξίως μαχόμενοι ἄμφω ἀπέθανον. μνημονεύει ὁ 10
 Πρωτεσίλεως καὶ τῶν τοῦ Παλαμήδους ἔργων ὡς
 μεγάλων, οἷς αὐτός τε καὶ Διομήδης καὶ Σθένελος
 τὸν Αἴμον καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἀποκτείναντες οὐδὲ
 ἀριστείων ὁ Παλαμήδης ἡξίου τυγχάνειν, ἀλλ'
 ἐκεῖνα μὲν τῷ Διομήδει ξυνεχώρει ἔχειν, ἐπειδὴ 15
 πάνθ' ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμικῶν τιμῆς τε καὶ δόξης
 ἐγίγνωσκεν αὐτὸν πράττοντα, σοφίας δὲ εἴ τινα
 στέφανον προθείη τὸ Ἑλληνικόν, οὐκ ἂν ἐκστῆναι
 τούτου ἑτέρῳ σοφίας τε ἀπ' ἀρχῆς ἐρῶν καὶ μελε-
 τῶν τοῦτο. Τηλέφῳ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως αὐτὸς μὲν 20
 συμπλακῆναί φησι καὶ τὴν ἀσπίδα ζῶντος περισπά-
 σαι, τὸν δὲ Ἀχιλλέα γυμνῷ προσπεσόντα τρώσαι
 αὐτὸν εὐθὺ τοῦ μηροῦ καὶ ἱατρὸν μὲν ὕστερον ἐν
 Τροίᾳ γενέσθαι τοῦ τραύματος, τότε δὲ λιποθυμῆ-
 σαί τε ὑπ' αὐτοῦ ὁ Τηλέφος καὶ ἀποθανεῖν ἄν, εἰ 25
 μὴ οἱ Μυσοὶ ξυνδραμόντες ἀνείλουντο αὐτὸν ἐκ τῆς
 μάχης, ὅτε δὴ λέγονται πολλοὶ τῶν Μυσῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεσεῖν, ἵφ' ὧν ἡματωμένον ὄρῃναι τὸν Κά-
 κον. λέγει δὲ ὡς καὶ δικάσαιο μὲν πρὸς αὐτὸν ὁ 18
 Ἀχιλλεὺς περὶ τῆς ἀσπίδος, ἐπειδὴ ἐτετρώκει τὸν 30
 92 Τηλέφον, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ ψηφίσαιντο αὐτῷ μᾶλλον
 προσήκειν τὴν ἀσπίδα, ὡς οὐκ ἂν τοῦ Τηλέφου

τρωθέντος, εἰ μὴ ἐκείνης ἐγνυμνώθη. φησὶ δέ, ὅτι καὶ Μυσαὶ γυναικες ἀφ' ἵππων συνεμάχοντο τοῖς ἀνδράσιν, ὥσπερ Ἀμαζόνες, καὶ ἦρχε τῆς ἵππου ταύτης Ἰερὰ γυνὴ Τηλέφου. ταύτην μὲν δὴ λέγεται 691

5 Νιρεὺς ἀποκτεῖναι — τὸ γὰρ μεираκιῶδες τοῦ στρατοῦ καὶ οὐπω εὐδόκιμον πρὸς αὐτὰς ἔταξαν — πεσοῦσης δὲ ἀνέκραγον αἱ Μυσαὶ καὶ συνταράξασαι τὴν ἑαυτῶν ἵππον ἐς τὰ τοῦ Καίκου ἔλη ἀπηνέχθησαν. τὴν δὲ Ἰερὰν ταύτην ὁ Πρωτεσίλεως μεγίστην 300 10 ὧν εἶδε γυναικῶν γενέσθαι λέγει καλλίστην τε ἀπασῶν, ὅποσαι ὄνομα ἐπὶ κάλλει ἦραντο. Ἐλένην μὲν γὰρ τὴν Μενέλεω γυναικα ἰδεῖν οὐ φησιν ἐν Τροίᾳ, νυνὶ δὲ ὁρᾷ μὲν αὐτὴν τὴν Ἐλένην καὶ οὐ μέμφεσθαι τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανεῖν, εἰ δὲ ἐνθυμηθεῖν 15 τὴν Ἰερὰν, τοσοῦτον αὐτὴν φησι πλεονεκτεῖν τῆς Ἐλένης, ὅσον καὶ κείνη τῶν Τρωάδων. καὶ οὐδὲ αὕτη, ξένη, Ὀμήρου ἐπαινέτου ἔτυχεν, ἀλλὰ Ἐλένη χαριζόμενος οὐκ ἐσηγάγετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα θείαν γυναικα, ἐφ' ἣ καὶ παθεῖν τι οἱ Ἀχαιοὶ καὶ 20 πεσοῦση λέγονται καὶ παρακελεύεσθαι πρεσβύτεροι νέοις μὴ σκυλεύειν Ἰερὰν, μηδὲ προσάπτεσθαι κειμένης. ἐν ταύτῃ, ξένη, τῇ μάχῃ πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν 94 ἐτρώθησαν, καὶ λουτρὰ τοῖς τετρωμένοις μαντευτὰ ἐγένετο, πηγαὶ θερμαὶ ἐν Ἰωνίᾳ, ἃς ἔτι καὶ νῦν 25 Ἀγαμεμνονεῖους καλοῦσιν οἱ Σμύρναν οἰκοῦντες. ἀπέχουσι δέ, οἶμαι, τετταράκοντα στάδια τοῦ ἄστεος καὶ ἀνῆπτό ποτε αὐτοῖς αἰχμάλωτα κράνη Μύσια.

19 Φ. Τί οὖν, ἀμπελουργέ, φῶμεν ἐκόντα τὸν Ὀμηρον ἢ ἄκοντα παραλιπεῖν ταῦτα οὕτως ἡδέα καὶ 30 ποιητικὰ ὄντα;

Ἄ. Ἐκόντα ἴσως, ξένη· βουληθεὶς γὰρ τὴν Ἐλένην ὥς ἀρίστην γυναικῶν ὑμνῆσαι ἐπὶ τῷ κάλ-

λει καὶ τὰς Τρωικὰς μάχας ὥς μεγίστας τῶν ἀλλα-
 χου διαπολεμηθεῖσων ἐπαινέσαι Παλαμῆδην τε τὸν
 θεῖον ἑξαιρῶν ἅπαντος λόγου δι' Ὀδυσσεά 'Αχιλλεῖ
 τε μόνῳ τὰ μαχιμώτατα τῶν ἔργων οὕτως ἀνατιθεῖς.
 692 ὥς ἐκλανθάνεσθαι τῶν ἄλλων 'Αχαιῶν, ὅτε 'Αχιλ-
 λεὺς μάχοιτο, οὔτε Μῦσια ἐποίησεν ἔπη, οὔτε ἐς
 μνήμην κατέστη τοῦ ἔργου τούτου, ἐν ᾧ καὶ γυνὴ
 καλλίων Ἑλένης εὔρητο ἄν καὶ ἄνδρες οὐ παραπολὺ
 'Αχιλλέως τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀγῶν εὐδοκιμώτατος.
 Παλαμῆδους δὲ μνημονεύσας οὐκ ἂν εὔρειν, ὅτῳ 10
 ποτὲ κρύψει τὸ τοῦ Ὀδυσσεύως ἐπ' αὐτῷ ὄνειδος.

96 Φ. Πῶς οὖν ὁ Πρωτεσίλαος περὶ τοῦ Ὀμήρου
 φρονεῖ; βασανίζειν γάρ που αὐτὸν ἔφασκες τὰ τού-
 του ποιήματα.

'Α. Τὸν Ὀμηρον φησί, ξένε, καθάπερ ἐν ἄρ- 15
 μονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικούς τῶν
 τρόπων καὶ τοὺς ποιητάς, ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερ-
 βεβλῆσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος αὐτῶν ἦν κρᾶ-
 τιστος· μεγαλορρημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα
 ἀσκῆσαι ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον καὶ 20
 ἄλλῳ ἄλλον, καὶ λόγον μὲν ὑποθέσθαι Τρωικόν,
 ἐς ὃν ἡ τύχη τὰς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων
 ἀρετὰς ξυνήνεγκεν, ἐσαγαγέσθαι δὲ ἐς αὐτὸν πολέ-
 μους τοὺς μὲν πρὸς ἄνδρας, τοὺς δὲ πρὸς ἵππους
 καὶ τεῖχη, τοὺς δὲ πρὸς ποταμούς, τοὺς δὲ πρὸς 25
 θεοὺς καὶ θεάς, καὶ ὅποσα κατ' εἰρήνην εἰσὶ καὶ
 χοροὺς καὶ ᾠδὰς καὶ ἔρωτας καὶ δαῖτας ἔργα τε,
 ὧν γεωργία ἄπτεται, καὶ ὥρας, αἱ σημαίνουσιν,
 ὅποσα ἐς τὴν γῆν δεῖ πράττειν, καὶ ναυτιλίας καὶ
 ὀπλοποιίας τὰς ἐν Ἠφαίστῳ, εἶδη τε ἀνδρῶν καὶ 30
 ἥθη ποικίλα. πάντα ταῦτα τὸν Ὀμηρον δαιμονίως
 ἐξεργάσθαι φησὶ καὶ τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ μαίνε-

σθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἰκιστὴν Τροίας, ἐπειδὴ
 εὐδοκίμησεν ἐκ τῶν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῇ θρήνων.
 θαυμάζει δὲ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπιτιμᾷ τοῖς ὁμοτέχνου- 98
 01 ὅτι μὴ τραχέως διορθοῦνται σφᾶς, ἀλλ' οἷον λανθά-
 5 νων· Ἡσίοδον μὲν ἐν ἄλλοις τε καὶ οὐκ ὀλίγοις καὶ
 νῇ Δί' ἐν τοῖς ἐκτυπώμασι τῶν ἀσπίδων· ἐρμηνεύων
 γὰρ οὗτός ποτε τὴν τοῦ Κύνου ἀσπίδα τὸ τῆς
 Γοργοῦς εἶδος ὑπτίως τε καὶ οὐ ποιητικῶς ἥσεν,
 ὅθεν ἐπιστρέφων αὐτὸν ὁ Ὀμηρος

10 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο 693
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε,

οὕτως δὲ τὴν Γοργῷ ἄδει. Ὀρφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν
 κατὰ θεολογίαν ὑπερῆρε, Μουσαῖον δ' ἐν ῥῥαῖς
 χρησμῶν, καὶ μὴν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθυμη-
 15 θέντος, ὅτι Ζεὺς εἶη τὸ ξωρογονοῦν καὶ δι' οὗ ἀνί-
 σταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εὐηθέστερον δὲ χρη-
 σαμένου τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν
 Δία ἄσαντος — ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ
 20 μηλείῃ τε καὶ ἱππείῃ καὶ ἡμιονεῖῃ

τὸν Ὀμηρον ὁ Πρωτεσίλεως φησιν ἐπάξιον τοῦ Διὸς
 ἄσαι ὕμνον·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων
 ὥς οἰκοῦντος μὲν αὐτοῦ τὸ καθαρώτατον, ἐργαζο- 100
 25 μένου δὲ ἔμβια τὰ ὑπὸ τῷ αἰθέρι. καὶ τὰς μάχας δέ,
 ὁπόσαι Ποσειδῶνι μὲν πρὸς Ἀπόλλω, Αἰτοῖ δὲ
 πρὸς Ἑρμῇ ἐγένοντο, καὶ ὥς ἐμάχοντο ἡ Ἀθηναῖ
 τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἥφαιστος τῷ ὕδατι, ταῦτα τὸν
 Ὀρφεὺς τρόπον πεφιλοσοφῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ φησὶ
 30 καὶ οὐ μεμπτὰ εἶναι πρὸς ἐκπληξιν καὶ θεῖα,
 ὥσπερ τὸ

ἀμφὶ δὲ σάλπιγγε μέγας οὐρανός

καὶ (ὥς) „ἀνεπήδησεν Ἀιδωνεύς τοῦ θρόνου τι-
 νασσομένης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος.“ μέμφεται δὲ
 τοῦ Ὀμήρου ἐκεῖνα· πρῶτα μὲν ὅτι θεοὺς ἐγκατα-
 μίξας ἀνθρώποις περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων μεγάλα
 εἶρηκε, περὶ δὲ τῶν θεῶν μικρὰ καὶ φαῦλα, εἶτα
 ὅτι σαφῶς γιννώσκων, ὥς ἐν Αἰγύπτῳ ἢ Ἑλένη
 ἐγένετο ἀπενεχθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων ὁμοῦ τῷ Πάριδι,
 ὁ δὲ ἄγει αὐτὴν ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰλίου τεῖχος ὀψομένην
 τὰ ἐν τῷ πεδίῳ κακά, ἣν εἰκός, εἰ καὶ δι' ἑτέραν
 691 γυναῖκα ταῦτα ἐρίγνετο, ξυγκαλύπτεσθαι τε καὶ μὴ 10
 ὁρᾶν αὐτὰ διαβεβλημένου τοῦ γένους. ἐπαινουμένου
 δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ Τροίᾳ Πάριδος ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ
 τῆς Ἑλένης οὗτ' ἂν Ἐκτορα τὸν σωφρονέστατον καρ-
 τερῆσαι φησὶ τὸ μὴ οὐκ ἀποδοῦναι αὐτὴν τῷ Μενέ-
 102 λεῳ ἐν Ἰλίῳ οὔσαν, οὗτ' ἂν Πρίαμον ξυγχωρῆσαι 15
 τῷ Πάριδι τρυφᾶν, πολλῶν ἤδη ἀπολωλότων αὐτῷ
 παίδων, οὗτ' ἂν τὴν Ἑλένην διαφυγεῖν τὸ μὴ οὐκ
 ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Τρωάδων, ὁπόσων ἤδη ἄνδρες
 ἀπωλώλειςαν καὶ ἀδελφοὶ καὶ παῖδες, ἴσως δ' ἂν
 καὶ ἀποδρᾶναι αὐτὴν παρὰ τὸν Μενέλεων διὰ τὸ 20
 ἐν Τροίᾳ μῖσος. ἐξηγήσθω δὴ ὁ ἄγων, ὃν φησιν
 Ὀμηρος ἀγωνίσασθαι τῷ Μενέλεῳ τὸν Πάριν ἐπὶ
 σπονδαῖς τοῦ πολέμου· κατ' Αἰγυπτὸν τε γὰρ τὴν
 Ἑλένην εἶναι καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς πάλα τοῦτο γινώ-
 σκοντας ἐκείνη μὲν ἐρωῶσθαι φράζειν, μάχεσθαι δὲ 25
 ὑπὲρ τοῦ ἐν Τροίᾳ πλούτου. οὐδὲ ἐκεῖνα ὁ Πρωτε-
 σίλεως ἐπαινεῖ τοῦ Ὀμήρου, ὅτι λόγον ὑποθέμενος
 Τρωικὸν ἀποπηδᾷ τοῦ λόγου μετὰ τὸν Ἐκτορα,
 καθάπερ σπεύδων ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν λόγων, ᾧ
 τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπιγράφει, καὶ ἄδει μὲν ἐν ᾧδαῖς 30
 Δημοδόκου τε καὶ Φημίου τὴν τε τοῦ Ἰλίου πόρ-
 θησιν καὶ τὸν Ἐπειοῦ καὶ Ἀθηνᾶς ἵππον, δίεισι δὲ

αὐτὰ ἀποτεμῶν τοῦ λόγου καὶ ἀνατιθεὶς Ὀδυσσεὶ
 μάλλον, δι' ὃν Κυκλώπων τε αὐτῷ ἐπενόηθη γένος
 οὐδαμοῦ τῆς γῆς φύντες Λαιστρυγόνες τε ἀνετυ-
 πώθησαν, οὓς οὐδεὶς οἶδεν, ὅπου γενόμενοι, Κίρκη
 5 τε δαίμων [ἐξ] ἐποιήθη (ἡ) σοφὴ ἐπὶ φαρμάκοις καὶ
 θεαὶ ἕτεραι ἔραν αὐτοῦ καίτοι προήκοντος ἤδη ἐς
 ὦμον γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακινθίνας κόμας, αἱ ἐπὶ 104
 τὴν Ναυσικάαν αὐτῷ ἦνθησαν, φαίνεται ἔχων. ὅθεν 695
 ὁ Πρωτεσίλεως παίγνιον τὸν Ὀδυσσεά καλεῖ τοῦ
 10 Ὀμήρου· οὐδὲ γὰρ τῆς λεγομένης αὐτοῦ σοφίας ἦρα
 ἡ κόρη· τί γὰρ σοφὸν ἢ εἶπε πρὸς τὴν Ναυσικάαν
 ἢ ἔπραξε; καλεῖ δὲ αὐτὸν Ὀμήρου παίγνιον καὶ ἐν
 τῇ ἄλλῃ· καθεύδων τε γὰρ πολλαχοῦ ἀπόλλυται καὶ
 ἐκφέρεται τῆς νεῶς τῶν Φαίακων ὥσπερ ἀποθανῶν
 15 ἐν τῇ Εὐπλοίᾳ, τὴν δὲ τοῦ Ποσειδῶνος μῆνιν, δι'
 ἣν οὔτε ναῦς ὑπελείφθη τῷ Ὀδυσσεὶ οὐδεμία καὶ
 οἱ ἄνδρες οἱ πληροῦντες αὐτὰς ἀπώλοντο, οὐχ ὑπὲρ
 τοῦ Πολυφήμου γενέσθαι φησὶν· οὔτε γὰρ ἀφικέ-
 σθαι τὸν Ὀδυσσεά ἐς ἣνθη τοιαῦτα, οὔτ' ἄν, εἰ Πο-
 20 σειδῶνι Κύκλωψ παῖς ἐγένετο, μηνῖσαι τὸν Ποσειδῶ
 ποτε ὑπὲρ τοῦ τοιούτου παιδός, ὃς λέοντος ὦμοῦ
 δίκην τοὺς ἀνθρώπους ἥσθιεν, ἀλλ' ὑπὲρ Παλαμή-
 δους υἱωνοῦ ὄντος ἄπλουν μὲν τὴν θάλατταν τῷ
 Ὀδυσσεὶ ἐποίει, διαφυγόντα δὲ αὐτὸν τὰ ἐκεῖ πάθη
 25 ἀπώλεσεν (ἐν) αὐτῇ (τῇ) Ἰθάκῃ ὕστερον θαλαττίαν,
 οἶμαι, αἰχμὴν ἐπ' αὐτὸν δούς. λέγει δὲ καὶ τὴν
 Ἀχιλλέως μῆνιν οὐχ ὑπὲρ τῆς τοῦ Βρισεῶς θυγα-
 τρὸς ἐμπεσεῖν τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ κάκεϊνον ὑπὲρ
 Παλαμήδους μηνῖσαι. καὶ ἀποκείσθω μοι ὁ λόγος
 30 οὗτος ἐς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἔργα· δίδειμι γὰρ καὶ 106
 κατὰ ἓνα τοὺς ἥρως ἀπαγγέλλων, ὅσα τοῦ Πρωτε-
 σίλεω περὶ αὐτῶν ἤκουσα.

Φ. Ἦκεις ἐπὶ τὸν ἥδιστον ἐμοὶ τῶν λόγων·
ἵππων γὰρ ἤδη δὴ με καὶ ἀνδρῶν
ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει

καὶ μαντεύομαί τι ἀγαθὸν ἀκούσεσθαι μέγα.

696 Ἀ. Ἀκουε, ξένε· παρέλθοι δέ με, ὦ Πρωτε- 5
σίλεω, μηδέν, μηδὲ ἐκλαθοίμην ὧν ἤκουσά τιнос.

Πρεσβύτατον μὲν τοίνυν τοῦ Ἑλληνικοῦ φησιν III, 1
ἐλθεῖν ἐς Τροίαν τὸν Νηλέως Νέστορα πολέμων
τε πολλῶν γεγυμνασμένον, οὐ ἐφ' ἡλικίας αὐτῷ
ἐπολεμήθησαν, ἀγῶνων τε γυμνικῶν, ἐν οἷς πύγμης 10
καὶ πάλης ἄθλα ἐτίθετο, τακτικὴν τε, ὁπόση ὀπλι-
τῶν τε καὶ ἵππων, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων γινώ-
σκοντα δημαγωγία τε ἐκ μεираκίου συμβεβηκότα, μὰ
Δί' οὐ τῇ κολακευούσῃ τοὺς δῆμους, ἀλλὰ τῇ σω-
φρονιζούσῃ· πράττειν δὲ αὐτὸ ξὺν ὥρᾳ τε καὶ ἡδονῇ 15
τῶν λόγων, ὅθεν καὶ τὰς ἐπιπλήξεις, ἃς ἐποιεῖτο,
μὴ ἀγροίκους, μηδὲ ἀηδεῖς φαίνεσθαι. καὶ ὁπόσα
108 Ὀμήρῳ περὶ αὐτοῦ εἴρηται, ξὺν ἀληθείᾳ φησὶν εἰρη-
σθαι. καὶ μὴν καὶ ὁπόσα ἕτεροι περὶ τῶν τοῦ Γη-
ρυόνοιο βοῶν εἶπον, ὥς ἀφείλοντο αὐτὰς τὸν Ἡρα- 20
κλέα Νηλεύς τε καὶ οἱ Νηλεῖδαι πλὴν Νέστορος,
ἐπαινεῖ ὁ Πρωτεσίλεως ὥς ἀληθῆ καὶ μὴ παρευρη-
μένα· τὸν γὰρ τοι Ἡρακλέα δικαιοσύνης μισθὸν τῷ
Νέστορι δοῦναι τὴν Μεσσήνην, ἐπειδὴ μηδὲν ὧν
οἱ ἀδελφοὶ περὶ τὰς βοῦς ἤμαρτεν. λέγεται δὲ καὶ 25
ἀλῶναι αὐτοῦ ὁ Ἡρακλῆς σωφρονεστάτου τε ὄντος 305
καὶ καλλίστου ἀγαπήσai τε αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν
Ἰλλαν τε καὶ τὸν Ἀβδηρον· οἱ μὲν γὰρ παιδάρια
ἦσαν καὶ κομιδῇ νέοι, Νέστορι δὲ ἐφήβῳ ἤδη ἐντυ-
χεῖν αὐτὸν καὶ ἀρετὴν ἀσκοῦντι, ὁπόση ψυχῆς τε 30
καὶ σώματος, ὅθεν ἀγαπήσai τε καὶ ἀγαπηθῆναι. τό
τοι διομνύναι τὸν Ἡρακλέα οὐπω ξύνηθες τοῖς ἀν-

2 θρώποις ὃν πρῶτόν γε νομίσαι φησὶ τὸν Νέστορα
 καὶ παραδοῦναι τοῖς ἐν Τροίᾳ. γενέσθαι δὲ αὐτῷ 697
 καὶ παῖδα Ἀντίλοχον, ὃν μεσοῦντος ἤδη τοῦ
 πολέμου ἐλθεῖν. νέον μὲν γὰρ εἶναι τὸν Ἀντίλοχον
 5 καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ τῶν πολεμικῶν, ὁπότε ξυνελέγοντο
 εἰς Αὐλίδα, βουλομένῳ δὲ αὐτῷ στρατεύειν οὐ 110
 ξυγχωρῆσαι τὸν πατέρα, τὸν δ', ἐπειδὴ πέμπτον
 ἔτος ἤδη προβεβήκει τῷ πολέμῳ, νεῶς τε ἐπιβάντα
 ἀφικέσθαι καὶ παρελθόντα εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως
 10 σκηνήν, ἐπειδὴ τοῦτον ἐπιτηδειότατον εἶναι τῷ πα-
 τρὶ ἤκουεν, ἱκετεῦσαι τὸν Ἀχιλλέα παραιτήσασθαι
 αὐτὸν τοῦ πατρός, εἴ πως ἀπειθήσαντι μὴ ἄχθοιτο.
 ὁ δὲ ἡσθεὶς τῇ τοῦ Ἀντιλόχου ὥρᾳ καὶ τῆς προ-
 θυμίας ἀγασθεὶς αὐτὸν „οὐπω τὸν πατέρα“, εἶπεν
 15 „ὦ μειράκιον, τὸν σεαυτοῦ γινώσκεις, εἰ μὴ ὑπ'
 αὐτοῦ ἐπαινεθήσεσθαι μᾶλλον οἶει ἔργον φιλότιμόν
 τε καὶ νεανικὸν εἰργασμένος,“ καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὁ
 Ἀχιλλεὺς ταῦτα· ὑπερησθεὶς γὰρ τῷ παιδὶ ὁ Νέ-
 20 στωρ καὶ ἐπ' αὐτῷ φρονήσας ἄγει αὐτὸν παρὰ τὸν
 Ἀγαμέμνονα, ὁ δὲ αὐτίκα ξυγκαλεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς
 καὶ λέγεται ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναι τότε ὁ Νέ-
 στωρ. ξυνελθεῖν μὲν γὰρ αὐτοὺς χαίροντας ἐπὶ τῷ
 25 παῖδι ὅψεσθαι Νέστωρ — οὐδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ
 ἐν Τροίᾳ υἱόν, οὔτε Θρασυμήδη τινὰ οὔτε ἕτερον
 — ἐστάναι δὲ τὸν Ἀντίλοχον ἐρυθριῶντά τε καὶ
 εἰς τὴν γῆν βλέποντα καὶ θαυμαστάς κτήσασθαι τοῦ
 30 κάλλους οὐκ ἐλάττους ἢ Ἀχιλλεὺς ἐκέκτητο. τὸ μὲν 112
 γὰρ ἐκείνου εἶδος ἐκπληκτικόν τε φαίνεσθαι καὶ
 θεῖον, τὸ δὲ τοῦ Ἀντιλόχου τερπνόν τε καὶ ἡμερον
 30 δοκεῖν πᾶσι, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Πρωτεσίλεως οὐδὲ
 ἄλλως ἐκλελησμένους τότε δὴ μάλιστα εἰς ἔννοιαν
 ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι λέγει, συμβαίνοντος ἑαυτῷ τοῦ

98 Ἀντιλόχου τὴν ἡλικίαν τε καὶ τὸ μέγεθος, πολλοῖς
 δὲ αὐτῶν καὶ δάκρυα ἐπελθεῖν φησιν οἷκτῳ τῆς
 ἀμφοῖν ἡλικίας, εὐφημίαις τε χρῆσασθαι τοὺς Ἀχαιοὺς
 εἰς τὸν Νέστορα ἔφ' οἷς εἶπε, διέκειντο γὰρ ὡς παῖ-
 δες πρὸς πατέρα. ἔστι σοι καὶ ἄγαλμα παραγαγεῖν
 τοῦ Νέστορος· ὁ γὰρ Πρωτεσίλεως αὐτὸν ὧδε ἐρ-
 μηνεύει, ὡς φαιδρὸς μὲν αἰεὶ φαίνοιτο καὶ ἐν ὀρμῇ
 μειδιάματος, γενειῶν δὲ σεμνῶς τε καὶ ξυμμέτρως,
 τὰ δὲ ἀμφὶ παλαίστραν αὐτῷ πεπονημένα τὰ ὧτα
 κατηγοροίη καὶ ὁ αὐχὴν ὑπονεάζων ἔτι· καὶ γὰρ δὴ
 καὶ ὀρθὸν εἶναι τὸν Νέστορα καὶ μὴ ἡττώμενον ὑπὸ
 τοῦ γήρως, εἶναι δὲ καὶ μελανόφθαλμον καὶ μὴ
 ἀποκρεμάμενον τὴν ῥίνα, ταυτὶ δὲ ἐν γήρᾳ μόνοι
 ἴσχουσιν, οὓς μὴ ἐπιλείπει τὸ ἐρρωῆσθαι. τὸν δὲ
 Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίον φησι γενέσθαι τῷ
 Νέστορι, δρομικώτερον δὲ καὶ περιεπιτισμένον τὸ
 εἶδος καὶ μὴ φρονοῦντα ἐπὶ τῇ κόμῃ. κἀκεῖνά μοι
 14 Ἀντιλόχου ἐρμηνεύει· φιλιππότατόν τε γενέσθαι
 αὐτὸν καὶ κυνηγετικώτατον καὶ ταῖς τῶν πολέμων
 ἀνοχαῖς ἐπὶ τὰ θηρία χρώμενον· ἀναφοιτᾶν γοῦν εἰς
 τὴν Ἰδην τὸν Ἀντίλοχον ξὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Μυρμι-
 δόσι καὶ ἔφ' ἑαυτοῦ μετὰ Πυλίων τε καὶ Ἀρκάδων,
 οἳ θηρίων ἀγορὰν παρεῖχον τῷ στρατῷ διὰ πλῆθος
 τῶν ἀλισκομένων, τὰ δὲ πολέμια γενναῖόν τε εἶναι
 καὶ πτηνὸν τῷ πόδε καὶ ταχὺν τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις
 κίνησιν, εὐξύνετόν τε τοῖς παραγγελλομένοις χρῆσα-
 σθαι καὶ τὸ ἐπίχαρι μηδὲ ἐν ταῖς μάχαις ἀπολείποντα.
 99 ἀποθανεῖν δὲ οὐχ, ὡς οἱ πολλοὶ ἄδουσιν, ὑπὸ Μέννο-
 νος ἐξ Αἰθιοπίας ἦκοντος· Αἰθίοπα μὲν γὰρ γενέσθαι
 Μέννονα δυναστεύσαντα ἐπὶ τῶν Τρωικῶν ἐν Αἰ-
 θιοπίᾳ, ἔφ' οὗ καὶ τὸ ψάμμινον ὄρος ἀναχωσθῆναι
 λέγεται ὑπὸ τοῦ Νείλου, καὶ θύουσιν αὐτῷ κατὰ

Μερόην καὶ Μέμφιν Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες, ἐπει-
 δὲν ἀκτῖνα πρώτην ὁ ἥλιος ἐκβάλλη, παρ' ἧς τὸ
 ἄγαλμα φωνὴν ἐκρήγνυσιν, ἥ τοὺς θεραπεύοντας
 ἀσπάζεται, Τρῶα δὲ ἕτερον γενέσθαι Μέμνονα νεώ-
 5 τατον τοῦ Τρωικοῦ, ὃν ζῶντος μὲν Ἔκτορος οὐδὲν
 βελτίω δόξαι τῶν ἀμφὶ Διήφοβόν τε καὶ Εὐφορβον,
 ἀποθανόντος δὲ προθυμώτατόν τε καὶ ἀνδρειότατον
 νομισθῆναι, καὶ τὴν Τροίαν ἐς αὐτὸν βλέψαι κακῶς 116
 ἤδη πράττουσαν· οὗτος, ξένε, τὸν καλόν τε καὶ
 10 χρηστὸν Ἀντίλοχον ἀποκτεῖναι λέγεται προασπίζοντα
 τοῦ πατρὸς Νέστορος, ὅτε δὴ τὸν Ἀχιλλέα πυράν
 τε νῆσαι τῷ Ἀντιλόχῳ καὶ πολλὰ ἐς αὐτὴν σφάξαι
 τά τε ὄπλα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μέμνονος ἐπικαῦ-
 σαι αὐτῷ· τὸ γὰρ τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἐπὶ Πατρόκλῳ τε
 15 καὶ Ἀντιλόχῳ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν, ἐπὶ πλέον καὶ
 τοῖς ἀρίστοις νενομίσθαι φησὶν, ὅθεν τεθῆναι μὲν
 ἐφ' ἑαυτῷ ἐνταῦθα, τεθῆναι δὲ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τε καὶ
 Πατρόκλῳ καὶ Ἀντιλόχῳ ἐν Ἰλίῳ. λέγεται δὲ καὶ
 ἐπὶ τῷ Ἔκτορι τεθῆναι ἀγῶνα δρόμου καὶ τόξου καὶ
 20 αἰχμῆς, πάλην δὲ καὶ πυγμὴν μηδένα ἀποδύσασθαι
 Τρώων, τὸ μὲν γὰρ οὐπω ἐρίγνωσκον, τὸ δέ, οἶμαι,
 ἐφοβοῦντο.

IV, 1 Διομήδης καὶ Σθένελος ἡλικίας μὲν ταὐτὸν
 εἶχον, ἥστην δὲ ὁ μὲν Καπανέως, ὁ δὲ Τυδέως, οἵ
 25 λέγονται τειχομαχοῦντες ἀποθανεῖν ὁ μὲν ὑπὸ Θη-
 βαίων, ὁ δέ, οἶμαι, κεραυνωθεὶς. κειμένων δὲ
 ἀτάφων τῶν νεκρῶν τὸν μὲν ὑπὲρ τῶν σωματίων
 ἀγῶνα Ἀθηναῖοι ἤραντο καὶ ἔθαψαν αὐτοὺς νικῶν- 700
 τες, τὸν δὲ περὶ τῶν ψυχῶν οἱ παῖδες ὑπὲρ τῶν
 30 πατέρων ἐνίκησαν, ὅτε ἤβησαν, καὶ τὸ κράτος τῆς 118
 μάχης ἐς Διομήδην τε καὶ Σθένελον ἦλθεν ὥς
 ἀρίστῳ τε καὶ ὁμοίῳ ἄνδρι. Ὅμηρος δὲ οὐκ ἀξιοῖ

σφαῖς τῶν ἴσων· τὸν μὲν γὰρ λέοντί τε εἰκάζει καὶ 2
ποταμῷ γεφύρας ἀπάγοντι καὶ ἀνθρώπων ἔργα, καὶ
γὰρ οὕτως ἐμάχετο, ὃ δ' οἶον θεατῆς τοῦ Διομήδους
ἔστηκε φυγῆς τε ξύμβουλος αὐτῷ γιγνόμενος καὶ
ἄρχων φόβου· καίτοι φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως μὴ 5
ἐλάττω τοῦ Διομήδους ἔργα τὸν Σθένελον μηδὲ
ἐκεῖ δρᾶσαι, φιλίαν μὲν γὰρ σφισιν εἶναι οὐ μείω
ἢ Ἀχιλλεῖ τε καὶ Πατρόκλῳ ἐγένετο, φιλοτιμείσθαι
δὲ οὕτω πρὸς ἀλλήλους ὥς ξὺν ἀθυμίᾳ ἐπανήκειν
ἐκ τῆς μάχης τὸν ἀπολειφθέντα τοῦ ἐτέρου. καὶ τὸ 10
ἔργον δὲ τὸ ἐς Αἰνείαν τε καὶ Πάνδαρον πεπραῆχθαι
αὐτοῖς φησιν ὁμοῦ, τὸν μὲν γὰρ τῷ Αἰνείᾳ προσπε-
σεῖν μεγίστῳ τοῦ Τρωικοῦ ὄντι, τὸν Σθένελον δὲ
τῷ Πανδάρῳ προσαγωνίσασθαι καὶ κρατῆσαι αὐτοῦ,
ἀλλὰ τὸν Ὅμηρον Διομήδει μόνῳ ἐξηρηκέναι ταῦτα 15
ὥσπερ ἐπιλαθόμενον ὦν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα
ὕπὲρ τοῦ Σθενέλου εἶπε· τὸ γὰρ
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν
01 ἀνδρὸς πού ἐστι παραπλήσια τούτοις καὶ ἐν Ἰλίῳ 20
20 πρᾶττοντος· ἔστω σοι κἀκεῖνα περὶ Σθενέλου εἰδέ- 3
ναι, ὥς τεῖχος μὲν οὐδὲν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐξεποιήθη ἐν 305
Τροίᾳ, οὐδὲ ἔστιν, ᾧ ἐφράξαντο ἢ τὰς ναῦς ἢ τὴν
λείαν, ἀλλὰ τειχομαχίας ὥδαί ταῦτα Ὅμηρῳ ἐπε-
νοήθησαν, δι' ἧς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῷ ξυνετέθη. 25
ὁρμὴ μέντοι τειχοποιίας ὁμολογεῖται τὸν Ἀγαμέμ-
νονα ἐσελθεῖν μηνιόντος Ἀχιλλέως, ἥ ᾧ πρῶτον ἀν-
τειρηκέναι τὸν Σθένελον εἰπόντα „ἐγὼ μέντοι ἐπι-
τηδειότερος τείχη καθαιρεῖν ἢ ἐγείρειν“, ἀντειρηκέναι
δὲ καὶ τὸν Διομήδην τῷ τείχει φήσαντα μεγάλων 30
ἀξιοῦσθαι τὸν Ἀχιλλέα, „εἰ ξυγκλείσασμεν ἑαυτοὺς
λοιπόν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος μηνίει.“ Αἴας δὲ λέγεται

ταυρηδὸν ὑποβλέψας τὸν βασιλέα „δείλαιε“, εἰπεῖν
 „τί οὖν αἱ ἀσπίδες“; καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν κοῖλον
 παρητεῖτο Σθένελος οὐ τειχομαχίαν τοῦτο φάσκων
 εἶναι, ἀλλὰ κλοπὴν τῆς μάχης. τὰ μὲν δὴ μάχιμα
 5 ὁμοίῳ ἦσθιν καὶ ἴσου τοῖς Τρωσὶ φόβου ἄξιοι, ἐλεί-
 πετο δὲ τοῦ Διομήδους ὁ Σθένελος ξύνεσίν τε καὶ
 λόγου ἰσχύν καὶ καρτερήσεις, ὁπόσαι ψυχῆς τέ εἰσι
 καὶ σώματος, ὀργῆς τε γὰρ ἦττων ἦν καὶ ὑπέρφρων
 τοῦ ὁμίλου καὶ τραχὺς ἐπιπλήττεσθαι καὶ τὰ ἐς τὴν 122
 10 δίαιταν ἀβρότερον ἢ ἐπὶ στρατοπέδου ἐχρῆν, κατε-
 σκεύαστο, Διομήδει δὲ τάναντία τούτων ἐπράττετο·
 μετρίως τε γὰρ πρὸς τὰς ἐπιπλήξεις εἶχε καὶ ἐκόλαζε
 τὸ ἐξοιδοῦν τῆς ὀργῆς, ὑβρίζειν τε οὐ ξυνεχώρει
 τοῖς πλήθεσιν, οὐδὲ ἀθυμεῖν, αὐτός τε αὐχμῶν
 15 φαίνεσθαι στρατιωτικὸν ἠγεῖτο καὶ τό, ὥς ἔτυχε,
 καθεύδειν ἐπῆναι σιτία τε ἦν αὐτῷ τὰ ἐπιτυχόντα,
 καὶ οὐδὲ οἶνω ἔχαιρεν, εἰ μὴ καθίκοιντο αὐτοῦ οἱ
 πόνοι. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπῆναι μὲν, οὐ μὲν ἔξεπέ- 702
 πληκτό γε, οὐδὲ ἐθεράπευεν, ὥσπερ οἱ πολλοί· καὶ
 20 ἀνέκραγέ ποτε ὁ Πρωτεσίλεως ἐπ’ ἐκείνοις τοῖς
 ἔπεσιν, οἷς ὁ Διομήδης πεποιήται λέγων

μη’ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα

μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ’ ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως.

ταῦτα γὰρ τὸν Ὅμηρον ὥς συστρατιώτην ἔφη εἰρη-
 25 κέναι καὶ οὐχ ὥς ὑποτιθέμενον, ἀλλ’ αὐτὸν ξυγγε-
 γονότα τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τροίᾳ· τὸν γὰρ Διομήδην
 καθάπτεσθαι τοῦ Ἀχιλλέως παρὰ τὴν μῆνιν τρυ-
 φῶντος ἐς τοὺς Ἕλληνας. τὰ δὲ εἶδη ἀμφοῖν τὸν
 μὲν Σθένελον εὐμήκη ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε καὶ
 30 ἀνεστηκότα γλαυκὸν τε καὶ γρυπὸν καὶ οἶον κομῶντα
 ὑπέρουθρόν τε καὶ ἔτοιμον τὸ αἶμα, τὸν Διομήδην 124
 δὲ βεβηκότα τε ἀναγράφει καὶ χαροπὸν καὶ οὐπω

- χρόνον ἐν τῷ Ἰλίῳ, τοῦτον ὁ Φιλοκτήτης Εὐνέῳ
 τῷ Ἰάσονος συνεξήρει τὰς μικρὰς τῶν νήσων Κᾶρας
 ἐξελαύνων, ὑφ' ὧν κατείχοντο, καὶ μισθὸς τῆς
 συμμαχίας αὐτῷ μοῖρα τῆς Δήμνου ἐγένετο, ἣν
 5 "Ακесαν ὁ Φιλοκτήτης ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἐν Δήμνῳ
 3 ἰάθη. ἐκεῖθεν αὐτὸν Διομήδης καὶ Νεοπτόλεμος
 ἐκόντα ἐς Τροίαν ἤγαγον ἰκετεύσαντες ὑπὲρ τοῦ
 Ἑλληνικοῦ καὶ ἀναγνόντες αὐτῷ τὸν ὑπὲρ τῶν
 τόξων χρησμόν, ἐκ Λέσβου, ὡς φασιν, ἦκοντα· χρῆ-
 10 σθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις τοὺς Ἀχαιοὺς
 τῷ τε Δωδωναίῳ καὶ τῷ Πυθικῷ καὶ ὅποσα μαντεῖα
 εὐδόκιμα Βοιωτιά τε ἦν καὶ Φωκικά, Λέσβου δὲ 128
 ὀλίγον ἀπεχούσης τοῦ Ἰλίου στέλλειν ἐς τὸ ἐκεῖ
 μαντεῖον τοὺς Ἕλληνας. ἔχρα δέ, οἶμαι, ἐξ Ὀρφέως,
 15 ἥ κεφαλὴ γὰρ μετὰ τὸ τῶν γυναικῶν ἔργον ἐς Λέ-
 σβον κατασχοῦσα ῥῆγμα τῆς Λέσβου ᾤκησε καὶ ἐν 704
 κοίλῃ τῇ γῇ ἐχρησμάδει. ὅθεν ἐχρῶντό τε αὐτῇ τὰ
 μαντικά Λέσβιοι τε καὶ τὸ ἄλλο πᾶν Αἰολικὸν καὶ
 Ἴωνες Αἰολεῦσι πρόσοικοι, χρησμοὶ δὲ τοῦ μαντείου
 20 τούτου καὶ ἐς Βαβυλῶνα ἀνεπέμποντο, πολλὰ γὰρ
 καὶ ἐς τὸν ἄνω βασιλέα ἡ κεφαλὴ ἦδε, Κύρῳ τε τῷ
 ἀρχαίῳ χρησμὸν ἐντεῦθεν ἐκδοθῆναι λέγεται· „τὰ
 ἐμὰ, ὦ Κῦρε, σά“, καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐρίγνωσκεν,
 ὡς Ὀδρύσας τε καὶ τὴν Εὐρώπην καθέξων, ἐπειδὴ
 25 Ὀρφεὺς ποτε μετὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυνατοῦς γενόμενος
 ἀνὰ τε Ὀδρύσας ἰσχυσεν ἀνὰ τε Ἕλληνας, ὅποσοι
 τελεταῖς ἐθείαζον, ὁ δ', οἶμαι, τὰ ἐαυτοῦ πείσεσθαι
 ἐδήλου τὸν Κῦρον· ἐλάσας γὰρ Κῦρος ὑπὲρ ποτα-
 μὸν Ἴστρον ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας —
 30 τὰ δὲ ἔθνη ταῦτα Σκύθαι — ἀπέθανε τε ὑπὸ
 γυναικός, ἣ τούτων ἤρχε τῶν βαρβάρων καὶ ἀπέ-
 τεμεν ἡ γυνὴ τὴν Κῦρου κεφαλὴν, καθάπερ αἱ

Θοῖται τὴν Ὀρφέως. τοσαῦτα, ξένε, περὶ τοῦ μαν-
 τείου τούτου Πρωτεσίλεώ τε καὶ Λεσβίων ἤκουσα. ἐλ-
 30 θεῖν δὲ ἐς Τροίαν τὸν Φιλοκτῆτην οὔτε νοσοῦντα, οὔτε
 νενοσηκότι ὅμοιον, ἀλλὰ πολὺν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξή-
 κοντα γὰρ πού ἐτη γεγονέναι, σφριγῶντα δὲ παρὰ πολ- 5
 λούς τῶν νέων βλέπειν δεινότατα ἀνθρώπων καὶ
 φθέγγεσθαι βραχυλογώτατα καὶ ὀλίγοις τῶν βουλευ-
 μάτων ξυντίθεσθαι.

Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Μενέλεων οὔτε τὸ VI
 εἶδος ὁμοίω γενέσθαι φησὶν οὔτε τὴν ῥώμην· τὸν 10
 μὲν γὰρ ἐν αὐτουργίᾳ τῶν πολεμικῶν εἶναι μαχό-
 μενόν τε οὐδενὸς τῶν ἀρίστων ἥττον καὶ ὁπόσα ἐς
 βασιλέα ἦκει, πράττοντα, γινώσκειν τε αὐτόν, ἃ
 χορὴ τὸν ἄρχοντα, καὶ ὃ τι ἕτερος γνοιή πείθεσθαι,
 πρέπειν τε τῇ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ καὶ δι' αὐτὸ τὸ 15
 εἶδος, σεμνὸν γὰρ καὶ μεγαλοπρεπῆ φαίνεσθαι καὶ
 οἶον ταῖς Χάρισι θύοντα, τὸν δὲ Μενέλεων μάχε-
 05 σθαι μὲν μετὰ πολλούς τῶν Ἑλλήνων, ἀποχορῆσθαι
 δὲ τῷ ἀδελφῷ πάντα καὶ τυγχάνοντα προθύμου τε
 καὶ εὖνου τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅμως βασκαίνειν αὐτῷ 20 307
 καὶ ὧν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπραττεν ὑπὸ τοῦ ἄρχειν μὲν
 ἐθέλειν αὐτός, μὴ ἀξιουῖσθαι δέ. τὸν γοῦν Ὀρέ-
 στην Ἀθήνησι μὲν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμοῦντα,
 32 ἐπειδὴ τῷ πατρὶ ἐτιμώρησεν, ἐν δὲ τῷ Ἀργεὶ κιν-
 δυνεύοντα, βληθέντα ἂν περιεῖδεν ὑπὸ τῶν Ἀρ- 25
 γείων, εἰ μὴ Ὀρέστης ἐμπесὼν τούτοις μετὰ ξυμ-
 μάχων Φωκέων τοὺς μὲν ἐτρέψατο, τὴν δὲ ἀρχὴν
 τοῦ πατρὸς καὶ ἄκοντος τοῦ Μενέλεω κατεκτήσατο.
 κομᾶν τε τὸν Μενέλεων μαιρακιωδῶς φησιν, ἐπεὶ δὲ
 ἡ Σπάρτη ἐκόμα, ξυγγιγνώσκειν αὐτῷ τοὺς Ἀχαιοὺς 30
 ἐπιχωριάζοντι. οὐδὲ γὰρ τοὺς ἀπ' Εὐβοίας ἤκοντας
 ἐτάθαζον καίτοι γελοίως κομῶντας. διαλεχθῆναι δὲ

αὐτὸν ῥᾶστα ἀνθρώπων φησὶ καὶ βραχυλογώτατα
 ξυγκεραννύοντα ἡδονὴν τῷ λόγῳ.

VII

Κρητὰ Ἰδομενέα ὁ Πρωτεσίλεως οὐκ εἶδεν ἐν
 Ἰλίῳ, ἀλλ' ἐν Αὐλίδι ὄντων πρεσβείαν ἀφικέσθαι
 5 παρ' Ἰδομενέως φησὶν ὑπισχνουμένου τὸ Κρητῶν
 ξυμμαχικόν, εἰ συμμετέχοι τῆς ἀρχῆς τῷ Ἀγαμέμ-
 νονι. τὸν μὲν δὴ Ἀγαμέμνονα σωφρόνως ἀκούσαι
 ταῦτα καὶ παραγαγεῖν τὸν ἥκοντα, τὸν δὲ λαμπρᾷ
 τῇ φωνῇ καὶ φρονιμώδει „ὦ Ἀχαιοί“, φάναι „ἀνὴρ
 10 τὴν Μίνω τοῦ Κρητὸς ἀρχὴν ἔχων δίδωσιν ὑμῖν
 ξυμμάχους ἑκατὸν πόλεις καὶ ὥς τὴν Τροίαν ἐλεῖν 134
 παίζοντας, ἀξιοὶ δὲ ξυντετάχθαι τῷ Ἀγαμέμνονι
 καὶ ἄρχειν ὑμῶν, ὥσπερ οὗτος.“ πρὸς ταῦτα εἰπόν-
 τος τοῦ Ἀγαμέμνονος „ἐγὼ δὲ καὶ πάσης τῆς ἀρχῆς
 1 παραχωρεῖν ἔτοιμος, εἰ βελτίων ἐμοῦ φαίνοιτο“
 παρελθεῖν φησι τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα καὶ διαλε-
 χθῆναι ὧδε· „ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἐδώκαμέν σοι
 τὴν ἡγεμονίαν ὑπὲρ εὐταξίας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ
 μὴ πολλοὺς ἄρχειν, στρατεύομεν δὲ οὐχ ὑπὲρ τοῦ 706
 20 δουλεύειν ἢ σοὶ ἢ ἐτέρῳ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καταδου-
 λώσασθαι Τροίαν, ἣν λάβοιμεν, ὧ θεοί, λαμπρὰ
 καὶ καλὰ ἐργασάμενοι. τοιοῦτοι γὰρ ἐσμὲν τὰς ἀρε-
 τάς, οἷοι Τροίαν μὲν ἐσπουδακότες λαβεῖν, Κρήτην
 δὲ παίζοντες.“

25 Αἴαντα δὲ τὸν Λοκρὸν τὰ μὲν πολέμιά φησι

VIII, 1

κατὰ Διομήδην τε καὶ Σθένελον γεγονέναι, ξυνετὸν
 δὲ ἦττον δόξαι, προσέχειν δὲ οὐδὲν τῷ Ἀγαμέμνονι
 — πατρός τε γὰρ εἶναι Λοκρῶν δυνατωτάτου στρα-
 τιάν τε οὐκ ἀφανῆ ἄγειν — οὐδὲ δουλεύσειν ποτὲ 136
 30 ἐκὼν οὔτ' Ἀτρεΐδαις οὔτε ἄλλῳ οὐδενί, „ἔστ' ἂν
 ἦδε ἀστράπτῃ“ τὴν αἰχμὴν δεικνὺς ταῦτα ἔλεγε
 γοργὸν βλέπων καὶ ἀναχαιτίζων τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ

τῆς γνώμης ἐτοίμου. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἔφασκεν,
 ὅσοι προσεῖχον τῷ Ἀγαμέμνονι, ὑπὲρ τῆς Ἑλένης
 ἦκειν, ἑαυτὸν δὲ ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, δεῖν γὰρ δὴ
 Ἕλληνας ὄντας κρατεῖν βαρβάρων. εἶναι δὲ αὐτῷ
 καὶ χειροῖσιν δράκοντα πεντάπηχυν τὸ μέγεθος, ὃν
 ξυμπίνειν τε καὶ ξυνεῖναι τῷ Αἴαντι καὶ ὀδῶν ἡγεῖ-
 σθαι καὶ ξυνομαρτεῖν, οἷον κύνα. τὴν δὲ Κασάν-
 δραν ἀποσπάσαι μὲν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀθηναῖς ἔδους
 προσκειμένην τῇ θεῷ καὶ ἱκετεύουσαν, οὐ μὲν βιά-
 σασθαί γε, οὐδ' ὑβρίσαι ἐς αὐτήν, ὅποσα οἱ μῦθοι
 ἐς αὐτὸν ψεύδονται, ἀλλ' ἀπαγαγεῖν μὲν ἐς τὴν
 ἑαυτοῦ σκηνὴν, τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα ἰδόντα τὴν
 Κασάνδραν, πρὸς γὰρ τῇ ὥρᾳ καὶ κατέσπεπτο παρὰ
 τῆς τέχνης, ἀλῶναί τε αὐτίκα τῆς κόρης καὶ ἀφελέ-
 σθαι αὐτὴν τὸν Αἴαντα, ἔριδός τε αὐτοῖς ἐν τῷ
 δασμῷ γενομένης ὃ μὲν ἡξίου ἑαυτοῦ εἶναι, ἃ εἶλεν,
 ὃ δὲ οὔτε ἀπεδίδου καὶ ἀσεβῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν
 Ἀθηναῖν ἔφασκε. καθεῖντο δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι λογο-
 ποιοὶ ἐς τὸ Ἑλληνικὸν διὰ τὸ αἰεὶ πρὸς τὸν Αἴαντα
 ἔχθος, τὴν θεὸν πολλὰ καὶ ἄτοπα ἐπισημαίνειν
 ὑπὲρ τῆς κόρης καὶ ἀπολείσθαι τὴν στρατιάν, εἰ μὴ
 ἀπολέσειεν αὐτόν. ὃ δὲ ἐνθυμηθείς, ὅπως Αἴαντα
 μὲν ἀπώλεσεν ἄδικος κρίσις, Παλαμῆδην δὲ οὐδὲν ἢ
 σοφία ὤνησε τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν διαβληθέντα,
 ἀποδρᾶναι νύκτωρ ἐν πορθμείῳ οὐ μεγάλῳ χειμῶνός
 τε καὶ ὥς ἔτυχεν, ὅτε δὴ πλέων εὐθὺ Τήνου τε καὶ
 Ἀνδρου πρὸς Γυραῖς ἀπέθανεν. ἀγγελίας δὲ τοῦ
 πάθους ἐς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐλθούσης ὀλίγους μὲν
 αὐτῶν σίτου ἄψασθαι, πάντας δὲ ὥς ἐπ' ἀνδρὶ
 ἀγαθῷ χεῖρας ἄρασθαι, προσεσχηκότας τε τῇ θα-
 λάττῃ ἀνακαλεῖν αὐτὸν καὶ ὀλοφύρεσθαι καὶ τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἐν ὀργῇ ἔχειν μονονοῦ χερσὶ πράξαντα

τὴν ἀπώλειαν τοῦ Αἴαντος, ἐναγισμάτων τε αὐτὸν
 τυχεῖν, ἃ μήπω ἐπηνέχθη πρότερον μήτε μὴν ὕστε-
 ρον ἀνθρώπῳ τινί, μηδὲ ὁπόσους ναυμαχίαι ἀφανεῖς
 ἔσχον· ἐς γὰρ Λοκρίδα ναῦν, ἣ τὸν Αἴαντα ἦγε,
 5 ξύλα νήσαντες, ὥσπερ ἐς πυρᾶν, ἔσφαξαν μέλανα
 πάντα καὶ στείλαντες αὐτὴν ἰστίοις μέλασι καὶ τοῖς
 ἄλλοις, ὁπόσα ἐς τὸ πλεῖν εὔρηται, ξυνεῖχον πεί-
 σμασιν ἔς τε πνεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἄνεμον, ὃν
 περὶ ὀρθρὸν μάλιστα ἢ Ἰδὴ ἀποστέλλει, ἐπεὶ δὲ
 10 ἡμέρα διεφαίνεται καὶ κατῆι τὸ πνεῦμα, πῦρ ἐς
 κοίλῃν τὴν ναῦν ἐνῆκαν. ἔπλει τε δὴ μετεωρίζουσα 140
 ἐς τὸ πέλαγος, καὶ οὐπω ἡλίου ἀνίσχοντος αὐτὴ τε
 κατεφλέχθη καὶ ὁπόσα τῷ Αἴαντι ἔφερεν.

IX

Χεῖρων αὖτε τὸν ἐν Πηλῷ γενέσθαι μὲν φησιν
 15 ἀνθρώπῳ ὅμοιον, σοφὸν δὲ καὶ λόγους καὶ ἔργα —
 θήρας τε γὰρ ποικίλης ἤπτετο καὶ τὰ πολεμικὰ
 ἐπαίδευε καὶ ἰατροὺς ἀπέφαινε καὶ μουσικοὺς ἤρ-
 μοττε καὶ δικαίους ἐποίει — βιῶναί τε ἐπὶ μήκιστον,
 φοιτῆσαι δὲ αὐτῷ Ἀσκληπιὸν Τελαμῶνά τε καὶ
 20 Πηλέα καὶ Θησέα, θαμίζειν τε καὶ Ἡρακλέα τῷ 108
 Χείρωνι, ὅτε μὴ ἀπάγοιεν αὐτὸν οἱ ἄθλοι. μετα-
 σχεῖν δὲ τῆς τοῦ Χείρωνος ὁμιλίας καὶ αὐτός φησι
 Παλαμῆδει ἅμα καὶ Ἀχιλλεῖ καὶ Αἴαντι.

X,1

Καὶ τὰ τοῦ Παλαμῆδους ὧδε ἀπαγγέλλει·
 25 αὐτομαθῇ ἀφικέσθαι αὐτὸν καὶ σοφίας ἥδη γεγυμνα-
 σμένον καὶ πλείω γινώσκοντα ἢ ὁ Χείρων· πρὸ 142
 γὰρ δὴ Παλαμῆδους ὦραι μὲν οὐπω ἦσαν οὔσαι,
 μηνῶν δὲ οὐπω κύκλος, ἐνιαυτὸς δὲ οὐπω ὄνομα
 ἦν τῷ χρόνῳ, οὐδὲ νόμισμα ἦν, οὐδὲ σταθμὰ καὶ
 30 μέτρα, οὐδὲ ἀριθμεῖν, σοφίας δὲ οὐπω ἔρως, ἐπεὶ
 μήπω ἦν γράμματα. βουλομένου δὲ Χείρωνος ἰατρι-
 κὴν διδάσκειν αὐτὸν „ἐγώ“, ἔφη „ὦ Χείρων,

ἰατρικὴν μὲν ἡδέως οὐκ οὔσαν ἂν εὗρον, εὗρημένην
 δὲ οὐκ ἄξιῳ μανθάνειν, καὶ ἄλλως τὸ ὑπέροσον
 σου τῆς τέχνης ἀπήχθηται μὲν Δί, ἀπήχθηται δὲ 2
 Μοίραις, καὶ διήειν ἂν τὰ Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἐν-
 ταῦθα ἐβέβλητο. ὄντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι 5
 πεπτοὺς εὗρεν οὐ θάθυμον παιδιάν, ἀλλ' ἀγκύνουν
 τε καὶ ἔσω σπουδῆς. τὸν δὲ λόγον, ὃς πολλοῖς τῶν
 ποιητῶν εἴρηται, ὡς στρατεύοι μὲν ἐπὶ Τροίαν ἢ
 Ἑλλάς, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν Ἰθάκῃ μανίαν πλάττειτο
 καὶ πρὸς ἀρότρῳ εἴη βοῦν ἔππῳ ξυμβαλὼν Παλα- 10
 μῆδης τε αὐτὸν ἐλέγξειε τῷ Τηλεμάχῳ οὗ φησιν 309
 ὑγιά εἶναι, προθυμότερα γὰρ δὴ τὸν Ὀδυσσεά ἐς
 Αὐλίδα ἐλθεῖν καὶ ὄνομα ἦδη αὐτοῦ παραδεδόσθαι
 τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ δεινότητι, διενεχθῆναι δὲ αὐτὸν
 τῷ Παλαμῆδαι ἐντεῦθεν· ἔκλειψις ἡλίου ἐν Τροίᾳ 15
 ἐγένετο καὶ ὁ στρατὸς ἄθυμοι ἦσαν λαμβάνοντες
 τὴν διοσημίαν ἐς τὰ μέλλοντα. παρελθὼν οὖν ὁ
 Παλαμῆδης αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ ἡλίου διεξηγήθη καὶ
 ὅτι τῆς σελήνης ὑποτρεχούσης αὐτὸν ἐξαμαυροῦται
 καὶ ἀχλὺν ἔλκει, „κακῶν δὲ εἴ τινα σημαίνοι, ταῦτα 20
 δήπου“ ἔφη „οἱ Τρωῆες πείσονται, οἱ μὲν γὰρ ἀδί-
 κων ἦρξαν, ἡμεῖς δὲ ἀδικούμενοι ἤκομεν. προσήκει
 δὲ καὶ ἀνίσχοντι τῷ Ἠλίῳ εὐχεσθαι πῶλον αὐτῷ
 καταθύσαντας λευκόν τε καὶ ἄνετον.“ ταῦτα τῶν
 Ἀχαιῶν ἐπαινεσάντων, καὶ γὰρ ἦττηντο τῶν τοῦ 25
 Παλαμῆδους λόγων, παρελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς „ἂ μὲν
 χορὴ θύειν“ ἔφη „ἢ ὅ τι εὐχεσθαι ἢ ὅτῳ, Κάλχας
 ἔρεῖ, μαντικῆς γὰρ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ
 καὶ εἴ τις τῶν ἀστρον ἀταξία τε καὶ τάξις, Ζεὺς 30
 οἶδεν, ὑφ' οὗ ταῦτα κενόσμηται τε καὶ εὗρηται, σὺ
 δέ, Παλάμηδες, ἦττον ληρήσεις προσέχων τῇ γῇ
 μᾶλλον ἢ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ σοφιζόμενος.“ ὑπολαβὼν

οὖν ὁ Παλαμήδης „εἰ σοφὸς ἦσθα, ὦ Ὀδυσσεύ“,
 εἶπεν „ξυνῆκας ἄν, ὅτι μηδεὶς ἂν δύναίτο λέγειν
 σοφόν τι περὶ τῶν οὐρανίων μὴ πλείω περὶ τῆς γῆς
 γινώσκων. σὲ δὲ ἀπολελεῖσθαι τούτων οὐκ ἀπιστῶ,
 5 φασὶ γὰρ ὑμῖν τοῖς Ἰθακησίοις μήτε ὥρας μήτε γῆν
 εἶναι.“ ἐκ τούτων ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθεν ὀργῆς 146
 πλέως, Παλαμήδης δὲ ὥς πρὸς βασκαίνοντα ἤδη
 παρασκευάζων ἑαυτόν. ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ ποτε τῶν
 3 Ἀχαιῶν ὄντων γέραντοι μὲν ἔτυχον πετόμεναι τὸν
 10 εἰωθότα αὐταῖς τρόπον, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐς τὸν Πα-
 λαμήδην βλέψας „αἱ γέραντοι“ ἔφη „μαρτύρονται
 τοὺς Ἀχαιοὺς, ὅτι αὐταὶ γράμματα εὗρον, οὐχὶ σύ.“
 καὶ ὁ Παλαμήδης „ἐγὼ γράμματα οὐχ εὗρον“ εἶπεν, 710
 „ἀλλ’ ὑπ’ αὐτῶν εὐρέσθην· πάλαι γὰρ ταῦτα ἐν
 15 Μουσῶν οἴκῳ κείμενα ἔδειτο ἀνδρὸς τοιούτου, θεοὶ
 δὲ τὰ τοιαῦτα δι’ ἀνδρῶν σοφῶν ἀναφαίνουσι. γέ-
 ραντοι μὲν οὖν οὐ μεταποιοῦνται γραμμάτων, ἀλλὰ
 τάξιν ἐπαινοῦσαι πέτονται, πορεύονται γὰρ ἐς Λι-
 βύην ξυνάψουσαι πόλεμον σμικροῖς ἀνθρώποις, σὺ
 20 δ’ οὐδὲν ἂν περὶ τάξεως εἴποις, ἀτακτεῖς γὰρ τὰς
 μάχας.“ αἰτίαν δέ, οἶμαι, ξένη, Ὀδυσσεὺς εἶχεν,
 ὥς, εἴ που Ἑκτορα ἢ Σαρπηδόνα ἢ Αἰνείαν ἴδοι,
 καταλείπων τὴν τάξιν καὶ μεθιστάμενος πρὸς τὰ
 ῥαστώνην ἔχοντα τοῦ πολέμου. μειρακιώδης δὲ ἐπὶ
 25 τῆς ἐκκλησίας δόξας καὶ πρεσβύτερος νέου τοῦ Πα-
 λαμήδους ἠττηθεὶς ἐπετείχιζεν αὐτῷ τὸν Ἀγαμέμ-
 4 νονα ὥς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τοὺς Ἀχαιοὺς μεθιστάντι.
 διενεχθῆναι δὲ πάλιν αὐτοὺς ἐκ τοιούτου φησί·
 λύκοι καταβαίνοντες ἐκ τῆς Ἰδῆς ἐσίνοντο τὰ σκευο- 148
 30 φόρα παιδάρια καὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ περὶ τὰς σκη-
 νάς· ὁ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς ἐκέλευσεν ἀραμένους τόξα
 καὶ ἀκόντια φοιτᾶν ἐς τὴν Ἰδὴν ἐπὶ τοὺς λύκους, ὁ δὲ

Παλαμήδης „ὦ Ὀδυσσεῦ“, ἔφη „τοὺς λύκους ὁ
 Ἀπόλλων προοίμιον λοιμοῦ ποιεῖται καὶ τοξεύει μὲν
 αὐτούς, καθάπερ τοὺς ὀρέας τε καὶ τοὺς κύνας ἐν-
 ταῦθα, πέμπει δὲ πρότερον παρὰ τοὺς νοσήσοντας
 εὐνοίας ἕνεκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ φυλάξασθαι. 5
 εὐχόμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ, τὰ
 μὲν θηρία ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ τόξοις ἐξελεῖν, τὴν
 11 νόσον δὲ ἐς αἶγας, φασί, τρέψαι. καὶ ἡμεῖς δέ, 310
 ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπιμελώμεθα ἡμῶν αὐτῶν, δεῖ
 δὲ τοῖς φυλαττομένοις τὰ λοιμῶδη διαίτης λεπτῆς 10
 καὶ κινήσεων συντόνων. ἰατρικῆς μὲν γὰρ οὐχ ἡψά-
 μην, σοφία δὲ καταληπτὰ ἅπαντα.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα
 τὴν μὲν τῶν κρεῶν ἀγορὰν ἐπέσχε καὶ τὰ στρατιω-
 τικὰ τῶν σιτίων ἐκέλευσε παραιτήσασθαι, τραγήμασι
 δὲ καὶ λαχάνοις ἀγρίοις διῆγε τὸν στρατὸν πειθομέ- 15
 νους αὐτῷ καὶ πᾶν τὸ ἐκ Παλαμήδους θεῖόν τε
 ἡγουμένους καὶ χρησμῶδες· καὶ γὰρ δὴ ὁ λοιμός,
 ὃν προῦλεγεν, ἐνέσκηψε μὲν ἐς τὰς Ἑλλησποντικὰς 150
 πόλεις ἀρξάμενος, φασίν, ἐκ τοῦ Πόντου, προσέ-
 πεσε δὲ καὶ τῷ Ἰλίῳ, τῶν δὲ Ἑλλήνων οὐδενὸς 20
 ἥψατο καίτοι στρατοπεδευόντων ἐν γῇ νοσοῦσῃ.
 πρὸς γὰρ τῇ διαίτῃ καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὥδε
 ἐσοφίσατο· καθελκύσας ἑκατὸν ναῦς ἐνεβίβαζε τὸν
 στρατὸν κατὰ μέρος ἐρέττοντάς τε καὶ ἀμιλλωμένους
 ἀλλήλοισι ἢ ἀκρωτήριον περιβαλεῖν ἢ σκοπέλου ἄψα- 25
 σθαι ἢ προκατάραι τῶν πέλας ἐς λιμένα τινὰ ἢ
 ἀκτὴν, ἔπεισε δὲ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα προθεῖναι
 σφισι τοῦ ταχυναυτεῖν ἄθλα. χαίροντες οὖν ἐγυ-
 μνάζοντο καὶ ξυνιέντες τοῦ ὑγιαίνειν· καὶ γὰρ ἐδί-
 δασκεν αὐτούς, ὅτι τῆς γῆς παρεφθορίας τε καὶ 30
 οὕτως ἐχούσης ἡδίων ἢ θάλαττα καὶ ἀσφαλεστέρα
 ἀναπνεῖν. ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν σοφίας ἀριστεῖα ἔστε-

5 φανούτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀτίμως
 τε ἤγειτο πρᾶττειν καὶ πανουργίας ὅ τι εἶχεν, ἐπὶ
 τὸν Παλαμῆδην ἐστρεφεν. ἐπὶ τούτοις ὁ Πρωτεσί-
 λεως τοιαῦτα ἀπαγγέλλει· τὸν Ἀχιλλεὺς στρατεύοντα
 5 ἐπὶ τὰς νήσους καὶ τὰς ἀκταίας πόλεις αἰτῆσαι τοὺς 712
 Ἀχαιοὺς ξὺν Παλαμῆδει στρατεῦσαι. ἐμάχοντο δὲ ὁ 152
 μὲν Παλαμῆδης γενναίως καὶ σωφρόνως, ὁ δὲ Ἀχιλ-
 λεὺς οὐ καθεκτῶς, ὁ γὰρ θυμὸς ἐξαίρων αὐτὸν ἐς
 ἀταξίαν ἤγεν· ὅθεν ἔχαιρε τῷ Παλαμῆδει ξυνασπί-
 10 ζοντι καὶ ἀπάγοντι μὲν αὐτὸν τῆς φορᾶς, ὑποτιθε-
 μένῳ δέ, ὥς χρὴ μάχεσθαι. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐώκει
 λεοντοκομῶ λέοντα γενναῖον πρᾶύνοντι καὶ ἐγείροντι,
 καὶ οὐδὲ ἐκκλίνων ταῦτα ἔπραττεν, ἀλλὰ καὶ βάλλων
 καὶ φυλαττόμενος βέλη καὶ ἀσπίδα ἀντρεΐδων καὶ
 15 διώκων στίφος. ἐξέπλευσαν μὲν δὴ χαίροντες ἀλλή-
 λους, εἶποντο δὲ αὐτοῖς Μυρμιδόνες τε καὶ οἱ ἐκ
 Φυλακῆς Θετταλοί. ταχθῆναι γὰρ μετὰ ταῦτα τὴν
 ἑαυτοῦ δύναμιν φησιν ὁ Πρωτεσίλεως ὑπ' Ἀχιλλέως
 καὶ Μυρμιδόνας οὕτως ὀνομασθῆναι πάντας Θετ-
 20 ταλοὺς. αἱ μὲν οὖν πόλεις ἠλίσκοντο καὶ εὐδόκιμα
 τοῦ Παλαμῆδους ἔργα ἀπηγγέλλετο ἰσθμῶν διορυχαὶ
 καὶ ποταμοὶ ἐς τὰς πόλεις ἐπιστρεφόμενοι καὶ σταυ-
 ροὶ λιμένων καὶ ἐπιτειχίσματα νυκτομαχία τε ἡ περὶ
 Ἀβυδον, ὁπότε τρωθέντες ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀνεχώρη-
 25 σεν, ὁ Παλαμῆδης δὲ οὐκ ἀπέειπεν, ἀλλὰ πρὶν μέσῃν
 6 ἐστάναι νύκτα, εἶλε τὸ χωρίον. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν
 Τροίᾳ ξυνετίθει λόγους πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ψευ-
 δεῖς μὲν, πιθανοὺς δὲ πρὸς τὸν εὐήθως ἀκούοντα,
 ὥς ἐρῶν μὲν Ἀχιλλεὺς τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς,
 30 μαστροπῷ δὲ τῷ Παλαμῆδει χρῶτο „καὶ ἀφίξονται 154
 μὲν“ ἔφη „μικρὸν ὕστερον σοὶ μὲν βοῦς τε ἀπάγον-
 τες καὶ ἵππους καὶ ἀνδράποδα, ἑαυτοῖς δὲ χρήματα,

οἷς ὑποποιήσονται δῆπου τοὺς δυνατοὺς τῶν Ἑλλή-
 νων ἐπὶ σέ· Ἀχιλλέως μὲν οὖν ἀπέχεσθαι χρὴ καὶ
 γιγνώσκοντας αὐτὸν φυλάττεσθαι, τὸν σοφιστὴν δὲ
 713 ἀποκτεῖναι τοῦτον. εὖρηται δέ μοι κατ' αὐτοῦ τέχνη,
 δι' ἧς μισηθήσεται τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπο- 5
 λείτται ὑπ' αὐτῶν.“ καὶ διεξῆλθεν, ὥς ἡτοίμασται
 αὐτῷ τὰ περὶ τὸν Φρύγα καὶ τὸ χρυσίον τὸ ληφθὲν
 ὑπὸ τῷ Φρυγί, σοφῶς δὲ τούτων ἐπινενοῆσθαι δο- 311
 κούντων καὶ ξυντιθεμένου τῇ ἐπιβουλῇ τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος „ἄγε δὴ, ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „τὸν μὲν 10
 Ἀχιλλέα φύλαττέ μοι περὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐστι
 νῦν, τὸν Παλαμῆδην δὲ ὥς τειχομαχήσονται τῷ Ἰλίῳ
 καὶ μηχανὰς εὖρήσονται μεταπέμπου ἐνταῦθα· ἄνευ
 γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἦκων οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἔσται ἄλω-
 τός, ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ ἥττον σοφῷ.“ ἔδοξε ταῦτα καὶ 15 7
 ἔπλεον οἱ κήρυκες ἐς Λέσβον, ἐαλώκει δὲ οὐπω
 πᾶσα, ἀλλ' ὥδε τὰ περὶ αὐτὴν εἶχεν· πόλις Αἰολίς
 Λυρνησὸς ὠκεῖτο τειχέρης τὴν φύσιν καὶ οὐδὲ
 ἀτείχιστος, ἣ φασὶ τὴν Ὀρφέως προσενεχθῆναι λύραν
 καὶ δοῦναί τινα ἡγῆν ταῖς πέτραις, καὶ μεμούσονται 20
 156 ἔτι καὶ νῦν τῆς Λυρνησοῦ τὰ περὶ τὴν θάλατταν
 ὑπ' ὧδῆς τῶν πετρῶν· ἐνταῦθα προσκαθημένων
 δεκάτην ἡμέραν, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἄλῶναι τὸ χωρίον,
 ἀπήγγειλαν μὲν οἱ κήρυκες τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 ἐδόκει δὲ πείθεσθαι καὶ τὸν μὲν καταμένειν, τὸν 25
 Παλαμῆδην δὲ ἀπιέναι, καὶ ἀπῆλθον ἀλλήλων δα-
 κρύοις ἅμα. ἐπεὶ δὲ κατέπλευσεν ἐς τὸ στρατόπεδον
 καὶ τὰ τῆς στρατιᾶς ἀπήγγειλεν ἀνατιθεὶς ἅπαντα
 Ἀχιλλεῖ, „ὦ βασιλεῦ“, ἔφη „κελεύεις με τειχομα-
 χεῖν τῇ Τροίᾳ; ἐγὼ δὲ μηχανήματα μὲν γενναῖα 30
 714 ἡγοῦμαι τοὺς Αἰακίδας καὶ τὸν Καπανέως τε καὶ
 Τυδέως καὶ τοὺς Λοκροὺς Πάτροκλόν τε δῆπου καὶ

Αἶαντα, εἰ δὲ καὶ ἀψύχων μηχανημάτων δεῖσθε,
 ἥδη ἡγεῖσθε τὴν Τροίαν τό γε ἐπ' ἐμοὶ κεῖσθαι. “
 ἀλλ' ἔφθησαν αὐτὸν αἱ Ὀδυσσέως μηχαναὶ σοφῶς
 ξυντεθεῖσαι καὶ χρυσοῦ μὲν ἦττων ἔδοξε προδότης
 5 τε εἶναι κατεψεύσθη, περιαχθεὶς δὲ τῷ χεῖρε κατελι-
 θώθη βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίων τε καὶ
 Ἰθακησίων, ἣ δὲ ἄλλη Ἑλλὰς οὐδὲ εἴωρα ταῦτα,
 ἀλλὰ καὶ δοκοῦντα ἀδικεῖν ἡγάπα. ὦμὸν καὶ τὸ
 ἐπ' αὐτῷ κήρυγμα· μὴ γὰρ θάπτειν τὸν Παλαμήδην 158
 10 μὴδὲ ὁσιοῦν τῇ γῇ, ἀποθνήσκειν δὲ τὸν ἀνελόμενόν
 τε καὶ θάψαντα. κηρύττοντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμ-
 νονος Αἴας ὁ μέγας ἐπιρρίψας ἑαυτὸν τῷ νεκρῷ
 πολλὰ μὲν δάκρυα περὶ αὐτῷ ἀφῆκεν, ἀναθέμενος
 δὲ αὐτὸν διεξέπαισε τοῦ ὁμίλου γυμνῷ τῷ ξίφει καὶ
 15 ἐτοίμῳ· θάψας οὖν, ὥς εἰκὸς ἦν, τὸν εἰργόμενον
 οὐ προσήει τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ βουλῆς ἢ
 γνώμης ἥπτετο, οὐδὲ ἐξήει ἔτι ἐς τὰς μάχας Ἀχιλ-
 λέως τε ἀφικομένου μετὰ τὴν τῆς Χερσονήσου ἄλω-
 σιν ἄμφω ἐπὶ τῷ Παλαμήδει ἐμήνισαν· ὁ μὲν Αἴας
 20 οὐκ ἐπὶ πολὺ, ὥς γὰρ ἦσθετο τῶν ξυμμάχων κακῶς
 πραττόντων, ἥλγησέ τε καὶ τὴν ὀργὴν μετέθηκεν,
 ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀπεμήκυνε τὴν μῆνιν, ὥδῃν τε γὰρ
 τῆς λύρας τὸν Παλαμήδην ἐπεποίητο καὶ ἦδεν αὐτόν,
 ὅσα τοὺς προτέρους τῶν ἡρώων, ἐδεῖτό τε ὄναρ ἐφί-
 25 στασθαί οἱ σπένδων ἀπὸ κρατῆρος, οὗ Ἑρμῆς ὑπὲρ
 ὀνειρώων πίνει. ἔοικέ τε ὁ ἥρως οὗτος οὐκ Ἀχιλλεῖ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν, οἷς ῥώμης τε καὶ σοφίας
 ἔρως, παρέχειν ἑαυτὸν ζήλου τε καὶ ὥδῆς ἄξιον, ὅ
 τε Πρωτεσίλεως, ἐπειδὴν ἐς μνήμην αὐτοῦ ἀφικώ-
 30 μεθα, ἀστακτὶ δακρύει τὴν τε ἄλλην ἀνδρείαν τοῦ
 ἥρω ἐπαινῶν καὶ τὴν ἐν τῷ θανάτῳ· οὐ γὰρ δὴ
 ἵκετεῦσαι τὸν Παλαμήδην, οὐδὲ οἰκτρόν τι εἶπεῖν 715

160 οὐδὲ ὀδύρασθαι, ἀλλ' εἰπὼν „ἐλεῶ σε, ἀλήθεια, σὺ γὰρ ἐμοῦ προαπόλωλας“ ὑπέσχε τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις οἷον ξυνιείς, ὅτι ἡ δίκη πρὸς αὐτοῦ ἔσται.

Φ. Ἔστι καὶ τὸν Παλαμῆδην ἰδεῖν, ἀμπελουργέ, καθάπερ καὶ τὸν Νέστορα εἶδον καὶ τὸν Σθένελον ἣ 5 9 οὐδὲν περὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ ὁ Πρωτεσίλεως ἐρμηνεύει;

Ἀ. Ὑπάρχει, ξένε, καὶ ὅρα· μέγεθος μὲν τοίνυν 312 αὐτὸν κατὰ Αἴαντα τὸν μείζω γενέσθαι, κάλλος δὲ Ἀχιλλεῖ τε ἀμιλλᾶσθαι καὶ Ἀντιλόχῳ καὶ ἐαυτῷ φησιν ὁ Πρωτεσίλεως καὶ Εὐφύροβῳ τῷ Τρωί, γέ- 10

νεια μὲν γὰρ αὐτῷ ἀπαλὰ ἐκφύεσθαι καὶ ξὺν ἐπαγ- νελίᾳ βοστρύχων, τὴν κόμην δὲ ἐν χρῶ εἶναι, τὰς δὲ ὀφρυῖς ἐλευθέρας τε καὶ ὀρθὰς καὶ ξυμβαλλούσας πρὸς τὴν ῥῖνα τετράγωνόν τε οὖσαν καὶ εὖ βεβη- κυῖαν. τὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν ἐν μὲν ταῖς 15

μάχαις ἄτρεπτόν τε φαίνεσθαι καὶ γοργόν, ἐν δὲ τῇ ἡσυχίᾳ φιλέταιρόν τε καὶ εὐπροσήγορον τὰς βολάς, λέγεται δὲ καὶ μεγίστοις ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς χρή- σασθαι. καὶ μὴν καὶ γυμνόν φησι τὸν Παλαμῆδην μέσα φέρεσθαι βαρέος ἀθλητοῦ καὶ κούφου καὶ 20

162 Εὐφύροβου πλοκάμων τῶν χρυσῶν· αὐχμοῦ δὲ ἐπε- μεμέλητο ὑπὸ τοῦ καθεύδειν τε, ὥς ἔτυχεν, αὐλί- ξεσθαί τε πολλάκις ἐν τῇ ἀκρωνυχίᾳ τῆς Ἰδῆς ἐν σχολῇ τῶν πολεμικῶν· τὴν γὰρ κατάληψιν τῶν με- 25

τεώρων ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων οἱ σοφοὶ ποιοῦνται. ἦγε δὲ ἐς Ἴλιον οὔτε ναῦν οὔτε ἄνδρα, 10

ἀλλ' ἐν πορθμείῳ ξὺν Οἴακι τῷ ἀδελφῷ ἔπλευσε πολλῶν, φασί, βραχιόνων ἀντάξιον ἐαυτὸν ἡγούμενος. οὐδὲ ἀκόλουθος ἦν αὐτῷ οὐδὲ θεράπων 30

716 οὐδὲ Τέκμησά τις ἢ Ἴφις λούουσά τε καὶ στρων- νῦσα τὸ λέχος, ἀλλ' αὐτουργὸς βίος καὶ ἔξω τοῦ

κατεσκευάσθαι. εἰπόντος γοῦν ποτε πρὸς αὐτὸν Ἀχλλέως „ὦ Παλάμηδες, ἀγροικότερος φαίνῃ τοῖς πολλοῖς, ὅτι μὴ πέπασαι τὸν θεραπεύσοντα“ „τί οὖν“, ὦ Ἀχιλλεῦ, ταῦτα;“ ἔφη τὼ χεῖρε προτείνας
 5 ἄμφω. διδόντων δὲ αὐτῷ τῶν Ἀχαιῶν ἐκ δασμοῦ χρήματα καὶ κελευόντων αὐτὸν πλουτεῖν „οὐ λαμβάνω“, ἔφη „κἀγὼ γὰρ ὑμᾶς κελεύω πένεσθαι καὶ οὐ πείθεσθαι“. ἐρομένου δὲ ποτε αὐτὸν Ὀδυσσέως ἐξ ἀστρονομίας ἦκοντα „τί πλέον ἡμῶν ὄρας ἐν τῷ
 10 οὐρανῷ,,; „τοὺς κακοὺς“ εἶπεν. ἀμείνων δ' ἂν ἦν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκδιδάξας, ὅτῳ ποτὲ τῶν τρόπων φανεροὶ οἱ κακοί· οὐ γὰρ ἂν προσήκαντο τὸν Ὀδυσ- 164
 11 σέα ἐπαντλοῦντα αὐτῷ ψευδεῖς οὔτω καὶ πανούργους τέχνας. τὸ δὲ λεγόμενον πῦρ ὑπὸ Ναυπλίου περὶ
 15 κοίλην Εὐβοίαν ἐπὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀρθῆναι ἀληθές τέ φησιν εἶναι καὶ ὑπὲρ Παλαμήδους ἐκ Μοιρῶν πεπραῆχθαι καὶ Ποσειδῶνος, ἴσως, ξένε, μηδὲ βου-
 λομένης τῆς Παλαμήδους ταῦτα ψυχῆς, σοφὸς γὰρ ὢν ξυνεγίγνωσκε πού αὐτοῖς τῆς ἀπάτης. ἔθαψαν
 20 δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεύς τε καὶ Αἴας ἐς τὴν ὁμορον τῇ Τροίᾳ τῶν Αἰολέων ἠπειρον, ὑφ' ὧν καὶ ἱερὸν αὐτῷ τι ἐξωκοδόμηται μάλα ἀρχαῖον καὶ ἄγαλμα Παλαμήδους ἱδρύται γενναῖόν τε καὶ εὖοπλον, καὶ
 25 πόλεις. μαστεύειν δὲ χρὴ τὸ ἱερὸν κατὰ Μήθυμνάν τε καὶ Λεπέτυμνον, ὅρος δὲ τοῦτο ὑψηλὸν ὑπερφαίνεται τῆς Λέσβου.

XI

Τὰ δὲ Ὀδυσσέως οὕτωςι φράζει· γενέσθαι μὲν αὐτὸν ῥητορικώτατον καὶ δεινόν, εἰρωνὰ δὲ
 30 καὶ ἐραστὴν φθόνου καὶ τὸ κακότηδες ἐπαινοῦντα 717·
 κατηγῇ τε αἰὲ καὶ οἶον ἐπεσκεμμένον, τὰ πολέμιά τε δοκοῦντα μᾶλλον γενναῖον ἢ ὄντα, οὐ μὴν ἐπι-

στήμονα ὀπλίσεως ἢ τοῦ τάξαι ναυμαχίας τε καὶ
 166 τειχομαχίας καὶ αἰχμῆς καὶ τόξων ἔλξεως. τὰ δὲ ἔργα
 αὐτοῦ εἶναι πολλὰ μὲν, οὐ μὲν θαυμάσαι ἄξια πλὴν
 ἑνός, τοῦ ἐς τὸν ἵππον τὸν κοῖλον, οὗ τέκτων μὲν
 Ἐπειὸς σὺν Ἀθηνᾶ ἐγένετο, Ὀδυσσεὺς δὲ εὗρετῆς, 5
 καὶ ἐν αὐτῷ δὲ λέγεται τῷ λόγῳ θαρσαλεώτερος
 ὀφθῆναι τοῦ πλήρωματος. ἐς Ἴλιον μὲν οὖν παρη- 313
 βηκῶς ἦλθεν, ἐς Ἰθάκην δὲ γεγηρακῶς· μακροτέρῃ
 γὰρ ἐχρήσατο τῇ ἄλλῃ διὰ τὸν πόλεμον, ὅς πρὸς
 τοὺς Κίκονας αὐτῷ διεπολεμήθη· κατατρέχοντι τὰ 10
 ἐπὶ θαλάττῃ τοῦ Ἰσμάρου. τὰ γὰρ Πολυφῆμον καὶ
 Ἀντιφάτου καὶ Σκύλλης καὶ τὰ ἐν Αἴδου καὶ ὀπόσα
 αἱ Σειρῆνες ἦδον, οὐδὲ ἀκούειν ξυγχωρεῖ ὁ Πρω-
 τεσίλεως, ἀλλ' ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὥσθι καὶ
 παραιτεῖσθαι αὐτὰ οὐχ ὥς οὐ πλέα ἡδονῆς καὶ ψυ- 15
 χαγωγῆσαι ἱκανά, ἀλλ' ὥς ἀπίθανά τε καὶ παρευρη-
 μένα, καὶ τὴν νῆσον δὲ τὴν Ὠγυγίαν καὶ τὴν Αἰαίαν
 καὶ ὥς ἦρων αὐτοῦ αἱ θεαί, παραπλεῖν κελεύει καὶ
 μὴ προσορμίζεσθαι τοῖς μύθοις· ἔξωρόν τε γὰρ τῶν
 ἐρωτικῶν εἶναι τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ ὑπόσιμον καὶ οὐ 20
 μέγαν καὶ πεπλανημένον τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὰς
 718 ἐννοίας τε καὶ ὑπονοίας. ἐνθυμουμένῳ γὰρ ἔφκει,
 τοῦτο δὲ ἄχαρι ἐς τὰ ἐρωτικά. οἷος μὲν δὴ οἶον καὶ
 ὥς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Πα-
 168 λαμῆδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου 25
 διδάσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν θρηῆνον τὸν
 παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὅποτε Εὐριπίδης ἐν Παλα-
 μήδους μέλεσιν

ἐκάνετε, φησὶν, ἐκάνετε τὸν πάνσοφον, ὃ Δαναοί,
 τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν 30
 καὶ τὰ ἐφεξῆς μᾶλλον, ἐν οἷς φησι [καὶ] ὅτι πεισθέν-
 τες ἀνθρώπῳ δεινῷ καὶ ἀναιδεῖ ταῦτα δρᾶσαι.

II, 1 Αἶαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος ἐκάλουν οἱ
 Ἀχαιοὶ μέγαν οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, οὐδ' ἐπειδὴ
 μείων ὁ ἕτερος, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραττε, καὶ ἐποιοῦντο
 αὐτὸν ξύμβολον τοῦ πολέμου ἀγαθὸν ἐκ πατρῷου
 5 ἔργου· τὸν γὰρ Λαομέδοντα τὸν Ἡρακλέα ἀπατή-
 σαντα μετήλθε ξὺν Ἡρακλεῖ ὁ Τελαμῶν καὶ αὐτῷ
 Ἰλῖω εἶλεν. ἔχαιρον μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἀόπλῳ, πελώ-
 ριος γὰρ τις ἦν καὶ ὑπὲρ τὴν στρατιὰν πᾶσαν καὶ
 φρόνημα αἰῶν εὐνήμιόν τε καὶ σῶφρον, ὠπλισμένον
 10 δὲ ἐξεκρέμαντο μετέωρόν τε βαίνοντος ἐπὶ τοὺς
 Τρῶας καὶ τὴν ἀσπίδα εὖ μεταχειριζομένου τοσαύ- 170
 τὴν οὖσαν βλέποντός τε χαροποῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς
 ὑπὸ τὴν κόρυν, οἷον οἱ λέοντες ἐν ἀναβολῇ τοῦ 719
 ὀρμῆσαι, τὰς μάχας δὲ πρὸς τοὺς ἀρίστους ἐποιεῖτο
 15 Λυκίους μὲν καὶ Μυσοὺς καὶ Παίονας ἀριθμοῦ φά-
 σκων ἕνεκα ἐς Τροίαν ἦκειν, τοὺς δὲ τούτων ἡγε-
 μόνας ἀξιωμαχοὺς τε ἡγούμενος καὶ οἷους ἀποκτεί-
 ναντι μὲν ὄνομα δοῦναι, τρωθέντι δὲ οὐκ ἄδοξον
 τραῦμα, πολέμιόν τε ἐλὼν ἀπείχετο τῶν ὀπλων· τὸ
 20 μὲν γὰρ ἀποκτείνειν ἀνδρὸς εἶναι, τὸ δὲ σκυλεύειν
 λωποδύτου μᾶλλον. ἀκόλαστον δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὑβρι-
 στικὸν ἐφθέγγετο ἂν οὐδεὶς ἐν ἐπηκόῳ τοῦ Αἴαντος,
 οὐδὲ ὁπόσοις ἦν διαφορὰ πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ
 θάκων ὑπανίσταντο αὐτῷ καὶ ὁδῶν ὑπεξίσταντο
 25 οὐχ οἱ πολλοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς εὐδοκίμου
 μοίρας. πρὸς δὲ Ἀχιλλέα φιλία ἦν αὐτῷ καὶ βα-
 σκαίνειν ἀλλήλοις οὔτε ἐβούλουντο οὔτε ἐπεφύκεσαν,
 τὰς τε λύπας, ὁπόσαι περὶ τὸν Ἀχιλλέα, εἰ καὶ μὴ
 μικρῶν ἕνεκεν ἐγίγνοντο, πάσας ἐπράυνε τὰς μὲν
 30 ὥς ἂν ξυναλγῶν τις, τὰς δ' οἷον ἐπιπλήττων, καθη-
 14 μένων τε ὁμοῦ καὶ βαδιζόντων ἐπεστρέφετο ἢ Ἑλλὰς
 ἐς ἄνδρε ὀρῶσα, οἷω μετὰ Ἡρακλέα οὐπω ἐγενέ-

σθην. τὸν μὲν γε Αἴαντα καὶ τρόφιμον τοῦ Ἡρα-
 172 κλέους εἶναι ἔφασαν καὶ βρέφος ὄντα ἐνελιηθῆναι
 τῇ λεοντῇ τοῦ ἥρωος, ὅτε ἀνασχὼν αὐτὸν τῷ Διὶ
 ἀνάλωτον ἦται γενέσθαι κατὰ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος,
 αἰτός τε εὐξαμένῳ ἀφίκετο φέρων ἐκ Διὸς τῷ μὲν 5
 παιδὶ ὄνομα, ταῖς δὲ εὐχαῖς νεῦμα. δῆλόν τε ἦν 2
 καὶ ἀπλῶς βλέψαντι μὴ ἀθεεὶ φῦναι διὰ τε τὴν ὥραν
 διὰ τε τὴν ῥώμην τοῦ εἶδους, ὅθεν ὁ Πρωτεσίλεως
 ἄγαλμα πολέμου καλεῖ αὐτόν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος
 „καὶ μὲν κατεπαλαίσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ὁ μέγας 1
 οὔτος καὶ θεῖος“ „εἰ Κύνκλωπες“ ἔφη „ἐγεγόνεισαν
 καὶ ἀληθὴς ἦν ὁ περὶ αὐτῶν μῦθος, μᾶλλον ἂν τῷ
 Πολυφῆμῳ διεπάλαισεν Ὀδυσσεὺς ἢ τῷ Αἴαντι.“
 ἤκουσα τοῦ Πρωτεσίλεω, ξένε, κακεῖνα περὶ τοῦ
 220 ἥρωος τούτου, ὥς ἄρ' ἐκόμα ποταμῷ Ἰλισσῷ τῷ Ἀθή- 15
 νησι καὶ ἡγάπων αὐτὸν οἱ ἐν Τροίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ
 ἡγεμόνα ἡγοῦντο καὶ ὅ τι εἶποι, ἔπραττον ἡττίκιζέ
 τε, ἅτε, οἶμαι, Σαλαμῖνα οἰκῶν, ἦν Ἀθηναῖοι δῆμον
 πεποιοῦνται, παῖδά τε αὐτῷ γενόμενον, ὃν Εὐρυ-
 σάκην οἱ Ἀχαιοὶ ἐκάλουν, τὴν τε ἄλλην ἔτρεφε 2
 τροφήν, ἦν Ἀθηναῖοι ἐπαινοῦσι καὶ ὅτε Ἀθήνησιν
 οἱ παῖδες ἐν μηνὶ ἀνθεστηριῶνι στεφανοῦνται τῶν
 ἀνθέων τρίτῳ ἀπὸ γενεᾶς ἔτει, κρατῆράς τε τοὺς
 174 ἐκεῖθεν ἐστήσατο καὶ ἔθυσεν, ὅσα Ἀθηναίοις ἐν 5
 νόμῳ, μεμνήσθαι δὲ καὶ αὐτὸν ἔφασκε τουτωνὶ 25
 τῶν Διονυσίων κατὰ Θησέα. ὁ δὲ τοῦ θανάτου
 λόγος, ὃν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀποσφαγεῖς ἀπέθανεν, ἀληθὴς
 μὲν, ἐλεεινὸς δὲ καὶ Ὀδυσσεὶ τάχα, τά τε ἐν Ἀΐδου
 μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ

30

ἐκεῖ μὲν οὐ φησιν εἰρησθαι τῷ Ὀδυσσεῖ, μὴ γὰρ
 καταβῆναι αὐτὸν ζῶντα, πάντως δὲ εἰρησθαί που.

πιθανὸν γὰρ πού παθεῖν τι καὶ τὸν Ὀδυσσεά καὶ
ἀπεύξασθαι τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἐλέω τοιοῦδε ἀνδρὸς
ἐπ' αὐτῇ ἀποθανόντος. ἐπαινῶν δὲ ὁ Πρωτεσίλεως
τοῦ Ὀμήρου ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸ ἐπ'
5 αὐτῷ ἔπος, ἐν ᾧ φησι

παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν

καὶ γὰρ τῶν Ἀχαιῶν ἀφείλε τὴν ἄδικον κρίσιν καὶ
δικαστὰς ἐκάθισεν, οὓς εἰκὸς ἦν καταψηφίσασθαι
τοῦ Αἴαντος, συγγενὲς γὰρ φόβῳ μῖσος. μανέντα 721

10 δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Τρῶες ἔδεισαν πλείω ἢ εἰώθεσαν,
μὴ προσβαλὼν τῷ τείχει ῥήξῃ αὐτό, καὶ ἠΰχοντο
Ποσειδῶνί τε καὶ Ἀπόλλωνι, ἐπειδὴ ἐς τὸ τεῖχος
ἐθήτευσαν, προβεβλήσθαι τῶν περγάμων τοῦ ἄστεος
καὶ σχεῖν τὸν Αἴαντα, εἰ τῶν ἐπάλξεων ἅπτοιτο, οἱ 176

15 δὲ Ἕλληνες οὐκ ἐπαύοντο ἀγαπῶντες αὐτόν, ἀλλὰ
πένθος τε τὴν τοῦ Αἴαντος μανίαν ἐποιοῦντο καὶ τὰ
μαντεῖα δὲ ἰκέτενον χρῆσαι, πῶς ἂν μεταβάλοιτο καὶ
ἐς νοῦν ἔλθοι, ἐπεὶ δὲ ἀποθανόντα εἶδον καὶ περὶ
τῷ ξίφει κείμενον, ὥμωξαν μὲν οὕτως ἀθρόον, ὥς

315 20 ἀνήκοοι γενέσθαι μηδὲ τῷ Ἰλίῳ, προὔθεντο δὲ Ἀθη-
ναῖοι τὸ σῶμα καὶ Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἡγό-
ρευσεν, ᾧ νομίζουσι τιμᾶν Ἀθήνησι τοὺς ἐκ τῶν
πολεμίων τελευτῶντας. ἔργον ἐνταῦθα εὐδόκιμον
τοῦ Ὀδυσσεώς ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε· προκειμένῳ γὰρ

25 τῷ Αἴαντι τὰ ὄπλα ἐπενεγκῶν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ δακρύ-
σας, „θάπτου τοι“ ἔφη „ἐν οἷς ἡγάπησας καὶ τὴν νίκην
τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἔχε μηδὲν ἐς μῆνιν βαλόμενος.“ ἐπαι-
νούντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ὀδυσσεά ἐπῆναι μὲν καὶ ὁ
Τεῦκρος, τὰ δὲ ὄπλα παρητεῖτο, μὴ γὰρ ὅσια εἶναι ἐν-

30 τάφια τὰ τοῦ θανάτου αἷτια. ἔθαψαν δὲ αὐτὸν κατα-
θέμενοι ἐς τὴν γῆν τὸ σῶμα ἐξηγουμένου Κάλχαντος,
ὥς οὐχ ὅτιοι πυρὶ θάπτεσθαι οἱ ἑαυτοὺς ἀποκτείναντες.

78 Τὸν δὲ Τεῦκρον νέον μὲν ἡγοῦ, μέγεθος δὲ
καὶ εἶδος καὶ ῥώμην ἐν τοῖς μέσοις τῶν Ἀχαιῶν ἔχειν.

Φ. Τὰ δὲ τῶν Τρώων γιννώσκει ὁ Πρωτεσίλεως,
ἀμπελουργέ, ἢ οὐκ ἄξιό μνημονεύειν αὐτῶν, ὥς μὴ
ἄξιοι σπουδῆς φαίνονται;

Ἀ. Οὐκ ἔστι, ξένε, τὸ τοῦ Πρωτεσίλεω τοιοῦ-
τον, ἄπεστι γὰρ αὐτοῦ φθόνος. ἀπαγγέλλει δὲ δὴ καὶ
τὰ τῶν Τρώων ἐσπουδακυνία τῇ γνώμῃ, φησὶ γὰρ
κακείνους πολὺν πεποιῆσθαι λόγον ἀρετῆς. δίδωμι
δέ σοι πρὸ τοῦ Ἀχιλλείου λόγου ταῦτα, εἰ γὰρ μετ' 10
ἐκεῖνον λέγοιτο, οὐ θαυμαστὰ εἶναι δόξει.

22 Ἐπαινῶν τοίνυν τὸν Ἑκτορα ὁ Πρωτεσίλεως XII b
ἐπαινεῖ καὶ τὸν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῷ λόγον· ἄριστα γὰρ
τὸν Ὀμηρον τάς τε ἡνιοχῆσεις αὐτοῦ διελθεῖν καὶ
τὰς μάχας καὶ τὰς βουλάς καὶ τὸ μὴ ἐπ' ἄλλῳ, ἀλλ' 15
ἐπ' αὐτῷ εἶναι τὴν Τροίαν, καὶ ὅποσα δὲ κομπάζει
80 ἐν τῇ τοῦ Ὀμήρου ποιήσει ὁ Ἑκτωρ ἀπειλῶν τοῖς
Ἀχαιοῖς τὸ ἐπὶ τὰς ναῦς πῦρ, πάνυ φησὶν εἰκέναι
τῇ φορᾷ τοῦ ἥρω, πολλὰ γὰρ τοιαῦτα λέγειν αὐτὸν
ἐν ταῖς μάχαις, ἐκπληκτικώτατα δὲ ἀνθρώπων βλέψαι 20
καὶ φθέγγασθαι μέγα. εἶναι δὲ τοῦ μὲν Τελαμωνίου
μείω, κακίω δὲ οὐδὲν τὰς μάχας, ἐν αἷς ἐνδείκνυ-
σθαί τι αὐτὸν καὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως θερμότητος.
διεβέβλητο δὲ πρὸς τὸν Πάριον ὥς δειλὸν καὶ ἥττω
τοῦ κοσμεῖσθαι· τό τοι κομᾶν καίτοι σπουδαζόμενον 25
βασιλεῦσί τε καὶ βασιλέων παισὶν ἀνάξιον ἑαυτοῦ
δι' ἐκεῖνον ἡγεῖτο. τὰ δὲ ὦτα κατεαγῶς ἦν οὐχ ὑπὸ
πάλης, τουτὶ γὰρ, ὥς ἔφην, οὗτ' αὐτὸς ἐγίνωσκεν
οὔθ' οἱ βάρβαροι, ἀλλὰ ταύροις ἀντήριξε καὶ τὸ
συμπλέκεσθαι τοῖς θηρίοις τούτοις πολεμικὸν ἡγεῖτο· 30
παλαίοντος μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ἦν, ὁ δὲ τοῦτο μὲν
ἡγνόει πράττων, τὸ δὲ ὑφίστασθαι μυκωμένους καὶ

θαρσεῖν τὰς αἰχμὰς τῶν κεράτων καὶ ἀπαυχενίσαι
 ταῦρον καὶ τρωθεῖς ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀπειπεῖν ὑπὲρ
 μελέτης τῶν πολεμικῶν ἦσκει. τὸ μὲν δὴ ἄγαλμα τὸ
 ἐν Ἰλίῳ νέον τὸν Ἑκτορα καὶ μεираκιώδη φέρει, ὃ
 5 Πρωτεσίλεως δὲ γενέσθαι μὲν αὐτὸν καὶ κείνου ἡδῖω
 φησὶ καὶ μεῖζω, ἀποθανεῖν δὲ τριακοντούτην ἰσως,
 οὐ μὴν φεύγοντα ἢ παρεικότα τὰς χεῖρας, ταυτὶ γὰρ
 συκοφαντεῖσθαι τὸν Ἑκτορα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ
 καστερῶς ἀγωνισάμενον καὶ μόνον τῶν Τρώων κα-
 10 ταμεῖναντα ἔξω τοῦ τείχους πεσεῖν ὁπὲ τῆς μάχης, 723
 ἀποθανόντα δὲ ἐλχθῆναι μὲν ἀνηρτημένον τοῦ ἄρ-
 ματος, ἀποδοθῆναι δέ, ὥς Ὀμήρῳ εἴρηται.

XIII Αἰνεῖαν δὲ μάχεσθαι μὲν τούτου ἥττον, συνέ-
 σει δὲ περιεῖναι τῶν Τρώων, ἀξιοῦσθαι δὲ τῶν
 15 αὐτῶν Ἑκτορι, τὰ δὲ τῶν θεῶν εὖ εἰδέναι, ἃ δὴ
 ἐπέπρωτο αὐτῷ Τροίας ἀλούσης, ἐκπλήττεσθαι δὲ ὑπ'
 οὐδενὸς φόβου, τὸ γὰρ ἔννουν τε καὶ λελογισμένον
 ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν. ἐκάλουν δὲ
 οἱ Ἀχαιοὶ τὸν μὲν Ἑκτορα χεῖρα τῶν Τρώων, τὸν δὲ
 20 Αἰνεῖαν νοῦν, καὶ πλείω παρέχειν αὐτοῖς πράγματα
 Αἰνεῖαν σωφρονοῦντα ἢ μεμνηνότα Ἑκτορα. ἦστην
 δὲ ἰσῆλικές τε καὶ ἰσομήκεις. τὸ δὲ εἶδος τοῦ Αἰ-
 νείου φαειρὸν μὲν ἥττον ἐφαίνετο, καθεστηκότι δὲ
 ἐώκει μᾶλλον ἐκόμα τε ἀνεπαχθῶς, οὐ γὰρ ἦσκει
 25 τὴν κόμην οὐδὲ ὑπέκειτο αὐτῇ, ἀλλὰ μόνην τὴν
 ἀρετὴν ἐποιεῖτο κόσμημα. σφοδρὸν δὲ οὕτω τι ἔβλε-
 πεν, ὥστε ἀποχρῶν εἶναί οἱ πρὸς τοὺς ἀτακτοῦντας
 καὶ αὐτὸ τὸ βλέψαι.

XIV Σαρπηδόνα δὲ Λυκία μὲν ἦνεγκε, Τροία δὲ 184
 30 ἦρεν, ἣν μὲν γὰρ κατὰ τὸν Αἰνεῖαν τὰς μάχας, ἥγε
 δὲ Λυκίους ξύμπαντας καὶ ἀρίστῳ ἄνδρε Γλαῦκόν
 τε καὶ Πάνδαρον, ἣν δὲ αὐτοῖν ὃ μὲν ὀπλιτεύειν

εὐδόκιμος, ὁ δὲ Πάνδαρος τὸν Ἀπόλλω τὸν Λύκιον
ἐπιστάντα οἱ μαιρακίῳ ἐτι κοινωνῆσαι ἔφη τοῦ το-
ξεύειν, καὶ ἠΰχετο αἰεὶ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτε τοῦ τόξου
ἐπὶ μεγάλῳ ἄπτοιτο καὶ πανστρατιᾷ δὲ ὁ Πρωτεσί-
λεως ἀπαντῆσαί φησι τῷ Σαρπηδόνι τοὺς Τρῶας, 5
πρὸς γὰρ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ εἶδει θείῳ τε καὶ γεν-
ναίῳ ὄντι ἀνῆρτητο τοὺς Τρῶας καὶ τῷ λόγῳ τῷ
724 περὶ τοῦ γένους· ἀπὸ Διὸς μὲν γὰρ Αἰακίδας τε
ἄδεδθαι καὶ Δαρδανίδας καὶ τοὺς Ταντάλουν, τὸ δὲ
αὐτοῦ Διὸς γεγονέναι μόνῳ τῶν ὑπὲρ Τροίας τε καὶ 10
ἐπὶ Τροίαν ἐλθόντων ἐκείνῳ ὑπάρξαι, τουτὶ δὲ καὶ
τὸν Ἡρακλέα μεῖζω ποιῆσαι καὶ θαυμασιώτερον τοῖς
ἀνθρώποις. ἀποθανεῖν δέ, ὡς Ὀμήρῳ εἴρηται, καὶ
εἶναι ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα ἔτη καὶ τάφου ἐν Λυκίᾳ
τυχεῖν, ἐς ὃν παρέπεμψαν οἱ Λύκιοι δεικνύντες τὸν 15
νεκρὸν τοῖς ἔθνεσι, δι' ὧν ἦγετο. ἐσκεύαστο δὲ
186 ἀρώμασι καὶ ἐώκει καθεύδοντι, ὅθεν οἱ ποιηταὶ
πομπῇ φασιν αὐτὸν τῷ Ἴπνῳ χρήσασθαι.

Ἄ. Ἀκουε καὶ τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος, 20
εἰ μὴ ἄχθῃ αὐτῷ σφόδρα.

Φ. Ἀχθομαι μὲν, οὐ χεῖρον δὲ ἀκούσαι.

Ἄ. Φησὶ τοίνυν τὸν Ἀλέξανδρον Τρωσὶ μὲν
ἀπηχθῆσθαι πᾶσι, κακὸν δ' οὐκ εἶναι τὰ πολέμια, τὸ
δὲ εἶδος ἡδιστον ἐπίχαρὶν τε τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἦθος,
ἅτε τῇ Πελοποννήσῳ ἐπιμίζαντα, μάχεσθαι δὲ πάντας 25
τρόπους καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὁπόση τόξων, μὴ λείπεσθαι
τοῦ Πανδάρου. καὶ πλεῦσαι μὲν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔφηβον,
ὅτε δὴ ξένον τοῦ Μενέλεω γενέσθαι αὐτὸν καὶ τὴν
Ἑλένην ἐλεῖν τῷ εἶδει, ἀποθανεῖν δὲ οὐπω τριακον-
τούτην. γάνυσθαι δὲ τῷ ἑαυτοῦ κάλλει καὶ περι-
βλέπεσθαι μὲν ὑφ' ἐτέρων, περιβλέπειν δὲ καὶ
ἑαυτόν, ὅθεν χαριέστατα ὁ ἥρωες ἐς αὐτὸν παίζει.

τοῦτον γὰρ τὸν ταῷ, χαίρει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τῇ
 ἄνθῃ καὶ τῇ ὥρᾳ τοῦ ὄρνιθος, ἰδὼν ποτε ὑπερ-
 νεστηκότα καὶ περιβεβλημένον τὰ πτερὰ περιβλέποντά 188
 τε αὐτὰ καὶ καθαίροντα, ἔστι δ' ἅ καὶ διατιθέντα,
 5 ἢν', ὥσπερ οἱ τῶν λίθων ὄρμοι, κεκοσμημένα φαίνοι-
 το, „ἰδού“, ἔφη „οὗ πρῶν ἐμνημονεύομεν, Πάρις
 317 ὁ τοῦ Πριάμου“. ἐμοῦ δὲ ἐρομένου αὐτὸν „τί ἔοικεν
 ὁ ταῷ τῷ Πάριδι;“ „τὸ φίλαυτον“ εἶπεν. καὶ γὰρ
 δὴ ἀκκείνος κόσμου ἔνεκεν περιήθρει μὲν ἑαυτόν, 725
 10 περιεσκόπει δὲ τὰ ὄπλα. δορὰς δὲ παρδάλεων ἐνῆπτο
 τοῖς ὤμοις, ἀνχμὸν δὲ προσιζάνειν ταῖς κόμαις οὐδὲ
 ὁπότε μάχοιτο, ἡνείχετο, ἔστιλβε δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας
 τῶν χειρῶν, καὶ ὑπόγρυπος ἦν καὶ λευκὸς καὶ τὸ ὄμμα
 ἐγέγραπτο, ἡ δὲ ἑτέρα ὄφρυς ὑπερῆρε τοῦ ὄμματος.
 XVI 15 Ἐλενος δὲ καὶ Δηίφοβος καὶ Πολυδάμας
 ξυνέβαινον μὲν ἀλλήλοις τὰς μάχας καὶ ταῦτον
 ἐφέροντο τῆς ῥώμης, εὐδόκιμοι δὲ τὰς συμβουλίας
 ἦσαν, ὁ δὲ Ἐλενος καὶ μαντικῆς ἥπτετο ἴσα τῷ
 Κάλχαντι.
 XVII 20 Περὶ δὲ Εὐφόρβου τοῦ Πάνθου καὶ ὥς γένοιτό
 τις ἐν Τροίᾳ Εὐφορβος καὶ ἀποθάνει ὑπὸ τοῦ Μενέ-
 λεω, τὸν Πυθαγόρου, οἶμαι, τοῦ Σαμίου λόγον 190
 ἤκουσας· ἔλεγε γὰρ δὴ ὁ Πυθαγόρας Εὐφορβος
 γεγυῖναι μεταφῦναι τε Ἴων μὲν ἐκ Τρωός, σοφὸς
 25 δὲ ἐκ πολεμικοῦ, κεκολασμένος δὲ ἐκ τρυφῶντος,
 τὴν τε κόμην, ἣν σοφὸς γενόμενος ἐκόσμηε τῷ ἀνχμῷ,
 χρυσῆν ἐν Τροίᾳ ἐποιεῖτο, ὁπότε ἦν Εὐφορβος.
 ὁ δὲ Πρωτεσίλεως τὸν Εὐφορβὸν ἥλικα ἑαυτοῦ ἡγεῖ-
 ται καὶ ἐλεεῖ καὶ ὁμολογεῖ τὸν Πάτροκλον ὑπ' αὐτοῦ
 30 τρωθέντα παραδοθῆναι τῷ Ἐκτορι, εἰ δὲ ἐς ἄνδρας
 ἦλθεν, οὐδὲν ἂν φησιν αὐτὸν κακίῳ νομισθῆναι
 τοῦ Ἐκτορος. τὴν μὲν γε ὥραν αὐτοῦ καὶ τοὺς

Ἀχαιοὺς φησι θέλγειν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν ἀγάλατι, ὁπότε μάλιστα ἑαυτοῦ ὁ Ἀπόλλων ἀνερσεκόμης τε καὶ ἄβροδός φαίνοιτο.

Ταῦτα, ξένε, περὶ τῶν Τρώων δίεισιν ὁ θεὸς τε καὶ ἀγαθὸς ἦρως. λοιπὸν δ' ἡμῖν ἴσως τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἀποτελέσαι λόγον, εἰ μὴ ἀπείρηκας πρὸς τὸ μῆκος.

Φ. Εἰ οἱ τοῦ λωτοῦ παρ' Ὀμήρῳ φαγόντες, ὧ XVIII
ἀμπελουργέ, προθύμως οὕτως προσέκειντο τῇ πόσῃ,
26 ὥς ἐκλελῆσθαι τῶν οἴκοι, μὴ ἀπίσται καὶ με προσ- 10
κεῖσθαι τῷ λόγῳ, καθάπερ τῷ λωτῷ, καὶ μήτ' ἂν
ἐκόντα ἀπελθεῖν ἐνθένδε, ἀπαχθῆναι τε μόγισ ἂν
ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ δεθῆναι δ' αὖ ἐν αὐτῇ κλάοντα
καὶ ὀλοφυρόμενον ἐπὶ τῷ μὴ ἐμπίπλασθαι τοῦ λόγου.
92 καὶ γὰρ με καὶ πρὸς τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα οὕτω 15
διατέθεικας, ὥς θεῖά τε αὐτὰ ἡγούμενον καὶ (οἷα)
πέρα ἀνθρώπου δόξαι νῦν ἐκπεπληγχαὶ μᾶλλον οὐκ
ἐπὶ τῇ ἐποποιίᾳ μόνον, οὐδ' εἴ τις ἡδονὴ διήκει
σφῶν, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τε τοῖς ὀνόμασι τῶν
ἡρώων ἐπὶ τε τοῖς γένεσι καί, νῆ Δί', ὥς ἕκαστος 20
αὐτῶν ἔλαχε τοῦ κτεῖναι τινα ἢ ἀποθανεῖν ὑφ' ἑτέρου.
τὸν μὲν γὰρ Πρωτεσίλεω δαίμονα ἦδη ὄντα οὐδὲν
οἶμαι θανμαστὸν εἰδέναι ταῦτα, Ὀμήρῳ δὲ πόθεν
μὲν Εὐφορβος, πόθεν δὲ Ἑλενοί τε καὶ Διήφοροι καί,
νῆ Δί', ἐκ τῆς ἀντικειμένης στρατιᾶς οἱ πολλοὶ ἄνδρες. 25
οὓς ἐν καταλόγῳ φράζει; τὸ γὰρ μὴ ὑποτεθεῖσθαι
ταῦτα τὸν Ὀμηρον, ἀλλὰ γεγονότων τε καὶ ἀληθινῶν
ἔργων ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι μαρτυρεῖ ὁ Πρωτεσί-
λεως, πλὴν ὀλίγων, ἃ δοκεῖ μᾶλλον ἐκὼν μετασκευά-
σαι ἐπὶ τῷ ποικίλῃν τε καὶ ἡδίῳ ἀποφῆναι τὴν ποίη- 30
σιν, ὅθεν τὸ ὑπὸ ἐνίων λεγόμενον, ὥς Ἀπόλλων
αὐτὰ ποιήσας τὸν Ὀμηρον ἐπέγραψε τῇ ποιήσει

σφόδρα μοι δοκεῖ ἐρρῶσθαι· τὸ γὰρ γιννώσκειν ταῦτα θεῶ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῳ ἔοικεν.

- Ἄ. Τὸ μὲν θεοὺς ἡγεμόνας εἶναι τοῖς ποιηταῖς, 194
 ξένε, πάσης ὥδης, αὐτοὶ που οἱ ποιηταὶ ὁμολογοῦσιν
 5 οἱ μὲν τὴν Καλλιόπην, οἱ δὲ πάσας, οἱ δὲ καὶ τὸν
 Ἀπόλλω πρὸς ταῖς ἐννέα παρατυχεῖν αἰτούμενοι τῷ
 λόγῳ, τὰ δὲ Ὀμήρου ταῦτα οὐκ ἀθεεὶ μὲν εἰρηται,
 οὐ μὴν Ἀπόλλωνί γε αὐτῷ ἢ Μούσαις αὐταῖς ἦσται.
 γέγονε γάρ, ξένε, γέγονε ποιητῆς Ὀμηρος καὶ ἦδεν, 727
 10 ὥς μὲν φασιν ἕτεροι μετὰ τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη
 τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς ταῖς
 ἑκατόν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν
 ἔστειλαν, οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν ἔτη γεγενῆσθαι
 μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὀμηρόν τε φασὶ καὶ Ἡσίοδον,
 15 ὅτε δὴ ἄσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ ἔπη
 τὰ περὶ τοῖν Αἰάντοιν καὶ ὥς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς
 ἀραρυαῖ τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τὸν δὲ τὰ πρὸς τὸν
 ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε
 ἐκέλευσεν ἄπτεσθαι καὶ γεωργίᾳ προσκνεῖσθαι, ὥς μὴ
 20 δέοιτο ἐτέρων, μηδὲ πεινώῃ. καὶ ἀληθέστερα, ξένε,
 περὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ
 αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλεως. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνου
 ποτὲ εἰπόντων ἐς αὐτὸν ἐνταυθοῖ καὶ ἀπελθόντων
 ἦρετό με ὁ ἦρως ἀφικόμενος, ὅτῳ αὐτῶν ψηφισοίμην, 196
 25 ἐμοῦ δὲ τὸν φαυλότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ
 μᾶλλον ἔτυχέ με ἡρηκῶς, γελάσας ὁ Πρωτεσίλεως
 „καὶ Πανίδης“, εἶπεν „ἀμπελουργέ, ταῦτόν σοι
 πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ’ Εὐρίπῳ βασιλεὺς
 ὢν ἐκεῖνος Ἡσιόδῳ κατὰ Ὀμήρου ἐψηφίσατο καὶ
 30 ταῦτα τὸ γένειον μεῖζον ἔχων ἢ σύ.“ γέγονε μὲν
 δὴ, ξένε, ποιητῆς Ὀμηρος καὶ τὰ ποιήματα ἀνθρώ-
 που ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα ἦδει καὶ τὰ ἔργα ξυνελέ-

ξατο μὲν ἐκ τῶν πόλεων, ἃς ἕκαστοι ἤγον, ἐπῆλθε
 μὲν γὰρ [περὶ] τὴν Ἑλλάδα μετὰ χρόνον τῶν Τρωικῶν
 οὐπω ἱκανὸν ἐξαμανρῶσαι τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ. ἔμαθε
 δὲ αὐτὰ καὶ τρόπον ἕτερον δαιμόνιον τε καὶ σοφίας
 πρόσω· ἐς Ἰθάκην γὰρ ποτε τὸν Ὅμηρον πλεῦσαι⁵
 φασιν ἀκούσαντα, ὥς πέπνυται ἔτι ἡ ψυχὴ τοῦ
 Ὀδυσσέως καὶ ψυχαγωγία ἐπ' αὐτὸν χορήσασθαι.
 ἐπεὶ δὲ ἀνελθεῖν τὸν Ὀδυσσεύα, ὁ μὲν ἠρώτα αὐτὸν
 728 τὰ ἐν Ἰλίῳ, ὁ δὲ εἰδέναι μὲν πάντα ἔλεγε καὶ με-
 μνήσθαι αὐτῶν, εἰπεῖν δ' ἂν οὐδὲν ὦν οἶδεν, εἰ μὴ¹⁰
 μισθὸς αὐτῷ παρ' Ὀμήρου γένοιτο εὐφημίαι τε ἐν
 τῇ ποιήσει καὶ ὕμνος ἐπὶ σοφίᾳ τε καὶ ἀνδρείᾳ.
 ὁμολογήσαντος δὲ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα καὶ ὅτι δύ-
 ναιτο, χαριεῖσθαι αὐτῷ ἐν τῇ ποιήσει φήσαντος,
 διῆει Ὀδυσσεὺς πάντα ξὺν ἀληθείᾳ τε καὶ ὥς ἐγέ-¹⁵
 νετο, ἥκιστα γὰρ πρὸς αἵματι καὶ βόθροισι αἱ ψυχαὶ
 198 ψεύδονται. ἀπιόντος δὲ ἤδη τοῦ Ὀμήρου βοήσας ὁ
 Ὀδυσσεὺς „Παλαμῆδης με“ ἔφη „δίκας ἀπαιτεῖ τοῦ
 ἑαυτοῦ φόνου καὶ οἶδα ἀδικῶν καὶ πάντως μὲν πεί-
 σομαί τι, οἱ γὰρ θεμιστεύοντες ἐνταῦθα δεινοί,²⁰
 Ὅμηρε, καὶ τὰ ἐκ Ποινῶν ἐγγύς, εἰ δὲ τοῖς ἄνω
 ἀνθρώποις μὴ δόξω εἰργάσθαι τὸν Παλαμῆδην ταῦ-
 τα, ἥττόν με ἀπολεῖ τὰ ἐνταῦθα· μὴ δὴ ἄγε τὸν
 Παλαμῆδην ἐς Ἴλιον, μηδὲ στρατιώτῃ χρῶ, μηδέ,
 ὅτι σοφὸς ἦν, εἵπῃς. ἐροῦσι μὲν γὰρ ἕτεροι ποηταί,²⁵
 πιθανὰ δὲ οὐ δόξει μὴ σοὶ εἰρημμένα“. αὕτη, ξένε,
 ἡ Ὀδυσσέως τε καὶ Ὀμήρου ξυνουσία, καὶ οὕτως
 Ὅμηρος τὰ ἀληθῆ μὲν ἔμαθε, μετεκόσμησε δὲ πολλὰ
 ἐς τὸ συμφέρον τοῦ λόγου, ὃν ὑπέθετο.

Φ. Πατρίδα δὲ Ὀμήρου, ὧ ἀμπελουργέ, καὶ³⁰
 τίνων ἐγένετο, ἥρου ποτὲ τὸν Πρωτεσίλεων;

Ἀ. Καὶ πολλάκις, ξένε.

Φ. Ὁ δὲ τί;

Ἄ. Φησὶ μὲν εἰδέναι, Ὅμηρον δὲ παραλιπόν- 20
τος αὐτά, ἵνα αἱ σπουδαῖαι τῶν πόλεων πολίτην
αὐτὸν σφῶν αὐτῶν ποιοῖντο, ἴσως δὲ καὶ θε-
5 σμοῦ Μοιρῶν ἐπὶ Ὅμηρῳ ὄντος, ἄπολιν αὐτὸν δο-
κεῖν, οὗτ' ἂν ταῖς Μοίραις οὗτ' ἂν ταῖς Μούσαις
φίλα γε ἔφη [αὐτὸν] πράττειν, εἰ τοῦτ' ἐκφέρου
περιεστηκὸς λοιπὸν ἐς ἔπαινον τῷ Ὅμηρῳ. προστί-
θενται μὲν γὰρ αὐτῷ πᾶσαι μὲν πόλεις, πάντα δὲ 72
10 ἔθνη, καὶ δικάσαιντο δ' ἂν περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλας
ἐγγράφουσαι τῷ Ὅμηρῳ ἑαυτὰς οἶον πολίτη. τοῦ δὲ
μηδ' ἂν τοῦτον σιωπῆσαι τὸν λόγον πρὸς σέ, ὦ
Φοῖνιξ, μηδ' ἂν κρύψαι, εἶπερ ἐγίγνωσκον αὐτόν,
τεκμηρία σοι ἔστω, ἃ εἶρηκα, ἀφθόνως γὰρ οἶμαι
15 διεληλυθέναι σοι, ὅποσα οἶδα.

Φ. Πιστεύω, ἀμπελουργέ, καὶ ἐπώμεθα τῷ
λόγῳ, δι' ὃν σιωπᾶται ταῦτα. τὸν δὲ Ἀχιλλέα
ᾧρα σοι ἀναφαίνειν, εἰ μὴ καὶ ἡμᾶς ἐκπλήξει, ὥσπερ
IX, 1 τοὺς Τρῶας, ὅτε ἔλαμψεν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῆς τάφρου.

Ἄ. Μὴ δέδιθι τὸν Ἀχιλλέα, ὦ ξένε, παιδί
γὰρ ἐντεύξῃ αὐτῷ παρὰ τὴν πρώτην τοῦ λόγου.

Φ. Μεγάλα δώσεις διεξελθὼν αὐτὸν ἐκ νηπίου·
μετὰ ταῦτα γὰρ ὀπλιζομένῳ που ἐντευξόμεθα καὶ
μαχομένῳ.

Ἄ. Οὕτως ἔσται καὶ πάντα φήσεις τὰ Ἀχιλλέως 20
εἰδέναι. ἤκουσα δὲ περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα· Πηλεΐ φά-
σμα ἐφοῖτα θαλαττίας δαίμονος καὶ ἐρῶσα αὐτοῦ,
οἶμαι, ἥ δαίμων ξυνῆν τῷ Πηλεΐ ἐν Πηλῳ, αἰδοῖ
τοῦ ομίλου οὐπὼ τὰ ἑαυτῆς λέγουσα, οὐδὲ ὁπόθεν
30 ἦκοι· γαλήνης δὲ ἐπεχούσης τὴν θάλατταν ἥ μὲν
ἔτυχεν ἐπὶ δελφίνων τε καὶ ἱπποκάμπων ἀθύρουσα,
ὁ δὲ ἐκ περιωπῆς τοῦ Πηλίου ὄρῳν ταῦτα ξυνῆκε

τῆς θεοῦ καὶ ἔδαισεν ἤκουσαν· ἡ δὲ ἐς θάρσος ἦγε
 τὸν Πηλέα Ἑοῦς τε μνημονεύουσα, ὥς Τιθωνοῦ
 ἦρα, καὶ Ἀφροδίτης, ὥς ἦτιητο τοῦ Ἀγχίσου, καὶ
 30 Σελήνης, ὥς Ἐνδυμίωνι ἐπεφοίτα καθεύδοντι. „ἐγὼ
 δέ σοι καὶ παῖδα“ εἶπεν „ὦ Πηλεῦ, δώσω κρείττω 5
 ἀνθρώπου“· ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ποιοῦνται
 αὐτοῦ τροφέα τὸν Χείρωνα, ὁ δὲ ἔτρεφεν αὐτὸν 2
 κηρίοις τε καὶ μυελοῖς νεβρῶν ἐς ἡλικίαν τε ἤκοντα,
 ἐν ᾗ οἱ παῖδες ἀμαξίδων καὶ ἀστραγάλων δέονται,
 εἶργε μὲν οὐδὲ τῶν τοιούτων, ἀκοντίοις δὲ εἵθιζε 10
 καὶ παλτοῖς καὶ δρόμοις, ἣν δὲ αὐτῷ καὶ μελία
 μικρὰ τετμημένη ὑπὸ τοῦ Χείρωνος καὶ ἐώκει ψελ-
 λιζομένῳ ἐς τὰ πολεμικά. ἐφήβου δὲ ἀπτόμενος
 14 ἀκτῖνα μὲν ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔπαμπευ, ὑπερφυῆς
 δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, ἀνέξηθαίς τε ῥῶον ἢ τὰ πρὸς 15
 ταῖς πηγαῖς δένδρα πολὺς μὲν ἐν συμποσίοις ἦδετο,
 πολὺς δὲ ἐν σπουδαῖς. ἐπεὶ δὲ θυμοῦ ἦτιων ἐφαί-
 νετο, μουσικὴν αὐτὸν ὁ Χείρων ἐδιδάξατο, μουσικὴ
 γὰρ ἱκανὴ πρᾶννειν τὸ ἔτοιμόν τε καὶ ἀνεστηκὸς
 τῆς γνώμης, ὁ δὲ οὐδενὶ πόνῳ τὰς τε ἀρμονίας ἐξε- 20
 μαθε καὶ πρὸς λύραν ἦσεν. ἦδε δὲ τοὺς ἀρχαίους
 ἡλικίας τὸν Ὑάκινθον καὶ τὸν Νάρκισσον καὶ εἴ τι
 Ἀδώνιδος. προσφάτων δὲ ὄντων τῶν περὶ Ὑλλά τε
 καὶ Ἀβδήρῳ θρήνων. ἐπειδὴ ἄμφω ἐφήβω ὄντε ὁ
 μὲν ἐς πηγὴν ὥχετο ἀφανισθεῖς, τὸν δὲ αἰ τοῦ 25
 Διομήδους ἵπποι ἐδαίσαντο, οὐκ ἀδακρυτὲ ταῦτα
 ἦδεν. ἤκουσα δὲ κἀκεῖνα, θύειν μὲν αὐτὸν τῇ Καλ- 32
 λιόπῃ μουσικὴν αἰτοῦντα καὶ τὸ ἐν ποιήσει κράτος,
 τὴν θεὸν δὲ ἐπιστῆναι καθεύδοντι καὶ „ὦ παῖ“,
 φάναι „μουσικῆς μὲν καὶ ποιητικῆς δίδωμί σοι τὸ 30
 ἀποχρῶν, ὥς ἡδίους μὲν τὰς δαῖτας ἐργάζοιο, κοιμί-
 ζοις δὲ τὰς λύπας, ἐπειδὴ δὲ ἐμοί τε καὶ Ἀθηνᾶ

δοκεῖ πολεμικὸν εἶναί σε καὶ δεινὸν ἐν στρατοπέ-
δοις, Μοῖραί τε οὕτω κελεύουσι, σὺ μὲν ἐκεῖνα 731
γυμνάζου καὶ κείνων ἔρα· ποιητὴς δὲ ἔσται χρόνοις
ὑστερον, ὃν ἐγὼ ἀνήσω τὰ σὰ ἔργα ὑμνεῖν. ταυτὶ 206

5 μὲν αὐτῷ περὶ Ὀμήρου ἐχρήσθη. μειράκιον δὲ γε-
νόμενος οὐχ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀπόθετος ἐν
Σκύρῳ ἐτρέφετο, τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς παρθένοις·
οὔτε γὰρ τὸν Πηλέα εἰκὸς ἄριστον τῶν ἡρώων γε-
νόμενον ὑπεκπέμψαι ποι τὸν υἱὸν πολέμους τε καὶ
10 κινδύνους ἀποδράντα καὶ ταῦτα τοῦ Τελαμῶνος
ἐξορμῶντος τὸν Αἴαντα, οὔτ' ἂν Ἀχιλλεὺς ἠνέσχετο
ἐς γυναικωνῆτιν ἐσβεβλῆσθαι παρεῖς ἑτέροις τὸ θαν-
μάζεσθαι τε καὶ εὐδοκιμεῖν ἐν Τροίᾳ. τὸ γὰρ φιλό-
τιμον πλεῖστον δὴ καὶ ἐν αὐτῷ ἦν.

15 Φ. Τί οὖν δὴ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ,
περὶ τούτων οἶδεν;

Ἄ. Πιθανώτερα, ξένε, καὶ ἀληθέστερα· φησὶ
γὰρ Θησέα ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντα ἐπὶ τῇ ἁρᾷ τῇ ἐς
τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν ὑπὸ Λυκομήδους ἐν Σκύρῳ,
20 Θησεῖ δὲ ξένον ὄντα τὸν Πηλέα καὶ κοινωνὸν τοῦ
Καλυδωνίου ἔργου στεῖλαι τὸν Ἀχιλλέα ἐς τὴν Σκυ-
ρον τιμωρὸν τῷ Θησεῖ, τὸν δὲ ἐκπλεύσαντα ὁμοῦ
τῷ Φοίνικι μόνῳ ὑπὸ γήρως τὰ συμβουλευτικὰ εἰδότε
κατασεῖσαι τὴν Σκυρον ἐκ προσβολῆς μετέωρον
25 οὔσαν καὶ ἀνρakisμένην ἐπ' ὄχθου πετραίου, τὸν
Λυκομήδην δὲ σχεῖν μὲν, οὐ μὴν ἀποκτεῖναι, ἀλλ'
ἐρέσθαι, τί παθὼν ἄνδρα ἑαυτοῦ βελτίῳ φεύγοντα
ἀπέκτεινεν, εἰπόντα δὲ „ὅτι ἐπ' ἀδίκους, ὧ Ἀχιλλεῦ,
ἤκουτα καὶ πειρῶντα τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμήν“, ἀφῆκεν 208
30 ὥς ἐν δίκη ἀποκτείναντα καὶ ἀπολογήσεσθαι ὑπὲρ
αὐτοῦ ἔφη πρὸς τὸν Πηλέα, Δηιδάμειαν δὲ θυγατέρα
τοῦ Λυκομήδους ἔγρημε καὶ γίγνεται αὐτοῖς Νεοπτόλε- 732

μος ὀνομασθεὶς τοῦτο διὰ νεότητα τοῦ Ἀχιλλέως, καθ' ἣν ἐς τὸ πολεμεῖν ὥρμησεν. ἐνταῦθα τῷ Ἀχιλλεῖ δίκαιτῳμένῳ παρεγίγνετο ἡ Θέτις καὶ ἐθεράπευε τὸν νιόν, ὥσπερ αἱ θνηταὶ τῶν μητέρων, ξυλλεγομένου δὲ ἐς τὴν Αὐλίδα τοῦ στρατοῦ διεπόρθμευσεν αὐτὸν 5 ἐς τὴν Φθίαν διὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ κεκλωσμένα τὸν Πηλέα ποιουμένη κῆρυον τοῦ παιδός, λέγεται δὲ καὶ ὅπλα ἐκποιῆσαι αὐτῷ, οἷα μήπω τις ἦνεγκε, ξὺν οἷς ἐς τὴν Αὐλίδα ἀφικόμενος ἐλπίδος τε ὑπέπλησε τὸν στρατὸν θεοῦ τε οὕτω τι ἐνομίσθη παῖς, ὥς 10 θύειν αὐτοὺς τῇ Θέτιδι ἐπὶ θαλάττῃ καὶ προσκυνεῖν τὸν Ἀχιλλέα ἄττοντα ἐν τοῖς ὅπλοις. ἠρόμην τὸν Πρωτεσίλεων καὶ περὶ τῆς μελίας, ὅτι ἦν τὸ περὶ αὐτὴν θαῦμα, καὶ φησι μῆκος μὲν εἶναι τῇ μελίᾳ, ὃ μὴ ἄλλῃ αἰχμῇ, εὐθὺ δὲ τὸ ξύλον καὶ οὕτω τι ἐρρωμένον, ὥς μὴ ἂν κλασθῇναι, τὸ δὲ στόμα τῆς αἰχμῆς ἀδάμαντός τε εἶναι καὶ παντὸς διεκπαίειν, τὸν δὲ στύ- 15

210 ρακα ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα ὀρειχάλκου ἐμβεβλήσθαι, ἵνα πᾶσα δὴ ἀστράπτουσα ἐμπίπτοι.

Φ. Τὰ δὲ ὅπλα, ὧ ἄμπελουργέ, πῶς φησιν αὐτῷ κεκοσμηθῆσαι;

Ἀ. Οὐ τὸν Ὀμήρου τρόπον, ὧ ξένε· θεῖα μὲν γὰρ καὶ κεῖνα ἐξευρῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ πόλεις τε ἀνα- 32 γράφοντι καὶ ἄστρα καὶ πολέμους καὶ γεωργίας καὶ γάμους καὶ ῥodás, ἀλλ' ἐκεῖνα περὶ αὐτῶν φησιν· 25 Ἀχιλλεῖ ὅπλα μὴ γεγονέναι ἄλλα ἢ ἃ ἐς Τροίαν ἦνεγκε, μηδὲ ἀπολωλέναι ποτὲ Ἀχιλλεῖ ὅπλα, μηδὲ τὸν Πάτροκλον ἐνδῦναι αὐτὰ παρὰ τὴν μῆνιν, ἀποθανεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὅπλοις εὐδοκιμοῦντα τῇ μάχῃ καὶ ἀπτόμενον ἤδη τοῦ τείχους, τὰ δὲ τοῦ 30 Ἀχιλλέως ἄστυλα μεῖναι καὶ ἀνάλωτα, οὐδὲ γὰρ ἐν 733 τοῖς ὅπλοις τελευτῆσαι αὐτὸν, ἀλλὰ ἐς γάμον ἤκειν

δοκοῦντα γυμνὸν ἀποθανεῖν ἐστεφανωμένον, ὥσπερ
οἱ νυμφίοι, τὰ δὲ ὄπλα κατεσκευάσθαι μὲν ἄσημα
καὶ σῶφρονα, συγκεκραῖσθαι δὲ αὐτοῖς ποίκιλμα
ὑλῆς μεθιστάμενον ἐς αὐγὰς ἄλλοτε ἄλλας, ὅσας ἡ
5 ἱρις, ὅθεν δοκεῖν αὐτὰ πέρα τέχνης καὶ Ἡφαίστου
ἔδεδεσθαι.

Φ. Ἡ καὶ δεῖξεις αὐτόν, ἀμπελουργέ, καὶ ἀνα- 212
γράψεις ἀπὸ τοῦ εἵδους;

Α. Τί δὲ οὐ μέλλω φιληκόου γέ σου τυγχά-
10 νων; τὴν μὲν δὴ κόμην ἀμφιλαφῇ αὐτῷ φησιν εἶναι
καὶ χρυσοῦ ἡδίω καὶ εὐσχήμονα, ὅπη καὶ ὅπως
κινοῖη αὐτὴν ἢ ἄνεμος ἢ αὐτός, τὴν δὲ ῥῖνα οὐπω
γρυπὴν, ἀλλ' οἶον μέλλουσαν, τὴν δὲ ὄφρυν μηνοειδῇ,
τὸν θυμὸν δὲ τὸν ἐν τοῖς ὄμμασι χαροποῖς οὖσιν
15 ἡσυχάζοντος μὲν ἀναβάλλεσθαι τινα ὀρμὴν, ὀρμή-
σαντος δὲ συνεκπηδᾶν τῇ γνώμῃ τοῖς τε ὀρῶσιν
ἡδίω αὐτὸν φαίνεσθαι· πεπονθέναι γάρ τι τοὺς
Ἀχαιοὺς πρὸς αὐτόν, οἷόν τι πρὸς τοὺς ἀλκίμους
τῶν λεόντων, ἀσπαζόμενοι γὰρ αὐτοὺς ἐν ἡσυχίᾳ
20 μᾶλλον αὐτοῖς χαίρομεν, ἐπὰν θυμοῦ ὑποπλησθέν-
τες ἐπὶ σὺν ὀρμήσωσιν ἢ ταῦρον ἢ τι τῶν μαχίμων
θηρίων. τὸ δὲ λῆμα τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησι
καὶ παρὰ τοῦ αὐχένος, εἶναι γὰρ δὴ ὀρθὸν καὶ ἀνε-
στηκότα. δικαιοτάτου δ' αὐτὸν ἡρώων γενέσθαι
25 φύσει τε καὶ ξυνουσίᾳ τοῦ Χείρωνος. τό τοι διαβε-
βλῆσθαι πρὸς χορήματα ἐκεῖθεν τῷ Ἀχιλλεῖ φοιτῆσαι,
διεβέβλητο γὰρ οὕτω πρὸς αὐτά, ὥς ἐκ τριῶν καὶ
εἰκοσι πόλεων, ἃς αὐτὸς εἶλε, λαβεῖν μὲν πλείστα 214
αἰχμάλωτα, μηδενὸς δὲ αὐτῶν ἡττηθῆναι πλὴν
30 νόρης, ἣν οὐδὲ αὐτὸς ἐαυτῷ ἔδωκεν, ἀλλὰ τοὺς
Ἀχαιοὺς ἤτησεν, ἀδικίαν δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐπικα-
λοῦντος τοῦ Νέστορος, εἰ μὴ τὰ πλείω Ἀχιλλεὺς

λήψοιτο „ἐμὸν ἔστω“ ἔφη „τὸ πλεόν τῶν ἔργων,
 χρήμασι δὲ πλεονεκτεῖτω ὁ βουλόμενος“. ἐπ’ ἐκεί-
 734 νης τῆς ἐκκλησίας, ὧς ξέने, καὶ ἡ πρὸς τὸν Ἀγα-
 μέμνονα τῷ Ἀχιλλεῖ μῆνις ὑπὲρ τοῦ Παλαμήδους
 ἤρξατο, μνημονεύων γὰρ τῶν πόλεων, ἃς ἄμφω⁵
 ἐξεῖλον, „τοιαύτη μὲν“ εἶπεν „ἡ τοῦ Παλαμήδους
 προδοσία, καὶ μὲ δὲ κρινέτω ὁ βουλόμενος, ἀπὸ γὰρ
 τῶν αὐτῶν ἦκω.“ δεξαμένου δὲ ἐς ἑαυτὸν ταῦτα
 τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ λοιδορουμένου τῷ Ἀχιλλεῖ
 τοῦ τε Ὀδυσσέως εἰπόντος, ὡς εἶη προδοσία καὶ τὸ¹⁰
 ὑπὲρ προδότου λέγειν, ἐκεῖνον μὲν ἀπήλασε τῆς
 ἐκκλησίας οὐδὲ τοῖς Ἀχαιοῖς φίλα εἰπόντα, καθικό-
 μενος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος λοιδορίαις πλείοσιν ἔξω
 βελῶν διητήσατο μήτε ἔργον τι πρᾶττων ἐς τὸ κοι-
 νὸν φέρον μήτε φοιτῶν ἐς τὰ βουλευόμενα, ὅτε δὴ¹⁵
 ἀφίκοντο αὐτῷ λιταὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν
 παντὶ ἤδη τῶν Ἀχαιῶν ὄντων, ἐπρέσβευον δὲ
 αὐτὰς Αἴας τε καὶ Νέστωρ, ὁ μὲν διὰ τὸ ξυγγενές
 τε καὶ τὸ διηλλάχθαι ἤδη σφίσι μνηίσας ἐφ’ οἷς περ
 216 ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνισεν, ὁ δὲ σοφίας τε ἕνεκα καὶ ἡλι-²⁰
 κίας, ἣν ἐτίμων οἱ Ἀχαιοὶ πάντες. ἐπεὶ δὲ τὸν
 γοῦν Πάτροκλον ξυμμαχῆσαί σφισι παρ’ αὐτοῦ
 εὔρουτο, ὁ μὲν δράσας τε καὶ παθὼν, ὁπόσα Ὀμη-
 ρός φησιν, ἀπέθανε μαχόμενος τῇ Τροίᾳ ὑπὲρ τοῦ
 τείχους, ὁ δ’ ἔπραξε μὲν οὐδὲν ἀγεννὲς ἐπ’ αὐτῷ,²⁵
 οὐδὲ εἶπεν, ἀπολοφυράμενος δὲ αὐτὸν ἐρρωμένως
 καὶ θάψας, ὡς αὐτός τε ἐβούλετο καὶ κείνῳ χαριεῖ-
 σθαι ὤετο, ἐχώρει ἐπὶ τὸν Ἑκτορα. τὰς μὲν δὴ
 ὑπερβολάς, αἷς κέχρηται Ὀμηρος περὶ τε τοὺς ἀπολ-
 λυμένους αὐτοῖς ἄρμασιν, ὁπότε Ἀχιλλεὺς ἐφάνη,³⁰
 735 περὶ τε τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ σφαττομένους, τὴν τε
 τοῦ ποταμοῦ κίνησιν, ὅτ’ ἐπανίστη τῷ Ἀχιλλεῖ τὸ

ἑαυτοῦ κῦμα, ἐπαινεῖ μὲν καὶ ὁ Πρωτεσίλεως ὡς
 ποιητικά, διαγράφει δὲ ὡς κεχαρισμένα, μήτε γὰρ
 τῷ Ἀχιλλεῖ τηλικούτῳ ὄντι ἄπορον ἂν γενέσθαι τὸν
 Σκάμανδρον καὶ ταῦτα ἤττω ἢ οἱ μεγάλοι τῶν πο-
 5 ταμῶν ὄντα, μήτ' ἂν Ἀχιλλέα ἐς μάχην τῷ ποταμῷ
 ὁρμηῆσαι, εἰ γὰρ καὶ σφόδρα ἐπ' αὐτὸν ἐμόρμυρεν,
 ἤλυξεν ἂν ἐκκλίνων καὶ μὴ ὁμόσε χωρῶν τῷ ὕδατι.
 πιθανώτερα δὲ τούτων ἐκεῖνα, οἶμαι, δίδεισι· ξυνε-
 λαθῆναι μὲν ἐς τὸν ποταμὸν τοὺς Τρῶας καὶ πλείους 218
 10 ἀπολέσθαι σφῶν ἢ ἐν ἅπαντι τῷ πολέμῳ ἀπώλονται,
 οὐ μὴν μόνῳ γε Ἀχιλλεῖ πεπραῖχθαι ταῦτα, ἀλλὰ
 θαρσῆσαντας ἤδη παρ' αὐτοῦ τοὺς Ἑλληνας ἐπι-
 καταβαίνειν καὶ τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ σφάττειν, Ἀχιλ-
 λέα δὲ τούτων μὲν ἀμελεῖν, ἀγωνίσασθαι δὲ ἀγῶνα
 8 15 τοιόνδε· ἦν ἀνὴρ ἐκ Παιονίας ἥκων, οὗ καὶ Ὀμη-
 ρος ἐπεμνήσθη, Ἀστεροπαῖον δὲ αὐτὸν καλεῖ καὶ
 Ἀξιοῦ τοῦ ποταμοῦ νίωνόν καὶ δεξιὸν ἄμφω τῷ
 χεῖρε, μέγιστον δὲ Ἀχαιῶν τε καὶ Τρῶων ὄντα τὸν
 Παίονα καὶ θηρίου δίκην ὁμόσε χωροῦντα ταῖς
 20 αἰχμαῖς παρῆκεν Ὀμηρος τουτουί τοῦ λόγου, ἦγε δὲ
 καὶ ἀκραιφνή δύναμιν Παίονας ἱππέας ἄρτι ἐς
 Τροίαν ἥκων, οὓς ἐτρέψατο μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκπλή-
 ξας, δαίμονα γὰρ ἐμπεπτωκέναι σφίσιν ὥοντο οὐπω
 ἀνδρὶ τοιῷδε ἐντετυχηκότες, ὑποστάντος δὲ Ἀστε-
 25 ροπαίου μόνου πλείω περὶ ἑαυτοῦ ἔδεισεν ἢ ὁπότε
 τῷ Ἑκτορι ἐμάχετο, καὶ οὐδὲ ἄτρωτος εἶλε τὸν
 Παίονα, ὅθεν τῶν συμμάχων ἀπαγορευόντων αὐτῷ
 μὴ μάχεσθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῷ Ἑκτορι οὐκ
 ἠνέσχετο τῶν λόγων τούτων, ἀλλὰ εἰπὼν „ιδέτω
 30 με κρείττω καὶ τραυμάτων“ ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Ἑκτορα
 προτεταγμένον τοῦ τείχους. ἀποκτείνας δ' αὐτὸν
 γενόμενον οἶον ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ εἶρηκα,

20 περιεῖλξε τῷ τείχει βάρβαρον μὲν τινα καὶ ἀηδῆ
 τρόπον, ξυγγνωστὸν δέ, ἐπειδὴ τῷ Πατρόκλῳ ἐτι-
 μώρει. δαίμονιά γάρ δῃ τινι τὸν Ἀχιλλέα φύσει
 χρώμενον αἰεί τι μέγα ὑπὲρ τῶν φίλων πράττειν,
 36 ὅθεν μηνῖσαι μὲν ὑπὲρ Παλαμήδους ὁμοῦ πᾶσιν
 Ἕλλησι, τιμωρῆσαι δὲ Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ.
 τά τοι πρὸς τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα περὶ φίλων
 αὐτῷ εἰρησθαι λεγόμενα σφόδρα χρηὴ γινώσκειν·
 ἐρομένου γὰρ αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Αἴαντος, ποῖα
 τῶν ἔργων ἐπικινδυνότατα αὐτῷ γένοιτο, „τὰ ὑπὲρ 10
 τῶν φίλων“ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔφη. πάλιν δὲ ἐπερομένου,
 ποῖα ἡδίῳ τε καὶ ἀπονώτερα, ταῦτὸν ἀπεκρίνατο·
 θαυμάσαντος δὲ τοῦ Αἴαντος, πῶς ἂν ταῦτὸ ἔργον
 χαλεπὸν τε γένοιτο καὶ ῥάδιον, „ὅτι“ ἔφη „τὰ ὑπὲρ
 τῶν φίλων κινδυνεύματα μεγάλα ὄντα προθύμως 15
 πράττων τῆς ἐπ’ αὐτοῖς λύπης παύομαι“. „τραῦμα
 δέ, ὦ Ἀχιλλεῦ, ποῖον μάλιστά σε ἐλύπησεν“· ἡ δ’
 ὤς. „ὁ ἐτρώθην ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος“. „καὶ μὴν ὑπ’
 αὐτοῦ γε οὐκ ἐτρώθης“ ὁ Αἴας ἔφη. „νὴ Δία κε-
 φαλήν“ ὁ Ἀχιλλεὺς εἶπε „τάς τε χεῖρας, σὲ μὲν 20
 γὰρ κεφαλὴν ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι, Πάτροκλος δέ μοι
 χεῖρες ἦν“.

22 Τὸν δὲ Πάτροκλον ὁ Πρωτεσίλεως, ὃς ξένε. 9
 πρεσβύτερον μὲν τοῦ Ἀχιλλέως οὐ πολὺ γενέσθαι
 φησί, θεῖον δὲ ἄνδρα καὶ σώφρονα τῷ τε Ἀχιλλεῖ 25
 ἐπιτηδειότατον τῶν ἐταίρων, χαίρειν τε γάρ, ὁπότε
 καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔχαιρε, λυπεῖσθαι τε τὸν αὐτὸν
 τρόπον καὶ συμβουλεύειν αἰεί τι καὶ ἀκούειν ἄδοντος, 323
 καὶ οἱ ἵπποι δὲ αὐτὸν ἔφερον χαίροντες, ὥσπερ καὶ
 τὸν Ἀχιλλέα. ἦν δὲ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀνδρείαν 30
 μεταξὺ τοῦν Αἰάντων, τοῦ μὲν γὰρ Τελαμωνίου
 πάντα ἐλείπετο, ἐκράτει δὲ ἄμφω τοῦ Λοκροῦ, καὶ

μελίχλωρος ἦν ὁ Πάτροκλος καὶ τῷ ὀφθαλμῷ μέλας
καὶ ἱκανῶς εὖοφρος καὶ μέτρα ἐπαινῶν κόμης, ἡ
κεφαλὴ δὲ ἐβεβήκει ἐπ' αὐχένος, οἷον αἱ παλαιστραὶ
ἀσχοῦσιν, ἡ δὲ ῥὶς ὀρθή τε ἦν καὶ τοὺς μυκτῆρας
5 ἀνευρύνετο, καθάπερ οἱ πρόθυμοι τῶν ἵππων.

10 Φ. Ἐς καλόν με τῶν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππων
ἀνέμνησας, ὧ ἀμπελουργέ, σφόδρα γὰρ δέομαι μα-
θεῖν, τί βελτίους ὄντες ἐτέρων ἵππων θεῖοι ἐνομί-
σθησαν.

15 Ἀ. Ἡρόμην κἀγώ, ξένε, τὸν ἦρω αὐτὸ τοῦτο καί
φησι τὴν μὲν λεγομένην ἀθανασίαν περὶ αὐτοὺς εἶναι
μεμυθολογησθαι τῷ Ὀμήρῳ, τὴν Θετταλίαν δὲ εὖ ἵπ-
πόν τε οὖσαν καὶ ἀγαθὴν δύο ἵππους λευκόν τε καὶ 22
ξανθὸν δαιμονίους τὴν ταχυτῆτα καὶ τὸ ἦθος λαμπροὺς
15 ἵπποτροφῆσαι κατὰ θεὸν δὴ τινα, ὁπότε ὁ Ἀχιλλεὺς
ἦνθι, καὶ πάντων, ὅσα θεῖως ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐλέ-
γετο, πιστευομένων ἥδη ἐδόκει καὶ τὸ τῶν ἵππων
11 θεῖόν τε εἶναι καὶ ἐπέκεινα τοῦ θνητοῦ φαίνεσθαι.
τελευτῇ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγένετο, ἦν καὶ Ὀμηρος
20 ἐπιγινώσκει· φησὶ γὰρ αὐτὸν ἐκ Πάριδός τε καὶ
Ἀπόλλωνος ἀποθανεῖν εἰδώς που τὰ ἐν τῷ Θυμ-
βραίῳ καὶ ὅπως πρὸς ἱεροῖς τε καὶ ὄρκοις, ὧν μάρ-
τυρα τὸν Ἀπόλλω ἐποιεῖτο, δολοφονηθεὶς ἔπεσεν.
ἡ θυσία δὲ τῆς Πολυξένης ἡ ἐπὶ τῷ σήματι καὶ ὅσα
25 περὶ τοῦ ἔρωτος ἐκείνου ποιητῶν ἀκούεις, ὧδε ἔχει·
Πολυξένης ὁ Ἀχιλλεὺς ἦρα καὶ τὸν γάμον τοῦτον
ἐαυτῷ ἐπραττεν ἐπὶ τῷ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀναστῆσαι
τοῦ Ἰλίου, ἦρα δὲ καὶ ἡ Πολυξένη τοῦ Ἀχιλλέως.
εἶδον δὲ ἀλλήλους ἐν λύτροις Ἐκτορος, ὁ γὰρ Πρία-
30 μος ἦκων παρὰ τὸν Ἀχιλλέα χειραγωγὸν ἐαυτοῦ
τὴν παῖδα ἐποιεῖτο νεωτάτην οὖσαν ὧν ἡ Ἐκάβη 22
αὐτῷ ἔτεκεν, ἐθεράπευον δὲ αἰὲν τὸ βάδισμα τῶν

πατέρων οἱ νεώτατοι τῶν παίδων, καὶ οὕτω δὴ τι
 ὁ Ἀχιλλεὺς ἐσωφρόνει ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ τὰ ἐρω-
 τικά, ὥς μήτε ἀφελέσθαι τὴν κόρην ἐφ' ἑαυτῷ
 οὔσαν γάμον τε αὐτῆς ὁμολογῆσαι τῷ Πριάμῳ πι-
 στεῦσαί τε ἀναβαλομένῳ τὸν γάμον. ἐπεὶ δὲ ἀπέ-
 θανε γυμνὸς ἐν τοῖς περὶ τούτων ὄρκοις λέγεται ἡ
 Πολυξένη φευγουσῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν Τρωάδων
 καὶ τῶν Τρώων ἐσκεδασμένων, οὐδὲ γὰρ τὸ πτώμα
 τοῦ Ἀχιλλέως ἀδεῶς ἦνεγκαν, αὐτομολίᾳ χρησα-
 σθαι καὶ φυγεῖν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν ἀναχθεῖσά τε τῷ
 Ἀγαμέμνονι ξῆν μὲν ἐν κομιδῇ λαμπρᾷ τε καὶ σώ-
 φροني, καθάπερ ἐν πατρὸς οἰκίᾳ, τριταίου δὲ ἤδη
 κειμένου τοῦ νεκροῦ δραμεῖν ἐπὶ τὸ σῆμα ἐν νυκτὶ
 ξίφει τε αὐτὴν ἐπικλῖναι πολλὰ εἰποῦσαν ἔλσεινὰ
 καὶ γαμικά, ὅτε δὴ καὶ δεῖσθαι τοῦ Ἀχιλλέως ἐρα-
 στήν τε μεῖναι καὶ ἀγαγέσθαι αὐτὴν μὴ ψευδάμενον
 τὸν γάμον. ἃ δὲ τῷ Ὀμήρῳ ἐν δευτέρᾳ Ψυχροστασίᾳ
 εἴρηται, εἰ δὴ Ὀμήρου ἐκεῖνα, ὥς ἀποθανόντα
 Ἀχιλλέα Μοῦσαι μὲν ᾠδαῖς ἐθρήνησαν, Νηρηίδες
 δὲ πληγαῖς τῶν στέρνων, οὐ παραπολύ φησι κεκομ-
 πάσθαι, Μούσας μὲν γὰρ οὔτε ἀφικέσθαι οὔτε
 ἄσαι, οὐδὲ Νηρηίδων τινὰ ὀφθῆναι τῷ στρατῷ
 καίτοι γινωσκομένης, ὅτι ἤκουσι, θαυμαστά δὲ
 ξυμβῆναι ἕτερα καὶ οὐ πόρρω τῶν Ὀμήρῳ εἰρημέ-
 νων· ἐκ γὰρ τοῦ κόλπου τοῦ Μέλανος ἡ θάλαττα
 ἀνοιδῆσασα τὰ μὲν πρῶτα ἐμυκᾶτο, μετ' οὐ πολὺ
 δὲ ἀρθεῖσα λόφῳ μεγάλῳ ἴση ἐχώρει ἐς τὸ Ῥοιτεῖον
 ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἀπορούντων, ὃ τι
 αὐτοὶ τε καὶ ἡ γῆ πείσονται, ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγί-
 γνετο καὶ προσεκύμαινε τῷ στρατοπέδῳ, θρῆνον
 ἤχησεν ὀξύν τε καὶ ἀθρόον, καθάπερ γυναικῶν
 ὄμιλος, ὃν ἐς τὰ κήδη ἀναφθέγγονται. τούτου δὲ

θείου τε καὶ δαιμονίου φανέντος καὶ πάντων ὁμολο-
 γούντων, ὅτι Νηρηίδας ἤγε τὸ κῦμα, οὐδὲ γὰρ
 ἐπέκλυσεν οὐδέν, ἀλλὰ προῖόν τε καὶ λείον τῇ γῇ
 προσευνάσθη, πολλῶ θειώτερα τὰ ἐφεξῆς ἔδοξεν.
 5 ἐπειδὴ γὰρ νύξ ὑπέλαβεν, οἰμωγὴ τῆς Θέτιδος διε-
 φοίτα τὸν στρατὸν ἀνευφημούσης τε καὶ τὸν νιὸν
 βοώσης. ἔβόα δὲ τορὸν [μέγα] τε καὶ ἔναυλον, καθά-
 περ ἡ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡχώ, καὶ τότε μάλιστα οἱ
 Ἀχαιοὶ ξυνῆκαν, ὅτι τέκοι τὸν Ἀχιλλέα ἡ Θέτις,
 10 οὐδὲ ἄλλως ἀπιστοῦντες. τὸν μὲν δὴ κολωνὸν τοῦ-
 τον, ξένε, ὃν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἀκτῆς ὀρεῖς ἀνε-
 στηκότα, ἤγειραν οἱ Ἀχαιοὶ ξυνελθόντες, ὅτε τῷ 739
 Πατρόκλῳ ξυνεμίχθη ἐς τὸν τάφον, κάλλιστον ἐντά-
 φιον ἑαυτῷ τε ἀκκείνῳ διδούς, ὅθεν ἄδουσιν αὐτὸν
 15 οἱ τὰ φιλικὰ ἐπαινοῦντες. ἐτάφη δὲ ἐκδηλότατα ἀν-
 θρώπων πᾶσιν οἷς ἐπήνεγκεν αὐτῷ ἡ Ἑλλὰς οὐδὲ
 κομᾶν ἔτι μετὰ τὸν Ἀχιλλέα καλὸν ἡγούμενοι χρυ-
 σὸν τε καὶ ὅ τι ἕκαστος εἶχεν ἢ ἀπάγων ἐς Τροίαν 230
 ἢ ἐκ δασμοῦ λαβών, νήσαντες ἐς τὴν πυρὰν ἀθρόα
 20 παραχοῆμά τε καὶ ὅτε ὁ Νεοπτόλεμος ἐς Τροίαν
 ἦλθε, λαμπρῶν γὰρ δὴ ἔτυχε πάλιν παρὰ τε τοῦ
 παιδὸς παρὰ τε τῶν Ἀχαιῶν ἀντιχαρίζεσθαι αὐτῷ
 πειρωμένων, οἳ γε καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Τροίας ποιού-
 μενοι πλοῦν περιέπιπτον τῷ τάφῳ καὶ τὸν Ἀχιλλέα
 25 ὥοντο περιβάλλειν.

13 Φ. Τὸν Νεοπτόλεμον δέ, ὦ ἀμπελουργέ,
 ποῖόν τινα γενέσθαι φησί;

Ἀ. Γενναῖον, ὦ ξένε, καὶ τοῦ μὲν πατρὸς
 ἦττω, φανλότερον δὲ οὐδέν τοῦ Τελαμωνίου, ταῦτό
 30 δὲ καὶ περὶ τοῦ εἵδους φησί, καλὸν μὲν γὰρ εἶναι
 καὶ προσεικότα τῷ πατρί, λείπεσθαι δὲ αὐτοῦ
 14 τοσοῦτον, ὅσον τῶν ἀγαλμάτων οἱ καλοὶ λείπονται.

καὶ μὴν καὶ ὕμνων ἐκ Θετταλίας ὁ Ἀχιλλεὺς ἔτυχεν,
οὓς ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τό σῆμα φοιτῶντες ἦδον ἐν
νυκτὶ τελετῆς τι ἐγκαταμινύντες τοῖς ἐναγίσμασιν,
ὥς Ἀῆμνιοὶ τε νομίζουσιν καὶ Πελοποννησίων οἱ
ἀπὸ Σισύφου.

5

Φ. Ἄλλος αὖ λόγος ἦκει, ἀμπελουργέ, οὗ, μὰ
τὸν Ἡρακλέα, οὐκ ἂν μεθείμην οὐδ' εἰ πάνθ' ὑπὲρ
32 τοῦ παραπιῆναι αὐτὸν πρᾶττοις.

10 Ἀ. Ἄλλὰ τὰς ἐκβολὰς τῶν λόγων ἀδολεσχίας
ἐνιοι, ξένε, ἡγοῦνται καὶ λῆρον πρὸς τοὺς μὴ σχο- 10
λὴν ἄγοντας. σὲ δὲ ὁρῶ δοῦλον μὲν τῆς νεώς, ἧς
ἄρχεις, δοῦλον δὲ τῶν ἀνέμων, ὧν εἰ καὶ μικρὰ
αὔρα κατὰ πρύμναν σταίη, δεῖ τὰ ἰστία ἀνασεῖν
καὶ συνεξαίρεσθαι τῇ νηὶ πάντα δεύτερα ἡγουμένους
τοῦ πλεῖν.

15

Φ. Ἐρρώσθω λοιπὸν ἡ ναῦς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ,
τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀγώγισμα ἡδῶ τέ μοι καὶ κερδα-
λεώτερα, τὰς δὲ ἐκβολὰς τῶν λόγων μὴ λῆρον, ἀλλ'
ἐπικέρδειαν ἡγώμεθα τῆς ἐμπορίας ταύτης.

Ἀ. Ὑγιαίνεις, ξένε, οὕτως ἐγγινώσκων, καὶ 20 325
ἐπειδὴ βούλει, ἄκουε· τὰ μὲν δὴ Κορινθίων ἐπὶ
Μελικέρτῃ, τούτους γὰρ δὴ τοὺς ἀπὸ Σισύφου
εἶπον, καὶ ὅποσα οἱ αὐτοὶ δοῶσιν ἐπὶ τοῖς τῆς Μη-
δείας παισίν, οὓς ὑπὲρ τῆς Γλαύκης ἀπέκτειναν,
θρήνῳ εἵκασται τελεστικῶς τε καὶ ἐνθέῳ, τοὺς μὲν 25
γὰρ μειλίσσονται, τὸν δὲ ὕμνουσιν. ἐπὶ δὲ τῷ ἔργῳ
τῷ περὶ τοὺς ἄνδρας ὑπὸ τῶν ἐν Ἀῆμνῳ γυναικῶν
4 ἐξ Ἀφροδίτης ποτὲ πραχθέντι καθαίρεται μὲν ἡ
Ἀῆμνος καὶ καθ' ἓνα τοῦ ἔτους καὶ σβέννυται τὸ ἐν
αὐτῇ πῦρ ἐς ἡμέρας ἐννέα, θεωρὸς δὲ ναῦς ἐκ Διός 30
λου πυρφορεῖ, καὶ ἀφίκηται πρὸ τῶν ἐναγισμάτων,
οὐδαμοῦ τῆς Ἀῆμνου καθορμίζεται, μετέωρος δὲ

ἐπισαλεύει τοῖς ἀκρωτηρίοις, ἔς τε ὅσιον τὸ ἐσπλεῦ-
 σαι γένηται. θεοὺς γὰρ χθονίους καὶ ἀπορρήτους 741
 καλοῦντες τότε καθαρὸν, οἶμαι, τὸ πῦρ τὸ ἐν τῇ
 θαλάττῃ φυλάττουσιν, ἐπειδὴν δὲ ἡ θεωρὸς ἐσπλεύσῃ
 5 καὶ νείμονται τὸ πῦρ ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἔς τε
 τὰς ἐμπύρους τῶν τεχνῶν, καινοῦ τὸ ἐντεῦθεν βίου
 φασὶν ἄρχεσθαι. τὰ δὲ Θετταλικά ἐναγίσματα φοι-
 τῶντα τῷ Ἀχιλλεῦ ἐκ Θετταλίας ἐχρήσθη Θετταλοῖς
 ἐκ Δωδώνης· ἐκέλευσε γὰρ δὴ τὸ μαντεῖον Θεττα-
 10 λούς ἐς Τροίαν πλέοντας θύειν ὅσα ἔτη τῷ Ἀχιλλεῦ
 καὶ σφάττειν τὰ μὲν ὥς θεῶ, τὰ δὲ ὥς ἐν μοίρᾳ
 τῶν κειμένων. καταρχὰς μὲν δὴ τοιάδε ἐγίγνετο·
 ναῦς ἐκ Θετταλίας μέλανα ἰστίᾳ ἡρμένῃ ἐς Τροίαν
 ἔπλει θεωροὺς μὲν δις ἑπτὰ ἀπάγουσα, ταύρους δὲ
 15 λευκὸν τε καὶ μέλανα χειροῇθεις ἄμφω καὶ ὕλην ἐκ
 Πηλίου, ὥς μηδὲν τῆς πόλεως δέοιντο καὶ πῦρ ἐκ
 Θετταλίας ἦγον καὶ σπονδὰς καὶ ὕδωρ τοῦ Σπερ-
 χειοῦ ἀρυσάμενοι, ὅθεν καὶ στεφάνους ἀμαραντίνους
 ἐς τὰ κήδη πρῶτοι Θετταλοὶ ἐνόμισαν, ἵνα, κὰν 236
 20 ἄνεμοι τὴν ναῦν ἀπολάβωσι, μὴ σαπροὺς ἐπιφέρωσι
 μηδ' ἐξώρους. νυκτὸς μὲν δὴ καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ
 πρὶν ἄψασθαι τῆς γῆς ὕμνον ἀπὸ τῆς νεῶς ᾄδειν ἐς
 τὴν Θέτιν ᾧδε ξυγκείμενον·

25 Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία,
 ἃ τὸν μέγαν τέκες υἱόν,
 Ἀχιλλέα, τοῦ θνατὰ μὲν ὅσον
 φύσις ἠνεγκεν,
 Τροία λάχε, σᾶς δ' ὅσον ἀθανάτου
 γενεᾶς παῖς ἔσπασε, πόντος ἔχει.
 30 βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε κολωνὸν
 μετ' Ἀχιλλέως ἔμπυρα . . .
 βαῖν' ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλίας,
 Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία.

προσελθόντων δὲ τῷ σήματι μετὰ τὸν ὕμνον ἄσπιδας
 μὲν ὥσπερ ἐν πολέμῳ ἐδουπείτο, δρόμοις δὲ ἐρρυθ-
 μισμένοις συνηλάλαζον ἀνακαλοῦντες τὸν Ἀχιλλέα,
 στεφανώσαντες δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ κολωνοῦ καὶ
 βόθρους ἐπ' αὐτῇ ὀρύξαντες τὸν ταῦρον τὸν μέλανα
 ὥς τεθνεῶτι ἔσφαττον. ἐκάλουν δὲ καὶ τὸν Πάτρο- 326
 κλον ἐπὶ τὴν δαῖτα, ὥς καὶ τοῦτο ἐς χάριν τῷ
 38 Ἀχιλλεῖ πράττοντες, ἐντεμόντες δὲ καὶ ἐναγίσαντες
 κατέβαινον ἐπὶ τὴν ναῦν ἥδη καὶ θύσαντες ἐπὶ τοῦ
 αἰγιαλοῦ τὸν ἕτερον τῶν ταύρων Ἀχιλλεῖ πάλιν 10
 κανοῦ τε ἐναρξάμενοι καὶ σπλάγχχνων ἐπ' ἐκείνῃ τῇ
 θυσίᾳ — ἔθνον γὰρ τὴν θυσίαν ταύτην ὥς θεῷ — περὶ
 ὄρθρον ἀπέπλεον ἀπάγοντες τὸ ἱερεῖον, ὥς μὴ ἐν
 τῇ πολεμίᾳ εὐωχοῖντο. ταῦτα, ξένη, τὰ οὕτω σεμνὰ 15
 καὶ ἀρχαῖα καταλυθῆναι μὲν ὑπὸ τῶν τυράννων
 φασίν, οἱ λέγονται μετὰ τοὺς Αἰακίδας ἄρξαι Θεττα-
 λῶν, ἀμεληθῆναι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Θετταλίας· αἱ μὲν
 γὰρ ἔπεμπον τῶν πόλεων, αἱ δ' οὐκ ἠξίουσαν, αἱ δὲ
 43 ἐς νέεα πέμψειν ἔφασαν, αἱ δὲ κατέβαλλον τὸ
 πρᾶγμα. αὐχμῷ δὲ πιεσθείσης τῆς γῆς καὶ κε- 20
 λευούσης τῆς μαντείας τιμᾶν τὸν Ἀχιλλέα ὥς θέμις,
 αἱ μὲν ὥς θεῷ ἐνόμιζον, ἀφείλον τῶν δρωμένων
 ἐξηγούμενοι ταύτῃ τὸ ὥς θέμις, ἐνήγιζον δὲ ὥς
 τεθνεῶτι καὶ ἐνέτεμνον τὰ ἐπιτυχόντα, ἐς τε ἡ
 Ξέρξου ἔλασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο, ἐν ᾗ 25
 Θετταλοὶ μηδίσαντες ἐξέλιπον πάλιν τὰ ἐς τὸν
 Ἀχιλλέα νόμιμα, ἐπειδὴ ναῦς ἐς Σαλαμῖνα ἐξ Αἰγί-
 νης ἔπλευσεν ἄγουσα ἐπὶ ξυμμαχίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ
 τὸν τῶν Αἰακιδῶν οἶκον. ἐπεὶ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ
 Φιλίππου χρόνοις ὕστερον τὴν μὲν ἄλλην Θετταλίαν 30
 40 ἐδουλώσατο, τὴν δὲ Φθίαν τῷ Ἀχιλλεῖ ἀνῆκεν ἐπὶ
 τε Δαρεῖον στρατεύων ξύμμαχον τὸν Ἀχιλλέα ἐν

Τροία ἐποιήσατο, ἐπεστράφησαν οἱ Θετταλοὶ τοῦ
 Ἀχιλλέως καὶ ἵππον τε, ὁπόσῃν Ἀλέξανδρος ἐκ
 Θετταλίας ἦγε, περιήλασαν τῷ τάφῳ ξυνέπεσόν τε
 ἀλλήλοις, ὥσπερ ἵπομαχοῦντες, καὶ ἀπῆλθον εὐ-
 5 ξάμενοί τε καὶ θύσαντες, ἐκάλουν δὲ αὐτὸν ἐπὶ
 Δαρεῖον αὐτῷ Βαλίῳ τε καὶ Ξάνθῳ, βοῶντες ταῦτα
 ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπεὶ δὲ Δαρεῖος ἦλω καὶ πρὸς τοῖς
 Ἰνδικοῖς Ἀλέξανδρος ἦν, ξυνέστειλαν οἱ Θετταλοὶ
 τὰ ἐναγίσματα καὶ ἔπεμπον ἄρνα μέλανα. τῶν δὲ
 10 ἐναγισμάτων οὔτε ἀφικνουμένων ἐς Τροίαν, εἴ τε
 ἀφίκοιντο, μεθ' ἡμέραν ἕκαστα καὶ οὐκ ἐν κόσμῳ
 πραττόντων, ἐμήνισεν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ὁπόσα τῇ
 Θετταλίᾳ ἐνέσκηψεν εἰ διεξίοιμι, ἀδολεσχίας πλέως
 ὁ λόγος ἔσται. πρὸ ἐτῶν δέ που τεττάρων ἐντυχὼν
 15 ἐνταῦθά μοι ὁ Πρωτεσίλεως ἐκ Πόντου μὲν ἦκειν
 ἔφη, νεῶς γὰρ ἐπιτυχὼν πλεῦσαι παρὰ τὸν Ἀχιλλέα
 ξένῳ εἰκασθεῖς, τουτὶ δὲ θαμὰ πράττειν, ἐμοῦ δὲ
 εἰπόντος, ὥς φιλέταιρός τε καὶ χρηστός εἴη φιλῶν
 τὸν Ἀχιλλέα „ἀλλὰ νῦν“ ἔφη „διενεχθεὶς αὐτῷ 744
 20 ἦκω, Θετταλοῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐναγισμάτων μηνιόντα
 αἰσθόμενος „ἐμοῦ“, ἔφην „ὦ Ἀχιλλεῦ, πάρες τοῦτο“.
 ὁ δ' οὐ πείθεται, φησὶ δ' αὐτοῖς κακόν τι ἐκ θαλάτ- 242
 τῆς δώσειν. καὶ δέδια, μὴ παρὰ τῆς Θέτιδος εὗρηταί
 τι αὐτοῖς ὁ δεινὸς ἐκείνος καὶ ἀμείλικτος.“ κἀγὼ
 25 μὲν, ξένε, ταῦτα ἀκούσας τοῦ Πρωτεσίλεω ἐρυσίβας
 τε ὦμην καὶ ὀμίχλας προσβεβλήσεσθαι τοῖς Θεττα-
 λῶν ληίοις ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἐπὶ φθορᾷ τοῦ καρ-
 ποῦ, ταυτὶ γὰρ τὰ πάθη δοκεῖ πως ἐκ θαλάττης ἐπὶ
 τὰς εὐκάρπους τῶν ἡπείρων ἰξάνειν, ὦμην δὲ καὶ
 30 ἐπικλυσθήσεσθαί τινας τῶν ἐν Θετταλίᾳ πόλεων,
 οἷα Βοῦρά τε καὶ Ἑλίχη καὶ ἡ περὶ Λοκροῦς Ἀτα-
 λάντη ἔπαθεν, τὴν μὲν γὰρ καταδύναί φασι, τὰς

δὲ αὖ ῥαγῆναι. ἐδόκει δ' ἄλλα τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῇ
Θέτιδι, ὅφ' ὧν ἀπολώλασι Θετταλοί· μεγάλων γὰρ
δὴ ἐπιτιμίων ὄντων ἐπὶ τῇ κόχλῳ, παρ' ἧς οἱ ἄν- 327
θρωποι σοφίζονται τὴν πορφύραν, αἰτίαν ἔσχον οἱ
Θετταλοὶ παρανομῆσαί τι ἐς τὴν βαφὴν ταύτην, εἰ 5
μὲν ἀληθῆ, οὐκ οἶδα, λίθοι οὖν ἐπικρέμανταί σφι-
15 σιν, ὅφ' ὧν ἀποδίδονται μὲν τοὺς ἀγρούς, ἀποδί-
δονται δὲ τὰς οἰκίας, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν
ἀποδέδρακε σφᾶς, τὰ δὲ πέπραται, καὶ οὐδὲ τοῖς
14 γονεῦσιν οἱ πολλοὶ ἐναγίζουσιν, ἀπέδοντο γὰρ καὶ 1
τοὺς τάφους· ὥστε τὸ κακόν, ὃ ἠπείλει τοῖς Θετταλοῖς
ἐκ θαλάττης ὁ Ἀχιλλεὺς δώσειν, ξένε, τοῦτο ἡγώμεθα.

Φ. Οὐλομένην, ἀμπελουργέ, μῆνιν λέγεις καὶ 16
δυσίατον. ἀλλὰ μοι εἰπέ, τί περὶ τῆς ἐν τῷ Πόντῳ
νήσου θαυμάσιον ὁ Πρωτεσίλεως οἶδεν· ἐκεῖ γὰρ 15
πὺρ αὐτῷ ξυγγίγνεται.

Ἀ. Ἐκεῖ, ξένε, καὶ λέγει περὶ αὐτῆς τοιαῦτα,
ὡς νῆσος μὲν εἴη μία τῶν ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς τῇ
Ἀξένῳ πλευρᾷ μᾶλλον, ἣν τίθενται ἀριστερὰν οἱ τὸ
στόμα τοῦ Πόντου ἐσπλέοντες, ἐπέχει δὲ στάδια 20
μῆκος μὲν τριάκοντα, εὖρος δὲ οὐ πλείω τεττάρων,
δένδρα τε ἐν αὐτῇ πεφύκοι λευκαὶ τε καὶ πτελέαι,
τὰ μὲν ἄλλα ὡς ἔτυχε, τὰ δὲ περὶ τὸ ἱερὸν ἐν κόσμῳ
ἦδη. τὸ δὲ ἱερὸν ἴδρυται μὲν πρὸς τῇ Μαιώτιδι —
ἡ δὲ ἴση τῷ Πόντῳ ἐς αὐτὸν βάλλει — τὰ δὲ ἐν 25
αὐτῷ ἀγάλματα Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἑλένη ὑπὸ Μοι-
ρῶν ξυναρμολογηθέντες, κειμένου γὰρ δὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
τοῦ ἑρᾶν καὶ ποιητῶν τὸν ἑρώτα ἀπὸ τούτου ἀδόν-
των πρῶτοι Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἑλένη μηδὲ ὀφθέντες
ἀλλήλοις, ἀλλ' ἡ μὲν κατ' Αἴγυπτον, ὃ δὲ ἐν Ἰλίῳ 30
46 ὄντες ἑρᾶν ἀλλήλων ὥρμησαν γένεσιν ἱμέρου [σώ-
46 ματος] ὧτα εὐρόντες. πεπρωμένης δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ

ἀθάνατον τῆς διαίτης οὐδεμιᾶς γῆς τῶν ὑπὸ Ἰλίου,
Ἐχινάδων τε τῶν κατ' Οἰνιάδας καὶ Ἀκαρνανίαν
ἤδη μεμιασμένων, ὅτε δὴ Ἀλκμαίων ἀποκτείνας
τὴν μητέρα τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου ὥκησεν ἐν
5 γῇ νεωτέρα τοῦ ἔργου, ἱκετεύει τὸν Ποσειδῶνα ἢ
Θέτις ἀναδοῦναί τινα ἐκ τῆς θαλάττης νῆσον, ἐν
ᾗ οἰκήσουσιν, ὃ δὲ ἐνθυμηθεὶς τὸ μῆκος τοῦ Πόν-
του καὶ ὅτι νήσου οὐδεμιᾶς ἐν αὐτῷ κειμένης ἀοίκη-
τος πλεῖται, τὴν Λευκὴν νῆσον, ὁπόσῃν εἶπον,
10 ἀνέφηεν Ἀχιλλεῖ μὲν καὶ Ἑλένη οἰκεῖν, ναύταις
δὲ ἴστασθαι καὶ τῷ πελάγει ἐγκαθορμίζεσθαι. ξυμ-
πάσης δὲ ἄρχων, ὁπόσῃ ὕγρὰ οὐσία καὶ τοὺς ποτα-
μοὺς ἐννοήσας τὸν Θερμώδοντα καὶ τὸν Βορυσθένην
καὶ τὸν Ἰστρον, ὡς ἀμηχάνοις τε καὶ ἀενάοις φεύ-
15 μασιν ἐς τὸν Πόντον ἐκφέρονται, προὔχωσε τὴν
ἰλὺν τῶν ποταμῶν, ἣν ἀπὸ Σκυθῶν ἀρξάμενοι
σύρουσιν ἐς τὸ πέλαγος νησὶν τε [ὁπόσῃν εἶπον,]
ἀπετόρνευσε συστησάμενος αὐτὴν ἐν τῷ πυθμένι
τοῦ Πόντου. ἐνταῦθα εἰδόν τε πρῶτον καὶ περιέ-
20 βαλον ἀλλήλους Ἀχιλλεύς τε καὶ Ἑλένη καὶ γάμον
ἐδαίσαντο σφῶν Ποσειδῶν τε αὐτὸς καὶ Ἀμφιτρίτη
Νηρηίδες τε ξύμπασαι καὶ ὁπόσοι ποταμοὶ καὶ δαί-
μονες ἔρχονται τὴν Μαιωτίην τε καὶ τὸν Πόντον. 248
οἰκεῖν μὲν δὴ λευκοὺς ὄρνιθας ἐν αὐτῇ φασιν, εἶναι
25 δὲ τούτους ὕγρους τε καὶ τῆς θαλάττης ἀπόζοντας,
οὓς τὸν Ἀχιλλέα θεράποντας ἑαυτοῦ πεποιῆσθαι
κοσμοῦντας αὐτῷ τὸ ἄλσος τῷ τε ἀνέμῳ τῶν πε-
ρῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν ῥανίσιν, πράττειν δὲ τοῦτο
328 χαμαὶ πετομένους καὶ μικρὸν τῆς γῆς ὑπεραίροντας.
17 30 ἀνθρώποις δὲ πλέουσι μὲν τὸ τοῦ πελάγους χάσμα
ὁσία ἢ νῆσος ἐσβαίνειν, κεῖται γὰρ ὥσπερ εὐξείνος
νεῶν ἐστία, οἶκον δὲ μὴ ποιεῖσθαι αὐτὴν πᾶσί τε

ἀπείρηται τοῖς πλέουσι καὶ τοῖς περὶ τὸν Πόντον
 747 Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις. δεῖ γὰρ προσορμισμένους
 τε καὶ θύσαντας ἡλίου δυομένου ἐσβαίνειν μὴ ἐν-
 νυχεύοντας τῇ γῇ, κἂν μὲν τὸ πνέυμα ἔπηται, πλεῖν,
 εἰ δὲ μή, ἀναψαμένους τὸ πλοῖον ἐν κοίλῳ ἀνα- 5
 παύεσθαι. ξυμπίνειν γὰρ δὴ λέγονται τότε ὁ Ἀχιλ-
 λεύς τε καὶ ἡ Ἑλένη καὶ ἐν ὥδαῖς εἶναι τὸν ἔρωτά
 τε τὸν ἀλλήλων ἄδειν καὶ Ὀμήρου τὰ ἔπη τὰ ἐπὶ
 τῇ Τροίᾳ καὶ τὸν Ὀμηρον αὐτόν. τὸ γὰρ τῆς ποιη-
 τικῆς δῶρον, ὃ παρὰ τῆς Καλλιόπης τῷ Ἀχιλλεῖ 10
 ἐφοίτησεν, ἐπαινεῖ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔτι καὶ σπουδάζει
 μᾶλλον, ἐπειδὴ πέπνυται τῶν πολεμικῶν. τὸ γοῦν
 ἄσμα τὸ ἐπὶ τῷ Ὀμήρῳ θείως αὐτῷ, ξένε, καὶ ποιη-
 250 τικῶς ξύγκειται, καὶ γὰρ ἐκεῖνο γινώσκει τε καὶ
 ἄδει ὁ Πρωτεσίλεως. 15

Φ. Ἐμοὶ δ' ἂν γένοιτο, ἀμπελουργέ, ἀκοῦσαι
 τοῦ ἄσματος, ἢ οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτό;

Ἀ. Καὶ μὲν, ξένε, πολλοὶ τῶν προσελθόντων
 τῇ νήσῳ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀχιλλέως ἄδοντος ἀκούειν
 φασί, τουτὶ δὲ πέρυσιν, οἶμαι, τὸ ἄσμα ἡρμόσατο 20
 χαριέστατα τῆς γνώμης καὶ τῶν διανοιῶν ἔχον. ξύγ-
 κείται δὲ ὧδε·

Ἀχῶ, παρὰ μυρίον ὕδωρ
 μεγάλου ναλοῖσα πλευρὰ Πόντου
 ψάλλει σε λύρα διὰ χειρὸς ἐμᾶς, 25
 σὺ δὲ θεῖον Ὀμηρον ἄειδέ μοι
 κλέος ἀνέρων, κλέος ἀμετέρων πόνων.
 δι' ὃν οὐ θάνον, δι' ὃν ἐστὶ μοι
 Πάτροκλος, δι' ὃν ἀθανάτοις ἴσος
 Αἴας ἐμός,
 δι' ὃν ἅ δορὶλήπτος ἀειδομένα σοφοῖς 30
 κλέος ἦρατο κού πέσε Τροία.

Φ. Δαιμονίως γε ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀμπελουργέ,

καὶ ἐπαξίως ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Ὀμήρου. καὶ ἄλλως
σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ᾄσμασι τὸ μὴ ἀποτείνειν
αὐτά, μηδὲ σχοινοτενῇ ἐργάζεσθαι. καὶ ἐκ παλαιοῦ 252
ἄρα εὐδόκιμόν τε καὶ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις.

5 Ἀ. Ἐκ παλαιοῦ, ξένε. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα 748
φασὶν ἀνασταυρώσαντα τὸ Ἀσβόλου τοῦ κενταύρου
σῶμα ἐπιγράψαι αὐτῷ τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

Ἄσβολος οὔτε θεῶν τρομέων ὄπιν οὔτ' ἀνθρώπων
ὄξυκόμοιο κρημασιὸς ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης
10 ἄγκειμαι μέγα δεῖπνον ἀμετροβίοις κοράκεσσι.

Φ. Ἀθλητῆς γε καὶ τούτων ὁ Ἡρακλῆς ἐγένετο
μεγαληγορίαν ἐπαινῶν, ἀμπελουργέ, παρ' ἧς δεῖ
29 δῆπου τὸν ποιητὴν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπανίωμεν
ἐπὶ τὴν νῆσον· ῥεῦμα γὰρ δὴ ὑπολαβὸν ἡμᾶς, οἷα
15 πολλὰ περὶ τὸν Πόντον εἰλεῖται, παρέπλαγξε τοῦ
λόγου.

Ἀ. Ἐπανίωμεν, ὦ ξένε· τὰ μὲν γὰρ ᾄσματα
τὰ ἐν αὐτῇ τοιαῦτα, καὶ ἡ φωνὴ δέ, ἣν ᾄδουσι,
θεῖά τε ἡχεῖ καὶ λαμπρά· διήκει γοῦν τοσαύτη ἐς τὸ
30 πέλαγος, ὥς φρίκην ἀνίστασθαι τοῖς ναύταις ὑπὸ
ἐκπλήξεως. φασὶ δ' οἱ προσορμισάμενοι καὶ κτύπου 254
ἀκούειν ἵππων καὶ ἥχου ὀπλῶν καὶ βοῆς, οἷον ἐν
πολέμῳ ἀναφθέγγονται. εἰ δ' ὀρμισαμένων ἐς τὰ
βόρεια ἢ τὰ νότια τῆς νῆσου μέλλοι τις ἄνεμος
25 ἐναντίος τῷ ὄρμῳ πνεῖν, κηρύττει ὁ Ἀχιλλεὺς
κατὰ πρόμνην τοῦτο καὶ κελεύει μεθορμισαμένους
ἐκστῆναι τῷ ἀνέμῳ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκπλεόντων
τοῦ Πόντου προσπλέουσιν τέ μοι καὶ ἀπαγγέλλουσι
ταῦτα, καὶ νῆ Δι', ὥς, ἐπειδὴν προῖδωσι τὴν νῆσον
30 ἄτε ἐν ἀπείρῳ πελάγει ἐμφερόμενοι περιβάλλουσί τε
ἀλλήλους καὶ ἐς δάκρυα ὑφ' ἡδονῆς ἔρχονται, κατα-
πλεύσαντες δὲ καὶ τὴν γῆν ἀσπασάμενοι βαδίζουσιν

ἐπὶ τὸ ἱερὸν προσευξόμενοί τε τῷ Ἀχιλλεῦ καὶ θύσον-
 τες. τὸ δὲ ἱερεῖον αὐτόματον τῷ βωμῷ προσέστηκε
 κατὰ τὴν ναῦν τε καὶ τοὺς ἐμπλέοντας. τὸ μὲν δὴ περὶ
 τὴν κάλπιν τὴν χρυσὴν τὴν ἐν Χίῳ ποτὲ φανεῖσθαι
 τῇ νήσῳ εἴρηται, ξέने, σοφοῖς ἀνδράσι καὶ τί ἂν τις
 ἀριζήλως εἰρημένων αὐθις ἄπτοιο; ἐμπόρῳ δὲ λέγε-
 ται θαμίζοντί ποτε ἐς τὴν νῆσον φαίνεσθαι μὲν ὁ
 Ἀχιλλεὺς αὐτός, διηγείσθαι δὲ αὐτῷ τὰ ἐν Τροίᾳ,
 ξενίσαι δ' αὐτὸν καὶ ποτὶ κελεῦσαί τε ἐκπλεύσαντα
 256 ἐς Ἴλιον ἀναγαγεῖν οἱ κόρην Τρωάδα, τὴν δεῖνα 10
 749 εἰπὼν δουλεύουσιν τῷ δεῖνι ἐν Ἰλίῳ. θαυμάσαντος
 δὲ τοῦ ξένου τὸν λόγον καὶ διὰ τὸ θαρρεῖν ἤδη ἐρο-
 μένου αὐτόν, τί δέοιτο δούλης Ἰλιάδος, „ὅτι“, ἔφη
 „ξέने, γέγονεν ὅθεν περ ὁ Ἑκτωρ καὶ οἱ πρὸ αὐ-
 τοῦ ἄνω, λοιπὴ δ' ἐστὶ τοῦ Πριαμιδῶν τε καὶ Δαρ- 15
 δανιδῶν αἵματος.“ ὁ μὲν δὴ ἔμπορος ἐρᾷν τὸν Ἀχιλ-
 λέα ᾤετο καὶ πριάμενος τὴν κόρην ἐς τὴν νῆσον
 ἀνέπλευσεν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπαινέσας αὐτὸν ἤκοντα
 τὴν μὲν προσέταξε φυλάττειν ἑαυτῷ ἐν τῇ νηὶ δι'.
 οἶμαι, τὸ μὴ ἐσβατὸν εἶναι γυναιξὶ τὴν νῆσον, 20
 αὐτὸν δὲ ἐσπέρας ἤκειν ἐς τὸ ἱερὸν καὶ εὐωχεῖσθαι
 μετ' αὐτοῦ τε καὶ Ἑλένης, ἀφικομένῳ δὲ πολλὰ μὲν
 χρήματα ἔδωκεν, ὧν ἦττους ἔμποροι, ξένον δ' αὐ-
 τὸν ποιεῖσθαι ἔφη διδόναι τέ οἱ τὴν ἐμπορίαν ἐνερ-
 γὸν καὶ τὴν ναῦν εὐπλοεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, 25
 „σὺ μὲν πλεῖ“ ἔφη „ταῦτ' ἔχων, τὴν δὲ κόρην ἐπὶ
 τοῦ αἰγιαλοῦ λίπε μοι“. οὐπω στάδιον ἀπείχον τῆς
 γῆς καὶ οἰμωγὴν προσέβαλλεν αὐτοὺς τῆς κόρης δια-
 σπωμένου αὐτὴν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ μελισταὶ ξαίνον-
 τος· Ἀμαζόνες δέ, ὥς ἔνιοι τῶν ποιητῶν φασιν 30 19
 ἔλθεῖν ἐς Τροίαν Ἀχιλλεῖ μαχουμένους οὐκ ἀπέκτει-
 νεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ, πιθανὸν γὰρ οὐκ οἶδ'

ὅπως Πριάμου πόλεμήσαντος αὐταῖς ὑπὲρ Φρυγῶν 258
κατὰ Μυγδόνα ξυμμάχους Ἀμαζόνας ὕστερον ἐλθεῖν
Ἰλίου, ἀλλ' οἶμαι κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα, ἣν τὸ πρῶτον
ἐνίκα στάδιον Λεωνίδας ὁ Ῥόδιος, ἀπώλεσεν αὐτῶν
5 ὁ Ἀχιλλεύς τὸ μαχιμώτατον ἐν αὐτῇ, φασί, τῇ νήσῳ.

330 Φ. Μεγάλου, ὃ ἀμπελουργέ, ἥψω λόγου, καὶ 750
τὰ ὧτά μοι ἥγειρας καὶ ἄλλως ἐστηκότα πρὸς τοὺς
σοὺς λόγους· ἦκειν δέ σοι καὶ ταῦτα εἰκὸς παρὰ τοῦ
Πρωτεσίλεω.

10 Ἀ. Παρὰ τούτου, ξένε, τοῦ χρηστοῦ διδασκά-
λου, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπεπλευνό-
των δῆλα δὴ ταῦτα. κατὰ γὰρ τὴν ἄξενον τοῦ Πόν-
του πλευράν, ἥ τὰ ὄρη τὰ Ταυρικὰ τέταται, λέγου-
ταί τινες οἶκεῖν Ἀμαζόνες, ἣν Θερμώδων τε καὶ
15 Φᾶσις ἐξερχόμενοι τῶν ὀρῶν περιβάλλουσιν ἥπειρον,
ὥς ὁ πατήρ τε καὶ φυτουργὸς αὐτῶν Ἀρης ἐπαί-
δευσεν ἐν ὁμιλίᾳ τῶν πολεμικῶν εἶναι καὶ ζῆν ἔνο-
πλόν τε καὶ ἑφιππον βίον, βουκολεῖσθαι δὲ αὐταῖς
ἵππον ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀποχωρῶσαν τῷ στρατῷ. ἀνδράσι
20 μὲν δὴ ἐνομιλεῖν οὐ παρέχειν σφᾶς τὴν ἐαυτῶν
χώραν, αὐτὰς δ', ἐπειδὴν δέωνται τέκνων, κατιού-
σας ἐπὶ ποταμὸν Ἀλυν ἀγοράζειν τε καὶ ξυγγίγνε-
σθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἐνθα ἔτυχεν, ἀπελθούσας τε ἐς
ἦθη καὶ οἴκους, ἃ μὲν ἂν τέκωσιν ἄρρενα, φέρειν
25 ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας, ὅπως ἀνέλοιεν αὐτὰ οἱ φύ- 260
σαντες, τοὺς δὲ ἀναιρεῖσθαι τε, ὧν ἕκαστος ἔτυχε,
καὶ ποιεῖσθαι δούλους, ἃ δ' ἂν ἀποτέκωσι θηλέα,
φιλεῖν τε ἥδη λέγονται καὶ ὁμόφυλα ἡγεῖσθαι, θε-
ραπεύειν τε, ἥ φύσις μητέρων, πλὴν τοῦ ἐπισχεῖν
30 γάλα, τουτὶ δὲ πρᾶττουσι διὰ τὰς μάχας, ὥς μήτε
αὐτὰ θηλύνονται, μήτε τοὺς μαζοὺς ἀποκρεμῶντο.
τὸ μὲν δὴ ὄνομα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐκ τοῦ μὴ μαζῷ

τρέφεσθαι κείσθαι ἡγώμεθα, τρέφουσι δὲ τὰ βρέφη
γάλακτί τε φορβάδων ἵππων καὶ δρόσου κηρίοις, ἡ
μέλιτος δίκην ἐπὶ τοὺς δόνακας τῶν ποταμῶν ἱζάνει.
τὰ δὲ ποιηταῖς τε καὶ μυθολόγοις περὶ τῶν Ἀμαζό-
51 νων τούτων εἰρημένα παραιτησώμεθα τοῦ λόγου, 5
πρόσφορα γὰρ οὐκ ἂν τῇ παρούσῃ σπουδῇ γένοιτο,
τὸ δὲ περὶ τὴν νῆσον ἔργον, ὁποῖόν τι αὐταῖς ἐπρά-
χθη καὶ ἐς ὃ τι ἐτελεύτησε, λεγέσθω μᾶλλον, ἐπειδὴ
τῶν τοῦ Πρωτεσίλεω λόγων ἐστί· ναῦται γὰρ ἐπὶ 20
νεῶν ποτε πλειόνων καὶ ναυπηγοὶ τῶν ἐς Ἑλλῆς- 10
ποντον ἀπαρόντων ἐκ τοῦ Πόντου ὄντια κατηνέ-
χθησαν ἐς τὴν ἀριστερὰν τοῦ πελάγους ὄχθην, περὶ
ἣν αἱ γυναῖκες οἰκεῖν λέγονται, ληφθέντες δὲ ὑπ'
αὐτῶν χρόνον μὲν τινα ἐδέδεντο σιτούμενοι πρὸς
φάτναις, ἵνα ἀποδῶνται σφᾶς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν 15
ἄγουσαι τοῖς ἀνδροφάροις Σκύθαις· ἐπεὶ δὲ μειρά-
62 κιον ξὺν αὐτοῖς ληφθὲν μία τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τῇ 20
ᾧρα ἠλέησε καὶ τις ἔρως ἐκ τούτου ἐγένετο, παραι-
τεῖται τὴν δυναστεύουσαν ἀδελφὴν οὕσαν μὴ ἀπο-
δόσθαι τοὺς ξένους, λυθέντες δὲ καὶ πρὸς αὐτὰς 20
συγκραθέντες ἐφθέγγοντο ἤδη τὸν ἐκείνων τρόπον,
τόν τε χειμῶνα καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διηγούμενοι
παρῆλθον ἐς μνήμην τοῦ ἱεροῦ προσπεπλευνότες
οὐ πάλα τῇ νήσῳ καὶ διήεσαν τὸν ἐν αὐτῷ πλοῦ-
τον, αἱ δ' εὗρημα ποιησάμεναι τοὺς ξένους ἐπειδὴ 25
ναῦταί τε ἦσαν καὶ νεῶν τέκτονες οὔσης καὶ ἄλλως
ναυπηγησίμου σφίσι τῆς χώρας ποιοῦνται ναῦς τὸν
ἵππαγωγῶν τρόπον, ὥς τὸν Ἀχιλλέα σχήσουσαι
ταῖς ἵπποις, καταβάσαι γὰρ ἵππων Ἀμαζόνες θῆλύ
τέ εἶσι γένος καὶ ἀτεχνῶς γυναῖκες. εἰρεσίας μὲν δὴ 30
πρῶτον ἦψαντο καὶ πλεῖν ἐμελέτησαν, ὥς δ' ἐπι-
στήμην τοῦ πλεῖν ξυνελέξαντο, ἄρᾳσαι περὶ ἕα

ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Θερμώδοντος ἀφῆκαν εἰς τὸ
 ἱερὸν σταδίους μάλιστα δισχιλίους ἐπὶ νεῶν, οἶμαι,
 πεντήκοντα, καὶ προσορμισάμεναι τῇ νήσῳ πρῶτον
 μὲν ἐκέλευσαν τοὺς Ἑλλησποντίους ξένους ἐκκό-
 331 5 πτειν τὰ δένδρα, οἷς κεκόσμηται κύκλῳ τὸ ἱερὸν,
 ἐπεὶ δὲ οἱ πελέκεις εἰς αὐτοὺς ἀνακοπέντες τοῖς μὲν
 εἰς κεφαλὴν ἐχώρησαν, τοῖς δὲ εἰς αὐχένα πάντες τε 264
 πρὸς τοῖς δένδροισιν ἔπεσον, ἐπεχύθησαν αἱ Ἀμα-
 ζόνες τῷ ἱερῷ βοῶσαι τε καὶ τὰς ἵππους ἐλαύνουσαι·
 10 ὁ δὲ θερμόν τε καὶ δεινὸν εἰς αὐτὰς ἰδὼν καὶ πηδή-
 σας οἶον ἐπὶ Σκαμάνδρῳ τε καὶ Ἰλίῳ ποτοῖαν μὲν 752
 χαλινοῦ κρείττω ταῖς ἵπποις ἐνέβαλεν, ὑφ' ἧς ἀνε-
 σκίρτησαν ἀλλότριόν τε καὶ περιττὸν ἄχθος ἡγού-
 μεναι τὰς γυναῖκας, εἰς δὲ θηρίων ἦθη μετέστησαν
 15 καὶ κειμέναις ἐμπεσοῦσαι ταῖς Ἀμαζόσι τάς τε
 ὅπλας ἐνήρειδον καὶ τὰς χαίτας ἔφριττον καὶ τὰ
 ὦτα ἐπ' αὐτὰς ἴστασαν, καθάπερ τῶν λεόντων οἱ
 ὁμοί, κειμένων τε γυμνάς ὀλένας ἥσθιον καὶ τὰ
 στέρνα ῥηγνῦσαι προσέκειντο τοῖς σπλάγχνοις καὶ
 20 ἐλάφυσσον, ἐμφορηθεῖσαι δὲ ἀνθρωπέου βρώσεως
 ἐκρόαινον περὶ τὴν νῆσον καὶ ἐμαίνοντο μεσταὶ λύ-
 θρου, στᾶσαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τὰ νῶτα
 τοῦ πελάγους ἰδοῦσαι πεδίῳ τε ῥόντο ἐντετυχηκέναι
 καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὰς ἦκαν. ἀπώλοντο δὲ
 25 καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀμαζόνων ἀνέμου σφοδροῦ εἰς
 αὐτὰς πνεύσαντος, ἅτε γὰρ κεναὶ καὶ οὐδενὶ κόσμῳ
 ὤρμισμέναι προσέπιπτον ἀλλήλαις καὶ ξυνηράττοντο
 ναῦς τε ὥσπερ ἐν ναυμαχίᾳ κατέδυε ναῦν καὶ
 ἀνερρήγνυ, καὶ ὀπόσας ἐγκαρσίους τε καὶ ἀντιπρώ- 266
 30 ρους ἐμβολὰς ποιοῦνται κυβερνῆται ναύμαχοι, πᾶσαι
 ξυνέπεσον ἐν ναυσὶ κεναῖς καὶ οὐκ ἐκ προνοίας
 πλεούσαις. πολλῶν δὲ ναυαγίων τῷ ἱερῷ προσενε-

χθέντων καὶ ἀνθρώπων ἐν αὐτῷ καιμένων ἐμπνεόν-
των ἔτι καὶ ἡμιβρώτων μελῶν τε ἀνθρωπείων ἐσπαρ-
μένων καὶ σαρκῶν, ἃς διέπτυσαν αἱ ἵπποι, κάθαρ-
σιν ὁ Ἀχιλλεὺς ποιεῖται τῆς νήσου ῥαδίαν· κορυ-
φὴν γὰρ τοῦ πόντου ἐπισπασάμενος ἀπένιψέ τε καὶ 5
ἀπέκλυσε ταῦτα.

Φ. Ὅστις, ἀμπελουργέ, μὴ θεοφιλῇ σε ἡγεῖται
σφόδρα, αὐτὸς ἀπήχθηται τοῖς θεοῖς· τὸ γὰρ τοιού-
τους τε καὶ θείους λόγους εἰδέναι οὕτω, παρ' ἐκεί-
νων οἶμαί σοι ἦκειν, οἳ καὶ Πρωτεσίλεω φίλον τέ 10
σε καὶ ἐπιτήδειον ἐποίησαν. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν ἡρωικῶν
ἡμᾶς λόγων ἐμπέπληκας, τὸ μὲν ὅπως αὐτὸς ἀνα-
βεβίωκεν, οὐκ ἐτ' ἂν ἐροίμην, ἐπειδὴ ἀβεβήλω τε καὶ
ἀπορρήτω φῆς αὐτὸν χρῆσθαι τούτῳ τῷ λόγῳ, τοὺς
δὲ Κωκυτοὺς τε καὶ Πυριφλεγέθοντας καὶ τὴν Ἀχε- 15
ρουσιάδα καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποταμῶν τε καὶ τῶν
268 λιμνῶν ὀνόματα καί, νῆ Δία, τοὺς Αἰακοὺς καὶ τὰ
τούτων δικαστήριά τε καὶ δικαιωτήρια αὐτὸς τε ἴσως
ἀπαγγελεῖς καὶ ξυγχωρεῖ διηγεῖσθαι.

Ἀ. Ξυγχωρεῖ μὲν, ἐσπέρα δὲ ἤδη καὶ βοῦς 20
53 πρὸς ἀναπαύλῃ· τὰ γοῦν ζευγάρια ὀρᾷς, ὥς ἐκ
βουλυτοῦ ἦκει καὶ χρὴ με αὐτὰ ὑποδέξασθαι καὶ ὁ
λόγος πλείων τοῦ καιροῦ· νῦν μὲν δὴ ἐπὶ τὴν ναῦν
χαίρων ἴθι πάντα ἔχων, ὅποσα ὁ κῆπος φέρει, καὶ
μὲν τὸ πνεῦμα ὑμέτερον ἦ, πλεῖ, ξένε, σπείσας 25
ἀπὸ τῆς νεῶς τῷ Πρωτεσίλεω, τουτὶ γὰρ τοὺς ἐν-
θένδε λύοντας νενόμισται πρᾶττειν, εἰ δ' ἐναντίον
εἶη τὸ πνεῦμα, χῶρει δεῦρο ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι καὶ
τεύξει οὗ βούλει.

Φ. Πείθομαί σοι, ἀμπελουργέ, καὶ οὕτως ἔσται· 30
πλεύσαιμι δὲ μήπω, Πόσειδον, πρὶν ἢ καὶ τοῦδε
ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΕΡΩΝ.

Lucian.
ed. R.

337

MEN. Ἡ ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σοί, Μουσώνιε, 636
διὰ χειρός, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράνῳ νοῦν
εἶχεν Ἕλληνα.

ΜΟΥΣ. Ἰσθι, ὦ Μενέκρατες, καὶ βελτίῳ ἐντε-
5 θυμῷσθαι Νέρωνα· τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς Πελοπον-
νήσου τὰς ὑπὲρ Μαλέαν ξυνήρει τοῖς θαλαττουμέ-
νοις εἴκοσι σταδίων τοῦ Ἰσθμοῦ ῥήγματι· τοῦτο δ'
ἂν καὶ τὰς ἐμπορίας ὤνησε καὶ τὰς ἐπὶ θαλάττῃ
πόλεις καὶ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ, καὶ γὰρ δὴ καὶ κεί-
10 ναις ἀποχωρῶν ὁ οἶκος καρπός, ἣν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ
πράττει.

MEN. Ταῦτα δὴ διέξελθε, Μουσώνιε, βουλο- 637
μένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι πᾶσιν, εἰ μὴ τι σπουδάσαι
διανοῇ ἕτερον.

15 ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις, οὐ γὰρ οἶδ', ὅ τι
χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς
οὕτω φροντιστήριον ἐπὶ τῷ σπουδάξαι· Νέρωνα
τοίνυν ἐς Ἀχαίαν ὠδαὶ ἦγον καὶ τὸ σφόδρα ἑαυτὸν
πεπεικέναι μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον,
20 ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια τὸν γυμνικώτατον τῶν
ἀγώνων στεφανοῦσθαι ἄδων· τὰ γὰρ Πύθια, τού-
των μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον ἢ τῷ Ἀπόλλωνι,
μηδὲ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κινάραν

τε καὶ ᾧδὴν θέσθαι. ὁ δ' Ἴσθμὸς οὐ τῶν ἄποθεν
 αὐτῷ βεβουλευμένων, ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ
 τόπου μεγαλουργίας ἠρώσθη τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ
 τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὐ-
 βοίαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρύπω τῷ περὶ τὴν 5
 Χαλκίδα, ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπο-
 ρος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας, τὰ δὲ Ξέρ-
 ξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε μέγιστα τῶν
 638 μεγαλουργιῶν ὄντα, καὶ πρὸς τούτοις τῷ δι' ὀλίγου
 ἀλλήλοις ἐπιμιῖξαι πάντας ἠγήσατο τὴν Ἑλλάδα λαμ- 10
 πρῶς ἐστιᾷσθαι τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις
 μεθύουσι μὲν, ψεύουσι δέ πη καὶ ἀκοῦσαι
 τοῦτο φθέγμα. προελθὼν δὲ τῆς σκηνῆς ὕμνον μὲν
 Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε καὶ ᾄσμα οὐ
 μέγα Μελικέρτη τε καὶ Λευκοθέα, ὁρῶντος δ' 15
 αὐτῷ χρυσὴν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύ-
 σαντος ἐπὶ τὴν ὀρυχὴν ἦξε κροτούμενός τε καὶ ἀδό-
 μενος καὶ καθιζόμενος τῆς γῆς τρίς, οἶμαι, τοῖς τε
 τὴν ἀρχὴν πεπιστευμένοις παρακελευσάμενος ξυν-
 τόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου ἀνῆει ἐς τὴν Κόρινθον 20
 τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλήσθαι πάντα. οἱ μὲν
 δὴ ἐκ τῶν δεσμωτηρίων τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα
 ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα·
 ἐβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεξευγμέ-
 νων ἡμῶν τῷ Ἴσθμῷ κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος 25
 οὐπω σαφὴς ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μετεγνωκότος τὴν
 τομὴν. ἔφασαν δὲ τοὺς Αἰγυπτίους γεωμετροῦντας
 τῆς ἐκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις οὐκ ἰσοπέδοις
 αὐταῖς ἐντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν
 ἐκ τοῦ Λεχαίου περὶ τῇ Αἰγίνῃ δεδοικέναι, πελά- 30 33
 γους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος καὶ ὑποβρύ-
 χιον ἀπνευχθῆναι τὴν Αἶγιναν. Νέρωνα δὲ τῆς μὲν

τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ' ἂν Θαλῆς μετέστησεν ὁ
 σοφώτατος τε καὶ φυσικώτατος, τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν
 ἦρα μᾶλλον ἢ τοῦ δημοσίου ἔδειν, ἡ δὲ τῶν ἐσπερίων
 ἐθνῶν κίνησις καὶ ὁ ὕπατος ὁ τῶν ἐκείνη νῦν ἀπτό-
 5 μενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδιξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε
 καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ Νέρωνα ψυχρῶς γεωμετρούσαντα·
 τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα.
 φασὶ δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὀλισθάνειν ἤδη
 καὶ ὑποδιδόναι. τουτὶ καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ
 10 προσπλεύσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσο- 640
 μανεῖ καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρεῖ,
 πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Αἰώνων προσπλεόν-
 των οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ κατεγέλων.

15 ΜΟΥΣ. Ἄλλ' ἐκείνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε
 θαυμασίως ἔχει τοῦ φθέγματος, οὔτ' αὖ γελοίως, ἡ
 γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἤρμοκε·
 φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει καὶ βαρὺ ἐγκειμένης
 αὐτῷ τῆς φάρυγγος, μέλη δ' οὔτω κατεσκευασμένης
 20 βομβώδη πως (ἡχεῖ), οἱ δέ γε τόνοι τῶν φθόγγων
 ἐπιλαίνουσιν τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ μὲν δὴ ἑαυτῷ,
 χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία καὶ μελοποιία εὐαγῶν
 [μὲν δὴ] καὶ κιθαρωδία εὐσταλεῖ καὶ τῷ, οὗ καιρός,
 βαδίσαι καὶ στήναι καὶ μεταστήναι καὶ τὸ νεῦμα
 25 ἑξομοιωῖσαι τοῖς μέλεσιν αἰσχύνην ἔχοντος μόνου τοῦ
 βασιλέα δοκεῖν ἀκριβοῦν ταῦτα. εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς
 κρείττους, φεῦ γέλωτος, ὥς πολλὺς τῶν θεωμένων
 ἐκπίπτει καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἰ τις
 ἐπ' αὐτῷ γελαῶν εἴη, νεύει μὲν γὰρ τοῦ μετρίου πλεόν
 30 ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ διίσταται τῶν
 ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ, φύσει 641
 δ' ἐρυθρὸς ὢν ἐρευθεῖ μᾶλλον πιμπραμένου αὐτῷ

τοῦ προσώπου, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον καὶ οὐκ ἀπο-
χρῶν που δῆ.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίεν-
ται, ὦ Μουσώνιε; τέχνη γὰρ που χαρίζονται.

MORΣ. Τέχνη μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες·
ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τῆς τραγωδίας
ὑποκριτὴν, ὡς Ἴσθμοι ἀπέθανεν· εἰσὶ γὰρ κίνδυνοι
καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἣν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες.

MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μουσώνιε; σφόδρα γὰρ
ἀνήκοος τοῦ λόγου.

10

MORΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλ-
μοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου· Ἴσθμοι γὰρ νόμου
ζειμένου μήτε κωμωδίαν ἀγωνίζεσθαι μήτε τραγω-
δίαν ἐδόκει Νέρωνι τραγωδοὺς νικᾶν, καὶ παρῆλθον
ἐς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν, ὁ δ' Ἑπειρώτης
ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' αὐτῇ καὶ
θαυμαζόμενος λαμπροτέρα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο
642 καὶ τοῦ στεφάνου ἐρᾶν καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον
ἢ δέκα τάλαντα δοῦναί οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.
ὁ δ' ἠγρίανέ τε καὶ μανικῶς εἶχε, καὶ γὰρ δὴ καὶ 20
ἠκροῦτο ὑπὸ τῇ σκιρτῇ ἐπ' αὐτῷ δὴ τᾷ ἀγῶνι, βοών-
των τε τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Ἑπειρώτῃ πέμπει τὸν
γραμματεᾶ κελεύων ὑφείναι ἑαυτῷ τοῦτον, τοῦ δὲ
ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος
ἐσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑπο- 25
κριτὰς οἷον προσήκοντάς τι τῷ πράγματι, καὶ γὰρ δὴ
καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους (ἔχοντες καὶ) διθύρους...
προβεβλημένοι αὐτάς, ὥσπερ ἐγχειρίδια καὶ τὸν 339
Ἑπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀρχοῦ κίονα κα-
τέαξαν αὐτοῦ τὴν φάρυγγα παίοντες ὀρθαῖς ταῖς
δέλτοις.

MEN. Τραγωδίαν δὲ ἐνίκα, Μουσώνιε, μαρδόν

οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐργασάμενος;

ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι· εἰ δὲ τραγωδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμῶν αὐτοῦ τὸ φθέρμα, τί χορὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' οὗ αἱ ὀμφαὶ ἀνέπνεον, ἀποφράττειν ὥρμησεν, ὥς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἶη, καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν ἐς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνα, οἷς τὸ 643
 10 μητροκτονῆσαι καὶ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν, ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων, ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾤετο πρᾶότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἢ προσιοῦσα ναῦς; ὥς ἐπάγειν τι ἀγαθὸν ἔοικεν.
 15 ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημος, καὶ τις ἐκ τῆς πρώτης προτείνει τὴν χεῖρα παρακελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε καὶ χαίρειν βοᾷ τε, εἰ μὴ παρακούω, Νέρωνα οἴχεσθαι.

ΜΕΝ. Βοᾷ γάρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε.
 20 ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται· εὖ γε, ὦ θεοί.

ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὐ φασι δεῖν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. Τὰ ῥόδα ὥσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐπο-
χούμενα ἐλθεῖν παρὰ σὲ σπουδὴν ἐποιήσαντο. ὑπό-
δεξαι αὐτὰ εὐμενῶς, ἢ ὥς Ἀδώνιδος ὑπομνήματα,
ἢ ὥς Ἀφροδίτης βαφήν, ἢ ὥς γῆς ὄμματα. ἀθλητῇ
μὲν οὖν κότινος πρόπει καὶ βασιλεῖ μεγάλῳ ἢ ὀρθῇ
τιάρα καὶ στρατιώτῃ λόφος, καλῷ δὲ μειρακίῳ ῥόδον
καὶ διὰ συγγένειαν εὐωδίας καὶ διὰ τὸ οἰκεῖον τῆς
χροιάς. περιθήσῃ δὲ οὐ σὺ τὰ ῥόδα, ἀλλ' αὐτὰ σέ.

β'. Πέπομφά σοι στέφανον ῥόδων, οὐ σὲ τιμῶν,
καὶ τοῦτο μὲν γάρ, ἀλλ' αὐτοῖς τι χαριζόμενος τοῖς¹⁹
ῥόδοις, ἵνα μὴ μαρανθῇ.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο
χιτῶνας, ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς ἐναντίους τῷ φο-
βερῷ τῆς χροιάς, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἶμα τῇ κοινωνίᾳ
τῆς βαφῆς· ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς ῥόδοις μόνοις¹⁵
ὀπλίζεσθαι καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐραστῶν
τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῷ μειρακίῳ
πρόπει καὶ νάρκισσος μέλανι, ῥόδον δὲ πᾶσιν, ὥς
καὶ μειράκιον τὸ πάλαι ὃν καὶ ἄνθος καὶ φάρμακον
καὶ μύρον. ταῦτα Ἀγχίσῃν ἀνέπεισε, ταῦτα Ἀρην²⁰
ἀπέδυσε, ταῦτα Ἀδωνιν ἐλθεῖν ἀνέμνησε, ταῦτα
ἦρος κόμαι, ταῦτα γῆς ἀστραπαί, ταῦτ' ἔρωτος
λαμπάδες.

δ'. Αἰτιά με, ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα· ἐγὼ
δὲ οὔτε ὥς ὀλίγῳρος τοῦτο ἐποίησα οὔτε ὥς ἀνέρα-²⁵
στος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐσκόπουν, ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ

ῥόδοις ἰδίοις στεφανούμενος ἄλλοτρίων ἀνθέων οὐ
 δέη. οὐδὲ γὰρ Ὅμηρος τῷ ξανθῷ Μελεάγρῳ στέφα-
 νον περιέθηκεν, ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ
 πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπ' ἐκείνῳ διπλοῦς, ἀλλ' οὐδὲ τῷ
 5 Ἀχιλλεῖ, οὐδὲ τῷ Μελεάγρῳ, οὐδὲ ἄλλοις, ὅσοι παρ'
 344 αὐτῷ κομῶσι. φθονερὸν γὰρ δεινῶς τὸ ἄνθος καὶ
 ὠκύμορον καὶ παύσασθαι ταχύ, λέγεται δ' αὐτοῦ
 καὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἄρξασθαι
 προφάσεως· ἡ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων παριούσαν
 10 τὴν Ἀφροδίτην ἐκνισεν, ὡς Κύπριοι λέγουσι καὶ
 Φοίνικες. ἀλλὰ τί; μὴ στεφανούμεθα ἄνθος, ὃ οὐδὲ
 Ἀφροδίτης φεῖδεται;

ε'. Πόθεν εἶ, μειράκιον; εἰπέ, ὅτι οὕτως ἀτέγ-
 κτως πρὸς ἔρωτας ἔχεις; ἐκ Σπάρτης ἔρεῖς; οὐκ
 15 εἶδες οὖν Ὑάκινθον, οὐδ' ἐστεφανώσω τῷ τραύματι;
 ἀλλ' ἐκ Θεσσαλίας; οὐκ ἐδίδαξεν οὖν σε οὐδ' ὁ
 Φθιώτης; ἀλλ' Ἀθήνηθεν; τὸν Ἀρμόδιον καὶ τὸν
 Ἀριστογείτονα οὐ διέβης; ἀλλ' ἀπ' Ἰωνίας; καὶ τί
 τῆς γῆς ἐκείνης ἀβρότερον, ὅπου Βράγχοι καὶ Κλάροι
 20 οἱ Ἀπόλλωνος καλοί; ἀλλ' ἐκ Κρήτης, ὅπου πλεῖ-
 στος Ἑρως ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπολῶν; Σκύθης
 μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος εἶναι ἀπ' ἐκείνου τοῦ βω-
 μοῦ καὶ τῶν ἀξένων θεαμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν
 25 πάτριον μιμήσασθαι νόμον· εἰ δὲ σῶζειν οὐ θέλεις,
 λάβε τὸ ξίφος· οὐ παραιτοῦμαι, μὴ φοβηθῇς· ἐπι-
 θυμῷ καὶ τοῦ τραύματος.

ς'. Εἰ σωφρονεῖς, διὰ τί ἐμοὶ μόνῳ; εἰ δὲ χα-
 ρίξῃ, διὰ τί μὴ καί μοι;

ζ'. Ὅτι πένης εἰμί, ἀτιμότερός σοι δοκῶ· καὶ

ζ'. Ὅτι πένης — Ἀλκιβιάδης· πενία γὰρ οὐκ ἔστιν
 ἔγκλημα, οὔτε (ὄνειδος, ἐπειδὴ) τὴν ἐκάστου αἰτίαν ἢ τύχην

μὴν καὶ αὐτὸς ὁ Ἑρως γυμνός ἐστι καὶ αἱ Χάριτες καὶ οἱ ἄστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ τὸν Ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς δορὰν θηρίου περιβεβλημένον καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθεύδοντα, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα καὶ ὑψηλῷ ζώσματι ἢ δισκεύοντα ἢ τοξεύοντα ἢ τρέχοντα, οἱ ⁵ 3. δὲ Περσῶν βασιλεῖς τρυφῶσι καὶ μετέωροι κάθηνται τῷ πολλῷ χρυσίῳ περιβαλλόμενοι· τοιγαροῦν ἔπασχον κακῶς ὑπὸ τῶν πενήτων Ἑλλήνων νικώμενοι. ἦν πτωχὸς ὁ Σωκράτης, ἀλλ' ὑπέτρεχε τὸν τρίβωνα αὐτοῦ ὁ πλούσιος Ἀλκιβιάδης. ἄπιδε πρὸς τὸ θέα- ¹⁰ τρον· πενήτων ὁ δῆμος. ἄπιδε πρὸς τὰ δικαστήρια· πένητες κάθηνται. ἄπιδε ἐπὶ τὰς μάχας· οἱ μὲν πολυτελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖς ὅπλοις λείπουνσι τὰς τάξεις, ἡμεῖς δὲ ἀριστεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς σκέψαι πόσον τὸ μεθόριον· ὑβρίζει ¹⁵ τὸν πεισθέντα ὁ πλούσιος ὡς ἐωνημένος, ὁ πένης οἶδε χάριν ὡς ἐλεούμενος. πάλιν ὁ λαμπρὸς τὸ πεπραγμένον ἐς ἐξουσίαν ἀναφέρει τῆς οἰκείας δυνάμεως, ὁ δὲ πένης ἐς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ πλούσιος ἄγγελον πέμπει κόλακα καὶ παράσιτον, ²⁰ μάγειρον καὶ τοὺς ἐκ τῆς τραπέξης, ὁ πένης δὲ ἑαυτόν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος καλεῖ

ἀπολύεται τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ. ἄπιδε — ἐλεούμενος. ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι, ὁ πένης σιωπᾷ. πάλιν — ὁ πένης ἑαυτόν, ὡς μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν τιμὴν ἀπείναι τῆς αὐτουργίας· ὁ πλούσιος δοὺς εὐθέως ἐλέγχεται, τὸ γὰρ πρᾶγμα κατάφωρον γίγνεται τῷ πλήθει τῶν συνεγνωκότων, ὡς μηδὲ τοὺς γείτονας, μηδὲ τοὺς παριόντας τῶν ὁδοιπόρων ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα, ὁ πένητι χρησάμενος φίλῳ λανθάνει· οὔτε γὰρ ὄγκος τῇ δεήσει πρόσεστι, καὶ τὴν τῶν ἕξωθεν καταβόησιν ἐκτρεπόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων αὐτοῦ γενέσθαι τινὰς ἀντεραστίας, ὡς ῥάστων τοῦ πράγματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν, ἀλλ' ἀποκρύπτεται.

σε ἐρώμενον, ἐγὼ δὲ κύριον· ἐκεῖνος ὑπηρέτην, ἐγὼ δὲ θεόν· ἐκεῖνος μέρος τῶν αὐτοῦ κτημάτων, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅθεν ἄλλου πάλιν ἐρασθεῖς ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνον ἔσται, πένης δὲ ἅπαξ ἐρᾷ. τίς δύναται
 5 παραμεῖναι νοσοῦντι; τίς αὐτὸν προτάξαι πεμπομέ-
 νου βέλους; τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν; [φιλία.] ἐν τού-
 τοις πᾶσι πλουτῶ.

ή. Εἰ ξένος ὢν ἐρῶ σου, μὴ θαυμάσης· οὐκ ἔστιν ὀφθαλμοὺς ξενίας ἀλῶναι, καὶ γὰρ κάλλος
 10 αὐτῶν ὁμοίως καὶ πῦρ ἀνάπτεται. οὐ μὴν ὁ Βράγ-
 χος ἔφευγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον, οὐδὲ ὁ Πά-
 τροκλος τὸν Ἀχιλλέα, οὐδὲ ὁ Χρύσιππος τὸν Λαῖον.
 ἦρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σάμιος καὶ τοῦ
 Πέρσου μεираκίου ὁ Ἀγησίλαος, εἰ καὶ τὸ ὄνομα
 15 τοῦ μεираκίου ἀγνοῶ· ξένοι καὶ ὄμβροι τῆς γῆς καὶ
 ποταμοὶ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων
 καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν καὶ ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων καὶ ὁ
 Ἥλιος πάντων. ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος καὶ
 ἡ ἀηδὼν τοῦ ἔαρος καὶ ἡ χελιδὼν τῆς οἰκίας καὶ
 20 ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ἀλκυὼν τῆς πέτρας

τί δαῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος — νοσοῦντι; τίς συναγρυ-
 πνήσαι, τίς συνεξελεθεῖν ἐς στρατόπεδον; τίς αὐτὸν — πλουτῶ.

ή. Εἰ ξένος — ἀνάπτεται, καὶ δεῖ τὸ μὲν λάμψαι, τοὺς δὲ εὐθὺς αἰθέσθαι, διακρίσεως δὲ οὐ δεῖ οὔτε ὥσιν οὔτε ὅμμασιν, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ξένοις καὶ πολίταις οἱ τῆς ψυχῆς ἄγγελοι· οὐ μὴν — ξένον, οὐδὲ ὁ Ἑλλας τὸν Ἡρα-
 κλέα, οὐδὲ ὁ Λικύμνιος τὸν Ῥαδάμανθυν, οὐδὲ ὁ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλέα, οὐδὲ ὁ Χρύσιππος τὸν Λαῖον· ἦρα — Ἀγη-
 σίλαος· οὐκ οἶδα τοῦ μεираκίου τὸ ὄνομα. ξένοι καὶ οἱ ὄμβροι τῆς γῆς καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Ἀ. — ἡμῶν, ὁ Νεῖλος — ἀφανέστερος. εἰ δὲ δέη καὶ μένοντος, ἔγγραψόν με σὺ καὶ Ζεὺς γενοῦ φράτριος καὶ Ἀπόλλων πατρῶος, ἡ δὲ φυλὴ τοῦ Ἑρωτος.

καὶ ὁ ἐλέφας Ῥωμαίων καὶ ὁ ὄρνις ὁ φοῦνιξ τῶν Ἰνδῶν τῶν μυρεψικῶν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς, τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτον θεασάμενοι καὶ προσκυνούσι. ξένα καὶ τὰ γράμματα, ἐκ Φοινίκης γὰρ ἦλθε, καὶ Σηρῶν ὑφαὶ καὶ μάγων θεολογία, οἷς πᾶσιν ἥδιον χρώμεθα ἢ τοῖς ἐγχωρίοις, ὅτι τῶν μὲν σπάνιον τὸ ἐπίκτητον, τῶν δὲ ὀλίγων τὸ οἰκεῖον· ἀμείνων καὶ ἐραστῆς ὁ ξένος, ὅσῳ καὶ ἀνύποπτος τῇ ἀγνωσίᾳ καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος.

θ'. Τί παθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ γενέσθαι, καλὰ ἦν καὶ ῥόδα — οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδὲ ἔπεμψα, εἰ μὴ τι ἀξιόκνητον εἶχεν — ἐλθόντα δὲ εὐθύς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε; τὸ μὲν σαφές οὐκ οἶδα τῆς αἰτίας, οὐ γὰρ μοί τι εἰπεῖν ἠθέλησαν, ὥς δ' εἰκάσαι ῥάδιον, οὐκ ἦνεργε παρευδοκιμούμενα, οὐδὲ ἠνέσχετο τῆς πρὸς σὲ ἀμύλλης, ἀλλ' ὁμοῦ τε ἔθιγεν εὐωδεστέρου χρωτὸς καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ λύχνος πίπτει πυρὸς μεῖζονος ἡττηθεὶς καὶ ἄσπρα ἀμαυρά, ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνῃται.

ι'. Τοὺς ὄρνις αἱ καλῖαι δέχονται, τοὺς ἰχθύας αἱ πέτραι, τὰ ὄμματα τοὺς καλοὺς, κάκεινα μὲν πλανᾶται μεθιστάμενα καὶ μετοικοῦντα ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους — ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὥς ἄγουσιν οἱ καιροί — κάλλος δὲ ἅπαξ ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὄνεν οὐκ ἄπεισιν ἐκ τούτου τοῦ καταγωγίου. οὕτω καὶ γὰρ σε ὑπεδεξάμην καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις, κἂν ἐπὶ θάλατταν ἔλθω, ἀνάγει σε ἢ θάλαττα; ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ μῦθος, ἂν τε ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθέων ἐξέχεις. καὶ τί γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτον φύεται; καὶ γὰρ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα,

ι'. Τοὺς ὄρνις — δικτύοις, κἂν τε ἔμπορός τις ἔλθω, ποιμαίνειν μοι δοκεῖς καὶ καθῆσθαι πείθων τοὺς λίθους·

ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. ἀπιδὼν δὲ ἐς οὐρανὸν τὸν μὲν ἥλιον ἡγοῦμαι κατιέναι καὶ κάτω που βαδίζειν, ἀντ' ἐκείνου δὲ σὲ φαίνειν. εἰ δὲ καὶ νῦν γένηται, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας, τὸν ἑσπερον καὶ σέ.

- 5 **ια'.** Ποσάκις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέωξα, ἵνα ἀπέλθῃς, ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες τοῖς θηρίοις ἐς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν; καὶ σὺ μένεις ἐδραῖος κατὰ τοὺς δεινοὺς ἐποίκους, οἳ χώραν ἄπαξ ἀλλοτριάν καταλαμβάνοντες οὐκέτι δέχονται τὴν ἀπα-
10 νάστασιν. καὶ δὴ πάλιν, ὥσπερ εἶωθα, ἐπαίρω τὰ βλέφαρα· ἀπόπτῃτι ἤδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὁμμάτων. οὐκ ἀκούεις, ὅς γε καὶ μάλλον ἔχη τοῦ πρόσω καὶ μέχρι τῆς ψυχῆς. καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμός; κινδυνεύω,
15 αἰτῶ ὕδωρ, κοιμίζει δὲ οὐδεὶς, ὅτι τὸ σβεστήριον ἐς ταύτην τὴν φλόγα ἀπορώτατον, εἴτε ἐκ πηγῆς κοιμίζοι τις, εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ
17 τὸ ὕδωρ ὑπὸ ἔρωτος κέεται.

- ιβ'.** Πόθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες; ἢ δῆλον
20 ὅτι ἀπὸ τῶν ὁμμάτων, ἀφ' ὧν μόνων κάλλος ἐσέρχεται; ὥσπερ γὰρ τὰς ἀκροπόλεις οἱ τύραννοι καὶ τὰ ἔρυμνά οἱ βασιλεῖς καὶ τὰ ὑψηλὰ οἱ αἰετοὶ καταλαμβάνουσιν, οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν

καὶν τε ἐπὶ θάλατταν — βυθός. καὶ μὴν καὶ ποταμοῦ πλησίον γενόμενος τὸν μὲν οὐκ οἶδα, ὅπως ἡφάνισται, σὲ δὲ ῥεῖν ἀντ' ἐκείνου νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μείζον τῆς θαλάττης. ἀπιδὼν — δὲ φαίνειν, ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ δὲ — σέ.

ιβ'. Πόθεν μου — καὶ κἄν σθε καὶ φλογίζεσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἴλεσθε εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων, ὧ θεοί, τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν, ἐφ' οὓς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει.

ἀκρόπολιν, ἣν οὐ ξύλοις, οὐδὲ πλίνθοις, ἀλλὰ μόνοις
 βλεφάροις τειχίσας ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἐς
 τὴν ψυχὴν ἐσθύνεται, ταχέως μὲν, ὥς πτηνός, ἐλευ-
 θέρως δέ, ὥς γυμνός, ἀμάχως δέ, ὥς τοξότης. τὰ
 δὲ ὄμματα, ἐπεὶ πρῶτα συνίησι κάλλους, διὰ τοῦτο 5
 μάλιστα καὶ κἀται, θεοῦ τινος, οἶμαι, θελήσαντος
 αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς ἐς τὸ βλέπειν ἡδονῆς
 εἶναι καὶ τῆς ἐς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γάρ,
 ὃ κακοὶ δαδουῖχοι ἔρωτος καὶ τῆς τῶν σωμαμάτων ὥρας
 περίεργοι μάρτυρες πρῶτοι μὲν τὸ κάλλος ἡμῖν ἐπυρ- 10
 σεύσατε, πρῶτοι δὲ μνησθῆναι τὴν ψυχὴν ἐποιήσατε
 τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς, πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον
 καταλιπόντα πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν; τοιγαροῦν
 ἀγρυπνεῖτε καὶ κἀεσθε, ἀπαλλαγὴν ὧν εἴλεσθε
 εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι. 15

ιγ'. Ὁ καλὸς ἂν μὲν ἦ θηριώδης, πῦρ ἐστίν,
 ἂν δὲ ἡμερος, φῶς· μὴ κἄε οὖν, ἀλλὰ σῶξε καὶ τὸν
 Ἑλέου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε ἀντιλαβὼν βέβαιον
 φίλον ὠκυμόρου δωρεᾶς καὶ φθάσας τὸν χρόνον,
 ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς, ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ 20
 τοὺς τυράννους. ὥς δέδοικά γε — ὃ φρονῶ γὰρ
 εἰρήσεται — μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος
 τὰ γένεια ἐπέλθῃ καὶ τὴν τοῦ προσώπου συσκιάσῃ
 χάριν, ὥσπερ εἶωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἢ νεφῶν
 συσκευή. τί δέδοικα, ἅπερ ἐστίν ἤδη βλέπειν; ἔρπει 25
 μὲν ὁ ἰουλος, αἱ δὲ παρειαὶ χλοάζουσι, τὸ δὲ πρὸς-
 ὡπον ὅλον ἀνθεῖ. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν
 ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτοῦ πρὸς Ἑρω-

ιγ'. Ὁ καλὸς — ἀνθεῖ. φεῦ· μέλλοντες ἐγηράσαμεν,
 σὺ μὲν θάπτον εἰκάσαι μὴ θελίσας, ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεηθῆ-
 ναι. πρὶν — ὀμνύναι.

τος, πρὸς τούτων τῶν γενείων, ἃ δεῖ με αὖριον ὀμνύναι.

348

ιδ'. Χαῖρε, κἂν μὴ θέλῃς, χαῖρε, κἂν μὴ γράφῃς, ἄλλοις καλέ, ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα
5 συγκείμενος ἐκ σαρκὸς (καὶ αἵματος), καὶ τῶν, ὅσα
τούτοις κίρναται, ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας
καὶ Στυγός. ταχέως σε θεασαίμην γενειῶντα καὶ
παρ' ἀλλοτρίαις θύραις κείμενον. ναὶ Ἔρως, ναὶ
Νέμεσις ὀξεῖς θεοὶ καὶ στρεφόμενοι.

10 ιε'. Τί μοι τὰ γένεια, ὦ παιδίον, δεικνύεις; οὐ
παύη κάλλους, ἀλλ' ἄρχῃ, τὸ μὲν γὰρ ὄξυ τῆς ὥρας
παρελήλυθεν, ὅσον τι πτηνὸν καὶ ἄπιστον, τὸ δὲ
ἐδραῖον καὶ βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει
τοὺς ἀληθῶς καλοὺς, ἀλλὰ δεικνύει καὶ μαρτυρεῖ
15 μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθονεῖ. τὸν δὲ ὑπηνήτην καὶ
Ὅμηρος λέγει χαριέστατον ὁ ποιητῆς εἰδὼς καλῶς
καὶ βλέπειν καὶ ποιεῖν. οὐκ ἂν δήποτε τοῦτο ἀπε-
φήνατο, εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένου καὶ ἥψατο
γενείων καὶ ἐφίλησε. πρὶν μὲν γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν
20 ἀπεῖχον γυναικὸς αἱ σαὶ παρειαὶ οὕσαι ἀπαλαί τε
καὶ διαυγεῖς, ὅτε δὲ καὶ ἦδη χλοάζεις, ἀνδρικώτερος
εἶ σεαυτοῦ καὶ τελεώτερος. ἀλλὰ τί; ἤθελες μηδὲ
εὐνούχων διαφέρειν, οἷς τὰ γένεια ἄκαρπα καὶ σκληρὰ
καὶ λίθοις ὅμοια; αἰσχύνονται γοῦν οἱ ἀλιτήριοι
25 ταύτῃ τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ, τὴν μὲν ἀπόρρητον
νομίζοντες, τὴν δὲ σαφέστερον ἔλεγχον τῆς ὥσεως.

ις'. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου Πολέμων καλὸν
μειράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρω-
μένης κατετόλμησεν ὀργισθεῖς, ἣν οὐδὲ αὐτὴν ἀπο-

ιε'. Τί μοι — ἄπιστον καὶ καθάπερ πυρὸς ὁρμὴ
σβέννυται, τὸ δὲ — ὥσεως.

κείρας ἠνέσχετο — κλαίει γοῦν καταπεσὼν καὶ με-
 ταγινώσκει τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν — ἐφήβου δὲ
 ἄρα ἐφείσατο καὶ τὸ δράμα, σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθὼν
 σεαυτῷ πεπολέμηκας, ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς.
 τί ἔδει μαχαιρῶν ἐπὶ τὰς τρίχας; τί δὲ ἐκουσίῳν καὶ 5
 πολλῶν τραυμάτων; οἷον θέρους ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ
 ποιηταὶ σε ἐπαίδευσαν τοὺς Εὐφόρβους καὶ τοὺς
 Μενελάους κομῶντας ἐσάγοντες καὶ ὅλον τὸ Ἀχαιῶν
 στρατόπεδον; καὶ εἴ τις αὐτοῖς καλὸς ποταμός,
 κομᾷ, ὥς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτως 10
 καὶ τρίχες. κομῶσιν οἱ μὲν βάρβαροι πίλοις, οἱ δὲ Ἑλ-
 ληνες κράνεσιν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ βλεφάροις, ἡ δὲ ναῦς
 ἰστίοις, ἡ δὲ γῆ ὄρεσι, τὰ δὲ ὄρη νάπαις, ἡ δὲ θάλαττα
 νήσοις, οἱ δὲ ταῦροι κέρασιν, οἱ ποταμοὶ τέμπεσιν, αἱ
 πόλεις τείχεσιν. φοβερώτερος δὲ καὶ λέων ὁ λάσιος καὶ 15
 (γαυρότερος) ἵππος ὁ ἥδη τῇ χαίτῃ πεποιθὼς καὶ
 ἀλεκτροῦν μαχιμώτερος ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερεκώς.
 τιμῶσι καὶ σοφοὶ τῶν ἀστέρων τοὺς κομήτας καὶ
 τῶν ἱερῶν τοὺς τὰς κόμας ἀνέτους καὶ τῶν θεῶν
 ἄλλον ἄλλως, τὸν Ποσειδῶνα ὥς κυανοχαίτην, τὸν 20 349
 Ἀπόλλωνα ὥς ἀκειρεκόμην, τὸν Πᾶνα ὥς δασύν,
 τὴν Ἴσιν ὥς λυσίκομον, τὸν Διόνυσον ὥς μετὰ τῶν
 τριχῶν καὶ τῷ κιττῷ κομῶντα, Ἀφροδίτῃ δὲ οὐδὲ
 πενθοῦσα ἀπεκείρατο. ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ
 καὶ τὰς ἀκτῖνας λέγοντος κόμας Ἥλιου καὶ τὸν Δία 25
 σεμνότερον τῶν ἄλλων θεῶν, ὅτε τὴν κόμην σείει,
 καὶ ἐπινεύσῃ, οὐ ψεύδεται, ὁ δὲ Ἑρμῆς κομᾷ καὶ
 τῷ κροτάφῳ καὶ τοῖς σφυροῖς. τότε ἀποκείρεται καὶ
 πόλις, ὅτε ἀλίσκεται, καὶ γυνὴ τότε ἀφίησι τῆς κε-
 φαλῆς τὸ κάλλος, ὅτε πενθεῖ, καὶ γῆς λιμός, ὅτε 30
 μὴ κομᾷ. ἀλλὰ δένδρον μὲν πεσὼν κλάεται καὶ ποιη-
 τῆς μεγαλόφωνος πολλὰ ἐπ' αὐτῷ λέγει, σὺ δὲ

φύλλα τοσαῦτα ἐκτεμῶν οὐ δακρύεις. φέρε εἶπω σοι
τὸν ἐπιτάφιον τῆς κόμης· ὧ καλλοὺς ἀκρόπολις, ὧ
ἔρωτος ἄλσος, ὧ ἄστρον κεφαλῆς.

ιζ'. Ἔστιν ἕα καὶ καλλοὺς καὶ ῥόδον, ὁ δὲ μὴ
5 χρησάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος ἐν οὐ μένουσι
μέλλων καὶ βραδύνων ἐν ἀπιοῦσι· φθονερός γὰρ ὁ
χρόνος καὶ τὴν ἀνθρώπων ὥραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλ-
λους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε, ὧ φθεγγόμενον
ῥόδον, ἀλλ' ἕως ἔξῃστι καὶ ζῆς, μετάδος ἡμῖν ὧν
10 ἔχεις.

ιη'. Μαλακώτερον διετέθης ὑπὸ τῆς σανδάλου
θλιβεῖς, ὥς πέπεισμαι, δειναὶ γὰρ δακεῖν σάρκας
ἀπαλὰς αἱ τῶν δερμάτων καινότητες. διὰ τοῦτο ὁ
'Ασκληπιὸς τὰ μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα
15 καὶ πάσης τοιαύτης τύχης ἰᾶται ῥαδίως, ταῦτα δὲ
ἑᾶ διὰ τὸ ἐκούσιον, ὥς ἀνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐπηρείᾳ δαι-
μόνων γενόμενα. τί οὐκ ἀνυπόδετος βαδίζεις; τί δὲ
τῇ γῇ φθονεῖς; βλαντία καὶ σανδάλια καὶ κρηπίδες
καὶ πέδιλα νοσοῦντων εἰσὶ φορήματα ἢ γερόντων.
20 τὸν γοῦν Φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύ-
μασιν ὥς καὶ χωλὸν καὶ νοσοῦντα, τὸν δὲ ἐκ Σινώ-
πης φιλόσοφον καὶ τὸν Θηβαῖον Κράτητα καὶ τὸν
Αἴαντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἀνυποδέτους καὶ τὸν Ἰάσωνα
ἐξ ἡμισείας· λέγεται γὰρ τὸν Ἄναυρον αὐτοῦ δια-
25 βαίνοντος ποταμὸν ἐνσχεθῆναι τὴν κρηπίδα τῷ
ῥεύματι καὶ Ἰάσων οὕτως ἡλευθέρωτο τῶν ποδῶν
τὸν ἕτερον τύχη τὸ δέον διδαχθεῖς, οὐ γνώμη ἐλό-

ιη'. Μαλακώτερον — λέγεται γὰρ ὥς τὸν Ἄναυρον
διαβαίνοντα αὐτοῦ τὸν ποταμὸν ἐνσχεθῆναι ἢ κρηπίς τῷ
ῥεύματι ἐς ἀντίληψιν τῆς ἰλῦος γενομένης καὶ Ἰάσων —
πόαν, καὶ τὸ ἔχνος προσκυνήσομεν πάντες. ὧ ῥυθμοὶ —
ἐρριμμένον.

μενος, καὶ ἀπῆει καλῶς σεσυλημένος. μηδὲν ἤτω
σοι μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῇς·
δέξεται τὴν βάσιν ἡ κόνις ὥς πόαν. ὧ ῥυθμοὶ ποδῶν 350
φιλιτάων, ὧ καινὰ ἄνθη, ὧ γῆς φυτεύματα, ὧ φιλή-
ματα ἐρηρεισμένα.

ιθ'. Πωλεῖς σεαυτήν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι.
καὶ παντὸς εἶ τοῦ διδόντος· καὶ γὰρ οἱ κυβερνῆται.
οὕτως σου πίνομεν ὥς τῶν ποταμῶν, οὕτως ἀπτό-
μεθα ὥς τῶν ῥόδων· μὴ δὴ αἰδοῦ τῷ εὐκόλῳ, ἀλλὰ
σεμνύνου τῷ ἐτοίμῳ, καὶ γὰρ ὕδωρ πᾶσι πρόκειται 10
καὶ πῦρ οὐχ ἑνὸς καὶ ὁ ἥλιος δημόσιος θεός. τὸ μὲν
οἴκημά σου κάλλους ἀκρόπολις, οἱ δὲ ἐσιόντες ἱερεῖς,
οἱ δὲ στεφανούμενοι θεωροί, τὸ ἀργύριον φόροι.
τῶν ὑπακουόντων ἡδέως βασίλευε καὶ ἔτι προς-
κυνοῦ.

κ'. Καὶ τῷ Διί, ὅτε ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ ὄρει τῇ
Ἰδῇ, ἄνθη ἀνῆκεν ἡ γῆ λωτόν τε καὶ ὑάκινθον καὶ
κρόκον, ῥόδα δὲ οὐ παρῆν, πότερα ὥς μόνης Ἀφρο-
δίτης κτήματα, παρ' ἧς καὶ ταῦτα ἔδει τὴν Ἥραν
δανείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κεστὸν ἐδανείσατο, 20
ἢ ὥς οὐκ ἂν κοιμηθέντος τοῦ Διός, εἰ καὶ ταῦτα
παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καὶ καθεύδειν τὸν Δία; ὅταν
δὲ πνέῃ ῥόδα, ἀνάγκη δήπου πᾶσα καὶ ἀνθρώποις
καὶ θεοῖς ἀγρουπνεῖν ἡδέως, ἡ γὰρ εὐωδία δεινὴ
πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσαι. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείδω 25
Ὀμήρῳ καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ, σὺ δὲ ἀγροί-
κως ἐποίησας μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις καὶ σωφρο-

ιθ'. Πωλεῖς σεαυτόν· καὶ γὰρ — ῥόδων. ἐκείνοις με
ἀρέσκεις, ὅτι καὶ γυμνὸς ἔστηκας καὶ δίδως ἐς κρήσιν σεαυ-
τόν, ὃ μόνον κάλλους ἰδιόν ἐστι παρρησίαν εὐτυχοῦντος.
μὴ δὴ αἰδοῦ — οὐχ ἑνὸς καὶ ἄστρα πάντων καὶ ὁ ἥλιος —
βασίλευε καὶ λάμβανε καὶ ἔτι προσκυνεῖ.

νήσασα ἐν οὐ σώφροσιν. ἢ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐχρῆν σοι συμπαρεῖναι τινα ἢ ἐμὲ ἢ τὸν Δία, πλὴν εἰ μὴ προεθυμήθης, ὦ καλή, τὸν στέφανον τοῖς στέφουσι προσαγαγοῦσα καινῷ μοιχῷ συμπλακῆναι.

5 κα'. Οὐσα ξανθὴ τί ῥόδα ζητεῖς; καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις, ὥς ἐκεῖνα. τί λαμβάνεις ἄνθος μετὰ μικρὸν οὐκ ὄν; τί δὲ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρί; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς Κολχίδος ὁ ὄρμος, ὃν ἐπεμψε τῇ Γλαύκῃ, ῥόδα εἶναι πεφαρμαγμένα, καὶ
351 10 διὰ τοῦτο ἐκαύθη λαβοῦσα. εἴτε γὰρ τὰ ῥόδα τερπνά, μὴ παρευδοκιμεῖτω τὰς καλὰς, εἴτε εὐώδη, μὴ ἀντιπνεῖτω, εἴτε ὠκύμορα, μὴ φοβεῖτω. ἢ γὰρ σὴ κεφαλὴ λειμῶν πολλὰ ἄνθη φέρων ἐστίν, ἃ μήτε θέρους ἄπεισι καὶ χειμῶνος μέσου φύεται καὶ δρε-
15 ψαμένων οὐ λύεται.

κβ. Ἡ καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλίπες φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει ἢ φύσις, ἢ δὲ καλὴ οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπικτήτων ἀρκοῦσα ἑαυτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὀλόκληρον· ὀφθαλμῶν δὲ ὑπο-
20 γραφὴ καὶ κόμης προσθέσεις καὶ γραφαὶ παρειῶν καὶ χειλέων βαφαὶ καὶ εἴ τι ἐκ κομμωτικῆς φάρμακον καὶ εἴ τι ἐκ φύκους δολερὸν ἄνθος, πρὸς ἐπανόρθω-

κα'. Οὐσά τις ξανθὴ — τί μεταλαμβάνεις ἄνθος — φοβεῖτω. ἐμοὶ μὲν οὐδενὶ ἄλλῳ δοκεῖ προσεοικέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων ἢ πίπτουσιν· οἱ πολλοὶ γε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτετριχισμένοις, ἐπεὶ τὴν παρουσίαν τῆς ἡδονῆς αὐτῶν ὁ μέλλον φόβος νικᾷ. ἢ δὲ σὴ — λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψαις μοι καὶ ἓνα βόστρυχον ἐκτεμεῖν· εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτως πνέων, ἔσῃ χαριζομένη ῥόδα μαρνανθῆναι μὴ δυνάμενα.

κβ'. Ἡ καλλωπιζομένη — πεπίστευκας σεαυτῇ καὶ τεθάρρηκας, διὰ — τὰ πρόσωπα, οὐδὲ ἐν ταῖς κηρίναις τέταξαι γυναιξίν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀδόλως καλαῖς οἶαι — φάρμακα.

σιν τοῦ ἐνδεοῦς εὐρέθη· τὸ δὲ ἀκόσμητον ἀληθῶς καλόν, ὥστε εἰ μάλιστα πεπίστευκας σεαυτῇ, διὰ τοῦτό σε μάλιστα ἀγαπῶ μαρτύριον τὸ ἄπραγμον ἡγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ κοιῶς τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ἀδόλως εἰ καλή, οἶαι καὶ αἱ 5 πρότεραι ἦσαν, ὧν χρυσὸς ἦρα καὶ βοῦς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φῦκος καὶ ὁ κηρὸς καὶ τὸ ταραντινίδιον καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαὶ πέδαι Θαΐδος καὶ Λαΐδος καὶ Ἀρισταγόρας φάρμακα.

10

κγ'. Εἰ μὲν δέῃ χρημάτων, πένης εἰμί, εἰ δὲ φιλίας καὶ χρηστοῦ τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ δεινὸν τὸ μὴ ἔχειν, ὥς σοὶ πρὸς αἰσχύνην τὸ μισθοῦ φιλεῖν· ἐταίρας μὲν γὰρ ἔργον προσ- 15 ἰεσθαι τοὺς τὰς σαρίσσας ἔχοντας καὶ τὰς σπάθας ὥς ἐτοίμως διδόντας, γυναικὸς δὲ ἐλευθέρας πρὸς τὸ βέλτιστον αἰεὶ βλέπειν καὶ τὸ χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον, ὥς βούλει, καὶ πείθομαι· πλεῖν κέλευσον· ἐμβαίνω. πληγὰς ὑπομεῖναι· καρτερῶ. ῥῖψαι τὴν ψυχὴν· οὐκ ὀκνῶ. δραμεῖν διὰ πυρός· 20 οὐ κῶμαι. τίς ταῦτα πλούσιος ποιεῖ;

κδ'. Ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε μὲν ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐχ ἐνὶ θεῷ, ἀλλὰ πολλοῖς ὅμοιος

ὅμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικραύνῳ

Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι,

25

ὅτε δὲ ἐνησχημόνει τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ καὶ 352 πρὸς τοὺς ἐταίρους ἡγρώτο, ἔλαφος καὶ κύων ἐνομίζετο καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὅμματα οὐδαμοῦ· σῦς μὲν γὰρ ὀργίζονται καὶ κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῷ θηρία, καλὸς δὲ ἄν- 30 θρωπος καὶ μὴ γελάσας λυπεῖ, μήτοι γε σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γενόμενος. οὐ πρόπει δὲ οὐδὲ ἡλίω

τὸ πρόσωπον νεφέλῃ καλύπτεσθαι. τίς ἢ κατήφεια αὕτη, τίς ἢ νύξ, τί τὸ στυγνὸν σκότος; μειδίασον, κατὰστηθι, ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

κε'. Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα
 5 ἄλλην βλέπειν. τούτου δὲ αἷτιον ἢ τοῦ θυμοῦ ἔκστα-
 σις ἀκριβῶς σου συγχέουσα τὴν τοῦ προσώπου
 χάριν· μὴ δὴ μεταποίει τὴν γνώμην μηδὲ ἄγριον
 βλέπε. οὐδὲ γὰρ τὴν σελήνην ἔτι λαμπρὰν δοκοῦμεν,
 ὅταν ἧ συννεφής, οὐδὲ τὴν Ἀφροδίτην καλήν, ὅταν
 10 ὀργίζεται ἢ δακρύῃ, οὐδὲ τὴν Ἥραν βοῶπιν, ὅτε
 χαλεπαίνει τῷ Δίῳ, οὐδὲ τὴν ἅλα δῖαν, ὅτε ταράττεται.
 ἢ δὲ Ἀθηνᾶ καὶ ἔρριψε τὸν αὐλὸν ὡς τὸ πρόσωπον
 αὐτῆς συγχέαντα. ἦδη καὶ τὰς Ἑρινῦς Εὐμενίδας κα-
 λοῦμεν, ὡς τὸ σκυθρωπὸν ἀρνούμενας, καὶ ταῖς ἀκάν-
 15 θαις τῶν ῥόδων χαίρομεν, ὅτι ἐξ ἀγρίου θάμνου καὶ
 λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδότος γελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις.
 ἄνθος δέ ἐστι καὶ γυναικὶ ἢ τοῦ προσώπου γαλήνη.
 μὴ τραχεῖα γίγνου, μὴ φοβερά, μὴ ἀποστεροῦ τὸ
 κάλλος, μὴ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτήν, ἃ ταῖς καλαῖς
 20 ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω,
 τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἡλλαγ-
 μένον· εὗγε, ὅτι ἀπεστράφης.

κς'. Κελεύεις μοι μὴ βλέπειν καὶ γὰρ σοὶ μὴ βλέ-
 πεσθαι. τίς τοῦτο κελεύει νομοθέτης; τίς δὲ καὶ
 25 ἐκεῖνο; εἰ δὲ μηδέτερον κεκώλυνται, μήτε ἑαυτὴν
 ἀφαιροῦ τῆς ἐς ἐπίδειξιν εὐδοκιμήσεως, μήτε ἐμὲ
 τῆς ἐς τέρψιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει „μὴ πίης“,

κε'. Ἐχθές σε — ἀπεστράφης· ἢ γὰρ ἐμίσησας ἢ
 ἐφοβήθης ἢ οὐκ ἐγνώρισας ἢ μετενόησας.

κς'. Κελεύεις — παῦσον ὁδοιπόρον, ὃν τὸ σὸν ἄστρον
 ἀπώλεσεν.

οὐδὲ ὁπώρα „μὴ λάβῃς“, οὐδὲ λειμῶν „μὴ προσέλ-
θῃς“. ἔπου καὶ σὺ τοῖς νόμοις καὶ διψῶντα παῦσον.

κζ'. Ὡς δύσερί σοι καὶ φιλόνηκον τὸ κάλλος·
ἀμελούμενον μᾶλλον ἀνθεῖ, καθάπερ τῶν φυτῶν
ὅσα τῇ φύσει θαρροῦντα καὶ τῆς τῶν γεωργῶν ὀλι- 5 353
γωρίας μὴ χρῆζοντα· οὐχ ἵππον ἀναβαίνεις, οὐκ ἐς
παλαιστραν ἀπαντᾷς, οὐχ ἡλίῳ δίδως σεαυτόν, ἀλλ'
αὐχμηρὸς περιεῖ καὶ ῥυπῶν καὶ σεαυτῷ μαχόμενος.
ἐξηπάτησαι· καλὸς εἶ, κἂν μὴ θέλῃς, καὶ πάντα
ἔλκεις τῷ λίαν ἀμελουμένῳ, ὥσπερ οἱ βότρυς καὶ 10
τὰ μῆλα καὶ εἴ τι ἄλλο αὐτόματον καλόν. οὕτω καὶ
ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη βουκό-
λων ἦρα καὶ ἀγροίκων καὶ ἡ Δημήτηρ τῶν τὰ ἀστεῖα
οὐκ εἰδότων. οὐδεὶς οὐδὲ ἀστέρης εἶδε κοσμουμέ-
νους οὐδὲ ὄρνιθας, οὐδὲ ἵππους καλλωπιζομένους 15
χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι λανθάνειν μηχανωμένους [τοῦ
ζώου] τὸ γαῦρον.

κη'. Τὴν καλὴν ἀπὸ τοῦ τρόπου δεῖ ποιεῖσθαι

κζ'. Ὡς δύσερι — δίδως ἑαυτόν· ἄνθος γὰρ ἡ βαφὴ
τοῖς καλοῖς· ἀλλ' αὐχμηρὸς — καλόν· ὁ μὲν γὰρ καλλω-
πισμὸς ἐταιρικὸν καὶ πάννυ δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασ-
σομένην εὐμορφίαν ὥς πανουργίας ἐγγύς, τὸ δὲ ἀκέραιον
καὶ ἄκακον καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ δε-
ξαμένων τὸ κάλλος. οὕτω καὶ ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα
καὶ Ἀφροδίτη βουκόλων καὶ Πέα ἀγροίκων καὶ Δημήτηρ
τῶν τὰ ἄσκη οὐκ εἰδότων, ὅτι πᾶν ἀληθέστερον τοῦ δε-
δολωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς — οὐδὲ λέοντας οὐδὲ
ὄρνιθας, ὁ δ' ἵππους καλλωπίζων χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι ἢ
ταινίαις λανθάνει λυμαινόμενος τοῦ ζ. τ. γ. καὶ τέχνη παρ-
αδιδούς τὸ ἄσκημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα.

κη'. Τὴν καλὴν — ξένων πολλὰς· εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε,
ἐπὶ συνθήκαις γενέσθω τὸ πρᾶγμα· ἢ ἀμφοτέροι μένωμεν,
ἢ μετ' ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐ δέχῃ τοῦτο· γινώθι
οὖν, ὥς γενέσθαι μὲν ἰχθὺς ξένος οὐκ ἀνέχεται, χαίρει δὲ

τῶν ἐραστῶν τὸν κατάλογον, οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους,
 καὶ γὰρ ξένος ἐπιεικῆς δύναται γενέσθαι καὶ πολίτης
 κακός, ὅσῳ καὶ τοῦ φρονεῖν ἐγγύτερός ἐστιν. ὁ μὲν
 οὖν ἐγχώριος οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ παντὸς τοῦ
 5 μένοντος, ὃ τὸ ἐδραῖον ἀνάγκη πρόσεστιν, ὁ δὲ
 ξένος ἔοικε τοῖς ὀξυτάτοις θεοῖς Ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις
 καὶ ἄστροις καὶ Ἑρωτι, ὑφ' ὧν κἀγὼ πτηνὸς γενό-
 μενος δεῦρο ἐλήλυθα κινήθεις προφάσει κρείττονι.
 μή μου τῆς ἰκεσίας ὑπερίδῃς· οὐδὲ τὸν Πέλοπα ἢ
 10 Ἴπποδάμεια ἠτίμησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον, οὐδὲ
 ἢ Ἑλένη τὸν δι' αὐτὴν παρόντα, οὐδὲ ἢ Φύλλις
 τὸν ἐκ θαλάττης (ἦκοντα), οὐδὲ ἢ Ἀνδρομέδα τὸν
 πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. ἥδεσαν γάρ, ὥς παρὰ μὲν
 τῶν ἐγχωρίων μίαν πόλιν λαμβάνουσι, παρὰ δὲ τῶν
 15 ξένων πολλάς. καὶ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος καὶ
 σὺ τοῦ κάλλους, οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς αὐτὰ ἀπήλ-
 θομεν, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε, καὶ τὴν
 παρουσίαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἡδέως, ὥς τὴν τῶν
 ἄστρον οἱ πλείοντες. εἰ δ' ἐμοὶ τὸ ξένῳ εἶναι οὐ
 20 γίγνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδῶν, μηδὲ σοὶ κώ-
 λυμα ἔστω πρὸς τὸ συνεῖναι τοῖς ἐρώσιν. ταχύ γ'
 354 ἂν φυγάδα εἴλου νυμφίον, ὥσπερ Ἀδραστος τὸν
 Πολυνείκην καὶ τὸν Τυδέα, οὓς γαμβροὺς ἐποιήσατο
 ἐπὶ τῆς βασιλείας τὴν ἔκτισιν. μή λακώνιζε, ὦ γύναι,
 25 μηδὲ μιμοῦ τὸν Λυκοῦργον, ξενηλασίαν γὰρ ἔρως
 οὐκ ἔχει.

μεταβολαῖς τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί γὰρ ἄλλο αἱ πατρίδες ἢ
 μέτρα δειλὰ ἀγεννῶν νομοθετῶν ὄροις καὶ πύλαις διαγρα-
 φόντων τὰ οἰκεία, ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρώμεθα ὑπερ-
 βαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας; καὶ μὴν —
 ἔκτισιν. μή τις ἀποκλείει καὶ ξένον πῦρ (οὐκ) ἐναῦσαι ἐθέ-
 λοντα, ἀλλὰ τὸ καόμενον σβέσαι; μὴ λακώνιζε — ἔχει.

κθ'. Τὰ μὲν σὰ ὄμματα φιλῶ, τὰ δὲ ἐμὰ οὐ φιλῶ, τοῖς μὲν γὰρ σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα, τοῖς δὲ δεινὴν περιεργίαν· ἀναίσχυντά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἐώρακεν ἅπαξ. οὐκ ἀφέστηκεν οὖν μου τῆς ψυχῆς λέγοντα· οὐκ εἶδες τὴν εὐκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἦκε, ἀνάβηθι, ἀλλὰ καὶ κλαῦσον καὶ γράψον καὶ δεήθητι.“ ἡ δὲ εὖ μάλα πείθεται, παρακούμεν μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων, καὶ γὰρ μὴ βουλομένην σύρουσιν ἔξω καὶ βιάζονται ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν. 10 ἀμέλει πρὶν ἔρωτα ἐς γῆν καταπτῆναι μόνον τὸν ἥλιον ἠπίστατο καλὸν ἢ ψυχὴν καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν, γευσάμενη δὲ ὥρας ἀνθρωπίνης ἔκαμε καὶ τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν, ἐς δὲ θητεῖαν μετήχθη πικράν. 15

λ'. Τὸ μὲν ἔργον ἓν, ἅν τε ἐπὶ ἀνδρὸς ἅν τε ἐπὶ μοιχοῦ γένηται, τὸ δὲ τῷ κινδύνῳ σφαλερώτερον τῇ χάριτι μεῖζον· οὐχ οὕτω γὰρ εὐφραίνει τὸ φανερόν τῆς ἐξουσίας ὥς τὸ ἀπόρητον τῆς ἡδονῆς, πᾶν δὲ τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ Ποσειδῶν 20 ὑπῆλθε πορφύρῳ κύματι καὶ βοὶ Ζεὺς καὶ χρυσῶ ὕδατι καὶ δράκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν, ἀφ' ὧν Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἡρακλῆς καὶ οἱ ἐκ

κθ'. Τὰ μὲν πείθεται, πείθεται δὲ — πικράν, ἥς ἔργα θυραυλῖαι καὶ χαμαικοιτίαι καὶ ἡ πρὸς θάλλπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις καὶ (ἡ) „ἡ μ' ἀνάειρ' ἡ ἐγὼ σὲ“ πρὸς τὸν ἀντερραστὴν μάχη. τούτων δὲ εἰ πάντων σὺ τὸ φάρμακον ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀθάνατα καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς μνήμην ἀντιλαβοῦσα ἀγῆρω· ἃ μὲν γὰρ δώσεις, κοινὰ καὶ δῶδια τοῦ θηλέος παντός, ἃ δὲ κτήσῃ ἀντὶ τούτων οὐδ' ἂν εἴποιμι, ὅσα· εὐνοια καὶ μνήμη καὶ νύξ, ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ γίγνεται.

μοιχείας θεοί. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ τὴν Ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἡδέως, ὅτε αὐτῇ συνήει λάθρα, τὴν γὰρ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν ἐς κλοπὴν μοιχείας.

λα'. Ὁ μοιχὸς καὶ πείσας σφαλερώτατον ἀνά-
 5 λωμα καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυγχάνων, τῆς μὲν γὰρ εὐπραγίας κίνδυνος ὁ νόμος, τῆς δὲ λύπης μισθὸς ὁ ἔρως. φοβεῖσθαι δὲ ἄμεινον τυχόντα ὧν βούλεται τις ἢ ἀνιᾶσθαι ἀμελούμενον.

λβ'. Τὰ μὲν ὄμματά σου διανυγέστερα τῶν ἐκ-
 10 πωμάτων, ὥς δύνασθαι δι' αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν ἰδεῖν, τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα εὐχρουν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον, τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χιτῶνιον ἀντι-
 λάμπει ταῖς παρειαῖς, τὰ δὲ χεῖλη βέβαπται τῷ ῥό-
 δων αἵματι, καὶ μοι δοκεῖς καὶ τὸ ὕδωρ φέρειν ὥς
 15 ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι Νυμφῶν μία. πόσους ἰστᾶς ἐπειγομένους; πόσους κατέ-
 χεις παρατρέχοντας; πόσους μὴ φθεγξαμένη καλεῖς; ἐγὼ πρῶτος, ἐπειδὰν ἴδω σε, διψῶ καὶ ἴσταμαι μὴ θέλων, τὸ ἐκπωμα κατέχων· τὸ μὲν οὐ προσάγω
 20 τοῖς χεῖλεσι, σοῦ δ' οἶδα πίνων.

λγ'. Ἐξ ὕελου μὲν τὰ ἐκπώματα, αἱ δὲ σαὶ χεῖρες ἀργυρᾷ αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσᾷ, ὥς τού-
 τοις τὸ βλέπειν ὕγρως παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων εἶναι· ὥστε ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἕα τὰ
 25 τε ἄλλα καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ σφαλερῷ τῆς ὕλης φόβον, ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὀμμασιν, ὧν καὶ ὁ Ζεὺς γευσάμενος καλὸν οἶνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ

λγ'. Ἐξ ὕελου — ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ διειδές, καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς ἐστηκόσι, τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα τῇ τε ἄλλῃ ὕγρότητι εὐφραίνειν ἔοικε καὶ τῇ συνέσει τῶν φιλημάτων. ὥστ' ἐκεῖνα — ἀμπέλους.

βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε, μόνου δὲ ἔμβαλουσα ὕδατος καὶ τοῖς χεῖλεσι προσφέρουσα πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα καὶ οὕτως δίδου τοῖς δεομένοις. ἔστι γὰρ ἀνέραςτος οὐδεὶς οὕτως, ὥς ποθεῖν ἔτι τὴν Διονύσου χάριν μετὰ τὰς τῆς Ἀφρο- 5 δίτης ἀμπέλους.

λδ'. Οὐκ οἶδα, τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω· τὴν κεφαλὴν; ἀλλ' ὦ τῶν ὀμμάτων. τοὺς ὀφθαλμούς; ἀλλ' ὦ τῶν παρειῶν. τὰς παρειάς; ἀλλὰ τὰ χεῖλη με ἐπάγεται καὶ δεινῶς κᾶει κεκλεισμένα μὲν δι' 10 εὐκοσμίαν, ἀνοιχθέντα δὲ δι' εὐωδίαν.

λέ. Ἡ Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν, ἡ Αἴδα ὄρνι-
θας, ἡ Εὐρώπη τὰ ἐξ ἀγέλης, ἡ Ἀντιόπη ὅσα ὄρεια,
ἡ Ἀμυμώνη ὅσα θαλάττια, οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα
μύθους ἐποίησαν παράγοντες τὴν ἀλήθειαν ψυχα- 15
γωγίᾳ ψευσμάτων. λάβε, λάβε καὶ σὺ τὸν ἀκκισμὸν
ἀφελούσα τοῦ μεγαλογνώμονος καὶ τὴν εἰρωνείαν
ἀφεῖσα τοῦ σώφρονος, ἵνα κἀγὼ Ζεὺς γένωμαι
καὶ Ποσειδῶν, διδοὺς μὲν ἃ θέλεις, ἃ δὲ θέλω
λαμβάνων. 20

λς'. Μὴ ὑποδήσῃ ποτέ, μηδὲ κρύψῃς τὰ σφυρὰ 356

λδ'. Οὐκ οἶδα — εὐωδίαν· εἰ δὲ καὶ ἀποδύσῃ, ἀστρά-
πτειν τὰ ἔνδον οἶμαι· Φειδία καὶ Λύσιππε καὶ Πολύκλειτε,
ὥς ταχέως ἐπαύσασθε· οὐ γὰρ ἂν πρὸ τούτου τι ἄγαλμα
ἄλλο ἐποιήσατε. εὖ μὲν ἔχεις τῆς χειρὸς ἐξόχως, εὖ δὲ τῆς
τῶν στέρνων εὐρύτητος, εὖ δὲ τοῦ περὶ τὴν γαστέρα ὀνυμοῦ.
τὰ δὲ ἄλλα οὐκ οἶδα, πῶς εἶπω. μάχεται τὸ κάλλος καὶ
τοῦ Πριαμίδου δικαστοῦ. φεῦ, γένωμαι τίς; ταῦτ' ἐπαι-
νέσω; καὶ μὴν ἐκεῖνα ἀμείνονα. ἐκείνοις δῶ τὴν κρίσιν;
καὶ μὴν ἀνθέλκει με ταῦτα. ἐπίτρεπον ἄψασθαι καὶ ἀπο-
φαίνομαι.

λς'. Μὴ ὑποδήσῃ — ἐν τῆς θαλάττης, οὕτω καὶ τὰς
Λευκιππίδας. ἐτοιμούς ἔχε τοὺς πόδας τοῖς βουλομένοις

ἐψευσμένοις καὶ δολεροῖς δέρμασιν, ὧν ἀπατηλὸν τὸ
 κάλλος ἐν τῇ βαφῇ. εἰ μὲν γὰρ λευκὸν φοροίης,
 συγγεῖς τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα, τὸ γὰρ ὅμοιον
 ἐν τῷ ὁμοίῳ οὐ φαίνεται, εἰ δὲ ὑακίνθινον, τῷ
 5 μέλανι λυπεῖς, εἰ δὲ φοινικοβαφῇ, φοβεῖς, ὥς ῥέοντος
 ἐκείθεν ποθεν αἵματος. εἰ δέ σου καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 ἐφαίνετο, καὶ πολὺ κρείττων ἂν ἦς, ἐμπίπτουσα ὅλη
 ταῖς τῶν ὁρώντων θήραις. ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων
 μερῶν ποιοῦ τινα, εἰ θέλεις, φειδῶ καὶ μήτε σκέπης
 10 αὐτοῖς φθονήσης, μήτε προβλημάτων τῶν ἀναγ-
 καίων, τοὺς δὲ πόδας κατάλιπε γυμνοὺς ὥς δειρὴν,
 ὥς παρειάς, ὥς κόμας, ὥς καὶ ῥῖνα καὶ ὄμματα, ὅπου
 μὲν γὰρ τι ἡμαρτήθη τῇ φύσει, σοφισμάτων δεῖ
 πρὸς τὴν βλάβην, ἵνα κρύψῃ τὸ ἐλλιπὲς ἢ τέχνη,
 15 ὅπου δὲ ὀρεῖ τὸ κάλλος ἐπιδείξει οἰκεία, περιττὰ
 τὰ φάρμακα. θάρσησον σεαυτῇ καὶ πίστευσον τοῖς
 ποσί· τούτων φείσεται καὶ πῦρ, τούτων καὶ θάλαττα,
 καὶ ποταμὸν θελήσης περᾶσαι, στήσεται, καὶ κρη-
 μνοὺς ὑπερβῆναι, λειμῶνας δόξεις πατεῖν. οὕτω καὶ
 20 τὴν Θέτιν ἀργυρόπεζαν εἶπεν ὁ πάσας ἀκριβῶς εἰδὼς
 τὰς κάλλους ὑπεροχάς, οὕτω καὶ τὴν Ἀφροδίτην
 γράφουσιν οἱ ζωγράφοι τὴν ἀνασχοῦσαν ἐκ τῆς
 θαλάττης. μὴ βασάνιζε, ὦ καλή, τὸ πόδε, μηδὲ
 κρύπτε οὐδὲν ἔχοντας τοῦ λαθεῖν ἄξιον, ἀλλὰ βάδιζε
 25 μαλακῶς καὶ κατάλειπε σεαυτῆς ἵχνος, ὥς μέλλουσά
 τι χαρίζεσθαι καὶ τῇ γῇ.

λξ'. Ὁ Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς
 Ἀφροδίτης αἰτιάσασθαι, τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέμψατο;

φιλεῖν καὶ μηδὲ χρυσοῦ δέου. μισῶ τὰς πέδας, ὧν ἡ πολυ-
 τέλεια τιμωρία· διαφέρει δὲ ἢ χρυσῶ τινα ἢ σιδήρῳ δεδέ-
 σθαι; πλὴν εἰ μὴ τούτου ἐκείνο καὶ κάλλιον, ὅτι μετ'
 εὐφροσύνης ἀνιᾷ.

ἐν δὲ μόνον δυσχεραίνειν ἔφη, ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη λάλον καὶ τῷ ψόφῳ ὀκληρόν, εἰ δὲ ἀνυπόδετος ἐβάδιζεν, ὥσπερ ἀνέσχευ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἂν ποτε ἠνύπορησε σκωμμάτων οὐδὲ κωμωδίας ὁ ἀλιτήριος, καὶ μοι δοκεῖ μηδὲ μοιχευο- 5 μένη διὰ τοῦτο μόνον λαθεῖν, ὅτι πάντα ὁ Ἑφαιστος ἔγνω τὰ κεκρυμμένα, τοῦ σανδαλίου διαβαλόντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος, σὺ δὲ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἔοικας βουλευέσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσίν, ὡς ἐτέχθης καὶ φεύγουσα τοῦ Μώμου τὰ ἐγκλήματα. 10 ὦ ἄδετοι πόδες, ὦ κάλλος ἐλεύθερον, ὦ τρισευδαίων ἐγὼ καὶ μακάριος, ἂν πατῇ με.

λη'. "Ὁ τοῖς ἄλλοις ἐπίορητον δοκεῖ καὶ μέμψεως ἄξιον, ὅτι ἀναίσχυντος εἶ καὶ θρασεῖα καὶ εὐκόλος, τοῦτο μάλιστα ἐγὼ σου φιλῶ. καὶ γὰρ ἵππους θαν- 15 μάζομεν τοὺς φρονήματι χρωμένους καὶ ὄρνιθας τοὺς μὴ νεύοντας κάτω. οὐδὲν οὖν οὐδὲ σὺ καινὸν

λη'. "Ὁ τοῖς — τῶν ἵππων θανμάζομεν τοὺς αὐτῶν συνιέντας καὶ λεόντων τοὺς φρονήματι χρωμένους — πολὺ κρείττων τῶν βασιλείων, εἴ γε ὑμᾶς μὲν φιλοῦμεν, ἐκείνους δὲ φοβούμεθα. μισθώματα λαμβάνεις — ἡ δ' Ἑλένη καὶ ποιμέσι. καὶ κιθαρωδοῖς χαρίζῃ· οὐ μέλλεις πρὸς τὸν Ἀπόλλω βλέπουσα; σὺ δὲ μὴδ' αὐλητῶν ἀπόσχου, καὶ γὰρ Μουσῶν ἡ τέχνη, μὴδὲ δούλων — ἐλεύθερον. μὴδὲ τῶν ἀμφὶ κυνηγέσσια καὶ θήρας [ἐχόντων] αἰσχύνεσθαι τὴν Ἀφροδίτην, ὦ καλή· μὴδὲ ναυτῶν — θαλάττης· ἀλλὰ μὴδὲ τῶν μισθοῦ στρατενομένων· ἀπόδυσε δὲ τούτους τοὺς ὑπερηφάνους. πένησι μὲν γὰρ μὴδὲ ἀντείπης ποτέ· ἀκούουσιν αὐτῶν οἱ θεοί. τὸν μὲν γέροντα τίμησον διὰ τὴν σεμνότητα, τὸν δὲ νέον δίδαξον, ὡς ἄρτι ἀρχόμενον, τὸν ξένον, ἂν σπεύδῃ, κατὰσχε. ταῦτα καὶ Τιμαγόρα καὶ Λαῖς καὶ Αἰοισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον, ὧν κατ' ἔχνη καὶ σὺ βαίνεις. εἰδυῖα χρῆσθαι πᾶσι (πᾶσι) σεαυτὴν παρέχεις καὶ τὴν σὴν σοφίαν ἐπὶ καιροῦ τῶν ἔργων ἔχουσα. οὔτε γὰρ — δῆματα.

ποιεῖς, εἰ γυνὴ οὕσα πολλῶν ὥρα κρατοῦσα ὑψηλόν
 τε ὄρας καὶ μετέωρον βαδίζεις, εἶπερ τις ἐστὶ καὶ
 κάλλους ἀκρόπολις πολὺ κρείττων τῶν βασιλείων.
 μισθώματα λαμβάνεις· καὶ γὰρ ἡ Δανάη χρυσόν.
 5 καὶ στεφάνους δέχῃ· τοῦτο μὲν καὶ Ἄρτεμις ἡ παρ-
 θένος. καὶ γεωργοῖς παρέχεις σεαυτήν· ἡ δὲ Ἑλένη
 καὶ ποιμέσι καὶ κισσαρῶδοις· μηδὲ δούλων κατα-
 φρονήσης, ἵνα καὶ διὰ σέ δοκῶσιν ἐλεύθεροι, ἀλλὰ
 μηδὲ ναυτῶν· ταχέως μὲν ἀπίασιν, ἀλλ' ὁ Ἰάσων
 10 οὐκ ἄτιμος ὁ πρῶτος κατατολήσας θαλάττης· οὔτε
 γὰρ πῦρ θερμὸν οὕτως ὥς σου τὸ ἄσθμα, οὔτε αὐλὸς
 ἡδὺ ἄκουσμα οὕτως, ὥς τὰ σὰ ῥήματα.

λθ'. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ; ἀλλ' ἐπίνευε
 φιλοῦσιν. ἔφευγε καὶ Ἀριστείδης, ἀλλ' ἐπανήρχετο,
 15 καὶ Ξενοφῶν, ἀλλ' οὐ δικαίως, ἔφευγε καὶ Θεμι-
 στοκλῆς, ἀλλ' ἐτιμᾶτο καὶ παρὰ βαρβάροις, καὶ
 Ἀλκιβιάδης, ἀλλὰ καὶ παρετείχιζε τὰς Ἀθήνας,
 καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' ὁ φθόνος αἷτιος. φεύγει καὶ
 θάλαττα, ὅταν ὑφ' ἡλίου ἐλαύνηται, καὶ ὁ ἥλιος, ὅταν
 20 νύξ καταλαμβάνῃ, φεύγει καὶ μετόπωρον χειμῶνος
 προσελθόντος καὶ χειμῶν ἄπεισιν ἔαρος διώκοντος,
 καὶ συνελόντα εἰπεῖν αἱ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν
 ἐπιδημίαι τῶν νεωτέρων καιρῶν εἰσὶ φυγάδες. ἐδέ-
 ξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δῆμητραν φεύγουσαν καὶ Διό-
 25 νυσον μετοικοῦντα καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας

λθ'. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ; οὐκοῦν οὐδὲ
 ἀναπνεῖν, οὐδὲ κλάειν, οὐδὲ ἄλλα, ὅσα ἡ φύσις. ἀλλ'
 ἐπίνευε φιλοῦσιν. μὴ με διώξης τῶν θυρῶν, ὥς τῆς
 πατρίδος ἡ τύχη, μηδὲ ὀνειδίσῃς πρᾶγμα αὐτόματον, οὐ
 τὸ λαμπρὸν (ἐν τῷ) ἀλόγῳ τῆς δυνάμεως. — ἔφευγε — ἀλλὰ
 ὁακρῶν καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἰκετεύοντας αἰδοῦς. ἀνά-
 στησον — κατελήλυθα.

ἀλωμένους, ὅτε καὶ τὸν Ἑλέου ἐστήσαντο βωμόν, ὥς
 τρισκαιδεκάτου θεοῦ, οὐκ οἴνου σπένδοντες αὐτῷ,
 ἀλλὰ δακρύων. ἀνάστησον καὶ σὺ τὸν βωμόν καὶ
 κακῶς πράττοντα ἐλέησον ἄνθρωπον, μὴ δις γένωμαι
 φυγὰς καὶ τῆς πατρίδος στερηθεὶς καὶ τοῦ πρὸς σέ 5
 ἔρωτος σφαλεῖς· ἐὰν γὰρ ἐθελήσῃς, κατελήλυθα.

μ. Ἡ πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χεῖλη καὶ τὴν 35
 παρειὰν ὑπογράφουσα κώλυμα φιλημάτων, κατη-
 γορεῖ δὲ καὶ γῆρας τοῦ προσώπου, ὅφ' οὗ πελιδνὸν
 μὲν τὸ στόμα, ὅνυσή δὲ ἡ παρειὰ καὶ ἔξωρος. ἴσχε 10
 δὴ χρωματοποιίαν καὶ μηδὲν ἐπιποιεῖ τῷ κάλλει, μὴ
 καὶ γράψωμαί σε γήρως ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

μα'. Ἀθηνοδώρ. Οἱ ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ
 ἔρᾶν, σὺ δ' ἀκοὴν σπάσας ἔρᾶς Ἰωνικοῦ μειρακίου
 οἰκῶν Κόρινθον· τουτὶ δὲ μαντικὸν φαίνεται τοῖς 15
 οὐπὼ εἰδόσιν, ὅτι νοῦς ὀρᾷ.

μβ'. τῷ αὐτῷ. Εἰ κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, καὶ
 τοὺς πελαργούς, ἐπειδὰν παριόντας ἡμᾶς κροτῶσιν,
 ἡγοῦ δῆμον τοσοῦτῳ σωφρονέστερον τοῦ Ἀθηναίων,
 ὅσῳ μὴδὲ αἰτοῦσι μὴδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν. 20

μγ'. Τὸ ἐρῶντα καρτερεῖν σωφρονέστερον τοῦ
 μὴδὲ ἐρασθῆναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικὰ ἄνδρες
 οὐχ οἱ μὴ τρωθέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν.

μδ'. Ἀθηναίδι. Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι,
 Λυσίου δόξα, τὸ δὲ ἐρῶντι δοκεῖ Πλάτωνι, σοὶ δὲ 25
 καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸς μὲν οὐ-
 δεῖς, Λαῖς δέ, οἶμαι, ἐπῆναι.

με'. Διοδώρῳ. Τὰς ἀπυρήνους ῥοιὰς Ἐρυθραῖ
 κηπεύουσιν οἰνοχοοῦσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν
 βοτρυῶν οἱ εὖ πράττοντες· δέκα σοι τούτων τρυγῇ 30
 σας ἔπεμψα, χρῶ δὲ αὐταῖς σιτούμενος μὲν ὥς οἶνον,
 μεθύων δὲ ὥς σίτῳ.

μς'. Εὖ πεποίηκας στρωμνῇ χρησάμενος τοῖς ῥόδοις· ἡ γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημεῖον μέγα τῆς πρὸς τὸν πέμψαντα τιμῆς, ὥστε καὶ γὰρ σου δι' αὐτῶν ἡψάμην, καὶ γὰρ ἔστιν ἐρωτικά καὶ πα-
 5 νοῦργα καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δέ, μὴ οὐδ' ἡσυχίαν ἤγαγεν, ἀλλ' ἠνώχλει σοι καθεύδοντι, ὥσπερ τῇ Δανάῃ ὁ χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλω χαρίζεσθαι, τὰ λείψαντα αὐτῶν ἀντίπεμψον μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνον, ἀλλὰ καὶ σου.

10 μς'. Εἰ Λάκαινα ἦσθα, ὦ καλή, Ἑλένης ἂν ἐμνημόνευσας καὶ τῆς νεώς, εἰ Κορινθία τῶν Λαίδος κώμων, εἰ Βοιωτία, τῶν Ἀλκμήνης γάμων, εἰ τῶν ἐξ Ἥλιδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπος δρόμον; οὐκ ἐξήλωσας τὴν ἐκ θεάτρου γαμηθεῖσαν; οὐκ ἐθαύμα-
 359 15 σας τὸν Ἀλφειόν; οὐκ ἔπιδες τοῦ νυμφίου; ἡ δὲ Τυρῶ τῷ Ἐνιπεὶ ἐπενήξατο καὶ Αἰγαίῳ ἐπὶ θάλατταν (ἐλθοῦσα) συνεπλάκη. ἦν γὰρ ἀγαθὴ καὶ μεγάλων ἐραστῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μηδὲ Θεσπιακὴ τις εἶναι, πάντως γὰρ ἂν τῷ Ἐρωτι ἔθνες, μηδὲ
 20 Ἀττική, τὰς γὰρ παννυχίδας καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα οὐκ ἂν ποτε ἠγνόησας. ἀλλ' εἰ καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θερμώδοντος ποταμοῦ παρθένων, ἀλλὰ καὶ ταύτας λόγος νεανί-
 σκοις συμπλέκεσθαι καὶ τίκτειν ἐκ κλοπῆς. ἀλλὰ μὴ
 25 Θοῤ᾽τα καὶ Σιδωνία; καὶ μὴν καὶ τούτων ἔρως ἦψατο, καὶ ἡ μὲν τῷ Νυσίῳ συνεπλάκη, ἡ δὲ τῷ Βοιωτῷ Διί. ἔοικα εὖρηκέναι σε, εἰ μὴ κακός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν· Δαναός σοι πατήρ καὶ χεῖρ ἐκείνη καὶ λῆμα φοινικόν· ἀλλὰ κάκειναι τις τῶν
 30 ἀνδροφόνων παρθένων νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσατο. οὐχ ἰκετεύω σε, οὐ δακρύω, πλήρωσον τὸ δρᾶμα, ἵνα μου ψαύσης καὶ ξίφει.

μη'. Καὶ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὥς μηδένα ἄλλον ἐλεεῖν, καὶ γὰρ δυστυχὴς οὕτως, ὥς μηδὲ παρ' ἄλλου λαβεῖν, καὶ πάννυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων, ἵνα παύσῃ μηδὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῷ μιᾶς τοῦ τρόπου κακοδοξίας, τὸ μὲν γὰρ 5 ἐμὸν μιᾶς ἔργον ἡδονῆς, τὸ δὲ σὸν κοινὸν ἐς διαβολὴν τῆς παρὰ πάντων αἰτίας.

μθ'. Ἐπεμψά σοι σῦκα ἡρινά, θαυμάζοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἤδη ἢ τὸ ἔτι.

ν'. Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο; τίς ἢ 10 τυραννίς; ἔλκεις με ἀπὸ τῶν ὁμμάτων καὶ σύρεις μὴ θέλοντα, ὥσπερ τοὺς πλέοντας ἡ Χάρυβδις ἀνερόφει. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, οἷς τις ἅπαξ ἐνσχεθεὶς καταδύεται. τοῦτο μὲν οὖν οὐκ εἶχεν ἡ Χάρυβδις· ἐμπρόθεσμον ἐκείνο 15 τὸ νανάγιον καὶ μικρὸν τις ἀναμείνας σωτηρίας ὑπόρει δένδρον εὐρὼν ἐν πελάγει, ὃ δὲ ἐς ταύτην ἅπαξ τὴν θάλατταν καταρροεὶς οὐκ ἔτι ἐξέρχεται.

νά'. Κλεονίδη. Ἡ Σαπφῶ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀείτινι ἐγκωμίῳ τὰς καλὰς τῶν παρθένων 20 ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα, ὁμοιοῖ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πῆχεσιν, ἐπειδὰν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας. ἐκείνο μὲν οὖν εἰ καὶ κάλλιστον ἀνθέων, βραχὺ τὴν ὥραν, παρέπεται γὰρ τοῖς αὔροις ἐννεάσαν τῷ ἥρι, τὸ δὲ σὸν εἶδος ἀεὶ τέθηλεν, ὅθεν ὀφθαλμοῖς ἐμμειδίᾳ 25 καὶ παρειαῖς οἷον τι ἔαρ τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους.

νβ'. Νικήτη. Οὐ τὸ ἐρᾷν νόσος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐρᾷν, εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀρᾷν τὸ ἐρᾷν τυφλοὶ οἱ μὴ ἐρῶντες.

νγ'. Τὴν νεφέλην τῶν ὀφρύων ἀφαιρεῖν ἄμεινον, ὥς μηδὲν κατηφὲς εἶη σοι περὶ τὴν ὥραν, αὐτῶν τε 30 γὰρ τῶν ὠρῶν ἡδίους αἰ ἀνειμέναι καὶ γελῶσαι, καὶ 360 τοῦ κάλλους ἡδονὴν ὥσπερ ἐκ κατόπτρου ἐμφαίνει τὰ

τῆς περὶ τῷ προσώπῳ γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλέπομενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, ἀκείνῳ που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι
 5 τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μητέρα.

νδ'. Εἰ καὶ μὲ φεύγεις, ἀλλ' ὑπόδεξαι καὶ τὰ ῥόδα ἀντ' ἐμοῦ, καὶ σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ' αὐτῶν, καὶ γὰρ ἐστὶν ἰδεῖν μὲν καλὰ, οἷαν τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμὴν,
 10 ἄψασθαι δὲ μαλακὰ καὶ πάσης στρωμνῆς ἀπαλώτερα ὑπὲρ τὸν Βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν Τυρίαν πορφύραν, καὶ γὰρ εἰ σπουδαῖα ἐκείνα, ἀλλ' οὐ πνεῖ καλόν. ἐνετείλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρὴν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν καὶ ἀνδρίσασθαι,
 15 ἂν ἐφῆς, καί, οἶδα, ἀκούσεται. ὦ μακάρια, οἷαν γυναιῖκα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρεσβεύσατε καὶ πείσατε, ἐὰν δὲ παρακούῃ, κατακαύσατε.

νε'. Οὕτως τὰ ῥόδα Ἐρωτος φυτά, καὶ γὰρ νέα, ὥς ἐκεῖνος, καὶ ὑγρά, ὥς αὐτὸς ὁ Ἔρως, καὶ χρυ-
 20 σοκομοῦσιν ἄμφω καὶ τᾶλλ' αὐτοῖς ὅμοια· τὰ ῥόδα τὴν ἄκανθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει, τὸ πυρρὸν ἀντὶ δάδων, τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται, χρόνον δὲ οὔτε Ἐρως οὔτε ῥόδα οἶδεν, ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ τῇ
 25 κállους ὁπώρα καὶ τῇ ῥόδων ἐπιδημία. εἶδον ἐν Ῥώμῃ τοὺς ἀνθοφόρους τρέχοντας καὶ τῷ τάχει μαρτυροῦντας τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς, ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως· εἰ μὲν οὖν ἄψῃ ταχέως τῶν ῥόδων, μένει, εἰ δὲ μελλήσεις, ἀπελήλυθε. μαρ-
 30 νεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων, ἂν βραδύνη. μὴ μέλλε, ὦ καλή· συμπαίξωμεν, στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις, συνδράμωμεν.

νς'. Ἀπέκλειόν σοι τὰ ὄμματα. πῶς σοι; εἶπα·
ὥς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρου-
ρὰν λαθὼν ἔνδον εἶ. λέγε, τίς σε ἐσῆγαγεν, εἰ μὴ
τι τὰ ὄμματα (παρεῖδεν). ἦν ἄρα πάθος ἐρωτικὸν
καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς γενόμενον, ἥγε πάλαι μὲν 5
μόνα ἐνεθυμεῖτο, ἃ ἥθελε, καὶ περὶ τὰ κάλλιστα
ἐσπουδάκει φιλοσοφοῦσα, καὶ ἦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ
οὐρανοῦ νῶτα ὁρᾶν καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα οὐσης
οὐσίας πολυπραγμονεῖν καὶ τίνες αἱ τοῦ παντός
περίοδοι καὶ τίς ἡ ταῦτα ἄγουσα ἀνάγκη, καὶ τὸ 10
σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον ἡλίῳ συνδραμεῖν καὶ
σελήνῃ, συγκινδυνεῦσαι μὲν ἀπιούσῃ, συνησθῆναι
δὲ πληρουμένη τῷ τε ἄλλῳ χορῷ τῶν ἀστέρων
συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον
καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν γῆν μυστηρίων, ἀφ' οὗ δὲ 15
ἀνθρωπίνῳ πλησιάσασα ἐρωτι ἐάλω κάλλους ὄμμασι,
πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων περὶ ἐν τοῦτο ἐσπούδακε,
καὶ ὅσον ἂν τῆς ἔξω μορφῆς σπάσῃ, τοσοῦτον
ἔνδον συντίθησι καὶ μνήμη ταμιεύεται, τὸ δὲ ἔσω
παρελθὼν φῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἡμέρᾳ, νύκτωρ δὲ ὄναρ 20
γίγνεται.

νς'. Πέπεισαι μὲν, ὥς εἰκάζειν ἔχω, τοῦ δὲ ἔργου 361
τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς. εἴτα πρᾶγμα ἀποδιδράσκεις,
ἀφ' οὗ τις φίλος γίγνεται; οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη
καλῶν τὰ Ὀμήρου ἔπη τὸν Νιρέα, τὸν Ἀχιλλέα ἐς 25
Τροίαν ἄγοντος; οὐκ ἐντεῦθεν Ἀρμόδιοι καὶ Ἀρι-
στογείτονες, οἳ γε φίλοι καὶ μέγροι τῶν ξιφῶν; ὁ
δὲ Ἀπόλλων οὐκ Ἀδμήτῳ καὶ Βράγχῳ ἐθήτευ-
σεν; ὁ δὲ Ζεὺς οὐ τὸν Γανυμήδην ἥρπασεν, ᾧ
χαίρει καὶ πρὸ τοῦ νέκταρος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἱ 30
καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ὥς πόλιν. μὴ φθονή-
σης ἐραστοῦ σεαυτοῦ δοῦναι μὲν ἀθανασίαν οὐκ

ἔχοντας, τὴν δὲ αὐτοῦ ψυχὴν προτείνοντος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἔτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάτῃς τοῦτο νυνί. εἰ δὲ πλέκω τὸν βρόχον, ἀπάνθρωπε, οὐκ ἀφαιρήσεις;

5 νή. Ἐπαινῶ σε ἀντισοφισζόμενον τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτοντα τὰ γένεια, ὃ γὰρ ἀπῆλθε φύσει, τοῦτο μένει τέχνη, ἡδίστη δὲ ἡ τῶν ἀπολλυμένων ἀνάκ-
τησις, ὥστ', εἰ ἐμοὶ συμβουλεύοντι πείθοιο, τῇ μὲν κεφαλῇ κόμα καὶ μελέτῳ σοι τῶν βοστρύχων, ὥς
10 τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἡρέμα, τοὺς δὲ τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι, καθάπερ φησὶν Ὀμη-
ρος τοὺς Εὐβοεῖς ὅπισθεν κομᾶν — κεφαλὴ γὰρ ἀνθοῦσα ἡδίων παρὰ πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ, εἶπερ γε δεῖ καὶ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλὴν
15 ὀραῖσθαι μηδὲ ἀκόσμητον — τὰ δὲ γένειά σοι ψιλὰ ἔστω καὶ μηδὲν ἐνοχλείτω τῷ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέ-
λη μήτε ἀχλύς. ὥς γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα κεκλεισμένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ γένεια καλοῦ κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαίραις λεπταῖς εἴτε ἄκροις
20 δακτύλοις εἴτε ῥύμμασι καὶ πόαις εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, πρᾶττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτω γὰρ ἔση μιμούμενος τοὺς ἀγῆρας θεούς.

νθ'. Ἐχθρὸς συγκλείσας τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῇ σκαρδαμύξαι πολὺν ἡγούμην τὸν χρόνον· ἀμέλει
25 τοῖς ὀφθαλμοῖς ὥς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν· „τί δὴ αὐτῆς ἐπελάθεσθε; τί δὲ τὴν φρουρὰν ἐξελίπετε; ποῦ δέ ἐστι καὶ τί γέγονε; κἂν τοῦτο αὐτὸ μνηύ-
σατε.“ νομίσας δὲ ἀκούειν ἀπῆλθον ἔνθα σε ὄψεσθαι ῥόμην καὶ τοῦτο ἐκείνο ἐξήτουν ὥς ἡρπαγμένην. τί
30 οὖν μέλλω ποιεῖν, εἰ ἐξελάσῃς ἐς ἄγρῳ, ὥς πέρουσι, καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἅστει διατριβὰς κατα-
λίπῃς; ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν

ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἔψεσθαί σοι νομίζω τὴν πόλιν ἐξιούσῃ καὶ αὐτοὺς
 τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἐλκομένους ὑπὸ τῆς θεᾶς. τί
 γὰρ ἐνταῦθα μόνοι ποιοῦσιν; εἰ δὲ κἀκεῖνοι κατὰ
 χώραν μενοῦσιν, ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι ⁵
 τοῦ Ἑρωτος ἐφόλκιον· εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι,
 λήψομαι τὴν δίκηλλαν, εἴτε κλᾶν, θεραπεύσω τὰς
 ἀμπέλους, εἴτε ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ, ὁδοποιήσω
 τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμός, ὥς σὴν
 γῆν μὴ γεωργεῖν; ἐν ἐξόμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς εἰδι- ¹⁰
 σμένων, ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν
 μαστῶν ἄπτομαι.

ξ'. Πάντα με αἰρεῖ τὰ σά, καὶ ὁ λινοῦς χιτῶν,
 ὥς ὁ τῆς Ἰσιδος, καὶ τὸ καπηλεῖον, ὥς Ἀφροδίσιον,
 καὶ τὰ ἐκπώματα, ὥς Ἥρας ὄμματα, καὶ ὁ οἶνος, ὥς ¹⁵ ³⁶²
 ἄνθος, καὶ τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφ'
 ὧν ὀχεῖται τὸ ποτήριον, ὥσπερ αἱ τῶν φύλλων τῶν
 ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκβολαί, κἀγὼ μὲν φοβοῦμαι, μὴ
 πέσῃ, τὸ δὲ ἔσθηκεν ὀχυρῶς, ὥς γνώμῃ ἐρηρυσμένον,
 καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίοις ²⁰
 ποτέ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίγνεται θερμότερον
 τοῦ ἄσθματι, ἡδιον δὲ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν
 ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκωλύτοις ὁδοῖς, ὥσπερ οὐκ οἶνον
 κεκραμένον, ἀλλὰ φιλήμασιν.

ξα'. Τίς σε, ὦ καλή, περιέκειρεν; ὥς ἀνόητος ²⁵
 καὶ βάρβαρος ὁ μὴ φειδόμενος τῶν Ἀφροδίτης
 δώρων. οὐδὲ γὰρ γῆ κομῶσα ἡδὺ οὕτω θέαμα ὥς
 γυνὴ κατάκομος. φεῦ ἀναιδοῦς παλάμης· ὄντως
 πάντα τὰ ἐκ πολεμίων πέπονθας· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν
 οὐδὲ αἰχμάλωτον περιέκειρα τιμῶν τὸ κάλλος ὥς οὐχ ³⁰
 ἡδέως ἀμελούμενον. ἀλλ' ἐπεὶ τετέλεσται τὰ δεινά,
 καὶ μὴνυσον τὰς κόμας, ποῦ κεῖνται, ποῦ τέτμηνται,

πῶς αὐτὰς ὑποσπόνδους λάβω, πῶς φιλήσω χαμαὶ
 κειμένους. ὦ πτερὰ Ἑρωτος, ὦ κεφαλῆς ἀκροθίνια,
 ὦ κάλλους λείψανα.

ξβ'. Ὅτε δὲ ἔκρινε καὶ τὰς θεὰς ὁ Ἀλέξανδρος,
 5 οὐπω παρῆν ἢ ἐκ Λακεδαιμόνου, εἰ δ' οὖν, μόνην
 ἂν καλὴν ἀπεφήνατο, ἣν αὐτὸς ἐβούλετο. ὅπερ οὖν
 ἐκείνῳ τότε πρὸς τὴν κρίσιν ἑλλιπῶς ἔσχεν, ἐμοὶ
 νῦν ἐπανορθωθήσεται· μὴ κάμνετε, ὦ θεαί, μηδὲ
 ἐρίζετε, ἔχω γάρ, ἰδού, τὸ μῆλον. λάβε, ὦ καλή, ἢ
 10 καὶ νικᾷς τὰς θεάς, καὶ ἀνάγνωθι τὰ γράμματα. τά
 τε ἄλλα καὶ ἐπιστολῇ τῷ μῆλῳ κέχρημαι· ἐκεῖνο
 Ἑριδος, τοῦτο Ἑρωτος, ἐκεῖνο ἐσιώπα, τοῦτο φθέγγ-
 γεται. μὴ ῥίψης, μὴ φάγης· οὐδὲ ἐν πολέμῳ προ-
 σβευτῆς παρανομεῖται. τί οὖν ἐπέσταλκα; αὐτὸ
 15 ἐρεῖ· „Εὐίππη, φιλῶ σε.“ ὑπόγραφον ἀναγνοῦσα
 „καὶ γὰρ σε.“ δέχεται τὸ μῆλον καὶ ταῦτα τὰ γράμματα.

ξγ'. Ἐπυθόμην, ὥς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σέ
 ὅσα χρέος ἀπέλαυνεν, ἐγὼ τε γὰρ ἐντειλάμην αὐτοῖς,
 καὶ ὥς ἐκπιόντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου
 20 κατέσχον τὴν ψυχὴν ἐξιούσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν.
 καλῶς ἐποιήσατε, ὦ ῥόδα, ἀναβιώσαντα, καὶ δέομαι,
 μείνατε, ἔστ' ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔγνωκα, εἴ τι
 παρ' ἀλλήλων εἰλήφατε ἐς εὐωδίαν αὐτὴ καὶ ὑμεῖς
 ἐς χρόνον.

ξδ'. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ἣ μέγα δὴ φρονεῖς,
 οὐκ οἶδα, τί εἶπω· πότερον ἀγριότητα ἀντίπαλον
 τῶν φύσεως ἐπιταγμάτων; ἢ φιλοσοφίαν ἀγροικίᾳ
 πεπυργωμένην; ἢ αὐθάδη πρὸς ἡδονὰς δειλίαν; ἢ
 σεμνὴν ὀλιγωρίαν τῶν τοῦ βίου τερπνῶν; ὅ τι δ' ἂν
 30 ἢ καὶ δοκῇ τοῖς σοφισταῖς, δόξῃ μὲν ἐστὶ καλόν,
 ἔργῳ δὲ ἀπανθρωπότερον. τί γὰρ δὴ μέγα, πρὶν
 ἀπελθεῖν τοῦ βίου, νεκρὸν εἶναι σώφρονα; στεφά-

νωσαι, πρὶν ὅλως ἀπανθεῖν, καὶ χοῖσαι, πρὶν σαπῆ-
ναι, καὶ κτῆσαι φίλους, πρὶν ἔρημον γενέσθαι. καλὸν
νυκτὶ προλαβεῖν τὴν νύκτα ἐκείνην, πρὶν διψῆν,
πιεῖν, πρὶν πεινῆν, φαγεῖν. ποίαν δοκεῖς ἡμέραν
σεαυτοῦ; τὴν χθές; τέθνηκε. τὴν τήμερον; οὐκ 5
ἔστι. τὴν ἐπιούσαν; οὐκ οἶδα, εἰ παρέσται σοι· καὶ
σὺ ἀκχεῖνα τῆς τύχης.

ξέ'. Ἐπικτήτω. Φοβοῦ δῆμον, παρ' ᾧ πολλὰ 363
δύνασαι.

ξς'. Χαρίτωνι. Μεμνήσεσθαι τῶν σῶν λόγων 10
οἶει τοὺς Ἑλληνας, ἐπειδὴν τελευτήσης· οἱ δὲ μηδὲν
ὄντες, ὁπότε εἰσὶν, τίνες ἂν εἶεν, ὁπότε οὐκ εἰσὶν;

ξζ'. Φιλήμονι. Τὸν τραγωδὸν Διοκλέα, εἰ μὲν ἤδη
γινώσκεις, ἐπαινεῖς δῆπου, εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς
καλῶς ἐπαινουμένοις γράφε καὶ γενοῦ περὶ αὐτὸν 15
οἶον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

ξη'. Κτησιδῆμω. Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν
ἀγαθὴ ἀκρόασις καὶ ἐξώροις, ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ἐς
ἐννοιαν τοῦ ἐρᾶν ὥσπερ ἀνηβηκότας. μὴ δὲ νόμιζε
σαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκρόάσεως· ἢ γὰρ 20
ξυνουσία τῶν τοιῶνδε ποιητῶν ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε
ἀφροδισίων ἢ ἀναμνήσει.

ξθ'. Ἐπικτήτω. Οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέᾳ μαίνου-
νται πληγέντες τὰ ὧτα κτύποις ὀργάνων. ἀλλ' ἐκεῖνα
μὲν κυμβάλων καὶ αὐλῶν ἔργα, σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήτ- 25
τουσιν Ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὥς ἐκλανθάνεσθαι,
τίς εἶ καὶ τίνων γέγονας.

ο'. Κλεοφῶντι καὶ Γαίω. Ὑπὲρ ὧν ἐπεστείλατε,
τὰ μὲν ἤδη γέγονε, τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται· ἐγὼ γὰρ
Λήμνιος ὢν πατρίδα ἑμαυτοῦ καὶ τὴν Ἰμβρον ἡγοῦ- 30
μαι, συνάπτων εὐνοίᾳ καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις καὶ
ἑμαυτὸν ἀμφοτέραις.

οα'. Πλεισταρετιανῶ. Τὸ ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιττῶν ἑσμοί, βόσκουσι δὲ τὰς μὲν λειμῶνες, τοὺς δὲ οἰκίαι καὶ πόλεις, ἀνθεστιῶσί τε αἱ μὲν κηρίοις, οἱ δὲ ὀψοποιία λαμπρᾷ.
 5 εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ τραγήμασιν ἐστιῶντες, τούτους δὲ ἠγώμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητάς, ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὗτος ᾧδαῖς παραδεδωκὼς τὸν ἑαυτοῦ βίον, ὥσπερ οἱ χρηστοὶ τέττιγες. ὥς δ' ἂν μὴ δρόσῳ, ἀλλὰ σιτίοις ἀληθινοῖς τραφείῃ, πεπί-
 10 στευνά σοι μελήσειν.

οβ'. Ἀντωνίνῳ. Οἱ πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεπαυμένων ἡχῶ φεύγοντες, σὺ δὲ οἰκίαν οἰκεῖς, ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις, ὥσπερ οὐκ οὖσιν,
 15 ἢ οὖσι μὲν, ἐκλελησμένοις δέ, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων ἔχεις.

ογ'. Ἰουλίᾳ Σεβαστῇ. Οὐδὲ ὁ θεσπέσιος Πλάτων τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηεν, εἰ καὶ σφόδρα ἐνίοις δοκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ φιλοτίμως πρὸς αὐτοὺς εἶχεν,
 364 20 ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικράς τε καὶ μεῖζους πόλεις τὸν Ὀρφέως καὶ Θαμύρου τρόπον, τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπεῖχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου. φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις, φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει, καὶ βασκαίνει μὲν τις
 25 τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά, ἃ δὲ ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ ἐς τὰς ιδέας τῶν σοφιστῶν ἵεται καὶ οὔτε τῷ Γοργίᾳ παρήσι τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον γοργιάζειν πολλὰ τε κατὰ τὴν Ἰππίου καὶ Πρωταγόρου ἡχῶ φθέγγε-
 30 ται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ Γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ Προδίκου Ἡρακλέα, ὅποτε ὁ Προδίκος τὴν κακίαν

καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν Ἡρακλέα καλούσας
αὐτὸν ἐς βίου αἴρεσιν, Γοργίου δὲ θαυμάσται ἦσαν
ἄριστοί τε καὶ πλεῖστοι· πρῶτον μὲν οἱ κατὰ Θεττα-
λίαν Ἕλληνες, παρ' οἷς τὸ ῥητορεύειν γοργιάζειν
ἐπωνυμίαν ἔσχευ, εἴτα τὸ ξύμπαν Ἑλληνικόν, ἐν
οἷς Ὀλυμπίασι διελέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ
τῆς τοῦ νεῶ βαλβίδος. λέγεται δὲ καὶ Ἀσπασία ἡ
Μιλησία τὴν τοῦ Περικλέους γλῶτταν κατὰ τὸν Γορ-
γίαν θῆξαι, Κριτίας δὲ καὶ Θουκυδίδης οὐκ ἀγνο-
οῦνται τὸ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὀφρὺν παρ' αὐτοῦ
κεκτημένοι, μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκεῖον
ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δὲ ὑπὸ ῥώμης. καὶ Αἰσχί-
νης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους, ὑπὲρ οὗ πρῶτην ἐσπού-
δαζες ὥς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος.
οὐκ ὥκνει γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς Θωρηγῆλιας
λόγῳ, φησὶ γάρ που ὧδε· „Θωρηγῆλια Μιλησία ἐλ-
θοῦσα εἰς Θετταλίαν ξυνῆν Ἀντιόχῳ Θετταλῷ βασι-
λεύοντι πάντων Θετταλῶν.“ αἱ δὲ ἀποστάσεις αἱ τε
προσβολαὶ τῶν λόγων Γοργίου ἐπεχωρίαζον πολλα-
χοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ.
πεῖθε δὴ καὶ σύ, ὦ βασίλεια, τὸν θαρσαλεώτερον
τοῦ Ἑλληνικοῦ Πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφι-
σταῖς, μηδὲ ἐς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ Γοργίου.
εἰ δὲ οὐ πείθεις, σὺ μὲν, οἷα σου σοφία καὶ μῆτις.
οἶσθα, τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τῷ τοιῷδε, ἐγὼ δὲ
εἰπεῖν ἔχων οὐκ ἔχω.

I.

Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς
παλαιοὺς ἄριστα μοι δοκοῦσι διεσκέφθαι φιλοσόφων

μὲν ὁ Τυανεὺς καὶ Δίων, στρατηγῶν δὲ Βροῦτος ἢ
 ὅτῳ Βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρήτο, βασιλέων δὲ ὁ
 θεσπέσιος Μάρκος ἐν οἷς ἐπέστελλεν αὐτός, πρὸς γὰρ
 τῷ κεκριμένῳ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἐδραῖον τοῦ ἡθους
 5 ἐντετύπωτο τοῖς γραμμασι, ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν
 Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ἐπέστελλεν, ὑπερατινίζων
 δὲ καὶ ὑπερλαλῶν ἐκπίπτει πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος
 ἐπιστολῇ χαρακτῆρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τῶν ἐπι-
 στολῶν τὴν ιδεάν ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας,
 10 συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσσεως καὶ συγχεῖσθαι μὲν
 πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἄβροῦ μὴ ἀπάδειν. ἐχέτω δὲ
 τὸ εὖσχημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι, εἰ γὰρ σχη-
 ματιοῦμεν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν, φιλοτιμία δὲ ἐν
 ἐπιστολῇ μειρακιῶδες. κύκλον δὲ ἀποτορνεύειν ἐν
 15 μὲν ταῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν ξυγχωρῶ, ἵνα
 τούτῳ γοῦν ἢ βραχυλογία ὠραίζοιτο ἐς ἄλλην ἡχὴν
 πᾶσα στενὴ οὖσα, τῶν δὲ ἐς μῆκος προηγμένων ἐπι-
 στολῶν ἐξαίρειν χρὴ κύκλους, ἀγωνιστικώτερον γὰρ
 ἢ κατὰ ἐπιστολήν τοῦτο, πλὴν εἰ μὴ που ἐπὶ τελευ-
 20 τῆς τῶν ἐπεσταλμένων ἢ ξυλλαβεῖν δεοί τὰ προειρη-
 μένα ἢ ξυγχεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δὲ
 365 ἀγαθὴ μὲν ἡγεμῶν ἅπαντος λόγου, μάλιστα δὲ ἐπι-
 στολῆς· καὶ γὰρ διδόντες καὶ δεόμενοι καὶ ξυγχο-
 ροῦντες καὶ μὴ καὶ καθάπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι
 25 καὶ ἐρώντες ῥᾶον πείσομεν, ἣν σαφῶς ἐρμηνεύσω-
 μεν· σαφῶς δὲ ἐρμηνεύσομεν καὶ ἔξω εὐτελείας, ἣν
 τῶν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ καινῶς φράσωμεν, τὰ
 δὲ καινὰ κοινῶς.

Οἱ τὸν νόμον τῇ φύσει ἀνθομοιοῦντες ἀντικεῖ-
 σθαι μὲν ταῦτά φασιν ἀλλήλοις, καθάπερ τὸ λευκὸν

τῷ μέλανι καὶ τὸ μανὸν τῷ πυκνῷ καὶ τὸ μελιχρὸν
 τῷ πικρῷ καὶ τὸ ψυχρὸν τῷ θάλλουσι, εἶναι δὲ φύ-
 σεως μὲν ἔργα ζῶα καὶ ἄστροα καὶ ποταμοὺς καὶ ἴδας
 καὶ πεδιάς καὶ ἰσθμοὺς καὶ πορθμοὺς καὶ καθάπαξ
 τὸ ὑπὲρ τέχνην, νόμου δὲ ἔργα τείχη καὶ νεώσοικοι 5
 καὶ ναῦς καὶ ἀσπίς καὶ λήια καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ χεῖρα,
 καὶ τὰ μὲν τῆς φύσεως ἄφθαρτα εἶναι τὸν αἰὲ χρό-
 νον, τὴν τε θάλατταν μένειν, ὁπόση ἐγένετο, καὶ
 τὴν γῆν, ὁπόση ὠρίσθη, καὶ τὸν αἰθέρα, ὥς ἔφν,
 ἄστροα τε καὶ ὦρας, ὥς ἐκείνων κύκλος, καὶ τὸ ἐπὶ 10
 ζῶα δὲ αὐτῆς ἥκον φθείρεσθαι μὲν αὐτὰ τὰ τικτό-
 μενα, τὸ δὲ αἰὲ τίκτον παρέχειν τῇ φύσει τὸν τοῦ
 ἀκηράτου λόγον, τὰ δὲ τοῦ νόμου φθαρτά τε εἶναι
 καὶ (χρόνῳ) ἀλωτά, τείχη τε γὰρ καὶ ἱερὰ τὰ μὲν
 ἀλίσκεσθαι, τὰ δὲ φθείρεσθαι σὺν χρόνῳ, οἰκίαν 15
 δὲ τὴν εὖ κατεσκευασμένην δῆλον εἶναι, ὅτι οὐκ
 αἰὲ ἐστῆξει καὶ τὸ ναυπηγηθὲν οὐκ εἶναι βέβαιον
 ὅτι μηδ' ἢ θάλαττα βεβαία ἀνθρώποις, τεκτονικὴν
 τε καὶ χαλκευτικὴν πᾶσαν φθαρτά ἐργάζεσθαι τῷ
 νόμῳ, καὶ τὸν μὲν νόμον οὐκ ἂν δημιουργῆσαι ζῶον 20
 ἔμψυχον οὐδέν, οὐδ' ἄστρον, οὐδ' αἰθέρα, οὐδ' ἄλλο
 τι τῶν ὥδε θεσπεσίων καὶ μεγάλων, τὴν φύσιν δὲ
 ὁμοιοῦσθαι πολλαχοῦ τοῖς τοῦ νόμου εἶδεσι, χωρία
 τε γὰρ ὀχυροῦν τείχεσιν ἀσφαλεστέροις τῶν ποιη-
 θέντων ἄντρα τε κισσηρεφῇ κατανοιγνύναι ἡδίῳ 25
 οἴκων καὶ πον καὶ ἄγαλμα διδόναι πέτρα συμφυῆς
 σατυρικόν τι ἢ Πανὶ ὅμοιον, ὄρη τε καὶ σκοπιὰς
 ὁμοιοῦν ξωοῖς, οἶον [τῆς] αὐτῆς ὁ ἐν Αἰῶνι δράκων
 καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ λέων καὶ ἡ βούκρανος ἡ πρὸς Χίρ,
 ἀγαλματοποιούσης τε κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰς νεφέ- 30
 λας ἐς εἶδη ζώων ἀγούσης· βλέψαντι γοῦν ἐς αὐτὰς
 λύκοις τε ὁμοιοῦνται καὶ παρδάλεσι καὶ κενταύροις

καὶ ἄρμασι, καὶ οὐδὲ ὁ κύκλος τῆς σελήνης ἄσημος,
ἀλλὰ ἀκκείνω τι ἐντετύπεται πρόσωπον οἷον γραφῆς
ἀρρήτου· ἐμοὶ δὲ νόμος καὶ φύσις οὐ μόνον οὐκ
ἐναντίω φαίνεσθον, ἀλλὰ καὶ συγγενεστάτω καὶ
5 ὁμοίω καὶ διήκοντε ἀλλήλοιν· νόμος τε γὰρ παριτη-
τέος ἐς φύσιν καὶ φύσις ἐς νόμον καὶ καλοῦμεν αὐτοῖν
τὸ μὲν ἀρχήν, τὸ δ' ἐπόμενον, κεκληρώσθω δὲ ἀρ-
χήν μὲν φύσις, νόμος δὲ τὸ ἔπεσθαι, οὔτε γὰρ ἂν
νόμος ἐτειχοποιήσεν ἢ ὑπὲρ τείχους ὥπλισεν, εἰ μὴ
10 φύσις ἔδωκεν ἀνθρώπῳ χεῖρας, οὔτ' ἂν ἢ φύσις (τι)
τῶν ἐνεργούντων ἔδειξεν, εἰ μὴ τέχνη ἐνομίσθησαν,
ἔδωκέ τε φύσις μὲν νόμῳ θάλατταν αἰθέρα ἄστρα,
νόμος δὲ αὖ φύσει γεωργίαν ναυτιλίαν ἀστρονομίαν
καὶ ὀνόματα κεῖσθαι ταῖς ὥραις, ἄργυρόν τε καὶ
15 χρυσὸν καὶ ἀδάμαντα καὶ μάρμαρον καὶ τὰ ὧδε
366 σπανιστὰ φύσις μὲν εὔρε, νόμος δ' ἐτίμησε. περιω-
πήσαις δ' ἂν καὶ τὰ ἀνθρώπου ὁμοίως ἔχοντα· φύσις
μὲν ἔννουν δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ λογικὸν
καὶ εὐφυᾶ πάντα, νόμος δὲ παιδεύει καὶ ὀπλίζει καὶ
20 ὑποδεῖ καὶ ἀμφιέννυσιν, ἐπειδὴ γυμνὸς αὐτῷ παρὰ
τῆς φύσεως πέμπεται, προτίθησι δὲ ὁ νόμος καὶ
ἀρετῆς ἅθλα ἀνθρώποις, οἷον τιμῶν τὴν φύσιν. καὶ
μὴ τὸν νόμον ἀφαιρώμεθα τὸν τοῦ ἀθανάτου λόγον,
καὶ γὰρ εἰ καὶ φθαρτὰ ἐργάζεται, ἀλλ' ἀθάνατά γε
25 αὐτὰ ποιεῖ, ὄνομα δὲ αὐτῷ τέχνη. ἡπίερον δὲ ἀπορ-
ραγεῖσα νῆσος καὶ νήσῳ ξυμβαλοῦσα ἡπίερος καὶ
Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπεσὼν οὐ φύσεως ταῦτα οὐδὲ
νόμου ἔργα· ἔστι τι ἀμφοῖν μέσον, ὃ καλεῖται συμ-
βεβηκός, ὑφ' οὗ ὁ νόμος ὁμοιοῦται φύσει καὶ φύσις
30 μεταβάλλει ἐς νόμον.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ.

Σοφίαν ἡγώμεθα καὶ τὰ τοιαῦτα μὲν, οἷον φιλο-
 σοφῆσαι καὶ εἰπεῖν σὺν τέχνῃ, ποιητικῆς τε ἄψασθαι
 καὶ μουσικῆς καὶ γεωμετρίας, καί, νῆ Δία, ἀστρονο-
 μίας, ὁπόση μὴ περιττή· σοφία δὲ καὶ τὸ κοσμηῆσαι
 στρατιάν, καὶ ἔτι τὰ τοιαῦτα, ἰατρικὴ πᾶσα καὶ 5
 ζωγραφία καὶ πλάσται καὶ ἀγαλμάτων εἶδη καὶ
 κοῖλοι λίθοι καὶ κοῖλος σίδηρος. βάνανσοι δὲ ὁπόσαι.
 δεδόσθω μὲν αὐταῖς τέχνῃ, καθ' ἣν ὄργανόν τι καὶ
 σκεῦος ὀρθῶς ἀποτελεσθήσεται, σοφία δὲ ἐς ἐκείνας
 ἀποκείσθω μόνας, ἃς εἶπον. ἔξαιρῶ κυβερνήτην τῶν 10
 βαναύσων, ἐπειδὴ ἄστρον τε συνίησιν καὶ ἀνέμων
 καὶ τῶν ἀδήλων ἄπτεται. ταῦτα μὲν ὧν ἕνεκά μοι 4
 εἴρηται, δειχθήσεται, περὶ δὲ γυμναστικῆς, σοφίαν
 λέγωμεν οὐδεμιᾶς ἐλάττω τέχνης, ὥστε ἐς ὑπομνή-
 ματα ξυντεθῆναι τοῖς βουλομένοις γυμνάζειν· ἡ μὲν 15
 γὰρ πάλαι γυμναστικὴ Μίλωνας ἐποίει καὶ Ἴππο-
 σθένας, Πουλυδάμαντάς τε καὶ Προμάχους καὶ
 Γλαῦκον τὸν Δημύλου, καὶ τοὺς πρὸ τούτων ἔτι
 ἀθλητάς, τὸν Πηλέα δήπου καὶ τὸν Θησέα καὶ τὸν
 Ἡρακλέα αὐτόν, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν πατέρων ἥττους μὲν 20
 οἶδε, θαυμασίους δὲ καὶ μεμνηῆσθαι ἀξίους· ἡ δὲ
 νῦν καθεστηκυῖα, μεταβέβληκεν οὕτω τὰ τῶν ἀθλη-

τῶν, ὥς καὶ τοῖς φιλογυμναστοῦσι τοὺς πολλοὺς ἄγθεσθαι.

2 Δοκεῖ δὴ μοι διδάξαι μὲν τὰς αἰτίας, δι' ἃς ὑποδέδωκε ταῦτα, ξυμβαλέσθαι δὲ γυμνάζουσιν
 5 τε καὶ γυμναζομένοις, ὅποσα οἶδα, ἀπολογήσασθαι τε ὑπὲρ τῆς φύσεως ἀκουούσης κακῶς, ἐπειδὴ παρὰ πολὺ τῶν πάλαι οἱ νῦν ἀθληταί· λέοντάς τε γὰρ βόσκει καὶ νῦν φανλοτέρους οὐδέν, τῶν τε κυνῶν καὶ ἵππων καὶ ταύρων ταὐτὸν χρῆμα, καὶ τὸ ἐς
 10 δένδρα δὲ αὐτῆς ἦκον ἄμπελοί τε ὅμοιοι ἔτι καὶ συκῆς δῶρα, χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ λίθων οὐδὲν παρήλλαξεν, ἀλλ' ὥς αὐτὴ ἐνόμισε, τοῖς προτέροις ὅμοια φύει τὰ πάντα· ἀθληταῖς δέ, ὅποσαι
 6 περὶ αὐτοὺς ἦσαν ποτε ἀρεταί, οὐχ ἡ φύσις ἀπή-
 15 νέχθη (αὐτῶν), φέρει γὰρ δὴ ἔτι θυμοειδεῖς εὐειδεῖς ἀρχίνους, φύσεως γὰρ ταῦτα, τὸ δὲ μὴ ὑγιῶς γυμνάζεσθαι, μηδὲ ἐρῶμένως ἐπιτηδεύειν ἀφείλετο τὴν φύσιν τὸ ἐαυτῆς κράτος. καὶ ὅπως μὲν ξυνέβη ταῦτα, δηλώσω ὕστερον, πρῶτον δὲ ἐπισκεψώμεθα
 20 δρόμου αἰτίας καὶ πυγμῆς καὶ πάλης καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἐξ ὅτου ἤρξατο ἕκαστα καὶ ἀφ' ὅτου. παρακείσεται δὲ ἀπανταχοῦ τὰ Ἡλείων, δεῖ γάρ που τὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν ἀκριβεστάτων φράζειν.

3 "Ἔστι τοίνυν ἀγωνίας ξυμπάσης τὰ μὲν κοῦφα
 25 ταῦτα· στάδιον, δόλιχος, ὀπλίται, δίαυλος, ἄλμα, (ἀκόντιον), τὰ βαρύτερα δὲ παγκράτιον, πάλη, πύκται, (δίσκος). πένταθλος δὲ ἀμφοῖν συνηρμόσθη· (τὸ) παλαῖσαι μὲν γὰρ καὶ δισκεῦσαι βαρεῖς, τὸ δὲ ἀκοντίσαι καὶ πηδῆσαι καὶ δραμεῖν κοῦφοί εἰσι. πρὸ μὲν δὴ
 30 Ἰάσονος καὶ Πηλέως ἄλμα ἔστεφανοῦτο ἰδίᾳ καὶ δίσκος ἰδίᾳ, καὶ τὸ ἀκόντιον ἤρκει ἐς νίκην κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ἡ Ἀργὼ ἔπλει· Τελαμῶν μὲν

κράτιστα ἐδίδασκεν, *Λυγκεὺς* δὲ ἠγόντιζεν, ἔτρεχον δὲ καὶ ἐπήδων οἱ ἐκ *Βορέου*, *Πηλεὺς* δὲ ταῦτα μὲν ἦν δεύτερος, ἐκράτει δὲ ἀπάντων πάλῃ· ὁπότ' οὖν ἠγωνίζοντο ἐν *Λήμνῳ*, φασὶν *Ίάσονα Πηλεῖ* χαριζόμενον συνάψαι τὰ πέντε καὶ *Πηλέα* τὴν νίκην οὕτω συλλέξασθαι, πολεμικώτατόν τε νομισθῆναι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ διὰ τε τὴν ἀρετὴν, ἣ ἐχρῆτο ἐς τὰς μάχας, διὰ τε τὴν εἰς τὰ πέντε ἐπιτίθεισιν οὕτω πολεμικὴν οὔσαν, ὥς καὶ ἀκοντίζεν ἐν τοῖς ἄθλοις.

Δολίχου δὲ αἰτία ἦν ἥδε· *δρομοκῆρυκες* ἐξ' *Αρχαίας* ἐφοίτων ἐς τὴν *Ἑλλάδα* τῶν πολεμικῶν ἀγγελοι, καὶ ἀπείρητο αὐτοῖς μὴ ἱππεύειν, ἀλλ' αὐτοῦργοῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰὶ οὖν ἐν βραχεῖ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, (*δολιχοδρόμους* τοὺς) *δρομοκῆρυκες* εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζε τῷ πολέμῳ.

Στάδιον δὲ ὥδε εὖρηται· *θυσάντων Ἡλείων* ὅποσα νομίζουσι, διέχαιτο μὲν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ ἱερά, πῦρ δὲ αὐτοῖς οὕτω ἐνέκειτο. στάδιον δὲ οἱ *δρομεῖς* ἀπείχον τοῦ βωμοῦ καὶ εἰστίχαι πρὸ αὐτοῦ ἱερεὺς (ξύν) *λαμπαδίῳ βραβεύων*, καὶ ὁ νικῶν ἐμπυρίδας τὰ ἱερά *Ὀλυμπιονίκης* ἀπῆει. ἐπεὶ δὲ *Ἡεῖοι* θύσαιαν, ἔδει μὲν καὶ τοὺς ἀπάντων τῶν *Ελλήνων* θύειν θεωροῦς, ὥς δὲ μὴ ἀργῶς ἡ πρόσοδος αὐτῶν γίγνοιτο, ἔτρεχον οἱ *δρομεῖς* ἀπὸ τοῦ βωμοῦ στάδιον, οἷον καλούντες τὸ *Ἑλληνικόν*, καὶ πάλιν ἐς ταὐτὸν ὑπέστρεφον οἷον ἀγγέλλοντες, ὅτι δὴ ἀφίζοιτο ἡ *Ἑλὰς* χαίρουσα· ταῦτα μὲν οὖν περὶ διαύλου.

Οἱ δρόμοι δὲ (οἱ) ὀπλίται ποικίλοι μὲν, καὶ μάλιστα (οἱ) κατὰ *Νεμέαν*, οὓς ἐνόπλους τε καὶ ἱππίους ὀνομάζουσιν, ἀνάκειται δὲ τοῖς ἀμφὶ *Τυδέα* τοῖς ἐπτά. ὁ δὲ γε *Ὀλυμπιακὸς ὀπλίτης*, ὥς μὲν *Ἡεῖοι*

φασιν, ἐτέθη διὰ ταῦτα· πόλεμον Ἡλεῖοι Δυναίοις ξυ-
 νῆψαν οὕτω τι ἀκήρυκτον, ὥς μὴδὲ τὰ Ὀλύμπια ἀνο-
 χὰς εἶναι, νικῶντων δὲ αὐτῶν [Ἡλείων] κατ' (αὐτήν)
 τὴν τῶν ἄθλων ἡμέραν ὀπλίτης λέγεται τῶν ἀπὸ τῆς
 5 μάχης ἐσδραμεῖν ἐς τὸ στάδιον εὐαγγέλια ἀπάγων
 τῆς νίκης. ταυτὶ δὲ πιθανὰ μὲν, ἀκούω δ' αὐτὰ καὶ
 Δελφῶν, ἐπειδὴ πρὸς ἐνίας τῶν Φωκίδων (πόλεων)
 ἐπολέμησαν, καὶ Ἀργείων, ἐπειδὴ πολέμῳ συνεχεῖ
 πρὸς Λακεδαιμονίους ἐτρίβοντο, καὶ Κορινθίων,
 10 ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐτῇ (τῇ) Πελοποννήσῳ καὶ ὑπὲρ τὰ ὄρια
 τοῦ Ἰσθμοῦ ἐπολέμουν· ἐμοὶ δὲ ἕτερα περὶ (τοῦ)
 ὀπλίτου δοκεῖ· φημὶ γὰρ νευομίσθαι μὲν αὐτὸν ἐκ
 πολεμικῆς αἰτίας, παριέναι δὲ ἐς τοὺς ἀγῶνας πολέ-
 μου ἀρχῆς ἕνεκα, δηλούσης τῆς ἀσπίδος, ὅτι πέπαν-
 15 ται ἐκ χειρὶ, δεῖ δὲ ὅπλων. εἰ δὲ μὴ ῥαθυμῶς
 ἀκούεις τοῦ κήρυκος, ὁρᾷς ὥς ἐπὶ πάντων (τελευτῆς)
 κηρύττει λήγειν μὲν τὸν τῶν ἄθλων ταμίαν ἀγῶνα,
 2 τὴν σάλπιγγα δὲ τὰ τοῦ Ἐνναλίου σημαίνειν προκα-
 λουμένην τοὺς νέους ἐς ὅπλα. κελεύει δὲ τουτὶ τὸ
 20 κήρυγμα καὶ τοῦτ' αἰὶον ἀραμένους ἐκποδὼν ποι-
 φέρειν, οὐχ ὥς ἀλειψομένους, ἀλλ' ὥς πεπανμένους
 τοῦ ἀλείφεσθαι. ἄριστος δὲ ὁ κατὰ Βοιωτίαν καὶ
 8 Πλάταιαν ὀπλίτης ἐνομίζετο διὰ τε τὸ μῆκος τοῦ
 δρόμου διὰ τε τὴν ὀπλισιν ποδὴν οὖσαν καὶ σκε-
 25 πάξουσαν τὸν ἀθλητὴν, ὥς ἂν εἰ καὶ μάχοιτο, διὰ τε
 τὸ ἐπ' ἔργῳ λαμπρῶ κεῖσθαι τῷ Μηδικῷ, διὰ τε τὸ
 νομίσαι ταῦτα Ἑλλήνας κατὰ βαρβάρων, καὶ μὴν
 καὶ διὰ τὸν νόμον τὸν ἐπὶ τοῖς ἀγωνιουμένοις κεί-
 μενον, ὥς νενόμικεν ἡ Πλάταια· τὸν γὰρ ἤδη παρ'
 30 αὐτοῖς ἐστεφανωμένον, εἰ ἀγωνίζοιτο αὐτίς, ἐγγυη-
 τὰς ἔδει καταστῆσαι τοῦ σώματος, θάνατος γὰρ
 ἡττωμένῳ προσετέτακτο.

Πυγμὴ δὲ Λακωνικὸν εὖρημα καὶ ἐς Βέβρυκας
 ποτε βαρβάρους ἦλθεν, ἄριστα τε αὐτῇ Πολυδεύκης 9
 ἐχοῖτο, ὅθεν οἱ ποιηταὶ αὐτὸν ἐκ τούτων ἦδον. ἐπύ-
 κτενον δὲ οἱ ἀρχαῖοι Λακεδαιμόνιοι διὰ τὰδε· κράνη
 Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν, οὐδ' ἐγχώριον ἡγοῦντο τὴν 5
 ὑπ' αὐτοῖς μάχην, ἀλλ' ἦν ἀσπίς ἀντὶ κράνους τῷ
 μετ' ἐπιστήμης φέροντι. ὥς οὖν φυλάττοντο μὲν τὰς 14
 κατὰ τοῦ προσώπου πληγὰς, πληττόμενοι δὲ ἀνέχοντο,
 πυγμὴν ἐπήσκησαν καὶ τὰ πρόσωπα οὕτω (στέγειν)
 ἐνεγυμνάζοντο. προιόντες δὲ μεθῆκαν τὸ πυκτεύειν καὶ 10
 τὸ παγκρατιάζειν ὁμοίως, αἰσχροὺς ἡγούμενοι διαγωνί-
 ζεσθαι ταῦτα, ἐν οἷς ἔστιν ἐνὸς ἀπειπόντος διαβεβλή-
 σθαι τὴν Σπάρτην ὥς μὴ εὖψυχον. ὥπλιστο δὲ ἡ 10
 ἀρχαία πυγμὴ τὸν τρόπον τοῦτον· ἐς στρόφιον οἱ
 τέτταρες τῶν δακτύλων ἐνεβιβάζοντο, καὶ ὑπερέβαλ- 15
 λον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον εἰ συνάγουντο, πύξι
 εἶναι, ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειραῖς, ἣν καθάπερ ἔρρισμα
 ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δὲ αὖ μεθέστηκε,
 ῥινοὺς γὰρ τῶν πιωτάτων βοῶν δέψοντες ἱμάντα ἐργά-
 ζονται πυκτικὸν ὀξύν καὶ προεμβάλλοντα, ὃ δέ γε 20
 ἀντίχειρ οὐ ξυλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τοῦ πλήττειν
 ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὥς μὴ πᾶσα ἡ
 χεὶρ μάχοιτο. ὅθεν τοὺς ἱμάντας τοὺς ἀπὸ τῶν
 συῶν ἐκκρίνουσι τῶν σταδίων, ὀδυνηρὰς ἡγούμενοι
 τὰς ἀπ' αὐτῶν πληγὰς καὶ δυσιάτους. 25 10

Πάλη δὲ καὶ παγκράτιον ὥς ἐς τό πρόσφορον
 τῷ πολέμῳ εὖρηται, πρῶτον μὲν δηλοῖ τὸ Μαραθῶνι 11
 ἔργον διαπολεμηθῆν οὕτως Ἀθηναίοις, ὥς ἀγχοῦ
 πάλης φαίνεσθαι, προσόντος τούτου τῷ ἔργῳ, δεύ-
 τερον δὲ τὸ ἐν Θερμοπύλαις, ὅτε Λακεδαιμόνιοι 30
 κλασθέντων αὐτοῖς ξιφῶν τε καὶ δοράτων πολλὰ
 ταῖς χερσὶ γυμναῖς ἐπραξαν. ὅποσα δὲ ἔστιν ἐν

ἀγωνίᾳ, προτετίμηται πάντων τὸ παγκράτιον, καίτοι
 συγκεῖμενον ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς,
 προτετίμηται δὲ παρ' ἑτέροις, ὥς Ἡλεῖοί γε τὴν
 5 πάλην καρτεράν νευομίκασι καὶ ἀλεγρινὴν κατὰ τοὺς
 ποιητάς, οὐ μόνον ἐπὶ ταῖς διαπλοκαῖς τῶν παλαι-
 σμάτων, αἷς δεῖ τοῦ σώματος ὑγροῦ καὶ εὐκόλου,
 ἀλλὰ καὶ τῷ (ἐν) προαγῶνι ἀγωνίζεσθαι τρίς, ἐπεὶ δεῖ
 τοσούτων δὴ πτωμάτων. παγκράτιον γοῦν καὶ
 10 πυγμὴν [καὶ πάλην] ἀκονιτὶ στεφανοῦν δεινὸν
 ἡγούμενοι τὸν παλαιστήν οὐκ ἀπελαύνουσιν,
 ἐπειδὴ ὁ νόμος τὴν τοιάνδε νίκην μόνη ξυγχωρεῖν
 15 φησι τῇ γυρᾷ καὶ ταλαιπώρῳ πάλῃ, καὶ σαφὴς ἔμοι
 γοῦν ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ νόμος οὕτω προστάττει· τοῦ
 γὰρ δὴ ἀγωνίσασθαι ἐν Ὀλυμπίᾳ δεινοῦ ὄντος χαλε-
 20 πώτερον ἔτι τὸ γυμνάζεσθαι δοκεῖ. τὰ μὲν οὖν τῶν
 κούφων γυμνάζεται ὁ δολιχοδρόμος ὀκτώ που ἢ δέκα
 στάδια καὶ ὁ πένταθλος τι τῶν τριῶν, οἱ δρομεῖς
 διάκλον ἢ στάδιον ἢ ἄμφω· τί δεινὸν ἀπὸ τῶν
 25 τοιούτων; οὐδέν· ὁ γὰρ τρόπος τῶν γυμνασίων ὁ
 αὐτός, ἦν τε Ἡλεῖοι γυμνάζωσιν, ἦν τε ἑτέροι· ὁ
 δὲ βαρύτερος ἀθλητῆς γυμνάζεται μὲν ὑπὸ Ἡλείων
 κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε μάλιστα ὁ ἥλιος τὴν
 ἰλὺν ἐν κοίλῃ Ἀρκαδίᾳ αἶθει, κόνιν δὲ ἀνέχεται
 30 θερμότεραν τῆς Αἰθιοπῶν ψάμμου, καρτερεῖ δὲ ἐκ
 μεσημβρίας ἀρξάμενος. καὶ τούτων οὕτω ταλαιπώρων
 ὄντων τὸ ἐπιπονώτατον οἱ παλαισταί εἰσιν· ὁ μὲν
 γὰρ πύκτης, ἐπειδὴν ὁ τοῦ σταδίου καιρὸς ἦκη,
 τρωθήσεται καὶ τρώσει καὶ προσβήσεται ταῖς κνή-
 μαις, γυμναζόμενος δὲ σκιὰν τῆς ἀγωνίας ἐπιδείξεται,
 35 καὶ ὁ παγκρατιαστῆς ἀγωνιεῖται μὲν πάντα τρόπον,
 ὅπόσοι ἐν παγκρατίῳ εἰσίν, γυμνάζεται δὲ ἄλλοτε
 [καὶ] ἄλλον, πάλη δὲ ταῦτόν μὲν ἐν προαγῶνι, ταῦ-

τὸν δὲ καὶ ἐν ἀγῶνι· παρέχεται γὰρ ἑκατέρω πεῖραν, 20
 ὅποσα οἶδε καὶ ὅποσα δύναται, γυρὰ τε εἰκότως
 εἴρηται· γυρὸν γὰρ πάλης καὶ τὸ ὀρθόν, ὅθεν
 Ἥλαιοι στεφανοῦσι τὸ γυμναστικώτατον καὶ μόνου
 τοῦ γεγυμνάσθαι. 5

Παρελθεῖν δὲ ταῦτα οὐχ ὁμοῦ πάντα (φασὶν) ἐς 12
 τοὺς ἀγῶνας, ἐπ' ἄλλω δὲ ἄλλο εὐρισκόμενον τε
 ὑπὸ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἀποτελούμενον. ἦν μὲν
 γὰρ τὰ πάλαι Ὀλύμπια ἐς τὴν τρίτην ἐπὶ δέκα Ὀλυμ-
 πιάδα σταδίου μόνου, καὶ ἐνίκων ἐν αὐτοῖς Ἥλαιοι 10
 τρεῖς, ἐπὶ Μεσσήνιοι, Κορίνθιοι, Δυμαῖος, Κλεω-
 ναῖος, ἄλλος ἄλλην Ὀλυμπιάδα, δύο δὲ οὐδεὶς ὁ
 αὐτός. ἐπὶ δὲ τῆς τετάρτης ἐπὶ δέκα δίανυλος μὲν
 ἤρξατο, Ὑπῆνου δὲ ἐγένετο Ἥλείου ἢ ἐπ' αὐτῷ νίκη. 15
 (κατὰ δὲ τὴν) μετ' ἐκείνην δολίσχου ἀγὼν καὶ ἐνίκα
 Σπαρτιάτης Ἀκανθοῦ. ἀνδρῶν δὲ πένταθλον καὶ ἀν-
 δρῶν πάλην ἤσκησεν ἢ ὀγδόη ἐπὶ δέκα Ὀλυμπιάσιν·
 ἐνίκα δὲ πάλην μὲν Εὐρύβατος Λουσιεύς, τὰ δὲ πέντε
 Λάμπις Λάκων. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὸν Εὐρύβατον Σπαρ-
 τιάτην γράφουσιν. ἢ δὲ τρίτη καὶ εἰκοστὴ Ὀλυμπιάς 20
 ἄνδρα ἤδη ἐκάλει πύκτην, καὶ ἐκρατίστευσεν ὁ
 Συμωναῖος Ὀνόμαστος [πυκτεύσας ἐνίκησεν] ἐπιγρά-
 ψας τὴν Σμύρναν ἔργῳ καλῷ· ὅποσαι γὰρ πόλεις 25
 Ἰωνικαὶ τε καὶ Λύδιοι καὶ καθ' Ἑλλήσποντόν τε καὶ
 Φρυγίαν, καὶ ὅποσα ἔθνη ἀνθρώπων ἐν Ἀσίᾳ εἰσὶ, 25
 ταῦτα ὁμοῦ ξύμπαντα ἢ Σμύρνα ὑπερεβάλετο καὶ
 στεφάνου Ὀλυμπικοῦ πρώτη ἔτυχεν. καὶ νόμους
 ἔγραψεν ὁ ἀθλητῆς οὗτος πυκτικούς, οἷς ἐχρῶντο
 οἱ Ἥλαιοι διὰ σοφίαν τοῦ πύκτου, καὶ οὐκ ἤχθοντο
 οἱ Ἀρκάδες, εἰ νόμους ἔγραψεν αὐτοῖς ἐναγωνίους 30
 ἐξ Ἰωνίας ἢκων τῆς ἀβραῆς. κατὰ δὲ τὴν τρίτην
 καὶ τριακοστὴν Ὀλυμπιάδα παγκράτιον μὲν ἐτέθη,

[μήπω τεθὲν] Λύγδαμις δὲ ἐνίκα Συρακούσιος. μέγας δὲ οὕτω τις ὁ Σικελιώτης ἦν, ὥς τὸν πόδα ἰσόπηχυν εἶναι· τὸ γοῦν στάδιον ἀναμετροῦσθαι λέγεται τοσοῦτοις ἑαυτοῦ ποσίν, ὅσοι τοῦ σταδίου πήχεις νομίζονται. 1. 5 φασὶ καὶ παίδων πένταθλον παρελθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὴν ὀργόην καὶ τριακοστήν, ὅτε νικῆσαι μὲν Εὐτελίδαν Λακεδαιμόνιον, τὴν δὲ ιδέαν ταύτην μηκέτι ἀγωνίσασθαι παῖδα ἐν Ὀλυμπίᾳ. ὁ δὲ νικῆσας τὸ τῶν παίδων στάδιον κατὰ τὴν ἕκτην καὶ τεσσαρακοστήν Ὀλυμπιάδα — τότε γὰρ πρῶτον ἐτέθη — παῖς 1. ἦν καλὸς Πολυμήστωρ ὁ Μιλήσιος, ὃς τῇ ῥύμῃ τῶν ποδῶν λαγῶν ἔφθανε. πυγμὴν δὲ παίδων οἱ μὲν φασὶν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τεσσαρακοστῆς ἄρξασθαι Ὀλυμπιάδος, καὶ Φιλητᾶν Συβαρίτην νενικηκέναι, 24 15 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἐξηκοστῆς λέγουσι Κριὸν ἐκ Κέω τῆς νήσου. Δαμάρετος δὲ κατὰ τὴν ἐξηκοστήν πέμπτην πρῶτος ὀπλίτου λέγεται τυχεῖν Ἡραιεύς, οἶμαι, ὢν. ἑκατοστῇ καὶ τεσσαρακοστῇ καὶ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι παῖδα παγκρατιαστήν ἐνέγραψαν οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου 20 βραδέως αὐτὸν ἐννοήσαντες εὐδοκιμοῦντα ἤδη παρ' ἐτέροις· ὁψὲ γὰρ τῶν Ὀλυμπιάδων Αἰγύπτου ἤδη στεφανουμένης ἤρξατο, κάκεινῃ δὲ ἡ νίκη Αἰγυπτίου ἐγένετο· Ναύκρατις γοῦν ἀνερορήθη νικῶντος Αἰγυπτίου Φαιδίμου. ταῦτα οὐκ ἂν μοι δοκεῖ καθ' 25 ἐν οὕτως παρελθεῖν ἐς ἀγῶνας, οὐδὲ ἂν σπουδασθῆναί ποτε Ἑλλείois τε καὶ Ἑλλησι πᾶσιν, εἰ μὴ γυμναστικὴ ἐπεδίδου καὶ ἥσκει αὐτά· καὶ γὰρ αὐταὶ τῶν ἀθλητῶν αἱ νικαὶ [καὶ] τοῖς γυμνασταῖς οὐ μείον ἢ τοῖς ἀθληταῖς πρόσκεινται.

14 30 Τί οὖν χρὴ περὶ γυμναστικῆς γινώσκειν; τί δ' ἄλλο ἢ σοφίαν αὐτὴν ἡγεῖσθαι ξυγκειμένην μὲν ἐξ ἱατρικῆς τε καὶ παιδοτριβικῆς, οὐσαν δὲ τῆς μὲν

τελεωτέραν, τῆς δὲ μόριον; ὁπόσον δὲ ἀμφοῖν μετέ-
 σχηκεν, ἐγὼ δηλώσω· παλαισμάτων εἶδη ὅποσα ἐστί.
 δηλώσει ὁ παιδοτρίβης καιροῦς τε ὑποτιθέμενος καὶ
 ὁρμὰς καὶ μέτρα καὶ ὅπως ἂν τις ἢ φυλάττοιτο ἢ 26
 φυλαττομένου κρατοίη, διδάξει δὲ καὶ ὁ γυμναστής
 εἰδότα μήπω τὸν ἀθλητὴν ταῦτα· ἀλλ' ἔστιν ὅπου
 δεῖ (εὖ) μεταχειρίσασθαι πάλην ἢ παγκράτιον ἢ καὶ
 πλεονέκτημα ὑπάρχον ἀντιπάλων διαφυγεῖν ἢ ἐκ-
 κρουῖν, ὧν οὐδὲν ἂν ἐς ἐπίνοιαν ἴοι τῷ γυμναστῇ
 μὴ καὶ τὰ τῶν παιδοτριβῶν εἰδότε. κατὰ μὲν τοῦτο
 δὴ ἶσαι αἱ τέχναι, χυμοὺς δὲ ἀποκαθῆραι καὶ τὰ
 περιττὰ ἀφελεῖν καὶ λεᾶναι τὰ κατεσκληρότα καὶ
 πιᾶναι τι ἢ μεταβαλεῖν ἢ θάλψαι αὐτῶν γυμναστι-
 κῆς ἐν σοφίᾳ. ἐκεῖνα (γὰρ) ἢ οὐκ ἐπιστήσεται ὁ παι-
 δοτρίβης ἢ, εἰ γινώσκῃ τι, πονήσας ἐπὶ τοὺς παῖδας
 χρήσεται βασανίζων ἐλευθερίαν ἀκραιφνοῦς αἵματος.
 τῆς μὲν δὴ προειρημένης ἐπιστήμης ἢ γυμναστικῆς
 τοσούτῳ τελεωτέρα, πρὸς δὲ γε ἰατρικὴν ὧδε ἔχει
 νοσήματα, ὁπόσα κατὰ ῥόδους καὶ ὑδέρους καὶ φθόας
 ὀνομάζομεν, καὶ ὁπόσαι ἱερὰ καὶ νόσοι, ἱατροὶ μὲν
 παύουσιν ἐπαντλοῦντές τι ἢ ἀποκλύζοντες ἢ ἐπι-
 πλάττοντες, γυμναστικὴ δὲ τὰ τοιαῦτα διαίταις ἴσχει
 καὶ τρίψει. ῥήξαντα δέ τι ἢ τρωθέντα ἢ θολωθέντα
 τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς φῶς ἢ ὀλισθήσαντά τινα τῶν ἄρ-
 θρων ἐς ἱατροῦ χρή φέρειν, ὡς οὐδὲν ἢ γυμναστικῇ
 πρὸς τὰ τοιαῦτα.

Ἀρκούντως μὲν οἶμαι ἀποδεδειχθαί μοι, ὁπόση 15
 πρὸς ἑκατέραν ἐπιστήμην ἢ γυμναστικὴν ἐστι, δοκῶ 28
 δέ μοι κάκεῖνο ἐν αὐτῇ ὁρᾶν· ἰατρικὴν πᾶσαν ὁ
 αὐτὸς οὐδεὶς ἂν (ξυλλαμβάνειν δύναίτο), ἀλλ' ὁ μὲν
 ῥηγμάτων ἐπαίειν, ὁ δὲ ξυσιέναι πυρεπτόντων, ὁ δὲ
 ὀφθαλμίωντων, ὁ δὲ φθισικῶν ὑγιῶς ἀπάντων, καὶ

μεγάλου ὄντος τοῦ καὶν σμικρόν τι αὐτῆς ἐξεργάσασθαι ὀρθῶς φασὶν οἱ ἱατρικοὶ πᾶσαν γιννώσκειν· γυμναστικὴν δὲ οὐκ ἂν ἐπαγγείλαιτό τις ὁμοῦ πᾶσαν, ὁ γὰρ τὰ δρομικὰ εἰδὼς τὰ τῶν παλαιόντων καὶ τῶν
 5 παγκρατιαζόντων οὐκ ἐπιστήσεται, καὶ ὁ τὰ βαρύτερα γυμνάζων ἀμαθῶς τῆς ἄλλης ἐπιστήμης ἄψεται.

16 Ξυμμετοχὴ μὲν (σοφίας) τῇ τέχνῃ ἦδε, γένεσις δὲ αὐτῆς τὸ φῦναι τὸν ἄνθρωπον παλαιῶν τε ἱκανὸν καὶ πνικτεῦσαι καὶ δραμεῖν ὀρθόν· καὶ γὰρ
 10 οὐδ' ἐν ἂν γένοιτό τι τῶν τοιούτων μὴ προυνάρχοντος τοῦ, δι' ὃ γίνεται, καὶ ὥσπερ χαλκευτικῆς γένεσις ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκός, καὶ γεωργίας γῆ καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ναυτιλίας τὸ εἶναι θάλατταν, οὕτως ἡγώμεθα καὶ τὴν γυμναστικὴν ξυγγενεστάτην
 15 τε εἶναι καὶ συμφυᾶ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ λόγος δὲ ἄδεται τις, ὥς γυμναστικὴ μὲν οὐπὼ εἶη, Προμηθεὺς δὲ εἶη καὶ γυμνάσαιτο μὲν ὁ Προμηθεὺς πρῶτος, γυμνάσειε δὲ αὐτὸν ἑτέρους Ἑρμῆς, ἀγασθείη τε
 30 αὐτὸν τοῦ εὐρήματος, καὶ παλαιῶν τε γένοιτο Ἑρμοῦ
 20 πρῶτη, καὶ οἱ πλασθέντες δὲ ἐκ (πηλοῦ ὑπὸ) Προμηθέως ἄνθρωποι οἶδε ἄρα [οὗτοι] εἶεν οἱ (ἐν) τῷ πηλῷ γυμνασάμενοι [ἐν ᾧ ἦσαν], (οὓς) πλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ Προμηθέως ᾔοντο, ἐπειδὴ τὰ σώματα αὐτοῖς ἡ γυμναστικὴ ἐπιτήδειά τε καὶ ξυγκείμενα ἐποίει.

17 25 Πυθοῖ μὲν οὖν καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ὅπου ποτὲ τῆς γῆς ἐτέθησαν ἀγῶνες, τρίβωνα ὁ γυμναστὴς ἀμπεχόμενος ἀλείφει τὸν ἀθλητὴν καὶ οὐδεὶς ἀποδύσει ἄκοντα, ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ γυμνὸς ἐφέσθηκεν, ὥς μὲν δόξα ἐνίων, διελέγχοντες Ἠλεῖοι τὸν γυμναστὴν
 30 ὥρα ἔτους, εἰ καρτερεῖν οἶδε καὶ θέρεσθαι, ὥς δὲ Ἠλεῖοί φασι, Φερενίκη ἢ Ῥοδία ἐγένετο Διαγόρου θυγάτηρ τοῦ πύκτου, καὶ τὸ ἦθος ἡ Φερενίκη οὕτω

τι ἔρρωτο, ὥς Ἠλείοις τὰ πρῶτα ἀνὴρ δόξαι. περιήει
 γοῦν ὑπὸ τρίβωνι ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πεισίροδον
 τὸν ἑαυτῆς υἱὸν ἐγύμναζε. πύκτης δὲ ἄρα κἀκεῖ-
 νος ἦν, εὖχειρ τὴν τέχνην καὶ μείων οὐδὲν τοῦ
 πάππου. ἐπεὶ δὲ ξυνῆκαν τῆς ἀπάτης, ἀποκτεῖναι 5
 μὲν τὴν Φερενίκην ὥκνησαν ἐνθυμηθέντες τὸν Δια-
 γόραν καὶ τοὺς Διαγόρου παῖδας — ὁ γὰρ Φερενί-
 κης οἶκος Ὀλυμπιονίκαι πάντες — νόμος δὲ ἐγράφη
 τὸν γυμναστὴν ἀποδύεσθαι καὶ μηδὲ τοῦτον ἀνέ-
 λεγκτον αὐτοῖς εἶναι. 10

Φέρει δὲ καὶ στλεγγίδα ὁ γυμναστὴς ἐκεῖ διὰ 18 32
 τοῦτο ἴσως· ἐγκονίεσθαι παλαιστρα τὸν ἀθλητὴν ἐν
 Ὀλυμπίᾳ καὶ ἡλιοῦσθαι ἀνάγκη· ἴν' οὖν μὴ λυμαί-
 νοιντο τὴν ἔξιν, ἡ στλεγγὶς ἀναμιμνήσκει τὸν ἀθλη-
 τὴν ἐλαίου καὶ φησι δεῖν ἐπάγειν αὐτὸ οὕτως ἀφθό- 15
 νως, ὥς καὶ ἀποστλεγγίζειν ἀλείψαντα. εἰσὶ δὲ οἱ
 φασιν ὥς γυμναστῆς (τις) ἐν Ὀλυμπίᾳ τεθηγμένη
 τῇ στλεγγίδι τὸν ἀθλητὴν ἀπέκτεινε μὴ καρτερήσαντα
 ὑπὲρ τῆς νίκης, καὶ ξυγχωρῶ τῷ λόγῳ, βέλτιον γὰρ
 πιστεύεσθαι ἢ ἀπιστεῖσθαι. ξίφος μὲν δὴ ἐπὶ τοὺς 20
 πονηροὺς τῶν ἀθλητῶν στλεγγὶς ἔστω, καὶ ἐχέτω δὴ
 τι ὑπὲρ τὸν Ἑλλανοδίκην ὁ γυμναστὴς ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τακτικὴν ἐβούλοντο τοὺς 19
 γυμναστὰς εἰδέναι μελέτην τῶν πολεμικῶν (καὶ
 αὐτοὺς) τοὺς ἀγῶνας ἡγούμενοι, καὶ οὐ χοῆ θαυμά- 25
 ξειν, ὅπου καὶ τὴν ὄρχησιν, τὸ ῥαθυμότερον τῶν ἐν
 εἰρήνῃ, Λακεδαιμόνιοι πάντως ἐς τὰ πολεμικὰ ἀνέ-
 φερον ὀρχούμενοι τρόπον, ὃν φυλάσσεται τις βέλος
 ἢ ἀφήσει ἢ ἀρθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῇ ἀσπίδι
 εὐμεταχειρίστως χρήσεται. 30

Ὅποσα δὲ γυμναστὰς ξυνεβάλοντο ἀθληταῖς ἢ 20
 παρακελευσάμενοί τι ἢ ἐπιπλήξαντες ἢ ἀπειλήσαντες

- 34 ἢ σοφισάμενοι, πολλὰ μὲν ταῦτα καὶ πλείω λόγου,
 λεγέσθω δὲ τὰ ἐλλογιμώτερα. Γλαῦκον μὲν τοίνυν
 τὸν Καρύστιον πύκτην ἀπιστούμενον ἐν Ὀλυμπίᾳ
 τῷ ἀντιπάλῳ Τισίας ὁ γυμναστῆς ἐς νίκην ἤγαγε
 5 παρακελευσάμενος τὰν ἀπ' ἀρότρου πλήξαι· τουτὶ
 δὲ ἄρα ἦν ἡ τῆς δεξιᾶς ἐς τὸν ἀντίπαλον φορά· τὴν
 γὰρ χεῖρα ἐκείνην ὁ Γλαῦκος οὕτω τι ἐρῶτο, ὡς
 ὕνιν ἐν Εὐβοίᾳ ποτὲ καμφθεῖσαν ὀρθῶσαι σφυρη-
 21 δὸν τῇ δεξιᾷ πλήξας. Ἀρριχίωνα δὲ τὸν παγκρα-
 10 τιαστὴν δύο μὲν ἤδη Ὀλυμπιάδας νικῶντα, τρίτην
 δὲ ἐπ' ἐκείναις Ὀλυμπιάδα μαχόμενον περὶ τοῦ
 στεφάνου καὶ ἤδη ἀπαγορεύοντα Ἐρυξίας ὁ γυμνα-
 στῆς ἐς ἔρωτα θανάτου κατέστησεν ἀναβοήσας ἔξω-
 22 θεν ὡς καλὸν ἐντάφιον τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ μὴ ἀπειπεῖν.
 15 Προμάχου δὲ τοῦ ἐκ Πελλήνης ξυνίει μὲν ὁ γυμνα-
 στῆς ἐρῶντος, ἀρχοῦ δὲ Ὀλυμπίων ὄντων „ὦ Πρό-
 μαχε“, εἶπε „δοκεῖς μοι ἐρᾶν.“ ὡς δὲ εἶδεν ἐρυ-
 θριῶντα „ἀλλ' οὐκ ἐλέγξων“ ἔφη „ταῦτα ἠρόμην,
 ξυλληψόμενος δέ σοι τοῦ ἔρωτος· καὶ γὰρ ἂν καὶ
 20 διαλεχθεῖν ὑπὲρ σοῦ τῷ γυναιῶ.“ καὶ διαλεχθεὶς
 οὐδὲν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἀθλητὴν ἀπάγων λόγον
 οὐκ ἀληθῆ, πλείστου δὲ ἄξιον τῷ ἐρῶντι· „οὐκ
 ἀπαξιοῖ τοί σε“ ἔφη „εἶναι τῶν ἐαυτῆς παιδικῶν
 νικῶντα Ὀλυμπιάσι“ καὶ ὁ Πρόμαχος ἀναπνεύσας
 25 ὑφ' ὧν ἤκουσεν, οὐκ ἐνίκα μόνον, ἀλλὰ καὶ Που-
 λυδάμαντα τὸν Σκοτουσσαῖον μετὰ τοὺς λέοντας, οὓς
 23 ὁ Πουλυδάμας ἠρῆκε παρ' Ὁρχῷ τῷ Πέρσῃ. Μαν-
 36 δρογένους δὲ τοῦ Μάγνητος αὐτὸς ἤκουσα τὴν καρ-
 τερίαν, ἣ ἐκέχρητο ἐφ' ἡλικίας ἐς τὸ παγκράτιον,
 30 τῷ γυμναστῇ ἀνατιθέντος· τεθνάναι μὲν γὰρ τὸν
 πατέρα ἔλεγεν, ἐπὶ μητρὶ δὲ εἶναι τὸν οἶκον ἐρρω-
 μένῃ τε καὶ γυναικὸς πρόσω, πρὸς ἣν γράψαι τὸν

γυμναστὴν ἐπιστολὴν τοιαύτην. „τὸν υἱὸν εἰ μὲν
 τεθνεῶτα ἀκούσει, πίστευσον, εἰ δὲ ἡττώμενον, ἀπί-
 σται. „ταύτην δὲ ἔφασκεν ἀγόμενος τὴν ἐπιστολὴν
 εὐψυχίαν ἐνδείξασθαι πᾶσαν, ὥς μήτε ὁ γυμναστὴς
 ψεύσαιο, μήτε ἡ μήτηρ ψευσθεῖη. Ἄτταλος δὲ 5
 ὁ Αἰγύπτιος ἐνίκησεν ἐν Πλαταίᾳ ἐς δεῦτερον ἄθλον
 τοῦ γυμναστοῦ ἐπιρρώσαντος, καιμένου παρ' αὐτοῖς
 νόμου δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν τὸν μετὰ νίκην ἡττώ-
 μενον ἔκκριτόν τε νομίζεσθαι πρότερον ἢ ἐγγυητὰς
 καταστῆσαι τοῦ σώματος. οὐδενὸς δὲ ἐγγυωμένου 10
 τὸ οὕτω μέγα ὑπέβηκεν ἑαυτὸν ὁ γυμναστὴς τῷ
 νόμῳ καὶ τὸν ἀθλητὴν ἐπέρρωσεν ἐς νίκην δευτέ-
 ραν· τοῖς γὰρ ἄπτεσθαι διανοοιμένοις ἔργου μείζονος
 εὖελπι, οἶμαι, τὸ μὴ ἀπιστεῖσθαι.

Ἐπεὶ δὲ ἐπιρρῶεῖ τῶν τοιούτων ὄχλος ἐγκαταμι- 15 25
 γνύντων ἡμῶν παλαιοῖς νέα, σκεψώμεθα τὸν γυμνα-
 στὴν αὐτόν, ὁποῖός τις ὢν καὶ ὁπόσα εἰδὼς τῷ
 ἀθλητῇ ἐφεστήξει. ἔστω δὴ ὁ γυμναστὴς μήτε ἀδο-
 λέσχης, μήτε ἀγύμναστος τὴν γλῶτταν, ὥς μήτε
 ἐκλύοιτο ὑπὸ τῆς ἀδολεσχίας τὸ ἔνεργον τῆς τέχνης, 20
 μήτε ἀγροικότερον φαίνοιτο μὴ ξὺν λόγῳ δρῶμενον,
 φυσιογνωμονικὴν τε ἐπεσκέφθω πᾶσαν. τουτὶ δὲ
 κελεύω διὰ τόδε· παῖδα ἀθλητὴν Ἑλλανοδίκης μὲν
 τις ἢ Ἀμφικτύων κρίνουσιν ἀπὸ τῶν τοιῶνδε· εἰ
 φυλὴ τῶνδε καὶ πατρίς, εἰ πατὴρ καὶ γένος, εἰ ἐξ 25
 ἐλευθέρων καὶ μὴ νόθος, ἐπὶ πᾶσιν, εἰ νέος καὶ
 μὴ ὑπὲρ παῖδα· εἰ δ' ἐγκρατὴς ἢ ἀκρατής, εἰ μεθυ-
 στὴς, εἰ λίχνος, εἰ θαρσαλέος ἢ δειλός, (οὔτε γιννώ-
 σκουσιν), οὔτε, εἰ γιννώσκοιεν, [οὐδὲν] οἱ νόμοι
 σφίσιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων διαλέγονται, τὸν δὲ γυμ- 30
 ναστὴν (δεῖ) ἐξεπίστασθαι ταῦτα φύσεώς που κρι-
 τὴν ὄντα. γινωσκέτω δὴ τὴν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡθικὴν

παῖσαν, ὅφ' ἧς δηλοῦνται μὲν οἱ νωθροὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων, δηλοῦνται δὲ οἱ ξύντονοι εἰρωνές τε καὶ ἡττον
 καρτεριοὶ καὶ ἀκρατεῖς· ἄλλα γὰρ μελανοφθάλμων,
 ἄλλα δὲ χαροπῶν τε καὶ γλαυκῶν καὶ ὑφαίμων ὁφ-
 40 5 θαλμῶν ἦθη, ἕτερα δὲ ξανθῶν καὶ ὑπεστιγμένων,
 προπαλῶν τε καὶ κοίλων, ἣ γὰρ φύσις ὥρας μὲν
 ἄστροις ἐσημήνατο, ἦθη δὲ ὀφθαλμοῖς. τὴν δὲ αὖ
 τῶν σώματος (μερῶν ἀναλογίαν), ὥσπερ ἐν ἀγαλμα-
 τοποιίᾳ, ὧδε ἐπισκεπτέον· σφυρὸν μὲν καρπῷ ὁμο-
 10 λογεῖν (δεῖ,) κνήμη δὲ πῆχυν, καὶ βραχίονα μηρῷ ἀντι-
 κρίνεσθαι καὶ ὥμῳ γλουτόν, μετάφρενα θεωρεῖσθαι
 πρὸς γαστέρα καὶ στέρνα ἐκκεῖσθαι παραπλησίως
 τοῖς ὑπὸ τὸ ἰσχίον, κεφαλὴν τε, σχῆμα τοῦ παντὸς
 οὖσαν, πρὸς ταῦτα πάντα ἔχειν συμμέτρως.

26 15 Τούτων ὧδέ μοι εἰρημένων μὴ τὸ γυμνάζειν
 ἡγώμεθα ἐπεσθαι τούτοις, ἀλλὰ τὸ ἀποδυστάντα
 τὸν γυμναζόμενον [καὶ] ἐς δοκιμασίαν καταστῆσαι
 τῆς φύσεως, ὅπῃ τε σύγκειται καὶ πρὸς ὃ· ποῦ γὰρ
 δὴ κυνῶν τε καὶ ἵππων τοσοῦτον εἶναι προσήκει λό-
 20 γον κυνηγετικοῖς τε καὶ ἵππικοῖς, ὥς μὴ ἐς παῖσαν
 ἰδέαν, μηδὲ ἐπὶ πάντα τὰ θηρώμενα τοῖς αὐτοῖς,
 ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐς τόδε, (τοῖς δὲ ἐς τόδε) τῶν κυνῶν
 χρῆσθαι, τῶν τε ἵππων τοὺς μὲν ξυνθηρατὰς ποιεῖ-
 σθαι, τοὺς δὲ ἀμιλλητηρίους, τοὺς δὲ ἄρματηλάτας,
 42 25 καὶ μηδὲ ἀπλῶς τούτους, ἀλλ' ὥς ἕκαστος ἐπιτήδειος
 πλευρᾷ τινι ἢ σειρᾷ τοῦ ἄρματος, ἀνθρώπων δὲ
 ἀκρίτους εἶναι, οὓς δεῖ ἐς Ὀλυμπίαν ἢ Πυθῶ ἄγειν
 ὑπὲρ κηρυγμάτων, ὧν καὶ Ἡρακλῆς ἦρα; κελεύω
 δὴ καὶ ἀναλογίαν μὲν ἐπεσκέσθαι αὐτὸν πάντων,
 30 ὧν εἶπον, πρὸς δὲ τῇ ἀναλογίᾳ καὶ τὰ τῶν χυμῶν ἦθη.

27 Καίτοι καὶ πρεσβύτερον τούτου, ὃ καὶ Λυκούργῳ
 ἐδόκει τῷ Σπαρτιάτῃ· παριστάμενος γὰρ τῇ Λακε-

δαίμονι πολέμου ἀθλητὰς „γυμναζέσθων“ φησὶν „αἱ
κόροι καὶ ἀσκεῖσθων δημοσίᾳ τρέχειν, ὑπὲρ εὐπαι-
δίας δῆπου καὶ τοῦ τὰ ἔκγονα βελτίω τίκτειν ὑπὸ
τοῦ ἐρῶσθαι τὸ σῶμα· ἀφικομένη γὰρ ἐς ἀνδρὸς
ὑδροφορεῖν οὐκ ὀκνήσει, οὐδὲ ἀλεῖν διὰ τὸ ἡσκή- 5
σθαι ἐκ νέας, εἰ δὲ καὶ νέῳ καὶ συγγυμναζομένῳ
συζυγείῃ, βελτίω τὰ ἔκγονα ἀποδώσει καὶ γὰρ εὐμήκη
καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἄνοσα.“ καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαιμῶν
τοσαύτη κατὰ πόλεμον, ἐπειδὴ τὰ γαμικὰ αὐτοῖς ὥδε
ἔπραττεν.

10

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ γονῆς ἀνθρώπου προσήκει 28
ἄρχεσθαι, ἴτω ὁ γυμναστής ἐπὶ τὸν παῖδα τὸν ἀθλη-
τήν, ἐκ γονέων αὐτὸν ὁρῶν πρῶτον, εἰ νέοι ξυνη-
μόσθησαν καὶ γενναῖοι καὶ ἄνοσοι νόσων, ὁπόσαι ἐς
νεῦρα ἀπερείδονται καὶ ὀφθαλμῶν ἔδρας, καὶ ἐς ὧτα 15 44
ἐκφοιτῶσιν ἢ σπλάγχνα, ταυτὶ γὰρ τὰ νοσήματα καὶ
ξυνυποικουρεῖ πως τῇ φύσει, καὶ παιδία μὲν ὄντα
ἀφανῶς ὑποδέδυκε, (ἐκρήγνυται δὲ) μεταβολὴν
σχόντος τοῦ αἵματος ἐν ταῖς τῆς ἡλικίας τροπαῖς.
νέων δέ γε γονή, ἣν ἄμφω καὶ γενναῖοι ξυνέλθωσιν, 20
ἰσχύν τε ξυμβάλλεται καὶ ῥώμην ἀθλητῇ καὶ αἷμα
ἀκήρατον καὶ ὁσίων κράτος καὶ χυμοὺς ἀκραιφνεῖς
καὶ ἴσον μέγεθος, ἔτι δ' ἂν φαίην, ὅτι καὶ ὧραν
φέρουσιν. ἀγνοεῖσθων δὲ μὴ παρόντες τῷ παιδί ἐς
τὴν κρίσιν, εἰ ὑγιῶς βασανιοῦμεν τὴν σποράν· ἐς 25
εὐήθες γὰρ ἐκπεσεῖται ὁ λόγος, εἰ τὸν ἀθλητὴν
ἐφεσθηκότα ἤδη τῷ σταδίῳ καὶ τοῦ κοτίνου τε καὶ
τῆς δάφνης γλιχόμενον ἐς τὸν πατέρα ἀναβαλλοί-
μεθα καὶ τὴν μητέρα, τάχα πού καὶ τεθνεῶτας ἐπὶ
νηπίῳ. δεῖ δὲ τὴν κυρίαν (βαδίζειν), καθ' ἣν ἐς 30
γυμνὸν τὸν ἀθλητὴν βλέψαντες οὐδὲ τὰ τῶν προ-
γόνων ἡγνοηκέναι δόξομεν, ὅπη αὐτῷ ἔχει. χαλεπὸν

μὲν τὸ ἐνθύμημα καὶ οὐ πάνυ τι ῥάδιον, οὐ μὴν
 πρόσω γε τῆς τέχνης. παραδίδωμι οὖν αὐτὸ ἐς
 γνῶσιν.

- 29 Ἡ μὲν οὖν γένναία σπορὰ καὶ νεᾶνις ὁποίους
 5 ἀνήσει δεδήλωκα, ἥ δὲ ἐκ τῶν προηκόντων ὧδε
 ἐλεγκτέα· λεπτόν μὲν τούτοις τὸ δέρμα, κυαθώδεις
 δὲ αἱ κλεῖδες, ὑπανεστηκυῖαι δὲ αἱ φλέβες, καθάπερ
 τοῖς πεπονηκόσι, καὶ ἰσχύιον τούτοις ἄναιμον καὶ τὰ
 μυῶδη ἄσθενῃ. γυμναζομένων δὲ πλείους ἔλεγχοι·
 10 καὶ γὰρ νωθροὶ καὶ ὤμοι τὸ αἶμα ὑπὸ ψυχρότητος
 καὶ οἱ ἰδρωῖτες ἐπιπολάζοντες μᾶλλον ἢ τῶν κυρτῶν
 τε καὶ κοίλων ἀνίσχοντες, καὶ οὐδὲ ἐπανθοῦσιν
 οὔτοι τοῖς πόνοις, εἰ μὴ ἀπαντλοῖμεν τοὺς ἰδρωῖτας.
 15 τινὲς οὐδὲ ἐπιτήδαιοι ἐς ῥαστώνην, ἀλλὰ ἀνοχῶν
 δέονται, ἀναλίσκονται δὲ καὶ πόνοις ὑπὲρ τὰ πονη-
 θέντα. ἐγὼ δὲ τούτους πάντων ἀπαξιῶ τῶν ἐν
 ἀγωνίᾳ — τοῦτο γὰρ ἐς ἄνδρα οὐ βεβαιοῖ — παγ-
 κρατίου δὲ καὶ πυγμῆς μάλιστα, εὐάλωτοι γὰρ πλη-
 γαῖς τε καὶ τραύμασιν οἱ μὴδὲ τὸ δέρμα ἐρῶμενοι.
 20 γυμναστέοι δὲ ὅμως, μᾶλλον δὲ κολακευτέοι τῷ
 γυμνάζοντι, ἐπειδὴ δέονται τούτου καὶ πονοῦντες καὶ
 γυμναζόμενοι. εἰ δὲ κατὰ τὸν ἕτερον τῶν τοιούτων
 8 ἢ σπορὰ παρηβηκυῖα φαίνεται, τὰ μὲν ἐλαττώματα
 ἔσται ὅμοια, ἥττον δὲ ἐπίδηλα. τὰς δὲ νοσώδεις τῶν
 25 ἑξέων ἐξελέγξει τὸ αἶμα, θολερὸν γὰρ πού ἀνάγκη
 αὐτὸ φαίνεσθαι καὶ βεβυθισμένον ὑπὸ τῆς χολῆς.
 τὸ δὲ τοιοῦτον αἶμα κἂν ἔμπνουν ποτὲ ὑπὸ γυμνα-
 στοῦ γίγνηται, μεθίσταται αὖ καὶ θολοῦται, χαλεπὰ
 0 γὰρ συμβαίνει τὰ μὴ εὖ φύντα. δηλοῖ τέ τι καὶ
 30 προπαλῆς φάρυγξ καὶ ὤμων πτέρυγες καὶ αὐχὴν
 ἀνεστηκῶς καὶ ἄγαν ὑπολισθάνων καθ' ὃ ξυμβάλ-
 λουσιν αἱ κλεῖδες. καὶ μὴν καὶ αἱ ξυγκεκλημένοι τὰ

πλευρὰ καὶ (οἱ) ἀναπεπταμένοι ὑπὲρ τὸ μέτριον
πολλὰ τοῦ νοσώδους ἐπισημαίνουσι· τοῖς μὲν γὰρ
πεπιέσθαι ἀνάγκη τὰ σπλάγχνα καὶ μὴ εὗρουν τὸ
πνεῦμα ἐκφέρειν, μηδὲ ἐσφέρειν ἐν τοῖς πόνοις,
φθορᾷ τε σιτίων συνεχεῖ ἀλίσκεσθαι, τοῖς δὲ βαρέα 5
τε εἶναι τὰ σπλάγχνα καὶ ἀπηρητημένα, ὥστε καὶ
ἀμβλὺν τὸ ἀπ' αὐτῶν (εἶναι) πνεῦμα καὶ ὀρμηῇ ὕπτιον,
καὶ τὰ σιτία ἥττον διαδοθήσεται τούτοις ἐς γαστέρα
χωροῦντα μᾶλλον ἢ ἐς τροφήν τοῦ σώματος.

Ταυτὶ μὲν περὶ γονῆς τῶν ἀγωνιουμένων, τὸν 10
δὲ ἐκάστῳ τῶν ἀγωνισμάτων πρόσφορον ὧδε χρὴ ἐξε-
τάζειν· ἔστω ὁ μὲν τὰ πέντε ἀγωνιούμενος βαρὺς 31
μᾶλλον ἢ οἱ κοῦφοι, καὶ κοῦφος μᾶλλον ἢ οἱ βαρεῖς,
εὐμήκης εὐπαγῆς ἀνεσθηκῶς, ἀπέριττος τὰ μυῶδη 50
(καὶ) μὴ κεκολασμένος. ἔχέτω καὶ τοῖν σκελοῖν μακρῶς 15
μᾶλλον ἢ ξυμμέτρως καὶ τῆς ὀσφύος ὑγρῶς τε καὶ
εὐκόλως διὰ τε τὰς περιστροφὰς τοῦ ἀκοντίου ἢ καὶ
τοῦ δίσκου διὰ τε τὸ ἄλμα· ἀλυπότερον γὰρ πηδήσει
καὶ ῥήξει οὐδὲν τοῦ σώματος, ἢν ὑποκαθεῖς τὸ ἰσχίον
ἐγκατερείσῃ τῇ βάσει. καὶ μακρόχειρα χρὴ εἶναι αὐτὸν 20
καὶ εὐμήκη τοὺς δακτύλους, δισκεύσει γὰρ πολλῶ
ἄμεινον, ἢν διὰ μέγεθος τῶν δακτύλων ἐκ κοιλοτέρας
τῆς χειρὸς ἀναπέμπηται ἡ ἵτις τοῦ δίσκου, καὶ εὐκο-
λώτερον κινήσει τὸ ἀκόντιον, ἢν τοῦ μεσαγκύλου
ἄνω ψαύωσιν οἱ δάκτυλοι μὴ σμικροὶ ὄντες. 25

Ὁ δὲ ἄριστα δολιχοδρομήσων τοὺς μὲν ὥμους 32
καὶ τὸν αὐχένα κεκρατύνθω παραπλησίως πεντάθλῳ,
σκελῶν δὲ λεπτῶς ἔχέτω καὶ κούφως, ὥσπερ οἱ τοῦ
σταδίουδρομεῖς· * * * ἐκεῖνοι μὲν γὰρ σκέλη χειρὶ
κινουῦσιν ἐς τὸν ὀξὺν δρόμον, οἷον πτερούμενοι ὑπὸ 30
τῶν χειρῶν, δολιχοδρόμοι δὲ τουτὶ μὲν περὶ τέρμα
πράττουσι, τὸν (δὲ) ἄλλον χρόνον σχεδὸν οἷον δια-

βαίνουσιν, ἀνέχοντες ἐν προβολῇ τὰς χεῖρας, ὅθεν ἐρῶμενεστέρων τῶν ὤμων δέονται.

- 33 Ὀπλίτην δὲ καὶ σταδίου ἀγωνιστὴν καὶ διαύλου διακρίνει μὲν οὐδεὶς ἔτι ἐκ (τῶν) χρόνων, οὓς Λεωνίδας ὁ Ῥόδιος ἐπ' Ὀλυμπιάδας τέτταρας ἐνίκα τὴν τριττὴν ταύτην, διακριτέοι δὲ ὅμως οἱ τε καθ' ἐν ἀγωνιζόμενοι ταῦτα καὶ οἱ ὁμοῦ πάντα. τὸν μὲν δὴ ὀπλιτεύοντα πλευρά τε εὐμήκη παραπεμπέτω (καὶ) ὤμος εὐτραφὴς καὶ σιμὴ ἐπιγουνίς, ἵν' εὖ
- 10 φοροῖτο ἡ ἀσπίς ἀνεχόντων αὐτὴν τούτων· σταδιοδρόμοι δέ, τὸ κουφότατον τῶν ἐν ἀγωνίᾳ, κράτιστοι μὲν καὶ οἱ ξύμμετροι, βελτίους δὲ τούτων οἱ μὴ ὑπερμήκεις, ἀλλὰ μικρὸν τῶν ξυμμέτρων εὐμηκέστεροι, τὸ γὰρ ὑπερβάλλον μῆκος ἀμαρτάνει τοῦ
- 15 βεβαίου, καθάπερ τῶν φυτῶν τὰ ὑπερανεστηκότα. συγκείσθων δὲ εὐπαγεῖς, ἀρχὴ γὰρ τοῦ εὖ δραμεῖν τὸ εὖ στῆναι. ἀρμονία δὲ αὐτῶν ἦδε· τὰ σκέλη ἰσόρρόπα εἶναι τοῖς ὤμοις, τὸν θώρακα εἶναι μείω συμμέτρου καὶ εὐσπλαγχνον, ἐλαφρὰν ἐπιγουνίδα,
- 20 κνήμην ὀρθήν, χεῖρας ὑπὲρ τὸν λόγον, ἔστω δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ μυῶδες σύμμετρον, οἱ γὰρ περιττοὶ μύες δεσμοὶ τοῦ τάχους. διαύλου δὲ ἀγωνισταὶ κατεσκευάσθων ἐρῶμενέστεροι μὲν ἢ οἱ τοῦ σταδίου, κουφότεροι δὲ τῶν ὀπλιτευόντων. οἱ δὲ τῶν τριῶν
- 25 ἀγωνισταὶ δρόμων ἀριστίνδην συντετάχθων, συγκείμενοι ἐκ πλεονεκτημάτων, ὧν οὗτοι κατὰ ἓνα. τουτὶ δὲ μὴ τῶν ἀπόρων ἡγείσθω τις, δρομεῖς γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῶν τοιοῦτοι ἐγένοντο.

- Ὁ δὲ πυκτεύων μακρόχειρ ἔστω καὶ εὐπηχὺς
- 30 καὶ τὸν βραχίονα μὴ ἄνω σφριγῶν καὶ τοὺς ὤμους [καὶ] εὐλοφός καὶ ὑψαύχην. καρποὶ δὲ πήχεων οἱ μὲν παχεῖς βαρύτεροι ἐς τὸ πλήττειν, οἱ δὲ ἥττον παχεῖς

ὕγροί τε εἶσι καὶ σὺν ῥαστώνῃ παίοντες. ἐρειδέτω δὲ αὐτὸν καὶ ἰσχίον εὐπαγές, ἥ γὰρ προβολὴ τῶν χειρῶν ἀποκρεμάννυσσι τὸ σῶμα, εἰ μὴ ἐπὶ βεβαίου ὀχοῖτο τοῦ ἰσχύου. παχυκνήμους δὲ οὕτ' ἄλλου [μὲν] οὐδενὸς τῶν ἐν ἀγωνίᾳ ἀξιῶ, πυγμῆς δὲ ἥκιστα. 5 καὶ γὰρ δὴ καὶ προσβῆναι ταῖς τῶν ἀντιπάλων κνήμας ἀργοὶ καὶ εὐάλωτοι τῷ προσιόντι. ἐχέτω δὴ κνήμην μὲν ὀρθὴν [καὶ] ξυμμέτρως (τῶν) μηρῶν ἀπηλλαγμένων (τε) καὶ ἀφεστηκώτων, ὀρμητικώτερον γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ πυκτεύοντος, ἣν μὴ ξυμβαίνωσιν 10 οἱ μηροί, γαστήρ δὲ ἀρίστη μὲν ἢ ὑπεσταλμένη, κοῦφοι γὰρ δὴ οἱ τοιοῖδε καὶ τὸ πνεῦμα ἀγαθοί. ἔστι δὲ ὅμως τι καὶ παρὰ τῆς γαστροῦς ὄφελος τῷ πυκτεύοντι, τὰς γὰρ τοῦ προσώπου πληγὰς ἢ τοιάδε γαστήρ ἐρύκει προεμβάλλουσα τῇ φορᾷ τοῦ πλήτ- 15 τοντος.

Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς παλαίοντας. ὁ παλαιστῆς ὁ κατὰ λόγον εὐμήκης μὲν ἔστω μᾶλλον ἢ ξύμμετρος, ἡρόμσθω δὲ ὥσπερ οἱ ξύμμετροι, μήτε ὑψαύχην μήτε ὥμοις τὸν αὐχένα ἐπεξευγμένος, τουτὶ γὰρ δὴ 20 προσφυές μὲν, παραπλήσιον δὲ κεκολασμένῳ μᾶλλον ἢ γεγυμνασμένῳ τῷ γε ξυνιέντι καὶ τῶν Ἡρακλείων ἀγαλμάτων, ὅσῳ ἡδίῳ καὶ θεοειδέστερα τὰ ἐλευθέριά τε καὶ μὴ ξυντράχηλα. ἀλλ' ἔστω αὐχὴν μὲν ἀνεστηκώς, ὥσπερ ἐν ἱππῳ καλῷ καὶ ἑαυτοῦ ξυνιέντι, 25 καθήκουσα δὲ ἐς κλεῖν ἑκατέραν ἢ βάσις τῆς δειρῆς, συναγωγοὶ δὲ ἐπωμίδες [κεφαλαὶ ὥμων] καὶ ἀνεστηκυῖαι μέγεθος τε ξυμβάλλονται τῷ παλαίοντι καὶ γενναιότητα εἶδους καὶ ἰσχὺν καὶ τὸ παλαίειν ἄμεινον· οἱ γὰρ τοιοῖδε ὥμοι καὶ καμπτομένου τοῦ αὐχένος 30 καὶ στρεβλουμένου ὑπὸ τῆς πάλης ἀγαθοὶ φύλακες προσερείδοντες τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν βραχιόνων.

βραχίων εὖσημος (πλεονέκτημα) πάλης· βραχίονα δὲ
 καλῶ εὖσημον τὸν τοιόνδε, (οὗ) εὐρείαι φλέβες ἄρχου-
 σαι μὲν ἐξ αὐχένος καὶ δειρῆς μία ἐκατέρωθεν ἐπιβάσσει
 τοῦ ὤμου, κατιοῦσαι δὲ ἐπὶ τῷ χεῖρι βραχίοσι τε
 5 καὶ ὠλέναις ἐμπρέπουσαι. οἷς μὲν δὴ ἐπιπόλαιοί τ'
 εἰσὶ καὶ τοῦ μετρίου ἐπιφανέστεραι, οὗτ' ἰσχὺν παρ'
 αὐτῶν ἄρουνται ἀηδεῖς τ' ἰδεῖν αἶδε φλέβες, ὥσπερ
 οἱ κισσοί, οἷς δὲ ἂν βαθεῖαι τύχωσι καὶ ὑποκνυμίνου-
 8 σαι, ἐκθερμαίνουσι τούτοις τὸ εὖδιον τῶν χειρῶν
 αἷμα καὶ τὸν βραχίονα προηκόντων μὲν ὑπνεάζειν,
 νεαζόντων δὲ ποιοῦσιν ὀρμητὴν τε φαίνεσθαι καὶ
 ἐν ἐπαγγελίᾳ πάλης. στέρνα δὲ ἀμείνω τὰ προέχοντά
 τε καὶ ἐκκείμενα, τὰ γὰρ σπλάγχνα αὐτοῖς ὥσπερ
 ἐν οἰκίσκῳ στερεῶ τε καὶ εὐσχήμονι ἵδρυνται γενναῖα
 15 ἰσχυρὰ ἄνοσα θυμοειδῆ ξὺν καιρῷ, [καὶ] χαρίεντα
 δὲ τῶν στέρνων καὶ τὰ μετρίως μὲν ἐκκείμενα,
 περιεσκληρότα δὲ σὺν γραμμαῖς, ἰσχυρὰ τε γὰρ
 ταῦτα καὶ εὐφορα καὶ παλαιῖσαι μὲν (τῶν προεχόν-
 των) ἥττονα, παλαιστικώτερα δὲ τῶν ἄλλων. μικρὰ
 20 δὲ στέρνα καὶ ἐσέχοντα (οἷς ἂν τύχη), οὔτε ἀποδύειν
 ἀξιῶ, οὔτε γυμνάζειν, καὶ γὰρ κακοστόμαχοι ἀλί-
 σκονται καὶ οὐκ εὖσπλαγχνοι καὶ τὸ πνεῦμα στενοί.
 γαστήρ δὲ ὑπεστιάθω μὲν πρὸς τὸ ἥτρον, οὐ γὰρ
 χρηστὸν ἄχθος ἢ γαστήρ τῷ παλαίοντι, ἐποχείσθω
 25 δὲ μὴ κενοῖς τοῖς βουβῶσιν, ἀλλ' ἔστω τι κἀκείνων
 εὐτραφές· οἱ γὰρ τοιοῖδε βουβῶνες ξυνδῆσαι τε ἱκα-
 νοὶ πᾶν ὅπερ (ἂν) ἢ πάλη παραδιδῶ, καὶ ξυνδεθέν-
 τες ἀνιάσουσι μᾶλλον ἢ ἀνιάσονται. νῶτα δὲ χα-
 30 ρίεντα μὲν ὀρθά, γυμναστικώτερα δὲ τὰ ὑπόγυρα,
 ἐπειδὴ καὶ προσφυέστερα τῷ τῆς πλάτης ὀχήματι
 γυρῶ τε ὄντι καὶ προνεύοντι. κρινέτω δὲ αὐτὰ μὴ
 κοίλῃ ῥάχιδι, ἐπιλείψει γὰρ μυελὸν τοῦτον καὶ οἱ

σπόνδυλοι ἐκεῖ κάμπτοιnt' ἂν καὶ προσαναγκάζοιτο
 ὑπὸ τῶν παλαισμάτων καὶ ὀλισθησαί τί ποτε ἐς τὸ
 ἔσω, ἀλλ' ὑπονοείσθω τάδε μᾶλλον ἢ ἔστω. τὸ δὲ
 ἰσχύιον οἶον ἄξονα ἐμβεβλημένον τοῖς ἄνω τε καὶ
 κάτω μέλεσιν ὑγρόν τε εἶναι χρὴ καὶ εὐστροφον καὶ 5
 ἐπιστρεφές. τουτὶ δὲ ἐργάζεται μῆκός τε αὐτοῦ καί,
 νῆ Δί', εὐσαρκία περιττοτέρα τοῦ λόγου. τὰ δὲ
 ὑπὸ τῷ ἰσχύῳ μήτε ὑπόλιστα ἔστω, μήτ' αὖ περιττά,
 τὸ μὲν γὰρ ἀσθενές, τὸ δὲ ἀγύμναστον, ἀλλ' ἐκκεί-
 σθω σφοδρῶς τε καὶ προσφυῶς τῷ παλαίσειν. 10
 πλευρὰ δὲ εὐκαμπῆς καὶ προσεγείρουσα τὸ στέρνον
 ἱκανοὺς ποιεῖ παλαίειν τε καὶ παλαίεσθαι. καὶ γὰρ
 ὑποκείμενοι τοῖς ἀντιπάλοις δυσάλωτοι οἱ τοιοῖδε
 καὶ οὐκ εὐφοροὶ ὑποκειμένοις. γλουτοὶ δὲ οἱ μὲν
 στενοὶ ἀσθενεῖς, οἱ δὲ εὐρύτεροι ἀργοί, οἱ δ' εὐάγω- 15
 γοὶ ἱκανοὶ ἐς πάντα. μηρὸς δὲ εὐπαγῆς καὶ ἐς τὸ
 ἔξω ἐπεστραμμένος ξὺν ᾧρα ἐρῶνται καὶ ἀνέχει εὖ
 πάντα, καὶ μᾶλλον, εἰ μηδαμοῦ ἐκκλίνουσα ἢ κνήμη
 φέροιτο, ἀλλ' ὀρθὸς ὁ μηρὸς ἐποχοῖτο τῇ ἐπιγουνίδι.
 σκέλη δὲ μὴ ὀρθὰ (ἐκ) τῶν σφυρῶν, ἀλλὰ λοξὰ τε 20
 καὶ ἐς τὸ ἔσω διανενευκότα σφάλλει τὸ σῶμα, καθά- 62
 περ τοὺς ἐδραίους τῶν κιόνων μὴ ὀρθαὶ οὐσαι
 βάσεις.

Τοιόσδε μὲν ὁ παλαιστής, καὶ παγκρατιάσει γε 36
 ὁ τοιοῦτος τὸ κάτω παγκράτιον ἀκροχειριεῖται τε οὐχ 25
 ἥττον. τελεώτεροι δὲ τῶν παγκρατιαστῶν οἱ ξυγκεί-
 μενοι παλαιστικώτερον (μὲν) ἢ οἱ πύκται, πυκτικώ-
 τερον δὲ ἢ οἱ παλαίοντες. γενναῖοι τῶν ἀθλητῶν
 καὶ οἱ ἐν μικρῷ μεγάλοι· τούτους δὲ ἡγάμεθα τοὺς
 ὑποδεεστέρους μὲν τὸ μέγεθος ἢ οἱ τετράγωνοι τε 30
 καὶ σύμμετροι, τὸ δὲ σῶμα διηρθρωμένους μεγα-
 λοιδῶς τε καὶ ὑπερφυστέρως τοῦ μήκους, καὶ

μᾶλλον, ἣν μὴ κατεσκληκέναι δοκῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 εὐσάρκου τι ὑποφαίνωσι. κηρύττει δὲ αὐτοὺς πάλη
 μᾶλλον, εὐστροφοί τε γὰρ καὶ πολύτροποι καὶ σφοδροὶ
 καὶ κοῦφοι καὶ ταχεῖς καὶ ὁμότονοι, καὶ πολλὰ τῶν
 5 ἀπόρων τε καὶ δυσπαλαίστων διαφεύγουσιν ἐπιστηρι-
 ζόμενοι τῇ κεφαλῇ, καθάπερ βάσει, παγκρατίου δὲ
 καὶ πυγμῆς οὐκ ἀγαθοὶ προστάται, τῷ τε πλήττοντι ὑπο-
 κείμενοι καὶ γελοιῶς ἀπὸ τῆς γῆς ἑαυτοὺς ἐπαίροντες,
 ὁπότε αὐτοὶ πλήττονται. παράδειγμα δὲ ποιῶμεθα τῶν
 10 ἐν μικρῷ μεγάλων τὰς εἰκόνας τοῦ παλαιστοῦ Μά-
 64 ρωνος, ὃν Κιλικία ποτὲ ἦνεγκε. παραιτητέον δὲ τού-
 των καὶ τοὺς μακροθώρακας· διαφυγεῖν μὲν γὰρ
 πάλης (τὰ δυσφύλακτα) ἱκανοὶ καὶ οἶδε, καταπα-
 λαῖσαι δὲ ἀχρεῖοι διὰ τὸ ἐπικαθῆσθαι τοῖς σκέλεσι.
 37 15 Λεοντώδεις δὲ καὶ ἀετώδεις καὶ σχιζίαι (καὶ
 ἱμαντώδεις) καὶ οὓς ἐπονομάζουσιν ἄρκτους, τοιάδε
 ἀθλητῶν εἶδη· οἱ λεοντώδεις εὐστερνοὶ μὲν καὶ
 εὐχεῖρες, ὑποδεέστεροι δὲ κατόπιν, οἱ ἀετώδεις δὲ τὸ
 μὲν σχῆμα ὅμοιοι τούτοις, διάκενοι δὲ τοὺς βουβῶ-
 20 νας, ὥσπερ τῶν ἀετῶν οἱ ὀρθούμενοι. ἄμφω δὲ
 τολμητὰς τε ἀποφαίνουσι καὶ σφοδρὸς καὶ ἀθρόους,
 ἀθυμοτέρους γε μὴν τὰς διαμαρτίας, καὶ οὐ χρὴ
 θαυμάζειν ἐνθυμουμένους τὰ λεόντων τε καὶ ἀετῶν
 38 ἦθη. οἱ σχιζίαι δὲ καὶ ἱμαντώδεις εὐμήκεις μὲν ἄμφω
 25 καὶ μακροὶ τὰ σκέλη καὶ ὑπέρχειρες, διενηνόχασι δὲ
 ἀλλήλων μικρὰ τε καὶ μεῖζω· οἱ μὲν γὰρ στρουφνοὶ
 τε [κατα] φαίνονται καὶ εὐγραμμοὶ καὶ πολυσχιδεῖς,
 ὅθεν, οἶμαι, καὶ ἡ ἐπωνυμία αὐτοῖς ἦκει, οἱ δὲ
 30 ταῖς περιστροφαῖς κατὰ ταῦτά τοῖς μάσθλησιν. εἰδὼς
 66 δὲ αὐτῶν οἱ μὲν ἰταμώτεροι τὰς συμπλοκάς, οἱ δὲ
 39 ἱμαντώδεις συνεκτικώτεροί τε καὶ εἴροντες. καρτερι-

κῶν δὲ ἀθλητῶν εἶδη χολικοὶ μυώδεις κοῖλοι τὴν
 γαστέρα ἀνεσκιρτηκότες τὴν ὄψιν· ἀλλὰ καὶ ἀετῶ
 μὲν εἰκόασιν οἱ δρομικοὶ τε καὶ μεγαλόστερνοι,
 λέοντι δὲ οἱ φλεγματώδεις, οἱ γὰρ ἐπίχολοι ἀφανεῖς,
 οἷοι [καὶ] διὰ τὸ ἔτοιμον τῆς φύσεως καὶ μανικῶς ⁵
 παραλλάξαι. οἱ δὲ ταῖς ἄρκτοις ὁμοιούμενοι στρογ- ⁴⁰
 γύλοι τέ εἰσι καὶ ὑγροὶ καὶ εὖσαρκοι καὶ ἥττον διηρ-
 θρωμένοι καὶ περιεχεῖς μᾶλλον ἢ ὀρθοί, δυσπάλαι-
 στοί τε καὶ διολισθάνοντες, καρτερῶς δὲ εἴροντες,
 καὶ σπαράξει δὲ τούτους τὸ πνεῦμα, καθάπερ ταῖς ¹⁰
 ἄρκτοις ἐν τοῖς δρόμοις. οἱ δὲ ἰσόχειρες, οὓς περι- ⁴¹
 δεξιούς ὀνομάζουσι, σπάνιον εὖρημα φύσεως ὄντες
 τὴν τε ἰσχὺν ἄρρηκτοι καὶ δυσφύλακτοι καὶ ἀκμῆ-
 τες. τουτὶ γὰρ αὐτοῖς δίδωσι τὸ ἰσοδέξιον αὐτοῦ τοῦ
 σώματος πλεόν ἰσχύν τῶν ἀρτίων. τουτὶ δὲ ὀπόθεν ¹⁵
 (οἶδα) λέγω· Μῦς ὁ Αἰγύπτιος, (ὥς) ἐγὼ τῶν πρεσβυ-
 τέρων ἤκουον, μειράκιον μὲν ἦν οὐ μέγα, ἐπάλαιε δὲ
 πρόσω τέχνης· τούτῳ νοσήσαντι ὑπέβη μὲν τὰ δεξιὰ, ⁶⁸
 ἐπέδωκε δὲ τὰ ἀριστερά, τοῦ δὲ ἀθλεῖν ἀπεγνωκότε
 ὄναρ ἐγένετο θαρσύνειν τὴν νόσον, ἰσχύσειν γὰρ πλεόν ²⁰
 τοῖς πεπηρωμένοις ἢ τοῖς ἀκεραίοις τε καὶ ἀτρώτοις.
 καὶ ἀληθὴς ἡ ὄψις· τὰ γὰρ δυσφύλακτα τῶν παλαι-
 σμάτων τοῖς βεβλαμμένοις τῶν μερῶν διαπλέκων
 χαλεπὸς ἦν τοῖς ἀντιπάλοις καὶ ὤνητο τῆς νόσου
 τὸ τοῖς διεφθορόσιν ἐρρῶσθαι. τοῦτο θαυμάσιον ²⁵
 μὲν, εἰρήσθω δὲ μὴ ὥς γιγνόμενον, ἀλλ' ὥς γενό-
 μενον καὶ θεοῦ δοκεῖτω μᾶλλον ἐνδεικνυμένου τι
 τοῖς ἀνθρώποις μέγα.

Περὶ μὲν δὴ σώματος ἀναλογίας καὶ εἴτε ὁ τοιόσδε ⁴²
 βελτίων, εἴτε ὁ τοιόσδε, εἰσὶ που καὶ [δεκταὶ] ἀντι- ³⁰
 λογίαι παρὰ τοῖς μὴ ξὺν λόγῳ διεσκεμμένοις ταῦτα,
 περὶ δὲ κρᾶσεων, ὅποσαι εἰσὶν, οὔτε ἀντείρηται

- πω, οὔτε ἀντιλεχθεῖν ἂν τὸ μὴ οὐκ ἀρίστην κράσεωσιν
 τὴν θερμὴν τε καὶ ὑγρὰν εἶναι, ξύγκειται γὰρ ὥσπερ
 τὰ πολυτελῆ τῶν ἀγαλμάτων ἐξ ἀκηράτου τε καὶ
 καθαροῦ ὕλης. ἐλεύθεροι μὲν πηλοῦ τε καὶ ἰλύος καὶ
 5 χυμῶν περιττῶν, οἷς τὸ τοῦ φλέγματος καὶ τὸ τῆς
 70 χολῆς ἐπαναπλεῖ νᾶμα, εὐκάματοι δὲ ἅ ἡ χορὴ μοχθεῖν,
 καὶ εὖσιτοι καὶ νοσοῦντες μὲν ὀλιγάκις, ταχὺ δὲ ἐκ
 τῶν νόσων ἀναφέροντες, εὐάγωγοί τε καὶ εὐήνιοι
 γυμνάσαι ποικίλως δι' εὐμοιρίαν κράσεως [ἀρίστης.]
 10 οἱ δὲ ἐπίχολοι τῶν ἀθλητῶν θερμοὶ μὲν, ξηροὶ δὲ
 τὴν κρᾶσιν καὶ ἄκαρποι τοῖς γυμνάζουσι, καθάπερ
 τοῖς σπείρουσιν αἱ θερμαὶ ψάμμοι. ἐρῶνται δὲ ὅμως
 τῷ ἐτοίμῳ τῆς γνώμης, περίεστι γὰρ αὐτοῖς τούτου. **
 τὸ ξυγκρίνασθαι τὴν κατὰ τὸ σῶμα θερμὴν ἔξιν ὑπὸ
 15 ψυχρότητος. γυμναστέοι τε οὗτοι συντόνως μυωπιζό-
 μενοι, οἱ δὲ ἐπίχολοι βάδην καὶ διαπνέοντες, τοῖς μὲν
 γὰρ δεῖ κέντρον, τοῖς δὲ ἡνίας. χορὴ δὲ τοὺς μὲν ξυνά-
 γειν τῇ κόνει, τοὺς δὲ τῷ ἐλαίῳ ἐπαιονεῖν.
 43 Ταῦτα εἰρήσθω μοι περὶ κράσεως ἐκ τῆς νῦν
 20 γυμναστικῆς, ὥς ἡ ἀρχαία γε οὐδὲ ἐγίγνωσκε κρᾶ-
 σιν, ἀλλὰ μόνην τὴν ἰσχὺν ἐγύμναζεν. ἐγυμνάζοντο
 δὲ οἱ παλαιοὶ οἱ μὲν ἄχθῃ φέροντες οὐκ εὐφορα, οἱ
 72 δὲ ὑπὲρ τάχους ἀμιλλώμενοι πρὸς ἵππους καὶ πτω-
 κας, οἱ δὲ ὀρθοῦντές τε καὶ κάμπιοντες σίδηρον
 25 ἐληλαμένον ἐς παχὺ, οἱ δὲ βουσί συνεξευγμένοι καρ-
 τεροῖς τε καὶ ἀμαξεῦσιν, οἱ δὲ ταύρους ἀπαυχενί-
 ζοντες, οἱ δὲ αὐτοὺς λέοντας. ταῦτα δὲ δὴ Πολυμή-
 στορες καὶ Γλαῦκοι καὶ Ἀμησιναιῖ καὶ Πουλυδάμας
 ὁ Σκοτουςσαῖος. Τίσανδρον δὲ τὸν ἐκ τῆς Νάξου
 30 πύκτιν περὶ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νήσου νέοντα παρέ-
 πεμπον αἱ χεῖρες ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάττης [παραπεμ-
 πόμεναι] γυμναζόμεναί τε καὶ γυμνάζουσαι. ποταμοί

τε αὐτοὺς ἔλουνον καὶ πηγαὶ καὶ χαμευνίαν ἐπήσκουν, οἱ μὲν ἐπὶ βυρσῶν ἐκταθέντες, οἱ δὲ εὐνὰς ἀμήσαντες ἐκ λειμώνων. σιτία δὲ αὐτοῖς αἷ τε μᾶζαι καὶ τῶν ἄρτων οἱ ἄπεπτοι καὶ μὴ ζυμῖται καὶ τῶν κρεῶν τὰ βόειά τε καὶ ταύρεια καὶ τράγεια τούτους ἔβοσκε καὶ 5 δόρκοι, κότινοι τε καὶ φυλῖαι ἔχριον αὐτοὺς λίπα, ὅθεν ἄνοσοί τε ἦσκουν καὶ ὁψὲ ἐγήρασκον, ἡγωνίζοντό τε οἱ μὲν ὀκτῶ Ὀλυμπιάδας, οἱ δὲ ἐννέα, καὶ ὀπλιτεύειν ἀγαθοὶ ἦσαν. ἐμάχοντό τε ὑπὲρ τειχῶν, οὐδὲ ἐκεῖ πίπτοντες, ἀλλ' ἀριστείων τε ἀξιούμενοι 10 καὶ τροπαίων, καὶ μελέτην ποιούμενοι πολεμικὰ μὲν γυμναστικῶν, γυμναστικά δὲ πολεμικῶν ἔργα.

Ἐπεὶ δὲ μετέβαλε ταῦτα καὶ ἀστράτευτοί μὲν ἐκ 44 74 μαχομένων, ἀργοὶ δὲ ἐξ ἐνεργῶν, ἀνειμένοι δὲ ἐκ κατεσκληρότων ἐγένοντο, Σικελικὴ τε ὀψοφαγία 15 ἰσχυσεν, ἐξενευρίσθη τὰ στάδια, καὶ πολλῷ μᾶλλον, ἐπειδὴ κολακευτικὴ [γε] ἐγκατελέχθη τῇ γυμναστικῇ. ἐκολάκευσε δὲ πρῶτον μὲν ἰατρικὴ παρισταμένη ξύμβουλος, ἀγαθὴ μὲν τέχνη, μαλακωτέρα δὲ ἢ ἀθλητῶν ἄπτεσθαι ἔτι τε ἀργίαν ἐκδιδάσκουσα καὶ τὸν πρὸ τοῦ 20 γυμνάζεσθαι χρόνον καθῆσθαι σεσαγμένους, οἷον ἄχθη Λιβυκὰ ἢ Αἰγύπτια, ὀψοποιούς τε καὶ μαγείρους ἡδοντας παραφέρουσα, ὅφ' ὧν λίχνοι τε ἀποτελοῦνται καὶ κοῖλοι τὴν γαστέρα, ἄρτοις τε μηχανεύοις καὶ ἀπεπτουμένοις ἐστιῶσα, ἰχθύων παρανο- 25 μωτάτης βρώσεως ἐμφοροῦσα, καὶ φυσιολογοῦσα τοὺς ἰχθύς ἀπὸ τῶν τῆς θαλάττης δῆμων, ὥς παχεῖς μὲν οἱ ἐξ ἰλύων, ἀπαλοὶ δὲ οἱ ἐκ πετρῶν, κρεώδεις δὲ οἱ πελάγιοι, λεπτοὺς τε βόσκουσι θαλάμαι, τὰ φυ- κία δὲ ἐξιτήλους, ἔτι τε τὰ χοίρεια τῶν κρεῶν σὺν τερα- 30 τολογίᾳ ἄγουσα· μοχθηρὰ μὲν γὰρ ἡγεῖσθαι κελεύει τὰ ἐπὶ θαλάττῃ συβόσια διὰ τὸ σκόροδον τὸ θαλάττιον, οὗ

μεστοὶ μὲν αἰγιαλοί, μεσταὶ δὲ θῦνες, φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὰ ἀγχοῦ ποταμῶν διὰ τὴν καρκίνων βρωσιν, μόνων δὲ ἀναγκοφαγεῖν τῶν ἐκ κρανείας τε καὶ βαλάνου.

- 45 Τὸ δὲ οὕτω τρυφᾶν δορυμὲν καὶ ἐς ἀφροδισίων
 5 ὁρμήν, ἥρξε δὲ ἀθληταῖς καὶ τῆς ὑπὲρ χρημάτων
 παρανομίας καὶ τοῦ πωλεῖν τε καὶ ὠνεῖσθαι τὰς
 νίκας· οἱ μὲν γὰρ καὶ ἀποδίδονται τὴν ἐαυτῶν εὐ-
 κλειαν, δι' οἷμαι, τὸ πολλῶν δεῖσθαι, οἱ δὲ ὠνοῦν-
 ται τὸ μὴ ξὺν πόνῳ νικᾶν διὰ τὸ ἀβρωῶς διαιτᾶσθαι.
 10 καὶ ἀργυροῦν μὲν ἢ χρυσοῦν περισπῶντι ἀνάθημα
 ἢ διαφθείρουσι ὀργὴν οἱ νόμοι ὥς ἐνόχῳ ἱεροσυλίᾳ
 ὄντι (φαίνουσι), στέφος δὲ Ἀπόλλωνος ἢ Ποσειδῶ-
 νος, ὑπὲρ οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ μέγα ἠθλησαν, ἅδεια
 μὲν ἀποδίδοσθαι, ἅδεια δὲ ὠνεῖσθαι, πλὴν ὅσα
 15 Ἡλείοις ὁ κότινος ἄσυλος μένει κατὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ
 δόξαν, οἱ δὲ ἄλλοι τῶν ἀγῶνων ἐπηρώθησαν· ἐν ἐκ
 πολλῶν εἰρήσθω μοι, ἐν ᾧ πάντα· παῖς ἐνίκα πάλην
 Ἰσθμια τρισχιλίας ἐνὶ τῶν ἀντιπάλων ὁμολογήσας
 78 ὑπὲρ τῆς νίκης. ἤκοντες οὖν τῆς ὑστεραίας ἐς τὸ
 20 γυμνάσιον ὁ μὲν ἀπῆται τὰ χρήματα, ὁ δὲ οὐκ ὀφεί-
 λειν ἔφη, κεκρατηκέναι γὰρ δὴ ἄκοντος. ὥς δὲ οὐδὲν
 ἐπέραινε, ὄρκῳ ἐπιτρέπουσι καὶ παρελθὼν ἐς τὸ
 τοῦ Ἰσθμίου ἱερὸν ὤμνυε δημοσίᾳ καὶ ταῦτα κατ'
 ὀφθαλμοὺς τῆς Ἑλλάδος ὁ τὴν νίκην ἀποδόμενος ἢ
 25 μὴν πεπρακέναι τοῦ θεοῦ τὸν ἀγῶνα, τρισχιλίας
 γὰρ ὁμολογήσθαι οἱ, καὶ ὤμνυε ταῦτα λαμπρᾷ τῇ
 φωνῇ, μὴ δὴ τι ἀσαφὲς εἶη δείσας. τί [μὲν] οὐκ ἂν ἐν
 Ἰωνίᾳ, τί δὲ οὐκ ἂν ἐν Ὀλυμπίᾳ γένοιτο ἐπ' αἰσχύ-
 νῃ (τοιαύτῃ) ἀγῶνος; ὅσῳ γὰρ ἀληθεστέρα, εἰ οὐδ'
 30 ἄνευ μαρτύρων, τοσῶδε ἀνιερωτέρα καὶ ἐπιρρητοτέρα.
 οὐκ ἀφίημι τοὺς γυμναστὰς [καὶ ἀθλητὰς] ἐπὶ τῇ δια-
 φθορᾷ ταύτῃ, πάρεσι μὲν γὰρ μετὰ χρημάτων ἐπὶ τὸ

γυμνάζειν, καὶ δανείζοντες τοῖς ἀθληταῖς ἐπὶ τόκοις
 μείζουσιν ἢ ὧν ἔμποροι θαλαττεύοντες (δανείζονται), τῆς
 μὲν τῶν ἀθλητῶν δόξης ἐπιστρέφονται οὐδέν, τοῦ δὲ
 πωλεῖν τε καὶ ὠνεῖσθαι ξύμβουλοι γίνονται σφισι προ-
 νοοῦντες τοῦ ἑαυτῶν κέρδους. καὶ ταυτὶ μὲν κατὰ κα- 5
 πηλεούντων εἰρήσθω μοι, καπηλεύουσι γὰρ πον τὰς
 τῶν ἀθλητῶν ἀρετὰς τὸ ἑαυτῶν εὖ τιθέμενοι. ἅμαρ- 46
 τάνουσι δὲ καὶ κείνο· παῖδα ἀθλητὴν ἀποδύσαντες
 γυμνάζουσιν ὥς ἡδὴ ἄνδρα τὴν τε γαστέρα προβα-
 ρύνειν κελεύοντες καὶ βαδίζειν μεταξὺ τοῦ γυμνά- 10
 ζεσθαι καὶ ἐρεῦγεσθαι, δι' ὧν ὥσπερ οἱ κακῶς παι- 80
 δεύοντες ἀφαιροῦνται τὸν παῖδα τὸ νεοτήσιον σκίρ-
 τημα, ἀργίαν γυμνάζοντες καὶ ἀναβολὰς καὶ νωθροὺς
 εἶναι καὶ ἀτολμοτέρους τῆς αὐτῶν ἀκμῆς. ἄνεσιν
 ἐχορὴν γυμνάζειν, ὥς ἡ παλαίστρα· ἄνεσιν δὲ λέγω 15
 τὴν τε ἀπὸ τῶν σκελῶν, ὁπόση ἐκ μαλαττόντων,
 τὴν τε ἀπὸ τῶν χειρῶν, ὁπόση ἐκ τριβόντων, καὶ
 παρακροτεῖται ὁ παῖς, ἐπειδὴ ἀγερωχότερα τὰ τού-
 των γυμνάσια. τὸν Φοίνικα Ἑλικά ἦδε ἡ ἰδέα ἐγύμ-
 ναξεν οὐκ ἐν παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς ἄνδρας ἦκοντα, 20
 καὶ λόγου θαυμασιώτερος ἐγένετο παρὰ πάντας, οὓς
 οἶδα τὴν ῥαστώνην ἐκμελετῶντας ταύτην.

Προσεκτέα δὲ οὐδὲ ταῖς τῶν γυμναστῶν τετρά- 47
 σιν, ὅφ' ὧν ἀπόλωλε τὰ ἐν γυμναστικῇ πάντα.
 ἡγώμεθα δὲ τὴν τετράδα κύκλον ἡμερῶν τεττάρων 25
 ἄλλο ἄλλην πράττουσαν· ἡ μὲν γὰρ παρασκευάζει
 τὸν ἀθλητὴν, ἡ δὲ ἐπιτείνει, ἡ δὲ ἀνίησιν, ἡ δὲ
 μεσεύει. ἔστι δὲ τὸ (μὲν) παρασκευάζον γυμνάσιον
 σύντονος πρὸς βραχὺ καὶ ταχεῖα κίνησις ἐγείρουσα
 τὸν ἀθλητὴν καὶ ὅξυν τῷ μέλλοντι μόχθῳ ἐφιστάσα, 30
 τὸ δὲ ἐπιτεῖνον ἔλεγχος ἀπαραίτητος τῆς ἐναποκειμέ-
 νης ἰσχύος τῇ ἔξει, ἡ δὲ ἀνέσεως ἡμέρα κίνησις ἀκμὴν

ξὺν λόγῳ ἀνακτωμένη, ἥ δὲ μεσεύουσα τῶν ἡμερῶν
 διαφεύγειν μὲν τὸν ἀντίπαλον, ὑποφεύγοντα δὲ μὴ
 ἀνιέναι (διδάσκει). καὶ τὴν τοιάνδε ιδέαν πᾶσαν
 ἀρμονικῶς γυμνάζοντες καὶ τὰς τετράδας ταύτας
 5 ὧδε ἀνακνυκλοῦντες ἀφαιροῦνται τὴν ἐπιστήμην τὸ
 ξυιέναι τοῦ ἀθλητοῦ τοῦ γυμνοῦ, καὶ ὅσα ἀνιᾶ
 48 μὲν σιτία, λυπεῖ δὲ οἶνος, βλάπτει δὲ ἡ ἀπ' ἀφροδι-
 σίων καὶ (τοῦ ὄνειρώττειν ἕξις) καὶ ἀγωνία καὶ
 κόποι καὶ πλείω ἕτερα τὰ μὲν ἐκούσια, τὰ δὲ ἀκού-
 10 σια. πῶς ἰασόμεθα τοῦτον τετράζοντες καὶ κληροῦν-
 τες; τοὺς μὲν δὴ ὑπερσιτήσαντας ὀφρὺς τε δη-
 λώσῃ βαρεῖα καὶ κοῖλον ἄσθμα καὶ κύαθοι κλειδῶν
 ἀνεστηκότες καὶ οἱ πλάγιοι κενεῶνες ὄγκου τι ἐν-
 δεικνύμενοι, τοὺς δὲ ὑποίνους γαστήρ τε ἐρμηνεύσει
 15 περιττὴ καὶ αἷμα ἱλαρώτερον καὶ ἱμᾶς ἢ μὲν κενεῶ-
 νος, ἢ δὲ ἐπιγουνίδος, τοὺς δὲ ἕξ ἀφροδισίων
 ἦκοντας γυμναζομένους μὲν πλείω ἐλέγξει, τὴν ἰσχύν
 τε γὰρ ὑποδεδωκότες καὶ στενοὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς
 84 ὁρμὰς ἄτολμοι καὶ ἀπανθοῦντες (ὑπὸ) τῶν πόνων καὶ
 20 τὰ τοιαῦτα (ῥάδιοι) ἀλίσκεσθαι, ἀποδύντας δὲ κλείς
 τ' ἂν ἐνδείξαιτο κοίλη καὶ ἰσχίον ἄναιμον καὶ πλευρὰ
 ὑποχαράττουσα καὶ ψυχρότης αἵματος, ὧν εἰ ἐφα-
 πτοίμεθα, οὐκ ἂν εἶη στεφανηφόρος ἀγωνία. λεπτὰ
 μὲν τούτοις ὑπώπια, λεπτὴ δὲ πῆδησις καρδίας,
 25 λεπτοὶ δὲ ἰδρώτων ἀτμοὶ, λεπτοὶ δὲ ὕπνοι ἰθύνοντες
 τὰ σιτία βολαί τε ὀφθαλμῶν πεπλανημέναι καὶ τὸ
 ἐρᾶσθαι δοκούντων ἀποσημαίνουσαι. οἱ δὲ ὄνει-
 ρώττοντες ἀποκάθαρσις μὲν τῆς ἐπιπολαζούσης εὐε-
 ξίας, ὀρῶνται δὲ ὅμως ὑπώχροι καὶ δροσίζοντες καὶ
 30 ὑποδέεστεροι μὲν τὴν ἰσχύν, εὐτραφεῖς δὲ ὑπὸ τοῦ
 καθεύδειν καὶ ἀνεύθυνοι τὸ ἰσχίον καὶ διαρκεῖς τὸ
 πνεῦμα, ἐν χώρᾳ τε τῶν ἀφροδισιαζόντων ὄντες (οὐ)

ταυτόν εἰσιν, (ἀλλ') οἱ μὲν καθαίροντες τὴν ἑξιν, οἱ δὲ τήκοντες. κόπων δὲ ἀγαθὴ μάρτυς ἢ τε ἑξωθεν περιβολὴ τοῦ σώματος λεπτοτέρα ἑαυτῆς δοκοῦσα καὶ ἀνοιδοῦσα φλὲψ καὶ κατηφὴς βραχίων καὶ τὰ 86
 μυῶδη κατεσκληρότα. 5

Οἱ μὲν δὴ ὑπερσιτήσαντες, ἣν τε κούφων τύχω-
 σιν, ἣν τε βαρυτέρων ἀγωνισταί, μεταχειριζέσθαι
 ταῖς ἐς τὸ κάτω τρίψεσιν, ἵνα τῶν κυριωτέρων τὰ
 περιττὰ ἀπάγοιτο, γυμναστέοι δὲ πένταθλοι μὲν τινα
 τῶν κούφων, δρομεῖς δὲ μὴ ξυντείνοντες, ἀλλὰ σχο- 10
 λαῖοι καὶ μεῖζόν τι διαβαίνοντες, πύκται δὲ ἀκρο-
 χειριζέσθων ἐλαφροί τε καὶ ἀερίζοντες. πάλῃ δὲ καὶ
 παγκράτιον ὀρθοὶ μὲν καὶ οἶδε. ἀλλ' ἀνάγκη κυλίε-
 σθαι. κυλιέσθων μὲν, ἀλλ' ἐπικείμενοι μᾶλλον ἢ
 ὑποκείμενοι καὶ μηδαμῇ περικυβιστῶντες, ὥς μὴ 15
 ἀνιάτω τινὲ ἔλκει πηροῦεν τὸ σῶμα. μεταχειριζέσθω
 τε ὁ γυμναστὴς κούφους τε ὁμοίως καὶ βαρεῖς ταῖς
 διὰ μετρίου ἐλαίου τρίψεσι τῶν κάτω μάλιστα, καὶ
 τοῦτο ἀποματτέτω. οἶνος δὲ περιττεύσας ἀθλητῶν 51
 σώμασιν, (ὥστε) ἰδρωτός πολλοῦ πάντα μεστὰ εἶναι, 20
 διὰ (μετρίων) τῶν γυμνασίων ἐκκαλείσθω. οὔτε γὰρ
 ἐπιγυμνάζειν χρὴ τοὺς τοιούτους, οὔτε ἀνιέναι, τὸ 88
 γὰρ διεφθορὸς ὑγρὸν ἀποχετεύειν ἄμεινον, ὥς μὴ
 τὸ αἷμα ὑπ' αὐτοῦ κακουργοῖτο. ἀποματτέτω δὲ ὁ
 γυμναστὴς καὶ ἀποστλεγγιζέτω ξυμμέτρῳ χρώμενος 25
 (τῷ πῆλῳ), ὥς μὴ ἀποφράττουντο αἱ ἐκβολαὶ τοῦ
 ἰδρωτός. τοὺς δὲ ἐξ ἀφροδισίων ἄμεινον μὲν μὴ 53
 γυμνάξειν, οἱ γὰρ στεφάνων καὶ κηρύκων αἰσχροῦν
 ἡδονὴν ἀλλαξάμενοι ποῦ ἄνδρες; εἰ δὲ ἄρα γυμνά-
 ζοιντο, ὑπὲρ νουθεσίας γυμναζέσθων. ἐλεγχόμενοι 30
 τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πνεῦμα, ταυτὶ γὰρ μάλιστα αἱ
 τῶν ἀφροδισίων ἡδοναὶ ἐπικόπτουσιν. ἡ δὲ τῶν

ὀνειρωπτόντων ἕξις, ἀφροδίσια μὲν καὶ ταῦτα, ἀκούσια
 δέ, ὡς ἔφην. γυμναστέοι δὲ ξὺν ἐπιμελείᾳ καὶ τὴν
 ἰσχὺν ὑποθρεπτέοι μᾶλλον, ἐπειδὴ ἐπιλείπει σαφῶς,
 καὶ ξικμαστέοι τοὺς ἰδρωτάς, ἐπειδὴ περιττοὶ τούτοις.

5 ἔστω δὲ ἐνδοσιμώτερα μὲν τὰ γυμνάσια, προηγμένα
 δὲ ἐς μῆκος, ἵνα τὸ πνεῦμα ἐγγυμνάξωιντο. δεῖ δὲ
 αὐτοῖς ἐλαίου ξυμμέτρου καὶ πεπαχυσμένου τῇ κόνει,
 τουτὶ γὰρ τὸ φάρμακον καὶ ξυνέχει τὸ σῶμα καὶ μετρίως
 53 ἀνίησιν. ἀγωνιῶντες δὲ ἀθληταὶ θεραπευέσθων
 10 μὲν καὶ τὰς γνώμας λόγῳ παραθαροσύνοντί τε αὐ-
 τοὺς καὶ καθιστάντι, γυμναζέσθων δ' ἐν χώρᾳ τῶν
 ἀϋπνούντων τε καὶ μὴ εὐσίτων. εὖ τούτοις ἔχει τὸ
 ἁρμονικὸν γυμνάσιον, αἱ γὰρ περιδεεῖς γνώμαι προ-
 θυμότεραί εἰσι μανθάνειν ἃ προσήκει φυλάττεσθαι.

15 κόποι δὲ οἱ μὲν αὐτόματοι νόσων ἀρχαὶ καὶ ἀπό-
 χρητοὺς μὲν πηλῶ καὶ παλαιστρᾷ πονήσαντας ἀνιέναι
 μετρίως τε καὶ ὡς εἶπον, τοὺς δὲ ἐν κόνει πεπονη-
 κότας ἐπιγυμνάζειν τῆς ὑστεραίας ἐν πηλῶ ξὺν
 μικρῷ ἐπιτάσει, ἥ γὰρ ἀθρόα μετὰ τὴν κόνιν ἄνεσις
 20 ἰατρὸς πονηρὸς κόπων, οὐ γὰρ θεραπεύει τὴν ἰσχὺν
 ἀλλ' ἀποκρεμάννυσιν * * *

ἥ μὲν δὴ σοφωτέρα γυμναστικὴ καὶ ἐπιτείνουσα τὸν
 ἀθλητὴν τοιάδε ἂν εἴη.

54 Ἐλεγχος δὲ τῶν τετραδῶν, ἃς παρητησάμην καὶ
 25 ἥ ἐπὶ Γερηνῶ τῷ παλαιστῇ διαμαρτία, οὗ τὸ σῆμα
 Ἀθήνησιν ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐλευσῖνάδε ὁδοῦ. ἐτύγχανε
 μὲν οὗτος Ὀλύμπια νενικηκώς, τρίτῃ δὲ ἀπ' ἐκείνης
 92 ἡμέρᾳ πίνων τὴν ἑαυτοῦ νίκην καὶ τινὰς τῶν γνω-
 ρίμων ἐστιῶν ὀψοφαγία ἀήθει χρησάμενος ἀπηνέχθη
 30 τοῦ ὕπνου. ἦκων οὖν τῆς ὑστεραίας ἐς τὸ γυμνάσιον
 ὠμολόγει πρὸς τὸν γυμναστὴν ὥμός τε εἶναι πονήρως
 τε ἔχειν πῃ, ὃ δὲ ἡγροῖανέ τε καὶ ξὺν ὀργῇ ἦκουε

καὶ χαλεπὸς ἦν ὥς ἀνιέντι καὶ τὰς τετράδας δια-
 σπῶντι, ἔς τε ἀπέκτεινε τὸν ἀθλητὴν ἐν αὐτῷ τῷ
 γυμνάζειν ἀγνωσία, οὐ (συνεῖς) προειπόντος ἃ γινώ-
 σκειν ἔδει καὶ σιωπῶντος. “ τοιῶνδε μὲν δὴ τῶν
 τετράδων οὐσῶν καὶ ὧδε ἀγυμνάστων (ὑπ’) ἀπαι- 5
 δεύτου γυμναστοῦ (γίγνεται οὐ) μέτρια πάθη· τὸ
 γὰρ τοιοῦδε ἀθλητοῦ ἀμαρτεῖν τὰ στάδια πῶς οὐ
 βαρὺ; οἱ δὲ ἀσπαζόμενοι τὰς τετράδας τί χρήσονται
 αὐταῖς ἔς Ὀλυμπίαν ἤκοντες; παρ’ οἷς κόνις μὲν,
 ὁποῖαν εἶρηκα, γυμνάσια δὲ προστεταγμένα, γυμ- 10
 νάζει δὲ ὁ Ἑλλανοδικὴς οὐ τῇ προῤῥήσει, ἀλλ’ ἐπε-
 σχεδιασμένα πάντα τῷ καιρῷ, μάστιγος καὶ τῷ γυμ-
 ναστῇ ἐπηρτημένης, εἴ τι παρ’ ἃ κελεύουσι πράτ-
 τοι. κελεύουσι δὲ ἀπαραίτητα, ὥς παραιτουμένοις
 ταῦτα ἔτοιμον Ὀλυμπίων εἶργεσθαι. περὶ μὲν δὴ τῶν 15
 τετράδων τοσαῦτα. * * *

Τούτοις ἐπόμενοι σοφίαν τε γυμναστικὴν ἐνδειξό- 94
 μεθα καὶ τοὺς ἀθλητὰς ἐπιρρώσομεν καὶ ἀνηβήσει
 τὰ στάδια ὑπὸ τοῦ εὖ γυμνάζειν.

* * * * *

Ἀλτῆρ δὲ πεντάθλων μὲν εὖρημα, εὖρηται δὲ 20 55
 ἔς τὸ ἄλμα, ἀφ’ οὗ δὴ καὶ ὠνόμασται, οἱ γὰρ νόμοι
 τὸ πήδημα χαλεπώτερον ἡγούμενοι τῶν ἐν ἀγῶνι
 τῷ τε αὐλῷ προσεγείρουσι τὸν πηδῶντα καὶ τῷ
 ἄλτῃρι προσελαφρύνουσι, πομπός τε γὰρ τῶν χειρῶν
 ἀσφαλῆς καὶ τὸ βῆμα ἐδραῖόν τε καὶ εὖσημον ἔς 25
 τὴν γῆν ἄγει. τουτὶ δὲ ὁπόσου ἄξιον οἱ νόμοι δη-
 λοῦσιν· οὐ γὰρ ξυγχωροῦσι διαμετρεῖν τὸ πήδημα,
 ἦν μὴ ἀρτίως ἔχη τοῦ ἵχνους. γυμνάζουσι δὲ οἱ μὲν
 μακροὶ τῶν ἀλτήρων ὥμους τε καὶ χεῖρας, οἱ δὲ
 σφραιροειδεῖς καὶ δακτύλους. παραληπτέοι δὲ καὶ 30
 κούφοις ὁμοίως καὶ βαρέσιν ἔς πάντα γυμνάσια.
 πλὴν τοῦ ἀναπαύοντος.

6 Κόνις δὲ ἢ μὲν πηλώδης ἱκανὴ ἀπορροῦναι καὶ
 ξυμμετρίαν δοῦναι τοῖς περιττοῖς, ἢ δὲ ὀστρακώδης
 ἀνοιξαί τε ἐπιτηδεῖα καὶ ἐς ἰδρωῖτα ἀγαγεῖν τὰ με-
 5 μυκότεα, ἢ δὲ ἀσφαλτώδης ὑποθάλλειν τὰ ἐπεψυγ-
 καὶ ἀγαθαὶ μαλάξαι τε καὶ ὑποθρέψαι, ἢ δὲ ξανθὴ
 κόνις καὶ στιλπνοὺς ἐργάζεται καὶ ἡδίους ἰδεῖν, ὥς
 6 περὶ γενναίῳ τε καὶ ἡσκημένῳ σώματι ἔστι. σκεδαν-
 νύναι δὲ χρὴ τὴν κόνιν ὑγρῷ τῷ καρπῷ καὶ διεστῶσι
 10 τοῖς δακτύλοις διαρροαίνοντα μᾶλλον ἢ ἐπιπάττοντα,
 ἵν' ἐς τὸν ἀθλητὴν ἢ ἄχνη πίπτει.

7 Κώρυκος δὲ ἀνῆφθω μὲν καὶ πύκταις, πολὺ δὲ
 μᾶλλον τοῖς ἐπὶ τὸ παγκράτιον φοιτῶσιν. ἔστω δὲ
 καὶ κοῦφος μὲν ὁ πυκτικός, ἐπειδὴ κωρύκου γυμ-
 15 νάζονται μόναι αἱ τῶν πυκτῶν χεῖρες, ὁ δὲ τῶν
 παγκρατιαστῶν ἐμβριθέστερος καὶ μείζων, ἵνα γυμ-
 νάζονται μὲν τὴν βάσιν ἀνθιστάμενοι τῇ τοῦ κω-
 ρύκου ἐπιφορᾷ, γυμνάζονται δὲ ὥμους τε καὶ δακτύ-
 λους ἐς ἀντίπαλόν τι παίοντες. ἢ κεφαλὴν ἐναραττέτω
 20 καὶ πάντα ὁ ἀθλητὴς ὑποκείσθω τοῦ παγκρατίου
 τὰ ὀρθὰ εἶδη.

8 Εἰληθεροῦσι δὲ οἱ μὲν ἁμαθῶς αὐτὸ πράττον-
 τες ἐν ἅπαντι τῷ ἡλίῳ καὶ πάντες, οἱ δὲ ξὺν ἐπι-
 στήμῃ καὶ λόγῳ οὔτε αἰεὶ καὶ ὁπόσοις λῶν· οἱ μὲν
 25 γὰρ βόρειοι τῶν ἡλίων καὶ οἱ νήνεμοι καθαροὶ τέ
 εἰσι καὶ εὖειλοι, ἅτε δὴ λευκοῦ ἐκβάλλοντες τοῦ
 αἰθέρος, οἱ δὲ νότιοί τε καὶ ἐκνεφῖαι ὑγροὶ τέ εἰσι
 καὶ ὑπερκαίοντες, οἷοι ἐπιθροῦσαι μᾶλλον τοὺς γυμ-
 ναζομένους ἢ θάλαψαι. τὰς μὲν δὴ εὐηλίους τῶν
 30 ἡμερῶν εἶρηκα, ἡλιωτέοι δὲ οἱ φλεγματώδεις μᾶλλον,
 ἵνα τοῦ περιττοῦ ἐξικμάζονται, ἐπιχόλους δὲ ἀπάγειν
 χρὴ δὴ τούτου, ὥς μὴ πυρὶ πῦρ ἐπαντλοῖτο. καὶ

ἡλιούσθων οἱ μὲν προήκοντες ἄργοι κείμενοι καὶ
πρόσειλοι κατὰ ταῦτὰ ὀπτωμένοις, οἱ δὲ σφριγῶντες
ἐνεργοὶ καὶ γυμναζόμενοι πάντα, καθάπερ Ἡλεῖοι
νομίζουσι. τὸ δὲ πυριᾶσθαι καὶ ξηραλοιφεῖν, ἐπειδὴ
τῆς ἀγροικοτέρας γυμναστικῆς ἔχεται, Λακεδαιμο- 3
νίοις ἀφῶμεν, ὧν τὰ γυμνάσια οὔτε παγκρατίῳ οὔτε
πυγμαῖ εἵκασται. φασὶ δὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι μὴδὲ
ἀγωνίας ἕνεκα γυμνάζεσθαι τὴν ιδέαν ταύτην, ἀλλὰ
καρτερίας μόνης, ὅπερ δὴ μαστιγουμένων ἐστίν,
ἐπειδὴ νόμος αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ξαίνεισθαι. 10

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ [Η ΛΑΛΙΑ].

Ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν 762
 ἀλήθειαν, ἀδικεῖ δὲ καὶ σοφίαν, ὁπόση ἐς ποιητὰς
 ἦκει — φορὰ γὰρ ἴση ἀμφοῖν ἐς τὰ τῶν ἡρώων εἶδη
 καὶ ἔργα — ξυμμετρίαν τε οὐκ ἐπαινεῖ, δι' ἣν καὶ
 5 λόγου ἢ τέχνη ἄπτεται. καὶ βουλομένῳ μὲν σοφί-
 ξεσθαι θεῶν τὸ εὔρημα διὰ τε τὰ ἐν γῇ εἶδη, ὁπόσα
 τοὺς λειμῶνας αἰ ὥραι γράφουσι, διὰ τε τὰ ἐν οὐ-
 ρανῷ φαινόμενα, βασανίζοντι δὲ τὴν γένεσιν τῆς
 τέχνης μίμησις μὲν εὔρημα πρεσβύτατον καὶ ξυγγε-
 10 νέστατον τῇ φύσει, εὔρον δὲ αὐτὴν σοφοὶ ἄνδρες
 τὸ μὲν ζωγραφίαν, τὸ δὲ πλαστικὴν φήσαντες. καὶ
 πλαστικῆς μὲν πολλὰ εἶδη, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πλάτ-
 τειν καὶ ἡ ἐν τῷ χαλκῷ μίμησις καὶ οἱ ξέοντες τὴν
 λυγδίην ἢ τὴν Παρίαν λίθον καὶ ὁ ἑλέφας, καί,
 15 νῆ Δία, ἡ γλυφικὴ πλαστικὴ, ζωγραφία δὲ ξυμβέ- 763
 βληται μὲν ἐκ χρωμάτων, πράττει δὲ οὐ τοῦτο μόνον,
 ἀλλὰ καὶ πλείω σοφίζεται ἀπὸ τούτου γε ἐνὸς ὄντος
 ἢ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἢ ἑτέρα τέχνη, σκιάν τε γὰρ
 ἀποφαίνει καὶ βλέμμα γιννώσκει ἄλλο μὲν τοῦ με-
 20 μηνότος, ἄλλο δὲ τοῦ ἀλγοῦντος ἢ τοῦ χαίροντος
 καὶ αὐγὰς ὁμμάτων, ὁποῖαί εἰσιν, ὃ πλαστικὸς μὲν
 τις ἦκιστα ἐργάζεται, χαροπὸν δὲ ὄμμα καὶ γλαυκὸν
 καὶ μέλαν γραφικὴ οἶδε, καὶ ξανθὴν κόμην οἶδε καὶ

πυρσὴν καὶ ἡλιῶσαν καὶ ἐσθῆτος χροῶμα καὶ ὅπλων,
 θαλάμους τε καὶ οἰκίας καὶ ἄλση καὶ ὄρη καὶ πηγὰς
 καὶ τὸν αἰθέρα, ἐν ᾧ ταῦτα. ὅσοι μὲν οὖν κράτος
 ἦσαν τῆς ἐπιστήμης καὶ ὅσαι πόλεις καὶ ὅσοι βα-
 σιλεῖς ἔρωτι ἐς αὐτὴν ἐχρήσαντο, ἄλλοις τε εἴρηται 5
 καὶ Ἀριστοδήμῳ τῷ ἐκ Καρίας, ὃν ἐγὼ ἐπὶ ζωγρα-
 φία ξένον ἐποίησάμην ἐτῶν τεττάρων, ἔγραφε δὲ
 κατὰ τὴν Εὐμήλου σοφίαν πολὺ τὸ ἐπίχαρι ἐς αὐτὴν
 φέρων· ὁ λόγος δὲ οὐ περὶ ζωγράφων, οὐδ' ἱστο-
 ρίας αὐτῶν νῦν, ἀλλ' εἶδη ζωγραφίας ἀπαγγέλλο- 10
 μεν ὁμιλίας αὐτὰ τοῖς νέοις συντιθέντες, ἀφ' ὧν
 ἐρμηνεύσουσί τε καὶ τοῦ δοκίμου ἐπιμελήσονται.
 ἀφορμαὶ δέ μοι τουτωνὶ τῶν λόγων αἴδε ἐγένοντο·
 ἦν μὲν ὁ παρὰ τοῖς Νεαπολίταις ἀγών, ἡ δὲ πόλις
 ἐν Ἰταλίᾳ ᾧκισται γένος Ἑλληνες καὶ ἀστυνοί, ὅθεν 15
 καὶ τὰς σπουδὰς τῶν λόγων Ἑλληνικοὶ εἰσι, βουλο-
 μένῳ δέ μοι τὰς μελέτας μὴ ἐν τῷ φανερῷ ποιεῖσθαι 380
 παρεῖχεν ὄχλον τὰ μειράκια φοιτῶντα ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 τοῦ ξένου. κατέλυον δὲ ἔξω τοῦ τείχους ἐν προα-
 στείῳ τετραμμένῳ πρὸς θάλατταν, ἐν ᾧ στοά τις 20
 ἐξωκοδόμητο κατὰ ξέφυρον ἄνεμον ἐπὶ τεττάρων,
 οἶμαι, ἡ καὶ πέντε ὀροφῶν ἀφορῶσα ἐς τὸ Τυρρη-
 νικὸν πέλαγος. ἥστραπτε μὲν οὖν καὶ λίθοις, ὀπό-
 764 σους ἐπαινεῖ τρυφή, μάλιστα δὲ ἦνθι γράφαῖς ἐνηρ-
 μοσμένων αὐτῇ πινάκων, οὓς ἐμοὶ δοκεῖν οὐκ ἄμα- 25
 θῶς τις συνελέξατο, σοφία γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐδηλοῦτο
 πλειόνων ζωγράφων. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
 ὥμην δεῖν ἐπαινεῖν τὰς γράφας, ἦν δὲ ἄρα υἱὸς τῷ
 ξένῳ κομιδῇ νέος, ἐς ἔτος δέκατον, ἥδη φιλήκοος
 καὶ χαίρων τῷ μανθάνειν, ὃς ἐπεφύλαττέ με ἐπιόντα 30
 αὐτὰς καὶ ἐδεῖτό μου ἐρμηνεύειν. ἴν' οὖν μὴ σκαιόν
 με ἡγοῖτο, „ἔσται ταῦτα“ ἔφην „καὶ ἐπίδειξιν αὐτὰ

ποιησόμεθα, ἐπεὶ δὲ ἤκη τὰ μενράκια. ἀφικομένων
 οὖν „ὁ μὲν παῖς“ ἔφην „προβεβλήσθω καὶ ἀνακεί-
 σθω τούτῳ ἢ σπουδῇ τοῦ λόγου, ὑμεῖς δὲ ἔπεσθε
 μὴ ξυντιθέμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι
 5 μὴ σαφῶς φράζοιμι.

Α'.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ.

α'. Ἐγὼς, ὦ παῖ, ταῦτα Ὅμηρου ὄντα ἢ οὐ
 πώποτε ἔγνωκας δηλαδὴ θαῦμα ἡγούμενος, ὅπως
 δήποτε ἔξη τὸ πῦρ ἐν τῷ ὕδατι; συμβάλλωμεν οὖν,
 ὅ τι νοεῖ, σὺ δὲ ἀπόβλεπον αὐτῶν, ὅσον ἐκεῖνα
 10 ἰδεῖν, ἀφ' ὧν ἡ γραφή. οἴσθ' ἂν ποῦ τῆς Ἰλιάδος τὴν
 γνῶμην, ἐν οἷς Ὅμηρος ἀνίστησι μὲν τὸν Ἀχιλλεῆα
 ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, κινουῦνται δὲ οἱ θεοὶ πολεμεῖν
 ἀλλήλοις. τούτων οὖν τῶν περὶ τοὺς θεοὺς ἡ γραφή
 τὰ μὲν ἄλλα οὐκ οἶδε, τὸν δὲ Ἥφαιστον ἐμπεσεῖν
 15 φησι τῷ Σκαμάνδρῳ πολὺν καὶ ἄκρατον. ὅρα δὴ
 πάλιν· πάντα ἐκεῖθεν· ὑψηλὴ μὲν αὕτη ἡ πόλις καὶ
 ταυτὶ τὰ κρήδεμνα τοῦ Ἰλίου, πεδίον δὲ τουτὶ μέγα
 καὶ ἀποχρῶν τὴν Ἀσίαν πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀντι-
 τάξαι, πῦρ δὲ τοῦτο πολὺ μὲν πλημμυρεῖ κατὰ τοῦ
 20 πεδίου, πολὺ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἔρπει τοῦ ποταμοῦ, 765
 ὥς μηκέτι αὐτῷ δένδρα εἶναι. τὸ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἥφαι-
 στον πῦρ ἐπιρρεῖ τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἀλγεῖ
 καὶ ἰκετεύει τὸν Ἥφαιστον αὐτός. ἀλλ' οὔτε ὁ ποτα-
 μὸς γέγραπται κομῶν, ὑπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι, οὔτε
 25 χλωεύων ὁ Ἥφαιστος, ὑπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τὸ ἄνθος
 τοῦ πυρὸς οὐ ξανθόν, οὐδὲ τῇ εἰθισμένῃ ὄψει, ἀλλὰ
 χρυσοειδὲς καὶ ἡλιοειδές. ταῦτα οὐκέτι Ὅμηρου.

ΚΩΜΟΣ.

β'. Ὁ δαίμων ὁ Κῶμος, παρ' οὗ τὸ κωμάζειν 6
 τοῖς ἀνθρώποις, ἐφέστηκεν ἐν θαλάμῳ θυραῖς χρυ-
 σαῖς, οἶμαι, βραδεῖα δὲ ἢ κατάληψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
 ὥς ἐν νυκτὶ εἶναι. γέγραπται δὲ ἢ νύξ οὐκ ἀπὸ τοῦ 381
 σώματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καιροῦ, δηλοῖ δὲ τὰ προ- 5
 πύλαια νυμφίους μάλα ὀλβίους ἐν εὐνῇ κεῖσθαι.
 καὶ ὁ Κῶμος ἦκει νέος παρὰ νέους ἀπαλὸς καὶ οὐπω
 ἔφηβος, ἐρυθρὸς ὑπὸ οἶνου καὶ καθεύδων ὀρθὸς
 ὑπὸ τοῦ μεθύειν. καθεύδει δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ
 στέφονα ῥίψας καὶ τῆς δεξιῆς ἐκφαίνων οὐδέν, τὴν 10
 δὲ ἀριστερὰν προβολίῳ ἐπέχων, εἰλήφθαι δὲ ἢ χεῖρ
 δοκοῦσα λύεται καὶ ἀμελεῖ, τὸ εἰωθὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ
 καθεύδειν, ὅταν σαίνοντος ἡμᾶς τοῦ ὕπνου μετέρ-
 χηται ὁ λογισμὸς ἐς λήθην ὧν συνέχει, ὅθεν καὶ τὸ
 ἐν τῇ δεξιᾷ λαμπάδιον ἔοικε διαφεύγειν τὴν χεῖρα, 15
 καταρραθυμοῦντος αὐτὴν τοῦ ὕπνου. δεδιὼς δὲ ὁ
 Κῶμος προσβάλλον τὸ πῦρ τῷ σκέλει περιφέρει τὴν
 μὲν κνήμην τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, τὸ δὲ λαμ-
 πάδιον ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἵν' ἐκκλῖνοι τὸν ἀτμόν τοῦ
 πυρὸς ἐκκειμένῳ τῷ γόνати ἀφιστὰς τὴν χεῖρα. 20
 πρόσωπα δὲ ὀφείλεται μὲν παρὰ τῶν ζωγράφων τοῖς
 ἐν ὥρᾳ καὶ τυφλώττους γε ἄνευ τούτων αἱ γραφαί,
 τῷ δὲ Κώμῳ σμικρὰ δεῖ τοῦ προσώπου νενευκότι
 καὶ ἔλκοντι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σκιάν. κελεύει δέ,
 οἶμαι, μὴ ἀπαρκαλύπτως κωμάζειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ 25
 66 τούτου. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σώματος διηκριβῶνται πάντα,
 περιλάμποντος αὐτὰ τοῦ λαμπαδίου καὶ ἐς φῶς ἄγον-
 τος. ὁ στέφανος δὲ τῶν ῥόδων ἐπαινείσθω μὲν, ἀλλὰ
 μὴ ἀπὸ τοῦ εἶδους — ξανθοῖς γὰρ καὶ κυανοῖς, εἰ 7
 τύχοι, χρώμασιν ἀπομιμεῖσθαι τὰς τῶν ἀνθέων 30

εἰκόνας οὐ μέγας ὁ ἄθλος — ἀλλὰ ἐπαινεῖν χορὴ τὸ
χαῦνον τοῦ στεφάνου καὶ ἀπαλόν. ἐπαινῶ καὶ τὸ
ἐνδροσόν τῶν ῥόδων καὶ φημι γεγράφθαι αὐτὰ μετὰ
τῆς ὁσμῆς. τί λοιπὸν τοῦ Κώμου; τί δ' ἄλλο γε ἢ
5 οἱ κωμάζοντες; ἢ οὐ προσβάλλει σε κρόταλα καὶ
θροῦς ἐναυλος καὶ ᾠδὴ ἄτακτος; λαμπάδιά τε ὑπεκ-
φαίνεται, παρ' ὧν ἐστὶ τοῖς κωμάζουσιν καὶ τὰ ἐν
ποσὶν ὄραν καὶ ἡμῖν μὴ ὄρασθαι. συνεξαίρεται δὲ
καὶ πολὺς γέλως καὶ γύναια μετ' ἀνδρῶν ἴεται καὶ
10 ὑποδεῖται καὶ ζώννυται παρὰ τὸ οἰκεῖον· συγχωρεῖ
δὲ ὁ κῶμος καὶ γυναικὶ ἀνδρίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ θῆ-
λυν ἐνδῦναι στολὴν καὶ θῆλυν βαίνειν. καὶ οἱ στέ-
φανοι οὐκ ἀνθηροὶ ἔτι, ἀλλ' ἀφήρηται αὐτοῖς τὸ
ἱλαρόν ὑπὸ τοῦ ταῖς κεφαλαῖς ἐφαρμόπτεσθαι, διὰ
15 τὸ ἀτακτεῖν ἐν τῷ δρόμῳ. ἢ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευ-
θερίᾳ παραιτεῖται τὴν χεῖρα ὥς μαραίνουσιν αὐτὰ
πρὸ τοῦ χρόνου. μιμεῖται τινα ἢ γραφὴ καὶ κρότον,
οὐ μάλιστα δεῖται ὁ κῶμος, καὶ ἡ δεξιὰ τοῖς δακτύ-
λοις ὑπεσταλμένοις ὑποκειμένην τὴν ἀριστερὰν
20 πληττεῖ ἐς τὸ κοῖλον, ἵν' ὧσιν αἱ χεῖρες ξύμφωνοι
πληττόμεναι τρόπῳ κυμβάλων.

ΜΥΘΟΙ.

γ'. Φοιτῶσιν οἱ μῦθοι παρὰ τὸν Αἰσωπον ἀγα-
πῶντες αὐτόν, ὅτι αὐτῶν ἐπιμελεῖται. ἐμέλησε μὲν
γὰρ καὶ Ὀμήρῳ μύθου καὶ Ἡσιόδῳ, ἔτι δὲ καὶ Ἀρ-
25 χιλόχῳ πρὸς Λυκάμβην, ἀλλ' Αἰσώπῳ πάντα τὰ 76
τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται, καὶ λόγου τοῖς θηρίοις
8 μεταδίδωκε λόγου ἕνεκεν· πλεονεξίαν τε γὰρ ἐπι-
κόπτει καὶ ὕβριν ἐλαύνει καὶ ἀπάτην καὶ ταῦτα λέων
382 τις αὐτῷ ὑποκρίνεται καὶ ἀλώπηξ καὶ ἵππος, νὴ Δία,

καὶ οὐδὲ ἡ χελώνη ἄφωνος, ὅφ' ὧν τὰ παῖδιά μα-
 θηταὶ γίνονται τῶν τοῦ βίου πραγμάτων. εὐδοκι-
 μοῦντες οὖν οἱ μῦθοι διὰ τὸν Αἰσωπον φοιτῶσιν ἐπὶ
 τὰς θύρας τοῦ σοφοῦ ταινίαις αὐτὸν ἀναδῆσונτες
 καὶ στεφανώσונτες αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ. ὁ δέ, 5
 οἶμαί, τινα ὑφαίνει μῦθον. τὸ γὰρ μεδίμα τοῦ
 προσώπου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ γῆς ἐστῶτες τοῦτο
 δηλοῦσιν· οἶδεν ὁ ζωγράφος, ὅτι αἱ τῶν μύθων
 φροντίδες ἀνειμένης τῆς ψυχῆς δέονται. φιλοσοφεῖ
 δὲ ἡ γραφὴ καὶ τὰ τῶν μύθων σώματα, θηρία γὰρ 10
 συμβάλλουσα ἀνθρώποις περιέστησι χορὸν τῷ Αἰ-
 σώπῳ ἀπὸ τῆς ἐκείνου σκηνῆς συμπλάσασα, κορυ-
 φαία δὲ τοῦ χοροῦ ἡ ἀλώπηξ γέγραπται, χρηταὶ γὰρ
 αὐτῇ ὁ Αἰσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων,
 ὥσπερ ἡ κωμῳδία τῷ Δάφ. 15

MENOIKEΤΣ.

δ'. Θηβῶν μὲν ἡ πολιορκία, τὸ γὰρ τεῖχος ἐπτά-
 πυλον, ἡ στρατιὰ δὲ Πολυνείκης ὁ τοῦ Οἰδίποδος,
 οἱ γὰρ λόχοι ἐπτά. πελάζει αὐτοῖς Ἀμφιάρεως ἀθύμῳ
 εἶδει καὶ ξυνιέντι ἅ πείσονται, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
 λοχαγοὶ δεδίασι — ταῦτα καὶ τὰς χεῖρας ἐς τὸν 20
 οὐρανὸν αἵρουσι — Καπανεὺς δὲ τὰ τεῖχη βλέπει
 38 περιφρονῶν τὰς ἐπάλξεις ὡς κλίμακι ἀλωτάς. οὐ μὴν
 βάλλεται πῶ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων ὀκνοῦντές που οἱ
 Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης. ἡδὺ τὸ σόφισμα τοῦ ζωγρά-
 φου· περιβάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὥπλισμένους 25
 τοὺς μὲν ἀρτίους παρέχει ὄρῳ, τοὺς δὲ ἀσαφεῖς τὰ
 σκέλη, τοὺς δὲ ἡμίσεας καὶ στέρνα ἐνίων καὶ κεφα-
 λὰς μόνας καὶ κόρυθας μόνας, εἴτα αἰχμὰς. ἀναλο-
 γία ταῦτα, ὦ παῖ. δεῖ γὰρ κλέπτεσθαι τοὺς ὀφθαλ-

μούς τοῖς ἐπιτηδείοις κύκλοις συναπιόντας. οὐδὲ αἱ
 Θῆβαι ἀμάντευτοι, λόγιον γάρ τι ὁ Τειρεσίας λέγει
 τεῖνον ἐς Μενοικέα τὸν τοῦ Κρέοντος, ὡς ἀποθανών,
 ἔνθα ἡ χειὰ τοῦ δράκοντος, ἐλευθέρα ἡ πόλις ἐκ
 5 τούτου εἶη. ὁ δὲ ἀποθνήσκει λαθὼν τὸν πατέρα
 ἐλεεινὸς μὲν τῆς ἡλικίας, εὐδαίμων δὲ τοῦ θάρσους.
 ὄρα γὰρ τὰ τοῦ ζωγράφου· γράφει μειράκιον οὐ λευ-
 κόν, οὐδ' ἐκ τρυφῆς, ἀλλ' εὐψυχον καὶ παλαίστρας
 πνέον, οἷον τὸ τῶν μελιχρόων ἄνθος, οὓς ἐπαινεῖ
 10 ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, διαφράττει δὲ αὐτὸ στέροισι εὐ-
 αφέσι καὶ πλευραῖς καὶ γλουτῷ συμμέτρῳ καὶ μηρῷ.
 ἔρρωται καὶ ὤμων ἐπαγγελία καὶ οὐκ ἀτρέπτῳ τέ-
 νοντι, μετέχει δὲ καὶ κόμης, ὅσον μὴ κομᾶν. ἐφέ-
 στηκε δὲ τῇ χειρὶ τοῦ δράκοντος ἔλκον τὸ ξίφος ἐν-
 15 δεδυκὸς ἤδη τῇ πλευρᾷ, καὶ δεξώμεθα, ὦ παῖ, τὸ
 αἷμα κόλπον αὐτῷ ὑποσχόντες, ἐκχεῖται γάρ, καὶ ἡ
 ψυχὴ ἤδη ἅπεισι, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τετριγυίας
 αὐτῆς ἀκούσῃ. ἔρωτα γὰρ τῶν καλῶν σωμάτων καὶ 70
 αἱ ψυχὰς ἴσχουσιν, ὅθεν ἄκουσαι αὐτῶν ἀπαλλάτ-
 20 τονται. ὑπεξιόντος δὲ αὐτῷ τοῦ αἵματος ὀκλάζει καὶ
 ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῶ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι καὶ
 οἷον ὕπνον ἔλκοντι.

ΠΗΧΕΙΣ.

383

ε'. Περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι παιδία
 ξύμμετρα τῷ ὀνόματι, καὶ ὁ Νεῖλος αὐτοῖς ὑπερ-
 10 25 γάνυται τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι κηρύττουσιν αὐτόν, ὅσος
 Αἴγυπτιοις προεχύθη. προσάγεται οὖν καὶ οἷον ἔρ-
 χεται αὐτῷ ἐκ τοῦ ὕδατος βρέφη ἀπαλὰ καὶ μειδι-
 ῶντα, μετέχειν δὲ οἶμαί τι αὐτὰ καὶ τοῦ λάλου, καὶ
 οἱ μὲν τοῖς ὤμοις αὐτοῦ ἐφιζάνουσιν, οἱ δὲ τῶν

πλοκάμων ἐκκρέμονται, οἱ δὲ τῇ ἀγκάλῃ ἐγκαθεύ-
δουσιν, οἱ δὲ κωμάξουσιν ἐπὶ τοῦ στέρνου. ὁ δὲ
ἀναδίδωσιν αὐτοῖς ἄνθη τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κόλπου,
τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγκάλης, ὥς στεφάνους τε ἀπ' αὐτῶν
διαπλέκοιεν καὶ καθεύδοιεν ἐπὶ τῶν ἀνθέων ἱεροὶ 5
καὶ εὐώδεις, καὶ ἐπαναβαίνουνσιν ἄλλο ἄλλῳ τὰ παι-
δία σείστροις ἅμα, ταυτὶ γὰρ ἑναυλα ἐκείνῳ τῷ
ὔδατι. κροκόδειλοι μὲν οὖν καὶ οἱ ποτάμιοι τῶν
ἵππων, οὓς τῷ Νεῖλῳ τινὲς προσγράφουσιν, ἀπό-
κεινται νῦν ἐν βαθείᾳ τῇ δίνῃ, μὴ δέος τοῖς παιδίοις 10
ἐμπέσοι, γεωργίας δὲ καὶ ναυτιλίας σύμβολα δηλοῖ
τὸν Νεῖλον ἐκ τοιοῦδε, ὦ παῖ, λόγου· ὁ Νεῖλος
Αἴγυπτον πλώτην ἐργασάμενος εὐκάρπῳ τῇ γῇ
χρηῖσθαι δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθεῖς, ἐν Αἰ-
θιοπία δέ, ὅθεν ἄρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέ- 15
στηκεν, ὅφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. γέ-
γραπται δὲ οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα
ἐπέχει ταῖς πηγαῖς, οἶον, ὦ Πόσειδον, προσενεύων.
ὁ ἐς τοῦτον ὁ ποταμὸς βλέπει καὶ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ
πολλὰ εἶναι.

20

ΕΡΩΤΕΣ.

ς'. Μῆλα ἔρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν, εἰ δὲ πλῆθος
αὐτῶν, μὴ θανμάσης, νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὔτοι
γίννονται, τὸ θνητὸν ἅπαν διακυβερωῶντες, πολλοὶ
διὰ πολλά, ὧν ἔρωσιν ἄνθρωποι, τὸν δὲ οὐράνιον
φασιν ἐν τῷ οὐρανῷ πράττειν τὰ θεῖα. μῶν ἐπὶ 25
σθου τι τῆς ἀνὰ τὸν κῆπον εὐωδίας ἢ βραδύνει σοι
τοῦτο; ἀλλὰ προθύμως ἄκουε, προσβαλεῖ γὰρ σε
μετὰ τοῦ λόγου καὶ τὰ μῆλα. ὄρχοι μὲν οὔτοι φυτῶν
ὄρθοι πορεύονται, τοῦ μέσου δὲ αὐτῶν ἐλευθερία

11

βαδίζειν. πόα δὲ ἀπαλὴ κατέχει τοὺς δρόμους οἷα
 καὶ κατακλιθέντι στρωμνὴ εἶναι. ἀπ' ἄκρων δὲ τῶν
 ὄξων μῆλα χρυσᾶ καὶ πυρσὰ καὶ ἡλιώδη προσάγονται
 τὸν ἐσμὸν ὅλον τῶν ἐρώτων γεωργεῖν αὐτά. φαρ-
 5 τραι μὲν οὖν αὐταὶ χρυσόπαστοι καὶ χρυσαῖ καὶ τὰ
 ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα καὶ
 κοῦφοι διαπέτονται περιαρτήσαντες αὐτὰ ταῖς μη-
 λέαις, αἱ δὲ ἐφεστρίδες αἱ ποικίλαι κεῖνται μὲν ἐν
 τῇ πόα, μυρία δὲ αὐτῶν τὰ ἄνθη, οὐδὲ ἐστεφάνων-
 10 ται τὰς κεφαλὰς ὥς ἀποχρώσης αὐτοῖς τῆς κόμης.
 πτερὰ δὲ κυάνεα καὶ φοινικᾶ καὶ χρυσᾶ ἐνίοις μονου-
 οὐ καὶ αὐτὸν πλήττει τὸν ἄερα ξὺν ἁρμονίᾳ μου-
 σικῇ. φεῦ τῶν ταλάρων, ἐς οὓς ἀποτίθενται τὰ μῆλα,
 ὥς πολλὴ μὲν περὶ αὐτοὺς ἡ σαρδῶ, πολλὴ δὲ ἡ
 384 15 σμάραγδος, ἀληθινὴ δὲ ἡ μάργηλις, ἡ συνθήκη δὲ
 αὐτῶν Ἡφαίστου νοεῖσθω. οὐδὲ κλιμάκων δέονται
 πρὸς τὰ δένδρα παρ' αὐτοῦ, ὑψοῦ γὰρ καὶ ἐς αὐτὰ
 πέτονται τὰ μῆλα. καὶ ἵνα μὴ τοὺς χορεύοντας λέ-
 γωμεν ἢ τοὺς διαθέοντας ἢ τοὺς καθεύδοντας ἢ ὥς
 20 γάνυνται τῶν μῆλων ἐμφαρόντες, ἴδωμεν, ὅ τι ποτὲ
 νοοῦσιν οὗτοι. οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν ἐρώτων ἰδοὺ
 τέτταρες ὑπεξελθόντες τῶν ἄλλων δύο μὲν αὐτῶν
 ἀντιπέμπουσι μῆλον ἀλλήλοις, ἡ δὲ ἑτέρα δυὰς ὁ
 μὲν τοξεύει τὸν ἕτερον, ὁ δὲ ἀντιτοξεύει καὶ οὐδὲ
 25 ἀπειλὴ τοῖς προσώποις ἐπεστίν, ἀλλὰ καὶ στέρνα
 παρέχουσιν ἀλλήλοις, ἵν' ἐκεῖ που τὰ βέλη πελάσῃ.
 καλὸν τὸ αἶνιγμα· σκόπει γὰρ, εἴ τι ξυνήμι τοῦ
 ζωγράφου· φιλία ταῦτα, ὦ παῖ, καὶ ἀλλήλων ἱμερος,
 οἱ μὲν γὰρ διὰ τοῦ μῆλου παίζοντες πόθου ἄρχον-
 12 30 ται, ὅθεν ὁ μὲν ἀφίησι φιλήσας τὸ μῆλον, ὁ δὲ
 ὑπτίαις αὐτὸ ὑποδέχεται ταῖς χερσὶ δῆλον ὥς ἀντι-
 φιλήσων, εἰ λάβοι, καὶ ἀντιπέμψων αὐτό, τὸ δὲ τῶν

τοξοτῶν ζευγος ἐμπεδοῦσιν ἔρωτα ἤδη φθάνοντα,
καὶ φημὶ τοὺς μὲν παίζειν ἐπὶ τῷ ἄρξασθαι τοῦ ἔρᾶν,
τοὺς δὲ τοξεύειν ἐπὶ τῷ μὴ λῆξαι τοῦ πόθου. ἐκεῖνοι
μὲν οὖν, περὶ οὓς οἱ πολλοὶ θεαταί, θυμῷ συμπεπ-
τώκασι καὶ ἔχει τις αὐτοὺς πάλη. λέξω καὶ τὴν πάλ- 5
λην, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκλιπαρεῖς· ὁ μὲν ἤρηκε τὸν
ἀντίπαλον περιπτὰς αὐτῷ κατὰ τῶν νώτων καὶ ἐς
πυῖγμα ἀπολαμβάνει καὶ καταδεῖ τοῖς σκέλεσιν, ὁ δὲ
οὔτε ἀπαγορεύει καὶ ὀρθὸς ὑπανίσταται καὶ διαλύει
τὴν χεῖρα, ὅφ' ἧς ἄγχεται, στρεβλώσας ἓνα τῶν 10
δακτύλων, μεθ' ὃν οὐκέτι οἱ λοιποὶ ἔχουσιν, οὐδέ
12 εἰσιν ἐν τῷ ἀπρίξ, ἀλγεῖ δὲ ὁ στρεβλούμενος καὶ
κατεσθίει τοῦ παλαιστοῦ τὸ οὔς. ὅθεν δυσχεραίνου-
σιν οἱ θεώμενοι τῶν ἐρώτων ὥς ἀδικοῦντι καὶ ἐκπα-
λαίουντι, καὶ μήλοισ αὐτὸν καταλιθοῦσι. μηδὲ ὁ λαγῶς 15
ἡμᾶς ἐκεινοσὶ διαφευγέτω, συνθηράσωμεν δὲ αὐτὸν
τοῖς ἔρωσι. τοῦτο τὸ θηρίον ὑποκαθήμενον ταῖς μη-
λέαις καὶ σιτούμενον τὰ πίπτοντα ἐς γῆν μῆλα,
πολλὰ δὲ καὶ ἡμίβρωτα καταλεῖπον διαθηρῶσιν
οὔτοι καὶ ταράττουσιν ὁ μὲν κρότῳ χειρῶν, ὁ δὲ 20
κεκραγῶς, ὁ δὲ ἀνασειῶν τὴν χλαμύδα, καὶ οἱ μὲν
ὑπερπέτονται τοῦ θηρίου καταβοῶντες, οἱ δὲ μεθέ-
πουσιν αὐτὸ πεξοὶ κατὰ ἔχνος, ὁ δ' ὥς ἐπιρρίψων
ἑαυτὸν ὥρμησε καὶ τὸ θηρίον ἄλλην ἐτράπετο, ὁ δὲ
ἐπιβουλεύει τῷ σκέλει τοῦ λαγῶ, τὸν δὲ καὶ διώλι- 25
σθεν ἤρηκότα· γελῶσιν οὖν καὶ καταπεπτώκασιν ὁ
μὲν ἐς πλευράν, ὁ δὲ πρηγῆς, οἱ δὲ ὕπτιοι, πάντες
δὲ ἐν τοῖς τῆς διαμαρτίας σχήμασι. τοξεύει δὲ οὐδεὶς,
ἀλλὰ πειρῶνται αὐτὸν ἐλεῖν ζῶντα ἱερεῖον τῇ Ἀφρο-
δίτῃ ἡδιστον. οἷσθα γάρ που τὸ περὶ τοῦ λαγῶ λε- 30 13
γόμενον, ὥς πολὺ τῆς Ἀφροδίτης μέτεστιν αὐτῷ·
λέγεται γοῦν περὶ μὲν τοῦ θήλεος θηλάζειν τε αὐτό,

ἃ ἔτεκε, καὶ ἀποτίκτειν πάλιν ἐπὶ ταύτῳ γάλακτι
 καὶ ἐπικυίσκειν δὲ καὶ οὐδὲ εἰς χρόνος αὐτῷ τοῦ
 τοκετοῦ κενός, τὸ δὲ ἄρρεν σπείρει τε, ὡς φύσις
 ἀρρένων, καὶ ἐπικυίσκει παρ' ὃ πέφυκεν. οἱ δὲ ἄτο-
 5 ποι τῶν ἐραστῶν καὶ πειθῶ τινα ἐρωτικὴν ἐν αὐτῷ
 κατέγνωσαν βιαίῳ τέχνῃ τὰ παιδικὰ θηρώμενοι.
 ταῦτα μὲν οὖν καταλείπωμεν ἀνθρώποις ἀδίκους καὶ
 ἀναξίοις τοῦ ἀντερᾶσθαι, σὺ δέ μοι τὴν Ἀφροδίτην
 βλέπε· ποῦ δὴ καὶ κατὰ τί τῶν μηλεῶν ἐκείνη; ὁρᾷς
 385 10 τὴν ὑπαντρον πέτραν, ἥς νᾶμα κυανώτατον ὑπεκ-
 τρέχει χλωρόν τε καὶ πότιμον, ὃ δὴ καὶ διοχετεύεται
 ποτὸν εἶναι ταῖς μηλέαις; ἐνταῦθά μοι τὴν Ἀφρο- 778
 δίτην νόει, νυμφῶν, οἶμαι, αὐτὴν ἰδρυμένων, ὅτι
 αὐτὰς ἐποίησεν ἐρώτων μητέρας καὶ διὰ τοῦτο εὐπαι-
 15 δας. καὶ κάτοπτρον δὲ τὸ ἀργυροῦν καὶ τὸ ὑπόχρυ-
 σον ἐκεῖνο σανδάλιον καὶ αἱ περόναι αἱ χρυσαῖ,
 ταῦτα πάντα οὐκ ἀργῶς ἀνῆπται· λέγει δὲ Ἀφρο-
 δίτης εἶναι, καὶ γέγραπται τοῦτο, καὶ νυμφῶν δῶρα
 εἶναι λέγεται, καὶ οἱ ἐρωτες δὲ ἀπάρχονται τῶν μή-
 20 λων καὶ περιεστῶτες εὗχονται καλὸν αὐτοῖς εἶναι
 τὸν κῆπον.

MEMNΩΝ.

ζ'. Ἡ μὲν στρατιὰ Μέμνωνος, τὰ ὄπλα δὲ αὐ-
 τοῖς ἀπόκειται καὶ προτίθενται τὸν μέγιστον αὐτῶν
 ἐπὶ Θρήνῳ, βέβληται δὲ κατὰ τὸ στέρον, ἐμοὶ δο-
 25 κεῖν, ὑπὸ τῆς μελίας. εὗρων γὰρ πεδῖον εὐρὺ καὶ
 σκηνὰς καὶ τεῖχος ἐν στρατοπέδῳ καὶ πόλιν συμπε-
 φραγμένην τείχεσιν οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ Αἰθίοπες
 14 οὔτοι καὶ Τροία ταῦτα, θρηνεῖται δὲ Μέμνων ὁ τῆς
 'Ηοῦς. τοῦτον ἀφικόμενον ἀμῦναι τῇ Τροίᾳ κτείνει,

φασίν, ὁ τοῦ Πηλέως, μέγαν ἤκοντα καὶ οὐδὲν αὐ-
 τοῦ μείω. σκόπει γάρ, ὅσος μὲν κεῖται κατὰ τῆς γῆς,
 ὅσος δὲ ὁ τῶν βοστρύχων ἄσταχυς, οὓς, οἶμαι, Νεῖλω
 ἔτρεφε. Νείλου γὰρ Αἰγύπτιοι μὲν ἔχουσι τὰς ἐκ-
 βολάς, Αἰθίοπες δὲ τὰς πηγάς. ὅρα τὸ εἶδος, ὥς
 ἔρρωται καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολωλότων, ὅρα τὸν
 ἰουλον, ὥς καθ' ἡλικίαν τῷ κτείναντι. οὐδ' ἂν μέ-
 λανα φαίης τὸν Μένονα, τὸ γὰρ ἀκράτως ἐν αὐτῷ
 μέλαν ὑποφαίνει τι ἄνθους. αἱ δὲ μετέωροι δαίμονες
 Ἡὼς ἐπὶ τῷ παιδὶ πενθοῦσα κατηφῇ ποιεῖ τὸν Ἥλιον
 καὶ δεῖται τῆς Νυκτὸς ἀφικέσθαι πρὸ καιροῦ καὶ τὸ
 στρατόπεδον ἐπισχεῖν, ἵνα ἐγγένηταί οἱ κλέψαι τὸν
 υἱόν, Λιὸς που ταῦτα νεύσαντος. καὶ ἰδού, ἐκκέκλε-
 πται καὶ ἔστιν ἐπὶ τέρμασι τῆς γραφῆς. [σπουδῇ καὶ
 κατὰ τί τῆς γῆς] τάφος οὐδαμοῦ Μένονος, ὁ δὲ
 74 Μένων ἐν Αἰθιοπία, μεταβεβληκὼς ἐς λίθον μέλανα,
 καὶ τὸ σχῆμα μὲν καθημένον, τὸ δὲ εἶδος ἐκείνο,
 οἶμαι, καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἢ ἀκτὶς τοῦ
 Ἥλιου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἶονεὶ πληκτρον κατὰ
 στόμα ἐμπίπτων τῷ Μένονι ἐκκαλεῖσθαι φωνήν
 ἐκεῖθεν καὶ λαλοῦντι σοφίσματι παραμυθεῖσθαι τὴν
 Ἥμεραν.

ΑΜΤΜΩΝΗ.

ἦ. Πεξεύοντι τὴν θάλατταν τῷ Ποσειδῶνι ἐντε-
 τύχηκας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ, ὅτε κατὰ τοὺς Ἀχαι-
 οὺς ἀπὸ Αἰγῶν στέλλεται, καὶ ἡ θάλαττα γαλήνην
 ἄγει παραπέμπουσα αὐτὸν αὐτοῖς ἵπποις καὶ αὐτοῖς
 κήτεσι, καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔπεται καὶ σαίνει τὸν Ποσει-
 δῶνα ὥς ἐνταῦθα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἡπειρωτῶν οἶμαι
 τῶν ἵππων αἰσθάνη, χαλκόποδάς τε γὰρ αὐτοὺς
 ἀξιοῦ εἶναι καὶ ὠκυπέτας καὶ μάστιγι πλήττεσθαι, 30 386

ἔνταῦθα δὲ ἱππόκαμποι τὸ ἄρμα καὶ ἔφυδροι τὰς
 ὀπλὰς καὶ νευστικοὶ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόγλαυ-
 κοι καί, νῆ Δία, ὅσα δελφῖνες, καὶ κεῖ μὲν δυσχε- 775
 ραίνειν ὁ Ποσειδῶν ἔοικε καὶ νεμεσᾶν τῷ Διὶ κλί-
 5 νοντι τὸ Ἑλληνικὸν καὶ βραβεύοντι αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
 χείρονος, ἔνταῦθα δὲ φαιδρὸς γέγραπται καὶ ἱλαρὸν
 βλέπει καὶ σεσόβηται μάλα ἐρωτικῶς· Ἀμυμώνη γὰρ
 ἡ Δαναοῦ θαμίζουσα ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰνάχου ὕδωρ κε-
 κράτηκε τοῦ θεοῦ καὶ στέλλεται θηρεύσων αὐτὴν
 10 οὐπω ξυνιῖσαν, ὅτι ἐράται. τὸ γοῦν περίφοβον τῆς
 κόρης καὶ τὸ πάλλεσθαι καὶ ἡ κάλπις ἡ χρυσῇ δια-
 φεύγουσα τὰς χεῖρας δηλοῖ τὴν Ἀμυμώνην ἐκπε-
 πλῆχθαι καὶ ἀπορεῖν, τί βουλόμενος ὁ Ποσειδῶν
 ἐκλείπει πανσυδὶ τὴν θάλατταν, λευκὴν τε ὑπὸ
 15 φύσεως οὕσαν ὁ χρυσὸς περιστίλβει κεράσας τὴν
 αὐγὴν τῷ ὕδατι. ὑπεκστῶμεν, ᾧ παῖ, τῇ νύμφῃ,
 καὶ γὰρ κῦμα ἤδη κυρτοῦται ἐς τὸν γάμον, τὸ δὲ
 κῦμα γλαυκὸν ἔτι καὶ τοῦ χαροποῦ τρόπου, πορφυ-
 ροῦν δὲ αὐτὸ ὁ Ποσειδῶν γράψει.

ΕΛΟΣ.

20 θ'. Ὑπομβρος μὲν ἡ γῆ, φέρει δὲ κάλαμον καὶ
 φλοιόν, ἃ δὴ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα δίδωσιν ἢ τῶν
 ἐλῶν εὐφύια, καὶ μυρική γέγραπται καὶ κύπειρον,
 καὶ γὰρ ταῦτά ἐστι τῶν ἐλῶν. ὄρη δὲ οὐρανομήκη
 περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς, τὰ μὲν γὰρ τὴν πίτυν
 25 παρεχόμενα λεπτόγεων τιθεῖ, τὰ δὲ κυπαρίττω κο-
 μῶντα τῆς ἀργιλώδους λέγει, ἐλάται δὲ ἐκεῖναι τί
 16 ἄλλο γε ἢ δυσχεῖμερον καὶ τραχὺ τὸ ὄρος; οὐ γὰρ
 ἀσπάζονται βῶλον, οὐδὲ ἀγαπῶσι θάλπεσθαι· ταῦτά
 τοι καὶ ἀποικοῦσι τῶν πεδίων, ὥς ἐν τοῖς ὄρεσι
 30 ῥᾶον ἀνξόμεναι [τοῦ ἄνω]. πηγὰι δὲ ἀποβλύζουσι

τῶν ὁρῶν, αἱ δὲ ῥέουσai κάτω καὶ κοινοῦμεναι τὸ
 ὕδωρ ἕλος ὑπ' αὐτῶν τὸ πεδίον, οὐ μὲν ἄτακτόν
 γε, οὐδὲ οἶον πεφυῖσθαι, διῆκται δὲ αὐτοῦ τὸ νᾶμα
 776 ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς ἂν καὶ ἡ φύσις αὐτὸ διήγαγεν
 ἡ σοφὴ πάντων, Μαιάνδρους δὲ πολλοὺς ἐλίττει
 5 σελίνου βρούοντας ἀγαθοὺς ναυτίλλεσθαι τοῖς ὄρνεσι
 τοῖς ὑγροῖς. ὁρᾷς γάρ που τὰς νήπτας, ὡς ἔφυθοι
 διολισθάνουσιν ἀναφυσῶσαι τινὰς οἶον αὐλοὺς τοῦ
 ὕδατος. τί δὲ τὸ τῶν χηνῶν ἔθνος; καὶ γὰρ δὴ
 κἀκεῖνοι γεγράφεται κατὰ τὴν ἐαυτῶν φύσιν ἐπιπό- 10
 λαιοί τε καὶ πλωτῆρες. τοὺς δὲ ἐπὶ μακροῖν τοῖν
 σκελοῖν, τοὺς περιπτοὺς τὸ ῥάμφορ ξένους οἶμαι
 αἰσθάνη καὶ ἀβροὺς ἄλλον ἄλλου πετροῦ, καὶ τὰ
 σχήματα δὲ αὐτῶν ποικίλα. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ πέτρας
 ἀναπαύει τὰ πόδε κατὰ ἓνα, ὁ δὲ ψύχει τὸ πτερόν, 15
 ὁ δὲ ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ἥρηκέ τι ἐκ τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ
 ἐς τὴν γῆν ἀπονένευκεν ἐπισιτίσασθαι τι ἐκεῖθεν.
 ἡνιοχεῖσθαι δὲ τοὺς κύκνους ὑπὸ τῶν ἐρώτων θαῦμα
 οὐδέν, ἀγέρωχοι γὰρ οἱ θεοὶ καὶ δεινοὶ παίζειν ἐς
 τοὺς ὄρνιθας, ὅθεν μὴδὲ τὴν ἡνιόχησιν ἀργῶς παρῆλ- 20
 θωμεν, μὴδὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ
 δὴ ὕδωρ τοῦτο κάλλιστον τοῦ ἔλους, τῆς γῆς αὐτὸ
 διδούσης αὐτόθεν, συνίσταται δὲ ἐς κολυμβήθραν
 παγκάλην. διὰ μέσου γὰρ τοῦ ὕδατος ἀμάραντα νεύει
 τὰ μὲν ἔνθεν, τὰ δὲ ἐκεῖθεν, ἡδεῖς ἀστάχυες καὶ 25
 βάλλοντες ἄνθει τὸ ὕδωρ. περὶ τούτους ἡνιοχοῦσιν
 ἐρωτες ἱεροὺς καὶ χρυσοχαλίνους ὄρνις ὁ μὲν πᾶσαν
 ἡνίαν ἐνδιδούς, ὁ δὲ ἀνακόπτων, ὁ δὲ ἐπιστρέφων,
 ὁ δὲ περὶ τὴν νύσσαν ἐλαύνων — καὶ παρακελενομέ-
 νων τοῖς κύκνοις ἀκούειν δόκει καὶ ἀπειλούντων 30
 ἀλλήλοις καὶ τωθαζόντων, ταῦτα γὰρ τοῖς προσώποις
 ἔπεστιν — ὁ δὲ καταβάλλει τὸν πέλας, ὁ δὲ καταβέ-

βληκεν, ὁ δὲ ἡγάπησεν ἐκπεσεῖν τοῦ ὄρνιθος, ὥς
 λούσαιτο ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ. κύκλῳ δὲ ταῖς ὄχθαις
 ἐφεστᾶσιν οἱ μουσικώτεροι τῶν κύκνων, ἐπάδοντες,
 οἶμαι, τὸν ὄρθιον, ὥς πρὸς τρόπον τοῖς ἀμιλλωμέ-
 5 νοις. [σημεῖον τῆς ὁδῆς] ὁράς τὸ πτηνὸν μειράκιον;
 ἄνεμος τοῦτο Ζέφυρος, τὴν ὁδὴν τοῖς κύκνοις ἐν- 777
 διδούς. γέγραπται δὲ ἀπαλὸν καὶ χαρίεν ἐς αἰνιγμα
 τοῦ πνεύματος, καὶ αἱ πτέρυγες ἥπλωνται τοῖς κύκ-
 νοις πρὸς τὸ πλήττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. ἰδοὺ καὶ
 10 ποταμὸς ὑπεξέρχεται τοῦ ἔλους εὐρὺς καὶ ὑποκυ-
 μαίνων, διαβαίνουσι δ' αὐτὸν αἰπόλοι καὶ νομεῖς
 ἐπὶ ζεύγματος. εἰ δὲ τῶν αἰγῶν ἐπαινοίης τὸν ζω-
 γράφον, ὅτι αὐτὰς ὑποσκιρτώσας καὶ ἀγερώχους
 γέγραφεν, ἢ τῶν προβάτων, ὅτι σχολαῖον αὐτοῖς τὸ
 15 βάδισμα καὶ οἶον ἄχθος οἱ μᾶλλοι, τὰς τε σύριγγας
 εἰ διεξίοιμεν ἢ τοὺς χρωμένους αὐταῖς, ὥς ὑπεσταλ-
 μένῳ τῷ στόματι αὐλοῦσι, σμικρὸν ἐπαινεσόμεθα
 τῆς γραφῆς καὶ ὅσον ἐς μίμησιν ἤκει, σοφίαν δὲ
 οὐκ ἐπαινεσόμεθα, οὐδὲ καιρὸν, ἃ δὴ κράτιστα δοκεῖ
 20 τῆς τέχνης. τίς οὖν ἡ σοφία; ζευγμα φοινίκων ἐπι-
 βέβληκε τῷ ποταμῷ καὶ μάλα ἡδὺν ἐπ' αὐτῷ λόγον·
 εἰδὼς γὰρ τὸ περὶ τῶν φοινίκων λεγόμενον καὶ ὅτι
 αὐτῶν ὁ μὲν ἄρσην τις, ἡ δὲ θήλεια, καὶ περὶ τοῦ
 γάμου σφῶν διακηκοῶς καὶ ὅτι ἄγονται τὰς θηλείας
 25 περιβάλλοντες αὐτὰς τοῖς κλάδοις καὶ ἐπιτείνοντες
 αὐτοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀφ' ἑκατέρου τοῦ γένους [δύο
 φοίνικας,] ἓνα κατὰ μίαν ὄχθην, γέγραφεν· εἶτα ὁ
 18 μὲν ἐρᾷ καὶ ἐπικλίνεται καὶ ὑπεράλλεται τοῦ ποτα-
 μοῦ, τῆς δὲ θηλείας ἔτι ἀφεστῶσης οὐκ ἔχων ἐπι-
 30 λαβέσθαι κεῖται καὶ δουλεύει ζεύξας τὸ ὕδωρ, καὶ
 ἔστι τοῖς διαβαίνουσιν ἀσφαλὴς ὑπὸ τῆς τοῦ φλοιοῦ
 τραχύτητος.

ΑΜΦΙΩΝ.

ἰ. Τῆς λύρας τὸ σόφισμα πρῶτος Ἑρμῆς πῆ-
 ξασθαι λέγεται κεράτοιον δυοῖν καὶ ζυγοῦ καὶ χέλους,
 καὶ δοῦναι μετὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὰς Μούσας Ἀμ-
 778 φίονι τῷ Θηβαίῳ τὸ δῶρον, ὃ δὲ οἰκῶν τὰς Θήβας
 οὐπω τετειχισμένος ἀφῆκε κατὰ τῶν λίθων μέλη καὶ 5
 ἀκούοντες οἱ λίθοι συνθέουσι. ταῦτα γὰρ τὰ ἐν τῇ
 γραφῇ. πρώτην οὖν διαθεῶ τὴν λύραν, εἰ καθ'
 αὐτὴν γέγραπται. τὸ μὲν γὰρ κέρας αἰγὸς ἰξάλου
 ποιηταί φασι, χρῆται δὲ αὐτῷ ὁ μὲν μουσικὸς ἐς τὴν
 λύραν, ὃ δὲ τοξότης ἐς τὰ οἰκεία. μέλανα καὶ προ- 10
 νωτὰ ὄρεας τὰ κέρατα καὶ δεινὰ ἐναράξαι, ξύλα δέ,
 ὅσων δεῖ τῇ λύρα, πύξου πάντα στρουφνοῦ καὶ λείου
 τὸν ὄξον. ἐλέφας οὐδαμοῦ τῆς λύρας οὐπω οἱ ἄνθρω-
 ποι εἰδότες οὔτε αὐτὸ τὸ θηρίον, οὔτε ὅ τι τοῖς 38
 κέρασιν αὐτοῦ χρήσονται, καὶ ἡ χέλυς μέλαινα μὲν, 15
 διηκριβώται δὲ κατὰ τὴν φύσιν καὶ λαγαροὺς περι-
 βέβληται κύκλους ἄλλον ξυνάπτοντας ἄλλω ξανθοῖς
 τοῖς ὀμφαλοῖς, νευραὶ δὲ τὰ μὲν ἐπὶ τῇ μαγάδι πρό-
 κεινται καὶ τοῖς ὀμφαλοῖς ἀπαντῶσι, τὰ δὲ ὑπὸ τῷ
 ζυγῷ κοῖλα δοκοῦσι. σχῆμά που τοῦτο αὐτῶν ἀνα- 20
 λογώτατον ἀνακεκλίσθαι σφᾶς ὀρθὰς ἐν τῇ λύρα.
 ὃ δὲ Ἀμφίων τί φησι; τί ἄλλο γε ἢ ψάλλει καὶ [ἢ
 ἑτέρα χεὶρ] τείνει τὸν νοῦν ἐς τὴν πηκτίδα καὶ παρὰ-
 779 φαίνει τῶν ὀδόντων, ὅσον ἀπόχρη τῷ ἄδοντι; ἄδει
 δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάντων γενέτειρα καὶ μήτηρ 25 19
 οὔσα καὶ αὐτόματα ἤδη τείχη δίδωσιν. ἡ κόμη δὲ
 ἠδεῖα μὲν καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐναλύνουσα μὲν τῷ με-
 τῶπα, συγκατιοῦσα δὲ τῷ λούλῳ παρὰ τὸ οὔς καὶ
 χρυσοῦ τι ἐπιφαίνουσα, ἠδίων δὲ μετὰ τῆς μίτρας.
 ἦν φασιν οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ Χάριτας καμεῖν, 30

ἄγαλμα ἥδιστον καὶ προσεχέστατον τῇ λύρᾳ. δοκῶ
 μοι τὸν Ἑρμῆν ἔρωτι κατειλημμένον δοῦναι Ἀμφίονι
 ἄμφω τὰ δῶρα. καὶ ἡ χλαμύς, ἣν φορεῖ, κακείνη
 παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τάχα· οὐ γὰρ ἐφ' ἐνὸς μένει χρώ-
 5 ματος, ἀλλὰ τρέπεται καὶ κατὰ τὴν ἱσὶν μετανθεῖ.
 κάθεται δὲ ἐπὶ κολωνοῦ τῷ μὲν ποδὶ κρούων ξυμ-
 μελές, τῇ δεξιᾷ δὲ παραπλήττων τὰς νευρὰς ψάλλει,
 καὶ ἡ ἑτέρα χεὶρ ἐν ὀρθαῖς ταῖς τῶν δακτύλων προ-
 βολαῖς, ὅπερ ὥμην πλαστικὴν ἀπανθαδιεῖσθαι μόνην.
 10 εἶεν. τὰ δὲ τῶν λίθων πῶς ἔχει; πάντες ἐπὶ τὴν
 ὁδὸν συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τεῖχος,
 καὶ τὸ μὲν ἐξωκοδόμηται, τὸ δὲ ἀναβαίνει, τὸ δὲ
 ἄρτι κατέλαβον. φιλότιμοι καὶ ἠδεῖς οἱ λίθοι καὶ θη-
 τεύοντες μουσικῇ, τὸ δὲ τεῖχος ἐπτάπυλον, ὅσοι τῆς
 15 λύρας οἱ τόνοι.

ΦΑΕΘΩΝ.

ια'. Χρυσᾷ τῶν Ἡλιάδων τὰ δάκρυα· Φαέθοντι 780
 λόγος αὐτὰ ῥεῖν, τοῦτον γὰρ παῖδα Ἡλίου γενό-
 μενον ἐπιτολμῆσαι τῷ πατρὶ ὀπίσσω διφρῶ κατὰ ἔρωτα
 ἡνιοχέσεως καὶ μὴ κατασχόντα τὴν ἡνίαν σφαλῆναι
 20 καὶ ἐν τῷ Ἡριδανῷ πεσεῖν. ταῦτα τοῖς μὲν σοφοῖς
 πλεονεξία τις εἶναι δοκεῖ τοῦ πυρώδους, ποιηταῖς
 δὲ καὶ ζωγράφοις ἵπποι καὶ ἄρμα, καὶ συγγεῖται τὰ
 οὐράνια. σκοπεῖ γάρ· νύξ μὲν ἐκ μεσημβρίας ἐλαύ-
 νει τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ ἡλίου κύκλος ἐς γῆν ῥέων ἔλκει
 25 τοὺς ἀστέρας. αἱ δὲ Ὠραι τὰς πύλας ἐκλιποῦσαι φεύ-
 γουσιν ἐς τὴν ἀπαντῶσαν αὐταῖς ἀχλὺν καὶ οἱ
 ἵπποι τῆς ζεύγλης ἐκπεσόντες οἷστρῳ φέρονται,
 ἀπαγορεύει δὲ ἡ Γῆ καὶ τὰς χεῖρας αἶρει ἄνω,
 ῥαγδαίου τοῦ πυρὸς ἐς αὐτὴν ἰόντος. ἐκπίπτει δὲ
 30 τὸ μαιράκιον καὶ καταφέρεται, τὴν τε γὰρ κόμην

ἐμπέπηρησται καὶ τὰ στέρνα ὑποτύφεται ποταμῷ τε
 Ἡριδανῷ ἐμπεσεῖται καὶ παρῆξει μῦθόν τινα τῷ
 ὕδατι· κύκνοι γὰρ δὴ ἀναφυσῶντες ἡδὺ τὸ ἐντεῦθεν
 καὶ ποιήσονται ὥδην τὸ μειράκιον, ἀγέλαι τε αὐτῶν
 ἀρθεῖσαι Κανύστρῳ ταῦτα καὶ Ἰστρῳ ἄσονται καὶ 5
 οὐδὲν ἀνήκοον ἔσται τοῦ τοιούτου λόγου, Ζεφύρῳ
 τε χρήσονται πρὸς τὴν ὥδην ἐλαφρῷ καὶ ἐνοδίῳ,
 781 λέγεται γὰρ ξυναυλίαν τοῦ θρήνου τοῖς κύκνοις
 ὁμολογῆσαι. ταῦτά τοι καὶ πάρεστι τοῖς ὄρνιθιν, ὥστε
 ὦρα καὶ ψάλλειν αὐτοὺς οἶον ὄργανα. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ 10
 ὄχθῃ γύναια, αἱ οὐπω δένδρα, φασὶ τὰς Ἡλιάδας
 ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ μεταφῦναι καὶ ἐς δένδρα λῆξαι δά-
 κρυά τε ἀφιέναι. καὶ ἡ γραφὴ ταῦτα οἶδε· ῥίξας γὰρ
 βαλλομένη τοῖς σφυροῖς τὰ μὲν ἐς ὀμφαλὸν δένδρα
 αὐταί, τὰς δὲ χεῖρας ὅσοι φθάνουσι· φεῦ τῆς κόμης, 15
 ὥς αἰγείρου πάντα. φεῦ τῶν δακρύων, ὥς χροσᾶ,
 καὶ τὸ μὲν πλημμῦρον ἐν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν ἔδρῳ
 χαροπαῖς ἐπανγάζει ταῖς κόραις καὶ οἶον ἀκτῖνα
 ἔλκει, τὸ δὲ ταῖς παρειαῖς ἐντυγχάνον μαρμαίρει
 περὶ τὸ ἐκείνη ἐρευθος, τὰ δὲ σιάζοντα κατὰ τοῦ 20
 στέρνου χροσὸς ἡδῇ. θρηνεῖ καὶ ὁ ποταμὸς ἀνέχων
 τῆς δίνης καὶ τῷ μὲν Φαέθοντι κόλπον ὑπέχει, τὸ
 γὰρ χρῶμα δεξαμένου, τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσει
 αὐτίκα, αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οὓς ἀναδίδωσι,
 λιθουργήσει καὶ πεσόντα ὑποδέξεται καὶ διὰ παιδρῶ 25 21
 τοῦ ὕδατος ἀπάξει τοῖς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάροις τὰ τῶν
 αἰγείρων ψήγματα.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

ιβ'. — [τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια] παραβοῶσι,
 παρακαλεῖν δὲ καὶ τοὺς ἵππους εἰκόνασι μὴ ῥῖψαι τὰ
 παιδία, μηδὲ ἀποπτύσαι τὸν χαλινόν, ἔλαιν δὲ καὶ 30

συμπατῆσαι τὰ θηρία, οἱ δὲ ἀκούουσιν, οἶμαι, καὶ
 ποιῶσι ταῦτα. θηράσαντας δὲ αὐτοὺς καὶ δαίτα
 ἡρηκότας διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς
 τὴν Ἀσίαν σταδίους μάλιστα πού τέτταρας, τουτὶ
 5 γὰρ τὸ ἐν μέσῳ τοῖν ἔθνοιν, καὶ αὐτερέται πλέου-
 σιν· ἰδοὺ καὶ πείσμα βάλλονται, δέχεται δὲ αὐτοὺς
 οἰκία μάλα ἡδεῖα θαλάμους ὑποφαίνουσα καὶ ἀνδρῶ-
 νας καὶ θυρίδων ἰχνη, καὶ τεῖχος δὲ περιβέβληται
 καὶ ἐπάλξεις ἔχει. τὸ δὲ κάλλιστον αὐτῆς, ἡμίκυκλος
 10 περιέστηκε στοᾶ [τῇ θαλάττῃ] κυρροειδῆς ὑπὸ τοῦ ἐν
 αὐτῇ λίθου. γένεσις ἐκ πηγῶν τῷ λίθῳ, θερμὸν
 γὰρ νᾶμα ὑπεκρέου τὰ τῆς κάτω Φρυγίας ὄρη καὶ 782
 τὸ ῥεῦμα ἐς τὰς λιθοτομίας ἐσάγον ὑπόμβρους ἐρ-
 γάζεται τῶν πετρῶν ἐνίας καὶ ὕδατώδη ποιεῖ τὴν
 90 15 ἔκφυσιν τῶν λίθων, ὅθεν αὐτῶν καὶ πολλὰ τὰ χρώ-
 ματα· θολερὸν μὲν γάρ, ἔνθα λιμνάζει, καὶ κυρρο-
 ειδὲς δίδωσι, καθαρὸν δὲ ὅπου, κυρσταλλοειδὲς
 ἐκείθεν καὶ ποικίλλει τὰς πέτρας ἐν πολλαῖς διαπι-
 νόμενον ταῖς ὁπαῖς. ἡ ἀκτὴ δὲ ὑψηλὴ καὶ τοιοῦδε
 20 μύθου φέρει σύμβολα· κόρη καὶ παῖς ἄμφω καλῶ
 καὶ φοιτῶντε ταύτῃ διδασκάλῳ προσεκαύθησαν ἀλλή-
 λους καὶ περιβάλλειν οὐκ οὔσης ἀδείας ὥρμησαν
 ἀποθανεῖν ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας κἀντεῦθεν ἦρθη-
 22 σαν ἐς τὴν θάλατταν ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περι-
 25 βολαῖς, καὶ ὁ Ἔρως ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τείνει τὴν χεῖρα
 ἐς τὴν θάλατταν, ὑποσημαίνων τὸν μῦθον ὁ ζωγράφ-
 ος. ἡ δὲ ἐφεξῆς οἰκία, χηρεύει τι γύναιον ἐξελη-
 λυθὸς τοῦ ἄστεος δι' ὄχλον νέων, ἀρπάσσεσθαι γὰρ
 αὐτὸ ἔφασαν καὶ ἀφειδῶς ἐκώμαζον καὶ δώροις ἐπεί-
 30 ρων. ἡ δ', οἶμαι, κομψόν τι ἐς αὐτοὺς ἔχουσα κνίζει
 τὰ μειράκια καὶ δεῦρο ὑπεξελθοῦσα οἰκεῖ τὴν ἐχυ-
 ρὰν ταύτην οἰκίαν. σκέψαι γὰρ ὥς ὠχύρωται· κρη-

μνὸς τῇ θαλάττῃ ἐφέστηκε τὰ μὲν κλυζόμενα ὑπω-
 λισθηκώς, τὰ δὲ ἄνω προεκκείμενος ἔφαλόν τινα
 ταύτην ἀνέχων οἰκίαν, ὑφ' ἧς καὶ ἡ θάλαττα κυ-
 νωτέρα φαίνεται καθιεμένων ἐς αὐτὴν τῶν ὀφθαλ-
 μῶν, καὶ ἡ γῆ παρέχεται τὰ νεὼς πάντα πλὴν τοῦ 5
 κινεῖσθαι. ἐς τοῦτο ἤκουσαν τὸ φρούριον οὐδὲ ὥς
 ἀπολελοιπάσιν αὐτὴν οἱ ἐρῶντες, ἀλλ' ὁ μὲν κυ-
 νόπρωρον, ὁ δὲ χρυσόπρωρον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι
 τῶν ποικίλων ἀκατίων ἐμβεβηκώς πλεῖ, καὶ ὁ κῶμος
 αὐτὸς καλοὶ τε καὶ ἐστεφανωμένοι, καὶ ὁ μὲν αὐλεῖ, 10
 ὁ δὲ κροτεῖν φησιν, ὁ δὲ ἄδει, οἶμαι, στεφάνους δὲ
 783 ἀναοριπτοῦσι καὶ φιλήματα, καὶ οὐδὲ ἐρέττουσιν,
 ἀλλὰ ἐπέχουσι τὴν εἰρεσίαν καὶ ὑφορμίζονται τῷ
 κρημνῷ. τὸ δὲ γύναιον ἀπὸ τῆς οἰκίας οἶον ἐκ περιω-
 πῆς ὁρᾷ ταῦτα καὶ γελᾷ κατὰ τοῦ κώμου, χλιδῶσα 15
 ἐς τοὺς ἐρῶντας ὥς οὐ πλεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν
 ἀναγκάζουσα. καὶ ποίμναις ἐντεύξῃ προχωρῶν καὶ
 μυκωμένων ἀκούσῃ βοῶν καὶ συρίγγων βοή περιη-
 χήσει σε καὶ κυνηγέταις ἐντεύξῃ καὶ γεωργοῖς καὶ
 ποταμοῖς καὶ λίμναις καὶ πηγαῖς — ἐκμέμακται γὰρ 20
 ἡ γραφὴ καὶ τὰ ὄντα καὶ τὰ γινόμενα καὶ ὥς ἂν
 γένοιτο ἔνια, οὐ διὰ πλῆθος αὐτῶν ῥαδιουργοῦσα 23
 τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐπιτελοῦσα τὸ ἐκάστου οἰκεῖον,
 ὥς ἂν εἰ καὶ ἓν τι ἔγραφεν — ἐς τ' ἂν ἐφ' Ἱερὸν
 ἀφικώμεθα. καὶ τὸν ἐκεῖ νεῶν, οἶμαι, ὁρᾷς, καὶ 25
 στήλας, αἱ περιίδρυνται αὐτῷ, καὶ τὸν ἐπὶ τῷ στό-
 ματι πυρσόν, ὃς ἥρτηται ἐς φρυκτωρίαν τῶν νεῶν,
 αἱ πλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου.

[ιγ'] „τί οὖν οὐκ ἐπ' ἄλλο ἄγεις; ἱκανῶς γάρ
 μοι τὰ τοῦ Βοσπόρου διανενόηται.“ τί φήσεις; λέλοιπέ 30
 με τὸ τῶν ἀλιέων, ὃ κατ' ἀρχὰς ἐπηγγειλάμην. ἴν'
 οὖν μὴ περὶ μικρῶν διεξίοιμεν, ἀλλὰ περὶ ὧν λέγειν

ἄξιον, τοὺς μὲν καλάμῳ θηρῶντας ἢ κύρῳ τεχνά-
 ζοντας ἢ εἰ τις ἀνιμᾷ δίκτυον ἢ ἐναράττει τρίαينαν,
 ἀφέλωμεν τοῦ λόγου, σμικρὰ γὰρ ἀκούσῃ περὶ αὐτῶν
 καὶ φανεῖται σοι μᾶλλον ἡδύσματα τῆς γραφῆς, τοὺς
 5 δὲ ἐπιχειροῦντας τοῖς θύννοις ἰδωμεν, ἄξιοι γὰρ
 οὗτοι λόγου διὰ μέγεθος τῆς θήρας. φοιτῶσιν οἱ
 θύννοι τῇ ἔξω θαλάττῃ παρὰ τοῦ Πόντου γένεσιν ἐν
 αὐτῷ σχόντες καὶ νομᾶς τὰς μὲν ἰχθύων, τὰς δὲ
 ἰλύων καὶ χυμῶν ἐτέρων, οὓς Ἰστρὸς ἐς αὐτὸν φέρει
 10 καὶ Μαιῶτις, ὅφ' ὧν γλυκερώτερος καὶ ποτιμώτερος
 ἄλλης θαλάττης ὁ Πόντος. νέουσι δὲ οἶον στρατιωτῶν
 φάλαγξ ἐπὶ ὀκτῶ καὶ ἐφ' ἑκκαίδεκα καὶ δις τόσοι,
 καὶ ὑποκυματίζουσιν ἀλλήλοις, ἄλλος ἄλλῳ ἐπινέον- 784
 τες, τοσοῦτον βάθος, ὅσον αὐτῶν τὸ εὖρος. ἰδέαι
 15 μὲν οὖν, καθ' ἃς ἀλίσκονται, μυρίαί, καὶ γὰρ σιδη-
 ρὸν ἔστιν ἐπ' αὐτοὺς θήξασθαι καὶ φάρμακα ἐπι-
 24 πᾶσαι καὶ σμικρὸν ἤρκεσε δίκτυον, ὅτῳ ἀπόχρη καὶ
 σμικρὸν τι τῆς ἀγέλης, ἀρίστη δὲ ἦδε ἡ θήρα· σκο-
 πιωρεῖται γὰρ τις ἀφ' ὑψηλοῦ τοῦ ξύλου ταχὺς μὲν
 20 ἀριθμῆσαι, τὴν δὲ ὄψιν ἱκανός, δεῖ γὰρ αὐτῷ πε-
 πηγέναι μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν θάλατταν, ἐξι-
 κνεῖσθαι δὲ πορρωτάτῳ, καὶ ἐμβάλλοντας τοὺς
 ἰχθύς ἰδῆ, βοῆς τε ὡς μεγίστης δεῖ αὐτῷ πρὸς τοὺς
 ἐν τοῖς ἀκατίοις, καὶ τὸν ἀριθμὸν λέγει καὶ τὰς
 25 μυριάδας αὐτῶν, οἱ δὲ ἀποφράξαντες αὐτοὺς βαθεῖ
 καὶ κλειστῷ δικτύῳ δέχονται λαμπρὰν ἄγρην, ὅφ'
 ἥς καὶ πλουτεῖν ἔτοιμον τῷ τῆς θήρας ἡγεμόνι. βλέπει
 πρὸς τὴν γραφὴν ἡδὴ, κατόψει γὰρ αὐτὰ καὶ δρώ-
 μενα· ὁ μὲν σκοπιωρὸς ἐς τὴν θάλατταν βλέπει δια-
 30 πέμπων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλλη-
 ψιν, ἐν γλαυκῷ δὲ τῷ τῆς θαλάττης ἄνθει τὰ τῶν
 ἰχθύων χρώματα μέλανες μὲν οἱ ἄνω δοκοῦσιν,

ἤττον δὲ οἱ ἐφεξῆς, οἱ δὲ μετ' ἐκείνους ἤδη παρα-
 ψεύδονται τὴν ὄψιν, εἴτα σκιώδεις, εἴτα ὕδαρεῖς
 ὑπονοῆσαι, καταβαίνουσα γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ ἢ ὄψις
 ἀμβλύνεται διακριβοῦν τὰ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ τῶν ἀλιέων
 δῆμος ἡδεῖς καὶ ξανθοὶ τὴν χρόαν ὑπὸ τοῦ θέρεσθαι 5
 καὶ ὁ μὲν τὴν κώπην ξεύγνυσιν, ὁ δὲ ἐρέττει μάλα
 διεξωδηκότι τῷ βραχίονι, ὁ δὲ ἐπικελεύεται τῷ
 πέλας, ὁ δὲ παίει τὸν μὴ ἐρέττοντα, βοή δὲ ἦρται
 τῶν ἀλιέων, ἐμπεπτακότων ἤδη τῶν ἰχθύων ἐς τὸ
 δίκτυον, καὶ τοὺς μὲν ἡρήκασιν, τοὺς δὲ αἰρουῦσιν. 10
 ἀμηχανοῦντες δέ, ὅ τι χρήσονται τῷ πλήθει καὶ
 παρανοίγουσι τοῦ δικτύου καὶ συγχωροῦσιν ἐνίους
 διαφυγεῖν καὶ διεκπесеῖν, τοσοῦτον ἐς τὴν θήραν
 τρυφῶσιν.

ΣΕΜΕΛΗ.

ιδ'. Βροντὴ ἐν εἶδει σκληρῷ καὶ Ἀστραπὴ σέλας 15 25
 ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἰεῖσα πῦρ τε ῥαγδαῖον ἐξ οὐρα-
 νοῦ τυραννικῆς οἰκίας ἐπειλημμένον λόγου τοιοῦδε,
 785 εἰ μὴ ἀγνοεῖς, ἄπτεται· πυρὸς νεφέλη περισχοῦσα
 τὰς Θήβας ἐς τὴν τοῦ Κάδμου στέγην ῥήγνυται κω-
 μάσαντος ἐπὶ τὴν Σεμέλην τοῦ Διός, καὶ ἀπόλλυται 20
 μὲν, ὥς δοκοῦμεν, ἡ Σεμέλη, τίκτεται δὲ Διόνυσος,
 οἶμαι, νῆ Δία, πρὸς τὸ πῦρ, καὶ τὸ μὲν τῆς Σεμέ-
 λης εἶδος ἀμυδρὸν διεκφαίνεται ἰούσης ἐς οὐρανόν,
 καὶ αἱ Μοῦσαι αὐτὴν ἐκεῖ ἄσονται, ὁ δὲ Διόνυσος
 τῆς μὲν μητρὸς ἐκθρώσκει ῥαγείσης τὴν γαστέρα, 25
 τὸ δὲ πῦρ ἀγλυῶδες ἐργάζεται παιδρὸν αὐτός, οἷον
 ἀστήρ τις, ἀστράπτων. διασχοῦσα δὲ ἡ φλόξ ἄντρον
 τι τῷ Διονύσῳ σκιαγραφεῖ παντὸς ἡδίου Ἀσσυρίου
 τε καὶ Λυδίου, ἑλικές τε γὰρ περὶ αὐτὸ τεθῆλασι
 καὶ κίττου κόρυμβοι καὶ ἤδη καὶ ἄμπελοι καὶ θύρσου 30 39

δένδρα οὕτω τι ἐκούσης ἀνασχόντα τῆς γῆς, ὥς κὰν
 τῷ πυρὶ εἶναι ἔνια. καὶ οὐ χροὴ θαυμάζειν, εἰ στε-
 φανοῖτο πῦρ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ ἢ γῇ, ἢ γε καὶ συμ-
 βακχεύσει αὐτῷ καὶ οἶνον ἀφύσσειν ἐκ πηγῶν δώσει
 5 γάλα τε οἶον ἀπὸ μαζῶν ἔλκειν τὸ μὲν ἐκ βώλου, τὸ
 δὲ ἐκ πέτρας. ἄκουε τοῦ Πανός, ὥς τὸν Διόνυσον
 ἄδειν ἔοικεν ἐν κορυφαῖς τοῦ Κιθαιρώνος, ὑποσκι-
 τῶν εὖιον. ὁ Κιθαιρὼν δὲ ὀλοφύρεται ἐν εἶδει ἀν-
 θρώπου τὰ μικρὸν ὕστερον ἐν αὐτῷ ἄχῃ καὶ κιττοῦ
 10 φέρει στέφανον ἀποκλίνοντα τῆς κεφαλῆς, στεφα-
 νοῦται γὰρ δὴ αὐτῷ σφόδρα ἄκων, ἐλάτην τε αὐτῷ
 παραφυτεύει Μέγαιρα καὶ πηγὴν ἀναφαίνει ὕδατος
 ἐπὶ τῷ Ἀκταίονος, οἶμαι, καὶ Πενθέως αἵματι.

ΑΡΙΑΔΝΗ.

26 ιε'. Ὅτι τὴν Ἀριάδνην ὁ Θησεὺς ἄδικα δρῶν —
 15 οἱ δ' οὐκ ἄδικά φασιν, ἀλλ' ἐκ Διονύσου — κατέ-
 λιπεν ἐν Δία τῇ νήσῳ καθεύδουσαν, τάχα που καὶ
 τίτθης διακῆκος, σοφαὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ τοιαῦτα καὶ
 δακρύουσιν ἐπ' αὐτοῖς, ὅταν ἐθέλωσιν. οὐ μὲν δέο- 780
 μαι λέγειν, Θησέα μὲν εἶναι τὸν ἐν τῇ νηί, Διόνυσον
 20 δὲ τὸν ἐν τῇ γῇ, οὐδ' ὥς ἀγνοοῦντα ἐπιστρέφοιμ'
 ἂν ἐς τὴν ἐπὶ τῶν πετρῶν, ὥς ἐν μαλακῷ κεῖται
 τῷ ὕπνῳ, οὐδὲ ἀπόχρη τὸν ζωγράφον ἐπαινεῖν, ἀφ'
 ὧν κὰν ἄλλος ἐπαινοῖτο, ῥάδιον γὰρ ἅπαντι καλὴν
 μὲν τὴν Ἀριάδνην γράφειν, καλὸν δὲ τὸν Θησέα,
 25 Διονύσου τε μυρία φάσματα τοῖς γράφειν ἢ πλάττειν
 βουλομένοις, ὧν κὰν μικροῦ τύχῃ τις, ἥρηκε τὸν
 θεόν· καὶ γὰρ οἱ κόρυμβοι στέφανος ὄντες Διονύσου
 γνώρισμα, κὰν τὸ δημιουργημα φάυλως ἔχῃ, καὶ
 30 καὶ πάρδαλις ὑπεκφαινομένη αὐ τοῦ θεοῦ σύμβολον·

ἀλλ' οὗτός γε ὁ Διόνυσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγρα-
 πται· σκευὴ μὲν γὰρ ἡνθισμένη καὶ θύρσοι καὶ νε-
 βρίδες, ἔρριπται ταῦτα ὥς ἔξω τοῦ καιροῦ, καὶ οὐδὲ
 κυμβάλοις αἱ Βάκχαι χρῶνται νῦν, οὐδὲ οἱ Σάτυροι
 αὐλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πᾶν κατέχει τὸ σκίρτημα, ὥς
 μὴ διαλύσειε τὸν ὕπνον τῆς κόρης, ἀλουργίδι τε
 στείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας ἔρ-
 χεται παρὰ τὴν Ἀριάδνην ὁ Διόνυσος, μεθύων
 ἔρωτι, φησὶν [περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώντων] ὁ Τῆιος·
 ὁ Θησεὺς δὲ ἐρᾷ μὲν, ἀλλὰ τοῦ τῶν Ἀθηναίων καπνοῦ,
 Ἀριάδνην δὲ οὔτε οἶδεν ἔτι, οὔτε ἔγνω ποτέ, φημι
 δ' αὐτὸν ἐκλελῆσθαι καὶ τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ μηδὲ
 εἰπεῖν ἔχειν, ἐφ' ὅτῳ ποτὲ ἐς τὴν Κρήτην ἔπλευσεν,
 οὔτῳ μόνον τὰ ἐκ πρώρας βλέπει. ὄρα καὶ τὴν Ἀρι-
 ἀδνην, μᾶλλον δὲ τὸν ὕπνον· γυμνὰ μὲν ἐς ὁμφα-
 λὸν τὰ στέρνα ταῦτα, δέξη δὲ ὑπτία καὶ ἀπαλὴ
 φάρυγξ, μασχάλη δὲ ἡ δεξιὰ φανερά πᾶσα, ἡ δὲ
 ἐτέρα χεὶρ ἐπὶ κείται τῇ χλαίνῃ, μὴ αἰσχύνη τι ὁ
 787 ἄνεμος. οἶον, ὦ Διόνυσε, καὶ ὥς ἡδὺ τὸ ἄσθμα. εἰ
 δὲ μήλων ἢ βοτρύων ἀπόζει, φιλήσας ἔρεις.

ΠΑΣΙΦΑΗ.

ιβ'. Ἡ Πασιφάη τοῦ ταύρου ἐρᾷ καὶ ἰκετεύει
 τὸν Δαίδαλον σοφίσασθαι τινα πειθῶ τοῦ θηρίου,
 ὁ δὲ ἐργάζεται βοῦν κοίλην παραπλησίαν ἀγελαιῶ
 βοὶ τοῦ ταύρου ἐθάδι. καὶ ἦτις μὲν ἡ εὐνὴ σφῶν
 ἐγένετο, δηλοῖ τὸ τοῦ Μινωταύρου εἶδος, ἀτόπως
 συντελεσθὲν τῇ φύσει, γέγραπται δὲ οὐχ ἡ εὐνὴ
 νῦν, ἀλλ' ἐργαστήριον μὲν τοῦτο πεποιήται τῷ Δαι-
 δάλῳ, περιέστηκε δὲ αὐτὸν ἀγάλματα τὰ μὲν ἐν
 μορφαῖς, τὰ δὲ ἐν τῷ διορθοῦσθαι, διαβεβηκότα
 ἦδη καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ τοῦ βαδίζειν, τοῦτο δὲ ἄρα

ἡ πρὸ Δαιδάλου ἀγαλματοποιία οὐπω ἐς νοῦν ἐβέ-
 βλητο. αὐτὸς δὲ ὁ Δαίδαλος ἀττικίζει μὲν καὶ τὸ εἶδος
 ὑπέρσοφόν τι καὶ ἔνουν βλέπων, ἀττικίζει δὲ καὶ
 αὐτὸ τὸ σχῆμα, φαῖον γὰρ τρίβωνα τοῦτον ἀμπέ-
 5 χεται προσγεγραμμένης αὐτῷ καὶ ἀνυποδησίας, ἥ
 μάλιστα δὴ οἱ Ἀττικοὶ κοσμοῦνται. κάθεται δὲ ἐφ'
 28 ἀρμονίᾳ τῆς βοῆς καὶ τοὺς Ἑρωτας ξυνεργοὺς ποι-
 εῖται τοῦ μηχανήματος, ὡς Ἀφροδίτης τι αὐτῷ ἐπι-
 δέον. ἐναργεῖς μὲν τῶν Ἑρώτων καὶ οἱ τὸ τρύπανον,
 10 ὦ παῖ, στρέφοντες, καί, νῆ Δί', οἱ τῷ σκεπάρνῳ
 λεαίνοντες τὰ μήπω ἠκριβωμένα τῆς βοῆς καὶ οἱ
 σταθμώμενοι τὴν ξυμμετρίαν, ἐφ' ἧς ἡ δημιουργία
 βαίνει, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πρίονος ἔννοιάν τε ὑπερβεβλή-
 κασι πᾶσαν καὶ σοφίαν, ὅποση χειρὸς τε καὶ χρω-
 15 μάτων. σκόπει γάρ· πρίων ἐμβέβληται τῷ ξύλῳ καὶ 788
 διῆκται αὐτοῦ ἤδη, διάγουσι δὲ αὐτὸν οὗτοι οἱ
 Ἑρωτες ὁ μὲν ἐκ τῆς γῆς, ὁ δ' ἀπὸ μηχανῆς ὀρθου-
 μένω τε καὶ προνεύοντε. τουτὶ δὲ ἐναλλάξ ἠγώμεθα,
 ὁ μὲν γὰρ νένευκεν ὡς ἀναστησόμενος, ὁ δὲ ἀνέ-
 20 στηκεν ὡς νεύσων, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸ
 στέρνον ἀναπέμπει τὸ ἄσθμα, ὁ δ' ἀπὸ τοῦ μετεώ-
 ρου καὶ τὴν γαστέρα πίμπλαται κάτω συνερείδων
 τῷ χεῖρει. ἡ Πασιφάη δὲ ἔξω περὶ τὰ βουκόλια περι-
 θρεῖ τὸν ταῦρον, οἰομένη προσάξεσθαι αὐτὸν τῷ
 25 εἶδει καὶ τῇ στολῇ θεῖόν τι ἀπολαμπύρῃ καὶ ὑπὲρ
 πᾶσαν ἱρὴν, βλέπει τε ἀμήχανον, καὶ γὰρ γινώσκει,
 ὁποίων ἐρᾷ, καὶ περιβάλλειν τὸ θηρίον ὥρμηκεν, ὁ
 δὲ τῆς μὲν οὐδὲν ξυνίησι, βλέπει δὲ τὴν ἑαυτοῦ
 βούν. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ταῦρος ἀγέρωχός τε καὶ
 30 ἠγεμὼν τῆς ἀγέλης, εὐκερώς τε καὶ λευκὸς καὶ βεβη-
 κὼς καὶ βαθυὺς τὴν φάρυγγα καὶ πίσυν τὸν ἀνχένα
 καὶ ἰλαρὸν βλέπων ἐς τὴν βούν, ἡ δὲ ἀγελαία τε

καὶ ἄνετος καὶ λευκὴ πᾶσα ἐπὶ μελαίνῃ τῇ κεφαλῇ,
ἀπαξιοῦ δὲ τὸν ταῦρον, σκίρτημα γὰρ ὑποφαίνει
κόρης δὴ τινος ὑποφευγούσης ἐραστοῦ ὕβριν.

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

ιζ'. Ἡ μὲν ἐκπληξίς ἐπ' Οἰνομάῳ τῷ Ἀρκάδι,
οἱ δὲ ἐπ' αὐτῷ βοῶντες, ἀκούεις γὰρ πον, ἥ τε 5
Ἀρκαδία ἐστὶ καὶ ὁπόσον ἐκ τῆς Πελοποννήσου.
πέπτωκε δὲ συντριβὲν τὸ ἄρμα τέχνη Μυρτίλου, τὸ 394
δὲ ἵππων σύγκειται τεττάρων, τουτὶ γὰρ ἐς μὲν τὰ 29
πολεμικὰ οὕτω ἐθαρσεῖτο, οἱ δὲ ἀγῶνες ἐγίνωσκόν
τε αὐτὸ καὶ ἐτίμων, καὶ οἱ Ἀνδοὶ δὲ φιλιππότατοι 10
ὄντες ἐπὶ μὲν Πέλοπος τέθριπποί τε ἦσαν ἤδη καὶ
189 ἄρματιται, μετὰ ταῦτα δὲ τετραρρύμου τε ἤψαντο
καὶ λέγονται πρῶτοι τοὺς ὀκτὼ σχεῖν. ὅρα, παῖ,
τοὺς μὲν τοῦ Οἰνομάου, ὥς δεινοὶ τέ εἰσι καὶ σφο-
δροὶ ὀρμῆσαι λύττης τε καὶ ἀφροῦ μεστοί, τουτὶ δὲ 15
περὶ τοὺς Ἀρκάδας εὖροις ἂν μάλιστα, καὶ ὥς μέ-
λανες, ἐπειδὴ ἐπ' ἀτόποις καὶ οὐκ εὐφήμοις ἐξεύ-
γνυντο, τοὺς δὲ τοῦ Πέλοπος, ὥς λευκοὶ τέ εἰσι καὶ
τῇ ἡνία πρόσφοροι πειθοῦς τε ἐταῖροι καὶ χρεμετί-
ζοντες ἡμερόν τι καὶ εὐξύνετον τῆς νίκης, τὸν τε 20
Οἰνόμαον, ὥς ἶσα καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ βάρβαρός
τε κεῖται καὶ ὠμὸς τὸ εἶδος. οἶμαι δὲ οὐδὲ τῷ Πέ-
λοπι ἀπιστήσεις, ὥς Ποσειδῶν ποτε αὐτὸν ἡγάσθη
τῆς ὥρας οἰνοχοοῦντα ἐν Σιπύλῳ τοῖς θεοῖς καὶ
ἀγασθεὶς ἀνέθηκεν ἐς τουτὶ τὸ ἄρμα μειράκιόν γε 25
ἤδη ὄντα. τὸ δὲ ἄρμα ἶσα τῇ γῇ τὴν θάλατταν δια-
στείχει, καὶ οὐδὲ ῥανὶς ἀπ' αὐτῆς πηδᾷ ἐς τὸν ἄξονα,
βεβαία δὲ καὶ τῇ γῇ ἐοικυῖα ὑπόκειται τοῖς ἵπποις.
τὸν μὲν οὖν δρόμον ὁ Πέλοψ τε καὶ ἡ Ἰπποδάμεια
νικῶσιν ἐφεσθηκότε ἄμφω τῷ ἄρματι καὶ κεῖ συζυ- 30

γέντε, ἀλλήλων δὲ οὕτως ἤττησθον, ὥς ἐν ὀρμῇ
 τοῦ περιβάλλειν εἶναι. ἔσταλται δὲ ὁ μὲν τὸν Λύδιόν
 τε καὶ τὸν ἄβρὸν τρόπον ἡλικίαν τε καὶ ὥραν ἄγων,
 ἣν καὶ μικρῷ πρόσθεν εἶδες, ὅτε τοὺς ἵππους τὸν
 5 Ποσειδῶνα ἐξήτει, ἣ δ' ἔσταλται τὸν γαμικὸν τρόπον
 ἄρτι τὴν παρειὰν ἀνακαλύπτουσα, ὅτε ἐς ἀνδρὸς
 ἦκειν νενίκηται. πηδᾷ καὶ Ἀλφειὸς ἐκ τῆς δίνης κο-
 τίνου τινὰ ἐξαίρων στέφανον τῷ Πέλοπι προσελεύ-
 νοντι τῇ ὄχθῃ. τὰ δὲ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ σήματα οἱ
 30 10 μνηστῆρες ἐκεῖ ἐθάπτουντο, οὓς ἀποκτείνων ὁ Οἰνό-
 μακος ἀνεβάλλετο τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον ἐπὶ τρις-
 καίδεκα ἡδὴ νέοις. ἀλλὰ ἡ γῆ νῦν ἄνθη φύει περὶ
 τοῖς σήμασιν, ὥς μετέχοιέν τι κακεῖνοι τοῦ στεφα-
 νοῦσθαι δοκεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ Οἰνομάου δίκῃ.

ΒΑΚΧΑΙ.

15 ιη'. Γέγραπται μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὰ ἐν τῷ Ki-790
 θαιρῶνι, Βακχῶν χοροὶ καὶ ὑποῖνοι πέτραι καὶ
 νέκταρ ἐκ βοτρυῶν καὶ ὥς γάλακτι τὴν βῶλον ἡ γῆ
 λιπαίνει, καὶ ἰδοῦ, κιττὸς ἔρπει καὶ ὄφεις ὀρθοὶ καὶ
 θύρσοι καὶ δένδρα, οἶμαι, μέλι στάζοντα. καὶ ἦδε
 20 σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα,
 πέπτωκε δὲ τὸν Πενθεά ἀποσεισαμένη ταῖς Βάκχαις
 ἐν εἶδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μή-
 τηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι
 τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν νῖον τῆς χαίτης.
 25 εἵποις δ' ἄν, ὥς καὶ ἀλαλάζουσιν, οὕτως εὖιον
 αὐταῖς τὸ ἄσθμα. Διόνυσος δὲ αὐτὸς μὲν ἐν περιωπῇ
 τούτων ἔστηκεν ἐμπλήσας τὴν παρειὰν χόλου, τὸν
 δὲ οἷστρον προσβακχεύσας ταῖς γυναιξίν· οὔτε ὀρῶσι
 γοῦν τὰ δρώμενα καὶ ὁπόσα ἰκετεύει ὁ Πενθεύς,
 30 λέοντος ἀκούειν φασὶ βρυχωμένον. ταυτὶ μὲν τὰ ἐν

τῷ ὄρει, τὰ δὲ ἐγγύς ταῦτα, Θῆβαι ἤδη καὶ Κάδμου
 στέγη καὶ θροῆνος ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ καὶ συναρμόττουσιν 59
 οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν, εἴ πη σωθεῖν τῷ τάφῳ.
 πρόκειται καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Πενθέως οὐκέτι ἀμφί-
 791 βολος, ἀλλ' οἷα καὶ τῷ Διονύσῳ ἐλεεῖν, νεωτάτῃ 5
 καὶ ἀπαλῇ τὴν γένυν καὶ πυρσὴ τὰς κόμας, ὥς οὔτε
 κιστὸς ἤρεψεν οὔτε σμίλακος ἢ ἀμπέλου κλῆμα οὔτε
 αὐλὸς ἔσεισέ τις οὔτε οἶστρος. ἐρρῶννυτο μὲν ὑπ' 31
 αὐτῶν, καὶ ἐρρῶννυνεν αὐτάς, ἐμαίνετο δὲ αὐτὸ τὸ
 μὴ μετὰ Διονύσου μαίνεσθαι. ἐλεεῖν δὲ καὶ τὰ τῶν 10
 γυναικῶν ἠγάμεθα, οἷα μὲν γὰρ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι
 ἠγνόησαν, οἷα δὲ ἐνταῦθα γινώσκουσιν! ἀπολέλοιπε
 δὲ αὐτάς οὐχ ἡ μανία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ῥώμη,
 καθ' ἣν ἐβάκχευσαν. κατὰ μὲν γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα
 ὄρας, ὥς μεσταὶ τοῦ ἄθλου φέρονται συνεξαίρουσαι 15
 τὴν ἡχὴ τοῦ ὄρους, ἐνταῦθα δὲ καθίστανται καὶ ἐς
 νοῦν τῶν βεβακχευμένων ἤκουσιν. ἰζάνουσαί τε
 κατὰ τῆς γῆς τῆς μὲν ἐς γόνατα ἡ κεφαλὴ βρίθαι,
 τῆς δὲ ἐς ὦμον, ἡ δ' Ἀγανὴ περιβάλλειν μὲν τὸν
 υἱὸν ὠρμηκε, θιγεῖν δὲ ὀκνεῖ. προσμείμικται δ' αὐτῇ 20
 τὸ τοῦ παιδὸς αἷμα τὸ μὲν ἐς χεῖρας, τὸ δὲ ἐς παρ-
 ειάν, τὸ δὲ ἐς τὰ γυμνά τοῦ μαζοῦ. ἡ δὲ Ἀρμονία
 καὶ ὁ Κάδμος εἰσὶ μὲν, ἀλλ' οὐχ οἵπερ ἦσαν, δρά-
 κοντες γὰρ ἤδη ἐκ μηρῶν γίγνονται. καὶ πολλὸς αὐτοὺς
 ἤδη ἔχει, φροῦδοι πόδες, φροῦδοι γλουτοί, καὶ ἡ 25
 μεταβολὴ τοῦ εἶδους ἔρπει ἄνω. οἱ δὲ ἐκπλήττονται
 καὶ περιβάλλουσιν ἀλλήλους, οἷον ξυνέχοντες τὰ
 λοιπὰ τοῦ σώματος, ὥς ἐκεῖνα γοῦν αὐτοὺς μὴ φύγοι.

ΤΤΡΡΗΝΟΙ.

ιθ'. Ναῦς θεωρὶς καὶ ναῦς ληστρικὴ. τὴν μὲν
 Διόνυσος εὐθύνει, τὴν δ' ἐμβεβήκασι Τυρρῆνοί

λησται τῆς περὶ αὐτοὺς θαλάττης. ἡ μὲν δὴ ἱερὰ
 ναὺς βακχεύει ἐν αὐτῇ ὁ Διόνυσος καὶ ἐπιρροθοῦσιν
 αἱ Βάκχαι, ἁρμονία δέ, ὁπόση ὀργιάζει, κατηχεῖ τῆς
 θαλάττης, ἡ δὲ ὑπέχει τῷ Διονύσῳ τὰ ἑαυτῆς νῶτα,
 32 καθάπερ ἡ Λυδῶν γῆ, ἡ δὲ ἑτέρα ναὺς μαίνονται 792
 καὶ τῆς εἰρεσίας ἐκλανθάνονται, πολλοῖς δὲ αὐτῶν
 καὶ ἀπολώλασιν ἤδη αἱ χεῖρες. τίς ἡ γραφή; τὸν
 Διόνυσον, ὧ παῖ, λοχῶσι Τυρρηνοὶ λόγου ἐς αὐτοὺς
 ἦκοντος, ὡς θῆλὺς τε εἶη καὶ ἀγύρτης καὶ χρυσοῦς
 10 τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πλούτου γύναιά τε αὐτῷ
 ὁμαρτοίῃ Λύδια καὶ Σάτυροι καὶ ἀνληταὶ καὶ ναρ-
 θηκοφόρος γέρων καὶ οἶνος Μαρώνειος καὶ αὐτὸς ὁ
 Μάρων, καὶ Πᾶνας αὐτῷ ξυμπλεῖν ἀκούοντες ἐν
 εἶδει τράγων αὐτοὶ μὲν ἄξεσθαι τὰς Βάκχας, αἶγας
 15 δὲ ἀνήσειν ἐκείνοις, ἃς ἡ Τυρσηνῶν γῆ βόσκει. ἡ
 μὲν οὖν ληστρικὴ ναὺς τὸν μάχιμον πλεῖ τρόπον,
 ἐπωτίσι τε γὰρ κατεσκεύασται καὶ ἐμβόλῳ καὶ σιδη-
 ραῖ αὐτῇ χεῖρες καὶ αἶχμαὶ καὶ δρέπανα ἐπὶ δορά-
 των, ὡς δ' ἐκπλήττοι τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θηρίον
 20 τι αὐτοῖς ἐκφαίνοιτο, γλαυκοῖς μὲν γέγραπται χρώ-
 μασι, βλοσυροῖς δὲ κατὰ πρῶραν ὀφθαλμοῖς οἶον
 βλέπει, λεπτὴ δὲ ἡ πρύμνα καὶ μηνοειδής, καθάπερ 793
 τὰ τελευτῶντα τῶν ἰχθύων. ἡ δὲ τοῦ Διονύσου
 ναὺς τὰ μὲν ἄλλα πέτρα μοι δοκεῖ διεικάσθαι, φολι-
 25 δωτὴ δὲ ὀρᾶται τὰ ἐς πρύμναν κυμβάλων αὐτῇ πα-
 ραλλάξ ἐνηρμοσμένων, ἵν', εἰ καὶ Σάτυροί ποτε ὑπὸ
 τοῦ οἶνου καθεύδοιεν, ὁ Διόνυσος μὴ ἀψοφητὶ πλέοι,
 τὴν δὲ πρῶραν ἐς χρυσὴν πάρδαλιν εἰκασταί τε καὶ
 ἐξῆκται. φιλία δὲ τῷ Διονύσῳ πρὸς τὸ ζῶον, ἐπεὶ δὲ
 30 θερμοτάτον τῶν ζώων ἐστὶ καὶ πηδᾷ κοῦφα καὶ ἴσα
 εὐάδι. ὀρᾷς γοῦν καὶ αὐτὸ τὸ θηρίον συμπλεούσας
 τῷ Διονύσῳ καὶ πηδῶσας ἐπὶ τοὺς Τυρρηνοὺς μήπω

κελεύοντος, θύρσος δὲ οὐτοσὶ ἐκ μέσης νεῶς ἐκπέ-
φυγε τὰ τοῦ ἱστοῦ πράσσων, καὶ ἰστία μεθῆπται
ἀλουργῇ μεταυγάζοντα ἐν τῷ κόλπῳ, χρυσαῖ δὲ ἐνύ-
φανται Βάκχαι ἐν Τρωάλῳ καὶ Διονύσου τὰ ἐν Λυδία.
κατηρεφῇ δὲ τὴν ναῦν ἀμπέλῳ καὶ κίττῳ φαίνεσθαι 33
καὶ βότρους ὑπὲρ αὐτῆς αἰωρεῖσθαι θαῦμα μὲν, θαυ-
μασιωτέρα δὲ ἢ πηγὴ τοῦ οἴνου, ὥς κοίλῃ αὐτὸν ἢ
ναῦς ἐκδίδεται καὶ ἀντλεῖται. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς Τυρ-
ρηνοὺς ἴωμεν, ἕως εἰδὶν· ὁ γὰρ Διόνυσος αὐτοὺς
ἐκμήνας ἐντρέχουσι τοῖς Τυρρηνοῖς ἰδέαι δελφίνων 10
οὐπὼ ἐθάδων, οὐδὲ ἐγχωρίων τῇ θαλάττῃ, καὶ τῷ
μὲν τὰ πλευρὰ κύνεα, τῷ δ' ὀλισθηρὰ τὰ στέφνα,
94 τῷ δ' ἐκφύεται λοφία παρὰ τῷ μεταφρένῳ, ὁ δὲ
ἐκδίδωσι τὰ οὐραῖα, καὶ τῷ μὲν ἡ κεφαλὴ φρούδη,
τῷ δὲ λοιπὴ, τῷ δ' ἡ χεὶρ ὑγρά, ὁ δ' ὑπὲρ τῶν 15
ποδῶν ἀπιόντων βοᾷ. ὁ δὲ Διόνυσος ἐκ πρῶρας
γελᾷ ταῦτα καὶ κελεύει τοῖς Τυρρηνοῖς τὰ μὲν εἶδη
ἰχθύσιν ἐξ ἀνθρώπων, τὰ δὲ ἦθη χρηστοῖς ἐκ φάυ-
λων. ὀρήσεται γοῦν μικρὸν ὕστερον Παλαίμων ἐπὶ
δελφῖνος οὐδὲ ἐργηγορῶς οὔτος, ἀλλ' ὕπιος ἐπ' 20
αὐτοῦ καθεύδων, καὶ Ἀρίων δὲ ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ
δηλοῖ τοὺς δελφῖνας ἐταίρους τε εἶναι ἀνθρώποις
καὶ ῥόδῃς φίλους καὶ οἴους παρατάξασθαι πρὸς λη-
στὰς ὑπὲρ ἀνθρώπων καὶ μουσικῆς.

ΣΑΤΤΡΟΙ.

κ'. Κελαιναὶ μὲν τὸ χωρίον, ὅσον αἱ πηγαὶ καὶ 25
τὸ ἄντρον, ἐκποδὼν δὲ Μαρσύας ἢ ποιμαίνων ἢ
μετὰ τὴν ἔριν. μὴ ἐπαίνει τὸ ὕδωρ· καὶ γὰρ εἰ πό-
τιμόν τε καὶ γαληνὸν γέγραπται, ποτιμωτέρῳ ἐντεύξῃ
τῷ Ὀλύμπῳ. καθεύδει δὲ μετὰ τὴν αὐλήσιν ἄβροδ
ἐν ἄβροῖς ἄνθεσι συγκεραννύς τὸν ἰδρωτα τῇ τοῦ 30

λειμῶνος δρόσῳ, καὶ ὁ Ζέφυρος ἐκκαλεῖ αὐτὸν προς-
 πνέων τῇ κόμῃ, ὁ δὲ ἀντιπνεῖ τῷ ἀνέμῳ ἔλκων τὸ
 34 ἀπὸ τοῦ στέρνου ἄσθμα, κάλαμοί τε αὐλοῦντες ἤδη
 παράκεινται τῷ Ὀλύμπῳ καὶ σιδήρια ἔτι, οἷς ἐπι-
 5 τρυπῶνται οἱ αὐλοί. ἐρῶντες δὲ αὐτοῦ Σατύρων τις
 ἀγέλη καταθεῶνται τὸ μειράκιον ἐρυθροὶ καὶ σεση-
 ρότες, ὁ μὲν τοῦ στέρνου θιγεῖν θεόμενος, ὁ δὲ
 ἐμφῦναι τῇ δέρῃ, ὁ δὲ σπάσαι τι ἐπιθυμῶν φίλημα,
 ἄνθη τε ἐπιπάττουσι καὶ προσκυνοῦσιν ὥς ἄγαλμα,
 397 10 ὁ σοφώτατος δὲ αὐτῶν ἔτι θερμοῦ θατέρου τοῦ
 αὐλοῦ τὴν γλῶτταν ἀνασπάσας ἐσθίει καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πον οὕτω φιλεῖν οἶεται, φησὶ δὲ καὶ ἀπογεύσασθαι
 τοῦ πνεύματος.

ΟΛΥΜΠΟΣ.

καί. Τίνι αὐλεῖς, Ὀλυμπε; τί δὲ ἔργον μουσι- 795
 15 κῆς ἐν ἐρημίᾳ; οὐ ποιμήν σοι πάρεστιν, οὐκ αἰπό-
 λος, οὐδὲ Νύμφαις αὐλεῖς, αἱ καλῶς ἂν ὑπωρχή-
 σαντο τῷ αὐλῷ, μαθὼν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι χαίρεις τῷ
 ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ὕδατι καὶ βλέπεις ἐς αὐτό. τί μετέχων
 αὐτοῦ; καὶ γὰρ οὔτε κελαρῦζει σοι [καὶ] πρὸς τὸν
 20 αὐλὸν [ὑποέσται] οὔτε διαμετροῦμέν σοι τὴν ἡμέραν,
 οἱ γε βουλοίμεθα ἂν καὶ ἐς νύκτα σε ἀποτεῖναι τὸ
 αὐλῆμα. εἰ δὲ τὸ κάλλος ἀνακρίνεις, τοῦ ὕδατος
 ἀμέλει, ἡμεῖς γὰρ ἱκανώτεροι λέξαι τὰ ἐν σοὶ ἅπαντα·
 τὸ μὲν ὄμμα σοι χαροπόν, πολλὰ δὲ αὐτοῦ πρὸς
 25 τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα, ὄφρ' οὖς δὲ αὐτῷ περιβέβληται
 διασημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν αὐλημάτων, ἡ παρειὰ
 δὲ πάλλεσθαι δοκεῖ καὶ οἶον ὑπορχεῖσθαι τῷ μέλει,
 τὸ πνεῦμα δὲ οὐδὲν ἐπαίρει τοῦ προσώπου ὑπὸ τοῦ
 ἐν τῷ αὐλῷ εἶναι, ἡ κόμη τε οὐκ ἀργὴ οὔτε κεῖται
 30 καθάπερ ἐν ἀστικῷ μειρακίῳ λιπῶσα, ἀλλ' ἐγρήγεται

μὲν ὑπὸ τοῦ αὐχμοῦ, παρέχεται δὲ αὐχμηρὸν οὐδὲν
 ἐν ὀξείᾳ καὶ χλωρᾷ τῇ πίτνι. καλὸς γὰρ ὁ στέφανος 35
 καὶ δεινὸς ἐπιπρέψαι τοῖς ἐν ὥρᾳ, τὰ δὲ ἄνθη παρ-
 θένοις ἀναφνέσθω καὶ γυναῖοις ἐρευθοῖς ἑαυτὰ ἐρ-
 γασέσθω. φημί σοι καὶ τὰ στέρνα οὐ πνεύματος 5
 ἔμπλεα εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐννοίας μουσικῆς καὶ
 διασκεψέως τῶν αὐλημάτων. μέχρι τούτων σε τὸ
 ὕδωρ γράφει κατακύπτοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ τῆς πέτρας,
 εἰ δὲ ἐστήκοντα ἔγραφεν, οὐκ ἂν εὐσχήμονα τὰ ὑπὸ
 τῷ στέρνῳ ἔδειξεν, ἐπιπόλαιοι γὰρ αἱ μιμήσεις τῶν 10
 ὑδάτων ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν ἐν αὐτοῖς τὰ μήκη. τὸ
 δὲ καὶ κλύζεσθαι σοι τὴν σκιὰν ἔστω μὲν καὶ παρὰ
 τοῦ αὐλοῦ τὴν πηγὴν καταπνέοντος, ἔστω δὲ καὶ
 παρὰ τοῦ Ζεφύρου ταῦτα πάντα, δι' ὃν καὶ σὺ ἐν
 τῷ αὐλεῖν καὶ ὁ αὐλὸς ἐν τῷ πνεῖν καὶ ἡ πηγὴ ἐν 15
 τῷ καταυλεῖσθαι.

ΜΙΔΑΣ.

96 κβ'. Καθεύδει ὁ Σάτυρος, καὶ ὑφαιμένη τῇ
 φωνῇ περὶ αὐτοῦ λέγωμεν, μὴ ἐξεγείρηται καὶ δια-
 λύσῃ τὰ ὀρώμενα. Μίδας αὐτὸν οἶνῳ τεθήρακεν ἐν
 Φρυγίᾳ περὶ αὐτά, ὥς ὀρεῖς, τὰ ὄρη, τὴν κρήνην 20
 οἶνοχοήσας, ἐν ἣ κεῖται παραβλύζων τοῦ οἴνου ἐν
 τῷ ὕπνῳ. Σατύρων δὲ ἡδὺ μὲν τὸ σφοδρόν, ὅτε
 ὀρχοῦνται, ἡδὺ δὲ τὸ βωμολόχον, ὅτε μειδιῶσι, καὶ
 ἐρῶσιν οἱ γενναῖοι καὶ ὑποποιοῦνται τὰς Λυδὰς
 αἰκάλλοντες αὐτὰς τέχνη. κάκεινο αὐτῶν ἔτι σκλη- 25
 ροὶ γράφονται καὶ ἄκρατοι τὸ αἶμα καὶ περιττοὶ τὰ 398
 ὄτα καὶ κοῖλοι τὸ ἰσχίον, ἀγέρωχοι πάντα καὶ τὸ
 ἐπὶ τὰ οὐραῖα ἵπποι. τὸ δὲ θήραμα τοῦ Μίδου τοῦτο
 γέγραπται μὲν ὅσα ἐκαῖνοι, καθεύδει δὲ ὑπὸ τοῦ 36
 οἴνου τὸ ἄσθμα ἔλκων ὥς ἐκ μέθης, καὶ ἡ μὲν κρήνη 36

πέποται αὐτῷ ῥῆον ἢ ἐτέρῳ κύλιξ, αἱ δὲ Νύμφαι
 χορεύουσι τωθάξουσai τὸν Σάτυρον ἐπὶ τῷ καθεύ-
 δειν. ὡς ἄβροδς ὁ Μίδας, ὡς δὲ ῥάθυμος! μίτρας
 ἐπιμελεῖται καὶ βοαστρύχου καὶ θύρσον φέρει καὶ
 5 στολὴν ἔγχρυσον. ἰδοὺ καὶ ὧτα μεγάλα, ὑφ' ὧν
 ἡδεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ δοκοῦντες ὑπνηλοὶ φαίνονται καὶ
 μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρὸν αἰνιττομένης
 σπουδῇ τῆς γραφῆς ἐκμεμηνῦσθαι ταῦτ' ἤδη καὶ
 διαδεδόσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐν καλᾷ, μὴ κατα-
 10 σχούσης τῆς γῆς ἃ ἤκουσεν.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ.

κγ'. Ἡ μὲν πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἡ δὲ
 γραφὴ τὴν πηγὴν καὶ τὰ τοῦ Ναρκίσσου πάντα.
 μειράκιον ἄρτι θήρας ἀπηλλαγμένον πηγῇ ἐφέσθηκεν
 ἔλκον τινὰ ἐξ αὐτοῦ ἕμερον καὶ ἐρῶν τῆς ἑαυτοῦ
 15 ὥρας, ἀστράπτει δέ, ὡς ὀρᾷς, ἐς τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν
 οὖν ἄντρον Ἀχελώου καὶ Νυμφῶν, γέγραπται δὲ τὰ
 εἰκότα, φαύλου τε γὰρ τέχνης τὰ ἀγάλματα καὶ λίθου 797
 τοῦ ἐντεῦθεν, καὶ τὰ μὲν περιτέτριπται ὑπὸ τοῦ
 χρόνου, τὰ δὲ βουκόλων ἢ ποιμένων παῖδες περιέ-
 20 κοψαν ἔτι νήπιοι καὶ ἀναίσθητοι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲ
 ἀβάκχευτος ἡ πηγὴ τοῦ Διονύσου οἶον ἀναφήναντος
 αὐτὴν ταῖς Αἰναιῖς· ἀμπέλῳ γοῦν καὶ κιστῷ ἤρεπται
 καὶ ἔλιξι καλάϊς καὶ βοτρύων μετέσχηκε (καὶ) ὅθεν οἱ
 θύρσοι, κωμάζουσί τε ἐπ' αὐτῇ σοφοὶ ὄρνιθες, ὡς
 25 ἐκάστου ἁρμονία, καὶ ἄνθη λευκὰ τῇ πηγῇ παρα-
 37 πέφυκεν οὕτω ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μειρακίῳ φνόμενα.
 τιμῶσα δὲ ἡ γραφὴ τὴν ἀλήθειαν καὶ δρόσου τι
 λείβει ἀπὸ τῶν ἀνθέων, οἷς καὶ μέλιττα ἐφιζάνει τις,
 οὐκ οἶδα εἴτ' ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ τῆς γραφῆς, εἴτε
 30 ἡμᾶς ἐξηπατηῖσθαι χρὴ εἶναι αὐτήν. ἀλλ' ἔστω. σὲ

μέντοι, μειράκιον, οὐ γραφή τις ἐξηπάτησεν, οὐδὲ
 χρώμασιν ἢ κηρῶ προστέτηκας, ἀλλ' ἐκτυπῶσάν σε
 τὸ ὕδωρ, οἷον εἶδες αὐτό, οὐκ οἶσθα, οὔτε τὸ τῆς
 πηγῆς ἐλέγχεις σόφισμα, νεῦσαι δέον καὶ παρατρέ-
 ψαι τοῦ εἶδους καὶ τὴν χεῖρα ὑποκινῆσαι καὶ μὴ
 ἐπὶ ταύτῳ ἐστάναι, σὺ δ', ὥσπερ ἐταίρω ἐντυχὼν
 τὰ κεῖθεν περιμένεις. εἰτά σοι ἡ πηγὴ μύθῳ χρήσε-
 ται; οὗτος μὲν οὖν οὐδ' ἐπαίει τι ἡμῶν, ἀλλ' ἐμ-
 πέπτωκεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ὥστ' καὶ αὐτοῖς ὄμμα-
 σιν, αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς, ὥσπερ γέγραπται, λέγωμεν. 10
 ὀρθὸν ἀναπαύεται ἐναλλάξαν τὸ πόδε τὸ μειράκιον
 καὶ [τὴν χεῖρα] ὑπέχον πεπηγότι τῷ ἀκοντίῳ ἐν ἀρι-
 στερᾷ, ἡ δεξιὰ δὲ περιῆκται ἐς τὸ ἰσχίον ἀνασχεῖν 39
 τε αὐτὸν καὶ σχῆμα πρᾶττειν ἐκκειμένων τῶν γλου-
 τῶν διὰ τὴν τῶν ἀριστερῶν ἐκκλισιν. δεικνύει δὲ ἡ 15
 χεὶρ ἄερα μὲν, καθ' ὃ κυρτοῦται ὁ ἀγκών, ῥυτίδα
 δὲ καθ' ὃ στρεβλοῦται ὁ καρπὸς καὶ σκιὰν παρέρχεται
 798 συνιζάνουσα ἐς τὸ θέναν, λοξὰ δ' αἱ ἀκτῖνες τῆς
 σκιᾶς διὰ τὴν ἔσω ἐπιστροφὴν τῶν δακτύλων. τὸ δὲ
 ἐν τῷ στέρνῳ ἄσθμα οὐκ οἶδα εἴτε κυνηγετικὸν ἔτι, 20
 εἴτε ἥδη ἐρωτικόν· τό γε μὴν ὄμμα ἱκανῶς ἐρῶντος,
 τὸ γὰρ χαροπὸν αὐτοῦ καὶ γοργὸν ἐκ φύσεως πρᾶν-
 νει τις ἐφιζάνων ἥμερος, δοκεῖ δ' ἴσως καὶ ἀντερᾷ-
 σθαι, βλεπούσης αὐτὸν τῆς σκιᾶς, ὥς ὑπ' αὐτοῦ
 ὁρᾶται. πολλὰ καὶ περὶ τῆς κόμης ἐλέχθη ἄν, εἰ θη- 25
 ρῶντι αὐτῷ ἐνετύχομεν, μυρία γὰρ αὐτῆς αἱ κινή-
 σεις ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ μᾶλλον, ἐπειδὴν ὑπὸ ἀνέμου
 τινὸς ἔμπνους γένηται, τύχοι δ' ἂν καὶ νῦν λόγου·
 ἀμφιλαφεὺς γὰρ οὖσης αὐτῆς καὶ οἷον χουσῆς τὸ 38
 μὲν οἱ τένοντες ἐφέλκονται, τὸ δ' ὑπὸ τῶν ὠτων 30
 κρίνεται, τὸ δὲ τῷ μετώπῳ ἐπισαλεύει, τὸ δὲ τῇ
 ὑπὲρ ἐπιρρεῖ. ἴσοι τε ἄμφω οἱ Νάρκισσοι τὸ εἶδος

ἴσον ἐμφαίνοντες ἀλλήλων, πλὴν ὅσον ὁ μὲν ἔκκει-
ται τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ τὴν πηγὴν ὑποδέδυκεν. ἐφύστηκε
γὰρ τὸ μειράκιον ὕδατι ἐστῶτι, μᾶλλον δὲ ἀτενί-
ζοντι ἐς αὐτὸ καὶ οἶον διψῶντι τοῦ κάλλους.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

5 κδ'. Ἀνάγνωθι τὴν ὑάκινθον, γέγραπται γάρ,
καὶ φησιν ἀναφῦναι τῆς γῆς ἐπὶ μειρακίῳ καλῷ, καὶ
θρηνεῖ αὐτὸ ἅμα τῷ ἥρι, γένεσιν, οἶμαι, παρ'
αὐτοῦ λαβοῦσα, ὅτε ἀπέθανε, καὶ μὴ σε λειμῶν
ἀναβάλλῃ τοῦτο, καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐκπέφυκεν, ὅποια
10 τῆς γῆς ἀνέσχε. λέγει δὲ ἡ γραφὴ καὶ ὑάκινθίνην
εἶναι τῷ μειρακίῳ τὴν κόμην, καὶ τὸ αἶμα ἔμβιον
τῇ γῇ πινόμενον ἐς οἰκείον τι χρῶσαι τὸ ἄνθος. ῥεῖ
δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἐμπεπτωκότος αὐτῇ τοῦ
δίσκου. δεινὴ μὲν ἡ διαμαρτία καὶ οὐδὲ πιστὴ λέ-
15 γεσθαι κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπεὶ δὲ οὐ σοφιστὰι
τῶν μύθων ἦκομεν, οὐδὲ ἀπιστεῖν ἔτοιμοι, θεαταὶ
δὲ μόνον τῶν γεγραμμένων, ἐξετάσωμεν τὴν γρα-
φὴν, καὶ πρῶτόν [γε] τὴν βαλβίδα τοῦ δίσκου.
βαλβὶς διακέχωσται μικρὰ καὶ ἀποχρῶσα ἐνὶ ἐστῶτι, 799
20 ἢ δὴ τὸ κατόπιν καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος ἀνέχουσα
πρηνὴ τὰ ἐμπροσθεν ἐργάζεται καὶ κουφίζουσα θά-
τερον τοῖν σκελοῖν, ὃ χρὴ συναναπάλλεσθαι καὶ
συμπορεύεσθαι τῇ δεξιᾷ. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ δίσκου
ἀνέχοντος ἐξαλλάξαντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ δεξιὰ χρὴ
39 25 κυρτοῦσθαι τοσοῦτον, ὅσον ὑποβλέψαι τὰ πλευρὰ
καὶ ὀριπεῖν, οἶον ἀνιμῶντα καὶ προσεμβάλλοντα
τοῖς δεξιοῖς πᾶσι. καὶ ὁ Ἀπόλλων οὕτω πως ἐδί-
σκευσεν, οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀφῆκεν, ἐμπεσὼν δὲ
ὁ δίσκος ἐς τὸ μειράκιον τὸ μὲν κεῖται ὑπ' αὐτῷ γε
30 τῷ δίσκῳ — Λακωνικὸν τὸ μειράκιον καὶ τὴν κνή-

μην ὁρθὸν καὶ δρόμων οὐκ ἀγύμναστον καὶ βρα-
 χίονα ὑπεγεῖρον ἤδη καὶ τὴν ὥραν τῶν ὀστέων 400
 ὑπεκφαῖνον — ἀπέστραπται δὲ ὁ Ἀπόλλων ἔτι
 ἐφεστηκὼς τῇ βαλβίδι καὶ κατὰ γῆς βλέπει. πεπη-
 γέναι φήσεις αὐτόν, τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐκπλήξεως 5
 ἐμπέπτωκεν. ἀμαθὴς γὰρ ὁ Ζέφυρος νεμεσήσας αὐτῷ
 καὶ τὸν δίσκον ἐς τὸ μειράκιον ἐπαφείς, καὶ γέλως
 δοκεῖ τῷ ἀνέμῳ ταῦτα καὶ τωθάζει περιωπὴν ἔχων.
 ὁρᾷς δέ, οἶμαι, αὐτὸν ἐν πτηνῷ τῷ κοροτάφῳ καὶ
 ἄβρω τῷ εἶδει, καὶ στέφανον φέρει πάντων ἀνθέων, 10
 μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ τὴν ὑάκινθον αὐτοῖς ἐμπλέξει.

ΑΝΔΡΙΟΙ.

κέ'. Τὸ τοῦ οἴνου ρεῦμα τὸ ἐν Ἀνδρῳ τῇ νήσῳ
 καὶ οἱ μεθύοντες τοῦ ποταμοῦ Ἀνδριοι λόγος εἰσὶ
 τῆς γραφῆς. Ἀνδρίοις γὰρ δὴ ἐκ Διονύσου ἡ γῆ
 ὑποῖνος ῥήγνυται καὶ ποταμὸν αὐτοῖς ἀναδίδωσιν, 15
 εἰ μὲν ἐνθυμηθείης ὕδωρ, οὐπω μέγαν, εἰ δὲ οἶνον,
 μέγας ὁ ποταμὸς καὶ θεῖος· ἔστι γὰρ τούτου ἀρυ-
 σαμένῳ Νεῖλου τε ὑπεριδεῖν καὶ Ἰστρου, καὶ πού
 καὶ φάναι περὶ αὐτῶν, ὅτι κἀκεῖνοι βελτίους ἂν
 ἐδόκουν ὀλίγοι μὲν, ἀλλὰ τοιοῦτοι ῥέοντες. καὶ 20
 ἄδουσιν, οἶμαι, ταῦτα γυναίοις ἅμα καὶ παιδίοις
 ἐστεφανωμένοι κιτῶ τε καὶ σμίλακι, καὶ οἱ μὲν
 χορεύοντες ἐφ' ἐκατέρας ὄχτης, οἱ δὲ κατακείμενοι.
 800 εἰκὸς δὲ πού κἀκεῖνα εἶναι τῆς ᾠδῆς, ὥς δόνακα 40
 μὲν Ἀχελῷος, Πηνειὸς δὲ Τέμπη φέρει, Πακτωλὸς 25
 δὲ ἄνθη λοιπόν, οὗτοσὶ δὲ ὁ ποταμὸς πλουσίους τ'
 ἀποφαίνει καὶ δυνατοὺς τὰ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπιμελεῖς
 τῶν φίλων καὶ καλοὺς καὶ τετραπήχεις ἐκ μικρῶν,
 ἔστι γὰρ κορεσθέντι αὐτοῦ συλλέγεσθαι ταῦτα καὶ
 ἐσάγεσθαι ἐς τὴν γνώμην. ἄδουσι δὲ πού, ὅτι μόνος 30

ποταμῶν οὗτος μήτε βουκολίοις ἐστὶ βατὸς μήθ' ἵπποις, ἀλλ' οἶνοχοεῖται μὲν ἐκ Διονύσου, πίνεται δὲ ἀκήρατος, μόνοις ἀνθρώποις ῥέων. ταυτὶ μὲν ἀκούειν ἡγοῦ καὶ ἡδόντων αὐτὰ ἐνίων (καὶ) κατεψελ-
 5 λισμένων τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου. τὰ δὲ ὁρώμενα τῆς γραφῆς· ὁ μὲν ποταμὸς ἐν βοτρυῶν εὐνῇ κεῖται τὴν πηγὴν ἐκδιδούς ἀκράτος τε καὶ ὀργῶν τὸ εἶδος, θύρσοι δ' αὐτῷ παραπεφύκασι, καθάπερ οἱ κάλαμοι τοῖς ὕδασι, παραμείψαντι δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν
 10 αὐτῇ ταῦτα συμπόσια Τριτώνες ἤδη περὶ τὰς ἐκβολὰς ἀπαντῶντες ἀρῶνται κόχλοις τοῦ οἴνου, καὶ τὸ μὲν πίνουσιν αὐτοῦ, τὸ δ' ἀναφυσῶσιν, εἰσὶ δ' οἱ καὶ μεθύουσι τῶν Τριτώνων καὶ ὀρχοῦνται. πλεῖ καὶ Διόνυσος ἐπὶ κῶμον τῆς Ἄνδρου καὶ καθώρμι-
 15 σται μὲν ἡ ναῦς ἤδη, Σατύρους δὲ ἀναμῖξ καὶ Ἀηνὰς ἄγει καὶ Σειληνός οἱ τὸν Γέλωτά τε ἄγει καὶ τὸν Κῶμον ἱλαρωτάτῳ καὶ ξυμποτικωτάτῳ δαίμονε, ὥς ἡδιστα ὁ ποταμὸς αὐτῷ τρουγῶτο.

ΕΡΜΟΥ ΓΟΝΑΙ.

401 κς'. Ὁ κομιδῇ παῖς ὁ ἔτι ἐν σπαργάνοις, ὁ τὰς
 20 βοῦς ἐς τὸ ῥῆγμα τῆς γῆς ἐλαύνων, ἔτι κἀκείνος ὁ συλῶν τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ βέλη Ἑρμῆς οὗτος. μάλα ἡδεῖται αἱ κλοπαὶ τοῦ θεοῦ· φασὶ γὰρ τὸν Ἑρμῆν, ὅτε τῇ Μαίᾳ ἐγένετο, ἐρᾶν τοῦ κλέπτειν καὶ εἰδέναι τοῦτο οὔτι που ταῦτα πενία δρῶν ὁ θεός, ἀλλ'
 41 εὐφροσύνη διδούς καὶ παίζων. εἰ δὲ βούλει κατ' ἔχνος αὐτὸν κατιδεῖν, ὄρα τὰ ἐν τῇ γραφῇ· τίκτεται μὲν ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου, κατ' αὐτὸ ἄνω τὸ
 801 ἔδος τῶν θεῶν, ἐκεῖ δὲ Ὅμηρος οὔτε ὄμβρων αἰσθάνεσθαί φησιν οὔτε ἀνέμων ἀκούειν, ἀλλ' οὐδὲ χιόνι
 30 βληθῆναι ποτε αὐτὸ δι' ὑπερβολήν, εἶναι δὲ θεῖον

ἀτεχνῶς καὶ ἐλεύθερον ἀπάντων παθῶν, ὧν μετέχει
 τὰ τῶν ἀνθρώπων ὄρη. ἐνταῦθα τὸν Ἑρμῆν ἀποτε-
 χθέντα Ὄραι κομίζονται. γέγραφε καὶ κείνας, ὡς ὥρα
 ἐκάστης, καὶ σπαργάνοις αὐτὸν ἀμπίσχουσιν ἐπι-
 πάττουσαι τὰ κάλλιστα τῶν ἀνθέων, ὡς μὴ ἀσήμεναι
 τύχῃ τῶν σπαργάνων, καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τὴν μητέρα
 τοῦ Ἑρμοῦ τρέπονται λεχὼν κειμένην, ὁ δ' ὑπεκδύς
 τῶν σπαργάνων ἤδη βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κᾶτεισι.
 γέγηθε δὲ αὐτῷ τὸ ὄρος, τὸ γὰρ μειδίαμα αὐτοῦ
 οἶον ἀνθρώπου. νόει δὲ τὸν Ὀλυμπόν χαίροντα, ὅτι 10
 ὁ Ἑρμῆς ἐκεῖ ἐγένετο. τίς οὖν ἡ κλοπή; βοῦς νεμο-
 μένας ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου πρόποδι, ταύτας δῆπου
 τὰς χρυσόκερως καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκάς, ἀνεῖνται
 γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι, ἄγει στροβῶν ἐς χάσμα τῆς γῆς,
 οὐχ ὡς ἀπόλουντο, ἀλλ' ὡς ἀφανισθεῖεν ἐς μίαν 15
 ἡμέραν, ἔστ' ἂν τὸν Ἀπόλλω δάκῃ τοῦτο, καὶ ὡς
 οὐδὲν μετὸν αὐτῷ τοῦ γεγονότος ὑποδύεται τὰ
 σπάργανα. ἦκει καὶ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τὴν Μαῖαν
 ἀπαιτῶν τὰς βοῦς, ἡ δὲ ἀπιστεῖ καὶ ληρεῖν οἶεται
 τὸν θεόν. βούλει μαθεῖν, ὅ τι καὶ λέγει; δοκεῖ γάρ 20
 μοι μὴ φωνῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγου τι ἐπιδηλοῦν
 τῷ προσώπῳ, [ἔοικεν] ὡς μέλλων πρὸς τὴν Μαῖαν
 λέγειν ταῦτα· ἀδικεῖ με ὁ σὸς υἱός, ὃν χθὲς ἔτεκες,
 τὰς γὰρ βοῦς, αἷς ἔχαιρον, ἐμβέβληκεν ἐς τὴν γῆν,
 οὐκ οἶδ' ὅποι τῆς γῆς. ἀπολεῖται δὴ καὶ ἐμβεβλή- 25
 σεται κατωτέρω πρὸ τῶν βοῶν. ἡ δὲ θαυμάζει καὶ
 οὐ προσδέχεται τὸν λόγον. ἔτ' αὐτῶν ἀντιλεγόντων
 ἀλλήλοισι ὁ Ἑρμῆς ἴσταται κατόπιν τοῦ Ἀπόλλωνος
 καὶ κούφως ἐπιπηδήσας τοῖς μεταφρένοις ἀψοφητὶ
 λυεῖ τὰ τόξα καὶ συλῶν μὲν διέλαθεν, οὐ μὲν ἡγνο- 30
 ῆθη σεσυληκώς. ἐνταῦθα ἡ σοφία τοῦ ζωγράφου·
 διαχεῖ γὰρ τὸν Ἀπόλλω καὶ ποιεῖ χαίροντα. μεμέ-

τρηται δὲ ὁ γέλως, οἷος ἐφιζάνων τῷ προσώπῳ θυ-
μὸν ἐκνικώσης ἡδονῆς.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ.

κζ'. Τὸ τοῖν δυοῖν ἄρμα ἵπποιν, το γὰρ ἐπὶ 802
τεττάρων οὕπω τοῖς ἤρωσι διὰ χειρὸς ἦν, εἰ μὴ
5 ἄρα Ἐκτορι τῷ θρασεῖ, φέρει τὸν Ἀμφιάρεων ἐκ
Θηβῶν ἐπανιόντα, ὁπότε αὐτῷ ἡ γῆ λέγεται διασχεῖν,
ὥς μαντεύοιτο ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἀληθεύοι σοφὸς ἐν
02 πανσόφοις. ἐπὶ αὖ οἱ Πολυνείκει τῷ Θηβαίῳ τὴν
ἀρχὴν κατακτώμενοι οὐδεὶς ἐνόστησε πλὴν Ἀδρά-
10 στου καὶ Ἀμφιάρεω, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡ Καδμεία
κατέσχευ. ἀπώλονται δὲ οἱ μὲν ἄλλοι δόρασι καὶ λίθοις
καὶ πελέκεσι, Καπανεὺς δὲ λέγεται κεραυνῷ βεβλή-
σθαι, πρότερος, οἶμαι, κόμπῳ βαλὼν τὸν Δία.
οὔτοι μὲν οὖν ἑτέρου λόγου, κελεύει δὲ ἡ γραφή
15 βλέπειν ἐς μόνον τὸν Ἀμφιάρεων φεύγοντα κατὰ
τῆς γῆς αὐτοῖς στέμμασι καὶ αὐτῇ δάφνῃ, καὶ οἱ
ἵπποι λευκοὶ καὶ ἡ δίνη τῶν τροχῶν σπουδῆς ἔμ-
πλεως καὶ τὸ ἄσθμα τῶν ἵππων ἀπὸ παντὸς τοῦ
μυκτῆρος, ἀφρῶ δὲ ἡ γῆ διέρχονται καὶ ἡ χαίτη
43 20 μετακλίνεται, διαβρόχοις τε ὑπὸ ἰδρωτός οὔσι περί-
κεται λεπτὴ κόνις ἥττον μὲν καλοὺς ἀποφαίνουσα
τοὺς ἵππους, ἀληθεστέρους δέ. ὁ δὲ Ἀμφιάρεως τὰ
μὲν ἄλλα ὥπλισται, μόνου δὲ ἀμελεῖ κράνους ἀνιείς
τὴν κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, βλέπων ἱερὸν καὶ χρη-
25 σμῶδες. γράφει δὲ καὶ τὸν Ὠρωπὸν νεανίαν ἐν
γλαυκοῖς γυναιόις, τὸ δὲ ἐπὶ θαλάττῃ. γράφει καὶ
τὸ φροντιστήριον τοῦ Ἀμφιάρεω ῥῆγμα ἱερὸν καὶ
θειῶδες. αὐτοῦ καὶ Ἀλήθεια λευχειμονοῦσα, αὐτοῦ
καὶ ὀνείρων πύλη, δεῖ γὰρ τοῖς ἐκεῖ μαντευομένοις
30 ὕπνου, καὶ Ὀνειρος αὐτὸς ἐν ἀναιμένῳ τῷ εἶδει

803 γέγραπται καὶ ἐσθῆτα ἔχει λευκὴν ἐπὶ μελαίνῃ, τό,
οἶμαι, νύκτωρ αὐτοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔχει καὶ κέρας
ἐν ταῖν χεροῖν, ὥς τὰ ἐνύπνια διὰ τῆς ἀληθοῦς
ἀνάγων.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

κη'. Μὴ παραθεῖτε ἡμᾶς, ᾧ θηρευταί, μηδὲ 5
ἐπικελεύεσθε τοῖς ἵπποις, πρὶν ὑμῶν ἐξιχνεύσωμεν,
ὅ τι βούλεσθε καὶ ὅ τι θηράτε. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἐπὶ
χλούνην σὺν φατε ἴεσθαι, καὶ ὁρῶ τὰ ἔργα τοῦ
θηρίου· τὰς ἐλαίας ἐξορῶρχε καὶ τὰς ἀμπέλους
ἐκτέμνηκε καὶ οὐδὲ συκὴν καταλέλοιπεν ἢ μῆλον ἢ 10
μηλάνθην, πάντα δὲ ἐξήρηκεν ἐκ τῆς γῆς τὰ μὲν
ἀνορύττων, τοῖς δὲ ἐμπίπτων, τοῖς δὲ παρακνώ-
μενος, ὁρῶ δὲ καὶ αὐτὸν τὴν χαίτην φρίττοντα
καὶ πῦρ ἐμβλέποντα καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῷ πατα-
γοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς, ᾧ γενναῖοι, δεινὰ γὰρ τὰ τοι- 15
αυτὴ θηρία ὅτι ἐκ πλείστου κατακούειν τοῦ ὁμά-
δου· ἐγὼ μέντοι οἶμαι τὴν ὥραν ἐκείνου τοῦ μειρα-
κίου διαθηρῶντας ὑμᾶς τεθηρᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ
προκινδυνεύειν ἐθέλειν. τί γὰρ οὕτω πλησίον; τί δὲ
παραψάνοντες; τί δὲ παρ' αὐτὸ ἐπέστραφθε; τί δὲ 20
ὠστίξεσθε τοῖς ἵπποις; οἶον ἔπαθον· ἐξήχθη ὑπὸ
τῆς γραφῆς μὴ γεγράφθαι δοκεῖν αὐτούς, εἶναι δὲ
καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐρᾶν, διατωθάξω γοῦν ὥς ἀκούον-
τας καὶ δοκῶ τι ἀντακούσεσθαι, σὺ δ' οὐδ' ὅσα
ἐπιστρέψαι παραπαίοντα ἐφθέγξω τι, παραπλησίως 25
ἐμοὶ νενικημένος καὶ οὐκ ἔχων ἀνείργεσθαι τῆς
ἀπάτης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ὕπνου. σκοπῶμεν οὖν τὰ
804 γεγραμμένα, γραφῇ γὰρ παρεστήκαμεν. περίκεινται
μὲν δὴ τῷ μειρακίῳ νεανῖαι καλοὶ καὶ καλὰ ἐπιτη-
δεύοντες καὶ οἶον εὐπατρίδαι, καὶ ὁ μὲν παλαίστρας 30

403 τι ἐπιδηλοῖ τῷ προσώπῳ, ὁ δὲ χάριτος, ὁ δὲ ἀστεισμού,
 τὸν δὲ ἀνακεκυφέναι φήσεις ἐκ βιβλίου, φέρουσι δὲ
 αὐτοὺς ἵπποι παραπλήσιοι οὐδείς ἄλλος ἄλλῳ λευκός
 τις καὶ ξανθὸς καὶ μέλας καὶ φοῦνιξ, ἀργυροχάλινοι καὶ
 5 στικτοὶ καὶ χρυσοὶ τὰ φάλαρα. ταῦτα φασὶ τὰ χρῶ-
 ματα τοὺς ἐν Ὠκεανῷ βαρβάρους ἐγγεῖν τῷ χαλκῷ
 διαπύρρῳ, τὰ δὲ συνίστασθαι καὶ λιθοῦσθαι καὶ σώ-
 ξειν, ἃ ἐγγράφη. οὐδὲ τὴν ἐσθῆτα συμβαίνουσιν ἢ
 τὴν στολήν, ὁ μὲν γὰρ εὖζωνος ἐππάζεται καὶ κοῦ-
 10 φος, ἀκοντιστής, οἶμαι, ἀγαθὸς ὢν, ὁ δὲ πέφρακται
 τὸ στέρνον ἀπειλῶν πάλην τινὰ τῷ θηρίῳ, καὶ τὰ
 σκέλη, πέφρακται * * τὸ δὲ μειράκιον ὀχεῖται μὲν
 ἐφ' ἵππου λευκοῦ, μέλαινα δέ, ὡς ὀρεῖς, ἢ κεφαλὴ
 τῷ ἵππῳ καὶ λευκὸν ἀποτετόρνευται κύκλον ἐπὶ τοῦ
 15 μετώπου κατ' αὐτὸ τῆς σελήνης τὸ πλήρες, καὶ
 φάλαρα ἔχει χρυσᾶ καὶ χαλινὸν κόκκινον Μηδικοῦ,
 45 τουτὶ γὰρ τὸ χρῶμα προσαστραπτει τῷ χρυσῷ, καθά-
 περ οἱ πυρώδεις λίθοι. στολὴ τῷ μειρακίῳ χλαμὺς
 ἔχουσά τι ἀνέμου καὶ κόλπου. τὸ μὲν χρῶμα ἐκ
 20 φοινικῆς ἀλουργίας, ἣν ἐπαινοῦσι Φοίνικες, ἀγα-
 πάσθω δὲ τῶν ἀλουργῶν μάλιστα, δοκοῦν γὰρ σκυ-
 θρωπάξειν ἔλκει τινὰ παρὰ τοῦ ἡλίου ὥραν καὶ τῷ
 τῆς σίδης ἄνθει φαίνεται. αἰδοῖ δὲ τοῦ γυμνοῦσθαι
 πρὸς τοὺς παρόντας ἔσταλται χειριδωτῷ φοινικῷ,
 25 συμμετρεῖται δὲ ὁ χιτῶν ἐς ἡμῖς τοῦ μηροῦ καὶ ἴσα
 τοῦ ἀγκῶνος, καὶ μειδιᾷ καὶ χαροπὸν βλέπει καὶ 305
 κομᾷ ὅσον μὴ ἐπισκοτεῖσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτε
 ἀτακτῆσει ἢ κόμη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τάχα τις καὶ τὴν
 παρειὰν ἐπαινέσεται καὶ τὰ μέτρα τῆς ῥινὸς καὶ καθ'
 30 ἐν οὕτωςι τὰ ἐν τῷ προσώπῳ, ἐγὼ δὲ ἄγαμαι αὐτὸ τοῦ
 φρονήματος· καὶ γὰρ ὡς θηρατῆς ἐρωρεται καὶ ὑπὸ
 τοῦ ἵππου ἐπῆρται καὶ συνίησιν, ὅτι ἐραται. σκευοφο-

ροῦσι δὲ αὐτοῖς ὄρεῖς καὶ ὄρεωκόμοι ποδοστράβας
 καὶ ἄρκυς καὶ προβόλια καὶ ἀκόντια καὶ λόγχας,
 ἐφ' ὧν οἱ κινώδοντες, καὶ κυναγωγοὶ συστρατεύουσι
 καὶ σκοπιωροί, καὶ τὰ ἔθνη τῶν κυνῶν, οὐχ αἱ τὴν
 ὄϊνα ἀγαθαὶ μόναι ἢ αἱ ταχεῖαι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ
 γευνᾶται, δεῖ γὰρ καὶ ἀλκῆς ἐπὶ τὸ θηρίον. γράφει
 δὴ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρητικάς, τὰς μὲν
 ἀγερώχους καὶ ὑλακτούσας, τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ
 δὴ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι κατὰ τοῦ ἵχνους * * καὶ
 τὴν Ἀγροτέραν προιόντες ἄβονται, νεῶς γὰρ τις
 αὐτῆς ἐκεῖ καὶ ἄγαλμα λεῖον ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ
 συῶν κεφαλαὶ καὶ ἄρκτων, νέμεται δὲ αὐτῇ καὶ
 θηρία ἄνετα, νεβροὶ καὶ λύκοι καὶ λαγωοί, πάντα
 ἡμερα καὶ μὴ δεδιότα τοὺς ἀνθρώπους. ἔχονται μετὰ
 τὴν εὐχὴν τῆς θήρας. καὶ τὸ θηρίον οὐκ ἀνέχεται
 λανθάνειν, ἀλλ' ἐκπηδᾷ τῆς λόχμης, εἴτα ἐμπίπτει
 τοῖς ἱππεῦσι καὶ ταράττει μὲν αὐτοὺς ἐκ προσβολῆς,
 νικᾶται δὲ ὑπὸ τῶν βαλλόντων καιρίᾳ μὲν οὐκ ἐν-
 τυχῶν διὰ τε τὸ φράττεσθαι πρὸς τὰς πληγὰς διὰ
 τε τὸ μὴ ὑπὸ θαρρούντων βάλλεσθαι, μαλαχθεῖς δὲ
 πληγῇ ἐπιπολαίῳ κατὰ τοῦ μηροῦ φεύγει διὰ τῆς
 ὕλης, ἐκδέχεται δὲ αὐτὸν ἔλος βαθὺ καὶ λίμνη πρὸς
 τῷ ἔλει. διώκουσιν οὖν βοῇ χρώμενοι οἱ μὲν ἄλλοι
 306 μέχοι τοῦ ἔλους, τὸ δὲ μειράκιον συνεμβάλλει τῷ
 θηρίῳ ἐς τὴν λίμνην καὶ τέτταρες οὗτοι κύνες, καὶ
 τὸ μὲν θηρίον ἵεται τρωᾶσαι τὸν ἵππον, ἀπονεῦσαν
 δὲ τοῦ ἵππου τὸ μειράκιον καὶ ἐς τὰ δεξιὰ μετακλίνας
 ἀφίησι τῇ χειρὶ πάσῃ καὶ βάλλει τὸν σὺν κατ' αὐτὸ
 μάλιστα τὸ συνάπτον τὴν πλάτην τῇ δέσρῃ. τούντεῦ-
 θεν οἱ μὲν κύνες κατάγουσι τὸν σὺν ἐς τὴν γῆν, οἱ
 δὲ ἐρασταὶ βοῶσιν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἷον φιλοτιμούμε-
 νοι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ὑπερκεκράξεται τὸν πέλας,

καὶ πέπτωκέ τις ἀπὸ τοῦ ἵππου μὴ κατασχών, ἀλλ' ἐκθορυβήσας τὸν ἵππον, ὃ δὲ καὶ στέφανον αὐτῷ πλέκει παρὰ τοῦ λειμῶνος τοῦ ἐν τῷ ἔλει. ἔτι ἐν τῇ λίμνῃ τὸ μειράκιον, ἔτι ἐπὶ τοῦ σχήματος, ὃ τὸ παλτὸν ἀφῆκεν, οἱ δὲ ἐκπεπλήγασι καὶ θεωροῦσιν αὐτό, οἷον γραφέν.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

κθ'. Ἄλλ' οὐκ Ἐρυθρά γε αὕτη ἡ θάλασσα, οὐδ' Ἴνδοι ταῦτα, Αἰθιοπες δὲ καὶ ἀνὴρ Ἕλλην ἐν Αἰθιοπία. καὶ ἄθλος τοῦ ἀνδρός, ὃν ἐκὼν ἔτλη
 10 κατὰ ἔρωτα, οἷμαί σε, ὦ παῦ, μὴ ἀνήκοον εἶναι τοῦ Περσέως, ὃν φασιν Ἀτλαντικὸν ἀποκτεῖναι κῆτος ἐν Αἰθιοπία πεξεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ
 47 γῇ ἀνθρώπους. ταῦτ' οὖν ἐπαινῶν ὁ ξωγράφος καὶ οἰκτεῖρων τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅτι κήτει ἐξεδόθη, τετέ-
 15 λεσται ἤδη ὁ ἄθλος, καὶ τὸ μὲν κῆτος ἔρριπται πρὸ τῆς ἡόνος ἐμπλημμυροῦν πηγαῖς αἵματος, ὑφ' ὧν ἔρυθρά ἡ θάλασσα, τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν ἀπαλλάττει τῶν δεσμῶν ὁ Ἔρως· γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν τὸ εἰωθός, νεανίας δὲ παρ' ὃ εἶωθε, καὶ ἀσθμαίνων
 20 γέγραπται καὶ οὐκ ἔξω τοῦ μεμοχθηκέναι. καὶ γὰρ εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἑρωτι ὁ Περσεὺς πρὸ τοῦ ἔργου, παρεῖναι αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ θηρίου συμπέτεσθαι, ὃ δὲ ἀφίκετο καὶ ἤκουσε τοῦ Ἕλληνος. ἡ κόρη δὲ ἠδεῖα μὲν, ὅτι λευκὴ ἐν Αἰθιοπία, ἠδίῳν δὲ
 25 αὐτὸ τὸ εἶδος· παρέλθοι ἂν καὶ Λυδὴν ἄβραν καὶ Ἀττίδα ὑπόσεμνον καὶ Σπαρτιατὴν ἐρρωμένην. κεκαλ-
 λώπιστα δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καὶ γὰρ ἀπιστεῖν ἔοικε, καὶ χαίρει μετ' ἐκπλήξεως καὶ τὸν Περσέα βλέπει
 807 μειδιάματι ἤδη ἐς αὐτὸν πέμπουσα. ὃ δὲ οὐ πόρρω
 30 τῆς κόρης ἐν ἠδείᾳ καὶ λιβανώδει πόᾳ κεῖται στάζων

ἐς τὴν γῆν ἰδρῶτα καὶ τὸ δαῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων
ἀπόθετον, μὴ ἐντυχόντες αὐτῷ λαοὶ λίθοι γένωνται.
πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἶνον ἐπι-
σπάσαι. ἦδεῖς οἱ Αἰθίοπες ἐν τῷ τοῦ χρώματος
ἀτόπῳ καὶ βλοσυρὸν μειδιῶντες καὶ οὐκ ἄδηλοι χαί-
ρειν καὶ οἱ πλεῖστοι ὅμοιοι. ὁ Περσεὺς δὲ ἀσπάζεται-
μὲν καὶ ταῦτα, στηρίζων δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστε-
ροῦ ἀγκῶνος ἀνέχει τὸν θώρακα ἔμπνους ὑπὸ ἄσθμα-
τος, ἐμβλέπων τῇ κόρῃ, καὶ τὴν χλαμύδα τῷ ἀνέμῳ
ἐκδίδωσι φοινικῇν οὕσαν καὶ βεβλημένην αἵματος 10
ῥανίσιν, ἃς προσέπνευσεν αὐτῷ τὸ θηρίον ἐν τῷ
ἀγῶνι. ἐρρώσθων Πελοπίδαι παρὰ τὸν τοῦ Περσέως
ὦμον, καλῷ γὰρ ὄντι αὐτῷ καὶ ὑφαίμῳ προσήνθηκέ-
τι τοῦ καμάτου καὶ ὑποδήκασιν αἱ φλέβες ἐπιλαμ-
βάνον τοῦτο αὐτάς, ὅταν πλεονεκτήσῃ τὸ ἄσθμα. 15
πολλὰ (δὲ) καὶ παρὰ τῆς κόρης ἄρνυται.

48

ΠΕΛΟΨ.

λ'. Στολή δὲ ἀπαλή, σχῆμα ἐκ Λυδίας, καὶ
μειράκιον ἐν ὑπῆνῃ πρώτῃ Ποσειδῶν τε μειδιῶν ἐς
τὸ μειράκιον καὶ ἀγάλλων αὐτὸ ἵπποις δηλοῖ Πέλοπα
τὸν Λυδὸν ἐπὶ θάλατταν ἦκοντα, ὡς εὐξαιτο τῷ 20 405
Ποσειδῶνι κατὰ τοῦ Οἰνομάου, ὅτι μὴ χρῆται γαμ-
βρῷ ὁ Οἰνόμαος, ἀλλὰ κτείνων τοὺς τῆς Ἱπποδα-
μείας μνηστῆρας φρονεῖ τοῖς τούτων ἀκροθινίοις ἀνά-
πτων τὰς αὐτῶν κεφαλὰς οἶον οἱ θῆραν ἥρηκότες.
καὶ εὐχομένῳ τῷ Πέλοπι ἦκει χρυσοῦν ἄρμα ἐκ 25
θαλάττης, ἡπειρωτὰ δὲ οἱ ἵπποι καὶ οἱοι διαδρα-
μεῖν τὸν Αἰγαῖον ἀνχηρῶ τῷ ἄξονι καὶ ἐλαφρῇ τῇ
ὀπλῇ. ὁ μὲν οὖν ἄθλος εὐδρομήσει τῷ Πέλοπι, τὸν
δὲ τοῦ ζωγράφου ἄθλον ἡμεῖς ἐξετάζωμεν. οὐ γὰρ
38 σμικροῦ, οἶμαι, ἀγῶνος ἵππους μὲν ξυνθεῖναι τέττα-

ρας καὶ μὴ ξυγγέαι τῶν σκελῶν τὸ κατὰ ἓνα αὐτῶν,
 ἐμβαλεῖν δὲ αὐτοῖς μετὰ τοῦ χαλινουῦ φρόνημα στῆ-
 σαί τε τὸν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ μὴ θέλειν ἐστάναι, τὸν
 δὲ ἐν τῷ κροαίνειν βούλεσθαι, τὸν δ' ἐν τῷ πείθε-
 5 σθαι, ὃ δὲ γάννυται τοῦ Πέλοπος τῇ ὥρᾳ καὶ εὐρεῖαι
 αὐτῷ αἱ ῥῖνες, ὅσα χρεμετίζοντι. ἔτι κἀκείνο σοφίας·
 ὃ Ποσειδῶν τοῦ μειρακίου ἐρᾷ καὶ ἀναφέρει αὐτὸ
 ἐς τὸν λέβητα καὶ τὴν Κλωθῶ, ὅτε Πέλοψ ἀστράψαι
 ἐδόκει τῷ ὦμῳ, καὶ τοῦ μὲν γαμεῖν οὐκ ἀπάγει
 10 αὐτόν, ἐπειδὴ ὥρμηκεν, ἀγαπῶν δὲ ἄλλ' ἐφάψασθαι
 τῆς χειρὸς ἐμπέφυκε τῇ δεξιᾷ τοῦ Πέλοπος ὑποτι-
 θέμενος αὐτῷ τὰ ἐς τὸν δρόμον, ὃ δὲ ὑπέρφρον
 49 ἤδη καὶ Ἀλφειὸν πνεῖ, καὶ ἡ ὀφρὺς μετὰ τῶν ἵππων.
 βλέπει δὲ ἡδὺ καὶ μετέωρον ὑπὸ τοῦ τιάρᾳ ἐπισο-
 15 βεῖν, ἧς οἷα χρυσαῖ λιβάδες ἡ κόμη τοῦ μειρακίου
 ἀποστάζουσα μετώπῳ ὁμολογεῖ καὶ λούλῳ συνανθεῖ
 καὶ μεταπίπτουσα τῇδε κἀκεῖσε ἐν τῷ καιρίῳ μένει.
 γλουτὸν καὶ στέρνα καὶ ὅσα περὶ γυμνουῦ τοῦ Πέ-
 λοπος ἐλέχθη ἄν, καλύπτει ἡ ἐσθῆς αὐτῇ κνήμη.
 20 Ἀνδοὶ γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι καθείρξαντες ἐς
 τοιάσδε ἐσθῆτας τὸ κάλλος λαμπρύνονται τοῖς ὑφά-
 σμασιν ἐνὸν λαμπρύνεσθαι τῇ φύσει, καὶ τὰ μὲν
 ἄλλα ἀφανῆ καὶ ἔσω, τὸ δὲ τῆς στολῆς, ἐνθα ὁ
 ὦμος ὁ ἀριστερός, τέχνη ἡμέλῃται, ὥς μὴ κρύπτοιτο
 25 αὐτοῦ ἡ αὐγὴ, νύξ τε γὰρ ἐπέχει καὶ λαμπρύνεται
 τῷ ὦμῳ τὸ μειράκιον, ὅσον ἡ νύξ τῷ ἐσπέρῳ.

ΞΕΝΙΑ.

λα'. Καλὸν δὲ καὶ συκάσαι καὶ μηδὲ ταῦτα
 παρελθεῖν ἀφῶνους. σῦκα μέλανα ὅπῳ λειβόμενα
 σεσῳρένται μὲν ἐπὶ φύλλων ἀμπέλου, γέγραπται δὲ 80
 30 μετὰ τῶν τοῦ φλοιοῦ ῥηγμάτων, καὶ τὰ μὲν ὑπο-

κέχηνε παραπτύοντα τοῦ μέλιτος, τὰ δ' ὑπὸ τῆς
 ὥρας οἶον ἔσχισται. πλησίον δὲ αὐτῶν ὅζος ἔρριπται,
 μὰ Δί', οὐκ ἀργὸς ἢ κενὸς τοῦ καρποῦ, σκιάζει δὲ
 σῦκα τὰ μὲν ὠμὰ καὶ ὀλύνθους ἔτι, τὰ δὲ ῥυσσὰ 406
 καὶ ἔξωρα, τὰ δὲ ὑποσέσηρε παρεμφαίνοντα τοῦ 5
 χυμοῦ τὸ ἄνθος, τὸ δὲ ἐπ' ἄκρῳ τοῦ ὅζου στρουθὸς
 διορώρυσεν, ἃ δὴ καὶ ἥδιστα σύκων δοκεῖ. καρύοις
 δὲ ἅπαν ἔστρωται τοῦδαφος, ὧν τὰ μὲν παρατέτρα-
 πται τοῦ ἐλύτρου, τὰ δὲ ἔγκειται μεμυκότα, τὰ δὲ
 παρεμφαίνει τὴν διαφυήν. ἀλλὰ καὶ ὄγχνας ἐπ' 10 50
 ὄγχναις ὄρα καὶ μῆλα ἐπὶ μήλοις σωρούς τε αὐτῶν
 καὶ δεκάδας, εὐώδη πάντα καὶ ὑπόχρυσα. τὸ δὲ ἐν
 αὐτοῖς ἔρευθος οὐδὲ ἐπιβεβλήσθαι φήσεις, ἀλλὰ
 ἔνδον ὑπηνθηκέναι. κεράσου δὲ ταῦτα δῶρα ὁπώρα
 τις αὕτη βοτρυδὸν ἐν ταλάρῳ, ὃ τάλαρος δὲ οὐκ 15
 ἀλλοτριῶν πέπλεκται λύγων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ.
 πρὸς δὲ τὸν σύνδεσμον τῶν κλημάτων εἰ βλέποις
 καὶ τὰς ἐκκρεμαμένας αὐτῶν σταφυλὰς καὶ ὡς κατὰ
 μίαν αἰ ῥᾶγες, ἄσῃ τὸν Διόνυσον, οἶδα, καὶ ὦ
 πότνια βοτρυόδωρε, περὶ τῆς ἀμπέλου ἐρεῖς. 20
 φαίης δ' ἂν καὶ τοὺς βότρους τῇ γραφῇ ἐδωδίμους
 εἶναι καὶ ὑποίνους. κάκεῖνο ἥδιστον· ἐπὶ φύλλων
 κράδης μέλι χλωρὸν ἐνδεδυκὸς ἥδη τῷ κηρῷ καὶ
 ἀναπλημμυρεῖν ὥραϊον, εἴ τις ἀποθλίβῃ, καὶ τρο-
 φαλὶς ἐφ' ἑτέρου φύλλου νεοπαγῆς καὶ σαλεύουσα 25
 καὶ ψυκτῆρες γάλακτος οὐ λευκοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 στιλπνοῦ, καὶ γὰρ στίλβειν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολα-
 ζούσης αὐτῷ πιμελῆς.

B.

ΤΜΝΗΤΡΙΑΙ.

53 α'. Ἀφροδίτην ἑλεφαντίνην ἐν ἀπαλοῖς μυρρι- 810
 νῶσιν ἄδουσιν ἀπαλαὶ κόραι. διδάσκαλος αὐτὰς ἄγει
 σοφὴ καὶ οὐδὲ ἔξωρος, ἐπιξάνει γάρ τις ὥρα καὶ ὀυτί-
 δι πρῶτη (παρὰ τοῦ) γήρως μὲν τὸ ὑπόσεμνον ἔλκου-
 5 σα, τούτῳ δ' αὖ κεραννύσα τὸ σωζόμενον τῆς ἀκμῆς.
 καὶ τὸ μὲν σχῆμα τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔδους γυμνὴ
 καὶ εὐσχήμων, ἡ δὲ ὕλη συνθήκη μεμνηκόςτος ἐλέ-
 φαντος. ἀλλὰ οὐ βούλεται γεγράφθαι δοκεῖν ἢ θεός,
 ἐκκεῖται δὲ οἷα λαβέσθαι. βούλει λόγου τι ἐπιλείβω-
 10 μεν τῷ βαμῷ; λιβανωτοῦ γὰρ ἱκανῶς ἔχει καὶ κασίας
 καὶ σμύρνης, δοκεῖ δέ μοι καὶ Σαπφοῦς τι ἀναπνεῖν.
 ἐπαινετέα τοίνυν ἡ σοφία τῆς γραφῆς· πρῶτα μὲν
 ὅτι τὰς ἀγαπωμένας λίθους περιβαλοῦσα οὐκ ἐκ
 τῶν χρωμάτων αὐτὰς ἐμιμήσατο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωτός,
 15 οἷον ὀφθαλμῷ κέντρον τὴν διαύγειαν αὐταῖς ἐνθεῖσα,
 εἶτα ὅτι καὶ τοῦ ὕμνου παρέχει ἀκούειν· ἄδουσι γὰρ
 αἱ παῖδες, ἄδουσι, καὶ ἡ διδάσκαλος ὑποβλέπει τὴν
 ἀπ' αὐτῶν κροτουσὰ τὰς χεῖρας καὶ ἐς τὸ μέλος
 ἱκανῶς ἐμβιβάξουσα. τὸ μὲν γὰρ τῆς στολῆς ἀπέρι-
 20 τον καὶ μὴ δι' ὄχλου αὐταῖς, εἰ ἀθύροιν, ἢ τὸ ἐν
 07 χροῷ τῆς ζώνης ἢ τὸ ἐς βραχίονα τοῦ χιτῶνος ἢ ὡς
 ἀνυποδησίᾳ χαίρουσιν ἐφρεσσιῶσαι ἀπαλῇ πόδι καὶ 811
 ἀναψυχὴν ἔλकुσαι παρὰ τῆς δρόσου λειμῶν τε ὃ
 51 περὶ τὰς ἐσθῆτας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς χρώματα καὶ ὡς
 25 ἄλλο ἄλλῳ ἐπιπρέπει, δαιμονίως ἐκμεμίμηται. τὰ γὰρ
 συμβαίνοντα οἱ μὴ γράφοντες οὐκ ἀληθεύουσιν ἐν
 ταῖς γραφαῖς. τὰ δὲ εἶδη τῶν παρθένων εἰ τῷ Πά-
 ριδι ἢ ἄλλῳ τῷ κριτῇ ἐπιτρέπομεν, ἀπορῆσαι ἄν

μοι δοκεῖ ψηφίσασθαι, τοσοῦτον ἀμιλλῶνται ῥοδο-
πήχεις καὶ ἐλικώπιδες καὶ καλλιπάρχοι καὶ μελίφωνοι,
Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ ἥδὺ πρόσφθεγμα. παραψάλλει
δὲ αὐταῖς Ἔρως ἀνακλίνας τοῦ τόξου τὸν πῆχυν,
καὶ ἡ νευρὰ παναρμόνιον ἄδει καὶ φησι πάντα ἔχειν, 5
ὅσα ἡ λύρα, ταχεῖς τε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ῥυθ-
μόν τινα, οἶμαι, διανοοῦντες. τί δῆτα ἄδουσι; γέ-
γραπται γάρ τι καὶ ῥοδῆς· τὴν Ἀφροδίτην ἐκδοῦναι
τῆς θαλάττης λέγουσιν ἀπορροῇ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ
ὅπου μὲν τῶν νήσων προσέσχεν, οὕτω λέγουσιν, 10
ἐρουῖσι δέ, οἶμαι, Πάφον, τὴν γένεσιν δὲ ἱκανῶς
ἄδουσιν· ἀναβλέπουσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι
ἀπ' οὐρανοῦ, τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινοῦσαι δη-
λοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης, τὸ μειδίημα δὲ αὐτῶν
γαλήνης ἐστὶν αἶνιγμα.

15

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΡΟΦΑΙ.

β'. Νεβροὶ καὶ λαγώς, ταῦτα θηράματα τοῦ
νῦν Ἀχιλλέως, ὁ δέ γε ἐν Ἰλίῳ πόλεις αἰρήσει καὶ
ἵππους καὶ ἀνδρῶν στίχας, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῷ
μαχοῦνται μὴ ἑῶντι αὐτοὺς ῥεῖν, κακείνων μὲν τῶν
ἔργων μισθὸν ἀποίσεται Βοισηίδα καὶ τὰς ἐκ Λέσβου 20
ἐπὰ καὶ χρυσὸν καὶ τρίποδας καὶ τὸ τοὺς Ἀχαιοὺς
ἐπ' αὐτῷ εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τῷ Χείρῳ ταῦτα μή- 55
812 λων δοκεῖ καὶ κηρίων ἄξια, καὶ ἀγαπᾷς, ὃ Ἀχιλλεῦ.
μικρὰ δῶρα πόλεις ἀπαξιώσων τότε καὶ τὸ κῆδος
τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τάφρου καὶ ὁ 25
κλίνας τοὺς Τρῶας ἐκ μόνου τοῦ βοῆσαι καὶ ὁ κτεί-
νων ἐπιστροφάδην καὶ ἐρυθαίνων τὸ τοῦ Σκαμάν-
δρου ὕδωρ ἵπποι τε ἀθάνατοι καὶ ἔλξεις Ἐκτορος
καὶ ὁ βρυχώμενος ἐπὶ τοῖς Πατροκλείοις στέρνοις
Ὀμήρῳ γέγραπται, γράφει δὲ αὐτὸν καὶ ἄδοντα καὶ 30

εὐχόμενον καὶ ὁμωρόφιον τῷ Πριάμῳ, τουτονὶ δὲ
 οὐπω ξυνιέντα ἀρετῆς, ἀλλὰ παῖδα ἐτι γάλακτι ὑπο-
 θρέψας καὶ μυελῷ καὶ μέλιτι δέδωκεν ὁ Χείρων
 γράφειν ἀπαλὸν καὶ ἀγέρωχον καὶ ἤδη κοῦφον,
 5 εὐθεῖα μὲν γὰρ ἡ κνήμη τῷ παιδί, ἐς γόνυ δὲ αἱ
 χεῖρες, ἀγαθαὶ γὰρ δὴ αὗται πομποὶ τοῦ δρόμου,
 κόμη τε ἡδεῖα καὶ οὐδὲ ἀκίνητος, ἔοικε γὰρ προσα-
 θύρων ὁ ξέφυρος μετατάττειν αὐτήν, ὥς μεταπι-
 πτούσης τῇδε κάκεῖσε ἄλλοτε ἄλλος ὁ παῖς εἴη, ἐπι-
 10 σκύνιον τε καὶ θυμοειδὲς φρονήγμᾳ ἐστὶ μὲν ἤδη τῷ
 παιδί, πρᾶναι δὲ αὐτὸ ἀκῆκῳ ὄμματι καὶ παρειᾷ
 μάλα ἴλεω καὶ προσβαλλούσῃ τι ἀπαλοῦ γέλωτος. ἡ
 χλαμὺς δέ, ἣν ἀμπέχεται, παρὰ τῆς μητρός, οἶμαι
 καλὴ γὰρ καὶ ἀλιπόρφυρος καὶ πυραυγῆς ἐξαλλάτ-
 15 τούσα τοῦ κυανῆ εἶναι. κολακεύει δὲ αὐτὸν ὁ Χείρων,
 108 οἷον [λέοντα] πτώκας ἀρπάζειν καὶ νεβροῖς συμπέ-
 τεσθαι· νεβρὸν γοῦν ἄρτι ἥρηκῶς ἤκει παρὰ τὸν
 Χείρωνα καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἄθλον, ὁ δὲ χαίρει ἀπαι-
 τοῦμενος καὶ τοὺς προσθίους ὀκλάσας ἐς ἴσον κα-
 20 θίσταται τῷ παιδί, μῆλα ἀπὸ τοῦ κόλπου ὀρέγων
 αὐτῷ καλὰ καὶ εὐώδη, καὶ γὰρ καὶ τοῦτο αὐτῶν
 ἔοικεν ἐγγεγράφθαι. καὶ κηρίον ὀρέγει τῇ χειρὶ
 σταγόνα λείβον δι' εὐνομίαν τῶν μελιττῶν. ὅταν
 56 γὰρ πόαις ἀγαθαῖς ἐντυχούσαι κυίσκωσι, περιπληθῇ
 25 τὰ κηρία γίνεταί καὶ ἀποβλύξουσιν τὸ μέλι οἱ οἴκοι·
 αὐτῶν. ὁ δὲ Χείρων γέγραπται μὲν ὅσα κένταυρος·
 ἀλλὰ ἵππον ἀνθρώπῳ συμβαλεῖν θαῦμα οὐδέν,
 συναλεῖψαι μὴν καὶ ἐνώσαι καί, νῆ Δία, λήγειν
 ἄμφω δοῦναι καὶ ἄρχεσθαι καὶ διαφεύγειν τοὺς
 30 ὀφθαλμούς, εἰ τὸ τέρμα τοῦ ἀνθρώπου ἐλέγχοιεν,
 ἀγαθοῦ, οἶμαι, ζωγράφου. καὶ τὸ ἡμερον δὲ φαίνε-
 σθαι τὸ τοῦ Χείρωνος ὄμμα ἐργάζεται μὲν καὶ ἡ

δικαιοσύνη καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆς πεπνύσθαι, πράττει δὲ καὶ ἡ πηκτίς, ὑφ' ἧς ἐκμεμούσεται, νυνὶ δὲ καὶ ὑποκορισμοῦ τι αὐτῷ ἔπεστιν, εἰδώς που ὁ Χείρων, ὅτι τοὺς παῖδας τοῦτο μειλίσσεται καὶ τρέφει μᾶλλον ἢ τὸ γάλα. ταυτὶ μὲν περὶ θύρας τοῦ ἄντρου, ὁ δ' ἐν τῷ πεδίῳ παῖς ὁ ἱππηδὸν ἐπὶ τοῦ κενταύρου ἀθύρων ὁ αὐτὸς ἔτι· διδάσκει ὁ Χείρων τὸν Ἀχιλλεῖα ἱππάζεσθαι καὶ κεχρησθαι αὐτῷ ὅσα ἵππῳ, καὶ συμμετρεῖται μὲν τὸν δρόμον εἰς τὸ ἀνεκτὸν τῷ παιδί, καγχάζοντι δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἡδεσθαι προσμειδιᾷ μεταστρεφόμενος καὶ μονονουχὶ λέγει „ἰδοὺ σοι κροαίνω ἄπληκτος, ἰδοὺ καὶ ἐπικελεύομαί σοι· ὁ ἵππος ὁξὺς ἄρα καὶ ἀφαιρεῖ γέλωτα. λαγαρῶς γάρ μοι ἱππασθεῖς, θεῖε παῖ, καὶ τοιῶδ' ἵππῳ πρέπων ὀχήσῃ ποτὲ καὶ ἐπὶ Ξάνθου καὶ Βαλίου καὶ πολλὰς μὲν πόλεις αἰρήσεις, πολλοὺς δὲ ἄνδρας ἀποκτενεῖς ὅσα θεὸν καὶ σὲ ὑπεκφεύγοντας.“ ταῦτα ὁ Χείρων μαρτεύεται τῷ παιδί καλὰ καὶ εὖφημα καὶ οὐχ οἷα ὁ Ξάνθος.

KENTATPIDEΣ.

γ'. Σὺ μὲν ὦρε τὴν τῶν κενταύρων ἀγέλην δρυῶν ἐκπεφυκέναι καὶ πετρῶν ἢ, νῆ Δία, ἵππων μόνον, αἷς τὸν τοῦ Ἰξίονος ἐπιθόρυνσθαί φασιν, ὃν ὑφ' οὗ οἱ κένταυροι [ἐνωθέντες] ἦλθον εἰς κροᾶσιν· τοῖς δὲ ἄρα καὶ μητέρες ὁμόφυλοι ἦσαν καὶ γυναῖκες ἤδη καὶ πῶλοι ἐν εἶδει βρεφῶν καὶ οἶκος ἡδιστος· οὐ γὰρ οἶμαί σε ἄχθεσθαι τῷ Πηλῖῳ καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτῃ καὶ τῷ τῆς μελίας φυτῷ ἀνεμοστρεφεῖ ὄντι καὶ παρεχομένῳ τὸ ἰθὺ ὁμοῦ καὶ τὸ μὴ κλᾶσθαι ἐν τῇ αἵχμῃ, καὶ τὰ ἄντρα κάλλιστα καὶ αἱ πηγαί, καὶ αἱ παρ' αὐτοῖς κενταυρίδες, αἱ μὲν ἐπιλαθοίμεθα

τῶν ἵππων, οἷον Ναίδες, εἰ δὲ μετὰ τῶν ἵππων
 αὐτὰς λογιζοίμεθα, οἷον Ἀμαζόνες, ἥ γὰρ τοῦ γυναι-
 κείου εἶδους ἀβρότης ῥώννυται συνορωμένου αὐτῷ
 τοῦ ἵππου. κένταυροι δὲ ταυτὶ τὰ βρέφη τὰ μὲν
 5 σπαργάνοις ἔγκειται, τὰ δὲ τῶν σπαργάνων ὑπεκ-
 δύεται, τὰ δὲ κλᾶειν ἔοικε, τὰ δὲ εὖ πρᾶττει καὶ
 9 εὐροοῦντος τοῦ μαζοῦ μειδιᾷ, τὰ δὲ ἀτάλλει ὑπὸ
 ταῖς μητροῖσι, τὰ δὲ περιβάλλει αὐτὰς ὀκλαζούσας,
 ὁ δὲ ἐς τὴν μητέρα λίθον ἀφίησιν ὑβρίζων ἥδη. καὶ
 10 τὸ μὲν τῶν νηπίων εἶδος οὕτω σαφὲς ἐμπλημυ-
 ροῦντος αὐτοῖς τοῦ γάλακτος, τὰ δὲ ἥδη σκιρτῶντα
 ἐκφαίνει τι καὶ τραχύτητος, ὑπάρχει δὲ αὐτοῖς χαίτη
 μέλλουσα καὶ ὅπλα ἀπαλαῖ ἔτι. ὥς καλαὶ αἱ κενταυ-
 ρίδες καὶ ἐν ταῖς ἵπποις· αἱ μὲν γὰρ λευκαῖς ἵπποις
 15 ἐμπεφύκασιν, αἱ δὲ ξανθαῖς συνάπτονται, τὰς δὲ
 ποικίλλει μὲν, ἀποστίλβει δὲ αὐτῶν οἷόν τι τῶν ἐν
 κομιδῇ ἵππων. ἐκπέφυκε καὶ μελαίνης ἵππου λευκὴ
 κενταυρὶς καὶ τὰ ἐναντιώτατα τῶν χρωμάτων ἐς τὴν
 τοῦ κάλλους συνθήκην ὁμολογεῖ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

58 20 δ'. Τὸ μὲν θηρίον ἀρὰ Θησεώς, ἐμπέπτωκε δὲ
 τοῖς Ἰππολύτου ἵπποις ἐν εἶδει ταύρου γλαυκοῦ
 κατὰ τοὺς δελφῖνας, ἥκει δὲ ἐκ θαλάττης κατὰ τοῦ
 μαιρακίου οὐδεμιᾷ δίκῃ· μητρονιὰ γὰρ Φαίδρα ξυν-
 θεῖσα λόγον ἐπ' αὐτῷ οὐκ ὄντα, ὥς δὴ ἐρῶτο ὑπὸ
 25 τοῦ Ἰππολύτου — αὐτὴ δὲ ἄρα τοῦ μαιρακίου ἦρα
 — ἀπατᾶται ὁ Θησεὺς τῷ λόγῳ καὶ καταρᾶται τοῦ
 παιδὸς τὰ ὀρώμενα· οἱ μὲν δὴ ἵπποι ὀρᾶς, ὥς ἀτι-
 μάσαντες τὸν ζυγὸν ἐλευθέραν αἵρουσι τὴν χαίτην,
 οὐδὲ κροαίνουσιν, ὥσπερ οἱ λαμπροὶ καὶ ἔμφρονες,
 30 ἀλλ' ἐξηρμένοι φόβῳ καὶ πτοίᾳ, ῥαίνοντες δὲ ἀφρῶ 815

τὸ πεδίον ὃ μὲν εἰς τὸ θηρίον ἐπέστραπται φεύγων,
ὃ δ' ἀνεσκίρτησεν εἰς αὐτό, ὃ δὲ ὑποβλέπει, τῷ δὲ
εἰς τὴν θάλατταν ἢ φορὰ καθάπερ ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς
γῆς ἐκλαθομένῳ, μυκτῆρσι δὲ ὀρθοῖς ὅξυ χρεμετί-
ζουσιν, εἰ μὴ παρακούεις τῆς γραφῆς. τροχοὶ δ' 5
ἄρματος ὃ μὲν ἐξήρμოსται τὰς κνήμας ὑπὸ τοῦ συγ-
κλιθῆναι τὸ ἄρμα εἰς αὐτόν, ὃ δ' ἐκλελοιπὼς τὸν
ἄξονα φέρεται καθ' ἑαυτὸν στροβούσης αὐτόν ἔτι
τῆς δίνης. διεπτύχονται καὶ οἱ τῶν ὀπαδῶν ἵπποι καὶ
τοὺς μὲν ἀποσεύονται, τοὺς δ' ἄγχοντάς [ποι] ἤδη 10
φέρουσι. σὺ δέ, μειράκιον, σωφροσύνης ἐρῶν ἄδικα
μὲν ὑπὸ τῆς μητριᾶς ἔπαθες, ἀδικώτερα δὲ ὑπὸ
τοῦ πατρός, ὥστε ὠδύρατο καὶ ἡ γραφὴ θροῆνόν
τινα ποιητικὸν ἐπὶ σοὶ ξυνθεῖσα· σκοπιαὶ μὲν γὰρ
αὗται, δι' ὧν ἐθήρας ξὺν Ἀρτέμιδι, θρόνπτονται 15
τὰς παρειὰς ἐν εἰδει γυναικῶν, λειμῶνες δ' ἐν ὥρᾳ
μειρακίων, οὓς ἀκηράτους ὠνόμαζες, μαραίνουσιν
ἐπὶ σοὶ τὰ ἄνθη, Νύμφαι τε αἱ σαὶ τροφοὶ τουτωνὶ
τῶν πηγῶν ἀνασχοῦσαι σπαράττουσι τὰς κόμας
ἀποβλύζουσαι τῶν μαζῶν ὕδωρ. ἡμυνε δέ σοι οὐδ' 20 59
ἡ ἀνδρεία οὐδέν, οὐδὲ ὁ βραχίων, ἀλλὰ σοι τὰ μὲν
ἐσπάρακται τῶν μελῶν, τὰ δὲ συντέτριπται, πέφυρ-
ται δ' ἡ κόμη, καὶ τὸ μὲν στέρνον ἔμπνουν ἔτι κα-
θάπερ μὴ μεθιέμενον τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ ὄμμα περι-
θρεῖ τὰ τετρωμένα. φεῦ τῆς ὥρας, ὥς ἄτρωτός τις 25
ἐλελήθαι οὐσα. οὐδὲ γὰρ νῦν ἀπολείπει τὸ μειράκιον,
ἀλλ' ἐπιπρέπει τι καὶ τοῖς τραύμασιν.

ΡΟΔΟΓΟΤΤΗ.

έ'. Καὶ τὸ αἶμα πρὸς τῷ χαλκῷ καὶ ταῖς φοιν- 410
κίσιν προσβάλλει τι ἄνθος τῷ στρατοπέδῳ, καὶ χαρίεν
τῆς γραφῆς οἱ ἄλλος ἄλλως πεπτωκότες ἵπποι τε 30

ἀτακτοῦντες μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρεφθορὸς ὕδωρ
 ποταμοῦ, ἐφ' ᾧ ταῦτα, οἱ δὲ αἰχμάλωτοι καὶ τὸ ἐπ' 816
 αὐτοῖς τρόπαιον Ῥοδογούνη καὶ Πέρσαι νικῶσιν Ἀρ-
 μενίους ἐν σπονδαῖς ἀτακτήσαντας, ὅτε δὴ λέγεται
 5 ἡ Ῥοδογούνη κρατῆσαι τῆς μάχης οὐδὲ ὅσον τὰ δεξιὰ
 τῆς χαίτης ἀναλαβεῖν ξυγχωρήσασα ἑαυτῇ βραδύναι.
 ἢ οὐκ ἐπῆρται καὶ φρουεῖ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ξυνίησιν,
 ὥς ἔσοιτο αἰοίδιμος ἐπὶ τῷ ἔργῳ καὶ ἐν κιδάρῃ καὶ
 ἐν αὐλῷ καὶ ἐνθα Ἕλληνες; προσγέγραπται δὲ αὐτῇ
 10 καὶ Νισαία ἵππος μέλαινα ἐπὶ λευκοῖς τοῖς σκέλεσι,
 καὶ τὰ στέρνα λευκὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ λευκοῦ τοῦ
 μυκτῆρος καὶ τὸ μέτωπον ἐν ἀρτίῳ τῷ κύκλῳ. λίθων
 μὲν οὖν καὶ ὄρμων καὶ παντὸς ἀπαλοῦ κόσμου παρα-
 κειώρηκεν ἡ Ῥοδογούνη τῷ ἵππῳ, ὥς ἀγάλλοιτο καὶ
 15 ἄβρωῶς τὸν χαλινὸν διαπτύοι, κοκκοβαφεῖ δὲ ἐσθῆτι
 καταλάμπει πάντα πλὴν τοῦ ἑαυτῆς εἶδους ἐν ἡδεΐᾳ
 μὲν τῇ ζώνῃ καὶ τὴν ἐσθῆτα μετρούσῃ ἐς γόνυ,
 60 ἡδεΐα δὲ τῇ ἀναξυρίδι καὶ παρεχομένη γραφὰς ἀπὸ
 κερκίδος, τὸ δὲ ἀπὸ ὤμου ἐς ἀγκῶνα τὸν χιτῶνα
 20 διαλείπουσαι πόρπαι ξυνάπτουσιν ὑπανισχύσεως
 ἐναλλάξ τῆς ὠλένης, ἐνθα ὁ δεσμός. ὁ δὲ ὤμος
 ἔγκειται καὶ τὸ σχῆμα οὐπὼ Ἀμαζόνος. καὶ τῆς ἀσπί-
 δος ἄρασθαι χρὴ τὸ μέτριον καὶ ἀποχρῶν τῷ στέρνῳ
 καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γραφῆς ἐνταῦθα ἐξετάσαι· ὑπερ-
 25 βάλλουσα γὰρ ἡ ἀριστερὰ τὸν πόρπακα ἔχεται τῆς
 αἰχμῆς ἀφιστᾶσα τοῦ στέρνου τὴν ἀσπίδα, ὁρθῆς
 δὲ ἐκκειμένης τῆς ἵτους ὁρᾶται μὲν καὶ τὰ ἔξω τῆς
 ἀσπίδος· ἢ οὐ χρυσᾷ ταῦτα καὶ οἶον ζῶα; τὰ δὲ
 ἔσω, καὶ ἐνθα ἡ χεὶρ, ἀλουργά, προσανθεῖ δὲ αὐ-
 30 τοῖς ὁ πῆχυς. αἰσθάνεσθαι μοι δοκεῖς, ὦ παῖ, τοῦ
 ἐν αὐτῇ κάλλους καὶ βούλεσθαι τι καὶ περὶ τούτου
 ἀκούειν. ἄκουε δὴ· σπένδει μὲν ἐπὶ τῇ τῶν Ἀρμε-

νίων τροπῇ, καὶ ἡ ἔννοια εὐχομένης. εὐχεται δὲ
 αἰρεῖν τοὺς ἄνδρας, οὓς νῦν ἤρηκεν, οὐ γάρ μοι
 317 δοκεῖ ἐρᾶν τοῦ ἐρᾶσθαι. καὶ τὸ μὲν ἀνειλημμένον
 τῶν τριχῶν αἰδοῖ κεκόσμηται τὸ ἀγέρωχον κολαζούσῃ,
 τὸ δὲ ἄνετον βακχεύει αὐτὴν καὶ ῥώννυσι, καὶ ξαν- 5
 θὸν μὲν καὶ χρυσοῦ πέρα τὸ ἀτακτοῦν τῆς κόμης,
 τὸ δὲ ἐπὶ θάτερα κείμενον ἔχει τι καὶ ἐς αὐγὴν
 παραλλάττον ὑπὸ τοῦ τετάχθαι. τῶν δὲ ὀφρύων
 χαρίεν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεσθαι καὶ ὁμόθεν
 ἐκπεφυκέναι τῆς ῥινόσ, χαριέστερον δὲ τὸ περιῇ- 10
 χθαι, δεῖ γὰρ αὐτὰς μὴ προβεβλῆσθαι τῶν ὀφθαλ-
 μῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ περιβεβλῆσθαι αὐτοῖς. ἡ πα-
 ρειὰ δὲ ὑποδέχεται μὲν τὸν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων
 ἵμερον, εὐφραίνει δὲ τῷ ἱλαρῷ, τὸ γὰρ φιλομει-
 δὲς ἐν παρειᾷ μάλιστα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κέ- 15
 κρानται μὲν ἀπὸ τοῦ χαροποῦ ἐς τὸ μέλαν, παρέ-
 χονται δὲ τὸ μὲν ἱλαρὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, τὸ δὲ
 ὠραῖον ἀπὸ τῆς φύσεως, τὸ δὲ γαῦρον ἀπὸ τοῦ
 ἄρχειν. στόμα δὲ ἀπαλὸν καὶ ἀνάμεστον ὀπώρας
 ἐρωτικῆς, φιλῆσαι μὲν ἡδιστον, ἀπαγγεῖλαι δὲ οὐ 20
 ῥάδιον· ἃ δὲ ἀπόχρη σοι μαθεῖν, ὄρα, παιδίον· 61
 χεῖλη ἀνθηρὰ καὶ ἴσα, στόμα σύμμετρον καὶ παρα-
 φθεγγόμενον τὴν εὐχὴν τῷ τροπαίῳ, καὶ παρακοῦ-
 σαι βουληθῶμεν, τάχα ἔλληνιει.

APPIXIΩΝ.

5'. Ἐς αὐτὰ ἥκεις Ὀλύμπια καὶ τῶν ἐν Ὀλυμ- 25 411
 πία τὸ κάλλιστον, τουτὶ γὰρ δὴ ἀνδρῶν τὸ παγκρά-
 τιον, στεφανοῦται δὲ αὐτὸ Ἀρριχίων ἐπαποθανόν
 τῇ νίκῃ καὶ στεφανοῦ αὐτὸν οὐτοσὶ Ἑλλανοδίκης —
 ἀτρεκῆς δὲ προσειρήσθω διὰ τε τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἀλη-
 θείας διὰ τε τό, ὥς ἐκεῖνοι, γεγράφθαι — στάδιόν 30

τε ἡ γῇ δίδωσιν ἐν ἀπαλῇ αὐλῶνι καὶ ἐσεχούσῃ
 τοσοῦτον, καὶ τὸ τοῦ Ἀλφειοῦ νᾶμα ἐξέρχεται κοῦ-818
 φον — ταῦτά τοι καὶ μόνος ποταμῶν ἐπὶ τῆς θα-
 λάττης ὀχεῖται — κότινοί τε αὐτῷ παρατεθήλασιν
 5 ἐν γλαυκῷ εἶδει καλοὶ καὶ κατὰ τὴν τῶν σελίνων
 οὐλότητα. ταυτὶ μὲν οὖν μετὰ τὸ στάδιον ἐπισκεψό-
 μεθα καὶ πολλὰ ἕτερα, τὸ δὲ ἔργον τοῦ Ἀρριχίωνος,
 πρὶν ἢ παύσασθαι αὐτό, σκοπῶμεν, ἔοικε γὰρ μὴ
 τοῦ ἀντιπάλου μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κε-
 10 κρατηκέναι· βοῶσι γοῦν ἀναπηδήσαντες τῶν θάκων
 καὶ οἱ μὲν τὰ χεῖρε ἀνασείουσιν, οἱ δὲ τὴν ἐσθῆτα,
 οἱ δὲ αἶρονται ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ τοῖς πλησίον
 ἱλαρὸν προσπαλαίουσι, τὰ γὰρ οὕτως ἐκπληκτικὰ οὐ
 συγχωρεῖ τοῖς θεαταῖς ἐν τῷ καθεκτῷ εἶναι. ἢ τίς
 15 οὕτως ἀναίσθητος, ὥς μὴ ἀνακραγεῖν ἐπὶ τῷ ἀθλη-
 62 τῇ; μεγάλου γὰρ δὴ αὐτῷ ὑπάρχοντος τοῦ δις ἤδη
 νικῆσαι τὰ Ὀλύμπια μεῖζον τοῦτο νυνί, ὅτε καὶ τῆς
 ψυχῆς αὐτὰ κτησάμενος ἐς τὸν τῶν ὀλβίων πέμπεται
 χῶρον αὐτῇ κόνει. μὴ δὲ συντυχία νοεῖσθω τοῦτο,
 20 σοφώτατα γὰρ προυνοήθη καὶ τὸ πάλαισμα τῆς
 νίκης· οἱ παγκρατιάζοντες, ὧ παῖ, κεκινδυνευμένη
 προσχρῶνται τῇ πάλῃ, δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὑπτιασμῶν
 τε, οἳ μὴ εἰσιν ἀσφαλεῖς τῷ παλαίοντι, καὶ συμ-819
 πλοκῶν, ἐν αῖς περιγίγνεσθαι χρὴ οἷον πίπτοντα,
 25 δεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ τέχνης ἐς τὸ ἄλλοτε ἄλλως ἄγχειν,
 οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σφυρῷ προσπαλαίουσι καὶ τὴν χεῖρα
 στρεβλοῦσι, προσόντος τοῦ παίειν καὶ ἐνάλλεσθαι·
 ταυτὶ γὰρ τοῦ παγκρατιάζειν ἔργα πλὴν τοῦ δάκνειν
 καὶ ὀρύττειν. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν καὶ ταῦτα
 30 νομίζουσιν ἀπογυμνάζοντες, οἶμαι, ἑαυτοὺς ἐς τὰς
 μάχας, Ἡλεῖοι δὲ καὶ οἱ ἀγῶνες ταυτὶ μὲν ἀφαι-
 ροῦσι, τὸ δὲ ἄγχειν ἐπαινοῦσιν. ὅθεν τὸν Ἀρριχίωνα

μέσον ἤδη ἤρηκώς ὁ ἀντίπαλος ἀποκτεῖναι ἔγνω καὶ
 τὸν μὲν πῆχυν τῇ δειρῇ ἐνέβαλεν ἀποφράττων αὐτῷ
 τὸ ἄσθμα, τὰ σκέλη δὲ τοῖς βουβῶσιν ἐναρμόσας
 καὶ περιδιείρας ἐς ἑκατέραν ἀγκύλην ἄκρω τὸ πόδε
 τῷ μὲν πνίγματι ἔφθη αὐτὸν ὑπνηλοῦ τοῦ ἐντεῦθεν ⁵
 θανάτου τοῖς αἰσθητηρίοις ἐντρέχοντος, τῇ δὲ ἐπι-
 τάσει τῶν σκελῶν ἀνειμένη χρησάμενος οὐκ ἔφθη
 τὸν λογισμὸν τοῦ Ἀρριχίωνος· ἐκλακτίσας γὰρ τὸν
 ταρσὸν τοῦ ποδὸς Ἀρριχίων, ὑφ' οὗ ἐκινδύνευεν
 αὐτῷ τὰ δεξιὰ κρεμαννυμένης ἤδη τῆς ἀγκύλης ¹⁰
 ἐκεῖνον μὲν συνέχει τῷ βουβῶνι ὥς οὐκέτ' ἀντίπα-
 λον, τοῖς δὲ γε ἀριστεροῖς ἐνιζήσας καὶ τὸ [περὶ τὸ]
 ἄκρον τοῦ ποδὸς ἐναποκλείσας τῇ ἀγκύλῃ οὐκ ἔα
 μένειν τῷ σφυρῷ τὸν ἀστράγαλον ὑπὸ τῆς ἐς τὸ ἔξω ⁶³
 βιαίου ἀποστροφῆς, ἣ γὰρ ψυχὴ ἀπιούσα τοῦ σώ- ¹⁵
 ματος ἀδρανὲς μὲν αὐτὸ ἐργάζεται, δίδωσι δὲ αὐτῷ
 ἰσχύειν ἐς ὃ ἀπερείδεται. γέγραπται δὲ ὁ μὲν ἀπο-
 πνίξας νεκρῷ εἰκάσαι καὶ τὸ ἀπαγορεῦον ἐπισημαί- ⁴¹²
 νων τῇ χειρὶ, ὁ δὲ Ἀρριχίων ὅσα οἱ νικῶντες γέ-
 γραπται, καὶ γὰρ τὸ αἷμα ἐν τῷ ἄνθει καὶ ὁ ἰδρῶς ²⁰
 ἀκραιφνὴς ἔτι, καὶ μειδιᾷ, καθάπερ οἱ ζῶντες, ἐπει-
 δὰν νίκης αἰσθάνονται.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

ξ'. Τὸν Ἀχιλλέα ἐρᾶν τοῦ Ἀντιλόχου πεφώ-
 ρακας, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ, νεώτατον τοῦ Ἑλλη-
 νικοῦ ὄρῳ τὸν Ἀντίλοχον, καὶ τὸ ἡμιτάλαντον τοῦ ²⁵
 χρυσοῦ ἐννοῶν τὸ ἐπὶ τῷ ἄγῳνι, καὶ ἀπαγγέλλει
 τῷ Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι τὸν Πάτροκλον σοφισαμένου
 τοῦ Μενέλεω παραμυθίαν ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ, μετα-
 βλέψαντος τοῦ Ἀχιλλέως ἐς τὰ παιδικά, καὶ θρηνεῖ
 ἐρωμένου ἐπὶ τῷ πένθει καὶ συνέχει τὸ χεῖρε, μὴ ³⁰

ἀποκτείνῃ ἑαυτόν, ὁ δ', οἶμαι, καὶ ἀπτομένῳ χαίρει
 καὶ δακρύοντι. ταῦτα μὲν οὖν Ὀμήρου γραφαί, τὸ
 δὲ τοῦ ζωγράφου δρᾶμα· ὁ Μένων ἐξ Αἰθιοπίας
 ἀφικόμενος κτείνει τὸν Ἀντίλοχον προβεβλημένον
 5 τοῦ πατρὸς καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς οἷον δεῖμα ἐκπλήττει,
 πρὸ γὰρ τοῦ Μένωνος μῦθος οἱ μέλανες. κρατοῦν-
 τες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τοῦ σώματος ὀδύρονται τὸν Ἀντί-
 λοχον οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὁ ἐκ τῆς Ἰθάκης καὶ ὁ τοῦ
 Τυδέως καὶ οἱ ὁμώνυμοι, ἐπίδηλος δὲ ὁ μὲν Ἰθα-
 10 κήσιος ἀπὸ τοῦ στρυφνοῦ καὶ ἐργηγορότος, ὁ δὲ
 Μενέλεως ἀπὸ τοῦ ἡμέρου, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἀπὸ
 τοῦ ἐνθέου, τὸν δὲ τοῦ Τυδέως ἡ ἐλευθερία γράφει,
 γνωρίζοις δ' ἂν καὶ τὸν Τελαμώνιον ἀπὸ τοῦ βλο-
 64 συροῦ καὶ τὸν Λοκρὸν ἀπὸ τοῦ ἐτοίμου. καὶ ἡ
 15 στρατιὰ πενθεῖ τὸ μεираίκιον περιεστῶτες αὐτὸ θρήνῳ
 ἅμα, πῆξαντες δὲ τὰς αἰχμὰς ἐς τοῦδαφος ἐναλλάτ- 821
 τουσι τὴν πόδε καὶ στηρίζονται ἐπὶ τῶν αἰχμῶν
 ἐπερείσαντες οἱ πλεῖστοι δυσφορούσας τὰς κεφαλὰς
 τῷ ἄχει. τὸν Ἀχιλλέα μὴ ἀπὸ τῆς κόμης, οἴχεται
 20 γὰρ τοῦτο αὐτῷ μετὰ τὸν Πάτροκλον, ἀλλὰ τὸ εἶδος
 αὐτὸν ἐνδεικνύτω καὶ τὸ μέγεθος καὶ αὐτὸ τὸ μὴ
 κομᾶν. θρηνεῖ δὲ προσκείμενος τοῖς στέροισι τοῦ
 Ἀντιλόχου, καὶ πυρᾶν, οἶμαι, ἐπαγγέλλεται καὶ τὰ
 ἐς αὐτὴν καὶ τὰ ὄπλα ἴσως καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
 25 Μένωνος, ἀποτίσαι γὰρ καὶ τὸν Μένωνα ὅσα τὸν
 Ἔκτορα, ὥς μὴδὲ ταῦτα ὁ Ἀντίλοχος ἔλαττον τοῦ
 Πατρόκλου ἔχοι. ὁ δ' ἐν τῷ τῶν Αἰθιόπων στρατῷ
 δεινὸς ἔστηκεν ἔχων αἰχμὴν καὶ λεοντὴν ἐνημμένος
 καὶ σεσηρῶς ἐς τὸν Ἀχιλλέα. σκεψώμεθα δ' αὖ καὶ
 30 τὸν Ἀντίλοχον· ἠβάσκει μὲν ὑπὴνης πρόσω, κομᾶ
 δὲ ἐν ἡλιώσῃ κόμῃ. κοῦφος ἡ κνήμη καὶ τὸ σῶμα
 σύμμετρον ἐς ῥαστώνην τοῦ δρόμου καὶ τὸ αἷμα

οἶον ἐπ' ἐλέφαντι χροῶμα ἦνυθηκεν ἐσπεσούσης αὐτῷ
κατὰ τοῦ στέρνου τῆς αἰχμῆς. κεῖται δὲ οὐ κατηφές
τὸ μειράκιον, οὐδὲ νεκρῷ εἰκάσαι, φαιδρὸν δὲ καὶ
μειδιῶν, τὴν γάρ, οἶμαι, χαρὰν τὴν ἐπὶ τῷ τὸν
πατέρα σῶσαι φέρων ἐν τῷ εἶδει ὁ Ἀντίλοχος ἀπώ- 5
λετο ὑπὸ τῆς αἰχμῆς, καὶ τὸ πρόσωπον ἢ ψυχὴ
κατέλιπεν οὐχ ὥς ἤλγησεν, ἀλλ' ὥς ἐπεκράτησε τὸ
εὐφραῖνον.

ΜΕΛΗΣ.

ή'. Τὸ μὲν τοῦ Ἐνιπέως καὶ ὥς ἦρα ἡ Τυρῶ 413
τοῦ ὕδατος, Ὀμήρῳ λέλεκται, λέγει δὲ καὶ ἀπάτην 10 65
τὴν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τὸ ἄνθος τοῦ κύματος, ὑφ'
ᾧ ἡ εὐνή, οὐτοσί δὲ ὁ λόγος ἕτερος, οὐκ ἐκ Θετα-
λίας, ἀλλ' Ἰωνικός· ἐρᾷ ἡ Κρηθῆϊς ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ
Μέλητος, ὁ δ' ἐφήβῳ ἔοικε καὶ ὀρᾷται τῷ θεατῇ
822 ὄλος, ἐκεῖ ἐκβάλλων ὅθεν ἄρχεται. πίνει δὲ οὐ δι- 15
ψῶσα καὶ λαμβάνεται τοῦ ὕδατος καὶ κελαρύνοντι
προσδιαλέγεται καθάπερ λαλοῦντι, δάκρυα δὲ λείβει
ἐρωτικά τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμός, ἀντερᾷ γάρ, χαί-
ρει αὐτῶν τῇ κράσει. χαρίεν μὲν οὖν τῆς γραφῆς
αὐτὸς ὁ Μέλης ἐν κρόκῳ καὶ λωτῷ κείμενος καὶ 20
ὑακίνθῳ χαίρων δι' ἡλικίαν τοῦ ἀνθους καὶ παρ-
χόμενος εἶδος ἄβρον καὶ μειρακιῶδες καὶ οὐδὲ ἄσο-
φον — εἵποις ἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μέλητος
ἀνασκοπεῖν τι τῶν ποιητικῶν — χαρίεν δὲ αὐτοῦ
καὶ ὅτι μὴ λάβρους τὰς πηγὰς ἐκδίδωσι, καθάπερ 25
τοὺς ἀμαθεῖς τῶν ποταμῶν γράφεσθαι νόμος, ἀλλὰ
τὴν γῆν ἄκροις τοῖς δακτύλοις διαμώμενος ὑπέχει
τὴν χεῖρα τῷ ὕδατι ἀποφητὶ βλύζοντι, καὶ ὀρᾷται
ἡμῖν, ὥς τῇ γε Κρηθῆϊδι, ὕδωρ οὗτος, καὶ παρα-
κάθεται ὀνειράτι, ὥς φασιν. ἀλλ' οὐκ ὄναρ ταῦτα, 30

ὦ Κρηθίς, οὐδὲ ἐς ὕδωρ τὸν ἔρωτα τοῦτον γρά-
 φεις, ἔρᾳ γάρ σου ὁ ποταμός, εὖ οἶδα, καὶ σοφίζεται
 τινα ὑμῖν θάλαμον, κῦμα αἴρων, ὑφ' ᾧ ἡ εὐνὴ
 ἔσται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, λέξω σοι καὶ τὴν τοῦ θαλάμου
 5 τέχνην· λεπτὴ αὖρα κῦμα ὑποδραμοῦσα ἐργάζεται
 αὐτὸ κυρτὸν καὶ περιεχὲς καὶ ἀνθηρὸν ἔτι, ἡ γὰρ
 ἀνταύγεια τοῦ ἡλίου χρῶμα προσβάλλει μετεώρῳ
 τῷ ὕδατι. τί οὖν, ὦ παῖ, λαμβάνη μου; τί δ' οὐκ
 ἔᾱς καὶ τὰ λοιπὰ διεξιέναι τῆς γραφῆς; εἰ βούλει,
 10 καὶ τὴν Κρηθίδα διαγράψωμεν, ἐπειδὴ χαίρειν φῆς, 823
 66 ὅταν ἐναλύῃ αὐτοῖς ὁ λόγος. λεγέσθω τοίνυν· ἄβρον
 μὲν αὐτῇ τὸ εἶδος καὶ μάλα Ἰωνικόν, αἰδῶς δὲ τῷ
 εἶδει ἐπιπρέπει καὶ ἀπόχρη τοῦτο τῇ παρειᾷ τὸ ἄν-
 θος, ἡ χαίτη δὲ ἀνείληπται μὲν ὑπὸ τὸ οὖς, ἐπικο-
 15 σμεῖται δὲ καὶ κρηδέμνω ἄλουργεῖ. δῶρον Νηρηίδος
 ἢ Ναίδος οἶμαι εἶναι τὸ κρηδέμνον, εἰκὸς γὰρ συγ-
 χορεύειν τὰς θεὰς ἐπὶ τῷ Μέλῃτι παρεχομένῳ τὰς
 πηγὰς οὐ πόρρω τῶν ἐκβολῶν. βλέπει δὲ οὕτω τι
 ἡδὺ καὶ ἀφελές, ὥς μηδὲ ὑπὸ τῶν θακρῶν ἐξαλ-
 20 λάττειν τὸ ἴλεον, καὶ ἡ δέρη ἔτι ἡδίον ὑπὸ τοῦ μὴ
 κεκοσμηθῆσαι· ὄρμοι γὰρ καὶ αὐγαὶ λίθων καὶ περι-
 δέραια ταῖς μὲν ἐν μετρίῳ τῷ κάλλει γυναιξὶν οὐκ
 ἀηδῶς προσανθοῦσι, καί, νῆ Δί', ὥρας τι ἐς αὐτὰς
 φέρουσιν, αἰσχροῖς δὲ καὶ ἄγαν ὥραϊαις ἀντιπράτ-
 25 τουσιν, τὰς μὲν γὰρ ἐλέγχουσι, τῶν δὲ ἀπάγουσι. τῷ
 χεῖρε ἀνασκοπῶμεν· ἀπαλοὶ οἱ δάκτυλοι καὶ εὐμή-
 κεις καὶ λευκοὶ κατὰ τὴν ὠλένην, ὀρᾶς δὲ καὶ τὴν
 ὠλένην, ὥς διὰ λευκῆς τῆς ἐσθῆτος λευκοτέρα ὑπο-
 φαίνεται, καὶ οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ὑπανγάζουσι. τί οὖν αἰ
 30 Μοῦσαι δεῦρο; τί δὲ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μέλῃτος;
 Ἀθηναῖοι τὴν Ἰωνίαν ὅτε ἀπώμιζον, Μοῦσαι ἡγοῦντο
 τοῦ ναυτικοῦ ἐν εἶδει μελιτῶν, ἔχαιρον γὰρ τῇ

Ἰωνία διὰ τὸν Μέλητα ὡς Κηφισοῦ καὶ Ὀλμειοῦ
 ποτιμώτερον. ἐντεύξῃ μὲν οὖν αὐταῖς καὶ χορευού- 414
 σαις ποτὲ ἐνταῦθα, νυνὶ δὲ γένεσιν τῷ Ὀμήρῳ αἱ
 Μοῦσαι κλώθουσι Μοίραις δοκοῦν, καὶ δώσει διὰ
 τοῦ παιδὸς ὁ Μέλης Πηνειῷ μὲν ἀργυροδίῃν εἶναι, 5
 24 Τιταρησίῳ δὲ κούφῳ καὶ εὐφόρῳ, Ἐνιπαῖ δὲ θείῳ
 καὶ Ἀξίῳ παγκάλῳ, δώσει δὲ καὶ Ξάνθῳ τὸ ἐκ Διὸς
 καὶ Ὠκεανῷ τὸ ἐξ αὐτοῦ πάντας.

ΠΑΝΘΕΙΑ.

Θ'. Πάνθεια ἡ καλὴ Ξενοφῶντι μὲν ἀπὸ τοῦ
 ἥθους γέγραπται, ὅτι τε Ἀράσπαν ἀπηξίου καὶ 19 67
 Κύρου οὐχ ἡττάτο καὶ Ἀβραδάτῃ ἐβούλετο κοινὴν
 γῆν ἐπισπάσασθαι, ὅποια δὲ ἡ κόμη καὶ ἡ ὄφρυς
 ὄση καὶ οἶον ἔβλεπε καὶ ὡς εἶχε τοῦ στόματος, οὕτω
 ὁ Ξενοφῶν εἶρηκε καίτοι δεινὸς ὢν περιλαλήσαι
 ταῦτα, ἀλλ' ἀνὴρ ξυγγράφειν μὲν οὐχ ἱκανός. γρά- 15
 φειν δὲ ἱκανώτατος, αὐτῇ μὲν Πανθείᾳ οὐκ ἐντυχών,
 Ξενοφῶντι δὲ ὁμιλήσας γράφει τὴν Πάνθειαν, ὁποίαν
 τῇ ψυχῇ ἐτεκμήρατο. τὰ τεῖχη, ὧ παῖ, καὶ τὰς ἐπι-
 πραμένας οἰκίας καὶ αἱ Λυδαὶ αἱ καλαί, Πέρσαις
 ταῦτα ἀφῶμεν ἄγειν τε καὶ αἰρεῖν, ὅ τι αὐτῶν 20
 ἀλωτόν. καὶ ὁ Κροῖσος, ἐφ' ὃν ἡ πυρά, οὐχὶ αὐτῷ
 Ξενοφῶντι· οὐκ οὐν οἶδεν αὐτὸν ἢ ξυγχώρεῖ τῷ
 25 Κύρῳ. τὸν δὲ Ἀβραδάτην καὶ τὴν ἀποθανοῦσαν ἐπ'
 αὐτῷ Πάνθειαν, ἐπειδὴ ταῦτα ἡ γραφὴ βούλεται,
 διασκεψώμεθα, οἶον τὸ δράμα· ἥρων οὗτοι ἀλλήλων 25
 καὶ τὸν κόσμον ἡ γυνὴ τὸν ἑαυτῆς ὄπλα αὐτῷ
 ἐποιεῖτο, ἐμάχετο δὲ ἄρα ὑπὲρ Κύρου πρὸς Κροῖσον
 ἐπὶ τετραρρύμου ἄρματος καὶ ἵππων ὀκτὼ νέος ἔτι
 ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπῆνῃ, ὁπότε καὶ οἱ ποιηταὶ τὰ δένδρα
 [τὰ νέα] ἐλεεινὰ ἡγοῦνται τῆς γῆς ἐκπεσόντα. τὰ μὲν 30

δὴ τραύματα, ὧ παῖ, οἷα ἐκ μαχαιοφόρων, τὸ γὰρ
 κατακόπτειν πρὸς τρόπον τῇ τοιαύτῃ μάχῃ, τοῦ δὲ
 αἵματος ἀκραιφνοῦς ὄντος τὸ μὲν τὰ ὄπλα χραίνει,
 τὸ δ' αὐτόν, ἔστι δ' ὃ καὶ διέρρονται κατὰ τοῦ λό-
 5 φου, ὃ δὲ ἄρα χρυσοῦ τοῦ κράνους ἀνέστηκεν ὑακίν-
 θινος αὐτῷ τῷ χρυσοῦ ἐπαστράπτων. καλὰ μὲν οὖν
 ἐντάφια καὶ ταυτὶ τὰ ὄπλα τῷ γε μὴ καταισχύναντι
 αὐτά, μηδὲ ἀποβαλόντι ἐν τῇ μάχῃ, πολλὰ δὲ Ἀσσύ-
 68 ριά τε καὶ Λύδια Κῦρος ἀνδρὶ ἀγαθῷ δῶρα ἀπάγει
 10 τά τε ἄλλα καὶ ψάμμον χρυσὴν ἐπὶ ἄρμαμάξης ἐκ
 θησαυρῶν Κροίσου τῶν ἀργῶν, Πάνθεια δὲ οὐπω
 τὰ πρόσφορα ἔχειν ἡγεῖται τὸν τάφον, εἰ μὴ ἐντά-
 φιον τῷ Ἀβραδάτῃ αὐτὴ γένοιτο. τὸν μὲν δὴ ἀκι-
 νάκην διεληλάκεν ἥδη τοῦ στέρνου, ἀλλ' οὕτω τι
 15 δὴ ἐρρωμένως, ὥς μηδὲ οἰμωγὴν ἐπ' αὐτῷ ῥῆξαι.
 κεῖται γοῦν, τὸ στόμα ξυμμετροίαν τὴν ἑαυτοῦ φυ-
 λάττον, καί, νῆ Δί', ὦραν, ἧς τὸ ἄνθος οὕτω τι
 ἐπὶ χεῖλεσιν, ὥς καὶ σιωπῶσης ἐκφαίνεσθαι. ἀνήρ-
 τηται δὲ οὐπω τὸν ἀκινάκην, ἀλλ' ἐνερείδει ἐτι
 20 συνέχουσα τῆς κόπης αὐτόν — ἡ δὲ κόπη ῥοπάλω
 χρυσοῦ εἵκασται σμαραγδίνῳ τοὺς ὄξους. ἀλλ' ἡδίους
 οἱ δάκτυλοι — μεταβέβληκέ τε οὐδὲν τοῦ εἶδους ὑπὸ
 τοῦ ἀλγεῖν, ἢ γε μηδὲ ἀλγεῖν ἔοικεν, ἀλλ' ἀπιέναι
 415 χαίρουσα, ὅτι αὐτὴν πέμπει, ἅπεισι δὲ οὐχ ὥσπερ
 25 ἡ τοῦ Πρωτεσίλεω καταστεφθεῖσα οἷς ἐβάκχευσεν,
 οὐδ' ὥσπερ ἡ τοῦ Καπανέως οἶον θυσίας ἀρθεῖσα, 826
 ἀλλ' ἀσκεύαστον τὸ κάλλος καὶ οἶον ἐπὶ τοῦ Ἀβρα-
 δάτου ἦν, φυλάττει αὐτὸ καὶ ἀπάγει χαίτην μὲν
 οὐπω μέλαινάν τε καὶ ἀμφιλαφῇ περιχέουσα τοῖς
 30 ὤμοις καὶ τῷ αὐχένι, δέξην δὲ λευκὴν ὑπεκφαί-
 νουσα, ἣν ἐδρύφατο μὲν, οὐ μὴν ὥς αἰσχύλαι, τὰ
 γὰρ σημεῖα τῶν ὀνύχων ἡδίῳ γραφῆς. τὸ δὲ ἐν τῇ

παρειᾷ ἔρευθος οὐδὲ ἀποθνήσκουσιν διαφεύγει, χο-
ρηγοὶ δὲ αὐτοῦ ἢ τε ὥρα καὶ ἡ αἰδώς. ἰδοὺ καὶ
μυκτῆρες ἀνεσταλμένοι τὸ μέτριον καὶ βάσιν τῇ
ῥυνὶ πράττοντες, ἥς ὥσπερ πτόρθοι μηνοειδεῖς ἐκπε-
φύκασιν αἱ ὀφρύες ὑπὸ λευκῷ τῷ μετώπῳ μέλαιναι. 5
τοὺς δὲ ὀφθαλμούς, ὧ παῦ, μὴ ἀπὸ τοῦ μεγέθους,
μηδ' εἰ μέλανες, ἀλλὰ τόν τε νοῦν θεωρῶμεν, ὅσος 6
ἐν αὐτοῖς ἐστι καί, νῆ Δί', ὅποσα τῶν τῆς ψυχῆς
ἀγαθῶν ἔσπασαν ἐλεεινῶς μὲν διακείμενοι, τοῦ δὲ
φαιδρῶς ἔχειν οὐκ ἀπηλλαγμένοι, καὶ θαρσαλέοι 10
μὲν, λογισμοῦ δὲ ἔσω μᾶλλον ἢ τόλμης, καὶ τοῦ
μὲν θανάτου ξυνιέντες, οὐπω δὲ ἀπιόντες. ὀπαδὸς
δὲ ἔρωτος ἵμερος οὕτω τι ἐπικέχυται τοῖς ὀφθαλμοῖς,
ὥς ἐπιδηλότατα δὴ ἀπ' αὐτῶν ἀποστάζειν. γέγρα-
πται καὶ ὁ Ἔρως ἐν ἱστορίᾳ τοῦ ἔργου, γέγραπται 15
δὲ καὶ ἡ Λυδία τὸ αἶμα ὑποδεχομένη καὶ χρυσῷ γε,
ὥς ὀρᾷς, τῷ κόλπῳ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ί. Οἱ κείμενοι κατ' ἄλλος ἄλλο τοῦ ἀνδρῶνος
καὶ τὸ ἀναμῖξ τῷ οἴνῳ αἶμα καὶ οἱ ἐκπνέοντες ἐπὶ
τῶν τραπεζῶν κρατῆρ τε οὕτοσὶ λελακτισμένος ὑπὸ 20
ἀνδρός, ὃς πρὸς αὐτῷ σπαίρει, κόρη τε χρησμῳδὸς
τὴν στολὴν ἐς πέλεκυν ἐμπεσούμενον ἐαυτῇ βλέπουσα
τὸν Ἀγαμέμνονα ἦκοντα ἐκ Τροίας ἢ Κλυταιμνή-
στρα δέχεται τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους
ἄλλοι κτείνουσιν οὕτω μεθύοντας, ὥς καὶ τὸν Αἰγι- 25
827 σθον θαρσῆσαι τὸ ἔργον, ἢ Κλυταιμνήστρα δὲ πέ-
πλου τέχνη τινὸς ἀπείρου τὸν Ἀγαμέμνονα περι-
σχοῦσα πέλεκυν ἐς αὐτὸν ἦκεν ἀμφήκη τοῦτον, ὃς
καὶ τὰ δένδρα αἶρεῖ τὰ μεγάλα, τὴν δὲ τοῦ Πριάμου
κόρην καλλίστην νομισθεῖσαν τῷ Ἀγαμέμνονι χρη- 30

σμούς τε ἀπιστουμένους ἄδουσάν ἀποκτείνει θεορῶ
 τῷ πελέκει, καὶ εἰ μὲν ὥς δρᾶμα ἐξετάζομεν, ὦ παῖ,
 ταῦτα, τετραγῶδηται μεγάλα ἐν σμικρῷ, εἰ δ' ὥς
 γραφήν, πλείω ἐν αὐτοῖς ὅψει. σκόπει γάρ· λαμ-
 5 πῆρες οὗτοι χορηγοὶ φωτός, ἐν νυκτὶ γὰρ ταῦτά
 που, κρατῆρες δ' ἐκεῖνοι χορηγοὶ ποτοῦ φανότεροι
 70 τοῦ πυρὸς οἱ χρυσοῖ, πλήρεις δὲ ὄψων τράπεζαι,
 βασιλεῖς ᾧν ἐσιτοῦντο ἥρωες, ἐν κόσμῳ δὲ οὐδὲν
 τούτων, ἀποθνήσκοντες γὰρ οἱ δαιτυμόνες τὰ μὲν
 10 λελάκτισται, τὰ δὲ συντέτριπται, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν
 κεῖται, καὶ κύλικες δὲ χειρῶν ἐκπίπτουσι πλήρεις
 αἱ πολλαὶ λύθρου, καὶ ἄλκῃ τῶν ἀποθνησκόντων
 οὐδεμία, μεθύουσι γάρ. τὰ δὲ τῶν κειμένων σχή-
 416 ματα ὁ μὲν ἐκτέμνεται τὴν φάρυγγα σίτου τι ἢ πο-
 15 τοῦ ἔλκουσαν, ὁ δ' ἀποκέκοπται τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν
 κρατῆρα κύπτων, ὁ δὲ ἀπήρακται τὴν χεῖρα φέρου-
 σαν ἔκπωμα, ὁ δὲ ἐφέλκεται τὴν τράπεζαν ἐκπεσὼν
 τῆς κλίνης, ὁ δ' ἐς ὤμους καὶ κεφαλὴν κεῖται, ποιη-
 τῆς ἂν φαίῃ κύμβαχος, ὁ δ' ἀπιστεῖ τῷ θανάτῳ,
 20 ὁ δὲ οὐκ ἔρρωται φυγεῖν οἶον πέδης ἐμβεβλημένης
 αὐτῷ τῆς μέθης, ὥχρὸς δὲ οὐδεὶς τῶν κειμένων,
 ἐπειδὴ τοὺς ἐν οἴνῳ ἀποθνήσκοντας οὐκ εὐθύς ἀπο-
 λείπει τὸ ἄνθος. τὸ δὲ κυριώτατον τῆς σκηνῆς ὁ
 Ἀγαμέμνων ἔχει, κείμενος οὐκ ἐν πεδίῳς Τρωικοῖς,
 25 οὐδὲ ἐπὶ Σκαμάνδρου τινὸς ἡϊόσιν, ἀλλ' ἐν μαιρα- 828
 κίοις καὶ γυναίοις, βοῦς ἐπὶ φάτνῃ, τουτὶ γὰρ
 τὸ μετὰ τοὺς πόνους τε καὶ τὸ ἐν δείπνῳ, κυριώτερα
 δὲ ἐν οἴκῳ τὰ τῆς Κασάνδρας· ὥς ἐφέστηκε μὲν
 αὐτῇ μετὰ τοῦ πελέκεως ἡ Κλυταιμνήστρα μανικὸν
 30 βλέπουσα καὶ σεσοβημένη τὰς χαίτας καὶ τραχεῖα
 τὴν ὠλένην, αὐτὴ δὲ ὥς ἄβρῶς τε καὶ ἐνθῶς
 ἔχουσα περιπεσεῖν ὥρμηκε τῷ Ἀγαμέμνονι ῥιπτοῦσα

ἀφ' αὐτῆς τὰ στέμματα καὶ οἶον περιβάλλουσα τῇ
τέχνῃ αὐτόν, διηρμένου δὲ ἤδη τοῦ πελέκεως ἀνα-
στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεῖ, βοᾷ δὲ οὕτω τι οἰκτρόν,
ὥς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ λοιπῷ τῆς ψυχῆς ἐλεεῖν
ταῦτα ἀκούοντα, μεμνήσεται γὰρ αὐτῶν καὶ ἐν 5
Αἴδου πρὸς Ὀδυσσεά, ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ψυχῶν.

ΠΑΝ.

ια'. Τὸν Πᾶνα αἱ Νύμφαι πονηρῶς φασὶν ὀρ- 71
χεῖσθαι καὶ ἐκπηδᾶν τοῦ προσήκοντος ἐξαίροντα καὶ
ἀναθρώσκοντα κατὰ τοὺς ἀγερώχους τῶν τράγων,
αὐταὶ δ' ἂν μεταδιδάξαιεν αὐτὸν ἑτέραν ὄρχησιν 10
ἡδίῳ τῷ ἦθει, προσέχοντι δ' αὐταῖς οὐδέν, ἀλλὰ
πειρῶντι αὐτὰς καὶ ἀποτομένῳ τῶν κόλπων ἐπιτίθεν-
ται κατὰ μεσημβρίαν, ὅτε δὴ λέγεται καθεύδειν ὁ
Πᾶν ἐκλελοιπὼς τὴν θήραν. ἐκάθευδε δ' ἄρα πρό-
τερον μὲν ἀνειμένος τε καὶ πρῶτος τὴν ῥῖνα καὶ τὸ 15
ἐπίχολον αὐτῆς λεαίνων τῷ ὕπνῳ, τήμερον δὲ ὑπερ-
χολᾷ, προσπεσοῦσαι γὰρ αὐτῷ αἱ Νύμφαι περιῆκται
μὲν ἤδη τῷ χεῖρε ὁ Πᾶν, δέδιε δὲ ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν,
ἐπαιδὴ βούλονται αἰρεῖν αὐτά. τὸ δὲ δὴ γένειον, οὗ
πλεῖστος αὐτῷ λόγος, ἐξύρηται μαχαιρίδων ἐσβε- 20
βληκνιδῶν ἐς αὐτό, φασὶ δὲ καὶ τὴν Ἥχῳ ἀναπείσειν
ὑπερορᾶν τε αὐτοῦ καὶ μηδὲ φθέγγεσθαι πρὸς αὐ-
τὸν ἔτι. ταῦτα αἱ Νύμφαι πανσυνδί, σὺν δὲ κατὰ δῆ-
829 μους αὐτὰς ὄρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν Ναίδων εἶδη ῥανί-
δας ἀπορραίνουσιν αὐταὶ τῆς κόμης, ὁ δὲ περὶ ταῖς 25
βουκόλοις αὐχμὸς οὐδὲν φανλότερος τῆς δρόσου, αἱ
δὲ ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνους
ὁμοίως ἄνθεσιν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

ιβ'. Οἶμαι θαυμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω
 γλίσχρως γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προνομαία δῆλη
 καὶ πόδες καὶ πτερὰ καὶ τὸ χρώμα τῆς στολῆς οὐκ
 ἀτακτοῦσιν ἴσα τῇ φύσει διαποικιλλούσης αὐτὰ τῆς
 5 γραφῆς. τί οὖν οὐκ ἐν σίμβλοις αἱ σοφαί; τί δὲ ἐν
 ἄστει; κωμάζουσιν ἐπὶ τὰς τοῦ Δαιφάντου θύρας
 — γέγονε δὲ ἤδη Πίνδαρος, ὡς ὀρᾷς — πλάττειν
 καὶ νηπίου αὐτόν, ἵν' ἐμμελὴς ἦδη καὶ ἔμμουσος
 ᾗ, καὶ ποιῶσι ταῦτα. τὸ μὲν γὰρ παιδίον ἐς δάφνην
 10 ἀπόκειται καὶ κλῶνας μυρρίνης ξυμβαλλομένου τοῦ
 πατρὸς ἱεροῦ τεύξεσθαι τοῦ παιδὸς ἅψ' ὧν κύμ-
 βαλά τε κατήχει τῆς οἰκίας, ὅτε ἐτίκτετο, καὶ τύμ-
 πανα ἠκούετο ἐκ Ῥέας, ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ Νύμφαι
 χορεῦσθαι οἱ καὶ ἀνασκιρτῆσαι τὸν Πᾶνα· φασὶ δὲ
 15 αὐτόν, ὅτε Πίνδαρος ἐς τὸ ποιεῖν ἀφίκετο, ἀμελή-
 σαντα τοῦ σκιρτᾶν ἄδειν τὰ τοῦ Πινδάρου. ἡ Ῥέα
 δὲ ἄγαλμα ἐκπεπύνηται καὶ καθίδρυσται μὲν αὐτοῦ
 καὶ περὶ θύρας, οἶμαι δὲ καὶ λίθου τὸ ἄγαλμα φαί-
 νεσθαι, κατεσκληκυίας ἐνταῦθα τῆς γραφῆς καὶ τί
 20 γὰρ ἄλλο ἢ ἐξεσμένης; ἄρχει καὶ τὰς Νύμφας ἐνδρό-
 σους καὶ οἷας ἐκ πηγῶν, ὁ δὲ Πᾶν ἐξορχεῖται μὲν
 ῥυθμὸν δὴ τινα, φαιδρὸν δὲ αὐτῷ τὸ εἶδος καὶ τῆς
 ῥινὸς οὐδὲν χολῶδες. αἱ δὲ ἔσω μέλιτται περιεργά-
 ζονται τὸ παιδίον ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι καὶ τὰ κέν-
 25 τρα ἀνέλκουςαι δέει τοῦ ἐγγρίψαι. ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα
 ἤκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων,
 καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐνστάξαι Πινδάρῳ.

830

ΓΥΡΑΙ.

30 ιγ'. Αἱ τοῦ πελάγους ἀνεστηκυῖαι πέτραι καὶ ἡ

ζέουσα περὶ αὐτὰς θάλαττα ἥρως τε δεινὸν βλέπων
 ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ τι καὶ φρονήματος ἔχων ἐπὶ τὴν 73
 θάλατταν ὁ Λοκρὸς Αἴας βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ
 ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας ὁμόσε κελώ-
 ρηκε τοῖς κύμασι, τῶν μὲν διεκπαίων, τὰ δὲ ἐπι- 5
 σπώμενος, τὰ δὲ ἐπαντλῶν τῷ στέρνῳ, Γυραῖς δ'
 ἐντυχὼν, αἱ δὲ Γυραὶ πέτραι εἰσὶν ὑπερφαίνουσai
 τοῦ Αἰγαίου κόλπου, λόγους ὑπερφρονas λέγει κατὰ
 τῶν θεῶν αὐχῶν, ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ
 τὰς Γυρὰς στέλλεται φοβερός, ὃ παῖ, καὶ χειμῶνος 10
 πλέως καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένους. καίτοι ποτὲ καὶ
 συνεμάχει τῷ Λοκρῷ κατὰ τὸ Ἴλιον, σωφρονοῦντι
 δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν, καὶ ἐρρώννυ αὐτὸν τῷ
 σκήπτρῳ, νῦν δ', ἐπειδὴ ὑβρίζοντα ὄρᾳ, τὴν τρίαί-
 ναν ἐπ' αὐτὸν φέρει καὶ πεπλήξεται ὁ αὐχὴν τῆς 15
 πέτρας ὁ ἀνέχων τὸν Αἴαντα, ὥς ἀποσεῖσαιτο αὐτὸν
 αὐτῇ ὕβρει. ὁ μὲν δὴ λόγος τῆς γραφῆς οὗτος, τὸ
 δὲ ἐναργές· λευκὴ μὲν ὑπὸ κυμάτων ἡ θάλαττα.
 σπιλάδες δ' αἱ πέτραι διὰ τὸ αἰεὶ ῥαίνεσθαι, πῦρ δὲ
 ἐκ μέσης ἄττει τῆς νεῶς, ἐς ὃ ἐμπνέων ὁ ἄνεμος 20
 πλεῖ ἢ ναῦς ἔτι καθάπερ ἰστίῳ χρωμένη τῷ πυρί,
 ὁ δὲ Αἴας οἶον ἐκ μέθης ἀναφέρων περιαιθρεῖ τὸ
 πέλαγος οὔτε ναῦν ὄρῳ οὔτε γῆν, καὶ οὐδὲ τὸν
 Ποσειδῶν προσιόντα δέδοικεν, ἀλλ' ἔοικε διατεινο-
 μένῳ ἔτι, οὐπω γὰρ τοὺς βραχίονας ἡ ῥώμη ἀπολέ- 25
 λοιπεν, ὁ αὐχὴν τε ἀνέστηκεν οἶον ἐπὶ Ἑκτορα καὶ
 Τρῶας. ὁ μὲν δὴ Ποσειδῶν ἐμβαλὼν τὴν τρίαίναν
 ἀπαράξει τὸ τρύφος αὐτῷ Αἴαντι τῆς πέτρας, αἱ δὲ
 Γυραὶ αἱ λοιπαὶ μενουσί τε, ἐς ὅσον θάλαττα, καὶ
 ἄστυλοι ἐστήξουσιν τῷ Ποσειδῶνι. 30

ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

18
 74
 ιδ'. Αἰγυπτιάζει μὲν ἡ προσβολὴ τῆς γραφῆς, 831
 ὁ λόγος δὲ αὐτῆς οὐκ Αἰγύπτιος, ἀλλ', οἶμαι, Θετ-
 ταλῶν· Αἰγυπτίοις μὲν γὰρ παρὰ τοῦ Νείλου ἡ γῆ,
 Θετταλοῖς δὲ Πηνειὸς οὐ συνεχώρει πάλαι γῆν ἔχειν,
 5 περιβεβλημένων τοῖς πεδίοις ὁρῶν καὶ τοῦ ρεύματος
 ἐπικλύζοντος αὐτὰ ὑπὸ τοῦ μήπω ἐκβαλεῖν. ῥήξει
 οὖν ὁ Ποσειδῶν τῇ τριαίνῃ τὰ ὄρη καὶ πύλας τῷ
 ποταμῷ ἐργάσεται. τούτῳ γὰρ νυνὶ τῷ ἔργῳ ἐφέ-
 στηκεν ἀθλῶν αὐτὸ καὶ ἀνακαλύπτων τὰ πεδία, καὶ
 10 διῆρται μὲν ἡ χεὶρ ἐς τὸ ἀναρροῆσαι, τὰ δὲ ὄρη, πρὶν
 πεπληῆσθαι, δίσταται τὸ ἀποχωρῶν τῷ ποταμῷ μέ-
 τρον. ἀγωνιζομένης δὲ πρὸς τὸ ἐναργὲς τῆς τέχνης
 τὰ δεξιὰ τοῦ Ποσειδῶνος ὁμοῦ καὶ ὑπέσταλται καὶ
 προβέβηκε καὶ ἀπειλεῖ τὴν πληγὴν οὐκ ἀπὸ τῆς
 15 χειρός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σώματος. γέγραπται δὲ οὐ
 κύνεος, οὐδὲ θαλάττιος, ἀλλ' ἡπειρώτης. τῷ τοι
 καὶ ἀσπάζεται τὰ πεδία καὶ ὁμαλὰ ἰδὼν καὶ εὐρέα,
 καθάπερ θαλάττας. χαίρει καὶ ὁ ποταμὸς οἶον αὐχῶν,
 καὶ φυλάττων τὸ ἐς ἀγκῶνα, ποταμῷ γὰρ ὁρθοῦ-
 20 σθαι οὐ σύνηθες, ἀνατίθεται τὸν Τιταρήσιον ὡς
 κοῦφον καὶ ποτιμώτερον καὶ ὁμολογεῖ τῷ Ποσειδῶνι
 ἐκρυήσεσθαι τῶν πεδίων ὁδῷ χρώμενος. ἀνίσχει καὶ
 ἡ Θετταλία συνιζάνοντος ἥδη τοῦ ὕδατος ἐλαία
 κομῶσα καὶ ἀστάχυι καὶ πώλου ἐφαπτομένη συνανί-
 25 σχοντος. ἔσται γὰρ καὶ ἵππος αὐτῇ παρὰ τοῦ Ποσει-
 δῶνος, ὅταν τὴν ἀπορροὴν τοῦ θεοῦ καθεύδοντος
 ἡ γῆ ὑποδέξηται ἐς ἵππον.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

75
 ιε'. Βοσπόρου καὶ Συμπληγάδων ἡ Ἀργὼ διεκ-832
 πλεύσασα μέσον ἤδη τέμνει τὸ ῥόθιον τοῦ Πόντου,

καὶ θέλγει τὴν θάλατταν Ὀρφεὺς ἄδων, ἡ δὲ ἀκούει
καὶ ὑπὸ τῇ ῥῥῃ κεῖται ὁ Πόντος. τὰ μὲν δὴ ἀγώγιμα
τῆς νεῶς Διόσκουροι καὶ Ἡρακλῆς Αἰακίδαί τε καὶ
Βορεάδαι καὶ ὅσον τῆς ἡμιθέου φορᾶς ἦνθαι, τρόπῳ
δὲ ὑφήρμοσται τῇ νηὶ δένδρον ἀρχαῖον, ᾧ κατὰ 5
Δωδώνην ὁ Ζεὺς ἐς τὰ μαντεῖα ἐχρῆτο. γνῶμη δὲ
ἐς τὸν πλοῦν ἦδε· χρυσοῦν ἀπόκειται τι ἐν Κόλχοις
κώδιον κριοῦ ἀρχαίου, ὃς λέγεται τὴν Ἑλλην ὁμοῦ
τῷ Φοῖβῳ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορθεῖν· τοῦτο
Ἰάσων ἐλεῖν, ᾧ παῖ, πεποιήται ἄθλον — φρουρὸς 10
γὰρ τις αὐτῷ δράκων ἐμπέπλεκται δεινὸν βλέπων
καὶ ὑπερορῶν τοῦ καθεῖδεν — ὅθεν ἄρχει τῆς
νεῶς, ἐπειδὴ βλέπει ἐς αὐτὸν ἡ τοῦ πλοῦ αἰτία. καὶ
Τῖφυσ μὲν, ᾧ παῖ, κυβερνᾷ, λέγεται δὲ οὗτοσί
πρῶτος ἀνθρώπων ἀπιστουμένην θαρρῆσαι τὴν 15
τέχνην, Λυγκεὺς δὲ ὁ Ἀφαρῶς ἐπιτέτακται τῇ
πρώτῃ δεινὸς ὢν ἐκ πολλοῦ τε ἰδεῖν καὶ ἐς πολὺν
καταβλέψαι τοῦ βάρους καὶ πρῶτος μὲν ὑπόκειμένων
ἐρμάτων αἰσθῆσθαι, πρῶτος δὲ ὑποφαίνουσιν γῆν
ἀσπᾶσασθαι. ἀλλὰ νῦν ἐκπεπληχθαί μοι δοκεῖ καὶ 20
τὸ τοῦ Λυγκέως ὄμμα τὴν προσβολὴν τοῦ φάσματος,
833 ὅφ' οὗ καὶ οἱ πεντήκοντα σχασάμενοι τὴν εἰρεσίαν
419 Ἡρακλῆς μὲν ἄτρεπτος μένει τοῦ θαύματος, ἅτε δὴ
πολλοῖς ὁμοίοις ἐντυχών, οἱ δὲ λοιποὶ θαυμά τι,
οἶμαι, τοῦτο λέγουσιν· ὁρᾶται γὰρ αὐτοῖς Γλαῦκος 25
ὁ Πόντιος, οἰκῆσαι δὲ οὗτοσί ποτε λέγεται τὴν
ἀρχαίαν Ἀνθηδόνα, καὶ πόας μὲν τινος ἐπιθαλατ-
τίας γεύσασθαι, κύματος δὲ ὑποδραμόντος αὐτὸν
ἐς τὰ τῶν ἰχθύων ἀπηνέχθη ἥθη. μαντεύεται μὲν
οὖν μέγα τι, ὥς εἰκός, περὶ ἐστὶ γὰρ αὐτῷ τῆς τέχνης, 30
τὸ δὲ εἶδος ὑγροὶ μὲν αὐτῷ γενεῶν βόστρυχοι,
λευκοὶ δὲ ἰδεῖν, καθάπερ κρουνοί, βαρεῖς δὲ πλό-

καμοὶ κόμης, καὶ τοῖς ὤμοις ἐποχετεύοντες ὅσον
 ἐσπάσαντο θαλάττης, ὄφρῳς δὲ λάσαι, καὶ συνάπ-
 τουσαι πρὸς ἀλλήλας οἶον μία. φεῦ τοῦ βραχίονος,
 ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλατταν ἐμπίπτων ἀεὶ
 5 τοῖς κύμασι καὶ λεαίνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. φεῦ
 τῶν στέρνων, ὡς λάχνη μὲν αὐτοῖς ἐγκατέσπαρται
 βρούοις κομῶσα καὶ φυκίοις, γαστήρ δὲ ὑπόκειται
 παραλλάττουσα καὶ ἀπιοῦσα ἤδη. ἰχθὺν δὲ εἶναι τῷ
 λοιπῷ τὸν Γλαῦκον δηλοῖ τὰ οὐραῖα ἐξηρμένα καὶ
 10 πρὸς τὴν ἰξὺν ἐπιστρέφοντα, τὸ δὲ μηνοειδὲς αὐτῶν
 ἀλιπορφύρου τι ἄνθος ἔχει. περιθέουσι δ' αὐτὸν καὶ
 ἀλκυόνες ὁμοῦ μὲν ἄδουσαι τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ
 ὧν αὐταὶ τε καὶ ὁ Γλαῦκος μεθρημοσύθησαν, ὁμοῦ
 δ' ἐνδεικνύμεναι τῷ Ὀρφεῖ τὴν ἑαυτῶν ῥοδὴν, δι'
 15 ἣν οὐδὲ ἡ θάλαττα ἀμούσως ἔχει.

ΠΑΛΑΙΜΩΝ.

15. Ὁ θύων ἐν Ἰσθμῷ δῆμος, εἶη δ' ἂν ὁ ἐκ
 τῆς Κορίνθου, καὶ βασιλεὺς οὗτος τοῦ δήμου, —
 Σίσυφον αὐτὸν ἠγώμεθα — τέμενος δὲ τουτὶ Ποσει-
 δῶνος ἡρέμα τι προσηχοῦν θαλάττη, αἱ γὰρ τῶν
 20 πιτύων κόμαι τοῦτο ἄδουσι, τοιάδε, ᾧ παῖ, σημαί-
 νει· ἡ Ἰνὼ τῆς γῆς ἐκπεσοῦσα τὸ μὲν ἑαυτῆς Λευκο- 834
 θέα τε καὶ τοῦ τῶν Νηρηίδων κύκλου, τὸ δὲ τοῦ
 77 παιδὸς ἡ γῆ Παλαίμονι τῷ βρέφει χρήσεται. καταίρει
 δὲ ἤδη ἐς αὐτὴν ἐπὶ δελφῖνος εὐηνίου, καὶ ὁ δελφὶς
 25 τὰ νῶτα ὑποστρωννύς φέρει καθεύδοντα διολισθά-
 νων ἀποφῆτι τῆς γαλήνης, ὡς μὴ ἐκπέσοι τοῦ
 ὕπνου, προσιόντι δὲ αὐτῷ ῥήγνυται τι κατὰ τὸν
 Ἰσθμὸν ἄδυτον διασχούσης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶ-
 νος, ὃν μοι δοκεῖ καὶ Σίσύφῳ τούτῳ προειπεῖν
 30 τὸν τοῦ παιδὸς ἔσπλουν καὶ ὅτι θύειν αὐτῷ δέοι.

θύει δὲ ταῦρον τουτονὶ μέλανα ἀποσπάσας, οἶμαι, αὐτὸν ἐκ τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγέλης. ὁ μὲν οὖν τῆς θυσίας λόγος καὶ ἡ τῶν θυσάντων ἐσθῆς καὶ τὰ ἐναγίσματα, ὦ παῖ, καὶ τὸ σφάττειν ἐς τὰ τοῦ Παλαίμονος ἀποκείσθω ὄργια, σεμνὸς γὰρ ὁ λόγος καὶ 5 κομιδῇ ἀπόθετος, ἅτ' ἀποθειώσαντος αὐτὸν Σισύφου τοῦ σοφοῦ· σοφὸν γὰρ ἤδη που δηλοῖ αὐτὸν ἡ ἐπιστροφή τοῦ εἶδους. τὸ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος εἶδος, εἰ μὲν τὰς Γυρὰς πέτρας ἢ τὰ Θετταλικά ὄρη ρήξειν ἔμελλε, δεινὸς ἄν που ἐγράφετο καὶ οἶον πλήττων, 10 ξένον δὲ τὸν Μελικέρτην ποιούμενος, ὥς ἐν τῇ γῇ ἔχοι, μειδιᾷ καθορμιζομένου καὶ κελεύει τὸν Ἰσθμὸν ἀναπετάσαι τὰ στέρνα καὶ γενέσθαι τῷ Μελικέρτη οἶκον. ὁ δὲ Ἰσθμός, ὦ παῖ, γέγραπται μὲν ἐν εἰδει δαίμονος ἐνυπτιάζων ἑαυτὸν τῇ γῇ, τέτακται δὲ ὑπὸ 15 20 τῆς φύσεως Αἰγαίου μέσος καὶ Ἀδρίου κεῖσθαι, καθάπερ ἐπεξευγμένος τοῖς πελάγεσιν. ἔστι δὲ αὐτῷ μειράκιον μὲν ἐν δεξιᾷ Λέχαιον, οἶμαι, αἱ κόραι δ' ἐν ἀριστερᾷ Κεγχρεαὶ τάχα που. θάλατται δὲ αὖται καλαὶ καὶ ἱκανῶς εὐδίοι τῇ τὸν Ἰσθμὸν ἀποφαι- 20 νούσῃ γῇ παρακάθηνται.

N H Σ Ο Ι.

35 ιζ'. Βούλει, ὦ παῖ, καθάπερ ἀπὸ νεῶς διαλεγώμεθα περὶ τουτωνὶ τῶν νήσων, οἶον περιπλέοντες αὐτὰς τοῦ ἥρος, ὅτε Ζέφυρος ἱλαρὰν ἐργάζεται θάλατταν προσπνέων τῆς ἑαυτοῦ αὔρας; ἀλλ' ὅπως 25 ἐκὼν λελήσῃ τῆς γῆς καὶ θάλαττά σοι ταυτὶ δόξει μήτ' ἐξηρμένη καὶ ἀναχαιτίζουσα μήθ' ὑπτία καὶ γαληνή, πλωτὴ δέ τις καὶ οἶον ἔμπνους. ἰδοὺ ἐμβεβήκαμεν· ξυγχωρεῖς γὰρ που. [καὶ ὑπὲρ παιδὸς ἀποκρίνασθαι. „ξυγχωρῶ καὶ πλέωμεν“.] ἡ μὲν 30

θάλαττα, ὥς ὀρεῖς, πολλή, νῆσοι δὲ ἐν αὐτῇ, μὰ
 Δί', οὐ Λέσβος, οὐδ' Ἰμβρος ἢ Λήμνος, ἀλλ'
 ἀγελαῖαι καὶ μικραί, καθάπερ κῶμαί τινες ἢ στα-
 θμοὶ ἢ, νῆ Δί', ἐπαύλια τῆς θαλάττης. ἡ μὲν δὴ
 5 πρώτη σφῶν ἐρυμνὴ τέ ἐστι καὶ ἀπότομος καὶ τει-
 χήρης τὴν φύσιν ἀκρωνυχίαν ἐξαίρουσα πανόπτῃ
 Ποσειδῶνι, κατάρρους τε καὶ ὑγρὰ καὶ τὰς μελίττας
 βόσκουσα ὀρείοις ἄνθεσιν, ὧν δρεπέσθαι καὶ τὰς
 Νηρηίδας εἰκός, ὅταν τῇ θαλάττῃ ἐπιπαίζωσι. τὴν
 10 δὲ νῆσον τὴν ἐφεξῆς ὑπτίαν τε καὶ γεώδη οὖσαν
 οἰκοῦσι μὲν ἄλιεῖς τε καὶ γεωργοὶ ἅμα, ξυμβάλλον-
 ται δὲ ἀγορὰν ἀλλήλοις οἱ μὲν τῶν γεωργουμένων,
 οἱ δὲ ὧν ἤγρευσαν, Ποσειδῶ δὲ τουτονὶ γεωργὸν
 ἐπ' ἀρότρου καὶ ξεύγους ἴδρυνται λογιούμενοι αὐτῷ
 15 τὰ ἐκ τῆς γῆς, ὥς δὲ μὴ σφόδρα ἡπειρώτης ὁ Ποσει-
 δῶν φαίνοιτο, προῶρα ἐμβέβληται τῷ ἀρότρῳ καὶ
 τὴν γῆν ρήγνυσιν, οἷον πλέων. αἱ δ' ἐχόμεναι
 τούτων νῆσοι δύο μία μὲν ἄμφω ποτὲ ἦσαν, ραγεῖσα
 δὲ ὑπὸ τοῦ πελάγους μέση ποταμοῦ εὗρος ἐαυτῆς
 20 ἀπηνέχθη, τουτὶ δ' ἐστι σοι καὶ παρὰ τῆς γραφῆς,
 ὧ παῖ, γιννώσκειν· τὰ γὰρ ἐσχισμένα τῆς νήσου
 παραπλήσια που ὀρεῖς καὶ ἀλλήλοις ξύμμετρα καὶ
 οἷα ἐναρμόσαι κοῖλα ἐκκειμένοις. τοῦτο καὶ ἡ Εὐ-
 ρώπη ποτὲ περὶ τὰ Τέμπεη τὰ Θετταλικά ἐπαθεν·
 25 σεισμοὶ γὰρ δὴ κάκεινὴν ἀναπτύξαντες τὴν ἀρμο-
 νίαν τῶν ὀρεῶν ἐναπεσημήναντο τοῖς τμήμασι, καὶ 836
 πετρῶν τε οἴκοι φανεροὶ ἔτι παραπλήσιοι ταῖς ἐξηρ-
 μοσμέναις σφῶν πέτραις, ὕλη θ', ὀπόσῃν σχισθέν-
 των τῶν ὀρεῶν ἐπισπένθαι εἰκός, οὕπω ἄδηλος, λεί-
 30 πονται γὰρ δὴ ἔτι αἱ εὐναὶ τῶν δένδρων. τὸ μὲν δὴ
 τῆς νήσου πάθος τοιοῦτον ἡγάμεθα, ξεῦρμα δὲ
 ὑπὲρ τοῦ πορθμοῦ βέβληται, ὥς μίαν ὑπ' αὐτοῦ

φαίνεσθαι καὶ τὸ μὲν ὑποπλεῖται τοῦ ζεύγματος, τὸ
 δὲ ἀμαξεύεται, ὁρᾷς γάρ που τοὺς διαφοιτῶντας
 αὐτό, ὡς ὁδοιπόροι τέ εἰσι καὶ ναῦται. τὴν δὲ νῆ-
 σον, ὦ παῖ, τὴν πλησίον θαῦμα ἡγώμεθα, πῦρ γὰρ
 δὴ ὑποτύφει αὐτὴν πᾶσαν σήραγγάς τε καὶ μυχοὺς 5
 ὑποδεδυκὸς τῆς νήσου, δι' ὧν ὥσπερ αὐλῶν ἢ φλὸξ
 διεκπαίει ῥυακὰς τε ἐργάζεται δεινούς, παρ' ὧν
 ἐκπίπτουσι ποταμοὶ πυρὸς μεγάλοι τε καὶ τῇ θαλάττῃ
 ἐπικνυμαίνοντες. καὶ φιλοσοφεῖν μὲν βουλομένῳ τὰ
 τοιαῦτα νῆσος ἀσφάλτου καὶ θείου παρεχομένη 10
 κρᾶσιν, ἐπειδὴν ὑφ' ἄλὸς ἀναβρωθῇ, πολλοῖς ἐκ-
 πυροῦται πνεύμασι τὰ τὴν ὕλην ἐξερεθίζοντα παρὰ
 τῆς θαλάττης ἀνασπῶσα, ἡ γραφὴ δὲ τὰ τῶν ποιη- 421
 τῶν ἐπαινοῦσα καὶ μῦθον τῇ νήσῳ ἐπιγράφει, γί-
 γαντα μὲν βεβλήσθαι ποτε ἐνταῦθα, δυσθανατοῦντι 15
 δ' αὐτῷ τὴν νῆσον ἐπενεχθῆναι δεσμοῦ ἔνεκεν,
 εἶκειν δὲ μήπω αὐτόν, ἀλλ' ἀναμάχεσθαι ὑπὸ τῇ
 γῇ ὄντα καὶ τὸ πῦρ τοῦτο σὺν ἀπειλῇ ἐκπνεῖν.
 τουτὶ δὲ καὶ τὸν Τυφῶ φασιν ἐν Σικελίᾳ βούλεσθαι
 καὶ τὸν Ἑγκέλαδον ἐν Ἰταλίᾳ ταύτῃ, οὓς ἡπαιροί 20
 τε καὶ νῆσοι πιέξουσιν οὐπὼ μὲν τεθνεῶτας, αἰὲ δὲ
 ἀποθνήσκοντας. ἔστι δέ σοι, ὦ παῖ, μηδ' ὑπολελει-
 φθαι δόξαι τῆς μάχης ἐς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους
 ἀποβλέψαντι, τὰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς φαινόμενα ὁ Ζεὺς
 ἀφίησι κεραυνοὺς ἐπὶ τὸν γίγαντα, ὁ δ' ἀπαγορεύει 25
 μὲν ἤδη, πιστεύει δὲ τῇ γῇ ἔτι, καὶ ἡ γῇ δὲ ἀπείρη- 80
 κεν οὐκ ἑῶντος αὐτὴν ἐστάναι τοῦ Ποσειδῶνος. περι-
 βέβληκε δὲ αὐτοῖς ἀχλὺν, ὡς ὅμοια γεγονόσι μᾶλλον
 ἢ γιγνομένοις φαίνοιτο. τὸν δὲ περίπλουν κολω-
 νὸν τοῦτον οἰκεῖ δράκων πλούτου τινός, οἶμαι, φύ- 30
 337 λαξ, ὃς ὑπὸ τῇ γῇ κεῖται. τοῦτο γὰρ λέγεται τὸ θη-
 ρίον εὖνουν τε εἶναι τῷ χροσῶ, καὶ ὅ τι (ἂν) ἴδῃ

χρυσοῦν, ἀγαπᾶν καὶ θάλλειν· τό τοι κώδιον τὸ ἐν
 Κόλχοις καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων μῆλα, ἐπειδὴ χρυσᾶ
 ἐφαίνοντο, διττὸν ἀύπνω ξυνεῖχον δράκοντε καὶ
 ἑαυτοῖν ἐποιοῦντο, καὶ ὁ δράκων δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς
 5 ὁ ἔτι καὶ νῦν ἐν ἀκροπόλει οἰκῶν δοκεῖ μοι τὸν
 Ἀθηναίων ἀσπάσασθαι δῆμον ἐπὶ τῷ χρυσῷ, ὃν
 ἐκεῖνοι τέττιγας ταῖς κεφαλαῖς ἐποιοῦντο. ἐνταῦθα
 δὲ καὶ χρυσοῦς αὐτὸς ὁ δράκων, τὴν γὰρ κεφαλὴν
 τῆς χειρὸς ὑπερβάλλει δεδιώς, οἶμαι, ὑπὲρ τοῦ κάτω
 10 πλούτου. κατηρεφῆς δὲ κιττῷ τε καὶ σμίλακι καὶ
 ἀμπέλαις ἦδε ἡ νῆσος οὕσα Διόνυσον μὲν ἀνεῖσθαι
 φησι, τὸν Διόνυσον δ' ἀπεῖναι νῦν καὶ ἐν ἡπείρῳ
 που βακχεύειν ἐπιτρέψαντα τῷ Σειληνῷ τὰ ἐνταῦθα
 ἀπόρρητα· τὰ δὲ ἀπόρρητα κύμβαλά τε ταῦτα ὕπτια
 15 καὶ κρατῆρες ἀνατετραμμένοι χρυσοῖ καὶ αὐλοὶ θεο-
 μοὶ ἔτι, καὶ τὰ τύμπανα ἀσπορητὴ κείμενα, καὶ τὰς
 νεβρίδας ὁ ξέφυρος οἶον αἶρει ἀπὸ τῆς γῆς, ὅφεις
 τε οἱ μὲν ἐμπλέκονται τοῖς θυρσοῖς, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ
 οἴνου παρεῖνται ζώννυσθαι αὐτοὺς ταῖς βάκχαις κα-
 20 θεύδοντας. βότρυς δὲ οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περκαί-
 ζουσιν, οἱ δ' ὄμφακες, οἱ δ' οἰνάνθαι δοκοῦσι σεσο-
 φισμένου τοῦ Διόνυσου τὰς ὥρας τῶν ἀμπέλων, ὥς
 αἰεὶ τρυγῶν. ἀμφιλαφεῖς δ' οὕτω τι οἱ βότρυς, ὥς
 καὶ τῶν πετρῶν ἀπηρτηθῆναι καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπικρέ-
 25 μασθαι, ὅπως ῥίζουσί τε προσπετόμενοι θαλάττιοί τε
 καὶ ἡπειρωτοὶ ὄρνιθες, τὴν γὰρ ἄμπελον ὁ Διόνυ-
 31 σος παρέχει κοινὴν πᾶσι πλήν τῆς γλαυκός, ἐκείνην
 δὲ μόνην ἄρα ἀπωθεῖται τῶν βοτρυῶν, ἐπειδὴ τοῖς
 ἀνθρώποις διαβάλλει τὸν οἶνον· ὥς γὰρ τῆς γλαυ-
 30 κὸς εἰ φάγοι παιδίον νήπιόν τε καὶ ἄοινον, ἀπεχθά-
 νεται τῷ οἴνῳ πᾶσαν τὴν ἡλικίαν, καὶ οὐτ' ἂν πίοι
 καὶ φοβεῖται τοὺς μεθύοντας. σὺ δ' οὕτω τι θρασύς,

838 ὦ παῖ, ὥς μηδὲ τὸν Σειληνὸν τοῦτον, τὸν φύλακα
 τῆς νήσου, φοβεῖσθαι μεθύοντα τε καὶ ἀπτόμενον
 τῆς βάκχης. ἡ δ' οὐκ ἀξιούτ' ἐς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλὰ
 τοῦ Διονύσου ἐρωῶσα ἀνατυποῦται αὐτὸν καὶ ἀνα-
 γράφει καὶ ὁρᾷ μὴ παρόντα. τὸ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν 5
 ἡθὺς τῇ βάκχῃ μετέωρον μὲν, οὐ μὴν ἔξω γ' ἐρωτι-
 κῶν φροντίδων. ταυτὶ δὲ ἡ φύσις τὰ ὄρη ξυνθεῖσα
 νήσον εἰργασται δασεῖάν τε καὶ ὕλης πλέων, ὁπόση
 κυπαρίττου τε ὑψηλῆς καὶ πεύκης καὶ ἐλάτης δρυῶν
 τε αὖ καὶ κέδρου, καὶ γὰρ τὰ δένδρα τὸν ἑαυτῶν γέ- 10
 γραπται τρόπον. τὰ μὲν δὴ ἐνθηρα τῆς νήσου συο-
 θῆραί τε ἀνιχνεύουσι καὶ ἐλαφηβόλοι λόγχας ἐπὶ τὰ
 θηρία ἡρμένοι καὶ τόξα ἔνιοι καὶ μαχαίρας δέ, ὦ
 παῖ, καὶ κορύνας φέρουσιν οἱ ἀγγέμαχοι σφῶν καὶ
 θρασεῖς δίκτυά τε ταῦτα διῆκται τῆς ὕλης τὰ μὲν 15
 ἐγκολπίσασθαι θηρίον, τὰ δὲ δῆσαι, τὰ δὲ σχεῖν
 τοῦ δρόμου, καὶ τὰ μὲν εἴληπται τῶν θηρίων, τὰ δὲ
 μάχεται, τὰ δὲ ἥρηκε τὸν βάλλοντα, ἐνεργὸς δὲ πᾶς
 βραχίων νεανίας, καὶ συνεξαίρουσι βοὴν κύνες ἀν-
 δράσιν, ὥς καὶ τὴν ἡχὴ φάναι ξυμβακχεύειν τῇ 20
 θήρᾳ. τὰ δὲ μεγάλα τῶν φυτῶν δρυτόμοι σπαθῶσι
 διατέμνοντες καὶ ὁ μὲν διαίρει τὸν πέλεκυν, ὁ δὲ
 ἐμβέβληκεν, ὁ δὲ θήγει λαβὼν ἀπεστομισμένον ὑπὸ
 τοῦ πλήττειν, ὁ δ' ἐπισκοπεῖται τὴν ἐλάτην ἱστοῦ
 ἔνεκα τεκμαιρόμενος τοῦ δένδρου πρὸς τὴν ναῦν, 25
 ὁ δὲ τὰ νεά καὶ ὀρθὰ τῶν δένδρων τέμνει ἐς τὰ
 ἐρετικά. ἡ δ' ἀπορροῶξ πέτρα καὶ ὁ τῶν αἰθυιῶν
 δῆμος καὶ ὁ ἐν μέσαις ὄρις ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε γέ-
 γραπται λόγον· οἱ ἄνθρωποι ταῖς αἰθυίαις ἐπιτίθεν-
 ται, μὰ Δί', οὐ τῶν κρεῶν ἔνεκα, μέλαν γὰρ καὶ 30
 νοσῶδες καὶ οὐδὲ πεινῶντι ἡδὺ τὸ ἐξ αὐτῶν κρέας,
 γαστέρα δὲ παρέχονται παισὶν ἰατρῶν, οἷαν τοῦς

γευσάμενους αὐτῆς εὐσίτους ἀποφαίνειν καὶ κού-
 φους ὑπνηλαί οὔσαι καὶ πυριάλωτοι, νύκτωρ γὰρ
 αὐταῖς ἐναστράπτουσι. προσάγονται δὴ τὸν κήνκα
 ὄρνιν ἐπὶ μοίρα τῶν ἀλισκομένων μελεδωνὸν εἶναι
 5 καὶ προεγρηγορέναι σφῶν. ὁ δὲ κήνξ θαλάττιος μὲν, 839
 χρηστὸς δὲ ὄρνις καὶ ἀπράγμων καὶ θηρᾶσαι μὲν τι
 ἀδρανής, πρὸς δέ γε ὕπνον ἔρρωται καὶ καθεύδει
 σμικρὰ· ταῦτά τοι καὶ ἀπομισθοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐκείναις. ἐπειδὴν οὖν ἐπὶ δαῖτα ἀποπτῶσιν, ὁ μὲν
 10 οἴκουρεῖ περὶ τὴν πέτραν, αἱ δ' ἤκουσιν ἐς ἑσπέραν
 ἀπάγουσαι δεκάτην αὐτῶ τῶν τεθηραμένων, καὶ
 καθεύδουσιν ἤδη περὶ αὐτὸν οὐ καθεύδοντα, οὐδ'
 ἂν ἡττηθέντα ὕπνου ποτέ, εἰ μὴ αὐταὶ βούλονται.
 εἰ δὲ δόλου του προσιόντος αἰσθοίτο, ὁ μὲν ἀναβοᾷ
 15 τορόν τε καὶ ὀξύ, αἱ δ' ἀπὸ συνθήματος ἀρθεῖσαι
 φεύγουσιν ἀνέχουσαι τὸν μελεδωνόν, εἰ πετόμενος
 ἀπείποι ποτέ. ἀλλ' ἐνταῦθα ἔστηκε καὶ τὰς αἰθυίας
 περιορᾷ. ἔστι δ' αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν μέσαις ἐστάναι ταῖς
 ὄρνισιν ὁ Πρωτεύς ὁ ἐν ταῖς φώκαις, τὸ δὲ μὴ κα-
 20 θεύδειν ὑπὲρ τὸν Πρωτέα. ἐνταῦθα δέ, ὦ παῖ,
 καὶ καθώρμισται ἡμῖν, καὶ ὅ τι μὲν ὄνομα τῇ νήσῳ,
 οὐκ οἶδα, χρυσῇ δ' ἂν πρὸς γε ἐμοῦ ὀνομάζοιτο, εἰ
 μὴ μάτην οἱ ποιηταὶ τὴν τοιάνδε ἐπωνυμίαν ἐξευρή-
 κασι τοῖς καλοῖς τε καὶ θαυμασίοις πᾶσιν. ὥκισται
 25 μὲν δὴ, ὀπόση βασιλεία μικρὰ δέξασθαι, οὐ γὰρ
 33 ἀρόσει γε ἐνταῦθά τις, οὐδὲ ἀμπελουργήσει, περίεστι
 δ' αὐτῇ πηγῶν, ὧν τὰς μὲν ἀγκραιφνεῖς τε καὶ ψυ-
 χρὰς ἐκδίδωσι, τὰς δὲ ἐκπυρῶσασα [ἔστι δ'] οὕτω
 τι εὖρους, ὥς καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπιπλημμυρεῖν· τό
 30 τοι ῥόδιον τοῦτο πηγὰς ὑποκυματίζουσι ξέουσαι καὶ
 οἶον ἐκ λέβητος ἀναπαλλόμεναί τε καὶ ἀναπηδῶσαι,
 περὶ ἃς βέβληται ἥδε ἡ νῆσος. τὸ μὲν οὖν θαῦμα

τῆς τῶν πηγῶν ἐκδόσεως εἴτε τῆς γῆς προσήκει νο-
μίζειν, εἴτε τῇ θαλάττῃ οἰκειοῦν, δικάσει ὅδε ὁ
Πρωτεύς, ἥκει γὰρ δὴ θεμιστεύσων τοῦτο, τὰ δὲ
πεπολισμένα τῆς νήσου σκοπῶμεν· ὥκισται γὰρ δὴ
ἐν αὐτῇ πόλεως καλῆς τε καὶ λαμπρᾶς εἰδῶλον, ⁵
ὅσον οἰκία, καὶ βασιλικὸν ἔσω τρέφεται παιδίον,
ἄθυρμα δὲ αὐτῷ πόλις. θέατρα γὰρ ἔστιν, ὅποσα
αὐτό τε δέξασθαι καὶ τοὺς συμπαίστας τουτουσί
παῖδας, ἱππόδρομός τε ἐξωκοδόμηταί τις ἀποχωρῶν ¹⁰
τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις περιδραμεῖν αὐτόν, ἵππους
γὰρ δὴ [ὁ παῖς] ταῦτα ποιεῖται καὶ ξυνέχει σφᾶς ⁸⁴⁰
ξυγόν τε καὶ ἄρμα, ἥνιοχῆσον δὴ ὑπὸ τουτωνὶ τῶν
πιθήκων, οὓς τὸ παιδίον θεράποντας ἡγεῖται, λα-
γῶς δὲ οὐτοσὶ χθές, οἶμαι, ἐσθρμισμένος ξυνέχεται
μὲν ἱμάντι φοινικῷ, καθάπερ κύων, δεδέσθαι δὲ ¹⁵
οὐκ ἀξιοῖ καὶ διολισθῆσαι τοὺς δεσμοὺς ἐθέλει πι-
στεύων τοῖς προσθίοις τῶν ποδῶν, ψίττακός τε καὶ
κίττα ἐν οἰκίσκῳ πλεκτῷ Σειρήνων δίκην ἐν τῇ νήσῳ
ἄδουσιν, ἄδει δὲ ἡ μὲν ὅποσα οἶδεν, ὁ δὲ ὅποσα
μανθάνει.

20

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ιη'. Οἱ θερίζοντές τε τὰ λήια καὶ τρυγῶντες
τὰς ἀμπέλους οὔτε ἤροσαν, ὧ παῖ, ταῦτα, οὔτε
ἐφύτευσαν, ἀλλ' αὐτόματα ἡ γῆ σφίσιν ἀναπέμπει ⁸
ταῦτα, εἰσὶ γὰρ δὴ Κύκλωπες, οἷς, οὐκ οἶδα ἐξ
ὅτου, τὴν γῆν οἱ ποιηταὶ βούλονται αὐτοφυᾶ εἶναι ²⁵
ὧν φέρει, πεποιήται δὲ αὐτοὺς καὶ ποιμένας τὰ
πρόβατα βόσκουσα, ὧν τὸ γάλα ποτόν τε ἡγοῦνται
καὶ ὄψον. οἱ δ' οὔτε ἀγορὰν γινώσκουσιν οὔτε βου-
λευτήριον, οὐδ' οἶκον, ἀλλὰ τὰ ῥήγματα ἐσοικισάμε-
νοι τοῦ ὄρου. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ἕα, Πολύφημος ³⁰

δὲ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγριώτατος αὐτῶν οἰκεῖ ἐν-
 ταῦθα, μίαν μὲν ὑπερτείνων ὄφρυν τοῦ ὀφθαλμοῦ
 ἐνὸς ὄντος, πλατεῖα δὲ τῇ ῥινὶ ἐπιβαίνων τοῦ χεῖλους
 καὶ σιτούμενος τοὺς ἀνθρώπους, ὥσπερ τῶν λεόν-
 5 των οἱ ὠμοί. νυνὶ δὲ ἀπέχεται τοῦ τοιοῦτου σιτίου,
 ὥς μὴ βορός, μηδὲ ἀηδὴς φαίνοιτο, ἐρᾷ γὰρ τῆς
 Γαλατείας παιζούσης ἐς τουτὶ τὸ πέλαγος, ἀφιστο-
 ρῶν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ ἡ μὲν σύριγξ ἔτι
 ὑπὸ μάλης καὶ ἀτρεμεῖ, ἔστι δ' αὐτῷ ποιμενικὸν
 10 ἄσμα, ὥς λευκὴ τε εἴη καὶ γαῦρος καὶ ἡδίων ὄμφα-
 κος καὶ ὥς νεβροὺς τῇ Γαλατεῖα σκυμνεύοι καὶ
 ἄρκτους. ἄδει δὲ ὑπὸ πρίνῳ ταῦτα, οὐδ' ὅπου αὐτῷ
 τὰ πρόβατα νέμεται, εἰδώς, οὐδ' ὁπόσα ἐστίν, οὐδ' 841
 ὅπου ἡ γῆ. ἔτι δὲ ὄρειός τε καὶ δεινὸς γέγραπται
 15 χαίτην μὲν ἀνασεῖων ὀρθὴν καὶ ἀμφιλαφεῖ πίτνος
 δίκην, καρχάρους δὲ ὑποφαίνων ὀδόντας ἐκ βοροῦ
 τοῦ γενείου, στέρνα τε καὶ γαστέρα καὶ τὸ ἐς ὄνυχας
 ἦκον λάσιος πάντα, καὶ βλέπειν μὲν ἡμερόν φησιν,
 ἐπειδὴ ἐρᾷ, ἄγριον δὲ ὄρᾷ καὶ ὑποκαθήμενον ἔτι,
 20 καθάπερ τὰ θηρία τὰ ἀνάγκης ἡττώμενα. ἡ δὲ ἐν
 ἀπαλῇ τῇ θαλάττῃ παίζει τέτρωτον δελφίνων ξυνά-
 γουσα ὁμοζυγούντων τε καὶ ταύτων πνεόντων, παρ-
 24 θένοι δ' αὐτοὺς ἄγουσι Τρίτωνος αἱ δμῳαὶ τῆς
 Γαλατείας ἐπιστομίζουσαι σφᾶς, εἰ ἀγέρωχόν τι καὶ
 25 παρὰ τὴν ἡνίαν πράττοιεν. ἡ δ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἀλι-
 85 πόρφυρον μὲν λήθδιον ἐς τὸν ξέφυρον αἶρει σκιὰν
 ἑαυτῇ εἶναι καὶ ἰστίον τῷ ἄρματι, ἀφ' οὗ καὶ αὐγὴ
 τις ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὴν κεφαλὴν ἦκει οὐπω
 ἡδίων τοῦ τῆς παρειᾶς ἄνθους, αἱ κόμαι δ' αὐτῆς
 30 οὐκ ἀνεῖνται τῷ ξεφύρῳ, διάβροχοι γὰρ δὴ εἰσι καὶ
 κρεῖττους τοῦ ἀνέμου. καὶ μὴν καὶ ἀγκῶν δεξιὸς
 ἔκκεται λευκὸν διακλίνων πῆχυν καὶ ἀναπαύων

τοὺς δακτύλους πρὸς ἀπαλῶ τῷ ὄμῳ καὶ ὠλέναι
ὑποκυμαίνουσι καὶ μαζὸς ὑπανίσταται καὶ οὐδὲ τὴν
ἐπιγουνίδα ἐκλείπει ἡ ὥρα. ὁ ταρσὸς δὲ καὶ ἡ συνα-
πολήγουσα αὐτῷ χάρις ἔφαλος, ὦ παῖ, γέγραπται
καὶ ἐπιψαύει τῆς θαλάττης οἶον κυβερνῶν τὸ ἄρμα. 5
θαῦμα οἱ ὀφθαλμοί, βλέπουσι γὰρ ὑπερόριόν τι καὶ
συναπιὸν τῷ μήκει τοῦ πελάγους.

ΦΟΡΒΑΣ.

842 ιθ'. Ὁ μὲν ποταμός, ὦ παῖ, Κηφισὸς Βοιωτίος 10
τε καὶ οὐ τῶν ἀμούσων, σκηνοῦσι δ' ἐπ' αὐτῷ Φλε-
γύαι βάρβαροι πόλις οὐπω ὄντες. οἱ δὲ πυκτεύοντες
τόν τε Ἀπόλλω, οἶμαι, ὄρᾳς, ὁ δ' αὖ Φόρβας ἐστίν,
ὃν ἐστήσαντο οἱ Φλεγύαι βασιλέα, ἐπειδὴ μέγας παρὰ
πάντας οὗτος καὶ ὠμότετος τοῦ ἔθνους. πυκτεύει 15
δὲ Ἀπόλλων πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν παρόδων, τὴν
γὰρ εὐθὺ Φωκέων τε καὶ Δελφῶν κατασχὼν ὁδὸν
οὔτε θύει Πυθοῖ οὐδεὶς ἔτι οὔτε παιᾶνας ἀπάγει
τῷ θεῷ χρησμοί τε καὶ λόγια καὶ ὄμφαι τρίποδος
ἐκλέλειπται πάντα. ληστεύει δὲ τῶν ἄλλων Φλεγυῶν 20
ἀποτάξας ἑαυτόν, τὴν γὰρ δρυῖν, ὦ παῖ, ταύτην
οἶκον πεποιήται καὶ παρ' αὐτὸν φοιτῶσιν οἱ Φλεγύαι
δικασόμενοι δήπου ἐν τοῖς βασιλείοις τούτοις. τοὺς 86
δὲ βαδίζοντας ἐς τὸ ἱερὸν λαμβάνων γέροντας μὲν
καὶ παῖδας ἐς τὸ κοινὸν τῶν Φλεγυῶν πέμπει ληΐ- 25
ξεσθαί τε καὶ ἀποινᾶν, τοῖς δὲ ἐρρωμενεστέροις
ἀνταποδύεται καὶ τοὺς μὲν καταπαλαίει, τοὺς δὲ
ὑπερτρέχει, τοὺς δὲ παγκρατίῳ αἵρεῖ καὶ ὑπερβολαῖς
δίσκων κεφαλὰς τε ἀποκόπτων ἀνάπτει τῆς δρυὸς
καὶ ὑπὸ τούτῳ ξῆ τῷ λύθρῳ, αἱ δ' ἀπήρτηνται τῶν 30
πτόρθων μυδῶσαι καὶ τὰς μὲν αὔους ὄρᾳς, τὰς δὲ
προσφάτους, αἱ δὲ ἐς κρανία περιήκουσι, σεσῆρασι

δὲ καὶ ὀλολύζειν εἰκόασιν ἐσπνέοντος αὐτὰς τοῦ
 ἀνέμου. φρονοῦντι δὲ αὐτῷ ταῖς Ὀλυμπιάσι ταύταις
 ἦκει ὁ Ἀπόλλων εἰκάσας ἑαυτὸν μειρακίῳ πύκτῃ,
 καὶ τὸ μὲν τοῦ θεοῦ εἶδος, ἀκαιρεκόμης, ὃ παῖ,
 5 γέγραπται καὶ τὰς χαίτας ἀνεληφώς, ἵνα εὐζώνῃ
 τῇ κεφαλῇ πυκτεύῃ, ἀκτῖνες δὲ ἀπανίστανται ἀπὸ
 τοῦ μετώπου καὶ μειδίαμα θυμῷ ξυγκεκραμένον ἢ
 παρειὰ πέμπει βολαί τε ὀφθαλμῶν εὐσκοποὶ καὶ
 ξυνεξαίρουσαι ταῖς χερσίν· αἱ δὲ ἐνήψαντο τοὺς
 10 ἱμάντας ἡδίους, εἰ στέφανοι περὶ αὐταῖς ἦσαν. πε-
 πύκτευται δὲ αὐτὸν ἤδη, τὸ γὰρ ἐμβεβληκὸς τῆς 843
 δεξιᾶς ἐνεργὸν ἔτι δηλοῖ τὴν χεῖρα καὶ οὐπω κατα-
 λύνουσιν τὸ σχῆμα, ὃ ἥρηκεν, ὁ Φλεγύας δὲ κεῖται
 5 [ἤδη] καὶ ὁπόσον μὲν ἐπέχει τῆς γῆς, ποιητῆς ἐρεῖ,
 15 κελώρηκε δὲ ἐς κρόταφον αὐτῷ τὸ τραῦμα καὶ τὸ
 αἷμα ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἐκδίδοται. γέγραπται δὲ ὠμὸς
 καὶ συώδης τὸ εἶδος, οἷος σιτεῖσθαι μᾶλλον τοὺς
 ξένους ἢ κτείνειν. τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ πῦρ σκηπτὸς
 ἐπὶ τὴν δρυὴν φέρεται συμφλέξων τὸ δένδρον, οὐ
 20 μὴν ἐξαιρήσων γε τὴν ἐπ' αὐτῷ μνήμην, τὸ γὰρ
 χωρίον, ἐν ᾧ ταῦτα, Δρυός, ὃ παῖ, κεφαλαὶ ἔτι.

ΑΤΛΑΣ.

7 κ'. Καὶ Ἀτλαντι ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲ προστάξαντος
 Εὐρυσθέως ἤρισεν, ὥς τὸν οὐρανὸν οἷσων μᾶλλον
 ἢ ὁ Ἀτλας, τὸν μὲν γὰρ συγκεκυφότα ἐώρα καὶ
 25 πεπιεσμένον καὶ κείμενον ἐς γόνυ θάτερον καὶ μικρὰ
 καταλειπόμενα αὐτῷ τοῦ ἐστάναι, αὐτὸς δ' ἂν καὶ
 μετεωρίσαι τὸν οὐρανὸν καὶ στῆσαι ἀναθέμενος ἐς
 μακρὸν τοῦ χρόνου. τὸ μὲν δὴ φιλότιμον τοῦτο
 οὐδαμοῦ ἐκφαίνει, φησὶ δὲ συναλγεῖν τε τῷ Ἀτλαντι
 30 ἐφ' οἷς μοχθεῖ καὶ μετασχεῖν ἂν τοῦ ἄχθους αὐτῷ.

ὁ δ' οὕτω τι ἄσμενος εἴληπται τοῦ Ἡρακλέους, ὥς
 ἵκετεύειν αὐτὸν τλῆναι ταῦτα. γέγραπται δὲ ὁ μὲν
 ἀπειρηκώς, ὥς τῷ ἰδρωτί συμβαλέσθαι, ὁπόσος ἀπ'
 αὐτοῦ στάζει, βραχίονός τε ξυνεῖναι τρέμοντος, ὁ
 δὲ ἐρᾷ τοῦ ἄθλου. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἢ τε ὁρμὴ τοῦ 5
 προσώπου καὶ τὸ ῥόπαλον καταβεβλημένον καὶ αἱ
 χεῖρες ἀπαιτοῦσαι τὸν ἄθλον. σκιὰς δὲ τὰς μὲν τοῦ
 Ἡρακλέους οὕτω θαυμάζειν ἄξιον, εἰ ἔρρωνται [τὸν
 ἄθλον] — τὰ γὰρ τῶν κειμένων σχήματα καὶ οἱ
 ὀρθοὶ μάλα εὖσκιοι, τὸ δὲ ἀκριβοῦν ταῦτα οὕτω 10
 σοφόν — αἱ δὲ τοῦ Ἄτλαντος σκιάι σοφίας πρόσω,
 οὕτως δὲ γὰρ συνιζηκότος συμπίπτουσί τε ἀλλήλαις
 844 καὶ οὐδὲν τῶν ἐκκειμένων ἐπιθολοῦσιν, ἀλλὰ φῶς
 ἐργάζονται περὶ τὰ κοῖλά τε καὶ ἐσέχοντα. τὴν (δὲ)
 γαστέρα καὶ προνευκότος τοῦ Ἄτλαντος ὀρᾷν τε 15
 ὑπάρχει καὶ ἀσθμαινούσης ξυνιέναι, τὰ τε ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὃν φέρει, γέγραπται μὲν ἐν αἰθέρι, ὁποῖος
 περὶ αὐτὰ ἔστηκεν, ἔστι δὲ ξυνεῖναι ταύρου τε, ὅς
 δὴ ἐν οὐρανῷ ταῦρος, ἄρκτων τε, ὁποῖαι ἐκεῖ ὀρῶν-
 ται, καὶ πνευμάτων. γέγραπται γὰρ τὰ μὲν ξὺν 20
 ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἐξ ἀλλήλων, καὶ τοῖς μὲν φιλία
 πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ σώζειν ἔοικε τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ
 νεῖκος. νῦν μὲν οὖν ἀναθήσει ταῦτα, Ἡράκλεις,
 μετ' οὐ πολὺ δὲ ξυμβιώσει αὐτοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
 πίνων καὶ περιβάλλων τὸ τῆς Ἥβης εἶδος· ἄξιον γὰρ 25
 τὴν νεωτάτην καὶ πρεσβυτάτην τῶν θεῶν, δι' αὐτὴν
 γὰρ κάκεῖνοι νέοι.

ΑΝΤΑΙΟΣ.

κα'. Κόνις οἷα ἐν πάλαις ἐκείνῃ ἐπὶ πηγῇ ἐλαίου
 καὶ δυοῖν ἀθληταῖν ὁ μὲν ξυνδέων τὸ οὖς, ὁ δὲ
 845 ἀπολύων λεοντῆς τὸν ὦμον κολωνοί τε ἐπιτήδειοι 20

426 καὶ στῆλαι καὶ κοῖλα γράμματα Λιβύῃ ταῦτα καὶ
 Ἀνταῖος, ὃν γῆ ἀνῆκε σίνεσθαι τοὺς ξένους, λη-
 στρικῇ, οἶμαι, πάλῃ. ἀθλοῦντι δὲ αὐτῷ ταῦτα καὶ
 θάπτουσι οὓς ἀπώλλυε περὶ αὐτήν, ὡς ὀρᾶς, τὴν
 5 παλαίστραν, ἄγει τὸν Ἡρακλέα ἡ γραφὴ χρυσᾶ ταυτὶ
 τὰ μῆλα ἡροικότα ἥδη καὶ τὰ τῶν Ἑσπερίδων ἀδό-
 μενον — οὐκ ἐκείνας ἐλεῖν θαῦμα τοῦ Ἡρακλέους,
 ἀλλ' ὁ δράκων — καὶ οὐδὲ γόνυ, φασί, κάμψας,
 ἀποδύεται πρὸς τὸν Ἀνταῖον ἐν τῷ τῆς ὁδοιπορίας
 10 ἄσθματι, τείνων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς νοῦν τινα καὶ
 οἶον διάσκεψιν τῆς πάλης, ἐμβέβληκέ τε ἡνίαν τῷ
 θυμῷ μὴ ἐκφέρειν αὐτὸν τοῦ λογισμοῦ. ὑπερφρονῶν
 δὲ ὁ Ἀνταῖος ἐπῆρται, δυστήνων δέ τε παῖδες
 ἢ τοιοῦτόν τι πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἔοικώς λέγειν καὶ
 15 ῥωννύς αὐτὸν τῇ ὕβρει. εἰ δὲ καὶ πάλης τῷ Ἡρακλεῖ
 ἔμελεν, οὐκ ἄλλως ἐπεφύκει ἢ ὡς γέγραπται, γέ-
 γραπται δὲ ἰσχυρὸς οἶος καὶ τέχνης ἔμπλεως δι'
 εὐαρμοστίαν τοῦ σώματος, εἶη δ' ἂν καὶ πελώριος
 20 καὶ τὸ εἶδος ἐν ὑπερβολῇ ἀνθρώπου. ἔστιν αὐτῷ
 καὶ ἄνθος αἵματος καὶ αἱ φλέβες οἶον ἐν ὠδῖνι θυ-
 μοῦ τινος ὑποδεδυκότος αὐτὰς ἔτι. τὸν δὲ Ἀνταῖον,
 ὦ παῖ, δέδιας, οἶμαι, θηρίῳ γάρ τινι ἔοικεν, ὀλίγον
 ἀποδέων ἴσος εἶναι τῷ μήκει καὶ τὸ εὖρος, καὶ ὁ
 αὐχὴν ἐπέξενκται τοῖς ὤμοις, ὧν τὸ πολὺ ἐπὶ τὸν
 25 αὐχένα ἦκει. περιῆκται δὲ καὶ ὁ βραχίον, ὅσα καὶ
 ὤμοι· στέρνα δὲ καὶ γαστήρ ταυτὶ τὰ σφυρή-
 λατα καὶ τὸ μὴ ὀρθὸν τῆς κνήμης, ἀλλὰ ἀνελεύθε-
 ρον ἰσχυρὸν μὲν τὸν Ἀνταῖον οἶδε, ξυνδεδε-
 μένον μὴν καὶ οὐκ ἔσω τέχνης. ἔτι καὶ μέλας ὁ 846
 30 Ἀνταῖος, κεχωρηκότος αὐτῷ τοῦ ἡλίου ἐς βαφήν.
 ταυτὶ μὲν ἀμφοῖν τὰ ἐς τὴν πάλην. ὀρᾶς δὲ αὐτοὺς
 καὶ παλαίοντας, μᾶλλον δὲ πεπαλαικότας, καὶ τὸν

Ἡρακλέα ἐν τῷ κρατεῖν. καταπαλαίει δὲ αὐτὸν ἄνω
 τῆς γῆς, ὅτι ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλασε κυρτου-
 μένη καὶ μετοχλίζουσα αὐτόν, ὅτε κέοιτο. ἀπορῶν
 οὖν ὁ Ἡρακλῆς, ὅ τι χρήσαιτο τῇ γῇ, συνείληφε
 τὸν Ἀνταῖον μέσον ἄνω κενεῶνος, ἔνθα αἱ πλευραί, 5
 καὶ κατὰ τοῦ μηροῦ ὀρθὸν ἀναθέμενος ἔτι καὶ τὸ
 χεῖρε ξυμβαλὼν τὸν (τε) πῆχυν λαγαρᾷ τε καὶ
 ἀσθμαινούσῃ τῇ γαστρὶ ὑποσχῶν ἐκθλίβει τὸ πνεῦμα
 καὶ ἀποσφάττει τὸν Ἀνταῖον ὀξείαις ταῖς πλευραῖς
 ἐπιστραφείδαις ἐς τὸ ἦπαρ. ὁρᾷς δέ που τὸν μὲν 10
 οἰμῶζοντα καὶ βλέποντα ἐς τὴν γῆν οὐδὲν αὐτῷ
 ἐπαρκοῦσαν, τὸν δ' Ἡρακλέα ἰσχύοντα καὶ μειδιῶντα
 τῷ ἔργῳ. τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μὴ ἀργῶς ἰδῆς,
 ἀλλ' ἐκεῖ ἐπ' αὐτῆς θεοὺς ὑπονόει περιωπὴν ἔχειν
 τοῦ ἀγῶνος· καὶ γὰρ τι χρυσοῦν γέγραπται νέφος, 15
 ὅφ' ὧ, οἶμαι, σκηνοῦσι, καὶ ὁ Ἑρμῆς οὐτοσὶ παρὰ
 τὸν Ἡρακλέα ἦκει στεφανώσων αὐτόν, ὅτι αὐτῷ
 καλῶς ὑποκρίνεται τὴν πάλην.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΠΥΓΜΑΙΟΙΣ.

κβ'. Ἐν Λιβύῃ καθεύδοντι τῷ Ἡρακλεῖ μετὰ
 τὸν Ἀνταῖον ἐπιτίθενται οἱ Πυγμαῖοι τιμωρεῖν τῷ 20
 Ἀνταίῳ φάσκοντες, ἀδελφοὶ γὰρ δὴ εἶναι τοῦ Ἀν-
 ταίου, γενναῖοί τινες, οὐκ ἀθληταὶ μὲν, οὐδ' ἰσο- 42
 παλεῖς, γηγενεῖς δὲ καὶ ἄλλως ἰσχυροί, καὶ ἀνιόν-
 των ἐκ τῆς γῆς ὑποκυμαίνει ἡ ψάμμος. οἰκοῦσι γὰρ
 847 οἱ Πυγμαῖοι τὴν γῆν ὅσα μύρμηκες καὶ ἀγορὰν 25
 ἀποτίθενται, ἐπισιτίζονται δὲ οὐκ ἀλλότρια, ἀλλ'
 οἰκεῖα καὶ αὐτουργά, καὶ γὰρ σπείρουσι καὶ θερί-
 ζουσι καὶ πυγμαίῳ ξεύγει ἐφεστᾶσι, λέγονται δὲ καὶ
 πελέκει χρήσασθαι ἐπὶ τὸν ἄσταχυν ἡγούμενοι αὐτὸν
 δένδρα εἶναι. ἀλλὰ τοῦ θράσους· ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα 30

οὔτοι, καὶ ἀποκτεῖναί φασι καθεύδοντα, δείσειαν
 δ' ἂν οὐδ' ἐγρηγορότα. ὁ δὲ ἐν ἀπαλῇ τῇ ψάμμῳ
 καθεύδει καμάτου αὐτὸν ὑποδεδυκότος ἐν τῇ πάλῃ,
 καὶ παντὶ τῷ στέρῳ τὸ ἄσθμα ἐφέλκεται χανδὸν
 5 ἐμπιπλάμενος τοῦ ὕπνου, αὐτὸς τε ὁ Ὑπνος ἐφέ-
 στηκεν αὐτῷ ἐν εἶδει, μέγα, οἶμαι, ποιούμενος τὸ
 ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἡρακλέους πτώματι. κεῖται καὶ
 ὁ Ἀνταῖος, ἀλλ' ἡ τέχνη τὸν μὲν Ἡρακλέα ἔμπνουν
 γράφει καὶ θερμόν, τὸν δὲ Ἀνταῖον τεθνηκότα καὶ
 10 αὖτον καὶ καταλείπει αὐτὸν τῇ γῇ. ἡ στρατιὰ δὲ οἱ
 Πυγμαῖοι τὸν Ἡρακλέα περισχόντες μία μὲν αὕτη
 φάλαγξ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα βάλλουσι, δύο δὲ οὔτοι
 λόχοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν ὥς μᾶλλον ἐρρω-
 μένην καὶ τῷ πόδε πολιορκοῦσι τοξόται καὶ σφεν-
 15 δονητῶν ὄχλος ἐκπληττόμενοι τὴν κνήμην, ὅση, οἱ
 δὲ τῇ κεφαλῇ προσμαχόμενοι τέτακται ἐνταῦθα ὁ
 βασιλεὺς καρτερωτάτου αὐτοῖς τούτου δοκοῦντος,
 91 ἐπάγουσι δὲ καὶ οἶον ἀκροπόλει μηχανάς, πῦρ ἐπὶ
 τὴν κόμην, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δέικελλαν, θύραι
 20 τινὲς ἐπὶ τὸ στόμα καὶ τὰς τῆς ῥινός, οἶμαι, πύλας,
 ὥς μὴ ἀναπνεύσειεν ὁ Ἡρακλῆς, ἐπειδὴν ἡ κεφαλὴ
 ἀλῶ. ταυτὶ μὲν περὶ τὸν καθεύδοντα, ἰδὸν δὲ καὶ
 ὥς ὀρθοῦται καὶ ὥς ἐπὶ τῷ κινδύνῳ γελᾷ τοὺς τε
 πολεμίους πανσυδὶ συλλεξάμενος ἐς τὴν λεοντῆν
 25 ἐντίθεται καί, οἶμαι, τῷ Εὐρυσθεῖ φέρεи.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

κγ'. Μάχεσθε, ὦ γενναῖοι, (πρὸς) τὸν Ἡρακλέα
 καὶ πρόβατε. ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχοιτο
 δυοῖν ἥδη κειμένοιν καὶ στοχαζομένης τῆς χειρός,
 ὥς καλὸν Ἡρακλεῖ. μέγας μὲν ὑμῖν ὁ ἄθλος καὶ
 30 μείων οὐδὲν ὦν πρὸ τῆς μανίας αὐτὸς ἤθλησεν.⁸⁴⁸

ἀλλὰ δείσητε μηδέν· ἄπεστιν ὑμῶν Ἄργος βλέπων
καὶ τοὺς Εὐρυσθείδας ἀποκτεῖναι δοκῶν, ἐγὼ δὲ
ἤκουσα αὐτοῦ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἄρματα ἡγουμένου
καὶ κέντρα ἐς τοὺς ἵππους φέροντος καὶ τὴν Εὐρυ-
σθέως οἰκίαν ἀπειλοῦντος ἐκπέρσειν, ἀπατηλὸν γάρ 5
τι ἢ μανία καὶ δεινὸν ἐκ τῶν παρόντων ἀγαγεῖν ἐς
τὰ μὴ παρόντα. τούτοις μὲν οὖν ἀπόχρη ταῦτα, σοὶ
δὲ ὥρα γίνεσθαι τῆς γραφῆς· ὁ μὲν θάλαμος, ἐφ'
ὃν ὥρμηκε, Μεγάρων ἔχει καὶ τὸν παῖδα ἔτι, κανᾶ
δὲ καὶ χέρνιβα καὶ οὐλαὶ καὶ σχίζαι καὶ κρατὴρ, τὰ 10
τοῦ Ἑρκείου, λελάκτισται πάντα καὶ ὁ μὲν ταῦρος
ἔστηκεν, ἰερεῖα δὲ προσέροριπται τῷ βωμῷ [βρέφη]
τὰ γένη καὶ τῇ λεοντῇ. προσβέβληται δ' ὁ μὲν κατὰ 4
τοῦ λαιμοῦ καὶ δι' ἀπαλῆς γε τῆς φάρυγγος ἐκδε-
δράμῃκεν οἰστός, ὁ δὲ ἐς αὐτὸ διατέταται τὸ στέφνον 15
καὶ ὄγκοι τοῦ βέλους μέσων διεκπεπαίκασι τῶν
σπονδύλων, ὥς δῆλα ἐς πλευρὰν ἐρριμμένου. αἱ
παρειὰ δὲ αὐτῶν διάβροχοι καὶ μὴ θανυμάσης, εἰ
ἐδάκρυσάν τι, [περὶ τοῦ δακρυῦσαι] παισὶ γάρ χρυ-
σοῦν τὸ δάκρυον καὶ μικρὸν δ' ἴσως καὶ μέγα. οἱ 20
στροῦντι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ περικείται πᾶς ὁ τῶν οἰκε-
τῶν δῆμος, οἷον βουκόλοι ταύρω ὑβρίζοντι, δῆσαι
τις ἐπιβουλεύων καὶ κατασχεῖν τις ἄγωνα ποιούμενος
καὶ κεκραγὼς ἕτερος, ὁ δ' ἥρτηται τῶν χειρῶν, ὁ
δ' ὑποσκελίζει, οἱ δὲ ἐνᾶλλονται· τῷ δὲ αἰσθησις 25
μὲν αὐτῶν οὐδεμία, ἀναρριπτεῖ δὲ τοὺς προσιόντας
καὶ συμπατεῖ, πολὺ μὲν τοῦ ἀφροῦ διεκπτύων, μει-
διῶν δὲ βλοσυρὸν καὶ ξένον καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
849 ἀτενίζων ἐς αὐτά, ἃ δρᾷ, τὴν δὲ τοῦ βλέμματος
ἐννοίαν ἀπάγων ἐς ἃ ἐξηπάτῃται. βρυχᾷται δὲ ἡ 30
φάρυγξ καὶ ὁ αὐχὴν ἐμπίπλῃται καὶ ἀνοιδοῦσιν αἱ
περὶ αὐτὸν φλέβες, δι' ὧν ἐς τὰ καίρια τῆς κεφαλῆς

ἀναρρεῖ πᾶσα χορηγία τῆς νόσου. τὴν Ἑρινὺν δέ, ἢ ταῦτα ἰσχυσεν, ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς εἶδες πολλάκις, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἂν ἰδοις, ἐς αὐτὸν γὰρ ἔσωκίσατο τὸν Ἡρακλέα, καὶ διὰ τοῦ στέρνου χορεύει
 5 μέσου αὐτῷ ἔσω σκιρτῶσα καὶ τὸν λογισμόν θολοῦσα. μέχρι τούτων ἡ γραφή, ποιηταὶ δὲ προσπαροinouσι καὶ ξυνδοῦσι τὸν Ἡρακλέα καὶ ταῦτα τὸν Προμηθεά φάσκοντες ὑπ' αὐτοῦ λελῦσθαι.

ΘΕΙΟΔΑΜΑΣ.

κδ'. Τραχὺς οὗτος καί, νῆ Δί', ἐν τραχείᾳ τῇ
 10 γῇ, Ῥόδος γὰρ αὕτη ἡ νῆσος, ἧς τὸ τραχύτατον
 93 Λίνδιοι, γῇ σταφίδα μὲν καὶ σῦκα ἀγαθὴ δοῦναι, ἀρόσαι δὲ οὐκ εὐδαίμων καὶ ἀμαξεῦσαι ἄπορος. ὁ δὲ στρυφνὸς καὶ ἐν ὥμῳ τῷ γήρα γεωργὸς νοεῖσθω, Θειοδάμαντα τὸν Λίνδιον εἴ που ἀκούσας ἔχεις.
 15 ἀλλὰ τοῦ θράσους ὀργίζεται τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Θειοδάμας, ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστὰς ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται σφόδρα ἐθὰς ὦν τοῦ τοιούτου σιτίου. Ἡρακλεῖ γὰρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε ἐς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφι-
 20 κόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὥς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι, Θειοδάμαντι δὲ περὶ βουλυτὸν ἐπιφοιτήσας καὶ πῦρ κομισάμενος — ἀγαθοὶ δὲ ἐμπυρεύσασθαι καὶ οἱ λίθοι — ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν ἀποπειρώμενος τῶν σαρκῶν, εἰ μαλάττονται ἤδη,
 25 καὶ μονονουχὶ ἐγκαλῶν ὥς βραδεῖ τῷ πυρί. τὰ δὲ τῆς γραφῆς οἷα μηδὲ τὸ εἶδος παρεωρακέναι τῆς γῆς, ὅπου γὰρ τι καὶ μικρὸν ἐαυτῆς ἀρόσαι παραδέδωκεν ἢ γῇ, ἔοικεν, εἰ συνίημι, οὐδὲ ἀπορεῖν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸ μὲν ἐρωμένον τῆς διανοίας ἐπὶ τὸν βοῦν
 429 30 ἔχει, τὸ δὲ ῥάθυμον αὐτῆς ταῖς τοῦ Θειοδάμαντος

50 ἀραῖς δέδωκεν, ὅσον τὴν παρειὰν ἀνεῖσθαι, ὁ γεωργὸς δὲ λίθοις ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα. * καὶ ὁ τρόπος τῆς στολῆς Δώριος, ἀνχμός τε (περι) τῇ κόμῃ καὶ περὶ τῷ μετώπῳ πίνος, καὶ ἐπιγουνὶς καὶ βραχίων, οἷους ἡ φιλιτάτη γῇ τοὺς ἑαυτῆς ἀθλητὰς ἀποτελεῖ. τοῦτο 5 τοῦ Ἡρακλέους τὸ ἔργον καὶ ὁ Θειοδάμας οὗτος σεμνὸς παρὰ Λινδίοις, ὃθεν βοῦς μὲν ἀρότης Ἡρακλεῖ θύεται, κατάρχονται δὲ ἐπαρώμενοι, ὅσα, οἶμαι, ὁ γεωργὸς τότε, χαίρει δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λινδίοις δίδωσι καταρωμένους τὰγαθὰ. 10

ΑΒΔΗΡΟΥ ΤΑΦΑΙ.

κέ'. Μὴ τὰς ἵππους, ὧ παῖ, τὰς τοῦ Διομήδους 94 ἄθλον ἠγώμεθα τοῦ Ἡρακλέους, ὅς γε καὶ ἤρηνεν ἤδη καὶ συντέτριφε τῷ ῥοπάλῳ καὶ ἡ μὲν κεῖται αὐτῶν, ἡ δὲ ἀσπαίρει, τὴν δὲ ἀναπηδᾶν ἐρεῖς, ἡ δὲ πίπτει, βάρβαροι ταῖς χαίταις καὶ ἐς ὀπλὴν λάσιοι 15 καὶ ἄλλως θηρία, φάτναι δὲ ὡς ἀνάπλεω μελῶν ἀνθρωπείων καὶ ὀστέων εἰσίν, οἷς ἐς τὴν ἵπποτροφίαν ταύτην ὁ Διομήδης ἐχρήσατο, αὐτὸς τε ὁ ἵπποτρόφος ὡς ἀγριώτερος ἰδεῖν ἢ αἱ ἵπποι, πρὸς αἷς πέπτωκεν, ἀλλὰ τουτουὶ τὸν ἄθλον χαλεπώτερον 20 χρὴ δοκεῖν, Ἐρωτὸς τε πρὸς πολλοῖς ἐπιτάττοντος αὐτὸν τῷ Ἡρακλεῖ, μόχθου τε ἐπ' αὐτῷ οὐ σμικροῦ ὄντος· τὸν γὰρ δὴ Ἀβδηρον ὁ Ἡρακλῆς ἡμίβρωτον φέρει ἀποσπάσας τῶν ἵππων, ἐδαίσαντο δὲ αὐτὸν ἀπαλὸν ἔτι καὶ πρὸ Ἰφίτου νέον, τουτὶ δέ 25 ἔστι καὶ τοῖς λειψάνοις συμβαλέσθαι, καλὰ γὰρ δὴ ἔτι ἐν τῇ λεοντῇ κεῖται. τὰ μὲν δὴ δάκρυα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ εἰ δὴ τι περιεπτύξαιτο αὐτῶν ἢ ὀλοφυρόμενος εἶπε, καὶ τὸ βαρὺ τοῦ προσώπου τὸ ἐπὶ πένθει δεδόσθω καὶ ἄλλῳ ἐραστῇ, ἐχέτω καὶ στήλῃ τι 30

γέρας ἐφεστηκυῖα καλοῦ σήματι, ὃ δ' οὐχ ὅπερ οἱ πολλοί, πόλιν δὲ τῷ Ἀβδήρῳ ἀνίστησιν, ἣν ἀπ' 85 αὐτοῦ καλοῦμεν καὶ ἄγων τῷ Ἀβδήρῳ κείσεται, ἀγωνιεῖται δ' ἐπ' αὐτῷ πυγμὴν καὶ παγκράτιον καὶ 5 πάλην καὶ τὰ ἐναγώνια πάντα πλὴν ἵππων.

ΞΕΝΙΑ.

95 κς'. Ὁ μὲν ἐν τῷ οἰκίσκῳ λαγῶδες δικτύου θή-
ραμα, κάθεται δὲ ἐπὶ τῶν σκελῶν ὑποκινῶν τοὺς
10 προσθίους καὶ ὑπεγείρων τὸ οὖς, ἀλλὰ καὶ βλέπει
παντὶ τῷ βλέμματι, βούλεται δὲ καὶ κατόπιν ὄρᾶν
δι' ὑποψίαν καὶ τὸ ἀεὶ πτώσσειν, ὃ δ' ἐκκρεμάμενος
τῆς αὐτοῦ δρυὸς ἀνερωγῶς τε τὴν γαστέρα καὶ διὰ
τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυκῶς ὠκύτητα κατηγορεῖ τοῦ κυνός,
15 ὃς ὑπὸ τῇ δρυὶ κάθεται διαναπαύων ἑαυτὸν καὶ
δηλῶν μόνος ἡρηκέναι. τὰς δὲ πλησίον τοῦ λαγῶ
νήττας, ἀρίθμει δὲ αὐτὰς δέκα, καὶ τοὺς, ὅσαι περ
αἱ νῆτται, χῆνας, οὐ δεῖ βλιμάζειν, ἀποτέτιλται γὰρ
430 αὐτῶν τὸ περὶ τὰ στέρνα πᾶν ἐκεῖ τοῖς πλωτοῖς
20 ὄρνισι πλεονεκτούσης τῆς πιμελῆς. εἰ δὲ καὶ ζυμίτας
ἄρτους ἀγαπᾷς ἢ ὀκταβλώμους, ἐκεῖνοι πλησίον
ἐν βαθεῖ τῷ κανῶ, καὶ εἰ μὲν ὅπου τι χρῆσεις, αὐ-
τοὺς ἔχεις, τοῦ τε γὰρ μαράθρου μετέχουσι καὶ τοῦ
σελίνου καὶ ἔτι τῆς μήκωνος, ἥπερ ἐστὶν ἡδυσμα
25 τοῦ ὕπνου, εἰ δὲ τραπέξης ἐρᾷς, τουτὶ μὲν ἐς ὀψο-
ποιουὺς ἀναβαλοῦ, σὺ δὲ σιτοῦ τὰ ἄπυρα. τί οὖν οὐ
τὰς δρυπεπεῖς ἀρπάζεις, ὧν ἐφ' ἐκατέρου κανοῦ
σωρὸς οὗτος; οὐκ οἶσθ', ὅτι μικρὸν ὕστερον οὐκέθ'
ὁμοίαις ἐντεύξῃ ταύταις, ἀλλὰ γυμναῖς ἤδη τῆς
30 δρόσου; καὶ μηδὲ τῶν τραγημάτων ὑπερίδης, εἴ τι
σοι μεσπίλου μέλει καὶ Διὸς βαλάνων, ἃς τρέφει
λειότατον φυτὸν ἐν ὀξεῖ τῷ ἐλύτρῳ καὶ ἀτόπῳ ἰδεῖν.

ἐρρέτω καὶ τὸ μέλι παρούσης [τῆς τῶν ἰσχάδων
 συνθήκης] παλάθης ταυτησί [καλουμένης], καὶ ὃ τι
 352 ἂν εἴποις, οὕτως ἡδὺ πέμμα. περιαμπίσχει δὲ αὐτὴν
 φύλλα οἰκεῖα παρέχοντα τῇ παλάθῃ τὴν ὥραν. οἶμαι
 τὴν γραφὴν ἀποφέρειν τὰ ξένια ταυτὶ τῷ τοῦ ἀγροῦ⁵
 δεσπότη, ὃ δὲ λούεται τάχα Πραμνεῖους ἢ Θασίους 96
 βλέπων ἐνὸν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέξῃ
 πιεῖν, ὡς ἐς ἄστνυ κατιῶν ὅζοι στεμφύλου καὶ
 ἀπραγμοσύνης καὶ κατὰ τῶν ἀστνυτρίβων ἐρεύγοιτο.

ΑΘΗΝΑΣ ΓΟΝΑΙ.

κζ'. Οἱ μὲν ἐκπληττόμενοι θεοὶ καὶ θεαὶ προει-¹⁰
 ρημένον [αὐτοῖς] μηδὲ Νύμφας ἀπεῖναι τοῦ οὐρανοῦ,
 παρεῖναι δὲ αὐτοῖς ποταμοῖς, ὧν γίνονται, φρίτ-
 τουσι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἄρτι τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς
 ἐν ὅπλοις ἐκραγεῖσαν Ἑφαιστου μηχαναῖς, ὡς ὁ
 πέλεκυς. τὴν δὲ ὕλην τῆς πανοπλίας οὐκ ἂν συμ-¹⁵
 βάλοι τις, ὅσα γὰρ τῆς Ἰριδος χρώματα παραλλα-
 τούσης ἐς ἄλλοτε ἄλλο φῶς, τοσαῦτα καὶ τῶν ὅπλων,
 καὶ ὁ Ἑφαιστος ἀπορεῖν ἔοικεν, ὅτῳ ποτὲ τὴν θεὸν
 προσαγάγηται, προανάλωται γὰρ αὐτῷ τὸ δέλεαρ
 ὑπὸ τοῦ τὰ ὅπλα συνεκφυῖναι οἱ. ὁ δὲ Ζεὺς ἀσθμαίνει²⁰
 σὺν ἡδονῇ, καθάπερ οἱ μέγαν ἐπὶ μεγάλῳ καρπῷ
 διαπονήσαντες ἄθλον, καὶ τὴν παῖδα ἐξιστορεῖ φρο-
 νῶν τῷ τόκῳ καὶ οὐδὲ τῆς Ἥρας τι δεινὸν ἐνταῦθα,
 γέγηθε δέ, ὡς ἂν εἰ καὶ αὐτῆς ἐγένετο. καὶ θύουσιν
 ἡδὴ τῇ Ἀθηνᾷ δῆμοι δύο ἐπὶ δυοῖν ἀκροπολεῖν,²⁵
 Ἀθηναῖοι καὶ Ρόδιοι, γῇ καὶ θάλαττα, [ἄνθρωποι
 γηγενεῖς] οἱ μὲν ἄπυρα ἱερὰ καὶ ἀτελῇ, ὁ δὲ Ἀθή-
 νησι δῆμος πῦρ ἐκεῖ καὶ κνῖσα ἱερῶν καὶ ὁ καπνὸς
 353 οἶον εὐώδης γέγραπται καὶ μετὰ τῆς κνίσσης ἀναρ-
 ρέων, ὅθεν ὡς παρὰ σοφωτέρους ἀφίκετο ἢ θεὸς³⁰

καὶ θύσαντας εὖ, Ῥοδίοις δὲ λέγεται χρυσὸς ἐξ οὐρανοῦ ῥεῦσαι καὶ διαπλῆσαι σφῶν τὰς οἰκίας καὶ τοὺς στενωποὺς νεφέλῃν ἐς αὐτοὺς ῥήξαντος τοῦ Διός, ὅτι ἀκκεῖνοι τῆς Ἀθηνᾶς ξυνῆκαν. ἐφέστηκε 97 τῇ ἀκροπόλει καὶ ὁ δαίμων ὁ Πλούτος, γέγραπται δὲ πτηνὸς μὲν ὥς ἐκ νεφῶν, χρυσοῦς δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης, ἐν ᾗ ἐφάνη. γέγραπται καὶ βλέπων, ἐκ προνοίας γὰρ αὐτοῖς ἀφίκετο.

Ι Σ Τ Ο Ι.

431 κή. Ἐπεὶ τὸν τῆς Πηνελόπης ἱστὸν ἄδεις ἐν-
10 τετυχηκὼς ἀγαθῇ γραφῇ καὶ δοκεῖ σοι πάντα ἱστοῦ ἔχειν, στήμοσί τε ἱκανῶς ἐντέταται καὶ ἄνθρα κεῖται ὑπὸ τῶν μίτων καὶ μόνον οὐχ ὑποφθέγγεται ἢ κερκὶς αὐτῇ τε ἢ Πηνελόπη κλαίει δακρύοις, οἷς τὴν χιόνα τήκει Ὀμηρος καὶ ἀναλύει, ἃ διύφηνεν,
15 ὅρα καὶ τὴν ἀράχνην ὑφαίνουσιν ἐκ γειτόνων, εἰ μὴ παρυφαίνει καὶ τὴν Πηνελόπην καὶ τοὺς Σῆρας ἔτι, ὧν τὰ ὑπέρλεπτα καὶ μόλις ὁρατά. οἰκίας μὲν οὐκ εὖ πραττούσης προπύλαια ταῦτα, φήσεις αὐτὴν χηρεύειν δεσποτῶν, αὐλὴ δὲ ἔρημος ἔσω παραφαί-
20 νεται, καὶ οὐδὲ οἱ κίονες αὐτὴν ἔτι ἐρείδουσιν ὑπὸ τοῦ συνιζάνειν καὶ καταρρέειν, ἀλλ' ἔστιν οἰκητὸς ἀράχνης μόναις, φιλεῖ γὰρ τὸ ζῶον ἐν ἡσυχίᾳ διαπλέκειν. ὅρα καὶ τὰ μηρύματα τοῦτο ἀναπτύουσιν τὸ νῆμα καθιᾶσιν ἐς τοῦδαφος, δεικνύει δὲ αὐτὰς
25 ὁ ζωγράφος κατιούσας δι' αὐτοῦ καὶ ἀναρριχωμένας ἀερισιποτήτους κατὰ τὸν Ἡσίοδον καὶ μελετώσας πέτεσθαι, καὶ οἰκίας δὲ προσυφαίνουσί ταῖς γωνίαις τὰς μὲν εὐρείας, τὰς δὲ κοίλας· τούτων αἱ μὲν εὐρεῖαι χρησταὶ θερίζειν, αἱ δὲ κοίλας ὑφαίνουσιν,
30 ἀγαθὸν τοῦτο χειμῶνος. καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα

τοῦ ζωγράφου, τὸ γὰρ οὕτω γλίσχρως ἀράχνην τε
αὐτὴν διαπονήσαι καὶ στίξαι κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ 98
ἔριον αὐτῆς ὑπομόχθηρον γράψαι καὶ ἄγριον, ἀγα-
854 θοῦ δημιουργοῦ καὶ δεινοῦ τὴν ἀλήθειαν, ὃ δ' ἡμῖν
καὶ τὰ λεπτὰ διύφηεν. ἰδοὺ γάρ· τετραγώνος μὲν 5
αὕτη μῆρινθος περιβέβληται ταῖς γωνίαις, οἷον πεῖ-
σμα τοῦ ἰστοῦ, περιῆπται δὲ τῇ μῆρινθῳ λεπτὸς
ἰστὸς πολλοὺς ἀποτετορνευμένος τοὺς κύκλους, βρό-
χοι δὲ ἐκτενεῖς ἀπὸ τοῦ πρώτου κύκλου μέχρι τοῦ
σμικροτάτου διαπλέκονται διαλείποντες ἀπ' ἀλλήλων 10
ὅσον οἱ κύκλοι. αἱ δὲ ἔριθοι δι' αὐτῶν βαδίζουσι
τείνουσαι τοὺς κεχαρασμένους τῶν μίτων. ἀλλὰ καὶ
μισθὸν ἄρουνται τοῦ ὑφαίνειν καὶ σιτοῦνται τὰς
μυίας, ἐπειδὴν τοῖς ἰστοῖς ἐμπλακῶσιν, ὅθεν οὐδὲ
τὴν θήραν αὐτῶν παρῆλθεν ὁ ζωγράφος, ἡ μὲν γὰρ 15
ἔχεται τοῦ ποδός, ἡ δὲ ἄκρου τοῦ πτεροῦ, ἡ δὲ
ἐσθίεται τῆς κεφαλῆς, ἀσπαίρουσι δὲ πειρώμεναι
διαφυγεῖν· ὅμως οὐ ταραττούσιν οὐδὲ διαλύουσιν
τὸν ἰστόν.

ANTIGONH.

κθ'. Τοὺς μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπανέα καὶ εἰ 20
δὴ τις Ἴππομέδων καὶ Παρθενοπαῖος ἐνταῦθα, Ἀθη-
ναῖοι θάψουσιν ἀγῶνα ἀράμενοι τὸν ὑπὲρ τῶν σω-
μάτων, Πολυνείκην δὲ τὸν Οἰδίποδος Ἀντιγόνη ἡ
ἀδελφὴ θάπτει νύκτωρ ἐκφοιτήσασα τοῦ τείχους
καίτοι κεκηρυγμένον ἐπ' αὐτῷ μὴ θάπτειν αὐτόν, 25
μηδὲ ἐνοῦν τῇ γῇ, ἣν ἐδουλοῦτο. τὰ μὲν δὴ ἐν τῷ
πεδίῳ νεκροὶ ἐπὶ νεκροῖς, καὶ ἵπποι, ὥς ἔπεσον,
καὶ τὰ ὅπλα, ὥς ἀπερρῶν τῶν ἀνδρῶν, λύθρου τε
οὔτοσὶ πηλός, ᾧ φασι τὴν Ἐνυὼ χαίρειν, ὑπὸ δὲ 43
τῷ τείχει τὰ μὲν τῶν ἄλλων λοχαγῶν σώματα με- 30

99 γάλοι τέ εἰσι καὶ ὑπερβεβληκότες ἀνθρώπων, Κα-
 πανεὺς δὲ γίγαντι εἵκασται, πρὸς γὰρ τῷ μεγέθει
 βέβληται ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ ἐπιτύφεται. τὸν Πολυ-
 νεΐκην δὲ ἡ Ἀντιγόνη μέγαν καὶ κατ' ἐκείνους ὄντα
 5 καὶ ἀνῆρηται [τὸν νεκρὸν] καὶ θάψει πρὸς τῷ τοῦ
 Ἑτεοκλέους σήματι διαλλάττειν ἡγουμένη τοὺς ἀδελ-
 φούς, ὥς λοιπὸν ἔστι. τί φήσομεν, ὦ παῖ, τὴν
 σοφίαν τῆς γραφῆς; σελήνη μὲν γὰρ προσβάλλει 855
 φῶς οὐπω πιστὸν ὀφθαλμοῖς, μεστὴ δὲ ἐκπλήξεως
 10 ἡ κόρη θρηνεῖν ὥρμηκε περιβάλλουσα τὸν ἀδελφὸν
 ἐρρωμένοις τοῖς πήχεσι, κρατεῖ δὲ ὅμως τοῦ θρήνου
 δεδοικυῖά που τὰ τῶν φυλάκων ὦτα, περιαιθερεῖν τε
 βουλομένη πάντα τὰ πέριξ ὅμως ἐς τὸν ἀδελφὸν
 βλέπει τὸ γόνυ ἐς γῆν κάμπτουσα. τὸ δὲ τῆς ῥοιᾶς
 15 ἔρνος αὐτοφυές, ὦ παῖ, λέγεται γὰρ δὴ κηπεῦσαι
 αὐτὸ Ἑρινύας ἐπὶ τῷ τάφῳ, καὶ τοῦ καρποῦ σπά-
 σης, αἶμα ἐκδίδοται νῦν ἔτι. θαῦμα καὶ τὸ πῦρ τὸ
 ἐπὶ τοῖς ἐναγίσμασιν, οὐ γὰρ ξυμβάλλει ἑαυτῷ,
 οὐδὲ ξυγκεράννυσιν τὴν φλόγα, τὸ ἐντεῦθεν δὲ ἄλλην
 20 καὶ ἄλλην τρέπεται καὶ τὸ ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφου.

ΕΤΑΔΝΗ.

λ'. Ἡ πυρὰ καὶ τὰ ἐς αὐτὴν ἐσφαγμένα καὶ ὁ
 ἀποκείμενος ἐπὶ τῇ πυρᾷ μείζων ἢ ἀνθρώπου δόξα
 νεκρὸς ἢ γυνή τε ἢ σφοδρὸν οὕτω πῆδημα ἐς τὸ
 πῦρ αἴρουσα ἐπὶ τοιοῖσδε, ὦ παῖ, γέγραπται· τὸν
 25 Καπανέα οἱ προσήκοντες θάπτουσιν ἐν τῷ Ἀργεῖ,
 ἀπέθανε δὲ ἄρα ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπιβεβη-
 κὼς ἥδη τοῦ τείχους. ποιητῶν γὰρ που ἤκουσας,
 00 ὥς κομπάσας τι ἐς τὸν Δία κεραυνῷ ἐβλήθη καὶ
 πρὶν ἐς τὴν γῆν πεσεῖν, ἀπέθανεν, ὅτε δὴ καὶ οἱ
 30 λοχαγοὶ οἱ λοιποὶ ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ ἔπεσον. νικησάν-

των δ' Ἀθηναίων ταφῆναι σφᾶς πρόκειται ὁ Κα-
 πανεὺς τὰ μὲν ἄλλα ἔχων ὥσπερ Τυδεὺς καὶ Ἴππο-
 μέδων καὶ οἱ ἄλλοι, τουτὶ δὲ ὑπὲρ πάντας λοχαγούς
 τε καὶ βασιλέας· Εὐάδνη γὰρ ἡ γυνὴ ἀποθανεῖν ἐπ'
 αὐτῷ ὤρμηκεν οὔτε ξίφος τι ἐπὶ τὴν δέσρην ἔλκουσα 5
 οὔτε βρόχον τινὸς ἐαυτὴν ἀπαρτῶσα, οἷα ἡσπᾶσαντο
 γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἐς αὐτὸ τὸ πῦρ ἵεται
 οὔπω τὸν ἄνδρα ἔχειν ἡγούμενον, εἰ μὴ καὶ αὐτὴν
 ἔχοι. τὸ μὲν δὴ ἐντάφιον τῷ Καπανεῖ τοιοῦτον, ἡ
 γυνὴ δέ, καθάπερ οἱ ἐς τὰ ἱερὰ στεφάνους τε καὶ 10
 856 χρυσὸν ἐξασκοῦντες, ὡς φαιδρὰ θύοιτο καὶ ἐς χάριν
 τοῖς θεοῖς, οὕτως ἐαυτὴν στείλασα καὶ οὐδὲ ἔλεει-
 νὸν βλέπουσα πηδᾷ ἐς τὸ πῦρ καλοῦσα, οἶμαι, τὸν
 ἄνδρα, καὶ γὰρ βοῶσθαι ἔοικεν, δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ
 τὴν κεφαλὴν ὑποσχεῖν τῷ σκηπτῷ ὑπὲρ τοῦ Καπα- 15
 νέως. οἱ δὲ Ἑρωτες ἐαυτῶν ποιούμενοι ταῦτα τὴν
 πυρὰν ἀπὸ τῶν λαμπαδίων ἄπτουσι καὶ τὸ πῦρ οὐ
 φασὶ χραίνειν, ἀλλ' ἡδίονί τε καὶ καθαρωτέρῳ χρή-
 σεσθαι θάψαντες αὐτῷ τοὺς καλῶς χρησαμένους
 τῷ ἑρῶν.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

λαΐ. Ἕλληνας ἐν βαρβάροις, ἀνὴρ οὐκ ἐν ἀνδρά-
 σιν, [ἀπολωλόσι καὶ τρυφῶσιν] ἄττικῶς ἔχων μάλα
 τοῦ τρίβωνος ἀγορεύει σοφόν, οἶμαί, τι, μεταποιῶν
 αὐτοὺς καὶ μεθιστὰς τοῦ θρόνυπτεσθαι. Μῆδοι ταῦτα
 καὶ Βαβυλῶν μέση καὶ τὸ σημεῖον τὸ βασίλειον ὁ 25
 χρυσοῦς ἐπὶ τῆς πέλτης ἀετὸς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 τοῦ χρυσοῦ θρόνου στικτός, οἷον ταῶς. οὐκ ἀξιοῦ
 ἐπαινεῖσθαι ὁ ζωγράφος, εἰ τιάραν καλῶς μεμίμηται
 καὶ καλάσιριν ἢ κἀνδυν ἢ θηρίων τερατώδεις μορ-
 φάς, οἷα ποικίλλουσι βάρβαροι, ἀλλ' ἐπαινεῖσθαι 30

μὲν ἐπὶ τῷ χρυσῷ γράφων αὐτὸν εὐήτριον καὶ σώ-
 ζοντα, ὃ ἡνάγκασται, καί, νῆ Δί', ἐπὶ τῷ τῶν εὐ-
 νούχων εἶδει, καὶ ἡ αὐλὴ χρυσῇ ἔστω, δοκεῖ γὰρ
 μὴ γεγράφθαι, γέγραπται γὰρ οἷα ὠκοδομησθαι,
 5 λιβανωτοῦ τε καὶ σμύρνης αἰσθανόμεθα, τὰς γὰρ
 τῶν ἀέρων ἐλευθερίας οὕτω παραφθείρουσιν οἱ
 βάρβαροι, καὶ δορυφόρος ἄλλος ἄλλῳ διαλεγέσθω
 περὶ τοῦ Ἑλληνος, ἐκπληττόμενοι αὐτὸν κατὰ δὴ 857
 τινα σύνεσιν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων. Θεμιστοκλέα
 10 γάρ, οἶμαι, ἀκούεις, τὸν τοῦ Νεοκλέους Ἀθήνηθεν
 εἰς Βαβυλῶνα ἦκειν μετὰ τὴν Σαλαμῖνα τὴν θείαν
 ἀποροῦντα, ὅποι σωθήσεται ποτε τῆς Ἑλλάδος, καὶ
 διαλέγεσθαι βασιλεῖ περὶ ὧν στρατηγοῦντος αὐτοῦ
 ὁ Ξέρξης ὤνητο. ἐκπλήττει δὲ αὐτὸν οὐδὲν τῶν Μη-
 15 δικῶν, ἀλλὰ τεθάρσθηκεν οἷον καθεστὼς ἐπὶ τοῦ
 λίθου, καὶ ἡ φωνὴ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἡμεδαποῦ τρόπου
 μηδίζων ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐξεπόνησε γὰρ ἐκεῖ τοῦτο.
 εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὄρα τοὺς ἀκούοντας, ὥς εὐξύνετον
 ἐπισημαίνουσι τοῖς ὄμμασιν, ὄρα καὶ τὸν Θεμιστο-
 20 κλέα τὴν μὲν τοῦ προσώπου στάσιν παραπλήσιον
 τοῖς λέγουσι, πεπλανημένον δὲ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν
 ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ λέγειν, ὥς μετέμαθεν.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ.

102

λβ'. Ὁ μὲν χῶρος [Ἀρκαδία καί] τὸ κάλλιστον
 Ἀρκαδίας καὶ ᾧ μάλιστα ὁ Ζεὺς χαίρει — Ὀλυμ-
 25 πίαν αὐτὸ ὀνομάζομεν — ἄθλον δὲ οὐπω πάλης,
 οὐδὲ τοῦ παλαίειν ἔρως, ἀλλ' ἔσται. Παλαίστρα γὰρ
 ἡ Ἐρμου ἡβήσασα νῦν ἐν Ἀρκαδίᾳ πάλην εὔρηκε
 καὶ ἡ γῆ χαίρει πως τῷ εὐρήματι, ἐπειδὴ σίδηρος
 μὲν πολεμιστήριος ἔνσπονδος ἀποκείσεται τοῖς ἀν-
 30 θρώποις, στάδια δὲ ἡδίῳ στρατοπέδῳ δόξει καὶ

ἀγωνιοῦνται γυμνοί. τὰ μὲν δὲ παλαίσματα παιδία,
 ταυτὶ γὰρ ἀγέρωχα σκιρτᾷ περὶ τὴν Παλαίστραν
 ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἐς αὐτὴν λυγίζοντα, εἴη δ' ἂν γη-
 γενῇ, φησὶ γὰρ ὑπ' ἀνδρείας ἢ κόρη μῆτ' ἂν γή-
 μασθαί τῳ ἐκοῦσα μῆτ' ἂν τεκεῖν. διαπέφυκε δὲ ἀπ' 5
 ἀλλήλων τὰ παλαίσματα, κράτιστον γὰρ τὸ ξυνημ-
 858 μένον τῇ πυγμῇ. τὸ δὲ εἶδος τῆς Παλαίστρας, εἰ
 μὲν ἐφήβῳ εἰκάζοιτο, κόρη ἔσται, εἰ δὲ ἐς κόρην
 λαμβάνοιτο, ἔφηβος δόξει, κόμη τε γὰρ ὅση μὴδ'
 ἀναπλέκεσθαι ὄμμα τε ἀμφοτέρῳ τῷ ἦθι καὶ ὀφρὺς 10
 οἷα καὶ ἐρώντων ὑπερορᾷν καὶ παλαιόντων, φησὶ
 γὰρ πρὸς ἄμφω τὰ ἔθνη ἐρρωῶσθαι, μαζῶν τε οὐδ'
 ἂν παλαιόντα θιγεῖν τινά, τοσοῦτον αὐτῇ περιεῖναι
 τῆς τέχνης. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ μαζοὶ μικρὰ τῆς ὀρμῆς
 παραφαίνουσιν, ὥσπερ ἐν μειρακίῳ ἀπαλῷ, θῆλυ 15
 τε ἐπαινεῖ οὐδέν, ὅθεν οὐδὲ λευκώλενος θέλει εἶναι,
 οὐδὲ τὰς Δρυάδας ἐπαινεῖν ἔοικεν, ὅτι λευκαίνουσιν
 ἑαυτὰς ἐν ταῖς σκιαῖς, ἀλλὰ τὸν Ἥλιον, ἅτε κοίλην
 Ἀρκαδίαν οἰκοῦσα, αἰτεῖ χρῶμα, ὃ δ' οἶον ἄνθος
 τι ἐπάγει αὐτῇ καὶ φοινίττει τὴν κόρην μετρίᾳ τῇ 20
 σίδῃ. καθῆσθαι δέ, ὧ παῖ, τὴν κόρην πάνσοφόν τι
 τοῦ ζωγράφου, πλεῖσται γὰρ τοῖς καθημένοις αἰ-
 σκιὰ καὶ τὸ καθῆσθαι αὐτῇ ἱκανῶς εὐσχημον, πρᾶτ-
 τει δὲ τοῦτο καὶ ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας ἐν γυμνῷ τῷ
 κόλπῳ. ἀσπάζεται δέ που τὸ φυτὸν τοῦτο ἡ Παλαί- 25
 στρα, ἐπειδὴ πάλη τε ἀρῇγει καὶ χαίρουσιν αὐτῷ
 πάνν ἄνθρωποι.

Δ Ω Δ Ω Ν Η.

λγ'. Ἡ μὲν χουσῇ πέλεια ἔτ' ἐπὶ τῆς δρυὸς ἐν
 λογίοις ἢ σοφῇ καὶ χρησμοί, οὓς ἐκ Διὸς ἀναφθέρ-
 859 γεται, κεῖται δ' οὗτος ὁ πέλεκυς. ὃν μεθῆκεν Ἑλλὸς 30

ὁ δρυτόμος, ἀφ' οὗ κατὰ Δωδώνην οἱ Ἕλλοι, στέμ-
 ματα δ' ἀνῆπται τῆς δρυός, ἐπειδὴ, καθάπερ ὁ Πυ-
 θοῖ τρίπους, χρησμούς ἐκφέρει. φοιτᾷ δ' ὁ μὲν ἐρέ-
 σθαι τι αὐτήν, ὁ δὲ θῦσαι, καὶ χορὸς οὐτοσὶ ἐκ
 5 Θηβῶν περιεστᾷσι τὴν δρυὶν οἰκείουμενοι τὴν σοφίαν
 τοῦ δένδρου, οἶμαι δὲ καὶ τὴν χρυσὴν ὄρνιν ἐκεῖ
 παλευθῆναι. οἱ δ' ὑποφῆται τοῦ Διός, οὓς ἀνιπτό-
 ποδάς τε καὶ χαμαιεύνας ἔγνω Ὅμηρος, αὐτο-
 σχέδιοί τινές εἰσι καὶ οὐπω κατεσκευασμένοι τὸν
 10 βίον, φασὶ δὲ μὴδ' ἂν κατασκευάσασθαι, τὸν γὰρ
 Δία χαίρειν σφίσιν, ἐπειδὴ ἀσπάζονται τὸ αὐτόθεν·
 ἱερεῖς γὰρ οὗτοι καὶ ὁ μὲν τοῦ ἐρέψαι κύριος, ὁ δὲ
 τοῦ κατεύξασθαι, τὸν δὲ πόπανα χρὴ τάττειν, τὸν
 δὲ [ἐς] οὐλὰς καὶ κανᾶ, ὁ δὲ θύει τι, ὁ δ' οὐ παρή-
 15 σει ἑτέρῳ δεῖραι τὸ ἱερεῖον. ἐνταῦθα δὲ ἱέρεται Δω-
 δωνίδες ἐν στρυφνῷ τε καὶ ἱερῷ τῷ εἶδει, εἰκόασι
 γὰρ θυμιαμάτων τε ἀναπνεῖν καὶ σπονδῶν. καὶ τὸ
 χωρίον δὲ αὐτὸ θυῶδες, ᾧ παῖ, γέγραπται καὶ
 ὁμφῆς μεστὸν χαλκῇ τε Ἥχῳ ἐν αὐτῷ τετίμηται, ἦν,
 20 οἶμαι, ὁρᾷς ἐπιβάλλουσιν τὴν χειρὰ τῷ στόματι,
 ἐπειδὴ χαλκεῖον ἀνέκειτο τῷ Διὶ κατὰ Δωδώνην
 ἡχοῦν ἐς πολὺ τῆς ἡμέρας καὶ μέχρη λάβοιτό τις
 αὐτοῦ, μὴ σιωπῶν.

ΩΡΑΙ.

04 λδ'. Τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς Ὁραῖς εἶναι τὰς τοῦ οὐ- 860
 25 ρανοῦ πύλας Ὁμήρῳ ἀφῶμεν εἰδέναι καὶ ἔχειν,
 εἰκὸς γὰρ πού αὐτὸν ξυγγενέσθαι ταῖς Ὁραῖς, ὅτε
 τὸν αἰθέρα ἔλαχε, τουτὶ δὲ τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ
 τῆς γραφῆς καὶ ἄλλῳ ξυμβαλεῖν θάδιον· αἱ γὰρ δὴ
 Ὁραὶ αὐτοῖς εἶδεσιν ἐς τὴν γῆν ἀφικόμεναι ξυνάπ-
 30 τουσιν τὰς χειρὰς ἐνιαυτόν, οἶμαι, ἐλίττουσι καὶ ἡ

γῇ σοφὴ οὕσα εὐφορεῖ αὐταῖς τὰ ἐνικαντοῦ πάντα.
 „μὴ πατεῖτε τὴν ὑάκινθον ἢ τὰ ῥόδα“ οὐκ ἔρῳ πρὸς
 τὰς ἡρινάς, ὑπὸ γὰρ τοῦ πατεῖσθαι ἡδίῳ φαίνεται
 καὶ αὐτῶν τι τῶν Ὠρῶν ἀναπνεῖ. „μὴ ἐμβαίνετε
 ἀπαλαῖς ταῖς ἀρούραις“ οὐκ ἔρῳ πρὸς τὰς χειμε- ⁵
 ρίους σφῶν, τὸ γὰρ πατεῖσθαι αὐτάς ὑπὸ τῶν Ὠρῶν
 ποιήσει ἄσταχυν. αἱ ξανθαὶ δὲ αὐταὶ βαίνουσιν ἐπὶ
 τῆς τῶν ἄσταχύων κόμης, οὐ μὴν ὥς κλάσαι ἢ καμ-
 ψαι, ἀλλ' εἰσὶν οὕτω τι ἐλαφραί, ὥς μηδὲ ἐπημύνειν
 τι τῷ ληϊῷ. χαρίεν ὑμῶν, ὧ ἄμπελοι, τὸ λαβέσθαι ¹⁰
 τῶν ὀπωρινῶν ἐθέλειν, ἐρᾶτε γάρ που τῶν Ὠρῶν,
 ὅτι ὑμᾶς ἐργάζονται καλὰς καὶ ἡδυοίνους. ταυτὶ μὲν
 οὖν οἶον γεωργία τῆς γραφῆς, αὐταὶ δ' αἱ Ὠραὶ
 μάλα ἡδεῖαι καὶ δαιμονίου τέχνης. οἶον μὲν γὰρ
 αὐτῶν τὸ ἄδειν, οἷα δὲ ἡ δίνη τοῦ κύκλου καὶ τὸ ¹⁵
 κατόπιν ἡμῖν μηδεμιᾶς φαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ πάσας
 οἶον ἔρχεσθαι, βραχίων δὲ ἄνω καὶ ἐλευθερία ἀφέ-
 του κόμης καὶ παρειὰ θερμὴ ὑπὸ τοῦ δρόμου καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ συγχορεύοντες. τάχα τι καὶ μυθολογῆσαι
 συγχωροῦσιν ὑπὲρ τοῦ ζωγράφου, δοκεῖ γάρ μοι ²⁰
 χορευούσαις ταῖς Ὠραῖς ἐντυχὼν σεισθῆναι ὑπ'
 αὐτῶν ἐς τὴν τέχνην ἴσως αἰνιττομένων τῶν θεῶν,
 ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

09 Μὴ ἀφαιρώμεθα τὰς τέχνας τὸ ἀεὶ σώζεσθαι 861
 I. J. δυσαντίβλεπτον ἡγούμενοι τὸ πρεσβύτερον, μηδ'
 εἴ τῳ τῶν παλαιοτέρων προείληπται τι, τοῦτο ζη-
 λοῦν κατὰ δύναμιν φειδόμεθα σχήματι εὐπρεπεῖ
 5 τὸ ῥάθυμον ὑποκοριζόμενοι, ἀλλ' ἐπιβάλωμεν τῷ
 φθάσαντι, τυχόντες γὰρ σκοποῦ ἀξίως λόγον πρά-
 ξομεν, εἰ δέ πη καὶ σφαλῆναι ξυμβαίη, τὸ γοῦν
 ἐπαινοῦντας φαίνεσθαι ζηλοῦν τὰ εὖ ἔχοντα ἑαυτοῖς
 δώσομεν. τί δὴ μοι ταυτὶ προανακέκρουσται; ἐσπού-
 10 दास्ताί τις γραφικῆς ἔργων ἔκφρασις τῶμῳ ὁμωνύ-
 μῳ τε καὶ μητροπάτορι λίαν ἀττικῶς τῆς γλώττης
 ἔχουσα ξὺν ὥρᾳ τε προηγμένη καὶ τόνῳ. ταύτης
 κατ' ἔχνη χωρῆσαι θελήσαντες ἀνάγκην ἔσχομεν πρὸ
 τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ περὶ ζωγραφίας τινὰ διελθεῖν,
 15 ὥς ἂν καὶ ὁ λόγος ἔχη τὴν οἰκείαν ὕλην ἐφαρμότ-
 τουσαν τοῖς ὑποκειμένοις. ζωγραφίας ἄριστον καὶ
 οὐκ ἐπὶ σμικροῖς τὸ ἐπιτήδευμα, χρὴ γὰρ τὸν ὀρθῶς
 προστατεύοντα τῆς τέχνης φύσιν τε ἀνθρωπεῖαν
 εὖ διεσκέφθαι καὶ ἱκανὸν εἶναι γνωματεῦσαι ἡθῶν
 20 ξύμβολα καὶ σιωπώντων καὶ τί μὲν ἐν παρειῶν κατα-
 στάσει, τί δὲ ἐν ὀφθαλμῶν κράσει, τί δὲ ἐν ὀφρύων
 ἥθει κεῖται καὶ ξυνελόντι εἰπεῖν, ὅποσα ἐς γνώμην
 τείνει. τούτων δὲ ἱκανῶς ἔχων ξυναιρῇσει πάντα καὶ 862

ἄριστα ὑποκρινεῖται ἡ χεὶρ τὸ οἰκεῖον ἐκάστου δοῦμα.
 (καὶ) μεμνηότα εἰ τύχοι ἢ ὀργιζόμενον ἢ ἔννου ἢ
 χαίροντα ἢ ὀρμητὴν ἢ ἐρωῶντα καὶ καθάπαξ τὸ ἀρ-
 μόδιον ἐφ' ἐκάστῳ γράψει. ἡδεῖα δὲ καὶ ἡ ἐν αὐτῷ
 ἀπάτη καὶ οὐδὲν ὄνειδος φέρουσα, τὸ γὰρ τοῖς οὐκ
 οὔσιν ὥς οὔσι προσεστιάναί καὶ ἄγεσθαι ὑπ' αὐτῶν.
 ὥς εἶναι νομίζουσιν, ἀφ' οὗ βλάβος οὐδέν, πῶς οὐ
 ψυχαγωγῆσαι ἱκανὸν καὶ αἰτίας ἐκτός; δοκοῦσι δέ
 μοι παλαιοί τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες πολλὰ ὑπὲρ ξυμ-
 μετρίας τῆς ἐν γραφικῇ γράψαι, οἷον νόμους τιθέν-
 τες τῆς ἐκάστου τῶν μελῶν ἀναλογίας ὥς οὐκ ἐνὸν
 τῆς κατ' ἐννοίαν κινήσεως ἐπιτυχεῖν ἄριστα μὴ ἔσω
 τοῦ ἐκ φύσεως μέτρου τῆς ἀρμονίας ἡκούσης, τὸ
 γὰρ ἐκφυλὸν καὶ ἔξω μέτρου οὐκ ἀποδέχεσθαι φύ-
 σεως ὁρθῶς ἐκούσης κίνησιν. σκοποῦντι δὲ καὶ ξυγ-
 γένειάν τινα πρὸς ποιητικὴν ἔχειν ἢ τέχνη εὐρίσκε-
 ται καὶ κοινὴ τις ἀμφοῖν εἶναι φαντασία. θεῶν γὰρ
 παρουσίαν οἱ ποιηταὶ ἐς τὴν ἑαυτῶν σκηνὴν ἐσά-
 γονται καὶ πάντα, ὅσα ὄγκου καὶ σεμνότητος καὶ
 ψυχαγωγίας ἔχεται, γραφικῇ τε ὁμοίως, ἢ λέγειν
 οἱ ποιηταὶ ἔχουσι, ταῦτ' ἐν τῷ γράμματι σημαίνουσα.
 καὶ τί χρὴ λέγειν περὶ τῶν ἀριζήλως εἰρημένωι
 πολλοῖς ἢ πλείονα λέγοντα δοκεῖν ἐς ἐγκώμια καθί-
 στασθαι τοῦ πράγματος; ἀρκεῖ γὰρ καὶ ταῦτα δει-
 κνύναι τὸ σπουδαζόμενον ἡμῖν, ὥς οὐκ ἀποβεβλή-
 σεταιί που, ἢ κομιδῇ σμικρὰ, γράμμασι γὰρ προσ-
 τυχὼν χειρὸς ἀστείας, ἐν οἷς ἀρχαῖαι πράξεις οὐκ
 ἀμούσως ἔχουσαι ἦσαν, οὐκ ἡξιώσασι σωπῇ παρελ-
 θεῖν ταῦτα. ἀλλ' ἵν' ἡμῖν μὴ ἐφ' ἐνὸς τὸ γράμμα
 προίοι, ἔστω τις ὑποκείμενος, πρὸς ὃν χρὴ τὰ καθ'
 863 ἕκαστα διαρθροῦν, ἵν' οὕτω καὶ ὁ λόγος τὸ ἀρμότ-
 τον ἔχοι.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΕΝ ΣΚΥΡΩΙ.

11 α'. Ἡ κομῶσα τῇ σχοίνῳ ἡρωίνη, ὁρᾷς γάρ
 που τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει στιφρὰν τὸ εἶδος καὶ ἐσταλμέ-
 νην κυανῷ, Σκῦρος, ὦ παῖ, νῆσος, ἣν ὁ θεῖος Σο-
 φοκλῆς ἀνεμώδεα καλεῖ. ἔστι δ' αὐτῇ καὶ πτόρθος
 5 ἐλαίας ἐν ταῖν χερσὶν καὶ ἀμπέλου κλῆμα, ὃ δ' ὑπὸ
 τοῖς πρόποσι τοῦ ὄρους πύργος, παρθενεύονται ἐν-
 ταῦθα αἱ τοῦ Λυκομήδους κόραι ξὺν τῇ δοκούσῃ
 παρὰ Θέτιδος ἦκειν, τὸ γὰρ τοι Μοιρῶν ἐπὶ τῷ
 παιδὶ δόγμα τοῦ πατρὸς Νηρέως ἡ Θέτις μαθοῦσα
 10 καὶ ὥς ἐπ' ἄμφω πεπρωμένον αὐτῷ εἶη ἢ ξὺν ἀκλεῶς
 * ἢ εὐκλεᾷ γενόμενον τάχιστα τελευτᾶν, ἀπόθετος
 αὐτῇ ὁ παῖς ξὺν ταῖς Λυκομήδους θυγατράσιν ἐν
 Σκύρῳ κρύπτεται κόρη μὲν εἶναι δοκῶν ταῖς ἄλλαις,
 μίαν δὲ αὐτῶν τὴν πρεσβυτάτην ξὺν ἀπορρήτῳ
 15 γνοὺς ἔρωτι, καὶ προιών γε ἐς τόκου ὥραν ὁ χρόνος
 τὸν Πύργον ἐκδώσει. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα ταῦτα. λει-
 μὼν δὲ πρὸ τοῦ πύργου, ἐπιτήδειος γὰρ ὁ τόπος
 τῆς νήσου κόραις ἀνθέων ἀφθονίαν δοῦναι καὶ ὁρᾷς
 γε, ὥς ἄλλη ἀλλαχόσε ἀποσκίδνυνται τὰ ἄνθη ἀπο-
 20 κείρουσαι. κάλλος μὲν οὖν ἀμήχανον ἀπασῶν, ἀλλ'
 αἱ μὲν ἀτεχνῶς ἐς θήλειαν ὥραν ἀποκλίνουσι βολαῖς
 τε ὀφθαλμῶν [ἀπαλὰ ἐκβλεπούσαις] καὶ παρειᾷς
 ἄνθει καὶ τῇ πρὸς ἕκαστα ὁρμῇ εὖ μάλα τὸ θῆλυ
 ἐλέγχουσαι, ἡδὲ δὲ ἡ ἀναχαιτίζουσα τὴν κόμην καὶ
 25 βλοσυρὰ σὺν ἀβρότῃτι ἀντίκα μάλα διελεγχθήσεται
 τὴν φύσιν καὶ τὸ ξὺν ἀνάγκῃ ἐπίπλαστον ἐκδῶσα
 τὸν Ἀχιλλέα ἐκδείξει· λόγου γὰρ ἐς τοὺς Ἑλληνας
 ἔμπεσόντος τοῦ τῆς Θέτιδος ἀπορρήτου στέλλεται
 Λυκομήδης ξὺν Ὀδυσσεὶ ἐπὶ τὴν Σκῦρον διελέγξον-
 30 τες, ὅπῃ ταῦτα ἔχει. ὁρᾷς δὲ ἄμφω τὸν μὲν καὶ

βεβυθισμένον τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκτῖνα διὰ πανουργίαν, οἶμαι, καὶ τὸ διαθρεῖν τι αἰεί, ὃ δὲ τοῦ Τυδέως ἔμφρων μὲν, ἔτοιμος δὲ τὴν γνώμην καὶ τὸ
864 δραστήριον προτείνων. κατόπιν δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τῇ σάλπιγγι σημαίνων τί δὴ βούλεται, καὶ τί τὸ ἦθος 5 τῆς γραφῆς; σοφὸς ὢν Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκανὸς τῶν ἀδήλων θηρατῆς πρὸς τὸν τῶν θηρωμένων ἔλεγχον μηχανᾶται τὰ νῦν· ὄψας γὰρ ἐς τὸν λειμῶνα ταλάρους τε καὶ ὅσα παισὶ κόραις ἐς παιδιὰν εὐπρεπῇ, καὶ πανοπλίαν, αἱ μὲν οὖν Λυκομήδους ἐς τὸ οἴκειον 10 χωροῦσιν, ὃ δὲ τοῦ Πηλέως ταλάροις μὲν καὶ κερκίσι χαίρειν λέγει παραλιπὼν αὐτὰ ταῖς κόραις ἤδη, ἐς δὲ τὴν πανοπλίαν ὀρμήσας γυμνοῦταί τε τὸ ἐντεῦθεν —

[β'.] Ὁ δὲ Πύρρος οὐκ ἄγροικος ἔτι, οὐδ' ἐν 15 αὐχμῷ σφριγῶν, οἷα βουκόλων νεανιεύματα, ἀλλ' ἤδη στρατιώτης. ἔστη μὲν γὰρ ἀκοντίῳ ἐπερείσας ἑαυτὸν καὶ ἀποβλέπων ἐς τὴν ναῦν, ἐσθῆς δὲ αὐτῷ φοινικὶς ἐξ ὤμου ἄκρου ἐς τὴν ἀριστερὰν ἀνειλημμένη χεῖρα καὶ λευκὸς ὑπὲρ γόνυ χιτῶν, τὸ δὲ ὄμμα 20 αὐτῷ γοργὸν μὲν, οὐκ ἐν ὀρμῇ δέ, ἀλλ' ἐν ἀναβολαῖς ἔτι τῷ ἀσχάλλειν τῇ τριβῇ καὶ ἀνατυποῖ τι ἢ γνώμη τῶν ἐν Ἰλίῳ μικρὸν ὕστερον. ἡ κόμη νῦν μὲν ἡσυχάζοντος ἐπικρέματα τῷ μετώπῳ, ὀρμήσαντος δὲ ἀτακτῆσει συναπονεύουσα ταῖς τοῦ θυμοῦ 25 κινήσεσιν. αἱ δὲ ἀνασκιρτῶσαι ἄνετον αἶγες καὶ τὰ ἀτακτοῦντα βουκόλια καὶ ἡ ἐν μέσοις ἐρριμμένη κορύνη σὺν καλαύροπι τοιοῦδε, ὥ παῖ, λόγου ἔχεται· ἀχθόμενος τῇ μητρὶ καὶ τῷ πάππῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἔδρας, ἐπειδὴ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τεθνεῶτι δείσαντες περὶ 30 τῷ παιδὶ ἀπώμοτον ἐποιήσαντο τὴν τοῦ Πύρρου ἔξοδον, αἰπολίους τε καὶ βουστὶν ἑαυτὸν ἐφίστησιν

ἀπανχενίζων τοὺς ἀτιμάζοντας τὴν ἀγέλην ταύρους,
οἱ δὴ πρὸς τῷ ἐν δεξιᾷ ἐνδείκνυνται ὄρει. λογίου 865
δὲ ἐς τοὺς Ἑλληνας ἐμπεσόντος, ὥς οὐκ ἄλλω τῷ
ἁλωτὸς ἔσοιτο ἢ Τροία πλὴν τοῖς Αἰακίδαῖς, στέλ-
5 λεται ὁ Φοῖνιξ ἐς τὴν Σκυῖρον ἀνάξων τὸν παῖδα,
καὶ καθορμισάμενος ἐντυγχάνει οἱ οὐκ εἰδότε οὐκ
εἰδὼς πλὴν ὅσα τὸ ἄβρὸν τε καὶ ἄδρὸν τοῦ εἵδους
ὑπεδείκνυ αὐτὸν Ἀχιλλέως εἶναι παῖδα. κἀντεῦθεν
γνωρίσας, ὃς εἴη, ἔκπυστος γίγνεται τῷ τε Λυκο-
10 μῆδει καὶ τῇ Ληϊδαμείᾳ. ταῦθ' ἡ τέχνη βραχεῖ τούτῳ
γράμματι ἀναδιδάσκειν ἡμᾶς ἐθέλει, γέγραπται δὲ
ὥς καὶ ποιηταῖς ᾧδὴν παρασχεῖν.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

β'. Καθήρηται ὁ Φρύξ, βλέπει γοῦν ἀπολωλὸς
ἤδη διὰ ξύνεσιν ᾧν πείσεται, καὶ ὕστατα δὴ αὐλῇ-
15 σαι πεπίστευκεν οὐκ ἐς καιρὸν ἐς τὸν τῆς Λητοῦς
θρασυνάμενος, ἔρριπταί τε αὐτῷ ὁ αὐλὸς ἄτιμος
μὴ αὐλεῖν ἔτι, ὥς καὶ νῦν ἀπάδων ἐλήλεγκται, καὶ
παρέστηκε μὲν τῇ πίτυι, ἀφ' ἧς κρεμασθῆσεσθαι
οἶδε ταύτην ἐαντοῦ καταδικασάμενος δίκην ἀσκόος
20 δεδάσθαι. ὑποβλέπει δὲ ἐς τὸν βάρβαρον τοῦτον
τὴν ἀκμὴν τῆς μαχαίρας παρακονώμενον ἐς αὐτόν,
ὁρᾷς γάρ που, ὥς αἱ μὲν χεῖρες ἐς τὴν ἀκόνην
αὐτῷ καὶ τὸν σίδηρον, ἀναβλέπει δὲ ἐς τὸν Μαρ-
σύαν γλαυκιῶν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ κόμην τινὰ διανι-
25 στὰς ἀγρίαν τε καὶ αὐχμῶσαν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παρεῖας
ἔρευθος φονῶντος, οἶμαι, καὶ ἡ ὀφρὺς δὲ ὑπέρκει-
14 ται τοῦ ὀμματος ἐς αὐγὴν ξυνηγμένη καὶ διδοῦσά
τι τῷ θυμῷ ἡθος, ἀλλὰ καὶ σέσηρεν ἄγριόν τι ὑπὸ
τῶν μελλόντων αὐτῷ δοῦσθαι καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε
30 χαίρων εἴτε καὶ ἀνοιδούσης ἐς τὴν σφαγὴν τῆς γυνώ-

μης. ὁ δὲ Ἀπόλλων γέγραπται διαναπαύων ἑαυτὸν
ἐπὶ πέτρας τινός, ἣ λύρα δὲ ἐν ἀριστερᾷ κειμένη
ἐτι πλήττεται ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς λαιᾶς ἐμπιπτούσης
ῥεμαίως καὶ οἶον νῆ Δί' ἀταλλούσης. ὅρα δὲ καὶ
ῥάθυμον τὸ τοῦ θεοῦ εἶδος καὶ μειδίημα ἐπανθοῦν 5
τῷ προσώπῳ, ἣ τε χεὶρ ἣ δεξιὰ ἐπικείται τῷ κόλπῳ,
866 πρῶως ξυνέχουσα τὸ πληκτρον, καταρραθυμουμένη
ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν νίκην χαίροντος. αὐτοῦ καὶ ὁ ποτα-
μὸς τοῦ Μαρσύα τὴν ἐπωνυμίαν ἀμείψων. ὅρα μοι
καὶ τὴν τῶν Σατύρων ἀγέλην, οἷα θρηνοῦντες τὸν 15
Μαρσύαν γεγράφεται, ὥς ἐπιφαίνοντες τὸ ἀγέρω-
χον καὶ ἀνεσκιρτηκὸς ξὺν τῷ ἀνιᾶσθαι.

ΚΤΗΝΗΓΕΤΑΙ.

γ'. Τί δ' οὐκ ἂν εἴποις περὶ τούτων, οὓς ἄγει 15
μὲν ἀπὸ θήρας ἡ γραφή, πηγὴν δ' αὐτοῖς ἀναδί-
δωσιν ἀκραιφνῇ ποτίμου τε καὶ διανυγοῦς νάματος;
ὅρα δέ που καὶ τὸ περὶ τὴν πηγὴν ἄλσος φύσεως
ἔργον, οἶμαι, τῆς σοφῆς· ἱκανὴ γὰρ πάντα, ὅσα
βούλεται, καὶ δεῖται τέχνης οὐδέν, ἣ γε καὶ τέχναις
αὐταῖς ἀρχὴ καθέστηκε. τί γὰρ ἐνδεὲς πρὸς τὴν τῆς
σκιάς παρασκευήν; αἰδὼ μὲν αἱ ἡμερίδες ἄγριαι ἀνερ- 20
πύσασαι ξυμβεβλήκασι τοὺς τῶν κλημάτων κορυμ-
βους ἄλλον ἄλλῳ συνδέουσιν τῶν δένδρων, σμίλαξ
δὲ αὕτη καὶ κιττὸς ὁμοῦ τε καὶ καθ' ἐν διασχόντες
πυκνὸν τινα τοῦτον καὶ ἡδίῳ τέχνης ὄροφον ἡμῖν
παρέχουσιν. ὁ δὲ τῶν ἀηδόνων χορὸς καὶ τὰ τῶν 25
ἄλλων ὀρνέων μουσεῖα σαφῶς ἡμῖν τὰ τοῦ μελιχρο-
τάτου Σοφοκλέους ἐπὶ γλῶτταν ἄγει

πυκνόπτεροι δ'

εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες,
εἰπόντος. ἀλλ' ὅγε τῶν θηρευτῶν ὅμιλος ἡδεῖς μὲν 30

καὶ στιφροὶ καὶ πνέοντες ἔτι τὸν ἐν τῇ θήρᾳ θυμόν,
 ἄλλος δὲ ἄλλο τι πράττοντες διαναπαύουσι σφᾶς
 αὐτούς. οἶον, ὧ θεοί, καὶ ὥς ἡδὺ τὸ σαφὲς τῆς
 τέχνης, καὶ ὥς ἔστιν ὁρᾶν τὴν ἐκάστου τύχην. στι-
 5 βὰς μὲν αὐτοσχέδιος αὕτη δικτύων, οἶμαι, ξυγκει-
 μένη δέχεται τοὺς ἄρχοντας, καλὸν εἰπεῖν, τῆς θή-
 ρας, καὶ πέντε μὲν οὗτοι, ὁρᾶς δὲ τὸν μεσαιτάτον
 αὐτῶν, ὥς διεγείρας ἑαυτὸν ἔστραπται πρὸς τοὺς
 ὑπερκατακειμένους τὸν ἑαυτοῦ, μοι δοκεῖν, ἄθλον
 10 ἀφηγούμενος καὶ τὸ καταβαλεῖν θάτερον τῶν θηρίων 867
 πρῶτος, ἃ δὴ τῶν θρυνῶν ἐξήρτηται δικτύοις ἔλαφος,
 οἶμαι, καὶ σῦς ἐγκείμενα. ἥ γὰρ οὐκ ἐπῆρθαί σοι
 δοκεῖ καὶ χαίρειν τῷ ἔργῳ; οἱ δ' ἀτενὲς μὲν ὁρῶσιν
 ἐς αὐτὸν ἀφηγούμενον, ἄτερος δὲ σφῶν ἐναποκλίνας
 15 ἑαυτὸν τῇ στιβάδι διαναπαύει που καὶ αὐτὸς τάχα
 ἀναγράφων τι τῆς θήρας οἰκεῖον ἔργον. θάτερον δὲ
 τοῦ ξυσσιτίου κέρως ὁ μὲν πρὸς τῷ μεσαιτάτῳ κύλι-
 κος ἡμιδεοῦς ἐν θατέρᾳ ταῖν χερσὶν οὔσης τὴν δεξιὰν
 ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς περιαγαγὼν τὴν Ἀγροτέραν
 20 ἄδειν μοι δοκεῖ, ὁ δὲ ἐς τὸν διάκονον ὁρῶν σοβεῖν
 κελεύει τὴν κύλικα. σοφός τε ὁ ζωγράφος καὶ ἀκρι-
 βὴς τὴν χεῖρα· ἀνασκοποῦντι γὰρ πάντα παραλέλει-
 πται οὐδὲ τῶν ὀπαόνων οὐδέν· ὅδε μὲν γὰρ τρύφος
 δένδρου κατειληφὼς κάθηται ἐνεσκευασμένος, ὥς
 25 εἶχεν ἐν τῷ περὶ τὴν θήραν δρόμῳ, καὶ κ' πήρας
 ἐνημμένης αὐτῷ δειπνῶν, δυεῖν δὲ κυνῶν ὁ μὲν
 116 ἐκτείνας ἑαυτὸν πρὸ αὐτοῦ ἐσθίει, ὁ δὲ τοῖς ὀπι-
 σθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέσρην ἐνδεχόμενος τὰ
 ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα, ὁ δὲ πῦρ ἀνάψας καὶ
 30 ἐνθεὶς τῶν σκευῶν, ὅσα πρὸς τοῦτο χρηστά, τὰ
 πρὸς τὴν δαῖτα ἄφθονα παρέχει σφίσι μάλα ἐπι-
 σπέρων αὐτὸς ἑαυτόν, ἀσκός τε οὗτος εἰκῇ ἔρρι-

πται ποτὸν ἀπαντλεῖν τῷ βουλομένῳ δυεῖν τε θερα-
πόντοιιν ὁ μὲν δαιτρός, οἶμαι, μοίρας τέμνειν φησὶ
τῆς ἰσαίᾳς ἐπιμελούμενος ἐν τῷ ἀποτέμνειν, ὁ δ'
ὑπέχει τὸ ὑποδεξόμενον τὰς μοίρας ἴσας πού ἀπαι-
τῶν εἶναι. τὸ γὰρ ἐν θήρᾳ κατὰ γε τοῦτο διαλλάττον 5
ἐς τύχην οὐδέν.

ΗΡΑΚΛΗΣ Η ΑΧΕΛΩΙΟΣ.

δ'. Ζητεῖς ἴσως, τίς ἡ κοινωνία δράκοντός τε,
ὃς ἐνταῦθα πολὺς ἀνέστηκεν ἐγείρας τὸν αὐχένα
κατὰ νῶτα δαφρινὸς καὶ γένεια καθιεῖς ὑπ'
ὀρθῇ καὶ πριονωτῇ τῇ λοφιᾷ βλέπων τε δαινῶς δε- 1
868 δορκὸς καὶ ἱκανὸν ἐς ἐκπληξιν ἀγαγεῖν, ταύρου τε,
[ἵππου] ὃς ὑπὸ τοσαύτῃ κεραίᾳ γυρώσας τὸν αὐχένα
καὶ διασκάπτων τὴν ἐν ποσὶ γῆν ὥς ἐς ἐμβολὴν
ἵεται καὶ ἀνδρὸς τούτου ἡμίθηρος, βούπρωρα μὲν
γὰρ αὐτῷ πρόσωπα καὶ γενειὰς ἀμφιλαφῆς πηγαί 15
τε ναμάτων ἐκπλημμυροῦσαι τοῦ γενείου, τό τε
συνερρυηκὸς ὥς ἐς θέαν πλῆθος, καὶ ἡ ἐν μέσοις
κόρη νύμφη τις, οἶμαι, τουτὶ γὰρ χορὴ νοεῖν τῷ
ἀμφ' αὐτὴν κόσμῳ, καὶ γέρον οὗτος ἐν ἀθύρῳ τῷ
εἶδει νεανίας τε ἐκδυόμενος λεοντῆς καὶ ῥόπαλον 20 9
ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων ἡρώινῃ τέ τις αὕτη στιφρὰ καὶ
πρὸς λόγου τῷ μύθῳ τῆς Ἀρκάδων τροφῆς φηγῶ
ἐστεμμένη Καλυδών, οἶμαι, ταῦτα. τίς δὲ ὁ τῆς
γραφῆς λόγος; Ἀχελῷος ὁ ποταμός, ὃ παῖ, Διαι- 1
νεύρας τῆς Οἰνέως ἐρῶν τὸν γάμον σπεύδει καὶ 25
Πειθῶ μὲν ἄπεστι τῶν δρωμένων, ἄλλος δὲ ἄλλοτε
δοκῶν ὑπὸ τοῖς ὀρωμένοις εἶδεσιν ἐκπλήξειν ἡγεῖται
τὸν Οἰνέα. τοῦτον γὰρ εἶναι γίγνωσκε τὸν ἐν τῇ
γραφῇ, κατηφῇ [δὲ] ἐπὶ τῇ παιδί [Διαινεύρα] ἀθύ-
μως τὸν μνηστῆρα ὀρώσῃ. γέγραπται γὰρ οὐκ αἰδοῖ 30

τὴν παρειὰν ἐξανθοῦσα, ἀλλὰ περιδεῆς οἷα πείσεται
 τῷ παρὰ φύσιν τῆς συζυγίας. ἀλλ' ὁ μὲν γενναῖος
 Ἡρακλῆς ὁδοῦ πάρεργον φασὶν ἐκουσίως ὑφί-
 σταται τὸν ἄθλον. καὶ τὰ μὲν ἐν ἀναβολαῖς ταῦτα,
 5 ἰδὸν δὲ καὶ ὡς ξυνεστήκασιν ἤδη, καὶ ὅσα μὲν ἐν 869
 ἀρχαῖς τῆς διαμάχης, θεοῦ τε καὶ ἀτρέπτου ἥρωος
 ὑπονοεῖσθω, τὸ δ' αὖ τέλος ὁ μὲν ἐς βούκερων
 ἀναμορφώσας ἑαυτὸν ὁ ποταμὸς ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα
 ὥρμηκεν, ὁ δὲ τῇ λαιᾷ τοῦ θεξιοῦ λαβόμενος κέρως
 10 θάτερον τῷ ῥοπάλῳ τῶν κροτάφων ἐκπρεμνίζει,
 κἀντεῦθεν ὁ μὲν αἵματος ἤδη μᾶλλον ἢ νάματος
 ἀφίησι κρουνοὺς ἀπαγορεύων, ὁ δὲ Ἡρακλῆς γανύ-
 μενος τῷ ἔργῳ ἐς τὴν Διάνειραν ὄρᾳ καὶ τὸ μὲν
 ῥόπαλον αὐτῷ ἐς γῆν ἔριπται, προτείνει δὲ αὐτῇ
 15 τὸ τοῦ Ἀχελῷου κέρας οἷον ἔδνον τοῦ γάμου.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΣΠΑΡΓΑΝΟΙΣ.

ε'. Ἀθύρεις, Ἡράκλεις, ἀθύρεις καὶ γελαῖς ἤδη
 τὸν ἄθλον ἐν σπαργάνοις ὦν καὶ ταῦτα, καὶ τοὺς
 ἐξ Ἡρας θράκοντας ἐκάτερον ἐκατέρᾳ χειρὶ ἀπολα-
 βῶν οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρὸς ἐκφρονος παρεστῶ-
 20 σης καὶ περὶδεοῦς, ἀλλ' οἱ μὲν ἤδη παρεῖνται μη-
 κύναντες ἐς γῆν τοὺς ὀλκοὺς καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπι-
 κλίναντες ταῖς τοῦ νηπίου χερσὶν ὑποφαινούσας τι
 καὶ τῶν ὀδόντων· κάρχαροι δὲ οὗτοι καὶ ἰώδεις
 18 λοφιαί τε αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐς θάτερα ἐπι-
 25 κρεμεῖς καὶ τὰ ὄμματα οὐ δεδορκότα ἢ τε φολῖς οὐκ
 ἐξανθοῦσα χρυσῷ καὶ φοίνικι ἔτι, οὐδὲ πρὸς τὰς
 τῆς κινήσεως τροπὰς ὑπαυγάζουσα, ἀλλ' ὑπωχρος
 καὶ ἐν τῷ δαφοινῷ πελιδνός. τὸ δὲ τῆς Ἀλκμήνης
 εἶδος ἀνασκοποῦντι ἀναφέρειν μὲν [ἀπὸ] τῆς πρῶ-
 30 τῆς ἐκπλήξεως δοκεῖ, ἀπιστεῖ δὲ νῦν οἷς ἤδη ὄρᾳ,

ἡ δ' ἐκπληξίς αὐτὴν οὐδὲ λεχὼ κείσθαι ξυνεχώρη-
 σεν· ὁρᾷς γάρ που, ὡς ἄβλαντος καὶ μονοχίτων
 ἀναπηδήσασα τῆς εὐνῆς ξὺν ἀτάκτῳ τῇ κόμῃ τὰς
 χεῖρας ἐκπετάσασα βοᾷ, θεράπαιναί τε, ὅσαι παρῆ-
 σαν τικτούσῃ, ἐκπλαγεῖσαι ἄλλη ἄλλο τι προσδιαλέ- 5
 γονται τῇ πλησίον. οἱ δὲ ἐν ὅπλοις οὗτοι καὶ ὁ
 γυμνῷ τῷ ξίφει ἕτοιμος οἱ μὲν Θηβαίων ἐκκριτοὶ
 βοηθοῦντες Ἀμφιτρούωνι, ὁ δ' ὑπὸ τὴν πρώτην
 ἀγγελίαν σπασάμενος τὸ ξίφος ἐς ἄμυναν ὁμοῦ ἐπέ-
 στη τοῖς δρωμένοις, καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε ἐκπέπληγεν, 10
 870 εἴτε χαίρει λοιπόν· ἡ μὲν γὰρ χεὶρ ἔτ' ἐν τῷ ἐτοίμῳ,
 ἡ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἔννοια χαλινὰ τῇ χειρὶ ἐφίστη-
 σιν, οὐδὲ ἔχοντος, ὅ τι καὶ ἀμύναιτο, καὶ χρησμοῦ
 προμηθείας δεόμενα τὰ παρόντα ὁρῶντος. ταῦτά
 τοι καὶ ὥδὲ πλησίον ὁ Τειρεσίας θεσπίζων, οἶμαι, 15
 ὁπόσος ὁ νῦν ἐν σπαργάνοις ἔσται, γέγραπται δὲ
 ἔνθεος καὶ μαντικὸν ἐπασθμαίνων. γέγραπται καὶ
 ἡ νύξ ἐν εἶδει, ἐν ἣ ταῦτα, λαμπαδίῳ καταλάμπουσα
 ἑαυτήν, ὡς μὴ ἀμάρτυρος τοῦ παιδὸς ὁ ἄθλος
 γένηται. 20

Ο Ρ Φ Ε Τ Σ.

5'. Ὀρφέα τὸν τῆς Μούσης θέλξει τῇ μουσικῇ
 καὶ τὰ μὴ μετέχοντα λόγου λογοποιοί φασι πάντες,
 λέγει δὲ καὶ ὁ ξωγράφος· λέων τε οὖν καὶ σῦς αὐτῷ 25
 πλησίον ἀκροαταὶ τοῦ Ὀρφέως καὶ ἔλαφος καὶ λα-
 γῶδς οὐκ ἀποπηδῶντες τῆς ὁρμῆς τοῦ λέοντος καὶ
 ὅσοις ἐν θήρᾳ δεινὸς ὁ θῆρ, ξυναγελάζονται αὐτῷ
 ῥαθύμῳ νῦν ῥάθυμοι. σὺ δὲ μηδὲ τοὺς ὄρνιθας
 ἀργῶς ἴδῃς, μὴ τοὺς μουσικοὺς μόνον, οἷς ἐνευστο- 30
 μεῖν τοῖς ἄλσεσιν ἔθος, ἀλλ' ὅρα μοι καὶ τὸν κρο-
 γέτην κολοιὸν καὶ τὴν λαζέρυζαν αὐτὴν καὶ

τὸν τοῦ Διὸς αἰτόν. ὁ μὲν, ὁπόσος ἄμφω τὰ πτέρυγε
 ταλαντεύσας ἐξ ἑαυτοῦ ἀτενὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει,
 οὐδ' ἐπιστροφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον ὄντος,
 οἱ δὲ ξυγκλείσαντες τὰς γένυς ὅλοι εἰσὶ τοῦ θέλ-
 5 γοντος, λύκοι τε οὗτοι καὶ ἄρνες ἀναμίξ, ἣ τεθη-
 πότες. νεανιεύεται δέ τι καὶ μεῖζον ὁ ζωγράφος·
 δένδρα γὰρ ἀνασπάσας τῶν ῥιζῶν ἀκροατὰς ἄγει
 ταῦτα τῷ Ὀρφεῖ καὶ περιύστησιν αὐτῷ. πύκη τε
 οὖν καὶ κυπάριστος καὶ κληῖθος καὶ αἰγειρος αὕτη
 10 καὶ ὅσα ἄλλα δένδρα ξυμβαλόντα τοὺς πτόρθους
 οἶον χεῖρας περὶ τὸν Ὀρφέα ἔστηκε καὶ τὸ θέατρον
 αὐτῷ ξυγκλείουσιν οὐ δεηθέντα τέχνης, ἵν' οἱ τε⁸⁷¹
 ὄρνιθες ἐπ' αὐτῶν καθέξοιντο καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ σκιᾷ
 μουσουργοίῃ. ὁ δὲ κάθηται ἀρτίχουν μὲν ἐκβάλλων
 15 ἰουλον ἐπιρρέοντα τῇ παρειᾷ, τῖάραν δὲ χρυσαυγῇ
 ἐπὶ κεφαλῆς αἰωρῶν τό τε ὄμμα αὐτῷ ξὺν ἀβρότῃ
 ἐνεργὸν καὶ ἔνθεον αἰετῆς γνώμης ἐς θεολογίαν
 τεινούσης. τάχα δέ τι καὶ νῦν ἄδει καὶ (ῆρται) ἡ
 ὀφρὺς οἶον ἀποσημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν ἔσμάτων
 20 ἔσθῃς τε αὐτῷ μετανθοῦσα πρὸς τὰς τῶν κινήσεων
 τροπὰς, καὶ τοῖν ποδοῖν ὁ μὲν λαιὸς ἀπερείδων ἐς
 τὴν γῆν ἀνέχει τὴν κιθάραν ὑπὲρ μηροῦ κειμένην,
 ὁ δεξιὸς δὲ ἀναβάλλεται τὸν ῥυθμὸν ἐπικροτῶν
 20 τοῦδαφος τῷ πεδίλῳ, αἱ χεῖρες δὲ ἡ μὲν δεξιὰ ξυνέ-
 25 χουσα ἀπρὶξ τὸ πληκτρον ἐπιτέταται τοῖς φθόγγοις
 ἐκκειμένῳ τῷ ἀγκῶνι καὶ καρπῷ ἔσω νεύοντι, ἡ
 λαιὰ δὲ ὀρθοῖς πλήττει τοῖς δακτύλοις τοὺς μίτους.
 ἀλλ' ἔσται τις ἀλογία κατὰ σοῦ, ὦ Ὀρφεῦ, καὶ νῦν
 μὲν θηρία θέλγεις καὶ δένδρα, Θράτταις δὲ γυναιξὶν
 30 ἐκμελὲς δόξεις καὶ διασπᾶσονται σῶμα, ὦ καὶ
 θηρία φθεγγομένῳ εὐμενεῖς ἀκοὰς παρῄσχεν.

ΜΗΔΕΙΑ ΕΝ ΚΟΛΧΟΙΣ.

ζ'. Τίς ἡ βλοσυρὸν μὲν ἐπισκύνιον ὑπὲρ ὀφθαλ-
μῶν αἴρουσα, τὴν δὲ ὀφρὺν ἐννοίας μεστὴ καὶ
ἱεροπρεπὴς τὴν κόμην τό τε ὄμμα οὐκ οἶδ' εἴτε ἐρω-
τικόν ἤδη, εἴτε τι ἐνθεον ὑποφαίνουσα, αὐτὴν τε
ἄρρητον ἐκδεικνῦσα τοῦ προσώπου τὴν θέαν; τουτὶ 5
δὴ τὸ τῶν Ἡλιάδων γνώρισμα· Μήδειαν, οἶμαι,
χρὴ νοεῖν τὴν Αἰήτου. ἐνορμισάμενος γὰρ τῷ Φάσιδι
ὁ τοῦ Ἰάσονος στόλος, ὅτε τὸ χρυσοῦν μετῆι δέρας,
καὶ ἐς τὴν τοῦ Αἰήτου παρελθὼν πόλιν ἐρᾷ ἡ κόρη
τοῦ ξένου λογισμὸς τε ὑπαισιν αὐτὴν ἀήθης, καὶ 10
ὅ τι μὲν πέπονθεν, οὐκ οἶδεν, ἀτακτεῖ δὲ τὰς ἐννοίας
καὶ τῇ ψυχῇ ἀλύει. ἔσταλται δὲ οὐκ ἐνεργὸς νῦν,
οὐδὲ ἐν ξυνουσίᾳ τῶν κραιπτόνων, ἀλλ' ὥς καὶ
πολλοῖς ὄρᾳν. τὸ δὲ τοῦ Ἰάσονος εἶδος ἄβρὸν μὲν,
οὐ μὴν ἔξω τοῦ ἐρῶσθαι ὄμμα τε αὐτῷ χαροπὸν 15
μὲν ὑπόκειται τῷ τῆς ὀφρὺς ἦθαι φρονούσης τε
καὶ παντὸς ὑπεραιρούσης τοῦ ἀντιξίου, ἰούλω τε
872 ἤδη βρῦει καθέρποντι καὶ ἡ κόμη ξανθὴ ἐπισαλεύει
τῷ μετώπῳ, τὰ δέ γε τῆς στολῆς λευκὸν χιτῶνα
ἔξωσται λεοντῆν ἐξηρημένους καὶ κρηπῖδα ἐνῆπται, 20
ἀκοντίῳ τε ἐπερείδας ἑαυτὸν ἔστηκε, τό τε ἦθος τοῦ
προσώπου οἶον μήτε ὑπερφρονεῖν, αἰδεῖται γάρ,
μήτε ὑποκεῖσθαι, θαρρεῖ γὰρ τὸν ἄθλον. Ἐρως δὲ
ἑαυτοῦ ποιεῖται ταῦτα καὶ τῷ τόξῳ ἐπερείδας ἑαυ-
τὸν ἐναλλάξ τὼ πόδε ἴστησι τὸ λαμπάδιον ἐς τὴν 25
γῆν τρέψας, ἐπειδὴ ἐν ἀναβολαῖς ἔτι τὰ τοῦ ἐρωτος.

ΑΘΤΡΟΝΤΕΣ.

η'. Οἱ ἐν Διὸς αὐλῇ ἀθύροντες Ἐρως, οἶμαι,
καὶ Γανυμήδης, εἴ τι χρὴ τὸν μὲν τῇ τιάρᾳ νοεῖν,

τὸν δ' ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ τῶν πτερῶν ἐς ἐπίγνωσιν
 ἄγειν. ἀθύρουσι μὲν οὖν ἀστραγάλοις οὗτοι, γε-
 γράφαται δὲ ὁ μὲν ὑβριστικῶς ἐπιτωθάζων ὁ Ἑρως
 καὶ πλήρη τῆς νίκης τὸν κόλπον ἀνασεύων, ὁ δὲ
 5 δυεῖν ἀστραγάλους ἐτι τὸν μὲν καὶ αὐτὸν ἀπολω-
 λεκῶς, τὸν δ' ἐφ' ὁμοίᾳ προπέμπων ἐλπίδι. κατη-
 φῆς δὲ αὐτῷ ἡ παρειὰ καὶ ἡ τοῦ ὄμματος ἀκτὶς
 καίτοι ἄβροῦ ὄντος βεβυθισμένον τὸ τῆς ἀνίας ἐπι-
 σημαίνει. θεαί τε τρεῖς αὐταὶ ἐφεστῶσαι σφισιν,
 10 οἶμαι, οὐδ' ἐφερμηνεύοντος δέονται, Ἀθηνᾶ τε γὰρ
 αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη τὴν ὁμόγνιον ποιηταί φασι
 πανοπλίαν ἀμπεχομένη καὶ γλαυκὸν ὑπὸ τῆς
 κόρυθος ὀρῶσα ξὺν ἄρρενωπῷ τε τῷ ἦθαι τὴν
 παρειὰν ἐπιφοινίττουσα, ἡδὲ δὲ αὖ τὸ φιλομειδὲς
 15 ὑπὸ τῇ τοῦ κεστοῦ ἔνγυρι κἂν τῷ γράμματι σημαίνει,
 Ἦσαν δέ γε τὴν τρίτην εἶναι τὸ σεμνὸν καὶ βασι- 873
 λικὸν τοῦ εἶδους φησί. τί δὴ βούλονται καὶ τίς ἡ
 τῆς ξυνουσίας αὐταῖς ἀνάγκη; ἄγουσα τοὺς πεντή-
 κοντα ἡ Ἀργὼ ἐνώρμισται τῷ Φάσιδι Βόσπορόν τε
 22 20 καὶ Ξυμπληγάδας διεξελθοῦσα. ὀρᾷς δὲ καὶ τὸν
 ποταμὸν αὐτὸν ἐν βαθεῖ δόνακι κείμενον, ἐν βλο-
 συρῷ τῷ εἶδει, κόμη τε γὰρ ἀμφιλαφῆς αὐτῷ καὶ
 ἀνεστηκυῖα γενειάς τε ὑποφρίττουσα καὶ γλαυκιῶν-
 τες ὀφθαλμοί, τό τε ἄθρόον τοῦ θεύματος οὐκ ἀπὸ
 25 κάλπιδος ἐκχεόμενον, ἥπερ οὖν εἶωθεν, ἀλλ' ἀπὸ
 παντὸς ἐκπλημμῦρον ἐννοεῖν δίδωσιν ἡμῖν, ὁπόσος
 ἐπιχεῖται τῷ Πόντῳ. τὸν δὲ τῆς ναυτιλίας ἄθλον
 ἀκούεις, οἶμαι, καὶ ποιητῶν τὸ χρυσοῦν δέρας
 λερόντων πασιμέλουσάν τε τὴν Ἀργὼ καὶ Ὀμή-
 30 ρου ᾠδαὶ φράζουσιν. ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Ἀργοῦς ναυ-
 βάται ἐν ἐπισκέψει τῶν κατειληφόντων, αἱ θεαὶ δὲ
 ἐς ἰκεσίαν τοῦ Ἑρωτος ἤκουσιν αἰτοῦσαι ξυλλαβεῖν

σφισιν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πλωτήρων τὴν Αἰήτου
Μήδειαν μετελθόντα, μισθὸν δέ οἱ τῆς ὑπουργίας
ἢ μήτηρ σφαῖραν προδείκνυσι Διὸς αὐτὴν ἄθυρμα
γεγονέναι λέγουσα. ὁρᾷς καὶ τὴν τέχνην ἐν τῇ γραφῇ;
χρυσοῦ μὲν αὕτη, ὥαφῃ δὲ αὐτῇ οἷα νοεῖσθαι μάλ- 5
λον ἢ ὁραῖσθαι, ἑλικιὰς τε κυανοῦ ἐφ' ἑαυτῆς ἐλίτ-
τουσα καὶ ἀναρριφεῖσα τάχα πού τὸ ἀποχωροῦν
σέλας μαρμαρυγαῖς ἀστέρων εἰκάζειν αὐτῇ δώσει.
ὁ δὲ τοὺς μὲν ἀστραγάλους οὐδὲ ὁρᾷ ἔτι. ὄψας δὲ
αὐτοὺς χαμᾶζε ἐξήρτηται τοῦ τῆς μητρὸς πέπλου 10
ἐπαληθεῦσαι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῷ, οὐ γὰρ ἐλλείψειν
τὸν ἄθλον.

Π Ε Λ Ο Ψ.

θ'. Ὁ μὲν ὑπὲρ τετρώρων δι' ἡπείρου μέσης
ἱππεύσειν μέλλων ὑπ' ὀρθῇ τιάρᾳ καὶ Λυδία στολῇ,
874 Πέλοψ, οἶμαι, θρασὺς ἡνίοχος καλὸν εἰπεῖν. 15
ἔθυνε γάρ ποτε καὶ διὰ θαλάσσης τουτὶ τὸ ἄρμα,
Ποσειδῶνος, οἶμαι, δόντος ἄκρα τῇ τοῦ τροχοῦ
ἁψίδι, ὑπ' ἀδιάντῳ ἄξονι τὰ τῆς γαλήνης διαθέων 12
νῶτα. ὄμμα δ' αὐτῷ γοργὸν καὶ αὐχὴν ἀνεστηκῶς
τὸ τῆς γνώμης ἔτοιμον ἐλέγχει ἢ τε ὀφρὺς ὑπεραί- 20
ρουσα δηλοῖ καταφρονεῖσθαι τὸν Οἰνόμακον ὑπὸ
τοῦ μειρακίου. φρονεῖ γὰρ τοῖς ἵπποις, ἐπειδὴ ὑψαύ-
χενές τε καὶ πολλοὶ τὸν μυκτῆρα καὶ κοῖλοι τὴν
ὀπλὴν καὶ τὸ ὄμμα κυάνεοί τε καὶ ἔτοιμοι χαίτην τε
ἀμφιλαφῇ κυανῶν ἀπαιωροῦντες αὐχένων, ὅς δὴ 25
θαλασσίῳ τρόπος. πλησίον δὲ αὐτῶν Ἴπποδάμεια
τὴν μὲν παρειὰν αἰδοῦ γράφουσα, νύμφης δὲ στο-
λὴν ἀμπεχομένη βλέπουσά τε ὀφθαλμοῖς οἷοις αἰρεῖ-
σθαι τὸ τοῦ ξένου μᾶλλον. ἐρᾷ τε γὰρ καὶ τὸν
γεννήτορα μυσάττεται τοιοῦτοῖς ἀκροθινίοις φρο- 30
νοῦντα, ἃ δὴ καὶ ὁρᾷς, κεφαλὰς ταύτας τῶν προ-

πυλαίων ἀνημμένην ἐκάστην, καὶ σχῆμα δέδωκεν
 ὁ χρόνος ἰδίου, ὃν ἕκαστος ἀπώλετο σφῶν. τοὺς
 γὰρ δὴ μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς ἤκοντας κτείνων
 ἀγάλλεται τοῖς γνωρίσμασι τοῦ φόνου. εἶδωλα δὲ
 5 ὑπεριπτάμενα σφῶν ὀλοφύρεται τὸν ἑαυτῶν ἀγῶνα
 τῇ τοῦ γάμου ξυμβάσει ἐφυννοῦντα, ξυμβῆναι γὰρ
 δὴ ὁ Πέλοψ, ὥς ἐλευθέρα λοιπὸν ἢ παῖς εἶη τοῦ
 ἀλάστορος. καὶ ὁ Μυρτίλος δὲ ξυνίστωρ τῆς ξυμ-
 βάσεως αὐτοῦν ἐστίν. ὁ δ' οὐκ ἄποθεν ὁ Οἰνόμαος,
 10 ἀλλ' ἔτοιμον αὐτῷ τὸ ἄρμα καὶ τὸ δόρυ ὑπερτέτα-
 ται τοῦ δίφρου καταλαμβάνει τὸ μειράκιον κτείνει,
 ὁ δὲ τῷ πατρὶ θύων Ἄρει σπεύδει ἄγριος ἰδεῖν καὶ
 φονῶν τὸ ὄμμα καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπισπέρχει. Ἐρως
 δὲ κατηγῆς τὸν ἄξονα τοῦ ἄρματος ἐντέμνει ἐκάτε-
 15 ρον διδούς ἐννοεῖν, ὅτι τε ἐρῶσα ἢ κόρη τοῦ ἐρῶν-
 τος ἐπὶ τὸν πατέρα ξυμβαίνει καὶ τὰ μέλλοντα περὶ
 τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίνεσθαι.

875

ΠΥΡΡΟΣ Η ΜΥΣΟΙ.

24 ι'. Τὰ Εὐρυπύλου καὶ Νεοπτολέμου ὁ ποιητῶν
 ὕμνεϊ χορὸς πατρῷζειν τε αὐτοὺς ἄμφω καὶ τὴν
 20 χεῖρα εὐδοκίμους κατ' ἰσχὺν εἶναι, φησὶ δὲ καὶ ἡ
 γραφή ταῦτα· ἡ τύχη γὰρ τὴν ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρε-
 τὴν ἐς μίαν πόλιν συνενεγκοῦσα οἱ μὲν οὐκ ἀκλεεῖς
 οἴχονται, ἀλλ' οἷοι πρὸς πολλοὺς
 δυστήνων δέ τε παῖδες, εἰπεῖν οἱ ἐμῷ μένει ἀντιώσιν,
 25 οἱ δὲ γενναῖοι γενναίων κρατοῦσι. τὰ μὲν δὴ περὶ
 τῶν ἐν τῷ νικᾶν ἕτερα, νυνὶ δὲ περὶ τοὺς ξυνεστῶ-
 τας ἡ θεά. πόλις μὲν αὕτη Ἰλῖος ὀφρυόεσσα,
 καθ' Ὅμηρον, περιθεῖ δὲ αὐτὴν τεῖχος οἶον καὶ
 θεοὺς μὴ ἀπαξιῶσαι τῆς ἑαυτῶν χειρός, ναύσταθ-
 30 μόν τε ἐπὶ θάτερα, καὶ στενὸς Ἑλλησπόντου διάρ-

ρους Ἀσίαν Εὐρώπης διείργων. τοῦν μέσῳ δὲ
 πεδίου ποταμῷ διαιρεῖται Ξάνθῳ, γέγραπται δὲ
 οὐ μορμύρων ἀφρῶ, οὐδ' οἷος ἐπὶ τὸν τοῦ Πηλέως
 ἐπλήμμυρεν, ἀλλ' εὐνὴ μὲν αὐτῷ λωτὸς καὶ θρύον
 καὶ ἀπαλοῦ δόνακος κόμαι, κατὰκειται δὲ μᾶλλον ἢ ⁵
 ἀνέστηκε καὶ τὸν πόδα ἐπέχει ταῖς πηγαῖς ὑπὲρ
 ξυμμετρίας νῦν, διυγραίνων αὐτὸν νάματος. [τὸ
 ῥεῦμα μέτρον] στρατιὰ τε ἐκατέρωθεν Μυσῶν τε
 ξὺν Τρωσὶ καὶ Ἑλλήνων ἐκ θατέρου οἱ μὲν κεκμη-
 κότες ἤδη οἱ Τρῶες, οἱ δὲ ἀκμηῆτες οἱ ξὺν Εὐρυ- ¹⁰
 πύλῳ. ὁρᾷς δὲ αὐτῶν, ὥς οἱ μὲν ἐν τοῖς ὅπλοις κά-
 θηνται τάχα πού τοῦτο Εὐρυπύλου αἰτήσαντος, καὶ
 χαίρουσι τῇ ἀνακωχῇ, οἱ δὲ ἐκθυμοί τε καὶ ἐξορμῶντες
 οἱ Μυσοὶ ἴενται τότε τῶν Ἑλλήνων ἐν ὁμοίᾳ καταστάσει
 τοῖς Τρωσὶν ὄντων πλὴν Μυρμιδόνων, ἐνεργοὶ γὰρ καὶ ¹⁵
 περὶ τὸν Πύρρον ἔτοιμοι. τῶ νεανία δὲ κάλλους μὲν
 ἔνεκεν ἐφερμηγεύοι ἂν οὐδέν, ἐπειδὴ ἐν ὅπλοις ταυῦν, ¹
⁸⁷⁶ μεγάλοι γε μὴν καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἡλικία τε ἀμ-
 φοῖν ἴση τάς τε τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐνεργοὶ καὶ
 οὐ μέλλοντες. γοργὸν γὰρ τὸ ὄμμα ὑπὸ τῆς κόρυθος ²⁰
 ἐκάστῳ καὶ συναπνεύοντες ταῖς τῶν λόφων κινή-
 σεσι καὶ ὁ θυμὸς ἐπιπρέπει σφίσι σιγῇ τε μένεα
 πνεύουσιν εἰκόασι, καὶ τὰ ὅπλα δὲ ἀμφοῖν πατρῷα,
 ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρύπυλος ἀσήμοις ἔσταλται καὶ παραλ-
 λάττουσι τὴν αὐγὴν ὅπη τε καὶ ὅπως κινεῖτο, ὥς ἡ ²⁵ ¹
 ἱοῖς, τῷ Πύρρῳ δὲ τὰ ἐξ Ἥφαιστου πάρεστιν ἐκ-
 στάς ποτ' αὐτῶν Ὀδυσσεὺς καὶ ἀπευξάμενος τὴν
 ἑαυτοῦ νίκην. θεωρῶν δέ τις τὰ ὅπλα λείπον εὐρήσει
 τῶν Ὀμήρου ἐκτυπωμάτων οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ
 τέχνη δείκνυσιν ἅκεῖθεν πάντα. τὸ μὲν γὰρ γῆς τε ³⁰
 καὶ θαλάττης καὶ οὐρανοῦ σχῆμα οὐδὲ φράζοντος,
 οἶμαι, δεήσει τινός, ἡ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη

τὴν ἑαυτῆς χρόαν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ λαβοῦσα,
 τὴν δ' αἰ πόλεις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ [γῆν] γράφουσι καὶ
 μικρόν γε ὕστερον πένυση περὶ ἐκάστων, οὐρανὸς
 δὲ ὅδε. ὁρᾷς που τὸν τε τοῦ ἡλίου κύκλον, ὡς ἀκά-
 5 μας ἐν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πανσελήνου φαιδρόν. ἀλλὰ
 μοι δοκεῖς περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ἄστρον ποθεῖν
 ἀκοῦσαι· τὸ γὰρ διαλλάττον αὐτῶν τὴν αἰτίαν σοι
 παρέχει τῆς πένυσεως· αἰδὼς μὲν σοι Πληιάδες σπόρου
 τε καὶ ἀμητοῦ ξύμβολα δυόμεναι ἢ αὖ πάλιν ἐκφα-
 10 νῶς ἔχουσαι, ὡς ἂν καὶ τὰ τῆς ὥρας αὐτὰς ἄγῃ,
 Ἰάδες δ' ἐπὶ θάτερα. ὁρᾷς καὶ τὸν Ὠρίωνα, τὸν
 δὲ ἐπ' αὐτῷ μῦθον καὶ τὴν ἐν ἄστροις δίαιταν ἐς
 ἕτερον ἀναβαλόμεθα, ὦ παῖ, καιρόν, ὡς ἂν μὴ
 ἀπάροισμέν σε τῶν νῦν ἐν πόθῳ. οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ
 15 ἄστέρες ἄρκτος ἢ εἰ ἅμαξαν καλεῖν βούλοιο. φασὶ
 δὲ αὐτὴν καὶ μόνην οὐ λούεσθαι ἐν Ὠκεανῷ, ἀλλ'
 26 αὐτὴν περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι οἶον φύλακα τοῦ
 Ὠρίωνος. ἴωμεν δὴ λοιπὸν διὰ γῆς ἀφόμενοι. τῶν
 ἄνω, καὶ τῶν γε ἐν γῇ κάλλιστον θεώμεθα τὰς
 20 πόλεις. ὁρᾷς μὲν δὴ, ὡς διτταί τινες αὐταί· ποτέραν
 οὖν προτέραν ἀφερμηνευθῆναι σοι βούλει; ἢ τὸ τῶν
 λαμπάδων φῶς καὶ τὸ τοῦ ὑμεναίου μέλος καὶ ὁ
 τῶν ἀνδρῶν ἦχος καὶ ἡ τῆς κιθάρας κροῦσις καὶ ὁ 877
 τῶν ὀρχουμένων ὄρθμος ἐς αὐτὰ σε ἄγει; ὁρᾷς δὲ
 25 καὶ τὰ γύναια τῶν προθύρων ὡς διαφαίνονται θαν-
 μάξοντα καὶ μόνον οὐκ ἐκβοῶντα ὑπὸ χαρμονῆς.
 γάμοι ταῦτα, ὦ παῖ, καὶ πρώτη ξύνοδος νυμφίων
 καὶ ἄγονται τὰς νύμφας οἱ γαμβροί. τὸ δὲ τῆς
 αἰδοῦς καὶ τοῦ ἱμέρου, ὡς ἐπιπρέπει ἐκάστῳ, παρί-
 30 ῃμι λέγειν, σοφώτερον αὐτὰ τοῦ δημιουργοῦ αἰνι-
 ξαμένου. ἀλλ' ἰδοὺ καὶ δικαστήριόν τι καὶ ξυνέδρα
 κοινὴ καὶ γέροντες σεμνοὶ σεμνῶς προκαθήμενοι τοῦ

ὁμίλου. τὸ δὲ ἐν μέσῳ χρυσίον τάλαντα μὲν δύο
 ταῦτ' οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἢ, νῆ Δί', εἰκάσαι χρή,
 ὥς μισθὸς τῷ ὀρθῶς ἐκδικάσονται, ὥς ἂν μὴ πρὸς
 δῶρά τις (παρὰ) τὴν εὐθεΐαν φέροι. τίς δ' ἢ δίκη;
 διττοὶ μὲν ἐν μέσῳ τινὲς οὗτοι, δοκεῖν ἐμοί, φον- 5
 κὸν ἐγκλημα ὃ μὲν ἐπάγων θατέρῳ, τὸν δ' ὀρθῶς.
 ὥς ἔξαρνός ἐστιν. οὐ γὰρ αἰτίαν ἔχειν ὦνπερ αὐτῷ
 προφέρει ὁ κατήγορος, καταθεὶς δὲ τὰ ὑποφόνια
 καθαρὸς ἦκειν. ὀρθῶς καὶ τοὺς ἐπιβοηθοῦντας ἐκατέ-
 ρῳ διχῇ καὶ νέμοντας τὴν βοήν, ὅτῳ φίλον· ἀλλ' 1
 ἢ γε τῶν κηρύκων παρουσία καθίστησιν αὐτοὺς
 καὶ ἐς τὸ ἡσυχαῖον ἄγει. ταυτὶ μὲν οὖν σοι μέση
 τις πολέμου καὶ εἰρήνης ἐν οὐ πολεμουμένη πόλει
 κατάστασις. ἑτέραν δὲ ὀρθῶς, ὥς τειχέρης, καὶ τό
 γε τεῖχος ὥς οἱ δι' ἡλικίαν ἀπόμαχοι φρουροῦσι 15
 διαλαβόντες, γύναιά τε γάρ ἐστιν οὗ τῶν ἐπάλ-
 ξων καὶ γέροντες οὗτοι καὶ κομιδῇ παιδία. ποῖ
 δὴ τὸ μάχιστον αὐτοῖς; ἐνταῦθα εὗροις ἂν τού-
 τους, οἳ δὴ Ἄρει τε καὶ Ἀθηνᾷ ἔπονται. τουτὶ 2
 γάρ, μοι δοκεῖν, ἢ τέχνη φησὶ τοὺς μὲν χρυσῶν
 τε καὶ μεγέθει δηλώσασα θεοὺς εἶναι, τοῖς δὲ
 τὸ ὑποδεέστερον δι' αὐτῆς δοῦσα. ἔξιάσι δὲ τὴν
 τῶν ἐναντίων οὐ δεξάμενοι πρόκλησιν νέμεσθαι
 [γάρ] τὸν ἐν τῇ πόλει πλοῦτον ἢ μὴ νεμομένου ἐν
 τοῖς ὅπλοις εἶναι. λόχον δὴ διατάττουσιν ἐνταῦθεν. 25
 878 τουτὶ γάρ, μοι δοκεῖν, ἢ πρὸς ταῖς ὄχθαις αἰνίττεται
 λόχη, οὗ δὴ καθωπλισμένους αὐτοὺς ὀρθῶς. ἀλλ'
 οὐκ ἂν ἐγγένοιτ' αὐτοῖς χρήσασθαι τῷ λόχῳ· ὁ γάρ
 τοι ἔπηλυσ στρατὸς σκοποὺς τινὰς καθίσας λείαν
 ἐλάσασθαι περινοεῖ, καὶ δὴ οἱ μὲν ἄγουσι νομεῖς 30
 τὰ θρόεμματα ὑπὸ συρίγγων. ἢ οὐ προσβάλλει σε τὸ
 λιτὸν καὶ αὐτοφυὲς τῆς μούσης καὶ ἀτεχνῶς ὄρειον;

14 ὕστατα δὲ χρησάμενοι τῇ μουσικῇ δι' ἄγνοιαν τοῦ
 ἐπ' αὐτοῖς δόλου τεθνᾶσιν, ὥς ὁρᾷς, τῶν πολεμίων
 ἐπελθόντων καὶ ἀπελαύνεται τις λεία πρὸς αὐτῶν.
 φήμη δὴ τῶν πραχθέντων ἐς τοὺς λοχῶντας ἐλθοῦσα
 5 ἀνίστανται οὗτοι καὶ ἐφ' ἱππῶν ἐς τὸν πόλεμον χω-
 ροῦσι καὶ τὰς ὄχθας ἔστιν ἰδεῖν πλήρεις τῶν μα-
 χομένων καὶ βαλλόντων ἐς αὐτούς. τοὺς δὲ ἐν αὐ-
 τοῖς ἀναστρεφόμενους καὶ τὴν πεφοινιγμένην λύθρῳ
 δαίμονα αὐτὴν τε καὶ τὴν ἐσθῆτα τί ἐροῦμεν; Ἐρῖς
 10 καὶ Κυδοιμὸς ταῦτα καὶ Κῆρ, ὑφ' ἧς τὰ πολέμου
 πάντα. ὁρᾷς γάρ τοι, ὥς οὐ μίαν ὁδὸν χωρεῖ, ἀλλ'
 ὃν μὲν ἄτρωτον ἐς τὰ ξίφη προβάλλει, ὃς δ' ὑφέλ-
 κεται ὑπ' αὐτῆς νεκρός, ὃν δὲ καὶ νεότρωτον ἐπι-
 σπέρχει. οἱ δ' ἄνδρες φοβεροὶ τῆς ὁρμῆς καὶ τοῦ
 15 βλέμματος ὥς οὐδὲν διαλλάττειν ἐμοὶ ζώντων ἐν ταῖς
 ὁρμαῖς δοκοῦσιν. ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν εἰρήνης ἔργα·
 νειὸς γὰρ αὕτη διαφαίνεται τρίπολος, οἶμαί, τις, εἴ
 τι χορὴ τῷ τῶν ἀροτήρων ξυμβάλλεσθαι πλήθει —
 καὶ τὰ γε ζεύγη τῶν βοῶν θαμὰ ἀναστρέφει ἐν
 20 ταύτῃ κύλικός τινος ἐκδεχομένης τὸν ἀρότην ἐπὶ
 τῷ τῆς αὐλάκος τέλει — μελαίνεσθαί τε (δοκεῖ) τὸν
 χρυσὸν περισχίζουσα. ἐξῆς ὁρᾷς τέμενος βασιλέως, 879
 οἶμαι, τινὸς τεκμήρασθαι, ὃς τὸ γεγηθὸς ἐλέγχεται
 τῆς ψυχῆς τῇ ἐν ὄψει φαιδρότητι. καὶ τὴν γε αἰτίαν
 25 τῆς χαρᾶς οὐδὲ ζητεῖν χορὴ, τὸ γάρ τοι λήιον πολλῷ
 τῷ μέτρῳ τὴν σπορὰν ὑπερβαλεῖσθαι διελέγχουσι
 οἱ τε διὰ σπουδῆς ἁμῶντες καὶ οἱ ταῖς ἀμάλαις τὰ
 κειρόμενα τῶν δραγμάτων δέοντες, οἷς ἕτεροι προς-
 ἄγουσι καὶ μάλα συντόνως. ἡ δὲ δρῦς οὐκ ἀκαίρως
 30 ἐνταῦθα, οὐδ' ἔξω λόγου· σκιά τε γὰρ ἀμφιλαφῆς
 ὑπ' αὐτῇ ψυχάσαι τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ καμουῖσι, καὶ
 βοῦς οὐτοσὶ πίῳν καθιερωθεὶς ὑπὸ τῶν κηρύκων,

οὓς ὄρας, ὑπὸ τῇ δρυὶ δαίς προτίθεται τοῖς περὶ
τὴν συλλογὴν τοῦ πυροῦ κάμνουσι. τὰ δὲ γύναια τί
φῆς; ἄρ' οὐκ ἐπτοῆσθαι σοι δοκεῖ καὶ διακελεύε-
σθαι ἀλλήλοις συχνὰ μάττειν τῶν ἀλφίτων δεῖπνον
εἶναι τοῖς ἐρίθοις; εἰ δὲ καὶ ὁπώρας δεήσῃ, πάρεστί ⁵
σοι ἀλωή χρυσῇ μὲν τῶν ἀμπέλων, μέλαινα δὲ τοῦ
καρποῦ. τὸ δὲ τῆς καπέτου κυανὸν ἐτεχνήθη, οἶμαι,
τῷ δημιουργῷ πρὸς δήλωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ βάθους·
ἀρκεῖ γάρ σοι τὸ περὶ ταῖς ἡμερίσιν ἔρκος ἐν τῷ
καττιτέρῳ νοεῖν. ὁ δ' ἄργυρος ὁ ἐν τῷ ἀμπε- ¹⁰
λῶνι, κάμακες ταῦτα, τοῦ μὴ χαμαὶ κλιθῆναι τὰ
φυτὰ βροίσαντα τῷ καρπῷ. τί δ' ἂν εἶποις περὶ
τῶν τρυγάντων; οἱ διὰ τῆς στενῆς ταύτης ἐσό-
δου ἐσφρήσαντες ἑαυτοὺς ταλάροις ἐναποτίθενται
τὸν καρπὸν μάλα ἡδεῖς καὶ πρόσφοροι τὴν ἡλικίαν ¹⁵
τῷ ἔργῳ. παρθένοι τε γὰρ καὶ ἡῖθεοι εὖιον καὶ
βακχικὸν ἐν ῥυθμῷ βαίνουσιν ἐνδιδόντος αὐτοῖς
τὸν ῥυθμὸν ἑτέρου, ὅν, οἶμαι, ξυνίης ἀπὸ τε τῆς
κιθάρας καὶ τοῦ λεπτοῦ προσάδειν δοκεῖν τοῖς φθόγ-
γοις. εἰ δὲ καὶ τὴν ἀγέλην ἐννοήσῃς τῶν βοῶν, ²⁰
αἱ δὲ πρὸς τὴν νομὴν ἵενται ἐπομένων αὐταῖς τῶν
νομέων, τῆς μὲν χροῆς οὐκ ἂν θαυμάσῃς, εἰ καὶ
χρυσοῦ καὶ καττιτέρου πᾶσα, τὸ δὲ καὶ μυκωμένων
ὥσπερ ἀκούειν ἐν τῇ γραφῇ καὶ τὸν ποταμὸν κελά-
880 δοντα εἶναι δοκεῖν, παρ' ὃν αἱ βόες, πῶς οὐκ ²⁵
ἐναργείας πρόσω; τοὺς δὲ λέοντας οὐδ' ἂν ἀφερμη-
νεῦσαί μοι τις ἐπαξίως δοκεῖ καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῖς
ταῦρον, ὁ μὲν γὰρ μεμυκέναι δοκῶν καὶ σπαίρειν
σπαράττεται ἤδη πῶς ἐμπεφυκότων τοῖς ἐντοσθι-
δίοις τῶν λεόντων, οἱ δὲ κύνες, ἐννέα δ', οἶμαι, ³⁰
οὗτοι ἔπονται τῇ ἀγέλῃ καὶ παρὰ τῶν ἰθυυνόντων
αὐτοὺς νομέων ἐγγυὲς μὲν ἵενται τῶν λεόντων ὑλακῇ

πτοεῖν ἐθέλοντες αὐτούς, προσμειγνύναι δ' οὐ τολ-
 μῶσιν ἐπισπερχόντων αὐτούς καὶ ταῦτα τῶν νομέων.
 ὁρᾷς δὲ καὶ διασκιρτῶντα τοῦ ὄρους θρέμματα καὶ
 15 τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς σκηναὺς καὶ τοὺς σηκούς·
 5 οἶκον ποιμνίων νόει ταῦτα. λοιπός, οἶμαι, χορός τις
 οὗτοσὶ προσόμοιος τῷ Δαιδάλου, φασὶ δ' αὐτὸν
 Ἀριάδνῃ τῇ Μίνῳ πρὸς αὐτοῦ δοθῆναι. τίς δ' ἡ
 τέχνη; παρθένους ἡΐθεοι τὰς χεῖρας ἐπιπλέξαντες
 χορεύουσι. σὺ δ', ὥς ἔοικεν, οὐκ ἀρκεσθήσῃ τούτῳ,
 10 εἰ μὴ σοὶ καὶ τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐξακριβῶσομαι τῷ
 λόγῳ· οὐκοῦν αἰδὼς μὲν ὁθόναις ἥσθηνται στεφάνας
 ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς χρυσᾶς φέρουσαι, τοῖς δ' εὐήτριοι
 μὲν καὶ λεπτοὶ περὶκύνται χιτῶνες, μαχαίρας δὲ
 τῶν μηρῶν ἐξήρτηνται χρυσᾶς ἀργυρῶν τελαμώνων
 15 ξυνεχόντων αὐτάς. ἀλλ' ἐν κύκλῳ μὲν ἰόντων, τοῦτ'
 ἐκείνο, τροχοῦ περιδίνησιν ὁρᾷς, ὥσεὶ κεραμέως
 [ἔργον] τινός, εἰ πῃ δυσκνλίστως [μὴ] τοῦ περιθεῖν
 ἔχοι, πειρωῶντος. στοιχηδὸν δὲ ἰόντων αὐτίς πολὺ τι
 χρῆμα ἐπιρρεῖ, ὅπως ἔχουσι τέρψεως, ἐπιδηλούντων·
 20 καὶ γὰρ τινες ἐν μέσοις οὗτοι κυβιστῶντες καὶ ἄλλοτε
 ἄλλην ὄρχησιν ἐπιδεικνύμενοι ἄγειν μοι σαφῶς
 130 αὐτούς ἐς τὸ θαῦμα δοκοῦσιν. ἡ δὲ δὴ (ἐν) κύκλῳ 881
 τῆς ἀντυγος θαλάττης εἰκῶν οὐ θάλαττα, ὦ παῖ,
 Ὡκεανὸν δὲ νοεῖν χρὴ ὅρον εἶναι τεχνηθέντα τῆς ἐν
 25 τῷ σάκει γῆς. ἱκανῶς ἔχεις τῶν ἐκτυπωμάτων. ἄθρει
 δὴ καὶ τὰ περὶ τοὺς νεανίας, ξὺν ὁποτέρῳ αὐτῶν
 ἡ νίκη· ἰδοὺ γὰρ καὶ καθήρηται ὁ Εὐρύπυλος κατὰ
 τῆς μασχάλης ὄσαντος αὐτῷ καιρίαν τοῦ Πύρρου
 καὶ κρουνηδὸν ἐκχεῖται τὸ αἷμα, κεῖται τε ἀνοιμωκτὶ
 30 πολὺς κατὰ τῆς γῆς ἐκχυθείς, μόνον οὐ φθάσας
 τὴν πληγὴν τῷ πτώματι διὰ τὸ ἐς καιρὸν τοῦ τραύ-
 ματος. ἔτ' ἐν τῷ τῆς πληγῆς ὁ Πύρρος σχήματι

ρόμενος τὴν χεῖρα τῷ λύθρῳ πολλῷ κατὰ τοῦ
ξίφους ἐνεχθέντι, οἱ Μυσοὶ τε οὐκ ἀνασχετὰ ἡγού-
μενοι ταῦτα ἐπὶ τὸν νεανίαν χωροῦσιν. ὁ δ' ἐς
αὐτοὺς βλοσυρὸν ὄρῳν μειδιᾷ καὶ ὑφίσταται τὸ
στίφος καὶ τάχα πού κρύψει τὸν Εὐρυπύλου νεκρὸν 5
σωρηδὸν ἐπ' αὐτῷ τοὺς νεκροὺς νήσας.

ΑΡΓΩ Η ΑΙΗΤΗΣ.

ια'. Ἡ διεκπαίουσα τοῦ ποταμοῦ ναῦς ὑπὸ
πολλῷ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας κόρη τέ τις αὕτη ἐπὶ
τῆς πρύμνης ὀπλίτου πλησίον καὶ ὁ ἐμμελὲς προς-
άδων τοῖς τῆς κιθάρας κρούμασι ξὺν ὀρθῇ τιάρᾳ 10
ὅ τε ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης φηγοῦ δράκων πολλῷ
σπειράματι κεχυμένος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν γῆν
νεύων ὕπνω βρίθουσιν τὸν ποταμὸν μὲν Φᾶσιν
γίγνωσκε, Μήδειαν δὲ ταύτην, ὁ δ' ἐπὶ τῆς πρύμ-
νης ὀπλίτης Ἰάσων ἄν εἴη, κιθάραν δὲ καὶ τιάραν 15
ὄρῳντας καὶ τὸν δὴ ἀμφοῖν κοσμούμενον Ὀρφεὺς
ὑπαισιν ἡμᾶς ὁ τῆς Καλλιόπης. μετὰ γὰρ τὸν ἐπὶ 13
τοῖς ταύροις ἄθλον θέλξασα ἐς ὕπνον τὸν δράκοντα
τοῦτον ἢ Μήδεια σεσύληται μὲν τὸ χρυσόμαλλον
τοῦ κριοῦ νάκος, φυγῇ δὲ ἴενται λοιπὸν οἱ τῆς 20
Ἀργοῦς πλωτῆρες, ἐπειδὴ ἀνάπυστα τοῖς Κόλχοις
καὶ τῷ Αἰήτῃ τὰ τῆς κόρης. καὶ τὰ μὲν τῶν τῆς
882 Ἀργοῦς ναυβατῶν τί ἂν σοι λέγοιμι; ὁρᾷς γὰρ βρα-
χίονας μὲν ἐξωδηκότας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν εἰρε-
σίαν ξυντόνου, τὰ δὲ πρόσωπα οἷα γένοιτ' ἂν 25
ἐαυτοὺς σπερχόντων, τὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ κλυδῶ-
νιον ὑπερκαχλάζον τοῦ τῆς νεῶς ἐμβόλου καταφερο-
μένης σὺν πολλῇ τῇ ῥύμῃ τάχους δεῖγμα. ἢ κόρη
δὲ ἀμήχανόν τινα νοῦν δείκνυσιν ἐκ τοῦ προσώπου,
ὅμμα μὲν γὰρ αὐτῇ δεδακρυμένον ἐς γῆν ὄρᾷ, περι- 30

φοβος δέ ἐστιν ὑπ' ἐννοίας ὧν δέδρακε, καὶ λογι-
 σμοῦ τῶν μελλόντων πλήρης, αὐτὴ τε πρὸς ἑαυτὴν
 ἀνακυκλεῖν δοκεῖ μοι τὰς ἐννοίας διορῶσα τῇ ψυχῇ
 16 ἕκαστα καὶ πεπηγυῖα τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς
 5 τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα. Ἰάσων δὲ αὐτῇ πλησίον
 ξὺν ὅπλοις ἑτοιμος ἐς ἄμυναν. ὁδὶ δὲ τὸ ἐνδόσιμον
 τοῖς ἐρέταις ἄδει, ὕμνους, μοι δοκεῖν, ἀνακρουόμε-
 νος θεοῖς τοὺς μὲν χαριστηρίους, ἐφ' οἷς κατωρ-
 θώκασι, τοὺς δὲ ἐς ἱκεσίαν τείνοντας, ἐφ' οἷς δε-
 10 δοῖκάσιν. ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν Αἰήτην ἐπὶ τετρώρου
 μέγαν τε καὶ [ὑπεραίροντα ἀνθρώπους] ὅπλα μὲν
 ἐνδεδυκότα ἀρήια γίγαντος, οἶμαί, τινος, τὸ γὰρ
 ὑπὲρ ἀνθρώπον τοῦθ' ἡγεῖσθαι δίδωσι, θυμοῦ δὲ
 τὸ πρόσωπον πλήρη καὶ μόνον οὐ πῦρ ἐξιέντα τῶν
 15 ὀφθαλμῶν λαμπάδιόν τε τῇ δεξιᾷ αἰωροῦντα, ἐμ-
 προήσειν γὰρ αὐτοῖς πλωτῆρσι τὴν Ἀργώ, τὸ δόρυ
 δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ἄντυγα τοῦ δίφρου πρόχειρον
 ἴσταται. τί δὴ ποθεῖς τῶν γεγραμμένων (ἔτι); ἢ τὸ
 τῶν ἵππων; μυκτῆρες μὲν ἀναπεπταμένοι τούτοις
 132 20 καὶ ἀνεστηκῶς αὐχὴν βολαί τε ὀφθαλμῶν ἑτοιμοὶ
 ἄλλως τε καὶ ἐνεργοὶ νῦν οὔσαι, δίδωσι γὰρ τουτὶ
 θεωρεῖν ἢ γραφῇ, τὸ δὲ ἄσθμα ἐξαιματομένων ἐς
 τὸν δρόμον τῇ μάστιγι ὑπὸ τοῦ Ἀψύρτου, παραβα-
 τεῖν γὰρ τοῦτόν φασι τῷ Αἰήτῃ, ὑπὸ παντὸς ἐλκό-
 25 μενον τοῦ στέρνου καὶ ἢ τῶν τροχῶν δίνῃ μόνον
 οὐ προσβαλοῦσα τῷ ἀρματεῖω σύρματι τὰς ἀκοὰς
 τὸ τάχος δίδωσι γιννώσκειν. ἢ γὰρ διανισταμένη
 κόνις καὶ ἰδρωσις ἐπανθοῦσα τοῖς ἵπποις ἀμυδρὰν
 τῆς χροῆς ποιεῖ τὴν διάσκεψιν.

Η Σ Ι Ο Ν Η .

30 ιβ'. Ταυτὶ μὲν οὐδ' ἐπιτάττοντες, οἶμαί, τινος

ὁ γενναῖος Ἡρακλῆς μοχθεῖ, οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν, ὡς
 833 Εὐρύσθευς δι' ὄχλου νῦν αὐτῷ, δεσπόζειν δὲ τὴν
 ἀρετὴν ἑαυτοῦ τάξας ἐθελουσίους ἄθλους ὑπομένει,
 ἢ τί μαθὼν φοβερόν οὕτω κῆτος ὑφίσταται; ὅρῳ
 γάρ, ὅποσοι μὲν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοὶ κυκλοτερεῖς
 ταυρεῖαν τὴν ὄψιν ἀποτορνεύοντες καὶ δεινῶς [ἐς
 πολὺ] δεδορκότες ἐπισκύνιόν τε ὀφρύων ἀκανθῶδες
 καὶ ἄγριον ἐφ' ἑαυτοὺς ἔλκοντες, ὅπως δὲ ὀξεῖα ἡ
 τοῦ στόματος ἐκβολὴ καρχάρους καὶ τριστοίχους
 ὀδόντας ἐκφαίνουσα, ὧν οἱ μὲν ἀγκιστρῶδεις καὶ
 ἀνεστραμμένοι κατέχειν τὰ ληφθέντα, οἱ δὲ ὀξεῖς
 τὴν αἰχμὴν καὶ ἐς πολὺ ἀνεστῶτες, ὅση δὲ ἡ κεφαλὴ
 σκολιοῦ καὶ ὑγροῦ τοῦ αὐχένος ἐξιούσα. μέγεθος δὲ
 ἄπιστον μὲν εἰπεῖν ἐν μικρῷ, ἢ δὲ ὅψις μικρὰ τοὺς
 ἀπιστοῦντας. ἐκκυρτουμένου γάρ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ
 κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ κήτους τὰ μὲν ὑφαλα διαφαί-
 νεται τὸ ἀκριβὲς τῆς ὀψεως κλέπτοντα τῷ βάθει, τὰ
 δὲ ἀνίσχει νησίδες ἂν τοῖς ἀπειροθαλάττοις δόξαντα.
 ἀτρεμοῦντι προσετύχομεν τῷ κήτει, κινούμενον δὲ
 1. νυνὶ σφοδροτάτῃ ῥύμῃ πολὺν ἐγείρει ῥοθίου κτύπον
 ἐν γαλήνῃ καὶ ταῦτα, καὶ κλύδων οὗτος ὑπὸ τῆς
 ἐμβολῆς αὐτοῦ διανιστάμενος ὁ μὲν περὶ τοῖς ἐκφαι-
 νομένοις μέρεσι κυμαίνει περικλύζων αὐτὰ καὶ δια-
 λευκαίνων κάτωθεν, ὁ δὲ τῆς ἡόνος μέρος βέβλη-
 κεν ἢ τε τῶν οὐραίων ἀνάκλασις ἐπὶ πολὺ τὴν
 θάλατταν ἐς ὕψος ἀναρριπτούντων ἰστίᾳ νεῶς ἂν
 ἀπεικασθεῖν ποικίλως προσανυγάζοντα. ἀλλ' οὐκ
 ἐκπλήττεται ταῦτα ὁ θεσπέσιος οὗτος, ἀλλ' ἡ μὲν
 λεοντῇ καὶ τὸ ῥόπαλον ἐν ποσὶν αὐτῷ ἔτοιμα πρὸς
 τὴν χρεῖαν, εἰ τούτων δεήσειεν, ἔστηκε δὲ γυμνὸς
 ἐν προβολῇ, τὸν μὲν ἀριστερόν προτείνας πόδα
 ὄχημα εἶναι τῷ παντὶ σώματι μεθισταμένῳ πρὸς τὸ

τῆς κινήσεως ὀξύρροπον, καὶ τῆς πλευρᾶς δὲ τῆς
 ἀριστερᾶς ἅμα τῇ χειρὶ προεκκειμένης πρὸς τὴν
 ἐπίτασιν τοῦ τόξου τὰ δεξιὰ ὑπέσतालται τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς πρὸς τὸν μαστὸν τὴν νευρὰν ἐλκούσης. τὴν
 5 δ' αἰτίαν, ᾧ παῖ, μὴ ζητῶμεν τούτων, ἡ γὰρ τῶν
 πετρῶν ἀνημμένη κόρη πρόκειται τῷ κῆτει βορά,
 Ἡσιόνην δ' αὐτὴν Λαομέδοντος παῖδα νομίζωμεν.⁸⁸⁴
 ποῖ δὲ οὗτος; ἔσω, μοι δοκεῖν, τοῦ τῆς πόλεως
 τείχους ἐν περιωπῇ τῶν πραττομένων. ὁρᾷς γὰρ
 17 10 πόλεως κύκλον καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνθρώπων μεστὰς
 καὶ ὥς ἀνατετάκασιν ἐς οὐρανὸν εὐχόμενοι τὰς χεῖρας
 τάχα που δεδοικότες ὑπ' ἐκπλήξεως περιττῆς, μὴ
 καὶ προσβάλλοι τῷ τείχει τὸ κῆτος, ἐπειδὴ ὥς χερ-
 σεῦσον ὥρμηκε. τὸ δὲ τῆς κόρης κάλλος ὁ καιρὸς
 15 ἐφεσημενεύειν ἐπ' ἀκριβὲς οὐκ ἔσθ', τὸ γὰρ περὶ τῇ
 ψυχῇ δέος καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς ὀρωμένοις ἀγῶν ἀπομα-
 ραίνει μὲν τὸ τῆς ὥρας ἄνθος, δίδωσι δ' ὅμως τοῖς
 ὀρῶσιν ἐκ τῶν παρόντων τὸ ἐντελὲς στοχάσασθαι.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

34 ιγ'. Τί δὴ μέλλεις, ᾧ θεῖε Σοφόκλεις, τὰ τῆς
 20 Μελπομένης δέχεσθαι δῶρα; τί δ' ἐς γῆν ὁρᾷς; ὥς
 ἔγωγ' οὐκ οἶδα, εἴτε ἀθροίζων ἐννοίας ἤδη, εἴθ'
 ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν θεὸν ἐκπλήξεως. ἀλλὰ θάρσει,
 ᾧ γαθέ, καὶ δέχου τὰ διδόμενα. ἀπόβλητα γὰρ οὐκ
 εἶναι τὰ θεῶν δῶρα οἷσθ' αὖ που ἐξ ἐνὸς τῶν Καλ-
 25 λιόπης διασωτῶν ἀκούσας. ὁρᾷς γὰρ καὶ τὰς μελίτ-
 τας, ὥς ὑπερπέτονταί σου καὶ βομβοῦσιν ἡδύ τι καὶ
 θεῶν ἐπιλείβουσαι σταγόνας ἀπορρήτους τῆς οἰκείας
 δρόσου· τουτὶ γὰρ καὶ τῆς σῆς ποιήσεως διαφύσεται
 παντὸς μᾶλλον. ἢ πού τις καὶ ἀναφθέγγεται μικρὸν

ὕστερον ἐπὶ σοὶ Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρώπιον
λέγων καὶ δεδοικέναι τῷ παρεγγυήσει, μή πη λάθῃ
τις ἐκπιᾶσα τοῦ σοῦ στόματος μέλιττα καὶ τὸ κέν-
τρον ἀφυλάκτως ἐγχρίδασα. ὁρᾷς δέ που καὶ τὴν
θεὸν αὐτὴν τὸ μὲν ὑψήγορον καὶ ἐπηρμένον τῆς 5
γνώμης ἀπόθετον ἔχουσιν ἐς σὲ νῦν καὶ μειδιάματι
εὐμενεῖ τὸ δῶρον μετροῦσαν. Ἀσκηλιπιδὸς δέ, οἶμαι,
οὗτος ἐγγὺς παιᾶνα που παρεγγυῶν γράφειν καὶ
κλυτομήτης οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι
βλέμμα τε αὐτοῦ πρὸς σὲ φαιδρότητι μεμιγμένον τὰς 10 885
[παρὰ] μικρὸν ὕστερον ἐπιξενώσεις αἰνίττεται.

ΥΑΚΙΝΘΟΣ.

ιδ'. Πυθώμεθα τοῦ μαιρακίου, ᾧ παιδίον, τίς
τε αὐτὸς εἴη καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς Ἀπόλλωνος αὐτῷ
παρουσίας, θαρσέσει γὰρ ἡμᾶς γοῦν προσβλέψαι.
35 οὐκοῦν ὁ μὲν Ὑάκινθος εἶναί φησιν ὁ Οἰβάλου, 15
μαθόντας δὲ τοῦτο χρὴ λοιπὸν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς
τοῦ θεοῦ παρουσίας γιννώσκειν· ἐρῶν ὁ τῆς Αἴ-
τουῦς τοῦ μαιρακίου πάντα δώσειν αὐτῷ φησιν, ὅσα
ἔχει, τὸ ξυνεῖναι οἱ προσεμένῳ, τοξείαν τε γὰρ καὶ
μουσικὴν διδάξειν καὶ μαντικῆς ἐπαίειν καὶ λύρας 20
μὴ ἀπῶδὸν εἶναι καὶ τοῖς ἀμφὶ παλαίστραν ἐπιστή-
σειν, δώσειν δὲ ὑπὲρ κύκνων αὐτὸν ὀχοῦμενον περι-
πολεῖν χωρία, ὅσα Ἀπόλλωνος φίλα. ταυτὶ μὲν ὁ
θεός, γέγραπται δὲ ἀκαιρεκόμης μὲν, τὸ εἰωθός,
φαιδρὰν δὲ ὀφρὺν ὑπὲρ ὀφθαλμῶν ἐγείρων, ὧν 25
ἀκτῖνες οἶον ἐκλάμπουσι, καὶ μειδιάματι ἤδεῖ τὸν
Ὑάκινθον θαρσύνων προτείνων τε τὴν δεξιὰν ἐπὶ
τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. τὸ μαιράκιον δὲ ἐς γῆν μὲν ἀτενὲς
ὁρᾷ, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐννοια, γάννυται

τε γὰρ ἐφ' οἷς ἀκούει, καὶ τὸ θάρσος ἔτι μέλλον
 αἰδοῖ μίγνυσιν. ἔστηκε δὲ τὰ μὲν ἀριστερὰ τοῦ σώ-
 ματος ἀλιπορφύρῳ χλανίδι καλύπτων, ἃ δὴ καὶ
 ὑπέσταλται, ἀκοντίῳ δὲ τὴν δεξιὰν ἐπερείδει ἐκκει-
 5 μένῳ τῷ γλουτῷ καὶ τῇ πλευρᾷ διορωμένη, βραχίων
 τε οὔτοσι γυμνὸς δίδωσιν ἡμῖν καὶ τὰ μὴ ὁρώμενα
 ἐλέγχειν. σφυρὸν μὲν αὐτῷ κοῦφον ἐπ' εὐθείᾳ τῇ
 κνήμῃ καὶ ἐπιγουνὺς αὕτη ἐλαφρὰ ὑπὲρ κνήμης
 18 μηροὶ τε ἀπέριττοι καὶ ἰσχύιον ἀνέχον τὸ λοιπὸν
 10 σῶμα πλευρά τε εὐπνουν ἀποτορνέουσά τὸ στέρνον
 καὶ βραχίων ξὺν ἀπαλότητι σφριγῶν καὶ αὐχὴν
 ἀνεστηκῶς τὸ μέτριον ἢ κόμη τε οὐκ ἄγροικος, οὐδὲ 886
 ἐν αὐχμῷ ἀνεστηκνῦα, ἀλλ' ἐπικρεμαμένη τῷ με-
 τώπῳ, ξυναπουνέουσά δὲ ταῖς τοῦ λούλου ἀρχαῖς.
 15 ὁ δ' ἐν ποσὶ δίσκος ἔχων καὶ σκοτεινόν τι περὶ
 ἑαυτὸν Ἔρως τε καθορῶν φαιδρὸς ἅμα καὶ κατηφής,
 καὶ Ζέφυρος ἐκ περιωπῆς ἄγριον ὑποφαίνων τὸ
 136 ὄμμα αἰνίττεται ὁ ζωγράφος τὴν ἀπώλειαν τοῦ μει-
 ρακίου, δισκεύοντι δὲ τῷ Ἀπόλλωνι πλάγιος ἐμ-
 20 πνεύσας ἐμβαλεῖ τῷ Ὑακίνθῳ τὸν δίσκον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

ιε'. Θαυμάζεις ὁρῶν ἐς τοσοῦτον ἀγῶνα κόρην
 ὁρμῶσαν ἀγρίου τε οὕτω σνὸς καὶ τοσοῦτον ὁρμὴν
 ὑφισταμένην; ὁρᾷς γάρ, ὥς ὕφαιμον μὲν αὐτῷ τὸ
 ὄμμα λοφιά τε φρίττουσα καὶ πολὺς ὁ κατὰ τῶν
 25 ὀδόντων ἀφρὸς ἐς πολὺν ἀνεστηκότων καὶ τὴν αἰχ-
 μὴν ἀτρίπτων τό τε εὖρος, ὥς πρὸς λόγου τῇ βάσει,
 ἣν δὴ καὶ τὰ ἰχνη ταυτὶ δείκνυσιν ταύρων ἀποδέοντα
 οὐδέν· οὐδὲ γὰρ τούτων παρῆλπέ τι ὁ ζωγράφος
 ἐντυπώσας αὐτὰ τῇ γραφῇ. τὰ δὲ δρώμενα καὶ

δεινὰ ἤδη· ἐμπεπτωκὼς γὰρ ὁ σῦς Ἀγκαίῳ τούτῳ
 κατὰ τὸν μηρὸν κεῖται ὁ νεανίας ἀθρόον ἐκρέων τὸ
 887 αἷμα καὶ ἐς πολὺ ἀνερωγῶς τοῦ μηροῦ, ὅθεν ἐν
 χερσὶν ἤδη τοῦ ἄθλου ὄντος ἡ μὲν Ἀταλάντη, ταύ-
 την γὰρ εἶναι τὴν κόρην νοεῖν χρή, πρόχειρον ἐπι- 5
 θεῖσα τῇ νευρᾷ τὸ βέλος ἀφήσειν μέλλει. ἔσταλται
 δὲ ἐσθῆτι μὲν ὑπὲρ γόνυ, κρηπίδα δὲ τοῖν ποδοῖν
 ἐνῆπται καὶ αἱ χεῖρες ἐς ὦμον γυμναὶ διὰ τὸ ἐνερ-
 γοὺς εἶναι τῆς ἐσθῆτος ἐκεῖ ἐς περόνας ξυνεχομέ-
 νης, τὸ δὲ κάλλος ἀρρενωπὸν ἐκ φύσεως ὃν ἀνί- 10
 στησιν ὁ καιρὸς ἐπὶ μᾶλλον οὐκ ἐφίμερον βλεπούσης,
 ἀλλὰ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς τὴν τῶν δρωμέ-
 νων ἔννοιαν τεινούσης. οἱ νεανίαὶ δὲ οὗτοι Μελέα-
 γρος καὶ Πηλεύς, τούτους γὰρ δὴ τοὺς καθελόντας
 τὸν σὺν φησὶν (εἶναι) ἡ γραφή, ὁ μὲν ἐπερείδας ἐν 15
 προβολῇ τῷ λαιῷ ποδὶ ἑαυτὸν ὁ Μελέαγρος καὶ τὴν
 βάσιν τηρήσας ἀσφαλῶς ἐκδέχεται τὴν ὀρμὴν τοῦ
 συὸς λόγχην ὑποστήσας. φέρε δὴ καὶ τὰ περὶ αὐτὸν 137
 εἰπώμεν· στυφρὸς μὲν ὁ νεανίας καὶ πάντῃ σφριγῶν,
 κνημαὶ δ' αὐτῷ εὐπαγεῖς καὶ ὀρθαὶ φέρειν τε ἔν 20
 [τε] τοῖς δρόμοις ἱκαναὶ καὶ ὑφισταμένῳ τὸν ἐκ
 χειρὸς ἀγῶνα φύλακες ἀγαθαὶ μηρός τε ξὺν ἐπι-
 γουνίδι ὁμολογῶν τοῖς κάτω καὶ ἰσχύιον οἶον διδόναι
 θαρσεῖν ὥς οὐκ ἀνατραπησομένου ὑπὸ τῆς τοῦ συὸς
 ἐμβολῆς τοῦ νεανίου πλευρά τε βαθεῖα καὶ γαστήρ 25
 ἀπέριττος καὶ στέρνα τὸ μέτριον προεκκείμενα καὶ
 βραχίων διηρθρωμένους καὶ ὦμοι πρὸς αὐχένα ἐρρω-
 μένον ξυνάπτοντες καὶ βάσιν αὐτῷ διδόντες κόμη
 τε ἡλιῶσα καὶ ἀνεστηκυῖα νῦν ὑπὸ τοῦ τῆς ὀρμῆς
 ἐνεργοῦ καὶ χαροπὸν ἱκανῶς δεδορκὸς τὸ ὄμμα ἢ 30
 τε ὀφρὺς οὐκ ἀνιμένη, ἀλλ' ἐν τῷ θυμῷ πᾶσα καὶ
 ἡ τοῦ προσώπου κατάστασις οὐδὲ ξυγχωροῦσα περὶ

κάλλους τι λέγειν διὰ τὸ ἐπιτετάσθαι, ἐσθῆς δὲ
 λευκῇ ὑπὲρ γόνυ καὶ κρηπὶς ὑπὲρ σφυρὸν ἔρεισμα
 ἀσφαλὲς τῇ βάσει, χλαμύδα τε κοκκοβαφῇ ὑπὲρ 888
 αὐχένος κολπώσας τὸ θηρίον ὑφίσταται. ταυτὶ μὲν
 5 σοὶ τὰ τοῦ Οἰνέως, Πηλεὺς δὲ οὗτος προβέβληται
 φοινικοῦν φᾶρος, μάχαιρα δὲ αὐτῷ ἢ παρ' Ἡφαί-
 στου ἐν χερσὶν ἐκδεχομένῳ τὴν τοῦ συὸς ὀρμὴν.
 τὸ δὲ ὄμμα ἄτρεπτος καὶ ὄξυ ὄρων καὶ οἷος
 μηδὲ ὑπερόριον ἄθλον τὸν ἐς Κόλχους σὺν Ἰάσωνι
 10 δεῖσαι.

Ν Ε Σ Σ Ο Σ.

19 15 ἰς'. Μὴ δέδιθι, ὦ παῖ, τὸν Εὐῆνον ποταμὸν
 πολλῷ κυμαίνοντα καὶ ὑπὲρ τὰς ὄχθας αἰρόμενον,
 γέγραπται γάρ, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν αὐτῷ διασκηψά-
 μεθα, ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει τὰ τῆς τέχνης· ἡ γὰρ
 138 15 οὐκ ἐπιστρέφει σε πρὸς ἑαυτὸν ὁ θεὸς Ἡρακλῆς
 οὕτως ἐμβεβηκὼς μέσῳ τῷ ποταμῷ καὶ πῦρ ἐκλάμ-
 πων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν σκοπὸν μετρούντων
 τόξον τε ἔχων ἐν τῇ λαιᾷ προβεβλημένη, ἔτι καὶ
 τὴν δεξιὰν ἐν τῷ τῆς ἀφέςεως τοῦ βέλους ἔχων
 20 σχήματι; ἐς μαζὸν γὰρ αὕτη. τί δ' ἂν εἴποις περὶ
 τῆς νευρᾶς; ἄρ' [οὖν] οὐκ αἰσθάνεσθαι δοκεῖς ἐπη-
 χούσης τῇ τοῦ οἴστοῦ ἀφέςει; ποῦ δὲ οὗτος; ὀρᾷς
 τὸν ὕστατον ἀνασκιρτῶντα κένταυρον; Νέσσος δέ,
 οἶμαι, οὗτος διαφυγὼν ἐκ τῆς Φολόης τὴν Ἡρακλείαν
 25 μόνος χεῖρα, ὅτ' ἐπιχειροῦντες ἀδίκως αὐτῷ διέφυ-
 γεν οὐδεὶς πλὴν οὗτος. οἴχεται δὲ καὶ οὗτος ἄδικος
 ἐς αὐτὸν φανείς· πορθιμεύοντος γὰρ τοὺς δεομένους
 τούτου ἐπιστάς ὁ Ἡρακλῆς ξὺν τῇ γυναικὶ Διανείρᾳ
 καὶ τῷ παιδὶ Ὑλλῷ, ἐπειδὴ ἄπορος ὁ ποταμὸς
 30 ἐφαίνετο, τὴν γυναῖκα πορθιμεῦσαι παρεγγυᾷ, αὐτὸς

δὲ ἐπὶ τοῦ δίφρου ξὺν τῷ παιδὶ ἐχώρει διὰ τοῦ
 ποταμοῦ, κἀνταῦθα ὁ μὲν κακῶς ἰδὼν τὴν γυναῖκα
 ἀτόποις ἐπετόλμα τῆς ὄχθης ἐπιβάς, ὁ δὲ βοῆς
 ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει κατὰ τοῦ Νέσσοι. γε-
 γράφαται δὲ ἡ μὲν Δηιάνειρα ἐν τῷ τοῦ κινδύνου 5
 σχήματι καὶ περιδεὴς ἐς τὸν Ἡρακλέα τὰς χεῖρας
 τείνουσα, ὁ δὲ Νέσσος ἄρτι τὸν οἰστὸν δεξάμενος
 καὶ περὶ ἑαυτῷ σφαδάζων οὕτω, δοκεῖν. τὸ ἑαυτοῦ
 889 λύθρον ἀπόθετον ἐς Ἡρακλέα τῇ Δηιανείρᾳ δεδωκώς.
 τὸ δὲ παιδίον ὁ Ὑλλος ἐφέστηκε μὲν τῷ πρώτῳ 10
 δίφρῳ κατὰ τῆς ἄντυγος δεθέντων, ὥστε ἀτρεμεῖν,
 τῶν ἵππων, κροτεῖ δὲ ὑφ' ἡδονῆς τὰς χεῖρας γέλωτι
 δούς ἃ μῆπω ἔρρωται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ιζ'. Ὁ μὲν ἐπὶ τῷ στρατηγεῖν ἔτι καὶ τοὺς ἐκ 15 139
 Μελιβοίας ἐπὶ Τροίαν ἀνάγων τιμωροὺς Μενελάῳ
 κατὰ τοῦ Φρυγὸς Φιλοκτήτης ὁ τοῦ Ποιάντος γεν-
 ναῖός που κἀναφέρων ἐς τὴν ὑφ' Ἡρακλεῖ τροφὴν,
 θεράπων (γὰρ) δὴ γενέσθαι τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτή-
 της ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φορεὺς εἶναι οἱ τῶν τόξων, 20
 ἃ δὴ καὶ ὕστερον μισθὸν λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τῆς ἐς
 τὴν πυρὰν ὑπουργίας — ὁ δὲ νῦν ἐνταῦθα ξυμ-
 πεπτωκότι διὰ τὴν νόσον τῷ προσώπῳ ξυννεφῇ
 ὀφρὺν ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐφέλκων κάτω που καὶ ἐν
 βάθει ὄντας καὶ ἀμενηνὸν ὀρῶντας, κόμην τε καὶ 25
 αὐχμοῦ πλήρη δεικνὺς καὶ τὴν γενειάδα ὑπανεστη-
 κώς καὶ φρίττων καὶ ῥάκια αὐτός τε ἀμπισχόμενος
 καὶ τὸν τασσὸν καλύπτων τοιόνδε, ὃ παῖ, δίδωσι
 λόγον· ἀναπλέοντες ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ προ-
 σχόντες ταῖς νήσοις ἐμκστεύοντο τὸν τῆς Χρύσης 30

βωμόν, ὃν Ἰάσων ποτὲ ἰδρύσατο, ὅτε ἐς Κόλχους
 ἔπλει, Φιλοκτήτης τε ἐκ τῆς (τῶν) ξὺν Ἡρακλεῖ
 μνήμης τὸν βωμόν τοῖς ζητοῦσι δεικνὺς ἐγγροίψαντος
 αὐτῷ τοῦ ὕδρου τὸν ἰὸν ἐς θάτερον τοῖν ποδοῖν οἱ
 μὲν ἐπὶ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ στέλλονται, ὁ δὲ ἐν
 Λήμνῳ ταύτῃ κεῖται, διαβόρῳ φησὶ Σοφοκλῆς
 καταστάξων ἰῶ τὸν πόδα. . . .

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

ΕΙΣ ΣΑΤΤΡΟΝ.

890 α'. "Αντρον ἦν περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας πρὸς- 145
 εικασμένον σύριγγι εἰς ἑλικας αὐτοφυῶς ἐν κύκλῳ ed. 1
 περὶ τοὺς τῆς γῆς ἐλιπτόμενον πυθμένας. οὐ γὰρ
 ἐπ' εὐθείας ἀνοιγόμενον εἰς εὐθυπόρους αὐλῶνας
 ἐσχίζετο, ἀλλὰ τὴν ὑπώρειον περιτρέχον καμπὴν 5
 ὑπογείους ἑλικας ἐξέτεινεν εἰς δυσεύρετον πλάνην
 ἐκπίπτον. ἴδρουτο δὲ ἐν αὐτῷ Σατύρου τι σχῆμα
 τεχνηθὲν ἐκ λίθου. εἰστήκει μὲν ἐπὶ τινος κρηπίδος
 εἰς χορείαν εὐτρεπίζων τὸ σχῆμα καὶ τῆς δεξιᾶς
 βάσεως τὸν ταρσὸν ὀπισθεν ἐξαίρων, μετεχειρίζετο 10
 δὲ καὶ αὐλὸν καὶ πρὸς τὴν ἡχὴν πρῶτος ἐξανίστατο·
 τῇ μὲν γὰρ ἀκοῇ μέλος οὐ προσῆπτεν αὐλοῦντος,
 οὐδὲ ἦν ὁ αὐλὸς ἔμφωνος, τὸ δὲ τῶν αὐλούντων
 πάθος διὰ τῆς τέχνης εἰς τὴν πέτραν εἰσῆκτο. εἶδες
 ἂν ὑπανισταμένους καὶ φλέβας ὥς ἂν ἔκ τινος γεμι- 15
 ζομένους πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἐπήχησιν τοῦ αὐλοῦ
 τὴν πνοὴν ἐκ στέρνων τὸν Σάττρον ἀνασπῶντα καὶ
 ἐνεργεῖν ἐθέλον τὸ εἶδωλον καὶ εἰς ἀγωνίαν τὸν
 λίθον πίπτοντα. εἶναι γὰρ ἔπειθε καὶ πνοῆς ἐξουσίαν
 ἐν ἑαυτῷ ἔμφυτον καὶ ἄσθματος ἔνδειξιν ἐξευρομέ- 20

νην οἰκοθεν ἐκ τῶν ἀμηχάνων πόρον. οὐκ ἦν δὲ
 146 ἀβρότητας μετέχον τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ τῶν μελῶν
 στερότης τὴν ὥραν ἔκλεπτεν εἰς ἄρθρων συμμε-
 τρίαν ἀνδρικῶν τὴν ιδέαν τραχύνουσα. καλῆς μὲν
 5 γὰρ κόρης χρωῖτες μαλθακοὶ καὶ πρόσφοροι καὶ μέλη
 θρυπτόμενα, Σατύρου δὲ αὐχμηρὸν τὸ εἶδος ὡς ἄν
 ὀρεῖου δαίμονος καὶ Διονύσῳ σκιρτῶντος. κισσὸς
 δὲ αὐτὸν ἐστεφάνου οὐκ ἐκ λειμῶνος δρεψαμένης
 τὸν καρπὸν τῆς τέχνης, ἀλλ' ὁ λίθος ἀπὸ στεροῦ- 891
 10 τητος εἰς κλῶνας χυθεὶς περιέθει τὴν κόμην εἰς
 συμβολὴν ἐπὶ τοὺς αὐχενίους τένοντας ἐκ μετώπων
 προσέρπων. παρειστήκει δὲ ὁ Πὰν γανύμενος τῇ
 αὐλητικῇ καὶ ἐνηγκαλισμένος τὴν Ἥχώ, ὥσπερ,
 οἶμαι, δεδιώς, μὴ τινα φθόγγον ἔμμουσον ὁ αὐλὸς
 15 κινήσας ἀντηχεῖν ἀναπείσῃ τῷ Σατύρῳ τὴν Νύμφην.
 τοῦτο θεασάμενοι τὸ εἶδωλον καὶ τὸν Αἰθιόπων
 λίθον ἔμφωνον [Μέμνονος] ἐπιστεύομεν γενέσθαι,
 ὃς προσιούσης μὲν τῆς Ἥμέρας ἐπὶ ταῖς παρουσίαις
 26 ἐφαιδρύνετο, ἀπιούσης δὲ ἀνία βαλλόμενος πένθι-
 20 μον ἐπέστενε καὶ μόνος ἐκ λίθων ἡδονῆς καὶ λύπης
 παρούσιᾳ διοικούμενος τῆς οἰκείας ἀπέστη κωφότη-
 τος εἰς ἐξουσίαν φωνῆς τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

Εἰς τὸ Βακχῆς Ἀγάλμα.

β. Οὐ ποιητῶν καὶ λογοποιῶν μόνον ἐπιπνέον-
 ται τέχνη ἐπὶ τὰς γλώττας ἐκ θεῶν θειασμοῦ πε-
 25 σόντος, ἀλλὰ καὶ τῶν δημιουργῶν αἱ χεῖρες θειοτέ-
 ρων πνευμάτων ἐράνοις ληφθεῖσαι κάτοχα καὶ μεστὰ
 μανίας προφητεύουσι τὰ ποιήματα. ὁ γὰρ δὴ Σκό-
 πας, ὥσπερ ἐκ τινος ἐπιπνοίας κινηθεὶς εἰς τὴν τοῦ
 ἀγάλματος δημιουργίαν τὴν θεοφορίαν ἐφῆκε. τί δὲ
 30 ὑμῖν οὐκ ἄνωθεν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς τέχνης

892 διηγοῦμαι; ἦν βάκχης ἄγαλμα ἐκ λίθου Παρίου πε- 14
 ποιημένον ἀλλαττόμενον πρὸς τὴν ὄντως βάκχην.
 ἐν γὰρ τῇ οἰκείᾳ τάξει μένων ὁ λίθος τὸν ἐν [τοῖς]
 λίθοις νόμον ἐκβαίνειν ἐδόκει, τὸ μὲν γὰρ φαινόμε-
 νον ὄντως ἦν εἰδωλον, ἡ τέχνη δ' εἰς τὸ ὄντως ὄν 5
 ἀπήγαγε τὴν μίμησιν. εἶδες ἄν, ὅτι καὶ στερεὸς ὢν
 εἰς τὴν τοῦ θήλεος εἰκασίαν ἐμαλάττετο, γοργότητος
 διορθουμένης τὸ θῆλυ, καὶ εἰς [κινήσεως] ἔξουσίαν
 ἀμοιρῶν κινήσεως ἥδει βακχεύεσθαι, καὶ τῷ θεῷ εἰσι-
 ὄντι τὰ ἔνδον ὑπῆχει. πρόσωπόν γε μὴν ἰδόντες ὑπὸ 10
 ἀφασίας ἔστημεν, οὕτω δὴ καὶ αἰσθήσεως συνείπετο
 δῆλωμα μὴ παρούσης αἰσθήσεως, καὶ βάκχης ἐκ-
 βακχεύων θειασμὸς ἐμηνύετο θειασμοῦ μὴ πλήττον-
 τος, καὶ ὅσα φέρει μανία οἰστρωῶσα ψυχὴ, τοσαῦτα
 πάθους διέλαμπε τὰ τεκμήρια ὑπὸ τῆς τέχνης ἀρρήτῳ 15
 λόγῳ κραθέντα. ἀνεῖτο δὲ ἡ κόμη ξεφύρῳ σοβεῖν
 καὶ εἰς τριχὸς ἄνθην ὑπεσχίζετο, ὃ δὴ καὶ μάλιστα
 τὸν λογισμὸν ὑπεξίστη, ὅτι καὶ τριχὸς λεπτότητι
 λίθος ὢν ἐπεΐθετο καὶ πλοκάμων ὑπῆκουε τοῖς μι-
 μήμασι καὶ τῆς ζωτικῆς ἔξεως γεγυμνωμένος τὸ ζω- 20
 τικὸν εἶχεν. ἔφησ' ἄν, ὅτι καὶ αὐξήσεως ἀφορμὰς ἡ
 τέχνη συνεισήγαγεν, οὕτω καὶ τὸ ὀρώμενον ἄπιστον
 καὶ τὸ μὴ πιστὸν ὀρώμενον· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ χεῖρας
 ἐνεργοὺς ἐπεδείκνυτο, οὐ γὰρ τὸν βακχικὸν ἐτίνασσε
 θύρσον, ἀλλὰ τι σφάγιον ἔφερεν ὥσπερ εὐάξουσα, 25
 πικροτέρας μανίας σύμβολον — τὸ δὲ ἦν χιμαῖρας
 τι πλάσμα πελιδνὸν τὴν χροάν, καὶ γὰρ (καὶ) τὸ
 τεθυνηκὸς ὁ λίθος ὑπεδύετο — καὶ μίαν οὖσαν τὴν
 ἴλην εἰς θανάτου καὶ ζωῆς διήρει τὴν μίμησιν, τὴν
 μὲν ἔμπνουν στήσασα καὶ οἷον ὀρεγομένην Κιθαί- 30
 ρῶνος, τὴν δὲ ἐκ τοῦ βακχικοῦ θανατωθεῖσαν
 οἰστρου καὶ τῶν αἰσθήσεων ἀπομαραίνουσαν τὴν

148 ἀκμήν. ὁ μὲν οὖν Σκόπας καὶ τὰς ἀψύχους εἰδωλο- 893
 ποιῶν γενέσεις δημιουργὸς ἀληθείας ἦν, καὶ (ἐν)
 τοῖς σώμασι τῆς ψυχῆς ἀνετυποῦτο τὰ θαύματα, ὁ
 δὲ τὰ ἐν λόγοις διαπλάττων Δημοσθένης ἀγάλματα
 5 μικροῦ καὶ λόγων ἔδειξεν εἶδος αἰσθητὸν τοῖς νοῦ
 καὶ φρονήσεως γεννήμασι συγκεραννύς τὰ τῆς τέχ-
 27 νης φάρμακα. καὶ γνώσεσθε δὲ αὐτίκα, ὥς οὐδὲ
 τῆς οἰκοθεν κινήσεως ἐστέρηται τὸ εἰς θεωρίαν προ-
 κείμενον ἄγαλμα, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ δεσπόζει καὶ ἐν
 10 τῷ χαρακτῆρι σώζει τὸν οἰκεῖον γεννήτορα.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΤ ΕΡΩΤΟΣ ΑΓΑΛΜΑ.

γ'. Καὶ ἕτερα ἱερὰ τέχνης οἱ λόγοι προφητεῦσαι
 βούλονται. οὐ γάρ μοι θεμιτὸν μὴ καλεῖν ἱερὰ τὰ τῆς
 τέχνης γεννήματα. Ἐρως ἦν, Πραξιτέλους τέχνημα,
 ὁ Ἐρως αὐτός, παῖς ἀνθηρὸς καὶ νέος πτέρυγας
 15 ἔχων καὶ τόξα. χαλκὸς δὲ αὐτὸν ἐτύπου, καὶ ὥς ἂν
 Ἐρωτα τυπῶν τύραννον θεὸν καὶ μέγαν καὶ αὐτὸς
 ἐδυναστεύετο, οὐ γὰρ ἠνείχετο χαλκὸς εἶναι τὰ
 πάντα, ἀλλ' ὅσος ἦν, Ἐρως ἐρίνετο· εἶδες ἂν τὸν
 χαλκὸν θρυπτόμενον καὶ εἰς εὐσαρκίαν ἀμηχάνως
 20 χλιδῶντα καί, ὥς βραχέως εἶπεῖν, τὰ ἀναγκαῖα
 πληροῦν ἑαυτῇ τὴν τέχνην ἀρκουσαν. ὕγρὸς μὲν
 ἦν ἀμοιρῶν μαλακότητος, χαλκῷ δὲ ἔχων συνωδὸν
 τὴν χρόαν εὐανθῆς ἑωρᾶτο, τῶν δὲ κινήσεως ἔργων 894
 ἐστερημένος ἑτοιμος ἦν δεῖξαι κίνησιν, εἰς μὲν γὰρ
 25 ἔδραν στάσιμον ἵδρυτο, ἡπάτα δὲ ὥς καὶ τῆς με-
 τεώρου κυριεύων φορᾶς. ἐγανρουτο δὲ εἰς γέλωτα,
 ἔμπυρόν τι καὶ μείλιχον ἐξ ὁμμάτων διαυγάζων, καὶ
 ἦν ἰδεῖν ὑπακούοντα τῷ πάθει τὸν χαλκὸν καὶ
 δεχόμενον εὐκόλως τὴν γέλωτος μίμησιν. ἵδρυτο δὲ
 30 εἰς μὲν τὴν κορυφὴν τὸν δεξιὸν ἐπικάμπτων καρ-

πόν, τῇ δὲ ἑτέρῃ μετεωρίζων τὸ τόξον καὶ τὴν τῆς
 βάσεως ἰσορροπίαν ἐπικλίνων ἐπὶ τὰ λαϊά, τὴν γὰρ 15
 τῆς ἀριστερᾶς λαγόνος ἔκστασιν ἀνίστη πρὸς [τὴν]
 εὐμαρότητα τοῦ χαλκοῦ τὸ στεγανὸν ἐκκλάσας.
 πλόκαμοι δὲ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐσκίαζον ἀνθηροῖ 5
 καὶ ἐνουλοι νεοτήσιον ὑπολάμποντες ἄνθος. καὶ ἦν
 θαυμαστός οἷος ὁ χαλκός· ἰδόντι μὲν γὰρ ἔρευθος
 ἀπέστιλβεν ἐξ ἄκρων βοστρύχων αἰρόμενον, ἀψα-
 μένῳ δὲ ἡ θορὶς ὑπεξανίστατο μαλθακίζομένη πρὸς
 τὴν αἰσθησιν. ἐμοὶ μὲν δὴ θεασαμένῳ τὴν τέχνην 10
 ἐπήει πιστεύειν, ὅτι καὶ χορὸν ἥσκησε κινούμενον
 Δαίδαλος καὶ χρυσῷ παρεῖχεν αἰσθήσεις, ὅπου καὶ
 Πραξιτέλης εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἑρωτος ἐνέθηκε
 μικροῦ καὶ νοήματα καὶ πτέρυγι τὸν ἄέρα τέμνειν
 ἐμηχανήσατο. 15

ΕΙΣ ἸΝΔΟΥ ΑΓΑΛΜΑ.

δ'. Παρὰ κρήνην Ἰνδὸς εἰστίηκει ἀνάθημα ταῖς
 Νύμφαις ἰδρυθείς, ἦν δὲ ὁ Ἰνδὸς λίθος μελαινό-
 μενος καὶ πρὸς τὴν ἐκ φύσεως τοῦ γένους αὐτομο- 20
 λῶν χροάν, εἶχε δὲ εὐθαλῇ μὲν καὶ οὐλῇ τὴν
 χαίτην οὐκ ἀκράτῳ τῷ μέλανι λάμπουσιν, ἀλλ' ἐκ
 τῶν ἄκρων πρὸς κόχλου Τυρίας ἄνθος ἐρίζουσιν.
 οἷον γὰρ εὐπαθοῦσα καὶ νοτιζομένη ταῖς προσοίκοις
 Νύμφαις ἡ θορὶς ἐκ ῥιζῶν ἀνιούσα μελαντέρα πρὸς 25
 895 τοῖς ἄκροις ἐπόρφυρεν. ὀφθαλμοὶ γε μὴν οὐ συνῆ-
 δον τῷ λίθῳ, κατὰ γὰρ τὰς τῶν ὀμμάτων κόρας
 περιέθει λευκότης κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς πέτρας
 μεταπιπτούσης εἰς τὸ λευκότερον, καθ' ὃ καὶ τῆς 28
 τοῦ Ἰνδοῦ φύσεως ἡ χροὰ λευκαίνεται. μέθῃ δὲ 30
 αὐτὸν ἐξίστη καὶ τὸ μεμεθυμένον οὐ κατεμήνυεν
 ἢ τοῦ λίθου χροὰ, οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ μηχανήματα τὰς

παρειὰς φοινῖξαι σκέποντος τοῦ μέλανος τὴν μέθην,
 ἐκ δὲ τοῦ σχήματος κατηγόρει τὸ πάθος, παράφορός
 τε γὰρ καὶ κωμάζων εἰστήκει οὐ δυνάμενος ἐρείδειν
 τὸ πόδε, ἀλλ' ὑπότρομός τε καὶ εἰς τὴν ἰγνὺν
 5 ὀκλάζων. ὁ δὲ λίθος ὑπὸ τοῦ πάθους ἐρώνει πλη-
 γέντι καὶ οἶονεῖ σπαίρειν τὸν ἀπὸ τῆς μέθης ἐμφα-
 νίζων σεισμόν. εἶχε δὲ ἄβρὸν οὐδὲν τοῦ Ἰνδοῦ τὸ
 εἶδωλον, οὐδ' εἰς τὴν κατὰ χροάν ἐξήσκητο χάριν,
 ἀλλ' εἰς μόνην τῶν μελῶν συμβολὴν διήρθρωτο.
 10 ἄσκεπὴς δὲ ἦν καὶ γυμνὸς ὥς ἂν τῶν Ἰνδικῶν σω-
 μάτων πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς φλογῶδες εἰωθότων
 ἀπανδρίζεσθαι.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ ΑΓΑΛΜΑ.

Ε'. Ἄλσος ἦν καὶ ἐν αὐτῷ κρήνη πάγκαλος ἐκ
 μάλα καθαροῦ τε καὶ διαυγοῦς ὕδατος, εἰστήκει δὲ
 15 ἐπ' αὐτῇ Νάρκισσος ἐκ λίθου πεποιημένος. παῖς
 ἦν, μᾶλλον δὲ ἡίθεος, ἡλικιώτης Ἐρώτων, ἀστρα-
 πῆς οἶον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολάμπων κάλλος.
 ἦν δὲ τοιόνδε τὸ σχῆμα· κόμαις ἐπιχρύσοις ἥστραπτε
 κατὰ μὲν τὸ μέτωπον τῆς τριχὸς ἐλίσσομένης εἰς
 20 κύκλον, κατὰ δὲ τὸν αὐχένα κεχυμένης εἰς νῶτα,
 ἔβλεπε δὲ οὐκ ἀκράτως γαῦρον, οὐδὲ ἱλαρὸν κατα-
 ρῶς, ἐπεφύκει γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασιν ἐκ τῆς τέχνης
 καὶ λύπη, ἵνα μετὰ τοῦ Ναρκίσσου καὶ τὴν τύχην
 ἢ εἰκὼν μιμῆται. ἔσταλτο δὲ ὥσπερ οἱ Ἐρωτες, οἷς
 25 καὶ τῆς ὥρας τὴν ἀκμὴν προσείκαστο. σχῆμα δὲ ἦν
 τὸ κοσμοῦν τοιόνδε· πέπλος λευκανθῆς ὁμόχρους
 τῷ σώματι [τοῦ λίθου] περιθέων εἰς κύκλον, κατὰ
 δὲ τὸν δεξιὸν ὤμον περονηθεὶς ὑπὲρ γόνυ κατα-
 151 βαίνων ἐπαύετο, μόνην [ἀπὸ] τοῦ πορπήματος
 30 ἐλευθερῶν τὴν χεῖρα. οὕτω δὲ ἦν ἀπαλὸς καὶ πρὸς

πέπλου γεγωνὼς μίμησιν, ὥς καὶ τὴν τοῦ σώματος
896 διαλάμπειν χροάν τῆς ἐν τῇ περιβολῇ λευκότητος
τὴν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐγὴν ἐξιέναι συγχωρούσης.
ἔσθη δὲ καθάπερ κατόπτρῳ τῇ πηγῇ χρώμενος καὶ
εἰς αὐτὴν περιχέων τοῦ προσώπου τὸ εἶδος, ἣ δὲ
τοὺς ἀπ' αὐτοῦ δεχομένη χαρακτῆρας τὴν αὐτὴν
εἰδωλοποιῶν ἦνυεν, ὥς δοκεῖν ἀλλήλαις ἀντιφιλο-
τιμεῖσθαι τὰς φύσεις. ἣ μὲν γὰρ λίθος ὅλη πρὸς
ἐκεῖνον μετελλάττετο τὸν ὄντως παῖδα, ἣ δὲ πηγὴ
πρὸς τὰ ἐν τῇ λίθῳ μηχανήματα τῆς τέχνης ἀντη-
γωνίζετο ἐν ἀσωμάτῳ σχήματι τὴν ἐκ σώματος ἀπερ-
γαζομένη τοῦ παραδείγματος ὁμοιότητα καὶ τῷ ἐκ
τῆς εἰκόνος κατερχομένῳ σκιάσματι οἷον τινὰ σάρκα
τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν περιθεῖσα. οὕτω δὲ ἦν ζωτι-
κὸν καὶ ἔμπνουν τὸ καθ' ὕδάτων σχῆμα, ὥς αὐτὸν
εἶναι δοξάσαι τὸν Νάρκισσον, ὃν ἐπὶ πηγὴν ἐλθόντα
τῆς μορφῆς αὐτῷ καθ' ὕδάτων ὁφθαλμοῦ παρὰ
Νύμφαις τελευτῆσαι λέγουσιν ἐρασθέντα τῷ εἰδώλῳ
συμμιξαι, καὶ νῦν ἐν λαιμῶσι φαντάζεσθαι ἐν ἡρι-
ναῖς ὥραις ἀνθοῦντα. εἶδες δ' ἄν, ὥς εἷς ὢν ὁ
λίθος τὴν χροάν καὶ ὁμμάτων κατασκευὴν ἤρμοξε
καὶ ἡθῶν ἱστορίαν ἐσωξε καὶ αἰσθήσεις ἐνεδείκνυτο
καὶ πάθη ἐμήνυε καὶ πρὸς τριχώματος ἐξουσίαν
ἠκολούθει εἰς τὴν τριχὸς καμπὴν λυόμενος. τὸ δὲ
οὐ λόγῳ ῥητὸν λίθος εἰς ὑγρότητα κεχαλασμένος
καὶ ἐναντίον σῶμα τῇ οὐσίᾳ παρεχόμενος· στερεω-
τέρας γὰρ τετυχηκὼς φύσεως τρυφερότητος ἀπέ-
στελλεν αἰσθησιν εἰς ἀραιὸν τινα σώματος ὄγκον
διαχεόμενος. μετεχειρίζετο δὲ καὶ σύριγγα, ἥς νο-
μίοις θεοῖς ἐκεῖνος ἀπήρχετο καὶ τὴν ἐρημίαν κατή-
χει τοῖς μέλεσιν, εἵποτε μουσικοῖς ψαλτηρίοις προ-
ομιλῆσαι ποθήσειε. τοῦτον θαυμάσας, ὦ νέεϊ, τὸν

152 Νάγκισσον καὶ εἰς ὑμᾶς παρήγαγον εἰς Μουσῶν
αὐλὴν ἀποτυπωσάμενος. ἔχει δὲ ὁ λόγος, ὥς καὶ ἡ
εἰκὼν εἶχεν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΣΙΚΤΩΝΙ ΛΓΑΛΜΑ ΤΟΥΤ ΚΑΙΡΟΥ.

ς'. Ἐθέλω σοι καὶ τὸ Λυσίππου δημιουργημα 897
5 τῷ λόγῳ παραστήσαι, ὅπερ ἀγαλμάτων κάλλιστον
ὁ δημιουργὸς τεχνησάμενος Σικωνίοις εἰς θεῶν
προϋῆθηκε· Καιρὸς ἦν εἰς ἄγαλμα τετυπωμένος ἐκ
χαλκοῦ πρὸς τὴν φύσιν ἀμιλλωμένης τῆς τέχνης.
παῖς δὲ ἦν ὁ Καιρὸς ἡβῶν ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας
10 ἐπανορθῶν τὸ τῆς ἡβῆς ἄνθος. ἦν δὲ τὴν μὲν ὄψιν
ὥραϊος σείων ἰουλον καὶ ξεφύρῳ τινάσσειν, πρὸς
ὃ βούλοιτο, καταλείπων τὴν κόμην ἄνετον, τὴν δὲ
χροάν εἶχεν ἀνθηρὰν τῇ λαμπηδόνι τοῦ σώματος
τὰ ἄνθη δηλῶν. ἦν δὲ Διονύσῳ κατὰ τὸ πλεῖστον
15 ἐμφερῆς· τὰ μὲν γὰρ μέτωπα χάρισιν ἔστιλβεν, αἱ
παρειαὶ δὲ αὐτῷ εἰς ἄνθος ἐρευθόμεναι νεοτήσιον
ὥραίζοντο ἐπιβάλλουσai τοῖς ὄμμασιν ἀπαλὸν ἐρύ-
θημα, εἰστίηκει δὲ ἐπὶ τινος σφαίρας ἐπ' ἄκρων τῶν
ταρσῶν βεβηκὼς ἐπερωμένος τῷ πόδε. ἐπεφύκει
20 δὲ οὐ νενομισμένως ἢ θορίξ, ἀλλ' ἡ μὲν κόμη κατὰ
τῶν ὀφρύων ἐφέρπουσα ταῖς παρειαῖς ἐπέσειε τὸν
βύστρουχον, τὰ δὲ ὀπισθεν ἦν τοῦ Καιροῦ πλοκάμων
ἐλεύθερα μόνην τὴν ἐκ γενέσεως βλάστην ἐπιφαί-
νοντα τῆς τριχός. ἡμεῖς μὲν οὖν ἀφασία πληγέντες
25 πρὸς τὴν θεῶν εἰστίηκειμεν τὸν χαλκὸν ὁρῶντες ἔργα
φύσεως μηχανώμενον καὶ τῆς οἰκείας ἐκβαίνοντα
τάξεως· χαλκὸς μὲν γὰρ ὢν ἡρυθραίνετο, σκληρὸς
δὲ ὢν τὴν φύσιν διεχεῖτο μαλακῶς, εἰκὼν τῇ τέχνῃ
πρὸς ὃ βούλοιτο, σπανίζων δὲ αἰσθήσεως ζωτικῆς
153 30 ἔνοικον ἔχειν ἐπιστοιῦτο τὴν αἰσθησιν καὶ ὄντως

ἐστήριζτο πάγιον τὸν ταρσὸν ἐρείδας, ἐστὼς δὲ
 ὀρμῆς ἐξουσίαν ἔχειν ἐδείκνυτο καὶ σου τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ἠπάτα, ὥς καὶ τῆς εἰς τὸ πρόσω κυριεύων φο-
 ρᾶς, καὶ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ λαβὼν καὶ τὴν ἀέριον
 λῆξιν τέμνειν, εἰ βούλοιτο, ταῖς πτέρυξι. καὶ τὸ 5
 μὲν ἡμῖν θαῦμα τοιοῦτον ἦν, εἷς δὲ τις τῶν περὶ
 τὰς τέχνας σοφῶν καὶ εἰδότων σὺν αἰσθήσει τεχνι-
 κωτέρᾳ τὰ τῶν δημιουργῶν ἀνιχνεύειν θαύματα καὶ
 898 λογισμὸν ἐπῆγε τῷ τεχνήματι, τὴν τοῦ καιροῦ
 δύναμιν ἐν τῇ τέχνῃ σωζομένην ἐξηγούμενος· τὸ 10
 μὲν γὰρ πτέρωμα τῶν ταρσῶν αἰνίττεσθαι τὴν ὀξύ-
 τητα, καὶ ὥς τὸν πολὺν ἀνελίττων αἰῶνα φέρεται
 ταῖς ὥραις ἐποχοῦμενος, τὴν δὲ ἐπανθούσαν ὥραν,
 ὅτι πᾶν εὐκαιρον τὸ ὥραϊον καὶ μόνος κάλλους δη- 30
 μιουργὸς ὁ καιρὸς, τὸ δὲ ἀπηνθηκὸς ἅπαν ἔξω τῆς 15
 καιροῦ φύσεως, τὴν δὲ κατὰ τοῦ μετώπου κόμην.
 ὅτι προσιόντος μὲν αὐτοῦ λαβέσθαι ῥάδιον, παρελ-
 θόντος δὲ ἢ τῶν πραγμάτων ἀκμὴ συνεξέρχεται καὶ
 οὐκ ἔστιν ὀλιγορηθέντα λαβεῖν τὸν καιρὸν.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΟΡΦΕΩΣ ΑΓΓΑΛΜΑ.

ξ. Ἐν τῷ Ἑλικῶνι, τέμενος δὲ τῶν Μουσῶν 2
 σκιερὸν ὁ χῶρος, παρὰ τοὺς Ὀλμειοῦ τοῦ ποταμοῦ
 ῥύακας καὶ τὴν ἰοειδέα Πηγάσου κρήνην Ὀρφέως
 ἄγαλμα τοῦ τῆς Καλλιόπης παρὰ τὰς Μούσας εἰστή-
 κει ἰδεῖν μὲν κάλλιστον, ὁ γὰρ χαλκὸς τῇ τέχνῃ
 συναπέτικτε τὸ κάλλος τῇ τοῦ σώματος ἀγλαίᾳ τὸ 25
 μουσικὸν συνεπισημαίνων τῆς ψυχῆς, ἐκόσμει δὲ
 αὐτὴν τῷ Περσικῇ χρυσῷ κατάστικτος ἀπὸ κορυ-
 φῆς εἰς ὕψος ἀνέχουσα, χιτῶν δὲ ἐξ ὥμων ἀπα-
 γόμενος εἰς πόδας τελαμῶνι χρυσῷ κατὰ τῶν 15
 στέρνων ἐσφίγγετο, κόμη δὲ οὕτως ἦν εὐανθῆς καὶ 30

ζωτικὸν ἐπισημαίνουσα καὶ ἔμπνουν, ὥς ἀπατᾶν
 τὴν αἴσθησιν, ὅτι καὶ πρὸς τὰς ξεφύρου πνοὰς
 σειομένη δονεῖται. ἡ μὲν γὰρ ἐπανχένιος κατὰ νώτου
 χυθεῖσα, ἡ δὲ ταῖς ὀφρύσιν ἄνωθεν δισχιδῆς ἐπι-
 5 βαίνουσα καθαρὰς τῶν ὀμμάτων ἔφαινε τὰς βολὰς,
 τὸ πέδιλον δὲ αὐτῷ ξανθοτάτῳ χρυσῷ κατήνθιστο
 καὶ πέπλος κατὰ νώτου ἄνετος εἰς σφυρὸν κατῆει,
 μετεχειρίζετο δὲ τὴν λύραν, ἡ δὲ ἰσαριθμούς ταῖς
 Μούσαις ἐξῆπτο τοὺς φθόγγους· ὁ γὰρ χαλκὸς καὶ
 10 νευρὰς ὑπεκρίνετο καὶ πρὸς τὴν ἐκάστου μίμησιν
 ἀλλαττόμενος πειθηνίως ὑπήγετο μικροῦ καὶ πρὸς
 αὐτὴν τὴν ἡγὴν τῶν φθόγγων φωνήεις γινόμενος.
 ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν τὴν βάσιν οὐκ οὐρανὸς ἦν τυπω-
 θεῖς. οὐδὲ Πλειάδες τὸν αἰθέρα τέμνουσαι, οὐδὲ
 15 Ἄρκτου περιστροφὰι τῶν Ὠκεανοῦ λουτρῶν ἄμοι- 899
 ροι, ἀλλ' ἦν πᾶν μὲν τὸ ὀρνίθων γένος πρὸς τὴν
 ὥδην ἐξιστάμενον, πάντες δὲ οἱ ὄρειοι θῆρες, καὶ
 ὅσον ἐν θαλάττης μυχοῖς νέμεται, καὶ ἵππος ἐθέλ-
 γετο ἀντὶ χαλινοῦ τῷ μέλει κρατούμενος καὶ βοῦς
 20 ἀφ' αἷς τὰς νομάς τῆς λυρῶδίας ἤκουε καὶ λεόντων
 ἢ ἄτεγκτος φύσις πρὸς τὴν ἁρμονίαν κατηννάζετο.
 εἶδες ἂν καὶ ποταμοὺς τυποῦντα τὸν χαλκὸν ἐκ
 πηγῶν ἐπὶ τὰ μέλη ῥέοντας καὶ κύμα θαλάσσης
 ἔρωτι τῆς ὥδης ὑψούμενον καὶ πέτρας αἰσθήσει
 25 πληττομένας μουσικῆς καὶ πᾶσαν βλάστην ὥριον
 ἐξ ἡθῶν ἐπὶ τὴν μουσαν τὴν Ὀρφικὴν σπεύδουσαν,
 καὶ οὐδὲν μὲν ἦν τὸ ἡχοῦν, οὐδὲ τὴν ἁρμονίαν
 τὴν λυρῶδὸν ἐγείρου. ἡ τέχνη δὲ ἐν τοῖς ζώοις τοῦ
 περὶ τὴν μουσικὴν ἔρωτος τὰ πάθη κατεμήνυε καὶ
 30 ἐν τῷ χαλκῷ τὰς ἡδονὰς ἐποίει φαίνεσθαι καὶ τὰ
 ἐπανθοῦντα τῇ αἰσθήσει τῶν ζώων θελκτῆρια ἀρρή-
 τως ἐξέφαινε.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΔΙΟΝΤΣΟΥ ΑΓΓΑΛΜΑ.

ἡ. Δαιδάλω μὲν ἐξῆν, εἰ δὲ τῷ περὶ Κρήτην 15
 πιστεύειν θαύματι, κινούμενα μηχανᾶσθαι (τὰ)
 ποιήματα καὶ πρὸς ἀνθρωπίνην αἴσθησιν ἐκβιάζε-
 σθαι τὸν χρυσόν, αἱ δὲ δὴ Πραξιτέλαιοι χεῖρες ζω-
 900 τικὰ διόλου κατεσκεύαζον τὰ τεχνήματα. ἄλλος ἦν 31
 καὶ Διόνυσος εἰστήκει ἡθέου σχῆμα μιμούμενος
 οὕτω μὲν ἀπαλός, ὥς πρὸς σάρκα μετασφουδιζεσθαι
 τὸν χαλκόν, οὕτω δὲ ὑγρὸν καὶ κεχαλασμένον ἔχων
 τὸ σῶμα, ὥς ἐξ ἑτέρας ὕλης, ἀλλὰ μὴ χαλκοῦ πεφυ-
 κώς, ὃς χαλκὸς μὲν ὦν ἠρυσθαίνετο, ζωῆς δὲ 10
 μετουσίαν οὐκ ἔχων ἐβούλετο (ζωῆς) τὴν ιδέαν δαι-
 κνύναι, ἀψαμένῳ δὲ σοι πρὸς τὴν ἀκμὴν ὑπεξ-
 ανίστατο, καὶ ὄντως μὲν ἦν ὁ χαλκὸς στεγανός, ὑπὸ
 δὲ τῆς τέχνης μαλαττόμενος εἰς σάρκα ἀπεδίδρασκε
 τῆς χειρὸς τὴν αἴσθησιν. ἦν δὲ ἀνθηρός, ἀβρότης 15
 γέμων, ἱμέρῳ ῥεόμενος, οἷον αὐτὸν Εὐριπίδης ἐν
 Βάκχαις εἰδοποιήσας ἐξέφηνε, κισσὸς δ' αὐτὸν ἔστρεψε
 περιθέων ἐν κύκλῳ. ὥς κισσὸς ἦν ὁ χαλκὸς εἰς
 κλῶνας καμπτόμενος καὶ τῶν βοστρυχῶν τοὺς ἐλι-
 κτήρας ἐκ μετώπου κεχυμένους ἀναστέλλων, γέλω- 20
 τος δὲ ἔμπλεως, ὃ δὴ καὶ παντὸς ἦν ἐπέκεινα θαύ-
 ματος, ἡδονῆς ἀφιέναι τὴν ὕλην τεκμήρια καὶ τὴν
 παθῶν δῆλωσιν ὑποκρίνεσθαι τὸν χαλκόν. νεβροῖς
 δὲ αὐτὸν ἔσκεπεν οὐχ οἷαν εἶωθεν ὁ Διόνυσος
 ἐξάπτεσθαι, ἀλλ' εἰς τὴν τῆς δορᾶς μίμησιν ὁ χαλ- 25
 κὸς μετεβάλλετο, εἰστήκει δὲ τὴν λαϊὰν ἐπερείδων
 τῷ θυρσῳ, ὃ δὲ θυρσος ἡπάτα τὴν αἴσθησιν καὶ ἐκ
 χαλκοῦ πεποιημένος χλοερὸν τι καὶ τεθηλὸς ἀπο-
 στίλβειν ἐδοξάζετο πρὸς ταύτην ἀμειβόμενος τὴν
 ὕλην. ὄμμα δὲ ἦν πυρὶ διανγές. μαρμαρικὸν ἰδεῖν. καὶ 30

56 γὰρ τὸ βακχεύσιμον ὁ χαλκὸς ἐνεδείκνυτο καὶ ἐπι-
 θειάζειν ἐδόκει, ὥσπερ, οἶμαι, τοῦ Πραξιτέλους καὶ
 τὸν βακχεῖον οἷστρον ἐγκαταμίξαι δυνηθέντος.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΜΕΜΝΟΝΟΣ ΑΓΑΛΜΑ.

Θ'. Ἐθέλω σοι καὶ τὸ Μέμνονος ἀφηγήσασθαι
 5 θαῦμα, καὶ γὰρ ὄντως παράδοξος ἡ τέχνη καὶ κρείτ-
 των ἀνθρωπίνης χειρός. τοῦ Τιθωνοῦ Μέμνονος
 εἰκὼν ἦν ἐν Αἰθιοπία ἐκ λίθου πεποιημένη, οὐ μὴν
 ἐν τοῖς οἰκείοις ὄροις ἔμμενε [λίθος ὢν], οὐδὲ τὸ τῆς 901
 φύσεως σιγηλὸν ἠνείχετο, ἀλλὰ καὶ λίθος ὢν εἶχεν
 10 ἔξουσίαν φωνῆς· νῦν μὲν γὰρ ἀνίσχουσιν τὴν
 ἡμέραν προσεφθέγγετο ἐπισημαίνων τῇ φωνῇ τὴν
 χαρὰν καὶ ἐπὶ ταῖς τῆς μητρὸς παρουσίαις φαιδρου-
 νόμενος, νῦν δὲ ἀποκλινομένης εἰς νύκτα ἐλεεινόν
 τι καὶ ἀλγεινὸν ἔστεινε πρὸς τὴν ἀπουσίαν ἀνιῶμε-
 15 νος. ἡπόρει δὲ οὐδὲ δακρύων ὁ λίθος, ἀλλ' εἶχεν
 ὑπηρετούμενα τῇ βουλήσει καὶ ταῦτα καὶ [ἦν Με-
 μνόνειος] ἡ εἰκὼν μόνω μὲν τοῦ ἀνθρωπίνου διαλ-
 λάττειν μοι ἐδόκει σώματι, ὑπὸ δὲ ψυχῆς τινὸς καὶ
 ὁμοίας προαιρέσεως ἀγομένη κατηνθύνετο. εἶχε
 20 γοῦν καὶ τὰ λυποῦντα ἐγκεκραμένα καὶ πάλιν ἡδονῆς
 αἰσθησις αὐτὸν κατελάμβανεν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν
 παθῶν πληττόμενον, καὶ ἡ μὲν φύσις τὴν λίθων
 γένεσιν ἄφθογγον προήγαγε καὶ κωφὴν καὶ μήτε
 ὑπὸ λύπης ἐθέλουσαν διοικεῖσθαι μήτε εἰδυῖαν
 25 ἡσθῆναι, ἀλλὰ καὶ πάσαις τύχαις ἄτρωτον, ἐκείνῳ
 δὲ τῷ Μέμνονος λίθῳ καὶ ἡδονὴν παρέδωκεν ἡ
 τέχνη καὶ πέτραν ἀνέμιξεν ἄλγει καὶ μόνην ταύτην
 ἐπιστάμεθα τὴν τέχνην νοήματα τῷ λίθῳ καὶ φωνὴν
 57 ἐνθεῖσαν. ὁ μὲν γὰρ Αἰδαλος μέχρι μὲν κινήσεως
 30 ἐνεανιεύετο καὶ δύναιμιν εἶχεν ἡ ἐκείνου τέχνη ἐξι-

στάναι τὰς ὕλας καὶ εἰς χορείαν κινεῖν, ἀμήχανον δὲ ἦν καὶ παντελῶς ἄπορον καὶ φωνῆς μέτοχα πραγματεύεσθαι τὰ ποιήματα, αἱ δὲ Αἰθιοπῶν χεῖρες πόρους τῶν ἀμηχάνων ἐξευροῦσαι καὶ τὴν ἀφθογγίαν ἐξενίκησαν τοῦ λίθου. ἐκείνῳ τῷ Μέμνονι καὶ τὴν Ἥχῃ λόγος ἀντηχεῖν, ὁπότε φθέγγοιτο, καὶ γοερὸν μὲν στενάζοντι γοερὸν ἀντιπέμπειν μέλος, εὐπαθοῦντι δὲ ἀνταποδιδόναι τὴν ἡχὴν ἀντίμιμον. ἐκείνο τὸ δημιουργημα καὶ τῇ Ἥμῃ τὰς ἀνίας ἐκοίμιζε καὶ οὐκ εἶα μαστεύειν τὸν παῖδα, ὥς ἂν ἀντιτιθείσης αὐτῇ τῆς Αἰθιοπῶν τέχνης τὸν ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀφανισθέντα Μέμνονα.

Εἰς τὸ Ἀσκληπιοῦ Ἀγάλμα.

ί. Εἴτα τὸ μὲν Ἀργῶν σκάφος ἔμφωνον γενέσθαι πειθόμεθα τὸ ὑπὸ τῶν τῆς Ἀθηνᾶς τεκνηθὲν 1
902 χειρῶν, ὃ καὶ τὴν ἐν ἄστροις ἐκληρούχει τύχην, ἄγαλμα δὲ οὐ πιστεύσομεν, εἰς ὃ τὰς δυνάμεις Ἀσκληπιὸς ἀνίησι τὸν προνοητικὸν ἐπεισάγων νοῦν, ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοινωνίαν τοῦ ἐνοικούντος τὴν 20 δύναμιν τρέπειν, ἀλλ' εἰς μὲν ἀνθρώπινα σώματα κατ'άγεσθαι τὸ θεῖον δώσομεν, ἔνθα καὶ μιανθείη ἂν παθήμασιν, οὐ πιστεύσομεν δέ, εἰ, ὃ μηδὲν ἔγγονον κακίας, παραπέφυκεν; ἔμοι μὲν οὖν οὐ τύπος εἶναι δοκεῖ τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας 25 πλάσμα. ἰδοὺ γάρ, ὥς οὐκ ἀνηθοποίητος ἡ τέχνη, ἀλλ' ἐνεικονισμένη τὸν θεὸν εἰς αὐτὸν ἐξίσταται. ὕλη μὲν οὖσα θεοειδὲς ἀναπέμπει νόημα, δημιουργημα δὲ χειρὸς τυγχάνουσα, ἃ μὴ δημιουργίας ἔξεστι, πρᾶττει τεκμήρια ψυχῆς ἀρρήτως ἀποτίκτουσα. 30 15 πρόσωπον δέ σοι θεασαμένῳ δουλοῦται τὴν αἴσθησιν, οὐ γὰρ εἰς κάλλος ἐπίθετον ἐσχημάτισται, ἀλλὰ

πάντα γνον καὶ ἵλεων ἀνακινῶν ὄμμα βάθος ἄφατον
 ὑπαστραπτει σεμνότητος αἰδοῦ μιγείσης. πλοκάμων
 δὲ ἑλικες ῥεόμενοι χάρισιν οἱ μὲν εἰς νῶτα τεθη-
 λότες ἄφετοι κέχυνται, οἱ δὲ ὑπὲρ μετώπου πρὸς
 5 τὰς ὀφρῦς ἐπιβαίνοντες τοῖς ὄμμασιν εἰλοῦνται.
 οἶον δὲ ἐκ ζωτικῆς αἰτίας καὶ αὐτοὶ καταρδόμενοι
 εἰς τὴν τῶν βοστρύχων καμπὴν συνελίττονται τῷ
 νόμῳ τῆς τέχνης μὴ πειθομένης τῆς ὕλης, ἀλλὰ
 νοούσης, ὅτι σχηματίζει θεὸν καὶ δεῖ δυναστεύειν. 903
 10 τῶν δὲ γινομένων εἰωθότων φθείρεσθαι ἢ τοῦ
 ἀγάλματος ἰδέα ἅτε δὴ τῆς ὑγείας τὴν οὐσίαν ἐν
 ἑαυτῇ φέρουσα ἀκμὴν ἀνώλεθρον ἐπικτωμένη θάλλει.
 ἡμεῖς μὲν δὴ σοὶ καὶ λόγων, ὦ Παιάν, νεαρῶν καὶ
 μνήμης ἐγγόνων ἀπηρξάμεθα· κελεύεις γάρ, οἴμαι·
 15 πρόθυμοι δέ σοι καὶ τὸν νόμον ἄδειν, εἰ νέμοις
 ὑγείαν.

Εἰς τὸ τοῦ Ηἰθέου ἀγαλμα.

1 αἰ. Τεθέασαι τὸν ἡίθεον ἐπ' ἀκροπόλει, ὃν
 Πραξιτέλης ἴδρυσεν, ἢ δεῖ σοὶ τῆς τέχνης παρα-
 στῆσαι τὸ πρᾶγμα; παῖς ἦν ἀπαλὸς τις καὶ νέος
 20 πρὸς τὸ μαλθακὸν τε καὶ νεοτήσιον τῆς τέχνης τὸν
 χαλκὸν μαλαττούσης, χλιδῆς δὲ ἦν καὶ ἱμέρου με-
 στὸς καὶ τὸ τῆς ἥβης ἔφαινεν ἄνθος, πάντα δὲ ἦν
 33 ἰδεῖν πρὸς τὴν τῆς τέχνης βούλησιν ἀμειβόμενα·
 καὶ γὰρ ἀπαλὸς ἦν μαχομένην τῇ ἀπαλότητι τὴν
 25 οὐσίαν ἔχων καὶ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἤγετο ἐστερημένος
 ὑγρότητος καὶ ὅλος ἐξέβαινε τῆς αὐτοῦ φύσεως ὁ
 159 χαλκὸς τοὺς ὅρους εἰς τὸν ἀληθῆ τύπον μεθιστά-
 μενος. ἄμοιρος δὲ ὢν πνεύματος καὶ τὸ ἔμπνουν
 ὑπεδύετο, ἃ γὰρ μὴ παρέλαβεν ὕλη, μηδὲ εἶχεν
 30 ἔμπνυτα, τούτων ἢ τέχνη τὴν ἐξουσίαν ἐπορίζετο.

ἐκοινοῦτο δὲ τὰς παρειὰς ἐρυθήματι, ὃ δὴ καὶ παρά-
δοξον ἦν, χαλκοῦ τικτόμενον ἔρευθος, καὶ παιδικῆς
ἦν ἡλικίας ἄνθος ἐκλάμπον, κόμη δὲ εἶχεν ἑλικας
ταῖς ὀφρύσιν ἐπιβαίνοντας. ὁ δὲ τῷ τελαμῶνι κατα-
904 στέφων τὴν κόμην καὶ ἐκ τῶν ὀφρύων ἀπωθούμενος 5
τῷ διαδήματι τὰς τρίχας, γυμνὸν πλοκάμων ἐτήρει
τὸ μέτωπον. ὥς δὲ καὶ κατὰ μέρος ἐξητάζομεν τὴν
τέχνην καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δαιδάλματα, ἀφασίᾳ πλη-
γέντες εἰστήκειμεν, ὅ τε γὰρ χαλκὸς εὐτραφῇ καὶ
λιπῶσαν ἐπεδείκνυτο τὴν σάρκα καὶ πρὸς τὴν τῆς 10
τριχὸς κίνησιν μεθηρομόζετο, ὅτε μὲν βοστρύχων
οὕλων πλοκαῖς συνεξελιπτόμενος, ὅτε δ' ἐθέλουσῃ
τῇ τριχὶ ἐκτάδην κατὰ νώτου χυθῆναι συναπλού-
μενος, καὶ ὅτε μὲν ἐθέλοι τὸ πλάσμα καμφθῆναι,
καὶ πρὸς τὴν καμπὴν ἀνιέμενος, ὅτε δὲ ἐπιτεῖναι 15
τὰ μέλη πρὸς τὸ σύντονον μεθιστάμενος. ὅμμα δὲ
ἱμερῶδες ἦν αἰδοῦ συμμιγὲς ἀφροδισίας γέμον χάρι-
τος, καὶ γὰρ ἥδει ζηλοῦν ὁ χαλκὸς τὸ ἐράσμιον καὶ
ὑπήκουεν ἐθέλοντι τῷ εἰδώλῳ γανροῦσθαι. ἀκίνητος
δὲ ὢν οὗτος ὁ ἔφηβος ἔδοξεν ἂν σοι κινήσεως μετέ- 20
χειν καὶ εἰς χορείαν εὐτρεπίζεσθαι.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΑΤΡΟΤ ΑΓΑΛΜΑ.

ιβ'. Εἰς ἱερὸν εἰσιὼν σεμνόν τι καὶ μέγα, ὃ
τὴν καλλίστην εἰκασίαν εἰς ἑαυτὸ μεθίστη, ἐν τοῖς
προπυλαίοις τοῦ νεῷ ἰδρυμένον θεῶμαι κένταυρον
οὐκ ἀνδρὶ κατὰ τὴν Ὀμήρειον εἰκόνα, ἀλλὰ ὅς 25
παραπλήσιον ὑλήεντι. ἄνθρωπος ἦν ἄχρὶ λαγόνος
κατιῶν ὁ κένταυρος ἐς ἵππου βάσιν τετρασκελῇ
λήγων, τὸν γὰρ ἵππον καὶ τὸν ἄνθρωπον ἡ φύσις
ἐξ ἡμισείας τεμοῦσα εἰς ἓν σῶμα συνήρμοσε τὰ μὲν
ἀποκρίνασα τῶν μελῶν, τὰ δὲ ἀλλήλοις τεχνησαμένη

σύμφωνα· τῆς μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης ὅσον ἀπ' ἰξύος
 εἰς ἄκραν ὑποφέρεται τὴν βάσιν, ἀφείλε, τοῦ δὲ
 ἱππείου σώματος, ὅσον εἰς ὀμφαλὸν καταβαίνει,
 τεμονῦσα τῷ ἀνθρωπείῳ συνῆγε τύπῳ, ὥς τὸν μὲν
 5 ἱππον τὴν κεφαλὴν ποθεῖν καὶ τοὺς αὐχενίους
 τένοντας, καὶ ὅσον εἰς τὸ νῶτον καταβαῖνον εὐρύ-
 νεται, τὸν δὲ ἄνθρωπον τὸν ἀπὸ ὀμφαλοῦ μέχρι
 τῆς βάσεως στηριγμὸν ζητεῖν. τοιούτου δὲ ὄντος
 τοῦ σώματος εἶδες ἂν καὶ θυμὸν ἐπιπολεύοντα τῷ 905
 10 τεχνήματι καὶ ἡγριωμένον τὸ σῶμα καὶ τῷ προσώπῳ
 τὸ θηριῶδες ἐπανθοῦν καὶ τὸ τῆς τριχὸς κάλλιστα
 ὑποκρινομένην τὴν πέτραν καὶ πάντα πρὸς τὸν
 ἀληθῆ τύπον σπεύδοντα.

Εἰς τὸ τῆς Μήδειας ἀγάλμα.

11 γ'. Εἶδον καὶ τὴν πολυθρόλλητον ἐν ὄροις
 15 Μακεδόνων Μήδειαν. λίθος ἦν μηνύων τὸ τῆς
 ψυχῆς εἶδος ἀπομαξαμένης εἰς αὐτὴν τῆς τέχνης
 τὰ συμπληροῦντα τὴν ψυχὴν, καὶ γὰρ λογισμοῦ
 κατηγορεῖ τὸ δῆλωμα καὶ θυμὸς ὑπανίστατο καὶ
 πρὸς λύπης διάθεσιν μετέβαινεν ἢ εἰκὼν καὶ ὥς
 20 βραχέως εἶπεῖν, ἐξήγησις τοῦ περὶ αὐτὴν δράματος
 ἦν τὸ ὁρώμενον· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ὑπὲρ τὴν
 πρᾶξιν ἐδήλου [τῆς] γυναικὸς τὰ βουλευματα, ὁ δὲ
 θυμὸς τῇ ῥύμῃ τῆς ὀργῆς παραγραφόμενος τὴν
 φύσιν πρὸς τὸ ἔργον ἡγείρε τὴν ἐπὶ τὸν ψόγον
 25 ὀρμὴν εἰσηγούμενος, ἡ λύπη δὲ τὸν ἐπὶ τοῖς παισὶν
 ἐπεσήμενεν οἶκτον εἰς τὴν μητρῴαν σύνεσιν ἀρρώ-
 στως ἐκ τοῦ θυμοῦ τὴν λίθον ἔλκουσα. οὐ γὰρ
 31 ἄτεγκτος, οὐδὲ θηριώδης ἢ εἰκὼν, ἀλλ' εἰς θυμοῦ
 καὶ ἀνίας ἐνδειξιν διηρεῖτο ὑπηρετουμένη τοῖς τῆς
 30 γυναικείας φύσεως βουλεύμασιν. εἰκὸς γὰρ ἦν μετὰ

τὸν χόλον καθαρεύουσιν τοῦ θυμοῦ ἐπιστρέφεσθαι
 πρὸς οἶκτον καὶ εἰς ἔννοιαν ἐρχομένην τοῦ κακοῦ
 τὴν ψυχὴν οἰκτίζεισθαι. ταῦτα μετὰ τοῦ σώματος τὰ
 πάθη ἢ εἰκὼν ἐμιμεῖτο καὶ ἦν ἰδεῖν [τὴν λίθον] ὅτε
 μὲν φέρουσιν τὸν θυμὸν ἐν ὄμμασιν, ὅτε δὲ σκυ- 5
 θρωπὸν ὁρῶσαν καὶ μαλακτομένην εἰς στυγνότητα,
 ὥσπερ ἄντικρυς τοῦ τεχνησαμένου τὴν ἀφορμὴν εἰς
 τῆς Εὐριπίδου δραματοποιίας πλήσαντος τὴν μίμη-
 σιν, ἐν ἣ καὶ βουλεύεται συνανακινουῖσα [καὶ] σύνεσιν
 ἔμφρονα καὶ εἰς θυμὸν ἀγριαίνει τὸ ἥθος τοὺς πε- 10
 906 πηγότας τῇ φύσει πρὸς τὰ ἔκγονα τῆς φιλογονίας
 ὄρους ἐκβάλλουσα καὶ παιδικῶν λόγων μετὰ τὴν
 ἄνομον σφαγὴν ἄπτεται. ἦν δὲ αὐτῇ καὶ ξιφηφόρος
 ἢ χεῖρ διακονεῖν ἐτοίμη τῷ θυμῷ ἐπὶ τὸ μῖασμα
 σπενδούσῃ καὶ ἡμελημένη θοῖξ τὸ αὐχμηρὸν ἐπι- 15
 σημαίνουσα καὶ στολὴ τις πένθιμος ἀκόλουθος τῇ
 ψυχῇ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΘΑΜΑΝΤΟΣ ΕΙΚΟΝΑ.

ιδ'. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἡρόσιν οὐκ
 εἰς ἐπίδειξιν (μόνον), ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν τῆς
 γραφικῆς καλῶν οὐκ ἀμούσως ἐξησκημένη. ἐκτε- 20
 τύπωτο δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας μανίας οἰστρούμενος.
 ἦν δ' ἰδεῖν γυμνός, αἵματι φοινίσσων τὴν κόμην,
 ἠνεμωμένος τὴν τρίχα, παράφορος τὸ ὄμμα, ἐκπλη-
 ξίας γέμων καὶ ὥπλιστο δὲ οὐ μανίας μόνον εἰς
 τόλμαν, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἑρινύων δείμασι θυμοφθόροις 25
 ἠγγίσωτο, ἀλλὰ καὶ σίδηρος τῆς χειρὸς προεβέβλητο
 ἐκθέοντι παραπλήσιος. ἢ μὲν γὰρ εἰκὼν ὄντως ἦν
 ἀκίνητος, ἐδόκει δὲ οὐ τηρεῖν τὸ στάσιμον, ἀλλὰ
 δόξῃ τῆς κινήσεως τοὺς θεατὰς ἐξίστη ὑπὸ τοῦ φό-
 βου χλωρόν τι καὶ τεθνηκὸς ὁρῶσα, παρῇν δὲ ἢ 30

Ἰνώ περιδεής, ὑπότρομος, ἐνηγκάλιστο δὲ καὶ παῖδα
 νήπιον καὶ τὴν θηλὴν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ προσῆγε
 τὰς τροφίμους ἐπιστάζουσα πηγὰς τοῖς τροφίμοις.
 35 ἠπεύγετο δὲ ἡ εἰκὼν ἐπὶ τὴν ἄκραν τοῦ Σκεῖρωνος
 5 καὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑπόρειον, τὸ δὲ ῥόθιον πρὸς
 ὑποδοχὴν ἐκολποῦτο κυμαίνειν εἰωθός, καὶ Ζεφύρου
 τι κατεῖχε τὸ σῶμα λιγυρῶ πνεύματι τὴν θάλασσαν
 κατευνάζοντας, ὁ γὰρ δὴ κηρὸς ἐφάνταξε τὴν αἴσθη-
 σιν, ὥς καὶ πνοὴν δημιουργεῖν ἐπιστάμενος καὶ
 10 ἀνακοντίζειν θαλασσίους αὔρας καὶ εἰς ἔργα φύσεως
 ἐπάγειν τὴν μίμησιν. παρεσκίρτων δὲ καὶ ἐνάλιοι
 δελφῖνες τὸ ῥόθιον ἐν τῇ γραφῇ τέμνοντες καὶ ὁ 907
 κηρὸς ἐδόκει διαπνέεσθαι καὶ πρὸς τὸ τῆς θαλάσσης
 νοτίζεσθαι μίμημα πρὸς αὐτὴν τὴν οὐσίαν ἐξελ-
 15 λαττόμενος. ἐν γε μὴν τοῖς τοῦ πίνακος τέρμασιν
 Ἀμφιτρίτη τις ἐκ βυθῶν ἀνέβη ἄγριόν τι καὶ φρι-
 κῶδες ὁρῶσα καὶ γλαυκόν τι σέλας ἐκ τῶν ὀμμάτων
 μαρμαίρουσα, Νηρηίδες δὲ περὶ αὐτὴν εἰστήκεσαν,
 ἀπαλαὶ δὲ ἦσαν αὗται καὶ ἀνθηραὶ προσιδεῖν καὶ
 20 ἀφροδίσιον ἥμερον ἕξ ὀμμάτων στάζουσαι, ὑπὲρ δὲ
 ἄκρων τῶν θαλασσίων κυμάτων ἐλίσσουσαι τὴν
 χορείαν ἐπληττον. περὶ δὲ αὐτὰς Ὠκεανὸς βα(θυδί-
 νης) ἐκέχυτο μικροῦ τῆς τοῦ ποταμοῦ κινήσεως καὶ
 κυμαίνειν διδαχθείσης.

INDEX VERBORUM.

Sigla † significat vocabulum ad rhetoricam pertinens, * vocabulum aut ἄπαξ λεγόμενον aut novo sensu vel usu adhibitum. Secundum volumen numero 2 significatur, prius signo 1 caret, nisi eis locis, ubi ambiguitas vitanda erat.

A.

ἀβάκχευτος πηγή 2, 326, 21.
ἀβασανίστως τι ἐξετάζειν 231, 16.

ἀβέβηλος λόγος 2, 219, 13.
ἀβρότεροι αὐτῶν Lacones. 146, 20.

ἄγαλμα πολέμου est Ajax. 2, 187, 9. ἀγάλματα λόγων 226, 27. ἄγαλμα Νέστορος παράγειν 2, 167, 5.

ἀγαλματίας 2, 112, 9. cf. 206, 32.
ἀγαλματοποιούσα φύσις 2, 259, 30.

τὸν Ὁ. ἠγάσθη τῆς φιλοφροσύνης 59, 30. cf. 2, 34, 19.
ἀγείρειν ἔξω θυρῶν 169, 23.
ἀγελαῖαι νῆσοι 2, 364, 3.
ἀγέρωχοι scenici 2, 100, 7.
† ἀγλαία τ. λόγου 2, 15, 6.
οὐκ ἀγλευκῶς τῆς φωνῆς ἔχων 157, 3.

ἕξενος τῇ ἀγνώσει ἀνύποπτος 2, 229, 10. ἀπέκτεινε τὸν ἀθλητὴν ἀγνώσει 2, 291, 9.
ἀγορά de mercibus 205, 8; cf. 2, 105, 22. ἀγορὰν ἤγεν praeses iudicii 11, 2. ἡ ἀγορά τῶν ψυχῶν 2, 157, 6.

ἡ τῶν ἀγοραίων ῥητορική 248, 30.

ἀγορεύειν δίκην 2, 37, 22.

ἀγροίκως ἐποίησας 2, 235, 26.

ἠγρίαινε καὶ μανικῶς εἶχε 2, 223, 20. cf. 2, 9, 31; 121, 30.

ἀ. οὐκ ἀγύμναστον τοῦ περὶ τοὺς σοφιστὰς δρόμου 2, 92, 4.

ἀγχίθειοι Indi. 219, 20.

ἀγχίθυρος τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἡ Σμύρνα 2, 31, 18.

λόγοι ἀγχοῦ τούτων 218, 16.

τοὺς πῶλους ἄγουσι gestant. 56, 10.

ἄγειν θυσίας ἐς θαῖτας θεῶν 183, 30.

πολλοὶ ἐς ὄνομα ἠχθήσαν 100, 17.

ἐλευθέρα τὰ τῶν Μισσῶν ἠγάγε 254, 25.

διετέλει τὸν Π. ὑπὲρ θαῦμα ἄγων 2, 49, 20.

λατρικὴ τὰ χοίρεια τῶν κρεῶν σὺν τερατολογία ἄγει 2, 285, 31.

ἡλικίαν καὶ ὥραν ἄγει 2, 320, 3.

λησται ἠγοντο τὴν ἐπὶ θανάτῳ 183, 30.

ἄγειν ἀνακαλυπτήρια 2, 111, 12.

πολλὰ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἠγάγετο 2, 20, 20.

ἐμπλήξεις καὶ ἀγωγαί 221, 10.

τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγια 207, 17.

μουσικὴν ἀγωνίαν αὐλεῖν
264, 4.

ἡγωνίζετο τὴν περὶ τοῦ στε-
φάνου 2, 147, 1.

ἀγὼν ὑπὲρ μελέτης 2, 103, 23.

ἀγωνιῶντες ἀθληταί 2, 290, 2.

ἀγωνιᾶν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ
δόξης 2, 32, 25.

οὐκ ἐγίγνωσκον ὅ τι εἴη ἀ-
γωνία ἢ ἀγὼν 171, 10 (cf.
ib. 7).

ἀγωνίζεσθαι σημειῶν ἑαυτοῦ
πολείπεσθαι 2, 60, 19. ἀγ.

πρὸς τὴν τῶν πολλῶν δό-
ξαν 327, 1. † ἀγωνίζεσθαι

εἰς τὸ κοινόν 2, 41, 13.

† Ἀρτάβαξον ἀγωνίζεται τὸν
ἀπαγορεύοντα τῷ Ξέρξῃ μὴ

τ. δ. στρατεύειν ἐπὶ τ. Ἑλ-
λάδα 2, 81, 24. χρόνου μέ-

γα ἀγώνισμα Olympium A-
thenis. 2, 44, 21. cf. 2, 124, 6.

† ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέον-
τος ἐπιστέλλειν 2, 126, 22.

ἀδαμάντινοι δόξαι 18, 8.

ἀδενκάστως ἔχουσα φιλοσοφία
306, 21. cf. 2, 97, 16.

ἀδελφὰ τούτοις ἐπετήδευσε
2, 16.

Αἰθίοπες οὐκ ἄθλοι χαί-
ρειν 2, 337, 5.

φθόνος διδάσκαλος ἀδίκων
214, 15.

νεανίας Α. ἀδικῶν περὶ τὰ
ἡθῆ 150, 11.

ἀδοξον ἦν μοι τὸ πρῶτον
σῶμα 100, 30.

ἀδρανῆς τὴν χεῖρα 115, 18.

οὐκ ἀδυνατοῦμεν σοφίζε-
σθαι 214, 4.

ἡ φωνή, ἣν ἄδουσι 2, 214,
18. Ὁ. ἄδει με τὸ πένε-

σθαι 306, 16. cf. 2, 374, 6.

ἀερίζοντες ἀκροχειρίζεσθαι
* 2, 289, 12.

ἀετίτης λίθος 57, 18.

ἀθανατίζει Λυκοῦργος * 311, 2.

τὸ μὴ ἀθεεῖ δοκεῖν ἐκφέρειν
τὰς δόξας 113, 28. cf. 2, 44,

26. Σκ. οὐκ ἀθεεῖ ἐτρέφετο
2, 29, 8.

ἦρεν ὥσπερ τις Ἀθηνᾶς ψῆ-
φος. proverb. 2, 74, 24.

δικαιοτάτος ἀθλητῆς τῶν
κατὰ σοφίαν πραγμάτων 2,

154, 15.

γενήσῃ ἄθλος ἀνδρὸς γυμνοῦ
216, 6.

ἀθλεῖν ἔργον 2, 360, 9.

ἀθρόον ἀνέβλεψεν 130, 25.

ἀθρόον ὤμωξαν 2, 188, 19.

τὸ ἀθρόως σῶφρον 197, 14.

ἄθυτα σπλάγχνα 316, 2.

οὐκ ἄθυμος τὸν θάνατον
268, 7. ἀθύμω εἶδει πελά-

ζει Α. 2, 299, 18.

νόσον εἰς αἴγας τρέψαι pro-
verb. 2, 179, 8.

αἰγυπτιάζει ἡ προσβολὴ τῆς
γραφῆς 2, 360, 1.

αἰδῶς τοῦ οὐμίλου pudor coi-
tus 2, 196, 28.

αἰθῆρ ἐν τῇ ψυχῇ 7, 28.

Αἰθίοψ Ὀκεανός 240, 6.

αἰθρία ἀπόρρητος αἰσθησεων
314, 13.

φυγὰς καὶ αἶμα (caedem) παύ-
ειν 326, 14.

Πυθαγόρας παρέδωκε τὸ αἰ-
νιττειν * 220, 26.

αἰρεῖν τινὰ τῷ εἶδει 2, 191, 29.

ἐκ τῶν παρόντων ἐλῶν 289, 21.

χρόνος ἄρας δένδρα 2, 133, 22.

ἄρασα ναῦς χιλία κώπη ἐκ

Κ. 2, 59, 7. τὸ μὴ ὑπὲρ

τοὺς ἀνθρώπους αἰρεσθαι

29, 9. ἄρασθαι ὅπλα 31, 2.

Ε. θυσίας ἀρθεῖσα 2, 354,

26. ἐς θεῖαν μνήμην ἤρ-

θησαν 109, 26. αἶρει Ἰν-

δουὸς ἐν παντὶ λόγῳ 211, 9.

γυμνὸν τὸν πέλεκυν ἡρμέ-

νοι ἡγεμόνες 102, 30. κρᾶ-

τος ἦραντο τῆς ἐπιστήμης

2, 295, 4. † πᾶν κέντρον
 γλώττης ἡρμένος 2, 58, 12.
 αἰσθητηρίων πηγαί 309, 26.
 αἶσα πρὸς τινα φθέγγεσθαι
 194, 14.
 αἰσχύνη ἀγῶνος 2, 286, 29.
 αἰσχύνην ἔχει τὸ ἀκριβοῦν
 ταῦτα 2, 211, 25. πρὸς αἰσ-
 χύνην ἐστὶ τὸ μισθοῦ φι-
 λειν 2, 237, 13.
 ἡ τοῦ πλοῦ αἰτία βλέπει ἐς
 Ἰάσονα 2, 361, 13. αἰτίαν
 παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔχειν 2,
 25, 5. ληστὰι τὴν αἰτίαν
 183, 9. αἰτία ἀλαζών = ἀ.
 ἀλαξονείας 2, 37, 7.
 ἀκατάσκευος τέχνη 219, 25.
 ἀκειρεκόμης Ἀπόλλων 2, 233,
 21.
 διετέλεσε ἐς γῆρας βαθὺ ἀνέ-
 ραιός τε καὶ ἄρτιος 2, 28, 27.
 πόλεμος ἀκήρυκτος 2, 264, 2.
 εἰ μετὰ τοῦ ἀκινδύνου γί-
 γνοιτο 154, 29.
 ὁ ἀκισμὸς τοῦ μεγαλογνώ-
 μονος 2, 243, 16.
 ἐστασίαζον ἀκμαζούσαις ταῖς
 γνώμας 2, 42, 2.
 † ἀνεπήδα περὶ τὰς ἀκμὰς
 τῶν ὑποθέσεων 2, 48, 19.
 † λαμβάνονται τινες ἀκμῆς
 τοῦ ἀνδρὸς 2, 88, 32.
 † αἱ ἀκμαιότεραι ὑποθέσεις
 2, 33, 4.
 † ἀκόλαστοι ῥυθμοί 2, 104, 18.
 τοῦτο οὐκ ἐς τὸ ἀκόλουθον
 εἰρησθαι δοκεῖ 128, 27.
 ἀκοντίοις εἰθίζεν 2, 197, 10.
 πάλαι σε ἀκούομεν 22, 25.
 ἤκουε εὖ διατιθέμενον τὴν
 ἀρχὴν 201, 29.
 ἄκρατος καὶ τυραννικὰ ἐν
 οἴνῳ 2, 18, 23. * cf. 110, 29.
 ἄκρατοι τὸ αἶμα Satyri 2,
 325, 26.
 τὸ ἀκράτως μέλαν 2, 305, 8.
 † ἀκρατῶς ἀτιμίζειν 2,
 19, 18.

† τὸ ἀκριβὲς τῆς τέχνης 2,
 108, 32. † ἀκριβῆ ὀνόματα
 2, 21, 6.
 † κατέθελε καὶ τοὺς μὴ τὰ
 Ἑλλήνων ἀκριβοῦντας 2, 18,
 14. † οὐκ ἐσμέν τῶν ἐμούν-
 των, ἀλλὰ τῶν ἀκριβοῦντων
 2, 88, 3.
 ἀκριτος ἀνθρώπων 2, 274, 26.
 † ὁ μισθὸς τῆς ἀκροάσεως
 2, 39, 15.
 τοῦ μέλιτος ἄκρω δακτύλῳ
 γεύεσθαι 2, 35, 20.
 νῆσος ἀκρωνυχίαν ἐξαίρουσα
 2, 364, 6.
 ἡκρωτηριάσθη ἡ βουλὴ τοὺς
 εὐδοκιμωτάτους 257, 11.
 οἱ ἀκταίως οἰκοῦντες πόλεις
 2, 184, 24.
 ἀκτινώδης ἡ παντάρῳ 119, 26.
 τὰ πρὸς ἀκτῖνα ἔθνη 44, 12.
 ἀκτῖνες κόμαι Ἥλιου 2, 233,
 25. λοξαὶ αἱ ἀκτῖνες τῆς
 σκιάς 2, 327, 18.
 πρὸς τῷ ἀλγοῦντι ὁ νοῦς
 290, 3.
 Ἀ. τὸ μὴ περὶ ἀληθινῶν
 ἔρεῖν ἀληθεύει 175, 23. ἀλη-
 θεύειν ἐν ταῖς γραφαῖς 2,
 340, 25.
 οἱ ἵπποι ἤττον μὲν καλοί,
 ἀληθέστεροι δέ 2. 332, 22.
 ἀληθινὰ σιτία 2, 256, 9.
 φθόνῳ ἄλλους ἀφηρήθη τὸ
 παρελθεῖν ἐς ἄνδρας 2, 112,
 21.
 εἶλω αὐτίκα τῆς κόρης 2,
 175, 14.
 ἀλιπορφύρου τι ἄνθος ἔχει
 2, 362, 11.
 στροφίον τῶν ἀλουργοτάτων
 309, 29.
 ἀλουργία φοινικῇ 2, 334, 20.
 † ἐνεδείκνυντο πολὺ τὸ ἀλύ-
 πως φράζειν 2, 48, 23.
 ὑπέρφρον καὶ Ἀλφειὸν πνεῖ
 2, 338, 13.

οἱ ἀμαθεῖς τῶν ποταμῶν 2, 351, 26.
 Ἀμαλθείας κέρας. proverb. 2, 6, 31.
 Θῆβαι οὐκ ἀμάντευτοι 2, 300, 2.
 ἀμαξῶν ἄσμα 139, 12.
 βοῦς ἀμαξεῖς 2, 284, 26.
 Σκυθῶν ὅποσοι ἀμαξεύουσιν 281, 16. γῇ ἀμαξεύσαι ἄπορος 2, 378, 22.
 ἀμάρτυρος Λιβύη 204, 3.
 ἡ ὄψις ἀμβλύνεται διακριβοῦν τι 2, 315, 4.
 ἀμβροσία ἡ ὁσμὴ τοῦ χωρίου 2, 131, 27.
 ἀμεινων ἂν ἦν ἐκδιδάξας 2, 184, 10.
 τὸ μὴ ἀμελῶς φράζειν 2, 151, 24. ἀμελῶς τῶν μελῶν ἀκοῦσαι 158, 2.
 ἀμετροβίοι κόρακες 2, 214, 8.
 ἀμήχανα ὕψη κυπαρίττων 16, 14. ἐς ἀμήχανον ἐμπεσεῖν 25, 8.
 ἀμήχανον βλέπει Πασιφάη 2, 318, 26. ἀμήχανον εὐγένειαν ἐπιδηλοῦν τοῖς ὁμομασι 2, 118, 7.
 οἱ Ἰουδαῖοι ἄμικτον βίον εὐρόντες 191, 24. cf. 315, 27.
 ἀμιλλᾶσθαι parem esse 2, 59, 3.
 ἀμνημονεῖν 2, 54, 25.
 φθόγγος ἀμουςος 181, 19.
 Κ. ποταμὸς τῶν οὐκ ἀμούσων 2, 371, 11.
 οὐκ ἀμούσως παραιτεῖσθαι 2, 29, 20. οὐδὲ ἡ θάλαττα ἀμούσως ἔχει 2, 362, 15.
 ἡμπίσχετο λεπτά 2, 26, 11.
 ἀμύθητον θησαυροῦ χρῆμα 2, 56, 24.
 † ἀμφιβολίας πλείστας ἐπέροησε 2, 110, 6.
 ἀμφιλαφεῖς βότρυς 2, 366, 23.

οὐκ ἂν παρατάξεσθαι αὐτόν 63, 7.
 ἀνὰ πᾶν ἔτος 2, 207, 2.
 ἀναβαλίνειν ὄρος 49, 16.
 μὴ σε λειμὼν ἀναβάλη τοῦτο 2, 328, 9. ἀναβαλλεσθαι = ἄδειν 2, 51, 10. cf. 220, 19.
 εὐχὴν ἀνεβάλετο τῷ Ἑρωτι ὁ Περσεύς 2, 336, 21.
 αἵματος ἀναβάσεις διαμετρεῖν 185, 8.
 νῆσος ὑφ' ἀλὸς ἀναβρωθεῖσα 2, 365, 11.
 ἀνεβίω ἡ πόλις 16, 7. Ἀλκηστis ὑπὸ τοῦ Ἡ. ἀναβρωθεῖσα 164, 8.
 πλοῦτος ἐπὶ Ἡρώδου ἀνέβλεψεν 2, 56, 3. οἱ Ῥωμαῖοι οὐ δύνανται πρὸς δημοκρατίαν ἀναβλέπειν 192, 32.
 Ἡρ. ἀνέβλεψεν ἐς τοὺς ἀκρωμένους 2, 78, 32.
 ἔβλεπεν οἶον οἱ λέοντες ἐν ἀναβολῇ τοῦ ὀρμηῆσαι 2, 186, 13. ἀναβολαὶ τῆς δίκης 322, 12. ἀναβοῆσαι καὶ σχετλιάσαι 212, 13.
 ἀνεβρυνχῆσατο ἐλεεινόν 202, 18.
 τῷ βασιλεῖ ἀνηγγέλη ταῦτα 31, 14.
 ἡναγκασμένα καὶ τεχνητὰ λάχανα 23, 14.
 ἀναγκοφαγεῖν 2, 101, 8; 286, 3.
 φίλοι ἀναγεγράφονται 38, 21.
 ἀναγράφει τι καὶ ἀνατυπῶται ἡ γνώμη δημιουργίας κρεῖττον 232, 5. ἡ ξύνεσις Ὁρέστη τὰ τῶν Ἑρινύων εἶδη ἀνέγραφεν 269, 6.
 Ε. τὸ γένος ἐς Ν. ἀνῆγεν 2, 100, 2. ἡ προμνήστρια ἀνῆγεν αὐτόν ἐς τὴν Ἀ. ἰσχύν 2, 111, 5. ἔγραφε πρὸς τὸν Ἀ. ἄρχοντα ὡς ξυλληφθεῖν καὶ ἀναχθεῖν 260, 5. cf. 2,

205, 10. ὁ ὄροφος ἐς θόλου ἀνῆκται σχῆμα 29, 2.
 ἡ γῆ χρυσοῦ ἀνέδειξε θήκην 80, 31. τὸ Σίγειον σῶμα ἀνέδειξε γίγαντος 2, 138, 11.
 ἡρώτα ὑπὲρ αὐτῶν οὐδὲν ὡς μὴ ἀναδέροιτο 2, 45, 6.
 ἀνέδησαν (αὐτὸν) τὸ παγκράτιον 2, 147, 25. μίτραν ἀναδοῦνται λευκὴν 94, 23.
 δεῖταιί μου ὁ λ. ἀναδιδάξαι ὑμᾶς 202, 15. τὰ Αἰσχύλου ἀνεδιδάσκετο 220, 10.
 νεανίας ἀνεδόθη 135, 6. cf. 92, 27.
 ἀνέξενξαν ἀποβαλόντες τὸ ἀκούειν 239, 16.
 τὴν ἀσπίδα πεποίηνται ἀνάθημα 76, 1. Ἑλένη ἀνάθεμα τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς 2, 76, 32.
 τὸν ἀμφοῖν ἀναθεωρῆσαι βίον 81, 17.
 ἀνεθόλουν ἐπ' αὐτὸν τοὺς Ἀθηναίους 2, 67, 18.
 πηγαὶ ἀναθρῶσκουσai παρὰ τῆς γῆς 95, 15.
 πολλὰ τῶν ἀναίμων τε καὶ καθαρῶν καθήγισε 131, 14.
 Πολυνείκη Ἀ. ἀνήρηται 2, 384, 5.
 τὰς χαίτας ἀνεκάλει 290, 7. λέων ἀνακείμενος τῷ ἱερῷ 202, 21.
 τὰς ὄψεις ἀνακοπεῖς ἀπῆλθε τυφλός 2, 132, 10.
 ἀνακοπεῖς ὑφ' ὧν ἤκουσε 2, 290, 17.
 ἀνέκραγέ ποτε ὁ Π. ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔπεσι 2, 170, 20.
 τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἐπετράπη 2, 103, 16.
 ἀρχὴ ἀνακτηθεῖσα 30, 23.
 τὰ ὑποδεδοκότα τῶν δημο-

σίων ἔργων ἀνεκτᾶτο 2, 107, 13.
 ἀνακύνφας ἔφη 178, 30.
 ἐκ βιβλίου ἀνακεκυφέναι 2, 334, 2
 τάφους διεφθορότας ἀναλαβεῖν 27, 11. ἀναλαβεῖν εἰδωλόν τι ἐς τὸν νοῦν 66, 10.
 τὸ ἀνειλημμένον τῶν τριχῶν 2, 347, 19. cf. 2, 147, 5.
 ὁ βασιλεὺς ἀνέλαμπεν ἔτι μᾶλλον 188, 31. cf. 2, 88, 18.
 τὰ Ξέρξου ἀναλεγόμενος ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα 170, 28.
 πλεῖστα ἐς μνήμην ἀνελέγετο 14, 1.
 ἀναλιχμαῖσθαι τὸ τῶν θυομένων αἷμα 202, 6.
 ἀναλογία τῶν τοῦ σώματος μερῶν 2, 274, 29. cf. 8.
 ἀναλύειν βασιλέα περὶ πραγμάτων ἤδη βεβουλευμένων 193, 22. ἀναλύει παρὰ τοῦ λέοντος οὐδεὶς 284, 28.
 ληστὰι ἀνεμάνθανον τίς τί ἵγιοι 101, 18.
 στόμα ἀνάμεστον ὁπώρας ἔρωτικῆς 2, 347, 3.
 ἰᾶσθαι λόγῳ ἀναμῖξ καὶ οἶνω 276, 22.
 ἀνένευσεν ὁ Ἀ. μὴ πράττειν τοῦτο 15, 25.
 παιδίον ᾄονον 2, 366, 30.
 Διονύσιος τοὺς ὁμιλητὰς τὸ μνημονικὸν ἀναπαιδεύειν ἐλέγετο 2, 36, 8.
 † ἀναπαίοντες ῥυθμοί 2, 104, 4.
 τοὺς λόγους ἀνέπανεεν ἐς παραγγέλματα 178, 9.
 ὑπὲρ Λοκροῦς ἀναπέμπονται οἱ τῷ Τροφωνίῳ συγγεγονότες 335, 21.
 ὁ Ἰσθμὸς ἀνεπέτασε τὰ στέρνα 2, 363, 13.
 † ἀναπηδᾶν τοῦ θρόνου 2, 48, 19; 78, 22; 119, 3. α. τῶν θάκων 2, 348, 10.

ἐν Εὐβοίᾳ κοίλῃ πολλὰ τῶν ἀκρωτηρίων ἀναπέπηγεν 101, 14.

ὁμιλίας ἀναπίμπλασθαι φάνουλου 179, 19.

ἐπιστολὴν ἀνέπλασαν 289, 8. μέλι ἀναπλημυρεῖν ὠραῖον 2, 339, 24.

ἀναπλῶσαι τὸν Βαῖτιν 168, 15.

τῶν Ὠρῶν τι ἀναπνεῖ 2, 389, 4. οἱ χρησμούς ἀναπνεύοντες 2, 23, 18. ἀνέπνευσεν ὑφ' ὧν ἤκουσεν 2, 275, 25.

τὸν ταῶν ἀναπτεροῦ ὁ ἔπαινος 2, 116, 25.

νῆμα ἀναπτύουσιν ἀράχνη 2, 382, 23.

τὰ ἐντεῦθεν φνόμενα ταῖς τῶν σοφιστῶν γλώτταις ἀνῆπται 326, 20. Α. χορὸν φιλοσόφων ἀναψάμενος βαδίζει 154, 14. τὰ τῆς διαλέξεως τῷ Ι. Πλάτωνος ἀνῆμμένα 2, 119, 22. κάλλος ὀφθαλμῶν ἀνάπτεται 2, 228, 13.

ἀναρρέων καπνός 2, 381, 31. ναὺς ναῦν ἀνεροῇγνη 2, 218, 29. λαγῶδς ἀνερωγῶς τὴν γαστέρα 2, 380, 13.

παῖς ἀνερριπτεῖτο 70, 13. † ἀναρριπτοῦντι αὐτοσχέδιον πλεῖστα ἐνέδωκε τῇ τέχνῃ 2, 117, 13.

ἀνήρηται τὸν ἀκινάκην 2, 354, 18. τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀνήρησατο 2, 12, 4. cf. 1, 322, 1. 2, 191, 7.

ἀνασεῖεν χαίτην 2, 370, 5. τῷ χεῖρε 2, 348, 11.

ἀνεσκεύαζεν Ἀθηναίους θαλάττης 2, 20, 28. α. Α. ἐς τοὺς δῆμους 2, 49, 5.

εἰποῖς ἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μ. ἀνασκοπεῖν τι τῶν

ποιητικῶν 2, 351, 24. τὰς βολὰς ἀνεσκοπεῖ τῶν ὀμμάτων 2, 118, 30.

Δᾶτις τὴν Νάξον ἐκ τῆς θαλάττης ἀνασπῶν 28, 28. ἐπιστολὴν ἀνέσπασε τοῦ κόλπου 115, 9.

μυκτῆρες ἀνεσταλμένοι τὸ μέτριον 2, 355, 3.

εἶδεν νεανίαν ἐκ δεξιᾶς ἀναστρέφοντα μετὰ πλείονων 2, 84, 5.

ἀνατεῖνον ὄρος 49, 15. cf. 2, 367, 4.

οἱ ἀνατιθέντες Διονυσίῳ τὸν Ἀράσπαν ἀνήκοοι τῶν τοῦ Δ. ὁυθμῶν 2, 37, 9. cf. 40, 29. θέατρον ἀνέθηκεν Ἡ. ἐπὶ Ῥηγίλλῃ 2, 64, 11.

ὁ τι ἤκουσεν, ἀνατυπῶσαι ἱκανὸς ἦν 19, 31. ἀνατυποῦσθαι χρὴ τὸν βασιλέα οἶον ἀχθόμενον τοῖς νόμοις 297, 5.

οἱ θεοὶ τῷ ἀνδρὶ ταῦτα ἀνέφαινον 340, 11. τὸ τοῦ Ἡφαίστου περὶ τὴν τοῦ Α. ἀσπίδα ἀναφαίνεται 66, 19.

ἐς διδασκάλους ἀναφέρειν φιλοσοφίαν 70, 30. Φιλίσκος ἀνέφερεν ἐς Θάμουιν (sc. τὸ γένος) 209, 25. cf. 2, 18, 16. προσῆκει ἀναφέρειν τῶν σχετλίων τούτων 280, 14. φρόνημα τῶν Λευκτρικῶν ἀναφέρον 2, 21, 5. ἐς πολλὰ τῶν Ἡ. πλεονεκτημάτων ἀνέφερεν 2, 97, 27. ἐκ μέθης ἀναφέρειν 2, 359, 22. cf. 284, 8.

τὸ πολὺ τῆς Ἑρετρίας ἀνεφυγεν τὸν Κᾶφηρέα 26, 21.

τὸ κινδύνευμα τοῦτο προῶτος ἀνεφθέγγατο 2, 3, 22.

ἀνεφοίτα ἐς τὴν Ἰδην 2, 167, 26.

φαντασία ὑποθήσεται ὃ μὴ εἶδεν πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὄντος 231, 5.

ἐμὲ ἡγείσθω ἀναφροδισίαν πᾶσαν 309, 15.

ἀναφυσῶσιν αὐλοὺς ὕδατος νῆται 307, 8. ἂ. ἡδὺ κύκνοι. 311, 3.

ἐκ φίλων ἀναφύεται ἀγαθὰ 67, 25. ἄτοποι λόγοι τῆς τοιαύδε φιλοσοφίας ἀναφύονται 234, 21. μετ' ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν Δημόστρατοι ἀνέφυσαν καὶ Πραξαγόραι 2, 67, 19. cf. 1, 279, 15; 325, 9.

ἀναχαιτίζει Ἀ. τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ τῆς γνώμης ἐτοίμου 2, 174, 32. θαλάττα ἀναχαιτίζουσα 2, 363, 27.

N. δοκεῖ μοι φόβου μεστὸς ἀναχωρῆσαι τῆς Ἑλλάδος 171, 1.

ἀναψυχὴν ἔλκειν παρὰ τῆς ὁροῦ 2, 340, 23.

ἀνδρίζεται γυνή 2, 293, 11. ἀνδρίζεσθαι ἐπὶ γυναῖκα 39, 6. cf. 2, 250, 14.

Φ διφυῆς ἐτέχθη καὶ ἀνδρόθηλος 2, 8, 27.

καινὸν ἀνδρολήψιον 2, 249, 10. ἀνδροφόνος τῆς κεφαλῆς 2, 233, 4.

ἀνειλῆσαι πολεμίους 52, 2.

† ἀνειμένως τὴν γλῶτταν ἡρμόσθαι 2, 10, 28.

Π. ἀνιὼν τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τοὺς ἄνδρας 2, 146, 27.

K. πόλεμον Λακωνικὸν ἀνείπεν ἐς πάντα 2, 18, 4. δούλην τις γυναῖκα ἀνείπε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐνέγραψε 342, 3.

τοὺς ὁμόρους ἀνείργουσι 67, 32. ἀνείργεσθαι ἀπάτης 2, 333, 26.

φαντασία χωρεῖ ἀνέκπληκ-

τος πρὸς ὃ αὐτὴ ὑπέθετο 231, 7.

νόμος ἐγράφη μὴδὲ τὸν γυμναστὴν ἀνέλεγκτον εἶναι 2, 271, 9.

ἀνελλιπέστερον καὶ προσφωρότερον σπουδάζειν 235, 32. ὄρνιθες κοσμοῦσιν ἄλσος τῷ τε ἀνέμῳ τῶν πτερῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν ῥανίσι 2, 212, 27. τὸ τῆς μελίας φυτόν ἀνεμοτρεφές 2, 343, 27.

τὸ ἄνετον τῆς κόμης 2, 347, 3. ἐκόμα ἀνεπαχθῶς 2, 190, 24. τὸ ἄκακον καὶ ἀνεπιβούλευτον 2, 239, 23.

οἱ οὐκ ἀνεπιστήμονες βάρβαροι 324, 3.

οὐκ ἀνεπιτήδειοι 304, 18.

γλώττης οὐκ ἀνεπιτηδεύτως εἶχεν 282, 7.

ἀνέραςτος καὶ βάσκανος 2, 102, 6.

ἡ Ναύκρατις ἀνερρήθη νικῶντος Φαιδίμου 2, 268, 23. Αἰσχίνης πυλαγόρας ἀνερρήθη 2, 22, 32.

οἰμωγὴ τῆς Θ. ἀνευφημούσης 2, 206, 6.

Δ. τὸ ἀνασχεῖν Π. τάττει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἄθλοις 291, 32. φόνων ἀνασχεῖν ψυχὰς μὴ προσάπτεσθαι 312, 23. Ἀ. ἀνασχοῦσα ἐκ τῆς θαλάττης 2, 244, 22. αἱ Μακάρων νῆσοι πρὸς τὸ αἰοικητον ἀνέχουσιν ἀκρωτήριον 166, 30. ἀνέχου διδάσκοντος 12, 22.

ἀνηβήσει τὰ στάδια ὑπὸ τοῦ εὐ γυμνάζειν 2, 291, 18. cf. 1, 201, 10.

ἀνήκοοι τῆς γῆς 307, 26. ἀνήκοοι τῶν Δ. ῥυθμῶν 2, 37, 10. cf. 74, 3; 113, 14.

ἀνθεστιῶσι ποιηταὶ ὁποποίῃ λαμπρᾷ 2, 256, 4.

γῆ πάσης ἀρετῆς ἡ γῆ ἤνθησεν
137, 1. cf. 2, 204, 16. τὸ αἷμα
ἤνθηκεν 2, 351, 1. ἀνθοῦσα
γραφαῖς στοά 2, 295, 24.
ἡ ἄνθη τοῦ ταῶ 2, 192, 1.
Δ. ἀνθίσας ῥόδοις κεφαλὴν
2, 317, 7. ἡνθισμένη σκευή
2, 317, 2.
τὸν νόμον τῇ φύσει ἀνθο-
μοιοῦν 2, 258, 31.
ἄνθος αἵματος 2, 349, 20.
πορφύρας 2, 142, 14. — πυ-
ρός 2, 296, 25. — κύματος 2,
351, 11. τὰ οἴκων ἄνθη 2,
64, 18.
ἀνθοσμίαν πίνειν 2, 133, 25.
αἱ ἐξ ἀνθρώπων πληγαί
232, 17.
δρόμους ἀνήκας 2, 131, 28.
ἀγέλαις τὰ ξαντοῦ ἀνείς Ἀ-
ναξαγόρας 13, 1. cf. 35,
12; 185, 23. ὥραι ἀνειμέναι
καὶ γελῶσαι 2, 249, 31.
ἀνιμάται ἡ αὐγὴ ἀπὸ τῆς
ἀκτίνος 92, 18.
ἀνιστάναι τὴν γνώμην 30,
24. ἐπὶ τὴν διάλεξιν ἀνίστα-
το 17, 20. ἀνίστανται βῆχες
ὑπὸ τοῦ νοσήματος 162, 6.
τὸ ἀνεστηκὸς τῆς γνώμης
2, 197, 19. τοὺς Ἀχαιοὺς
ἀναστῆσαι τοῦ Ἴλιον 2, 204,
27. ἀνίσχων Ἥλιος 2, 177,
23. αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ Κ. το-
σοῦτον ἀνεστᾶσιν, ὥς σχί-
ζεσθαι περὶ αὐτὰς τὸν ἥ-
λιον 43, 20. cf. 87, 26.
τὸν Ἀπ. ἀφανῶς ἀνίχνευεν
161, 9.
ἀνοήτως εἶχον τοῦ πάθους
127, 9.
ἄνοια = ἄτη 180, 8. cf.
315, 29.
σοὶ τὰ στέρνα ἀνεῶχθαι δο-
κεῖ τὰμά 189, 17.
θάλαττα ἀνοιδοῦσα 101, 28.
νόσος ἄ. 127, 2. 303, 2.
οἱ σοφοὶ ἐπ' ὄχθου ἀνφικι-

σιμένοι 91, 29. cf. 99, 10;
261, 6.
αἱ τῶν πολέμων ἀνοχαί 2,
167, 20.
ἀνταγωνίζεσθαι Νέρωνι 170,
20.
δοκῶ τι ἀντακούσεσθαι 2,
333, 24.
† δοκοῦντι ἀποσχεδιάζειν
ἀντανεγιγνώσκειτο ἡ μελέτη
2. 85, 9.
ἀντανήγαγον λόφον ὄρει 142,
23.
ἀνταπαιτεῖν 60, 3,
τοῖς ἐρρωμενεστέροις ἀντ-
αποδύεται 2, 371, 27.
ἡ ἀνταύγεια τοῦ ἡλίου χρώ-
μα προσβάλλει ὕδατι 2,
352, 7.
ἀντεκτείνειν πλοῦτον δεινό-
τητι 2, 30, 28.
ἀντεξαίρειν λόγοις ἔργα 2,
24, 24.
τὸ ἀντερᾶν τῷ Δ. οὐκ ἐδε-
δίεσαν 295, 1.
ἀντερείδειν τὸν ὦμον in lucta
2, 38, 20.
ταύροις ἀντήριξε 2, 189, 29.
ἀντεφεστιάζειν 2, 79, 23.
σοφιστῆς ξυσπουδάσων μει-
ρακίοις πῶς ἂν ἀντίσχοι
ἐκπλήξει; 2, 114, 3.
ἀντιβλέπειν ἡλίῳ 2, 229, 20.
† ἀντίθετα 2, 15, 4.
ἐς ἀντίπαλα Σπαρτιάταις ἀν-
τικαθίστασθαι 234, 11.
ἡ ἀντικειμένη στρατιά 2,
193, 25.
βραχίον μνηρῷ ἀντικρίνεται
2, 274, 10. cf. 1, 211, 3,
ἀντιλαβεῖν φίλον δωρεᾶς 2,
231, 10.
τὸ χιτῶνιον ἀντιλάμπει ταῖς
παρεαῖς 2, 242, 12.
ἡ ἰλὺς ἐς ἀντίληψιν γίγνε-
ται 2, 234, 30.
ἀντιλογισμοῖς ὑπήγοντο 2,
58, 19.

θεοῖς ἀντινομεῖν μανίᾳ 233, 4.
 τὸ ἀντίξουν εὖ πράξει 226, 8.
 λόγους ἀντιξῶς ἀντὶ καὶ ἀπ-
 ηχθιμένως εἶπας 290, 22.
 ἀγριότης ἀντίπαλος τῶν φύ-
 σεως πραγμάτων 2, 254, 26.
 ἀντιπέμπουσι μῆλον ἀλλή-
 λους 2, 302, 23.
 οἱ Ἀράβιοι ἀντίπερας οἰκοῦν-
 τες 124, 12. cf. 133, 6.
 τὰ ῥόδα μὴ ἀντιπνεῖτω (ταῖς
 καλαῖς) 2, 236, 12.
 φθόνος ἀντιπολιτεύεται τοῖς
 σοφώτερον τι ἐτέρου ἀγο-
 ρεῦουσιν 2, 20, 24.
 ὄρμοι ἀντιπράττουσιν αἰ-
 σχραῖς 2, 352, 24.
 ἐγκαρσίους τε καὶ ἀντι-
 πῶρους ἐμβολὰς ποιῶν-
 ται κυβερνῆται ναυμάχοι 2,
 218, 29.
 ἀντιτοξεύειν 2, 302, 24.
 ἀντισοφίζεσθαι τῷ χρόνῳ 2,
 252, 5.
 ἀντιχαρίζεσθαι 2, 206, 22.
 οἰκίαι ἀνθρώδεις 2, 202, 6.
 ἀνυποδησίᾳ κοσμοῦνται οἱ
 Ἀττικοί 2, 318, 5.
 ξένος ἀνύποπτος τῇ ἀγνωσίᾳ
 2, 229, 9.
 ὁ ἄνω βασιλεύς 2, 172, 21.
 σοβεῖν τε καὶ ἄνω βαίνειν
 12, 28.
 τὰ ἀξιομνημόνευτα 2, 50, 31.
 οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης τὸ δια-
 βελῆσθαι πρὸς θεούς 207,
 27.
 ἀξύνετοι γλώττης Ἑλλάδος
 2, 93, 18.
 ἔσται αἰόδιμος ἐπὶ τῷ ἔργῳ
 2, 346, 18.
 Πόντος αἰκητος πλεῖται 2,
 212, 8.
 αἶνος καὶ νήφων 2, 90, 29.
 cf. 1, 217, 32.
 † ἀπαγγέλλει οἱ μελέτην 34,
 18. τῷ N. σαφῶς ἀπηγγέλ-
 λετο 4, 7.

δόξα (secta) φιλολοίδορος καὶ
 ἀπηγωνισμένη 217, 23. cf.
 2, 68, 21.
 ἀπαγορεύει πρὸς τὰ δεσμά
 291, 12.
 ἀπάγξει ἡμᾶς μήκει λόγων
 299, 5.
 ἀπάγειν δῶρα βασιλεῖ 30, 15.
 εὐαγγέλια νίκης 2, 264, 5.
 ἐς δάκρυα ἀπῆχθη 109, 31.
 τοῦ τραγωδίαν ποιεῖν ἀπά-
 γων τὸν Δ. ἀπῆγεν αὐτὸν
 τοῦ ῥαθυμεῖν 2, 17, 8.
 † δεῖ τῶν ἐπιστολῶν τὴν
 ἰδέαν τοῦ ἄβροῦ μὴ ἀπά-
 δεῖν 2, 258, 11.
 δίνας ἀπαιτῶν φόνου 2,
 195, 18.
 ἀπῆραν τῆς Ῥώμης 322, 13.
 ἀπανάστασις ἐποίκων 2, 230,
 16.
 στεφάνωσαι πρὶν ὅπως ἀπαν-
 θεῖν 2, 55, 1.
 ἐγχειρίδια ἀπηνθισμένα τὴν
 ἀρχαίαν πολυμάθειαν 2,
 72, 25.
 οἱ ἀπανιστάμενοι ἐκ Σικε-
 λίας Ἀθηναῖοι 2, 80, 11.
 † ἐπ' ἀκρόασιν ἀπαντᾶν 2,
 51, 27. cf. 41, 19. τῷ αὐ-
 τοκράτορι ἀπῆντα τὰ ἱερὰ
 καὶ τὰ τέλη 185, 30.
 ἀπαντλεῖν τῆς οὐσίας 2,
 30, 19.
 οὐκ ἀπαξιούσιν ἑαυτοὺς ὧν
 ἐκείνοι πέπανται 221, 22.
 μήτηρ ἀπαράιτητος 2, 110, 14.
 ἀπαρκαλύπτως ἐκώμαξεν 2,
 26, 12. cf. 297, 25.
 δοκίμον τὸ νόμισμα ἀπαριθ-
 μεῖται 102, 18.
 αἱ κεφαλαι ἀπῆρτηνται πτόρ-
 θων 2, 371, 30. σπλάγχνα
 ἀπῆρτημένα 2, 277, 6.
 ἀπάρχεσθαι (ἔδει) τῇ θεῷ
 τοῦ σφῶν αἵματος 233, 12.
 λίθοι πάντα ἀπανγάζουσαι
 χρώματα 89, 36.

τοῦτο πλαστικὴ ἀπανθαδιεῖ-
ται μόνῃ 2, 310, 9.
ταύρους ἀπανχερίζειν 2, 284,
26. cf. 190, 1.
ἀπεθίζειν τοῦ Ἰωνικοῦ 2,
43, 16.
ἀπειθήσαντι ἄχθεσθαι 166,
12.
Ἡρ. ἀπιὼν τῆς ἀνθρωπείας
φύσεως 2, 171, 7.
οἱ ἄνδρες ἐπὶ πάντα ἤμον-
τες οὐδὲν ἀπεοίκασι τοῦ
Ὁμ. Διός 128, 17.
ἄρτοι ἀπεπιτούμενοι 2, 285, 25.
νόσοι ἐς νεῦρα ἀπερείδον-
ται 2, 275, 15. ἀπερείδειν
τὰς χεῖρας ὀρθὰς ἐς τὸν
θάλακον 208, 19.
† ἀπέριττος νοῆσαι καὶ τά-
ξαι 2, 39, 19.
πιθανὸν Ὀδυσσεῖα ἀπενύξα-
σθαι τὴν ἐαυτοῦ νίκην 2,
188, 2.
οἱ ἀδίκως ἀπελθόντες iniuste
interfecti 267, 2. ἀπῆλθε
βασιλέως 188, 29. cf. 329, 29.
οὐκ ἐπαίνοῦ ἀπείχετο, ὅποτε
τι ὑγιῶς πράττειτο 179, 8.
ἔργον ἀπιστούμενον φύσει 2,
60, 27. Ἡρ. ἀνέθηκε τὰ Γ.
ὅστ' ἐς Ὀλυμπίαν, ὥς μὴ
ἀπιστοῖτο τοῦ ἄθλου 2, 140,
23. cf. 2, 272, 3 et 273, 14.
ἀπληστα τὴν ἡδονὴν ἐδόκει
τὰ τοῦ Α. 2, 36, 21.
ἦθος ἀπλοικώτατον καὶ σχο-
λικώτατον 2, 87, 32.
αἱ πτέρυγες ἥπλωνται 2,
308, 8.
† Ἰ. ἀπνευστί τε καὶ σαφῶς
πάντα εἶρεν 95, 28.
ἀπὸ γλώττης σημαίνειν 293,
29, ἀπὸ Διὸς Αἰακίδαι ἄ-
δονται 2, 191, 8. ἀπὸ δημα-
γωγίας θανατῶσθαι 129,
14. ἀπὸ Ἑλλήνων φθέγγε-
σθαι 91, 19. † οὐκ ἀφ' ἡ-
δονῆς ἢ ἀκρόασις ἦν 2, 11, 9.

ἀπὸ θυμοῦ τι Νέρῳι πράτ-
τειν 157, 4. μία τῶν ἀπὸ
Θερμῶδοντος ποταμοῦ παρ-
θένων 2, 248, 22. βαβαὶ ὥς
ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ 207,
1. ἀπὸ τοῦ καιροῦ γραφεῖν
τὴν νύκτα 2, 297, 5. ἀπὸ
δυστήρος ἦγε λείοντα 202, 2.
ἀπὸ στόματος ἠσκοῦντο 137,
27.
† ἀποβέβηκε τοῦ ἀρχαίου 2,
24, 31.
† Ε. ἀποβέβληκε τοὺς λόγους
καθ' ἅπερ περὰ 2, 83, 12.
οἱ ἀποβεβλημένοι τὴν ἀσπί-
δα 2, 22, 22.
λάθε ἀποβιώσας 341, 2.
αὐτοῦ τοῦ σχήματος ἀπε-
βλέπετο 285, 12. ἀπόβλεπον
αὐτῶν 2, 296, 14.
ἀποβλύζουσι τὸ μέλι οἱ οἴ-
κοι τῶν μελιττῶν 2, 342,
25. cf. 345, 20.
τὰ ἄχῃ τῆς ψυχῆς ἀποβρέ-
χεται 276, 19.
ἀπογεύσασθαι τοῦ πνεύμα-
τος 2, 324, 12.
ἀπογινώσκειν ὥς ἀπολου-
μένον 294, 19. ἀπέγνω τὴν
αἰτίαν. absolvit. 2, 92, 21.
ἀπογράφεσθαι δούλας 20, 25.
Α. ἀπογυμνάζουσιν ἐαυτοὺς
ἐς τὰς μάχας 2, 348, 30.
τῶν ποιητῶν ἀποδεχόμεθα
113, 15. cf. 23, 17.
λόγος οὐ πολὺ ἀποδέων τοῦ
ὑπερόπτης εἶναι 301, 27.
οὐκ ἔχει ἀποδρᾶναι τὸ μὴ
οὐ δοῖναι βάσκανος 256, 11.
τὸ ἀποδιστάντα τὸν γυμ-
ναζόμενον ἐς δοκιμασίαν
καταστῆσαι 2, 274, 16.
ὑγιῶς ἀπέδοξε τοῖς Ἰνδοῖς
235, 24.
ἐς τὰ τοῦ Α. ἦθη ἀπεδύσατο
140, 17. ἀπεδύσατο πάλιν
τὴν ἐπ' ἐκείνῃ Ὀλυμπιάδα

2, 147, 21. cf. 2, 103, 22.
 τὰ ῥόδα Ἀρην ἀπέδυσσε 2,
 225, 21.
 ἀπόξει αὐτοῦ ἡδίων ἢ τοῦ
 μετοπώρου τῶν μύρων 2,
 141, 27.
 ἀπεξωγράφησέ μοι τότε τοι-
 οῦτον, ὁποῖος ἦκει 32, 26.
 ἀπεθείωσε λόγον Σ. 2, 362, 6.
 ὁ Ἰσθμὸς οὐ τῶν ἀποθεν
 αὐτῷ βεβουλευμένων 2,
 221, 1.
 ἀπόθετα χρήματα 2, 56, 14.
 ἀπόθετος λόγος 2, 363, 6.
 ἐλάται ἀποικουσί τῶν πεδίων
 2, 306, 31.
 ἀποινᾶν 2, 371, 26.
 ἀποκαθευδεῖ ἐς ἱερόν Ἀ. 2,
 75, 11.
 χυμὸς ἀποκαθῆραι 2, 269, 16.
 σοφία ἐς τέχνας ἀποκειμένη
 2, 261, 9. cf. 358, 10. ῥητο-
 ρικὴ ἀπέκειτο ἀμελουμένη
 336, 28.
 γενείων ἀπέκειρεν αὐτὸν καὶ
 χαίτης 288, 20.
 μὴδὲ τοὺς ὑδέρους ἀποκη-
 ρυττε τῆς ἑαυτοῦ σοφίας
 148, 25.
 φεύγω σε καὶ ἀποκινδυνεύω
 σου 270, 24.
 ἀποκλείεσθαι ἐς βαλανεῖα.
 balneis prohiberi 17, 25.
 ἡ τιμωρία ἀποκναίσει αὐτόν
 39, 18.
 ἀποκρεμάμενοι τὴν ρῖνα senes
 2, 167, 13. πηγαὶ ἀποκρε-
 μαννύμεναι τῶν ὀρεῶν 240, 32.
 ἡ κρότος θανμάσις οἶος ἀπ-
 εκτύπει τῆς γλώττης 2,
 48, 17.
 γυνὴ τέρας ἀπεκύησε 173, 31.
 ἀπελήφθη ὑπὸ θυρωρῶν 318,
 14. cf. 29, 27; 325, 12. ἀπο-
 λαβόντες τὸν σῖτον φυλάτ-
 τουσι 15, 22. ἐς πυγμὰ
 ἀπολαμβάνειν 2, 303, 8.

Philostratus ed. Kayser. II.

στολὴ θεῖόν τι ἀπολάμπουσα
 2, 318, 25.
 μεγάλη ἀπολέλανται μοι τῆς
 Ἀ. σοφίας 231, 22.
 Ἀπολλωνίειοι 336, 25.
 ἀπομαγαλιᾶ δεῖ μειλίτε-
 σθαι συγκοφάντας 278, 18.
 ἡδοναὶ ἀπομαραίνουσαι τὸ
 θυμοειδές 257, 5.
 ἀπομάττεσθαι τὰ τῶν θεῶν
 εἶδη 230, 29.
 μέτρον ἀπομετροῦν τὸν σῖτον
 61, 22.
 ἀπεμήκυνε τὴν μῆνιν 2, 182,
 22. † οὐ μονωδίας ἀπεμή-
 κυνε 2, 75, 29.
 ἀπομιμῆσθαι τὰς τῶν ἀν-
 θρώπων εἰκόνας 2, 297, 32.
 ὁ κῆνξ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπο-
 μισθοῖ ταῖς αἰθυσίαις 2,
 368, 8.
 ἀπονεύειν ἐς σοφιστὰς 2, 9, 27.
 ἄνδρες ἀπονεινοημένοι 81, 29.
 ἀπονῦψαι φόρους 312, 25.
 ἀπονώτερα τὰ ὑπὲρ φίλων
 2, 203, 12.
 ἀποπειράσθαι χωρίου 75, 28.
 ἀποπηδᾶν φιλοσοφίας 157,
 3. cf. 228, 29. θηρία ἀπε-
 πήδα σφῶν 239, 22.
 ἀποπίνειν 2, 253, 20.
 ἀπῆγε τοὺς νέους τῶν ἀγο-
 ραίων οἶον ἀποπλύνων βα-
 φῆς αἰτόπον 337, 14.
 ἀποπτέρνιζεν = τὸν προσπα-
 λαίοντα τῇ πτέρνῃ πατεῖν
 2, 146, 18.
 τὰ ὄπλα ἀπερρῦν 2, 383, 28.
 θανίδας ἀπορραίνουσι τῆς
 κόμης 2, 357, 25.
 ἡπεῖρον ἀπορραγεῖσα τῆσος
 2, 260, 25.
 ἀπόρρητος γέφυρα 28, 4. ἀ-
 πόρρητον δικαστήριον 272,
 20. ἀπόρρητοι σπονδαί 116,
 12. ἀ. ἐννοιαί 2, 41, 6. ἀ-
 πορρητότερον τρόπον τῇ θεο-
 λογίᾳ χρησθαι 231, 32.

† ἀπορρήτως γλυκέϊαι ἐπιβολαὶ τῶν νοημάτων 2, 101, 27.

ὕγιως μαντεύεται ψυχὴ ἀπορρυψαμένη τὸν οἶνον 79, 10.

Οὐρανοῦ ἀπορροή 2, 341, 9. ἀπεσβηκυῖαν ψυχὴν ἀνέλαβε 164, 13.

Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν Ἡ. ἀπεσημνούν 2, 67, 13. ἀπαγορεύουσί τε καὶ ἀποσημαίνουσι 91, 5.

τὸ πῦρ τῶν σκηπτῶν ἐς τοὺς νοῦς ἀποσκήπτει 2, 38, 25. ἀπέσκηψε τοὺς φιλοσόφους 145, 22.

ταῦτα ἀποσκοπῶν πρὸς τὸν Γ. ἔλεγε 163, 6.

τοὺς λύκους ἀποσοβεῖν τῶν καμήλων 82, 18.

Κ. τοὺς Ἡ. ἀποσπῶν τοῦ βωμοῦ 2, 59, 18.

Ἰ. οὐκ ἀπεσπούδαζε τῶν κοινῶν 2, 20, 25. οὐδὲ τοὺς Ἐπικουροῦ λόγους ἀπεσπούδαζε 6, 24.

κόμη ἀποστίζουσα 2, 338, 16.

† ἀποστάσεις καὶ προσβολαὶ 2, 11, 30; 257, 18.

ἀποστέλλειν δόξας περὶ ἑαυτοῦ 310, 16.

ἀποστέρεσαι μητέρα 2, 110, 20.

ἀποστλεγγίζειν 2, 271, 16; 289, 25.

ἀπεστομισμένος πέλεκυς 2, 361, 23.

ἀποστρέφῃ τοὺς λόγους 134, 15.

πάσης ἀποστροφῆς εἴργεσθαι 329, 32.

ἀποστροφὴν ἐποιοῦντο τοῦ Ἀ. δήμου 2, 58, 9.

† ῥᾶστα ἀπεσχεδιάζε 2, 12, 1. cf. 2, 23, 18.

† Κ. ἀποσχεδιάζων τὰς θετικὰς ὑποθέσεις 2, 82, 19.

ἀποτάδην ὄντες χοροὶ 219, 27.

ἀπετέτακτο τῶν πολλῶν 217, 25.

† ἀποτείνειν μῆκος λόγου 183, 12.

αἱ λέαιναί τρις ἀποτίκτουσιν 23, 28. cf. 2, 304, 1.

ποταμοὶ ἀποτορνέυσαντες ἡπειρον 21, 3. † ἀποτορνέειν κύκλον 2, 258, 14. ἅ. περιόδον 2, 48, 21.

τῇν τῶν ποταμῶν μέσῃν ὁ Τίγρις ἀποφαίνει καὶ ὁ Ἑ. 20, 26.

ἔμοι ἀποπεφάνθω μὴ ὁμιλεῖν ἐκείνοις τοὺς νέους 293, 22.

ἀπηνέχθη τῆς ἑαυτοῦ δόξης 2, 85, 25 ἐς ἐρωτικὰ πάθη ἀπηνέχθη 13, 18. οὐκ ἑαυτοῦ ἀπηνέχθη 317, 29. ὀψοφαγία ἀήθει χρησάμενος ἀπηνέχθη τοῦ ὕπνου 2, 291, 3.

ἀποφθέγγεται τὰ ἐκ τοῦ τρίποδος 79, 29.

Ἀ. τῆς ἄλλης γῆς ἀπεφοίτα 279, 17.

ἐπλάττοντο ἀποφράδας καὶ οὐ καθαρὰς χρῆσαι 335, 27.

τὸν πῆχυν τῇ θειρῇ ἐνεβαλεν ἀποφράττων αὐτῷ τὸ ἄσθμα 2, 349, 2.

ὕδροφοι ὑπὸ φαρμάκων ἀποχετεύονται 118, 16.

ἀπόχρη οὗτος τὰς ψυχὰς ἐρώτων καὶ φιλοχρηματίας ἀπάγειν 312, 19.

ἀπῆει μεταστρεφόμενός τε καὶ τὰ δᾶκρυα ἀποψῶν 270, 15.

ἀπτεσθαι ἐφήβου. adolescere 197, 12. ἅ. ἔργον μείζονος 2, 273, 13.

ἄπυρα ἱερά 2, 381, 27.

ἄπυρηνοὶ ῥοιαί 2, 247, 28.

ἡ Ἀργεῖα sc. Ἥρα * 230, 23. ὄψεις ἀργοὶ τοῖς ἐσπουδακόσι 2, 134, 30.

ἀργῶς ἀκούειν 2, 132, 32. ἀργῶς ἰδεῖν 2, 375, 13.
οἱ ἐξ Ἀρείου πάγον 2, 22, 30.
ἀρετῆς ἀξιούσθαι 2, 90, 9.
ἀριστεῖα στεφανοῦσθαι 2, 22, 24.
ἀριθμεῖσθαι μικρά * 2, 58, 20.
ἀριστίνδην αἰρεῖσθαι 108, 9.
ἀ. συντετάχθαι 2, 278, 25.
Ἀρκίς πῖλος 78, 25.
ἀρματῖται. bigales 2, 319, 12.
ἀρμόσαι τινὶ θυγατέρα 2, 111, 2,
παῖσαν Ἑλληνικὴν παιδεύουσιν
ἤρμωστο 2, 46, 12. ἤρμωσται
Α. ἀπὸ τοῦ Πολυδευκούς 2,
108, 29. ἡ ἀρχαία σοφιστικὴ
ἤρμωσται τῇ Θεσπιωδῶ μαν-
τικῇ 2, 2, 11.
ἐφ' ἀρμονία βούς καθῆσθαι 2,
318, 7. ὀρνίθων ἀρμονία 2,
326, 25. cf. 1, 325, 18. ἀρ-
μονία τῶν σταδιοδρομῶν
2, 278, 17.
ἀρμονικῶς γυμνάζειν 2, 288, 4.
Χ. μουσικοὺς ἤρμωστε 2, 176,
17. ἄσμα ἤρμώσατο Α. 2,
213, 20.
τὰς Ἑρινῦς Εὐμενίδας κα-
λοῦμεν ὡς τὸ σκυθρωπὸν
ἀρνούμενας 2, 238, 14.
πολλὰ παρὰ τῆς κόρης ἄρ-
νυται 2, 337, 16.
βούς ἀρότης Ἡρακλεῖ θύεται
2, 379, 7.
ὁ κόσμος πολλὰς τε καὶ ἀρ-
ρήτοις χερσὶ χρῆται 112, 21.
cf. 83, 31.
ἄρτιοι τὰ σώματα 320, 22.
γηράσκουσα ἐπιστήμη σο-
φίαν ἀρτύνει 2, 54, 2.
τῶν τοῦ Ν. πηγῶν λόγους
ἀρύσασθαι 238, 23.
τόκοις ἀνοσίοις ἑαυτοὺς ὑπο-
τιθέντες ἐς τὸ ἀρχαῖον σπεν-
δουσι 151, 1.
ἀρχεῖν Ἀθηναίοις 333, 3.

ἐπιστολὴ ξύμβουλος τ. ἀρχι-
κῶν 340, 25.
ἡ γνώμη μεστὴ ἄσης 316, 16.
† τῶν ἐν ἀσκησῇ ἐπιπονώ-
τατον τὸ ἐκμανθάνειν 2, 52,
6. cf. 1, 203, 18.
† ἡσκημένῃ φωνῇ 2, 82, 31.
ἀσκεύαστον κάλλος 2, 354, 27.
Ἀσκληπιαδῶν ἐπιδημία 247,
29.
ὁ τῶν ἀσπαζομένων ὄμιλος
2, 87, 23. ἡσπάσαντο προσ-
δοῦναί οἱ τῆς αὐτῶν σο-
φίας 73, 18.
πολλὴν ἀσπίδα παρέταττε 2,
156, 32.
ἐπ' ἀσπιδίου βέβηκεν ὁ ἱε-
ρεὺς 147, 27.
ἀστακτὶ δακρύειν 2, 182, 30.
ἄσταχυς βοστρούχων 2, 305, 3.
Α. ἡστέιζετο πρὸς τὸν Π. 2,
45, 14.
ἀστείότατα ἔφη 2, 72, 12.
ἀστρα κεφαλῆς capilli 2, 234, 3.
ἀστραπαὶ γῆς rosae 2, 225, 22.
ἀστράπτουσα λίθοις στοά 2,
295, 23. ἀστράπτειν ἐς ὕδωρ
2, 326, 15.
ἀστράτευντο ἐκ μαχομένων
ἐγένοντο 2, 285, 13.
ἀστυκοὶ οἱ Νεαπολῖται 2,
295, 15.
ἀστύτριβες 2, 381, 9.
λόγον ἀστυλὸν φυλάττειν 285,
21.
ἀσύμβολος πλοῦτος 2, 56, 10.
βασιλεὺς ἡσχόλει δι' Ἀθη-
ναίων Φίλιππον 2, 21, 1.
τὸν κοινοῦντα ἀσωτίαν
καὶ τρυφὴν ἡγούμεθα 126, 27.
νεότης οὐκ ἀτακτῆσει 244, 17.
πόλις ἀτάκτως καὶ Ἀττικῶς
στενωποὺς τετμημένη 66, 27.
† ἀταμιεύτως τῇ τραγωδίᾳ
χρησθαι 2, 94, 27.
ἡν τῆς ἀτέγκτου μοίρας 207, 22.
ἀτέγκτως πρὸς ἔρωτα ἔχειν
2, 296, 14.

ἀτειχίστως τετειχισμένοι cf. 220, 23.
 ἀτελή θηρία 24, 19.
 ἀτενίζει ἐς αὐτά 2, 377, 29.
 ὁ πλοῦτος ἀτίμως ἔπραττεν 205, 23.
 ἀτμίζειν ἀπὸ τοῦ προσώπου 164, 12.
 ἀτολμότερον διανοεῖσθαι 258, 4.
 ὁδόντες ἄτοποι μεταχειρίσασθαι 55, 16.
 πρόβατα φαγεῖν ἄτοπα 123, 6. cf. 175, 9 et 2, 380, 32.
 ἄτρωτος κακίας 10, 17.
 † Ἀτθίς μετρία 18, 2.
 ἀττικίζειν τὸ εἶδος-τὸ σχῆμα 2, 318, 2.
 † ἀττικίσις λεπτολογεῖσθαι δοκοῦσα 2, 74, 27.
 † Ἀττικαὶ ὑποθέσεις 2, 99, 5.
 † ἀττικωτέρα ἰδέα συνηθείας 2, 258, 9. cf. 233, 31.
 ἤξεν ἐπὶ τὴν ὀρυχὴν 2, 221, 17.
 αὐγαὶ λίθων 2, 352, 21.
 αὐγὴ ἐπὶ τὸ στόμιον ἀναπνευομένη 92, 16.
 αὐθάδης πρὸς ἡδονὰς δειλία (σωφροσύνη) 2, 254, 28.
 οἱ αὐθένται καὶ οἱ τὸ αἶμα χερσὶ πράξαντες 98, 27.
 σατυρος ἐπὶ τὸν Μίδαν ἐκώμαξε τὰ ὦτα αὐτοῦ οὐ μόνον ἄδων, ἀλλὰ καὶ αὐλῶν 241, 32.
 αὐλοὺς γινώσκειν de fabro tibiarius 2, 21, 19. ἐν αὐλῷ εἶναι 2, 324, 28.
 ἡ γῆ δίδωσι στάδιον ἐν ἀπαλῇ αὐλῶν 348, 1.
 † αὐὸς ἰδέα λόγων 2, 27, 6.
 δάκρυα εἰς αὐτά 202, 19.
 αὐτερέται 2, 312, 5.
 τὸ αὐτόθεν 2, 388, 11.
 αὐτοὶ intellege auditores 32, 24. αὐτοὶ μάλιστα οἱ κτέ. 232, 18. 2, 9, 28. 16, 6 et 22; 20, 23.

αὐτοκρατῶρ ἀρχή 185, 11.
 αὐτομαθῶς σοφός 2, 15, 29.
 Νύμφαι πάρευσιν αὐτοῖς ποταμοῖς ὧν γίνονται 2, 381, 12. τὸν Ἰνδὸν αὐτῷ πελέκει καὶ αὐτῇ τέχνῃ συνέλαβεν ὁ δράκων 90, 1.
 αὐτοσχέδιος βίος 284, 2. cf. 94, 19. ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοσχέδιος καὶ τὴν γνώμην 2, 48, 3. cf. 109, 1.
 αὐτουργία τῶν πολεμικῶν 2, 173, 11.
 στάδιον αὐτοφυές 169, 16. cf. 2, 384, 15.
 τὸ λῆμα δηλοῦται παρὰ τοῦ ἀνέχενος 2, 200, 23.
 κόμης ἀνχημῶς ἔχων 2, 41, 14.
 ὁ ἀνχημὸς περὶ τῷ προσώπῳ 2, 183, 21.
 νόσους ἀφαιροῦσι μελιτῶν οἱ νομεῖς αὐτῶν 310, 29.
 μέγαν ἄθλον ἀφῆρηται μοι ἡ τύχη 2, 62, 24. οὐκ ἂν ποτε ἀφελοίμην τὰς πόλεις τῶν λειτουργησόντων 2, 122, 19. ἀχλὺν ἀφελεῖν ὀφθαλμῶν 286, 32.
 περὶ λύχνων ἀφῆς 270, 7.
 ἠφανίσθη τοῦ δικαστηρίου 300, 26.
 εἰκόνας ἀνετίθει οὐκ ἀφανῶς 2, 66, 28.
 τὰ τῶν Ἀρκάδων ἀφερμηνεύειν ἤθη 320, 13.
 πρὸς ὕδωρ ἐς τὴν ἀπολογίαν ἀφήσει 301, 8.
 ἐς πιθανωτέρους ἀφίκοντο λόγους 174, 27.
 οἱ Ἰουδαῖοι ἀφεστᾶσι πάντων ἀνθρώπων 191, 22.
 ἀφιστορεῖν τὴν χώραν 29, 26.
 ἡμῖν ἀφορμὰς παραδώσεις λόγων 193, 12.
 οἱ ἐκ τῶν ἀβάτων ἀφεωρακότες 87, 9. cf. 2, 295, 20.
 πλεῖστον ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ 180, 29.

οἱ ἐξ ἀφροδισίων ἦκοντες 2, 288, 23.

ἀφροντιστεῖν ὑπὲρ τοῦ θανάτου 41, 1,

ἀφύπνισε κόρην τοῦ δοκοῦντος θανάτου 164, 5.

οὐκ ἀφρόντιδες οὗτοι τῶν σῶν εἰσι 189, 14.

ἁφονίας μαθηταί 248, 18.

οὐ γὰρ ἀχαράκωτόν τι πράττειν 195, 23.

τὸ φρόντισμα κουφιεῖ σοι τὰ ἄχθη τῆς γνώμης 2, 1, 17.

ἐπεδίδου ὁ νεανίσκος τῇ ἄχθηδόνι 333, 1.

ἀχλὺς οἰκίας 2, 65, 11. ἀχλὺς γνώμης 2, 114, 9.

πῦρ ἀχλυῶδες 2, 315, 28.

ἀποφῆτι λέγειν 59, 8.

ὅσα ἐπὶ αἰῶρι κλαίουσι 208, 10. cf. 2, 11, 1.

B.

βαδίσαι σοφίαν 2, 6. βαδίξειν κορυφήν τοῦ ὄρους 45, 18. ὑποκριτῆς βαδίζων μέγα 171, 28.

γυμνὸν βάδισμα 94, 23.

ἤγετο βαίνων ἐπὶ τοῦ λόγου 7, 10. βῆναι ἐπ' ἐλπίδος 282, 1. ἡ δημιουργία

βαίνει ἐπὶ συμμετρίας 2, 318, 13. † βεβηκώς τὴν ἀπαγγελίαν 2, 104, 5.

βάγκοι τοῦ νήφειν 79, 32.

βαλβις διακέχασται 2, 328, 20.

† βαλβῖδα τοῦ λόγου Ἀ. ἐν τῆς Ἀδρ. ιδέας βέβληται 2, 104, 1. ἀστάχυνες βάλλουντες ἄνθρα τὸ ὕδωρ 2, 307, 26. βαλέσθαι πόλιν 98, 24. ἐβέβλητο ἐξ Ἀκαδημίας τὸ πεῖσμα τῆς ἐ. φιλοσοφίας 2, 6, 9. cf. 2, 104, 1; 1, 188, 8.

βαναύσια 2, 21, 19.

ἵπποι βάρβαροι 2, 379, 15. βαρὺς τὴν ὀφρύν 2, 22, 13.

Παλ. μέσα ἐφέρετο βαρέος ἀθλητοῦ καὶ κούφου 2, 183,

20. cf. 2, 277, 12 et 289, 24. ὁ τὰ βαρύτερα ἀσκῶν 2, 62,

23. cf. 2, 362, 26. κούφων — βαρυτέρων ἀγωνισταί 2,

289, 7.

ἡ γῆ βασανίζεται 214, 4.

εἰκὸς βεβασανίσθαι σοι ταῦτα 235, 10. † ἡ τοῦ Ἀ. ἀτ-

τίκνεις, εἰ παρὰ τὴν τοῦ Ἡ. γλῶτταν βασανίζοιτο,

λεπτολογεῖσθαι δόξει 2, 74, 28. βασανίζειν ἐλευθερίαν

ἀκραιφνοῦς αἵματος 2, 269, 16. β. τὴν γένεσιν τῆς τέχνης 2, 294, 8.

βασίλαιοι ἐπιστολαί 2, 109, 4. cf. 109, 4; 111, 1. β. πρεσ-

βεῖαι legationes ad imperatorem 2, 33, 15. β. δέλτοι

2, 94, 4. τὸ βασίλειον ξίφος ἦν ἐπ' Ἀ. 271, 10. ἐς

τὰ βασίλεια ὥτα παρεπέμφθη τὰ εἰρημμένα 2, 67, 14.

τὸ βασιλικώτερον σοφία ἔχει 69, 8.

† βασιλεὺς λόγων Ἡρώδης 101, 13.

μυκτῆρες βάσιν τῇ ῥινὶ πράττοντες 2, 355, 3.

βατράχεια χρώματα 64, 8.

τῷ Ἀ. κεχώρηκεν ὁ ἥλιος ἐς βαφὴν 2, 374, 30.

τῶν ἱερῶν τὰ μὴ βεβαίως κλειστά 159, 25.

ἐς τὸ βέλτιον ἐλέσθαι 227, 32. πρὸς τὸ βέλτιστον βλέ-

πειν 2, 237, 17. βελτίους ἀποθανόντες ἐγένοντο 60, 9.

cf. 148, 26.

γέγονε παιδίον ἐκ τῆς βίας 2, 76, 2.

βιάζονται (ἐπαινεῖν) ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν 2, 241, 10.

βίαιος τέχνη amantium 2, 304, 6.

βλακεύειν πρὸς τὴν αἰτίαν 266, 15.

βλέπειν τὰ ἐκ προώρας 2, 317, 14. β. τὸ ἑαυτοῦ κέρδος 20, 23. † β. πρὸς τοὺς παλαιούς 2, 87, 2. cf. 7, 1. ἡ Τροία ἐς Μ. ἐβλεψε κακῶς ἥδη πράττουσα 2, 168, 8.

νήττας βλιμάζειν 2, 380, 18. βοάγροι 239, 25.

† βοᾶν καὶ κροτεῖν de applausu declamationum 2, 88, 5. cf. 223, 21.

† βόμβος auditorum 2, 78, 18. μέλη βομβῶδη 2, 222, 20.

βοστρυχῶδης γενειάς 2, 77, 8. βουκολεῖται ἵππος 2, 216, 18.

β. ἀγέλη φίλων 278, 23.

ἡ βούκρανος (σκοπία) ἡ πρὸς Χίῳ 2, 259, 29.

ἐς τὰ βουλευματα φοιτᾶν 2, 201, 15.

οἱ βουλευόμενοι πωλεῖν τὰς νήσους 2, 39, 30.

ἡ βουλὴ ἡ μεγάλη καὶ τὸ ἵππευον τῆς Ρώμης 160, 28.

βούλεται τι ἡ εἰμαρμένη ἄτοπον 263, 14. ἐπιστολήν ἀνέπλασαν, ἐν ᾗ βούλονται τὸν Ἀ. ἐκέτην τοῦ Δ. γίνεσθαι 289, 9. βούλεσθαι significare 2, 365, 19.

βοῦς ἐπὶ γλώττῃ proverb. 217, 2. οἱ βοῦν ἀφωνίας ἐπὶ γλώττῃ βεβλημένοι 2, 28, 8.

βούτραγος 239, 25.

βραβεύειν ἀπὸ τοῦ χειρόνος 2, 305, 5.

διὰ τί σε βραδέως εἶδομεν; 2, 87, 28.

† βραδὺς ἔπαινος 2, 114, 5. πολλῶν βραχιόνων ἀντάξιος proverb. 2, 183, 29.

βραχέως ἐρμηνεύειν 2, 27, 8. βραχίων νεανίας 2, 367, 9.

βραχὺ καὶ πολὺ ἐπίγραμμα 2, 73, 10.

† Κρ. βραχυλογῶν ἱκανῶς 2, 19, 17. † τοὺς Δ. ἀγωνιζόμενος ἐβραχυλόγησε τοσούτον 2, 27, 13.

οἱ βραχύποροι ὄρνιθες 120, 20. ἡ φωνὴ τοῦ Π. βροντᾶ 283, 16.

βρόχοι ἐκτενεῖς 2, 383, 8. ἡ βυθισθεῖσα ἐν τῇ γῇ Σπάρτῃ 151, 17.

βεβύθισται ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ οἴνου 79, 11.

† βωμολόχοι ἰδέαι τοῦ λόγου 301, 11. τὰ βωμολόχα ἔθνη 231, 27.

Γ.

γαλακτοφαγῶ 2, 61, 21.

γαλήνῃ προσώπου 2, 238, 17.

ἡ ἐκ θεάτρον γαμηθεῖσα (Hippodamia) 2, 248, 14.

γάννται Π. τῷ ἑαυτοῦ κόλλει 2, 191, 30.

γάστρη ὥραν ἄγει = imminet partus 57, 1. γυνὴ ἐπὶ γαστέρας δυστοκοῦσα 115, 19.

γαστρίζεσθαι ἐν σκότῳ 126, 32. Ἀρκάδες γαστρίζονται τῶν δρυῶν 320, 11.

ἀκόρεστος τε καὶ δεινῶς γάστρις 227, 17.

γεγωνὸν φθέγγεσθαι 171, 31.

δρακόντες γενεάσκουσι 86, 32. cf. 208, 16.

τὸ γένειον μείζον ἔχων ἢ σύ 2, 194, 30.

γένεσις ἡμέρου ὥτα 2, 211, 31.

θεὸς γενέτωρ τοῦ κόσμου 113, 13.

τὰ γένη liberi 2, 96, 26. cf. 377, 13.

γερόντων γέρας appellatur Ap. 149, 25.

γεῦμα καὶ δεῖγμα παρέχειν 224, 23.

τὸν ἀνθρωπίναν τὸ γεῦμα proverb. 2, 65, 27.
 ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη 2, 221, 7.
 γεῶδες ὕδωρ ἐκ φρεάτων ἀνίμων 2, 57, 9.
 γεωμετρεῖν τὰς φύσεις τῆς ἐκατέρας θαλάττης 2, 221, 27.
 ποταμὸς γεωργήσει Ἡλιάδας 2, 311, 23.
 γεωργίαι τῆς γραφῆς 2, 389, 13.
 δένδρων γεωργοὶ χεῖρες 68, 21.
 γηίνῳ ἐρίῳ ἐστάλθαι 33, 27.
 γλῶτταν ταμείου ἐπιστεύθη K. 2, 120, 24.
 κατὰ τὴν Ἀριστείδου γλῶτταν = cum A. floureret 2, 86, 26.
 † Φαβωρίνου γνησιώτατα ἠκροάσατο 2, 82, 9.
 Κρ. γνώμας πλείστας ἐρμηνεύων 2, 18, 15. γνώμην ποιεῖσθαι = suadere 63, 15.
 πολλὰ ἐν ὀφρύσι καὶ παρειαῖς κεῖται γνωματεύειν τε καὶ θεωρεῖν 72, 16.
 † γνώριμοι discipuli 2, 41, 9; 84, 13; 88, 4.
 τίς ἂν ἐς γόητας ἔλθοι λόγους; * 305, 9.
 † τῷ γονίμῳ ἰσχύειν 2, 87, 2; 102, 20.
 γόνυ κάμψαι proverb. 2, 77, 32. γόνυ ἀμπέλου ἰασθαι 2, 154, 7.
 βωμὸς ὕψος ἐς γόνυ ἀνδρός 69, 27.
 † γοργιάζειν 2, 12, 8; 18, 25; 256, 28.
 γράδια λυττῶντα 2, 32, 21.
 τὸ Πυθοῦ γράμμα 268, 25.
 γραμματεῖον γεγραμμένον ἔγκλημα 162, 19.
 γραφαὶ παρειῶν 2, 236, 20.
 γράψομαί σε γήρως ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ 2, 247, 12. γράφειν τινα ἐν τοῖς

καλῶς ἐπαινουμένοις 2, 255, 15. οἱ τάφοι σφῶν ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος γεγράφαι 26, 32. cf. 62, 15, χαλκοῖ πίνακες γεγραμμένοι τὰ Π. καὶ Ἀ. ἐργα 62, 14. ἐγγεγραπτο τὸ ὄμμα 2, 192, 14. ὁπόσα τοὺς λειμῶνας αἰῶραι γράφουσι 2, 294, 7.
 † γεγυμνασμένος ἰδέας 68, 20. cf. 2, 292, 14. γυμνάζεσθαι πολέμῳ ad bellum 140, 30.
 Ἡλεῖοι στεφανοῦσι τὸ γυμναστικώτατον ἐκ μόνου τοῦ γεγυμνάσθαι 2, 267, 4.
 γυμνῇ τῇ γλῶττι διατείνεσθαι 2, 68, 22.
 Ὀλύμπια γυμνικώτατος ἀγών 2, 220, 20.
 γυρὰ πάλῃ 2, 267, 2.

Δ.

ὀφθαλμοὶ δαδούχοι ἔρωτος 2, 231, 9.
 ἵπποι δαιμόνιοι τὴν ταχυτήτα 2, 204, 14. σοφὸς τὰ δαιμόνια 161, 32.
 δαιμονίως προειδέναι 260, 5.
 ἐλελήθῃ δαιμονῶν τὸ μειράκιον 139, 23.
 τὸ ἀπὸ τοῦ πιωτάτου δακρύου καόμενον πῦρ 184, 14.
 ἀγαπῶν δὲ ἄλλ' ἐφάψασθαι 2, 338, 10.
 δεδίττονται αὐτὸν οἱ ἐταῖροι 131, 16.
 δεδοικότως καὶ ὀργίλως φωνὰς ἀφιέναι 139, 30.
 ὥς δέον 2, 6, 12.
 μικροῦ ἐδέησε φωνὴν ἐπ' αὐτοὺς ῥῆξαι 15, 28.
 ἔδειςσε περὶ τοῖς νέοις 155, 8. cf. 2, 45, 9.
 δεικνύναι τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας 304, 28.

- περὶ δέειλν πρῶτην 100, 23.
 ὑπὸ τῶν δαιματούντων ξυνι-
 ζάνει ἢ χολή 323, 25.
 οὐδὲ τῆς Ἥρας δεινόν τι
 ἐνταῦθα 2, 381, 23.
 λαθεῖν ὡς δεινός ἐστι, ἀλη-
 θεστέρα δεινότης 301, 22. Φ.
 ἐβλεπε δεινότατα ἀνθρώ-
 πων 2, 173, 6.
 ἡ Ῥητορικὴ γήδιον δεκατά-
 λαντον 2, 115, 9.
 δέος et φόβος quo differant
 262, 17. cf. 268, 32. δέος
 περὶ πλοῦτον 278, 17. ἀναι-
 δὲς δεδορκὸς ὄμμα 89, 25.
 δεσμὰ γλώττης 218, 6.
 οἱ δεῦρο Ἰνδοί 85, 28; cf.
 87, 30; 115, 7; 195, 32;
 225, 10.
 Μ. Ἀπολλωνίου μόνου δεύ-
 τερος 153, 32. cf. 56, 20. 2.
 207, 14.
 δῆγματα κόρεων λοιδορία
 2, 92, 12.
 δῆιον αἶμα 243, 17.
 διάνοια δηλοῦσα ἄνδρα 2,
 60, 20.
 ἡ Ἀθήνησι δημαγωγία 2,
 21, 28.
 ποικίλαις δημαγωγοῦσιν ἔνγ-
 ξιν 213, 30.
 δημηγορικὸν ἱμάτιον 2, 118,
 26.
 κόσμος ἐπὶ θεῷ δημιουργῷ
 καίμενος 312, 4.
 δῆμοι θαλάττης (ἰχθυῶν) 2,
 285, 25. ὁ τῆς νεὼς δῆμος
 129, 23. δῆμος νυμφῶν 2,
 357, 23. δῆμος τῶν ὀνειρῶν
 269, 14. δ. τυράννων τετρα-
 κοσίων 2, 15, 25.
 τὸ Δημοσθενικὸν τῆς γνώ-
 μης 2, 52, 25.
 φύσις τοῦ βασιλέως δημο-
 τιχωτέρα 2, 67, 25. δημοτι-
 κῶς ἐρίζων histrio 2, 223, 24.
 διὰ χειρὸς ὄντες λίθοι 2,
 39, 8. ἀφίκοντο δι' ἡμέ-
 ρας ἑκτῆς ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀ.
 ἐκβολὰς 331, 25.
 μείζον τι διαβαίνειν 2, 289,
 11. ἀγάλατα διαβεβηκότα
 2, 317, 31. Ἀρμόδιον καὶ
 Ἀρ. διέβης 2, 226, 19.
 διεβέβλητο Ἡ. πρὸς τὸν υἱόν
 2, 66, 7. διαβέβληται τὸ
 φιλοσοφεῖν 154, 11. διαβε-
 βλήσθαι τὰς χεῖρας de cor-
 ruptione 129, 18.
 οὐ διέβλεψεν ἐς οὐδέν 31, 32.
 παρειαὶ διάβροχοι 2, 377, 18.
 διέγνωκε τῶν ἀνέμων 101, 12.
 διηγνοημένον τι τοῖς ποιη-
 ταῖς οἶδεν 2, 135, 13.
 νομοθέται ἀγεννεῖς ὄροις καὶ
 πύλαις διαγράφουσι τὰ οἰ-
 κεία 2, 240, 28. διαγράφειν
 δίκας 2, 124, 10. † Ἀδρια-
 νοῦ ἐστὶν ἃ διέγραφε Κ. 2,
 121, 13.
 λέων μελιττούταις διήγετο
 202, 8.
 † οὐ διῆγε τοὺς λόγους 18,
 3. διῆγε τὰς βασιλείους
 φροντίδας 2, 9, 26.
 ἐξ Ἰνδοῦ ἐς Ἰνδὸν διεδόθη
 99, 31. διεδόθη ἐς πάντας,
 ὅτι ὁ Β. εἶη σοφιστής 2,
 41, 21.
 ἡ διάθεσις τῶν Ὀλυμπίων
 148, 4.
 οἱ τοὺς ταχεῖς διαθέοντες
 δρόμους 171, 4.
 δίηρται ὁ πέλεκυς 2, 357, 2.
 τὸ ἀβρῶς διακταῖσθαι 2,
 286, 9.
 οἱ ὄρνιθες οὐ διακαίμενοι
 πρὸς τοὺς ἀνθρώπους 7, 2.
 ἀπὸ τοῦ διακειμένου bene-
 vole 2, 91, 2.
 διεκελεύοντο ἀλλήλοις φοι-
 τῶν 15, 23.
 διακηρυττομένη οἰκία πρὸς
 μυρίας 2, 105, 12.
 διεκτενισμένα μειράκια 309,
 21

Ἐρωτες τὸ θνητὸν ἅπαν δια-
κυβερνῶντες 2, 301, 23.
διακωδωνίζειν τὰ μειράκια
3, 118, 23.
ἴωμεν διαλαλοῦντες 329, 21.
διέλαβον τὸν ἡγεμόνα 198, 1.
διαλάμπουσα ψυχὴ 79, 22.
οἱ νόμοι σφισὶν ὑπὲρ τῶν
τοιούτων οὐ διαλέγονται
2, 273, 30. † διελέχθη ἐς
τὸν ἄνδρα πολλὰ καὶ θαν-
μάσια 2, 41, 29.
ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν
ὑπνῶν σπουδάζειν 2, 72, 16.
διαλείποντες ἀπ' ἀλλήλων
2, 383, 10.
† διαλέγεσθαι ἀπὸ θρόνου
2, 32, 27. ὁρθόν ib. 28. cf.
1, 113, 31. † διαλέγεσθαι
μᾶλλον ἢ ἀγωνίζεσθαι ἐπι-
τήδειος Ἀ. 2, 74, 26.
διαλλάττειν τοὺς ἀδελφούς
2, 384, 6.
διεμάνθανε τοὺς ἰδρυσάμε-
νους τὰ ἱερὰ 17, 11. cf.
18, 26.
διαμασᾶσθαι σπονδὴν 2, 4, 11.
διαμαῶσθαι γῆν 2, 351, 26.
† ὕδατι διαμετρεῖν τὸν λό-
γον 297, 21. cf. 2, 26, 2;
38, 7.
διαμηνύειν 2, 41, 20.
διαμυθολογεῖν τὰ τοιαῦτα
16, 21.
κῦων διαναπάνων ἑαυτόν 2,
380, 15.
σκέλη ἐς τὰ ἔσω διανενευ-
κότεα 2, 281, 21.
διαπαλαίειν 2, 187, 13.
διαπηδᾶν = ἀμελῶς λέγειν
2, 151, 22.
ὕδωρ ἐν πολλαῖς ταῖς ὁπαῖς
διαπινόμενον 2, 312, 18.
παλαίσματα διαπλέκειν 2,
283, 23. cf. 2, 266, 5.
πολλαχοῦ διεπλεῖτο αὐτοῖς
ὁ ποταμός 203, 24.

γυμναστέοι οἱ ἐπίχολοι δια-
πνέοντες 2, 284, 16.
χρυσὸς διέπλησε Ῥοδίοις τὰς
οἰκίας 2, 382, 2.
γραφὴ διαποικίλλουσα 2,
358, 4.
μάχαι διαπολεμηθεῖσαι 2,
161, 2.
διεπορεύθη βάρβαρα ἔθνη
21, 15.
διεπραῦνεν αὐτὸν ὁ Θ. 226, 12.
διαπρεπῶς ἀγωνίζεσθαι 2,
38, 19. cf. 49, 20.
διαπτύειν τὸν χαλινόν 2,
346, 15.
τῶν δρακόντων αἱ κόραι λί-
θος διάπυρος 89, 3.
ἥλιος διαπυρσεύων τοῦ οὐ-
ρανοῦ 64, 16.
οἱ τὸ σῶμα διηρθρωμένοι
μεγαλοειδῶς 2, 281, 31.
διαρραίνειν κόνιν 2, 292, 10.
πηγαῖς διαρρεῖται τὸ χωρίον
123, 15.
πάλαι διέσκεμμαι 2, 2, 8.
† Ἀ. ποικίλος τὰς διασκευὰς
τῶν ὑποθέσεων 2, 94, 22.
διάσκεψις τῶν αὐλημάτων
2, 235, 7.
διασκῶψαι 2, 64, 22.
διασπώμενος ὕπνος 78, 15.
† διεσπασμένος καὶ οὐ ξυγ-
κειμένος 2, 91, 6.
διάστροφοι ὀδόντες τῶν δρα-
κόντων 89, 10.
διατιθέναι τὰ πτερά 2, 192,
4. πρὸς τὰ Ὀμήρου οὕτω
με διατέθεικας 2, 193, 16.
διατίθεσθαι ἀγοράν 2, 105,
23. cf. 1, 224, 22. † διατί-
θεσθαι πονηρῶς λόγον 2,
50, 17. cf. 64, 28.
τὸ διατρίβον τῆς ὀργῆς 266,
31.
διατριβῆς ἔνεκα 260, 18.
διατωθάζειν 2, 54, 30; 87, 7.
† διανγῆς ἰδέα τοῦ λόγου 2,
74, 25.

τοῦτο ἐν πολλοῖς τῶν ἀν-
 θρωπίνων διεφάνη 2, 126,
 13. cf. 1, 31, 11. † διαφαι-
 νόμεναι λαμπρότητες τοῦ
 λόγου 2, 39, 20.
 διεφύλιξε τὰς τοῦ Δ. τρα-
 γωδίας 2, 16, 26.
 διαφέρειν ἀγγελίας 34, 24.
 διαφεύγει τινὰ ῥῆμα ἔκφυ-
 λον 2, 84, 12. οὐκ ἂν διέ-
 φρυγον τὸ μὴ μανῆναι 115,
 28.
 τὰ ὧτά σοι διέφθορεν ὑπὸ
 τῶν Αἰγυπτίων 110, 16. Κ.
 διεφθορῶς Θειταλούς 2,
 19, 2.
 ἀτελῇ θηρία ταχεῖαν ἴσχει
 διαφθοράν 24, 12.
 παρεμφαίνειν τὴν διαφυήν
 2, 339, 10.
 χωρίον δένδρεσι διαφυτεύ-
 ει 279, 11.
 διαπέφυκεν ἀπ' ἀλλήλων τὰ
 παλαίσματα 2, 387, 5.
 † διακεκηνώς 2, 120, 9.
 διαχεῖ τὸν Ἀπ. καὶ ποιεῖ
 χαίροντα 2, 331, 32. δια-
 κεχυμένος καὶ ἡδύς 2, 22,
 17.
 βαλβίς διακέχωσται 2, 325,
 20.
 διεχώρουν τοῖς φέρουσι τὰ
 ἱερά τοῦ στενωποῦ 183, 6.
 † διδασκαλικάι συνουσίαι 2,
 40, 3.
 διδάξῃ με σοφίαν 95, 31.
 δοῦναι σοφία 167, 7. δ. ὁρ-
 γίοις 50, 14. λεπτολογία 18,
 3. γαστρί καὶ ἀφροδισίοις
 11, 12.
 ναῦς πέτρα δοκεῖ διεικά-
 σθαι 2, 322, 24.
 πατρόθεν διήει τὸν Ἀπ. 95,
 24. cf. 329, 26. διέναι ἐς
 λόγους Ἰνδῶν 214, 11.
 δάκτυλοι διείροντες 147, 11.
 παρὰ πάντα τὸν λόγον διεί-

ρων ἐς αὐτὸν τοῦ ὕδατος 2,
 122, 8.
 διείργει αὐτοὺς παντὸς λό-
 γου 108, 18.
 διεξέπαισε τοῦ ὁμίλου 2,
 182, 14.
 Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπε-
 σῶν 2, 260, 27.
 Ἡ. πολὺ τοῦ ἀφροῦ διεκ-
 πτύων * 2, 377, 27.
 τὸ Σεμέλης εἶδος διεκφαί-
 νεται 2, 315, 25.
 σκηπτὸς διήλασε τῆς κύλι-
 κος 161, 25. ἀκινάκην διε-
 λήλακε τοῦ στέρνου 2,
 354, 14.
 διελέγχειν γυμναστάς 2, 270,
 29.
 † διεξιὼν τὸν Δ. = ἀγωνι-
 ζόμενος 2, 35, 25.
 διεξῆλθε λέγων 2, 6, 12.
 διεξωδηκῶς βραχίων 2, 315, 7.
 βόμβος διῆλθεν αὐτῶν 2,
 78, 18.
 γῇ διασχοῦσα 2, 138, 1.
 διῆκει τοῦ λόγου φρόνημα
 2, 21, 5.
 † διθυραμβῶδη 17, 32.
 δέλτοι δίδυροι 2, 223, 27.
 διῆκε τοῦ μηροῦ καιρίαν
 338, 30.
 ἡ δημαγωγία διειστήκει 2,
 22, 25.
 ἐπ' ἄκρων δίσταται τῶν πο-
 δῶν 222, 30.
 διέπτῃ ἡ τύχη ταῦτα ἐνὶ
 ἔτει 174, 22.
 Ἡλεῖοι δικαιοσύνην οἱ αὐτοὶ
 108, 15.
 δικαστήριά τε καὶ δικαιοτή-
 ρια 2, 219, 18.
 σοφιστικοῦ δικανικώτερος 2,
 108, 25.
 ἡ δίκη τοῦ Οἰνομάου 2,
 320, 14.
 δίκτυα τῶν ὀφθαλμῶν 2,
 230, 3.
 † διλογεῖν 2, 79, 9.

διοιστρεῖται τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ μορίου 35, 16.

διολισθῆσαι 2, 369, 16.

διουνύαι τὸν Ἡρακλέα 2, 165, 32.

διονυσομανῶν 189, 27.

Ἰσοκράτης Φίλιππον Ἀθηναίοις διωρθοῦτο 2, 20, 27.

† διορᾶν de meditatione 2, 32, 31; 99, 9.

διοχετεύεται νᾶμα 2, 304, 11.

ἀναλύει ἃ διύφηεν 2, 382, 14.

διφυῆς 2, 8, 26.

διωθεῖσθαι τὰ παρὰ τῆς τύχης 194, 1. cf. 286, 17.

διώκειν τῶν θυρῶν 2, 246, 28.

† δογματίας καὶ πολυγνώμων ὁ Κ. 2, 19, 12.

δοκιμώτατοι πόλεις 99, 9.

δοκῶ μοι τὴν στήλην Ἰνδοῦς ἀναθεῖναι 84, 14. cf. 166, 11; 216, 20. ἐδόκει (somnia-

bat) γυναῖκα αὐτὸν περιβάλλειν 152, 12. τὸ ἐπιπολάζειν δοκοῦν = τὸ ἐπιπολάζον 2, 26, 15. cf. 1, 73, 28. 2, 322, 24.

μειράκιον δοκησίσοφον 148, 10.

περὶ τῇ δόξῃ κινδυνεύειν 2, 65, 4.

δορυφορεῖν τινα 2, 87, 14. cf. 1, 67, 30.

τὰ δουλόβοτα Scopeliani? 2, 31, 1. δουλοῦται πάντας ἅ. φύσις 265, 28.

δραματικοὶ μῦθοι 177, 14.

τὸ δραστήριον αἰρεῖσθαι 2, 12, 26.

τὰ ἱερά ὑπὸ μάγοις δρᾶται 31, 15.

τῶν ψήφων ἱκανῶς ἐδράττοντο 83, 6.

ἥττον δρᾶζονται καὶ ἀρπάζονται 2, 17, 12.

σοφίαν δρέπεσθαι 2, 133, 11.

δρομικὸς ἀθλητῆς 2, 62, 22. οἱ δρομικοὶ τῶν ἐρμῶν 2, 142, 7.

δρόμον νίκην ἄρασθαι 325, 1.

δρομοκῆρυκες 2, 263, 10.

τὰς δρυπεπεῖς ἀρπάζειν 2, 380, 27.

δύνασθαι παρὰ τοῦ θείου 2, 13, 14. περὶ τὰ ὄμορα τῇ Ῥώμῃ δυνηθέντες ἀπο-

λοῦνται 174, 15.

οἱ δυνατοὶ = ἐπίτροποι 2, 132, 7. δυνατὸς τὰ ἐν ἀγορᾷ 2, 329, 27.

† ἐτέρᾳ δυνάμει μεταχειρίσασθαι τὰς ἤδη εἰρημένας ἐννοίας 2, 119, 17.

ψυχὴ δυσανασχετοῦσα 2, 254, 20.

δυσγράμματος 2, 66, 8.

κάλλος δύσει καὶ φιλόνηκον 2, 239, 3. τὸ δύσει μᾶλλον ἢ τὸ ἐριστικὸν σπου-

δάζειν 78, 16.

φροντίδων δυσσευρέτων λύσεις 34, 2.

δυσήκοος ἡ ἱστορία τοῦ ῥεύματος 241, 5. δυσήκοον καὶ βαρὺν φθέγγεσθαι 2, 14, 23.

οἱ δυσήνιοι τῶν ἵππων 12, 23.

δυσθανατοῦντες γίγαντες 2, 365, 15.

μῆνις δυσίατος 2, 211, 14.

ἱμάντων πληγαὶ δυσίατοι 2, 265, 25.

δυσμέτρον πέλαιος 134, 5.

δυσπινὴς τὴν ἐσθῆτα 2, 74, 5.

δυσφοροῦσαι κεφαλαὶ τῷ ἄχει 2, 350, 18.

δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν 2, 239, 21. ἀπῆει δυσχεράνας 2, 65, 5.

δυσχερῶς διακεῖσθαι 238, 31.

δωδεκάκρουνος τὸ στόμα 2, 38, 6.

δωμάτιον, ὃ ἐνεκάθευδον 76, 22.

δῶρα et δωρεαὶ quo differant expl. 2, 93, 11.

δωριάζειν 2, 41, 28.

E.

ἐαυτοῦ = σεαυτοῦ 132, 22.
 πόλεις ἐγγράφουσαι τῷ Ὀ-
 μήρῳ ἐαυτὰς πολίτη 2, 196,
 11. ἐγγράψαι παίδας ἐκ γυ-
 ναικός 342, 4. καὶ τοῦτο
 δοκεῖ ἐγγεγράφθαι 2, 342, 22.
 ὑπνον ἐγγοητεύουσι τοῖς γράμ-
 μασι 89, 21.
 † ἦκω σοι ἐγγυμνασόμενος
 2, 119, 10.
 ἐγγυᾶσθαι 2, 45, 17.
 τὰ ὅτα ἐγείρειν 216, 7. † ἐγ-
 γεμένη ἀπαγγελία 13, 29.
 ἐγκαθορμίζεσθαι τῷ πελάγει
 2, 212, 11.
 ἐγκαλυπτῆρια 2, 111, 13.
 ἐγκαρτερεῖν τὸν θάνατον
 279, 28.
 τὸν Ἰππόδρομον ἐγκατέλεξε
 τῷ λοιδορησμῷ 2, 116, 21.
 cf. 37, 3; 44, 6.
 τὰ ὀλεθριώτατα φάρμακα
 ἐγκαταμίξαι τοῖς σώζουσιν
 118, 22.
 τὸ ἰσχίον ἐγκατερείδειν τῇ
 βάσει * 2, 277, 20.
 † ἐγκειμένη δεινότης 2, 71, 32.
 ἐγκολπίσασθαι θηρίον 2, 367,
 16.
 ἐγκονίεσθαι παλαίστρα τὸν
 ἄ. ἀνάγκη 2, 271, 13. τὸ
 στάδιον (ἀποχωρῶν) ἐγκονί-
 σασθαι 334, 28.
 ἐγκεκρότηνται πίνακες τοί-
 χῳ 62, 14.
 ἐγκύκλιοι θῆαι 2, 93, 24.
 ἑ. αἰ κατ' ἀνθρώπους εὐπρα-
 γία 326, 10,
 † ἐγκώμια τοῦ ἄστεος 2, 12,
 20; 78, 13; 84, 30.
 ἐρπετὰ ἐγχρίπτει τοῖς (ad
 Trophonium) κατιοῦσι 335,
 19. cf. 101, 28.
 ἐγχρυσος στολή 2, 326, 5.
 δελφῖνες ἐγχώριοι τῇ θαλάτ-
 τη 2, 323, 11.

Ἀφροδίτης ἕδος 2, 340, 6.
 τὸ ἐδραῖον τοῦ ἥθους 258. 4.
 τῶν πηγῶν (Nili) ἐθάς 238,
 27. cf. 2, 317, 26.
 ἀκοντίους εἰθιξε 2, 197, 10.
 τὸ τῶν τεχνιτῶν (scenicorum)
 ἕθνος 2, 100, 6. ἕθνη κυνῶν
 2, 43, 25. μοιχοὶ καὶ πόρνοι
 καὶ τοιχωρύχοι καὶ τὰ τοι-
 αῦτα ἕθνη 141, 29. cf.
 248, 27.
 οὐ παραδώσεις τὴν ἀρχὴν
 σφίσιν, εἰ μὴ πον — ἀγα-
 θοὶ μείνωσιν 197, 10. οὐ
 χρὴ θανατᾶζειν εἰ στεφα-
 νοῖτο πῦρ — ἡ γῆ 2, 316, 2.
 κὰν ἐπιπλήξαιμι τοῖς Ἑλ-
 λησιν, εἰ — μὴπω τυγχάνοι
 τῆς ἐαυτοῦ δόξης 2, 40, 9.
 ἡ ὥρα ἡ περὶ τῷ εἶδει 2,
 112, 8.
 Ὁ τὸν Βιτέλιον εἰδωλον πε-
 ποιημένος τοῦ N. ἐπ' αὐ-
 τὸν στρατεύει 192, 5.
 ἐπὶ πολλὰ εἰκάζειν τὴν αἰ-
 τίαν 166, 10. γέγραπται νε-
 κρῷ εἰκάσαι 2, 349, 18. εἰ-
 κασμένος τροχῷ Ἰξίων 22, 1.
 κατόπιν αὐτοῦ ζάλη ἀνέμον
 εἰλεῖται 2, 155, 8.
 ἔσταλται ταῦτά τοῖς εἰληθε-
 ροῦσιν Ἀθήνησιν 210, 20.
 cf. 2, 292, 29.
 πρὸ Παλαμήδους ὥραι οὐπω
 ἦσαν οὔσαι 2, 176, 27. γ. κε-
 λεύει ἐπὶ θύρας ἥδη εἶναι
 285, 5.
 φόβοι ἐπήρτηνται, εἴ τις ἐπ'
 αὐτῷ γελῶν εἴη 2, 222, 29.
 cf. 309, 21.
 τοιαῦτα εἶρεν ὁ N. 229, 15.
 cf. 329, 26; 95, 29.
 † τὰ εἰρημένα = ὁ λόγος 114,
 1. cf. 2, 33, 30; 35, 23;
 79, 4.
 εἰρηνικῶς ἀπιέναι 272, 19.
 ἡ εἰρωνεία τοῦ σώφρονος 2,
 243, 17.

ἐθανυμάζετο ἐπὶ φωνῇ λαμ-
προτέρᾳ τοῦ εἰωθότος 2,
223, 17.
οἱ ἐκ Βορέου 2, 263, 2. μει-
ράκιον ἐκ τρυφῆς 2, 300, 8.
μίαν σοφίαν ἐκ δυοῖν ἐλέ-
σθαι 217, 6.
τὸ μεθύειν καὶ ἀπὸ τῶν φοι-
νίκων ἐβακχεύει 48, 29.
† ἐβακχεύειν τὰς σοφι-
στικὰς ὑποθέσεις 2, 93, 4.
ἐκβασανίζονται οἱ ἐπὶ φιλο-
σοφίαν ἰόντες 72, 20.
ἐκβατήρια νόσου θύειν 2, 69,
23.
† ἐκβολὴ τοῦ λόγου 177, 11.
αἱ τῶν φύλλων ἐκβολαί 2,
253, 18.
ἐκδεῖξαι 47, 3.
ἐτάφη ἐκδηλότερα 2, 206, 15.
βροντὴ ἐκδοθεῖσα 161, 19.
Ἀφροδίτῃ ἐκδοῦσα θαλάττης
2, 341, 8. † ἐκδεδομένη
ὑποθέσεις 2, 85, 2. † ἐννοίας
ιδίας ἐκδίδωσι 2, 25, 1.
διὰ τοῖν ποδοῖν ἐκδεδυνῶς
λαγῶς 2, 350, 14.
τὸ ἐκείνη Ἑλληνικόν 2, 74, 21.
Δ. τῆς μητρὸς ἐκθρῶσκει 2,
315, 27. ἐκθρῶσκειν τοῦ
ὑπνου 39, 22. ἐκθρεῖν ἐνυ-
πνίου 2, 134, 27.
ἐκθορυβεῖν ἵππον 2, 336, 2.
ἐκκαλοῦνται τοὺς ἔχοντας
ξίφη 271, 24. cf. 2, 17, 20
et 45, 8.
ἐς δάκρυα ἐκκληθῆναι 2,
95, 9.
ἐκκαπηλεύειν τῆς χώρας τὸν
σῆτον * 15, 5.
ἐκκαρποῦσθαι 2, 51, 24.
† τὰ πράγματα γυμνὰ ἐξέ-
κειτο 2, 106, 28. ἐκκειμέ-
νως ἔχειν τοῦ ἡθους 2,
100, 32.
ἡ Ἀττικὴ ἐκκενωθεῖσα τῆς
τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης 2,
18, 9.

ἐκκλησία Ἀθηναίων = ψή-
φισμα * 2, 69, 4.
ἤλυξεν ἂν ἐκκλίνων 2, 202, 7.
ἐξεκρέμαντο τοῦ ἀνδρός 323,
19.
τοὺς ἱμάντας τ. ἀ. τ. συνῶν
ἐκκρίνουσι τῶν σταδίων 2,
265, 44. cf. 273, 6.
† ἐκκρούειν σχεδίου λόγον
2, 114, 3. cf. 1, 108, 17;
263, 20.
Ἰὼ κέρατα τῶν κροτάφων
ἐκκρούει 19, 7.
Ἰνδοὶ φιλοσοφίαν ἔφ' ὕψη-
λῆς μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν
220, 19. cf. 303, 14.
ἐκλάθου μῆνιδος 133, 22.
ἐκλακτίζειν τὸν ταρσόν 2,
349, 8.
ἐκλαλεῖν pronuntiare 2, 60, 11.
θυσίᾳς ἐκλείπειν 81, 22.
Σμύρνα ἐκλιπαροῦσα ἀφικέ-
σθαι τὸν Ἀπ. 125, 17.
ἐκλελουμένοι 285, 20.
ἐκλύεται τὸ ἐνεργὸν τῆς
τέχνης 2, 273, 20. cf. 2, 76, 8.
Δ. ἐκμήνας τοὺς Τυρρηνοὺς.
2, 323, 10.
† ἐπιπονώτατον τὸ ἐκμαν-
θάνειν 2, 52, 6. † ἐκμαθεῖν
τὸ ἥθος τῆς Ἰωνικῆς ἀκρο-
άσεως 2, 119, 10.
† Πῶλον Γ. σοφιστὴν ἐξε-
μελέτησε 2, 15, 2.
ταῦτα δαιμονίως ἐκμεμύηται
expressa sunt 2, 340, 25.
ὑπὸ τῆς πηκτίδος ἐκμεμού-
σονται ὁ Χ. 2, 343, 2.
ἐκμεμύθωται Αἰσώπῳ πάντα
τὰ τῶν ἀνθρώπων 2, 298, 26.
ἐξενευρίσθη τὰ στάδια 2,
285, 16.
ἐκνεφίαι ἥλιοι 2, 292, 27.
ἐκνηπιωθῆναι 175, 31. cf. 2,
68, 9.
ἐκνικῶσα θυμὸν ἡδονή 2,
332, 2.
ἐκνίψασθαι φόνου 209, 14.

ἐκπαλαίειν luctae leges violare 2, 303, 14.

ἐκπηδᾶν τοῦ προσήκοντος 2, 358, 7.

ἐκπεσεῖν ἑαυτοῦ φησιν ὕπ' ἐκπλήξεως 113, 22.

ἐκπίπτειν τοῦ σκοποῦ 325, 4. ἐς τὰ τῶν μοιχῶν ἐκπίπτειν 235, 8. ἐκπεσεῖν τοῦ ἱεροῦ 2, 25, 32.

ἐκπέπληγμαι τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα 2, 193, 17. cf. 112, 11; 285, 13.

ἐκπλυτα ποιεῖν τὰ ἄνθη 2, 143, 16.

ἐκπεπολεμῆσθαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον 194, 19.

ὦρα τοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς αἵματι ἐκπνεῖ 198, 29.

ὅπλα ἐκποιῆσαι 2, 199, 8. cf. 1, 128, 15 et 344, 4. ἐκποιεῖν ἑαυτὸν τοῦ δικαστηρίου 302, 13.

τὸ ἱερὸν ἐκπεπόνηται 5, 4. † ἐκπουῆσαι λόγον 2, 72, 20. cf. 73, 24. † καθαράν φωνὴν ἐξεπώνησε 2, 123, 6.

ἐκφυροῦν τὰ βαλανεῖα 17, 29.

ἐκπῶμα ἀποφαίνουσιν οἱ Ἰ. τὸ τῶν ἀγρίων ὄνων κέρασ 95, 18.

ἡ κολακευτικὴ ἁρμονία δοκεῖ τῶν ἐκρύθμων εἶναι 325, 19.

N. ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα 2, 224, 5.

ἐκτροπὴ τοῦ λόγου 293, 24. δεῖ ἐκτροπῆς λαμπρᾶς 248, 22.

τὰ Ἡρακλέους ἐκτετύπεται ἐνταῦθα 167, 26.

ἐκτύπωμα τῆς ἀσπίδος 76, 3.

ἐκτυποῖ τινα τὸ ὕδωρ 2, 327, 2.

αἱ χάλασαι ἐκτυφλοῦσι τὰς ἀμπέλους * 2, 154, 25.

ἡ τῶν ἐκφατισμάτων δέλτος 20, 2.

τῆς δειρῆς ἐκφαίνει οὐδέν 2, 297, 10. cf. 322, 20; 344, 12. ἡ δρυς χρησμούς ἐκφέρει 2, 388, 3.

ἐκφάνδην 2, 274, 9.

† ἐκφάρεσθαι τῶν ἐσχηματισμένων ὑποθέσεων 2, 53, 4. νόσοι ἐς ὧτα ἐκφοιτῶσαι καὶ σπλάγγνα 2, 275, 16. ἐκφοιτῶν εἶα τὰς δίκας 2, 43, 17. κραυγὴ ἐξεφοίτησε τῶν βασιλείων 38, 28.

Ε. τοὺς ἐν Ἀκαδημία λόγους ἐκφροντίσας 2, 5, 5.

ἀπ' ἐκφύλου σποράς ὀνομάζειν τινὰ 219, 11. ἐκφυλον ὄημα 2, 84, 11.

† Κρ. ἀττικίζων οὐκ ἀκρατῶς οὔτε ἐκφύλως 2, 19, 19.

γῆ ἐκπεφυτευμένη δένδρεσι καρπίμοις 2, 108, 1. χαίτας ἐκπεφύκασιν ἀνθεσιν ὁμοίως 2, 357, 27. ἐλαίου κρήνη 2, 113, 26.

† τὰ περὶ τῷ φθέγματι καὶ σχήματι ἐλαττώματα 2, 122, 25. ἐλαύνεσθαι πάσης γῆς 2, 13, 15. ἐ. σκηνῆς 2, 45, 23. ἐ. τὴν γνώμην 2, 118, 30.

πικρὸς πρὸς τὰς ἐλέγξεις 64, 31.

ἐλέγχειν σκιοειδῆ φαντάσματα 218, 15.

ἡ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία 2, 298, 15. αἱ τῶν ἀέρων ἐλευθερίαι 2, 386, 6.

Ἀρκάδες ἐλευθεριάζουσι 319, 29.

ἐλευθέριον δεσμωτήριον 293, 31.

ἐλεύθεραι ὄφρως 2, 183, 13. cf. 2, 344, 28. ἐλεύθερος τῆς Δ. φορᾶς 257, 20. τὴν Ἐλευσίνα γόητι ἀνοῖξαι 138, 14.

Ἐλικῶνι τὴν τοῦ ἵππου κρήνην ἄδουσι 272, 3.

ἐλπίδας εἶναι μὴ ἐλινύοντι 74, 21.

τὸ νᾶμα Μαϊάνδρους ἐλίτ-
τει 2, 307, 5. τί οὐχ ἐλίτ-
των τῶν ἀσελγῶν 11, 19.

πίρδαλις ὑπὸ τοῦ ἀρώματος
ἐλχθεῖσα 44, 17. τὰ τοῦ
ἀέρος ἔλκοντα θνητά 112,
1. πάντας ἔλκεις τῷ λίαν
ἀμελουμένῳ 2, 239, 16. Νάρ-
κισσος ἔλκων ἐξ αὐτοῦ ἱμε-
ρον 2, 326, 14.

ἐξιλεγμένη καὶ καθαρά Ἑλ-
λάς 2, 42, 32. cf. 2, 117, 16.

Ἑλλάς γλῶττα 2, 93, 19. ὁ
τῆς Ἑλλάδος ἄρχων 2, 92, 20.

† οἱ Ἕλληνες s. τὸ Ἑλληνι-
κὸν iuventus rhetoricae stu-
diosa * 2, 78, 5; 92, 25; 113,
12. Ἑλληνικὴ παιδευσίς 2,
46, 12. † τοῦ Ἑλληνικοῦ
πατρὸς ἐκηρύχθη Ἱππόδρο-
μος 2, 117, 8. Ἀ. ξυνδια-
φέρων αὐτοῖς τὸ Ἑλληνικὸν
σκίρτημα 2, 91, 29.

ἡ ὀρυγὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τῷ τυ-
ράννῳ νοῦν εἶχεν Ἑλλήνα
2, 220, 3.

τὸ ἐλλιπὲς θεωρεῖν 2, 236,
16.

† παρὰ τίνι τῶν ἐλλογίμων
τοῦτο εἴρηται scriptoribus
classicis 2, 84, 14.

ἐμβαλκεύει τὸ χρησιμῶδες 2,
135, 28.

ἐμβάλλειν μετῴρω νηϊ 102,
11. τὸ ἐμβεβληκὸς τῆς δε-
ξιᾶς 2, 372, 11.

ἐμβατήρια πλοῦ θύειν 203,
22. cf. 2; 156, 5.

ἐμβιβάζειν πάλης σταδιαίας
2, 38, 21. ἐ. ἀπαδούσας ἐς
τὸ μέλος 2, 340, 19.

ἐμβία ἐργάζεται Ζεὺς 2, 162,
25. αἶμα ἐμβιον 2, 328, 11.

τὰ δένδρα ἐμβιώσεται τῇ γῇ
2, 143, 12. cf. 1, 50, 16.

σὺς ἐμβλέπων πῦρ 2, 333, 14.

ἐμβοθρεύουσιν ἐλέφαντες τὴν
διαπορείαν 59, 10.

ὥσπερ ὑπὸ δαίμονος ἐμβοη-
θέντες ὥχοντο 172, 1.

† τὸ ἐμβριθὲς διήκει τοῦ
λόγου 2, 71, 5.

ἡθὸς φιλοσοφίας ἐμβριθῶς
ἐγκείμενον 2, 7, 12.

θεῖν ἡγοῦνται με ἐμβεβρον-
τημένοι ὑπ' ἐμοῦ 310, 10.
cf. 92, 6.

ἐμβροντησίαν ὤετο τὰ πλεο-
νεκτῆματα 2, 119, 5.

οὐκ ἐσμὲν τῶν ἐμούντων 2,
88, 3.

ὀφθαλμοῖς ἐμμειδιᾷ τὸ με-
τόπωρον τοῦ κάλλους 2, 249,
25.

ἐμπαιδεύειν Κλαζομενίοις 2,
29, 19.

τοῖς ἐμοῖς ἐμπαίξω λιθαρίοις
2, 67, 2.

δεῖμα ἐμπελάζει τῇ χώρᾳ
99, 25.

κῆτος ἐμπλημυροῦν πηγαῖς
αἵματος 2, 336, 16.

ἄνεμος ἐμπνέων ὥρα 93, 6.

οἱ ἡμπολημένοι ἐξ ἔρωτος
262, 31.

ἐμπολιτευόμεναι ἡδοναὶ τῇ
Ῥώμῃ 197, 12.

ἐμπρόθεσμον νανάγιον 2,
295, 15.

λίθοι ἀγαθοὶ ἐμπυρεύσασθαι
2, 378, 22.

ἐμπυρίσαι τὰ ἱερά 2, 363, 21.

αἱ ἐμπυροὶ τῶν τεχνῶν 2,
208, 6. ἐμπύρου σοφίας εὐ-
ξύνετος 184, 15.

ἐν ἀπείρῳ πελάγει ἐμφέρε-
σθαι 2, 214, 30.

ἐμφιλοσοφεῖν τῇ Ῥώμῃ 165,
13.

† τραγωδίας ἐμφορεῖσθαι 2,
32, 2. cf. 1, 73, 26; 96, 13;
131, 11.

ὕπνος ἐφέστηκεν ἐν εἶδει 2,
376, 6.

αἰόδιμος ἐν κιθάρᾳ καὶ αὐ-
λῷ 2, 346, 8. ἐν μειρακίῳ

ἀπέθανον 2, 142, 9. Ἀρι-
στείδης ἐπανηλθεν ἐν τῷ
προτέρῳ τριβῶνι 2, 120, 29.
† φυσιολογία τε καὶ θεολο-
γία πάσῃ ἐναγωνίζεσθαι 2,
76, 18.
† ἐναγώνιος ὁ λόγος 2, 21,
7. cf. 52, 24.
ἐναγώνιοι νόμοι 2, 267, 30.
ἐναλλάττειν τὰ ἱερά 159, 32.
cf. 2, 350, 16.
πρόσεστι τὸ ἐνάλ्लεσθαι 2,
348, 27.
ἐναλύει αὐτοῖς ὁ λόγος 2,
352, 11.
ἐναντία νόσῳ πράττειν 8, 23.
ἐναντίαν θέσθαι (ψῆφον)
169, 8.
† ἐναντιώσεις 2, 51, 30.
ἐναποκλείει τὸ ἄκρον τοῦ
παθὸς τῇ ἀγκύλῃ 2, 349, 13.
τὴν ἁρμονίαν τῶν ὁρῶν ἐναπ-
εσημήναντο τοῖς τμήμασι
2, 364, 26.
χλαμύδα ἐνῆπται 2, 142, 12.
cf. 1, 242, 27.
ἡ κεφαλὴ ἐναραττέτω * 2,
292, 19. κειμένῳ πελέκεις
ἐναράττουσι 89, 26.
† ἐναργὴς ἐν εἰκόσι Dio 2, 8, 21.
ἐναρθρος φωνή 214, 9.
ἐνηρμοσμένοι στοῦ πίνakes
2, 295, 24.
διφθέραν ἐναρμόσασθαι 2,
133, 2.
κανοῦ ἐνάρξασθαι 2, 209, 11.
ἐναστράπτουσι 2, 368, 3.
ἐνασχημονεῖν τῇ γλυκύτητι
τοῦ θυμοῦ 2, 237, 26.
ἀηδόνες τῷ χωρίῳ ἐναττικί-
ζουσιν 2, 133, 30.
ἐναυλος θυοῦς 2, 298, 6.
πῦρ ἐναῦσαι 2, 240, 31.
ἐνδεῖται 2, 120, 32. † ἐν-
δείξεσθαι θανασίαν ἰσχύν
2, 79, 5. τουτὶ τῇ χειρὶ ἐν-
δείκνυσαι 315, 21.
ἐνδιέτριβεν οἷς ἔλεγεν 183, 16.

μὴ ἐνδιατρίβειν ἕαν τοὺς
ξένους 233, 20. † ἐνδιέτριψε
τοῖς ἐπαίνοις 2, 12, 26.
† ἐνδιδόναι τισὶ πολλὰ τῇ
τέχνῃ 2, 117, 14.
ἐκ τῶν τοῦ Ἀρ. ἐνδοσίμων 2,
87, 18. ἐνδόσιμα γυμνάσια
2, 290, 3.
τὸ ἐνδροσον τῶν ῥόδων 2,
298, 3.
πέπλω γραμματα ἐνείρειν 89,
20. cf. 235, 7.
ἱερὸν ἐνεργόν 2, 148, 26.
ἐνεσχέθη ἡ κρηπὶς τῷ ῥεύ-
ματι 2, 235, 25.
ἐνθεν ἑλὼν 2, 41, 28.
τὰ ἐνθηρα τῆς νήσου 2,
367, 11.
ἐνθυμηθῆναι τὰ Ὀμ. ἔπη
276, 17.
ἐνθύμιος αὐτῷ ἡ ἀρχὴ ἐγέ-
νετο 186, 11.
† ἡ τῶν ἐνθυμημάτων τέχνη
2, 31, 12.
ἐνιδὼν τῷ θηρίῳ 24, 4.
ἐνιζῆσαι τοῖς ἀριστεροῖς 2,
349, 12.
ῥόδον ἐννεάσαν τῷ ἥρι 2,
249, 24.
ἡ τοῦ βλέμματος ἐννοια 377,
30.
τὰ στέρνα ἐμπλεα ἐννοίας
μουσικῆς 2, 325, 6.
οἱ τὴν Ἑνοδίαν τιμῶντες 183,
20. ἐνόδιος Ζέφυρος 2,
311, 7.
ἐνομιλεῖν ἔθνεσι 2, 37, 6. cf.
216, 20.
ἐνοῦν τῇ γῇ = sepelire 2,
383, 26.
τὴν ἐτέραν ἄρκτον ἐνεσημή-
ναντο οὐρανῷ 2, 128, 18.
ὁ λοιμὸς ἐνέσκηψε εἰς τὰς Ἑ.
πόλεις 3, 179, 18.
χρυσῷ πεδίλῳ ἐνσοβεῖ * 215,
14.
οἱ βάρβαροι οὐκ ἐνσπονδοι
τῷ περὶ ἡμᾶς γένει 313, 9.

ἐνσπουδάξειν τῇ Σμύρνῃ * 2, 42, 28.
 ἐνταφίῳ τιμῇ χρῆσθαι 2, 94, 5. ἐ. τυραννίδι χρ. 2, 19, 5. cf. 103, 1. τὸ ἐντάφιον τῷ Κ. τοιοῦτον 2, 385, 1. ὅπλα καλὰ ἐντάφια 2, 354, 7.
 ἐντέμνειν τὰ ἐπιτυχόντα 2, 209, 24.
 ἐντρέχουσι τοῖς Τυρρηνοῖς 2, 323, 10.
 † ἐντρεχῶς διατίθεσθαι παραίτησιν 2, 124, 18.
 ἐντυποῦσθαι τι τῇ γνώμῃ 2, 36, 24.
 ἐντετυπῶσθαι ταῖς τῶν δυνάτων θύραις 318, 12. cf. 92, 7.
 σάλπιγξ τὰ τοῦ Ἐνναλίου σημαίνει 2, 264, 18.
 ἐνυπτιάζει ἑαυτὸν τῇ γῇ 2, 363, 15.
 † ἐνυπτιάζειν τῇ σεμνότητι * 13, 24.
 Ἀπ. ἐξ ἀνθρώπων ἤδη ἦν 342, 30. ἐξ οὗτου quia re 35, 8.
 ἐξηγόρευσεν ὁ δαίμων ἑαυτὸν 114, 24.
 ἡ ναῦς ἐξήνεται ἐς παράδαλιν 2, 322, 29. ἐξήχθη (deceptus sum) ὑπὸ τῆς γραφῆς 2, 333, 21.
 ἐξαιρῶ κυβερνήτην τῶν βαυάων 2, 281, 10.
 τόξοις ἐξελεῖν θηρία 2, 179, 7. ἄχος ἐξελεῖν τῆς γνώμης 2, 16, 3. ὕβριν ἐξήρει 2, 43, 14. ποταμὸς ἐξαιρούμενοι τῆς γῆς 28, 31. † ἐξηρημένη αὐτοῦ νεότης 2, 69, 28. τοῖς ἐξηρημένοις ἀντίπαλος ὁ φθόνος 2, 147, 28. ἐξελέσθαι τὸν ἀπειπόντα 59, 13. ὑποκριτὴς ἐξάρας τὴν φωνήν 171, 31. ἐξαίρει καὶ ἀναθρόσκει Πάν 2, 357, 8.

ἐξηρημένοι τὰς χαίτας 2, 359, 11. cf. 344, 30.
 ἐξακριβοῦν τὰ Οἰδίποδος 169, 20.
 † λόγος σοφῶς ἐξαλλάττων 2, 72, 4. οἱ ἀστέρες ἐξαλλάττουσι τῆς ἐαυτῶν τάξεως 122, 21. cf. 135, 9. ἐξαλλάττειν πάσης γῆς ὁπόσης Ρ. ἄρχουσι 267, 16.
 ἐξανίσταντο ὑπὸ τῆς ξυγκλήτου βουλῆς 2, 93, 34.
 μερικαῖα ἐραστὰς ἐξαψάμενα 309, 13. ἐξάψασθαι δέλτον = discipulum esse 2, 65, 22.
 ἐξηρμοσμένοι οἰκῶν πέτραι 2, 364, 27.
 ἐξηρημένος τῶν λίθων τὰς θαυμασιωτέρας 2, 91, 19.
 † Ἀρ. ἐξήρητο πᾶν τὸ ἐκείνη (Pergami) Ἑλληνικόν 2, 74, 21.
 τὸ ἔθνος πολεμικῶς ἐξήρτυται 75, 13.
 δίσκῳ ἑαυτὸν ἐξήσκει 69, 15.
 ἐς τὰ ἱερὰ χρυσὸν ἐξασκεῖν 2, 385, 11.
 ἐξήρχε τοῖς συμπόταις 110, 23.
 ἡ γραφικὴ δύναται τῷ νῶ καὶ τῇ χειρὶ ἐξεικασαί 65, 10.
 Ν. ἐξείργει φιλοσοφίαν 157, 12.
 τὸν γυμναστὴν δεῖ ταῦτα ἐξεπίστασθαι 2, 273, 31.
 ἐξεταζομένη γῇ πρὸς θάλατταν 114, 4.
 ἐξηγήσατο τοῦ θρόνου 108, 1.
 Ἀπ. ἐξηγήσατο τὸν χαλκὸν Μίλωνα 147, 7.
 ἐξικμάζειν ἰδρωτάς 2, 290, 4.
 ἐξικνεῖσθαι πορρωτάτῳ ὄψει 2, 314, 21.
 † οἱ ἔξιν κεκτημένοι 2, 106, 27.
 τοῦ φανεροῦ ἐξέστη 2, 7, 26. στεφάνου ἐτέρῳ ἐκστῆναι 2, 159, 18.

τοιοῦτον τὸν Ἰνδὸν τοῦτον
 ἐξιστοροῦσι 63, 30. τὴν
 παῖδα ἐξιστόρει 2, 381, 22.
 ἐκόλαξε τὸ ἐξοιδοῦν τῆς ὀρ-
 γῆς 2, 170, 13.
 πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσαι 2,
 235, 25.
 ἐξοικοδομεῖσθαι λαμπρότε-
 ρον τῆς ἐτέρου ἐπιστατείας
 129, 6.
 Δ. ἐξομνύμενος δωροδοκίαν
 2, 48, 30.
 ἐξορχεῖται Πᾶν ὄνθυμόν 2,
 358, 21. ἐξορχεῖσθαι τοὺς
 Σαλαμινίους 140, 28.
 ἔξω τοῦ φιλοσοφίας ἦθους
 2, 7, 23.
 ἐξέωσεν ὑποκριτὴν τῶν ἄθ-
 λων 2, 52, 20. ἐξεώθουν
 αὐτὸν οἱ συγγενεῖς ἐς τὸν
 γάμον 2, 111, 7.
 ἐξωρος τῶν ἐρωτικῶν 2, 185,
 19.
 ἐξώρως εἶχε τοῦ ἀποδημεῖν
 1, 23, 30.
 ἐπαγγελία ὥμων ἐρρῶσθαι
 2, 300, 12. γένεια ξύν ἐπαγ-
 γελία βοστρύχων 2, 183, 11.
 ἐπαγγέλλειν συμπόσιον 69, 6.
 † ἐπαγγέλλειν μελέτην 2,
 78, 1. † ἐ. ἀκρόασιν σχε-
 δίου λόγου 2, 90, 32. cf.
 1, 169, 13; 175, 22.
 ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ 2,
 253, 8. ἐπήγαγεν αὐτὸν
 τοῖς Ε. 2, 122, 13. ἐπάγειν
 νουθεσίαν 175, 26. τὰ χεῖλη
 με ἐπάγεται 2, 243, 10.
 † ἔδωκε τῷ Π. ὁ Η. τὸ μὴ
 ἐπαγωνίσασθαι οἱ = post
 eum declamare 2, 49, 16.
 κύκνοι ἐπάδοντες τὸν ὄρθιον
 2, 308, 3.
 † ἐπῆνεσεν αὐτὸν τῆς εὐροίας
 καὶ τοῦ τόνου 216, 11.
 † ἐπαίνων τέχνη 2, 117, 14.
 ἐπαίρειν τὴν φωνήν 2, 41,
 26. δῆμον ἐπαίροντα φο-

βεῖται Ν. 2, 25, 6. cf. 2,
 334, 32; 374, 13.
 τῷ ἐλαίῳ ἐπαιωνεῖν 2, 284, 18.
 † ἐπαμφοτέρως εἰπεῖν 2, 33,
 3. cf. 53, 23.
 ἐπαναβαίνειν 2, 301, 6.
 ἐπανεγιννώσκετο ξυμβόλαια
 πατέρων 2, 58, 17.
 ἱερὰ ἐπανήχθη ὑπ' Ἀπ. 3,
 21. cf. 30, 21. ἐπανῆγεν αὐ-
 τὸν ἐς λόγον 159, 4.
 ἐπανακνικεῖν νόημα ἐκ νοή-
 ματος 2, 88, 25.
 † ἐπαναλαμβάνειν 2, 36, 22.
 τοὺς ἐπανατεινομένους ἐπι-
 κόπτουσιν οἱ νόμοι 269, 20.
 cf. 200, 25.
 ἐπανῆλθεν ἐς τὴν αὐτοῦ
 φῦσιν 140, 13. cf. 201, 9.
 ἐπανήκειν ἐκ τῆς μάχης 2,
 169, 9.
 † ἀπαγγελία ἐπηνθισμένη 2,
 17, 26.
 ἐπανεῖθη ἡ νῆσος (exilium)
 2, 125, 15.
 ἐπαντλεῖν ὕδατι πηλόν 8,
 25. κακὰ κακοῖς 313, 12. cf.
 2, 43, 8.
 ἐπαξίως αὐτοῦ ἄδειν 2,
 214, 1.
 ἐπαποδύεσθαι τοῖς αὐτοῦ
 σπλάγχνοις 2, 117, 16.
 σοφίαν φιλοσόφως ἐπήσκη-
 σεν 2, 21.
 λόφος τῷ χρυσῷ ἐπαστρά-
 πτων 2, 354, 6.
 τὸ πλημυῖρον ἐπανυγάζει ταῖς
 κόραις 2, 311, 18.
 νῆσοι ἐπαύλια τῆς θαλάττης
 2, 364, 4.
 ὁ Εὐφράτης ἐπαφείθη τῷ
 ὀρόφῳ 28, 18.
 † ἐπαφιέναι αὐτὸν τῷ και-
 ρῷ 2, 4, 6. † ἐ. ἐ. τῷ λόγῳ
 2, 44, 24.
 γυμναστικῆς ἐπαφροδίτως ἄ-
 πτεσθαι 208, 1. cf. 2, 141, 32.
 ἐπεγχεῖν 85, 30.

τὰ ἐκ Πατροκλείας ἐπεῖπε
 τῷ ἀνδρί 2, 35, 5.
 ἐπέκεινα τοῦ θνητοῦ φαί-
 νεσθαι 2, 204, 18.
 ἐπεμβαίνειν κειμένῳ 2, 125, 25.
 τοῦτο τῷ Γοργία ἐπῆλθεν 2,
 3, 24. cf. 1, 204, 4.
 δαίμονά μοι ἐπεσῆγαγες 286,
 27. ἐπεσάγονται ἀγερωχίας
 70, 11. † οὐκ ἐπέσακτος
 εὐγλωττία ἀλλ' ἐκ τῶν
 πραγμάτων 2, 72, 2. ὁπο-
 φαγίαν ἐπεσάγεις ὕδροις
 τοῖς σπλάγχχνοις 8, 24.
 ἐπесеπήδησαν τῷ ἄρχειν
 73, 1.
 ἐπευφημῆσαι τὰ εἰκότα 178,
 28.
 ἐπεύχεσθαι κειμένοις 2, 224, 4.
 τὰ ἱερὰ βιβλία ἐφημερίδων
 ἐπέχει τινὰ τῷ Ἀ. λόγον 2,
 86, 30. ἔνγυες σείρηων ἐπέ-
 χουσai πειθῶ 222, 2. νεὼς
 ἐπέχει τόπον 59, 11.
 οὐδὲν ἐπημύνειν τῷ ληϊῷ 2,
 389, 9.
 ἐπηρεία δαιμόνων γιγνόμενα
 2, 234, 16.
 τὸ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημέ-
 νον 2, 26, 32.
 ὁ σατραπῆς ὁ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ
 82, 22. ἐπ' Αἰθιοπῶν στέλ-
 λεσθαι 267, 20. cf. 174, 24;
 335, 10. τὸ ἐπὶ Εὐβοίας πέ-
 λαγος 134, 4. † ἐπὶ ξυνου-
 σία τοῦ Π. ἀφίκετο 2, 47,
 26. † προύστη τοῦ θρόνου
 ἐπὶ ταῖς ἐκ βασιλέως μυ-
 ραῖς 2, 73, 26. cf. 368, 4.
 αἱ Ὁ. ἐπὶ Παλαμῆδει τέχνη
 2, 154, 17. ἐχθρὸς ἀδίκον
 εὐρῶν ἐφ' ἡμῶν κρῖσιν 2,
 153, 14. ἐπὶ τῇ μητρὶ ἐμαί-
 νετο 269, 7. Κίρκη σοφῇ
 ἐπὶ φαρμάκοις 2, 164, 5. ἡ
 ἐπὶ Δήλῳ χάρις 2, 39, 31.
 δανεῖζεσθαι ἐπ' ἄγρῳ 2,
 132, 26. ἐπὶ τινι κείσθαι

267, 10. cf. 306, 8. ἐπ' ἐλέῳ
 πολλὰ ἔλεγε 130, 21. † τὸ
 ἐπὶ πᾶσι epilogus 2, 3, 30;
 11, 13; 67, 14; 91, 3; 95, 4.
 αἰτία ἐπὶ πολλὰ λεγόμεναι
 2, 29, 28. δέχεσθαι Ἀθη-
 ναίους ἐπὶ γυναικῶν τε καὶ
 παιδῶν 2, 42, 7.
 πλατεία τῇ ῥινὶ ἐπιβαίνει
 τοῦ χείλους 2, 370, 3.
 ἐπιβέβληκε ζεύγμα φοινίκων
 τῷ ποταμῷ. καὶ μάλα ἡδὺν
 ἐπ' αὐτῷ λόγον 2, 308, 20.
 † ἐπιβεβλημένη ἰδέα λόγων
 2, 27, 6. ὁ ἐπιβεβλημένος
 τῷ Ζεύγει 20, 19.
 ἐπίβατευειν τῆς ἱερᾶς τριή-
 ρους 2, 43, 23. ἐ. θρόνον 2,
 73, 27.
 † ἐπιβολαὶ Ἡρώδειοι τῶν
 νοημάτων 2, 101, 27.
 ἐπέγραψε τὸ ἔργον ἀπὸ τῆς
 ἐ. γυναικός 2, 107, 19. ἐπι-
 γράφουσι φυγῇν οὐ φυ-
 γόντι 2, 69, 19. ἐπέγραψαν
 φόρους βαρυντέρους ταῖς νῆ-
 σις 237, 29.
 ἐπιγυμνάζειν 2, 289, 22.
 προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ ὁ
 Δίων τῷ νεύματι ἐπεδήλου
 192, 15.
 τὸ πρόσωπον τοῦ β. ἀγῶνα
 ἐπεδήλου τῆς γνώμης 193, 19.
 ἐπιδιαβάλλειν * 2, 89, 5.
 τὸ κάλλος ἀρκεῖ ἐπιδείξει
 οἰκεία 2, 244, 15.
 δάκρυα ἐπέδωκε τελευτή-
 σαντι 2, 55, 2. τῇ ἀδελφῇ
 ὁ βασιλεὺς νόμας ἐπέδωκεν
 ἐς ζώην 73, 32. cf. 75, 8.
 οἱ ἐν ἐπιδόσει discipuli 2, 79, 27.
 ἐπιδρᾶν τι ὑπὲρ καθαρσίων
 210, 11.
 παλαιστῆς ὥμοις τὸν αὐχένα
 ἐπεξευγμένους 2, 279, 20. cf.
 363, 17.
 τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττει
 2, 220, 10.

ἐπιθάπτειν νεκρόν 2, 139, 10.
 ἐπιθειάζειν ταῖς Μούσαις
 2, 94, 2. cf. 13, 12. ἐπιθειάζ-
 ζειν οἱ ὑπὲρ οὗ κινδυνεύει
 270, 2. cf. 188, 13.
 τὰ Σοφοκλέους ἑαυτῷ ἐπε-
 θέσπισεν 257, 21.
 σοφίας ἐπιθολοῦν κρατῆρα
 217, 31.
 ἐπιθόρυνται ταῖς γεγαμημέ-
 ναις 188, 2.
 ὁ δράκων ἐπικαθεύδει τοῖς
 γράμμασιν 89, 25.
 οἱ βόστρυχοι ἐπικάθηνται
 τοῖς ὤμοις 2, 252, 11.
 τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. ἐπέκρυ-
 σαν τῷ Ἀ. 2, 168, 13.
 ἀδικίαν ἐπεκάλει ὁ Ν. τοῖς
 Ἀχ. 2, 200, 31.
 οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις 2, 237, 8.
 ἐπικαταβαίνειν aggredi 2,
 202, 12.
 ἡ ὀφρὺς ἐπίκειται τῷ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ ἦθει 283, 10. κα-
 ταβαλὼν τὸν Σ. ἐπέκειτο
 339, 2. ἐπικεῖσθαι ταῖς λοι-
 δορίαις persistere in convi-
 ciis 2, 71, 18.
 ἐπικελεύεσθαι τοῖς ἵπποις
 2, 333, 6.
 ἐπικέρδεια τῆς ἐμπορίας 2,
 207, 19. ἐπικέρδια μαστεύων
 (fo: ἐπικέρδειαν μ.) 2, 105, 25.
 † λόγοι ἐπικῆδαιοι 144, 2.
 ἐπικινδύνως πράττει φιλο-
 σοφία 161, 15.
 ξίφει ἑαυτὴν ἐπέκλινε 2,
 205, 14.
 Γάγγης τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύ-
 ζων 98, 31.
 οὐδὲν ἐπικομπάσας ἀναφαί-
 νει τάληθές 214, 25.
 ἐπικοπαί 2, 122, 13.
 ἐπέκοπτε πάνθ' ὑπὲρ χρη-
 μάτων πράττοντα 13, 23.
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικοπεῖς
 2, 99, 32.

† ἐπέκρινε τὸν ἄνδρα τοῖς
 νέοις 2, 73, 32.
 † τὸ ἐπικροτοῦν τῶν λόγων
 2, 50, 1.
 τῶν ξένων σπάνιον τὸ ἐπί-
 κτητον 2, 229, 8.
 εὐπνοιά ἐστιν, ὅταν μὴ ἐπι-
 κτυπῇ ἡ φάρυγξ. 181, 18.
 οἱ ἐπικυδέστατοι Ἀθηναίων
 332, 12.
 τῷ πεδίῳ ἐπεκύναινε τὰ
 ἔθνη 2, 157, 18.
 οἶον ἐπικυματίζων αἶρεται ὁ
 ἥρως 2, 145, 11.
 αὐτῶν ἐπιλαμβάνονται 14, 29.
 τὸ κάλλος οὐπω ἀξίου ἐπαι-
 νέτου ἐπείληπται 135, 10.
 Κ. ἐπελάθετο τοῦ ζῆν 189, 30.
 ἐπιλαίνοῦσι τοῦτο οἱ τόνοι
 τῶν φθόγγων 2, 222, 21.
 ἐπιλήψιμόν τι εἰπεῖν 161, 10.
 ἱεροφάντην τῷ προτέρῳ ἐπ-
 εμαντεύσατο 178, 21.
 † ἐπεμελήθη τοῦ θρόνου 2,
 91, 18.
 ἐπιμηνύσαντες θεοί 10, 20.
 ἐπιμειγνὺς τῷ ὀμίλῳ 2, 62,
 9. τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις
 ἐπιμῆξαι 2, 221, 10.
 Κυκλώπων ἐπενοήθη γένος
 2, 164, 2.
 ἐπίνοια τεχνική 2, 39, 17.
 ἐπίουρος 2, 54, 26.
 ἐπιπαίζειν τῇ θαλάττῃ 2,
 364, 9. ἐ. τοῖς ἑαυτοῦ κα-
 κοῖς 2, 114, 19.
 † ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ λόγου
 2, 72, 5.
 πόθεν ἡμῖν ἐπιπεμφθεῖς ἦ-
 κεις; 22, 6.
 ἐπιπηδᾷ τάφῳ 2, 132, 28.
 οὐρανῷ ἐπιπηδῆσαι 177, 21.
 λήδια ἐπιπλα ἀνασεύειν 141,
 16.
 πηγὴ ἐπιπλημυρεῖ θαλάττῃ
 2, 368, 29.
 ἐπιστολὴ ἐπίπληξιν ἐς τὸ
 κοινὸν τῶν Α. φέρουσα

151, 26. ἐπίπληξιν ποιῆσθαι 127, 19.
 τὸ φιλόγελων ἐπιπολάζον 2, 26, 14.
 ἐπιπόλαιος πληγὴ 2, 335, 21.
 ἐπιπόλαιοι μιμνήσκει τῶν ὑδάτων 2, 325, 10.
 ἐπιπρέπει (τῇ Πολέμωνος ἰδέα) τὸ Δημοσθενικόν τῆς γνώμης 2, 52, 25.
 Ἰνδὸς καὶ Νεῖλος ἐπιρραίνουσι τὰς ἡπείρους ἐν ὥρᾳ ἔτους 204, 15.
 ἐπιρραψωδεῖν 2, 114, 16.
 οἱ τρίποδες οἴνου ἐπέρρεον 105, 18. νεότης τῇ Σμύρνῃ ἐπιρρέουσα 2, 42, 30. πλοῦτος ἐπερρῦν 2, 57, 5.
 ἐπίρρητοι ἡδοναὶ Νέρωνος 110, 13. cf. 2, 245, 13.
 ἐπιρροθοῦσιν αἱ Βάγκαι 2, 322, 2.
 γυνὴ οὕτω τι ἐπερρωμένη ὡς βουκολεῖν 2, 61, 16.
 ἡ κόμη τῷ μετώπῳ ἐπισαλεύει 2, 327, 31. ἡ ναῦς ἐπισαλεύει τοῖς ἀκρωτηρίοις 2, 208, 1.
 μέγαν τάφον ἐπεσημήναντο αὐτῷ 109, 20.
 † ἐπισιτίζοντο τῇ ἐς πάντας ἀκροάσει * 2, 90, 10.
 ἐπισιτιούμενος ἦκω 227, 16.
 ῥήμασιν ἐπισιωπᾶν * 339, 25.
 † μελέται ἐπεσκεμμέναι 2, 27, 5. τὰδε χρὴ ἐπεσκεφθαι 2, 21, 28.
 ἐπισκήπτειν 2, 73, 5.
 † οὐκ ἐς τὸ κοινὸν ἐπεσκοπεῖτο τὰς ὑποθέσεις 2, 48, 15. ἐ. οὐκ ἔνδον 2, 32, 30. cf. 36, 5. ἐπισκοπεῖσθαι ἐλάττην 2, 367, 24.
 ἐπισκοτεῖ τὴν φωνὴν τὸ πνεῦμα 2, 85, 21.
 ἐπισοβεῖν τιάρᾳ 2, 338, 14.
 ἐπισπάσασθαι κοινὴν γῆν 2, 353, 11. cf. 1, 335, 15 et 79, 18.

ἐπισπ. γάλακτος 2, 63, 2.
 ἐπειδὴ τῶν ἐλεφάντων τινὰ ἐπισπᾶσθαι ὁ δρᾶκων, τοῦτο ἀπόλλυσι ἅμφω τὰ θηρία 89, 6.
 † ἐπισπουδάζειν τι τῷ οἴνῳ * 2, 90, 15.
 δάκρυα τῷ βιβλίῳ ἐπέσταξεν ὁ βασιλεὺς 2, 87, 17.
 τῇ μονωδία θαμὰ ἐπεστέναξεν ὁ β. 2, 87, 15.
 τὰς ἐπιστολάς ἐψηφίσατο munus secretarii detulit 2, 94, 1.
 ἐπιστολιμαῖοι ξυνουσίαι 164, 22. ἐ. ξυμβουλίαι 259, 4.
 ἐπιστομίζειν 2, 122, 8; 370, 24.
 ἰσχίον ἐπιστροφές 2, 281, 6.
 οὐραῖα πρὸς τὴν ἰξὺν ἐπιστρέφοντα 2, 362, 10. ἐπιστρέψαι παραπαίοντα 2, 333, 25. ὑπέστρεψαν ἐπιστροφόμενοι πρὸς τὸν ἄνδρα 121, 15. πλευραὶ ἐπιστραφεῖσαι ἐς τὸ ἥπαρ 2, 375, 9. ἐπεστράφησαν τοῦ Ἀχ. 2, 210, 1.
 θρασυτέρα ἐπιστροφή 2, 77, 19. cf. 2, 21, 19. ἐπεστραμμένη σεμνότης 2, 20, 6.
 ἐπισυνίστασαν τῷ Ἡ. τὸν δῆμον 2, 67, 22.
 ἐπισύρειν ἀλλοτρίαν ἐσθῆτα 71, 8.
 ἡ Π. ἐπεσφάγη τῷ Ἀ. 2, 136, 17.
 οἱ ἐπισφραγιζόμενοι ἀγάματι εὐχὰς 2, 141, 19.
 ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηχανοειδές 2, 63, 29.
 † ἐπισχεδιάζειν τῷ καιρῷ 2, 6, 6.
 ἐπίτασις τῶν σκελῶν ἀνειμένη 2, 349, 7.
 ἐπιτάγματα ἐς τοὺς πολλοὺς 18, 16.
 ἐπέτεγξε τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύοις 2, 80, 13.

ἃ ὠφέλουν Βίνδικα, Νέρωνι ἐπετείχιζον cf. 318, 16.

πλεῦσαι ἀνέμῳ ἐπιτηδεῖα 331, 21. τὰ σώματα ἢ γυμναστική τοῖς ἁ. ἐπιτήδεια ἐποίει 2, 270, 24. ἐπιτήδεια κολωνοί 2, 373, 30. ἐπιτήδεια σοφοῖς πρὸς σοφούς * 137, 13.

οἱ Σ. διεφθάρησαν τὰς ἐπιτηδεύσεις 233, 28.

κομᾶν ἐπιτηδεύουσι 94. 20. τὰ ὦνα αὐτοῖς ἐπιτιμῶσι 205, 17.

ἐπιτολαὶ ἡλίου 297, 1.

Φ. ἐπετόλμησε τῷ πατρῷι δίφῳ 2, 310, 18.

† τὸ φθέγμα ἐπίτονον 2, 48, 17.

ἐπετραπή τὰ Κ. στρατόπεδα 2, 25, 19.

οἱ τὴν Ἀσίαν ἐπιτροπεύοντες 2. 57, 19. ὁ ἐπιτροπεύσας proconsul praesente imperatore 2, 221. 16.

ἐπιτύφασθαι 2, 384, 3.

οἱ ἐπιτυγχόντες 71, 5.

ἀστείως ἐπετώθασεν 2, 38, 21.

ψήφος ἐπηνέχθη μὴ κριθέντι 2, 13, 16.

ἐπιφημίζειν ὄρεσι γίγαντας 177, 27.

λέγεται θαμὰ ἐπιφθέγγεσθαι λάθε βιώσας 341, 1. cf. 2, 55, 1.

ἐπεφοίτησε τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱεροῖς 142, 30. cf. 154, 11; 176, 12. 2, 197, 4.

ἐπιφορὰ τοῦ λόγου 2, 37, 5.

ἐπεφύλαττέ με ἐπιόντα 2, 295, 30.

ἐπιχαράττειν γεωμετρικοὺς τύπους τῇ γῇ 343, 12.

ἐπίχαρις τὰς διαλέξεις 193, 20. Α. πᾶν τὸ ἐπίχαρι ἐκ Διονύσου ἡρῇκει 2, 22, 10, cf. 191, 24.

ὁ φιλοσοφήσειν μέλλων ἑαν-

τὸν βασανίσας ἐπιχειρεῖ 97, 14.

† τὸ ἐπιχειρηματικόν 2, 9, 17.

ὁ Ἰ. τῇ Ἰνδικῇ ἐπιχειῖται 60, 24. ἐπεχύθησαν τῷ ἱερῳ 2, 218, 8.

τὸ ἐπίχολον τῆς ῥινός 2, 357, 16.

ὁ μὲν ποιητὴς - πολλὰ μορφὰι τ. δ. ἐπιχορεύσας ἀπῆλθεν, ὁ δ' Αἴσωπος ἐπιχορησμοδῆσας τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλύει τὴν ξυνουσίαν ἐς ὃ προὔθετο * 176, 5 et 6. cf. 2, 9, 2.

ἡ θάλαττα ἐπιχωρεῖ τε καὶ ἀνασπᾶται 166, 10.

ἐπιχωριάζειν τῇ Ρώμῃ 321, 4.

δεινοὶ ἐποικοὶ 2, 230, 14.

ὑπογείοις μηχαναῖς ἐπολισθάνειν 2, 59, 7.

ἐπολοφύρασθαι Παλαμήδει 137, 9.

ἐποχετεύειν 2, 361, 1.

συναγωγοὶ ἐπωμίδες 2, 279, 27.

ἐπωτίδες navium 2, 322, 17.

ἐρασιχρήματος 2, 120, 26.

ἐρασταὶ πόλεις 2, 42, 17.

μαθεῖν ἥρα 305, 20. cf. 34, 13.

τιμᾶσθαι ἐπὶ τῷ πόλιν αἰκητον εἰργάσθαι 2, 121, 9.

τέχνη ταῦτα εἰργάσθη 324, 24. cf. 203, 17.

συκοφάνται ἐγκείμενοι καὶ ἐρείδοντες 248, 17. θαμὰ ἥρειδε τὴν ἐρώτησιν * 206,

27. ἐρείδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὰ ἐρρημένα 216,

15. φιλήματα ἐρηρησμένα 2, 235, 5. cf. 253, 19.

ἐρευνθεῖν 2, 222, 32.

ἐρῆμην ἐπαγγέλλειν 2, 51, 21.

τῶν ἐρμῶν οἱ γεγυμνασμένοι 295, 25.

ἔρμαιον ἐποίησατο τὸν λόγον 106, 24. cf. 2, 37, 31.

σαφήνεια ἐρμηνεύς νόμον 2, 126, 26.

σοφὸς γνώμην ἐρμηνεύειν ἀνδρός 317, 1. cf. 109, 32. 2, 109, 32. ἐρμήνευε 15, 14. ἐρρωμένως ἐπιτηδεύειν 2, 262, 17.

λοιμὸν ἐρύκειν τοῦ ὄρους 2, 149, 17.

τὰ ἐρυμνά καταλαμβάνειν 2, 230, 28.

ὁπόσοι δαίμονες ἔρχονται τὴν Μαιῶτιν 2, 212, 23.

τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος σφαλεῖς 2, 247, 5.

ἐρωτηθεὶς ἑαυτὸν τε καὶ πόλιν 21, 27.

δάκρυα ἐρωτικά 2, 351, 18.

† ἡ ἐς πάντας ἀκρόασις 2, 90, 10. ἐς ἀνδρας ἦκειν 2, 26, 12. † ἐς τὴν ἰδέαν τινοὺς λέγειν 2, 34, 18. cf. 96, 18. ἐς τὸ προὔχον τῆς ἀρετῆς εὐρέσθαι συγγνώμην 2, 44, 18. ἐς τοῦ βασιλέως πίνειν 69, 21. Ἀπ. καθήμενος ἐς τὸ ἱερόν 202, 11. ἐς τάχος γράφειν 19, 4. ἐς τὸ ἀληθές τι ἀναγράφειν 50, 29.

ἑσαγγελθέντα intro nuntiata 2, 65, 11.

ἑσάγειν κομῶντας 2, 233, 8. τὸν Π. οὐκ ἑσάγεται ἐς τὰ ποιήματα Ὀμ. 137, 7.

ἀγερωχίαν ὁ οἶνος ἐπὶ τὰς γνώμας τῶν ἀ. ἑσάγει 2, 95, 18.

ἑσβεβλήσθαι ἐς γυναικωνῖτιν 2, 198, 12.

Ἐρως ἀμάχως ἐσδύεται 2, 231, 3.

Θ. ἐσηλθεν αὐτόν 31, 24. cf. 159, 1.

μυῖα ἐσθίεται τῆς κεφαλῆς 2, 383, 17.

ὁ τὰς δίκας ἐσκαλῶν 2, 124, 13.

† ἐσκυκλεῖν προεωραμένην μελέτην 2, 104, 16.

ἔσμοι μελιτῶν 2, 256, 2. ἔσμος ἡδονῶν 217, 16.

τὰ ῥήγματα τοῦ ὄρους ἔσοικίσασθαι 2, 369, 29.

ἡ Κελτῶν ἐσπέρα 257, 13.

οἱ ἐσπέριοι Γαλάται 2, 8, 25. cf. 95, 3.

ἐσπίπτει αἰχμή 2, 351, 2.

τὸ ἱερὸν ἀνέμῳ οὐκ ἐσπνεῖται 49, 26.

ἡ παντάρβη πᾶν τὸ ἐγγὺς ἐσποιεῖ αὐτῇ 119, 29. cf. 120, 25. † ἐσποιεῖ ἑαυτὸν τῷ φιλοκαλεῖν 2, 76, 22. ἡ-ταιρημένους ἑαυτῷ ἐσποιεῖται παῖδας 190, 4.

ἐσπονδακότως διαλέγεσθαι 238, 5.

τὸ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστιατήριον 2, 107, 20.

ἐστίατωρ τοῦ λόγου 213, 17. λαγὼν ἐσφέρεται 115, 22.

τὸ μεθύειν ἐσφοιτᾷ τοὺς ἀνθρώπους 48, 27. οἱ τὰ ἱερά ἐσφοιτῶντες 232, 5.

ἔσω καθιστάναι τοῦ φοβεῖσθαι 265, 23.

ἡ ἑταιρεία discipuli 338, 5.

τὸ ἑτερογενὲς τῷ μὴ ὁμοίῳ ξυνελθὼν οὔτε ζυγὸς οὔτε ἔρως 251, 30.

ἑτεροδόξως μουσικῆς ἀκροᾶσθαι 2, 67, 5.

ἑτερόποδες 2, 28, 5.

τοῦ σκέλους ἐτέρως εἶχε 115, 14.

τὸ ἔτοιμον καὶ ἀνεστηκὸς τῆς γνώμης 2, 197, 19. cf. 175, 1. ἔτοιμος τὸ ὅμμα 2, 86, 15. ἔ. τὸ αἶμα 2, 170, 31.

† ἐτοιμότατα καὶ θαρραλεώτατα ἐρμηνεύειν 2, 28, 11.

οἱ ἐτῶν τεττάρων σιωπᾶν γεγυμνασμένοι 17, 5.

Ὁ. ἥδεν μετὰ τέτταρα καὶ εἴ-

κοσιν ἔτη τῶν Τρωικῶν 2, 194, 10.
 καθαίρεται ἡ Ἀῆμος καθ' ἓνα τοῦ ἔτους 2, 207, 29.
 τὸ ἔτυμα τίκτειν 251, 29. εἴ τι ἐν ἅ. σπλάγχοις ἔτυμω-
 τερον ἀπέκειτο 323, 2.
 κουφότης καὶ εὐαγωγίας ἡττᾶσθαι αἰσχρόν 225, 30.
 μελοποιία εὐάγωγος 2, 222, 22. γλουτοὶ εὐάγωγοι 2, 281, 15. οἱ μὴ εὐάγωγοι τῶν ἵππων 12, 24.
 εὐάλωτοι 330, 2.
 εὐαρμοστία τοῦ σώματος 2, 146.
 στέρνα εὐαφῇ 2, 300, 10.
 εὖγε ὅτι 2, 94, 16.
 εὐγένεια τοῦ χαλκοῦ 2, 16, 29.
 ἐκπεπληγμένοι τὴν εὐγλωτ-
 τίαν 2, 93, 21.
 οἱ εὐδοκιμώτεροι τῶν Ἀ-
 χαιῶν 2, 31, 22. εὐδοκιμώ-
 τατα γυναικῶν πράττειν 2, 143, 25.
 ὁ ἄθλος εὐδρομήσει τῷ Πέ-
 λοπι 2, 337, 28.
 οἱ εὖειλοι ἥλιοι 2, 292, 26.
 εὖζωνος καὶ κοῦφος 2, 334, 9.
 εὐηθίζεσθαι ἐν φίλοις 316, 22.
 μετόπωρον εὐήλιον Ἀθηναίους 137, 26. οἱ εὐήλιοι τῶν ἁ. 208, 29.
 εὐήνιος λόγος 14, 30. εὐή-
 νιον φρόνημα 2, 186, 9.
 εὐηνίως ζῆν 184, 28. cf. 2, 93, 8.
 εὐήτριος χρυσός 2, 386, 1.
 εὐθάλαττος πόλις 2, 57, 12.
 Διογένης εὐθὺ Χαιρωνείας ἦκων ἐπέπληξε Φιλίππῳ 255, 15.
 δεῖξάι τι ἐπὶ τῶν σπλάγχνων εὐθυτον 323, 14.
 εὐιχθὺν θάλατταν νέμονται 123, 8.

φειδώμεθα τῶν ἀνοήτων τε καὶ εὐκόλων 106, 15.
 αἰδεῖσθαι τῷ εὐκόλῳ 2, 235, 9.
 εὐκόλως ἐγκωμιάζειν 149, 14.
 εὐλαβῶς ὑπέστειλε 2, 47, 12.
 εὐλιπῆς πεύκη 2, 214, 9.
 τὰ εὐμεταχειρίστα 2, 55, 25. cf. 92, 9.
 εὐμήκεις δάκτυλοι 2, 77, 10.
 εὐμήχανος καὶ σοφὸς τὰ πο-
 λιτικά 2, 39, 12.
 εὐνομία τῶν μελιττῶν 2, 342, 23.
 εὐνουχίζειν τὴν γῆν 252, 27.
 εὐξείνος νεῶν ἑστία 2, 212, 31.
 εὐξύμβολος τοῖς ὑπηκόοις 76, 13. σπένδειν εὐξύμβο-
 λοῖς θεοῖς 329, 14. cf. 2 61, 28.
 εὐξύνετον ἐπισημαίνειν τοῖς ὄμμασι 2, 386, 18.
 εὐοφρος 2, 204, 2.
 εὐπαγεῖς ξύγκεινται 2, 278, 16.
 εὐπαγῇ στέρνα 2, 61, 7.
 ἔρως εὐπαιδίας 2, 77, 4.
 ἐπιστολαὶ εὐπαιδευσίας με-
 σταί 2, 24, 5. cf. 89, 21.
 ἦθη εὐπαράγωγα ἐς βίου ἀίρεσιν 2, 18, 14.
 αἱ εὐπραγαὶ ἐπαίρουσι 2, 25, 21.
 ὀφθαλμῶν νοῦς εὐπροσήγο-
 ρος τὰς βολὰς 2, 183, 17.
 † τοὺς λόγους εὐπροσώπως διέθετο 2, 23, 17.
 τῶν ἑμμαντοῦ καιρῶν εὖρημα ἐκάλει ὁ β. τὸν Ἡ. 2, 124, 22. † τὸ βραχέως ἐρμηνεύ-
 ειν Ἰσαίου εὖρημα 2, 27, 10.
 εὖρημα ἐποίησαντο τοὺς ξέ-
 νους 2, 217, 25. cf. 1, 89, 5; 250, 31.
 εὐρέσθαι τι παρὰ τοῦ θεοῦ 9, 20. cf. 15, 27; 27, 28; 50, 16.

† εὐροοῦσα γλῶττα 2, 88, 26.
cf. 114, 9.

πηγάς εὐρους ἢ νῆσος ἐκδί-
δωσι 2, 368, 29.

εὐσημος βραχίων 2, 280, 1.

εὐσημον βῆμα 2, 291, 26.

πῦρ εὐσημον 33, 9.

κῶμαι οὐκ εὐσιτοι 23, 5. εὐ-
σιτος καὶ δεινὸς φαγεῖν
227, 13.

τὸ εὐσκιον καὶ ἔμπνουν τῆς
γραφῆς 62, 20.

εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρί-
σεων 2, 64, 26.

εὐσπλαγχνος θωραξ 2, 278, 19.

εὐσταλῆς 2, 78, 17.

ὡς εὐστομοῦσης ἀηδόνης ἀ-
κροᾶσθαι 2, 93, 30.

† εὐσχημον τὸ μὴ ἐσχημα-
τίσθαι 2, 258, 12.

† τὸ εὐστροφον τοῦ φθέγ-
ματος 2, 93, 22. † εὐσχη-
μόνως τε καὶ ἀποφητὶ τοῖς

λόγοις χρῆσθαι 113, 29. †

εὐσχημῶν λόγος 2, 72, 3.

† ἡ εὐταξία τῶν νοημάτων 2,
35, 16.

† εὐτελὲς προοίμιον 2, 88, 28.

εὐτραφεὲς γάλα 90, 18.

ἐπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν

2, 116, 24.

† δεινότης οὐκ εὐφημος ἐπω-

νυμία 2, 16, 19.

† εὐφώρας τῆς γλώττης εἶχε

2, 47, 3.

εὐφωνότατα ἑαυτοῦ ἄδειν

161, 2.

πύκτης εὐχειρ τὴν τέχνην 2,

271, 4.

τὰ ἐμβατήρια εὐχθῶ τῷ

Πρωτεσίλει 2, 156, 6.

ἐφαψαμένη νευρά 158, 6.

κεκραμένην ἐρμηνεῖαν ἐφαρ-

μόξειν τῇ περὶ τὰς σοφιστι-

κὰς ἐννοίας τόλμῃ 2, 80, 3.

ἐφεδρον τῇ βασιλείᾳ πλου-

τον στήσασθαι 280, 23.

τὸ ἦθος τῶν ἀνδραπόδων
ἐφερμηνεύειν 103, 4.

ἡ Ἐφεσίῶν πόλις 275, 26. ἡ

Ἐφεσίῶν 2, 75, 18.

τὸ ἐφηβικόν 141, 9.

† ἐφημερίδες ἀγαθαὶ διδά-

σκαλοι τοῦ περὶ παντὸς εὐ

διαλέγεσθαι 2, 86, 32.

ἐφήμερον τὸ τοῦ πλούτου

μῆκος 326, 11.

ἐφιέναι provocare ad iudicem

2, 45, 22; 121, 22. ἐφιέναι

πᾶσαν ἡνίαν γυναικί 2, 106,

2. † ἐ. τῇ γλώττῃ 90, 23.

ἐ. τῷ καιρῷ 3, 24; 41, 30.

ἐφιστάς με ἐπ' Ἴνδους ἔτρε-

ψεν 219, 3. ἴδρυνται Θ.

ὥσπερ χρησιμῶ ἐφιστάντα

167, 13. cf. 2, 63, 2. ἐφε-

στηκότα ὁρῶν 35, 5. cf. 80,

26. ἐπιστῆναι de insomnio

336, 4; 2, 9, 21.

Ἔρωτος ἐφύλκιον 2, 253, 6.

† ἐφορᾶν τὰς ὑποθέσεις 2,

103, 4.

δεινὰ ἐφυβρίζουσι θείῳ ἄν-

δρί 103, 18.

ἰ. ἔφνδροι τὰς ὀπλὰς 2, 306, 1.

ἐφυννεῖται τοῖς ἀποδεδειγ-

μένοις * 2, 11, 14. ἐ. τῇ θυ-

σίᾳ 2, 44, 22.

τὸ ἐρρωμένον τῆς διανοίας

ἐπὶ τὸν βούν ἔχει 2, 378, 30.

εἰπεῖν ἔχων οὐκ ἔχω 2, 257,

26. λίθος καρδίας τόπον

ἔχουσα τῷ ὀστρεῷ 112, 29.

περὶ ἀναγώγην ἡ ναῦς ἔχει

132, 26. ἡ πόλις ὡς ἔχει

τοῦ τείχους 66, 2. cf. 2, 61,

2. ἀκουσας ἔχω 2, 378, 14.

ἔχεσθαι τοῦ πρόσω 2, 230,

19.

ἔωλα ἀγορεύειν 2, 4, 5;

85, 7.

ἡ ἑώος Γαλατία 2, 95, 3. ἡ

ἑῶα Ἀσία 2, 70, 28.

Z.

ζεφύρου πηγὰς ἔχει Σμύρνα
128, 6.

Ἡρώδου ζηλωτῆς 2, 98, 28.

ζηλωτὸν ἀποπέμψειν ἔφασκε
111, 7.

ὄρνεα ζηλωτὰ τῶν εἰκόνων
231, 15.

ζυμῖται ἄρτοι 23, 10.

ἐξωγράφει τὸν νεανίαν 144,
27.*

* ζωγραφίας λόγοι 215, 6.

Δ. ἐπ' αἰτία τῆς ζώνης ἀπ-
έκτεινεν Ἑστιάδας 258, 12.

οἱ Ἰνδοὶ πρὸς ἀρχαῖς τῆς
ζωογόνου φύσεως οἰκοῦσι
219, 21.

Ζεὺς τὸ ζωογονοῦν 2, 162, 15.

H.

ἀλλ' ἡ σὺ τίς 2, 84, 6.

ᾤμωσαν ἡ μὴν ἀληθεύσειν
ταῦτα 102, 14.

ἡ ubi 216, 13.

ἡ quomodo 216, 29.

ποιήσεις οὐπω ἡβάσκουσα 2,
136, 3.

Ἡ. ἡγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἡ-
γεμονίαν 2, 67, 23.

† σαφήνεια ἡγεμὼν ἀπαν-
τος λόγου 2, 258, 20.

† οἱ ἡγούμενοι ἐπίδειξιν θυ-
μοῦ ποιεῖσθαι 2, 32, 20.

ἡδίων γραφῆς πέπλος 2,
59, 5.

† ξὺν ἡδονῇ διαλέγεσθαι 2,
80, 29.

τὸν πατέρα ἦσαι διανοήθη
2, 34, 18. μάγειροι ἡδοντες
2, 285, 23. ἄμπελοι ἡδύοι-
νοι 279, 12.

ἡ μήκων ἡδυσμα τοῦ ὕπνου
2, 380, 24.

ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡθικὴ 2,
273, 32.

τοῦ ἡθικοῦ ἐπίδειξις 2, 24,
6. cf. 75, 26.

τὸ τῶν ὀφρύων ἡθος 2, 41,
1. ἐκβεβηκέναι τοῦ ἡθους
24, 8. ἐς τὰ ἡμέτερα ἡθη
ἀφήσεις 227, 27. τῶν ἡθῶν
(patriae) προαγωνίζεσθαι 2,
43, 5.

τὸ ἐς πατέρα ἦκον 2, 98, 12.

τὸ ἐς ὄνυχας ἦκον 2, 370,
18. τὸ ἐπὶ ζῶα αὐτῆς ἦκον
2, 259, 11. cf. 262, 10.

Ἡλείοι καὶ οἱ ἄγῶνες 2,
348, 31.

φοίνικος βάλανοι ἡλεκτρώ-
δεις 23, 11.

Ἡλιάς αἵγειρος 167, 19.

ἡλιθιώδης 2, 66, 7.

κρατῆρες ἡλίοι ἐμπλήσαι
τέτταρας 105, 24.

τό ἄνθος τοῦ πυρὸς ἡλιοει-
δές 2, 296, 27.

οἱ βόρειοι τῶν ἡλίων 2,
292, 25.

κόμη πυρσὴ καὶ ἡλιῶσα 2,
295, 1.

τριῶν ἡμερῶν τῇ πόλει ἐνο-
μιλεῖν 66, 25.

ἡμεδαπὴ σοφία 330, 17.

λέοντες ἡμεροῦνται 157, 23.

ὁ Η. ἡμέρωσε Κανύσιον
ὕδατι 2. 60, 2.

ἡμιβάρβαρος γλωττα 2, 71, 16.

Α. ἡμίβρωτος 2, 379, 23.

γυναικα ἡμίγαμον ἄγεσθαι
2, 29, 32.

βαθύς καὶ ἡμιθυγρὸς ὕπνος
78, 14.

ἡμιμαθής 2, 82, 7.

ἡνίαν ἐπὶ τοὺς τυράννους
δοῦναι 284, 21. δάκτυλοι

τῇ τοῦ λόγου ἡνία ἐπιπρέ-
ποντες 2, 77, 4.

ἡπειρώται ἥπιοι 2, 337, 26.

ἡ. ὄρνιθες 2, 366, 26.

ἡσυχῇ ἐσδύεται 2, 231, 2.

ἡ Ἀθήνησιν ἡσυχία 2, 104,
31. ἡσυχία καὶ Μούσαις

θύειν 2, 23, 12. τοὺς ἀκροα-
τὰς ἐς τὰς ἡσυχίας ἀπά-
γειν 337, 5.

ἡττάσθαι οἴνου 2, 95, 16.
ἡττησθὼν ἀλλήλων amantes
2, 320, 1. cf. 1, 69, 3.

ἦτω = ἔστω 2, 335, 1.

† ἡχὴ τοῦ φθέγγματος 2,
11, 10.

† ἡχεῖν λόγον 2, 12, 11.

ἡ ἐκεῖ ἡχώ 2, 29, 23. † λό-
γος πρὸς τὴν τῶν εἰρημέ-
νων ἡχώ ξυγκείμενος 2, 116,
22.

ἡοὺς ἀρχομένης 17, 26.

Θ.

θαλαττία αἰχμῇ obit Ulysses
2, 164, 25. Ν. οὐκ ἀγύμνα-
στος τῆς θαλαττίου τάξεως
122, 18.

λόγος τῶν ἐν θαλαττουργίᾳ
θανυμασιώτατος 123, 27.

θαλαττουργὸν ἔθνος 151, 8.

ὄφιν θάλπεις proverb. 144, 29.

θαμινὰ ἐπεσθίειν 70, 17. cf.
321, 15.

θανατῶντες 286, 11.

θαρσεῖ δένδρα τὸ ἴδιον 2,
141, 8. ἐθάρσησαν οἱ Ἀ.

παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως 2, 202, 12.

θανυμασιουργίας οὐ δεῖται
ἀλήθεια 214, 16.

θανυμαστικοὶ οἱ Αἰγύπτιοι
183, 25.

ἔργον ὑπὲρ πάντα τὰ θάνυ-
ματα 2, 59, 2. τοῦ ἥρω θάνυ-
ματα πρὸς ἀθλητάς 2, 146,

5. cf. 149, 10.

ἄξενα Σκυθῶν θεάματα 2,
226, 24.

κισθαρωδίας θεαταί 171, 14.

θεατῶν Ἰλιάδες 170, 20.

θειάζειν τελεταῖς 2, 172, 27.

Ἀπ. θειότερος ἀνθρώπων 2,
74, 4.

θειῶδες τὸ πῦρ τῶν σκηπ-
τῶν 2, 28, 23.

† θείως λέγειν = θεοφορή-
τῳ ὁρμῇ ἀποσχεδιάζειν 2,
23, 16 (cf. ib. 17).

ἔμελλεν ὥσπερ Ὀρφεὺς τις
ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων θέλξειν
2, 33, 25.

θεοειδὴς ὁ Ἀλ. 2, 77, 6.

εἶδη θεῶν σοφῶς καὶ θεοει-
δῶς ἰδρυμένα 230, 16.

φιλοσοφία θεοκλυτεῖν φάσ-
κουσα 193, 10.

Αἴγυπτος μεστοὶ θεολογίας
182, 31.

θεομαχεῖν φυλάττομαι 163,
22.

θεοφάνια τινὲ ἀγειν 149, 26.

θεῶν διδάσκαλος vocatur
Antipater 2, 109, 19.

θεραπέυσεται ὑπὸ τῶν ἐαν-
τοῦ παίδων 194, 20,

θερμοὶ γάμοι 145, 3. οἱ θερ-
μοὶ τῶν νυμφίων 2, 142, 19.

κατὰ θεωρίαν προάγειν πάν-
τα 2, 89, 27.

ναῦς θεωρεῖς 2, 207, 30. cf.
321, 19.

† θήγειν γλῶτταν 2, 257, 9.

θήκη βιβλίων 2, 106, 6.

θήλην βαίνειν 2, 293, 12. θῆ-
λην ἐνδύναι στολήν ib. 11.

cf. 1, 214, 9.

ἐμπίπτειν ταῖς τῶν ὁρών-
των θήραις 2, 244, 8. cf. 1,
212, 18.

† οἱ τοὺς σοφιστὰς θηρεύ-
οντες 2, 84, 4.

θησανρίζειν πλοῦτον ἐν ταῖς
τῶν μετεχόντων αὐτοῦ γνώ-
μαις 2, 56, 6.

θησανρώδεις τάφοι 277, 19.

ἐς θητείαν μετήχθη πικράν
2, 241, 15.

Π. καὶ Ἀ. ἐθήτευσαν ἐς τὸ
τεῖχος 2, 188, 13.

θλιβεῖς ὑπὸ τῆς σανδάλου
2, 234, 12.

θυησεΐδια 1, 5; 217, 1;
308, 2.
θολοῦται τι τῶν σπλάγχνων
323, 9.
θρασέως ἐρρῶσθαι 263, 7.
ἡ γραφὴ θρηῆνον ποιητικὸν
ξυνθεΐσα 2, 345, 14.
ἀνεβρυχήσατο ἔλεινόν καὶ
θρηνωδὲς 302, 18.
τὸ θυρυλούμενον ἐκείνο ἐκέ-
τευσεν 2, 80, 13.
θυρύπτεσθαι 2, 135, 9.
πέριδιξ λιβανωτῶ θυμιώμε-
νος 2, 111, 25.
πόλεις ἐπὶ θύραις τῆς Πί-
σης 332, 11.
θύειν ἀγῶνα Ἔκτορι 2, 151,
32. θύειν γάμους 258, 21.
θύειν ταῖς Χάρισι 2, 173,
17.
χωρίον θυῶδες 2, 388, 18.

I.

ἐν Αἰήνῳ ἰάθη 2, 172, 6.
ἰάσομαι αὐτὸν τῶν παθῶν
12, 14.
ἐπίδειξιν πεποιήσθε λαμβώ-
δη 231, 8.
† ἰδέαι ἐρμηνείας 2, 71, 6.
ἰδ. τοῦ λόγου 83, 16. Ἰωνι-
κῇ ἰδέα 2, 101, 22.
† ἰδῖαι ἔννοιαι 2, 24, 2.
ἰδιόστολος ναῦς 179, 11. cf.
206, 7.
χαλκοῦν ἰδρυνται 167, 12.
τὰ ἱερά victimae 339, 5. ἱερά
ἐπὶ τοῦ βωμοῦ διέκειτο 2,
263, 18. πρὸς τοῖς ἱεροῖς
εἶναι 286, 25.
τὰ ἱερεῖα: Eleusiniorum dies
* 138, 5.
ἦκα ἐς τὸ πέλαγος 102, 20.
ἰζάνειν ἐς καλιάν 120, 30.
ἰζῆσαι ἐφ' ἵππου 51, 29.
ἰκετηρίαν τιθέμενοι σπονδὰς
αἰτοῦσι 135, 29.

ἱλαρὸν ἐκδεδώκασιν οἱ βό-
τρυς 2, 131, 26.
Ἰλιάδας ξυντιθέντες συκο-
φάνται 803, 10.
ἱμαντώδεις ἀθληταί 2, 284,
24.
ἵνα cum coniunctivo = ὥστε:
ἀνοίας δ' ἂν ποῖ ἤλαυνον —
ἵνα μισαιφονίας ἀπτῶμαι 315,
30. cf. 320, 9.
λίθοι τῶν ἰνδικωτάτων 9, 3.
λοβόλα 118, 17.
τὸ ἵππεῦον τῆς Ῥώμης 160,
28.
ἱππιάζοντι ἐώκει * 2, 106, 14.
ἱππόκαμποι τὸ ἄρμα 2, 306, 1.
ἱπποκόμος τῶν καμήλων *
43, 6.
ἱππῶται τῆς ἀγέλης (elephan-
torum) 47, 10.
Θετταλία δύο ἵππους ἱππο-
τρόφησε 2, 204, 15.
εἶδος θερμῆς ἱριδος 92, 19.
ὑπὲρ πάσαν ἱριν ἀπολάμ-
πειν 2, 318, 25.
ἴσα τοῖς ἐλευθερωτάτοις ὀρ-
μασθαι 338, 18.
θάλατται ἰσόγαιοι 2, 222, 7.
τὸ ἰσοδέξιον τοῦ σώματος *
2, 283, 14.
στοὰ ἰσομήκης ταῖς Ἡλείων
210, 29.
ἀπῆει ἰσομοιρήσων τῆς ἀρ-
χῆς τῷ πατρὶ 243, 24.
ἰσόπηχὺς τὸν πόδα 2, 268, 2.
ἰσοπαλεῖς 2, 355, 22.
ἴστησιν ἀνχένα πλοῦτος 278, 3.
ἰστάναι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ
τὰς ἤδη παριστάμενας ἐν-
νοίας 2, 44, 22. cf. 49, 29.
† ἴσταται ἡ τῶν Μ. ἀπο-
λογία κατὰ συγγνώμην 2,
99, 20. ὥτα ἐστηκότα πρὸς
λόγους 2, 216, 7. ἔστηκα
ὑπὸ τῷ λόγῳ 302, 10. τὸ
ἀγχοῦ βασιλέων ἐστήξεν 2,
95, 26.

πλήρεσιν ἰστίοις ἀφελῆναι 2, 46, 31.
 πρόβατα ἰχθυώδη 123, 5.
 ἀκοῆς ἴχνος 2, 102, 4.
 τὸ ὄστρεον ἀποπτύει τὸν ἰχῶρα 124, 7.
 χρυσαῖ ἰνυγγες ἀποκρέμονται τοῦ ὀρόφου 2, 29, 7. cf. 321, 29.

K.

καθάπτεσθαι δημοκρατίας 2, 18, 20. κ. τῆς θαλάσσης 101, 6, ὁ ἄρτι καθηρημένος 2, 123, 23. ἡ Αἴημος καθαίρεται 2, 207, 18, καθῆραι ἱερὸν ἀνοίας 251, 17. ἀχλὺν καθήρασθαι 286, 6.
 καθαρὰ Ἑλλάς 2, 42, 32.
 καθῆραι ἱερὸν ἀνοίας 251, 17. ἀχλὺν καθήρασθαι 286, 6.
 καθαραεῦσαι τοῦ σώματος 2, 135, 23. cf. 1, 258, 12.
 ἐς νήσους κατείρχθησαν 258, 28.
 οὐ καθεκτῶς ἐμάχετο 2, 180, 8.
 ῥάθυμοί τε καὶ καθεύδοντες 87, 14.
 † καθήμενον διαλέγεσθαι 113, 31.
 Εὐφράτης καθιεῖς ταῦτα 225, 16. cf. 249, 26. ἀκροατῆς ὑπὸ τοῦ Α. καθειμένος 282, 5. γενειᾶς καθειμένη τὸ μέτριον 2, 77, 3. καθίσενται οἱ ὀφθαλμοὶ ἐς θάλατταν 2, 313, 4.
 καθίκετο τοῦ Α. λοιδορίαις 2, 201, 13. καθίκοντο αὐτοῦ οἱ πόνοι 2, 170, 7.
 καθιστὰς μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπόμενος 228, 6. καθεστῶτα αὐτὸν ὀρῶν 151, 22. κατέστη ἐς ἐπίπληξιν 336, 5. καταστάντος τοῦ γέλωτος 118, 4. τὰ σφόδρα καθωμιλημένα 2, 119, 25.

ὡς αὐτῷ καθωμολογμένων εἶχετο 189, 1.
 καὶ in epexegesi vide Praefat. tomi I^{mi} XII sq.
 καὶ δὴ 196, 15.
 † καινοπρεπῆς ἡχώ 2, 122, 28. καινὸς τὰ δαιμόνια 302, 4.
 αἱ τῶν δερμάτων καινότητες 2, 234, 13.
 † τὰ κοινὰ καινῶς φράζειν 2, 258, 27.
 καιρία Herodis 2, 72, 24. καιρία ἐντυχεῖν 2, 335, 18.
 † καιρὸν ὕδατος ἤτησεν 2, 124, 17. οἱ καιροὶ τῶν τόνων λύρα φωνὴν ἔδωκαν 2, 125, 24.
 ἐκστῆναι τῷ καιρῷ 154, 10.
 διαπτύειν καὶ κακίζειν 2, 27, 28.
 ἡ ἐπὶ τῷ μιαιρῷ κακοδοξία 2, 249, 5.
 πολλὰ κακοήθως διελέχθη 195, 6. cf. 55, 27.
 χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ 2, 249, 3.
 κακῶς ἰδεῖν τινα 295, 21.
 ἀλεκτρονὸν τὰ κάλλια ἐγγεργῶς 2, 233, 17.
 γυνὴ καλλωπιζομένη 2, 236, 16.
 Ο. καλῶς βλέπειν εἰδῶς 2, 232, 16.
 καμεῖν μίτραν 2, 309, 32.
 † καμπαὶ ἀσμάτων in oratione 2, 120, 10.
 ἵνα μου ψαύσης καὶ ξίφει = vel 2, 248, 32.
 καὶ μὴνυσον = saltem 2, 253, 32.
 καπηλεῖον 2, 253, 15.
 καπηλεύειν τὰς δίκας 197, 32. κ. σοφίαν 13, 24. κ. τὰς τῶν ἀθλητῶν ἀρετὰς 2, 287, 6.
 ἀνδριάντες κεκαπνισμένοι 2, 29, 8.
 τοῦ Ἀθηνῶν καπνοῦ ἐρᾶν 2, 317, 10.

- οἱ ἦττον καρτεριοί 2, 274, 3.
κατὰ γῆς ἐσιῶτες ὀφθαλμοί
2, 299, 7. ἰσχύς κατὰ τὸν
τοῦ Γύγου δακτύλιον 89, 31.
τρεῖς γραμματοφόροι ἀφί-
κοντο κατὰ πόδας ἀλλήλων
2, 70, 4.
καταβάλλειν τερατουργίαν 41,
4. τέχνη οὐ προσφυῆς τῷ
καταβεβλημένῳ καὶ ὑπὸ πό-
δα 220, 3.
λέγεται ἄρτιος καταβιῶναι
2, 12, 32.
τὴν τῶν ἔξωθεν καταβόησιν
ἐκτρέπεσθαι 2, 227, 28.
Α. ξυλλήψεται σε καταγγελ-
λόμενον 329, 32.
† κατεγλωτισμένη ἰδέα λό-
γων 2, 18, 1.
κατεαγῶς ἦν τὰ ὦτα 2,
189, 27.
κατήγαγεν αὐτὸν παρὰ τοὺς
ἐφόρους 151, 23.
καταγωγή τοῖς ξένοις ἀπο-
χρῶσα 210, 28.
τὰ ὄμματα καταγώγιον τῶν
καλῶν 2, 230, 1.
βαθὺν οἶκον κατεδαπάνησεν
2, 110, 27.
καταδαρθέντες 78, 27.
καταδεῖν τοῖς σιέεσι 2,
303, 8.
Κατάδουποι 259, 10.
δρακόντων μήκεσι κατέχω-
σται ἡ Ἰνδική χώρα 88, 13.
Σάτυροι καταθεώνται τὸ μει-
ράκιον 2, 324, 6.
καταίρουσαι ὀλκιάδες 2, 108, 3.
γυνὴ κατάκομος 2, 263, 28.
οἱ κατακόπτοντες ἐλέφαντας
240, 2.
κατακούειν ἐκ πλείστου 2,
333, 16.
Ρ. κοκκοβαφεῖ ἐσθῆτι κατα-
λάμπει πάντα 2, 346, 16.
ἐμὲ κατέλεξαν ἐς τὸ αὐτῶν
κοινόν 228, 28. cf. 2, 224, 8.
κατέλειψε μετέωρον πολὺ
τοῦ ὕδατος 2, 68, 25.
κατάληψις τῶν μετεώρων 2,
183, 25.
καταλιθοῦν μήλοις 2, 303,
15. cf. 2, 182, 5.
τὰ τῶν καταλογάδην 2,
50, 8.
ὁ κατάλογος τῶν ἐραστῶν 2,
240, 1.
καταλύει τὴν ξυνουσίαν ἐς
ὃ προὔθετο 176, 6. κατα-
λύειν ὑπὸ μάρτυσι * mori
coram arbitris 341, 3.
τὸ βιβλίον κατέμενε ἐς τὰ
βασίλεια 336, 21.
κατεμυθολόγει με ἡ τίτιθη 2,
136, 31.
καταμύσαι πρὸς τι ὑπ' ἐκ-
πλήξεως 217, 11.
οἱ εὐνοῦχοι κατηναγκασμέ-
νοι τὴν σωφροσύνην 35, 25.
κατανοιγνύναι ἄντρα * 2,
259, 25.
κατενόουν τὴν ἀστρικὴν μαν-
τείαν 116, 30.
κατεπαλαίσθη 2, 187. 10. cf.
375, 1.
καταπαγέντων ἐς τὰς κλει-
δας αὐτοῦ ἀγκίστρων ἐλχ-
θῆναι 332, 4.
ἡ ψυχὴ τῆς σπουδῆς ἐκείνης
κατέπεσε 2, 241, 14,
N. κατέπληξεν οὕτω τὸν Ρ.
ὡς ἀφεῖναι δάκρυα 2, 26, 1.
ὁ αὐλὸς τὴν πηγὴν κατα-
πνεῖ 2, 325, 13.
ἀνεῖπε καταπολεμήσεσθαι τὴν
Τροίαν 24, 14.
Κράτης κατεπόντωσε τὴν οὐ-
σίαν 13, 2.
οὔτε ὑπέρφρων οὔτε κατε-
πηχῶς 187, 14.
καταραθυμῶν χεῖρα ὕπνος
* 2, 297, 18.
ἡ ἡχώ τοῦ ῥεύματος καταρ-
ρηγνυμένου τῶν ὀρέων 239,
13.

καταρρυθμίζει αὐτὰ ἐς τὴν τοῦ δικαίου δόξαν 273, 16. cf. 191, 10.
 ἵππων ὕβριν καταρτύνειν 2, 7, 7. οἱ καταρτύνοντες τῶν ἵππων 278, 13. cf. 191, 10.
 † κατασεῖσαι δεινὸς ἀκροατοῦ ὥτα 2, 120, 21.
 κατεσκληνῶς 2, 22, 18; 61, 7. κατεσκληνυῖα γραφή 2, 358, 19.
 ἀθλητῆς εὐψυχία κατεσκευασμένος 194, 4. cf. 305, 25.
 Κ. κατέσπετο παρὰ τῆς τέχνης 2, 75, 13.
 Λ. καταστεφθεῖσα οἷς ἐβάκχευσεν 2, 354, 25.
 ἀκρωτήριον ἐκ τοῦ Λεβηναίου κατατείνει 153, 6.
 ἡτιῶντο αὐτὸν ὥς πολλὰ τῶν — χρημάτων ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἡδὺ καταθέμενον 2, 44, 12.
 ἐκεῖ ἔφησε κατατεθεῖσθαι ξίφη 99, 30.
 ἐρωμένης κατετόλμησεν 2, 232, 29.
 ἡ πηγὴ ἐν τῷ καταυλεῖσθαι 2, 325, 16.
 † ἐς ὀλίγα καταφεύγει τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνόματα 2, 14, 16.
 δικάζεις γυναικί με καταχαρίζομενος 2, 68, 24.
 κατεψελλισμένος τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ οἴνου 2, 330, 4.
 καταψεύδεσθαι ἀνδρός 2, 101, 24. σοφίαν ἑαυτοῦ κατεψεύδετο 146, 11. cf. 183, 21.
 κατεψηφισμένος 260, 1.
 οἱ καταψήχοντες τὰ θηρία 166, 24.
 οἱ καταψῶντες τοὺς δυσήνους τῶν ἵππων 12, 23. cf. 115, 15; 202, 20; 284, 18.
 κατῇει ἐς Ἀκαδημίαν τὸ Διονύσου ἔδος 2, 57, 31. κατῇει τὸ πνεῦμα 2, 176, 10.
 κατιῶν τοῦ ἱεροῦ ξυνῆψε

τῷ Ἀπ. τὴν χεῖρα 187, 5. cf. 2, 331, 8.
 σαπφειρίνη κατήρεπται λίθῳ 29, 3.
 κατηγορεῖν indicare 2, 19, 29; 380, 14.
 ὁ Λέσβιος λίθος κατηφής 2, 64, 19.
 ἀρμονία κατηχεῖ θαλάττης 2, 322, 3.
 κατίσχουσιν ἐν Σικελίᾳ 173, 2.
 ἡ πρὸς τῷ Δέλτα κατωκημένη Αἴγυπτος 2, 87, 8.
 τολμᾶν μᾶλλον ἢ κατορθοῦν 2, 110, 3.
 Δ. κелеύει τοῖς T. 2, 323, 17.
 κενοὶ βουβῶνες 2, 280, 25.
 ὄμματος πρὸς τὸν αὐλὸν τὰ κέντρα 2, 324, 25.
 λιμὴν ἐς κεραίας ἐπιστρέφων λεπτιάς 2, 28, 32.
 κέραια τῆς γῆς ἀπάσης Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες 60, 35.
 ἐπιγεγράφθαι τὰς κεφαλὰς (columnarum) γραμμασιν 168, 6.
 λάχανα ὁ Τίγρις κηπεύει 23, 12. cf. 68, 20; 293, 12.
 κηπίον ἐν ᾧ σμήνη 250, 21.
 οἱ Ταυτάλου κῆποι proverb. 2, 26, 25; 98, 20. cf. 1, 145, 11.
 δρόσον κηρία 2, 217, 12.
 ἐν ταῖς κηρίαις γυναιξὶ τέταξαι 2, 236, 32. cf. 1, 64, 11.
 Νικ. τοῦ Ἐλευσινίου ἱεροῦ κήρυξ ἐστέφθη 2, 127, 4.
 Φαβωρίνον ἡ εὐγλωττία ἐν σοφισταῖς ἐκήρυττεν 2, 8, 24.
 ἐκήρυττε ἡ ναὺς ἐς Ρόδον 180, 12. cf. 331, 12. ἐπ' αἰχμῇ κηρύττεσθαι 243, 16.
 κηρύττεσθαι τῆς νίκης 194, 8.
 φιλοσοφία κινδυνεύουσα περὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ 260, 24. † κινδυνευμέναι τε καὶ τραγικαὶ ἔννοιαι 2, 89, 19.

τοὺς τάφους κινεῖν τῶν πάλαι βασιλέων 277, 18.
 κισσηρεφής 2, 259, 25.
 κλέπτειν ἑαυτὸν ὀφθαλμῶν
 se hominum oculis subducere
 * 2, 7, 26.
 ἱερά μὴ κληιστά 17, 4.
 ὑπὸ καθάρματος τὰ ἑαυτοῦ
 ἐκληρονομήθη 187, 22.
 τέχναι κληρονομούμεναι 2,
 112, 7.
 οἱ κληρωσόμενοι τὸ ἄρχειν
 197, 23.
 τὴν δευτέραν κληρώσιν τῆς
 ὑπάτου ἀρχῆς ὁ Ἡ. ἐπὶ τῇ
 Ῥ. ἀνέβάλετο 2, 64, 12.
 δι' οὐρανοῦ κνάμπτεται 252,
 1. cf. 263, 3.
 τὸ τῆς Κνιδίας ἕδος * 230, 23.
 λόγχοι ἐφ' ὧν οἱ κνώδοντες
 2, 335, 3.
 τὰ κοῖλα * morbi interiores
 118, 7. ἐν κοίλῳ ἀναπαύε-
 σθαι 2, 213, 5. τὸ ἐν κοίλῃ
 Εὐβοίᾳ πάθος 27, 19. βαρὺ
 φθέγγεται καὶ κοῖλον 114,
 19. βροντὴ κοίλῃ ἔτι καὶ ἐν
 τῷ νέφει 240, 11. σοφία-
 ἀγαλμάτων εἶδη καὶ κοῖλοι
 λίθοι καὶ κοῖλος σίδηρος 2,
 261, 7. κοιλῇ γαστρὶ χρῆ-
 σθαι 2, 115, 3.
 κοιμίζει οὐδεις ἐμπρησμόν
 2, 230, 21.
 ναῦς ἀποχωρῶσα τῷ κοινῷ
 152, 21.
 διαγράψεις μοι αὐτὸν καὶ
 κοινωνήσεις τοῦ εἶδους 2,
 141, 23.
 ἡ αὐλὴ πᾶσα κεκόλασται 67,
 14. † ἰσχύς κεκολασμένη ἐς
 θυθμούς 2, 21, 10.
 κολάζειν διαλόγους elaborare 2,
 257, 14.
 κολακευτικὴν ἀγαπᾶν 325, 11.
 κολακεύειν ὀφθαλμούς 216,
 5. τὴν γυμναστικὴν ἐκολά-
 κευσε ἱατρικὴ 2, 285, 18.

τὸ Κολοφῶνι μαντεῖον 125, 6.
 ἡ Σπάρτη κομᾷ ἐπὶ Λεωνίδα
 309, 24. Α. ἐγένετο κομῶν
 ὑπὲρ ἀνδρείας ib. 21. ἐκόμα
 Ἰλισσῶ 2, 187, 15. κυπαρίτ-
 τω κομῶντα ὄρη 2, 306, 25.
 χρόνος κομιδῇ βραχύς 173, 12.
 κομιζομένη ἡ ναῦς παρὰ τὸ
 Πύθιον ἦλθε 2, 59, 9.
 † κομματίας ὁ σοφιστής * 2,
 120, 19.
 φάρμακον ἐκ κομμωτικῆς 2,
 236, 21.
 Κ. κομπάσας τι ἐς τὸν Δία
 κεραιῶν ἐβλήθη 2, 384, 28.
 κόμπω βαλὼν τὸν Δία 2,
 332, 13.
 ὕλη κεκομψευμένη τοῖς Ἴν-
 δοῖς 48, 13. cf. 306, 9. ἐπὶ
 κεκομψευμένοις ἀποθανεῖν
 282, 32.
 γυνὴ κομψόν τι ἐς τοὺς
 ἑρῶντας ἔχουσα 312, 30.
 κόνει ἐπιφέρειν τι inferias
 offerre 2, 135, 30.
 οὐ κονίᾳς τὸ πρόσωπον 2,
 237, 4.
 Διὸς Κόρινθον ἡγοῦντο τὸν
 Ἀντίπατρον proverb. 2, 111, 8.
 γράς ἀνημμέναι κόσκινα 222,
 29.
 ἀνυποδησία οἱ Ἀττικοὶ κοσ-
 μοῦνται 2, 318, 6.
 μόνην τὴν ἀρετὴν ἐποιεῖτο
 κόσμημα 190, 26.
 κουφολόγον οἱ σοφισταὶ χρῆ-
 μα 271, 20.
 κούφων καὶ βαρέων ἀγωνι-
 σταί 2, 289, 6. κούφον γά-
 λα 2, 61, 24. κούφος ἀθλη-
 τῆς 2, 183, 20.
 κουφότης βαρβάρων 2, 33, 9.
 γῆς κουροτροφούσης δρέπε-
 σθαι 307, 25.
 ἄγων πρὸς ἀνδρα κραιπα-
 λῶντα 187, 29.
 λόγων κρατῆρες ἕσταντο
 343, 3.

Δ. ἐστὶ τοῦ κυνικοῦ κράτους
245, 1. κράτος ἐπιστήμης
ἄρασθαι 2, 295, 3.
ἀπορρήτων κρατεῖν 2, 4.
† κρείττους λόγου διάνοιαι
2, 75, 31.
κρεῶδεις ἰχθῦς οἱ πελάγιοι
2, 285, 28.
ἐλαίου κρήνη 2, 113, 26.
ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ
διαλέγεσθαι 2, 44, 24.
† κριτιάζουσα ἡχώ 2, 72, 32.
cf. 18, 27.
οἱ κριτικοὶ τῶν λόγων 2, 71,
27; 125, 19.
† τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνήθως
2, 114, 6.
κτυπεῖσθαι ἐδόκει τὰ ὦτα
330, 32.
κναθῶδεις κλειῖδες 2, 276, 6.
cf. 288, 20.
κυβερνητικὸς λόγος 101, 15;
125, 23.
κυβιστῶν ἐς ὀρθὰ ξίφη 264,
18. cf. 70, 15.
κνίσκεται ψῆφος 119, 18. cf.
2, 344, 24.
ὁ τοῦ Μουσείου κύκλος 2,
44, 6. † κύκλον ἀποτορνέυ-
ειν 2, 258, 14. γεωργῶν κύ-
κλος 2, 129, 23.
κνκλοῦν ἀμπέλους 2, 149, 5.
πίθηκοι κύνειοι 121, 24.
κυναγωγοί 2, 335, 3.
φώκη καθειργμένη ἐς κυνή-
για 57, 24.
† σεμνολογία τῶν κυριωτά-
των 2, 19, 5. cf.
κνήμη μικρὸν ἐς τὰ ἔξω κυρ-
τουμένη 2, 60, 8.
τὰ περὶ τοῖς πήχεσι κώδια
2, 147, 6.
κωμάζει Ζεὺς ἐπὶ τὴν Σεμέ-
λην 2, 315, 19. cf. 1, 207, 20.
κωμάζουσιν ὄρνιθες 2, 326, 24.
κωμάρχης 242, 6.
† κωμικὴ εὐγλωττία 2, 72, 1.
εὐπορεῖν κωμωδίας 2, 245, 5.

Philostratus ed. Kayser. II.

Λ.

λαγαρῶς ἱππάζεσθαι 2, 343,
13. cf. 375, 7.
λαγῶς homo timidus 155, 10.
Τίτος ὑπὸ θαλαττίου λαγῶ
ἀπέθανε 246, 2.
† λάλος ἰδέα τοῦ λόγου 2,
122, 27.
ἐς κόρην λαμβάνεσθαι = pro
puella haberi 2, 387, 8. λα-
βέσθαι ἑαυτοῦ 23, 5.
ῥόδα ἔρωτος λαμπάδες 2,
225, 23.
τραγωδίας λαμπρὸς ὑποκρι-
τῆς 2, 109, 8.
† λαμπρότητες τοῦ λόγου 2,
39, 20. λαμπρότητες τῇ Ῥω-
μαίων ἀρχῇ προσήκουσαι
187, 12.
πόλιν λαμπρύνει οἰκία εὖ
πράττουσα 2, 43, 30. βάρ-
βαροι λαμπρύνονται ὑφάσ-
μασι 2, 338, 21. οὐκ ἐλαμ-
πρυνάμην ἐπιστολαῖς βασι-
λέων 317, 27.
λάθε βιώσας. λ. ἀποβιώσας
341, 1.
ἐν οὐκ εἰδόσι λήσῃ = latebis
268, 19.
τὰ κυπαρίττω κομῶντα τῆς
ἀργιλώδους λέγει 2, 306, 26.
ἡ γραφὴ λείβει δρόσον τι
ἀπὸ τῶν ἀνθέων 2, 326, 28.
λειμῶν ὁ περὶ τὰς ἐσθῆτας
2, 340, 23.
τὰ λεία καὶ μαντικά τοῦ
σπλάγχχνου 323, 4. ἄγαλμα
λεῖον ὑπὸ τοῦ χρόνου 2,
335, 11.
γράμμα ἐν λείπει τῇ ἐπιστο-
λῇ 95, 9.
λειτουργησία 2, 112, 29.
λειτουργεῖν Ἀθηναίους τὴν
ἐπώνυμον 2, 58, 27.
† λεπτολογεῖσθαι 2, 74, 29.

αἱ Δρυάδες λευκαίνουσιν ἑαυ-
τάς 2, 387, 17.
ἔστιν εὐπνοία ἣν τορὸν καὶ
λευκὸν ἢ τὸ πνεῦμα 181,
18. λευκὴν ἔθνον ἡμέραν
(οἱ Ῥωμαῖοι) 160, 27.
Ἀλήθεια λευχειμονοῦσα 2,
332, 28.
Μαῖα λεχὼ κειμένη 2, 331, 7.
ἀπέδν τὰ λήδια 2, 26, 17.
λήμα φονικόν 2, 248, 29.
ὄνοι καὶ λῆροι 175, 4.
ληστρικῶς περὶ Μέμφιν ἔρ-
ρωτο 209, 31.
τὰ λιβανοφόρα τῆς γῆς 320,
27.
λιβανώδης πῶα 336, 30.
† ἡδονῶν λιβάδες διακεκρα-
μέναι τοῦ λόγου 2, 96, 17.
λιθαρίοις ἐμπαίξουσιν 2, 66, 2.
λιθιῶντα ἄρθρα 2, 53, 24.
χρυσοῦ θανίδας λιθοτομεῖ
τὸ θηρίον 120, 12.
Θ. καθεστὼς ἐπὶ τοῦ λίθου
2, 386, 15.
λιπαροῦσι τὴν ἀκτῖνα 94, 6.
ἐλπιάρει τὸν Ἀπ. εἰπεῖν
337, 32.
ἃ ἀπὸ τύχης νικῶσι, λογί-
ζονται τῇ τέχνῃ 292, 29.
† λογικοὶ ἀγῶνες 2, 35, 23.
ἡ φύσις λογικὸν δημιουργεῖ
τὸν ἄνθρωπον 260, 18.
ὀφθαλμοὶ λογισμοῦ ἔσω 2,
355, 11.
λογισταῖς τῆς ἑαυτοῦ βουλῆς
χρηται 216, 26.
ὁ Ἀσσύριος τὸ λογοειδὲς οὐκ
εἶχεν * 19, 29.
λογοπώλης est Lollian 2,
39, 7.
κατωδίας λόγος ἐγένετο An-
tipho 2, 16; 22. ἀστεισμοῦ
παρέδωκε λόγον τοῖς βασιλέ-
νοις 2, 83, 10. ὅποσοις τὰ
Δακωνικὰ ἦν ἐν λόγῳ 94, 22.
Ἀμαλθείας κέρας ἦν τὸ τοῦ

λόγον = ut est in proverbio
2, 6, 32.
χεῖρες ὑπὲρ τὸν λόγον 2,
278, 20.
ἃ ἐν τῇ λοιπὸν αὐτοῦ γῇ
εὔρε 81, 3. νεανίας ξυνεῖς
λοιπὸν τοῦ Ἑκτορος 2, 152,
19. Ἀ. διαλλάττειν ἡγουμέ-
νη τοὺς ἀδελφούς, ὡς λοι-
πὸν ἔστι 2, 384, 7. ἃ ἐν τῇ
λοιπὸν ἑαυτοῦ γῇ εὔρε 81,
3, τίνι λοιπὸν ἢ σοὶ ψηφί-
σασθαι τὴν ἀρχὴν παντας;
193, 14.
Δοκρίδες κύνες 2, 335, 7.
πονηρῶς λουῖσθαι 17, 30. οἱ
πυρὶ λουόμενοι 96, 19.
Ν. ὠδὰς ἐλύγριζε 158, 14.
παιδιά λυγρίζοντα 2, 387, 3.
λυγισμοὺς ὀρχεῖσθαι 140, 24.
λυθίζων τὴν στολὴν 189, 27.
λυρικοὶ opponuntur ἀμούσοις
2, 28, 6.
† Ἰσις λυσίκομος 2, 233, 22.
σατύρον φάσμα λυτῶν ἐπὶ
τὰ γύναια 241, 21.
ἀφίξομαι, ὁπότε λῶον 245, 15.

M.

αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις
προσηγοῦσι 2, 7, 2.
μάγῳ τέχνη ταύτ' ἐπραττεν
3, 14.
ὕδωρ Μαίανδρους ἐλίττει 2,
307, 5.
† οὐχ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δό-
ξης μακρηγόρησε 2, 46, 5.
μακροήμερωτος θυνητοῦ 2,
61, 10.
οἱ μακροθώρακες * 2, 282, 12.
τοῖν σκελοῦν μακρῶς ἔχειν 2,
277, 15.
μὴ μαλακῶς ὁμιλεῖν τοῖς λό-
γοις 247, 21. cf. 301, 29.
τί μαθὼν 30, 2: 183, 30. cf.
Praef. tom. 1 IX.

μανικώτερον ἄπτονται παν-
τός σχήματος 312, 11. μα-
νικὸν βλέπειν 2, 356, 30.
μεμαντευμένοι αἰτίαι 278, 1.
μαντευτὸς τοῖς Ἀχαιοῖς ἡλ-
θε 2, 171, 11.
λίθος μαργαρίς 122, 28. ἔδος
μαργαρίτιδος ξυγκείμενον
67, 4. cf. 123, 24.
ἐκ μαρτύρων ἀναλέγονται
(ταῦτα) καὶ γραμμάτων 72,
6.
μαστεύειν ἐπικέρδια 2, 105, 25,
μαστρόπῳ χρῆσθαι 2, 180, 30.
λῆροι γραυεῖν οἷοι μασᾶσθαι
175, 4.
τοῦτο μασωμένου μᾶλλον ἢ
ἐσθίουτος 2, 88, 25.
† τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρημ-
νεύειν 2, 11, 29.
μεγάλαν χειρῶν 2, 64, 2.
† μεγαλειότατα ἐρημνεύειν 2,
28, 12.
οἱ ἐν μικρῷ μεγάλοι 2, 282,
10.
ἵνα μεγαλορρήμων καὶ ἵνα
ἡδίων φαίνοιτο (Ἀπόλλων)
τοῖς ἐρωτῶσι, ποιητικὴν ἡρ-
μόσατο 222, 21.
μεγαλόστερνος 2, 283, 3.
ἐμεγαλοφρονεῖτο τῷ μὴ ἀπ-
εκτονέναι αὐτόν 300, 29.
μεγαλοφρονέστατα ἀνθρώ-
πων εἶπεν 2, 57, 22.
† μεγαλοφρονίας ἐξέπεσε 2,
90, 27.
μεγαλουργίας ἡράσθη 2, 221,
32.
μεγαλοψυχία 2, 57, 6.
μέγας magnificētia 2, 24, 24.
ἰστία μεθῆπται 2, 323, 2.
οἱ ὀφθαλμοὶ μεθέλκουσι τὴν
ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρόν 2,
326, 7.
μεθέπειν θηρίον 303, 22.
τὸ στέρον μὴ μεθιέμενον
τῆς ψυχῆς 2, 345, 24.

μεθίστασθαι ἀνθρώπων 340,
19. μ. τοὺς παρόντας 172,
12.
μεθύσκειν 2, 139, 26.
μεθυστικός 2, 66, 14.
† μεθύειν περὶ τὰς ἡδονάς
2, 35, 29.
μειδιᾶ τῷ ἔργῳ 2, 375, 12.
μειλίσσονται τοὺς τῆς Μη-
δείας παῖδας 2, 207, 25.
μειορεκτῆσει τοῦ μεθύοντος
ὁ ὕδωρ πίνων 77, 6.
μεισακιδῶς κομᾶν 2, 173, 29.
τὸ μελαμπύγου τυχεῖν pro-
verb. 77, 19.
μελανόφθαλμος 2, 295, 24.
μελαίνῃ τῇ φωνῇ ἐχρήτο
162, 9.
μελεδωνοί 102, 3.
† μελετηραὶ συνουσίαι 2, 40, 3.
σοφία μελετωμένη σοφοῖς ἀν-
δράσι 35, 12.
† οὐκ ἐργαῖα τὴν μελετη-
θεῖσαν ὑπόθεσιν 2, 88, 9.
μελίχλωρος ἦν ὁ Π. 2, 204, 21.
τὸ τῶν μελιχρόων ἀνθος 2,
300, 9.
μελιχρὰ φωνή 2, 97, 18.
οἷς οὐπω γρουπὴ, ἀλλ' οἷον
μέλλουσα 2, 200, 13.
μελωδίας λαμπρὰς ἀψασθαι
263, 27. Ὀρφῆως μελωδίαι
ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων 321,
31. cf. 171, 2.
μέντοι in enuntiato relativo
146, 6.
ἐν μέρει τῆς τῶν Ἀ. ἱστο-
ρίας ἔθετο ὁ Μ. μηδὲ τὴν
Ἀδριανοῦ σοφίαν ἀγνοῆσαι
2, 92, 31.
Κλ. τὰ μέσα τούτων ἦρχε
185, 18.
μεσαγκύλου ψαύειν 2, 277, 24.
μεσαιπόλιος 29, 30.
ἡ μεσεύουσα ἡμέρα 2, 288, 2.
τὸ μεσημβρινὸν κήρυγμα
Olympiae 210, 30.

μετὰ τον Οἶνόμαν μεστὸς τοῦ
προσωπείου γέγονε 169, 27.
μεσταὶ τοῦ ἄθλου φέρονται
2, 321, 15. cf. 1, 69, 5.
μεσούσης κύλικος 329, 8.
ἢ φύσις τὸν Ν. μέσως καὶ
ἀμέμπτως ἤρμονε 2, 222, 17.
ἢ Α. τῷ Ο. κοῖθεμον ἐδωκε
μετὰ τὴν ναῦν 263, 27. cf.
279, 19. Ἰσοκράτης μετὰ
Χαιρώνειαν ἐτελεύτα 2, 21,
23. ἢ ὁφρὺς μετὰ τῶν ἵππων
2, 338, 13.
μεταμφιάζεσθαι 2, 131, 31.
τὸν ἀδελφὸν μετέβαλε τοῦ
τρόπου 12, 11.
μέταβιβάζειν τινὰ ἐς τι 229, 6.
μεταβολή τοῦ εἵδους 31, 22.
Ν. μετέγνω τὴν τόμην 2,
221, 26.
μεταγινώσκει τῷ φόνῳ τῶν
τριχῶν 2, 233, 1.
μεταγράφειν ἱαμβεῖον 58, 11.
τί ἂν πλεόν μεταδιδάσκων
πράττοιμι; 198, 7. cf. 14, 31.
μετεκόσμησε τοὺς ἐφήβους 2,
59, 12. cf. 195, 28.
μεταλαμβάνω πάσας φωνὰς
μαθὼν μηδεμίαν 19, 21.
λέγει ὡς μετέμαθεν 2, 386, 22.
κατὰ τὴν Ἰριν μετανθεῖ 2,
310, 5.
ἀλλὰ μεταξὺ λόγων τίς ἢ
προσιούσα ναῦς; 2, 224, 13.
μεταπέμπειν 2, 111, 10.
μετεπήδησεν ἐς τὴν ναῦν
τὴν πλησίον 180, 11.
μεταπίπτειν τῇδε κἀκεῖσε 2,
141, 8.
μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρ-
μένα 173, 20. Ἀδριανὸν με-
τεποίησε τοῖς Συρραίοις
* 43, 7. μετεποιεῖ τὸ ἀγαλ-
μα τοῦ Ἐκτορος Ἀχιλλέως
φάσκων εἶναι 2, 152, 8. με-
ταποιεῖσθαι σοφίας 305, 9,
ἐς τοὺς σοφιστάς μετεργύη
2, 74, 12.

οὐ μετεργύθμισθ' πω τοῦτο
221,
μετασκευάζειν τινὰ ἐς τὸ
δημοτικώτερον 270, 26. με-
τασκευάσασθαι emigrare 2,
45, 4.
μετέθηκε τὸ ἔραν 2, 26, 18.
μεταυγάζοντα ἰστία* 2, 323, 2.
μετέφν Εὐφορβος Ἴων ἐκ
Τρωός 2, 192, 24.
† δοκῶν ἄριστα μεταχειρί-
ζεσθαι τὰς ὑποθέσεις οὐ
μετεχειρίσατο εὐ Ἀθήνησι
τὴν ἐαυτοῦ χολήν 2, 83, 31.
μετελαύνειν τὰ πρόβατα *
337, 6.
μετέρχεται ὁ λογισμὸς ἐς λή-
θην 2, 297, 15.
μετεωρίζουσα ναῦς 2, 176, 11.
cf. 1, 225, 1.
μετέωροι κἀθηνται οἱ Περ-
σῶν βασιλεῖς 2, 227, 6. cf.
1, 232, 7.
μετεωροπορεῖν ἀπὸ τῆς γῆς
93, 26.
μετεώρας τὰ λήδια ἀνασεύειν
141, 16.
ἢ γῇ τὸν Ἀνταῖον μετοχλίξει
2, 375, 3.
τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους
2, 249, 26.
αἱ πατρίδες μέτρα νομοθε-
τῶν 2, 240, 28.
αἱ ἐν μετρίῳ τῷ κάλλει γυ-
ναῖκες 2, 352, 22.
μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέ-
μωνος 2, 54, 1.
μὴ ἐκ τούτων τὸν Ἀριστεί-
δην 2, 89, 12. cf. 2, 100,
22; 350, 19; 155, 6.
μήπω in enuntiato relativo
241, 26.
Θεμ. μηδίῳ 2, 386, 17.
† τὰ Μηδικώτερα κατεσκευ-
ασμένους 104, 6.
γῇ πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὁ-
δοῦ μήκος 87, 22.

μηλόβοτος ἀρχή 185, 22. μ.
 ἡ Ἀττική 2, 18, 8.
 οὐ μὴν antecedente μὲν pas-
 sim, e. g. 105, 28. 2, 98, 28.
 μηχανιδῶς ὑποστίλβει τὸ με-
 σόφρονον 91, 9.
 ἀλήθεια μήτηρ ἀρετῆς 2,
 136, 18.
 Nero νεανίας μητροκτονήσας
 2, 224, 3.
 ἐφ' ὑψηλῆς καὶ θείας μη-
 χανῆς οἱ Ἴνδοι ἐκκνυλοῦσι
 τὴν φιλοσοφίαν 220, 19.
 νομάδες μικρὰ τῶν ἵππων
 ἀποβαίνοντες 26, 7.
 οἱ θεοὶ μίμοις γελοίων χαί-
 ρουσι 162, 14. cf. 172, 8.
 μνήμων τοῦ φόβου (ex H.
 Od. θ 163) 151, 13.
 νησικανία 2, 31, 6.
 *Ε. οἱ ἔλαχον τὴν ἐνταῦθα
 μοῖραν 25, 20.
 Μοιρῶν οἶκος 168, 12.
 οἱ ἐκ μοιχείας θεοὶ 2, 242, 1.
 φλόξ μολυβδώδης 92, 25.
 μονονοῦ σείων τὸ ὄρος 90, 2.
 μονοτρόπως ξυντιθέμενα χρώ-
 ματα 65, 36.
 λάμναι τε καὶ μορμολυκίαι *
 ὁ ἐκ νέου μοσχεύσας με (βιά-
 σεται) 244, 6.
 ταῖς τῶν σοφιστῶν Μούσαις
 θύειν 2, 113, 8. ἐν Μουσῶν
 οἴκοις κείμενα γράμματα 2,
 178, 15.
 Μουσηγέτης appellatur Gor-
 dianus 2, 1, 19.
 οἱ μουσικώτεροι τῶν κύκνων
 2, 308, 3.
 μεμνούσωνται τὰ περὶ τὴν θά-
 λατταν τῆς Α. 2, 181, 20.
 οὐδὲ τοῦ μοχθεῖν ἡμέλησεν
 2, 72, 15. cf. ib. 114, 31.
 τὰ περὶ τὴν Καλ. μυθεύματα
 327, 29.
 μυθολογεῖται τὸ ὄρος 44, 20.
 μυθοποιῖαι 2, 17, 14.
 μῦθος ὁ Ἀρκάς 16, 11.

Ἴνδοι οἱ μυρσητικοί 2, 229, 3.
 ὥσπερ ἐν μυστηρίοις ἐσίω-
 πων 14, 25.
 μυστηριωτίδες ὥραι 168, 24.
 ἐδέοντο ὁσιώτεροι μύειν
 (εἶναι) 310, 22. μεμνῶς
 ἐλέφας 2, 340, 7.
 τὸ μυνῶδες σύμμετρον 2, 278,
 21.
 γυμναστέοι μυωπιζόμενοι 2,
 284, 15.

N.

ναρθηκοφόρος γέρον 2, 322,
 11.
 ναυαρχήσας Κ. περὶ Ἀργι-
 νούσας 150, 12.
 ναύκληρος πόλις * 2, 113, 26.
 ναυπηγήσιμος χώρα 2, 217, 27.
 ναυπηγεῖς τῷ λόγῳ 134, 25.
 ναυσίποροι πηγαί 84, 20.
 νεάζουσιν ὁρμὴν ἐν ταῖς
 σπονδαῖς ἀνεκτάτο 2, 108, 21.
 βραχίον νεανίας 2, 367, 18.
 νεανικώτερον ἀπτεσθαι τοῦ
 λόγου 16, 20.
 τὰ νεαρά τῶν σπλάγγνων
 262, 1.
 † ἡ διάλεξις νεαροηχῆς ἔδοξε
 2, 84, 28.
 νεκρὸς πλοῦτος 2, 56, 11.
 ποιμὴν ἔνεμε 176, 10.
 νέαις φωναῖς (puerulorum)
 χαίρειν 2, 80, 23.
 νεότητα ἐπιποιεῖν τῷ εἶδει
 2, 77, 15.
 ὅτω ἐνευσαν Μοῖραι κράτος
 325, 2.
 τὸ νεῦμα ἐξομοιοῦν τοῖς μέ-
 λεσι 2, 222, 24. νεῦμα εὐνουν
 παρέχειν oratori 2, 51, 25.
 αἱ ἐς νέωτα ὥραι 104, 24.
 νεώτερα ἔδεισε περὶ τῇ ἀρ-
 χῇ 143, 28. cf. 153, 19.
 † Α. νηπενθεῖς ἀκροάσεις ἐπ-
 ἡγγειλεν 2, 16, 2.

Ἄλ. νήφων Σκοπελιανός ἐστὶ
2, 80, 1.

τὴν νικῶσαν (sc. ψῆφον)
αποφέρεσθαι 2, 30, 32. † ἡ
νενικηκυῖα ὑπόθεσις 2, 78,
19. νικᾶν τραγωδοῦς ἐδό-
κει Νέρωνι 2, 223, 14. ἐνί-
κησαν Ἀθηναῖοι ταφῆναί
σφας 2, 365, 1. Ἰπποδάμεια
ἐς ἀνδρὸς ἤκειν νενίκηται
* 2, 320, 7.

† νοιδίω ἀπομνημοσεύειν 2,
90, 21.

νέα σώματα σιτεῖσθαι ἐνό-
μιζεν 145, 32.

ἀγάλματα θεῶν νομίζουσιν
(Ἰνδοὶ) Ἑλληνικοῖς ἡθεσι
93, 13.

δῶρα νομιζόμενα παρὰ βασι-
λεῖ 2, 34, 1.

καταγελῶσι τοῦ θεοῦ μᾶλ-
λόν (οἱ Γυμνοὶ) ἢ νομίζου-
σιν αὐτό 230, 27. δραχμὴ
νενομισμένη ἐς Τιβέριον 15,
12.

νομικά ἦθη μανθάνειν 295,
20. νομικοὶ ἀγῶνες 2, 35, 23.

ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖν νόμους
ἄδειν 169, 23.

ἀρετὴ νομοθετικὴ 238, 7.

νομομαχεῖν * 2, 39, 26.

τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις
φάρμακα 118, 12.

ἐνόσει τὸ αἶμα 2, 4, 9.

νοσῶδες κρέας 2, 367, 31.

ἡ δέλτος τοιοῦτον τῷ Δ.
νοῦν εἶχεν 20, 3. cf. 2,
220, 2.

ὁ νοῦς τοῦ Μίλωνος (statuae)
147, 22. ὁ ν. τοῦ οἰκοδομη-
ματος 107, 16.

ἐς τὰ νοούμενα βλέπειν
122, 6.

νύμφαιον 328, 1.

νυμφόληπτος 79, 31.

κατὰ τὸν νῶτον 242, 27.

Ξ.

ἐπὶ ξένια καλεῖν 111, 6.

ξένον μειδιᾶν 2, 377, 28.

ξέειν ὄνυχας 2, 77, 22.

ξηραλοῖφειν 2, 293, 4.

τὸ ξίφος ἦν ὑπὸ Τιγ. 161, 6.

τὰ τῶν ξυστῶν ἄλση 339, 10.

λέοντα ξυρεῖν proverb. 2, 15,

12. Composita cum ξὺν vide
sub Σ.

Ο.

ὀβολοστάτης 318, 11.

εὐλαβὴς πρὸς ὄγκον πραγ-
μάτων 287, 25.

ἐκπεπληχθαι βασιλέα καὶ
ὄγκον 32, 17. cf. 2, 227, 28.

ὠδοποιεῖται τὸ ὄρος 49, 7.
cf. 2, 253, 8.

ὄξει στεμφύλου καὶ ἀπραγ-
μοσύνης 2, 381, 8.

ὄρα οἱ γῆς εἰ 36, 4.

οἶδα = ἡγοῦμαι 2, 16, 32.

οἶδα = δείκνυμι 2, 374, 28.

οἶδας 2, 82, 27.

τὰ οἰκεία τὸν σοφιστὴν ἀφαι-
ρεῖσθαι 2, 40, 32.

Σμ. τὸ πέλαγος οἰκιοῦται
128, 5. τὸ θαῦμα τῆς τῶν

πηγῶν ἐκδόσεως τῇ θαλάτ-
τῃ οἰκιοῦν 2, 369.

ὀρθῶς οἰκησομένη πόλις 128,
25.

ἀηδῶν ἐν οἰκίσκῳ οὐκ ἄδει
2, 29, 20.

πετρῶν οἶκοι 2, 364, 27. Και-
σάρεια Πανσανίου οἶκος 2,

97, 24. ἀναφέρειν ἐς τὸν
(sc. οἶκον) τῶν Αἰακιδῶν 2,

55, 17.

οἰνοχοῆσαι κρήνην 214, 24.

ἀπορρητῶν λαμπρῶν ἀκροά-
σασθαι ὥστε 287, 19.

γέγραπται ἰσχυρὸς οἶος 2,
374, 18. ἡ πειθῶ οἶα κατα-

θέλξει 2, 8, 14. ἡλικία οἶα

μὴ ἐπιτροπεύεσθαι 12, 5.
ἐκκείται οἷα λαβέσθαι 2,
340, 9. γράμματα οὐχ οἷα
ξύμβαλιν 168, 7. ἡ πιμελή
οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λεί-
βεται 94, 27.
οἰστρῶν Ἡρακλῆς 2, 377, 20.
ὀκρίβαντες cothurni 179, 29.
ὀκρίβας 220, 4. 2, 11, 24.
ὀλιγανδρία σοφῶν 108, 2.
τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγορίας
οὐ χρῆζοντα φυτά 2, 239, 5.
ἐς φαῦλα ὤλισθε ἡ τοῦ νοῦ
στάσις 269, 14.
τὰ Ὀλύμπια τῆς ψυχῆς (pre-
tio) κτᾶσθαι.
κατήγορος τοιούτων Ὀλυμ-
πιάδων μεστός 162, 19. cf.
2, 372, 2.
ὀμβρίων ὑδάτων θῆκαι 2,
57, 10.
καθ' Ὅμηρόν τε καὶ Κάλ-
χαντα 24, 15. cf. 2, 118, 5.
Ξενοφῶντι ὀμιλήσας qui le-
git Xenophontem 2, 353, 17.
cf. 2, 32, 7.
ὀμιλίας imaginum descrip-
tiones 2, 295, 10.
ὀμιλος λαμπρός de studiosa
iuventute 2, 113, 16.
Ἡρας ὄμμασι comparantur
ἐκπώματα 2, 253, 15.
ξυνεσίττει τῷ βασιλεῖ ὁμοδι-
αίτω ὄντι 70, 25.
ὁμοζυγοῦντες δελφῖνες 2,
370, 22.
οἱ Ἕλληνες τοῖς Ἰνδοῖς ἐς
τὸ ὁμόηθες προσήκουσι
74, 6.
αἱ ὄφρῦς ὁμόθεν ἐκπεφύ-
κασι τῆς ῥινός 2, 347, 9.
ὁμολογῶ promitto 30, 13.
ὁμόνοια στασιάζουσα 128, 26.
ὁμότονοι παλαισται 2, 282, 4.
ὁμοῦ δέκα quasi decem 137, 30.
ὁμόφυλοι χρῶμα 205, 13.
ὁμφαλοὶ lyrae 309, 19.

ἡ ὁμφή τοῦ δαιμονίου 316,
3. cf. 2, 224, 6.
ὁμωρόφιος τῷ Πριάμῳ 2,
342, 1.
τὰ ὄνειδῆ Ὀδυσσεώς ἄδειν
137, 8.
B. ἀπέθανε ὄνειροπολήσας
τὸ ἄρχειν 174, 19. cf. 2,
49, 10.
ὄνειροπόλων ὑπόκρισις 79, 5.
ὄναιο ἂν τῶν ἐμῶν ὄφθαλ-
μῶν 135, 3. ὠνῆσαι μὴ τῶν
Ἀχαιῶν εἰς γενόμενος 290, 9.
† αἱ ἐς ὄνομα ὑποθέσεις
2, 3, 1.
ἐξ ὄνυχος ἄνδρα ὄρᾶν pro-
verb. 33, 20.
ὄξυηχὲς φθέγμα 2, 8, 29.
ὄξύκομος πενύκη 2, 214, 7.
ὄξεῖς θεοὶ καὶ στρεφόμενοι
2, 232, 9.
οἱ ὄξύτατοι ποταμοί 88, 28.
ὄπαδοὶ τῶν θεῶν 135, 23.
ὄπη καὶ ὅπως 2, 200, 11.
τὸ ὀπλιτεῦον τῆς νεώς 1,
113, 7. ὁ μάχιμος καὶ ὀπλι-
τεύων ἵππος 52, 31.
ὀπλῖται δρόμοι 2, 263, 29.
ὀπλου ἔνεκα 55, 3. ὀπλα
ὑπὲρ τῆς Ῥώμης ἐτίθετο
172, 30.
ἡ κάλλους ὀπώρα 2, 250, 25.
ὀπώρα ἐρωτική 347, 29.
ὀπωρίζειν τοὺς βότρους 2,
366, 25.
ὅπως in interrogatione obli-
qua 2, 62, 17. ὅπως καὶ ὅπη
24, 32.
οἱ ἐς Φίλιππον ὀρῶντες 2,
21, 31.
οὐδὲν ξωρῶντο βέλτιον ἢ εἰ
ἀνδραποδα ἦσαν 105, 7.
ὀργιάζουσι πῦρ 93, 15. ὀργιά-
ζουσα ἀρμονία 2, 322, 3.
στύραξ ὀρειχάλκου ἐμβέβλη-
ται 2, 199, 18.
τοῖς Ἀλγ. ὀρθὰ τὰ ὦτα ἐς
Ἀπ. ἡν 183, 4.

ὁρίζει Αἴγυπτον Αἰθιοπία 2, 5, 10.
 ὄρκιον ὕδωρ 92, 22.
 ἐς τοιόνδε ὥρμηκεν 260, 9.
 ὁ κόσμος ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ νοῦ ὄρμα 112, 14.
 ἡ ὄρμη τῆς ἀποδημίας Ἰνδοί 33, 8. αἰ ἐν ὄρμῃ μειδιάματος ἐφαίνετο 2, 167, 7. † ὄρμαι πρὸς βραχύ 2, 74, 27.
 πόλις ὀρμητήριον βαρβάρων οὔσα 312, 32.
 βραχίων ὀρμητής * 2, 280, 11.
 ὀρμητικὸν σχῆμα 2, 279, 9.
 † οὐδεις ὄρμος ἐφαίνετο τοῦ λόγου 2, 51, 29.
 ποταμὸν ὥρυγεν 29, 11.
 ἦκειν ἐπὶ τὸ ὄρυγμα 183, 13.
 ξὺν ὁσίᾳ ἐπιорκεῖν 195, 22.
 πολλὰ ἐς τὴν ὁσίαν τοῦ ἱεροῦ ἐδιδάξατο 124, 27.
 ὁσιοῦν τινα τῇ γῇ 2, 182, 10.
 ὅσον ἐπ' ὀφθαλμοὺς ἦλθεν 285, 1. Κελαινὰ τὸ χωρίον ὅσον αἱ πηγαί quod indicant 2, 323, 25.
 καταφρονητέα τοῦ τ. τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσω καὶ γινώσκεις αὐτόν 277, 13. οὐδ' ὅσα ἐπιστρέψαι ἐφθέρξω τι 333, 24. ὁ Χείρων γέγραπται, ὅσα κένταυρος 2, 342, 26. cf. 349, 19. κόμη ὅση μὴ ἀναπλεεσθαι 2, 387, 9.
 ὁστέων ὥρα 2, 329, 2.
 ὁστρακώδης κόνις 2, 292, 3.
 ὅτι sequente infinitivo 208, 6.
 οὐ μὴν antecedente μὲν 161, 3.
 ξυνῆκε οὗ ἦκοι 90, 24.
 οὐλαὶ ἀμαρτημάτων 117, 12.
 τῶν σελίνων οὐλότης 2, 348, 6.
 ἄλλα οὐπω τῆς ἐπὶ τοσόνδε ὀργῆς 201, 13. ἀπέχει οὐπω στάδιον 91, 7.
 οὐρανομήκης 2, 301, 17.

κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐρανόν 122, 23.
 πέπλος ξὺν οὐρίῳ τῷ κόλπῳ 2, 55, 5.
 βασιλέως ὧτα 30, 8. τὰ ὧτα ἱστάναι 2, 155, 31.
 οὗτος = quispiam 2, 1, 15.
 ἦσθα οὐπω οὗτος 325, 16.
 οὕτω τι δῆ 2, 354, 14.
 πρόσωπα ὀφείλεται τοῖς ἐν ὥρᾳ 2, 297, 23.
 † ὄφελος ῥητορικῆς Theodotus 2, 74, 2.
 πέπανμαι ὀφθαλμιῶν 2, 26, 22.
 ὄφεις ἐπικάρπιοι 2, 237, 8.
 † ὀφρὺς oratoris 2, 257, 10. tibicinis 2, 324, 25.
 ὀχεῖ αὐτὸς ταῦτα καὶ μετατάττει 211, 11.
 ὀχετηγεῖν 2, 131, 6.
 λαμπρὸν ὄχημα ἡ φήμη 2, 99, 28. τὸ τῆς πλατύς ὄχημα 2, 280, 31.
 ὀχθαί τοῦ Ἑλλησπόντου 2, 155, 20.
 τὸν ὄχθον ὄχυροὶ πέτρα 91, 32.
 ὄψιν ὑγιᾶς ἐξηγεῖσθαι 2, 135, 8.
 καθαρὰ ὀψοφαγία 308, 26.

II.

παγχάλεπα 2, 55, 25.
 † τὸ παθητικὸν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων — ἐκ τῆς τραγωδίας συλλέγεσθαι 2, 72, 21.
 ἰχθύων πάθει περὶ τὴν ἄλωσιν ἐχρήσαντο 25, 16.
 παίγνιον ἀπέφηνε τῆς ἐαυτοῦ φιλοσοφίας τὸν Δ. 317, 14.
 παιδάριον 2, 165, 28.
 † τὴν ἐτέραν γλῶτταν παιδεύεσθαι 2, 93, 29. οἱ παιδεύοντες sunt sophistae 2, 116, 20.

παιδιὰν ἡγεῖται τὸ ἐς Ἰν-
 δοὺς παρελθεῖν 81, 12.
 συλλαβεῖν τινι τῶν παιδι-
 κῶν h. e. in laudando viro
 honesto * 2, 117, 2. cf. 172,
 23.
 παιδοτρίβον et γυμναστοῦ
 discrimen 2, 269, 3.
 παιδοτριβική 2, 268, 32.
 παίζειν ἐς πέλαγος 2, 370, 7.
 παίζειν ioculariter dicere 2,
 67, 6.
 Παιόνια ἔθνη de Pannoniis
 loquens vocat Ph. 67, 29. cf.
 77, 28.
 οἱ Γ. τὸν θάνατον παιωνί-
 ζονται 167, 2.
 παιώνιοι κολυμβῆθαι 2, 59,
 32.
 τῶν τοῦ Πακτωλοῦ πηγῶν
 ἥδιον proverb. 2, 34, 25.
 τὸ μηδενὸς δεῖσθαι ἔμοι
 τὸ Πακτωλοῦ πᾶν 318, 1.
 παλάθη 2, 381, 2.
 Aethiopes Ἰνδοὶ τὸ ἀρχαῖον
 πάλαι ὄντες 220, 29.
 παλαιότερα τὰ λεγόμενα ἢ
 νέω ἐνθυμηθῆναι 2, 112, 16.
 τὸ πάλαισμα τῆς νίκης προῦ-
 νοήθη 2, 348, 20.
 παλαιστικώτερα στέρνα 2,
 280, 19.
 ἐκ παλαιστρας ἰσχὺν ἔχειν
 2, 38, 16.
 παλεύειν τοῖς ἀφροδισίοις
 145, 19. cf. 2, 388, 7.
 Πάμφυλος ἐσθής 348, 20.
 Παναθήναια πέμπειν 142, 4.
 † παναθηναικοῦ λόγου ἐπι-
 τομή 2, 78, 17.
 παναρυόνιον ἄδει ἢ νευρά
 2, 341, 5.
 † πανηγυρικαὶ ἔννοιαι 2, 113,
 1. cf. 6, 21. πανηγυρική ἰδέα
 2, 100, 18.
 πεπανουργημένη αἰτία 2, 99,
 24.

πάνσοφόν τι τοῦ ζώου 2, 387,
 21. σοφὸς ἐν πανσόφοις 2,
 332, 8.
 ὁ Π. ἐκλείπει πανσυνδὶ τὴν
 θάλατταν 2, 306, 14.
 πεπᾶσθαι 81, 2.
 παρὰ τοῦ αὐχένος λῆμα δη-
 λούται 2, 200, 23. Κασ. κατ-
 ἔστεπτο παρὰ τῆς τέχνης
 2, 115, 13. θόρυβος καθε-
 στήκει παρὰ τὰ ἀρτοπώλια
 2, 39, 2. παρὰ πότον σπον-
 δάζειν 2, 72, 15. παρὰ τὴν
 μῆνιν 2, 199, 28 et 170, 27.
 ἀνὴρ ἀγαθὸς παρὰ τὴν τε-
 λευτήν 2, 19, 5. cf. 181, 22.
 τοῦτο παρὰ τὴν Ἰνδῶν σο-
 φίαν φαίνεσθε 223, 1. ἐ-
 πιόροικος παρὰ πόδας ἢ δίκη
 2, 25. cf. 264, 7. παρὰ το-
 σοῦτον ἦλθε τοῦ βληθῆναι
 161, 27. παρ' ὁ — παρὰ
 τοῦτο 2, 49, 11. παρὰ πολὺν
 τῆς αὐτῶν δόξης ἐστήξου-
 σιν 311, 15. παρ' ὅσον τῆς
 ἀληθείας ἢ γραφῇ ξυνετί-
 θη 322, 16. ἰσχύειν παρὰ
 τὸ εὐθύ 2, 4. 19. παρὰ
 τὴν ἡνίαν τι πρᾶττειν 2,
 370, 25.
 παραβαλέσθαι πρὸς τοὺς
 Κολπίτας 229, 2. παραβε-
 βλημένον τι εἰπεῖν 161, 10.
 Μίδας παραβλύζων τοῦ οἴ-
 νου 2, 325, 21.
 παραγιγνώσκειν τοῦ δικαίου
 2, 116, 4.
 καινὸν δόξει ἐαυτόν τις πα-
 ραγαφόμενος 2, 124, 19.
 Ἡρ. Κριτίαν παρήγαγεν ἐς
 ἥθη Ἑλλήνων 2, 72, 8.
 σοφῶν ἀνδρῶν ἔργα παρα-
 δεικνύειν τοῖς Ἀπολλωνίου
 254, 17.
 † παραδηλοῦν τὸ δύστροπον
 τῶν ἐσχηματισμένων ὑπο-
 θέσεων 2, 53, 10.
 παραδιδόναι αἰτίαν 2, 21, 1.

κότενοι παρατεθήλασιν Ἀλ-
φειῶ 2, 348, 4.
 παραθαρρύνειν 217, 13.
 παραθήγεσθαι μηδενὶ ἐτέρῳ
 τοὺς ὀδόντας τῶν ἐλεφάν-
 των ἡγεῖται Ἰόβας 54, 28.
 τὸ φιλότιμον παραιτοῦνται
 οἱ ἄνδρες 93, 28. παραιτή-
 σασθαι νιδὸν πατρὸς veniam
 filio a patre expetere 2, 166,
 11.
 παραιτεῖσθαι τινα δίκης 151,
 24.
 παρακάθηται ὀνειράτι pro-
 verb. 2, 351, 30.
 σὺς παρακνῶται δένδρα 2,
 333, 12.
 εἰ μὴ παρακούεις. τῆς γρα-
 φῆς 2, 345, 5. cf. 347, 28.
 δένδρα παραλλάττοντα ἐς εἴ-
 δος ἕτερον 167, 17. παραλ-
 λάξαι τοῦ λόγου digredi 126,
 14. † παραλλάξαι ἐς ὅνθι-
 μους ἐμμέτρους 2, 104, 3.
 τὰ παράλογα τῆς τύχης 2,
 124, 29.
 οὐ παρέλυσε τοὺς ὄρκους 99, 19.
 παρανοίγειν τοῦ δικτύου 2,
 315, 12.
 παραπαίει ὑπὸ ἡλικίας 2,
 30, 22.
 παραπέμπειν τι ἐς ὅτα τοῦ
 βασιλέως 2, 67, 14. ἐσῆει
 παραπεμπόμενος ὑπὸ πλειό-
 νων 31, 29. cf. 183, 7.
 παραπλεῦσαι ἐς Κνωσσόν 152,
 24.
 παραπλήξ καὶ ἔκφρων 2, 120,
 5.
 παραπλησίως ἑαυτῷ ἄδεσθαι
 135, 13. cf. 138, 21.
 παραπλήττειν τὰς νευρὰς
 ψάλλει 2, 310, 7.
 ὡς παραποιήσας βίον ἀν-
 θρώπῳ punitur, 72, 12.
 τὸν οἶνον μὴ παραπόλλυε 2,
 243, 1.
 πάντα πράττειν ὑπὲρ τοῦ

παραπτήναι τὸν λόγον 2,
 207, 8.
 παραπτύειν τοῦ μέλιτος 2,
 339, 1.
 ὁ σοφὸς παραστάτην ἔχων
 τὸν ἑαυτοῦ νοῦν οὐκ ἂν πτή-
 ξειέ τι ὧν οἱ πολλοί 268, 27.
 Δ. παρετέτακτο πρὸς Β.
 188, 23.
 ποῖ παρατενεῖτε ἀποθνή-
 σκοντες οὐχ ὑπὲρ τέκνων
 184, 22.
 Ἀλκ. παρετείχιζε τὰς Ἀθή-
 νας 2, 246, 17.
 παρατίλτριαι 146, 26.
 κάρνα παρατέτραπται τοῦ
 ἐλύτρου 2, 339, 8.
 παρατρέψαι τοῦ εἰδους 2,
 327, 4.
 παρέτραγε δικῶν 2, 99, 1.
 λυρῶν κτύποις παρατυγχά-
 νειν 2, 26, 16. cf. 147, 10.
 παραφαίνει τι τῶν ὀδόντων
 2, 309, 27. cf. 387, 15.
 παραφθέγγεσθαι τι καὶ ἀμε-
 λῶς εἰπεῖν 20, 4.
 παραφθείρονται τὴν φωνήν
 2, 62, 4. παρέφθορε ὑπὸ
 Θετταλίας 2, 18, 13. cf. 62, 4.
 ἐλάτην παραφυτεύει Κιθαι-
 ρῶνι Μ. 2, 316, 13.
 ἄνθη τῇ πηγῇ παραπέφυκε
 2, 326, 26.
 παραψάλλει κόραις Ἔρω 2,
 341, 3.
 παραψάνειν 2, 333, 20.
 παιδίον εἴ τις παρεγγράφοι
 71, 15.
 ἱγγες τὴν Ἀδράστειαν τῷ
 βασιλεῖ παρεγγυῶσαι 29, 8.
 παριέναι ἐς Πελοπόννησον
 τῷ λόγῳ 320, 14.
 νόμος παριτητέος ἐς φύσιν
 2, 260, 5.
 παρεμφαίνει τοῦ χυμοῦ τὸ
 ἄνθος 2, 339, 5.
 παρενσαλεύουσι πρὸς αὐλόν
 55, 31.

παρέπεσθαι τοῖς αὐτοῖς 2, 249, 24.
οὐχ ὁδοῦ πάρεργον ἀλλὰ παρόδου ἔργον 242, 19.
παρελθεῖν ἐς πλείω σώματα 308, 10. παρελθεῖν ἔλαφον 2, 62, 27. γράμμα παρῆλθε γράφοντα 95, 10. παρῆλθον ἐς ἑπωνυμίαν 2, 5, 2.
ῥόδα παρενδοκιμούμενα 2, 229, 16.
ἀληθῆ καὶ οὐ παρενοημένα 2, 165, 22. cf. 185, 16.
κωμωδία παρέχειν λόγον 2, 40, 30. cf. 83, 5. παρέχειν τὰ ἱερὰ hierophantae est 138, 13. παρέχεσθαι εἶδος ἀβρόν 2, 351, 21. ἀναξυρὶς παρέχεται γραφὰς ἀπὸ κερκίδος 2, 346, 18.
λόγων παρεῖναι (omittere) τὰς ἐλέγξεις 14, 17. cf. 191, 14; 193, 16; 296, 5. Ἀστεροπαῖον Ὅμ. παρῆκε τοῦ λόγου 2, 202, 20. Ἐκτωρ οὐ παρεικὼς τὰς χεῖρας 2, 190, 97. Πλ. οὐ παρήησι τῷ Γ. ἑαυτοῦ ἄμεινον γοργιάζειν 2, 256, 28. παρεῖνται ζώνυσθαι αὐτούς 2, 366, 19. ἀθύμως παρεῖσθαι 279, 27.
σπορὰ παρηβηκυῖα 2, 276, 23. cf. 2, 185, 7.
† παριππεύειν τὰς τῶν σοφιστῶν γλώττας 2, 51, 13.
φιλοσοφία παραστήσασα τὰς ἑαυτῆς δόξας 217, 7. παρεστήσατο τὸν ἔρμηνεα 67, 16. δόξα παρεστηκυῖα 221, 18. cf. 2, 44, 23.
Ἀ. πρὸς Φ. πυντεύει ὑπὲρ τῶν Πυθῶδι παρόδων 2, 371, 16. παρόδους τῇ Σ. ἐδεῖματο 2, 24, 22.
ἡ γραφή οὐ παρεώρακε τὸ εἶδος τῆς γῆς 378, 26.
τοῦτο ἐπὶ τοσοῦτον ἑπαρωγήθη 158, 23.

παρορκεῖν 195, 18.
κάρνα παρορηήματα τῶν ἀμπελών 2, 130, 11.
κάλλος παρρησίαν εὐτυχοῦν 2, 235, 30.
ἀράχνη παρυφαίνει τὴν Πηνελόπην 2, 382, 16.
τὰ ἐς τὴν Ἀρτεμιν παρώδηται τῇ Δαμοφύλῃ παθεῖν τι πρὸς τὸν δῆμον 2, 67, 15. cf. 1, 171, 16. Κλ. πολλὰ μειρακιώδη ἔπαθε 185, 22.
† πατέρα ἐκάλει αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ γλώττης 2, 47, 10. cf. 10, 4.
οἱ πατέρες maiores 2, 146, 7. φύσει — θέσει πατέρες 219, 13.
ὥς πάτριον ὄρνισι 120, 21. cf. 104, 29; 169, 10. τὰ Ἰνδῶν πάτρια 188, 30.
πατριδες 2, 240, 27.
Πατρόκληια στέρνα 2, 341, 29.
πατρονόμοι 150, 22.
μὴ πατρόθεν ὀνομάζειν τινα 219, 10.
πατρώζειν σοφίαν 228, 19.
πατρός τὸ παιδίον proverb. 2, 89, 7.
ἀγρός ἐπὶ πάχναις κεῖται 251, 4.
παχέως ἐξηγεῖσθαι 174, 2. π. διαιτᾶσθαι 104, 19.
παχὺς τὴν μνήμην 2, 66, 8.
πεπαχυσμένος 2, 27, 31. cf. 290, 7. παχεῖαι πέδαι 2, 30, 17. † παχεῖα γλώττῃ ἀπαγγέλλειν 2, 97, 29.
† οἱ πεπεδημένοι τὴν γλώτταν 2, 28, 7.
Ποσειδῶν πεξεύει τὴν θάλατταν 2, 305, 323.
πειθοῦς ἐταῖροι ἵπποι 2, 319, 19.
πειρᾶν ἀρχὴν 2, 198, 29.
ἐκ σοῦ πείσμα βάλλομαι 188, 8.

- πῦρ ἐν τῇ γῇ πελαγίσαν 339, 9.
 ὁ ἐπὶ τῆς πέλτης ἀετός 2, 385, 26.
 οἱ ἐς θεοῦ πέμποντες 91, 3. πέμπω=ἀποπέμπω cf. Praef. VIII sq.
 χρυσοῦ πέρα ἡ κόμη 2, 347, 3.
 πέρα τέχνης 2, 200, 5. ἀνεμοι τῆς ὥρας πέρα πνεύσαντες 313, 21.
 περαίνειν τὰ βεβουλευμένα 188, 21.
 ἐπέπληξεν Φιλίππῳ περὶ ὧν ἀπώλλυ κτέ. 255, 16. περὶ τῇ δόξῃ κινδυνεύειν 2, 65, 4. ἡ περὶ τὸν ἄνδρα δόξα 2, 73, 32. τὸ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερὸν 125, 9.
 ἐς ἀπόκρισιν περιάγεσθαι 296, 13. περιαχθεὶς τῷ χειρὶ 2, 182, 5. τὸ περιῆχθαι τῶν ὀφρύων 2, 347, 10.
 ὁ ταῶς περιὰθρεῖ ἑαυτὸν 2, 192, 9. περιήθρει ταῦτα πᾶσιν ὀφθαλμοῖς 162, 3.
 † λέξεις τὰ πράγματα οὐ περιεαμπίσχουσα 2, 106, 28.
 περιάπτον ἐσφέρειν 2, 298, 11. τῷ ἱερῷ οἱ Ἀ. περιάπτουσι μῦθον 16, 10. περιῆπται τῇ μηρίνθῳ λεπτός ἱστός 2, 383, 7.
 τάφον περιαρμόσαι 2, 137, 21. περιήρτηται τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας τῷ ὑποδήματι 2, 63, 28.
 περιβάλλειν σῆμα amplecti 142, 16. π. τινα φυγῇ 2, 70, 26.
 περιβλεπτος ἐν τοῖς ζηλωτοῖς 2, 26, 4. cf. 77, 7. ἔδρυνται ἐν περιβλέπτῳ τοῦ Ἰλίου 2, 151, 30.
 ἐν περιβολῇ ἐστάναι 102, 7. ἐν ὑστάταις καὶ πρώταις περιβολαῖς 2, 312, 24. † περιβολῇ 2, 19, 32; 24, 29.
 λίμνην περιβλύσαι νέκταρος 103, 20.
 περιδεξίως ἡρμόσθαι 2, 24, 27.
 περιδιεῖραι ἐς ἀγκύλην τῷ πόδε 2, 349, 4.
 περιῆν αὐτῷ τοῦ νήφειν 2, 95, 18.
 ἐς ψεῦδος περιελάνειν 266, 4. ἔππον περιήλασαν τῷ τάφῳ 2, 210, 3.
 περιεῖλξε τῷ τείχει 2, 203, 1.
 περιεργάζονται τὸ παιδίον 2, 358, 23.
 περιῆλθε ἐς ὁκτὼ ὁμιλητάς ὁ Ἀπ. 155, 22.
 περιεχὲς κύμα 352, 6.
 περισχῶν τὸν Ἡ. amplexus 2, 79, 23.
 περιέσθηκεν ἐς ἔπαινον Ὀμήρῳ 2, 196, 8.
 ἥρηκε τὸν ἀντίπαλον περιπτάς αὐτῷ κατὰ τῶν νώτων 2, 303, 7.
 περιεκάθηντο τὰς ἐκκλησίας 2, 59, 15.
 περίκεινται τῷ μειρακίῳ νεανίαι 2, 333, 30.
 νεῶς περικίων 62, 13.
 περικόπτεσθαι τῶν ὀρίων * 38, 13.
 κυλιέσθων μηδαμῇ περικυβιστῶντες * 2, 289, 15.
 περιλαλῆσαι τι describere * 2, 353, 14.
 τὸ λαμπάδιον περιλάμπει τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος 2, 27, 297.
 περιλείχειν τὸ στόμα osculari 2, 10, 6.
 περινεως 2, 158, 13.
 περινοστεῖν 150, 30; 159, 5.
 περινοεῖν τὴν ἀρχὴν 185, 11.
 ἐν περιουσίας κρατεῖν 2, 33, 26.
 περιπατεῖν ἐς ἀνθρώπους ἀθύμως ἔχοντας * 276, 14. cf. 18, 4.

περιέπιπτον τῷ τάφῳ 2, 206, 24.
 περιεπιτιμμένος τὸ εἶδος 2, 167, 16.
 Ἐρως περιπολῶν τὰς Κρ. πόλεις 2, 226, 22.
 περιεπτύξατο τὰ λείψανα 2, 379, 28.
 χαλεπὸς ἦν περιδραμόντι 2, 121, 30.
 περιεσκληρότα στέρνα 2, 280, 17.
 περισπᾶν ἀνάθημα 2, 286, 10.
 τὰ ἀγάλματα περιτέτριπται 2, 326, 18.
 περιττοὶ τὰ θεῖα 167, 1. περιττός τὴν γαστέρα 2, 5, 29.
 περιφοιτᾶν τὰ ἄστη 2, 3, 32.
 περιφρονεῖν τὰ ἐν τῇ ξένῃ 52, 26.
 πάντων περιωπὴν ἔχειν 2, 56, 3; 62, 10; 117, 9; 375, 14.
 Πέρσαι μάγοι 2, 13, 9.
 πηγαῖα ἀναδιδόμενα 110, 26.
 πηγαὶ πλούτου 2, 56, 16. cf. 1, 218, 24.
 ναῦται πρὸς ἱστίαι πηδῶντες 113, 6. νεότης ἐπὶ τυραννίδα πηδῶσα 191, 2. cf. 261, 28. πηδᾶν ὑφ' ἡδονῆς 339, 31. ἡ ἀκτὶς ἡ ἀπὸ σοῦ πηδῶσα 2, 250, 4.
 κόνις πηλώδης 2, 292, 1.
 πήχεσι διαμετροῦσι γλώττων proverb. 2, 38, 7.
 πιαίνειν τινὰ ἡδοναῖς 145, 30.
 πιθανὸς διαβάλλειν 225, 22.
 πιθανῶς τῶν ἀποκρίσεων ἔχειν 2, 5, 13.
 πικρότερα τοῦ τῆς β. ἡθους 201, 15.
 πιμπράμενον πρόσωπον 2, 222, 32. cf. 1, 181, 20.
 ἐς του βασιλέως πίνειν 69, 21. πίνειν νίκην * 2, 290, 28.
 ἡ ἐν εὐμορφίᾳ πίστις 2, 237, 4.
 οὐ πιστὴ λέγεσθαι διαμαρτία 2, 328, 15.

τὸ χρόνον ἀπιστηθὲν πιστοῦνται λοιπὸν αἱ παρδάλεις 43, 27.
 πίτταν βαλανείων ἐξαιρεῖν 146, 25. cf. 2, 47, 7.
 πεπλανημένος τοὺς ὀφθαλμούς 2, 185, 21. cf. 386, 22.
 πεπλανημένη τῇ γλώττῃ βαρβαρίζειν 2, 10, 12.
 σοφία ζωγραφία (ἐστὶ) καὶ πλασταί 2, 261, 10.
 τὸ συνάπτειν τὴν πλάτην 2, 335, 29.
 οἱ ἀνθρώποι πλαττόμενοι ὑπὸ Πρ. 2, 270, 22. ὑπὲρ μεγάλων σπουδάζειν ἐπλάττοντο 211, 15. πλαττεσθαι εὖνονν πρόσωπον 194, 24. πλατὺ καταγελᾶν 2, 27, 2.
 ὁ πλείων τοῦ χρόνου 2, 61, 22.
 πλείω ἔδεισαν αὐτόν 2, 188, 10.
 πλεονεκτοῦσα πιμελή 2, 380, 2.
 πλεονέκτημα ἀντιπάλων ἐκκροῦσαι 2, 269, 8.
 γρυῖπες ὑπὸ πλεονεξίας τῶν πτερῶν ὑπέρτεροι τῶν ἄλλων θηρίων 120, 17.
 πλεῖν πέλαγος 134, 4.
 πλὴν ἀλλὰ Ἱππολυτόν γε ἐκάλει αὐτόν 207, 31.
 πλὴν γε δὴ 2, 130, 26.
 οὐκ ἐς πληρὲς πω τῆς ἐαντοῦ δόξης ἀφίκεται 2, 80, 27.
 πλήρεσιν ἱστίοις ἀφιέναι 2, 46, 30.
 † ἐκ βιβλίων συλλέγονται ἐς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκροάσεως 2, 106, 8.
 † πλήττειν τὸν μηρόν inter dicendum 2, 33, 1.
 πλωτὴ Αἴγυπτος 3, 301, 13.
 † λόγον ἔπνευσεν ἐπὶ τυράνον 172, 22. cf. 2, 8, 11.
 † τὸ τοῦ λόγου πνεῦμα ἐλλιπέστερον 2, 19, 24.
 ἀγροικότερος ἀνδρὸς πεπνυμένον 2, 41, 15.

- πόλις πνιγρὸν οἰκητήριον 2, 79, 20.
οἱ ποδῶνες τῆς νεβρίδος 242, 28.
ὅπλισις ποδῆρης 2, 264, 24.
ποῖ ξυνεσόμεθα 213, 11.
ἄλλοσέ ποί εἰσι 78, 11. ἀγνοεῖσθαι ποι 2, 84, 11. cf. 1. 267, 12.
ποιεῖσθαι τι ἐπιστολήν 34, 5. π. τέχνην 230, 30. ὠδήν 2, 182, 23. θεῶν οἶκον ποι-οῦνται τὸ ὄρος 46, 6. καπηλεῖον πεπονημένον ἐς τὸ γυμνάσιον 163, 3. τοὺς ἰχθῦς τοὺς ταῶς πεποίηνται ὁμωνύμους τοῦ ὀρνίθου 85, 4. Σαλαμίνα Ἀθηναῖοι δῆμον πεποίηνται 2, 187, 19. θρηῖνον ποιητικὸν ξυνθεῖσα γραφή 2, 345, 14.
ποιητικῶς (ut Homerus) δια-νέμειν 2, 85, 31.
αἶγες καὶ ποιμένες 2, 61, 23.
ποιμαίνεται χειρὶ οὐ μιά τὸδε τὸ ζῶον (mundus) 112, 20.
πολεμιώτατα ἔχειν 305, 7.
αἱ ἐκ τῶν πολέμων πομπαί 2, 8, 17. κεῖται πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πολέμων 2, 106, 30. cf. 123, 1. βασιλεὺς πολιᾶ κεκοσμημένος 186, 21. πο-λιώτερα νόμιμα ἢ γιγνώ-σκειν αὐτά 234, 18.
ἡ πόλις Roma 2, 7, 28; 45, 18.
πολίσαι χωρίον 2, 69, 21.
Αἰθίοπες ἐφ' ἁμαξῶν πεπο-λισμένοι * 239, 32. Ἰωνία οἶον μουσεῖον πεπολισμένη 2, 29, 24.
πολιτικῶς σύγκειται ἐπιστο-λή 2, 258, 11.
πολιτεύειν βασιλεῖ 2, 22, 6. cf. 43, 1. ἡ Ναύκρατις πα-ρὰ τὰ ἥθη πολιτεύοντες 2, 104, 30. ἡ πόλις παρὰ τὰ ἥθη ἐπολιτεύετο 2, 5, 27. ὁ Ὀλυμπικὸς λόγος (τῷ Γορ-γία) ὑπὲρ τοῦ μεγίστου ἐ-πολιτεύθη 2, 12, 14.
† πολιτικὸς λόγος 2, 102, 16. πολ. θρόνος 2, 103, 11.
ἐπίγραμμα βραχὺ καὶ πολὺ 2, 73, 10. πολὺ σοφοί 2, 102, 27. Ἀ. πολὺ τὸ ἐπίχαρι ἐς σοφίαν φέρειν 2, 295, 18.
πολυανθρωπώτατα Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι πράττουσι 137, 21.
† πολυγνώμων ὁ Κρ. 2, 19, 13.
† πολυειδῶς ἔχων τοῦ λό-γου 2, 5, 13.
πολυπραγμονεῖν τὰ μεγάλα 342, 27.
† πολυσχήματος ὁ λόγος 2, 72, 3.
οἱ σχιζῖαι (εἰσὶν) εὐγραμμοὶ καὶ πολυσχιδεῖς 2, 282, 27.
πομπεία = λαιδορία 2, 116, 19.
πομπεύειν ἐς ἥρω 2, 152, 29.
χειρες πομποὶ τοῦ δρόμου 2, 341, 6.
πόνοις ὑπὲρ τὰ πονηθέντα ἀναλίσκεσθαι 2, 276, 15.
τὰ πεπονηκότα τῶν ἔργων 2, 75, 9. οὐκ ἡμέλησε τοῦ πονεῖν = lucubratur 2, 86, 27.
πονήρως ἔχειν τῶν βαλα-νείων 2, 57, 9. cf. 64, 28; 111, 3. π. πλευσοῦνται 129, 29.
ὄρχοι ὄρθοι πορεύονται 2, 301, 32.
πλοῖα πορθμεῖα 131, 26.
ἐν σχετλλοῖς οὐ πόρρω ἐκεί-νων 297, 21.
πότε ἀνὴρ ἢ νῦν δόξω; 2, 121, 11.
† ποιμώτερά τῶν Πολέμω-νος 2, 119, 23.
ποῦ σοφόν; 210, 3.
πρᾶότερά τῶν ἀληθῶν ἀκού-

ειν 2, 224, 15. *Πρίαμον*
πραότατα εἶδεν 2, 131, 28.
Θαλάττιον πράττειν 27, 4.
φωνή ξυμμέτρως πράττουσα
 19, 28.
πρεσβεύειν παρὰ τὸν Φ. 2,
 22, 16. *πρεσβεῦσαι* *magni*
facere 2, 4, 26.
οὐ πρεσβευτικῇ πομπείᾳ 2,
 116, 19.
αἱ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν
ἐπιδημίαι 2, 246, 22.
πρὶν ἔς τὴν *Κῶ* πλεύσης 2,
 140, 5. cf. 76, 6. *πρὶν* οἴνου
γεύσεται (*γεύσεται*?) 1,
 116, 4.
πριονωτὰ κέρατα 2, 309, 10.
πρὸ χειρῶν ἔχειν βιβλίον 2,
 114, 24. (*προχειρον* ἔ. β. 2,
 123, 17.) *πρὸ* Ἰφίτου νέος
 2, 379, 25. *ἐμβεβλήσεται* κα-
τωτέρω *πρὸ* τῶν βοῶν 2,
 331, 26. *ἀνὴρ* οἶος ἐν τοῖς
πρὸ αὐτοῦ γεγράφθαι 2,
 119, 20.
προαγὼν τῆς ἀπολογίας 289,
 3. π. τ. *πάλης* 2, 266, 7.
προαγωνίζεσθαι τῶν ἡθῶν 2,
 43, 5. cf. 23, 31.
ἀνόητα προανεφώνησε 169, 7.
προαπαντῶν πολεμίων 2, 5,
 15. cf. 73, 7.
οἱ προαποκτιννύντες αὐτούς
 280, 8.
προαπόλλυσθαι τῆς ὥρας 2,
 141, 3. cf. 183, 2.
Ἀντ. *προασπίζων* τοῦ πατρὸς
 2, 168, 10.
πέμπτον ἔτος ἤδη προβεβή-
κει τῷ πολέμῳ 2, 166, 8.
πρόβαινεν ἐς ὄνομα 2, 38, 2.
διελέγετο, ἃ μὴ ἐκείνῳ (*sy-*
cophantae) προῦβαινε 282,
 10.
κύων προβατευτικός 253, 10.
προβάλλειν μειλίγματα κυσί
 248, 20. † *προβάλλειν* ὑπό-
θεσιν 2, 119, 1. cf. 41, 24.

ὁ παῖς προβεβλήσθω 2, 296,
 2. *στάσεις* προβάλλεσθαι
praetexere 201, 12. *προβάλ-*
λονται νύκτα αὐτῶν γόητες
 355, 3.
προβαρύνειν γαστέρα * 2,
 287, 16.
προβολή τοῦ ἀκρωτηρίου 2,
 138, 11.
τὰ σμικρὰ τῶν ζητουμένων
προβιβάζειν 2, 2, 4.
προγινώσκειν τῶν θεῶν
plus sapere quam deos 303,
 24.
τὸ πρόγονον σῶμα 98, 10.
προδιαβαίνειν 38, 31.
προδιδόναι τὰ ἱερά 2, 18, 1.
πρόδικος τῆς πατρίδος 2,
 124, 7.
προεγρηγορέναι * 2, 368, 5.
προίειν προάσσεια 250, 18.
προιόντες μεθῆκαν τὸ πνυ-
τεύειν 2, 265, 10.
προειπεῖν *libere dicere* 2,
 291, 3.
προεμβαίνειν 58, 31.
ἱμάς προεμβάλλων 2, 265, 20.
προεντεταμένη νευρά * 158, 6.
ἐς πολὺ τοῦ θεοῦ προήκειν
 165, 18.
τὸ προοίμιον εὐγένειαν προη-
χεῖ τῶν λόγων 2, 2, 10.
προήκων = *senior* 2, 276, 4.
προσστήσατο ὁ β. Ἡλ. τῆς
μεγίστης τῶν κατὰ τὴν Ῥώ-
μην συνηγοριῶν 2, 125, 8.
προστήναι τῆς Ἀ. νεότητος
 2, 73, 25.
προίσχεσθαι φόβον 2, 99, 24.
οἱ προεγρηγορότες σου καὶ
προκαθεύδοντες * 303, 11.
βοὶ Ζεὺς ὑπῆλθε καὶ χρυσῶ
καὶ ἄλλοις προκαλύμμασι 2,
 241, 22.
δίκαιον τὸ μὴ προκαταγι-
γνώσκειν 302, 19.
πρόκειται τοῦ χωρίου νήσος
 123, 18.

προκηρύττειν πόλεμον 193, 5.
 προὔλαβε τὴν κατηγορίαν ὁ
 φθόνος 310, 5.
 ἐμοῦ καλοκαγαθία προυξέ-
 νησε 11, 10.
 πρόξενος τοῖς ἄλλοις ἦκει
 τοῦ ἐρμαίου 126, 19.
 † ἀκροατῶν εὐνοια προσι-
 μιον τ. ἐπιδείξων 2, 81, 22.
 προπαλεῖς ὀφθαλμοί * 2, 274,
 6. πρ. φάρυγξ 2, 276, 30.
 προπεμπτήριοι ὕμνοι oloris
 121, 2.
 προπίνω σοι ἄνδρα Ἑλληνα
 105, 32. ἐμοὶ μόνοις πρό-
 πινε τοῖς ὅμμασι 2, 242, 26.
 ὁ Ἑλλανοδίκης οὐ τῇ προο-
 ρήσει γυμνάζει 2, 291, 11.
 ἡ δίκη πρὸς αὐτοῦ ἔσται 2,
 183, 3. τὸ κατακόπτειν πρὸς
 τρόπον τῇ τοιαύτῃ μάχῃ 2,
 354, 2 et passim. πρὸς ἐπι-
 στολαῖς εἶναι 189, 6. cf. 32,
 10; 343, 11. πρὸς πυρεῖλαις
 εἶναι 125, 28. πρὸς βραχὺ
 (paucē) ἀπέθανε 2, 152, 6.
 † ἡχῶ προσάγειν μᾶλλον ἢ
 κροτῶ 2, 94, 26.
 τῷ προσαγωνίσασθαι * 2,
 169, 14.
 Ἰνδοὶ προσάδουσι τῷ λόγῳ
 121, 1.
 προσανύρων ξέφυρος 2, 342, 7.
 † τὴν ἡχὴν τῆς διαλέξεως
 προσῆγεν 2, 80, 5.
 τιμὰς προσαιτεῖν 2, 72, 30.
 προσανθεῖ ὁ πῆχυς 2, 346, 29.
 προσαπολεῖς κἀκείνους 264, 5.
 προσαράττουσι τὰς ναῦς
 151, 5.
 χρῶμα προσαστράπτει τῷ
 χρυσῷ 2, 334, 17.
 προσαφαιρεῖσθαι 2, 40, 31.
 προσβάλλει σε κρόταλα 2,
 298, 5. cf. 63, 1. προσέβα-
 λεν γέλωτα αὐτοῖς 2, 5, 28.
 † ἀφέλεια προσβάλλουσά τι
 ὥρας 2, 123, 13. † προσ-

βάλλειν χωρίῳ ἀσυνδέτως
 2, 19, 22.
 προσβέβληται κατὰ τοῦ λαι-
 μοῦ 2, 377, 13.
 † προσβολαὶ καὶ ἀποστάσεις
 2, 11, 30; 19, 22; 257, 19.
 Δ. οἷστρον προσβανχεύει γυ-
 ναιξί 2, 330, 30.
 τοὺς εὐνούχους ἐς τὰ τῶν
 σωφρονούντων ἦθη προσ-
 γράψαι 35, 28. κροκοδείλους
 προσγράφουσι τῷ Ν. * 2,
 301, 9. cf. 1, 8.
 προσδέχεσθαι λόγον credere
 339, 20.
 προσδιαβάλλω 2, 56, 1.
 προσδιαλέγεσθαι γυναικί 39,
 3. cf. 2, 155, 4; 351, 17.
 προσδοῦναι τῆς κοινωνίας
 τοῦ πλοῦ 132, 32. cf. 206, 12.
 τῷ αὐτῷ προσεγείρουσι * τὸν
 πηδῶντα καὶ τῷ ἄλτῃρι
 προσελαφρύνουσι * 2, 291, 24.
 προσεμβάλλειν τοῖς δεξιοῖς
 2, 328, 27.
 κῦμα προσευνασθὲν τῇ γῇ 2,
 206, 4.
 προσεξέγυμεθα τῷ Ἰσθμῷ 2,
 221, 24.
 τέμενος προσηχοῦν θαλάττῃ
 2, 362, 9.
 τῇ χειρὶ προσημαίνειν 106, 2
 (fo: προσσημαίνειν).
 προσθήκην τῶν ἀνδρῶν με
 ποιεῖται Δ. 266, 13.
 οὐκ ἂν προσήκαντο τὸν Ὅδ.
 2, 184, 12.
 Ἀθ. οὐκ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ
 ψυχῆς προσέμενοι 218, 28.
 φησὶ πλείω ἀναθήσειν, εἰ
 πρόσοιτο αὐτὸν ὁ Ἀπ. 9, 11.
 προσεκαύθησαν ἀλλήλοις 2,
 312, 21.
 προσκειῖσθαι γεωργία 2, 194,
 19. ἃ σοφία ἐπιπικῇ πρόσ-
 κειται 52, 6.

προσκυνῶτο τοῖς γόνασιν
αὐτοῦ 202, 12. προσκυνῶ-
μενος τοῖς ποσὶ 2, 129, 30.
προσκραοῦν τυχάνῳ 2, 17,
4. cf. 122, 3.
προσεκύναινε τῷ στρ. 2, 205,
30.
κακὸν προσκωμάζον τῇ γῇ
127, 28.
κηλὶς προσμέμακται τῇ ψυχῇ
117, 11.
προσμάχεσθαι 2, 376, 16.
προσμειδιδᾷ τῷ παιδί 2, 345, 15.
προσμέμικται Ἀγανῇ τὸ τοῦ
παιδὸς αἷμα 2, 321, 20.
προσνεύειν 2, 301, 18.
Λαοδίκεια Λύκῳ (flumini)
πρόσοικος 2, 42, 15. Ὁ.
πρόσοικος τῆς Ἀσίας 2,
101, 21.
προσορμίζεσθαι τοῖς μύθοις
2, 185, 19.
προσπαλαίνειν τῇ πτέρνῃ 2,
146, 21. cf. 348, 26.
ποιητὰι προσπαροινοῦσι 2,
378, 6.
προσπλεῖν Κυδωνία 152, 23.
προσπνέων τῆς ἑαυτοῦ αὐ-
ρας 2, 363, 25. ῥανίδας
προσέπνευσε τὸ θηρίον 2,
337, 11.
† Ἀ. προσεποίησεν ἑαυτῷ τὸ
σχεδιάζειν 2, 126, 14. προσ-
εποίησα ἑμαυτὸν τούτοις
228, 11. cf. 259, 1.
τοῦτο (sc. βασιλεὺς) λοιπὸν
προσειρήσει 198, 9.
προσρηθὲς σοφιστῆς 2, 123, 7.
προσρυσὲς φιλοσόφοις 2, 121,
25.
† παροιμία ταπεινῶς προσερ-
ριμμένη 2, 89, 5.
βιβλίοις προσσπουδάζειν *
206, 11.
προστετηκέναι Κριτία inten-
tum esse 2, 72, 8. cf. 327, 2.
τοῦτο μὴ μαντικῇ προστίθεται
163, 12.

οἰκίας προσυφαίνουσι ταῖς
γωνίαις 2, 382, 27.
Μουσωνία προσεφιλοσόφησε
2, 64, 25.
πρόσφατοι οἱ περὶ Ἑλλάθι θρη-
νοὶ 2, 197, 23.
τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις φάρ-
μακα 118, 11.
προσφθέγγασθαι τὸν ἐν αἵ-
ματι 210, 8.
προσφοιτᾷ τῷ Ἀπ. 125, 10.
τρόπος προσφυῆς τῇ σοφίᾳ
222, 14.
οἱ παγκρατιάζοντες προσ-
χρῶνται πάλῃ κενινδυνευ-
μένη 2, 348, 22.
σοφίας πρόσω 2, 195, 5,
ὑπὴντης πρόσω ἡβᾷσκει 2,
350, 30.
τὴν αὐτοῦ ψυχὴν προτείνειν
2, 252, 1.
ἀνδρείας μελέτας προθεῖναι
156, 13. λόγον περὶ κοινω-
νίας προὔθετο 126, 23.
προυπάρχουσα νίκη 2, 147, 20.
Δ. πρόφασιν ἀπωλείας ἀν-
δρῶν ὑπᾶτων ποιεῖται τὸν
Ἀπ. 273, 14.
προφέρειν τινὶ μανίαν 172,
25. δικογραφίαν 2, 15, 13.
cf. 72, 25.
πρόχειρον ἔχειν βιβλίον 2,
123, 17.
ὅσος προσεχύθη ὁ Νεῖλος 300,
29. οἱ προχέοντες τὸ τῶν
ταύρων αἷμα τοῖς θεοῖς
218, 11.
λιμένων προχώσεις 2, 108, 3.
τὰ ἐκ πύρας καὶ τὰ ἐκ πρύ-
μνης ἀπολείται proverb. 2,
140, 2.
ἡ πρώτη τοῦ λόγου 2, 196, 21.
ἀπῆλθεν ἡ Σμύρνα τὰ πρω-
τεῖα νικῶσα 2, 50, 28.
περορρνεῖν τὸν πλοῦτον 248,
23.
ἐπτερώθη 2, 34, 17.
πτέρυγες ὤμων 2, 216, 30.

πιῆξαι τι ὧν οἱ πολλοὶ 268, 28. ἐπιτηχότες ἐν ἀμάξις 281, 21.

πεπύκτεται αὐτόν * 2, 372, 11.

νόμους πυκτικούς ἔγραψεν 2, 267, 28.

πύξι εἶναι οἱ δάκτυλοι 2, 265, 20.

πυρὸς ποταμοί 2, 365, 8.

χλαμὺς πυραυγῆς 2, 342, 14.

φιλοσοφία ἀγροικία πεπυργωμένη 2, 254, 28.

πυριᾶσθαι 2, 293, 4.

ἡ πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χεῖλη 2, 247, 7.

πυρσεύειν τὸ κάλλος 2, 231, 10.

πυρώδεις λίθοι 2, 334, 18.

P.

παγδαῖα καὶ ἔνηχα ὕδατα 240, 19.

οὐ ραδιουργεῖ τὴν ἀλήθειαν ἢ γραφή, ἀλλ' ἐπιτελεῖ τὸ ἐκάστου οἰκεῖον * 2, 313, 22. ὀρχησις τὸ ραθυμότερον τῶν ἐν εἰρήνῃ 2, 271, 26.

ραθυμῶς ἀκούειν 2, 264, 14. ραθυμῶς ἀπέθανεν ὑπὸ τῶν γυναικῶν Κλ. 185, 23.

ἡ στολὴ τῷ τῆς σίδης ἀνθει δαίνεται 2, 334, 23.

τὸ ραμφῶδες τῆς ρινός 2, 82, 22.

τὰ ραστώνην ἔχοντα τοῦ πολέμου 2, 178, 24. τινὲς οὐδὲ ἐπιτηδείοι ἐς ραστώνην 2, 276, 14. ραστώνην ἐκμελετᾶν 2, 287, 22.

ῥορεῖτο ὕδατι πολλῷ 343, 14.

ῥορευκὼς ὀφθαλμῷ 115, 17.

ῥῆγμα τῆς Λέσβου ᾤκησε 2, 172, 19.

ῥορήγνυτο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν 162, 10. cf. 330, 5. οἰωγὴν ῥῆξαι 154, 15.

ὅτε μάλιστα Ἀθηναῖοι δητορικῇ ἔρρωντο 291, 27.

† δητορικώτερα ἰδέα τοῦ λόγου 185, 28. cf. 200, 30. δητορικώτερον ἴσως ἀπολελόγημαι τοῦμοῦ τρόπου 328, 12.

δητορικοῖς πρὸς τρόπον ταῦτα 301, 17.

διζοτομοῦσα σοφία 280, 1.

δοδοπήχεις παρθένου 2, 341, 1.

† ροῖζος Πολέμωνος 2, 98, 30.

ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν ὀρνίθες 7, 3.

ὁ περὶ τὴν γαστέρα ρυθμὸς 2, 243, 26. † ρυθμῶν diversa genera 2, 80, 7. † οἱ πεζῇ τε καὶ σὺν ᾠδῇ ρυθμοί 2, 93, 21.

ἡ περὶ ρυτίσιν ᾠρα 341, 22. cf. 2, 340, 3.

ῥωμαίζοντας δεῖ ὁμογλώττων ἀρχεῖν 197, 26.

ῥορῶννε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ πάντας 192, 23. τὸ σῶμα ῥορωτο 69, 15. ἔ. ληστρικῶς περὶ Μέμφιν 209, 31. ἔ. θρασέως 263, 7. τὸ ὑπὸ ἐνίων λεγόμενον σφόδρα μοι δοκεῖ ῥορῶσθαι = verum esse * 2, 194, 1. cf. 18, 11; 332, 1. 1, 332, 1. αἱ σκιαὶ τοῦ Ἡρακλέους ῥορωνται 2, 373, 8. ῥορῶσθων Πελοπίδαι παρὰ τὸν τοῦ Περσέως ὤμον 2, 337, 12. Ἀπ. ῥορῶσθαι τῷ Δημητρίῳ δέει ῥοραζε 330, 1.

Σ.

σαγηνευθῆναι 26, 16.

κύνες σεσήρασι κατὰ τοῦ ἔχοντος 2, 335, 9. Μ. σεσηρῶς ἐς τὸν Ἀχ. 2, 350, 29.

τροφαλὶς σαλεύουσα 2, 339, 25.

σανδαράκινη γῆ 92, 26.
 τὰ ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Σαρδῶων
 10, 20.
 σατραπεύεται εὐήθη * 9, 28.
 cf. 38, 21.
 σατράπης dicitur praefectus
 Romanae provinciae 2, 37, 1.
 Σάτυρος δαίμων 242, 21.
 πῦρ κρεῖσσον σβεστηρίων 85,
 14. cf. 2, 230, 23.
 Πᾶνες πρὸς τὸν σεισμὸν
 ἱκανοί 92, 5.
 † ἐσείετο ἐν ὑποθέσει Μη-
 δικαῖς 2, 33, 10. cf. 2, 389.
 † σεμνολογῆσαι τὴν διθυ-
 ραμβώδη σεμνολογίαν 2, 19,
 14. cf. 52, 26; 80, 28.
 † τὸ σημαῖνον τοῦ βλέμμα-
 τος 2, 11, 11. cf. 1, 113, 27.
 σηραγγῶδη ὁστῶ 55, 14.
 σίδης ἄνθος 2, 334, 23. cf.
 387, 20.
 σιτεντὸς ῥήτωρ 2, 72, 17. οἱ
 σιτενόμενοι τῶν ὀρνίθων
 126, 31.
 σίτησις Αἴγυπτία in Museo
 Alexandrino 2, 44, 7.
 ἀπὸ ζῶων σιτεῖσθαι 23, 7.
 σκαρδαμύξαι ἡσυχῇ 2, 352,
 24.
 λαγῶδς κἀθεται ἐπὶ τῶν
 σκελῶν 2, 380, 9.
 οἱ ψυχὴν ἄριστα ἐσκεμμένοι
 218, 23.
 † ἡ σκηνὴ τοῦ Πολέμωνος
 2, 48, 9; 98, 31. τὸ ὑπὸ
 σκηνῆς ἀποθνήσκειν 219,
 29. ἀπὸ τῆς Αἰσώπου σκη-
 νῆς συμπλάττειν χορὸν 2,
 299, 12.
 Φλεγῦναι ἐπὶ Κ. ποταμῷ σκη-
 νοῦσι 2, 371, 11.
 τὴν ἐπιστολὴν ἐσκήψατο
 341, 4.
 ἀπὸ σκήπτρου θεμιστεύειν
 18, 10.
 σκιαγραφῆσαί τινα μέλεσι
 70, 20.

ἡ ἐσκιαγραφημένη μίμησις
 2, 95, 32. φλόξ σκιαγραφεῖ
 ἄντρον 2, 315, 30.
 σκιὰν ἔλκειν 2, 297, 26. σκιᾶς
 (τοῦ παγκρατίου) γυμνά-
 ξεσθαι 2, 144, 32. cf. 266, 29.
 σκιοειδῆ ἐλέγχειν φάσματα
 218, 15.
 σκίρτημα νεοτήσιον 2, 287,
 12. cf. 91, 29.
 σκιρτῶν Σάτυρος 241, 27.
 νεότης σκιρτῶσα 139, 26.
 σκοπὸς 2, 128, 16.
 τὸ σκόροdon τὸ θαλάττιον 2,
 285, 32.
 χρῶμα δοκοῦν σκυθρωπάζειν
 2, 334, 21.
 ὥσπερ σκυλεύσαντες αὐτὸ (τὸ
 φιλοσοφεῖν) ἑτέρων περι-
 βέβληνται ἀναρμόστως 71, 8.
 ἀπὸ σκυτάλης αἱ Ἀπ. ἐπι-
 στολαί 189, 16.
 ἡ τραγωδία εὐφραίνει ἐν
 μικρῷ τῆς ἡμέρας 20, 12.
 λόγος σοβαρώτερος ἑαυτοῦ
 γίγνεται 2, 11, 10. σοβαρῶς
 καὶ σὺν φρονήματι ὀρθῶ
 φράζειν 222, 6.
 ὑπέρφρων καὶ σεσοβημένος
 2, 32, 24.
 σολοικισμοὶ καὶ βαρβαρισμοὶ
 2, 51, 29.
 σοφίας οἶκος 177, 4.
 σοφίζεσθαι θάλαμον 2, 352,
 2. σοφ. οἶνον 47, 19. cf. 2,
 328, 15 σοφ. πειθῶ 2, 317,
 24. σοφ. τὸ ἀπαραίτητον
 τῆς θυσίας 233, 10.
 τῆς λύρας τὸ σόφισμα 2, 309, 1.
 σ. λαλοῦν Memno 2, 305, 21.
 σ. πηγῆς 2, 327, 4. τεχνῶν
 καὶ σοφισμάτων ξύγκειται
 πανήγυρις 333, 31. σοφισ-
 μάτων δεῖ πρὸς τὴν βλά-
 βην 2, 244, 13.
 σοφιστὰι μύθων 2, 328, 15.
 † οἱ σοφιστικοὶ τῶν λόγων
 2, 108, 10. σοφιστικώτατοι

- εἰκόνες 2, 8, 20. † σοφιτικάι
ὑποθέσεις 2, 93, 3. ἰσχύς σο-
φιστικωτάτη φύσεως 2, 90, 3.
ὁ Σοφόκλειος ἵππος 2, 108, 30.
σοφοὶ ὄρνιθες 2, 326, 24. σο-
φὸν ἄδυτον Amphiarai 2,
148, 32. † σοφὰ σαφῶς ἐρ-
μηνεύειν 8, 30. ταυτὶ ἐκείνος
σοφώτερον ἔγραψεν 93, 23.
σπανιστόν 2, 106, 13; 111, 26.
σπάσαι ἀκράτου 92, 18. τῶν
λογίων 79, 23. σπ. ὕπνου
285, 1. σπ. ὀφθαλμίας 2, 101,
22. τὸ μεγαλόγνωμον ἐκ Τ.
ἔσπασε 2, 46, 20. ὀφθαλμοὶ
τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν
ἔσπασαν 2, 355, 9. σπ. φι-
λημα 2, 324, 8. σπ. ἀ-
κοήν 2, 247, 14. † διάλεξις
ἔσπασμένη τὰς ἐννοιᾶς 2,
84, 28. οὗς ὀφθαλμοὶ τῶν
βασιλέων ἔσπασαντο 295, 8.
† ἔσπερματολογημέναι μελέ-
ται 2, 36, 28.
σπερμολογοῦσιν ἐξαψάμενοι
τι Δῆμητρος ἄγαλμα 180, 3.
σπεύδειν ἐς τὰ Ἑλλήνων
171, 8.
σπληνουῦται τὸ ἥπαρ 323, 27.
λίθους σποράδας καταπον-
τῶσαι 119, 32.
† Ἰωνικὴ ἰδέα σπουδαζομένη
τῇ Ἐφέσῳ 2, 101, 21. σπου-
δαίνειν περὶ τὰ κάλλιστα 2,
251, 7. † ἡ σπουδασθεῖσα
ὑπόθεσις 2, 80, 9. σπ. ἐκ
βιβλίων 137, 26. ἀπὸ Ἀρχι-
λόχου 2, 119, 28.
σπουδαῖος ἐν τοῖς φανεροῖς
2, 64, 24. σπουδαία ὕλη 2,
59, 21.
αἱ ἐν Ῥ. σπουδαί 153, 25.
παιδιὰ ἔσω σπουδῆς (pes-
sorum ludus) 2, 171, 7.
στάλαγμα ἐκάχλαζεν ἀκηρά-
του πώματος 103, 27.
ἔστασίαζε τὴν Ἀντ. ὁ τῆς
Συρίας ἄρχων 249, 25.
στάσις προσώπου 2, 386, 20.
cf. 102, 1.
τῶν τοῦ Τ. στασιωτῶν ἐγέ-
νετο 2, 47, 9.
σταυροὶ λιμένων 2, 180, 33.
ἀποδημίαν ἔστειλε 2, 50, 7.
ἑστάλη ἐς τὴν Ῥώμην 2,
121, 24.
στενολεσχῶ 18, 11.
ταῖς ἐννοαῖς στενοσχωρεῖσθαι
2, 240, 29.
στέφανος sacerdotium 2, 28,
18. cf. 42, 20.
στεφανοῦσθαι τὴν ἐπὶ τῶν
ὄπλων 2, 100, 3. πῦρ στε-
φανοῦται γῇ 2, 316, 2.
Σαπφῶ στεφανοῖ τὸ ῥόδον
ἐγκωμίους 2, 249, 19.
ἵπποι στικτοὶ τὰ φάλαρα 2,
2, 334, 5. cf. 383, 2.
ἔστιλβε τοὺς ὄνυχας 2,
192, 12.
† ἐν στιγμῇ τοῦ χρόνου συνο-
ρᾶν τὰς ὑποθέσεις 2, 112,
14.
στῖφος διώκειν 2, 180, 15.
στόμα ἀφελεῖν τοῦ σώματος
2, 47, 29.
στρατιώτης βίος 199, 31.
διδόναι τὰ τῶν ἐστρατευμέ-
νων 200, 3.
δέει τοῦ στρεβλώσεσθαι κατ-
έψευσται ἑαυτοῦ 183, 22.
στρέφει σε ὁ νεανίας 2, 38, 1.
ἄγει στροβῶν 2, 331, 14.
ἐν στρυφνῷ κρατῆρι νῆμα
πότιμον συγκίρνεται 2, 100,
19.
μεταβαλὼν ληθίων καὶ τῆς
ἄλλης συμβαρίδος ἐς ἔρωτα
ἦλθεν αὐχμοῦ 140, 16. cf.
314, 12.
τὸ πληῆθος τῶν συνεγνωκό-
των 2, 227, 25.
ὁ μὴ ξυγγνώμων τοῖς ἀμαρ-
τάνουσι 129, 17.
† συγγεγραμμένοι λόγοι 2,
3, 18.

βιβλίον ξυγγεγραμμένον τὰς αἰτίας * 299, 6.

οἱ βόστροχοι ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνουνσι 2, 252, 10. εὐνοῦχος ξυγκατακείμενος παλλακῇ 38, 30.

ξυγκατατίθεσθαι 329, 4.

οἱ μὴ ξυγκείμενοι τὰς γνώμας 128, 24. † ξυγκείμενος τοῦ ἀρίστου τῶν ἀριστα εἰρημέων 2, 6, 32. cf. 2, 217, 1. ἡ ῥητορικὴ κατὰ τοῦ δικαίου ξύγκειται 2, 16, 15. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος 2, 232, 5. τὴν γλῶτταν ξυγκείμενος 154, 6.

Ὅλ. συγκεραννὺς τὸν ἰδρωῶτα τῇ τοῦ λειμῶνος δρόσῳ 2, 323, 32. λυθέντες καὶ πρὸς αὐτὰς συγκραθέντες 2, 217, 21.

συγκινδυνεῦσαι ἀπιούσῃ σελήνῃ 2, 251, 12.

† ξυγκλείσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα 2, 258, 21.

οἱ Ἕλληνες ὑβρίζται καὶ ξυγκλύδες 110, 7. νεότης ξυγκλὺς καὶ ἀκόλαστος 2, 42, 31. ξυγκεκλυσμένα πράγματα 2, 23, 9.

ξυγκροτηθέντες ὑπὸ τῶν τ.

Ἀπ. λόγων ἔρρωντο 157, 22.

σμικρὰ προσεῖχον τοῖς τὴν (ῥητορικὴν) τέχνην ξυγκροτοῦσι 336, 29.

ξυγκρούειν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων 2, 97, 30.

ὁ ἀνλὸς συγγεῖ τὸ πρόσωπον τῆς Ἀθ. 2, 238, 12.

συγχορεύοντες ὀφθαλμοί 2, 389, 19. συγχορεύουσι θεαί 2, 352, 16.

σὺκα ἡρινά 2, 249, 3.

ταῦτα συκοφαντεῖται ὁ Ἐκτωρ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου 2, 190, 8. τῶν συκοφαντικῶν οἱ συνει-

λοχότες οὕτω ῥήματα ἢ δέκα 282, 8.

† ἀπήγγελλον ἑτέροις μελέτη μᾶλλον ἢ μνήμη ξυνειληφότες 2, 36, 26.

ξυλλέγεσθαι ἐπιστήμην τοῦ πλεῖν 2, 217, 32.

διαπέμπει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλληψιν 2, 314, 30.

συμβεβηκώς Μ. τῷ πόδε 147, 9. cf. 208, 17. συμβ. Νέστωρ δημαγωγία 2, 165, 13. τὸ συμβεβηκὸς μέσον φύσεως καὶ νόμου 2, 260, 28. οἱ τὰ συμβαίνοντα μὴ γράφοντες οὐκ ἀληθεύουσιν 2, 340, 26. ξυμβαίνειν τοῖς νόμοις 2, 110, 20. ξυνέβησαν ἐπὶ Νέρωνα 172, 14.

ἡ ἡχὼ συμβακχεύει τῇ θήρᾳ 2, 367, 20. cf. 316, 3.

† Ἰσ. πειθὼ συνεβάλετο ῥητορικοῖς νόμοις 2, 19, 20. Αἰσχ. τῇ τραγωδίᾳ πολλὰ συνεβάλετο 2, 11, 23. ξυμβαλεῖν τὸ εἰρημένον intellegere 161, 21. cf. 44, 18 οἱ Ἀράβιοι ξυμβάλλονται τῶν ἀλόγων 21, 22. ξυμβαλέσθαι τι τῇ (τοῦ ζητουμένου) θήρᾳ 212, 17. cf. 137, 11.

ξυμβιώσει αὐτοῖς 2, 373, 24.

συμβολαὶ τοῦ μισθοῦ 2, 95, 23. ἔδος ξυμβολικῶς ἰδρυμένον 124, 26.

συμβόλου καὶ φήμης δεῖσθαι 2, 128, 11. Αἴας ξύμβολος τοῦ πολέμου 2, 186, 4. ξυμβόλοις μυοῖσις ἐξιχνεύειν τὰ τῆς ψυχῆς εἶδη 96, 6. ξυμβόλου τοιοῦτου τυχεῖν 110, 18. Φ. μόνα τὰ ξυμβουλευτικὰ εἰδώς 198, 23.

Ἰνδοὶ συμμαρτυροῦσιν Αἰγυπτίοις 120, 32.

† Ἰ. ξυμμετεωροπολεῖν τῷ θεῷ μόνοι δύνανται 224, 1.

ξυμμετοχή * 2, 270, 7.
 παιδία σύμμετρα τῷ ὀνόματι
 sunt Πήχεις 2, 300, 23.
 συμμετρεῖται τὸν δρόμον 2,
 343, 8. † Herodis κλεψύδρα
 ξυμμεμετρομένη ἐς ἑκατὸν
 ἐπη 2, 90, 11.
 συμπαῖσται παῖδες 2, 369, 8.
 ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλασε
 2, 375, 2.
 τῷ ὄρει ξυμπαράτεινει τὸ
 πεδῖον 86, 25.
 νεβροῖς συμπέτεσθαι 2, 342,
 16.
 καλύβη ξυνεπλάσθη 214, 31.
 ἄρκτω συμπλακῆναι pugnare
 2, 62, 23.
 μνήμη συμπολιτεύεται ἀν-
 θρώποις * 2, 36, 14.
 ξυμποτικωτάτω δαίμονε (Γέ-
 λως et Κῶμος) 2, 330, 17.
 ἄλλος ἄλλο ξυνήνεγκε ἐς τὰς
 Διονυσίου μελέτας 2, 36,
 29.
 Φ. Κλεοπάτρα συμφιλοσο-
 φῶν 2, 6, 20.
 † ἐνθυμηθέντος ἐτέρου ξυμ-
 φῆσαι 2, 28, 10.
 ἐς τὸ θέατρον ξυμφοιτᾶν
 140, 22.
 ἄγαλμα πέτρα συμφνές 2,
 2, 259, 26.
 συναγρυπνεῖν 2, 227, 32.
 ξυνάγειν τὰς ὀφρῦς 2, 68,
 31.
 θαλάσσης ξυνελεῖν μήκη 2,
 60, 9. † συνελεῖν ἐς βραχὺ
 ὑπόθεσιν 2, 27, 9.
 συνάρασθαι πόλει τοῦ εἴ-
 δους 2, 113, 25. cf. 6, 20.
 Μ. ὁ ξυναλλάξας τῇ ἐμπού-
 σῃ 155, 26.
 Π. συνηγάγκασε τὸν Ἀ. με-
 τασκευάσασθαι 2, 45, 3.
 τὸ σκέλος συναναπάλλεται
 τῇ δεξιᾷ * 2, 328, 23.
 λοφία συνανιοῦσα ἐς πολὺ
 88, 31.

ἡ κόμη λουλῶ [συνανθεῖ 2,
 338, 16.
 κλέπτονται οἱ ὀφθαλμοὶ τοῖς
 ἐπιτηδεύουσιν κύκλοις συναπ-
 ἰόντες 2, 300, 1.
 τῷ Ἠλίῳ ξυναποβαίνειν τῆς
 γῆς 93, 29.
 ἡ συναπολήγουσα τῷ ταρσῷ
 χάρις 2, 371, 4.
 συναπορρύψασθαι τραῦμα τῷ
 σώματι * 2, 144, 24.
 ξυναυλία τοῦ θρήνου 2,
 310, 8.
 palaestrita ξυνδέων τὸ οὖς
 2, 373, 29.
 ξυνδιαφέρειν νέοις τὸ Ἑλλη-
 νικὸν σκίρτημα 2, 91, 29.
 συνῆν τοῖς ἐταίροις ὅποσα
 ἡρώτων 213, 26.
 πάντα συνείρω ἐς μίαν εὐχήν
 159, 11.
 συνεξεδόθη ἡ μήτρα 115, 24.
 συνεκπηδᾷ τῇ γνώμῃ ὁ ἐν
 τοῖς ὄμμασι θυμός * 2,
 200, 16.
 οὐ χρὴ συνεκφέρεσθαι τοῖς
 παρὰ τὴν ἡμίαν τι πράτ-
 τουσι 190, 22.
 συνεκφῦναι * 2, 381, 20.
 ξυνελαύνει ἡμᾶς ὁ λόγος ἐς
 τὰ μεῖζω 21, 13.
 συνέμπορος σοφίας 19, 11.
 συνεξαίρειν τὴν ἡχώ 2, 331,
 15. cf. 298, 8. συνεξαίρε-
 σθαι τῇ νηί 2, 207, 14. βο-
 λαὶ ὀφθαλμῶν συνεξαίρου-
 σαι ταῖς χειρσί 2, 372, 9.
 † πάντες ξυνεπένευσαν ἐς
 τὴν τῶν Σκυθῶν ἀκρόασιν
 2, 79, 2.
 συνεῖχε ἑαυτὸν ἀπὸ δυοῖν
 βιβλίων 2, 8, 1. συνέχεσθαι
 ἐπ' ἀγοράς 2, 58, 21.
 τὸ μὴ κροτεῖσθαι συνήθως
 ἐκκρούει 2, 114, 5.
 τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συν-
 θέσεις 2, 253, 16.

ἡ τοῦ κάλλους συνθήκη 2, 344, 19.
 ἀπὸ συνθήματος 2, 368, 15.
 ξυντεθόλωται ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ οἴνου 79, 11.
 συνιζάνει τὰ μήκη ἐν τοῖς ὕδασι 2, 325, 11.
 ἵππος ἑαυτοῦ ξυνιείς 2, 279, 25.
 συνιέναι Ἑκτορος 2, 152, 29.
 ἄλλα ἄλλω ξυννεάζειν 2, 91, 27.
 συννενοφῶς 2, 22, 13.
 ἡ τοῦ προσώπου σύννοια 2, 41, 2.
 συνοκλάσαι τὴν κάμηλον ἐκέλευσε 90, 22.
 † συνορᾶν τὰς ὑποθέσεις 2, 112, 14.
 † ξυνουσία πανηγυρικοῦ λόγου 298, 26.
 ξυντακῆς 2, 73, 4.
 ἡ Λαοδικεία τῇ Φρυγίᾳ συνετάττετο 2, 49, 27.
 ξυντείνει εἰς τοῦτο 274, 19. cf. 282, 4; 287, 20.
 εἶδος αὐτόπως συντελεσθὲν τῇ φύσει 2, 317, 25.
 νεῶς κηροῦ καὶ πετρῶν ξυντεθείς 221, 26.
 οὐ φύσεως ξυντεκούσης αὐτοὶ ἐμελέτησαν 265, 32.
 ἀγάλματα οὐ ξυντρᾶχῃλα * 2, 279, 25.
 αἱ ξυντυχαὶ τῶν πετρῶν 153, 6.
 νοσήματα ξυνυποικουρεῖ τῇ φύσει * 275, 17.
 ξυνῶδ᾽ αὐτοῖς ὁ Α. ἀναγέγραφεν 216, 2.
 μαυτικὴν συσκευάζει φιλοσοφία 153, 29.
 ἀπῆε συσκευασόμενος 239, 1.
 ἡ τῶν νεφῶν συσκευή 2, 231, 24.
 τὰ γένεια συσκιάζει τὴν τοῦ προσώπου χάριν 2, 231, 23.
 εἰδεῖτο ξυσσιτῆσαι οἱ 62, 26.

τὰ τῶν ξυστῶν ἄλση 339, 10.
 συστέλλειν τὰ μηχανόμενα (στοιχεῖα) 2, 97, 31.
 Α. ξυνέστειλε τοὺς χορούς 219, 26.
 σφαγεὺς τῶν φίλων 267, 29.
 οἱ τῶν σφαγίων μῦθοι 322, 24.
 τὴν τυραννίδα περὶ ἑαυτῇ ἐσφηλεν 254, 26.
 διὰ σφενδόνης τοξεῦσαι 70, 19.
 τὸ μὴ ἐσφίγχθαι χηλαῖς 55, 12.
 ἄγαλμα ξὺν ἀβρότητι σφριγῶν 2, 151, 28.
 σφυρηδὸν πλήττειν * 2, 272, 8.
 στέρνα σφυρήλατα 2, 374, 26.
 Φ. σχῆμα τοῦ διδασκάλου ἐνομίσθη 2, 83, 29.
 † σχηματίζειν λόγον 2, 33, 2. cf. 53, 4 et 22; 68, 28; 75, 23; 100, 23; 110, 6.
 σχῆμα Πυθαγόρα λίνον 309, 6.
 σχίσται ἀθληταί * 2, 284, 24.
 σχοινοτενῇ ἐργάζεσθαι ἄσματα 2, 214, 3.
 ἡθος σχολικώτατον 2, 87, 32.
 σῶφρονα ὅπλα 2, 200, 3.

T.

ἀγῶν ταμίας ἀθλων 2, 264, 17.
 ἔνδον — μνήμη ταμιεύεται 2, 251, 19. † ταμιεύεσθαι τὰς ἡδονάς 2, 35, 20.
 ταπεινότερον φρονεῖν 197, 18.
 τὸ ταραντινίδιον 2, 237, 8.
 † ὁ σοφιστὴς οὐ τεταγμένος 2, 94, 24.
 ταυρηδὸν ὑποβλέψας αὐτόν 11, 20. cf. 65, 17. 2, 170, 1; Praef. I, IX.
 ἀθλα τοῦ ταχυναντεῖν 2, 179, 28.
 ταχύτης τοῦ λόγου καὶ ἐννοίας 2, 20, 5.

τὰ ὄρη τέταται 2, 216, 13. ἡ ἐπιστολή — πρὸς τὸν Ἀσπ. τείνει 2, 126, 21. λόγιον τεῖνον ἐς Μ. 2, 200, 3. πόλις τειχέρης τὴν φύσιν 2, 181, 18. νόμος ἐτειχοποίησε 2, 259, 9. τεκμαίρεσθαι δένδρου 2, 367, 25. τελειούμενοις συνανξάνεσθαι 88, 30. τελειοῦν τὸ ἄρχειν 174, 13. θρηῆνος τελεστικός 2, 207, 25. οἱ ἐκ τῶν πολέμιων τελευτῶντες 2, 188, 23. τελετῆς τι ἐγκαταμιγνύναι ἐναγίσμασι 2, 207, 3. τέλη βασιλεία sumtus imperatorum 344, 4. οἱ ἐν τέλει Ἀθηναῖοι 2, 9, 29. οἱ τελούμενοι τῇ Πέᾳ 2, 255, 24. οἰκία τελοῦσα ἐς ὑπάρχουσιν 173, 30. τεμάχη συνῶν 23, 2. τεμάχη Ἡρώδου οἱ σοφισταὶ πάντες 2, 80, 16. τεμνέσθω μοι ἥδε ἡ νευρά 325, 20. τεράτευσαι διοσημίας δείξας 304, 28. cf. 293, 20. οἱ τερατολογεῖν εἰδότες 174, 10. τερετίζειν 248, 2. οἱ τῷ τεταρταίῳ πυρέσσοντες 148, 2. στήλαι τετραγώνου τέχνης 168, 5. τετραγώνος ἡ ἰδέα τῆς ῥινόσ 2, 142, 3. cf. 183, 14. τετραγώνως ἔχων τὴν ῥῖνα 295, 25. * τετράζειν καὶ κληροῦν 2, 288, 10. τετράρρουμα ἄρματα 83, 28, ἐπιτείνουσιν οἱ τεχνάζοντες de simulato certamine 2, 223, 8. † τῇ τέχνῃ ἐπεσθαι 2, 94, 24. cf. 2, 96, 12. βραδύνον-

τος Ἡρώδου τέχνην αὐτὸ ὥοντο 2, 78, 11. † τεχνικώτατος σοφιστῆς 2, 39, 16. οἱ ἀμφὶ τὸν Διόνυσον τεχνῶνται 2, 100, 5. τὸ τῶν τεχνιτῶν βουλευτήριον 2, 85, 15. νεὼς τηλεφανῆς 2, 43, 11. τί φῶ οὐκ οἶδα ἢ τυφον 212, 32. θέσθαι τὰ ἑαυτοῦ 2, 121, 25. τίθεσθαι εὖ τὸν ἑαυτοῦ φόβον 259, 26. τίθεσθαι τὰ τῆς γνώμης ὅπλα 2, 71, 1. cf. 1, 141, 11. Ἀ. τὸν Φ. τροφέα καὶ ὀπαδὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τιμᾶν ἐνόμιζεν 131, 25. τὰ τιμὴν τιμὴν ἔχοντα 2, 50, 11. τιμᾶσθαι ἑαυτῷ θανάτου 2, 53, 17. θερμὸς οὕτω τις 2, 8, 31. φεῦ γένωμαι τίς; 2, 243, 28. ἀπέθανεν ἂν τὸ ἐπὶ τῷ δήσαντι 154, 1. † τοὺς λόγους ἡμῶν τοιχωρυχοῦσιν ἕτεροι 2, 60, 25. χρόνος τοῦ τοκετοῦ κενός 2, 304, 3. οἱ κατὰ τῶν τομίων ὁμνύντες 238, 8. † τοῦτῳ ἔχαιρε τῷ τόνῳ 2, 80, 7. † τραγικαὶ ἔννοιαι 2, 89, 20. τραγωδίας ὑποκριτῆς 2, 109, 8. τετραγώδεται μεγάλα 2, 356, 3. Κλ. τραχεῖα τὴν ὠλένην 2, 356, 30. Σθ. τραχὺς ἐπιπλήττεσθαι 2, 170, 9. Ῥόδου τὸ τραχύτατον Λίνδιοι 2, 378, 10. ἑαυτοῦ τινα ὁδὸν ἐτράπετο 175, 16. cf. 2, 113, 7. τρέπειν ὄμμα = mutare volutum 2, 68, 31. τὴν νόσον ἐς αἰγᾶς, φασί, τρέψαι proverb. 2, 179, 8. ναῦς τῶν τριαρμένων 129, 20.

ὄν χρόνον οἱ Ἀχ. ἐν τῷ Ἰλ.
 ἐτρίβοντο 2, 171, 32. cf. 2,
 132, 22. τρίβεσθαι περὶ τοὺς
 δυνατοὺς 160, 17.
 τριήρης τετάρων ἐπῶν 2,
 145, 28.
 ὁ περὶ τῷ στέρνῳ τρίπους
 117, 14. ὥσπερ ἐκ τρίποδος
 ἔλεγε 18, 5.
 Νέρων τρισολυμπιονίκης
 171, 5.
 νικᾶν τριττὺν τῶν δρόμων 2,
 278, 6.
 τὰς διαθήκας τὸν Ἰώνιον
 ἐρμηνεύει τρόπον 289, 12.
 τρυγᾶται ὁ ποταμὸς τῶν Ἀν-
 δρίων 2, 330, 18.
 τῇ αἰχμῇ τῆς τρυγόνος ἐβέ-
 βλητο 246, 1.
 τῆς γλυκείας τρυγὸς πιεῖν 2,
 381, 7.
 μειράκιον οὐκ ἐκ τρυφῆς 2,
 300, 8.
 † τρυφᾶν ἐς τ. τ. ὀνομάτων
 ὥραν 2, 81, 8.
 τρωκτὰ ὥραια 2, 143, 32. τὸ
 Τυάναδε ἱερὸν 341, 23.
 † τυμπανίζειν de inflata ora-
 tione 2, 33, 12.
 τύποι γράμμα ἀγορᾶς 2,
 51, 20.
 τετυπτηκῶς 2, 92, 23. τυπ-
 τῆσαι 2, 63, 23.
 τυραννικὰ ἐν οἴνῳ 2, 18, 23.
 τυραννικαὶ αἰτίαι maiestatis
 crimen 2, 56, 19.
 τυραννίδες = τύραννοι 2, 17,
 21. cf. 1, 190, 8.
 τύραννος τέχνη 35, 23. τύ-
 ραννοι φύσεις 330, 6.
 Τυρρηναῖοι 121, 28. Τυρ-
 ρηνοὶ κόλποι 264, 24.
 τυφλώττουσιν ἄνευ προσώ-
 πων αἱ γραφαί 2, 297, 24.
 τύφος ἄλλος proverb. 36, 3.
 cf. 223, 28 (τὸ ἐτέρῳ φασὶ
 τύφω.) τύφου τι ἔχειν
 80, 7.

T.

οἱ ὑβρίζοντες τῶν ταύρων 2,
 61, 12.
 ὑβριστῆς σοφίας sapientiam
 iactans 267, 27.
 ὑγιαίνειν παρὰ τοῦ θεοῦ
 9, 7.
 ὑγιῶς γυμνάζεσθαι 2, 262, 16.
 ὑγραίνειν τ. ὀφθαλμούς 11,
 18.
 ὑγροὶ ὄρνιθες 2, 307, 7. πόας
 ὑγροῖς ἔλκεσι προσάγειν 115,
 14. ἐν ὑγρῷ ἔστηκεν ἐλέφας
 55, 12.
 ὑγρῶς βλέπειν 2, 242, 23.
 ὑδαρεῖς ὑπονοῆσαι 2, 315, 2.
 ὑδατῶδης ἔκφυσις λίθων 2,
 312, 14.
 ἐς ὕδωρ ἔρωτα γράφειν pro-
 verb. 2, 351, 1.
 ὕθλος τὰ τῶν ὑβριζόντων
 157, 8.
 ὑλακτοῦντες ἄλλο ἄλλη 204,
 25. ὑλακτεῖν οὐκ ἀλόγως
 245, 8.
 † ὑλομανῶν λόγος 2, 126, 17.
 ὕμνος γίγνεται Ὀδυσσεῖ ἐπὶ
 σοφίᾳ παρ' Ὀμ. 2, 195, 12.
 ὁ φιλοθύτης ὑμνώδης γίγνε-
 ται ὑπὸ τοῦ αὐλοῦ 181, 3.
 ὑπάγομαι τινα ἐς ἐπιθυμίαν
 πλούτου 41, 18. cf. 291, 2.
 τούτοις ὑπαχθεῖς illectus 144,
 22. Αἰσχίνης ἀτιμία ὑπή-
 γετο ὑπὸ Δημοσθένει 2, 23,
 4. οὐδ' ὑπήχθη γρυῖσαι 14,
 20. ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ ob
 magiam accusati sunt 2, 28.
 cf. 173, 21; 261, 5. † ἡ ἰδέα
 τοῦ λόγου κρείττων ἢ μι-
 μῆσει ὑπαχθῆναι 2, 23, 23.
 Ἡ. ὑπήλλαξε τὸ σχῆμα τῆς
 οἰκίας ἐπὶ τῇ Ῥ. 2, 64, 17.
 ὑπάνεισι τὸ σκότος 166, 26.
 ὑπῆνθηκεν ἔνδον ἐρευνθός 2,
 339, 14.

φιλοσοφία ὑπανειμένη 80, 3.
 θάκων ὑπανίσταντο αὐτῷ 2, 186, 24. μαζὸς ὑπανίστατο 2, 352, 9. ὑπανεστηκηνῖαι φλέβες 2, 276, 7.
 ἀκρωνυχία παραλλὰξ ὑπανίσχουσι τοῦ ὕδατος 84, 22. ὑπανίσχουσα ὠλένη 2, 346, 20.
 ἐφήβου ὑπαπῆει 206, 1.
 Τάνταλος τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ ἀθανασίας τοῖς φίλοις μετεδίδου 103, 16.
 πυρσαῖς λίθοις ὑπαστράπτει χρυσός 67, 3.
 οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ὑπανυγάζουσι 2, 352, 29. cf. 72, 6.
 μειράκιον βραχίονα ὑπεγεῖρον ἤδη 2, 329, 2.
 Ἐ. ὑπεκδύς τῶν σπαργάνων 2, 331, 8.
 ὑπεκρέον τὰ ὄρη νᾶμα 2, 312, 12.
 ὑπεκτρέχει νᾶμα 2. 304, 10.
 μειράκιον ὑπεκφαῖνον ὥραν 2, 329, 2. λαμπάδια ὑπεκφαίνεται 2, 298, 6.
 θεὸν ὑπεκφεύγειν 2, 343, 17.
 τοῦ φανεροῦ ὑπεξελθεῖν 259, 32. cf. 2, 23, 3; 67, 23.
 ὁδῶν ὑπεξίσταντο 2, 186, 24. cf. 2, 306, 15.
 διελέγετο ὑπὲρ Μοιρῶν 259, 15. πλεῖστα ὑπὲρ σοφιστῶν ἤδει 2, 37, 19. ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν ποσὶν βαδίζεις 2, 128, 9. cf. 1, 43, 26. ὑπὲρ ἑμαυτὸν οἰκῆσω 34, 18.
 ὑπεραίρειν τέχνη τοῦ δοθίου 280, 15. cf. 101, 12; 102, 20; 235, 22.
 τοίχοις ὑπεραίρουσι ναῦν extollunt 113, 1. ὑπεραίρων ποταμὸς τὰ ἑαυτοῦ μέτρα 61, 4. cf. 192, 14. ὑπεραίρων τὸ φθέγμα histrio 2, 223, 24. Π. ἀπὸ τοῦ

ὑπεραίροντος ξυνεγένετο Ἡρώδη 2, 47, 21. † ὑπεραίρων λόγος τοῖς ὀνόμασι 301, 13.
 ὑπερήλγουν Ἐκτορος 2, 157, 11.
 φοῖνιξ ὑπεράλλεται ποταμοῦ 2, 388, 28.
 ὑπερανεστηκὸς ταῶς 2, 192, 2. τῶν φυτῶν τὰ ὑπερανεστηκότες 2, 278, 15.
 ὑπεραπέδωκε ταῦτα τὰ χρήματα 2, 44, 8.
 περιβαλὼν καὶ ὑπερασπασάμενος — εἶπε 2, 47, 28.
 † ὑπεραττικίζουσα λόγων ἰδέα 18, 1. cf. 2, 258, 6.
 ὑπερβάλλειν αὐχένα χειρὸς 89, 25. μεγάλοι καὶ ὑπερβεληκότες ἀνθρώπων 2, 384, 1. Μ. ὑπερβαλόμενος πάντας ὁμοίητι 103, 11.
 τὰ ἔργα οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐτέρω 2, 60, 23.
 στάλαγμα οὐχ ὑπερβλύζον φιάλης 103, 28.
 ἔμοι ὑπερδοκεῖ ταῦτα 41, 30.
 ὑπερεγχορῶναι τινός 329, 16.
 ὑπερήδετο ταῦτα ἀκούων 68, 22. cf. 105, 4; 186, 23.
 Ἐφρεσος ὑπερήκει τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ὠκίσθη 313, 14.
 ὑπερήμερος τῆς τῶν ἐρωτικῶν ἀκροάσεως 2, 255, 21.
 οὐχ ὑπεριδὼν αὐτόν non contemnens 64, 29. τῆς ἱκεσίας ὑπεριδεῖν 2, 240, 9. cf. 329, 18.
 οὐ θαναμάζω Τελεσῖνον ὑπεκαθεύδοντά μου 329, 16.
 οἱ ὑπερκάοντες ἥλιοι 2, 292, 28.
 ὑπερκράζειν τὸν πέλας 2, 335, 32.
 † Ἡρ. ὑπεραττικίζων καὶ ὑπερλαλῶν 2, 258, 6.
 τὰ τῶν Σηρῶν ὑπερλεπτα 2, 382, 17.

τὴν ἄκραν λέοντες ὑπερνέ-
μονται 165, 27.

οἱ ὀφθαλμοὶ βλέπουσιν ὑ-
περορίον τι 2, 371, 6. προς-
ῆκει νέῳ ἀνδρὶ ὑπερορίῳ
αἵρεσθαι 18, 24.

δράκων ὑπερορῶν τοῦ καθέν-
δειν 2, 361, 12. ὑπερεώρα
τοῦ βασιλέως 298, 29.

Ὅμηρος πάσας ἀκριβῶς οἶδε
τάς κάλλους ὑπεροχάς 2, 244,
21.

ὑπεροψία χρημάτων 107, 9.
cf. 277, 28.

ὑπερπενθῆσαι ἀποθανοῦσαν
2, 64, 8.

ῥήγμα τοὺς ὑπερπετομένους
ὀρνιθας ἐπισπώμενον 51, 11.

αἱ πηγαὶ ὑπερπίπτουσι ἐς
τὴν ὀχθὴν 241, 1.

τοῦτο ἦν ὑπερπνέοντος τ.
Ἀθηναίου 2, 91, 16.

ὑπῆλθε μαντεῖον 336, 8. ὑπ-
ῆλθε κύματι 2, 241, 21.

τέχνην ὑπῆλθεν 271, 6.

οἱ ὑπερσιγῆσαντες τῶν ἀθ-
λητῶν * 2, 288, 11; 289, 6.

† οἱ ὑπερσοφιστεύοντες λό-
γοι 2, 74, 6.

τὸ ὑπέρσοφον τῆς τέχνης 2,
177, 2.

ὑπερσπουδάζουσι περὶ τὸ ὁ-
μόφυλον 185, 1.

μίαν ὀφρὺν ὑπερτείνων τοῦ
ὀφθαλμοῦ 2, 370, 2. φιλο-
σοφία ὑπερτείνουσα 80, 5.

ὄρη ἔσω ὑπερφαίνεται 165,
25. αἱ Γυραὶ ὑπερφαίνουσι

τοῦ Αἰγαίου κόλπον 2,
359, 7.

Ἀ. ὑπερενεγκὼν τὴν ἀνθρω-
πίαν φύσιν 2, 35, 6.

ὥς ὑπερφιλοσοφοῦντα ἡγάσ-
θη 291, 17.

εἰ χρηὴ ὑπερφρονοῦντας ἐπι-
στέλλειν 151, 32. cf. 283, 4.

ὑπέρφρων τοῦ ὁμίλου 2,
170, 8.

† οἱ ὑπερφωνοῦντες τῶν ῥη-
τόρων 2, 4, 30.

ὑπερχαίρω 67, 8.

ὑπέρχειρες ἀθληταί * 2, 232, 25.

ὑπερχολᾶ 2, 357, 16.

τὰ ἱστία ὑπέχουσι τῷ ἀνέμῳ
129, 26. οἱ νόμοι αὐτὸν

ὑπεῖχον τοῖς ἐπιτρόποις
12, 6.

βροντῇ ἐκ τῆς γῆς ὑπήχησεν
153, 13.

ὑπνηλὸς θάνατος τοῖς αἰσθη-
τηρίοις ἐντρέχει 2, 349, 5.

ὁ ἐν τῇ ἀπάτῃ ὕπνος 2,
333, 27.

ἄνθρωποι ὑπὸ γῆν οἰκοῦν-
τες 119, 7. τὰ ὑπὸ χεῖρα

2, 259, 6. ὑπὸ τὴν κόρυν
βλέπειν 2, 186, 13. γυμνά-
ζουσι με δύο ὑποθέσεις ὑπὸ

τὴν μίαν 2, 41, 12. θεὸς
ὑπὸ σοφίας est homo 312, 18.

ἰφ' ἡλίῳ ἐλαύνεται θάλατ-
τα 2, 246, 19.

νοσήσαντι ὑπέβη τὰ δεξιὰ
2, 283, 83.

† ὑπόβαλχος ἡ ἰδέα τοῦ λό-
γου 2, 24, 31.

οἱ τὴν φιλοσοφίαν ὑποβαλ-
λόμενοι 71, 17.

ὑποβλέπει ἡμῶν καταψώντων
αὐτόν 100, 10. ἡ διδάσκα-
λος ὑποβλέπει τὴν ἀπάδου-
σαν 2, 340, 17.

ὑποβλίττω de sycophantis 248,
14.

ὑπόγλανκοι ἵπποι 2, 306, 2.

τὸ ὑπόσιμον τῆς δινὸς Ἰν-
δὸν ὑπογράφει 66, 4. ὑπο-
γράφουσι δράκοντας τοῖς

γίγασι 2, 138, 23. ὑπογρά-
ψαι subscribere 2, 254, 15.

† ὑπογράφειν τὴν Πολ.
γλώτταν 2, 14, 31. cf. 90, 20.

ὀφθαλμῶν ὑπογραφή 2, 236,
19.

ὑπόγρυπος 2, 192, 13.

ὑπόγυρα νῶτα * 2, 280, 29.

- ὑπεδίδου ἡ γῆ καὶ ὑπεχώ-
 ρει κάτω 98, 24.
 ἡ οὐσία ὑποδιδούσα 2, 31, 4.
 cf. 60, 1; 107, 12; 117, 25;
 262, 4. 1, 222, 9.
 νόσος παιδία ὑποδέδυκε 2,
 276, 18. Ἐ. ὑποδύεται τὰ
 σπάργανα 2, 331, 17.
 τοιαῦδε ὑπέθαλπεν αὐτὸν
 τέχνη 36, 9.
 ὑποθιείζων ἐγένετο τὴν φι-
 λοσοφίαν 4, 11. cf. 220, 14.
 ἐτύγγανεν ὑποθεραπεύων τὸ
 θεῖον 159, 1.
 ἔλεγε ταῦτα ὑποθρύπτων
 ἑαυτὸν 11, 18.
 ὑποθωπεύειν δεσπότην 2,
 30, 5.
 ὑποιδεῖ ἡ γῆ 119, 19.
 ὑποιοι ἀθληταί 2, 288, 14.
 ὑποιοι πέτραι 2, 320, 18.
 cf. 329, 15.
 ὑποκαθιέναι τὸ ἰσχύον 2,
 277, 19.
 τὴν θάλατταν λησταὶ ὑπε-
 καθήντο 101, 17. ὑποκαθή-
 μενος τοὺς ἀνθρώπους 2,
 154, 2. ἡ ὑποκαθήμενη τυ-
 ραννίς (Τιβερίου) 166, 25.
 cf. 291, 20. ἄγριον καὶ ὑπο-
 καθήμενον ὄρεα 2, 370, 19.
 φθόνος ὑποκαθήμενός τινα
 2, 114, 6. οἱ φιλοσοφούντες
 τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμε-
 νοι 2, 2, 3.
 ὑποκάπηλος 318, 10.
 οἱ ὑποκείμενοι τῷ βασιλεῖ
 98, 16. cf. 103, 6. ἡκροῶντο
 ὑποκείμενοι τῷ λόγῳ 226, 29.
 ὑποκείσονται αὐτῇ βοτρυ-
 δὸν οἱ λίθοι 120, 2. † ὑπο-
 κείμενοι θρηνοὶ (humiles)
 2, 75, 30.
 τὰς χειρὰς ὑπτίας ὑποκινεῖν
 2, 341, 13. cf. 374, 21. ὑπε-
 κινήθη ὁ ἀνδριὰς 140, 7.
 ὑποκορίζεσθαι (imitando) τὸ
 φθέγμα 2, 91, 32.
 Γλαῦκος μετὰ τοῦ ὑποκρα-
 τηριδίου ἦκων 222, 7.
 ὑποκρίνεσθαι τῷ δαίμονι 139,
 27. ὑποκρίνεσθαι Ἡρώδην
 2, 90, 29. cf. 1, 375, 18.
 ὠλέναι ὑποκυμαίνουσι 2, 371,
 2. cf. 308, 10. ὑποκυμαίνει
 ἡ ψάμμος 375, 24.
 ὑποκυματίζουσιν ἄλλος ἄλλω
 ἐπινέοντες 2, 314, 13.
 ῥεῦμα ὑπολαβὸν ἡμᾶς 2,
 214, 14.
 ὑπόλισπα τὰ ὑπὸ τῷ ἰσχύῳ
 2, 281, 8.
 κρημνὸς ὑπωλισθηκώς 2,
 313, 1.
 ὑπόμβρους πέτρας ἐργάζε-
 σθαι 2, 312, 13. ὑπομβρους
 ἀσφάλτω ἡ χώρα 26, 11.
 τὸ ἔριον τῆς ἀράχνης ὑπο-
 μόχθηρον 2, 383, 3.
 αὐχὴν ὑπονείζων ἔτι 2,
 167, 10.
 θεῶν ὑπονοίας θεραπεύειν
 2, 135, 24. Ζεὺς ὑπονοού-
 μενος ἐς πάντα ἐν οὐρανῷ
 128, 21. ὑπονοούμενα τὰ
 τῶν θεῶν εἶδη 231, 19.
 ὑπονοοστεῖ τὸ καθαρὸν τοῦ
 αἵματος 323, 26.
 ἡ θάλαττα ὑπενόστησε 153,
 13.
 οἱ ὑποπαλαίοντες 2, 223, 5.
 ὑποπαταγοῦντα εἶδωλα 2,
 140, 18.
 κύων ὑποπίπτων τοὺς ἡκον-
 τας 2, 130, 3.
 τὸ μὲν ὑποπλεῖται τοῦ ζεύγ-
 ματος 2, 365, 1.
 ἐλπίδος ὑπέπλησε τὸν στρα-
 τὸν 2, 199, 9.
 χορήμασι ὑποποιεῖσθαι τοὺς
 ἐχθρούς 67, 30. cf. 2, 69, 6.
 91, 25.
 τυραννίδες ὑποπτότεραι πρὸς
 τοὺς ἐν ἀξίᾳ 262, 9.
 ὑπορχεῖσθαι καμπαῖς ἀσμά-
 των 2, 120, 10.

ὑποσέσθηκε σῶμα 2, 339, 5.
 ὑπόσεμνος Ἀτθίς 2, 330, 26.
 cf. 340, 4.
 αὐλοῦ ὑποσημήναντος ὀρχοῦνται 140, 24. ὑποσημαίνειν μῦθον 2, 312, 26.
 τὸ ὑπόσιμον τῆς ῥινός 66, 1.
 ὑπόσιμος 2, 185, 20.
 αἰγες ὑποσκιρῶσαι 2, 308, 13. Πάν ὑποσκιρῶν εὖιον 2, 316, 7.
 ὑπόσοφοι τέχνη 305, 27.
 ὑπόσπονδόν τι λαβεῖν 2, 254, 1.
 Εὐφράτην ὑποστείχει γέφυρα 28, 4.
 ὑπεσταλμένη γαστήρ 2, 279, 11.
 ὑπεστιγμένοι ὀφθαλμοί 2, 274, 5.
 ὑποστίλβει τὸ μεσόφρονον 91, 9.
 ἡ γῆ ὑπεστόρνν πόας 105, 14.
 ὑπέστρεψε παρὰ τὴν τοῦ Ἀπ. δόξαν 228, 7.
 Δ. τοὺς λόγους ὑπετέμετο 134, 11. cf. 2, 9, 19.
 ἡ θάλαττα ὑποτέθεικεν ἑαυτὴν τῇ νηϊ 134, 16. ὑπέθηκεν ἑαυτὸν τῷ νόμῳ 2, 273, 11. cf. 1, 143, 14; 288, 30.
 οὐχ ὑποτεθεῖται (finxit) Ὀμ. ἃ φράζει 2, 193, 26. cf. 1, 136, 22.
 Ἀχ. παῖδα Χ. γάλακτι ὑπέθρεψε 2, 342, 2.
 εὐροια ὑποδραμοῦσα τὸ πέλαγος 260, 14. σελήνη ὑποτρέχουσα ἥλιον 2, 177, 19.
 † πένητας ὑπετυπώσατο ἡ δευτέρα σοφιστική 2, 2, 28.
 ὑποτιύφεται τὰ στέρνα 2, 311, 1.
 κόμη ὑποφαίνουσα 295, 27.
 ὑποφαίνουσα γῆ 2, 361, 29.
 ἡ ὠλένη διὰ λευκῆς τῆς ἐσθῆτος λευκοτέρα ὑποφαίνεται 2, 352, 28. τὸ ἀκρά-

τως ἐν αὐτῷ μέλαν ὑποφαίνει τι ἄνθους 2, 305, 9.
 ἐς τὸν Π. ὑπηνέχθη 2, 98, 29.
 φθάνουσιν ὑποφεύγοντες 329, 10.
 ὑποφθέγγεται ἡ κερκίς 2, 382, 12.
 ὑποφῆται Διός 2, 388, 7.
 ὑποκέχηκε σῶμα 2, 339, 1.
 ὑπόχαλκον ἡχῶ φέρουσιν 89, 16.
 πλευρὰ ὑποχαράττουσα 2, 288, 22.
 ὑποχθόνιος ἐχώρει 336, 2.
 ὑπόχρουσα μῆλα 2, 339, 12.
 τέττιγας ὑποψάλλουσα αὖρα 261, 1.
 ὑποψία fastus 107, 2.
 ὑπτίως καὶ οὐ ποιητικῶς 2, 162, 8.
 οἱ (δράκοντες) οἱ ὑπὸ τὰς ὑπαρείας 88, 24.
 ἀφίκοντο ἐς τὴν ὑστεραίαν 81, 21. cf. 62, 31.
 ὑφαίμων ὀφθαλμῶν ἦθη 2, 274, 4.
 ὑμέσι οἱ ταρσοὶ ὕφονται πυρσοῖς 120, 22.
 τρόπῃς ὑφήρμοσται τῇ νηϊ 2, 361, 5.
 ξίφος ὑφείρας τῷ πῆχει — ἔφη 338, 19.
 ὑφέρπειν τὴν ἐρώτησιν 300, 14. λοιμὸς ὑφέρει τὴν Ἑφeson 127, 1. ὑφέρει εὐνοῦχος τὴν τοῦ βασιλέως εὐνὴν 39, 16. † ὑφέρπουσα δεινότης 2, 71, 31.
 Σηρῶν ὑφαί 2, 229, 6.
 † τὸ ὑφειμένον quod subauditur 2, 110, 8. διῆλθε τὸν λόγον ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ 206, 16. cf. 339, 12 et 2, 325, 17. ὑφεῖναι τοῦ δρόμου 183, 11. οἱ ἐν ἀγῶνι πρὸς Ν. ὑφίενται 2, 223, 3.
 ἀκρωτήριον, ᾧ πηγὴ ὑφώρ-

μισται 2, 139, 24. ὑφορμίσ-
σασθαι ἀκρωτηρίῳ 102, 6.
ὑψαύχην 2, 278, 31.
ὑψηλὸν ὄραϊν 2, 246, 1.
† τὸ ὑψηλὸς τῶν λόγων 2,
50, 1.
ἀνὴρ ὑποῦ προήκων τῆς δό-
ξης 290, 25.

Φ.

ἀνεπήδησε φαιδρῷ τῷ προσ-
ώπῳ 2, 78, 25.
τὸ ἐν κοίλῃ Εὐβοίᾳ πάθος
θεοὶ φαίνουσι 27, 1. θεὸς
ὀργὴν φήνας 243, 8. θερμο-
τέρων, ὡς φαίνεται, σπερ-
μάτων φύντες 115, 29.
φανεροὶ καὶ ἀπόρρητοι λό-
γοι 121, 7. φανερός ἐν ὑπά-
τοις 258, 3. οἱ φανερώτεροι
τῶν Ἰνδῶν 62, 1. ἐν τοῖς
φανεροῖς σπουδαῖος 2, 64,
24.
λαμπτήρες φανότεροι τοῦ πυ-
ρός 2, 356, 6.
φαντασία σοφωτέρα μιμη-
σεως δημιουργός 231, 1. φ.
οὔσα καὶ οὐκ οὔσα 2, 98,
21.
φαντασιώδεις πτοῖαι 269, 24.
φάρμακα τῶν ἐλλιπῶν 2, 244,
16.
φαρμακοποσίαι 2, 17, 18.
ῥόδα πεφαρμαγμένα Medae
2, 236, 9.
Διονύσου φάσματα 2, 316, 25.
† φανύλως ὠρησεν ἐπὶ τοὺς
λόγους 2, 23, 31.
φείδασθαι τ. ἀπορρήτου 239, 4.
εἰδωλὸν ἐκ Φερσεφάττης ἤκον
328, 15.
Πολέμωνα ἤνεγκε Λαοδίκεια
2, 42, 14. cf. 75, 1; 83, 3;
90, 1. ἐς νεώτερα ἢ διοση-
μία ἔφερε 337, 24. Τέμπη
φέρει Πηνειός 2, 329, 25.

τὸ εἶδος ἐς ἥρῳα ἔφερε μέ-
γαν 2, 154, 11. φέρειν καὶ
ᾤθεῖν 218, 4. σκηπτὸς ἐνεχ-
θεὶς νύκτωρ 2, 68, 14. φέ-
ρεσθαι τὴν πρώτην 2, 21,
20. cf. 84, 13.
Α. ἐπ' ἀρετῇ φεύγων ὄχετο
230, 31. τὸν φεύγοντα Ἀθη-
ναῖον δέχεσθαι 2, 18, 5.
ὀνειράτα τὰς αὐτῶν φήμας
ἄγει 309, 9.
ὁ νόμος τὴν τοιάνδε νίκην
μόνῃ ξυγγωρεῖν φησὶ τῇ
γυναικί (videtur) 2, 266,
11. cf. 313, 11; 366, 12;
367, 20. ἔφη abundat 45,
20. φασὶ additur proverbii
36, 2; 223, 28; 2, 140, 2;
179, 8; 183, 29.
οὐκ ἂν φθάνοιμεν ἐπιφημι-
ζοντες 177, 27. cf. 234, 260;
297, 24. 2, 303, 1; 349, 7.
ὁ ὑπὸ γῆν τόπος φθαρτικός
113, 20.
φθειγγόμενον ῥόδον 2, 234,
8. τὸν ποιητὴν δεῖ παρὰ
μεγαληγορίας φθέγγεσθαι 2,
214, 13.
φθισικῶν ξυνιέναι 2, 269,
32. ὁ Φθιώτης 2, 226, 18.
φθόγγοι foramina tibiae 181,
24.
φθόγῃ τήξει αὐτόν 39, 24.
ἢ τρίτῃ φθορὰ τῶν ἀνθρώ-
πων 2, 136, 10.
φιλανθρωπία χρωμάτων (mu-
sicorum) 2, 222, 22.
φιλανθρωπῶς ἔχειν 68, 1.
φιλήματα ἐρηρυσμένα 2, 235,
4.
φιλήκοος παῖς 2, 295, 29.
φιληκόως ἔχειν τοῦ λόγου
134, 28.
τὰ φιλικὰ ἀκριβοῦν 2, 105,
18. cf. 206, 15.
τὰ φιλίτια 146, 28.
† τὸ φιλόγελον ἐπὶ τῶν λό-
γων 2, 32.

φιλογυμναστειν 2, 262, 1.
 † Ἀ. ἐσποιῶν ἑαυτὸν καὶ τῷ
 φιλοκαλεῖν 2, 76, 22.
 εἰ ἀμελοῖτο, φιλολοιδόρως
 εἶχε 2, 92, 9.
 φιλονεικεῖν τῇ τύχῃ 73, 8.
 φιλορρυθία 248, 16.
 οὐ φίλα τοῖς πολλοῖς ἐδόκει
 πράττειν 180, 13.
 ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς τὸ ἔπε-
 σθαι πράττοντι 180, 13. φι-
 λοσοφεῖν τὰς θαλάττας 143,
 26. φ. τοὺς ἱατρικοὺς τῶν
 λόγων 2, 46, 28; 299, 9;
 365, 9. Μοιρῶν ἰσχὺν ἐφιλο-
 σόφουν 324, 23. τὰ ἐπιδή-
 λως τῷ Μάρκῳ φιλοσοφη-
 θέντα 2, 68, 29. cf. 69, 17.
 οἱ δελφῖνες φιλοτεκνοῦσι 57,
 21.
 ἡ Ταντάλου φιλοτησία πινέ-
 σθω 110, 19.
 † ἐς φιλοτιμίαν ἐκπεσεῖν 2,
 89, 24.
 † φιλοτιμεῖσθαι ἐν ἐπιστολῇ
 2, 258, 13.
 τὰ ἐν Βαβυλῶνι φλεγμαίνον-
 τα 67, 12. cf. 172, 30. † λό-
 γων ἰδέα φλεγμαίνουσα ποι-
 ητικοῖς ὀνόμασι 17, 52.
 ἡλιοῦνται οἱ φλεγματώδεις
 292, 30.
 μὴ λέγε φοβεῖσθαι, ἃ δέδιαις
 262, 18.
 ὁ φοινίκιος ὄρνις 308, 18.
 φοινικοβαφεῖς χιτῶνες 2, 225,
 12.
 φοινίττει τὴν κόρην — σίδη
 2, 387, 20.
 δῶρον παρὰ τῆς Κ. τῷ Ἀ.
 ἐφοίτησεν 2, 213, 11. παρ'
 Ἰνδῶν Πυθαγόρα αἱ τῆς
 σοφίας ἀρχαὶ ἐφοίτησαν 320,
 19. φοιτᾷ τοῦς ῥητορικοὺς
 τῶν λόγων παρὰ Νικήτην
 2, 29, 14. cf. 105, 10.
 ἡ τῶν θεοκλυτουμένων φορά
 310, 18. ἡμίθεος φορά 2,

361, 4. † φορὰ τοῦ λόγου 2,
 49, 22; 88, 1. φορὰ ποιητι-
 κῆς ἐς τὰ τῶν ἡρώων εἶδη
 2, 294, 3.
 φοράδην ἐσφοίτα 2, 48, 13.
 καρδία τῷ ἑαυτῆς ἀγγεῖω
 φορητὸς οὔσα 323, 23.
 φορικτὸς Ἄρης Δαναῶν Praef.
 II, XXI.
 φορικῶδες καὶ ὄρθιον βοᾶν 2,
 150, 26.
 τὰ νεῦρα ἐπεφρίκει 2, 86, 29.
 ἀγαλμα φρονηματῶδες 2, 151,
 27. cf. 46, 22.
 φρονημώτατος superbissimus
 2, 75, 19.
 φρονημώδης φωνή * 2, 174, 9.
 οὐκ ἐπ' ἀξίοις φροντίσαι
 τοῖς παροῦσι 330, 30.
 φρόντισμα opus scriptoris 2,
 10, 32; 19, 9; 24, 4; 109, 1;
 114, 22. ὑπὸ φροντισμάτων
 ἐνόσει 2, 4, 9.
 φροντιστήριον σοφιστῶν Ῥό-
 δος 2, 23, 11. cf. 332, 27.
 Ζεὺς φρονεῖ τῷ τόκῳ 2, 381,
 22. Ν. φρονεῖ ἐπὶ τῷ παιδί
 2, 166, 19. Δ. ἐφρόνει ἐπὶ
 ταῖς τραγωδίαις 2, 16, 18.
 ἐλευθέρῳ καὶ φρονόῦσα δέ-
 ρη 295, 29. φρονεῖν ὑπὲρ
 τοὺς Ἰνδοὺς 211, 7.
 φρύγγμα θυμοειδές 2, 342,
 10.
 γῆ σηραγγώδης φρονκτὸν αἵ-
 ρει 177, 32.
 αἱ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν
 ἐπιδημίαι τῶν νεωτέρων κ.
 εἰσὶ φυγάδες 2, 246, 23.
 ἐκ φυκῶν δολερὸν ἄνθος 2,
 236, 22.
 ἀπιστία τυράννων πρὸς πάν-
 τας φυλακτήριον 257, 8.
 φυλαξομένῳ τι ἀμαρτεῖν ἔοι-
 κας 205, 3.
 φυλλοροεῖν 2, 141, 3.
 φύσεις βασιλειαὶ 2, 88, 16.
 αἱ τύραννοι φύσεις 330, 6.

τῆς ἑαυτοῦ φύσεως γενέσθαι 2, 80, 18. τὸ ἀστείξεσθαι τοῖς Ἰωνικοῖς πρὸς φύσεως 2, 32, 10.
Θαλῆς ὁ φυσικώτατος 2, 222, 2.
φᾶνλος φυσιογνωμονεῖν 2, 248, 28.
† εὐδοκιμῶν τὴν φωνήν 11, 30. φωνάς τυραννευομένων ἀφιέναι 2, 67, 12.
τὸ φωνητικὸν πνεῦμα 2, 85, 22.
† σαφηνείας φῶς 2, 23, 21.

X.

Χαλδαῖοι τέχνη 2, 36, 7.
χαλινοῦν ἐκφερομένην τὴν ναῦν 101, 10. κεχαλινωμένος ὑπὸ λόγου 148, 30.
θύραυλῖαι καὶ χαμαικοιτίαι 2, 241, 25.
χαμευνίαν ἐπήσκουν 2, 285, 1.
χαμευνῶ 215, 26.
χαρκτηρίζειν τὴν Προδίκου γλῶτταν 2, 14, 30. cf. 80, 2.
χαρὰκῶσαι τὸν πλοῦτον 278, 25.
οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων 2, 131, 12.
χαριεντιζόμενος πρὸς τὸν Δ. ἔφη 117, 18.
βασιλεὺς χαρίζομενος τοῖς ὄχλοις τὴν ἑαυτοῦ αἰσχύνην 154, 26. ὡς κεχαρισμένα διαγράφει 2, 202, 2.
τὰ τοῦ πολέμου χεῖμάδια 2, 70, 11.
Π. χεῖμῶνος πλέως 2, 359, 10.
οἱ τὸ αἷμα χερσὶ πράξαντες 98, 28.
χειραγωγὸς παῖς 2, 204, 30.
ἐσταλταὶ χειριδωτῶ φοινικῶ 2, 334, 24.
αἱ τυραννίδες χειροήθεις τοῖς Ῥωμαίους πεποιήνται 192, 29.

οὐ χεῖρον τὸν Τ. δηλῶσαι 2, 46, 25.
ἐχειροῦτο τὸν Ἀπ. τοῖς λόγοις 68, 4.
χέασθαι ὁπόσα νόμιμα 27, 12.
ἀγέλη φθείρεται χήτει βουκόλου 194, 28. cf. 81, 14.
χλιδᾶν ἐς τοὺς ἐρῶντας 2, 313, 15.
αἱ παρειαὶ χλοάζουσι 231, 26. cf. 232, 21.
ἡ παρειὰ μεστὴ χολῆς 288, 11. Α. οὐκ ἐκράτει χολῆς ἐπὶ τοῖς μὴ ξὺν ἐπαίνῳ ἀκροωμένους 2, 87, 5. † χολὴ ἄπεστι τοῦ λόγου 2, 74, 26.
αἱ τύραννοι φύσεις περὶ ταῦτα χολῶσιν 330, 6.
τὸ χολῶδες τῆς ῥινός 2, 358, 23.
χορηγία τῆς νόσου 2, 378, 1.
χορηγοὶ τοῦ ἐρεῦθους ὥρα καὶ αἰδώς 2, 355, 1.
οἱ λούμενοι αὐτοὺς χραίνουσι 160, 31.
ἡ ἐμπορία πρὸς τὰ χρέα οὐκ ἀναφέρεται 151, 5.
τῶν κινῶν ταύτων χρῆμα 2, 262, 9.
χρηματίζειν κατ' ἀξίαν ταῖς πόλεσι 186, 17. cf. 195, 32.
σοφία χρησμώδης 217, 4. τὸ χρησμῶδες ἐν ταῖς νηφούσαις ψυχαῖς 79, 14. Α. βλέπων ἱερὸν καὶ χρησμῶδες 2, 332, 24. cf. 179, 17.
ὑπὲρ ὅτου ἐχρησμάδει, οὐδεὶς ξυνίει 259, 25.
χρηστηριώδης μαντική 2, 2, 14.
χρηστοὶ πρὸς τοὺς ἐπιμιγνύντας 212, 3.
χρόνος ἄρας δένδρα 2, 133, 23. χρόνου οὐχ ἐωράκεισαν ἀμπέλους 50, 23. χρόνω

ὑβρίζοντα οὐπω μετεστήσαμεν τοῦ σκιρτᾶν 241, 26.

Πλατώνειοι καὶ Χρυσίππειοι 6, 22.

χρυσῖτιν ἡγοῦνται τὴν γῆν 123, 1.

γρυπες τὸ χρυσόγεων ἀσπαζόμενοι 204, 29.

χρυσοειδὲς πῦρ 2, 296, 32.

χρυσοκομεῖν 2, 250, 30.

Διόνυσος χρυσοῦς τὴν ναῦν 2, 322, 9.

τὸ μαντεῖον δι' αὐτοῦ χρᾶ τοῦ χρωμένου 335, 30.

τὸ ἐν χρῶ τῆς ζώνης 2, 340, 21. cf. 183, 12.

ἦθος κεχρωσμένον πραότητι 2, 7, 13.

ἴσχε χρωματοποιίαν 2, 247, 11.

χυμοὶ ἀπόρητοι 246, 4.

σοὶ ἀστρονομεῖν χώρα 176, 26. γυμναζέσθων ἐν χώρᾳ τῶν ἀυπνούντων 2, 290, 12.

χωρίδιον 2, 132, 8.

τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας 2, 240, 30.

ἐς ῥητόρων ἦθη χωρεῖν 176, 25.

Ψ.

ψαιστόν 2, 111, 27.

χρυσοῦ ψάλιον 43, 10. τὰς νευρὰς Ν. ἀμαθῶς ἐψάλλε 172, 19. cf. 2, 161, 16.

τὸ ψάμμιον ὄρος 2, 167, 31.

χρυσία ψαμμώδη τοῦ Ταύρου 249, 16.

Ἀχ. ἐώκει ψελλιζόμενῳ ἐς τὰ πολεμικά 2, 197, 12.

ψευδολογίαν τιμᾶν 225, 28. cf. 267, 22.

† ἐψεύσθη τῆς ἐπιδείξεως 2, 84, 25.

ψευδοσοφίαν ἐπιτηδεύειν 306, 13.

ψευδοταφίῳ τοῦ ἀνδρὸς οὐπω προστυχῶν οἶδα 341, 1.

ψήγματα αἰγείρων 2, 311, 27.

οἱ ἐψηφισμένοι 127, 21.

ψηφισμα Ἰωνικόν 127, 15.

τὸν Ἀ. ἦρεν, ὥσπερ τις Ἀθηνᾶς ψηφος 2, 74, 24.

θηρία ποφοδεᾶ 240, 18.

παράγειν τὴν ἀλήθειαν ψυχαγωγία ψευσμάτων 2, 243, 15.

τὰ ψυχαγωγῆσαι ἱκανά 2, 185, 15. cf. 1, 134, 29.

ψυχρῶς γεωμετερεῖν 2, 222, 6.

ψύχειν τὸ πτερόν 2, 307, 15.

Ω.

ἐς ἀλεκτρονίων ὠδὰς προὔβη ὁ πότος 2, 95, 19. τειρ

χομαχίας ὠδαὶ Οὐήρω ἐπενοήθησαν 2, 169, 24.

ὠθίζοντο ἐπὶ τὴν Ἀπ. φιλοσοφίαν 336, 30.

ὠθισμὸς αὐτοῖς ξυνέπεσεν 2, 63, 13.

ἐώθουν οἱ θεοὶ τὸν Δ. τῆς τῶν ἀνθρώπων προεδρίας 338, 10. cf. 257, 32. ἐῶσθαι

ἐς βᾶθρον — βυθόν 332, 5.

ἐν ὧμῳ τῷ τόκῳ ἀπέθανεν 2, 63, 25.

ὠμολόγει ὧμὸς εἶναι 2, 290, 31.

ἀνεπήδησεν ὠμόνυχον 343, 13.

τῆς γαστροῦ ὥραν ἀγούσης de parturientibus 57, 2. θυγάτηρ πρὸς ὥραν οὔσα 73, 23.

Ὀλύμπια ἐν ὥρᾳ ἄγειν 169, 10. ἡ τῶν Διονυσίων ὥρα 220, 13. ὥρα ἔτους 270, 36.

ὠραίσται Φρυγίᾳ λίθω 2, 107, 22. † ὠραισμένη πραότης 2, 40, 15.

ὥς ἔτυχεν ἐσταλμένη 2, 3, 28.

ὥς μὴ = μὴ 2, 60, 10 et passim, ut ὁ Πάν κατέχει τὸ σκίρτημα, ὥς μὴ διαλύσεις

τὸν ὕπνον τῆς κόρης 2, 317, 6.

ὥστιζέσθαι τοῖς ἵπποις 2, 333, 21.

PHILOSTRATI IUNIORIS

VERBORUM INDEX.

ἄβλαντος ἀναπήδᾳ 399, 2.
 ἄγειν ἐς θαῦμα δοκοῦσιν
 410, 21.
 ἀγκιστρῶδεις ὀδόντες 413, 10.
 ἐπισκύνιον ἀκανθῶδες 413, 7.
 ἀλογία κατὰ τοῦ Ὁ. 400, 28.
 ἐς ἄμυναν ἐπέστη 399, 9.
 ὁ δεξιὸς π. ἀναβάλλεται τὸν
 ὄφθμόν 400, 23.
 ἡ τῶν οὐραίων ἀνάκλασις
 ἱστία νεῶς ἀν ἀπεικασθείη
 413, 27.
 ἀνακυκλεῖν τὰς ἐννοίας 412,
 3.
 ἐς βούκερων ἀνεμύρωσεν
 ἑαυτόν 398, 8.
 ἀνάπυστα τοῖς Κόλχοις τὰ
 τῆς κόρης 411, 21.
 ν. ἀνερωγῶς ἐς πολὺ τοῦ
 μηροῦ 417, 3.
 τὸ ἀνεσκιρτηκὸς ξὺν τῷ ἀ-
 νιᾶσθαι ἐπιφαίνουσιν οἱ Σ.
 395, 12.
 ὀδόντες ἀνεστραμμένοι κα-
 τέχειν τὰ ληφθέντα 413, 11.
 ἀναχατίζουσα τὴν κόμην 392,
 24.
 χαίτην ἀμφιλαφῇ ἀπαιώ-
 ρουντες ἀνχένων 403, 25.
 ἀπειροθάλαττοι 413, 18.
 ὁ πὺς ἀπερείδων ἐς τὴν
 γῆν 400, 21.
 μηροὶ ἀπέριττοι 416, 9.
 βλέπει ἀπολωλός 394, 13.

αποθετος κρύπτεται 392, 11.
 ἀποκλίνουσιν ἐς θήλειαν ὥ-
 ραν 392, 21.
 ἀπόμαχοι 407, 15.
 ἀποχωροῦν (ἀπὸ τῆς σφαί-
 ρας) σέλας 403, 7.
 λύρας ἀπωδός 415, 21.
 ἀπώμοτον ἐς τὴν ἐξοδον 393,
 29.
 ὄπλα ἀρήϊα ἐνδέδυκε 412,
 12.
 λέγειν περὶ τῶν ἀριζήλως
 εἰρημένων 391, 21.
 κάλλος ἀρρενωπὸν 417, 10.
 ἀρτίχρουν ἐκβάλλει ἴουλον
 400, 14.
 ἀναπηδᾷ ξὺν ἀτάκτῳ τῇ κό-
 μῃ 399, 3.
 τὸ λιτὸν καὶ αὐτόφνες τῆς
 μούσης 407, 32.
 ἀφερμηνεύω 406, 21. cf. 409,
 26.
 ἄχθομαι μητρὶ τῆς ἐν τῇ
 γῆσῳ ἔδρας 393, 29.
 ὦμοι ἀνχένι βάσιν διδόντες
 417, 28.
 γλανυῶν τῷ ὀφθαλμῷ 394, 24.
 γλανκὸν ὀρῶσα Ἀθ. 402, 12.
 ξὺν απορρήτῳ γνούς ἔρωτι
 (κόρην) 392, 25.
 γνωματεῦσαι ἡθῶν ξύμβολα
 390, 19.
 βλέπειν δεινῶς δεδορκός 397,
 10.

ἀρχαὶ τῆς διαμάχης 398, 6.
 κόμην ἀγρίαν διανίστησι 394,
 24.
 τὰ καθ' ἑκαστα διαρθροῦν
 391, 31.
 Ἑλλησπόντου διάρρους 405, 1.
 διασκιρτῶντα τοῦ ὄρους θρέμ-
 ματα 410, 3.
 διαφαίνονται γύναια τῶν
 προθύρων 395, 23.
 τοῦτο τῆς ποιήσεως διαφύ-
 σεται 414, 29.
 διεκπαίουσα τοῦ πόντου ναῦς
 411, 7.
 ὁμοῦ τι καὶ καθ' ἓν δια-
 σχόντες 395, 23.
 πλευρὰ διορωμένη 416, 5.
 δινυγαίνων νάματος (πόδα)
 405, 7.
 δυσαντίβλεπτον τὸ πρεσβύ-
 τερον 390, 2.
 ἐθελουσίους ἄθλους ὑπομέ-
 νειν 413, 13.
 ἄρρητον ἐκδεικνύσα θέαν
 401, 5.
 ἐκινυροῦται τὸ κῆτος 413, 15.
 Θράτταις ἐκμελῆς δόξει Ὁ.
 400, 30.
 πηγὰς ἐκπλημμυροῦσαι να-
 μάτων τοῦ γενείου 397, 11.
 cf. 402, 26.
 ἀρχαῖαι πράξεις οὐκ ἀμού-
 σως ἦσαν ἔχουσαι (in pictura)
 391, 28.
 ἐκπρεμνίζει θ. τ. κροτάφων
 398, 10.
 ἐκπυστος γίγνεται τῷ Α. 394, 9.
 ἐκρέων τὸ αἷμα 417, 2.
 πληιάδες ἐκφανῶς ἔχουσαι
 406, 9.
 γραφικῆς ἔργων ἔκφρασις
 390, 10.
 ἔκφρων παρέστηκεν 390, 19.
 τὸ ἐκφυλον καὶ ἔξω μέτρον
 391, 14.
 λείαν ἐλάσασθαι 407, 30.
 τὸ γεγηθὸς ἐλέγχεται τῆς
 ψυχῆς 408, 23.

ἐναποκλῖναι ἑαυτὸν στιβάδι
 396, 28.
 ἐνδέχεσθαι τὰ ἐς τὴν δέρην
 ἀποριπτούμενα 396, 28.
 τί ἐνδεῖ πρὸς τὴν τῆς σκιᾶς
 παρασκευήν; 395, 19.
 τὸ ἐνδόσιμον ἄδει 412, 6.
 ὁ στόλος τῷ Φ. ἐνορμισάμε-
 νος 401, 7.
 τοῖς ἐντοσθίοις ἐμπεφύκασι
 409, 29.
 ἔξαιμάττονται ἐς τὸν δρόμον
 412, 22.
 ἐξήρηται τοῦ τῆς μητρὸς
 πέπλου 403, 10.
 ἐπαληθεῦσαι τὴν ὑπόσχεσιν
 403, 10.
 μαντικὸν ἐπασθμαίνειν 399,
 17.
 νευρὰ ἐπηχοῦσα τῇ ἀφέσει
 418, 21.
 ἐς ἐπίγνωσιν ἄγειν (τὸν
 Ἑρωτα) 402, 1.
 λοφιαὶ ἐς θάτερα ἐπιπρε-
 μεῖς 398, 24.
 ἡ τὸ ξὺν ἀνάγκῃ ἐπίπλαστον
 ἐκδῶσα 392, 26.
 οἱ ναυβάται ἐν ἐπισκέψει τῶν
 κατεληφόντων 402, 31.
 ἀδίκοις ἐπετόλμα 419, 3.
 τὴν παρειὰν ἐπιφοινίττουσα
 402, 14.
 τὸ ἐς τὴν νίκην χαῖρον
 395, 7.
 ἐσφρήσαντες ἑαυτοὺς διὰ τῆς
 ἐσόδου 409, 14.
 ὁ γυμνῶ τῷ ξίφει ἔτοιμος
 399, 7.
 εὐήτριαι χιτῶνες 410, 12.
 κνήμαι εὐπαγεῖς 417, 26.
 θεαὶ οὐδ' ἐφερμηνεύοντος
 δέονται 402, 10. cf. 405, 17.
 414, 15.
 ἐφίμερον βλέπειν 417, 11.
 εἰσί τοῦ θέλγοντος, ἡ τεθη-
 γότες 400, 5.
 τὸ τῆς ὀφρύος ἡθος 401, 16.
 κύλιξ ἡμιδεής 396, 18.

ἀνὴρ ἡμίθης 397, 14.
 ἡ λαία ἡρεμαίως ἐμπίπτει
 395, 4.
 ἡρώϊνη 392, 1. 397, 21.
 εἰς τὸ ἡσυχάζον ἄγειν 407, 12.
 ἀδήλων θηρατῆς 393, 7.
 Καλλίοπης θιασώται 414, 26.
 ἡ ὄφρυς ἐν τῷ θυμῷ πάσα
 417 31.
 τῆς ἰσάλας ἐπιμελεῖσθαι 397, 3.
 ἐν σπαργάνοις ὧν καὶ ταῦτα
 398, 18. cf. 410, 2.
 καλὸν εἰπεῖν 396, 6. 403, 15.
 παρειῶν καταστάσεις 390, 20.
 ἡ τοῦ προσώπου κατάστασις
 411, 32.
 τὰ ὕφαλα κλέπτει τὸ ἀκρι-
 βὲς τῆς ὀψews 413, 17.
 χλαμύδα ὑπὲρ αὐχένος κολ-
 ποῖ 418, 4.
 τὸ εὖρος πρὸς λόγον τῇ βιά-
 σει 416, 26.
 τοὺς πόροθους ξυγκλείουσιν,
 ἵνα Ὁ. ὑπὸ σκιᾷ μουσουρ-
 γοίῃ 400, 14.
 βονκόλων νεανιεύματα = β.
 νιοί 393, 16.
 νησίδες 413, 18.
 ἡ νύξ ἐν εἶδει 399, 18.
 ξύν cf. σύν.
 τὸ τῆς κινήσεως ὀξύρροπον
 414, 1.
 τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας 396,
 27.
 παραβατεῖν 412, 23.
 Ἀσκληπιὸς παρεγγυῶν τῷ Σ.
 γράφειν 415, 8. cf. 418, 30.
 πατρῶζειν 404, 19.
 τροχοῦ περιδίνησις δυσκυ-
 λίστως ἔχοντος 410, 16.
 Μῆδεια πεπηγυῖα τὰς τῶν
 ψυχθάλμῶν βολὰς εἰς τὰ τῆς
 ψυχῆς ἀπόρητα 412, 4.
 οἱ ἵπποι πολλοὶ τὸν μυκτῆρα
 403, 23.
 πολλῷ κυμαίνων ποταμός 418,
 12.
 ξύν ὥρα προηγμένη 390, 12.

τί δὴ μοι ταῦτα προανακέ-
 κρουσται; 390, 9.
 ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ προεκκει-
 μένη 414, 2. cf. 417, 26.
 πρόποδες τοῦ ὄρους 392, 6.
 γράμμασι προστυχεῖν 391, 26.
 ῥάκια ἀμπίσχεται 419, 27.
 σοβεῖν τὴν κύλικα 396, 20.
 ἔσταλται κυανῷ 392, 2.
 ἡ τοῦ γάμου ξύμβασις 404,
 6. ξυμπεπτωκὸς πρόσωπον
 419, 22.
 κόμη συναπονεύουσα ταῖς
 τοῦ θυμοῦ κινήσεσιν 393,
 25. cf. 416, 14.
 ξυννεφῆς ὄφρυς 419, 23.
 ἡ τῶν τροχῶν δίνη — προσ-
 βαλοῦσα τῷ ἀρματεῖω σύρ-
 ματι τὰς ἀκοάς 412, 26.
 ὁ ταλαντεύσας τὸ πτέρυγε
 400, 1.
 ταυρείαν τὴν ὄψιν ἀποτορ-
 νεύει 413, 6.
 ὕπεισιν ἡμᾶς Ὀρφεύς 411,
 16.
 ὄφρυς παντὸς ὑπεραίρουσα
 τοῦ ἀντιξίου 401, 17.
 εἶδωλα ὑπεριπτάμενα 404, 5.
 κλυδώνιον ὑπερχαλάζον 411,
 29.
 αἱ μέλιτται ὑπερπέτονται σου
 414, 27.
 τὸ δόρυ ὑπερτέταται τοῦ δι-
 φρου 404, 10.
 οὔτε ὑπερφρονεῖ οὔτε ὑπό-
 κειται 401, 23.
 τὸ φιλομειδὲς ὑπὸ τῇ τοῦ
 κροτοῦ ἔνγγι σημαίνει 402,
 15.
 ὑπὸ τὴν πρώτην ἀγγελίαν
 399, 8.
 τὸ ἀδρόν ὑπεδείκνυ αὐτὸν
 Ἀ. εἶναι παῖδα 394, 8.
 Ζ. ἄγριον ὑποφαίνων τὸ ὄμ-
 μα 416, 17.
 κατέθηκε τὰ ὑποφόνια 407, 8.
 γενειὰς ὑποφρίττουσα 402,
 23.

τὸ ὑψήγορον καὶ ἐπηρομένον
τῆς γνώμης 415, 5.
ὕμνοι χαριστήριοι 412, 8.
χερσεῦσον ὥρμηκε τὸ κῆτος
414, 13.

σκιὰ ἀμφιλαφῆς ψυχάσαι
τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ καμουσι 408,
31.
μυκωμένων ὥσπερ ἀκούειν
409, 24.

CALLISTRATI

VERBORUM INDEX.

ἡ τοῦ ἀγάλματος ἰδέα ἀ-
κμήν ἀνώλεθρον ἐπικτωμένη
θάλλει 434, 11. cf. 341, 12.
εἶδες ἂν ὑπανισταμένας φλέ-
βας, ὡς ἂν ἐκ τινος γεμι-
ζομένας πνεύματος 421, 15.
ἀνακοντίζειν θαλασσίους αὐ-
ρας 438, 10.
ἡ τέχνη πέτραι ἀνέμιξεν ἄλ-
γει 432, 27.
ἄρθρων ἀνδρικῶν συμμετρία
422, 4.
Καιρὸς τὸν πολὺν ἀνελίττων
αἰῶνα 429, 12.
Ἀθ. ἡνεωμένος τὴν τρίχα
437, 23.
οὐκ ἀνηθοποίητος ἡ τέχνη
433, 26.
εὐπαθοῦντι ἀνταποδιδόναι
τὴν ἡγῆν ἀντίμιμον 433, 8.
φθόγγον ἔμμουσον ἀντηχεῖν
422, 15.
ἵππος ἀντὶ χαλινοῦ τῷ με-
λει κρατούμενος 430, 19.
δοκοῦσιν ἀλλήλαις ἀντιφιλο-
τιμεῖσθαι αἱ φύσεις 427, 7.
Νάρκισσος νομίσις θεοῖς ἀπ-
ήρχετο 427, 30.
ἀπομάττεται ἡ τέχνη εἰς τὴν
ψυχὴν τὰ συμπληροῦντα τὴν
ψυχὴν 436, 16.
ὁ θυρσος χλοερὸν τι ἀποστίλ-
βειν ἐδοξάζετο 431, 28.

τεκμήρια ψυχῆς ἡ τέχνη ἀρ-
ρήτως ἀποτίκτει 433, 20.
ἡ λύπη εἰς τὴν μητρῴαν σύν-
εσιν ἀρρώστως ἐκ τοῦ θυ-
μοῦ τὴν λήθον ἔλκουσα 436,
26.
αὐξήσεως ἀφορμὰς ἡ ψυχὴ
συνεισηγάγεν 423, 21.
ἄντρον αὐτοφυῶς ἐλιττόμε-
νον 433, 26.
ὄμμα ἀφροδισίας γέμον χά-
ριτος 435, 17.
βάθος ἄφατον σεμνότητος
434, 1.
τῆς δεξιᾶς βάσεως τὸν ταρ-
σὸν ἐξαίρων 421, 10.
τὸ βακχεύσιμον ὁ χαλκὸς ἐνε-
δείκνυτο 432, 1.
ἔβλεπεν οὐκ ἀκράτως γαῦρον
426, 21.
ὁ χαλκὸς ὑπήκουε ἐθέλοντι
τῷ εἰδώλῳ γανροῦσθαι 435,
19.
τὰ ἐν τῇ τέχνῃ δαιδάλματα
435, 8.
λογισμοῦ κατηγόρει τὸ δῆ-
λωμα ἡ τέχνη 436, 18.
πρὸς λύπης διάθεσιν μετέ-
βαιεν ἡ εἰκὼν 436, 19.
διαλάμπει ἡ τοῦ σώματος
χρῶα τῆς ἐν τῇ περιβολῇ
λευκότητος 427, 2.

δισχιδῆς κόμη ταῖς ὀφρῦσι
ἐπιβαίνουσα 430, 4.

πρόσωπον δουλοῦται τὴν αἰ-
σθησιν (spectantis) 433, 31.

ταῖς ἀψύχους εἰδωλοποιῶν γε-
νέσεις 424, 1.

Εὐριπίδης τὸν Δ. εἰδοποιή-
σας 431, 17.

ἱερὸν τὴν καλλίστην εἰκασίαν
εἰς ἑαυτὸ μεθίστη 435, 23.

ὁ λίθος τὸν ἐν λίθοις νόμον
ἐκβαίνει 423, 4.

ἐκτάδην χυθῆναι ἐθέλει ἡ
θριξ 435, 13.

εἰς ἐξουσίαν κωφότητος τὴν
ταῖναισθησίαν ἐκνικᾷ 422, 22.

ὦν βοστρύχων τοὺς ἐλικτη-
ρας ὁ κισσὸς ἀναστέλλει 431,
20.

Πάν ἐνηγκαλισμένος τ. Ἦχῶ
422, 13.

πρὸς τὴν ἡχὴν πρῶτος ἐξαν-
ίστατο 421, 11.

ἡ ἐν τοῖς μέλεσιν ἀνγὴ ἐξείσει
427, 3.

ὁ παντὸς ἦν ἐπέκεινα θάυ-
ματος 431, 21.

εἰς τὴν ἐπήχησιν τοῦ αὐλοῦ
τὴν πνοὴν ἐκ στέρνων ὁ Σ.
ἀνασπᾷ 421, 16.

καιρὸς ἐκ κεφαλῆς εἰς πόδας
ἐπανορθῶν τὸ τῆς ἡβης ἀν-
θος 428, 10.

ὁ λίθος ἡθῶν ἱστορίαν ἔσωζε
427, 22.

τὰ ἐπανθοῦντα τῇ αἰσθήσει
θελκτικῆρια (voluptas in ani-
malibus se prodens) 430, 31.

εἰς τὴν τοῦ ἀγάλματος δη-
μιουργίαν τὴν θεωφορίαν
ἐφῆκε 422, 29.

τὸ εἰς θεωρίαν προκείμενον
ἀγαλμα 424, 8.

χλωρόν τι καὶ τεθυνηκὸς ὁ-
ρῶσα 437, 30.

ἡμερῶδες ὄμμα 435, 17.

ἡ λύρα ἰσαριθμούς ταῖς Μού-

σαις ἐξῆπτο τοὺς φθόγγους
430, 8.

ἄντρον τὴν ὑπώρειον περι-
τρέχον καμπήν 421, 5.

ὁ λίθος ὁμμάτων κατασκευὴν
ἤρμοξε 427, 21.

λεόντων ἡ ἄτεγκτος φύσις
πρὸς τὴν ἁρμονίαν κατην-
νάζετο 430, 21.

τὴν ἐρμηϊαν κατήχει τοῖς με-
λεσι 427, 31.

ταῖς παρειαῖς ἐκοινοῦτο ἐρυ-
θμήματι 435, 1.

τὸ ῥόθιον πρὸς ὑποδοχὴν
ἐκολοῦτο 438, 6.

ἡπάτα ὡς τῆς μετεώρου κυ-
ριεύων φορᾶς 424, 26.

τῇ λαμπηδόνι τοῦ σώματος
τὰ ἄνθη δηλῶν 428, 13.

γλαυκὸν τι σέλας ἐκ τῶν ὁμ-
μάτων μαρμαίρουσα 438, 18.

αἱ τῶν δημιουργῶν χεῖρες
κατόχα καὶ μεστὰ μανίας
προφητεύουσι τὰ ποιήματα
422, 26.

ὁ Δαίδαλος μέχρι κινήσεως
ἐνεανιεύετο 432, 20.

ἐπεφύκει οὐ νενομισμένως
ἡ θριξ 428, 20.

προθύμοι σοὶ καὶ τὸν νόμον
ἄδειν, εἰ νέμοις ὑγείαν 434,
15.

ὁ λίθος εἰς ἀραιὸν τινὰ σώ-
ματος ὄγκον διαχεόμενος
427, 28.

ἡ οἰκοθεν κίνησις 424, 8.

ἀστραπῆς οἶον ἀπολάμπων
κάλλος 426, 17.

μανία οἰστρωῶσα ψυχὴ 423, 14.

ἡ τέχνη εἰς τὸ ὄντως ὄν
ἀπήγαγε τὴν μίμησιν 423, 5.

ὅπου καὶ 425, 12.

ἡ τοῦ ἀγάλματος ἰδέα τῆς
ὑγείας τὴν οὐσίαν ἐν ἑαυ-
τῇ φέρει 434, 11.

ὁ θυμὸς τῇ ῥύμῃ τῆς ὀργῆς
παραγραφόμενος 436, 23.

παράφορος ἔστηκε (μεθύων)
426, 2.

ἡ πέτρα κάλλιστα ὑποκρίνε-
ται τὸ τῆς τριχός 436, 12.

σπανίζων αἰσθήσεως ἔνοικον
ἔχειν ἐπιστοῦτο τὴν αἰσθη-
σιν 428, 30.

τὴν χορείαν ἐπληττον 438, 22.
μόνην τοῦ πορπήματος ἔλεν-
θερῶν τὴν χειρὰ 426, 29.

προφητεύουσιν οἱ λόγοι τέχ-
νης ἱερά 424, 11.

ἡ ὀύμη τῆς ὀργῆς 436, 23.

σάτυρος Διονύσω σκιρτῶν
422, 7.

ὁ λίθος εἰς συμβολὴν ἐπὶ
τοὺς αὐχενίους τένοντας
προσέρπων 422, 11.

συνανακινεῖν σύνεσιν ἔμ-
φρονα 437, 9.

χαλκὸς συνεξελιττόμενος πλο-
καῖς 435, 12.

οὗ τύπος τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ
τῆς ἀληθείας πλάσμα 433, 25.

πάσαις τύχαις ἄτρωτος λί-
θων γένεσις 432, 25.

ὑπακούει τῷ πάθει ὁ χαλ-
κὸς 424, 28.

εἶδες ἂν ὑπανισταμένους φλέ-
βας 421, 15.

ἀψαμένῳ ἡ θορὶς ὑπεξανι-
στατο 425, 9.

τῷ θεῷ τὰ ἔνδον ὑπῆχει
423, 10.

τὸ τεθυνηκὸς ἡ λίθος ὑπέ-
δυετο 423, 28.

εἰς τριχὸς ἀνθην ὑπεσχίζετο
423, 17.

ὁ κηρὸς ἐφάνταξε τὴν αἰσθη-
σιν 438, 8.

οἱ πεπηγότες τῇ φύσει πρὸς
τὰ ἔκγονα τῆς φιλογονίας
ὄροι 437, 11.

χαλκὸς θρυπτόμενος καὶ εἰς
εὐσαρκίαν χλιδῶν 424, 20.

χρῶτες κόρης μαλθακοί 422, 5.

ἡ ἐπὶ τὸν ψόγον ὀρυή 436,
24.

INDEX RERUM.

Ap. significat Apollonii epistulas vol. I, 345—368. Φ. imagines Philostrati iunioris; Κ. Callistrati ἐκφράσεις vol. II, 390—438.

A.

Abae 142, 31.
 Abaris 260, 7.
 Abderus 2, 165, 28. 197, 24.
 379, 23.
 Abderi urbs 2, 380, 2. ludi
 ibi acti 380, 3.
 Abinna 165, 26.
 Ἀβιοί 157, 4.
 Abradates 2, 353, 11.
 Abydus 2, 180, 24.
 Academia 2, 57, 31. 106, 31.
 Acanthus cursor 2, 267, 15.
 Acarnania 2, 62, 25.
 Acesa 2, 172, 5.
 Acesines 59, 17.
 Achaea 247, 14. 260, 10.
 Acharnae 141, 4.
 Achelous 2, 218, 4. 326, 16.
 Φ, 297, 24.
 — ἐναγώνιος 2, 146, 29.
 Ἀχερουσία 1. 2, 219, 15.
 Achilles 99, 2. 131, 15. 137,
 19. 2, 155, 6. 158, 5. 166, 9.
 168, 11. 182, 11. 196, 20.
 211, 1. 213, 13.
 Achilles libertus Herodis 2,
 66, 21.
 Acrisius 325, 5.
 Actaeon 2, 316, 14.
 Actaeus 2, 157, 21. 158, 28.

Admetus 2, 251, 28.
 Adonis 2, 225, 21. Adonidis
 horti Romae 1, 286, 22.
 Adrastea 29, 8. 308, 10.
 Adrastus 2, 322, 9. 240, 22.
 Adriana Olympia 2, 42, 22.
 Adriani urbs Mysiae 2, 86, 23.
 Adrianus imperator 336. 19.
 2, 9, 1 et 18. 37, 1. 42, 8.
 43, 6. 44, 5. 45, 5. 57, 2.
 137, 20.
 — sophista 2, 89, 32. 95, 9.
 96, 14. 101, 20. 103, 2. 104,
 2. 105, 10. 107, 15. 115, 1.
 121, 11.
 Aeacidae 2, 209, 16 et 29. 361,
 3. sunt maiores Herodis so-
 phistae 2, 55, 17.
 Aeaea 2, 185, 17.
 τὸ Ἀλαντεῖον 2, 137, 17. 153, 8.
 Acetes Φ 401, 7. 411, 22. 412,
 10.
 Aegae Ciliciae 6, 18.
 Αἰγαῖος πόντος 2, 337, 27.
 Αἰγαίων σεισμένων 127, 28.
 cf. 2, 248, 16.
 Aegina 143, 28.
 Aegisthus 2, 355, 25.
 Aegyptii φαρμαστικοί 183,
 25. ἀγείροντες 252, 7. Aeg.
 dissuadent Neroni fossionem
 Isthmi 143, 26.

- Aegyptiorum fastus 110, 13.
 numina 230, 14.
 Aegyptus antiquissima 98, 13.
 Aelianus praef. praet. 271, 11.
 Aelianus sophista 123, 3.
 Aeneas 2, 169, 11. 190, 13.
 Aenus 2, 98, 12.
 Aeolum modi 32, 5.
 Aeoli ἀσκός 93, 4.
 Aeschines or. 2, 3, 12. 21, 26.
 — phil. 36, 13. 2, 257, 12.
 Aeschylus 220, 8. 2, 11, 22.
 Aesculapius 118, 10. 138, 6. 152, 31. 2, 176, 19. 177, 4. 228, 19. 234, 14. Aegiensis 1, 6, 28. 1, 75, 10. Pergamenus 2, 46, 19. 111, 25. Παιάν K. 434, 13. paeon Sophoclis in Aesculapium 284, 24.
 Aesopus 174, 32. 176, 8. 2, 298, 22.
 aether est γένεσις θεῶν 111, 32.
 —quintum elementum 111, 31.
 Aethiopes ex India oriundi 98, 11. 220, 31. νομάδες 239, 31. Aethiopia 204, 1. Aethiopiae arbores 239, 19. nives 60, 25. Aethiopum commercium cum Aegyptiis 205, 8.
 ἀετίτης λίθος 57, 18.
 Aetna 177, 10.
 Agamemno 2, 157, 30. 173, 9. 175, 12. 180, 27. Ag. separat Boeotiam ab Euboea 2, 221, 4.
 Agamemnoniae thermae 2, 160, 25.
 Agathio 2, 61, 28.
 Agatho tragicus 2, 17, 7.
 Agave 2, 321, 19.
 οἱ ἀγείροντες 157, 28. 171, 21.
 Agesilaus 2, 228, 17.
 ἄγρος 86, 22.
 ἀγνώστων δαιμόνων arae Athenis 207, 29.
 Agrauli fanum 141, 10.
 τὸ Ἀγριππεῖον Athenis 2, 78. 85, 13.
 τὸ Ἀλάντειον 133, 2.
 Ajax elephas 54, 13. 66, 32.
 Ajax Locrus 2, 174, 25. 359, 3.
 — Telamonius 2, 151, 11. 153, 7. 169, 12. 174, 16. 182, 12. 186, 1.
 — Timomachi 86, 8.
 Alcestis 164, 7. 2, 143, 26.
 Alcibiades 341, 24. 2, 12, 5. 15, 31. 227, 10.
 Alcimedo libertus Herodis 2, 63, 23. 68, 11. 69, 15.
 Alcinous apud Hom. 139, 13.
 Alcinous stoicus 2, 40, 29.
 Alemaeo 156, 29. 279, 18. 2, 212, 3.
 Alcmena 2, 248, 12. Φ. 398, 28.
 Alcyonei gigantis ossa 2, 140, 11.
 Ἀλήθεια 2, 332, 28.
 Alexander Cappadox πολυ-ίστωρ 2, 171, 31.
 Alexander magnus 50, 19 et 22. 62, 15. 75, 10 et 18. 83, 25. 256, 20. 323, 32. 2, 65, 23. 89, 5. 99, 13.
 Alexander sophista 2, 76, 26.
 Alexander sive Paris 2, 254, 4.
 Alexandrini 184, 19.
 Aloadae 2, 56, 14. Aloadarum ossa 140, 8.
 Alpes 2, 25, 12.
 Alpheus 331, 25. 2, 348, 2.
 amarantinae coronae 2, 208, 18.
 Amasis in leonem mutatus 202, 16.
 ἄμαξα χρυσῇ imperatorum 228, 16.
 Amazones 2, 215, 30. 216, 14. 344, 2.
 Amesinas athleta 284, 22.

- Ammon pater Alexandri 84, 6.
 Ammonius peripateticus 2, 118, 1.
 Amoebeus histrio 169, 18.
 ἀμπέλοις ἱμάντας περιάπτειν 2, 154, 26.
 Amphiaraus 79, 16. 142, 32. 2, 148, 32. 332, 5.
 Amphicles sophista 2, 81, 6. 90, 7.
 Amphictyonia 142, 13. 2, 115, 32.
 Amphion 2, 309, 2.
 Amphiloehus vates 2, 149, 1.
 Amphitrite 2, 212, 21. K. 438, 16.
 amphorae Creticae 2, 139, 22.
 Amyclaeus Apollo 93, 11.
 Amymone 2, 305, 25.
 τὰς ἐξ ἀνακτόρου φωνὰς ἐπιτραπῆναι 2, 103, 16.
 Anaurus 2, 234, 24.
 Anaxagoras 3, 5. 12, 36. 46, 23. 313, 32.
 Ancaeus Φ. 417, 1.
 Anchises 2, 225, 20.
 Andocides 2, 73, 13.
 ἀνδραποδισταῖς et ἀνδραπόδων καπήλοις interdicta Graecia 319, 27.
 Andriorum θεοδαΐσια 2, 329, 12.
 Andromeda 2, 336, 14. 240, 12.
 ἀνδροφάγοι Aethiopes 240, 4.
 ἁ. Scythae 2, 217, 16.
 Andrus 175, 27.
 annuli septem planetarum cognomines 116, 28.
 ἀνομοίων ἔρως 251, 27.
 ὁ ἄνω θρόνος Romae 2, 93, 17. 100, 5.
 Antaeus 2, 374, 2. 376, 8.
 Anthedo 2, 361, 27.
 Anthesteria 187, 23.
 Antigona 2, 383, 23.
 Antiochus 2, 349, 23.
 Antiochia ἡ μεγάλη 16, 8. 17, 25. 124, 22. 249, 25. 2, 1, 6.
 Antiochus rex Syriae 40, 12.
 — Thessaliae 2, 257, 17.
 Antiochus sophista 2, 74, 32. 81, 7. 83, 14.
 Antiopa 2, 243, 13.
 Antipater sophista 108, 25.
 Antiphates 2, 185, 12.
 Antipho Rhamnusius 2, 15, 16.
 Antisthenes Parius 132, 10.
 — Socraticus 144, 3.
 Antium 336, 15 et 21.
 Antoninus Caracalla 2, 121, 23. 122, 20. 124, 21.
 — Gordianus 2, 1, 1.
 — Pius 2, 44, 30. 45, 14. 63, 8. 77, 14.
 Anytus 261, 17.
 ἄστρος πέτρα 51, 4.
 Aphareus 2, 361, 6.
 Ἀφροδίτη 207, 14. 2, 226, 10. 230, 4. 239, 12. 244, 21. 340, 1. Φ. 402, 14. Κνιδία 230, 22. 251, 12. Παφία 124, 25.
 Apis 86, 7.
 Apollo 133, 29. 221, 23. 265, 24. 330, 24. 2, 138, 12. 193, 31. Ap. Ἀμνυκλαῖος 93, 11. Δαφναῖος 16, 9. 2, 1, 7. Δελφικὸς 1, 214, 18. Δελφός 84, 9. Δῆλιος 93, 10. ὁ ἐν Πυθοὶ 311, 14. cf. 2, 81, 30. πατρῷος 2, 228, 33. Λύκιος 2, 179, 9. Φύξιος ib.
 Apollonius Atheniensis, soph. 2, 103, 7.
 — Naucratis, soph. 2, 102, 14. 114, 30.
 — Tyanensis 2, 7, 20. 35, 6. 77, 2. 258, 1. cf. Ind. auctorum et Praef. I, p. IV—VII.
 ἀπόρρητον δικαστήριον Romae 272, 20.
 οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταί 2, 309, 30.
 Apsines soph. 2, 127, 4.
 absinthium 23, 15.

- Absyrtus Φ . 412, 23.
ἀπύρηννοι ξ οαί 2, 247, 28.
 aqua aurea 119, 5.
 aquam potant vaticinaturi
 79, 28.
Ἀκύλας (Aquila) rhetor 2,
 95, 3.
 Arabes 21, 17. 124, 11.
 Arabia 80, 31.
 Araspas 2, 353, 10.
 Arcadia = Elis 37, 16. 171, 6.
 2, 266, 23. 319, 30. 386, 24.
 Arcades 320, 10. 2, 157, 26.
 mercenarii 2, 33, 32. Φ . 397,
 22.
 Arcadicus pileus 2, 78, 25.
 Archelaus rex Cappadociae
 11, 26.
ἀρχιερὲς τῆς Ἀσίας 2, 26, 16.
 Archytas 244, 22.
ἄρκτος stella in mari rubro
 non conspicua 122, 19.
ἀρκτούρου ἐπιτολαί 178, 12.
 Ardys rhetor 2, 26, 19.
 Arelatum 2, 8, 4.
 Areopagus 2, 22, 30.
Ἄρης pater Amazonum 2, 216,
 16.
Ἀρετῆς ξ ερόν Smyrnae 2,
 54, 5.
 Argaeus mons 2, 97, 23.
 Arginusae 150, 12.
 Argo 2, 360, 28. K. 433, 15.
 Ariadna 2, 316, 14. Φ . 410, 7.
 Aricia 154, 5. 203, 5.
 Arimaspi cognati Philippo 2,
 89, 8.
 Ariobarzanes soph. 2, 24, 14.
 Arion 2, 323, 21.
 Aristaenetus rhetor 2, 95, 4.
 Aristaeus soph. 2, 37, 17.
 Aristagoras 2, 237, 9. 245, 31.
 Aristander 322, 29.
 Aristides f. Lysimachi 230,
 19. 275, 13. 2, 120, 27.
 Aristides soph. 2, 86, 22. 107,
 24. *οἰκιστῆς* Smyrnae 87,
 10.
 Aristippus 36, 16.
 Aristo, Platonis p. 2, 300, 10.
 Aristocles soph. 2, 74, 7. 86,
 26. 98, 14. 100, 18. 105, 14.
 115, 2.
 Aristodemus pictor 2, 295, 6.
 Aristogito 2, 85, 18.
 Aristotelis (tyranni?) dictum
 196, 25.
 Armenii 2, 346, 3 et 32.
 Arrhichio athl. 2, 272, 9. 347,
 25.
 Arsaces 44, 7.
 Artabazus 2, 81, 23.
 Artaphernes 28, 28.
 Artaxerxes f. Darii 30, 26.
 — f. Xerxis 31, 19.
Ἀρτεμις ἀγροτέρα 2, 335, 10.
 Φ . 396, 19. — *Περγαία* 32,
 4. 2, 82, 24. *ἡ ἀπὸ Συνθῶν*
 1, 233, 14.
 Artemisia 141, 5.
 Aryades gigas 2, 138, 6.
 Asbamaeus fons 5, 22.
 Asiae civitates liberae 2, 57, 7.
 Asbolus 214, 6.
 asini feri 85, 15.
Ἀσκληπιάδαι 118, 8. 2, 171,
 14.
Ἀσκληπιὸς Chironis discipu-
 lus 2, 176, 19.
 Aspasia, Periclis magistra 2,
 257, 8.
 Aspasius soph. 2, 125, 17.
 Aspendus 15, 1.
ἀσφάλτον φρέας 25, 22.
 Assyrii = Syri 16, 10.
 Asteropaeus 2, 202, 16.
Ἀστραπή 2, 315, 17.
 Astyages 325, 6.
 Atalante virago Φ . 417, 4.
 Atalante oppidum 2, 210, 31.
ἀτέλεια sophistarum 2, 9, 16.
 44, 4. 103, 24. 121, 20. 122,
 17.
 Athamas K. 437, 21.
Ἀθηνᾶ Φ . 402, 10. K. 433,
 16. $\Delta\rho$. 365, 2. *Ἀθηνᾶ Ἰλιάς*

- (Romae 258, 13. *πολιάς* 93, 9. *πρόνοια* 84, 7. *draconem parit* 279, 6. 2, 366, 4.
- Athenae earumque loca memorabilia 51, 13. 140, 5. 141, 4. 207, 29. 2, 41, 19. 57, 32. 58, 32. 59, 8 et 19. 62, 28. 70, 21. 73, 10. 78, 8. 80, 22. 84, 3. 85, 13, 15, 16, 17. 104, 23. 106, 30. 226, 18. 290, 26. 366, 5. K. 437, 17.
- Athenienses 137, 21. 2, 46, 8. 62, 1. 187, 18. 247, 19. 248, 20. 255, 27. 318, 6. 383, 21.
- Ath. *ἀπώκειζον τὴν Ἰωνίαν* 2, 352, 31. *invenerunt ἐπωνυμίας* quasdam 1, 311, 12. *amant ludos gladiatorios* 141, 25. *eorum ἐπιτάξεις φόρων* 237, 28. *τεττιγοφόροι* sunt 2, 366, 7.
- Ἀθῆναιον* Romae 2, 93, 20.
- Athenodorus soph. 2, 98, 11.
- Athos 28, 32. 54, 23.
- Ἀτλαντικὸν κῆτος* 2, 336, 11.
- Atlas mons 54, 23.
- titan 2, 372, 22.
- Attalus (?) athleta 2, 273, 5.
- Attalus f. Polemonis 2, 110, 9.
- Attica *μεσογαία* 2, 61, 32.
- Atticus f. Herodis 2, 66, 6.
- p. Herodis 2, 56, 21.
- Augeas 315, 3.
- Augustus 169, 17.
- Aulis 336, 6. 2, 135, 15. 156, 4.
- Aurelius soph. 2, 126, 4.
- αὐτολήκνυθος* 2, 10, 8.
- avis ἐκ Παιόνων* — *Φάσιδος* — *φοινίκιος* 308, 18.
- Axius 2, 207, 17.
- Babylonius *κόκκος* 2, 250, 11.
- Bab. vinum 1, 22, 32.
- Bactra 191, 26.
- baccha Scopae K. 422, 27.
- Baetica 168, 19.
- Balara 123, 13.
- Βάλιος καὶ Ξάνθος* 2, 210, 6.
- βαλβίς* discoboli 2, 328, 18.
- Bardanes 31, 21.
- βαρεῖς ἀθληταί* 2, 262, 26.
- Βᾶρος* consul 2, 48, 11. 50, 2.
- Βασίλειος στοά* 140, 6.
- Bassaeus, praef. praet. 2, 68, 24.
- Bassus 146, 9. cf. Ap. 353, 1. 366, 3.
- βατράχεια χρώματα* 64, 8.
- Bebryces pugiles 2, 265, 1.
- Βέσβιον ὄρος* 2, 140, 12.
- Biblus insula 122, 14.
- Βίνδιξ* 172, 15. 2, 222, 5.
- Bithynia 2, 50, 7. 109, 14.
- βόαγροι* 239, 25.
- Βοιωτίας δῆμος* 238, 5.
- ὁ ἐπὶ βωμῶ* 2, 93, 21.
- Boreadae 2, 263, 2, 361, 4.
- Βορέας* 141, 19.
- Borysthenes 212, 13.
- Brachmanes 75, 14. 93, 21.
- Bradua 2, 63, 26.
- Branchus 2, 226, 20. 228, 13. 251, 28.
- Briseis 2, 341, 20.
- Βροντή* 2, 315, 17.
- bubonis ova vini fastidium creant 116, 1. 2, 366, 29.
- βούτραγοι* 239, 25.
- Bura 210, 31.
- byssi frutex 62, 1.
- Byzantium 2, 115, 18.
- Byzas 2, 40, 11.

C.

B.

- Babylonis descriptio 27, 32. cf. 2, 385, 25.

- Cabiri 84, 8.
- Cadmus 2, 321, 33.
- Cadusii 19, 21.

- Caesarea, urbs Palaestinae 2, 97, 23, Ap. 348, 2.
 Caicus 2, 159, 28.
 Καιρός Lysippi K. 428, 4.
 Calchas 2, 188, 31.
 Caligula 189, 26.
 Callaeschrus philosophus 2, 95, 5.
 Callias 2, 110, 31.
 Callicles 2, 82, 1.
 Callicratidas 150, 11.
 Calliope Φ. 411, 17. 414, 24.
 Callisthenes 255, 10. 256, 6.
 Callisto n. Polemonis 2, 110, 11.
 Callixenus 2, 89, 14.
 Calpis 166, 5.
 κάλπις ἡ χορσῆ 2, 215, 4.
 Calydon Φ. 397, 23.
 Calypso in Italia habitans 260, 21.
 Calypsus insula 294, 15.
 Canobi templum Athenis 2, 62, 28.
 Canus tibicen 181, 20.
 Canusium 2, 60, 2.
 Capaneus 2, 383, 20.
 Caphareus 26, 21.
 Capitolini ludi 264, 1.
 Cappadocum pronuntiatio 2, 97, 30.
 Carica mancipia 103, 4.
 Caricae oves 123, 7.
 Carmani 123, 8.
 Carneades 2, 6, 15.
 κάρυα Ἰνδικά 87, 28.
 Casander 36, 24.
 Cassandra 2, 175, 7. 355, 29.
 Cassianus soph. 2, 126, 3.
 Cassius proconsul Asiae 2, 70, 29.
 κατάδουπα 204, 7. 239, 10.
 Catana 174, 24.
 καταγράφεται Nili tres 340, 12.
 κατάφρονς quid? 162, 6.
 Caucasus 93, 13. 44, 32. 86, 8.
 Cayster 2, 311, 5.
 cedri materia pretiosa 2, 59, 29.
 Celaenae 2, 323, 26.
 Celer rhet. 2, 37, 13.
 Celsus poeta 2, 256, 7.
 Celticus currus 2, 43, 27.
 Celtus 166, 25. 312, 30. 2, 60, 30.
 Cenchreae 144, 15. 2, 363, 19.
 Centaurus K. 435, 26.
 Centaurides 2, 343, 20.
 centumviri Lydiae 2, 37, 23.
 Cephisia pagus 2, 59, 28.
 Cephisus Boeotiae fl. 2, 371, 10.
 Ceramicī πύλαι 2, 85, 13.
 — theatrum 2, 78, 7.
 Ceramicus 2, 84, 3.
 Κέρας Lemni portus 2, 28, 31.
 cervi mansueti 90, 17.
 κήνξ 2, 368, 5.
 Chaerepho πύξιμος 2, 4, 7.
 — scurra 2, 4, 10.
 Chaeronea 255, 17.
 Chalcis 1, 194, 28.
 Chaldaei ἀγείροντες 252, 7.
 χαλκὸς μέλας 48, 7. 62, 16. 67, 2.
 Χάριτες γυμναί 2, 227, 4. 339, 32.
 Chiro 2, 176, 14 et 31. 197, 7. 341, 22.
 Chius 215, 4.
 Chrestus soph. 2, 92, 10. 94, 29. 98, 15. 101, 21. 103, 2. 115, 1.
 Chryse Φ. 419, 30.
 Chrysippi schola A. 346, 14.
 Chrysippus amasius Laii 2, 228, 15.
 Ciceronis Puteolanum 260, 31.
 Cicones 2, 185, 10.
 ciconiarum cultus 2, 229, 4.
 Cilicia 43, 15.
 Cimo 2, 55, 20.
 cinnamomum 86, 11.
 Circe 2, 164, 4.
 Cirrhaea 2, 23, 27.
 Cissia 25, 26.
 Clarium oraculum 133, 31.

- Κλάρος* 2, 226, 20.
 Claudius imperator 185, 18.
 187, 18. 189, 29.
 Clemens histrio 2, 115, 26.
 — interfectus a Domitiano
 294, 15. cf. 338, 11.
 Cleopatra 2, 6, 20.
κλήρωσις τῆς ὑπάτου ἀρχῆς
 2, 64, 11.
κλήσεις deis gratæ 116, 14.
 Clotho 2, 338, 8.
 Clytaemnestra 2, 355, 26. 356,
 29.
 Clytiadae 184, 9.
 Cnidus 251, 28.
 Cnossus 152, 24.
 Cocytus 2, 219, 15.
 Coddari A, 353, 20 et 23.
κωδονοφορούσαι νῆες 124, 15.
τὸ κοινὸν Apollonii 152, 21.
 Colchis 2, 361, 7. 366, 2.
ἐκ Κολλυτοῦ παιδίᾳ 2, 80,
 22.
 Colonus 141, 4.
 Colophonium oraculum 125, 6.
 colossus Rhodius 180, 16.
κολπῖται βάρεβαροι 113, 8.
 229, 2.
 Commodus imp. 2, 94, 1. 97,
 19.
 comam alunt Graeci 309, 28.
 2, 332, 27. 252, 9.
Κῶμος 2, 297, 1. 330, 17.
κογχυλιάτης λίθος 62, 11.
κόνεως usus 2, 292, 1.
 Copen 47, 10.
 Copreus 2, 59, 17.
 Corinthus 141, 26. 2, 59, 23.
 207, 21.
 Coroni bos 2, 378, 19.
κώρυκος 2, 292, 11.
κοσκίνων μαντεία 222, 29.
ὁ κόσμος (mundus) 112, 4.
 Cotys 255, 8.
κοῦφοι ἀθληταί 2, 262, 29.
κρατὴρ συγγνώμης 92, 30.
 Crates Thebanus 13, 2. 234,
 22. 255, 18.
 Creon 169, 19. 2, 303, 3.
 Cresphontes 169, 27.
 Creta 152, 17. 153, 12. 2, 226,
 22. 259, 29.
 Cretheis 2, 351, 13.
 Crisaeus sinus 178, 19.
 Critias 2, 11, 29. 72, 8. 259, 9.
 Crius (?) athleta 2, 268, 15.
 Croesus 2, 301, 8. 353, 21.
 354, 11, Ap. 359, 11.
 crocodilus 2, 204, 17. 301, 8.
Κρόνος 281, 24.
 Ctesidemus 2, 60, 12.
 Ctesipho or. 2, 23, 5. 24, 3.
 — urbs 21, 25.
 Cyclopes 2, 164, 2. 369, 11.
 Cyeni scutum 2, 162, 7.
 Cydonia 152, 24. Cydoniatis
 153, 20.
 Cydnus 6, 13. 263, 26.
 Cyllene 234, 24.
 Cyparissus 16, 18.
 Cyprus ins. 1, 124, 27. 2, 226,
 12.
 Cyrus rex 2, 172, 21. 353, 23.
 C. minor 322, 32.
 — soph. 2, 107, 3.
Κυθῆρον οἶκος 2, 31, 11.

 D.
 Daedalus 208, 18. 2, 317, 24.
 318, 1. Φ. 410, 6. K. 425, 12.
Δαίφαντος p. Pindari 2, 358, 6.
 daemones 114, 15. 115, 8.
 139, 28.
 Damaretus athl. 2, 268, 16.
 Damianus soph. 2, 87, 20.
 107, 21.
 Damis 3, 27. 19, 28. 20, 2.
 Damophyle 32, 12.
 Daphne 16, 11.
 Dardanidae 2, 215, 15.
 Dardanus soph. 2, 75, 16.
 Daridaens 26, 29.
 Darius rex f. Hystaspis 63,
 11.

- Darius rex f. Codomanni 83, 29. 2, 221, 5.
 — Nothus 30, 26.
 Datis 38, 11.
 Deianira Φ. 397, 24.
 Deidamia 198, 31. Φ. 392, 14.
 Deiphobus 192, 32.
 delphines 323, 22.
 Demades 48, 31. 119, 32.
 Δημήτηρ 2, 239, 13. Δήμη-
 τρα 246, 24.
 Demetrianus criticus 2, 125, 13.
 Demetrius cynicus 143, 31.
 160, 20. 178, 22. 244, 27.
 260, 15. 271, 25. 327, 18.
 Democritus 2, 27. 313, 19.
 321, 21. 2, 13, 2.
 Demodocus 2, 163, 31.
 Demosthenes 291, 31. 3, 11.
 4, 20. 20, 2. 21, 31. 48, 30.
 53, 16. 72, 28. 125, 4. 246,
 18. K. 424, 4.
 Demonstratus 2, 67, 19. 71, 4.
 dentes elephantum 54, 26.
 Deucalio 2, 136, 10.
 Dia insula 2, 316, 6.
 Dias phil. 2, 6, 8.
 διανυλοδρομία 2, 263, 26. 267,
 14.
 Dicaearchia 260, 15. 271, 8.
 294, 21. 327, 20.
 διχοστασία apud Homerum
 131, 29.
 Dictynnae templum 342, 9.
 Didymaeum oraculum 125, 8.
 δικαστήριον ἀπόρρητον Ro-
 mae 162, 28. 272, 9.
 Dio Chrysostomus 185, 13.
 189, 13. 199, 24. 200, 30.
 2, 6, 20. 50, 6. 119, 22. 123,
 14. 258, 1.
 Dio Syracusanus 254, 28.
 Diocles histrio 2, 259, 13.
 Diodotus soph. 117, 5.
 Diogenes Amastrianus 95, 29.
 Diogenes Sinopensis 234, 4.
 Diomedes f. Tydei 159, 15.
 168, 33. Φ. 392, 29.
 Diomedes Thrax. 319, 23. 379,
 11.
 Dionysia 36, 13. 140, 18. 220,
 9. 234, 25. 2, 57, 31. 187, 26.
 Dionysius soph. 26, 28. 35, 9.
 82, 8.
 Dionysus 49, 32. 75, 25. 92,
 3. 94, 16. Διωναῖος 93, 11.
 Νύσιος 44, 7. 49, 18. με-
 τοικῶν 2, 246, 25. cf. 233,
 32. nascitur 2, 315, 23. in-
 citat Bacchas 320, 29. Ari-
 adnae amator 317, 1. K.
 431, 6.
 διορθοῦσθαι τὰς ἐλευθέρων
 πόλεις 2, 47, 27.
 Dioscorides 131, 18. 203, 2.
 Διόσκουροι 361, 3.
 Diotimus Ap. 365, 5.
 Dirca 96, 16.
 discus 2, 328, 19.
 δισύπατοι 142, 31. 2, 55, 17.
 Dodona 142, 31. 2, 361, 6.
 Δωδωνίδες 2, 388, 15.
 dolichi origo 2, 263, 10. 267,
 15.
 Domitianus 162, 26. 188, 22.
 246, 7. 252, 20. 257, 3. 258,
 10. 264, 1. 279, 4. 288, 8.
 286, 21. 294, 32. 325, 12.
 332, 30. 338, 10. 339, 8. 2,
 33, 20.
 Dorio criticus 2, 37, 25.
 dracones Indici 88, 6. 89, 19.
 90, 10.
 δραματικοὶ μῦθοι 177, 13.
 δρομοκλήρυες 2, 263, 10.
 Dropides 18, 16.
 Dryades 2, 387, 17.
 Δρυὸς νεφαλαί 2, 372, 21.
 Dymaei 2, 264, 1.

E.

- Ecbatana 27, 8. 48, 1.
 ἐκβατήρια νόσου 2, 69, 23.
 Echinades 279, 9. 2, 212, 2.

- Echo 2, 213, 23. 357, 21. 388,
 19. *K.* 422, 13. 433, 6.
 Edoni 223, 10.
 εἰληθερεῖν 2, 292, 22.
 ἡίδεος Praxitelis. *K.* 434. 17.
 ἑκατὸν ἀνδρῶν indicium Sar-
 dibus 2, 37, 22.
 ἐλαίου πηγῇ 2, 373, 28.
 Elatea 2, 23, 1. 93, 8.
 electrum 31, 25.
 Elei 147, 32. 169, 4. 203, 14.
 210, 29. 2, 262, 23. 263, 17
 et 32. 264, 1. 266, 3 et 21.
 267, 4 et 29. 270, 29. 348,
 31.
 elementa quinque 111, 29.
 Ἑλέου βωμός 2, 93, 21. 231, 18.
 elephantī 53, 19—24. 89, 5.
 240, 5.
 ἐλέφας μεμνηκός 2, 340, 7.
 cf. 1, 54, 32.
 ἐλευθέριον δεσμωτήριον 276,
 6.
 Eleus oppidum 2, 134, 23.
 ἡ Ἑλευσίνι τελετῇ 234, 22.
 Eleusinium Athenis 2, 59, 8.
 Eleusis 2, 64, 14. 91, 24. 104,
 22. 127, 3.
 Elis 315, 2. 2, 14, 7.
 Elpinice f. Herodis 2, 66, 1.
 ἐμβατήρια πλοῦ 203, 22.
 Empedocles 3, 6 et 26. 210,
 11. 309, 28. 313, 22.
 θάνατος μόνον ἐμφάσει. *A.*
 360, 1.
 ἔμπουσα 45, 14. 145, 16.
 ἡ ἔμπυρος σοφία 184, 15.
 Enceladus 177, 15. 2, 138, 33.
 365, 20.
 ἐγκυκλιοὶ θεαὶ 2, 93, 24.
 ἐνδεΐκται (delatores) 2, 120,
 31.
 Endymio 2, 197, 4.
 Enipeus 2, 248, 16. 353, 6.
 Ἑνοδίας sacella 133, 20.
 Ἑνναλίου σάλπιγξ 2, 264, 18.
 Epeus 2, 163, 32. 170, 2.
 185, 5.
 ἔπη = στίχοι 2, 90, 11.
 ephemerides 2, 74, 24. 86, 31.
 Ephesus 125, 28. 313, 9. 2,
 107, 6. *Ap.* 363, 17.
 Ephorus hist. 2, 21, 14.
 Epicurus 6, 23. 73, 20. *Ap.*
 346, 10.
 Epidauria 138, 3.
 Epirote histrio 2, 225, 15.
 Epirus 60, 1.
 ἐπιστέλλειν Ἑλλησιν 77, 29.
 ὁ ἐπιτεταγμένος ταῖς δίκαις
 2, 121, 32. 124, 13.
 ὁ ἐποποιῶν κύκλος 2, 257, 20.
 Eretrienses 23, 13. 26, 3. 38,
 11.
 Eridanus 2, 8, 26. 310, 27.
 Ἑρινῦς 2, 238, 3. 378, 1. 384,
 16.
 Eris 250, 19. 254, 12. *Φ.*
 Ἑρυνθρὰ θάλα. 57, 12. 86, 9.
 90, 3. 98, 32. 112, 28. 121,
 29. 122, 18. 124, 10. 228, 29.
 Erythrae 2, 247, 28.
 Erythras rex 121, 30.
 Eryxias gymnasta 2, 272, 12.
 Ἑρώς 1, 101, 32. 379, 21. *Φ.*
 401, 23 et 27. 402, 32. *K.*
 424, 13.
 τὸ ἐσέχον καὶ ἐξέχον in pictu-
 ra 62, 21.
 Eteoclis sepulcrum 2, 384, 6.
 ἡθὸς δαίμονος 114, 12.
 Euadna 2, 143, 26. 384, 23.
 Euanthes 2, 149, 3.
 Εὐβοεῖς κομῶντες 2, 173, 32.
 Εὐβοία κοίλη 101, 13.
 Eudaemon pugil 2, 147, 8.
 Endoxus 36, 20. 2, 5, 4.
 οἱ εὐήλιοι 2, 268, 29. cf. 1,
 137, 26.
 Euenus fl. *Φ.* 418, 11.
 Euippe 2, 254, 14.
 Eumelus pictor 2, 76. 31. 295, 8.
 Eumenides 2, 238, 13.
 Euneos 2, 172, 1.
 eunuchorum amores 35, 8.
 97, 4.

Euodianus soph. 2, 100, 1.
 Euphorbus 1, 3. 192, 20. 308,
 6. 2, 233, 7.
 Euphranor 62, 20.
 Euphrates philos. 20, 27. 28, 3.
 Euphrates fl. 13, 18. 68, 5.
 210, 31. 243, 1. 259, 24. 298,
 20. 318, 8. 2, 7, 21. 46, 30.
 Ap. 45, 1 sqq.
 Euripus 2, 194, 28.
 Europa 2, 243, 13. 248, 26.
 Eurybates athl. 2, 267, 18.
 Eurymedo fl. 15, 2.
 Eurypylus Φ. 404, 18. 410, 27.
 Eurysaces 2, 187, 19.
 Eurystheus 2, 315, 16. 372, 22.
 376, 28. Φ. 413, 2.
 Eurysthidae 2, 377, 2.
 Εὐσεβῶν χρόνος 178, 4.
 Eutelides athl. 2, 268, 6.
 Euterpe 187, 27.
 Euxenus 6, 9. 13, 27.
 evocatio Achillis ex sepulcro
 134, 30.
 ἐξαίρετὴν ἡμέραν τοῦ ἔτους 2.
 65, 31.
 extispicium 323, 15.

F.

fabae Aegyptiae et Indicae
 87, 26.
 Fabulla A. 362, 5.
 Famae λαμπρὸν ὄχημα 2, 99,
 28.
 Faustina 2, 68, 2. 70, 12.
 fisci advocatus 2, 120, 24.
 Favorinus 144, 1. 2, 8, 23. 52,
 14. 72, 9 et 20.
 Floralia Romae 2, 250, 26.
 formicae Aethiopiae 204, 27.

G.

Gades 67, 7. 165, 16. 166, 7—
 168, 13.
 Gaetuli 165, 28.

Philostratus ed. Kayser. II.

Galatea 2, 370, 11.
 Galba 174, 19. 190, 3.
 Ganges fl. 87, 18. 98, 30. 121,
 18.
 — rex Aethiopum 98, 17.
 Ganymedes 1, 105, 3. 2, 229,
 1. 251, 29. 242, 27. Φ. 401, 28.
 Garmus Ap. 362, 7.
 Γέλως daemon. 2, 330, 16.
 gemmae Indicae 105, 22.
 Gerenus athl. 290, 25.
 Geta 2, 109, 21.
 Getae 2, 7, 24.
 Γῆ 250, 4. 2, 310, 30.
 Γῆρας ara 167, 1.
 Geryoneae arbores 167, 15.
 Geryones 167, 6. 2, 140, 20.
 gigantes 177, 17. 2, 138, 22.
 Glauce 207, 24. 236, 9.
 Glaucus artifex 222, 7.
 — athleta 2, 261, 18. 272, 2.
 — hierophanta 2, 103, 17.
 — Lycius 2, 190, 31.
 — marinus 2, 361, 25.
 Glycerium Menandri 2, 245, 32.
 γόητες 292, 24. 306, 1.
 Antonius Gordianus 2, 1, 5.
 Gordius A. 355, 20.
 Gorgias 2, 11, 22. 32, 8. 256,
 28. 257, 2.
 Gorgo 162, 8. 2, 337, 1.
 Gortyna 152, 29.
 grandines quomodo avertan-
 tur 154. 27.
 gruum volatus 2, 178, 16.
 Gryneum oraculum 133, 30.
 gryphes 120, 10. 204, 26.
 Gyges 336, 31. 2, 137, 22.
 Gygis anulus 89, 32.
 γυμνασίαρχοι 150, 22.
 γυμνάσιον ἀναπαύον 291, 32.
 — ἀρμονικόν 290, 13.
 γυμνικὴ ἀγωνία 2, 62, 17.
 Γυμνοί 209, 3. 210, 15. 214, 4.
 Γυμνοπαιδιαί 232, 24.
 Gynnis (Heliogabalus) 2, 123,
 20.
 Gyrae 2, 175, 27. 339, 6.

H.

Hadrianus cf. Adrianus.

Αἰδης 2, 185, 12.

Haemus f. Martis 2, 157, 20.
159, 12.

Halter athl. 2, 146, 7.

ἀλτῆρες 2, 291, 20.

Halys 2, 216, 22.

Harmodius et Aristogito 193,
13. 257, 28. 333, 7.

Harmonia 2, 321, 22.

τὰ Ἀρπάλεια 2, 53, 18.

Ἥβη 2, 373, 25.

Hector 2, 151, 24. 168, 19.
189, 12.

Hecuba 2, 204, 31.

Helena 136, 21. 221, 15. 2, 163,
6. 76, 31. 211, 29.

Helenus 193, 15.

Heliades 2, 310, 18. Φ. 401, 6.

Ἡλιάς αἵγειρος 167, 19.

Helice 2, 210, 31.

Helico mons 272, 3. K. 429, 20.

Helico philos. 36, 17.

Heliodorus soph. 124, 3.

Ἡλῖος 32, 31. 64, 14. 66, 32.
68, 16. 75, 1. 120, 14. 208,
29. 223, 32. 2, 310, 19. *Ἡλ.*
Αἰθιοψ. 208, 31. *Ἡλ. Ἰνδός*
84, 9.

Helix pancratiasta 2, 147, 15.
287, 26.

Hellanodicae 108, 4. 213, 34.
2, 273, 23. 291, 10. 347, 28.

Helle 2, 361, 8.

Hellespontus 109, 9. 252, 7.
2, 155, 20. 217, 9.

Ἕλλοί 2, 387, 30.

Helorus f. Istri 2, 157, 2. 159, 2.

Ἡμέρα 305, 22. K. 422, 18.

Heordaei 2, 121, 19.

ἧπαρ 313, 16.

Ἡφαιστος 2, 161, 30. 171, 30.
177, 24. 223, 17.

Heraclea 2, 46, 27.

Heraclides Aenius 255, 7.

— hierophanta 2, 103, 16.

Heraclides soph. 2, 26, 5. 102,
14. 103, 22. 112, 16. 116, 30.

Heraclitus 5, 6. Ap. 350, 9.
351, 21.

Hercules 4, 23. 76, 1. 93, 3.
164, 30. 165, 21. 213, 27. 334,

32. 2, 140, 20. 165, 20. 171,
6. 175, 5. 176, 20. 214, 15.

274, 28. 372, 22. 373, 23.
374, 17. 375, 19. 376, 26.

378, 15. 379, 11. Φ. 398, 3 et
16. 413, 1. 418, 15. 419, 18.

Hercules Aegyptius 75, 25.
167, 4 et 23. 168, 9. *ἀποτρό-*

παιος 130, 13. 131, 3. 314,
31. *ἀδελφός* Alexandri 84, 7.

Hercules Herodis 2, 60, 29.

Hercynae fontes 335, 29.

Ἥρα 147, 21. *Ἀργεία* 230, 23.
Φ. 398, 18.

ἔρμαϊ 295, 25. 2, 34, 7.

Ἑρμείας pugil 2, 147, 32.

Ἑρμῆς 2, 182, 2. 233, 27.
270, 19. 309, 1. 310, 2. *κερ-*

δῶος et *λόγιος* 176, 10.

Hermocrates soph. 2, 109, 30.

Hermogenes soph. 2, 83, 3.

Herodes Atticus 91, 11. 2, 10,
3. 34, 5. 47, 19. 55, 15. 73,

18 et 30. 74, 3. 78, 3. 80, 5.
84, 17. 86, 23. 90, 3. 91, 8.

94, 31. 95, 30. 97, 25. 98,
28. 101, 18 et 24. 114, 32.

123, 31. 358, 15.

heroes 2, 136, 25. 149, 30.
150, 3. 153, 22. 155, 4. 350,

11.

Hesiodus 2, 162, 5. 194, 14
et 29.

Hesiona Φ. 414, 7.

Hesperides 2, 366, 2. 374, 6.

Hestiaeus Ap. 352, 23. 354, 10.

Ἰερά uxor Telephi 2, 160, 4
et 15.

τὰ ἱερά αὐτοκράτορι ἀπήντα
185, 29.

Ἰεράπολις 2, 108, 26.

Ἰερά συκῇ Athenis 2, 104, 23.

ἱέραξ 231, 12.
ἱερεῖα dies tertius Eleusini-
 rum 138, 5.
ἱερῶν κέδρων ἐκτομή 2, 114,
 11.
Hieronymus Seleuciensis Ap.
 349, 6.
Hierosolyma 186, 11. 243, 5.
 246, 31.
Ἱπολα = *Hispalis* 171, 15.
Hipparchus avus Herodis 2,
 56, 18.
ἱππεῖς statuæ equestres Athe-
 nis 2, 85, 17.
οἱ ἱππεύοντες δημοσίᾳ 2, 37,
 2. 124, 26.
Hippias 2, 13, 27. 256, 29.
Hippodamia 2, 240, 10. 319,
 29. 337, 22. Φ. 403, 26.
Hippodromus soph. 2, 94, 32.
 115, 13. 121, 16. 126, 28.
idem poeta 2, 120, 2.
ἱππόχαμποι 2, 306, 1.
Hippolytus 207, 18. 2, 344, 28.
Hippomedeo 2, 383, 21.
Hipposthenes athl. 2, 261, 25.
Homerus 2, 136, 4. 160, 17.
 192, 9. 194, 10. 195, 5. 232,
 16.
Ὀμηρίδαι recentiores epici 2,
 32, 7.
hoplitodromi 263, 30.
Horae 2, 389, 3—11. 310, 27.
 388, 24.
Hyacinthia 2, 232, 23.
Hyacinthus 2, 197, 22. 226,
 16. 328, 6.
Hydraotes fl. 60, 13. 84, 3.
Hyllas 2, 165, 28. 197, 23.
Hylli ossa 2, 140, 7. *Hyllus*
 Φ. 418, 29.
Hymettus 2, 358, 25.
Hymnaeus 2, 138, 32.
Hypenus athl. 2, 267, 14.
Hyperides 2, 21, 13. 93, 6.
Ἵπνος πομπὸς *Sarpedonis* 2,
 191, 18.
Hyrcanii 18, 23.

I.

Iamidæ 184, 8.
Iarchas 82, 27. 95, 6. 207, 2.
Iason 2, 243, 23. 262, 30. Φ.
 401, 8. 420, 1.
Ichthyophagi 123, 3.
Ida Cretæ 152, 29. *Troadis*
 2, 63, 8. 167, 21. 176, 9. 178,
 29. 183, 24. 235, 17.
Idomeneus 2, 174, 3.
ignis usus in sacris 33, 7. 93,
 30. 2, 104, 8. 188, 32.
ignivomi montes 177, 29.
ἡ Ἰλιάς (γῆ) 131, 11.
Ilissus 2, 59, 1. 181, 15.
imago adorata regis Babylonii
 29, 23.
 — *imperatoris Rom.* 15, 2.
Imbrus 2, 139, 14. 255, 31.
Inachus fl. 2, 306, 8.
India 60, 17. 87, 20. 105, 22.
 2, 2, 13.
Indorum mores 69, 22. 70, 14.
 72, 8.
Ἰνδοὶ οἱ μυρσεψικοί 229, 3.
Indorum theologia 311, 31.
Indus fl. 53, 24. 59, 19. 60, 1.
 122, 14. 204, 15.
Ino 2, 362, 21. K. 438, 1.
insula existit inter Cretam et
Theram 153, 2.
Inycus 2, 14, 11.
Io 19, 7.
Ἰοβόλα 118, 17.
Ἰολεως 260, 30.
Iones 2, 32, 10. 352, 31. Ap.
 365, 15.
Ἰωνικὸν ψήφισμα 127, 15.
 — *ὑπόδημα* Ap. 363, 11.
Iphis 2, 183, 31.
Iphitus f. Euryti 2, 379, 25.
 — *rex Elidis* 151, 12. 309, 25.
Isaens soph. 2, 26, 9. 35, 14.
 36, 6. 40, 14.
 — *or.* 2, 20, 3.
Isagoras 333, 19.

Isis 2, 233, 22. 253, 14.
 Ismarus 2, 149, 4. 185, 11.
 Isocrates 2, 19, 27. 89, 13.
 Issedones 2, 172, 29.
 Issus 83, 29.
 Ister fl. 84, 24. 2, 172, 29.
 212, 14. 281, 17. 314, 9. eius
 filii 2, 157, 22.
 Ἰσθμια vincit Nero 143, 15.
 223, 13.
 τὸ τοῦ Ἰσθμίου ἑσφόν 2, 286,
 23. 362, 18.
 Ἰσθμοῦ ἄντρον 2, 362, 28.
 Ἰσθμοῦ fossio 143, 10. 170,
 25. 2, 220, 18.
 Iudaei 186, 13. 191, 22.
 Iulia Domitiani uxor 258, 19.
 — Domna 4, 2. 2, 121, 24.
 256, 7.
 Iulianus 2, 60, 32.
 Ἰυγγες 29, 7. 222, 1.
 Ixion 77, 13. 251, 3. 263, 2.

L.

Labdacidae 2, 62, 14.
 Labyrinthus 152, 25. 317, 12.
 Lacones 146, 18. 149, 23. 152,
 25. 232, 15 et 30. 265, 5.
 271, 29.
 Laconum psephisma Ap. 362,
 29.
 Lado 16, 11.
 Laestrygones 2, 164, 3.
 Lais 2, 237, 9. 245, 31. 247,
 26. 248, 12.
 Laius 325, 5. 2, 228, 15.
 lamiae 145, 17. 315, 11.
 Lampis athl. 2, 267, 19.
 Laodamia 2, 130, 27. 354, 28.
 Laodicea 2, 42, 14. 49, 26.
 54, 14.
 Laomedon 2, 186, 5. Φ. 414, 7.
 Larissa 2, 115, 15.
 Lasthenes 199, 29.
 leaenarum partus 23, 26. 56,
 32.
 Lebadea 335, 7.
 Lebenaeum 152, 31. 259, 29.
 Lechaeum 143, 9. 2, 363, 18.
 Leda 2, 243, 12.
 Lemnia βῶλος 2, 171, 29.
 Lemnus 242, 24. 2, 28, 29.
 157, 25. 259, 28.
 Ληναί 2, 330, 15.
 Leo Byzantius 2, 5, 11.
 leones 239, 29. 2, 62, 27.
 Leonidas 319, 21. 322, 31.
 Leonidae sepulcrum 142, 15.
 Leonidas Rhodius cursor 2,
 216, 4. 278, 4.
 Leontini 2, 11, 20.
 Leontopolis 202, 21.
 Lepetymnum 184, 26.
 lepores 115, 21. 2, 303, 15.
 Leptines 2, 39, 23. 103, 30.
 lepus marinus 246, 3.
 Λητώ 162, 26.
 Lesbius lapis 2, 64, 19.
 Lesbonax Ap. 362, 24.
 Lesbus 133, 6 et 27. 137, 16.
 2, 171, 9. 181, 16.
 Leuca ins. 2, 211, 14. 212, 9.
 Leucas 178, 13.
 λευκή ἡμέρα 160, 27.
 λευκοὶ ὄρνιθες 2, 212, 24.
 Leucippides 2, 243, 33.
 Leucothea 276, 31. 2, 362, 21.
 Libya 2, 178, 18. 204, 3. 374,
 1. 375, 19.
 Licymnius (s. Atymnius) 2,
 228, 27.
 Lilybaeum 173, 2.
 Lindi templum Minervae 342,
 5.
 — terra 2, 378, 11.
 Lindiorum sacra 319, 9.
 λίθοι ἐκ σελήνης 293, 10.
 Locri 335, 21. 2, 174, 28.
 Logimus hierophanta 2, 103,
 18.
 λογιστεύειν 2, 25, 15.
 Lollianus soph. 2, 38, 29. 74,
 2. 83, 24.
 lotophagi 211, 25.

Lucius philos. 64, 20.
 Lucius Verus 2, 67, 26. 68, 22.
 Lucritius Ap. 366, 25.
 lunula senatorum 2, 63, 29.
 Lycambes 2, 298, 25.
 λυχνίτης λίθος 57, 18.
 Lycia (praedium) 2, 115, 7.
 Lyciorum ἀρχιερεὺς 2, 112, 28.
 Lycomedes 196, 19. Φ. 392, 7.
 Lycurgus 233, 19. 309, 21.
 311, 15. 2, 149, 30. 151, 12.
 233, 18. 238, 9. 240, 25.
 Lycus fl. 2, 42, 15.
 Lydia 87, 31. 223, 11. 2, 319, 10. 320, 2. 322, 5 et 11. 336, 25. 337, 17. 338, 20. 353, 19. 355, 16.
 Lygdamis athl. 2, 268, 1.
 ἡ λυγδίνη 2, 294, 14.
 Lynceus 2, 361, 10.
 λυρικοὶ νόμοι 2, 120, 2.
 Lyrnessus 2, 181, 18.
 Lysander 18, 2. 39, 28.
 Lysias or. 2, 247, 24.
 — quidam Ap. 356, 18.

M.

μακροκέφαλοι 120, 7.
 μαγὰς 2, 7, 2. 19, 26.
 magi Ap. 350, 1.
 magicæ artis specimina 99, 22.
 μαγνήτης ψῆφος 119, 6.
 Μαῖα 2, 330, 23. 331, 18.
 Maeander fl. 240, 16.
 — p. Democriti 2, 13, 4.
 Maeonia 87, 31.
 Maeotis 2, 211, 24. 314, 10.
 μακάρων νῆσοι 166, 29.
 Malea 101, 9. 143, 20. 152, 9 et 20. 2, 269, 26.
 Mamertinus 2, 67, 20.
 μανδραγόρας 311, 16.
 Mandrogenes athl. 2, 272, 27.
 μαντικῆς genera 324, 2. cf. 2, 2, 11.

Marathon δῆμος 2, 60, 17.
 69, 28. 73, 5. 78, 3.
 — heros 2, 61, 18.
 Marathonica pugna 2, 265, 27.
 Marcianus soph. 113, 5.
 Marcus imperator 2, 49, 27.
 67, 28. 69, 13. 70, 5. 73, 28.
 77, 28. 83, 5. 87, 14. 92, 28. 258, 3.
 — soph. 2, 40, 7. 102, 13.
 μαργαρίς Indica 67, 4. 122, 28. 123, 24.
 μαργηλὶς 2, 362, 15.
 Maro 2, 129, 5. 149, 3. 322, 13.
 Μαρώνειος οἶνος 2, 322, 12.
 Marsyas satyrus 2, 80, 30. 323, 17. Φ. 394, 13.
 Marsyas fl. 240, 16.
 martichoras 118, 28.
 Massagetae 315, 17.
 Mausolus 2, 3, 14.
 μηχαναὶ ὑπόγειοι 2, 59, 6.
 Medea Φ. 401, 1. 411, 14. K. 436, 15.
 Medeae liberi 2, 157, 24.
 Medi 215, 18.
 medica ars ex vaticinatione orta 118, 7.
 medicos comitantur discipuli ad aegrotos 322, 11.
 Megabates 32, 24.
 Megaera 2, 316, 12.
 Megara 332, 14. 2, 41, 12. 55, 13.
 — uxor Herculis 2, 377, 9.
 Megistias Acarnan 142, 26. 322, 29.
 — Smyrnaeus 2, 118, 9.
 Melampodidarum oraculum 184, 9.
 Μέλας sinus 2, 205, 25.
 Meleager 2, 226, 3. Φ. 417, 13.
 Meles 259, 16. 2, 351, 14. 352, 1.
 Meletus 261, 17. 265, 5.
 Μηλιακὸς sinus 2, 59, 31.
 Meliboea 2, 171, 25. Φ. 419, 16.

Melicertae cultus 109, 22. 2, 59, 28. 207, 22. 363, 11.
Μελιταῖα κυνίδια 2, 369, 10.
 Melpomene Φ. 414, 20.
 Melus insula 94, 22. 321, 25.
 Memnon Aethiops 132, 3. 208, 5. 2, 167, 28. 305, 15. K. 422, 17. 432, 4.
 — Troianus 2, 168, 4.
 — Herodis libertus 2, 56, 22. cf. 1, 91, 11, ubi *Μέμνων* nominatur.
 Menecrates 2, 139, 13. 220, 3.
 Menelaus 2, 163, 20. 173, 17. 226, 6. 235, 8. 349, 28.
 Menestheus 167, 10. 2, 158, 15. 188, 21.
 Menippus 144, 7. 155, 26. 202, 31. 243, 2.
 Menodotus Ap. 365, 24.
 Menoeceus 2, 300, 3.
 mergi 2, 367, 30.
 Meroe 98, 13. 204, 2. 2, 168, 1.
 Meropes 2, 140, 6.
Μηρός mons 50, 16.
τὸ μεσημβρινὸν κήρυγμα in ludis Ol. 210, 25.
 Mesopotamia 26, 26.
 Messene Arcadiae 294, 30. 295, 19. 2, 99, 11.
 Messana Siciliae 173, 3. 331, 21.
 Metapontum 130, 9.
 Methymna 133, 7. 137, 15. 2, 184, 28.
 Midas 241, 28. 2, 325, 19.
 Milesii Ap. 364, 3.
 Miletus 127, 31.
 Milo athl. 2, 261, 16.
 Milonis statua 147, 8.
 Miltiades 2, 55, 19.
 Mimas 1, 46, 23. 2, 43, 12.
μῦμοι γελοίων 162, 14.
 Minos 103, 11. 152, 28.
 Minotaurus 152, 26. 2, 317, 27.
 mitra sacerdotum 147, 25.
μνήμη est *χρόνου* aut mater aut filia 2, 36, 15.

μνήμης τέχνη 2, 36, 27.
 Mnesarchides 308, 13.
μόλυ 2, 134, 12.
Μῶμος 2, 244, 27.
 mortuorum species in somnis 2, 134, 29.
 Munatius criticus 2, 49, 8. 71, 28.
 Musae Atheniensium in Ioniam duces 2, 352, 31.
 Musaeus 2, 162, 13.
 Museum Alexandriae 2, 37, 44, 6.
 — in Helicone 143, 1. K. 429, 20.
 Musonius Babylonius 153, 31. 164, 17. 178, 26. 271, 28.
 — Tyrrhenus 271, 25.
 — Tyrius 2, 64, 25.
 Mycale 2, 43, 16. 46, 25.
 Mygdon 2, 216, 2.
αἱ ἐκ βασιλέως μύραι 2, 73, 26.
μύρηνες Aethiopum 204, 27.
 Myrmidones 2, 167, 11. 180, 16. Φ. 405, 15.
μύρον Indicum 84, 27.
 Myrtilus 2, 319, 9. Φ. 404, 8.
ἡ ἐν Μυσοῖς μάχη 2, 145. 146, 2. 156, 6. Φ. 405, 14.
 Mys. athl. 2, 283, 16.
μυσταγωγεῖν 137, 21. 178, 20. 2, 70, 24.
 mythologia 174, 30.

N.

Naides 2, 344, 1. 352, 16.
 Narcissus 2, 197, 22. 326, 11. K. 28, 9.
 Nasamones 240, 3.
 Naucratis 206, 6. 2, 98, 27. 104, 30. 268, 23.
 Naulochus 2, 139, 24.
 Nauplius 2, 184, 14.
 Nausicaa 2, 164, 8 et 11.
 Naxos 28, 27.

- Nearchus navarchus 122, 18.
 — tyrannus 254, 20.
Nηϊθ Ap. 365, 2.
 Neleus 2, 165, 21.
 Nemea 2, 137, 30.
 Nemei ludi 2, 263, 30.
Nέμεσις 2, 232, 9.
 Neocles 2, 386, 10.
 Neogyndes Ap. 362, 7.
 Neoptolemus 2, 198, 32. 206,
 26. Φ. 392, 16. 393, 15. 404,
 18. 410, 28.
 Nereides 2, 362, 21.
 Nero 143, 13. 153, 27. 154,
 16. 156, 27. 157, 30. 158, 11.
 160, 26. 161, 2 et 24. 165,
 12. 169, 2. 170, 21. 171, 5.
 186, 26. 201, 7. 246, 5. 263,
 19. 2, 220 sqq.
 Nerva 287, 22. 316, 11. 340,
 13. 2, 25, 23. 56, 30.
 Nessus Φ. 418, 23.
 Nestor 131, 23. 2, 163, 8. 167,
 6. 201, 18.
 Nicagoras soph. 2, 219, 25.
 127, 3.
 Nicander soph. 2, 107, 2.
 Nicetes soph. 2, 24, 20. 26,
 32. 29, 15, 22, 4, 100, 2.
 Nicomedes rhetor. 2, 95, 2.
 Nicostratus soph. 2, 123, 13.
 Nilus fl. 60, 23. 185, 6. 204,
 5. 210, 25. 219, 15. 241, 7.
 2, 301, 15. 360, 3.
 Nilus gymnosoph. 224, 11.
 243, 3.
 Ninus 19, 5. 62, 7. 124, 20.
 Nireus 98, 7. 2, 160, 5. 251, 15.
 Nisaei equi 32, 30. 2, 346, 10.
 noctuae ova 45, 2. 2, 366, 29.
νομικὰ ἥθη Romae discebant
 295, 20.
νομικὴ λύρα 2, 120, 2.
οἱ Αἰγύπτου νομοὶ τῷ βασι-
λεῖ ἀπαντῶσι 185, 30.
 nummi Indorum 48, 6.
 nymphae Ἐρώτων matres 2,
 304, 14.
- nymphae fluviorum filiae 2,
 384, 12.
 nympharum genera 2, 357,
 23. cf. 324, 16.
νύμφαιον 2, 328, 1. cf. 242,
 15. 326, 16.
 Nysa 44, 11. 49, 15. 50, 17.
Νύξ 2, 305, 1. Φ.
- O.
- Oceanus 166, 8. 204, 4. 281,
 22. 2, 334, 6. 353, 8.
 Ochus rex Persarum 2, 272,
 27.
Ὀδυσσεύς 100, 12. 131, 29.
 134, 29. 154, 32. 246, 1. 260,
 21. 268, 10. 276, 31. 283, 14.
 2, 145, 30. 161, 3. 164, 25.
 184, 28. 195, 5. Φ. 393, 6.
 Odrysaе 172, 26.
 Oeax 2, 183, 28.
 Oebalus Φ. 415, 15.
 Oedipus 2, 383, 23.
 Oedipodidarum τάφος ἀμικ-
 τος 2, 384, 20.
 Oeneus Φ. 397, 25.
 Oeniadae 2, 212, 2.
 Oenomaus 169, 27. 2, 319, 8.
 337, 21. Φ. 403, 21.
 Oeta 142, 20. 2, 171, 8 et 18.
 Ogygia 2, 185, 17.
 oleum Indicum 85, 9.
 oleo infuso mollitur mare 123,
 32.
 Olmius 353, 1. K. 30, 4.
 olores 121, 3. 2, 308, 3. 311, 3.
 Olympia in Arcadia sita est
 148, 12. 171, 7. 2, 266, 23.
 386, 24.
 Olympiae aqua 59, 30.
 Olympia Adriana 2, 42, 22.
 Asiae 2, 12, 21. 45, 21.
 52, 17.
 Olympici ludi 169, 10. 203, 7.
 213, 25. 333, 20. 2, 52, 24.
 (Ὀλ. σάλπιγξ) 145, 4 (Ὀλ.

δίσκος), 146, 27. 147, 20.
347, 25.

Ol. ludorum exitus 2, 264, 13.
— ludorum antiquissima forma
267, 9.

Ὀλύμπιοι 311, 11.

Olympiodorus 2, 115, 17.

Olympium Athenis 2, 44, 19.

Olympus mons. 47, 5. 142, 24.
160, 3. 176, 31.

— tibicen. 2, 323, 29.

Olynthus 37, 24.

ὄναγροι 85, 15.

ὄνειροπόλοι 2, 330, 29.

Ὀνειρος 2, 332, 30.

ὄνειρώττοντες ἀθληταί 2, 290,
1.

Onomarchus soph. 2, 101, 18.

Onomastus pugil 2, 267, 22.

τοὺς ὄνυχας ἐστίλβε 2, 192, 15.

ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλῶν 2, 38, 31.
100, 4. 103, 15.

ὁ τῶν ὀρχηστρίδων παῖς 70,
13.

ὄρκιον ὕδωρ 92, 22.

ὀρείχαλκος 199, 18.

Orestes 156, 28. 169, 6. 2,
173, 22. eius ossa 2, 137,
30.

ὀρεῖται 122, 31.

ὀρεῖθνια 141, 21.

Orfitus 250, 26. 287, 26. 317, 3.

Oropus 2, 322, 35.

Orpheus 28, 25. 133, 27. 134,
1. 140, 24. 321, 31. 2, 162,
12 et 29. 172, 14. 181, 19.
361, 1. Φ. 399, 23. K. 429, 22.

Ap. 350, 3.

τὸ ὄρυγμα 183, 13.

ὦτα βασιλέως 30, 17.

Otho 174, 20. 190, 5.

Oxydracae 75, 12.

P.

Pactolus 249, 13. 2, 34, 25.
329, 15.

Paeon K. 434, 13.

Paeones 2, 186, 15. 202, 15.

Paeonia (pro Pannonia) 2, 67,
29. 69, 26. 77 28. cf. 1,
308, 9.

παιδοτρίβης quo differat a
gymnasta 2, 269, 3.

Palaemo 109, 22. 2, 323, 19.
362, 23.

παλαίσματα παιδιά 2, 387, 1.

Παλαίστρα f. Mercurii 2, 386,
26.

Palamedes 100, 11. 133, 8.
137, 3. 2, 153, 25. 169, 18.
161, 10. 176, 24. 180, 7. 185,
24.

πάλη cur ἀκονιτὶ coronetur
2, 206, 9.

Pallene 2, 140, 13. nymphea
248, 25.

palmarum inter se amor. 2,
30, 20.

Pammenes histrio 2, 62, 11.

Pamphylia 94, 26. 308, 24.

Pamphyliorum νόμοι μουσικοί
32, 6.

Pan 92, 5. 2, 233, 21. 316, 6.
317, 5. 322, 13. K. 422, 12.

Panathenaea 142, 4. 257, 28.
333, 9. 2, 58, 29.

Panathenaica navis 2, 59, 4.

Panathenaicum stadium 58,
25. 73, 9.

Panathenais f. Herodis 2, 65,
29.

Pancrates cynicus 2, 39, 4.

παγκράτιον 2, 266, 1. 267, 32.
347, 26.

Pandarus 191, 1.

Pandora 250, 23.

πανήγυρις quid? 333, 21.

Pangaeum 46, 26.

Panhellenia 2, 58, 28. 100,
23.

Panides 2, 194, 27.

Panionia 1, 127, 14.

πανιώνιος κρατήρ 2, 112, 19.

παντάρβη 119, 24.

Panthia 2, 37, 9. 353, 9.

- Panthous 2, 308, 8.
 Paphus 124, 27. 2, 341, 11.
 Paraca 90, 10.
 παράδεισοι 40, 1. 69, 11.
 παραφθορά νομίσματος 71, 14.
 παρδάλεις 43, 28. 56, 27.
 Baccho sacrae 2, 322, 29.
 παρεγγράφειν παιδίον 71, 15.
 Paris 2, 171, 12. 189, 24. 191, 22. 204, 20. 243, 28. 254, 4.
 Parius lapis 2, 294, 14. K. 423, 1.
 Parthenonis πρόδομος 51, 13.
 Parthenopaeus 2, 383, 21.
 Pasiphae 2, 317, 21.
 Patala 112, 15.
 Patroclus 2, 199, 28. 203, 23. 209, 6. 228, 14. 290, 11. 341, 29.
 πατρωνόμοι 150, 22.
 Pausanias soph. 2, 97, 23. 123, 30. 126, 28.
 Pegades 122, 30.
 Pegasi fons K. 429, 22.
 Πειθαγόρας soph. 2, 24, 15.
 Πειθώ Φ. 397, 26.
 Πειραιεύς 137, 20. 179, 9.
 Πεισίροδος pugil 2, 271, 2.
 Pelasgicum 2, 59, 9.
 Pelens 251, 26. 2, 176, 20. 196, 16. 198, 20. 261, 19. 262, 130. Φ. 393, 11. 417, 14. 418, 5.
 Πήλιον 2, 176, 14. 343, 26.
 Πηλοπλάτων Alexandri soph. cognomen 2, 76, 26. 79, 20.
 Pelops 105, 14. 109, 23. 2, 319, 11. 337, 18. Φ. 417, 14.
 Pelopidae 337, 12. 338, 9.
 Peloponnesus 60, 3.
 Πηνειός 260, 27. 329, 25. 353, 5.
 Penelope 2, 382, 15.
 Πενίας Gadibus ara 167, 3.
 pentathli origo 2, 262, 27. 267, 16.
 Pentheus 320, 21.
 πεπερίδες 86, 21.
 τὸ περὶ τὸ Πέργαμον ἱερὸν 125, 9. 152, 32.
 Pergamum 2, 74, 8 et 22. 111, 24.
 Pericles 2, 3, 8. 12, 6. 81, 13. 257, 8.
 Periges soph. 2, 126, 8.
 Persarum magi 2, 13, 8. P. reges 29, 23. 34, 26. 2, 385, 25.
 Perses 2, 194, 18.
 Perseus 2, 240, 2. 336, 18.
 pestis mirifica species 130, 14. 314, 28.
 p. remedia 314, 17. 2, 179, 10.
 Phaeaces 2, 164, 14.
 Phaedimus 134, 18.
 — athl. 2, 268, 24.
 Phaedra 206, 4. 2, 344, 23.
 Phaedrus soph. 2, 107,
 Phaestus 153, 3.
 Phaethon 2, 136, 11. 308, 16.
 φάλαйна 57, 22.
 Phaleron 137, 24.
 φαντασία 231, 1. 2, 98, 11.
 Phario 183, 20.
 Pharus 101, 24.
 Phasis 216, 15. avis ex Phaside 308, 19.
 φάσματα 98, 25. 144, 15. 241, 21. 2, 131, 1.
 φῆμαι ὄνειράτων 309, 8.
 Φερωνίκη 2, 270, 31.
 Phidias 128, 15. 231, 28. 232, 9. 2, 243, 23.
 Φίλαγρος soph. 2, 83, 24. 106, 22.
 Philetas athl. 2, 268, 14.
 Philiscus Aethiops 209, 24.
 — Meliensis 321, 25.
 — soph. 2, 95, 1. 121, 16.
 Philippus 255, 16. 2, 5, 14. 22, 20. 37, 27. 291, 24.
 φιλίτια 146, 28.
 Philocteta 2, 171, 3. 234, 20. Φ. 419, 15.
 Philolaus Cittiensis 154, 4.

- philosophorum δοκιμασία a-
 pud Indos 71, 20.
 Philostratus Aegyptius 26, 19.
 — Atheniensis E. 371, 24.
 — Lemnius 2, 117, 1. 122,
 20. 123, 11. 126, 1, 19 et 31.
 — f. Nerviani cf. Suid. s. v.
 Phlegra 2, 140, 14.
 Phlegyae 2, 371, 11.
 Phoenixes 2, 91, 14. 221, 4.
 226, 12.
 Phoenicum οὐσίαι 250, 26.
 purpura 2, 334, 20.
 φοινίκων ἐγκέφαλος 68, 19.
 φοῦνιξ avis 120, 25. 2, 229, 2.
 Phoenix f. Amyntoris 1, 131,
 23. 2, 198, 13.
 — soph. 106, 20.
 phoca 57, 22.
 Phocaea 112, 19.
 Pholoe Φ. 418, 24.
 Phorbas 2, 371, 13.
 Phraotes 68, 5. 104, 7. 284,
 6. 287, 9.
 φρέαρ ἐλέγχου 92, 29.
 Phrixus 2, 361, 9.
 Phryges liberos suos vendunt
 319, 23.
 Phrygius lapis 2, 107, 23.
 Φρύγιον ζεύγος 2, 43, 27.
 Phthia Achilli consecrata 2,
 209, 31. cf. 2, 130, 27. 143,
 19. 199, 6. 226, 18.
 Phyle 257, 29.
 Phylace 2, 148, 24. 180, 17.
 Phylax soph. 2, 107, 3.
 Phyllis 2, 240, 17.
 physiologia 76, 17. 81, 31.
 οἱ φυσιογνωμονοῦντες 118,
 11. cf. 248, 21.
 Phyto 36, 17. 254, 28.
 picturae praestantia 64, 5.
 2, 294, 1. Φ. 390, 16.
 πίνakes χαλκοῖ 62, 14.
 πινάκιον in Megarenses 2,
 42, 3.
 Pindari natales 2, 358, 7.
 Pisa 332, 11.
 Piso 190, 5.
 πιθήκων ὄρος 86, 24.
 πίθος ἀνέμων — ὄμβρων 92,
 31.
 plasticae genera 2, 294, 12.
 Plataeae ludi 2, 264, 22. 273, 6.
 Plato 36, 14. 218, 26. 238, 16.
 254, 26. 255, 29. 2, 121, 29.
 256, 17. 300, 10.
 Platonii 6, 21. 2, 73, 28.
 Pleiades Φ. 406, 8. K. 430, 14.
 Plutarchus amicus Iuliae Do-
 mnae 257, 22.
 — pugil 2, 146, 24.
 πλοῦτος 2, 56, 3. 382, 7.
 Poeas 171, 3.
 poetica ante Homerum 2,
 136, 1.
 πολέμαρχος Athenis 2, 123, 1.
 Polemo Menandri 2, 232, 27.
 Polemo soph. 2, 10, 13. 34,
 31, 37. 21. 42, 12. 100, 20.
 110, 9. 116, 14. 119, 23.
 Polus soph. 2, 15, 1.
 Polyocrates 2, 228, 16.
 Polydamas heros 2, 192, 15.
 — athl. 2, 261, 17. 272, 25.
 Polydamna 276, 24.
 Πολυδεύκης libertus Herodis
 2, 66, 21.
 — soph. 2, 96, 3. 98, 18.
 — heros 2, 265.
 Polygnotus 62, 20. 222, 8.
 Πολύκλειτος 2, 243, 23.
 Polymestor athl. 2, 268, 11.
 Πολυνείκης 2, 240, 22. 299,
 27. 332, 8. 383, 23.
 Polyphemus 283, 15. 2, 164,
 18. 155, 11. 187, 13. 369, 30.
 Polyxena 136, 16. 2, 204, 6.
 roma inscripta 254, 10.
 Pontus 123, 10. 2, 212, 15.
 314, 11. 337, 18.
 Porus 54, 8. 62, 25. 67, 1.
 68, 2. 83, 25.
 πορφύρα 2, 211, 3. 250, 11.
 334, 20.
 Ποσειδῶν 2, 164, 20. 212, 56.

319, 25. 360, 7. 362, 18. *Αλ-
γαίων* cf. 2, 248, 16. *σει-
σίχθων* 1, 127, 28. *ἀσφά-
λειος* 130, 1. *γεωργός* 2, 364,
13. *ἡπειρώτης* 364, 15. *πα-
νόπτης* 364, 6. *Ἰσθμῖος* 59,
26.
Πράμνειος οἶνος 2, 381, 6.
Praxagoras 2, 67, 20.
Praxiteles artifex 238, 28. *Κ.*
424, 13. 431, 4. 434, 18.
— *Chalcidensis* Ap. 362, 16.
Priamus 137, 27. 2, 204, 29.
216, 1. 342, 1.
Priamidae 2, 215, 15.
προαγών πάλης 2, 266, 7.
Proclus soph. 2, 104, 26. 116,
18.
Prodicus 215, 6. 2, 3, 5. 14,
18. 256, 32.
Promachus athl. 2, 261, 17.
272, 15.
Prometheus 44, 22. 2, 104, 11.
inventor gymnasticae 270, 17.
Propontis 2, 101, 3.
προσρησις Ἐλευσινίων 138, 5.
*προσρήσεων τυχεῖν παρὰ βα-
σιλέως* 2, 34, 1.
προστάτης ἐπιστολῶν 2, 37, 14.
Protagoras soph. 2, 13, 1.
256, 29.
Protesilaus 2, 130, 17. 140,
29. 148, 24. 159, 20. 183, 9.
Proteus 136, 26. 276, 24. 2,
368, 6. 369, 3.
— *cynicus* 2, 71, 11.
τὸ ψάμμινον ὄρος 2, 167, 31.
πτελέα loquens 214, 5.
Ptolemaeus soph. 2, 98, 25.
113, 14.
pygmaei 120, 6. 204, 24. 240, 4.
Pygmalionis olea 167, 27.
πυγμαῆς origo 2, 265, 3. 267,
20.
— *genera* 265, 13.
οἱ ἐν πυλαίᾳ σύλλογοι 142,
11. 2, 23, 3.
Pylaii 2, 167, 22.

πῦρ συγγνώμης 92, 30.
πυρὶ λούεσθαι 96, 19.
Pyriphlegethon 2, 219, 15.
Πυρρώνειοι 2, 11, 5.
Pyrrhus cf. *Neoptolemus*.
Pythagoras 1, 1. 2, 1. 97, 22.
130, 8. 135, 1. 210, 11. 216,
18. 217, 23. 220, 25. 309, 5.
320, 3. 336, 12. Ap. 351, 1
et 25. 357, 24. *Pythagoreum*
αὐτοῖ 91, 27.
Πύθια τὰ μικρά 2, 24, 4.
Pythici ludi 37, 18. 143, 15.
158, 10. 171, 18. 203, 12. 213,
22. 2, 67, 4. 115, 20.
— *tripodes* 105, 11.
Pythium Athenis 2, 59, 10.
Pytho Aenius 255, 7.
— *Byzantius* 291, 23. 2, 3, 10.
τὸ Πυθοῦ γράμμα s. ἐπίγραμμα
268, 25.
— *στάδιον* 2, 59, 29.

Q.

Quadratio soph. 2, 82, 19.
Quintilii 2, 66, 32. 67, 3. 87, 23.
Quirinus soph. 2, 120, 15.

R.

Ravenna 125, 17.
Regilla uxor Herodis Attici 2,
59, 19. 63, 21.
Rhadamanthus 2, 228, 27.
Rheae ἄγαλμα 2, 358, 17.
leo, 1, 153, 9. *τελεταί* 2, 255,
24.
Rhegium 255, 2.
Rhenus 312, 30. 2, 25, 31.
Rhesi ara 2, 149, 14.
rhetoricam invenit Antipho
2, 15, 27.
Ῥητορικὴ praedium Heracli-
dis 2, 115, 9.
Rhoeteum 2, 205, 27.
ῥόα Iunoni sacra 147, 25.
ῥόαι ἀπύρηντοι 2, 247, 28.

Rhodiorum divitiae 2, 382, 2.
 sacrificia 2, 381, 27.
 Rhodogune 2, 346, 13.
 Rhodope 149, 8.
 Roma 44, 8. 74, 12. 77, 24.
 107, 5. 116, 8. 121, 24. 123,
 29. 125, 9. 126, 30.
 Romana nomina usurpant Io-
 nes 127, 15.
 Romani magistratus Graece
 nesciunt 197, 29.
 forum Romanum 2, 76, 32.
 senatus Romanus 2, 63, 30.
 rosa olim iuvenis 2, 225, 9.
 Rufinianus soph. 2, 110, 10.
 Rufinus Apollonii f. soph. 2,
 102, 19.
 — Smyrnaeus soph. 2, 110, 1.
 Rufus consul 258, 27. 287, 26.
 317, 3.
 — λογιστής 2, 25, 14.
 — soph. 110, 10.

S.

Sabinus 258, 18.
 Saitae Ap. 364, 32.
 Σαίτης νομός 202, 17.
 Salamis 109, 8. 2, 187, 18.
 386, 11.
 Salex 166, 2.
 Samothracae 234, 23.
 Samus 127, 31.
 σανδακίνη γῆ 92, 20.
 Sardes 249, 12.
 Sardiani Ap. 353, 13. 359, 11.
 Σαρδῶ 264, 10.
 Σαρδῶοι 10, 26.
 Sarpedo 2, 190, 29.
 ὁ σατράπης ὁ ἐπὶ τῶν μεγά-
 λων πυλῶν 29, 1.
 satyri 241, 20. 2, 322, 11 et
 26. 324, 5. Φ. 395, 10. K. 421, 7.
 Scamander 2, 155, 11. 202, 4.
 218, 11. 296, 6. 341, 18. 356, 25.
 Sceptus soph. 2, 79, 28. 90, 6.
 schola Procli 2, 106, 4.
 Sciapodes 120, 7. 240, 4.

Scillus 331, 30.
 Sciro K. 438, 4.
 Scopas K. 422, 27.
 Scopelianus soph. 1, 25, 27.
 27, 20. 2, 27, 27. 47, 6 et 16.
 Scyrus 2, 198, 19. Φ. 392, 3.
 Scythae 99, 11. 257, 14. 281,
 16. 312, 29. 315, 26. ἀνδρο-
 φάγοι 217, 16.
 Σκυθῶν νόμος ἐπὶ τοῖς ἐξη-
 κοντούταις 234, 14.
 Secundus soph. 2, 54, 25.
 Σειληνός 2, 330, 16. 366, 13.
 367, 1.
 Selera 123, 19.
 Seleucia 124, 24. 2, 76, 27.
 Seleucis Ap. 349, 16.
 Seleucus med. 322, 7.
 Semele 2, 315, 20.
 σημείων γραφεῖς 80, 20.
 Semiramis (Μήδεια) 38, 6.
 Serapis 183, 26.
 Serapium ib.
 Seres 2, 229, 6. 382, 16.
 serpens in Aulide 24, 12. 88,
 20.
 serpentes 70 cubitos longi 59,
 19.
 servorum condicio 103, 2. 180,
 1. 319, 23.
 Severus consul 2, 103, 4.
 — imperator 2, 103, 4. 111,
 10 et 18. 113, 30.
 Sextus phil. 2, 65, 19. 66, 3.
 Siciliae urbes 173, 2. 174, 2.
 255, 30. 260, 12. 264, 24. 294,
 25. 331, 20.
 Sidon 2, 128, 2. Sidonia (Eu-
 ropa) 2, 248, 25.
 Sigeum 2, 138, 10.
 simiae Indicae 56, 19 et 28.
 121, 22.
 Simonides 14, 2. Ap. 367, 7.
 2, 106, 17.
 siren in sepulcro 2, 19, 27.
 sirenes 222, 1. 2, 185, 13.
 369, 18.
 Sirmium 2, 67, 29.

σειῶτρα 2, 301, 7.
 Sisyphus 2, 207, 5 et 22. 362, 18.
 Σμερδίνης 2, 228, 16.
 Smyrna 125, 17. 128, 4. 259, 15. 2, 29, 22. 42, 28. 43, 7. 50, 12 et 28. 87, 10. 113, 6 et 25. 267, 23. aquae calidae apud Smyrnam 2, 160, 25.
 Socrates 3, 4. 144, 3. 165, 6. 232, 9. 236, 25. 261, 17. 298, 2. 303, 3. 313, 30. 2, 9, 32. 18, 19. 53, 14. 227, 9.
 Socratici 128, 24.
 solis eclipsis 2, 161, 18.
 Solo 2, 53, 14.
 Sophilus 2, 15, 30.
 sophistae poetas sequuntur (Hom. Archil. trag.) 2, 119, 25. cf. 94, 23. tribunalibus ab Atheniensibus pulsī 2, 4, 18.
 sophistica antiqua 2, 2, 1.
 — secunda 2, 2, 26.
 Sophocles 285, 17. 313, 20. Φ. 414, 19.
 ἡ τῶν σοφῶν τύρσις 90, 21.
 Sospis 2, 95, 6.
 Sosis soph. 2, 107, 2.
 Soterus soph. 2, 107, 2.
 Spartanorum maris imperium 151, 16.
 Σπερχειὸς 135, 18.
 Speusippus 36, 13.
 διὰ σφενδόνης τοξεῦσαι 70, 19.
 σταδιαία πάλη 2, 38, 20.
 σταδιοδρομίας origo 2, 263, 17.
 σταδιοδρομῶν κίνησις 2, 277, 29.
 statuaria prisca qualis 147, 29. 179, 22.
 Στήλαι 165, 21.
 Stephanus Domitiani inter-fector 338, 15.
 Sthenelus 2, 158, 28. 168, 23.
 stipendia sophistarum 2, 73, 25. 95, 14. 103, 11.

στλεγγίδος Olympicae usus 2, 271, 11.
 Stobera 123, 4.
 τὰ τῶν ἐστρατευμένων 200, 3.
 Strato Ap. 394, 7.
 Stratocles Sidonius 322, 8.
 — Pharius 213, 20.
 τὸ δάκρυον τοῦ στύρακος 44, 2.
 Sunium 101, 10.
 Susa 196, 26. 2, 23, 8.
 Sycaminum 205, 4.
 συμβολικὸς τρόπος signorum 67, 4. 231, 19.
 συμπλοκαὶ πάλης 2, 348, 24.
 αἱ συνθέσεις τῶν τριῶν δακ-
 τύλων 2, 253, 16.
 Syriae praefectus 249, 25.
 Syracusae 173, 30.
 Συνὼν ἀγορά Romae 2, 129, 12.

T.

Taenarum 2, 323, 21.
 Tamynae 2, 22, 23.
 Tanais 251, 18.
 Tantalus 103, 15 et 22. 110, 19. 122, 6. 268, 13. 2, 191, 19.
 ταῶς piscis 85, 4.
 Tarentum 258, 29.
 Tarentini 94, 21.
 Tarsus 6, 9. 246, 19.
 Tauri 234, 4. 2, 216, 13.
 Taurus Armeniae 43, 21.
 Taurus philosophus 2, 71, 29.
 τὸ Τάγγετον 149, 29.
 Taxila 54, 6. 61, 29. 62, 6. 66, 25.
 Tecmessa 2, 183, 31.
 τέχνης ara Gadibus 167, 3.
 Telamo 2, 176, 19. 186, 6. 198, 18. 263, 1.
 Telemachus 245, 3.
 Telephus 253, 30. 2, 156, 7.
 Telesinus 158, 24. 161, 14. 262, 10. 322, 2. 329, 5.
 τελετὰς ἐναγίσμασι ἐγκατα-
 μιγνύναι 2, 207, 3.

- Telliadae 184, 8.
 Tenus 2, 175, 26.
 Terpnus histrio 169, 19.
 Teucer 167, 31. 2, 189, 1.
 αἱ τετράδες τῶν γυμναστών
 2, 278, 23.
 Thais 2, 273, 9.
 Thales 46, 24. 313, 31. Ap.
 364, 14.
 Thamus 209, 25.
 Thamyras s. Thamyris 2, 4, 1.
 33, 25. 256, 21.
 Θάνατον colunt Gades 167, 2.
 Thargelia 2, 257, 15.
 Thasiae vites 2, 143, 31. cf.
 381, 6.
 Theagenes criticus 2, 71, 28.
 θέατρα sophistarum 2, 74, 19.
 Thebae Aegyptiae K. 421, 1.
 Theb. Boeotiae 255, 18. 256,
 21. 2, 99, 11. 299, 16. 309,
 4. 321, 1.
 θήκη βιβλίων Procli 2, 106, 6.
 Θειοδάμας 2, 378, 14.
 Themistocles 31, 24. 167, 11.
 2, 246, 15. 385, 21.
 Theodorus p. Isocratis 2, 21,
 17.
 Theodotus soph. 2, 73, 16.
 Theomnestus 2, 6, 27.
 θεῶν διδάσκαλος Antipater
 2, 109, 20.
 θεοφάνια 149, 26.
 Theopompus 21, 13.
 Thera 153, 24.
 Thermodon 2, 212, 13. 216,
 14. 248, 20. 281, 18.
 apud Thermopylas pugna 2,
 265, 30. cf. 1, 28, 30.
 pro thesauro inveniendō sa-
 crificia 250, 4. cf. 80, 29. 2,
 56, 23. thesaurus inventus
 quorum? 81, 24.
 Theseus 164, 30. 2, 187, 26.
 198, 19. 261, 19. 295, 16.
 Thespesio 213, 12. 267, 20.
 Thespieae 2, 248, 18.
 Thessali 103, 26. 135, 7.
 136, 3. 142, 12. 314, 7. 2, 3,
 2. 18, 25. 208, 7.
 Thessalia 2, 39, 9. 360, 4
 et 25.
 Thetis 2, 196, 27. 199, 3.
 206, 5. 208, 24. 210, 23. 211,
 2. 212, 6.
 tholus Babylonius 29, 2.
 Thraces 255, 26.
 Thrasybulus Atheniensis 2,
 19, 3.
 Thrasybulus Naucratis 211,
 24.
 Thrasymachus 2, 15, 10.
 Thrasymedes 2, 166, 24.
 θρόνος ὁ ἄνω 2, 93, 17. cf.
 125, 31.
 — ὁ Ἀθήνησι 2, 95, 11. 113, 3.
 121, 27. 126, 6.
 — ὁ πολιτικός 103, 11.
 — ὁ τῶν σοφιστῶν 92, 30.
 117, 21.
 Thucydides 2, 12, 6. 257, 9.
 Thuri 94, 21.
 Thymbraeum 2, 204, 21.
 Θύμβρις (Tiberis) 271, 9. 297,
 24.
 thynnorum captura 2, 40, 12.
 313, 31.
 θύρας ἀμαρτάνων histrio 169,
 21.
 θυσία δευτέρα quartus Eleu-
 siniorum dies 138, 6.
 θυσίας ἡμέρα in Olympiis 2,
 117, 18.
 tiara recta 2, 225, 5.
 Tiberius 15, 10. 189, 25. 266, 26.
 tibiis canendi ars 180, 32.
 Tigellinus 161, 6 et 29. 162,
 23. 195, 7. 256, 31.
 tigris 57, 10. 70, 1. 120, 24.
 Tigris fl. 20, 26.
 Timagora 2, 245, 31.
 Timasio 205, 31. 238, 26.
 Timocrates 2, 46, 23. 47, 5.
 52, 13.
 Timomachi Ajax 66, 8.
 Tinges 165, 29.

Tiphys 2, 361, 14.
 Tiresias 257, 7. 2, 300, 2.
 Φ. 395, 9.
 Tisander athl. 2, 284, 29.
 Tisias gymn. 2, 272, 4.
 Titaresius 2, 353, 6. 360, 20.
 Tithonus 2, 197, 2. K. 432, 6.
 Titus 243, 5 et 25. 245, 20.
 258, 21.
 Tlepolemus 2, 157, 7.
 Tmolus 49, 28. 239, 11. 249,
 6. 2, 323, 4.
τραγέλαφοι 64, 22.
 Traianus 2, 8, 15. 44, 3.
 Tralliani Ap. 364, 21.
τρίβων 83, 2.
 triginta tyranni 257, 30.
 Tritones 2, 330, 10.
 Tritonis *παρθέναι* 370, 23.
 Troas 2, 57, 8.
 Troia 97, 27. 132, 6. 208, 7.
 Troiani 135, 28. 136, 24. 2, 168,
 20. equus Troianus 1, 184,
 25.
Τρωικοί ἄνδρες 64, 1.
 Trophonii oraculum 142, 32.
 335, 8.
τρογόνος αἰχμή 245, 32.
 Tyana 4, 19. 341, 23.
 Tydeus 2, 168, 24. 263, 31.
 Tyndareus Ap. 362, 30.
 Typhoeus 174, 25. 177, 15.
 2, 365, 19.
 Tyro 2, 351, 21.
 Tyrus 2, 123, 3.
 Tyrrheni 172, 32. 264, 24. 2,
 321, 29.

U, V.

Οὔραρος 2, 51, 6.
 — Laodiceus soph. 2, 120, 7.
 — Pergaeus soph. 2, 82, 16.
 urinatores Indici 124, 1.
 Valerius Ap. 359, 32.
 Venus Indorum 85, 1. 86, 5.

Vespasianus 185, 11. 187, 1.
 201, 11. 304, 5.
 Vesta 258, 11.
 Vestalium supplicium ib.
 Vindex 172, 8. 173, 6. 191, 19.
 195, 8. 2, 222, 5.
 Vitellius 174, 19. 187, 29. 188,
 23. 325, 12.

X.

Xanthus Achillis equus 2,
 210, 6. 343, 15.
 — Lyciae fl. 2, 353, 7.
 — Troadis fl. Φ. 405, 2.
Ξεῖνις 2, 132, 8.
ξενηλασία Spartanorum 233,
 17.
 Xenopho 2, 14, 19. 53, 13.
 246, 15. 256, 31.
 Xenophro soph. 2, 24, 15.
 Xerxes 109, 14. 170, 28. 2,
 209, 25.
 Xyrisitauri Ap. 353, 20 et 23.
ξυστοὶ δρόμοι 126, 4.
ξυστῶν ἄλση 339, 10.

Z.

Zamolxis Ap. 351, 24.
 Zeno Eleates 254, 19.
 — rhetor 2, 108, 31.
 — Seleuciensis Ap. 349, 6.
 Zephyrus 2, 305, 6. 314, 6.
 (*ἐνόδιος*) 324, 1. 329, 6.
 Zeugma 20, 19.
Ζεὺς Βοιωτός 2, 248, 27.
 — *ἐρεῖος* 377, 11.
 — *φράτριος* 228, 32.
 — *ὄρκιος* 1, 5, 22.
 — *σωτήρ* 47, 26.
 Zeuxidemus 2, 108, 27.
 Zeuxis 62, 19.
ζυμῖται ἄρτοι 23, 10. cf. 2,
 380, 20.

INDEX AUCTORUM.

A.

- Achilles Tatius Pr. Im. I 136, 25 ed. Jac. 72, 15. 5, 23—352, 27.
- Acta apostolorum IX, 3—343, 13.
- Aelianus Pr. Soph. I κατηγορία τοῦ Γύννιδος 2, 123, 3.
- Aeneas Gazaes Pr. Ap. IX.
- Aeschines f. Atrometi. Praef. IX. Pr. Im. VI. 1, 175—2, 4, 26. 2, 34—22, 22. 2, 149—71, 21. 3, 174—10, 22. 3, 229—19, 10.
- Aeschines f. Lysaniae frg. ex Thargelia 2, 257, 15.
- Aeschylus 137, 12. Ag. 1248—2, 356, 1. 1264—357, 1. Cho. 366—356, 25. fr. 156—1, 167, 2.
- Aesopus 176, 9. 284, 24.
- Alcaeus fr. 39 ed. Bgk — 2, 238, 30.
- Ammianus Marcellinus XXIII, 6—5, 22.
- Anacreon fr. 19 ed. Bgk — 2, 317, 9. fr. 85 ed. Bgk — 2, 38, 25.
- anonymus poeta Praef. I.
— Φ. 402, 11.
— Φ. 415, 1.
— Ap. 365, 30.
- Antiochi soph. historica 2, 76, 21.
- Antipatri soph. historica 2, 109, 3.
- Sidonius Apollinaris Pr. Ap. IX.
- Apollonius Rhodius III, 119—Φ. 402, 3. III, 132—403, 3. IV, 159—411, 14. IV, 222—412, 16.
- Apollonius Tyanensis Pr. Ap. III, sqq. Praef. ed. 2dae IV sqq. comparabilis cum Christo 140, 1. 163, 36. 294, 18. 328, 14. 337, 8. 343, 3. Euseb. 370, 5. 371, 32. mors 341, 25. post mortem cultus 5, 4. 344, 4. cf. Pr. Ap. V.
- Apollonii epistulae 6, 15. 27, 20. 34, 5 (83, 11). 122, 1. 127, 23. 142, 1. 146, 13 et 30. 164, 22. 166, 12. 201, 2. 242, 21. 246, 12. 285, 23. 289, 13. 296, 22. 336, 20. 340, 27. Liber περὶ μαντείας ἀστέρων 116, 17. περὶ θυσίων ib. 22; 139, 3. testamentum 289, 11. magica eius et prophetica 19, 22. 29, 11. 83, 5. 116, 26. 127, 2 et 29. 130, 8. 132, 29. 138, 25. 140, 3. 143, 11. 145, 23. 161, 20. 162, 23. 163, 23 et 30. 173, 14. 174, 12. 183, 10. 188, 17. 202, 14. 245, 29. 250, 15. 253, 10. 272, 32. 292, 22. 294, 26. 300, 28. 328, 10. 339, 8. onirocritica 24, 25. 79, 4. 152,

11. placita de diis 19, 3. 89,
9. 97, 16. 113, 12. 147, 5.
149, 12. 177, 20. 207, 25. 219,
16. 230, 12. 251, 27. 311, 3
et 29. 312, 25. placita de
colendo numine 10, 12. 35,
4. 116, 18. 156, 2. 159, 12 et
25. 231, 21. 315, 22. 320, 20.
placita de natura humana
97, 21. 202, 20. 218, 4. 312,
2. 342, 25. 343, 31. placita
de officiis 97, 9. 268, 21.
Mich. Apostoles. Pr. Soph. IV.
Pr. Im. VI.
Apsines Praef. VI. IX 535 ed.
Walz — 52, 25. IX, 529 —
89, 10. IX, 468—93, 6.
Apulejus. Pr. A. III.
Archilochus *ἔστ πνεῦμα σο-*
φιστῶν 2, 119, 30. fr. 6 ed.
Bgk — 48, 18. fr. 9, vs. 6. —
280, 12. fr. 86—298, 24.
Archytas 244, 21. Euseb. 380,
10.
Aristaenetus Pr. Epp. II. Pr.
Im. VI. I, 3, 14—2, 366, 20.
I, 3, 17—307, 14. ib. — 325,
17. I, 3, 18 — 325, 2. I, 10,
49—340, 17. I, 11, 54—309,
24. I, 27, 118—346, 18. II,
4, 138—347, 12. II, 10, 158
—326, 11. ib. — 328, 4. II,
19, 185—317, 7 et 353, 29.
Aristides I, 291—2, 86, 29,
Aristodemus de pictura scri-
ptor 2, 295, 5.
Aristophanis Aves 375—2,
126, 11. 1112—338, 13. Equi-
tes. 92—1, 77, 32 et 2, 329,
26. Nubes 183—1, 144, 4.
225—52, 26. 319—18, 11.
345—64, 22 et 2, 259, 32.
448—1, 301, 16. 1007—2, 381,
8. Pax. 520—2, 339, 20. Ra-
nae 1003—2, 72, 5. Thesmo-
phoriazusae 49—2, 12, 8. fr.
inc. 231—2, 10, 6.

Philostratus ed. Kayser.

B.

Bio I, 64—2, 225, 19.
Brutus epp. —2, 258, 2.

C.

Callimachus in Delum 249
—5, 17.
Cedrenus Pr. Ap. III.
Celeris Araspas —2, 37, 9.
Celsus. Euseb. 369, 15.
Claudianus rapt. Proserp. 2,
179, 2, 360, 10. 2, 184—
140, 10. epithal. Pall. et
Cel. 10—302, 17. ib. 109—
307, 19.
Cratinus 2, 38, 6.
Critias 2, 1, 9. 19, 8.

D.

Damis Pr. Ap. VI. eius *ἐκ-*
φανίσματα 20, 2.
Damophyla 32, 12.
Demetrius *περὶ ἐρμηνείας*
§ 291—2, 54, 2.
Demosthenis Leptinea § 11
—2, 5, 24. 13—116, 23. 26
—1, 220, 12. Olynthiaca I,
3—73, 20. 20—2, 129, 16.
Ol. 2, 19—1, 162, 14. Ol. 3,
32—2, 52, 11. 33—281, 2.
περὶ παραπρεσβείας § 15—
1, 39, 15. 255—2, 122, 18.
περὶ στεφάνου § 3—1, 300,
28. 11—2, 116, 19. 33—1,
188, 32. 121—169, 31. 132,
133, 134—2, 22, 29. 4—2,
22, 29. 136—2, 3, 11.
149—22, 32. 23, 2 et 27.
198—92, 25. 205—9, 23. 208
—99, 6. 242—89, 10. 298—
222, 22. 308—282, 8. 318—
1, 195, 1. Timocr. 15—2,
175, 18. Philippica II, 24—
257, 7. 30—2, 22, 11. III, 61
—15, 28. 69—1, 151, 28.

Demonstrati oratio 2, 71, 3.

Dictys 2, 180, 30.

Dio Chrysostomus Pr. Her.

IV. 11, 197. ed. Emp. —2,

140, 29. ib. 206 — 201, 29.

32, 78. (locus interpolatus)

— 351, 14, 60, 667—Φ. 418,

23.

Diogenes Laertius 2, 44 — 2,

185, 29. 2, 63 — 257, 12. 7,

82—85, 16.

Dioscorides Pr. Epp. I.

E.

Empedocles 309, 28.

Epigramma 27, 7.

Epitome Vitt. Soph. Pr.

Soph. II.

Eudocia Pr. Soph. I. Pr. Her.

V, VII. Pr. Im. V.

Marc. Eugenicius. Pr. Im. VI

et cf. passim notata ad eius

ἐκφράσεις in ed. mea Gym-

nasticorum Philostr. p. 129

— 176, cum indice p. 187

—191.

Euripidis Alcestis 357—1, 321,

30. Alcmaeo διὰ Ψωφ. fr.

12—2, 64, 29. Andromache

415—58, 3. Andromed. fr. 2

—2, 336, 11. fr. 8 — 336,

21. fr. 30—337, 3. Antigone

384, 18. Antiope fr. 192

(ed. N.) — 1, 289, 1. Arche-

laus fr. 250—167, 3. Bacch.

142 — 213, 32. 709 — 2, 25,

1. 723 — 316, 5. 825 — 343,

2. 1173 — 320, 22. 1179—

1190 — 321, 2. Hecuba 607

— 1, 179, 22. Heraclidae —

74, 16. Hercules furens 863

— 2, 378, 3. 888 — 378, 4.

917 — 377, 1. 941 — 377, 3.

1406—98, 9. Ἰκετίδες 934—

384, 28. 1056—385, 10. Hip-

polytus στεφανηφόρος 1—1,

207, 15. 72—2, 246, 5. 73—

133, 11 et 315, 17. 525—355,

14. Hippol. καλυπτόμενος

fr. 11 ed. Dindf. 1, 204, 16.

fr. 6—207, 26. Ino fr. 23—

258, 4. Iphigenia in Aulide

26—2, 200, 24. Iph. Taurica

73—226, 24. Melanippe δεσ-

μῶτις fr. 29 — 1, 146, 11.

Oeneus fr. 4 — 2, 168, 30.

fr. 10—132, 4. Orestes 1 —

16, 2. 395—1, 269, 2. 1496

—52, 17. Palamedes fr. 1—

1, 305, 24. fr. 2—2, 183, 1.

fr. 8—185, 26. Protesilaus —

2, 354, 25. Syleus fr. 1—1,

266, 2. Troades 884 — 112,

19. Phoenissae 184—2, 299,

23. 521—1, 266, 2. 594 —

292, 13. 1091 — 2, 300, 13.

1112 — 2, 200, 2. 1153 — 2,

376, 18. fr. 9—1, 224, 19.

Bacch. 32 — Callistratus 437,

21. 234 — 431, 16. Hecuba

1058—435, 27. Medea 1247

—437, 21. Orestes 485—Ap.

352, 21.

Eusebius Pr. Ap. IV, V.

Eustathius Pr. Im. IX 2, 144,

11. 301, 21.

F.

Favorini oratio ἐπὶ τῷ αἰώρῳ

— ὑπὲρ τῶν μονομάχων —

ὑπὲρ τῶν βαλανείων — Πυρ-

ρῶνιοι λόγοι 2, 11, 1 sqq.

G.

Glycas Pr. Her. V. Pr.

Im. V.

Gorgiae λόγος ἐπιτάφιος 2,

12, 18. Ὀλυμπικός ib. 14.

Πυθικός ib. 11.

grammaticus Boissonadi Pr.

Im. V.

grammaticus Hermannii 364
 — 2, 309, 15. 365 — 308, 9.
 367 — 310, 10. 377—306, 16
 et 312, 9, 384—307, 23.
 Gregorius Corinthius Pr. Im.
 V. 87—2, 305, 9.
 Gregorius Nazianzenus carm.
 10, 105—2, 346, 15.

H.

Hadrianus imperator. epp.
 2, 44, 14. 45, 10.

Heliodorus Pr. Epp. V. Pr.
 Im. VI. p. 34 ed. Cor. — 2.
 44, 6. p. 139 — 267, 9. 423
 — 1, 224, 7.

Heniochus apud Athen. IX
 408, b—2, 4, 12.

Heraclidis πόνου ἐγκώμιον
 2, 114, 23.

Hermogenes περὶ ἰδεῶν III,
 80—2, 96, 26.

Herodis Attici epp. 2, 48, 10.
 60, 32. 69, 32. 70, 31. 84,
 20. 258, 6. laudantur eius
 ἐπιστολαί, διαλέξεις, ἐφη-
 μερίδες, ἐγχειρίδια, καίρια
 72, 23.

Herodotus 1, 10—2, 338, 20.
 1, 86. Ap. 389, 11. 1, 84. —
 Ap. 364, 11. 1, 180—28, 28. 2,
 52—137, 13. 2, 55—2, 388,
 5. 2, 116—2, 163, 7. 3, 105
 — 92, 10. 3, 108 — 1, 23,
 32. 3, 109—1, 58, 1. 4, 89—
 2, 81, 23. 6, 119—1, 25, 13.
 6, 23—2, 137, 31. 7, 129—
 360, 6. 9, 39—372, 21.

Hesiodi Ἀσπίς. — 2, 162, 5.
 Ἔργα 24—1, 129, 3. 25—2,
 54, 32. 160—1, 205, 25. 233
 — 2, 308, 15. 295—194, 17.
 383—Φ. 406, 8. 442—2, 380,
 21. 745—Φ. 399, 32. 777—
 2, 382, 26.

Hesychius Illustrius Pr. Ap. IX.

Hierocles. Pr. Ap. VI. Euseb.
 369, 11 sqq.

Hieronimus Pr. Ap. III.

Himerius Pr. Im. VI.

Hippiae Τρωικὸς διάλογος 2,
 14, 4.

Hippodromi soph. λυρικοὶ νό-
 μοι 2, 120, 2.

Homeri Ilias α 70—2, 166, 13.
 80—9, 9. 551—238, 10. * β,

7 (et alibi) — 83, 12. 11—
 233, 8. 196—9, 11. 311—1,

24, 12. 308—88, 19. 408—227,
 6. * 412—2, 162, 23. 478—

237, 24. 484 (κατάλογος τῶν
 Ἀχαιῶν) — 134, 24. 542—

252, 12. 611—157, 28. 671,
 — 251, 25. 700—144, 19. 751

— 353, 5. * 753—360, 20. *
 850—353, 7. γ 8—158, 14.

δ 43 — 121, 28. 46—67, 9.
 105—309, 8. 141—351, 1. *

206—156, 22. 408—1, 169,
 18. 450—185, 5. 451—66, 20.

* ε 87—2, 169, 1. 127—1,
 287, 1. 386—281, 21. * 586

— 2, 356, 19. 749—388, 25.
 ζ 127—374, 13. 402—189, 18.

507—48, 23. * ι 312—53, 8.
 328—1, 99, 3. 535—2, 333,

8. * 542—333, 10. * 698—
 170, 22. κ 335—49, 30 et

165, 3. λ 36—162, 10. ν 5—
 157, 8. 17—305, 26. 126—

194, 17. 131—27, 14. 361—
 74, 30. * ξ 233—1, 330, 29.

295—2, 242, 1. 347—1, 93,
 25. 348—2, 235, 17. * 434—

353, 7. * ο 569—349, 24. 727
 — 150, 23. π 40—35, 3. 149

— 343, 15. * 214—157, 19.
 235—388, 7. 433—1, 325, 25.

480—2, 191, 13. 574—244,
 20. ρ 51—1, 1, 4 et 308, 10.

53—2, 233, 3 et 353, 29. 133
 — 1, 87, 8. 623—2, 201, 23.

217—341, 25. 230—201, 30.
 * 309—1, 269, 30. 375—105,

12 et 223, 14. 483—66, 18.
 τ 408—2, 343, 18. * υ 8—

2, 381, 11. 61—163, 1. φ 18—341, 26. 163—202, 17. 195, —143, 11. 342—296, 8—388—162, 31. χ 13—1, 300, 28; 326, 26 et 329, 28. 359—2, 204, 20. 396—341, 28. ψ 796—2, 349, 26. * 724—241, 26. ω 611—2, 337, 2. * 730—189, 15. 797—1, 132, 6. *

Odyssea β 11—1, 245, 3. γ 1—2, 86, 3. 174—1, 134. 296—153, 14. * δ 219—1, 276, 18. 228—276, 24. 403—2, 368 19. 456—1, 4, 24 (cf. 2, 96, 19). 498—2, 66, 17 et 114, 17. 503—359, 8. * ϵ 351—1, 216, 31. 452—2, 311, 23. ζ 42—330, 28. 1231—164, 7. 120—339, 10. η 125—368, 20 *. θ 163—1, 151, 12. 296—281, 25 *. ι , 95—2, 193, 10. 109, 1. (*Κυκλωπία*) — 1, 223, 8 et 2, 129, 8 *. 229—1, 154, 32 * 257—1, 283, 17 * et 2, 369, 25. 112—369, 28. κ , 279—232, 16. 305—2, 134, 12 * λ (*ψυχαστασία*) 25—1, 134, 28 *. 133—1, 245, 30 *. 234—2, 351, 9. 237—353, 6 *. 242—241, 21 *. cf. 306, 17 et 248, 16. 410—356, 26 *. 546—188, 6. 547—187, 29. 576—372, 14 *. 585—145, 13. 633—1, 275, 4 *. μ 161—2, 140, 1. 452—249, 16 *. π , 187—116, 15 *. σ 358—143, 5. τ 431—382, 14. 566—383, 3 *. ν 18—1, 14, 15 *. χ 1—2, 8, 8. ω 60 (*δευτέρα ψυχαστασία*) — 205, 19. Ex Iliade β 308. Φ 397, 9. γ 8—405, 22. ζ 127—404, 24. θ 126. 403, 15. σ 95 sqq. — 392, 11. 239—406, 4. 483—406, 4. 487—406, 17. 495—406, 22. 498—407, 6. 503—407, 9. 517—407, 19. 526—407, 31. 535,

12—408, 10. 548—408, 21. 556—408, 23. 561—409, 16. 567—409, 24. 573—409, 20. 587—410, 3. 590—410, 6. 607—410, 24. φ 325—405, 3. 351—405, 4. χ . 411—404, 27. ex Odyssea ϵ 64— Φ . 400, 9. λ 274—411, 21. μ 76—402, 29. ex Od. 1, 191. K . 435, 25. ϵ 136—Ap. 334, 28. ex Il. α 154. Ap. 362, 20. α 157. Ap. 362, 21. ϵ 287. Ap. 357, 16.

Homeri aetas 2, 136, 4. 194, 10. — certamen cum Hesiodo 2, 194, 15 et 28. — iudicium de Homero 2, 161, 15 sqq. — multa consulto omittit 2, 160, 17. 161, 10. 195, 18. — quaedam finxit 2, 163, 6. 164, 2. 202, 2. — fabulas amat. 2, 298, 24. Hyginus 2, 181, 8. hymni 208, 25. 213, 22.

I.

Iamblichus vit. Pyth. c. 14—1, 4. Inscriptiones in Notis ed. T. adhibitae ad 1, 98, 24. 2, 56, 18. 66, 21. 69, 28. 95, 6. 103, 18. 113, 25. 362, 28. qui loci illic sunt 51, 21. 235, 7. 241, 5. 242, 16. 257, 9. 262, 5. 267, 28. 419, 20. Ioannes evangelista 20, 25—328, 14. Iosephus Pr. Ap. IV. Isagoras tragicus 2, 95, 1. Isidorus Pelusiota 615—2, 318, 12 et 374, 11. 617—332, 1. 619—338, 2 et 352, 21. 1413—388, 29. Isocrates 4, 179—2, 20, 15 6. 17—2, 44, 29. 44—2 19, 5.

iudicia de orr. Isocratis 2,
20, 26—21, 11.
Juba 34, 17 et 26. 59, 11.
Juvenalis III, 15—191, 25.

L.

Lactantius Pr. Ap. VI.
Lesches 188, 27.
Libanius. Praef. IV, V. Pr.
Im. VI, VII. I, 23—2, 317,
10. I, 29—93, 23. I, 81—87,
32. I, 85—71, 2. I, 89—124,
23. I, 209—56, 23. IV, 1065
—339, 16. IV, 1082—375, 11.
Lucas evangelista VII, 11—
1, 164, 5. VIII, 28—145, 30.
VIII, 35—140, 4. XXIV, 51
—343, 3.
Lucianus Praef. V. petitur
293, 22. 2, 97, 18. Rhet. pr.
6—300, 23.
Lysias 2, 247, 24.

M.

Maecius Pr. Epp. I.
Marcellinus 2, 75, 26.
Marcus evangelista XIV, 19
—342, 23.
Marcus Aurelius imperator
ep. 2, 70, 10. 258, 3.
Matthaeus evangelista XXVII,
29 et 41—275, 30. ib. 11—
299, 1.
Maximus Aegiensis. 4, 7. 11,
28. Euseb. 371, 18.
Meleager Pr. Epp. I.
Menander comicus Pr. Epp.
I. 78, 6. 180, 29. 2, 31, 30.
232, 27. 245, 32. 248, 31.
Menander rhetor. Pr. Her.
IV. IX, 268 ed. Walz.— 2,
308, 29.
Metrophanes Praef. I.
Moeragenes Pr. Ap. IV. 4, 11.
116, 18.

M. Moschopulus Pr. Her. V.
Pr. Im. VI.

N.

Nearchus 59, 17.
Nero tragicus poeta (Orest.
Antig.) 158, 12.
Nerva imp. ep. 2, 56, 30.
Nicostratus 2, 123, 13.
Nonnus 49, 19.

O.

Oracula 2, 15—20. Euseb.
383, 3.
Origenes Pr. Ap. III. Euseb.
369, 13.
Orthogoras 122, 18.

P.

Pamphos 2, 162, 14.
Paulus Diaconus Praef. I.
Pausanias 1, 17, 2—2, 85, 16.
1, 29, 1—59, 10. 1, 37, 2—
104, 23. 2, 1, 3—362, 27. 2,
5, 2—1, 21, 8. 3, 19, 11—2,
211, 26. 5, 12, 1—1, 54, 26.
5, 14, 6—1, 147, 23. 6, 14,
2—147, 18. 7, 2, 6—2, 107,
25. 8, 34, 2—172, 5.
Phanias 2, 144, 11.
Phanocles 2, 181, 19.
Philemo grammaticus Pr. Her.
V. Pr. Im. VI.
Philolaus Euseb. 380, 11.
Philopatridis auctor cf. not.
ad 338, 9 ed. T. (222, 13).
Philostratus Lemnius Praef.
II; 2, 126, 32.
Pindarus Ol. I, 26—2, 338, 8.
I, 71—338, 25. I, 80—337,
23. I, 87—337, 25. II, 6—2,
151, 16. III, 12—347, 29.
VI, 8—334, 25. VII, 1—103,
26. P. I, 9—Φ. 400, 2. I, 10
—1, 263, 30. II, 45—2, 343,

23. IV, 68—381, 12 et 23, etiam Φ , 411, 19. IX, 38—34, 31. NI, 50— Φ . 399, 2. III, 24— Φ . 412, 30. III, 82— Φ . 399, 31. Isth. II, 5—2, 347, 19. — fr. ed. Boeckh. 34—2, 362, 11. fr. 47—214, 3. fr. 74—250, 2. fr. 87—340, 10. fr. 88—132, 5. fr. 110—1, 241, 9. fr. 123—44, 11. fr. 264—57, 32.
- M. Planudes Pr. Her. V. Pr. Im. VI.
- Plato Alcib. II 142—10, 14. Cratyl. 454, a — 2, 95, 31. Gorg. 467, b — 2, 15, 8. 524, c — 1, 71, 30 et 117, 12. Hipp. 285—2, 13, 28. de Legg. 803, c—154, 24. Phaedo 62, b—1, 281, 4. 64, b—271, 22. 67, a—2, 135, 22. 68, a—1, 262, 31. 81, d.—218, 15. 84, e — 121, 3. Phaedrus 228, e — 2, 119, 10. 229, d—2, 136, 25. 230, a—207, 22. 230, b — 326, 16. 230, d—92, 7. 230, e—247, 25. 237, c—2, 148, 22. cf. 273, 15. 243a—1, 221, 17. 246c — 64, 26 et 93, 26. 248d—308, 11. 259c—261, 1. 265c—2, 98, 1. Politic. 277c — 2, 95, 31. Protagoras 349a — 2, 13, 25. Respubl. 328c—1, 286, 12. 329b—13, 10. 341c — 2, 15, 12. 387b—219, 15. 487, 4—244, 28. 617e — Ap. 349, 29. Symp. 185c—2, 301, 22. Theaet. 144b—1, 113, 29. Timaeus 21e—276, 4. 29esqq. — 238, 17.
- Plinius II. N. Pr. Im. III.
- Porphyrus Pr. Ap. VIII.
- Proclus Pr. Epp. II.
- Prodicus 2, 3, 25. 14, 28. 256, 32.
- Prolegg. $\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\epsilon\omega\nu$ Hermog. VII, 24—2, 83, 17.
- Propertius 2, 13, 10—318, 14. 2, 26, 8—225, 6. 2, 3, 29—236, 2.
- Psellus. Pr. Soph. I.
- Pseudojustinus Pr. Ap. III.
- Pythagoras (geographus) 1, 59, 17.
- Q.
- Quintilianus XII, 10—2, 27, 30.
- Quintus Smyrnaeus XIV, 548, —2, 359, 5.
- R.
- Rhacendytes Pr. Ap. IX.
- Rufinus Pr. Epp. I.
- S.
- Sappho fr. 65 ed. Bgk — 2, 341, 3. fr. 95—241, 31. fr. 129—340, 11. fr. 146—249, 19.
- Scholia Aristidis Paneg. 5—2, 309, 8.
- Aristophanis Ran. 218—44, 10.
- Euripidis. Pr. Her. V. Pr. Im. V. Or. 971—2, 302, 4.
- Hermogenis Pr. Soph. I.
- Homeri Praef. II.
- Luciani Pr. Im. V.
- Philostrati Pr. Ap. III, XVI. Pr. Her. V. Pr. Im. VI.
- Pindari Isthm. V, 53—2, 189, 2.
- Platonis Praef. II.
- Scopelianus poeta epicus 2, 32, 6.
- Scylax 120, 8.
- Seneca Troad. 942—2, 204, 26.
- P. Silentarius Pr. Epp. I.
- Simonides fr. 162 ed. Bgk 2 — 222, 8. Ap. 367, 7.
- Sopater 2, 88, 28.

Sophocles *Ajax* 2— Φ 393, 6.
 575—2, 187, 18. 911—1, 195,
 23. *Antig.* 130—267, 27 (not.)
 448—157, 14. *Dolopes* — Φ .
 393, 17. *Electra* 25—2, 108,
 20. 86—355, 29. *Oedip. Col.*
 18—93, 20. Φ . 395, 27. 399,
 30. 608—1, 326, 7. *Oed. tyr.*
 50—334, 14. 390—210, 3. 410
 —257, 18. cf. 194, 26. *Pala-*
med. fr. 380 — 2, 179, 23.
Philoct. 7 — Φ . 420, 7. *Scy-*
riæ — Φ . 392, 4. *Scyr.* fr.
 499—150, 29. *Trach.* 10 —
 Φ . 397, 12. 568 — 419, 8.
paean Sophoclis in Aescula-
pium — 96, 26. *dicitur S.*
ἀνέμους θέλει 313, 20.
Statius Theb. V, 510—88, 22.
Stesichorus fr. 26 ed. Bgk —
 221, 17.

Stobaeus. Pr. Im. V.
Strabo V, 246=377—2, 295,
 14.
Strattis (*Athen.* XIII, 592 d)
 —2, 21, 18.

Suidas. Praef. II. Pr. Epp.
 I. Pr. Ner. I p. 146, 28. 179,
 6 (not.)

Syncellus Pr. Ap. IX. 187, 6.
 (not.)

Synesius Pr. Soph. I de regno
 26, 6—2, 9, 11. *Dio* 59, 6—
 193, 31.

Syrianus Pr. Soph. I.

T.

Theo Praef. III, IV.

Theocritus 10, 27—2, 204, 1.
 11, 26 — 304, 8. 11, 33 sqq.
 370, 3—15. 22, 46—374, 26.

Theognis 77—67, 25. 215—2,
 6, 26.

Theophylactus Simocatta. Pr.
 Im. VI.

Thomas Magister. Pr. Ap. IX.
 Pr. Her. V. Pr. Soph. II,
 Pr. Im. V — 2, 307, 23.

Thucydides 1, 118—2, 81, 13.
 1, 137—386, 9. 2, 15—172,
 25. 2, 44—10, 20. 4, 28—85,
 1. 7, 15 — 80, 10. 8, 86—
 85, 1.

D. Triclinius Pr. Soph. II.

Tzetzae Pr. Soph. II. Pr. Her.
 V. Exeg. II. 148—2, 195, 5.
Posthom. 496—205, 14.

U.

Uffenbachianorum fragm. scri-
 ptor. Pr. Her. V.

V.

Vita Isaaci 2, 26, 9.

Vopiscus Pr. Ap. IX.

X.

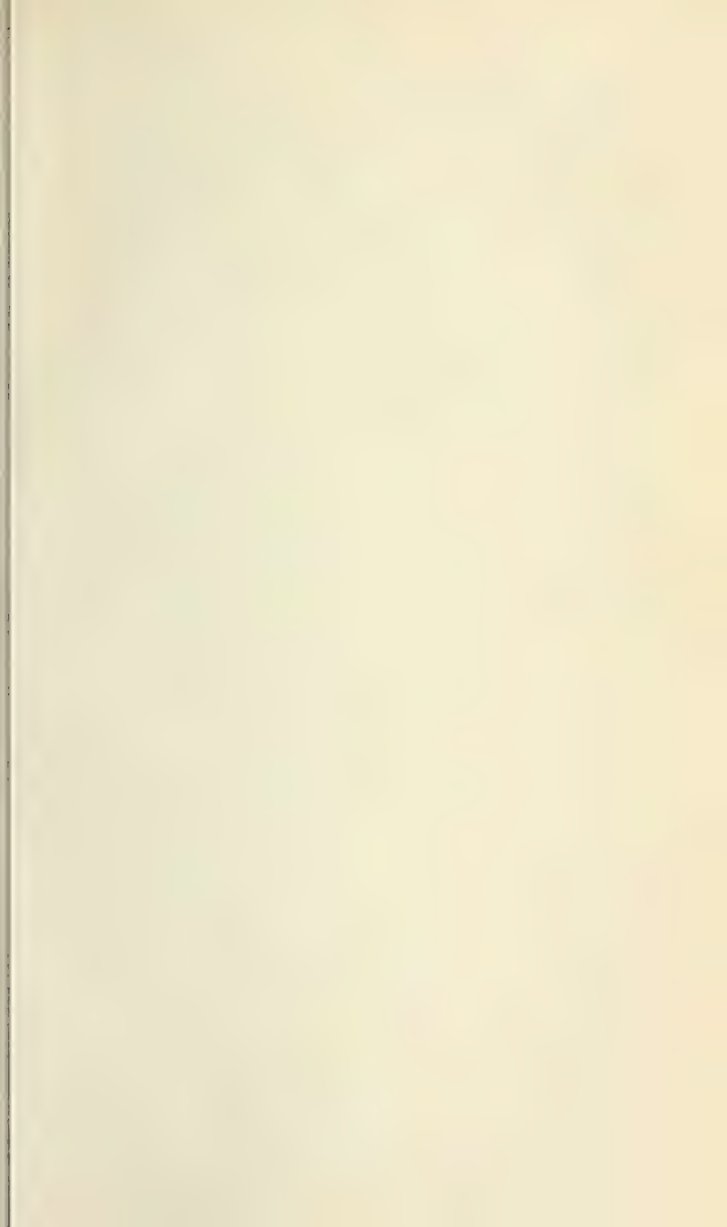
Xenophon. *Anab.* I, 2, 16—2,
 225, 12. I, 10, 12—385, 25. IV,
 7, 1—70, 10 et 110, 24. *Cyrop.*
 I, 3, 2—2, 236, 19. I, 3, 8—
 253, 16. VII, 1, 32—353, 9.
 VII, 3, 14—354, 13. *Mem.*
 II, 1, 21—2, 14, 31. 256, 31.
Symp. init. — 50, 31. 4, 23
 —312, 20. *Ven.* 6, 13—335,
 12. 10, 1—334, 32.

Z.

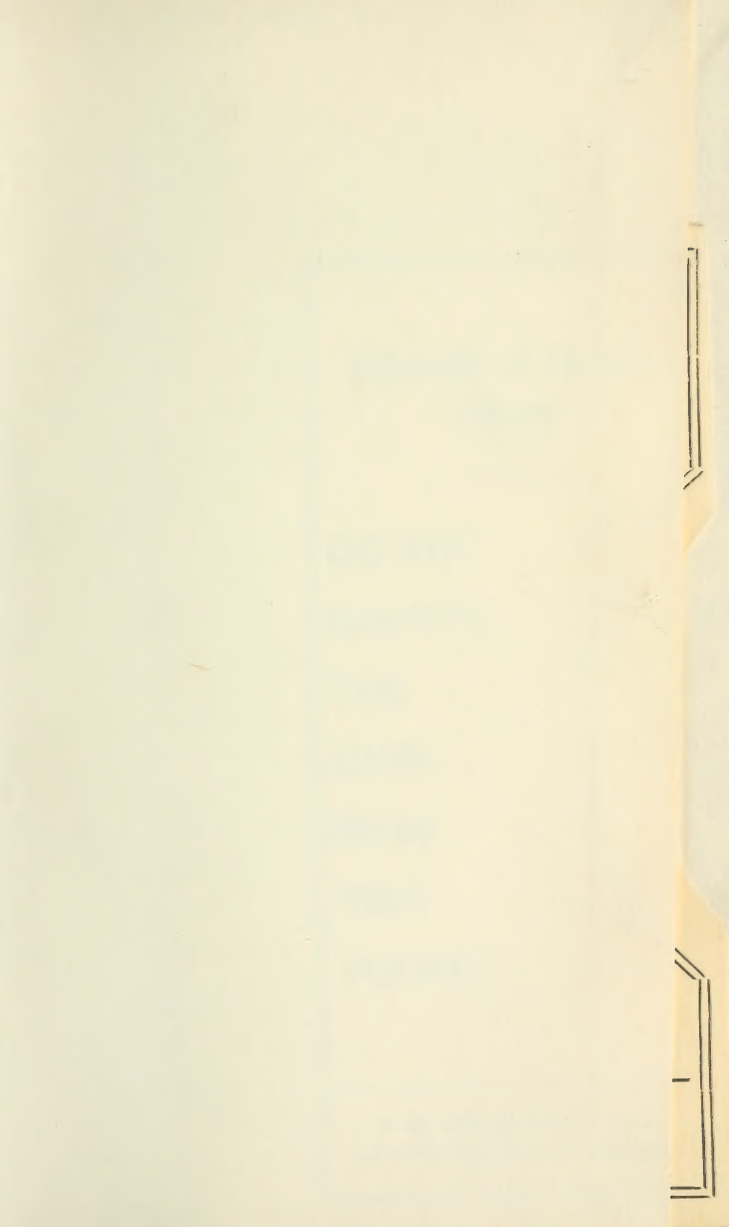
Zonaeus Pr. Her. V.

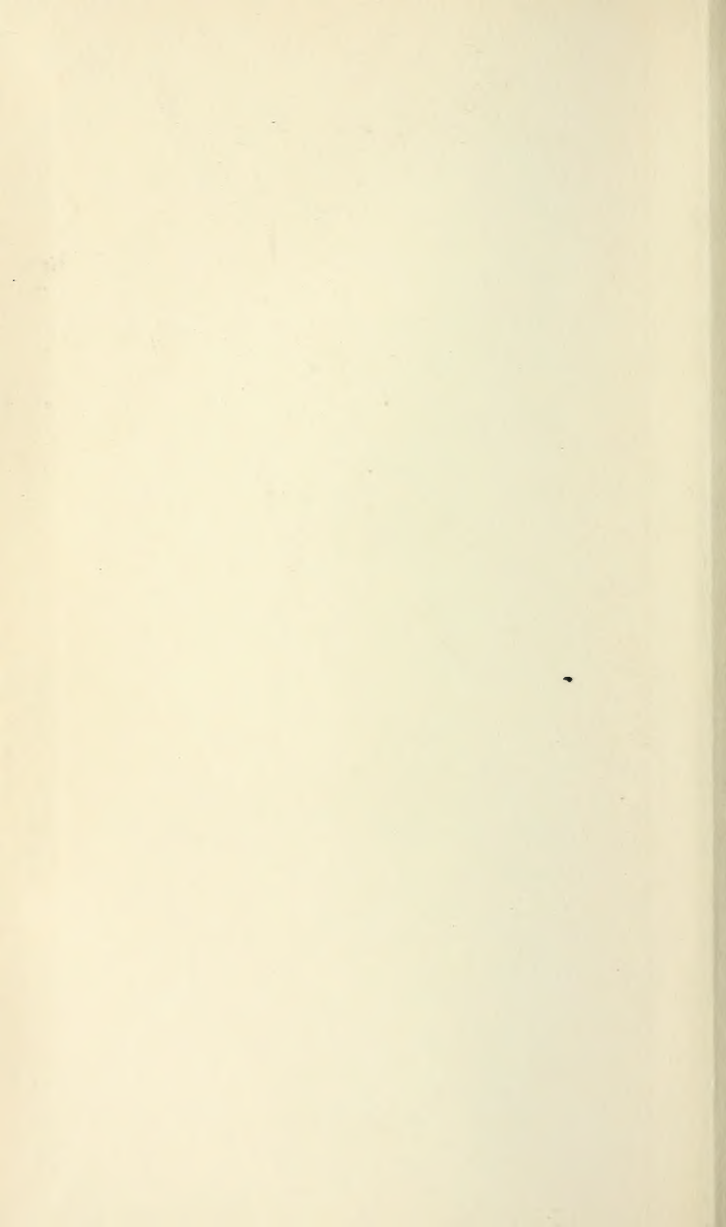
Zonaras Pr. A. IX.

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

**Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED**

